

بەرگی سییەم
ص - ف

ئەلوانجید

بەرگی وردی

فەرھەنژی عەرەبی - کوردییە

مەنتدی اقرأ الشقافی

www.iqra.ahlamontada.com

وەرگی رانی

بەرگی مەمەود عەلی سوبمانی

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

پؤدابەزاندنی چۆره‌ها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

ئەلمونجید

بە کوردی

فەرھەنگی عەرەبی - کوردییە

بەرگی سییەم
ئامادەکردنی
ص - ف

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

وەرگیڕانی

جەلال مەحمود عەلی سوبحانی

ص: (الصاد): صاد: پیتی جواردهه مینی نهلفوئیی عهره بییه له بیته نهرمه کانه. له ژمیره ی کوی بیته کاندای (۹۰)ه.

صنب: ۱- (صنب- من الشراب صابا): تیروپری شهرهت خواردهوه.

(المصاب): تیروپری شهرهت/ مری شهرهت.

۲- (صنب وأصاب- الرأس. صابا): قری سهری رشکی تیدا بوو یان پر له رشکبوو.

(الصوابة ج) صواب و صئبان): رشکی نهسپی.

(الصئبان): ورده تهرزه.

صاصر. (صااصا- الجرو): تووته له سهه گه که خهریکه چاوی بکریته وه.

(صااصا- الرجل): زور ترسا/ زیره یکرد.

(صااصا و تصااصا منه): ۱ لیتر سا ۲ سهری بوؤ شؤر کردو زه بوونی دستیبوو.

(الصئصاء): خورمایه کی خرابو بوو چهل

یان جوژه ماسیه که.

(صئصئة الديك): جقه ی که له شیر.

صنك: ۱- (صنك. صاكا): (خوویه/ نهره ق) یکرده وه بو مجکی لیها ت/ بوئیکی ناخووشی لیها ت.

۲- (صنك- الدم. صاكا): خوینه که مه یی.

(به): بیوه ی لکا.

(صاءك- د. مصاءكة): بهستی وه وه تهنگی پیهه لچنی.

(الصنك- من الرجال): پیاوی توندوتیژ.

صؤل. (صؤل. یصؤل - البعیر. صالة): حوشتره که به له سه وه هاریوو که وته په لاماردان و گوشتنی خه لکی.

(صؤل): حوشتری به سه له وه هار که په لاماری خه لک دمه ت.

(صئل یصئل- الفرس. صئیلا): نه سپه که حیلان دی.

الملحق:

صال: (الصَّالَة): ۱- ژووری پیشوازی له خانوودا/ ژووری میوان ۲- سالۆنی گهوره بۆ ناهمنگو وتارو باس پئشکمشکردن و پئشانگاو فیلم پیشاندان و گهلئیک جالاکیتیر.

صام: (صَامٌ - الْجَيْشُ عَلَى الْقَوْمِ - صَامًا): سوپاکه پیرده سمر خوئشگهل.

(صَمِّمَ صَامًا): ناوی زۆر خواردموه.

(الصائِم): تینوو.

صائ: (صَائِي - يَصْنِي وَيَصْنَى وَتَصَائِي - الْفَرْخُ - صُنِيًا وَصُنِيًا وَصُنِيًا): به چکه که جووچکه که جووکانی.

(وَكذَلِكَ الْعَقْرَبُ): ههروهها دوو پشکه که زیکه بهات.

(يَلْدَعُ وَيَصْنِي): زۆردار پشدمکات و هاوار پشدمکات.

(جَاءَ بِمَا صَأَى وَصَمَّتْ): مائیکی ناشکراو بیدمگی هینا.

(أَصْنَى الْفَرْخُ): جووکهی له به چکه که هه هینا/ جووکهی به به چکه که خست.

صب: ۱- (صَبَّ - الْمَاءُ - صَبًا): ناومگی (رؤکرد/ رژاند).

(- فِي الْوَادِي): له دۆله که هه سهرموخوار بووموه.

(- الدَّرْعُ): زریکهی پۆشی.

(صَبَبْتُ الدَّرْعَ عَلَى فُلَانٍ): زریکه م کرده بهر

فیسار:

(صَبَّ عَلَيْهِ الْبَلَاءُ مِنْ صَبَبٍ): له شوین گاشمو ومیهوه/ له سهرموه ومیی بهسهردا کردو هینا.

(صَبَّ اللَّهُ عَلَيْهِ صَاعِقَةً): خودا بروسکه بهکی بۆ نارد هه خواردموه.

(صَبَّ رَجُلُهُ فِي الْقَيْدِ): کۆتی کرده قاجی/ کۆتیکرد.

(- الْمَاءُ - صَبًا): ناومگی رپوبوو.

(- فِي الْوَادِي): له دۆله که هه سهرموخوار بووموه.

(أَصَبَّ - الْقَوْمُ - إِصْبَابًا): خوئشگهل داپه رینه خواری/ سهرموخوار بوونوه.

(تَصَبَّبَ - الْمَاءُ وَنَحْوَهُ): ناومگی یان ههرشتیکیر (سهرموخوار بووموه/ سهرمولئیر بووموه).

(تَصَابَ - الْمَاءُ): چۆره ناومگی بنی قاپه که یخواردموه.

(- الْعَيْشُ): نهو ژانهای که مابووی بهسهر پیرد.

(انْصَبَّ - الْمَاءُ): ناومگی (رپوبوو/ رژا).

(- عَلَيْهِ): بهسهر پیردا هاته خواری/ بهسهر پیردا رژا.

(إِصْطَبَّ - الْمَاءُ): ناومگی رژا.

(- الْمَاءُ): ناومگی له دمفرم که دا مابوو خوارد بهوه.

(- الْعَيْشُ): نهو که مه ژانهای مابوو

(بەسەرىرد / ژيا).

(ماءُ صَبَّ = مصبوب): ناوی رۆکراو / رژاو.

(الصَّب): چىشتى رۆکراو يان شتى رۆکراويتر.

(الصَّبَّة): ۱- چىشت و شتىرى رۆکراو ۲-

باشماوهى ناو يان شىر له قاپدا ۲- خواردنىك كه رمشه خهلكهكه پييدهلین شۇر با له گوشت يان رۇن و شمەريه و يان برنج ليدەنریت.

(الصَّبَب (ج) أَصْبَاب): سەرمو خواربوونه وهى /

رۆبوون و رژانى) رۆوبارنك / رپژگه ۲-

زهوى (سەرمو خواره / لپژگه) يان رپگه سەرمو خواره.

(الصَّبَابَة (ج) صَبَابَات): باشماوهى ناوو

شتير له قادايدا.

(لَمْ أَدْرِكْ مِنَ الْعَيْشِ إِلَّا صَبَابَةً): كه مهكه

ژيانىكم بردەسەر.

(الصَّبِيب): ۱- ئارمق / خوويه ۲- خوین

۲- ناوى (عَنْدَم) كه رپومككه به ناومكهى

رەنگەكریت) ۴- هه موو (رۆکراوینك /

رژاویك).

(دَمٌ صَبِيبٌ) (عامية): خوینىكى رژاو /

خوینىكى پاك بېخەوش و بېسى.

(الصَّب (ج) مَصَاب): رپژگه / رۆگه.

(الصَّب): دارپژ / ناميرنكه بۆ دارشستنى

بیت يان شتىر.

(الصَّبُوب - على الشيء) (مفع): هاندراو /

تىزمتيزەدراو.

۲- (صَبَّ - إِلَيْهِ. صَبَابَةٌ): دلدارو شهيداو

پەريشانىبوو.

(الصَّب) (مص): دلدارىكى (ديوانه) شپرزەو

بۆسووتاو).

(رجلٌ صَبٌّ (ج) صَبُّون (م) صَبَّة (ج)

صَبَّات): دلدارىكى بۆسووتاو پەريشان.

(الصَّبَابَة): دلدارىپهكى بۆسووتان /

خەزلىكردنكى پەريشان و (ديوانه يى /

شهيداى).

۲- (صَبَّ - الشَّيْءُ): شتەكه فهوتا / له ناوچوو.

۴- (الصَّبَّة): ۱- كۆمه له خهلكيك ۲- رموه /

رانه مەر. رموه نەسپ يان حوشتر ۲- سامان و

مالىكى كه م.

(الصَّبِيب) (ن): كاژيله / زەرتك / كابيشه

گياپهكى زستانهى سالانهيه رەنگىكى زەردى

مەيله و سوورى ليدەردەهينریت بۆ رەنگكردن

خواردمەنى. هەروها كه لكى پزىشكىشى

هەيه بۆ نارەكردنه وه. بۆ رەنگكردن

ناوريشم و دروستكردن سووراو ۲- سەهۆل

۲- هەنگوينى چاك ۴- بۆيهيهكى سوور ۵- نووكى

شمشير.

«وَضَعْتُ صَبِيبَ السَّيْفِ فِي بَطْنِهِ»: نووكى

شمشيركه م به سكيذا كرد.

۵- (صَبَّ - هُ): جياو بلاويكردەوه.

(تَصَبَّصَ): جياو بلاويوووه.

۲- سمرله بهیانی خواردنه وهی دهر خوار ددا.
 (صَبَّحَ - الرَّجُلُ): بهیانی باشی له بیا وه که کرد.
 («صَبَّحَكَ اللهُ بِالْخَيْرِ»): خودا بهیانی پر هفر بکات.
 (- الْقَوْمَ الْمَاءَ): شهو هینانی بهیانی که یاندنیه سمر ناو بو خواردنه وه.
 (أَصْبَحَ): ۱- رۆژیکردمه وه / گه یشته بهیان ۲- نیوشمه و بهناگاهات و راپهری.
 («أَصْبَحَ يَا رَجُلٌ»): کابرا هوشیار بهرموهو به ناگا (بی / وهره).
 (تَصَبَّحَ): ۱- ناشتایکرد / شتیکی خسته بهردنی تا خواردنه که ناماده دمبیت ۲- خهوی بهیانی کرد (نیوان شهبهقی و همتا و کهوتن).
 (- به): سمرله بهیانی پییگه یشت.
 (أَصْطَبَحَ - الرَّجُلُ): نانی ناشتای خوارد.
 (أَلْصَبَحَ (ج) أَصْبَاحُ): سمرفتای رۆژ / سمرله بهیانی / سپیده.
 (أَلْصُبْحَةُ): ۱- ناشتاکردن / نانخواردنی سمرله بهیان.
 (أَلْصُبْحَةُ): نوشتنی سمرله بهیان (له سپیده وه تا همتا و کهوتن).
 (أَلْصَبَاحُ): سمرفتای رۆژ پیچه وانه ی سمرفتای نیواریه.
 («أَتَيْهِ صَبَاحَ مَسَاءً»): بهیانی و نیواری سمری لیدمه دم / دیمه لای.
 («أَتَيْتُهُ ذَا صَبَاحٍ»): سمرله بهیانی بهک زوو

(تَصَبَّصَبَ - اللَّيْلُ): بهشی زوری شهو (تیبه ری / رۆیشت).
 ۶- (تَصَبَّصَبَ - الْحَرُّ): گه مار تا ویسه مند.
 (- عَلَيْنَا هَلَانُ): کابرا لیمان توند بوو.
 (أَلْصَبْصَابُ وَالصَّبْصَبُ وَالصَّبَابِصُ): رهق و توندوتیژ.
 صَبًا: (صَبًا وَصَبُوءًا. صَبًا وَصُبُوءًا): ۱- وازی له ناینه که هی خوی هینا و چوو سمر دینیکیتر ۲- چوو سمر ناینی سو بیه گان.
 (صَابِي (ج) صَابِنُونَ وَصَابِنَةٌ): سو بی.
 ۲- (صَبًا وَصَبُوءًا - عَلَيْهِمْ صَبًا وَصُبُوءًا):
 ۱- هیرشی گردنه سمر / په لاماریدان.
 (- الْعَدُوُّ عَلَيْهِمْ): ۲- دوژمنی هینانه سمر / رانوما ی دوژمنی کرد بو سهریان ۳- که لبه که یان روو که که سمریدمه هینا.
 (أَصْبَأَ الْقَوْمَ. إِصْبَاءً): په لاماری خویشگه لیدا.
 (- النَّابُ أَوْ النَّبَاتُ): که لبه که یان روو که که سمری دهر هینا.
 ۳- (أَلْصَبَاؤُتُ وَالصَّبَاؤُتُ): نهمه کۆی وشه ی (صَبِيٌّ) ه به عیبری و تاکه ی جوانیی و شوکو.
 («رَبُّ الصَّبَاؤُتِ = رَبُّ الْمَجْدِ»): خودای شکو دار.
 صبح: ۱- (صَبَّحَ - الْقَوْمَ صَبْحًا): ۱- له سپیده بهیاند ا هاته لاریان ۲- بهیانی ناوی دایه بیخواته وه.
 صَبَّحَ - ه: بهیانی زوو / شهبهقی هاته لای

هاتمه لای.

(عَمَّ صَبَاحًا): بهیانیٔ باش.

(صَبَاحُ اللَّهِ لَا صَبَاحُكَ): رُوژ رُوژی خودایه رُوژی تُو نیه.

(يَوْمَ الصَّبَاحِ): بهیانیی پهلاماردان.

(الصَّبَاحِيَّةُ): ۱- جهژنانه‌ی سهریسال

۲- (عند العامة) نهو خه‌لاتمه‌یه که رُوژی دوی گویزانه‌وه به بووک دهریت.

(الصَّبْحَانُ (م) صَبْحِي (ج) صَبَاحِي):

ناشتاکهر یان که‌سیکه که له ناشتا شتیک بخواته‌وه.

(رَجُلٌ صَبْحَانُ): پیاویکه بهیانی زوو

ههستیت و شتیک وهک شیر بخواته‌وه.

(الصَّبُوحُ): ۱- ههرچی له ناشتا بخوریت

یا بخوریته‌وه ۲- شیریک که سهرله‌بهیانی

دوشرابیت.

(الصَّبِيحَةُ وَالْأَصْبُوحةُ): سپیده سهرله‌بهیانی.

(«أَتَيْتُهُ ذَا صَبُوحٍ»): بهیانیهک زوو بۆ لای

هاتم.

(الصَّبِيحُ): کاتی سپیده/ بهیان ۲- بهیانیکردن/

سپیده ههستان ۲- شوینی نوستنی

سهرله‌بهیان.

(الصَّبِيحُ): کاسه‌ی گهوره/ زل.

(المَصْبَاحُ (ج) مَصَابِيحُ): ۱- کاسه‌ی گهوره که

بهییده‌خۆنه‌وه ۲- چرا.

۲- (صَبَحَ. صَبِحًا وَصَبْحَةً): شه‌وقدارو

دره‌وشاوه بوو.

(-الحديد): ناسنه‌که بریسکه‌یدایه‌وه پریشکی

هاویشت.

(صَبَحَ- الوَجْهُ. صَبَاحَةً): رپووه‌که گمشایه‌وهو

رپوونبووه‌وه.

(-الغلام): میردمنداله‌که رپووجوانبوو.

(صَبَاحٌ وَصَبِيحُ): رپوو گمشاوه‌وو جوان.

(تَصَابِحُ): خۆی رپووکراوه‌وو جوان و رپوو

گمشاوه پیشاندا.

(«فَلَانٌ يَتَصَابِحُ وَيَتَحَاسِنُ»): فیسار خۆی

رپووه‌گه‌ش و جوان پیشاندمدات.

(غُلامٌ صَبَاحٌ (م) صَبَاحَةٌ (ج) صَبَاحُ):

میردمندالیک، کچیکی جوان و رپووه‌گه‌ش/

رپوو رپوون.

(الصَّبِيحُ (ج) صَبَاحُ (م) صَبِيحَةٌ (ج)

صَبَاحُ): رپووه‌گه‌ش و رپوون/ هه‌شه‌نگ.

(الصَّبْحَانُ (م) صَبْحِي (ج) صَبَاحِي): رپوو

جوان/ دهموچاو جوان/ چاره شیرین.

(الصَّبَاحِيَّةُ): نووکی پانی نیره.

(الصَّبَاحِيَّةُ = الصَّبَاحَةُ): جوانیی/ هه‌شه‌نگیی.

(الصَّبَاحُ (ج) مَصَابِيحُ): سهری پانی نیره.

۲- (صَبِحَ- الشَّعْرُ. صَبِحًا وَصَبْحَةً): قه‌زه‌که

سوور بوو سپی تیکه‌وت.

إِصْبَاحُ الشَّعْرُ. إِصْبِيحَا): قه‌زه سووره

باوه‌که سپی تیکه‌وت.

(الصَّبْحَةُ): ره‌شیکیی مه‌یلهو سوورو/ جگهریی.

بوو/ دانی به خویدا گرت.
 (صَابِرٌ وَصَبِيرٌ وَصَبُورٌ): به نارامو هموسه له/
 به تابوشتو خوږاگر.
 (صَبْرٌ - هُ): ۱- داوای لیکرد خوږاگرو به
 نارامیبت/ دان به خویدا بگریت ۲- فهرمانیدایه
 که خوږاگرو به نارامیبت.
 (صَابِرٌ - هُ، صَبَارٌ وَمُصَابِرَةٌ): له به نارامیوون
 خوږاگرتندا له گه لیدا پیشر کئیگرد.
 (أَصْبَرَ - هُ): نارامی پیگرت/ داوای لیکرد
 نارامیگریت.
 (تَصَبَّرَ): خوئی به نارامگرتوو نواند.
 (- عَلَيْهِ): نارامی له سمر گرت/ خوئی لمبر
 نه ودا گرت.
 (إِضْطَبَّرَ وَأَصْبَرَ - عَلَيْهِ): نارامی له سمر نهوه
 گرت. به تابوشتبو.
 (إِضْبَارٌ - عَلَيْهِ إِضْبِيرَارًا): نارامیگریت/
 به تابوشتبو.
 (الْصَبْرُ) (مَص): خوږاگرتن/ به نارامیوون/
 بهرگمگرتن/ نارام/ تابوشت/ دانبه خوږاگرتن.
 (الْصَبْرَةُ): جاریک (به نارامیوون) خوږاگرتن/
 به تابوشتبوون. دانبه خوږاگرتن.
 (الْصَبَّارُ): زور (به نارام) به تابوشت/
 دانبه خوږاگرتن/ خوږاگر.
 (الْصَبَّارَةُ) (أَع): نیشکگران/ چمند سهربازیکن
 له چمند روانگه په کهوه له دموری شاردان یان
 له سهربازگه دان هرکه دوژمنیان جاوکرد

(الْصَبَّاحِي): خوینیکی رهنگتوخ.
 (الْأَصْبَحُ (م) صَبَاءٌ (ج) صَبْحٌ): ۱- شیر ۲- قرئیکی
 سوورباوی سبی تیکه له خواپیهوه ۲- رشئیکی
 مهپلهو سوور.
 (الثَّوْرُ الْأَصْبَحُ): گایه که په لهی تووکی جگه ری
 له نیوان همدوو چاویدا همبیت.
 ۴- (صَبَحَ - عَنِ الْحَقِّ صَبْحًا): راستیی
 روونکردموهو دمرخست.
 (أَصْبَحَ - الْحَقُّ): راستیه کهوه مافه که دمرکهوت/
 روونبووهوه.
 ۵- (أَصْبَحَ - الْمَصْبَاحُ): شموقی به چراکه دا.
 (إِضْطَبَّحَ): شموقیدایهوه رووناکیدا.
 (الْشَّمْعُ مَا يُضْطَبَّحُ بِهِ): مؤم تاریکی پن
 رووند مگریتهوه.
 (إِسْتَصْبَحَ - الرَّجُلُ): (چراکه ی/ لاله که ی
 داگیرساندو شموقیدایهوه).
 (الْصَبَّاحُ (م) صَبَاحَةٌ (ج) صَبَاحٌ): گری
 چرا/ لاله.
 (الْمُضْبِحُ): چراگا/ شوینی چرا/ ژیر چرا.
 (الْمُضْبِحُ (ج) مَصَابِيحُ = السراج): چرا/ لاله/
 له میا.
 (مَصَابِيحُ النجوم): همساره پرشنگدارو
 رووناکیبه خسرو مزنهکان.
 (أَصْبَحَ زَيْدٌ عَالِمًا): زمید بوو به زانا.
 صبر: ۱- (صَبْرٌ - عَلَى الْأَمْرِ صَبْرًا): لهو کاره دا
 (نازا بوو/ خوږاگریوو). به نارامو هموسه له

روومو ولات دین ناگاداری دمدن.

(الصَبْر): نیشکرانی بهتابوشت.

(الصَّبور (ج) صُبْر): ۱-سهرمهند له ناوه

پیرۆزماکانی خودابه ۲-زۆر به نارام و تابوشت.

(الصَّبیر (ج) صُبْرَاء = الصابِر): بهنارام/

دانبهخۇداگر/ بهتابوشت.

۲-(صَبْر - عَنِ الشَّيْءِ صَبْرًا): بیتابوشتی له

نهجامدانی شتهکهدا کرد/ بهلای شتهکهدا

نهجوو/ خۆی لی که لاگرت.

(-الدَّابَّة): چوارپێکهی بیئالف بهندکردو

هیشتیموه.

(-ه): ناچاریکردو زۆری لیگرد.

(-عَنِ الْأَمْرِ): بهری کارمکهی لیگرد.

(«صَبْرْتُ نَفْسِي عَنِ كَذَا»): خۆمگرتو

توخنی نهوه نهکهوتم.

(«صَبْرْتُ عَلَى مَا كَرِهْتُ وَصَبْرْتُ عَمَّا أَحْبَبْتُ»):

بهرامبهر بهوهی که چهزم لینهدمکرد

خۆمراگرت بۆ نهوههیشی که دلم دهیویست

ناراممگرت.

(صَبْر - الْمَيْت): مردووهکهی مؤمیاکرد تا زوو

بۆگههنهکات.

(أَصْبَرَ): سهری قاپهکهمیایهوه/ دهمهلبینهکهی

خسته سهری.

(-القاضي فلاناً): دادوهر بۆ فیسار تۆلهی له

ناحهزمکهی سهند.

(إِصْطَبَرَ وَاصْبِر - مِنْهُ): تۆلهی لیسهند.

(الصَّبْر) (مص): بهندکردن تا بکوژیتهوه.

(«قَتَلَ صَبْرًا»): بهندکرا تا بکوژیتهوه/ تا

له بهندیخانهدا بکوژیتهوه.

(«حَلَفَ صَبْرًا»): لهسهر سویند بهندکرا تا

سویندکه بهخوات.

(يَمِينُ الصَّبْر): سویندیک که له سهری بهند

دمکریت تا سویندکه دهخوات.

(شَهْرُ الصَّبْر): مانگی نارام که مانگی

رهمهزانهو رۆژووگرتنه.

(الصَّبْر (ج) أَصْبَار): بهفرو سههۆل.

(الصَّبَار): تۆپهوانه/ سهری شووشه/ سهرقاپ/

دهمهلبین.

(الصَّبَابُورَة): پارسهنگ/ شهو سهنگانهی

دهخریته بنی پاپۆرموه تا فورسبیت و لهنگه

نهکاتو بهملاو لادا نهکهویت.

(الصَّبَابُورَة - مِنَ الرِّجَال): پیاوی بهندکراو

لهسهر کوشتن تا دهمریتو دمکوژیت.

(الصَّبَابُورَة): ۱-ژنی بهندکراو بۆ کوشتن

۲-سویند.

۲-(صَبْر - يَه. صَبْرًا وَصَبَارَةً): دستهبهریبوو.

(-ه): پهکیکیکرد به دهستهبهری.

(«أَصْبُرْنِي»): پهکیکم به دهستهبهر بههری.

(الصَّبَابُورَة): دستهبهریی.

(الصَّبِير (ج) صُبْرَاء): ۱-دهستهبهر ۲-دهمراستو

کارپیسپیردراوی خویشگهل.

۴-(صَبْر - الكَأْس): جامهکهی لیوانلیو پرکرد.

(أَصْبُور (م) مَصْبُورَة المَجْمُوع: صُبْرَة):

كۆكرارهى بېكىشان و پىوان.

۵- (أَصْبِر - اللبْن): ماستهكه هينده ترش بوو

تا رهگى تالىي بهيداگرد.

(أَصْبِر - الشيء): شتهكه وهك تاليشارى

تالبوو.

(أَلصِبِر (ج) صِبُور. الواحدة صِبْرَة = المقر

والمقر (ن): تاليشارى (پروومكېكه له كۆمهلهى

زهميهقه. گهلا نهستوورو گوشتنه. گولهكهى

لوولهپيه، به زۇرپيش شۇردمبېتهوه بهلاى

زمردو سوورى جياجيادا دمروانيت له ولاتى

جياجيائى ولاته گهرمهكاندا هميه. ناويكى

تالى ليدمردهمبېنرېت له پزېشكيدا بۇ رهوانىي

بهكارديت).

(أبو صابر): خوى.

الصُّبار و الصُّبار: خورماى هيندىي ترش.

(أَلصِّبار): بهرى درهختىكى ترش يان بهرى

درهختى خورماى هيندى.

۶- (أَصْبِر - الرَّجُل): كابر توشى وهى و

چورتومبوو.

(إِسْتَصْبِر - الشيء): شتهكه توند بوو/ سهخت

بوو.

(أَلصْبْرَة): سهراما سۆلهى سهخت.

(صَبْرَة الشِّتَاء): ناومندى زستان و سۆلهى

چلهى زستان.

(أَلصِّبَارَة وَالصِّبَارَة): نهوپهرى سۆلهى

(أَصْبَارُ الكَأْس): لىوارو سهروهى جامهكه.

(إِسْتَصْبِر - الشيء): ۱- شتهكه چربووموه

۲- كۆبووموهو چنگى دايه يهك.

(أَلصِّبِر (ج) أَصْبَار): ۱- لىوارو لوتكهى شت

۲- ههورى سپى.

(أَخَذَ الشَّيْءَ بِأَصْبَارِهِ): شتهكهى گشت

پاكؤداو بردى.

(مَلَأَ الكَأْسَ الى أَصْبَارِها): جامهكهى تا لىوار

پرگرد.

(أَلصِّبِر (ج) أَصْبَار = الصِّبِر): لوتكهو لىوارى

سهروهى شت.

(أَلصِّبِر وَالصِّبِر): زهوى چهولگو و نهرم.

(أَلصَّبْرَة (ج) صِبَار): ۱- خۇراكى لهگۆتره و

تىگرا/ بېكىشان و پىوان بخرېته سهريهك و

كۆبكرېتهوه.

(«أَخَذَهُ صُبْرَة»): شتهكهى له گۆتره،

بېكىشان و پىوان و تىگرا برد ۲- كهلهكه بهردى

گهوره گهوره.

(أَلصِّبَارَة وَالصِّبَارَة): بهردى سافو لووس.

(أَلصِّبَارَة): زهوى رهقهنى بېگژوگياو

رووهك.

(أَلصِّبِير (ج) صِبْرَاء): شاخ/ كيو.

(أَلصِّبِير وَالصِّبِيرَة): خوانيكي يانى تهك.

(أَلصِّبُورِيَّة) (ب) (عامية): زهميلهى

خۇنگويزانوهه كه دهمهكهى زۇر والو بنهكهى

تهسكه.

سمرما.

(أُمُّ صَبَّارٍ وَأُمُّ صَبُورٍ): وهی/ چورتوم/ به‌لا.
 ۷- (الصَّبَّارُ) (ن): سوبیر پروو کیکه په که مشوینی
 نه مریکای هیلکه مریبه به تایبته مه‌کسیک
 قه‌ده‌کای به‌رزو ئاودارو درکاویبه جوریکی
 ناسراوی له ولاتانی خوره لاتدا بلاوه.
 (الصَّبَّيرُ) (ن): سوبیرو پروو کیکه و جوړه
 سوبیریکه په لکه ته‌خته درکاوی لیدمبیته‌وه.
 له مه‌کسیکه‌وه بلاویوته‌وه. گوله‌کای زمرده
 له ولاتانی خوره لاتی ناو پر استدا د پروینریت
 له ناوچه گهرمه‌کانیشدا بؤ بمره خه‌پله‌یبه
 خوشه‌کای هه‌روه‌ها به که‌لکی به‌رژیندیت.
 حوشریش زور حمزلی‌ده‌کات.
 صبع: ۱- (صَبَعٌ - بِهْ وَعَلَيْهِ): په‌نجهی بؤ
 راکیشاو به په‌نجه پیشانیدا.
 (-فُلَانًا عَلَيْهِ): به‌ ناماز نه‌وی پیشانی
 فیساردا.
 (-ه. صَبَعًا وَمَصْبَعَةً): کیشای به په‌نجه‌یدا/
 په‌نجهی به‌رخست.
 (-الشيء): په‌نجهی به شته‌کدا کرد.
 (-بَيْنَ الْقَوْمِ): خویشگه‌لی پیشانی خه‌لکدا.
 (-فِي الطَّعَامِ): په‌نجهی خسته چی‌شته‌که‌وه.
 (الْأَصْبَعُ وَالْإِصْبَعُ وَالْأَصْبَعُ وَالْإِصْبَعُ
 وَالْأَصْبَعُ وَالْإِصْبَعُ وَالْإِصْبَعُ وَالْإِصْبَعُ) (ج)
 أصابع (ع ۱): په‌نجهی دست و پی/ نه‌موست/
 نه‌نگوست/ هامک (نه‌مه میبه‌وه به نیریش

دمکریت).

(«وَعَلَى مَا شِئْتَهُ إِصْبَعٌ»): شوانه‌که
 دست‌ی به‌سمر نازده‌له‌که‌وه‌یبه و اتا باشیان
 به‌خیوده‌کات تا په‌نجهی هه‌له‌وی و باشیان
 بؤ رادم‌کیشریت.
 (أَصَابِعُ الْيَدِ): په‌نجه‌کانی دست.
 (الإبهام): په‌نجه‌گه‌وره/ که‌له‌موست.
 (السبابة): په‌نجهی شایه‌تمان، دوشاومرزه/
 نالخواج.
 (الأصبع الوسطى): په‌نجهی به‌رزموتووته/
 بالابه‌رزه.
 (البصير): برایتووته.
 (الخنصر): په‌نجه‌تووته.
 (الأصبع ج) أصابع = الأصبع): په‌نجه.
 (المصبع): توولی ناسنی به‌یه‌کداکراو گوشتی
 له‌سمر دم‌برژینن.
 ۲- (صَبَعٌ - ه. صَبَعًا وَمَصْبَعَةً): فیزی پی
 په‌یدا کرد/ لووتبه‌رزی کرد.
 («مَنْ وُلِّدَ السُّلْطَانَ صَبَعَهُ الشَّيْطَانُ»):
 هه‌رجی سولتان کردی به شتیک شه‌پتان بای
 تیدم‌کات و لووتبه‌رزم‌کات.
 (المصبة): فیز/ لووتبه‌رزی/ ترو دمعیه.
 (الصبوع): تپزل/ لووتبه‌رزی/ به‌فیزو
 دمعیه.
 صبع: ۱- (صَبَعٌ - الثَّوْبُ صَبْعًا وَصِبْغًا):
 به‌رگه‌کای/ جله‌کای، پو‌شاکه‌کای رهنگر کرد.

رهنگر کردن.
 ۲- (صَبَغَ - يَدُهُ فِي الْمَاءِ صَبْغًا وَصَبَغًا): دستی خسته ناو ناومکهوه.
 (- يَدُهُ بِالْعَمَلِ): دستی به کارمکه کرد.
 (- فَلَانًا فِي النَّعِيمِ): هیساری له خوشی و ناز هه لکیشا.
 (- هُ بِالْمَاءِ): نهوی له ناوی نایینی (مسیحی) دیان هه لکیشا.
 (- اِصْطَبَغَ - بِالْمَاءِ): به ناوی نایینی مسیحی تهر بوو.
 (- اَصْبَغَ - عَلَيْهِ النَّعْمَةَ): له خوشی و ناز هه لکیشا/ تیروتهسه لیکرد.
 (- تَصَبَغَ - فِي دِينِهِ): زور به دینه مکه یهوه لکاو دینقایمیوو.
 (- اِصْطَبَغَ - بِالصَّبْغِ): به پیخورهوه خواردی.
 (- اِصْطَبَغَ بِالخَلِّ أَوْ فِي الخَلِّ): به سرکهوه خواردنه مکه یخوارد.
 (- اَلصَّبْغُ): پیخور وه سرکه و شله روون چونکه نانه کی تیه لده ک شیریت و رنگی نهو ده گریت.
 (- اَلصَّبْغَةُ): ۱- جور ۲- له نایینی مسیحیدا له ناوهه لکیشانی خه لک.
 (- اَلصَّبْغَةُ) (عامية): ۲- ریباز ۴- ناین.
 (- اَلصَّبْغُ) (ها): ناز ناوی یوحنا ی معمدانه.
 (- اَلصَّبْغُ (م) صَبْغَاء (ج) صَبْغُ): گهورترین لیشا/ لافاوا.

(صَبْغُونِي فِي عَيْنِكَ): منیان له بهر جاوت گۆریوهو به قسه منیان له بهر جاوت خستوه.
 (- ضَرْعُ النَّاقَةِ - صُبُوعًا): گوانی میخوشرمکه پر له شیر بوو و رنگی جوانبوو.
 (- صَبَغُ): رنگیکی ته واییکرد.
 (- صَبَغٌ وَأَصْبَغٌ - النَّخْلُ): بهری دارخورماکه گه یویی پیوه دیاریدا.
 (- اِصْطَبَغَ - بَكَدًا): بهوه رهنگبوو/ خوئی بهوه رهنگر کرد.
 (- اَلصَّبْغُ وَالصَّبْغُ (ج) اَصْبَاغٌ وَالصَّبَاغُ (ج) اَصْبَغَةٌ وَالصَّبْغَةُ): بویه و رنگ/ نهوه که رنگی بن ده گریت.
 (- اَلصَّبْغَةُ): فهریکه خورما که هه ندیکی گه ییبیت. (- اَلصَّبَاغَةُ): ۱- خومخانه چیتی/ بویه چیتی/ خومگه ری/ بویه گه ری.
 (- اَلصَّبَاغُ - الصَّبَاغُ): ۱- بویه چی/ بویاچی/ خومخانه چی/ خومگه/ بویه گه ۲- دروزن که قسه هه لده گریته ووه دروکانی رهنگدماکات.
 (- اَلصَّبْغُ - مِنَ الطَّيْرِ وَالشَّاءِ (م) صَبْغَاء (ج) صَبْغُ): بالندهو مهری کلکسی.
 (- مِنَ الخَيْلِ): نهسپی ناوچه وان (مارو/ سپی) یان نه ملاولای گوی سپیبیت.
 (- اَلصَّبْغُ = المَصْبُوغُ): رهنگراو/ بویه کراو.
 (- ثَوْبٌ صَبِغٌ وَثِيَابٌ صَبِغٌ): بهرگیکی رهنگراو.
 (- اَلصَّبْغَةُ): خومخانه/ بویه خانه/ شوینی

تاسه یکرد/ دلی بوی لیدا/ بۆ لای په رۆشبوو/
بیر یکرد.

(صَبِي يَصْبِي - إِلَيْهِ صَبَاءٌ): تاسه یکرد/ بۆ
لای به په رۆشبوو/ بیر یکرد.

(أَصْبَى - الشَّيْءُ فَلَانًا): شته که دلی فیساری
راکیشاو چهزی پی په یدا کردو نارمزو یکرد.

(«أَصْبَتْهُ الْمَكَارِمُ»): پیاو چاکی راکیشا بۆ
خۆی و له دلیدا چهسی.

(تَصَبَّى - الْمَرْأَةُ تَصْبِيًّا): ژنه که ی فریوداو دلی
بۆ لای خۆی راکیشا.

(هَ الشَّيْءِ): دلی جووه شته که ومو چهزی
لیکردو بزواندی.

(تَصَابِي - الْمَرْأَةُ تَصَابِيًّا): ژنه که ی فریوداو
دلی لیسهندو شهیدا کرد.

(إِسْتَصَبَى - إِلَيْهِ): تاسه یکرد/ دلی بوی لیدا/
چهزی نهوی جووه دلوه.

(أَلْصَبَا): چهزو تاسه و نارمزوی لا.

۲- (صَبَا. صَبُوا وَصَبُوا وَصَبًا وَصَبَاءً):
رهفتاری مندا لانه یکرد.

(صَابٍ (م) صَابِيَّة): که سیکه خۆی مندا ل
بکاته وه/ به یادی مندا لیه مه رهفتار بکات.

(صَبِي. يَصْبِي صَبَاءً): مندا لانه
هه ل سو که وت یکرد/ خۆی مندا ل کرده وه.

(أَصْبَى - الرَّجُلُ): کور پکی هه بوو.

(تَصَبَّى وَتَصَابِي. تَصَبِيًّا وَتَصَابِيًّا) رووی کرده
باری و گهمه و خۆ پیوه خه ری کردن.

صبن: ۱- (صَبَنَ - الشَّيْءَ عَنْهُ. صَبْنًا):
نه یشت شته که لای نه و بیت بۆ نه و بیت

لییدوو ر خسته وه بۆ په کی کتر بیت.

(انْصَبَنَ وَاضْطَبَنَ - عَنْهُ): لیلیا چوو/
لییدوو ر که وت هوه.

۲- (صَبَنَ - الْمَقَامِرُ الْكَعْبَيْنِ صَبْنًا):
قومار که ره که له ده ستیدا دوو زار که ی

ری کشتو هه لیدا.

۳- (الْتَصَبُّنَ) (ك): صابوونین له نه نجامی
کول پکی خونی نیسرو ناو کو هوو و ترشیک

پیکت به وه ده لین سابونین چونکه سابوون
بهم جو ره کار لیکانه به ره مه دیت.

(الصابون والقطعة منه صابونة) (فارسیه):
سابون که پیکهاته یه که له رۆن و قسل

په یده شو ریت عمر مبه یه که ی (الفا سول).

والقطعة منه لوحاً: پار چه یه کی په یده لین
(لوح).

(الصابون والصابوني): ۱- سابونچی/ سابون که ر
۲- سابون فرۆش.

(الصابونية) (ن): نه سپۆن. روو مکی که له
کۆمه له ی میخه که گولی که هوره ده گرت وه ک

گولی میخه ک. سه ر چا و مکه ی ناسیای بچوو ک و
پۆنانه. به هه مو و نه و رو پادا بلا وه کۆن

ره که که ی بۆ شتن به کار ده ی نرا.

(الصابنة): کار که ی سابوون.

صبا: ۱- (صَبَا - إِلَيْهِ وَلَهُ صَبْوَةٌ وَصَبْوَةٌ):

بهرامبهرمکهی بای (الدَّبُور) بای خورناوا/
خورنشین.

(أَلْصَابِيَّةُ): بای نیوان خورههلاتو باکوور.

۴- (صَابِي - رَمَحَهُ. مُصَابَاةً): نيزمکهی بؤ
ومشاندن لارکردموه.

(-السَّيْفُ): ۱- به هه لگپر اومیی کردی به
کیلانکه میدا ۲- (هه لگپرایه مو لاریکردموه).

(-الكَلَامُ): ناخاوتنه کهی ریکنه خست و به
باشی داینه پرشت.

۵- (أَلْصَبِي): دهمی شم شیر ۲- نووکی بی/
لووتی بی.

(أَلْصَبِيَّانُ): نه ملاولای روومست و خوار
جهناگه.

الملحق:

صبن: (صَوْبَنَ): به سابوون خویشت/ بؤ
شتن سابونی به کارهینا.

صت: ۱- (صَتَّ- ه. صَتًّا): ۱- به رقهوه بالیپوونا
۲- به دمست لییدا/ توانجو ته شهری لییدا.

(-بِكَلَامٍ أَوْ بِدَاهِيَةٍ): قسهی بؤ هاویشت یان
وهیی پیوه کردو تیوه گلاندا.

(صَاتَّ- ه. مُصَاتَّةً وَصِتَاتًا): لهگه لییدا
ناکوکبوو/ ناحهزیی لهگه لدا کرد/ دوژمنایه تی
لهگه لدا کرد.

(تَصَاتَّ- الْقَوْمُ): خویشگه ل دوژمنایه تی
یه کتر یان کردو به گزیه کدا جوون.

(أَلْصِتَّ وَالصَّتَّةُ): بؤ.

(إِسْتَصَبِي): مندالانه رهفتاریکرد/ کرداری
مندالانه یکرد.

(-ه): وهك مندالیک رهفتاری لهگه لدا کرد.

(أَلْصَبَا وَالصَّبَاءُ): مندالیی.

«رَأَيْتُهُ فِي صِبَاةٍ أَوْ فِي صَبَائِهِ»: به مندالیی
دیومه/ دیومه که مندالبووه.

(أَلْصَبُوءَةُ): مندالکاری و ههرزمیی.

(أَلْصَبِي (ج) صَبِيَّانٌ وَصَبِيَّانٌ وَصَبِيَّانٌ
وَصَبِيَّانٌ أَصْبِيَّةٌ وَصَبِيَّةٌ وَصَبِيَّةٌ وَصَبِيَّةٌ

صِبُوءَةٌ وَأَصْبٍ (م) صَبِيَّةٌ (ج) صَبَايَا): ۱- کور
له خوار میردمندالیهوه (م) کچوله/ کیزوله

۲- منال که هیشتا له شیر نه براییتهوه.

(أَلْصَبِيَّةُ): هه موو (کچیک/ دوتیک/ کیزیک/
که نیشکیک) دمووتریت.

(أَلْصَبِيَّةُ وَالْأَصْبِيَّةُ): کیزوله/ کچوله/
که نيزمکوک بچوو ککراوهی (صَبِيَّةٌ وَأَصْبِيَّةٌ) یه

وشه که خوی کوی (صَبِيَّ) یه.

(إِمْرَأَةٌ مُصْبِيَّةٌ وَمُصَّبٌ): ژنیک کوری
هه بییت.

۳- (صَبَاتِ الرِّيحِ. صَبَاءٌ وَصَبُوءًا): بای
خورههلات هه لیکرد.

(صَبِيٍّ وَأَصْبِيٍّ- الْقَوْمُ): بای خورههلات
لییدان.

(أَلْصَبَا) (مص): بای خورههلات.

(صَبُوءَانٌ وَصَبِيَّانٌ): دوو بای خورههلات.

(ج) صَبُوءَاتٌ وَأَصْبَاءُ): (وشه که مییه)

صَحَّ: ۱- صَحَّ. صُحِّاَ وَصِحَّةً وَصَحَّاحًا):
 نه خۆشبییه که ی له سه ر لاجوو/ خۆشبوووه/
 ته ندروستبوووه.
 (- الشَّيْءُ): شته که چا کبوووه موو بیخه وش
 بوووه/ دروستبوووه.
 (صَحَّحَ- الرِّیضُ): نه خۆشه که ی چا ککرده وه/
 خۆشکرده وه.
 (- الْکِتَابُ): نووسینه که ی راستکرده وه
 هه له بیرکرد.
 (أَصَحَّ- هُضَحَّاحًا): ۱- راستیکرده وه/ چا کیکرده وه
 یان به راستو چاکی زانی و هاته بهر چاو
 ۲- نه خۆشبییه که ی لابرده/ خۆشیکرده وه.
 (- الرَّجُلُ): خیزان یان ناژه لی پیاوه که
 ته ندروستو خۆشبوون.
 (تَصَحَّحَ- بَکَذَا): بهو شته خوی چاره سه رکرد/
 دهرمانکردو.
 (إِسْتَصَحَّ- مِنْ مَرَضِهِ): له نه خۆشبییه که ی
 هه ستایه وه چا کبوووه.
 (أَلْصَحَّةُ) (مَص): ته ندروستیی خۆشله شی.
 (أَلْصَحِیحُ (ج) أَصِحَّاءُ وَصِحَّاحُ وَأَصِحَّةُ
 وَصَحَّاحُ): ۱- ته ندروست/ له شساخ ۲- بیخه وش و
 که موکووری.
 (أَلْصَحَّ (ج) مَصَّاحُ وَمَصَّحَاتُ): ۱- ته ندروستیگا
 ۲- خهسته خانه ی و مره مداره گان/ سیلداره گان.
 (أَلْصَحَّةُ وَالْمَصَّحَةُ): ته ندروستیه یان
 پاریزمری ته ندروستیی.

(أَلْصَيِّتُ): دنگه دمنگو و هه راو هوریا/
 ژاو مژاو.
 ۲- (أَلْصَتَّ وَالصَّتَّ وَالصُّتَّةُ): کۆمه ل/ دمه ته/
 تاقم.
 (رَأَيْتَ صَتًّا مِنَ النَّاسِ): کۆمه له/ تاقمه
 خه لکیکم دی.
 (أَلْصَتَّتَ= الصَّدَدُ): دهر باره/ نیاز.
 (هُوَ بَصَّتِهِ): نهو به نیازی نهو میه تی.
 (أَلْصَتَّیتُ): کۆمه ل/ تاقم/ دمه ته.
 (أَلْصَتَّیتُ): له سه ر کاریخو رۆیشتوو/
 خه ریکبووی کاریخو.
 صتغ: (صَتَغَ- هُ. صَتَعًا): دایه مزه ویدا.
 (تَصَتَّعَ): راپایی له کاره که دا کرد.
 (الصَّتغُ): ۱- گهنجی به هیزوتین ۲ (ح) که ره کیوی.
 صتم: (صَتَمَ- الشَّيْءُ): شته که ی کۆک و
 ته و او کرد.
 (تَصَتَّمَ): تیز راپکرد.
 (أَلْصَتَّمُ وَالصَّتَمُ): ۱- نه ستوو رو توند/ مه زن و
 پته و ۲- ته و او کۆک و دامه زراو.
 (أَلْصَتَّمَةُ وَالصَّتِئَمَةُ): تاویری سه خت.
 (أَلْصَتَّمُ) (مَفْعُ): کۆلانی که یان دۆلیکی
 بیده روو.
 صبح: (صَبَّحَ. صَبَّحًا): دنگه پکرد ناسنیکی
 دا به ناسنی کداو دنگه ی لیوه ات.
 (الصُّجُجُ وَالصَّجِجُ): درنگه و دنگه ی ناسن
 که به ریه ک بکه ون.

«الصَّوْمُ مَصْحَةٌ»: رُوژوو تهندروستی
دمهینیت یان دهپارزیت.

(أَرْضٌ مَصْحَةٌ): خاکیکی / زهویپهکی
به تهندروست / خاکیکی بیدمردو نه خویشی.

۲- (صَحَّ- الخَبْرُ صَحًا وَصِحَّةً وَصَاحًا):
هه واله که راستو تهواو بوو.

(صَحِيحٌ وَصَاحٌ): راستو تهواو / جیپروا.
(«صَحَّ لِي عَلَى فُلَانٍ كَذَا»): نهوم لهسه
فیسار بو ساغبووموه سه ماندم.

(إِسْتَصَحَّ- الكلامُ): قسه که ی به راستزانی.

(الصَّحِيحُ (ج) أَصْحَاءٌ وَصِحَاحٌ وَأَصِحَّةٌ
وَصَحَائِحُ): راستو تهواو / جیپروا.

(الْأَصْحَاحُ وَالْأَصْحَاحُ- مِنَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ):
له به شیکی تهورات و نینجیل که متر یان له
به شیکیان زورتر بیت.

۲- (الْصَّحَاحُ- مِنَ الطَّرِيقِ): رپی سهختو
گران.

۴- (صَخَّصَ- الأمرُ): کار که دمرکهوتو
روونیووموه / ساغبووموه.

(الصَّخْصُحُ وَالصَّخْصَاحُ وَالصَّخْصَاحَانُ (ج)
صَخَاصِحُ): ۱- زموی تهختو رووتهن.

۲- (التَّرْهَاتُ الصَّخَاصِحُ وَتَرَهَاتُ الصَّخَاصِحِ):
نهفسانهی پروو پووچ و بوش.

(الصَّخْصُحُ وَالصَّخْصُوحُ- مِنَ الرِّجَالِ):
بیای و ردهکارو سه رنجدمر له کاروباردا که

بهسه ریدمکاتهوموه دمیژمیریت و پییدمزانیت.

(الْمُصْخِصُحُ): ۱- دؤستی راستو دروست

۲- کهسیکه که خهریکی دروو دهلهسه و شتی
هیچ و بوو جیت.

صحب: ۱- (صَحِبَ وَصَاحَبَ- هُ. صُحْبَةٌ
وَصَحَابَةٌ وَصِحَابَةٌ): لهگه لیدا بوو و

هاو دهمی و هاوریپه تیکردو لیجیانه بووموه.
(أَصْحَبَ- الرَّجُلُ): ۱- دؤستیگرت ۲- کورمکه ی

بیگه شت / گه وره بوو وهک خوئی لیها
۲- خوئی به دسته وودا / ملیدا که له و هپیش

سه رپیچیدمکرد / نه دههاته ژر بار.

(- هُ الشَّيْءُ): شته که ی لهگه ل خویدا برد.

(- الزَّقُّ): تووک یان موومکه ی به کونده که وه
هیشته موه.

(تَصَاحَبَ- الرِّجَالُ): دوو بیاو مکه
جوتیانگرت / پیکه وه بوون / بوونه هاوری.

(- مَعَهُ) (عامية): کردی به هاوری خوئی /
بوو به هاوری / هاوه لی.

(إِصْطَحَبُوا): بوونه هاوری و پیکه وه بوون /
هاوریپتی یه کتر یان کرد.

(إِسْتَصْحَبَ- هُ): ۱- هاوریپه تیکردو لهگه لیدا
نهرمی نواند ۲- داوا یلیکردو هاو دهم و هاوریپن

۲- کردی به هاوه لی و که پیکه وه بن.

- هُ الشَّيْءُ: داوا یلیکرد که شته که لهگه ل نه ودا
بیت.

(الصَّاحِبُ (فأ) صَحْبٌ وَأَصْحَابٌ وَصُحْبَةٌ
وَصِحَابٌ وَصُحْبَانٌ وَصِحَابَةٌ وَ صَحَابَةٌ

(عُودٌ مَصْحُوبٌ): چيويك تويكلهكهي
بيوميبيت.

(إِذْهَبْ مَصْحُوباً وَمُصَاحِباً): برؤ
پاريزراوو بيوميبيت.

۲- (صَحْبٌ - الْمَذْبُوحُ. صَحْباً): نازله
(كوژراومكهي/ سهرپراومكهي) گوروو.

۳- (أَصْحَبٌ - فَلَانًا): فيساري پاراست.

(هُوَ عَنِ كَذَا): لهو شتهي دوورخستهوه/
بهري لهو شته گرت/ دستي نايه بهر بؤ نهو شته.

(إِصْطَحَبَ - فَلَانًا): فيساري پاراست.

(صَاحِبٌ - الشَّيْءِ (ج) صَحْبٌ وَأَصْحَابٌ

وَصُحْبَةٌ وَصِحَابٌ وَصُحْبَانٌ وَصِحَابَةٌ وَصَحَابَةٌ

وَأَصْحَابٌ) (جمع أصحاب): خاومني شتهكه.

۴- (أَصْحَبَ - الْمَاءُ): ناومكه قهوزمهگرت.

۵- (تَصَحَّبَ - مِنْهُ): شهرمي ليگرد.

(فُلَانٌ مَايَتَصَحَّبُ مِنْ شَيْءٍ): فيسار شهرم

له هيچ شتيك ناكات.

صحرا: ۱- (صَحْرٌ - اللَّيْنُ صَحْرًا): شيرمهكهي

كولاند.

(الصَّحِيرَةُ): شيري كولاتوو بهسهر رؤون و ناردا

بكرت.

۲- (صَحْرَتُهُ الشَّمْسُ): ههتاو، خور سهری

هينايه ژان/ ميشكي هينايه ژان.

۳- (صَحْرٌ - الْحِمَارُ. صَحِيرًا وَصَحَارًا): كهرمكه

زهرينيكي زور و تواند زهری.

۴- (صَحْرٌ. صَحْرًا): بؤري مهيله و سوور/

وَأَصْحَابِيب (جمع أصحاب): هاوري/ هاوهل/
برادهر/ همفال/ دوست/ هاوهم/ يار.

(صَاحِبُ أَمْرِ الْمَلِكِ): وهزيري شا.

(صَاح): ئهي هاوري.

(الْصَّاحِبَةُ (ج) صَاحِبَاتٌ صَوَاحِبٌ): ۱- اميي

وشهي (الصاحب) ۲- ژن/ هاوسهر.

(الْصَّاحِبَةُ): يارمكاني/ هاوريكاني بيغهمبهر

(ص) كه ديويانه و ماوميهكي باش له

خرمهتيديا بوون و لهگه ليديا بوون.

(الْصَّاحِبِيُّ): ياريكي/ هاوريپيهكي بيغهمبهر

(ص).

(الْصَّاحِبُ) (فا): يار/ لهگه لدابوو/ پيوه لكاو.

۲- هاومل/ كهساس و به زور بهكيشكراو.

(الْمُصْحَبُ): ۱- بهكيشكراو كهساس و سهرشور.

(الْمُصْحَبُ) (مفع): شيت/ بهتياره/ كه لهگه ل

خويديا بدويت و مكو لهگه ل خه لكا بدويت.

(عُودٌ مَصْحَبٌ): چيويك/ چلييك/ لفيك/

تويكلهكهي بيوميبيت و لينه كرابيتهوه.

(أَدِيمٌ مَصْحَبٌ): پيستيهك تووك يان

مووهكهي لينه كرابيتهوه.

(الْمُصْحَبُ): ۱- بهكيشكراو كهساس و سهرشور.

(أَدِيمٌ مَصْحَبٌ): پيستيك به تووك يان

مووهوه.

(عُودٌ مَصْحَبٌ): چيويك به تويكلهوه بيت.

(أَدِيمٌ مَصْحُوبٌ): پيستيك تووك يان

مووهكهي لينه كرابيتهوه.

جگه‌ری بوو.

أَصْحَر (م) صَحْرَاء (ج) صُحْر: بۆریکی

مه‌یله‌و سوور/ جگه‌ری.

(إِصْحَارٌ. إِصْحَارًا): په‌نگی بوو به بۆری

مه‌یله‌و سوور/ جگه‌ری.

(الْصَّحْر وَالصُّحْرَة): په‌نگی بۆری مه‌یله‌و

سوور/ جگه‌ری.

(الْصَّحْر) (ج): شیر.

۵- (أَصْحَر): روویکرده بیابان‌و/ بۆ بیابان

دمرچوو.

(-الْمَكَانُ): شوینه‌که به‌رفراوانبوو وه‌ک

بیابانی لیهات.

(-الْأَمْرَ وَبِالْأَمْرِ): کاره‌کی (دمرخست/

یه‌کالاکردموه).

(«لَا تُصْحِرُهُ أَمْرُكَ»): کاره‌گه‌تی بۆ دمرمه‌خه.

(«أَصْحَر مَا فِي قَلْبِكَ»): چی له دلتدایه

دمریپرو دمریپه‌خه.

أَلْصَّحْرَاء (ج) صَحَارَى وَصَحَارٍ وَصَحَارِي

وَصَحْرَاوَات): ۱-دمشتیکی کاکیبه‌کاک بیابان

رووه‌ک و وشک برنگ/ بیابان ۲-پارچه

زه‌وییه‌ک کرابیت به کاله‌ک یان ترۆزی و

شتیر بۆ نمونه‌ دموتریت:

(«صَحْرَة الْبَطِيخِ) (عامية): بیستانی کاله‌ک

یان ترۆزی (عامية).

(أَلْصَّاحِر): که‌سیکه له بیاباندا له‌گه‌ل

هاوکوفه‌که‌ی بجه‌نگیت و رووبه‌روو نه‌ک له

به‌ناو په‌سیردا.

۶- (أَصْحَر - الرَّجُلُ): کویریبوو.

۷- (الْصَّحْرَة - عِنْدَ الْعَامَة): شیبه‌که به شه‌و

له ناسمانه‌وه بیته‌ خواری.

(الْصَّحْرَاوِيَة) (ن): دمونیکیه له بنجینه‌دا

له به‌شی نیوه‌ی باکووری گۆیزه‌ویه‌وه هاتوووه

زۆر جۆری هه‌یه بۆ جوانییی دمرۆینریت.

زۆر جواندمبیت کاتیک ته‌واو گۆله‌گریت و

گۆله‌کانی دمرگرتیه‌وه.

صحرا: (الْصَّحْرَاوِي) بیابانی.

(«نَبَتْ صَحْرَاوِيَة»): رووه‌کیکی بیابانی.

(الْمَنَاخُ الصَّحْرَاوِي): ناووه‌ه‌وای بیابانی: زۆر

گه‌رمه به رۆژو به‌هاوین. به شه‌وو زستانیش

زۆر سارده.

صحف: ۱- (صَحْف - الْكَلِمَة): به‌هه‌له

وشه‌که‌یخویندموه/ خراب له دهمی هیئایه

دمری یان شوینه‌که‌یگۆری.

(أَصْحَف - الْكِتَاب): په‌ره‌ نوسراو‌ه‌کانی

کۆکردموه و کردی به‌ کتیب.

((تَصَحَّف - الْقَارِي)): خویندرومه‌که هه‌له‌ی له

خویندنه‌وه‌که‌دا کرد/ به هه‌له‌ خویندیه‌وه.

(«تَصَحَّفَتْ عَلَيْهِ الصَّحِيفَة»): وشه‌که‌ی له

رۆژنامه‌که‌دا لیگۆرا.

(الْصَّحَافَة): (لای تازمه‌گره‌یه‌کان) ۱-رۆژنامه‌گه‌ری

۲- (عَالَمُ الصَّحَافَة): رۆژنامه (گه‌ران/

نوسان)/ جیهانی رۆژنامه‌گه‌ری.

دهموچاو).
 (صُنْ صَحِيفَةَ وَجِهَكَ): بهرې رووت
 بپاړيزه.
 صحل: (صَحْلٌ - صَوْتُهُ. صَحْلًا): دمنگي
 نووساو گړيوو.
 (صَحْلٌ وَأَصْحَلُ): دمنگړ/ نووساو.
 صحم: (إِصْطَحَمَ - الرَّجُلُ): راسبوووهو قنچ
 وهستا.
 (إِضْحَامٌ - النَّبَاتُ. إِضْحِيمَا): ۱- پروومکه که
 تهواو رمنگيگرتو سهوز تير يوو ۲- پروومکه که
 سهوزيه که ي زهرديي تیکهوت.
 (أَضْحَمَ (م) صَحْمَاءُ): سهوزي زهردي تیکهول.
 (-تِ الْأَرْضُ): پروومکي زمويه که رمنگي
 گوررا.
 (-الزُّرْعُ): کشته که سهرما بردي يان خهريکي
 وشکبوونيوو.
 (الضُّحْمَةُ): رمنگي سهوزي زهردي هه لنگه پراو.
 صحن: ۱- (صَحْنٌ - هُ. صَحْنًا): دايبلوست/
 لييدا/ پيايدا کيشا.
 (صَحْنُهُ عِشْرِينَ سَوَاطًا): بيست قامچي
 پيدا کيشا.
 (-هُ بِرَجْلِهِ): دايه بهر شهق.
 (فَرَسٌ - صَحُونٌ): نهمسپيکي جووته وهشپين و
 لهقه وهشپين.
 ۲- (صَحْنٌ - الرَّجُلُ. صَحْنًا): شتيکي له
 نامانیکدا دا به پياومکه.

(الْصَّحَافُ): ۱- کهسيکه که له خویندنه وهی
 روژنامه دا هه له بکات ۲- روژنامه فروش.
 (الْصَّحْفِيُّ): ۱- روژنامه گهر ۲- کهسيکه که له
 روژنامه وه شت فير بيت ۳- کهسيکه که له
 خویندنه وهی روژنامه دا هه له بکات.
 (الْصَّحْفِيُّ وَالصَّحَافِيُّ): روژنامه گهر/ کهسيکه
 که پيشه ی روژنامه گهر بييت.
 (الْصَّحِيفَةُ (ج) صَحَائِفٌ وَصُحُفٌ): ۱- کاغه زي
 نو سراو ۲- هه ردوو ديوي بهرې نو سراوی
 کتيب ۳- روژنامه.
 (الْمُصَحَّفُ وَالْمُصَحِّفُ وَالْمُصَحِّفُ (ج) مَصَاحِفُ):
 کتيب/ بهرتووک.
 (الْمُصَحِّفُ (مَفْعُ): و مرگير پراو.
 («هَذَا اللَّفْظُ مُصَحَّفٌ عَنِ كَذَا»): نهم وشهيه
 له وه و مرگير پراوه.
 (الْمُصَحَّفُ): کهسيکه وشه که ي به شيوميه که
 هيئاو دهربري که ناراست و ناته و اوای
 خويبووه/ به هه له پيشانيدا.
 ۲- (الْصَّحْفَةُ (ج) صِحَافٌ): له گهنیکی گهوره
 که پينچ کهس تير بکات.
 (الْصَّحْفَةُ = الصِّحَافُ): جالوی بچووک
 بچووک.
 (الْصَّحِيفُ): رووی زهوی.
 (صَحِيفَةُ الْوَجْهِ): ۱- بهرې روو/ روخسار،
 چاره.
 (ج) (صَحَائِفٌ وَصُحُفٌ): ۲- پيستی (روو/

(هـ دینارا): دیناریکی دایه.

(أَلْصَّخْن (مص) (ج) ضحون): ۱- نامان / دموری / قاپ / دمفر / حاجهت ۲- لهگهنی بچووک ۳- جامیکی / کاسهیهکی گهوره ۴- ناوسمی و لآخ.

(فَرَسٌ وَاسِعُ الصَّحْنِ): چارهوئییمکه ناو سمی فراوانه.

(مِنَ الْأَرْضِ): زهویی تهخت.

(صَحْنُ الدار): ههوشه ی خانوو یان ناوهراستی.

(أَلْصَّخْنَان) (مو): دوو تاسهکه که به پهکیاندا دمدمن دمنگیان لیوه پهیدا دمبیت. رهشه خه لکهکه پنبیده لئین: (فَقِيْشَات).

(صَحْنَا الْأَذْنَيْن): ناوهوی ههردوو گوئی.

(أَلْصَّحْنَةُ): دهفریکه وهک لهگهن.

۳- (صَحْن - بَيْنَهُمْ. صَحْنًا): نیوانی چاککردنهوه / تهبایکردنهوه.

۴- (أَلْصَّحْنِي وَالصَّحْنَاء وَالصَّحْنَاءَة) (ط): ورده ماسیی خوئیکراو.

صحا: ۱- (صَصْحَا وَصَحِي يَصْحَى - الْيَوْم. صَحُوا وَصَحُوا وَصَحًا): نهمرؤ سایهقه بوو / ناسمان سامالبوو.

(صَحْوٌ وَصَاحٌ وَمُصْح): سایهقهی سامال / ناسمانیکی سافو بیهمور.

(صَحِيْبَتِ الدنیا) (عامیه): هه لیر ونگان و اتا بارانهکی خوئکردنهوه / راگرت.

(أَصْحَى - الْيَوْمُ. إِصْحَاء): سایهقه یکرد.

(إِصْحَاء): هه لیر ونگاندن و سایهقه کردن.

(- الْقَوْمُ): ناسمان بۆیان بوو به سایهقه.

(أَلْصَّخُو) (مص): سایهقه / سامال.

(سَمَاءٌ صَحْوٌ وَيَوْمٌ صَخْوٌ): ناسمانیکی

سایهقهو بیهمور رۆژئکی سامال و بیهمور.

(أَلْصَّحَاءة): کاسه ی پیخواردنهوه.

۲- (صَحَا وَ صَحِي. يَصْحَى السَّكْرَانُ. صَحُوا

وَصَحُوا وَصَحًا): سهرخۆشه که سهرخۆشیی

به ریدا و هاتهوه هۆشخۆی.

(- الرَّجُلُ): ۱- پیاومه که هاتهوه سهرخۆی و

هۆشی به میسکیدا هاتهوه یان ریی ناراستی

به ردا ۲- وریابوووه.

(صاح (ج) صاْحُون وَصَحَاءَة (م) صاِحِيَة (ج)

صاِحِيَات وَ صَوَاح): سهرخۆ هاتوو و بهناگا

هاتوو ۲- که سیکه مهستی و سهرخۆشیی

به ریدات ۳- ریگه ی ناراستی به ریدات.

(صَحِي مِنْ نَوْمِهِ) (عامیه): له خه و

خه به ریبوووه / بهناگاهات.

(أَصْحَى - السَّكْرَانُ): سهرخۆشه که سهرخۆشیی

به ریدا.

(- الرَّجُلُ): پیاومه که هۆشی به خۆیدا هاتهوه /

بهناگاهات.

(هـ): بهناگایه پنبایهوه و وریا یکردنهوه.

(أَلْصَّحَاءة) هۆکاری بهناگاهاتن و هوشیاریبووونهوه

یان به ردان ی مرقاق یان سهرخۆشیی.

صاخب-ه مُصَاخَبَةٌ): لهگه لیدا کهوته
گرمه گرم و هات و هاوار.

(تَصَاخَبَ- الْقَوْمُ): کهوته قیزه بهسه ریه کداو
لهیه کدان.

(إِصْطَخَبَ- تِ الطَّيْرُ أَوْ الضَّفَادِعُ): دمنگی
بالنده یان بوق بهیه کیاندا دا.

(أَلْصَخَبَ) (مص): نه عمرته لیدان/ دمنگه دمنگ و
ژاومژاو/ هات و هاوار/ تیکه لیوونی دمنگ.

(الصَاخِبِ وَالصَّخِبِ وَالصَّخَابِ وَالصَّخُوبِ
وَالصَّخْبَانِ) (و جمع الصَّخْبَانِ هُوَ صُخْبَانِ):

نه عمرته لیدمر/ هات و هاوار کهر/ قیرمقیر و
گرمه گرمه کهریکی زور.

(صُخْبَةٌ وَصُخْبَةٌ وَ صُخَابَةٌ وَصُخُوبٌ
وَصُخْبِي): مینیهی/ ژنی/ نافرمتی/

هات و هاوار کهر/ قیرمقیر کهریکی زور.

صخد: ۱- (صَخَدَتْهُ الشَّمْسُ صَخْدًا):
خوربردی و سووتاندی.

(صَخَدَ- الْيَوْمَ صَخْدًا وَ صَخْدَانًا): گهرما
تاویسهند.

(أَصْحَدَ- الْحَرُّ): گهرما تاویسهند.

(-الرَّجُلُ): کهوته گهرماو/ کهوته بهرگهرما.

(-الحِرْبَاءُ): خوربه مرسته که خوی دایه بهر
رؤژو خوی پیگهرمکردهمه.

(الصَّاخِدَةُ): فرجه و تیزیی گهرمای نیومرؤ.

(الصَّخْدَانِ وَالصَّخْدَانِ): رؤژو زور گهرم.

(صَيَّخَدَ الشَّمْسِ): تیشکی بهتینی خور هه تاوی

صخ: ۱- (صَخَّ- الْحَدِيدَ بِالْحَدِيدِ. صَخًا):
ناسنی به ناسندا دا.

(-الصَّوْتُ الْأَذُنُ): دمنگه که دایبه گویداو
کهریکرد.

(«صَخَّ زَيْدٌ عَمْرًا بِعَظِيمَةٍ»): زهید
چورتومیکی/ به لایه کی گهره ی بهسه

عهرمردادا/ تووشی و میه کی گرانیکرد.

(-الْحَدِيدُ. صَخًا وَصَخِيخًا): ناسنه که به
شتیکی ره قدا دراو درنگه ی لیوه هات.

(الصَّخَّ وَالصَّخَّةُ): درنگه ی ناسنو ته قه ی
بهرد نه گهر به شتیکی رهق لیبدریت.

(«ضُرِبَتِ الصَّخْرَةُ بِحَجَرٍ فَسَمِعَتْ لَهَا
صَخَّةً»): تاویرمه که بهردیکی پیدا دراو ته قه ی

لیوه هات.

(الصَّاخَةُ) ۱- (دمنگیکی/ ناله میکی/ گرمه میکی
تیزیی کهر کهر ۲- چورتوم/ وهی/ به لا/ ناپوره

۳- رؤژو (زیندوو بوونه وه/ حهشر).

(«إِذَا جَاءَتِ الصَّاخَةُ»): نه گهر رؤژو حهشر
بوو و گرمه ی توفینهری هات.

(الصَّخِيخُ): ۱- ناله و گرمه ی تیزو توفینهر
۲- قهره ی قه لهرمشکه ی توفیو.

۲- (صَخَّ- لِحَدِيثِهِ. صَخًا وَصَخِيخًا): گرمه ی
به ناخاوتنه کهیدا.

(الصَّخَّةُ): جاریک. گرماندن/ ناله کردن.

ضخب (صَخِبَ. صَخْبًا): نه عمرته ی لیدا/
توند هاواریکرد.

هُوَ صَخِرُ الْوَجْهِ أَوْ أَصْخَرُ الْوَجْهِ): نهو
بیتابرووه/ چهرداومرووه.

۳- (الصاخِر): درنگهی ناسن که بهر
یهکدمکهن.

(الصاخِرَة): کاسهی کاشی که پئیدهخوریتهوه.
صحف: (صَحَف- الْأَرْضُ صَحْفًا): زهویهکهی
هه لکهنند.

(الْمُصْحَفَة (ج) مَصَاحِف): باج که زهوی بی
هه لدمکهن.

صخم: (صَخَم- تَه الشَّمْسُ): هه تاو
سووتاندوووهتی رهشی هه لگهراندوووه.

(إِصْطَخَمَ- الرَّجُلُ): راستبووهومو قنچ
وهستا.

صخی: (صَخِي- الثَّوْبُ يَصْخِي صَخًا):
بهرگه که پیسبوو. پیسایی پئیداهه لپرتا/
په لاویبووو.

(صخ): جلی پیس و په لاوی.

(الصخاة): په لهی پیس.

صد: ۱- (صَدَّ- هُ عَنِ كَذَا. صَدًّا): دهستی
نایه ربهر و بهری نهو شتهی لیگرت/ بهر
هه لستیکرد/ کو سپی خسته پئی.

(صَادَّ- هُ): بهر منگاریبووو شهرشانی له گه لدا
کرد.

(أَخَذَ يَصَادُّهُ وَيُضَادُّهُ): کهوته مملانی و

بهره مکانی جیاوازی له گه لدا کردنی.

(أَصَدَّ- هُ عَنِ كَذَا): جلّه و گیری نهوهی لیگرت و

سوور که خه لک ناتوانیت ته ماشایبکات و خوئی
له بهردا بگریت.

(هاجرَة صَيخودُ (ج) صَيَاخِيدُ): فرچهی
گهرما که زور بهتینه.

(أَقْبَلْتُ صَيَاخِيدُ الْحَرِّ): تینی سهخت و
برژینهری خور هه لیکردو هات.

(صَيَاخِيدُ الْحَرِّ): تاوسه نندی گهرما و
تیزبوونی.

(الْمُصْحَدَة (ج) مَصَاخِد = الهاجرة): فرچه و
تیزی گهرمای نیومروو.

(المُصْطَخِد): هه ستاو/ راسته و مبوو/ بهر زهومیوو.

۲- (صَخَدَ- الصَّرْدُ. صَخْدًا): بازورمه که
خویندی (بالنده میکی سهرزلی سک سپی و
سهر سه وزه بالندهی بجووگرت ده خوات).

۳- (صَخَدَ- إِلَيْهِ. صُخودًا): گوئی (لیگرت/ بو
شکرد).

صخر: ۱- (صَخِرَ- هُ = سَخِرَهُ): چهوساننده وه.

۲- (أَصْخَرَ- الْمَكَانُ): جیگه که تاویراویبوو.

(مُصْخِر): شوینیکه تاویری زور بیت.

(الْصَخْرَة وَالصَّخْرَة (ج) صَخْر وَصَخْر
وَصُخُور وَصُخُورَة وَصَخْرَات) (ط ۱): تاویر/

بهردی زور گهره می سهخت/ تاشه بهرد.

(«فَلَانُ صَخْرَة الْوَادِي»): فیسار تاویری

سهختی نمیزوئوه/ که لله رمقه.

(الْصَخِر- مِنَ الْأَمْكِنَة): شوینی تاویراوی/

تاشاوی.

بهره‌لستی‌کرد / نه‌یه‌یشت.

تَصَدَّدَ - لَهُ: رپی پیگرت و به‌رمنگاری بوو.

(أَلْصَدَدُ): رووبه‌روو بوون / به‌رامبه‌ربوون.

(داری صَدَد داره او بَصَدِّهَا أو علی

صَدِّهَا): خانوومه‌کم نزیك خانوومه‌ک‌یه‌تی و

به‌رامبه‌ریه‌تی.

(أَلْصُدُودُ): به‌رمنگار بوو / رپی‌یگر. روولئوهرگی‌ر /

بهره‌لستی‌کار ۲- به‌رامبه‌ربوو.

۲- (صَدَّ - عَنْهُ. صَدًّا وَصُدُودًا): خوئی لئیلاداو

رووی لئوهرگی‌ر.

(صَادَّ (ج) صَدَّادٌ وَهِيَ صَادَّةٌ (ج) صَوَادٌ

وَصُدَّادٌ): روو وهرگی‌ر / لالوت / پشتتی‌کردوو.

(أَلْصَدَدُ): انیاز / نامانج / مه‌به‌ست

۲- دهم‌بار ۲- به‌رامبه‌ر ۴- بؤنه ۵- ۶- لاریوونه‌وه /

چه‌مینه‌وه.

(نَحْنُ فِي صَدَدِ فُلَانٍ): نئمه مه‌به‌ستمان

نیازی خوئی و فه‌سه‌کانیه‌تی.

(«لَأَقِيمَنَّ صَدَدَكَ»): چه‌مانه‌وهو لاریت

هه‌لدسه‌نگینم / راستت ده‌که‌مه‌وه.

(مَصَدَّ): به‌ریه‌ست.

(أَلْصَدَّادُ (ج) صَدَائِدُ): رپی بؤ سه‌ر ناو.

۳- (صَدَّ - مِنْ الشَّيْءِ صَدِيدًا): له شته‌که

(ومر‌سبوو / همر‌سانبوو / ببزاربوو) و که‌وته

قیژمو هاوار له ترساندا پان له‌به‌ر هویت‌ر.

(صَدَّدَ): چه‌پله‌یلئیدا.

۴- (صَدَّدَ - الْجِرْحُ): برینه‌که کی‌م و

زووخیکرد.

(أَصَدَّ - الْجِرْحُ): برینه‌که کی‌میکردو له‌به‌ری

رؤیشت.

(الصِّدِيدُ): کی‌م و زووخ و تیکه‌ل به خوین.

(صَدِيدُ الْفِضَّةِ): تاووهی زیو (به‌لیجواندن).

۵- (إِصْطَدَّتِ الْمَرْأَةُ): نافرته‌که به (رووبوش /

به‌چه) رووی خوئی پؤشی.

۶- (الْصَدَّ وَالصَّدَّ (ج) أَصْدَادٌ وَصُدُودٌ):

۱- شاخ / چیا ۲- لای دؤل / دهره ۳- هه‌وری به‌ری

که‌له‌که بوو. که وه‌ک چیا دهنوینئیت.

(الْصَدَّادُ (ج) صَدَائِدُ ۱- (ح) مار ۲- (ح)

شه‌وگه‌رد.

(أَلْصُدُودُ): به‌رگی‌کی کورتی ژئانه‌یه.

صدئ: ۱- (صَدِيٌّ وَصَدُوٌّ - الْحَدِيدُ. صَدًّا

وَصَدَاءَةٌ): ئاسنه‌که ژئنگی (هه‌له‌ئینا / گرت).

(صَدِيٌّ (م) صَدِيَّةٌ): ژئنگرتوو / ژئنگاوی.

(- الشَّيْءِ): شته‌که ژئنگر‌منگیبوو.

(أَصْدَأُ (م) صَدَاءٌ): رمنگژئنگی.

(صَدًّا وَصَدًّا - الشَّيْءِ. صَدًّا وَتَصَدِينَةً):

ژئنگه‌که‌ی لئیکرده‌وه.

(- الْمَرْأَةُ): ناوینه‌که‌ی پاک‌کرده‌وهو روونکرده‌وه.

(أَصْدَأُ-هُ): ژئنگینکرد / ژئنگاوی‌بیکرد.

(أَلْصَدَّاُ (ك): ژئنگ. ماده‌یه‌که رمنگی

سووروو ئاله له‌سه‌ر رووی ئاسنو شتی وها

په‌یداد‌مبئیت به هوئی شیئ هه‌واوه.

(الصِّدِيٌّ): ژئنگن / ژئنگاوی.

شته کردو نهیهشت بؤی بجیت/ گپرایهوه.
 (صَدْر-ه): گپرایهوه.
 (أَصْدَر-ه عَنْ كَذَا): بهر هه لستیکردو لهوه
 گپرایهوه.
 (تَصَادَرُوا- على ماشاؤوا= صَدَرُوا):
 هه رچیانویست لیبگه رانهوه/ بؤی نه چوون.
 (الْصَادِر (ج) الصَدْر): ۱- لهئاو بؤ چوون
 گه رانهوه نه چوون ۲- پهیشمانبوونهوه
 نه چوونی گوزاریار بؤ نامانجهکی.
 (الصادر) (ها): گهراوه نه چوو به زوری بؤ
 نه چوون و گه رانهوهی بؤ سه ر ناو دموتریت
 (بهرامبهره کهی (الوارد إلى الماء) هاتووی
 سه ر ناو خوار دنهوه.
 («مَالُهُ صَادِرٌ وَلَا وَّارِدٌ»): هیچی نییه
 نه هاتوو، نه رۆیشتوو.
 (طریقُ صادر): ریی له ناو گه رانهوه.
 (طریق واردُ صادر): ریی چوونه سه ر ناوو
 لیوهی گه رانهوه.
 ۲- (صَدْر-هُ صَدْرًا): (کیشای/ دای) به
 سنگیدا.
 (صُدِرَ): هاواری ژانی سنگیکرد/ سنگی
 دهردیگرت.
 (مَصْدُور): کهسیکه سنگی تووشی دهردو
 نازار بووبیت/ سنگدهرداوی.
 (صَدْر-ه): پهیشخستو له سه رووی
 نهنجومه نه که داپنیشانده.

(رَجَعَ فَلَانَ صَاحِرًا صَدِنًا): فیسار به
 سه رشووی و نابروو چوون و ناوزرانهوه
 گه راپهوه.
 (الْصَدَاءُ): رهنگژهنگی/ رهنگی ژهنگ.
 ۲- (صَدِيٌّ وَصَدُوٌّ- الرَّجُلُ. صَدًا وَصَدَاءَةٌ):
 قهنجبوومه/ راستبوومهوه (روانی/ ته ماشایکرد).
 (تَصَدًا- لَهُ): بهرهنگاریبوو/ رپیییگرت.
 ۳- (رَجُلٌ صَدًا): لهش ریك و جوان/ شوخ و
 شهنگ.
 صدح: (صَدَحَ- الرَّجُلُ أَوْ الطَائِرُ صَدْحًا
 وَصُدَا حًا): بپاومکه دهنگی لیئه لبری و گورانی
 چری یان بالندمه که خویندی.
 (صَادِحٌ وَصَدَّاحٌ وَصَيْدِحٌ وَصَيْدَا حٌ وَصَدُوحٌ
 وَصَيْدِحِيٌّ وَصَيْدَحٌ وَمِصْدَا حٌ): گورانیبیز/
 گورانیچری دهنگبهرز یان مهلی به ناوازو
 به دهنگ.
 (الْصَدْحُ (ج) صَدْحَان): ۱- بهیداخ ۲- شوینی
 چؤل/ چۆلهوانی ۳- گردۆلکهی بهردین.
 (شَيْءٌ صَدَحَ): شتیکی رهش.
 (الْصَدْحَةُ وَالصَّدْحَةُ وَالصَّدْحَةُ): موورووی
 (خۆشهویستی/ دلراکیش).
 صدر: ۱- (صَدَرَ- عَنِ الْمَكَانِ وَعَنِ الْمَاءِ. صَدْرًا
 وَمَصْدَرًا): له شوینه که یان ناومکه پاشهوپاش
 گه راپهوه/ بؤی نه چوو.
 (-إِلَى الْمَكَانِ): بؤ شوینه که چوو.
 (-الرَّجُلُ عَنْ كَذَا): بهر هه لستی بپاومکهی لهوه

(-الكتاب بكذا): به‌وه پيشه‌کي پمراومگه‌ی کرده‌وه.

(-الفرس): نه‌سپه‌گه سنگی دایه پيش و گهردن و سه‌ری به‌رزگ‌رده‌وهو پيش نه‌سپه‌کانیتر که‌وت.

(تصدر): پيشه‌وهی نه‌نجومنه‌که‌دا دانیشت / له پيشه‌وهی نه‌نجومنه‌که‌دا دانیشت.
(تصدر المجلس): له پيشی نه‌نجومنه‌که‌دا دانیشت.

(-الفرس): سنگی دایه پيش و که‌وته پيش نه‌سپه‌کانیتره‌وه.

(الصدر ج) صدور (ع ۱): ۱-سنگ / سینه.
(«فلان بعيد الصدر»): فیسار که‌س دلی پیناسووتیت ۲-به‌مشی پيشه‌وهی گشت شتیک ۳- (سهرمتای / پيشه‌کي) هم‌وو شتیک. وهک سهرمتای رۆژ. پيشه‌کي پم‌رتووک / کتیب.

(«أخذ الشيء بصدرة»): سهرمتای شته‌که‌ی گرت ۴-به‌شیکي شته‌که.

(«أخذت صدرًا منه»): به‌شیکي شته‌که‌م برد ۵-(مو): رووی سنوقی نامیری ژیدار.

(الصدر الأعظم): سهرۆک و مزیران.
(صدر القوم): سهرداری نه‌ته‌وه.

(بنات الصدر): پمژارمو مه‌راقی دل.
(ذات الصدر) (طب): دهردی سنگ /

دهردمباریکه.

(صدور الوادي): سهرموه سهرمتای دۆل.

(الصدرَة- مِنَ الْإِنْسَانِ) (ع ۱): سنگی مرۆف پان سهرموه‌ی سنگی.

(الصدرية): سوخمه‌ی مه‌مک.

(الصدرَة): هیلگ که له‌به‌رده‌مک‌ریت.

(التصدير) (مص): ته‌نگه‌ی به‌رسنگی حوشر.

(الصدان): ۱-به‌رسنگ (به‌رگیکه بی‌قۆبچه‌و دوگمه سنگ داه‌پۆشیت ۲-نیشانه‌مه‌کی به‌رسنگی حوشر.

(الصدارة): ۱-پيشه‌که‌وتن / له پيشه‌وه‌بوون ۲- پایه‌ی سهرم‌گوم‌زیری له ده‌وله‌تی عوسمانیدا.

(الصدارة والصديرة ج) صدائر: به‌مشی سهرموه‌و پيشه‌وه‌ی سنگ.

(الأصدر): سینه‌پان و گه‌وره.

(الصدر): ۱-سنگپان و گه‌وره ۲-سنگ‌قایم و به‌هیز ۳-(ح) شیر گورگ ۵-نه‌سپی هم‌میشه گرم‌به‌رمه‌وه.

(الصدر) (طب): سیلاوی که‌سیکه توشوی (ومره / دهردمباریکه) بووبیت.

۲-(صدر- الأمر صدوراً): کارمه (روویدا / بوو / به‌نه‌نجام گه‌یشت).

(-منه): له‌وموه (دهرچوو / دهرکه‌وت) ومشایه‌وه / پمیدابوو.

(-عنه): لیوه‌ی ومشایه‌وه / لیوه‌ی (دهرچوو / پمیدابوو).

(أصدر- الأمر): کاره‌ی (دهرخست، روونکرده‌وه) /

فهرمانیدا.

«فَلان يورد ولا يُصَدِرُ»: فیسار له کارمه

هه‌لده‌چیت و ته‌واویناکات.

(الْمُصَدِّرُ (ج) مَصَادِرُ): سه‌رچاوه / جاوگ.

«مَصَادِرُ الْأَفْعَالِ»: جاوگی فرمانه‌کان

(چونکه جاوگی فرمان سه‌رچاوه‌ی دارشتنی

وشه‌یه).

(رَجُلٌ مُصَدِّرٌ): پیاویکه کار دروست و کار

ته‌واوکه‌ره.

۴- (صَدْرُ السِّلْعَةِ): کالاو که لوپهل و به‌ره‌مه‌که‌ی

نارده دهره‌وه.

(أَصْدَرَّ الرَّجُلُ): پیاوه‌که‌ی برد.

(الْتَصْدِيرُ) (ت): نارنده دهره‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ی

کشتوگال و پیشه‌سازی.

الصادرات: هه‌نارده.

۵- (صَادِرٌ هُ عَلَى الشَّيْءِ وَبِهِ): داوای نه‌و

شته‌یکردو له‌سه‌ری سوور بوو / پئیداگرت.

۶- (الْأَصْدِرَانِ) (ع ا): دوو دهماری ژیر

لاجانگن.

«جَاءَ يَضْرِبُ أَصْدَرِيهِ»: هاته‌وه دستبه‌تال /

(دست له گونان دریزتر) (ئیدیوم).

الملحق:

صدر: (الصادرات): کالاو شته هه‌نارده‌کان.

نه‌و به‌ره‌مه کشتوگالی یان پیشه‌سازیبه‌و

شانه‌یه که به ولاتانیز دهم‌رۆشريت و بۆیان

ده‌نیرريت.

(صَدْرُ الْإِسْلَامِ): سه‌رمتای ئیسلام. ماویمه‌کی

سه‌رمتای ئیسلامه نووسمه‌ر کۆنه‌کان دیارییان

نه‌کردوو که تا چهنده. هه‌یانه به سه‌رده‌می

بئغه‌مبهر (ص) و چه‌زرتی نه‌بویمه‌کرو

عومه‌ری دادنه‌ین به‌لام راستیه‌که‌ی

سه‌رده‌می خه‌لیفه راشدی‌ه‌کانه تا دو‌ارۆژی

چه‌زرتی عه‌لی.

(الْمُصَادِرَةُ): دستبه‌سه‌رداگرتنی شتی که‌سینک

له لایهن ده‌سه‌لاتدارانی میریبه‌وه.

(مُصَادِرَةُ كِتَابٍ): دستبه‌سه‌ر کتیبیکدا

گرتن.

(الْمُصَادِرَةُ فِي الْقَانُونِ): دستبه‌سه‌رداگرتن

له یاسادا: نه‌ویه به پئی یاسا یان بریاریکی

دادگا دست به‌سه‌ر سامان و مالی تایبه‌تی

که‌سینکدا بگیری‌ت.

(مُصَادِرَةُ السَّلَاحِ): دستبه‌سه‌ر چه‌کداگرتن.

(مُصَادِرَةُ الْأَمْلَکِ): دستبه‌سه‌ر مو‌لک و

مالدا / زموی و زارو خانوو به‌رمدا گرتن.

صدع: ۱- (صَدَع - الشَّيْءُ صَدَعًا): قلیشاندا /

درز تیکرد / شه‌فکرد / شه‌قیلی‌یردو دووله‌تی

نه‌کرد.

(- الْقَوْمِ): خویشگه‌لی له‌یه‌ککرد / لیکیبچراندن /

ناته‌بایکردن.

(- الْأَمْرِ): کارمه‌کی روونکردمو‌مو دهرخست.

(- بِالْحَقِّ): بئبه‌رواو ناشکرا باسی راستیی و

هه‌ق و مافیکردو جاریدا (له هه‌لاتنی رۆژوه

هاتووه.

(-الْأَمْرَ بِالْحَقِّ): کارمه‌ی به ره‌وای راست

جیاگردموو بریاری له‌سمر دا.

(-الْقَلَاةُ أَوْ النَّهْرُ. صُدُوعًا): بیابانه‌ی یان

رووباره‌که‌پیری و لئی په‌ریه‌وه.

(صُدَعٌ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی قلیشانده.

(-الْقَلَاةُ أَوْ النَّهْرُ): له بیابانه‌که یان رووباره‌که

په‌ریه‌وه.

(تَصَدَعٌ - الْقَوْمُ): خویش‌گه‌ل له‌یه‌که‌چران و

له‌یه‌که‌بوون/ بلاووبوونه‌وه.

(-الشَّيْءُ): شته‌که شه‌قارشه‌قار بوو

شه‌قیرد.

(إِنْصَدَعٌ - الشَّيْءُ): شته‌که قلیش قلیشبوو.

(«إِنْصَدَعَتِ الْأَرْضُ بِالنَّبَاتِ»): زمویه‌که به

رووه‌که‌کان درزی تیبووو رووه‌که‌که هاته

ده‌ری.

(-إِنْصَدَعُ الصَّبَاحُ): روژ بووموه، شه‌به‌قیدا.

(الْصَادِعُ) (فا): دادومری ناو نه‌ته‌وه.

(ضَبْحٌ صَادِعٌ): سپیده‌ی (رووناک/ روژن).

(الْصُدَعُ (مص) (ج) صُدُوعٌ): درز/ قلیش له

شتی ره‌فدا.

(الْصُدَعُ): ۱-خیوه‌ی شتیکی درز تیبووی

دوو‌که‌رتبو ۲-کۆمه‌له‌ خه‌لکیک (عامیة).

الْصُدَعَةُ (ج) صُدَعَاتُ: درز تیبوونیک/ جارێ

قلیشان.

(«رَأَيْتُ بَيْنَهُمْ صُدَعَاتٍ»): گه‌لێک جیایی راو

نارمزوی جیا جیام لیدی.

(«أَصْلِحُوا مَا فِيكُمْ مِنَ الصَّدَعَاتِ»): ناکوکی و

جیاییتان مه‌هیلن/ ته‌بابن/ په‌که‌بگر نه‌وه.

(الْصِدْعَةُ (ج) صِدْعٌ): ۱-گه‌له مه‌ریک ۲-خیوه‌ی

شتیک که درزی له ناومراستدا تیبوویت.

(الْصَدِيعُ): به‌رگ/ ژیرزری. که له ژیر زریوه

له‌به‌رده‌کریت.

(الْصَدِيعُ (ج) صُدُوعٌ): ۱-گه‌له مه‌ریک که

له رانه‌که برابیت ۲-خیوه‌ی شتیکی که له

ناومراستدا قلیشابیت ۳-به‌یان ۴-به‌رگی تلیش

تیبوو.

(الْتَصْدَاعُ): جیاگردنه‌وه/ له‌یه‌که‌کردن.

۲-(صَدَعٌ - فَلَانًا. صَدْعًا): بو پنبه‌خشین

رووی کرده فیسار.

(-فِي الْأَمْرِ): له‌سمر کارمه‌که رویشته.

(-فِي الْمَكَانِ): به شوینه‌که‌دا تیپه‌ری.

(«هَذَا الطَّرِيقُ يَصْدَعُ فِي أَرْضِ كَذَا»): ئەم

رێگه‌یه به‌و زمویه‌دا تیده‌په‌ریت.

(-اللَّيْلُ. صُدُوعًا): به‌شه‌و رویشته.

(تَصَدَعَتِ الْأَرْضُ بِهِ): زموی قلیشایه‌وه‌وه

قووتیدا/ واتا هه‌لات و خوی له زمویه‌که‌دا

ونکرد.

(جَبَلٌ صَادِعٌ): (کیویکی/ شاخیکی) درێژمومبوو.

(سَبِيلٌ صَادِعٌ وَوَادٍ صَادِعٌ): رێگه‌یه‌کی

درێژمومبوو/ دۆلیکی درێژمومبوو.

(الْمَصْدَعُ (ج) مَصَادِعٌ): رێگه‌یه‌کی/ رێبه‌کی

«حَطِيبٌ مُضَقَّعٌ مُصَدَّعٌ»: وتاربيزىكى

زماندرىزى زمانپاراوو زمانزان.

صَدَّعٌ: ۱- (صَدَّعَ-هُ عَنِ الْأَمْرِزِ صَدَّعًا): له

كارمكه گىرايهومو لايدا نهيهشت بيكات.

(-هُ): خوارىي و كهچى راستكردموه.

(-إِلَى الشَّيْءِ. صَدَّعًا وَصُدَّوعًا): لايدايه لاي

شتهكه / روويكرده شتهكه.

(صَدَّعَ- الرَّجُلَ صَدَّاعَةً): بيهييز بوو /

بيتوانابوو.

(الْصَدَّعُ): خوارىي / كهچىي / چهوتىي /

لاربوونهموو لادان.

(الْصَدِيعُ): بيهييز / بيتوانا (له لادانهوه

هاتوه).

۲- صَدَّعَ- هُ. صَدَّعًا): شان به شانى نهو

رؤپشت.

(صَدَّعُ): هاواري نازاري لاجانگيكرد.

(صَادَّعَ- هُ): شان به شانى نهو رؤپشت.

(الْصَدَّعُ (ح) أَصْدَاعُ): ۱- (ع ا) لاجانگ / نيوان

چاوو گوى / كه دوو لاجانگن ۲- نهگريجه قرى

شورى سهر لاجانگ.

(الْصَدَّاعُ): نيشانهيك له لاجانگدا.

(الْصَدِيعُ): كورپه سنيهمين روظ چونكه

نهودمه لاجانگهكانى پتهوو توند دمبن.

(الْأَصْدَغَانُ) (ع ا): دوو دممارن لهزير دوو

لاجانگهكهدا.

(الْصَدَّاعَةُ): سهرين چونكه دهخريته زير

تهختى خوشى ناو زهويهكى سهختو

رهنه.

۲- (صَدَّعَ- إِلَى كَذَا. صُدَّوعًا): به لاي نهودا

لايدا.

(-هُ عَنِ كَذَا): لهوه لايداو وازى پيلييهينا.

(-رَجُلَهُ): پى خزاو جومگهكهى دهرجوو و

خواربووموه (عامية).

(إِنصَدَّعَ- رَجُلَهُ): قاجى خزاو لهجيچوو

(عامية).

۴- (صُدَّعَ وَصُدَّعَ): تووشى سهريمشه /

ژانهسمر بوو.

(الْصُدَّاعُ وَالصَّدَّعُ) (طب): ژانهسمر /

سهريمشه.

(مَصْدُوعُ): ژانهسمرگرتوو.

۵- (صَدَّعَ- خَاطِرَهُ) (عامية): داواى ليكرد

پيداويستيهكى بو جييهجى بكاتو بيداتى.

۶- (الْصَدَّعُ): ۱- پياوى كه مگوشت و سووكهله ۲-

ناژهلى گمنج و جوانى بههيز.

«النَّاسُ عَلَيْهِمْ صَدَّعٌ وَاحِدٌ»: خهلك

كه لهكومهكيان ليكردن / ههموويان بههيزيك

دژيانن.

(الْصَدَّعُ): ۱- پياوى سووكهلهى كه مگوشت ۲-

ناژهلى جوان و گمنج و بههيز ۳- ژمنگ ۴- قلىشى

شت.

صَدَّعُ الْحَدِيدِ: ژمنگى ناسن.

(الْصَدَّعُ): سهرى نيزميهكى پان.

لاجانگهوه.

(بَعِيرٌ مُصَدَّغٌ وَمَصْدُوعٌ): حوشترىكى لاجانگ
نیشانگراو.

۳-(صَدَغ- النَّمْلَةَ- صَدَغًا): مېروولهكهى
كوشت.

صَدَف: ۱-(صَدَفَ صَدْفًا وَصُدُوفًا): لايداو
شوپنهكهى به جيپهشت.

(-عَنهُ. صَدْفًا): پرووى ليوهرگيپراو لىي
دووركهوتوهوه/ وازى ليهينا.

(-فُلَانًا): گيپرايهومو دهستى به هيسارموه نا/
رپهوانهيكردموه.

(صَدِفَ. صَدْفًا): گهلبلاو بوو.

أَصَدَفَ: گهلبلاو.

أَصَدَفَ- هُ عَنهُ: گيپرايهومو دهستى پيوضا
لييلادا/ پشتى پييتيكرد.

(تَصَدَفَ- عَنهُ): خوى ليلاداو به لايدا
نهجوو.

(أَلْصَدَفُ): ۱-تمنشت/ لا/ كه نار ۲-سهرو
كوتايى شاخ يان تمنشتى شاخ.

(أَلْصَدَفُ- فِي الْخَيْلِ): گهلبلاويى نيسپ/
رانهكانى لهيهك نزيك و سمهكانى لهيهك
بلاوو دوورن.

(أَلْصَدْفُ وَالصَّدْفُ وَالصَّدُوفُ): كوتايى شاخ
يان تمنشتى/ لاي.

(أَلْصَدْفَةُ): تمنشتو لا/ كه نار.

(فَرَسٌ أَصْدَفُ): چارمويپهكه رانهكانى

نزيك و سمهكانى لهيهك دوورن.

(أَلْصَدُوفُ): ۱-تۆرنۆك/ زووزوو پشتهلكات و
لايدات ۲-بۆنناخۇش/ بۆگهنبوو.

(أَلْصَدُوفُ): شارراوه/ داپۇشراو/ ناديار.

۲-(صَدَفَ- هُ. صَدْفًا وَصُدُوفًا) (عند العامة):

رپهكوتيكرد. به رپهكوت پيپهگهشت.

(صَادَفَ- هُ): پيپهگهشت و دى به رپهكوت/ به

بيپهكوتن يان به به لىن و رپهكوتن.

تَصَدَفَ: ۱-تووشبوو ۲-خوى ليلادا.

(-الأمْرُ) (عند العامة): كارمهك رپهكوت/
پيپهكات.

(تَصَادَفَا): بهمهكگهپشتن/ رپوبه پرووى
يكمبوونهوه.

(أَلْصَدْفَةُ (ج) صَدَفُ): ۱-بمپهكوت/ چلونها
۲-ههل.

۲-(أَلْصَدْفُ الْوَاحِدَةُ صَدْفَةٌ (ج) أَصْدَافُ):
لهپهك/ گويچكه ماسى/ بهرگى مروارى و لهو
بابهتانه.

(أَلْأَصْدَافُ): شهپولى دهريا.

(صَدْفَةُ الْأُذُنِ): كرپراگهى گوى.

(أَلْصَدْفِيَّاتُ) (ح): سهدهمدارمگان:

لهپهكدارمگان جوژه گيانداريكي نهرمن

نيسكيان نيبه له ناودا دهرين پيستهكهيان

ماسولكهپيو نيسستوره نهو سهدهمدفپيش

لهشيان دهپاريزيت.

صَدَقَ: ۱-(صَدَقَ. صَدْفًا وَصَدْفًا وَمَصْدُوقَةً

وَتَصَادِقًا): راستیکرد/ راستیووت/
راستگۆیوو.

(فِي وَعْدِهِ أَوْ وَعِيدِهِ): (گفته‌کە‌ی/
به‌ئینه‌کە‌ی) یان هەر‌مه‌کە‌ی برده‌ سه‌رو
به‌جییه‌ئیناو راستیکرد.

(هُ النَّصِيحَةُ أَوْ الْحَبَّةُ): نامۆزگاری یان
خۆشه‌ویستی‌ه‌کە‌ی بۆی به‌ راستی‌بوو.

(هُ الْحَدِيثُ): ناخاوتنه‌کە‌ی به‌ راستی یۆ
گیرایه‌وه.

(صَدَقَ - هُ): بر‌وای پێکرد/ سه‌ماندی.

(صَادِقٌ - هُ صِدْقًا وَمَصَادِقَةٌ): دۆستی‌وو/
دۆستایه‌تی له‌گه‌لدا گرت.

(هُ الْمَوَدَّةُ): به‌ راستی دۆستی دلسۆزی‌بوو.

(تَصَادَقًا): ئەو دوانه‌ بوونه‌ دۆستی یه‌کتر/
دۆستایه‌تیانگرت و دلسۆزی یه‌کتر بوون.

(-الْحَدِيثُ أَوْ الْمَوَدَّةُ وَ فِيهِمَا): له‌ گفتوگۆ
خۆشه‌ویستیدا له‌گه‌ل یه‌کدا راستبوون.

(الْصِّدْقُ (ج) صَدَقَ وَصَدَقُونَ (م)
صَدَقَةٌ (ج) صَدَقَاتُ): ته‌واوی راستی و

دروستی هه‌موو شتی‌ک و ته‌واوی له‌ هه‌موو
شتی‌کدا.

(«رَجُلٌ صَدَقَ اللَّقَاءِ وَالنَّظَرَ»): ده‌بینتی و
ته‌ماشاده‌کات.

(الْصِّدْقُ): ۱- راستی: راستگۆیی ۲- پاکیی و
ده‌ستپاکیی.

(«هُوَ رَجُلٌ صَدَقَ وَصَدِيقٌ صَدَقَ»): ئەو

پیاویکی راسته‌و دۆستیکی ته‌واوه/ پیاوی
پیاوانه‌یه‌و پاکه‌ ۲- لێ‌بران بۆ کارو بۆ هه‌ر
شتی‌ک.

(«نِيَّةٌ صَادِقَةٌ»): نیازیکی پاک و راست.

(الْصِّدَاقَةُ): دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی
پاک و راسته‌قینه‌.

(الْصَّدُوقُ (ج) صُدُقٌ وَصُدُقٌ): هه‌میشه
راست و پاک و راستگۆ.

(الْصَّدِيقُ (ج) أَصْدِقَاءٌ وَصُدْقَانٌ وَ
(جج) أَصَادِقُ (م) صَدِيقَةٌ): دۆستی (راست/
میه‌رهبان/ دلسۆز).

(«صَدِيقُكَ مِنْ صَدَقِكَ لَا مِنْ صَدَقِكَ»): دۆست
ئه‌ومیه‌ دلسۆزت بێت نه‌ک بر‌واپێکه‌رتبیت.

(الْصِّدِّيقُ (ج) صَدِيقُونَ): ۱- هه‌میشه بر‌واکار
یان خۆش‌بر‌وا ۲- که‌سه‌یکه‌ که‌ گفتارو کرداری

وه‌ک یه‌ک راستبیت ۲- دۆستی به‌نه‌مه‌ک و
راست و دلسۆزو ساغ ۴- نازناوی حمزرتی

ئه‌بویه‌کر که‌ یه‌که‌م (جینشینی/ خه‌لیفه‌ی)
موسلمانان‌بوو.

(الْتَّصَدِيقُ): بر‌واکردن/ سه‌لانندن ئه‌ومیه‌ ئەو
شته‌ به‌ئینیه‌ به‌رچا‌وو بر‌واکه‌یت که‌واپه‌

یان بۆت ساغ‌بیته‌وه‌ به‌ به‌لگه‌ به‌سه‌ل‌نیریت و
بر‌وای پێکه‌یت که‌ ئه‌مه‌یان زانسته‌.

الْصِّدَاقُ: ئه‌وه‌ی که‌ گه‌واهده‌بیت شایه‌ت‌ده‌بیت
یان به‌لگه‌ ده‌بیت بۆ راستی و دروستی ئەو

شته‌ ئەو کرداره‌ ئەو قسه‌یه‌ ئەو که‌سه‌.

أَلْصُدُوقَهُ (مص): راستی/ ساغی/
راستگویی.

۲- (صَدَّقَ- فِي الْحَمَلَةِ صَدَقًا وَصِدْقًا
وَمَصْدُوقَةً وَتُضَدَّقًا): هيرشه‌ک‌هی به راستی
کردو نازایم‌تیو دلیری نواند.

(«صَدَّقَ الْقِتَالَ وَصَدَّقَ فَلَانًا الْقِتَالَ»): له
به‌لامارمه‌دا به راست شهریکردو توندوتیزو
خۆزراگرانه بوو.

(أَلْصَدِّقُ (مص) (ج) صَدِّقٌ وَصَدِّقٌ وَصَدِّقُونَ
(م) صَدَقَةٌ (ج) صَدَقَاتٌ): نیزه‌و شتی ومهای
راستو ریک و پت‌ه‌و.

(أَلْصَدِّقُ): توندو سه‌ختی/ ره‌قیو/
به‌راستی.

(تَمَّرَ صَادِقُ الْحَلَاوَةِ): خورمایه‌کی به راست
شیرین/ زۆر شیرین.

(حَمَلَةٌ صَادِقَةٌ): هیرشیکی راسته‌هینه‌و
توند/ سه‌خت.

(أَلْصَدِّقُ): دلیرو راستو بویر.

(«إِنَّهُ ذُو مِصْدَقٍ أَوْ ذُو مِصْدَقٍ»): به‌راستو
بویرو نه‌برده له به‌لاماردان و هم‌وو
کاریکی‌دا.

۳- (صَادِقٌ- عَلَى الشَّيْءِ) (عامية): له‌سه‌ر
شته‌که ریکه‌ه‌وت و پاید/ په‌سه‌ندی‌کرد.

(الصَّادِقَةُ): روونبوونه‌وو بر‌وایه‌هیتان.

(«فَعَلَهُ غَبَّ صَادِقَةٍ»): کارمه‌کی نه‌جامدا
باش نه‌وهی بو‌ی روونبوونه‌وو بر‌وای پیهینا/
پاش نه‌وهی بو‌ی روونبوونه‌وو بر‌وای پیهینا/

په‌سه‌ندی‌کرد.

۴- (أَصْدَقَ- الْإِبْنَةَ): ماریی بو کچه‌که
بریه‌وه یان دانا/ دیاری‌کرد.
(الصَّدَقَةُ وَالصَّدِيقَةُ وَالصَّدُوقَةُ وَالصُّدُوقَةُ
وَالصِّدَاقُ وَالصِّدَاقُ (ج) أَصْدِقَةٌ وَصُدُقٌ):
ماریی ژن.

۵- (تَصَدَّقَ): خیریکرد/ به‌خشی/ به‌خشنده‌ی‌یکرد.
(تَصَدَّقَ عَلَى الْفَقِيرِ بَكْرًا): هینده‌ی به
هرژارمه‌که (به‌خشی/ خیرکرد).

(الصِّدْقُ): ۱- چاکه/ بیاو‌تیو/ به‌خشنده‌ی
۲- باشیو دلنه‌رمیی.

(أَلْصَدِّقَةُ (ج) صَدَقَاتٌ): خیری به‌لاگمردان/
خیر بو پاداشت.

الملحق:

صدق: أَلْصَدِّقَةُ: مؤرکراو/ بر‌وانامه‌یه‌که
که کارمه‌و راستیه‌که‌ی دسه‌لمینیت و جیی
بر‌وایووونی دمرده‌خات و دمداتی.

صدم: ۱- (صَدَمَ-ه): خوی پیدادا/ به ریکه‌وت
پالیپیوهنا.

(«صَدَمَهُ أَمْرٌ شَدِيدٌ»): کاریکی گران و
سه‌ختیی به‌رکه‌وت و به‌سه‌رهات.

(صَادِمٌ- هُ مُصَادِمَةٌ): پیایدا کی‌شا.

(تَصَادَمَ وَاصْطَدَمَ- الْفَارِسَانُ): دوو سوارمه‌که
به‌یه‌کیان‌داداو یه‌کتریان ته‌نگم‌تاو کرد.

(الصَّدْمَةُ: ۱- جَارِيكٌ (به‌یه‌ک‌دادان/ به‌ریه‌ک‌ه‌وتن)/
جَارِيكٌ به‌رکه‌وتن/ تووشبون.

«لِي أَحْشَاءُ صَوَادٍ إِلَيْكَ»): دَلَم زُور تِينووی تۆیه.

(الْصَدَى (ج) أَصْدَاءُ): تینویتییهکی زُور.

۲- (صَدِي. يَصْدِي- الشَّيْءُ. صَدَى): شتهکه دریز بوو.

۳- (صَدَى- بِيَدِيهِ. تَصْدِيَةٌ): به هردوو دهست چهلهیلیدا.

(أَصْدَى. إِضْدَاءُ): مرد، کپبوو. نهدهبیسیتو نه دهنگی همیه.

(-الْجَبَلُ): کیومکه دهنگیدایهوه.

(الْصَدَى (ج) أَصْدَاءُ): ۱- دهنگانموه/ زیاهله.

«أَسْرَعُ مِنْ رَجْعِ الصَّدَى»): ۱- له دهنگی گهراوه خیراتره، ۲- تهرمی مردوو.

«هُمُ الْيَوْمَ أَعْدَاءُ وَهُمْ غَدًا أَصْدَاءُ»): نهمرو دوزمنن سبهی تهرمی مردوون.

(صُمُّ صَدَاءُ): دهنگی برا فهوتا. وهك هيج شتیک نهیبیسیتو وهلامی بداتهوه.

«أَصَمَّ اللَّهُ صَدَاءُ»): خودا فهوتاندى/ لهناویبرد/ دهنگی بری.

(الْصَدَى): ۲- مَشِك ۴- نهوهی له کاسهیسمردایه

۵- العامة: بایهقوش. جوره کوندهبیوییهکه کهله گهوره سمزت بو همر لایهك بادا نهو

له پئش تۆوه سهربادمدات له کهلاوهو ویرانه تاریکهکاندا دهری. عمرهبی پئش نیسلام

بروایان وابوو که له کهللهسمری کوژراوهوه پهیدا دهنیت کهله سمرکه همر هاوار دهکات

«صَرَعهُ بِصَدْمَةٍ» به پیداکیشانیك دای به زهویدا.

(أَعْطَاهُ رِزْقَ شَهْرَيْنِ صَدْمَةً): رۆژی دوو مانگی بهیهکجار دایه.

(رَجُلٌ مُضْدَمٌ): پیاویکی بهتهکانی شهرکهری نازایه.

۲- (الْإِصْطِدَامُ) (طَب): نهخوشییهکه دمداته کهلهی چوارپی.

(الْأَصْدَمَاتَانِ وَالصَّدِمَاتَانِ): نهملاولای (تهویل/ ناوچهوان).

(الْأَصْدَمُ = الْأَنْزَعُ): کهسیکه که هژی همر لهملاولای ناوچهوانیدا همبیت، واته تهپیلی

سهری رووتابیتهوه. الملحق:

صدم: (الْإِصْطِدَامُ): بهیهکدانی دوو شتی رهقو سهخت به جووله لمیهك دمدن وهك (إِصْطِدَامُ سَيَّارَتَيْنِ): لهیهکدانی دوو نوتومبیل.

صدا: (صَدَا وَصَدَى بِيَدِيهِ. صَدُوا): به هردوو دهست چهلهیلیدا.

صدي: ۱- (صَدِي. يَصْدِي صَدَى): زور تینوویبوو.

(صَدٍ وَصَادٍ وَصَدِيَانِ (م) صَدْيَا وَصَادِيَةٌ (ج) صَوَادٍ): زور تینوو.

«أَنَا صَدْيَانٌ إِلَى حَدِيثِكَ»): من تینووی هسهکانتم.

ناومبدمنى ناومبدمنى تا تۆلمى كۆزراومكه
 دەسپىنرئىت ئەوسا بېدەنگ دەبىت بۇيە
 ناونراوە صدى واتا دەنگدانەوہى كۆزراومكه.
 ۴-(صَادى-۵ مُصَادَاةً): ۱-بەرھەلستىکرد ۲-
 دلپراگرتو لەگەلپیدا ھەلپکرد ۳-شاردپەوہ.
 (تَصْدَى- لە): بەرمنگارىبوو/ رېپپىگرت.
 (تَصْدَى- لِلْأَمْرِ): سەرى بۇ كارمگە بلىند
 كردهوہو تىپروانى.
 (الْأَصْدَى (ج) أَصْدَاءُ): بەرمنگارى.
 («مَنْعَتِ صِدَاةً»): بەرھەلستى بەرمنگارىپەكەى
 كرد.
 صَرَ: ۱-(صَرَ- الصَّرَّةُ. صَرَآ): توورمگەى
 پارمگەى بەست.
 (-الدَّرَاهِمَ فِي الصَّرَّةِ): پارمگەى خستە
 توورمگەى/ پرىياسكەى پارمگەوہ.
 (-الْناقَةَ وَبِالنَّاقَةِ): گوانى مېحوشترمگەى لە
 پرىياسكە ھەلپىشا تا بەچكەكەى نەيمزئىت.
 (الْأَصَارُ) (فَا): بېچخواردوو/ بەمپەكداجوو.
 (شَجَرٌ صَارَ): درەختىكى بەمپەكداجوو
 تىكئالوو.
 (الْأَصَارَةُ (ج) صَوَارٌ): مېى وشەى (الْصَارِ).
 (الْصَرَ) (ت): ئەو پارمپەى دەخرىتە
 توورمگەوہو بۇ شوپىنان دەنپىردرئىت.
 (الْصَّرَّةُ): ناوچەوان بەمپەكدادان/ كرژبوون.
 (الْصَّرَّةُ (ج) صُرٌّ): توورمگە/ پرىياسكە كە
 پارەى تىدەخرىت.

(الْأَصْرَارُ (ج) أَصْرَةٌ): بەتېكە گوانى
 مېحوشترمگەى بېدەسپىنرئىت تا بەچكەكەى
 نەيمزئىت.
 (الْأَصْرَارُ): زووربەمپەكداجوو.
 (الْأَصْرِيرَةُ (ج) صَرَائِرُ): پارەى لە
 توورمگەنراو.
 (الْأَصْرَ): توورمگەى بژئوپى رۆژانە.
 (الْأَصَارُ): رېخۆلە.
 (الْأَصْرُورُ) مَفْعٌ: دىلى كۆتكراو/ بەستراو.
 ۲-(صَرَ- الْفَرَسُ أَذْنُهُ وَبِأَذْنِهِ. صَرَآ):
 چارمپەكە گۆپى فوتكردهوہو گۆپى ھەلخست.
 (صَرَآ أَذْنُهُ): گۆپى فوتكردهوہو/ رەمپکرد/
 گۆپى ھەلخست گۆپىگرت.
 (-تِ النَّاقَةِ): مېحوشترمگە پىشكەوت.
 أَصَرَ- الْفَرَسُ أَذْنُهُ وَبِأَذْنِهِ: گۆپى (رەمپکرد/
 فوتكردهوہو) بېسىت.
 (-السَّنْبُلُ): لاسكى گۆلە گەنمەكە يان جۆگە
 رەقو پتەو بوو.
 (الْأَصْرَرُ الْوَاحِدَةُ (صَرْرَةٌ): گۆلە گەنمە يان جۆ
 پاش ئەوہى لاسكەكەى رەقو پتەو دەبىت.
 (الْأَصْرَرَةُ): لاسكە گەنمىكى رەقبوو.
 ۲-(صَرَ- الشَّيْءُ. صَرَآ وَصَرِيرًا): شتەكە
 (دەنگى/ چىرەى/ خشەى/ ورشەى) ھات/
 لىوھات.
 (-الرَّجُلُ): ھاوارپکرد/ ھىژئاندى.
 (-تِ الْأُذُنُ): گۆپەكە وژمورئى لىوھات.

رِيحٌ صِرٌّ: بایهکی (به گفمه گف/ گفمه توند).

(الْصِرَّةُ): ۱- هاتو هاوار / گرمه گرمو ناله نال /

قیژه قیژ / ههراوه هوریا ۲- گهرمه می شهرو

هرجه می گهرماو گهرمه می شتیر.

الْصِرَّةُ: هاتو هاواری توند / ناله و گرمه می

بیینه نندازه.

(صَرَّارُ اللَّيْلِ) (ح): سیسرک.

(الْصَرَّارَةُ) (ح) = أَبِي صَوِّي (ح): جۆره

بالندمه می گۆشتخۆره وهك كۆلاره وایه

مارخۆره.

۴- (صَرَّ- الرَّجُلُ. صَرًّا و صَرِيرًا):

تینویبوو.

(الْصَارَةُ (ج) صَوَارٌ): تینویتی.

۵- (صُرَّ- النَّبَاتُ): سهرمابردی.

(الْصِرَّ وَالصِرَّةُ): ۱- سهرما.

۲- رِيحٌ صِرٌّ: بایهکی زۆر سارد.

۶- (صَارَ- هُ عَلَى كَذَا. مُصَارَّةً): ناچارى

نهومیگرد.

۷- (أَصَرَ- عَلَى الْأَمْرِ): سوور خواست و ههتهر

بوو لهسهر نهو کاره پێیداگرت (به زۆری بی

خرابه و گونا به کاردیت).

(«أَصَرَ عَلَى الذَّنْبِ»): لهسهر گونا ههکردن

ههتهر بوو لهسهری رۆیشت/ پێیداگرت.

(صِرٌّ): راستو تهواو.

«هي مِنِّي صِرٌّ»: نهوه سوورخواستی منه.

(يَمِينٌ صِرٌّ): سویندیکی تهواوو راست

بپیه شیمان بوونهوه.

(الْصُرُورُ وَالصَّارُورُ وَالصَّرُورِيُّ وَالصَّارُورِيُّ):

پیاوی رههه یان ههجهه کردوو.

(الْصَرَّارَةُ وَالصَّرُورَةُ وَالصَّارُورَةُ وَالصَّارُورَاءُ):

کهسهکه نه ههجهه کردبیت نه ژنیهینابیت (بو

تاک و کۆ ههروا دهوتریت).

۸- (الْصِرَّةُ): ۱- دهسته / کۆمهل ۲- موروو و

پهتهکه می که بو هۆنینه وهیه.

(الْصَارَةُ (ج) صَوَارٌ): پێداویستی.

(الْصِرَارُ (ج) أَصِرَّةُ): شوینیکی بهرزى وهها

که ناو نهیگاتن.

(الْصَرَّارِيُّ (ج) صَرَّارِيُون): دهریاوان.

۹- (صَرَّصَرَ- الصُّرْدُ أَوْ الصَّقْرُ): کۆلاره یان

ههلو که زیرکاندی، خویندی.

(- الرَّجُلُ): پیاومه که توند هاواریگرد /

گرماندی.

الْصَرَّصَرَ (ح): که لهشیر.

(- من الرياح): بای توند هه لکردوو یان زۆر

سارد.

(الْصَرَّصَرَ وَالصَّرَّصَرَ (ج) صَرَّاصِرُ

وَالصَّرَّصُورُ (ج) صَرَّاصِيرُ (ح) = صَرَّارُ

اللَّيْلِ): سیسرک / زیرکیکه ره که به شهو

دهرده چیت و زیرکیکه دکمه کات.

۱۰- (صَرَّصَرَ- الشَّيْءُ): شتهکه می کۆ کردموه

گرمۆله کردو پێچایه وه.

۱۱- (الْصَرَّصُورُ): پاپۆر.

صرب: ۱- (صَرْب. صَرْباً): بېرى ۲- ماستى ترشى كرده مەشكەوہ بۇ گرتنى كەرمەكى ۲- مېزمەكى راگرت يان ماستەكەى كرده مەشكەوہو بەندېكرد.

(-الصَّبِي): مندالەكە چەند رۆزىك گوى نەكرد.

(صَرْب-اللبن. صَرْباً): شېرمەكە لە گوانەكەدا كۆبووہوہ.

(صَرْب): ماستى ترش يان شىرى ترشى ھەلگرتووى ناو مەشكەى خوارد يان خواردموہ.

(إِصْطَرَب- اللبن في الوطْب): شېرمەكى تۆزە تۆزە كۆكردموہو كرده مەشكەكەوہو ھېشتىوہ تا ترشېت.

(أَلْصَرْب وَالصَّرْب الواجِدَة صَرْبَة وَصَرْبَة): شىر يان ماستى لە مەشكەدا ھىلراوہى زۆر ترش.

(أَلْصَرْب): چەند مالئكى عەرەبى لاتو بېدەسەلات.

(أَلْصَرْب (ج) صَرْب): شىر يان ماستى ترش.

(أَلْصَرْب) (مفع): ماست يان شىرى ھىلراوہى ترشاو.

(أَلْصَرْب (ج) مَصَارِب): دەفرىك يان مەشكەپەك كە شىرى تىدا كۆدمكرىتەوہ.

۲- (صَرْب. صَرْباً): دەستىكەوت/ دەستگىرېبوو.

(أَصْرَبَ إِلَيْهِ. مَالاً): دارايدايە.

۲- (إِصْرَاب- الشَّيْءُ): شتەكە: پوختەو لووسبوو.

۴- (الصَّرْب وَالصَّرْب): لۆكيسوور/ كەتىرى سوور.

(صَرْبَة وَصَرْبَة): ۱- لۆككى سوور ۲- كەتىرى درەخت.

صَرَح: (صَرَح- الحوض): گۆلەكەى/ ھەوزمەكى بە قىل دروستكرد (فارسية).

(-الحَوْض): بە قىل سواغيدا.

(أَلْصَارُوج): گەچ و قىل و لەو بابەتانە (فارسية).

صرح: ۱- (صَرَح- الأَمْرَ صَرْحاً): كارمەكى (روونكردموہ/ ناشكراكرد/ دمرخست.

(صَرَح. صَرَاةٌ وَصُرُوحَةٌ): روون و پوخت و ناشكراو دياربوو.

(صَرِيحٌ (ج) صُرْحَاء (م) صَرِيحَةٌ): پوخت و بېخەوش/ ناشكرا/ روون/ بېبېچ و پەنا.

(رَجُلٌ صَرِيحٌ النَّسَبُ): بپاويكى رەسەنپاك.

(«جاءَ بَنُو فُلانٍ صَرِيحَةً»): فېسار بەرە ھاتن و بېگانەيان تىكەل نەبوو.

(صَرَح- الأَمْرُ): كارمەكى ناشكراو روونكردموہ/ دمرخست.

(-الأَمْرُ): كارمە روون و ناشكرا بوو/ دمركەوت.

۱- (صَرْب. صَرْباً): بېرى ۲- ماستى ترشى كرده مەشكەوہ بۇ گرتنى كەرمەكى ۲- مېزمەكى راگرت يان ماستەكەى كرده مەشكەوہو بەندېكرد.

(-الصَّبِي): مندالەكە چەند رۆزىك گوى نەكرد.

(صَرْب-اللبن. صَرْباً): شېرمەكە لە گوانەكەدا كۆبووہوہ.

(صَرْب): ماستى ترش يان شىرى ترشى ھەلگرتووى ناو مەشكەى خوارد يان خواردموہ.

(إِصْطَرَب- اللبن في الوطْب): شېرمەكى تۆزە تۆزە كۆكردموہو كرده مەشكەكەوہو ھېشتىوہ تا ترشېت.

(أَلْصَرْب وَالصَّرْب الواجِدَة صَرْبَة وَصَرْبَة): شىر يان ماستى لە مەشكەدا ھىلراوہى زۆر ترش.

(أَلْصَرْب): چەند مالئكى عەرەبى لاتو بېدەسەلات.

(أَلْصَرْب (ج) صَرْب): شىر يان ماستى ترش.

(أَلْصَرْب) (مفع): ماست يان شىرى ھىلراوہى ترشاو.

(أَلْصَرْب (ج) مَصَارِب): دەفرىك يان مەشكەپەك كە شىرى تىدا كۆدمكرىتەوہ.

۲- (صَرْب. صَرْباً): دەستىكەوت/ دەستگىرېبوو.

(-الْمَتَكَلَّمُ): قسه که مرکه به راشکاوی و ناشکرا
 دمرپرری و هسه میگرد.
 (-بِمَا فِي نَفْسِهِ): چی له دلدا بوو دمرپرری و
 هه لپرشت.
 (-النَّهَارُ): هه ورکه ره مویه هوه و نه ماو خور
 دمرکه وت و رووناکیدا.
 (-الْخَمْرُ): که فی مویه که روپرشت و نه ما.
 («صَرَّحَ الْحَقُّ عَنِ مَحْضِهِ»): راستیی کورویکی
 خوی به دهمسته وه داو دمرکه وت و روونبوو هوه
 که له موه پپیش شارابوو هوه.
 (-تِ السَّنَةِ): ساله که ته واو سهخت و وشکه
 سال و گرانییه کی ته واو بوو.
 (صَارَحَ-هُ. صِرَاحًا وَصِرَاحًا وَمُصَارَحَةً):
 ره پ و راست و ناشکرا له گه لیدا دوا.
 («دَشَمَهُ مُصَارَحَةً أَوْ صِرَاحًا»): به ناشکرا و
 رووبه روو جنیوی پپیدا.
 (-بِمَا فِي نَفْسِهِ): چی له دلیدا بوو دمرپرری و
 ناشکرا یکرد.
 (أَصْرَحَ- الْأَمْرَ): کارمگی دمرخست و
 روونکردموه.
 (تَصَرَّحَ- الزَّبْدُ عَنِ الْخَمْرِ): که فیه که له
 مویه که بوو هوه مویه که سافبوو.
 (إِنْصَرَحَ- الْحَقُّ): راستیییه که / مافه که
 دمرکه وت و روونبوو هوه.
 (الْأَصْرَحُ (مَص) (ج) صُرُوح): ۱- کوشک
 ۲- ته لار و هه موو بینایه کی / خانمیه کی بهرز.

(الْأَصْرَحَةُ (ج) صَرَحات): ۱- جاریک به ناشکرا
 دمرپرین ۲- زهویی بهرز و ریگ و سهخت.
 (صَرَحة الدار): هموشه ی خانوو.
 («خَرَجَ لَهُمْ صَرَحةً»): لییان پهیدا بوو /
 بویان دمرکه وته دمره وه.
 (الْأَصْرَحُ وَالصَّرَاحُ وَالصِّرَاحُ وَالصُّرَاحُ):
 بوخته ی هه موو شتیگ.
 (كَأَنَّ صُرَاحًا): جامیکی بوخته که هیچی
 تیکه له نه کرابیت.
 (الْأَصْرَاحَةُ وَالصُّرُوحَةُ): راشکاوی / بپینج و
 په نا / ره پوراست / په کاند مردوو / روون و
 ناشکرای ۲- دلسوزیی و پاکیی.
 (الْأَصْرَاحِيَّة- مِنَ الْخَمْرِ): مویه بوخت و
 ساغ.
 («كَيْفَ صُرَاحِيَّةً»): درویه کی ناشکرا که
 خه لک دمیزانیت.
 («أَتَاهُ بِالْأَمْرِ صُرَاحِيَّةً»): کارمگی به پاکیی
 خسته بهر دهستی.
 (الْأَصْرَاحِيَّ): دیار / ناشکرا و روون.
 (الْأَصْرَاحِيَّةُ): سوراحی / جامی مهی.
 (يَوْمَ مُصْرَحٍ وَمُصْرَحٌ): روژی (سامال /
 سایه فیه).
 ۲- (صَرَحَ- الرَّامِي): تیر هاویژمکه نیشانه گهی
 نه پیکا.
 الملحق:
 صرح: (التَّصْرِیحُ (ج) تَصْرِیحات وَتَصَارِیحُ

(الصَارِحَةُ): مِي وَشِي (الصَارِح) دادو
 هاواری داوای به فریا که وتن/ هانا بؤ بردن.
 («سَمِعْتُ صَارِحَةَ الْقَوْمِ»): دمنگی هاناو
 فریا بؤ که وتنی خویش که لم هاته گوئی.
 (الصَّرَاخُ): ١- دمبه هاوار/ فرمقیژمو هاوار
 ٢- (ح) تاوس.

(الصَّارُوحُ): ١- فیشه که شیته: تری که قه دمکه ی
 قامیشکی بیومیه سهریکی لووله کیکی مقه بای
 تیدایه له بارووت پردمگریت پلپته په کی
 بیومیه که ناگرنا به پلپته که موه سووتاو
 گه شسته بارووته که گازی لیدمبیته وه پال
 به تیرمکه وه دمنیت و درده چیت ٢- مووشه ک:
 چه کیکی جهنگه. له وانیه بؤ کاروباری
 تریش به کار به نریت لووله کیکی گورمیه
 شیوه قووجه کییه دوو بالی بچووی بیومیه
 که یارمته و جیگر بوونی دمرچوونی دمدات و
 رادمگریت له سهر بیروکه ی فیشه که شیته
 کار دمکات له وانیه شه به رادار کاری پیبگریت و
 رووی بگریته نه و شوینه ی بویستریت و
 تیبیکه ویت.

(الْقَدَائِفُ الصَّارُوحِيَّةُ) (١ ع): گولله
 مووشه ک. جؤره گولله په کی پر له که رسه په
 که دمه قیته وه له شهردا/ جهنگدا
 به کار دیت نه مهیش سنی جؤره: په که مینیان
 به هوئی نامیری تایه تیبیه وه له خویمه وه
 درده چیت دووم رادار دمپیزوینیت و دوای

(مص): ١- بیروپاما قسه کردن و دربرین/
 دانپیدانان/ ناشکر کردن ٢- راگه یانسدن و
 روونکردنه وه ی کاریک.
 («تَصْرِیحٌ صُحْفِيٌّ»): راگه یانسدن کی
 روژنامه گهری.

(التَّصْرِیحُ): زپیدان و مؤله تدان.
 (التَّصْرِیحُ بِالرُّورِ): ری به تیبهر یووندان/
 ریدان.

التَّرْخِصُ وَالْإِجَازَةُ: مؤلمت و ریگه پیدانی
 کردنی ههر کاریک یا گوزاریک یان ههر
 براوتنیکیت که دمه لاتداریتی بیدات.

صَرَخَ: ١- (صَرَخَ. صُراخًا وَصَرِيحًا): ١- توند
 هاواری کرد/ فیژاندی/ گرماندی ٢- هاواری کرد
 فریامکه ون/ به هانا مه وه بین.

(صَرَخَ لَهُ) (عامیة): هاواری (لیکرد) بؤ
 کرد بانگی کرد.

(تَصَرَخَ): فیژه ی درؤ یکرد/ به درؤ فیژاندی.
 (تَصَارَخَ - الْقَوْمُ): هاواریان له په کتری کرد و
 هانا یان بؤ په کتری برد.

(إِضْطَرَّحَ - الرَّجُلُ): هاواری لیهمستا هانا ی
 برده بهر خه لکی.

(- الْقَوْمُ): هاواریان له په کتری کرد و هانا یان بؤ
 په کتری برد.

(إِسْتَصْرَحَ - هُ): ١- فیژمو هاواری لیهمستاند ٢-
 هانا ی بؤ برد.

(الصَّارِحُ) (ح): که له شیر.

تیشکی رادار که دهکوه ویت و لیلانادات
 همیشه بهره شوینی و ستر او دمرده چیت
 به هیزیکی تایبهتی که بو نهو نیشانه به
 کیشیدمکات به بی نهوهی راداری بویت یان
 رادار ناراسته بیگات.
 (أَلَصْرِيخ (مص) (ج) صُرْخَاء) (ضد):
 ۱- هاواربهر / فریاخواز ۲- به فریاکه و توو /
 به هاناوه چوو / به دمنگ هاوارموه چوو.
 ۲- (صُرْخ - الْقَوْم. صُرَاخًا وَصْرِيخًا):
 به فریای خویشگهل کهوت یارمه تیدان
 به هاناویانهوه چوو.
 (أَصْرَحَ-ه) : به دمنگ هاواربهرهوه چوو / به
 هاناپهوه چوو و کومه کیگرد / یارمه تیدا.
 (الصَارِحَةُ): (به هانهوه / به فریاوه / به
 دمنگی هاوارموه) چوون.
 (أَلَصْرِيخ (مص) (ج) صُرْخَاء): (ضد):
 به هاناوه چوو / به دمنگی هاوارموه چوو ۲-
 هاواربهر / فریاخواز.
 صرد: ۱- (صَرِدَ - السَّهْمُ صَرْدًا) (ضد):
 ۱- تیرمه که نه بییکا ۲- تیرمه که بییکای / له
 نیشانه کهیدا.
 (صَرِدَ - الرَّامِي السَّهْمُ): تیرهاویژمه که
 نیشانه کهی شکاند / بییکا.
 (أَصْرَدَ السَّهْمُ): تیرمه نامانجه کهی نه بییکا.
 (-الرامي السَّهْمُ): تیرهاویژمه که نیشانه کهی
 بییکا.

(أَلَصْرَد): بزماریکه به سه ری نیزهومیه به
 نیزه کهدا دهجه قینریت.
 (الصادر) (فا): پیداجوو / بییکاو.
 (سَهْمٌ صَارِد): تیریکی نامانج بییک.
 (سَهْمٌ مِصْرَاد): تیریکی نیشانه بییک / به
 نیشانه گهیشتوو.
 (-مُصْرَد): تیری نیشانه شکین / به نیشانه
 گهیشتوو.
 ۲- (صَرِدَ - الرَّجُلُ صَرْدًا) (ضد): ۱- بهرگی
 سه رمایگرت ۲- بهرگی سه رماینه گرت.
 (الصرد): ۱- سهرما ۲- شوینی بهرزی شاخ.
 (يَوْمٌ صَرِد (ج) صُرُود): روژی سارد.
 («مات صَرْدًا»): له سهرماندا مرد.
 (أَرْضٌ صَرِدٌ (ج) صُرُود): خاکیکی سارد /
 کوستان.
 (خِلَافُ الْجُرُوم): بیچه وانهی گهرمیان.
 (الصَّوَارِد): بای سارد.
 (أَلَصْرِد - مِنَ الرِّجَالِ (ج) صَرْدِي) (ضد):
 بیایوی بهرگه گری سهرماوسوئه / ساردی ۲-
 بهرگه نه گری ساردی.
 (يَوْمٌ صَرِد): روژیکی سارد زور.
 (الصُّرَادُ وَالصُّرَيْدُ) تنکه ههور که بارانی
 پیوه نیبه.
 (نَعَجَةٌ صَرِيْدَةٌ (ج) صَرَائِد): مهریکی سهرما
 بردووی لاواز بوو.
 (الصُّرَاد) (ضد): بهرگه گری سهرمان یان

بهرگه نه گری سهرما.

۲- (صَرِدَ- السَّاءُ. صَرِدًا): كه رهى مه شكه كه

تۆزه تۆزه و پچر پچر هاته ده ری.

(صَرِدَ قَلْبِي عَنْهُ): دلم لی هه لکه نرا.

(صَرِدَ- الشَّيْءُ): شته که ی له تله تکرده /

پارچه پارچه کرد.

(-العطاء): به خشمه که ی که مکرده وه.

(-الرجل): ناوی دایه به لام تینویتی

نه شکاند.

۴- (الصرد): بوخت و پاکی هه موو شتیك.

(سقاء الخمر. صردًا): مهیه کی ساغو پاکو

بوختی دهرخوارد دا.

(أَحْبَبُهُ حَبًا صَرْدًا): نه هه موو کانگی

دلیه وه خو شیویست / دلداریکی پاکو

ساغبوو.

(الصرد) (ا ع): سوپایه کی بی شو مار / مه زن.

(الصرد (ج) صردان) (ح): بالنده مه کی

که لله زلی به رسک سپی و سه رپشت سهوز

بالنده ی له خو ی بچوو کتر ده خوات.

(الصرد- مِنَ الْخَيْلِ (ج) صردی): نه سپیکه

شوین زینه که ی بریندار بووه.

(الصردان) (ع ا): دوو رهگی ژیر زمانه.

(الصرد): زهوی بی دره خت.

(الصطرده): رهاوییه کی / رفته ستووری

ده مارگیر.

صراط: (الصراط (ج) صراط) (یونانیة):

ری.

(الصراط): شمشی ری دریزی برهرو تیز.

صراع: ۱- (صراع-ه صراعاً و صراعاً و مضراً):

دایبه زهویدا.

(صراع- الشجر): دره خته که برپرایه وه خو را.

(صراع-ه): توندی به زهویدا دا.

(صارع-ه. صراعاً و مضراً): زورانی

له گه لدا کردو ویستی به زهویدا بدات.

(تصرع- لصاحبه): نهرمی و بی قیزی

له گه لدا دوسته که یدا نواند.

(مازلت أتصرع إليه وله حتى أجابني):

هه ناسکی و نهرمی له گه لدا نواندو به

دهوریدا هاتم تا به دهنگمه وه هات.

(تصارع واضطرع الرجلان): که وتنه

زورانبازی و هینان و بردنی یه کتری تا یه کتری

به زهویدا بدن / که وتنه ره به مه رایه متی

یه کتری.

(انصرع): به زهویدا دراو که وت.

(الصراع (ج) اصراع و صروع): زورانباز.

(هما صرعان): نهو دوانه زورانبازن.

(الصرعة): به زهویدا دانیک، که وتنیک.

(الصرعة): که سیکه که زور به زهویدا بدن /

ته په تره.

(الصرعة): سه ره مندی و هیمنی له کاتی

توورمیدا (چونکه هیمنیه که ی توورمیه که ی

ده به زینیت).

(الْصَّرْعَةُ وَالصَّرَاعُ وَالصَّرَاعَةُ وَالصَّرِيعُ):
 كهسيكه خه لك زور (به زهويدا بدات/
 بيه زينيت).
 (قَوْمٌ صُرَعَةٌ): خويشگه ليكن نه وهى
 زورانين له گه لدا بگريت (به زهويدا دمدمن/
 دميه زينن).
 (الصَّرَاعَةُ): زورانبازي.
 (الْصَّرُوعُ (ج) صُرَعٌ): پالنه وانبه زين.
 (الصَّرِيعُ (ج) صَرَعِي = الْمَصْرُوعُ): به زهويدا
 دراو/ به زيو.
 («بَاتَ صَرِيعَ الْكَأْسِ»): به دري زايي شهو مهى
 به زهويدا داومو په كيخستووه.
 (الصَّرِيعُ (ج) صُرَعٌ): چليك به دارموه بيت
 شوربوو بيتنه وه سمرى له زهويدا بيت.
 (الْصَّرَعُ): شويى وه مهيدانى زورانگرتن وه
 زهويدادان وه زهويدا كهوتن.
 (الصَّرَاعُ): زوران/ كيشمه كيش/ ره به رايمتى.
 ۲- (صُرَعٌ - الشُّعْرُ أَوْ الْبَابُ. صُرَعًا وَصِرَعًا
 وَمَصْرَعًا): هه ليه سته كهى كرد به دوولا يان
 دمرگاهى دوو لاييكرد/ دووتا ككرد.
 (الْصَّرَعُ (ج) أَصْرَعُ وَصُرُوعٌ): ۱- هاوچهشن/
 تاك/ ومكو نهو هاوونموونه/ هاووينه ۲- جوړو
 هونه رى شته كه.
 («هُوَ صُرَعٌ كَذَا»): نهو هاوكوووه و هاوتاي
 نهوميه/ تاكى نهوميه.
 (الصَّرَعَانُ): شهوو رور يان سه رله به يانى

پيش همتاوكهوتن و سهر له نيوارى.
 («هُوَ ذُو صُرَعَيْنِ»): نهو دوو رمنگه.
 («تَرَكَتُهُمْ صُرَعَيْنِ»): به جيمه يشتن له
 باريكه وه دمچوونه باريكيتر.
 (الصَّرَعُ (ج) أَصْرَعُ وَصُرُوعٌ): هاووينه/ ومكو
 نهو/ هاوچهشن/ جوړو شيوه هونه رى شت.
 (الصَّرَعَةُ): بار/ رهوش.
 (هُوَ يَقْعَلُهُ عَلَى كُلِّ صُرَعَةٍ): نهو به همموو
 باريك دميكات و كارمكه نه منجامدمات.
 (الصَّرَاعُ - مِنَ الْبَابِ (ج) مَصَارِيعُ): تاكيكى
 دمرگا.
 (دَرْفَةٌ) (عامية) = المصراع - مِنَ الشُّعْرِ):
 نيوه ديري هه ليه سته (ده لين گوايا له
 (صُرَعَيْنِ) موه وانا دوو تافى رورموه هاتووه).
 ۲- (صُرَعٌ): تووشى هنيوو/ په ركه مگرتى.
 (الصَّرَعُ (ج) أَصْرَعُ وَصُرُوعٌ) (طب):
 په ركه م/ في.
 (الصَّرَعُ) (عند العامة): سه ريه شهيه كى
 توند.
 (الصَّرِيعُ (ج) صَرَعِي): شيت شيتو كه.
 (الْصَّرُوعُ) (مفع) عامية: پمته رى/ هاروهاج/
 هه ليه شهو به ره لا.
 الملحق:
 صرع: (الصَّرَاعُ): زورانبازي كهسيكه پيشه
 زورانبازي بيت.
 (الصَّرَاعَةُ): زورانبازي جوړه و مرزشيكه

(إِنْصَرَفَ - الرَّجُلُ): رُؤِیْشْتُو وَازِیْهَیْنَا.
 (-تِ الْكَلِمَةُ): وشهکه خرابه بهر دستووری
 زمانه وه/ سمرو بؤری بؤ کرا.
 (إِضْطَرَفَ): بؤ دستکوهت و بڑیوی رهنجیداو
 هه لسوورا.
 (إِسْتَصْرَفَ اللهُ الْمَكَارَةَ): له خودای خواست که
 وهی و ناخوشی له سمر لابات.
 (الصَّرْفُ) (مَص): زانستی لیکولینه وهی
 شیوهی بیکهینان و باری گۆرین و نه گۆرینی
 دوی وشهکان ناگریته وه.
 («صَرْفُ الدَّهْرِ وَصُرُوفُهُ»): ناره حمتی و
 لیقه و مان و گرفتاری رۆزگار.
 (الصَّرْفَةُ): ۱- موورووی نهفسووناوی که بؤ
 بهرزبوننه وهو خوشه ویستی دمیکنه مل و
 هه لیده گرن ۲- (فك) هه وارگمیگی مانگه.
 (الصَّرْفَانِ وَالصَّرْفَانِ): شهوو رۆژ.
 (الصَّرْفَانِ): مردن.
 (الصَّرَافِ وَالصَّرْفِيَّ): زانای زانستی
 وشه سازی زمانی عمرمی.
 (الصَّرِيفِ وَالصَّرُوفِ): درهختی وشکبوو.
 (الصَّرِيفَةُ): وشهکه مییه.
 (ج) صُرْفٌ وَصِرَافٌ وَصَرِيفٌ: بهلی وشکی
 دارخورما.
 (تَصَارِيفٌ - الدَّهْرِ): وهی لیقه و مان/
 گرفتاری رۆزگار و بووداومکانی.
 (التَّصْرَفُ): پاریزگار.

دوو کس به گزیه کدا ده چن به بیچهک
 هه ریه که هه ولی نه وه دمات پستی نه ویت له
 زهوی بدات و به بیی دستوریکی دیاریکراوی
 یارییه که بیه زینیت/ له جۆرمکانی
 زۆرانبازی: سهریهسته زۆران ههروهها
 زۆرانبازی رۆمانی.

صرف: ۱- (صَرْفٌ هُ صَرْفًا): گیاره وهو
 دستیبیونه ۲- بهریداو روهانی شوینه که
 خوی کردمه که لیوهی هاتبوو.

(-الْكَلِمَةُ): سمرو بؤری بؤ وشهکه کرد.
 («صَرْفَ اللهُ قُلُوبَهُمْ»): خودا گومرایکردن.
 (صَرْفٌ - هُ): ته و اوو چاک بهریداو روهانی
 شوینه که خوی کردمه/ دستیبیونه.

(-اللهُ الرِّيحَ): خودا رووی باکهی له لایه که وه
 بؤ لایه کیت و مرگیرا.

(-هُ فِي الْأَمْرِ): کاره که بهره رووی نه و
 کرده وه/ بهویسپارد/ جلهوی کاره که دایه
 دست نهو.

(صَارَفَ - نَفْسَهُ عَنِ الشَّيْءِ): خوی له شته که
 لاداو دوورخسته وه.

(أَصْرَفَ - هُ عَنِ كَذَا): له وهی گیاره وهو
 دستی بیوه ناو دوورخسته وه.

(تَصْرَفَ - فِي الْأَمْرِ): به هه وهسی خوی
 هه لسوگهوتی له گهل نه و کاردا کرد.

(-تِ بِهِ الْأَحْوَالِ): بارو گوزرانی و مرگهراو
 گۆررا/ باروگه زمران گۆری.

(الْمُتَصَرِّفِيَّةُ): پاريزگا.

۲-(صَرْفَ-الدَّانِيَرِ. صَرْفًا): دینارمکانی

۱-پاره‌مکانی گۆرییه‌وه به دینارو پارمیتز
۲-(المال) خهرجیکرد/ به‌ختیکرد.

(صَرْفَ- الشَّيْءِ): شته‌که‌ی فروشت.

۱-ئاوم‌که‌ی به‌ردایه‌وه ۲-راکیشا
۲-کارکرد.

(-الدَّرَاهِمُ): پارم‌که‌ی وردکردموه/
گۆرییه‌وه.

(-الكَلَامُ): هه‌ندیك وشه‌ی له وشه‌یتز
ده‌ره‌ینا.

(صَارَفَ-هُ): له‌گه‌لیدا گۆرییه‌وه.

(إِصْطَرَفَ الدَّرَاهِمَ): پارم‌که‌ی وردکردموه،
گۆرییه‌وه.

(«إِصْطَرَفْتُ هَذِهِ الدَّرَاهِمَ بَدِينَارٍ»): ئەم
په‌نجایانه‌م به دینار گۆرییه‌وه.

(الْصَّرْفُ): چاگه/ پیاوهمتی.

(«لَهُ عَلَيَّ صَرْفٌ»): چاگه‌ی به سه‌رمه‌وه
هه‌یه.

(صَرْفُ الْمَالِ): خهرجکردنی پاره/ به‌ختکردنی
دارا.

(صَرْفُ الْحَدِيثِ أَوْ الْكَلَامِ): له فه‌رمایشته‌و
قه‌سه زیادکردن/ خسته‌سه‌ری و جوانکردنی
فه‌رمایشته‌و قه‌سه‌که (له‌وردکردنه‌وه‌ی پاره‌وه
هاتوو).

(الْصَّرْفَةُ): جارێك وردکردنه‌وه‌ی پارمو

چاگکردن و جوانکردنی ئاخاوتن.

(الْصَّرَافَةُ): بېشه‌ی پارم‌گۆرییه‌وه.

(الْصَّرَافُ وَالصَّيْرَفُ وَالصَّيْرَفِيُّ (ج)
صَيَارِفَةٌ): پارم‌گۆرهموه/ پارم‌فروش به
پارمیتز.

۲-(صَرْفَ- الشَّرَابِ): هه‌چی تیکه‌لی شه‌رابه‌که
نه‌کرد یان به خه‌ستی خواردییه‌وه.

(صَرْفَ- الخَمْرِ): مه‌یه‌که‌ی به خه‌ستی
خواردموو هه‌چی تینه‌کرد.

(أَصْرَفَ- الشَّرَابِ): شه‌ربه‌ته‌که‌ی به خه‌ستی
هه‌یشه‌وه.

(الْصَّرْفُ): په‌تی/ خه‌ست که هه‌چی
تینه‌کرایبته‌و تیکه‌لی هه‌یج نه‌کرایبته‌ ۲-
بۆیه‌ی سوور.

(الْصَّرِيفُ): زیوی پوخته‌و رووت.

(الْصَّرِيفُ وَالْمَصْرُوفُ): هه‌موو شتیکی ساغ و
رووت که هه‌چی تیکه‌ل نه‌کرایبته‌.

۴-(صَرْفَ-البَابُ صَرِيفًا): ده‌رگاگه جیره‌یهات.
(-بِنَابِهِ): کیره‌ی به دانی هه‌ینا.

(الْصَّرُوفُ): مېحوشترێك که کیره‌ی دانیبته‌.
(صَرِيفُ الْبَابِ): جیره‌ی ده‌رگا.

(-القَلَمُ): سیره‌ی قه‌لهم.

۵-(الْصَّرْفَةُ): دۆشینیکه سه‌رم‌له‌به‌یانی
په‌ش هه‌تاوکه‌وتن ئیتر نه‌دۆشریته‌وه تا
به‌یانییه‌گه‌یتز.

(الْصَّرْفَانُ): ۱-مس ۲-قورقوشم.

الملحق:

صرف: (أَلْصَّرَفَ (ج) مَصَارِفُ): بانك / دامهزراویکی داراییه. وام و مردهگریت و وام دمدا. داراو پاره‌ی لادانراو ده‌خه‌ملینیت.

(أَلْصَّرَفَ الرَّكْزِي): بانکی (ناومندی / جه‌رگه‌یی) دامهزراویکی مرییه که پاره دمردمکات و سه‌رپهرشتی گورجوگولی و جالاکیی دارایی دمکات.

صرق: (صَرَقَ - أَصَابَهُ): په‌نجه‌کانی نوشتانه‌وه تا ته‌قه‌پییت.

(صِرْقَاعَةُ الْمَقْلَاعِ): دمگی فوچه‌قانی کاتیک به‌رمدکه هه‌لدمدا.

صرم: ١- (صُرِمَ - الرَّجُلُ صَرَامَةً): پیاومکه ره‌ق و توند بوو / به زمبرو زهنگبوو.

(تَصَرَّمَ - الرَّجُلُ): خۆزراگر بوو.

(أَلْصَّارِمُ (فا) (ج) صَوَارِمُ): ١- دلیر / نازا ٢ (ح) شیر.

(رَجُلٌ صَارِمٌ): پیاویکی توندو سه‌رگه‌رم و به پرشت له هه‌موو کاریکدا.

(«حَاكِمٌ صَارِمٌ» (عامية): کاربه‌دهستیکی دل‌ره‌ق و بیلبیوردوو له کاتی سزادان و لیپرسینه‌وه‌دا.

(«حُكْمٌ صَارِمٌ»): برپاریکی (زۆر دل‌ره‌قانه‌و سه‌خت / سته‌مکارانه).

(رَجُلٌ صَرَامَةٌ): پیاویکی توندوره‌ق و له‌راو کاروباردا هه‌ته‌رو سوور له سه‌ر رای خوی.

(أَمْرٌ صَرِيمٌ): کاریکی براومو برپاردراو.

(أَلْصَّرِيمَةُ (ج) صَرَائِمُ): سوورخواستیی.

(أَلْصَّرِيمُ): راپته‌و / خواستکار / راپرشت.

٢- (صَرَمٌ - الْحَبْلُ صَرْمًا وَصُرْمًا): په‌ته‌که (پسا / بچرا).

(- الشَّيْءُ): ١- شته‌که‌ی ١- بری ٢- له‌تکرد / بچراند.

(- فُلَانًا): ١- په‌یومندی له‌گه‌ل فیساردا بری / به‌جییه‌پشت / وازی لیه‌نا ٢- سه‌که‌ی پیپری.

(- الْخِيَاطُ الثَّوْبِ): به‌رگدروومکه به‌رگه‌که‌ی چرچ دروو.

(- فُلَانٌ عِنْدَنَا شَهْرًا): مانگیک له‌لای ئیمه مایه‌ومو دانیش.

(صُرِمَ - السَّيْفُ صَرَامَةً): شمشرمه‌که تیژو برمر بوو.

(صُرِمَتْ أُذُنُهُ): گوپی له بندا دهره‌نرا.

(صُرِمَ هُ): زۆر بری و له‌تیکرد.

(صَارَمَ هُ مَصَرَامَةً): په‌یومندی له‌گه‌لدا بری.

(أَصْرَمَ النَّخْلُ): کاتی برینی دارخورماکه هات.

(- الرَّجُلُ): نه‌دارا بوو.

(تَصَرَّمَ وَانصَرَمَ): براو له‌توبه‌تبوو.

(- تِ السَّنَةِ): سالمه‌که (برپه‌وه) / تیپه‌ری.

(تَصَارَمَ - الْقَوْمُ): له‌یه‌گچران / له‌یه‌گچران.

(إِصْطَرَمَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی بری و

لیکړدوه.

(الضُرْم) (مص): له په کببون/ لیکچران.

(الضُرْم ج) أَضْرَام وَأَصَارِم وَأَصَارِيم
وَضُرْمَان): ١- کۆمهل/ دسته/ تاقم ٢- تاقمه
خانوو په ک ٢- پۆل.

(الصِرْمَة): جوړ.

(الصِرْمَة ج) صِرْم): روه خوشتر یان چمند
په له هوریک یان چمند پارچه زیویک.

(الْأَصْرَام ج) صَوَارِم): شمشیری تیژی پرهر.

(الضُرَام): ١- وهی/ به لا. قهومانی سهخت/
جنگ چونکه هموو شتیک له بیخ دمکنیت.

تاوی جنگ.

(رَجُلٌ ضُرَامٌ): ١- جنگانوهریکى به توانا

٢- پیاویکی به توانا له برینداو جیاکردنه ودا.

(الْأَضْرَم م) صَرْمَاء ج) ضُرْم): لای هردوو

گوپراو.

(الْأَضْرَم وَالْمَضْرَم): نه دارابهکی خیزانزور.

(الْأَضْرَمَان): ١- شهوو روژ (چونکه له په کتری

دمپچرین) ٢- (ح) گورگو قهله رشکه (چونکه

له خه لکی دمپچرین.

(«تَرَكَتُهُ بُوْحَشِ الْأَضْرَمِينَ»): به جیمه نشت

له بیابانیکدا که هر گورگو قهله رشکه

تیدایه.

(الضُرْمَاء): ١- امی وشه (الْأَضْرَم)

٢- بیابانیکى وشكى بیناو ٢- (ح) میخوشتریکى

که مشیر.

(الضُرُوم): ١- شمشیری پرهر ٢- بهیرشتو

خاومن دسه لات.

(الضَرِيم): ١- برراو/ پچراو/ بساو ٢- بهیان/

روژ (چونکه له شهودا دمپریت) ٢- شهو یان

به شیکى شهو ٤- چیکه په که ده خریته دهمی

کارهوه تا دایکی نه مرثیت/ به لامک ٥- په ریز/

زهوییه که گشته که ی دروینه کرابیت ٦- شارا ٧-

پارچه لیک.

(أَفْعَى صَرِيمٌ): ماریکی ژهردار.

(جَاءَ صَرِيمٌ سَخِرَ): به ناو میدی و بیهواوه

هات.

(صَرِيمَا اللَّيْلِ): سهرمتاو کو تایی شهو.

(الضَرِيمَة ج) ضَرَائِم): به شیکى شهو.

(الضَّرِيم): ١- وهی/ ناپوره ٢- ژمه خواردنیک

له روژیکدا.

٢- (الضُرْم = الجلد) (فارسیه): چهرم.

(الضُرْم ج) أَضْرَام وَأَصَارِم وَأَصَارِيم

وَضُرْمَان): سؤل.

(صِرْمَايَة) (عامیه): سؤل.

(الضُرَام): چهرم فروش.

(الضُرْمَاء): مهنجل/ قازان.

(الضُرْم): خوړگه ی ناو.

صرن: (الضُرْمَانِيَة) (مو) (فارسیه): زورنا.

صرا: (صرا- إِلَيْهِ صَرَاُ): سهپریکرد.

صری. (صَرَى- الشَّيْءَ صَرِيًا): پالی به

شته که وه ناو دوور پخسته وه.

بگه پرتتهوه.
 (لَبَنٌ صَرِيٌّ): شيريك (چيژى/ تامى)
 گوزاپيت.
 (الصارية): چالايك ناوهكەى زور تيدا
 مابيتتهوهو چيژى گوزاپيت.
 (الصراة والصرى والمصرأة- من الشاء أو
 النوق): مهر و حوشترى بۇ چهنند رۇژيك
 نمدۇشراو تا شير له گوانيدا كۆببیتتهوه.
 ۴- (الصاري (ج) صراء و صراري و صرايون):
 ۱- پاپورەوان/ دەرياوان.
 ۲- الصاري (ج) صرار: پاپورەستوون كه
 له ناوهراستى پاپورەكەدا دەجه فينریت و
 چارۆكەكەى پيوه قايمدمكریت.
 (الصارية): مئى وشەى (الصاري).
 صصل: (الصاصل أو لبن الطير) (ن):
 سريش- گيلاخه روومكېكه له ئەوروپا و
 ولاته فينكەكانى ناسيا و دەرياي ناوهراست و
 خوارووى ئەفەريقادا زور بلاوه. گولەكەى
 سبى و جوانه جۆرى هەيه كه بۇ جوانى
 دەروپنریت.
 صطب: (المصطب): دەستگای ناسنگەر.
 (المصطبة والمصطبة): سەكۆى دانىشتن.
 صطح: (المصطح (ج) مصاطح): ۱- بيايانى
 بيلەومرگا ۲- شوينيك بۇ کوتانى بەرههەى
 كشت و نامادمو خۆشدمكریت.
 صطر: (صطر و صيطر و المصطار = سطر

«صرى الله عنه الشر»): خودا خرابەى
 ليدوورخستتهوه.
 (- بوله): ميزهكەى پرى.
 (- فلانا): ۱- دەستى نايه بەر فيسار/ رپيلنگرت
 ۲- پاراستى ۳- له مردن رزگار يکرد.
 (- بينهم): جيايكر دنهوه/ لەپه كيكردنهوه.
 ۲- (صرى- الشىء صرياً) (ضد): ۱- شتهكه
 سەرگهوتە سەر موه ۲- هاته خوار موه/
 داکموت.
 (- القوم): (ضد) پيشيانكەوت.
 (- عنهم): دوايانكەوت/ كەوتە پشتيانموه.
 ۲- (صري. يضري- الماء. صرى): ناومكه
 مايه موه گه پرايهوه/ گەنبوو.
 (- اللبن): شيركه چيژى گوزا.
 (- فلان في يد فلان): فيسار كەس بارمته و
 دەستبەرسەر و بە بەندى به دەستى فيسار موه
 مايه موه.
 (- الدمع): فرميسك له چاودا قەتيسما و
 نەهاته خوارى.
 (صرى وأصرى- ت التافة): شير له گوانى
 حوشترەكەدا كۆبووهوه.
 (صرى- الشاة صرية): مەرەكەى هيشتهوه
 نەيدوشى تا شير له گوانيدا كۆببیتتهوهو
 پربيت.
 (الصرى): پاشماوهى شت.
 (الصرى والصرى): ناويك زور بمينيتتهوهو

(الأمر الصَّغْب (م) صَعْبَة (ج) صِعَاب): كاری (گران/ قورس/ دژوار).

(صَعَب-ه): گرانیکرد/ قورسیکرد.

(صَاعِب-ه. مُصَاعِبَة): بۆی گرانکرد/ لئی قورسکرد.

(أَصْعَب- الأمر): کارمه گرانبوو/ قورسبوو.

(-الشيء): شته که ی لا گرانبوو/ گران هاته بمردهستی.

(-الجمال): حوشرمه که ی بهره لا کردو سواری نه بوو نه ویش لئی تۆرو یاخیبوو.

(تَصَعَّب): قورسو گرانبوو/ دژوار بوو.

(-الأمر): کارمه که ی گرانکرد.

(تَصَاعَب): قورسیکرد/ گرانیکرد/ ته گهره ی خسته بهر.

(سْتَصَعَّب): دژوار بوو/ گرانبوو.

(-الشيء): شته که ی لا گرانبوو/ دژوار هاته بهر جاوی.

(أَلْصَعْب): ۱-گران/ قورس/ دژوار/ ناره حمت/ سهخت ۲-ملنه دهر/ سهربه رز ۳-شیر.

(أَلْصُعْبُوب = الصَّغْب): گران.

(أَلْصَعْب (ج) مَصَاعِب وَمَصَاعِيب): ۱-کهل/ نیره ۲-(ج) نه سپی تۆر که هیشتا سواری نه بووین.

(جمال مَصَاعِب وَمَصَاعِيب): حوشرانی تۆر که ژیربار نه خرابنو سواریشیان نه بووین.

وسَيْطَرُ وَالْمِسْطَارُ): مهیی که له بهجه ی خواردموه (مهییك که زوو بیگریتو به زهویدا بدات).

صَطَع: (المِصْطَع): زمانپاروی به زمانی ره وانپیز.

صَطَم: (أَلْأَصْطَمَة): ۱-(زۆربه ی/ زۆرینه ی) شت ۲-کۆمه لی شته که / تۆبه له ی شته که ۳-

ناومرستی شته که (وهك: أَسْطَمَة).

صع: ۱-(صَفْعَع- القَوْم) له یه کیکردن و بلاویکردنه وه/ لئیکیجیاکردنه وه.

(-الشيء): شته که ی (بزواند/ جولاند).

(تَصَفْعَع): ۱-بزوا/ جوولا ۲-بلاویبووه وه/ جیا جیا بووه وه.

(تَصَفْعَع بِهْمُ الدَّهْرُ): رۆژگار بهرش و بلاویکردنه وه/ له یه کی جیاکردنه وه.

(تَصَفْعَعَت صُفُوفُهُمْ): ریزمه گانیان شلۆقبوو له جیی خۆدا نه مان.

(أَلْصَفْعَع): بلاو/ جیا جیا/ له یه کبوو.

۲-(صَفْعَع- مِنْ فُلَان): له فیسار ترسا.

(تَصَفْعَع- الرَّحْلُ): ۱-زیرمیکرد/ زۆر ترسا ۲-سهری شۆرکردو خۆی به دسته وه دا.

۳-(صَفْعَع- رَأْسُهُ بِالِدِهْنِ): سهری به رۆن چه ورکرد.

۴-(أَلْصَفْعَع وَالصُّفْعَع (ج) صَعَاصِيع) (ج): بالنده مه که خالخالویه.

(صعِب: صُعِب- عليه الأمر: صُعُوبَة): کارمه که ی (لئ/ بؤ/ لا) گرانبوو.

(الْصَاعِب): گىروگرفت/ تەگەرە/ سەختىي/ نازەھەتتىي/ دژوارىي/ تەنگرە.
 صعت: (صَعْتَر- النَّحْلُ): ھەنگەكە بەسەر
 گولى جاترەكەوھە نىشتەومو ھەلىمژى.
 (-الرَّجُلُ الشَّيْءِ): پياومكە شتەكەي
 رازاندەومو جاترەي پىوھە كرد.
 (الصَّعْتَر) (ن): جاترە. روومكىكى بۇنخۆشە.
 گولەكەي سېو مەيلەو بۆرە. ھەندىك جۆرى
 بۇ بۇنكەي و بۇ پزىشكىي بەكاردىت.
 أَلْصَعْتَرِي: ۱-چابوك ۲-جوامىرو دلفراوان ۳-
 نازا/ بەجەرگ/ دلىر.
 صعد: ۱- (صَعِدَ فِي السَّلْمِ. صُعُودًا وَصَعْدًا
 وَصُعْدًا): بە پەيژەكەدا سەرگەوت.
 (-بِهِ): سەرىخست/ پلەو پاپەيدايە/
 بەرزىكردموھ.
 (-الْمَكَانَ صُعُودًا): سەرگەوتە سەر شوپنەكەو
 بەملاولادا روانى.
 (صَعِدَ- فِيهِ النَّظَرُ): سەرنجىدايەو
 لەسەرىيەو تا خوارىيەو پىدا ھەلىروانى.
 (-فِي وَعَلَى الْجَبَلِ): بەكىوھەدا ھەلزنאו
 سەرگەوت.
 (-فِي الْوَادِي) (ضد): ۱-لە دۆلەكەوھە خلبووموھ/
 سەرەو خوار بووموھ ۲-بەدۆلەكەدا سەرگەوت.
 (أَصْعَدُ): سەرگەوتە مەككە/ ھاتە مەككە.
 (أَصْعَدُهُ): سەرىخست.
 (-تِ السَّفِينَةِ): چارۆكەكەي ھەلكردو با

سەرەو ژوور پاپۆرەكەيىرد.
 (-فِي الْأَرْضِ): لە زەويەكەوھە بۇ زەويەكەيىر
 سەرگەوت.
 (-فِي الْوَادِي) (ضد): ۱-بە دۆلەكەدا سەرگەوت
 ۲-لە دۆلەكەوھە سەرەوھە خوار بووموھ.
 (تَصَعَّدَ وَتَصَاعَدَ): سەرەو ژوور رۆيشت/
 سەرگەوت.
 (الْصَاعِد) (فأ): سەرگەوتوو/ سەرەوژوورەوھە
 بوو/ ھەلزنאו/ بەرمو ژوورەوھە بوو.
 («بَلَّغْ كَذَا فَصَاعِدًا»): گەپشتە ئەوى و بەرمو
 ژوور بووموھە ھەر بەرمو ژوور.
 (الْصُعَادُ): فرمبالا (رۆيشتوو/ سەرگەوتوو).
 (الْصُعْدُ = الْعُلُو): بلنديي/ بەرزىي.
 («هَبِطْ مِنْ صُعْدٍ»): لە بەرزىيەوھە
 ھاتە خوارى/ داپەرىيە خوارى.
 («هَذَا النَّبَاتُ يَنْمُو وَصُعْدًا»): نەم روومكە
 سەرەو ژوور بەرزەمبىتەوھە بالادەمكات.
 (الصُّعْدَةُ (ج) صُعَاد وَصُعْدَات): ۱-بەرز
 بوونەومىيەك/ سەرگەوتنىك/ بالاكردنىك
 ۲-پىشكەوتنىك ۳-جۆگەي راستى تەخت.
 (الْصُعُود (ج) صُعْد وَأَصْعَدَةٌ وَصَاعِنْدُ):
 ۱-سەرگەوتن/ بەرزبوونەوھە/ ھەستان
 ۲-سەرەوژوورە پىچەوانەي سەرەو خوارە
 ۳-رېي سەرەوژوورە/ باسكە.
 (الصُّعِيد (ج) صُعْدُ وَصُعْدَات وَصُعْدَانُ):
 ھەلەت/ بەرزىي زەويى.

«الْأَرْهَقَنَّكَ صَعُودًا»: تووشی گِروگرفتییکی
سهختت دمکهمو ماندووتدمکهمو.

(الْصُعْدَاءُ): ماندویتی و ناره‌حمتیی.

(الْصُعْدَاءُ): همناسمهه‌لکیشانی درپژئی داخو
خهفتت یان ماندویتییی.

(الْصُعُودَاءُ): تمگه‌ره/ گِروگرفتی سهختو
گران/ قُورِت.

۲- (الصَّعِيدُ (ج) صُعُدٌ: وِصْعَاتٌ وَ صُعْدَانٌ):

۱- خَاكٌ / كَلٌّ / خَوْلٌ ۲- كُؤُرٌ ۳- رِيٌّ.

(صَارَتِ الْحَدِيقَةُ صَعِيدًا): باخچه‌که ته‌ختبوو
همر خُولبوو بیدارو درهخت بوو.

(الْصُعْدُ - مِنَ الْأَشْرِبَةِ): شهریه‌تیک/

خواردنه‌ومیه‌ک که به ناگر په‌رومرده بکریت
تا تام و رنگی خوی و مربرگیت.

الملحق:

صعد: (التَّصَاعُدِيّ): نه‌وهی سه‌رده‌مکوهیت/
سه‌رکه‌وتووانه.

(الْإِرْتِفَاعِيّ): په‌رزه‌ومبووانه.

(حَرَكَةُ تَصَاعُدِيَّةٍ): جوول‌ه‌ی به‌ره‌و به‌رز
بوونمه‌وه.

(الْمُتَزَايِدُ تَدْرِيجِيًّا): که به شینه‌یی/ ورده
ورده زور دهبیت.

(هَائِلِدَةٌ تَصَاعُدِيَّةٌ): قازانجیکی شینه‌یی/
وردمه‌ورده/ زوربوو/ سه‌رکه‌وتوو.

الضَّرِيبَةُ التَّصَاعُدِيَّةُ: باجی شینه‌یی
سه‌رکه‌وتوو/ زوربوو که ریژه‌ی به پیی پاره‌ی

أَلْتَصَّعُدُ (ك): په‌کسه‌ر تمنیکی ره‌ق
بیتوانه‌وه‌ی بیته‌ه‌لم وک یؤدو کافوور.

(الْمُصَّعِدُ (ف): گه‌پهنریکه ته‌وژمی
کارمبایی پیدادپروات له فایی شیکردنه‌وه‌ی

کارمباییه‌که‌وه یان له لووله‌ی گازی سوککراوه
گه‌پهنره‌که‌وه به مهرجیک به جه‌مسری

گهرمی دینه‌موی کارمبکه‌وه به‌س‌تابیت.

(الْمُصَّعِدُ (ج) مَصَاعِدٌ): سه‌رخه‌ره کارمبا. که
له خانووه چمند نه‌ومه‌کاندا بو سه‌رخستنی

خه‌لک دادمه‌مزیت.

(الْمُصَّعِدُ): په‌تیکه/ ته‌نافیکه بو به‌سه‌ر
خورمادا سه‌رکه‌وتن به‌گاردیت.

(جَبَلٌ مُصَّعِدٌ): حیایه‌کی به‌رز/ بلند.

۲- (أَصْعَدَ - فِي الْعَدْوِ): له راگردندا تینی دایه
خوی/ توند رایکرد.

(تَصَّعَدَ هُ الْأَمْرُ): کارمکه‌ی (لیگران/ لیدروار)
بوو.

(-النَّفْسُ): همناسه‌دان گرانبوو/ ته‌نگه‌نه‌مه‌س
بوو.

(تَصَاعَدَ - هُ الْأَمْرُ): کارمکه‌ی لیقورسبوو/
سه‌ختبوو.

(الْصُعْدُ): کارگرانیی/ دژواریی/ ناره‌حمتیی/
ماندویتییی/ سه‌ختیی.

(عَذَابٌ صَعْدٌ): نازاریکی سه‌خت.

(الْصُعُودُ (ج) صُعْدٌ وَأَصْعِدَةٌ وَصَعَانِدٌ):
گِروگرفتی/ ته‌گهرمی/ قُورِتیی/ ناهه‌موار.

سوودلیکراو سەردەمکەوئیت و زۆردەمبیت.

صعر: ۱- (صَعِرَ - وَجْهُهُ صَعِرًا): رووی بە لایەگدا لاریبوو/ کە چبوو.

(أَصْعَرَ (م) صَعْرَاء (ج) صُعْر): ملگیڕ/ ملخوار یان رووگیڕ.

(صَعَرَ وَصَاعَرَ وَأَصْعَرَ - خَدَّة): رووی لەبەر فیزو خۆبەزلزانی لە خەلك وەرگیڕا. لەوانەیشە هەر سروشتی وابیت.

(تَصَعَّرَ وَتَصَاعَرَ): رووی لە خەلك (کرد/ وەرگیڕا) لەبەر فیزو دەمعیە زۆری یان خەلكی بە هیچ نەزانی.

(أَلْصَعَارُ): روو وەرگیڕی بە دەمعیو فیزو خۆبەزلزانی.

۲- (صَعِرَ - رَأْسُهُ. صَعْرًا): سەری بچووگیبوو.

۳- (صَعَّرَ - الشَّيْءُ): شتەکەى چەرخاند/ وەرگیڕا.

(تَصَعَّرَ): وەرچەرخا/ وەرگەرا.
(إِصْعَتَرَزَ وَأَصْعَرَزَ): لە شوینی خۆی چەرخاو خۆی گرمۆلە کرد.

(أَلْصَعْرُورَةُ): خلینکەى قالدۆنچەرشە.

۴- (إِصْعَرَّتِ الْإِبِلُ): حوشترەمکان هەلیان تیزاند.

(أَلْصَعْرُورُ وَالصُّعْرُورُ (ج) صَعَارِيرُ): کەتیرەى درەخت.

صعف: ۱- (صُعِفَ. صَعْفًا): هەللەمرزی و موچرکی پێداهات یان هی سەرما یان هی

ترس.

(أَصْعَفَ - الزَّرْعُ): کشتەکە سیس و شلبوو.

صَعِيفٌ: سیس و شلو داکەوتوو.

(الصَّعْفَةُ): مووچرک و هەللەمرزینی سەرما یان ترس و تۆقین.

۲- (أَلْصَعْفُقُ وَالصُّعْفُوقُ وَالصَّعْفَقِيَّ (ج) صَعَافِيْقُ وَصَعَافِقَةُ) (ت): ۱-خۆتیەهەلکیش/

خۆپیدا هەلواس لە بازاردا. کەسێک بێبارم و سەرمایه بێتە بازارمە ئەگەر کەسێک شتیکی کەری ئەم خۆی تیەهەلکیشیت بۆ ئەوێ شتیکی سوود وەرگیریت ۲-بوودەلەبەک کە نە چەکی هەبیت و نە بوێرو نازابیت.

(أَلْصَعْفُوقُ (ج) صَعَافِيْقُ وَصَعَافِقَةُ): زمانبەد/ ناچیزە.

صعق: ۱- (صَعِقَ - ت السَّمَاءُ القَوْمَ. صَاعِقَةٌ): ناسمان خۆیشگەلى دایە بەر هەورە تریشقه.

(صَعَقْتُهُمُ - الصَّاعِقَةُ): بەر هەورە برووسکە کەوتن/ هەورە تریشقه لێدان.

(صَعِقَ - الرَّعْدُ. صَعَقًا): هەورە گرمەکە نالەیهات.

-النَّوْرُ. صُعَاقًا): گاکە بۆرمیەکی توندیکرد.

(أَصْعَقَ - تَهُ السَّمَاءُ): هەورە برووسکە لێیدا.

(أَلْصَعِقُ (مَص): گرمەى بەرز/ نالەى توند. (أَلْصُعَاقُ): هەورمگرمە.

(أَلْصَّاعِقَةُ (مَص) (ج) صَوَاعِقُ): ۱-برووسکەى

هەور ۲- (نالە/ زریکە/ فیژە/ هاواى نازار.

۲- (صَعِقَ-ت الرکیئة صَعَقاً): چالوهمکه
همرسیهیناو تهپی.

(صَعِقَ وَصُعِقَ. صَعَقاً وَصَعَقاً وَصَعَقَةً
وَتَصَعَقاً): ۱- بیهؤشکهوتو ناگای برا (به
نالهو دمنگیکی زراوهر).

(صَعِقَ): ناگابراوی سایمه لیدراوی زراوچوو
۲- مرد.

وَمِنْهُ الْآيَةُ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي
السَّمَاءِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾: فوو به شهپووردا
کرا همموو، همرچی له ناسمان زهویدا بوو
کهوتو چاوه زمههیان پیکهوتو مردن یان
هؤشیان لهبهر براو کهوتنو زارمترمکبوون.

(أَصْعَقَ-ه): کوشتی.
(الصَّعِقَ): مردن.

(الصَّاعِقَةُ (ج) صَوَاعِقُ): ۱- مردن ۲- همموو
نازارو ژانگی کوشنده.

(الْمَصْعُوقُ): ۱- انهو کهسهی له پر بهلادا دیتو
دهمریت ۲- له هؤشخوچوو.

۳- (الْمَصْعُورُ): گهرای ماسی/ هیلکهی ماسی.
صعل: ۱- (صَعِلٌ وَاصْعَالٌ صَعْلًا): سمروملی
باریک بوو.

(أَصْعَلٌ (م) صَعْلَاءُ (ج) صَعَلٌ): سهرو
ملباریک.

(الصَّعْلُ): ۱- وشترمرخ یان دارخورما یان
خه لکگیکی سهر باریک و بچووک ۲- دریز ۲-
کهری تووگومریو.

۲- (صَعْلَكَ-ه صَعْلَكَةً): ههژاریکرد/
نهداریکرد.

(تَصَعَّلَكَ): ههژار کهوت.
(الصُّعْلُوكُ (ج) صَعَالِيكُ وَصَعَالِكُ): ههژار/
رمزه لخواو داماو.

(صَعَالِيكُ الْعَرَبِ): رهشورووتو رمزه لخواو
دزانی عمرهب.

۳- (صَعْلَكَ-ه. صَعْلَكَةً): پووکاندیهوه.
(الصُّعْلُوكُ (ج) صَعَالِيكُ وَصَعَالِكُ): بیتوانا/
لاواز/ نهبوو.

صعن: (أَصْعَنَ- الرَّجُلُ): پیاومکه سهر
بچووک و کهمناومز بوو.

(إِصْعَنَ- الشَّيْءُ): شتهکه وردیلهو ناسکبوو.
صعا: (صَعَا. يَصْعَا وَيَصْعُو صَعَوًا): وردیلهو
بچووکیوو.

(الْصَّعْوُ (مَص) (ج) صَعَوَاتُ): بهچکه
چولهکهی بچووک/ زمرنهقووته.

صَعْوَةٌ: زمرنهقووتهیهک.

الْصَّعُو (ج) صِعَاءُ وَ أَصْعَاءُ (ج): فیرنهگوله
(بالندمیهمکه له چولهکه بچووکتره.

(نَاهَةٌ صَعْوَةٌ): میحوشتریکی سهربچووک.
صغب: (الْصُّغْبُ): رشکه نهسپی.

صغر: ۱- (صَغِرَ. صَغِرًا وَصَغَارَةً وَصَغْرًا
وَصُغْرَانًا): بچووکبووهوه/ کهمبووهوه/
پووکایهوه. بچووکیوو.

(- الْقَوْمُ. صَغْرًا): بچووکتیرینانیوو/

بجووکیانبوو.

(-فُلَانًا): له فیسار بجووکتز بوو.

(صَغَرَ- الْقَوْمَ صَغْرًا): له همومان بجووکتز

بوو/ بجووکیانبوو.

(-فُلَانًا): له فیسار بجووکتز بوو.

(«ماصغرنی إلا بسنة»): تمنها سالتیک له من

بجووکتز بوو.

(صَغَرَ. صَغْرًا وَصَغَارَةً وَصَغْرًا وَصَغْرَانًا):

بجووکیبوو/ بووکیابهوه/ بجووکیبووهوه.

(صَغَرَ-ه): بجووکیکردموه.

(أَصْغَرَ- الْقَوْمَ): مندالی بجووک

بجووکیانبوو.

(-ه): بجووکیکردموه.

(-تِ الْأَرْضِ): زهویهکه روومکی وردو بجووک

دمرگرد.

(إِسْتَصْغَرَ-ه): به بجووک و کهمیدانا/

به بیبایهخو سووک تهماشایکردو هاته

بهرچاوی.

(-فُلَانٌ): بجووکی خواست/ ویست/ داواکرد.

(الْصِغْرَةَ): ۱-بجووکتزین زاروئه/ هرزمند یان

خویشگهل.

(«هُوَ صِغْرَةٌ أَبَوَيْهِ أَوْ أَوْلَادِ أَبَوَيْهِ»): نهو

بجووکتزینی مندالی دایک و باوکیهتی یان

(صغار القوم): بجووکی ناو خویشگهله.

(الْصَّغَارِ وَالصُّغْرَانِ): بجووک/ گچکه.

(الصَّغَارَةَ) (مص): بجووک و پایه‌نزم.

الصَّغَارَةَ: پایه‌نزم.

الْصَّغْرُ: لهشبجووک/ ریوهله.

(الْصَّغِيرِ (ج) صِغَارٍ وَصُغْرَاءَ): ۱-بجوووک/

وردیله ۲-پایه نزم/ کهمبایه/ بیبایه.

(الْأَصْغَرَ (ج) أَصَاغِرٌ وَأَصَاغِرَةٌ وَأَصْغَرُونَ (م)

صُغْرَى (ج) صُغْرًا): بجووکتزو بجووکتزین.

(الْأَصْغْرَانِ): دل و زمان.

(الْمَرْءُ بِأَصْغَرِيهِ): مرؤف به دل و زمانی

دمناسریت.

۲-(صَغَرَ. صِغْرًا وَصُغْرًا وَصَغَارًا وَصَغَارَةً

وَصُغْرَانًا): سووک و رسوا بوو/ سهرشؤرو

کهساسبوو/ لهبهرچاوی خه‌لک نزم و بیبایهخو

بیبایه بوو.

(صَغَرَ-ه): رسوا سووکیکرد.

(صَغَّرَهُ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ): لهبهرچاوی خه‌لک/

سووک و رسوایکرد.

(أَصْغَرَ-ه): سووکیکرد/ سهرشؤرو پایه‌نزمی

کرد.

(صَاغَرَ- الرَّجُلُ): خوی به بیبایه و نزم دانا.

(«تَصَاغَرَتْ إِلَيْهِ نَفْسُهُ»): خوی به سهرشؤرو

سووک و بجووک هاته بهرچاوی.

(الْصَّغَارِ وَالصُّغْرَانِ): ۱-سهرشؤری و ۲-زورداری/

زهبونوی و سته‌م.

(الْصَّاغِرِ (ج) صَفْرَةٌ وَصَاغِرُونَ) (ها):

۱-سووککراو/ رسواکراو/ سهرپیشؤرکراو

۲-به‌سهرپیشؤرکردن و رسواکردن قایل/

گهردنگه جی بچووکی و بیبایهیی و رسوایی.
 ۲- (صَفْرَتِ الشَّمْسِ. صِغْرًا وَصُغْرًا وَصَغَارًا
 وَصَفَارَةً وَصُغْرَانًا): خۆرمکه (داکهوت، /
 بهرمو ئاوابوون بوو).

الملحق:

صفر: (التَّصْفِير) (مص): ۱- بچوو و ککردنه وه
 ۲- بیبایه کردن و نزمکردنه وه / کهمکردنه وه
 بچوو و ککردنه وهی ناویک له وشه سازیدا
 نهویش بهوه دهبیت بۆر بخزیته سهر پیتی
 یهکه مو (ی) ی زیادهی بیدمگ بخزیته پاش
 پیتی دووهم پیتی وشهکه و مکو: (جَبَلٌ جَبِيلٌ
 وَشَاعِرٌ شَوِيعٌ): که نهوه بۆ خوشهویستییه
 یان سوو و ککردن نزمکردنه وهیه.

صفا: ۱- (صَفَا - إِلَيْهِ - صَفَوُا): گوئی بۆ
 شلکرد / گوئیگرت.
 (صَفِي. يَصْفِي - إِلَيْهِ صَفِي وَصَفِيًا): گوئی
 بۆ شلکرد / گوئی بۆ هه نخت.
 (أَصْفَى - إِلَى حَدِيثِهِ. إِضْفَاءً): گوئی له
 ناخاوتنه که بگرت.

إِلَيْهِ: گوئی بگرت / گوئی بۆ شلکرد.
 (صَاعِيَةُ الرَّجُلِ): خویشگهل و نتهوهی پیاو
 که گوپراپه لیب و به هسهی دمکهن.
 (أَكْرَمُوا أَفْلَانًا فِي صَاعِيَتِهِ) تهوانه ی گوپراپه لی
 فیسار بون و هسهکانیان و هرگرت ریزیانداپه و
 به گهورمیانگرت له بهر کهسایهتی.

۲- (صَفَا - تِ النُّجُومِ أَوْ الشَّمْسِ. صَفَوُا):

ئهستیرمکان یان خۆرمکه داکهوتن و له
 ئاوابوونبوون.

(صَفَوَاءً): خۆری (داکهوتوو / روو له
 ئاوابوون).

(النُّجُومُ صَوَاعٍ): ئهستیرمگهلی روو له
 ئاوابوون / داکهوتوو.

صَفِي. يَصْفِي - تِ النُّجُومِ أَوْ الشَّمْسِ. صَفِيٌ
 وَصَفِيًا): ئهستیرمکان یان خۆر داکهوتن / روو
 له ئاوابوونبوون.

(أَصْفَى - الْإِنَاءَ. إِضْفَاءً): قاپهکهی لارکردموه.
 (الْصِفْوُ (ج) أَضْفَاءً): لیواری نوشتاوهی
 دۆلکهی سهر بیر / چالوو.

۲- (أَصْفَى - الشَّيْءَ. إِضْفَاءً): شتهکهی
 کهمکرد.

(أَصْفَى حَقَّهُ): مافهکهی کهمکردو
 لییلادا.

۴- (الْصِفْوُ (ج) أَضْفَاءً): کهناری چالوو / بیر.
 (صِفْوُ الْكَفِّ أَوْ الْغِرْفَةِ): لهپیدهست یان ناوی
 ئهسکوی.

صفا: ۱- (صَفَّ - الشَّيْءَ صَفًّا): شتهکهی ریک و
 راست ریزکرد.

(صَفَّ الصَّبِيَانُ الْكِعَابَ): مندالهکان
 میچهکانیان ریزکرد.

(- الْقَوْمُ): خویشگهلان له شهر یان شتیزدا
 ریزکرد.

(- الْقَوْمُ): ریزیوون.

(تَصَفَّ النِّسَاءُ خَلْفَ الرِّجَالِ وَلَا تَصَفُّ مَعَهُمْ): ژنان له پشت پیاوانهوه ریز دمبن و له گهل پیاواندا ریز نابن.

(صَفَّ بَ الْإِبِلِ قَوَائِمَهَا): حوشر مکان قاجیان به ریز دانا.

(-اللَّحْمُ): گوشته که له باری دریزی توپکرد.

(-الطَائِرُ جَنَاحِيهِ): بالنده که له فریندا باله گانی کردهوه بینهومی بیانجوولینیت.

(صَافٌ- الْقَوْمُ فِي الْقِتَالِ. مُصَافَّةٌ): له شهردا راومستان و ریزیانبهست یان له شتیردا ریزبوون.

(تَصَافٌ- الْقَوْمُ): به ریزیک و مستان/ بوون به ریزیک/ ریزیانبهست.

(إِصْطَفَ- الْقَوْمُ): ریزبوون/ ریزیانبهست. (أَلَصَفَّ (ج) صُفُوفٌ): ریزی ریکی هموو

شتیک و مگو ریزی درهخت و سمربازو پؤلی دستمهیک قوتابیان که بیکهوه بن له ناست چینیکبن له خویندندا. خویشگهلی ریزبوو.

(أَلَصَفَّةُ- مِنَ الْإِبِلِ (ج) صَافَاتٌ وَصَوَافٌ): که له حوشریکی که بییان ریکی یه کبن.

(أَلَصَافَاتُ): فریشتهکان. (أَلَطِيرُ الصَّوَفِ): بالندهی بالکراوه له فریندا

که نه پیزوینیت. (نَافَةٌ صُفُوفٌ): حوشری فره شیر که چند

دعفری لیپرپکهن له بمر زوری سمرکهی یا

له دؤشیندا دست و پئی ریک دابنیت.

(أَلَصْفِيفُ): شتی له بمر همتاو هه لخر او تا وشکبیتهوه یان سمرناگر خراو تا بیرژیت.

(أَلَصَفَّ (ج) مَصَافٌ): ۱- شوینی ریزبوون/ ریزگه ۲- ویستگه ی جهنگ ۳- ویستگه به گشتی.

(مَصَفُّ الْكَلَامِ) (عامية): شوینی هسه کردن. ۲- (صَفَّ وَصَفَّفَ- السَّرَجُ): سمرزینی بؤ

زینه که کرد. (صَافٌ- فُلَانٌ. فُلَانًا وَمُصَافَّةً): که پری

فیسار بهرامبمر که پره کهی فیسار که سبوو. نهو بهرامبمرمه.

(أَصَفَّ- السَّرَجُ): سمرزینی بؤ زینه که کرد. (أَلَصْفَةُ (ج) صُفَفٌ وَصُفَاتٌ وَصِيفَاتٌ):

که پری هاوین. (صُفَّةُ السَّرَجِ أَوْ الرَّحْلِ): سمرزین یان سمرگورتان.

(صُفَّةُ الْمَسْجِدِ): ژووری مانه و هو تیدا دانیشن که له پال مرگه و ته که دا دمبیت.

۲- (أَلَصْفَةُ (ج) صُفَفٌ وَصُفَاتٌ وَصِيفَاتٌ): ۱- نهو هینده گهنم و دانه و یله بهک که ده خریته

سمر بهریدمست ۲- سه کویه کی تهسکی بهرز. (صُفَّةٌ- مِنَ الدَّهْرِ): دهمیکی رۆژگارو جهرخ/

ماومهیک. (عِشْنَا صُفَّةً مِنَ الدَّهْرِ): سمردهمیک ژیاين/

ماوهی رۆژگاریک ژیاين.

صفح: ۱- (صَفَحَ- الشَّيْءَ صَفْحًا): شته‌ک‌هی پانکرد ته‌ختکرد.

ه- (بِالسَّيْفِ): به باری پانیی دهمی شمشیرمه‌که لییدا/ بییداکیشا.

(-النَّاسِ): ر‌ووی خه‌لکه‌ک‌هی (دی/ ته‌ماشاگرد).

صَفَحَ- المَكَانَ): شوینه‌ک‌هی به‌رد‌ر‌یز‌کرد/ به به‌ردی پان ف‌ه‌رشیک‌رد.

(-الشَّيْءَ): شته‌ک‌هی ته‌خت و پان کردو در‌یز‌یک‌رد‌ه‌وه.

(-بِیَدِهِ): به‌دهست چه‌پله‌ی لییدا.

صَافَحَ- هُ صِفاحاً وَمُصَافِحَةً): ته‌وقه‌ی

له‌گه‌لدا کرد/ دهستی خسته ناوده‌سته‌ی‌وه.

(تَصَافَحَ- القَوْمَ): ته‌وقه‌یمان له‌گه‌ل یه‌ک‌دا کرد.

(تَصَافَحَتِ الأَجْفَانُ): بیلووه‌کان نیشتنه س‌م‌ر یه‌ک.

الصَّفْحَ (مَص) (ج صِفاح): ته‌نشت.

(-مِنَ الإنسانِ): ته‌نشتی/ لای) مرؤف.

(-مِنَ السَّيْفِ): ر‌ووی/ دهمی شمشیر.

(-مِنَ الوَجهِ): ر‌وومت.

الصُّفْحَ): ۱- ر‌ووی پانی شمشیر ۲- ر‌وومته‌ی مرؤف.

صُفْحَا الكَفَّيْنِ): (له‌پی/ به‌ری) ه‌ه‌ردوو دهست.

الصُّفْحَةَ- مِ الشَّيْءِ (ج صَفْحَات): ر‌ووی و ته‌نشتی شته‌ک‌ه.

الصَّفَفَ): ژیر زری که له به‌رد‌م‌ک‌ریت.

۴- (صَفَّفَ- الرَّجُلُ): به‌ تمنیا به ته‌ختانیه‌ک‌ه‌دا ر‌ویشت.

الصَّفْصَفَ): زه‌ویی ته‌ختانی.

(قَاعُ صَفْصَفَ): زه‌ویی‌ه‌کی ته‌ختی نزم/ ته‌ختانی‌ه‌کی نزم.

الصَّفْصَفَةَ): بیابان.

۵- (صَفَّفَ العُصْفُورَ): چۆله‌ک‌ه‌که ج‌ریواندی.

الصُّفُفَ (ح): چۆله‌ک‌ه/ چیشکه.

۶- (صَفَّفَ- الأَمْعَةَ) (عامية): که‌لوپه‌له‌ک‌هی ر‌یز‌کردو ر‌یک‌خت.

۷- (الصَّفْصَافَ) (ن): داری بی. له شوینه ساردو فینکه‌کاندا ده‌رویت به‌ تایمه‌تی ن‌زیک‌ ناو، زور جوری همیه.

(صَفْصَافِ السَّلَالِينِ): بیه کاراو که سه‌به‌ته‌که‌ره‌کان به‌ چله‌ ته‌رو نه‌رمه‌کانی سه‌به‌ته‌ دروس‌دم‌که‌ن.

(الصَّفْصَافِ المُسْتَحِي): شورمبی که بو جوانیی ده‌روین‌ریت.

صِفَتَ: (صَفَّتْ- حَقَّهُ صَفْتًا) (عامية): وازی له مافه‌ک‌هی خوی هی‌نا.

(تَصَفَّتْ- الرَّجُلُ): خوی قایم‌کردو خوی راگرت و به‌رگه‌یگرت.

الصِّفَتِ وَالصِّفَاتِ وَالصِّفَاتَانِ): ۱- که‌ته‌ی توندوتیژ ۲- به‌هی‌زی (نه‌زان‌دوو/ ره‌ق ر‌ه‌فتار).

(-مِنَ الرُّؤُوسِ): سهرى دريژموهيوو/
سهردريژ.

(-مِنِ النَّاسِ): مروفي دووروي ناپاك/ لاي
نهم روويهكى ههيهو لاي نهو روويهكيتري
ههيه.

(-مِنَ الْأَنْوْفِ): لووتى ريك و جوان.

(-مِنَ الْقُلُوبِ): دليك برواو كفرى تيدا
كوپيتهوه/ پاكى و ناپاكى تيدايت.

(الْصَّفْحُ): ۱- پان ۲. به تهختهى پان/ شتى پان
داپوشراو.

(أَنْفٌ مُصْفَحٌ): لووتى ريك و جوان و
مامناومندى.

(الْصَّفْحَةُ وَالْمُصْفَحَةُ (ج) مُصَفَّحَاتٌ وَمُصَفَّحَاتٌ):
شمشير.

(الْمُصَفَّحَاتُ وَاحِدَتُهَا مُصَفَّحَةٌ) (ا ع):
نوئومبيلى جهنگ نهملاولاكهى تهخته پولاى
تيگراوهو توپى لهسهر بهستراوه.

۲- (صَفْحٌ - عَنْهُ. صَفْحًا): ۱- رووى ليومرگيرا
۲- خوئى ليلادا وازى ليهيناو به جييهيشت ۳-

لييبورد/ لييوخوشبوو.

(-السَّائِلُ عَنِ حَاجَتِهِ): دمستى به رووى
سوالكهرمهكوه يان خواستيارمهكوه نا.

(«أَتَيْتُهُ فِي حَاجَةٍ فَصَفَّحَنِي»): هاتمهلاى
شتيكم بيويستبوو دمستى به روومهوه ناو
نهيدامى.

(-تِ النَّاقَةِ وَغَيْرُهَا صُفُوحًا): وشترمهك يان

(-مِنَ الْكِتَابِ): رووى پهپهى كاغهمز.

(صَفْحَةُ الرَّجُلِ): پانىي سنگى پياو.

(«أَبْدَى لَهُ صَفْحَتَهُ»): دلى خوئى بو كردموه
چى له دلدا بوو پيپوت.

(الْصَّفْحَانِ وَالصَّفْحَتَانِ): ههردوو لاي
رووممت.

(الْصِّفَاحُ وَالصَّفْحُ): رووممت و ناوجهوانى
زور پان.

(«لَقِيَهُ صِفَاحًا»): لهپر رووبهروويبووموه.

(الْصَّفَّاحُ (ج) صُفَّاحَاتٌ وَصَفَّافِيحٌ): ۱- بهردى
تهنكى پان ۲- خوشترى كوپاره (خهملاو/
كهورمهيوو).

(الْصَّفِيحُ): ۱- رووى ههموو شتيكى پان
۲- رووى ناسمان.

(الْصَّفِيحَةُ (ج) صَفِيحٌ وَصَفَائِيحٌ): ۱- شمشيرى
دهمپان ۲- بهردمهپانه ۳- رووى ههموو شتيكى

دريژو پان ۴- (ط) گونكه ههويپرى بچووكى
پانكراوه كه گوشت و بههاراتى تيدمهكن و

بيومدمهكن و دميرژنين.

(الْصَّفِيحَةُ أَوْ النَّصْلُ) (ز) رووى پانى كهلاى
رووهك.

(صَفِيحَةُ الْوَجْهِ): پيستی روو.

(الْصَفَائِيحُ): ۱- تهختهى دمرگا ۲- پارچهكانى
كهلهى سهر.

(الْمُصَفَّحُ): پان

(-مِنَ الْوَجُوهِ): رووى پان و جوان و لووس.

نازله‌ی تر شیره‌ی نه‌ما وشکیکرد.

(صافح): شیروشککردوو.

(صافح- المریض) (عند العامة): نه‌خوشمه‌که

پالی به مه‌ترسییه‌که‌ی سمریه‌ومنا.

(أصْفَحَ السَّائِلُ): دمرؤزمکه‌ی رووکشینکردو

دمستی پیومنا.

(-الشيء): شته‌که‌ی هه‌لگیرایه‌وه.

(إِسْتَصْفَحَ هُ الذَّنْبَ): داوای لیگرد له‌ گونا‌هی

خوشبیت.

(الصفح) (مص): ١-خۆلیلادان/ خۆلیگیلکردن.

(«ضَرَبَ عَنْهُ صَفْحًا»): خوی لیلاداو

لیگیلکرد ٢-لیبوردن/ لیخوشبوون.

(الصفاح): (لیبوردوو/ لیخوشبوو) له‌ گونا‌هی

خه‌لك.

(الصفوح): ١-له‌ گونا‌ه (خوشبوو/ لیبوردوو)

٢-به‌خشنده/ جوامیر.

(المصفح): هه‌لگه‌راوه/ لارگراوه.

٢-(صفح- الناس صفحاً): دیدنیی

خه‌لکیکردو سمرنجی دایه‌ گوزهرانیان و باری

ژیانیان.

(-وَرَقَ المصحف): قورنانه‌که‌ی په‌ره‌په‌ره

هه‌لدایه‌وه.

(-في الأمر): سمرنجی له‌ کارمه‌که (دا/ گرت).

(تصفح- الشيء): له‌ شته‌که‌ی روانیی/ ورد

سمرنجی لیگرت و بیرى لیگردوه.

(-القوم): ١-پرووانییه‌ گوزهران و ره‌وشیان/

به‌سمریکردنه‌وه ٢-روانیه‌ پرووی خه‌لکه‌که‌وه

دیقه‌تی لیگرتن تا بزانی‌ت کاروباریان چۆنه‌.

صفد: (صَفَدَ وَصَفَدَ هُ صَفْدًا وَصَفُودًا): کۆت و

زنجیریکرد/ پیومندیکرد/ که‌له‌پچه‌یکرد.

(أَصْفَدَ هُ): به‌ستییه‌وه/ پیومندیکرد.

(- هُ مَالًا): دارایدایه.

(الصفد ج) (أصفاد): ١-به‌خشش/ خه‌لات.

(«الصفدُ صَفْدٌ»): به‌خشش کۆته/ پییه‌سته

٢-کۆت و زنجیر/ پیومند/ پییه‌ست.

(الصفاد): ١-هوه‌ی دیلی پیده‌به‌ستریت

وه‌ك کۆت و زنجیر/ پیومندو دمسته‌بند ٢-

پیومندکردن و به‌ستنه‌وه/ زنجیرکردن و

لیتونکردنی.

صفر: ١-(صَفَرَ. صَفْرًا): فیکه‌ی به‌ لیو

لیدا.

(صوفر) (عامية) = صَفَرَ- بِالْفَرَسِ عِنْدَ

الورود): فیکه‌ی بو‌ چاره‌مویکه‌ لیدا تا ناو

بخواته‌وه.

(صَفَرَ- لِلدَابَّةِ): بو‌ جوارپیکه‌/ و‌لاخه‌که

فیکه‌ی (لیدا/ کیشا).

(-بِالدَابَّةِ): به‌ فیکه‌ و‌لاخه‌که‌ی بو‌

ئاو‌خواردنه‌وه بانگکرد.

(الصفار = الصفر): به‌ لیو فیکه‌کیشان.

(الصفارة): شاور/ فیکه‌ نامیریکی بچووکی

فیکه‌لیدانه.

(صُوفَيْرَة) (عامية): شاور/ فیکه.

صَفَّارَةُ الْخَطَرِ = صَفَّارَةُ الْإِنْدَارِ: ترسه شووته/ ناگاشووته/ نامیریکه کاتی جننگ بؤ وریاگردنهمو ناگادارکردنی خه لکی ناوشار کاتی بؤردومانسی فرۆکه به هه لم یان هموای بهستیوراو شووت واتا فیکه ی بهرزو بههیز لیدمدات.

(الصْفِير) (مص): هموو دهنگیکی ناسک و دریزه موبووی بی وشمیه.
(حُرُوف الصْفِير): وشه ی فیکه نه مانهن:
(س) و (ز) و (ص).

(الصَّفِير): ۱- هموو بالندمیه کی دهنگدار ۲- (ح) تاقا تاقه ره. بالندمیه که به شمو هر ده خوینیت نهومکا بنویت و به میدستی بکهن/ بیگردن.

(«هُوَ أَجْبَنُ مِنَ صَافِرٍ»): نهو له تاقا تاقه ره ترسنۆکتره.

۲- (صَفِير - صَفَّاراً): زمر داو له گهمیدا کۆبووموه/ سمفرای زۆر بوو.

(مَصْفُور): کهمیکه (زمر داوی/ سمفرای) زۆر بییت.

(صَفَّرَ - الشَّيْءَ): شته که ی زمر د کرد.

(- الثَّوْبُ): بهرگه که ی له رنگی زمر ده لکیشا/ زمر دیکرد.

(إِصْفَرَّ وَاصْفَاراً): زمر ده لگهرا/ رنگی زمر دبوو.

(الصُّفْرُ): ۱- پار ه ۲- زپ ۳- مسی زمر د.

(الصُّفْرَةُ): رنگی زمر دی زپ ین.
(الصُّفْر) (طب) = الیْرِقَان: زمر دووی دمر دیکه روو و لهش زمر د دکات.
(الصُّفَار): ۱- زمر داوی که له گهمدا کۆدم بیته وه ۲- زمر د بیه که دمداته بیست و روو.
(الصُّفَار وَالصِّفَار) (عند العامة): زمر دینه ی هیلکه.

(الصَّفَّارَةُ): زمر ده لگهرا نی رووه ک.

(الصُّفَار): مسگرد.

(الصُّفَارِيَّة) (ح): بالندمیه. زمر دیوه لی.

(الصُّفْر) (م) صَفَّار (ج) صُفْر: نهو شته ی رنگی زمر د بییت.

(الصُّفْرَان): ۱- زمر عفمران و زپ یر.

(الصُّفْرَاء): مینی وشه ی (الصُّفْر): ۲- زپ یر.

(الصُّفْرَاء) (ن): دره ختی دلداری. دره ختیکی جوانه له ولاتانی خۆره لاتی ناوهر استدا

دهرویت گه لاجرو رنگسه وزی مهله و زمر ده. (الصُّفْرَاء الیابانیه) (ن): دره ختی دلداری

ژاپۆنی دره ختیکی جوانه بؤ رازاندن ه وه گه لاکانی له شیوه ی بهردان گوله کانی هیشوو

شیوه ن سپی مهله و زمر دن به زۆری له زۆر شوینی ناووهوا جیادا دهر وینریت.

۲- (صَفِر - الإِنَاء. صَفْرًا وَ صُفُورًا وَ صُفُورَةً):

قابه که بۆشبوو/ بهتالبوو.

(صَفِرَ وَطَابَهُ أَوْ إِنَاؤَهُ): قابه که ی بۆشه واتا مردووه.

«دَخَلْنَا الدَّارَ فَوَجَدْنَاهَا تَصْفُرُ» (عامية):
 چووينه مالهكه وه بينيمان چۆل و هۆل بوو.
 (صَفَّرَ- البَيْتُ): خانووهكهى چۆلكرد.
 (أَصْفَرَ): نهبوو بوو/ ههژار بوو.
 (-الإناءُ): دمفرمه كه بۆشبوو/ بهتالبوو.
 (-البَيْتُ): خانووهكهى چۆلكرد.
 (الْصَفْرُ وَالصُّفْرُ): چۆل/ بۆش/ بهتال.
 («بَيْتٌ صَفْرٌ مِنَ الْمَتَاعِ»): خانويهكى چۆل و
 بيكه لوپهل.
 («هُوَ صَفْرُ الْيَدَيْنِ»): نهو دهسته تاله هيچى
 پينيه.
 (الْصَفْرُ): ١- چۆل/ بۆش/ بهتال ٢- (ع ح):
 سفر- (سفر) (عامية): سفر.
 (الصَّفْرُ): برسيى.
 (صَفَّرَ (ج) أَصْفَارًا): مانگى سهفهرى عمره بى
 كه پاش مانگى موحههره ديتو (٢٩) رۆژه
 دهلئين بۆيه وا ناوانراوه چونكه خهلكى
 مهككه كه كۆچياندمكرد مهككه چۆل دمبوو
 ههروهها دهلئين پهلامارى خيله كانيان دمدا
 تالانيان دمكردن هيچيان پينه دههيشتن
 سفر ياندمكردن.
 (الْصَّفْرَانُ): دوو مانگى عمره بيه له نيسلامدا
 يهكي كان ناونا موحههره نهو و تريان لهسهر
 ناوى خوى هيسته وه.
 (الْصَفِيرُ (ج) أَصْفَارًا): چۆل/ بۆش/ بهتال.
 (إناءُ أَصْفَارًا): قاپيكي بۆش.

(الْصَفْرَةُ): ١- جاريك چۆلبوون ٢- برسيى و
 كه ده چۆلبوون.
 (الْصُّفَارُ) (ح): چۆره گرميكي كه دهيه/ گرمى
 نهسكارس.
 (الْصُّفْرِيَّةُ (ج) صَفَارِيَّةُ): ههژار/ رمز لخواى
 داماو.
 (الْصَّافِرُ) (فا) بز.
 «مَابَالِدَارٍ صَافِرٌ»: كهس له خانووهكهدا
 نيهه.
 (الْصُّفْرَاءُ) (ح): ١- گولله پاش فريدانى
 كه راكهى ٢- زراو يهكيكه له ناوهمكان كه
 دمريته سهر خواردن.
 (الْصُّفْرُ) (فا): كه مدهست/ نهبوو/ نه دارا.
 (الْصُّفُورُ وَالْمَصْفَرُ): برسى.
 ٤- (الصَّفْرُ): ١- ناخيدل ٢- ناومز/ نهقل.
 (الْصَّفْرَةُ): رهسيى.
 (الْصَّفَارُ وَالصُّفَارُ): كاو پاشماوهى خواردنيك
 كه بهدانى جوار چيوه ده مينيته وه.
 (الْصَّفْرِيُّ وَالصُّفْرِيَّةُ): اجارانى پايز
 ٢- پروومكيك كه پايزه بيت.
 (الْصَّافِرُ): هه موو بالندميهك كه راو نهكات.
 ٥- (الْصُّفْرِدُ) (ح): بالندميهكى زور ترسنوكه.
 دهكريته نمونه بو ترسنوكى.
 صَفْعٌ: (صَفَعٌ- هُ صَفْعًا): به بهريدهستى
 كي شاي به پشتيملى يان روومهتى يان لهشيدا/
 دايه بهر زلله.

(صَافِعٌ هُوَ وَتَصَافَعَا): يهڪريان دايه بهر زلله.

(الْصَّفَعَانُ وَالْمِصْفَعَانِيَّ): كهسيكه كه زور بهر زلله دمديت/ زلله زور دهخوات.

صَفَقَ: ۱- (صَفَقَ هُوَ صَفَقًا): به شيوميكه لييدا كه دمنگي ليدانهكه ي هات.

(صَفَقَ - الطَائِرُ بِجَنَاحِيهِ): پهلهورمهكه بالهگاني بهيهگادا.

(-الْعُودُ): له عوودهكهيدا.

(-لَهُ بِالْبَيْعِ وَصَفَقَ عَلَى يَدِهِ وَصَفَقَ يَدُهُ بِالْبَيْعَةِ): دمستي كيشا به دمستي نهودا كه

نهوه نيشانه ي ريڪهوتني فروشتهكهيه.

(-هُوَ بِالسَّيْفِ): شمشير ي پيداكيشا.

(-تِ الرِّيحِ الْأَشْجَارُ): ياكه درهختهگاني هيناو برد/ بزواندي.

(صَفَقَ - الطَائِرُ بِجَنَاحِيهِ): بالندهكه بالي به يهگدا داو شههي ليهستاند.

(-الرَّجُلُ يَدِيهِ): چهپله ي ليذا.

(صَافَقَ - الرَّجُلَانِ - عِنْدَ الْبَيْعِ): له فروشتهكهدا دوو پياومهكه دمستيان به دمستي

يهڪتردا داو نيشانه ي فروشتن دميت.

(أَصْفَقَ - الْقَوْمُ): شپرزمبوون.

(تَصَافَقَ - الْقَوْمُ): لهگهل يهگدا كهوتنه سهوداو كرپن و فروشتن.

(إِصْطَفَقَ - الْعُودُ): زي عودهكه كهوته دنغهدنغو جووله.

(-الْبَحْرُ): شهپولي دمرياكه بهيهكياندا.

(-الْقَوْمُ): شپرزمبوون.

(-تِ الْأَشْجَارُ): به با درهختهكان كهوتنه لهرمو بهيهكياندا.

(الْصَّفَقَةُ): ۱-دمست به دمستي يهڪتردا دان له كرپن و فروشتندا ۲-ريڪهوتني فروشتن و

كرپن.

(صَفَقَةُ رَابِحَةٍ وَصَفَقَةُ خَاسِرَةٍ): فروشتنيك به فازانج و فروشتنيك به زيان.

(رَبِحَتْ صَفَقَتُكَ): كرپن و فروختهكمت فازانجيكرد/ فازانجي تيدابوو.

(الْصَّافِقَةُ): زورزان.

(الْصَّفَاقُ): ۱-كهسيكه بو كرپن و فروختو بازركانيسي گوزارو هاتوجو زور بكات

۲-چهپلهكوتنيكي نازا.

۲-(صَفَقَ - الرَّجُلُ. صَفَقًا): روپشت.

(-الرَّجُلُ عَنِ مُرَادِهِ): پياومهكه له نيازمهكه (پهشيمانكردموه/ ساردكردموه) و گپرايهوه.

(-عَيْنُهُ): چاوي نووقاند.

(-البَابُ) (ضد): ۱-دمرگاگهي پيوهدا/ ۲-كرديهوه.

(-الشَّرَابُ): هابهو هابي به شهربهتهكه كرد تا (سافبيت/ پوختبيت).

(صَفَقَ - الرَّجُلُ): كابرا روپشت.

(-الشَّرَابُ): هابهو هابي پيكرد تا پوختبيت.

(-حَوْلَ الشَّيْءِ): خولي شتهكهيدا.

بمسهرماندا دا. واتا لامان دابهزین/ لایاندا.
 (أَصْفَقَ- الحَوْضُ): ناوی له گۆلهکهدا
 گردکردموه.
 (-لِلْقَوْمِ): خواردنی تهواوی بؤ هینان که پیی
 تیرین.
 («أَصْفَقُوا عَلَى قَوْلٍ وَاحِدٍ»): لمسهر قسمهک
 همرموو پیکهاتنو دمنگیان کرد به یهک.
 (أَنْصَفَقَ- الْقَوْمُ عَلَيْهِ): خویشگهل بمره
 پرووی چوون/ بؤی چوون.
 (أَلْصَافِقَةُ): کۆمهلی دابهزیو/ دابهزیو.
 ٤- (صَفَقَ- الثَّوْبُ صَفَاقَةً): جملهکه چووه
 یهک و سفتیوو.
 (صَافِقَ- بَيْنَ ثَوْبَيْنِ): دوو کراسهکهی
 بمسهریهکدا لهبهرکرد.
 (أَصْفَقَ- الثَّوْبُ): کراسهکهی جوانمیهک/
 سفتکرد.
 (أَلْصِفاق (ج) صَفَقَ): ١- پیستی ژیرینی لهش
 ٢- نهو پیستی بهسهر ورگهوه/ سکهوهمیهو
 رایدمگریت نهگهر درآ فتق پمیدا دمبیت
 ٣- نهو پیستی که له داری قهلقان دمگریت.
 (ثَوْبٌ صَفِيقٌ): بهرگیکی کووتال سفت.
 ٥- (صَفَقَ- الرَّجُلُ. صَفَاقَةً): چهرداوهروو
 بوو/ بیحهیا بوو/ بیسهرمو شکؤ بوو.
 (وَجْهٌ صَفِيقٌ): روویهکی بیتابروو/
 چهرداوهروو.
 ٦- (أَصْفِقَ- لِي): بؤم ریکهوت و لووا.

(صَافِقَ- الرَّجُلُ بَيْنَ جَنْبَيْهِ): نهمدیوو
 نهو دیویکرد/ تلاوتلیکرد.
 (أَصْفَقَ- هُ): دمستی پیوه ناو گیراپهوه
 نهپهینست.
 (-البَابَ وَالْقَدَحَ وَالشَّرَابَ): دمرگاکهی
 پیوهدا یان کردیهوهو قاپهکهی خوارکردموه
 شهربهتهکهی نهم قاپ و نهو قاپکرد تا سافو
 پاکبیت.
 (تَصَفَّقَ - الرَّجُلُ): بیاوکه رارا بوو.
 (إِصْطَفَقَ- تِ النِّسَاءِ عَلَى الْمَيْتِ): ژنان
 لهسهر مردووکه لوانهومکهیان دمسندموهو
 شینهکهیان گهرمدهکرد.
 (إِنْصَفَقَ): لایداو گهراپهوهو پاشهکشهیکرد.
 (أَلْصَفِقُ (مَص) (ج) صُفُوقُ): ١- تاکی دمرگا
 ٢- کهنار/ لا/ تمنشت.
 (صَفَقُ الْجَبَلِ): پرووی شاخ.
 (صَفَقًا الْعُنُقُ): نهملاولای مل.
 (صَفَقَ- الْفَرَسِ): همردوو دیوی پرووی
 چارهوی.
 (أَلْصَفِقُ): کهنار/ لا.
 (أَلْصَفِقُ): تاکی دمرگا.
 (أَلْصَفَائِقُ): سوارانی هاتوچؤکههر.
 (أَلْصَافِقُ- مِنَ الْإِبِلِ) (فَا): نهو حوشترهی
 همر جارهوی لهسهر لایهک دمنویت.
 ٣- (صَفَقَ- الْقَدَحَ. صَفَقًا): قاپهکهی پرکرد.
 («صَفَقَتْ عَلَيْنَا صَافِقَةٌ»): کۆمهلیک خویمان

(تَصَفَّقَ - لِلأَمْرِ): رپوویکرده کارمکهو بهرمنگاریبوو.

(الْصَّفَائِقُ وَالصَّوَائِقُ): قهوماومکان/ رپووداومکان.

٣-(الْصَّفَقُ): دواپینی میَشک/ پاشهوهو پشتهوهی میَشک.

(الْصَّفُوقُ (ج صُفُقُ): ١-کبوی سهختی ههزار به ههزار ٢-ماهیزمرد/ تاویری هووچی لووس ٣-کهوانهی نهرم.

الْصَّفَقُ: راکوزمر.
صفن: ١-(صَفَنَ - الفَرَسُ صُفُونًا): چارمویکه لهسمر سنی لاقی وستاو نووکی سمی جوارمی خسته سهر زهوی.

(-الرَّجُلُ): قاجی جووتکرد.

(- بِه الأَرْضِ): بئی به زهویدا کوتا.

(صَافِنَ - القَوْمُ): لهگهلیاندا وستاو بهرامبهریانبوو.

(الصَّافِنَ - مِنَ الخَيْلِ (ج) صَافِنَاتُ وَصَوَائِنُ وَصُفُونُ): نهسپی لهسمر سنی هئی وستاو.

٢-(صَفَنَ - الطَّائِرُ - الحَشِيشُ أَوْ الوَرَقُ. صَفْنًا): بالندهکه پووشهکهی پان گهلاکهی له هیلانکههدا بؤ بهچکهکانی دامهزراندو داجاندو رپکخست.

(-الرَّجُلُ): کیسهی گونی ههلدری.

(الْصَّفَنُ (ج) صُفْنٌ وَصُفْنٌ وَأَصْفَانٌ وَصُفْنَانٌ): توورمهکی گون.

(الْصَّفَنُ (ج) أَصْفَانٌ وَصُفْنَانٌ): توورمهکی گون.

(الْصَّفْنَةُ): جاریک ههلدرینی توورمهکی گون.

(الْصَّفْنَةُ): توورمهکی گون.

٢-(صَافِنَ - المَاءَ بَيْنَهُمْ): ناومهکی له نیواندا بهشکردن. چهنده جهویک دهخاته بنی قاپیکهوه ناوهدمکاته قاپهکه تا ناوو جهومهک دادمپوشیت نهو کهسه نهو ناوه دهخواتهوه پاشان بؤ پهکیکیتر ناو دمکاتهوه قاپهکه تا ناومهکه جهومهک دادمپوشیت نهویش ناومهکه دهخواتهوه بهو شیوه ناومهکیان وهک پهک لیدابهشدمکات نهمه له کاتیکیدا دهبیت له کارواندا بنو ناویان کهم پهیبیت.

(تَصَافِنَ - القَوْمُ المَاءَ): ناومهکیان وهک پهک و بهو شیومیه بهشکرد.

(الْصَّفَنُ): ١-کاسهپهکی پهستیینه بؤ ناوخواوردنهوه ٢-توورهکه جهرمیکه شوان نان و شتی پهیویستی خوی تیدهخات.

(الْصَّفَنُ (ج) صُفْنٌ وَصُفْنٌ وَأَصْفَانٌ وَصُفْنَانٌ): شتیکه وهک خوان وایهوه له پهسته.

(الْصَّفْنَةُ = السُّفْرَةُ): ١-خوان ٢-توورمهکی شوان که له پهستهو نان و شتی پهیویستی خوی تیدهخات.

٤-(الصَّافِنُ (ج) صَافِنَاتُ وَصَوَائِنُ وَصُفُونُ): رهمگیکه له دامینی لاهدایه بؤ جهجامات

دمبرریت.

(الْصُّفْنُ (ج) صُفْنٌ وَصُفْنٌ وَأَصْفَانٌ وَصُفْنَانٌ = الشَّقِشِقَةُ): شتیکه وهك سی کاتیك حوشر مؤزدمکاتو دمبۆرینیت له دهمیهوه دمهینینه دهموه.

(الْصَّفْنَةُ = الشَّقِشِقَةُ):

صفا: ١- (صفا. صَفَاً وَصَفَاءً وَصُفُوءاً): روون و پاکبوو.

(-الْجَوُّ): ناسمان سایهقهو سامال بوو هیج ههوری بیوه نهبوو.

(-القَبْرُ): پوختهو پالوتهی شتی ناو مهنجهلهکهی دهرهینا.

(صَفَى - الشَّيْءَ. تَصْفِيَةً): شتهکهی پالوتو پوختهکرد.

(الصَّافِي) (ها): پوختهو پالوته/ پاک.

(يَوْمٌ صَافٍ): رۆژی سایهقه/ سامال و خوشر و بیلهکه.

(كَلَامٌ صَافٍ): گیایهکی پاک و پوخت که شتیکی بیکهلك و زیانبهخشی تیدا نهبیت.

(الصَّافِيَةُ (ج) صَوَافٍ): ١-میی وشهی (الصَّافِي) ٢-خاکیکی/ زموییهمکی بیخاوون

خاوونهکانی یان مردوون و میرانگریان نییه یان کۆجیانکردووو نهگهراونهتهوه.

(الْصَّفْوُ وَالصَّفْوَةُ وَالصَّفْوَةُ - مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): پوختهو ههلبژاردهی ههموو شتیك/ ناویزمو

ناپایی ههموو شتیك.

(-عند العامة): خۆلهمیش.

(الْصَّفْوَةُ): ناویزمو کورۆکی/ جهوههری نهو شته.

(يَوْمٌ صَفْوَانٌ): رۆژیکی سامال و پاک.

(الْصَفِيّ): پوختهو ساف/ پاک و پالوته.

(المِصْفَاءُ (ج) مَصَافٍ): پالۆگه.

٢- (صفا وَصَفْوَتِ النَّاقَةِ. صَفُوءًا وَصَفَاوَةً): شیرى زۆر بوو.

(الْصَفِيَّةُ (ج) صَفَايَا): ١-میحوشتریک که شیرى زۆر بییت ٢-دارخورمایهك که بهر زۆربگریت.

٢- (صَافِي - فَلَانًا. مُصَافَاةً): به دل دۆستو دلسۆزیبوو/ دلسۆزیی و خوشهویستی راستهقیینهکرد.

(تَصَافَى - الْقَوْمُ): خوشهویستی راستهقیینهو دلسۆزیی بهگتریانکرد/ دلپان له یهك پاکبووموه.

(اِسْتَصَفَى - الرَّجُلُ): بیاومکهی به دلسۆزو دۆستی راست دانا.

(اِسْتَصْفَاهُ وَاصْطَفَاهُ): ههلبیژاردو به دۆستو دلسۆزی خۆی زانی و دانا.

(الْصَفْوُ): به دل دۆستایهتی/ خوشهویستی و دلسۆزیی راستهقیینه.

(الْصَّفْوَةُ): دۆستی راستهقیینهو دلسۆز.

(الْصَفِيّ (ج) أَصْفِيَاءُ (م) صَفِيّ وَصَفِيَّةٌ): دۆستی دلسۆزو راست.

(الشَيْءُ): هه موو شته گه ی (ماشیهه وه / برد).

(إِسْتَصْفَى الْمَالَ): دارا گه ی هه موو برد.
(الْصَّفِي وَالصَّفِيَّةُ - مِنَ الْغَنِيْمَةِ (ج) صَفَايَا):
هه لبرژارده ی تالانیسی که سه روک بو خوی
داده نیت و هه لدمبرژیریت.

الملحق:

صفو: (التَّصْفِيَّةُ): بوخته کردن و پاک و روون
خاوینکردنه وه به وه ی هه موو خه وشیک و
بیسیه کی لیبگریت و سافگریت.

(تَصْفِيَّةُ شَرَابٍ): پاک کردنه وه و پالوتن و
بوخته کردن ی خوارندنه وه شهر بهت یان
شهراییک.

(التَّنْقِيَّةُ بِالصَّفَاةِ): پالوتن و پاک کردن به
پالیو پالوتنی گیای کولایه وه.

(التَّصْفِيَّةُ): دوزینه وه ی چاره سهری شتیکی.
(تَصْفِيَّةٌ خِلَافٌ): چاره سهر کردن ی نا کوکییه ک و
برانه وه ی نا کوکییه که.

(تَصْفِيَّةٌ دَيْنٍ) نه هیشتنی همرزیکی و
همرزاییه ک یه کسه ر به دانه وه ی یان به
بمشبهش و ماوه ی دیاریکرای.

(تَصْفِيَّةُ البَضَائِعِ): فروشتن و نه هیشتنه وه ی
کالا له ده م و که شیکدا به داشکانی نرخه که ی
له هه ل و مه رجیکدا.

(تَصْفِيَّةُ الْحَسَابِ): پاکتا و کردن ی ژمیرمو به
سه رجه مکردن و نه هیشتنی.

(أَلْصُّطْفَى): هه لبرژارده / هه لبرژیرا و ۲-دصفر
قاپ ۲-نازناوی پۆلسی نیرواوه.

۴-(أَصْفَى - الَّذِي يَحْفَرُ إِصْفَاءً): چالو
هه لگه نه که گه میشته تاویریک که ریگه ی
هه لگه ندنی لیبگریت.

(تِ الدَّجَاجَةُ): مریشکه که له هیلکه کردن
چوو وه.

(-الشاعِرُ): شاعیره که / هوزانفانه که له
هه لبه ستدانا ن که وت.

(أَصْفَى - مِنَ الْمَالِ): نه دارا بوو / نه بوو بوو.

(الْصَّفَا): ۱-کوی وشه ی (الصَّفَاة) ۲-نازناوی
به تروسی سه ردار ی نیروا و مگانه (سریانیه)
واتا که ی (تاویره).

(الْصَّفَاةُ (ج) صَفَا وَصَفَوَاتُ و (جج) أَصْفَاءُ
وَصْفِي وَصْفِي وَالصَّفَوَانَةُ (ج) صَفْوَان
وَصَفْوَان وَالصَّفَوَاءُ): تاویری گه وره ی
سه خت.

(«فُلَانٌ لَا تُقْرَعُ لَهُ صَفَاةٌ»): فیسار قایمه
که س بی تاویریت و دهره هته ی نایه ت.

(«فُلَانٌ لَا تَنْدِي صَفَاتُهُ»): فیسار هیچی
لیه لئاومریت و اتا چروو که.

(الْصَّفْوَةُ - مِنَ الْمَاءِ وَنَحْوِهَا): چوره ناویک و
توزه شتیکی و مه ایتر.

(الْصَّفْوَانُ): تاویری لووس.

۵-(أَصْفَى - هُ بَكَدًا): به تایبه ته ی نه و شته ی
به ودا و دلی بی قایلکرد.

أَلَصَّبَ (ج) صِقَابٌ وَصُقْبَانٌ: هموو
شتيکی دريژ:

٥- (الصِّقْبَانِيُّ): وردموالهمفروش/ عهتار.
صقح: (أَلَصَّحَ وَالصَّقْحَةُ): سمر رووتانهوه.
(أَلَصَّحَ (م) صُقْحَاءُ): سمر رووتاهوه.
صقرا: ١- (صَقْرَهُ بِالْعَصَا. صَقْرًا): بهدار
لييدا.

(«صَقْرُنِي بِكَلَامِهِ»): به قسه نازاری به دلم
گهياند/ جهرگی داخدا/ گوشتمی.
(-بِهِ الْأَرْضُ): کيشای به زهويدا/ به زهويدا دا.
(-الْحِجَارَةُ): به بيك يان پاچ يان قولنگ
بهردمهگی شکاند.

(أَلصَّاقُورُ): ١- بيك که بهردی پندهشکينريت
٢- پاچ/ قولنگ ٢- زمان.
(أَلصَّاقُورُ وَالصَّاقِرَةُ): (چورتوم/ ناپورهی/
وميی) گهورمو گران.

(أَلصَّقَارُ): ١- زمانبهده/ دووزمان ٢- نهمفرتکهر
له کهسانیک که نهمفرت هه لنه گرن و که
شاپان نهمين.

٢- (صَقْرَتِ الشَّمْسُ أَوْ النَّارُ. صَقْرًا وَصَقْرَةً):
خور تين و تاويسه ند ناگرمه تاويسه ند.
(-النَّارُ): ناگرمه کيکرمدهوه.

صَقْرَ النَّارِ: ناگرمهگی کردموه/
هه لگرساند.

(أَصْقَرَتِ الشَّمْسُ أَوْ النَّارُ): خورمه که
تاويسه ند يان ناگرمه کلپهيسه ند.

(تَصْفِيَةُ الشَّرِكَةِ): پاکتاوکردنی کؤمبانیا: به
سمر جه مکردنی ژميرهی و هه لومشاندهوهی.

صقب: ١- (صَقِبَ- الْكَانُ. صَقِبًا) (ضد):
١- شوينه که نزيکبوو ٢- دوور بوو.

صاقب- ه. صِقَابًا وَ مُصَاقِبَةً): نزيکيکرمدهوه.
(لَقِيْتُهُ صِقَابًا) رووبهروو (بهم/ بييگهيشتم).
(أَصْقَبَ- هُ): نزيکيکرمدهوه.

(-الشيءُ): شتهکه نزيکبوووهوه.
(«أَصْقَبَكَ الصَّيْدُ»): نيچيره که لبيت
نزيکبوووهوه لهقه مجابوو.

(أَلصَّقَبُ وَالصَّقِبُ): نزيک.
(«دَارِي مِنْ دَارِهِ بَصَقِبٍ»): خانووهم که
نزيکی خانووهمگی نهوه.

(«الْجَارُ أَحَقُّ بِصَقْبِهِ»): دراوسى زورتر ههقى
بهسمر نهوه دراوسينيهوميه که نزيکيهتى.

(المُصَاقِبَةُ عِنْدَ المَوْلِدِينَ): (له لای تازمه گهر يه مگان)
له بهک نزيکبووونهوه/ ريککهوتن، بيکها تن،
دمشيت به (س) له برى ص بيلين).

٢- (صَقِبَ- هُ): مسته کؤلهی پيدا کيشا.
(-الشيءُ): شتهکهگی (گرد کردموه/ کؤکردموه).

٣- (صَقِبَ- الطَّائِرُ. صَقِبًا): بالنده که
خوپندى.

٤- (صَقِبَ- الْبِنَاءُ. صَقِبًا): خانه کهگی
بهرز کردموه.

(أَلصَّقِبُ (مص) (ج) صُقُوبُ): دريژترين
کؤله کهگی ناومراستى خانووهم که.

(تَصَقَّرَ وَاضْطَقَّرَتِ النَّارُ): ناگرمکه
کلبه‌یسه‌سندو گری به‌رزبووه‌وه.

(صَقَّرَ = سَقَّرَ): دۆزه‌خ/ جهه‌هنم.

٣-(صَقَّرَ وَأَصَقَّرَ اللَّبَنُ صَقْرًا): ماسته‌که یان
شیره‌که زۆر ترشیوو.

(الصَّقَر (ج) صُقُور وَصِقَار): ماستی زۆر
ترش.

(الصَّقْرَةُ): ماست یان شیر ی زۆر ترش.

٤-(تَصَقَّرَ - بِالصَّقْرِ): به هه‌لۆ راپوکرد.

(الصَّقَر (ج) أَصْقُرَ وَصُقُورَ وَصُقُورَةَ وَصِقَارَ
وَصِقَارَةَ وَصُقَرَ (ج): بالئندیه‌کی گۆشتخۆره

راوی پئیده‌کریت. هه‌موو بالئندیه‌ک که
راویکات جگه له دال و سیسارمه‌که که‌چه‌له.

(الصَّقَر - صَائِدَ الْحَيَاتِ (ح): بالئندیه‌کی
جوانی گۆشتخۆره شه‌وانه دمگه‌پرت

دمنووکخوارو قایمه لاقدریزه مارو میروو
ده‌خوات.

(“صَقَّرَ صَافِرًا”): هه‌لۆیه‌کی چاوتیز.

(الصَّقْرَةُ): تیکه‌لیبوونی رهنگی رهش یان
سه‌وزی بالنده به‌رهنگی سوور یان زهرمه‌کی.

(إِمْرَأَةٌ صَقْرَةٌ): ئافرمتیکی زیرمکی چاو زۆر
تیز.

٥-(تَصَقَّرَ - بِالْمَكَانِ): له شوینه‌که‌دا مایه‌وه.

(الصَّقَر (ج) صُقُور وَصِقَار): ئاوی گه‌راوه.

(الصَّقْرَةُ): ئاویک له گۆلدا مابیته‌وه.

٦-(الصَّقَر وَالصَّقْر): شیلهی خورمای ته‌ر

یان میوژ.

(“هَذَا التَّمْرُ أَصْقَرُ مِنْ ذَاكَ”): نهم خورمایه

شیلهی له‌موه‌تر زۆرت‌ره.

(الصَّقِر - مِنَ الرُّطْبِ أَوِ الزَّبِيبِ): خورما یان

میوژیک که به که‌لکی دۆشاو لیگرتن بییت.

(الصَّقَر وَالصَّقَارِي): درۆو ده‌له‌سه.

(“جَاءَ بِالصَّقْرِ وَالْبَقْرِ أَوِ بِالصَّقَارِي

وَالْبِقَارِي”): درۆو ده‌له‌سه‌وه فیشالی زۆری

هینا.

(الصَّاقُورَةُ): ناوهموی کاسه‌ی سه‌ر که میشکی

تئدایه.

(الصَّقَار): ١-کافر/ بیپروا ٢-دۆشاوگپ

٢-دۆشاو‌فرۆش ٤-راهینیی هه‌لۆ سه‌ هه‌لۆ

راوکهر.

(أَبُو مِصْقَار (ح): جۆره‌ ماسیه‌که.

مِصْقَار (عامية) = أَبُو مِصْقَار.

صَقَعَ: ١-(صَقَعَ - هَ): کیشای به‌سه‌ریدا.

(-بِهِ الْأَرْضُ): دایه‌زه‌ویدا.

(“صَقَعْتُهُ الصَّاعِقَةَ”): هه‌وره‌ برووسکه

لئیدا.

(صَقَعَ - الرَّجُلُ. صَقَعًا): به‌یامکه بیه‌وشکه‌هوت

یان مرد..(-تِ الْبَيْتِ): چالامکه ته‌پی.

(الصَّاقِعَةُ = الصَّاعِقَةُ): هه‌وره‌برووسکه/

هه‌وره‌ تریشقه.

(الصَّقَعَاءُ): خۆر (چونکه له سه‌ری مروّف

دمدات و ده‌مبات).

۱- (الصَّقَع) (مص): كه ميبى تووك يان هر

نه بوونى له سردا.

۲- (الصَّقَع): كه متووكى سهر يان هر نه بوونى /

كه جهل.

۳- (الصَّقَعَةُ): مارووى / سپىتى له ناوهراستى

سهرى نه سب يان بالندهو هيترا.

۴- (الصَّقَاع): په له يهكى سهرى خوشتر كه له

نيوان همدوو گوپدايه.

۵- (الصَّقَاع): ميبى وشه (الصَّقَع).

۶- (صَقَع - المَكَان): شوپنهكه زوقمى لىبارى

يان شوپنهكه بهستى.

۷- (صَقَع - المَاءُ أَوْ غَيْرُهُ): ناومكه يان شستير وا

ساردبوو وهك بهستوى ليهات.

۸- (أَصْقَع - الرَّجُلُ): جووه ناو سههولبه ندانه وه.

۹- (الصَّقِيْعُ الأَرْضُ): زهويهكه بوو به

سههولبه ندان يان زوقمى لىبارى.

۱۰- (أَصْقَع - المَكَانُ): شوپنهكه زوقماو بوو يان

سههولاو بوو.

۱۱- (أَصْقَع): دلتهنگيهكه كه به هوى سهرماوه

توشدمبيت.

۱۲- (مَكَانُ صَقَع): شوپنىكى زوقم لىدراو يان

سههولگرتوو.

۱۳- (الصَّقَعَةُ): جارنىك سههولاو بووون يان

زوقملىدان.

۱۴- (الصَّقَعَةُ - عند المولدين): لاي تازمگمريهكان:

سهرماو سولهيهكى سهخت.

۱- (صَقَع - الرَّجُلُ): ۱- پياومهكه به لايهكدا

رؤيشت. ("مَأْدَرِي أَيْنَ صَقَع") : نازانم به ج

لايهكدا رؤيشت ۲- له ريبى لايدا يان له ريبى

چاكه و پياومتى و جواميرى لايدا.

۲- (الصَّقَع ج) (أَصْقَاع): لا / كه نار / سو.

۳- (الصَّقَع): كه سيبكى دووره ولات كه سوراغى

نازانريت.

۴- (الصَّقَاع) (فا): دروزن.

۵- ("صَه صاقع"): دروزن / وزبه.

۶- (الصَّقَاعَةُ): ميبى وشه (الصَّقَاع).

۷- (صَقَع - الدِيْكُ). صَقَعًا وَصَقَاعًا وَصَقِيْعًا):

كه له شيرمهكه هوقاندى / خويناى.

۸- (بِصَوْتِهِ. صَقَعًا وَصَقَاعًا): دهنكى

بهرزكردهوه / شپاندى.

۹- (الصَّقَع ج) (مَصَاقِع): ۱- دهننگهوره /

دهنگههرز ۲- رهوانبىژ / زمانپاراو ۳- كه سيبكه

كه زمانى تمتهله ناكات و قسهى به رهوانبى

بو نه كريت.

۱۰- خَطِيْبٌ مِصْقَعٌ: وتاربيژنىكى زمانپاراوو

رهوانبىژ.

۱۱- (صَقَع - الحِمَارُ بِكَيِّ. صَقَعًا): كه رمكهى به

داخكردنى سهرى يان رووى نيشانهيكرد.

۱۲- (صَقَع الفرسُ أَوْ الطَّائِرُ صَقَعًا): نه سبهكه

يان بالندهكه مارو بوو / سپىتى له ناوهراستى

سهريدا بوو.

۱۳- (أَصْقَع): مارو.

شته‌ک‌هی سووه‌ومو لووس و سافکردو ژمنگی
بیوه نه‌هیشت.

(صاقِل (ج) صَقَلَة): نه‌وه‌ی شت دم‌سویته‌وهو
لووس و سافیده‌کات و بریقه‌ی لیدمه‌ینیت.

(مَصْقُول): سوواوه‌و لووس و سافکراو.

(صَقْل. صَقْلًا): سافو لووسبوو، سووابووه.

(أَلصَقَال): لووس و سافکهره‌وه‌یه‌کی چاک نازا.

(أَلصَقِيل = المَصْقُول): لوس و سافکراو سوواوه
۲-شمشیر.

(أَلصِقِل (ج) صِیاقِل و صِیاقِلَة): ۱-لووس و
سافکهری چاکنازا ۲-مشتوما‌لکهری شمشیر.

(أَلصِقْلَة): نه‌وه‌ی شتی بی لووس و ساف
ده‌گه‌ن و بریقه‌ی پیلیده‌هینن.

۲-(صَقْل - الدابَّةُ صَقْلًا و صِقَالًا): چوارپیکه‌ی
پووگاندموه.

(أَلصَقِل): دریزیی هه‌ردوو تمنشتی نه‌سپ.

أَلصَقِل: ۱-تمنشت ۲-ولاخی سووکه‌له.

(أَلصَقِل و الصَقْلَة): که‌مه‌ر.

(أَلصَقِل): نه‌سپی که‌مگۆشت.

(فَرَسٌ صَقِلٌ): چاره‌وه‌یه‌کی غالیگه‌دریزو
که‌مه‌ر تیقوپاو.

(صَقْل - هُ بِالْعَصَا. صَقْلًا و صِقَالًا): به‌دارلییدا.

(-بِهِ الْأَرْضُ): به‌زمویدا کوتا/ کیشای به‌زمویدا.

۴-(أَلصَقِل): نارپکرویشتوو.

(أَلصِقَالَة): داربه‌ست بو‌گه‌یشتنه شوینی
به‌رز.

(أَلصِقَاعَة - عند المولدين): سه‌رساردیی و
هیمن سروشتی/ دل و دهروون سارد.

(الصَّقِيع): سه‌هۆل یان زوقوم که به‌شه‌و
ده‌باریت.

۶-(صَقَع - لِفُلان): (بو شتیک/ له‌سه‌ر شتیک)
سویندی بو‌خوارد/ پاکانه‌ی بو‌کرد.

۷-(الصِّقَاع): ۱-په‌رۆیه‌که مه‌یفرۆش له
چه‌وری ده‌باریزیت ۲-په‌چه‌ی نافرمت ۳-
شتیکه لووتی حوشتی پیدمه‌ستریت.

(صِقَاعُ الخَبَاء): راگری ده‌وار/ گوریسیکه
به‌سه‌ر ده‌واره‌که‌دا رهم‌مگریت و ده‌مه‌ستریت
هه‌ردوو سه‌ریشی به‌دوو سنگی چه‌قینراوه‌وه
توند شه‌ته‌گه‌دریت. نه‌مه‌ کاتیکه که‌بای
توند هه‌لبکات و له‌هه‌لدان و تیکدانی ده‌واره‌که
بترسن.

(أَلصَّقِيع) (ح): جوړه زه‌ردمه‌واله‌یه‌که.

۸-(صَوْقَع - هُ): کیشای به‌سه‌ریدا.

(الصَّوْقَعَة) (مص): ۱-سه‌روبه‌ست/ میزمر

۲-ناوه‌راستی سه‌ر ۳-پارچه‌ په‌رۆیه‌که
مه‌یفرۆشه‌که له چه‌وربوون ده‌باریزیت.

۹-(أَلصَقْعَب): ۱-دریز ۲-دان که کیرمه‌بییت یان
ده‌رگا چیرمه‌بییت.

۱۰-(صَقْعَر - فِي أُنْه): قیزاندی به‌گویندا.

(أَلصَقْعُر): ۱-ناوی سارد ۲-ناوی گه‌راوه‌که
رهنگو بوونی تیکده‌جیت.

صقل: ۱-(صَقْل - الشَّيْءُ صَقْلًا و صِقَالًا):

نهرنؤ لمرزبوی نهرنؤ بهریمککهوتوو
۲- کسئیکه دانهکانی سفتین و بهیهکهموه

نوسابن.

(الْصَكَّ = الْأَصَكَّ)

۴- (الْصَكُّ (ج) أَصَكٌ وَصُكُوكٌ وَصِكَاكٌ):

۱- نامه نووسراو/ بهلگهنامه ۲- چهکی پاره
(فارسیه).

(الصَّكَّاءُ): ۱- چهکنووس ۲- چهکپاریز.

صکم: (صَكَمَ-ه) لئیدا.

(-الْفَرَسُ عَلَى لِجَامِهِ): نهمسپهکه دانی له

لغاومکه گیر کرد/ بیایدا نووساو سمری هه لداو

راتهکاند وهک بهریمرمانیی سوارمکه بکات.

(الْصَكْمَةُ): بهرکهوتنیکی توند.

(الصَّوَاكِمُ): بهلاو ومیی گران.

(صَكَمْتَهُ صَوَاكِمُ الدَّهْرِ): بهرچورتووم/

ومیی گران رۆزگار کهوت.

صل: ۱- (صَلَّ- السِّلَاحُ صَلِيلاً): چهکهکه

قرمهیهات و دمنگی بیسترا.

(-الشيءُ): شتهکه دمنگی لیومهات/ دمنگیهات.

(-السمانُ): بزمارمکه به زور چهفتینراو به

شتهکهدا کرا.

(-تِ الْإِبِلِ): حوشره زور تینوومکه سکی وشکبووموه

له ناو خوارنهنه ودا ورگی قۆزوی لیومهات.

(-السَّقاءُ): کوندمکه وشکبووموه.

(-الخُفُّ. صَلاً): بهری گرتی پیتلاومکهی.

(الْصِلَّ (ج) أَصْلَالُ): شمشیری برهرو تیز.

(الْمِصْقَلُ- مِنَ الْخَطْبَاءِ): وتاریبیزی رهوانبیزیو
بهزمان.

صک: ۱- (صَكَّ-ه. صَكَّاءُ): توند لئیدا یان بهر
زلهیدا.

(إِصْطَكَّ- الْقَوْمُ بِالسُّيُوفِ): شهرشیریانکرد.

(الْأَصَكُّ (م) صَكَّاءُ (ج) صُكَّ): مرؤف یان

زیندمووری بههیز.

(الصَّكَّاءُ): کسئیکه توند به پهکیکدا

بکیشیت یان زلهی توندی لئیدات/ کسئیکی

دمستقورس.

(الصَّكِيكُ): بههیز/ لاواز/ دستسووک.

(الْمِصْكُ): مرؤف یان زیندمووری بههیزو

تین.

(الْمِصْكُوكَاتُ): سکهی پاره/ پارهی داریژراو.

۲- (صَكَّ- الباب. صَكَّاءُ): دمرگاکهی داخست.

(الْمِصْكُ): کۆلومی دمرگا.

۳- (صَكَّ- الرَّجُلُ أَوْ الْفَرَسُ. صَكَّاءُ): پیاومکه

یان چارهویکه له رۆیشتندا نهرنؤی و دهماری

سمر قولهپیی شپرزه دمبوو/ دهمرزی.

(أَصَكَّ): له رۆیشتندا شپرزو نهرنؤ لمرزیو

بوو/ بهریمککهوتوو.

(تَصَاكُ- تِ الرُّكْبِ): نهرنؤکان بهیهکیاندا/

بهریمککهوتن و لمرزین.

(إِصْطَكَّ- تِ رُكْبَتَاهُ): نهرنؤکانی لمرزین و له

رۆیشتندا بهریمککهوتن.

(الْأَصَكُّ (م) صَكَّاءُ (ج) صُكَّ): ۱- له رۆیشتندا

(الصِّلِّ وَالصَّلِّ): (نمه / رشینه) بارانیی کهمی
بلاو.

(الصَّلَّةُ): ۱- جاریک رشینهکردن ۲- پیستهی
وشکهومبووی خوشنهکراو ۳- رشینه بارانیکی
کهمی بلاو ۴- پیللاو / سوول (لهبهر نهوهی
وشکهوتهموه که پییدهرؤیت دهنگی لیومدییت)
۵- پیستهی بۆگهنبوو له خوشهکردندا
۶- لیزمهبارانیکی بهربلاو.

(الصَّلَاةُ (ج) أَصْلَةٌ): بهری پیللاو.

(الصَّلَالُ وَالصَّلَالُ - مِنَ الطَّيْنِ): قوری
وشکهومبوو که کرجهپییت و هک ناسن
دهنگی لیوه بییت.

(الصَّلِيلُ) (مص): تمههی ناسن که بهر یهک
بکهون به زوریش به بهرکهوتنی بهریهکی
شمشیر دموترییت.

(الصَّلَلُ): بارانی چاکی به فهر و زور.

۲- (صَلَّ - اللَّحْمُ. صَلَوًا): گۆشتهکه
بۆگهنیکرد.

(-الماء): ناوهکه گهراپهوه / رهنگو بۆنی
گۆرا.

(أَصْلُ - اللَّحْمُ): گۆشتهکه بۆگهنیکرد.

(-الْقَدَمُ الماء): کۆنیی ناومکه ناومکهی گۆری.

(الصِّلُ): بۆگهنبوونی گۆشت و شتیر.

(الصَّلَّةُ): ناوو شتیرتی ماومو گهراوه.

(ماءٌ صَلَالٌ): ناوی گهراوهو بۆنکردو.

۳- (صَلَّ - الشَّرَابُ. صَلًا): شمراههکی یان

شمراههتهکهی پالاوت و سافکرد.

(-الحَبُّ الْمُخْتَلِطُ بِالْتُرَابِ): دانهمقوراوییهکهی
به ناوشتهوه.

(صَلَالَةُ الحَبِّ): شتنهوهی دانهویلهی قوراوی
به ناوو پاککردنهوهو جیاکردنهوهی دانهکه/
قوره شورکردنی دانهویله.

(“صَوَّلَتِ الْمَرَأَةُ الْقَمَحَ”): ژنهکه گهنمهکهی
قورهشور کرد.

(الصِّلَّةُ): دمفری پالاوتنی دانهویله پاش قوره
شورکردنی.

۴- (صَلَّ - تِ الصَّلَاةُ الْقَوْمَ. صَلًا): خویشگهل
تووشی چورتومبوون.

(الصِّلُ (ج) أَصْلَالُ): ۱- چورتوم / وهی/
بهلا / ناپوره ۲- (ح) جوړه ماریکی زور بیسو

کوشندهمیه لهم جوړه مارانه جوړیکی مهیلهو
سهوزمو پهلهی توخی پیومیه به تایبهتی
له نههمریقاومیسردا ههمیه جوړمهکتیری
زمردهماره له هندستان و نیراندا ههمیه.

(“هُوَ صِلُّ أَصْلَالٌ”): نهو له پیسیی و ناپاکیی و
زورزانی و ترسناکیدا وهک زمردهماره.

(الصَّلَاةُ): ۱- زورزان ۲- ناپوره.

۵- (الصِّلُ (ج) أَصْلَالُ): هاوکوف / هاوتا/
وهک / هاولهوینه.

(“هَذَا صِلُّ ذَاكٌ”): نهمه له وپنهی نهوه/
ومکو نهوه.

(الصَّلَّةُ): ۱- جین ۲- پهلهپهلهی گیای بلاو بلاو

۳-گلی تهر. (صَلَبَ هـ): هه‌لیواسی/ له سیدارمیدا.
 (مَصْلُوب): هه‌لیواسراو/ له‌داردراو.
 (صَلَبَ- اللصَّ): دزه‌کی به‌داردا کرد له
 قه‌نارمیدا.
 (-المسحی): دیانه‌که ناماژهی خاچی به‌دهست
 له‌سمر خوئی کرد.
 (الصُّلْبُوت): به بروای دیانه‌گان خاچیکی
 بچووکه.
 (الصَّلیب (ج) صُلبان و صُلب): ۱-ئه‌و
 خاچی هم‌زمتی عیسای پئدا هه‌لیواسرا ۲-
 هه‌موو شتیک که له شیوهی دوو هیلئی راستی
 یه‌کتر بردا بیت وه‌ک خاچ ۳-قه‌ناره.
 (الصَّلیب (ج) صُلب) ۱-له‌داردراو/ له
 قه‌نارمدراو ۲-نیشانه‌ی داخی راستو چه‌پی
 حوشر.
 (ذو الصَّلیب): (ئه‌خته‌ل) که هوزانفانیکی
 دیانبوو.
 (الصَّالِب) (ب): تاقیکه له‌سمر چوارپایه
 به پیچه‌وانه‌ی راسته تاق که پایه‌ی له‌ژیردا
 نییه. راسته‌گیر نه‌ومیه نیوه‌ی دووپای هه‌بیت
 نیومگه‌تری راسته بیت.
 (بَعیرٌ مُصَلَّبٌ (م) مُصلَّبَةٌ): حوشرتیک که
 نیشانه‌خاچی لیدرابیت.
 (شیءٌ مُصَلَّبٌ عَلَیْهِ): شتیک نیشانه‌ی خاچی
 له‌سمر بیت.
 (تَوَبُّ مُصَلَّبٌ): به‌رگتیک نیگار یکی له‌سمر

۳-گلی تهر.
 (أَصْلَةٌ): بای بوگهن.
 (أَصْلَلٌ): گه‌ورمه‌کی میهرمبانی (خانه‌دان/
 وه‌جاخزاده).
 ۱- (صَلَّصَل- الحَلِیُّ أَوْ اللِّجَامُ): خشله‌که
 خرپی هاتو لغاومکه زرنکه‌ی هات.
 (-الرَّعْدُ): هه‌وره گرمه‌که ناله‌بهات/
 گرمه‌بهات.
 (-الجَرَسُ): زمنگه‌که دهنگیدایه‌وه/ زرمیهات.
 (-فُلَانًا): به‌سهری فیساردا گرماندی و
 هه‌رمشه‌ی لی‌کرد.
 (تَصَلَّصَلَ اللِّجَامُ أَوْ الحَلِیُّ): لغاومکه زرمیهات و
 خشله‌که خرپی‌بهات.
 (أَصْلَصَال): قوره سووری وشکه‌وه بوو که له
 وشکیی خوئی دهنگی لیوه دیت/ درمنگی لیوه
 دیت.
 (-ط أ): قوری پوخت که لی تیکه‌لبکریت.
 (أَصْلَصَال وَالصَّلَاصِل وَالْمُصَلِّصِل): که‌ری
 زه‌ریو یان که‌ریک که لوشکه‌لوشکبات.
 ۷- (أَصْلَصَل): ۱-ناوچه‌وانسی چارموئی ۲-ئه‌و
 به‌شه پشته‌ی چارموئی که سببیت ۳-پیاله‌ی
 بچوک ۴-پاشماوه‌ی ناوو شتیر له ده‌فردا ۵-
 شفانی/ شوانی/ شارمزاو کارامه.
 (أَصْلَصَالَةٌ): زه‌ویی چوَل و هوَل.
 (أَصْلَصَل): گه‌وره و جوامیر (خانه‌دان/
 وه‌جاخزاده).

(صَلَب - الشيء): شته‌گه‌ی ره‌فکرد / سه‌ختکرد.

(- الشيء): شته‌گه ره‌قو وشکبوو.

(تَصَلَّب): ره‌قبوو.

(أَصْلَب (ج) أصلاب وَأَصْلَب وَصِلْبَة): توند /

پته‌و / سه‌خت.

(“هُوَ صُلْبٌ فِي دِينِهِ”): نه‌و له‌ ناینه‌گه‌یدا

تونده / توند ناینه‌گه‌ی‌گرتوو.

(“رَاعِ صُلْبَ الْعَصَا”): شوانیکه‌ له‌گه‌ل

حوشتره‌مکانیدا ره‌قه.

(أَصْلَب (ج) صِلْبَة): ۱- هیز ۲- شوینیکی ره‌قی

بهرده‌لانی ۳- پؤلا.

(أَصْلَب (ج) صِلْبَة وَأَصْلَاب): زمویی ره‌قه‌ن

به‌و زمویانه‌ ده‌لین‌ گه‌ دهمیکی زور بیت به

هیج‌ نه‌کرا بیت‌ ده‌لین (”إِنَّهَا لِأَصْلَابٍ مُنْذُ

أَعْوَامٍ”): زموییه‌گه‌ چهند‌ ساله‌ بوره‌ واته

نه‌کراوه‌ به‌ هیج.

(أَصْلَب): ۱- توند / سه‌خت ۲- بمردی هسان

که‌ جه‌قوی پی‌ تیز‌دم‌کریته‌وه.

(أَصْلِبَة): به‌رده‌های هسان.

(أَصْلِبِي): ۱- توند / سه‌خت ۲- بمردی هسان ۲- جه‌قوو

شتیوه‌های له‌ هسان‌دراو و لووس و تیز‌گراو.

(سَنَانٌ صُلْبِي): نووکی نیزیه‌ک که‌ تیز

کرا بیت.

(أَصْلِبِيَّةٌ = الصُّلْبِيُّ): ۱- توند / سه‌خت ۲-

بمردی هسان.

(أَصْلِب (ج) صُلْب): توند.

بیت له‌ شیوه‌ی‌ خاج.

(مُصَلَّبُ الطَّرِيقِ) (عند العامة): جواررییان

که‌ دوو ریگای راست و چپ‌ یه‌کتری‌ بپرن.

(بَعِيرٌ مَّصْلُوبٌ (م) مَّصْلُوبَةٌ): حوشتریک

نیشانه‌گه‌ی‌ راست و چپ‌ی‌ به‌ داخ‌ لیکرا بیت.

۲- (صَلَب - الْعِظَام. صَلْبًا): مؤخی‌ نیشانه‌گه‌ی‌

(دمرهاورد / دمره‌ینا) و کوتای.

(إِصْطَلَبَ الْعِظَامَ): مؤخی‌ نیشانه‌گه‌ی‌ /

چه‌وری‌ نیشانه‌گه‌ی‌ دمره‌ینا.

(أَصْلَب (ج) أَصْلَاب وَأَصْلَب وَصِلْبَة):

بربره‌گه‌ی‌ پشت. نیشانه‌یکه‌ گریگری‌ له‌سه‌ر

شانه‌و تا خوارووی‌ پشت‌ دریز‌ده‌بیت‌وه.

(أَصْلَب (ج) صِلْبَة): پشت / باوو‌ باپیران.

”هُوَ مِنْ صُلْبِ فُلَانٍ“: نه‌و له‌ پشتی‌ هیساره‌ /

وه‌جه‌ی‌ نه‌وه‌ / له‌ نه‌وه‌ی‌ نه‌وه‌.

أَصْلَب (ج) صِلْبَة وَأَصْلَاب = الصُّلْب: ۱-

نیشانی‌ پشت ۲- مؤخی‌ نیشان.

(أَصْلَابِ وَالصَّالِبِ): بربره‌ی‌ پشت.

(أَصْلَب): نیشانی‌ بربره‌ی‌ پشت.

(أَصْلِب (ج) صُلْب): ۱- مؤخی‌ نیشان.

(”إِسْتَخْرَجَ صَلِيبَ الْعِظَمِ“): مؤخی

نیشانه‌گه‌ی‌ دمره‌ینا ۲- رهم‌ن.

(”هُوَ عَرَبِيٌّ صَلِيبٌ“): نه‌و عهرم‌بیک

رهم‌نه‌.

۲- (صَلَبٌ وَصَلِبٌ. صَلَابَةٌ): ره‌قبوو / سه‌ختبوو.

(- على المال): مال‌خوشه‌ویستبوو / چروو‌کبوو.

(أَصَلَّتْ وَالْإِصْلِيَّتْ وَالْمُنْصَلِتْ - مِنَ الرِّجَالِ):

پیاوی نازای هه‌تەر له‌سەر نامانجه‌کانی.

(هُوَ مِنْ مَصَالِيَتِ الرِّجَالِ): ئەو له پیاوه

نەبەردو هه‌تەرمانه بۆ پیاویستیه‌کان.

۲- (صَلَّتْ - الرَّجُلُ. صَلَوْتَةً): ئەو پیاوه

ناوچه‌وان به‌رزو پان و دیار بوو.

(أَصَلَّتْ - السَّيْفُ): (شیرمه‌کی / شمشیرمه‌کی)

له کێلان دمرکێشا.

(أَصَلَّتْ): ناوچه‌وان دیاری ته‌ختی

دەرکه‌وتوو.

(جَبِينُ صَلَّتْ): (ناوچه‌وانیکێ / ته‌ویلیکێ)

دیارو ته‌ختو پان و دەرکه‌وتوو.

(أَصَلَّتْ وَالصُّلَّتْ (ج) أَصَلَات): کێرد /

چه‌قۆی گه‌وره.

۳- الْمُصَالَتَةُ: دزینی دێره هه‌لبه‌ستیکی

شاعیریکێتر به‌ وشه‌ و اتاوه‌ کردنی به‌

هی خو‌ که‌ ئەوه‌ ناشیرینترین دزیبه‌ له‌

هه‌لبه‌ستداناندا.

صلح: ۱- (صَلَحَ - الفِضَّةُ. صَلَحًا): زیوه‌کی

توانه‌وه.

(الصُّلَحُ): پارهی ساغ.

(الصُّوَلَجُ): زیوی ساغ و پوخت.

(الصُّلِجَةُ): زیوی دارشته‌ی پوختو ساغ و

پالیوراو.

۲- (صَلَحَ هُ بِالْعَصَا): به‌ دار لییدا.

۳- (صَلَحَ - سَمْعُهُ. صَلَحًا): گوینی ته‌واو که‌ر

(مَاءٌ صَلِيبٌ): ئاوێک که‌ نازەلی پێ به‌هێزو

تونوو تۆلبییت.

(سَنَانٌ مُصَلَّبٌ): نووکی نێزه‌یه‌کی تیزکراو.

۴- (صَلَبٌ - اللَّحْمُ. صَلَبًا): گوشته‌که‌ی

برژاند.

(-تَهُ الشَّمْسُ): خۆرمکه‌ برژاندی / سووتاندی.

(-تَ عَلَيْهِ الحُمَى): تاکه‌ توند بوو درێژه‌ی

لێکێشا.

(مَصْلُوبٌ عَلَيْهِ): که‌سیکه‌ تایی لێ توندو

درێژ بووبییت.

(أَصَالِبُ) (ها): درێژه‌کێشو توند بوو.

(حُمَى صَالِبٌ): تاییکه‌ی توندو به‌رز به‌

له‌رزموه.

۵- (صَلَبٌ - الحَجَرُ) (سریانیه‌): به‌ردمه‌کی

به‌رزکردموه.

(أَصْلَبٌ - تِ النَّاقَةِ): می‌خوشرمه‌که‌ هه‌ستاو

ملی بۆ ئاسمان به‌رزکردموه بۆ ئەوه‌ی ته‌واو

شیر بۆ به‌چه‌که‌ی دابدات.

۶- (أَصْلَبُ) (ح): بالنده‌یه‌که‌.

أَصْلِيبُ (ج) صَلْبٌ: به‌یداخ.

الملحق:

صلب: (المُصَلَّبِيَّةُ): جوار رێدان به‌ شیوه‌ی

خاچ.

صلت: ۱- (صَلَّتْ - الفرسُ صَلَّتَا): ئەسه‌به‌که‌ی تاودا.

(إِنصَلَّتْ فِي عَدْوِهِ): دایه‌ غارو خۆی گووشی و

پیش هه‌مووان که‌وت.

بوو هیچی نهدمببست.

(تَصَالِحُ - الرَّجُلُ): خوی کهر کرد/ خوی به کهر نواند.

(أَلْصَوْلَجُ): ۱-کونه گویی ناووه که بؤ سهر دهجیت ۲-زیوی پوختو ساغ.

۴-(أَلْصُلْجَةُ (ج) صُلْجُ): فؤزاخهی کرمی ناوریشم.

(أَلْصَوْلَجُ) (فارسیة): داری سمرجهماوه که بؤ یاری سواریی بهکاردهیتریت.

(أَلْصَوْلَجَانُ وَالصَّوَالَجَانَةُ (ج) صَوَالِجَةُ): داردهستی سمرجهماوه.

(صَوْلَجَانُ الْمَلِكِ): داردهستی سمرجهماوهی شا.

(أَلْصُلْجُ): زؤر لووس و هووس.

صلح: (صَلَحَ وَصَلَحَ صَلَاحًا وَصُلُوحًا وَصَلَاحِيَّةً): خاسیوو/ چاکبوو/ باشبووهوه/ گمنیی نهما، دستیدا،/ دروستبوو.

(“صَلَحْتَ حَالَ فُلَانٍ”): باری ژبانی یان هرر شتیکیتری باش بوو.

(“هَذَا يَصْلُحُ لَكَ صَلَاحًا”): نهمه تهواو بؤ تؤ دمگونجیت و بؤ تؤ باشه.

(-الرَّجُلُ): پیاوکه چاکبوو/ راستو له خوداترس بوو.

(-فِي عَمَلِهِ): له کارمهیدا ساغ و راستو دروستبوو.

(صَالِحٌ - هُ صَلَاحًا وَمُصَالِحَةً): له گهلیدا

ریککهوت.

(أَصْلَحَ - الشَّيْءُ): شتهکهی (چاککردموه/ گونجانند).

(-إِلَيْهِ): چاکهی له گهلدا کرد/ بؤی چاکبوو. (“أَصْلَحَ اللَّهُ لَهُ فِي ذُرِّيَّتِهِ وَمَالِهِ”): خودا میهرمانی له گهل وهچمو دارایدا کردو به دلی خوی بؤی گونجانندن.

(إِسْتَصْلَحَ - الشَّيْءُ): شتهکه چاکبوو/ دروستبوو.

(أَلْصَلَاحُ) (مص): چاکیی/ باشیی/ دروستیی. (أَلْصَلَاحِيَّةٌ): ۱-چاکهکاری ۲-شایستهیی/ بؤ بوون/ بؤ لوان/ بؤگونجان/ بؤ دستدان.

(أَلْإِصْلَاحِيَّةُ (ج) إِصْلَاحِيَّاتٌ): بهندیخانهی پهروردمکارییی. دامرزاوهمهکی مریبه نهو مندال و هرزانهی که تاواندمکن تیایدا بهندیاندمکن و رموشتیان راستدمکنهوهو فییری پیشهمیاندمکن تاکه هاتنهدمرهوه پیی بژین و له تاوان دوورکهونهوه.

(أَلْصَالِحُ (ج) صَالِحُونَ وَصَلَاحٌ): چاک/ باش/ دروست ۲-لواو/ گونجاو/ شیاو ۲-بهجیهینمیری نهرک و پیویستی سمرشان و راگری ماف.

(“هُوَ صَالِحٌ لِكَذَا”): نهو شیاوی نهوهیهو لییدیت نهو کاره بگریته دمست یان بؤ نهوه باشه.

(“لَهُ حَظٌّ صَالِحٌ مِنَ الْأَدَبِ”): له ویزهدا دستیکی باشیهیهو لیهاووه.

(أَلصَّالِحَةُ): مَبِي وَشَهَى (الصَّالِح) هـ.

(“أَتَتْنِي صَالِحَةٌ مِنْ فُلَانٍ”): چاکهیهکی

گه وره یان دمستیپاومتیهکی چاکم لهوموه بیگه‌یشت.

(أَلصُّلُوحُ = الصَّالِح): ۱-باش/ چاک/ دروست/ شایسته.

(أَلصَّلِیح (ج) صَلحاء = الصَّالِح): ۱-چاک/ باش/ دروست/ شایسته.

(أَلصَّلِحَةُ (ج) مَصَالِح): ۱-هۆکاری (باشیی/

چاکیی) ۲-کاروباریک که مَرُوف بیکات بۆ که‌لک و قازانجی خۆی یان نه‌ته‌وه‌که‌ی/ سوودو به‌رژه‌وه‌ندیی.

(“هُوَ مِنْ أَهْلِ الْمَفَاسِدِ لَا الْمَصَالِحِ”): نه‌و له‌وانه‌یه که خرابه به‌خشن نه‌ک که‌لکه‌خشن.

۲- (صَالِح- هُ صِلَاحًا وَمُصَالِحَةً): ۱-دۆستایه‌تی له‌گه‌لدا گرت ۲-ناشتیکردموه.

(أَصْلَحَ- بَيْنَهُمْ): ریک‌یخستن و ناشتیکردنه‌وه.

(تَصَالَحَ وَاصْتَلَحَ وَاصْطَلَحَ وَاصْلَحَ- الْقَوْمُ):

خویشگه‌ل ته‌بابوون/ ریک‌بوون ناشتبوون و ناشتبوونه‌وه/ ریک‌که‌وته‌وه.

(أَلصُّلِحُ): ناشتیی/ ناشتبوون/ ناشت/ ته‌بابی.

(“هُم لَنَا صُلِحٌ”): نه‌وان له‌گه‌لماندا ناشتن.

(أَلصُّلِح- عِنْدَ أَرْبَابِ السِّيَاسَةِ): له‌لای

رامیاره‌کان: به‌مه‌رج جه‌نگوه‌ستاندنه‌/

راگرتنی جه‌نگه به‌بئی مه‌رج.

(أَلصُّلُوحُ): ناشتیخواز.

“قَوْمٌ صُلُوحٌ”: خویشگه‌لیکی ناشتیخوازن.

(الإِصْطِلَاح (ج) إِصْطِلَاحَات): ۱-نه‌ریت/

باو/ مؤده ۲-زاراوه ۳-شتیک که خه‌لک له‌سه‌ری ریک‌ه‌ون و به‌پیره‌ویبکه‌ن.

الملحق:

صلح: (أَلصَّلِحِيَّةُ): ۱-باش ناماده‌بونی کردنی

کاریک/ شایسته‌یی/ له‌هاتوویی ۲-سنوری

دمسه‌لاتی یاسایی که به‌به‌رپرسیاریک دهریت که به‌پیره‌ویی بکات و به‌کاری به‌ینیت.

(“صَلَاحِيَّةُ مَدِيرِ الشَّرْطَةِ”): دمسه‌لاتی

به‌رپومبه‌ری بولیس (أَلصَّلَاحِيَّةُ): دمسه‌لاتیکی

دادومرپیه که بۆی هه‌بیت ته‌ماشای سکا‌لایه‌ک و

داوایه‌ک بکات و لیبیکۆلئیته‌وه‌و برپاری تیدا

بدات دهمیشوتریت (اختصاص): پسرپوری.

(إِعْتَرَضَ عَلَى صَلَاحِيَّةِ الْحَكْمَةِ): نارمزیی

به‌رامبه‌ر دمسه‌لات و شیایی و دمستدانی دادگا

بۆ بینینی داوایه‌ک دهربری.

صلح: ۱- (صَلِحَ- سَمِعُهُ صَلِحًا): گوئی که‌ر

بوو/ نابیستبوو.

(تَصَالَحَ- الرَّجُلُ): خۆی به‌درو که‌ر کرد/

خۆی به‌که‌ر پیشاندا.

(أَلصَّلِیح (م) صَلِحَاء (ج) صَلِحُ): که‌ری

ته‌واو.

(أَلصَّلِیح (مص): که‌ریی.

(رَجُلٌ صَلْدٌ): پیاویکی چرووک / رژد.
 (أَصَالِدٌ) (فا): چهرخی گرپنه گرتوو.
 (أَصَالِدَةٌ (ج) صَوَالِدٌ): مینی وشهی (الصَالِدِ).
 (الأَصْلَدُ (م) صَلْدَاءُ (ج) صَلْدٌ): زور چرووک /
 زور رژد / زور رمزیل.
 (عَوْدٌ صَلَادٌ): چیلکه بهک که ناگر نه گریت /
 گری لینه بیته وه.
 (الصُّلُودُ): ۱- چهر خیک که ناگر نه دات ۲- زور
 چرووک.
 (قَدِرٌ صَلُودٌ): مهنجه نیکی درنگ کولین.
 (إِمْرَأَةٌ صَلُودٌ): ژنیکی که مفر / که مخیر.
 (فَرَسٌ صَلُودٌ): چارموپیهکی درنگ نارمه که ره وه.
 (عَوْدٌ مِصْلَادٌ): چیلکه بهک که ناگری
 لینه که وپته وه.
 (نَاقَةٌ مِصْلَادٌ): میحوشتریک که بزئ و شیری
 نه بیت.
 ۲- (صَلْدَتِ الْأَرْضُ. صَلُوداً): زموپیه که
 رهمبوو.
 (- صَلْعَتُهُ): سهره روو تا وه که ی بریقه پیدا.
 (أَصْلَدَتِ الْأَرْضُ): زموپیه که رهمبوو.
 (أَصْلَدُ (ج) أَصْلَادٌ): ۱- رمقی لووس ۲- نه وهی
 که هیچی تیدا نارویت.
 (أَرْضٌ صَلْدٌ وَمَكَانٌ صَلْدٌ): زموپیه که یان
 شوپنیک که هیچی تیدا نه رویت / هیج
 دمر نه گات.
 (جَبِينٌ صَلْدٌ): ناوچه وانی رمق / سهخت.

۲- (إِصْطَلَخَ): پاکشا / پالک هوت.
 ۳- (الصَّالِحُ = السَّالِحُ) (ح): رهمبار.
 (الأَصْلُحُ (م) صَلْخَاءُ (ج) صَلُحٌ - مِنَ الْجَمَالِ):
 حوشتری زور گهر. (أَصْلُحُ): گهر پی.
 (دَاهِيَةٌ صَلُوحٌ): ومیی (فهوتینهر /
 بهفه تاردرم).
 ۴- (إِصْلَخْدٌ الرَّجُلُ): پیاو که فنج
 راستبوو وه.
 (أَصْلَخْدٌ وَالصِّلَخْدُ وَالصِّلِخْدُ وَالصِّلِخَادُ
 وَالصَّلَاخِدُ وَالصَّلْخَدِيُّ (ج) صَلَاخِدٌ):
 ۱- بههیز به توانا ۲- مهردی به پرشت و ههتر.
 ۵- (أَصْلَخْدَمٌ - مِنَ الْإِبِلِ): حوشتری توندو
 تؤل.
 صلک: ۱- (صَلْدٌ - الرِّزْدُ. صَلُوداً): چهر خه که
 دمنگی کردو ناگر نه دا.
 (- السَّائِلُ): هیچی به (سوالکه ره که /
 دمرؤزه که ره که) نه دا.
 (صَلْدٌ. صَلَادَةٌ): رژدیکرد / چرووکی کرد /
 وشکینیواند.
 (أَصْلَدٌ - الرِّزْدُ): چهر خه که دمنگیهات و ناگری
 نه کرده وه.
 (- الرَّجُلُ): چهر خه که ی ناگری نه کرده وه.
 (- الرِّزْدُ): چهر خه که ی داگیر ساندو ناگری نه دا.
 (فَرَسٌ صَلْدٌ): چارموپیهکی وشکه سروشته و
 نارمق ناگاته وه (که نه وه نیشانه یه کی
 دزیوه).

ترش و خوئی و سیرو شله‌رۆن و گه‌لیک شتیتر دروستده‌کریت.

۲- (إِصْلَنْطَح-تِ الْبَطْحَاءُ): شیومکه فراوانبوو. (الصَّلَاطِح وَالْمُصْلَطِح): پان و فراوان.

صلع: ۱- (صَلَع. صَلَعًا): تووکی پینشی سمیری و مری/ پینشی سمیری رووتایه‌وه.

(أَصْلَع (ج) صَلَع وَصُلْعَان): سمر رووتاه. ("صَلَعَتِ الشَّجَرَةَ"): گه‌لای سمر بوپهی چله‌گانی دره‌خت و مری.

(صَلَع- الشَّيْءِ) (عامیة): شته‌که‌ی ته‌واو و الا‌کردودمرخست.

(مُصْلَع) (عامیة): رووت و دامالراو.

(صَلَع وَأَنْصَلَع-تِ الشَّمْسُ): خۆره‌که دمرکه‌وت و له هه‌ورمه‌که هاته‌دمری.

(-تِ الْحَيَّةُ): ماره‌که دمرکه‌وت خۆلی پیوه نه‌بوو.

(تَصَلَع-تِ الشَّمْسُ): خۆره‌که له هه‌ور هاته‌دمری و دمرکه‌وت.

(-تِ السَّمَاءُ): ناسمان سامالبوو/ هه‌وری لیپرا.

(-تِ الْحَيَّةُ): ماره‌که دمرکه‌وت خۆلی پیوه نه‌بوو.

(الصَّلَع) (مص): رووتبوونی پینشی سمرو و مرینی تووکه‌که‌ی.

(الصَّلَعَةُ وَالصَّلَعَةُ): شوینی رووتانه‌وه‌ی هژمه‌سر.

(رَأْسُ صُلْد): سه‌ریک که تووکی لینه‌رویت/ تووک دمرنه‌کات.

(الصَّلُود): ۱- سه‌خت/ رهق ۲- وشک. (الصَّلُود): سه‌ختی لووس.

(الصِّلْدَاء وَالصِّلْدَاءَة): زهویی سه‌ختی رهقه‌ن و زبر.

۳- (صَلْدَتِ الدَّابَّةُ صُلْدًا): ۱- له غاردا چوارپیکه توند دهستی به زهویدا کوتا ۲- راستبوووه/ رهق وهستا.

(-بَيْدِيه): به هه‌ردوو دهست جه‌پله‌ی لی‌دا. (الصَّالِدَةُ (ج) صَوَالِد): دان که کیرمکیر بکات.

۴- (صَلْدَ- الرَّجُلُ فِي الْجَبَلِ صُلْدًا): به کیومکه‌دا هه‌لرنا.

۵- (الصَّلُود وَالصَّلِيد): تاك/ تاكه‌وه بوو. ۶- (الصَّلْدَج): پانه به‌رد.

(الصَّلُودَج): زۆر رهق/ فره سه‌خت.

۷- (الصِّلْدَم (ج) صَلَادِم): ۱- سه‌خت ۲- رهقه‌سم/ سمی سه‌ختی و لاخ ۳- شیر.

صلر: (الصِّلُور (ح) (يونانية): ماسیه‌کی ناو رووباره وه‌ک ماسی نقه وایه.

صلص: (الصَّالِصَة) (ط) (ايطالية): ساس که له دۆشاوی ته‌ماته یان ناوی لیمۆو به‌هارات و شتیتر دروستده‌کریت.

صلط: ۱- (الصَّلَطَة أَوْ الصَّلَاط) (ط) (ايطالية): زه‌لاته که له سه‌وزهو سرکه یان

نهينوانندو چاره‌ی گرانبوو.
 (صَلْفَة ج) صَلَفَات وَصَلَائِف: ناهرمتی
 چارمگران و نه‌نوین له‌ای می‌رد.
 (أَصْلَف): که مفر بوو.
 (-فُلَانًا): چاره‌ی فیساری نه‌ویست و رفی
 لی‌بوو.
 (تَصَلَّفَ - الْقَوْمُ): که وتنه زموییه که وه که
 هیچی تی‌دا نهرویت.
 (أَصْلَف): خواردنیکی بیتام و چیژ.
 (إِنَاءٌ صَلِفٌ): قاپیک که کهم بگریت.
 (سَحَابٌ صَلِفٌ): ههوریک گرمه‌ی زور بیتو
 بارانی که مبی‌ت.
 (أَرْضٌ صَلْفَةٌ): زموییه که هیچی
 لینه‌رویت.
 (أَصْلَف ج) أَصَالِف: زموییه کی رهمن که
 هیچی تی‌دا نهرویت.
 (أَصْلَفَاءُ وَالصِّلَفَاءُ وَالصِّلَفَاءَةُ ج)
 (أَصْلَافِي): زموییه کی رهمن که هیچی تی‌دا
 نهرویت.
 (طَعَامٌ صَلِيفٌ): خواردنی بیتام و چیژ/
 ناخوش.
 (أَصْلِف) (فَا): که سیکه که ژن لای نه‌نوینیت/
 حمز له چاره‌ی ژن نکات.
 ۲- (أَصْلَف): بی‌مهر و چاره گرانبوو.
 (أَصْلِف): قاپی قورس.
 ۴- (أَصْلَف): کوروکی دارخورما.

(أَلْصَلْعَاء ج) صَلْع: ۱- امی وشه‌ی (الأَصْلَع)
 ۲- بیابانی چول.
 (رَمْلَةٌ صَلْعَاء): له‌لانی رووتی بی‌درخت.
 (أَلْصَلْعُ وَالصَّلَاعُ وَالصَّلِيعُ): (تاشی/ تاویری)
 بان.
 (- مِنَ الْأَمْكِنَةِ): شوینانیک که هیچی تی‌دا
 نهرویت.
 (رَأْسٌ صَلِيعٌ): سهریک که پیشه‌که‌ی
 رووتابیته‌وه.
 ۲- (صِلَاعُ الشَّمْسِ): کهرمی خور.
 (أَلْصَلْعَاء ج) صَلْع: وهی/ به‌لا/ ناپوره.
 ۳- (صَلْعَم): سه‌لله‌للا هو علمه‌ی و سه‌لله
 کورترندنه‌وه‌ی (صلى الله عليه وسلم).
 (صَلِفٌ. صَلْفًا): روو قاپمیکرد/ خوی
 هم‌لکیشاو که وته فی‌شال و فیز نواندن/ لاف و
 که‌زافی خورایی لی‌دا.
 (صَلِف ج) صَلِفُونَ وَصَلْفَاءُ وَصَلَافِي): روو
 قایم و خونوین/ لاف و که‌زافلیدمرو فیزنوین.
 (صَلِفٌ - لِصَاحِبِهِ): قسه‌یه‌کی به گوئی
 دوسته‌که‌میدا دا بی‌ ناخوشبوو/ قسه‌ی بمرزو
 نرمی له‌گه‌لدا کرد.
 (تَصَلَّفَ): ۱- خوی به روو قایم و لاف و که‌زاف
 لی‌در نواند ۲- م‌راییکرد/ ری‌اییکرد.
 ۲- (صَلِفٌ - السَّحَابُ صَلْفًا): هموره‌که گرمه‌ی
 زور بوو و بارانی که مبوو.
 (- الْمَرَاةُ عِنْدَ زَوْجِهَا): ژنه‌که لای می‌ردمکه‌ی

أَصْلَفَةٌ: كورۆكۈنكى دارخورما.

الصَلِيفُ: ئەملاولای مل.

(أَخَذَهُ يَصْلِفُهُ): ئەملاولای مليگرت / مى

ھەموو گرت.

۵- (صَلَفَعُ): نابووتبوو.

(-رَأْسُهُ): سەرى تاشى.

صَلَقُ: ۱- (صَلَقَ- الرَّجُلُ صَلَقًا): لە لىقەوماندا

زىرەى لىھەستاو ھاوارىكىرد.

(-نَابَهُ صَلَقًا): دانى لە يەك خست و كىرەكىرى

پىخستى.

(أَصْلَقَ- الرَّجُلُ يَصْلُقُ): لە لىقەوماننا ھاوارى

لىھەستا.

(-النَّابُ): دانەكە كىرەكىرىكىرد.

(تَصَلَّقَ- الْمَرِيضُ): نەخۆشەكە لە تاو ئازار

تەپاوتلىبوو.

(-تِ الْمَرَأَةِ): ژنەكە ژانى مندالبوون گرتى /

ژانى مندالبوونى پىداھات.

(إِصْطَلَقَ- الْبَعِيرُ بِنَابِهِ): حوشترەكە كىرەكىرى

بە دانىكىرد.

(أَصْلَقُ) (مَص): دىنگى توندو بەرز.

(المِصْلَقُ والمِصْلَاقُ- مِنَ الخُطْبَاءِ (ج) مِصَالِقُ

وَمِصَالِيقُ): وتارىيىزى زمانپاراوو رەوانبىز.

۲- (صَلَقَ- هُ بِالْعَصَا): بە دار كوتاي /

داركارىكىرد.

(-تَهُ الشَّمْسُ): گەرمای خۆرى بەرکەوت.

۳- (الصَّلَاقَةُ): ناوى گەراوھ / ناويك لە

شوپىنىكىدا زۆر بىمىنىتەوھ.

(أَصْلَقُ (ج) أَصْلَاقُ و (ج) أَصَالِيقُ): بنكى

تەختى نزم.

(أَصْلِيقُ): لووس.

(أَصْلِيقَةٌ (ج) صَلَاقُ): ۱- نانى تەنك

۲- پارچە گۆشتىكى برژاۋ.

(أَصَالِيقُ): ۱- گابەرد / گاتاۋىر ۲- حوشترى

سووكەلە.

۴- (صَلَفَعُ): نابووتبوو.

(-رَأْسُهُ): سەرى تاشى.

(أَصْلَفَعُ): بۆش / چۆل / بەتال.

(مَكَانٌ صَلَفَعٌ بَلَفَعٌ وَصَلَفَعٌ بَلَفَعٌ): يەك لە

دواى يەكى وشەكان چۆل و ھۆل و بىپان.

۵- (صَلَفَعُ- صَوْتُهُ): دىنگى بەرزكردەموو

توندىكىرد / تەواو شىراندى.

(أَصْلَفَعُ): راپوردويەكى سەخت و تال.

صلم: ۱- (صَلَمَ وَصَلَمَ- الشَّيْءُ. صَلَمًا):

شەكەى (پىشەكىشكرد / بىر كىرد).

(-هُ): لووت و گوپى لە بنا پىرى.

(إِصْطَلَمَ-هُ): لە بىخ ھەلىكەند / بنەبىر كىرد.

(إِصْطَلَمَهُمُ الدَّهْرُ): رۆژگار بىر كىردن /

ھىرپىتىخستى.

(رَجُلٌ أَصْلَمُ (م) صَلَمَاءُ (ج) صَلَمُ الأذنين):

گوپقوت: گوپقوت. (ھەر ومكو لە خودابىپەموو

-زكماك- بىرا بنەوھ).

(أَصْلَيْمُ): ۱- شمشىر ۲- چورتوم / ھى / ناپۆرە

(چونکه ریشه‌گیشده‌کات) ۳- لَیْقَه‌وَمَانِی سَه‌خَت.

(وَقَعَةُ صَيْلَمَةُ): لَیْقَه‌وَمَانِیْکِ بِنه‌بِرِ کَرْدُوو. (أَلْصَلْمُ الْأَذْنِینِ): کَه‌سِیْکَه‌ گُوِیْقَه‌وَتِیْبِت.

(ظَلِیْمٌ مُصَلَّمٌ الْأَذْنِینِ): نَیْرَه‌ وِشْتَرِ مَرخِی گُوِیْکَه‌رِیْل.

۲- (أَلْصَلْمُ وَالصَّلْمَةُ وَالوَاحِدُ صَالِمٌ): پِیَاوِی جَه‌رِبه‌زَه‌و‌ قَایِم.

(الصَّلَامَةُ وَالصَّلَامَةُ وَالصَّلَامَةُ (ج) صَلَامَاتٍ وَصَلَامَاتٍ وَصَلَامَاتٍ): ۱- تِیْبِیْکِ خَه‌لْکِ ۲- خُوِیْشْگَه‌لِیْکِ بَه‌ تَه‌مَه‌ن‌ وِمِکِیَه‌ک‌ و

له‌ نَازِیَه‌تِی‌ وِ دَلْفَرَاوِیْدَا جُوْنِیَه‌ک‌.

(أَلْصَلِیْمُ): ژَه‌مَه‌ خُوَارِدِنِیْکِ لَه‌ رُوْژِکِنْدَا.

۳- (صَلْمَعٌ): نَابُووت‌ وِ هَمْژَارِ بُوو.

(-الرَّأْسُ): سَه‌رَه‌گَه‌ی‌ تَاشِی.

(-الشیءُ): ۱- شَه‌تَه‌گَه‌ی‌ هَه‌لْکِیْشَا ۲- لُووَسِیْکَرْد.

(صَلْمَعَةٌ): کَه‌سِ نَه‌نَاسِ / نَه‌نَاسِرَاو.

(”هُوَ صَلْمَعَةٌ فَلَمَعَةٌ“): نَه‌دَه‌زَانِن‌ کِیْیَه‌و‌ نَه‌

کُوِرِی‌ کِیْیَه‌ / نَه‌خُوِی‌ وِ نَه‌ بَاوِکِی‌ دَه‌نَاسِرِیْت.

صَلَه‌: (إِصْلَهَبَّ- الشَّيْءُ): شَه‌تَه‌کَه‌ دَرِیْژ

بُووَه‌و‌ / دَرِیْژ‌بُوو.

(أَلْصَلْهَبُ): خَانُوِی‌ گَه‌وَرَه‌.

(أَلْصَلْهَبُ وَالْمُصْلَهَبُ): پِیَاوِی‌ (فُووَجْ / دَرِیْژ).

(أَلْصَلْهَجُ): ۱- گَاشَه‌ / تَاوِیْرِی‌ زُوْر‌ گَه‌وَرَه‌ ۲-

مِیْخُوَشْتَرِی‌ تُوْنِدُوْتِیْژ.

۳- (أَصْلَهَمَّ): سَه‌خَتِبوو.

(أَلْصِلْهَامُ): ۱- بُوِیْر‌ / نَه‌بَه‌رْد‌ / بَیْبَاکِ ۲- (ح) شَیْر.

صَلَا: ۱- (صَلَا- فَلَانًا. صَلَوًا): کِیْشَای‌ بَه‌ نَاوَه‌رَاسْتِی‌ پِشْتِی‌ فِیْسَارْدَا.

(صَلِيٍّ. تَصَلَّى وَأَصَلَّى- تِ النَّاقَةِ): لَه‌بَه‌ر

نَزِیْکِبووَنَه‌وَه‌ی‌ زَانِی‌ نَاوَه‌رَاسْتِی‌ پِشْتِی‌

مِیْخُوَشْتَرِمَه‌کَه‌ شَلُو‌ خَاو‌ بُووَه‌وَه‌.

(أَلْصَلَا (مَصْرٌ) (ج) صَلَوَاتٍ وَأَصْلَاءُ):

نَاوَه‌رَاسْتِی‌ پِشْتِی‌ مَرُوْفُو‌ هَه‌مُوو

جَوَارِپِیْیَه‌ک‌.

۲- (صَلَّى. صَلَاةٌ): نُوِیْژِیْکَرْد.

(صَلَاةٌ): نُوِیْژ.

(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ): خُوْدَا‌ پِیْرُوْزِی‌ی‌ لِیْکَرْدُو

سَتَایِشِی‌ بَاشِی‌ کَرْد.

(أَلْصَلَاةُ (ج) صَلَوَاتٍ أَوِ الصَّلَاةُ): ۱- نُوِیْژ‌/ رُوو‌کَرْدِنَه‌

خُوْدَا‌و‌ کُوِرِنُووش‌ بُوْ بَرْدِن‌ وِ سُوْبَاسْکَرْدِن‌ وِ نَزَاو

بَارَانَه‌وَه‌ لَیْی‌ بُوْ نَه‌وَه‌ی‌ یَاْرَمَه‌تِیْمَان‌ بَدَات‌ وِ

سَه‌رَمَانَخَات‌ وِ بَه‌فَرِیَامَان‌ بَه‌کَه‌وِیْت‌ ۲- دُوْغَاو‌ نَزَاو

بَارَانَه‌وَه‌ ۲- تَه‌سِیْبِیْخَات‌کَرْدِن.

(أَلْصَلَاةُ- مِنَ اللهِ): مِیْهَرْمَبَانِیْی‌ وِ بَه‌زَمِیْی‌

خُوْدَا‌و‌ سَتَایِشِی‌ بُوْ بَه‌نَدَه‌مَکَانِی‌ خُوِی‌.

(أَلْصَلَّى): ۱- مَرْزَه‌گَه‌وَت‌ / شُوِیْنِی‌ خُوَاپَه‌رِسْتِی‌ وِ

نُوِیْژ‌کَرْدِن‌ ۲- گُوْرَسْتَانِیْکِ کَه‌ دُوْغَای‌ لَه‌سَه‌ر

مَرْدُوَان‌ تِیَا‌ دَه‌کَرِیْت‌.

۲- (صَلَّى- الْفَرَسُ. تَصَلَّىةٌ): نَه‌سِپَه‌کَه‌ لَه‌

بِیْشِیْرِکِی‌ یَاِن‌ لَه‌ غَارْدَا‌ دُووَه‌م‌ بُوو.

(فَرَسٌ مُصَلٌّ): نەسپىڭ دوومىنە لە غاردا.
 صَلَّى: (صَلَّى - اللَّحْمَ. صَلِيًّا): گۆشتەكەى
 بېرژاند.
 (لَحْمٌ مَّصْلِيٌّ): گۆشتى بېرژاو.
 (-فُلَانًا النَّارَ وَفِيهَا وَعَلَيْهَا): فىسارى خستە
 ناگرمكەومو تىايدا هېشتەموه و بېرژاندى.
 (صَلَّى - النَّارَ وَبِهَا. صَلَّى وَصَلِيًّا وَصَلِيًّا
 وَصَلِيًّا): تىنى ناگرمكەى چەشت يان بە
 ناگرمكە سووتا.
 (-الْأَمْرُ وَبِالْأَمْرِ): گىرفتارى كارمكەبوو پىوھى
 سووتاو شېرزە بوو.
 (صَلَّى - الْعَصَا عَلَى النَّارِ أَوْ بِالنَّارِ):
 داردەستەكەى داپە بەر ناگرمكەو
 نەرمىكردەموه راستىكردەموه.
 (-يَدُهُ): دەستى گەرمكردەموه.
 (أَصْلَى - يَدُهُ): دەستى گەرمكردەموه.
 (-هُ النَّارَ): خستىە ناگرمكەومو تىايدا
 هېشتىەموه/ تىايدا پىشاندى.
 (تَصَلَّى - النَّارَ وَبِالنَّارِ تَصَلِيًّا): ۱-تىنى
 ناگرمكەى چەشت ۲-بە ناگرمكە خۆى
 گەرمكردەموه.
 (-عَصَاهُ عَلَى النَّارِ): داردەستەكەى داپە بەر
 ناگرمكە.
 (إِصْطَلَى - بِالنَّارِ. إِصْطَلَاءً): بە ناگرمكە
 خۆى گەرمكردەموه.
 ("فُلَانٌ لَا يُصْطَلَى بِنَارِهِ"): فىسار كەس

نەبەردىكە كەس بەرگەى ناگىرى ناگىرىت.
 (الصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ): ۱-ناگىرى يان ناگىرىكى
 بېنەندازە ۲-چاوكى ناگىرى/ ھەرجى ناگىرى
 بېبىگىرىت.
 ۲- (صَلَّى - الرَّجُلَ. صَلِيًّا): دلپىراگىرىت يان
 فرىویداو لە خستەپىرد.
 (-لِلصَّيْدِ): داوى بۆ نىچىرەكە ناپەموه.
 (-لَهُ الشَّرِكُ) (عامية): تۆرۈ تەلەى
 بۆناپەموه.
 (-بِتِ الْحَيَّةِ) (عامية): مارەكە خۆى بۆ ئەوھ
 ناپەموه كە شتىك بەلاپدا بىروات و مىلى خۆى
 نامادەى نامبازبوونىكرد.
 (الصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ (ج) مَصَالٍ): داو/ تەلە/
 تۆر كە بۆ نىچىر دەنرىتەموه.
 (إِنَّ لِلشَّيْطَانِ فَخَاخًا وَمَصَالِيًا): شەپتان داوو
 تەلەى زۆرى ھەپە.
 ۲- (الصَّلَاةُ وَالصَّلَاةُ (ج) صَلِّيٌّ وَصَلِيٌّ):
 ۱-تەوېل/ ناوچەوان ۲-دەسكەوانى پىزىشكى
 يان بۆ نەھارىن ۳-ھەموو بەردىكى پان كە لە
 سەرى شت بەھارىت و بىكوتىرىت.
 صَمٌّ: ۱- (صَمٌّ - الْقَارُورَةُ صَمًّا): سەرى
 سوراھىپە ملبارىكەكەى ناپەموه.
 (-الْجِرْحُ): بىرېنەكەى تىماركردو توند
 بەستى.
 (-صَمًّا وَصَمًّا): گوپى گىراوگىرانبوو يان كەپ
 بوو.

سوراحیی ملباریک.
 (أَصَمَّ): (سهختی / رهقیی) پتهو.
 ("حَجْرٌ أَصَمٌّ وَصَخْرَةٌ صَمَاءٌ"): بهردیکی
 سهختو تاویریکی سهختو پتهو.
 (رَمَحٌ أَصَمُّ): نیزمیهکی قایمو پتهو.
 (رَجُلٌ أَصَمٌّ): پیاویکی سهرسهختو نهبیست/
 جهتوون نهوهی خوئی بیهویت همر نهوه
 دهکاتو ناگهرپتهوه.
 (دَهْرٌ أَصَمٌّ): رۆزگاریکی سهختو نهبیست.
 چهند له دهستی هاوار بکهن کهلکی نییه
 زوو به مانگی (رهجهب) پان دموت: (أَلْشَّهْرُ
 الْأَصَمُّ): چونکه شهری تیدا نهبوو تهفتهقی
 پیاکیشانی چهکی تیا نهدمهات، کس هاواری
 فریاکهوتنی نهدمکرد. تازه گهریهکان به
 مانگی (کانون) دهلین: (أَصَمُّ): لهبر
 بیدمنگی و کپی دنگی خهک لهبر باران و
 سهرامو سۆله.
 (الْصَّمَاءُ (ج) صَمٌّ): ۱-می و شهی (أَصَمُّ) ۲-
 زهویی رهقهن ۳- (بهلاو ناپۆره / وهیی) گهورمو
 گران.
 (الْصَّمَانُ وَالصَّمَانَةُ): ههموو زهوییهکی
 سهختی بهردهلانیی.
 ۲- (صَمٌّ - عَزِيمَتُهُ صَمًّا): خواستو نارمزووی
 خوئی بهرچاوگرت / برپاری خوئی بردهسر /
 سوور بوو لهسر نهجمدان.
 (صَمَّمَ - عَلَى الْأَمْرِ وَفِيهِ): سورخواستی

(أَصَمَّ (م) صَمَاءُ (ج) صَمٌّ وَصَمَّانٌ): گوینگران
 یان کهر.
 ("صَمَّتِ الْأُذُنُ"): گوینکه قهباتبوو / کهر بوو.
 (صَمٌّ - صَدَاهُ): دنگی برا وانا مرد / فهوتا.
 (صَمَّمَ - هُ): کهرپکرد یان گوئی گرانکرد.
 (أَصَمَّ): گوئی قهباتبوو.
 (هـ): گوئی کهر کرد یان به کهرپزانی.
 (-القارورة): سهری بوتلهکهی نایهوه.
 (-دُعَاءُهُ): پارانههوهو نزاکهی ناراستهی
 خویشگه لیکیکرد که کهر بوون و نهیانبیست
 یان به دنگیهوه نههاتن.
 (-اللهُ صَدَى فُلَانٍ): خودا دنگی فیساری بری
 وانا مراندی.
 (تَصَامٌ - عَنِ الْحَدِيثِ): خوئی له فسهکه کهر
 کردو خوئی به کهر پیشاندا.
 (أَصَمَّ): چورتومیکی گهورمو سهخت.
 (الْصَّمَّةُ (ج) صِمَمٌ): ۱-جۆره کهرییهکه
 ۲-دهمهلبین / سهرقابی سوراحیی / سهری
 قاپو شتیر.
 (الْصَّمَمُ) (مَصٌّ): کهریی.
 (صَمَامٌ): ناههمواریی و وهیهکی نیجگار گران.
 (صَمِّي صَمَامٌ): ناپۆره و میی گران زۆرترو
 سهختر به.
 (صَمَامٌ صَمَامٌ): خۆتان تهواو کهرو
 بیدمنگبکن.
 (الْصِمَامُ (ج) أَصِمَّةٌ وَالصِمَامَةُ): دهمهلبینی

(- من كل شيء): پوخته و گوروك / ساغى شته كه (بو تاك و كودموتريت).

(رجل صميم و رجال صميم): پياوى پياوانه و ساغ / پياوى ته و اوو كوك.

(م) صميمة: ژنيكى ته و اوو كوك.

(هو من صميم القوم): نهو له خانه دان و بوخت و سمرچاوهى نه ته و مگه يه.

(الصميم - من البرد أو الحر): سهرمايان گهرمايه كى راسته قينه يه و نه و بهر يه تى.

(ذهب في صميم الحر): له هرچى گهرماكه دا / له و بهرى گهرماكه دا بوو كه

رؤيشت.

۷- (صمصم - في الأمر أو السير - صمصمة):

بيكولدان و بهدمر به سه وه هاتن له سمر كارمكه رؤيشت يان له سمر رؤيشتنه كه رؤيشت.

(الصمصام والصمصامة): شمشيريك كه نه نوشتيته وه / پته و بيت و برمر بيت.

(الصمصم والصمصم والصمصامة - من الخيل): نه سپى به كيش له رؤيشتندا و

نه و ستاو.

۸- (صمصم - القنفذة): ژيشكه كه زيكاندى.

۹- (صمصم - في إصطلاح العامة):

دمستيگرته و مو پاشه كه و تيكرد / كوكردم وه.

(رجل يمصم ماله و رجل صمصم):

پياويكه دمستق و چاوه سامان و دارا ده نيته سهر يه ك و كويدمكاته وه.

كارمكه بوو (كولينه دا / لئيسارد نه بوو) و گوئي به كس نه دا وه ك هر بيت.

(- السيف): شمشيرمكه ئيسقانه كه ي كهرت كرد.

(الصم) (ح): شير.

(الصمة) (ج صم): ۱- انازا / دلير / نه بورد ۲- (ح) شير.

(رجل صم): پياويكه سوورو همتار له سمر نه نجامدان.

(الصم) (فا): سوورخواست و نه گور / همتار له كاردا.

(السيف المصم): شمشيرى برمر.

(التصميم) (ج تصاميم): ۱- نه خسه ي خانه

يان ريگا يان پهنگر يري پروژمو شتير ۲- پيلاندانان و دابه شكر دنى باسيك / پروژمبه ك

يان باسيك و پروژمبه كى زانستى يان ويژمبي و شتير.

۲- (صم - الرجل بحجر صم): بهرديكى به پياومكه دا كيشا.

۴- (صم - الشيء): شته كه يگه ست.

(الصمة) (ح): نيرمار.

۵- (صم - ه الحديث): فهرمايشته كه ي تيگه يانند و پيلهمر كرد / فسه كه ي تيگه يانند.

۶- (الصمة) (ج صم) (ح): ژيشكه من.

(الصميم): نيسكى سهرمكى و گرنكى نه ندام.

۱۰- (أَلْصِمَات) (مص): بیدنگی/ کپی/ کری/ خاموشی/ و سکوتی.
 (أَلْصِمَةُ وَالصُّمَّةُ): دمکوتکرو دامرکینی منداَل وَهك خواردن و خواردنه ووهو یاری و شتیر.

(أَلْصَامِت - مِن لَمَال): مردمال/ زیرو زیو.
 (أَلْمَالِ النَّاطِقِ): زیندهمال/ مالیات و ناژهل.
 ("مَالُهُ نَاطِقٌ وَلَا صَامِتٌ"): نه مرده مالی همیه و نه زیندهمال/ هیچی نییه.
 (أَلْصِمِيَّتِ وَالصُّمُوتِ): کهمدوو/ نهدوو.
 "ضَرْبَةُ صَمُوتٌ": لیدانیک بگاته نیسقان و لهتیکات بینهوی دمنگیبیت.

(جَارِيَةُ صَمُوتِ الْخَلْخَالِ): کهنیزهکیکی بینهستور که دمنگی پاوانهکی نهیمت.

(أَلْصِمَت) (فا): خؤ بیدنگردوو.
 (إِنَّهُ يَشْكُو إِلَى غَيْرِ مُصْمِتٍ): هاوار بؤ یهکیک دمبات که به دمنگیهوه نهیمت چونکه نهگهر بهدمنگیهوه بجیت نهیم بیدنگدمبیت.

۲- (أَلْصِمَات): ۱- زوو تینووبوون ۲- نیاز نامانج.

("هُوَ عَلَى صُمَاتِ الْأَمْرِ أَوْ بِصُمَاتِهِ"): نزیکه به نامانج و نیاز بگات.

(أَلْصُمُوتِ): ۱- هورسه قهلفان ۲- ههنگوینی بهشانه پروهست.

(أَلْصَامِتِ) (فا): ماستی مهبیوو چؤراوه/ خهست.

۱۰- (أَلْصِمِصِم): گرگن/ کورتهبنهه نهستورو.
 (أَلْصِمِصِمَةُ وَالصِّمِصِمَةُ (ج) صِمِصِمِ وَصِمَاصِمِ): ۱- ناومندی نهتهوه ۲- کؤمهله خه لکیک.
 الملحق:

صم: (أَلْصَمَامُ): زمانه نامرازیکه بؤ دستبهسه رداگرتنی شله و گاز له بؤرییه کانیداو ریگخستن و باش کشانی و رؤیشتنی بؤ نهوهی به یهک ریپرهودا برؤن.

صَمَامُ الْأَمَانِ: زمانه ی پاریزگاریی/ زمانه ی دلتیایی/ که بهسمر بؤریه توندیی لیکراو مکانه و میه دهر چوونی شله مه نییه که ریگده خات و بهری تهقینهوهی بؤرییه کان دمگریت/ ناهیلنیت شهقبرن.

صمأ: (صَمَأُ. صَمَأُ): دمرچوو/ هاته دهری.
 (-فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ): ناچاری نهو کار میگرد.
 صمت: ۱- (صَمَتَ. صَمَتًا وَصُمُوتًا وَصُمَاتًا): بیدمنگیبوو/ کپیوو.

صَمَتٌ: بیدمنگیبوو/ کپیوو.
 (-ه): بیدمنگیکرد.

(-تِ الْمَرْأَةِ وَلِدَهَا): زنه که منداله کی ده دمکوتکرد شیر و خواردنی دایه.

(أَصْمَتَ): بیدمنگیبوو/ کپیوو/ وسبوو.
 (-ه): بیدمنگیکرد.

(-الْعَلِيلُ): نهخؤشه که زمانی بهسترا/ نقهینهما.

(الْمُصَمَّت) (مفع): پتموی بیبوشایی.

(بَابُ مُصَمَّتْ): دمرگایهکی داخراو که

نهمزانیّت چۆن داخراومو چۆن دمکریتهوه.

(حَائِطُ مُصَمَّتْ): دیواریکی (بیکه له بهرو

کون/ بیده لاقه/ کونپر).

(فَرَسٌ مُصَمَّتْ): نهمسپیکه یه کرهنگ.

(إِنَاءٌ مُصَمَّتْ): قاپیکه ساغو نهشکاو.

(أَلْفٌ مُصَمَّتٌ وَمُصَمَّتْ): همزاری خشتو

تهواو.

صمخ: ۱- (صَمَخَ-هُ الْحَرُّ. صَمَمًا): گهرما

نازاری به میشکی گمیاند.

(الصُّمَّاحُ): ۱- بهز دمتوینریتهوهو دهخریته

سهر درزی قاج بو تیمارکردنی/ به زمتاوکردنی

قلیشی قاج ۲- داخکردن.

(يَوْمٌ صَامِحٌ وَصَمُوحٌ): روژیکه داخ/ زور

گهرم پیاو بیرژینیّت.

۲- (صَمَخَ-هُ بِالسُّوْطِ صَمَحًا): به قامچی لییدا.

(الْأَصْمَاحُ): نازای دستومشین/ نهوهی دلیرانه

هه لده کوتیته سهر نازاگان لییاندادات.

(حَافِرٌ صَمُوحٌ): سمیکه بهکارو جیبه جیهیل.

۲- (صَمَخَ- فَلَانًا. صَمَحًا): له پرسه بابه ته کهدا

له گه لییدا زور کارو توندو رهقبوو.

(الْصِمْحَاءُ وَالصِّمْحَاءَةُ): زهویی رهقمن.

۴- (الْصُّمَّاحُ): بومچک/ بونی ناخوشی نهرهقی

لهش.

صمخ: ۱- (صَمَخَ-هُ. صَمَحًا): دای به کونی

گوپیدا.

(-أَنْفَهُ): لووتی پانکردموه/ شکاند.

(الصِّمَخُ): ههموو لیدانیک/ پیداکیشانیك که

کار بکاته سهر دهموچاو.

(الصِّمَاحُ (ج) صُمَخٌ وَأَصْمِخَةٌ وَالْأَصْمُوحُ):

کونی ناومهوی گوی که بو سهر دهجیت/

بۆری ناومهوی گوی.

(“كُلُّ أذنٍ وَلَوْ دُ وَّكُلُّ صِمَاحٍ بَيَوضٌ”):

ههمووو خاومن گوپیهکی به دهموه دهزیتو

وهك مرؤف ههمووو خاومن گوپیهکی کورتو

نووساو هیلکه دهکات وهك مریشک و بالنده.

۲- (الصِّمَخُ): شتیکی ممیلهو رهقه له گوانی

مهردایه پاش زانه کهی نهگهر بدوشریّتو

گوانه کهی پاکبکریتهوه شیرمهکی له بهری

دمروات.

(الْشَمْنَدُورُ) (عامیة) = الصِّمَخُ. الصُّمَاحُ (ج)

صُمَخُ): چالوی کهمناو.

۲- (إِصْمَخَدُ): له رهاندا سهری ناوسا.

صمد: ۱- (صَمَدٌ وَصَمَدٌ فَلَانًا وَلَهُ وَإِلَيْهِ.

صَمَدًا): نیازی نهویکرد/ رووکرده لای نهو/

بو لای نهو جوو.

(صَمَدٌ هَذَا الْأَمْرُ. صَمَدًا): پشتی بهم کاره

بهست.

(تَصَمَدٌ لَهُ بِالْعَصَا): به دارموه بهرمو رووی

جوو.

(الْصَمَدُ): ۱- سهرداریک گهورمیهک که بهبن

۴- (صَمَدَاتِ الْمَاشِطَةِ الْعُرُوسِ) (في اصطلاح العامة). صَمَدًا: قزداهينمرهکه بووکهکهی خسته سمر شوينیکی بهرز.
 (أَصْمَدٌ - إِلَيْهِ الْأَمْرُ): کارهکهی بیسپارد.
 (الْصَّمَدُ (مص) (ج) أَصْمَادٌ وَصِمَادٌ): شوینی بهرز.
 (الْصَّمَدُ): بهرز/ بالآ/ بلند.
 (الْصَّمَدَةُ وَالصُّمَدَةُ): تاویری بهرزى جهسیو.
 ۵- (صَمَدٌ - الدَّرَاهِمُ) (عامية): پارهی وردمورده کوکردهوو نایه سهریهک ههلیگرت.
 (الْصَامِدُ) (عامية): شتی عمارکراو/ گهنجینهخراو.
 ۶- (الْصَمَدُ): اچتهویک که بویشی نهبیئت ۲- نهو پیاوهی که له جهنگدا نه برسیدمبیئت و نه تینوو/ بهرگهکر.
 ۷- (صَمَدٌ - الْيَوْمُ): گهرمای رۆژمهکه تاویرهسند.
 (الْصَمِيدُ): رۆژی گهرم.
 ۸- (الْصَمَادِجُ): ۱- زۆر سهخت و پتهوو توند ۲- پوختهو پالوتهی ههموو شتیک ۳- پریگیه ناشکراو دیارو روون ۴- شیر.
 (الْصَمَادِجِي): پوختهو پالوتهو ساغی ههموو شتیک.
 (الْصَمِيدُ): زۆر سهخت و پتهوو توند.
 صمر: ۱- (صَمْرٌ - الْمَاءُ صَمْرًا وَصُمُورًا):

نهو هیج نهکریئت ۲- ههمیسه ۲- له ناوه پیرۆزهکانی خودایه.
 (الْصَمَدَةُ): ۱- جاریک بو لاجوون ۲- جاریک پشت پنبهستن.
 (الْصَامِدُ) (عامية): باشماوهی شتی/ که رۆیشتبیت.
 (الْصَمَدُ وَالصُّمُودُ): نیازکراو/ بوچوو/ روتیکراو.
 ۲- (صَمَدٌ - بِالْعَصَا. صَمَدًا): بهدار لییدا.
 (بِ الشَّمْسِ وَجَهَهُ): همتاو/ تیشکی خۆر دموجاوی ههلیروکاندو کاری تیکرد.
 (صَمَدٌ - بِالْعَصَا): بهدار لییدا.
 (صَامِدٌ - صَمَادًا وَمُصَامِدَةً): شهه دارو شهه قسهی لهگهلدا کرد.
 ۳- (صَمَدٌ - الْقَارُورَةُ. صَمَدًا): دمهلبنیکی/ سهریکی بو سوورراحییهکه کردو سهرینایهوه.
 (صَمَدٌ - الرَّجُلُ رَأْسَهُ): پیاومهکه سهری به پهرۆیهک پیچا.
 (الْصِمَادُ): سهری شووشه/ دمهلبنیکی سوراخی.
 (الْصِمَادُ وَالصِّمَادَةُ): دستهسریک یان پهرۆیهک که به سهرموه دمبهسرتیئت و سهرویهستو میزهر نهبیئت.
 (الْصَمَدَةُ فِي إِصْطِلَاحِ الْمَسِيحِيِّينَ): لهلای عیسیاییهکان بهو دستهسهره دهلین که دمخریته ژیر قابی قوربانیی پیرۆز.

ماسییه‌که بۆنی ناخۆشبووه.
 (الْصَمِيرُ): بپاویکی چرووسا و که گوشتی
 به‌سەر ئیسکیدا وشکبۆته‌وهو بۆنی ئه‌ره‌قی
 لیبیت.
 صمغ: ۱- (صَمَغَ هُ بِالْعَصَا أَوْ السِّيفِ): به دار
 یان به شمشیر لیبیدا.
 ۲- (صَمَغَ - الظَّبْيُ. صَمْعًا): ناسکه‌که به
 زهویدا بلا و بووه ره‌ویشت.
 (صَمِعَ. صَمْعًا): بیدهر به‌سانه ره‌ویشت.
 (صَمْعَ - على رأيه): له‌سەر راکه‌ی خۆی
 سوورو هه‌ته‌ر بوو.
 (انْصَمَعَ فِي غَضَبِهِ): ره‌که‌ی نه‌نیشته‌وه.
 (الأَصْمَعُ (ج) صُمَعَانُ): ۱- شمشیری / شیری
 بره‌رو تیژ ۲- دلۆشیارو دل‌قایم ۲- گه‌یشتو به
 به‌رزترین پایه‌و جی.
 (الأَصْمَعَانُ): دلۆشیارو قایم و رای به
 ئه‌نجام / چه‌سپوو.
 (الْصَمِعُ): ۱- دلۆشیار دل‌قایم ۲- نه‌به‌رد /
 نازا / دلاور.
 ۲- (صَمِعَ - فِي الْكَلَامِ. صَمْعًا): له‌سه‌که‌دا
 هه‌له‌یکرد / به‌هه‌له‌دا چوو.
 ۴- (صَمِعَ - أذْنُهُ صَمْعًا): گوێقوتبوو / گوێ
 بچوو و کبوو به‌سه‌ریه‌وه نووسابوو.
 (أَصْمَعُ (م) صَمْعَاءُ): گوێقوت.
 (الأَصْمَعُ (م) صَمْعَاءُ (ج) صَمِعَ): ۱- گوێ
 بچوو ۲- په‌ری نه‌رم و جوان ۲- پروومکێک

ناوه‌که له‌ لیژگه‌یه‌که‌وه هاته‌خواری و مه‌نگ
 ره‌ویشت.
 (الْصَمْرُ): شوین مه‌نگی ناوی دا‌په‌ریو.
 ۲- (صَمْرَ. صَمْرًا وَصُمُورًا): رژد بوو /
 چرووکیکردو شته‌که‌ی نه‌دا.
 (صَمْرَ وَأَصْمَرَ - الرَّجُلُ): چرووکیکرد.
 (الْمَتَاعُ): بۆه‌لگرتن و عه‌مارکردن که‌لوپه‌لی
 کۆکرده‌وه.
 (الْصَامِرُ (فَا) (ج) صَامِرُونَ): چرووک / رژد /
 ده‌ستقووچاو.
 ۳- (صَمْرَ وَصَمِيرَ - اللَّيْنُ صَمْرًا وَصَمْرًا):
 ماسته‌که زۆر ترشبوو.
 (أَصْمَرَ - اللَّيْنُ): ماسته‌که زۆر ترشبوو.
 (الْصَمْرَةُ وَالصَّامُورَةُ): ماستیکی زۆر ترش
 که ناخۆشیبیت.
 ۴- (صَمْرَ وَأَصْمَرَ - الرَّجُلُ): بپاوه‌که که‌وته
 خۆرئاوا بوون.
 (الْصَمِيرُ): خۆرئاوا بوون / زه‌ردمه‌په‌ر.
 ۵- (الْصَمْرُ): بۆنی مسکی تازه.
 (الْصَمْرُ وَالصَّمْرُ): بۆگه‌ن.
 (الْصُمْرُ (ج) أَصْمَارُ): لیوانلیو / په‌ر تا لیوی
 هاپ.
 ("مَلَأَ الْكَأْسَ إِلَى أَصْمَارِهَا أَوْ أَصْبَارِهَا):
 جامه‌که‌ی (لیوانلیو کرد / تا لیوانی په‌ریکرد).
 (الْصَمِيرُ): بۆگه‌نبوو / بۆنناخۆش.
 ("يَدِي مِنَ السَّمَكِ صَمِيرَةً"): ده‌ستم به

(-اللبُّنُ أَوْ المَاءُ): شیرمه که یان ناومه خراببوو
تامی ناخوْشبوو.

(-الرَّجُلُ): کابرا خرابی لیدمرچوو/
ناراستبوو.

(أَصْمَقَةُ): شیری ترشاوو خراببوو.

۲- (صَمَقَر - اللَّبْنُ): ماسته که زور ترشبوو.

(إِصْمَقَر - اللَّبْنُ): ماسته که زور ترشبوو.

(-بِ الشَّمْسِ): خوره که تاویسه‌ند.

صمک: (إِصْمَاك - الرَّجُلُ): قوشقیبوو/ زور
تووره بوو.

(-اللبن): شیرمه و امه‌یی وه که په‌نیری
لیهات.

(-بِ الأَرْضِ): زهویه که باران ته‌پیکرد.

(-الجِرْحُ): برینه که هه‌لاوسا.

(أَصْمَكُوكُ وَالصَّمَكِيكُ): انه‌زانیکی

هه‌له‌شه‌ی شهرانی ۲- به‌هینزیکی توندوتیز

۲- که‌سیکی وشکی نه‌زاندووی که‌رت‌ر ۴- شتی
لینج.

صمل: (صَمَل - الشَّيْءُ صَمَلًا): ۱- ره‌ق و توندو
سه‌ختبوو ۲- وشکبوو.

(أَصْمَل - هُ الصِّيَامُ): رۆژوو وشکی‌کردموه/
چرووساندی.

(إِصْمَالُ): توند بوو.

(-النبات): روومه که به‌یه‌کداچوو/ تیکنالا.

(الصُّمْلُ): توند سروشت.

أَصَامِلُ وَالصَّمِيلُ: وشک.

به‌ری دمرکردبیت به‌مه‌گی نه‌خوْشی لی
نه‌دابیت.

صمغ: (صَمَغ - الشَّيْءُ): ۱- شته‌گی که‌تیراویکرد
۲- به‌که‌تیره چه‌سپیکرد (عامیة).

(أَصْمَغ - بِ الشَّجَرَةِ): دره‌خته که‌تیره‌ی
دمرکرد.

(-الشدق): لا‌غاومه که‌مفچه‌ندو تفی زور
بوو.

(إِسْتَصْمَغ - الشَّجَرَةَ): دره‌خته‌گی بریندار
کرد تا جه‌وی دمرکات و کوْی بکاته‌وه.

(أَلصَّمغ وَالصَّمغ. الواحِدَةُ صَمغَةٌ وَصَمغَةٌ

(ج) صُمُوغُ): که‌تیره/ گه‌وه‌ن/ جه‌وی. شتی‌که
دره‌خت دم‌ریده‌کات و پی‌وه‌ی ره‌فدمبیت.

(الصَّمغُ العَرَبِي): که‌تیره‌ی عه‌رمبی.

(صمغ عامیة) = الصمغ. الصمغان

والصمغتان والصامغان والصماغان (ع ۱):

نه‌ملاولای دم/ لا‌غاوه.

(أَلصَّمغ وَالصَمغَةُ): شتیکی ره‌فه له‌ شیردا
دمبیت و په‌کسر باش زانه/ ژمکی شیر.

(أَلصَّمغان): که‌سیکه که‌ گوئی چه‌وریو

پییسی دم‌ریدات یان لووتی که‌میل و یان ده‌می
که‌فو یان چاوی ره‌پوق دم‌ریدات و پی‌وه‌ بیت.

۲- (إِسْتَصْمَغ - فُلَانُ): بریندار بوو برینه‌گی
پیس بوو.

(أَصْمَغَةُ): برین که پیس بووبیت.

صمق: ۱- (أَصْمَق - البَابُ): دمرگا که‌پیداخست.

۲- (رَجُلٌ صَمِيَانٌ): پیاویکی به نازارو زمبرو
زمنگ بهسمر خه لکهوه.

۳- (صَمِي - الْأَمْرُ. فَلَانَا صَمِيَاً): کارهکهو
بارمهکی بهسمردا کهوتو تووشبوو.

(أَصْمِي - مَنِيَتَهُ. إِضْمَاءً): مهرگی نوشی.

(إِضْمَاءً): مهرگنوشین/ مردن.

صَنَ ۱- (أَصْنٌ): بۆگه نیکرد/ بۆنی
ناخوشبوو.

(-الماء): ناومهکه (گه پرایهوه/ بۆگه نوبوو).

(-اللحم): گوشتهکه بۆگه نوبوو.

(أَلصِن): میزی کورکن که زور بۆگه نهو
زیندموریکه له پشيله ده جیت.

(أَلصِنَّة) (عامية): بۆنی میز.

أَلصِنَّة: ابوی ناخوشی بنباخهل ۲-بۆنی
بۆگه نه گشتی.

(أَلصَّنَان (ج) أَصِنَّة): هه موو بۆنیکی
ناخوش.

۲- (أَصْنٌ): به فیزموه لووتیکرده ناسمان.

(-الرَجُلُ): تهواو رقی ههستا.

(-على الأمر): لهسمر کارمهکه پینداگرتو
سوور بوو.

۳- (أَصْنٌ - الرَّجُلُ): بیدهنگبوو.

۴- (أَلصِن (ج) صِنَان): نیمچه سه بهمه.

(أَلصِن): سه رمتای برچی پیریزن.

(أَلصَّنَان): نازا/ دلیر.

(أَلصَّن): خۆبیناگاگردن/ خۆگنیکردوو.

۲- (صَمَل - الرَّجُلَ عَنِ الطَّعَامِ. صَمَلًا
وَصُمُولًا): دمستی له خواردن گرتهوه/ وازی
له خواردنهکه هینا.

۳- (صَمَل - هُ بِالْعَصَا. صَمَلًا وَصُمُولًا):
دارکاریکرد/ بهدار لییدا.

۴- (أَلصَمَيْل): له رقدای پیشی خواردموه
سهری ناوسا/ گیقی خواردموه.

(أَلصُمَّئِلَة): وهی/ چورتوم.

صَمِي ۱- (صَمِي - الرَّجُلُ صَمِيَانًا):
تهپاوتلیکرد/ خۆی وهرگیرا.

۲- (صَمِي - الرَّجُلُ صَمِيَانًا): راپهری و
گورجبوو.

(صَمِي - الصَّيْدُ. صَمِيَاً): نیچیرمهکه
به بهرچاوتهوه پاش پیکرانی مرداربووموه.

(“مَاصِمَاكْ عَلِيَه”): چی پالی پیوفنایت
به لاماری بدهیت یان نهوه بکههیت.

(أَصْمِي - الرَّجُلِ. إِضْمَاءً): خیرایکرد.

(-الصَّيْدُ): نیچیرمهکی پیکاو به بهرچاویهوه
مرداربووموه (له خیرایی و سوکدهستییهوه هاتوه).

(-الْقَرَسُ عَلَى لِجَامِهِ): چارهویکه به
لغاومکههیدا گهستو رویشت.

(إِنصَمِي - عَلَيْهِ إِضْمَاءً): خۆی بهسمردادا.

(-الطَّائِرُ): بآلندمهکه داهاته خوارموه خۆی
پیندا/ به لاماریدا.

(أَلصَمِيَان (مص) (ج) صَمِيَان): به زمبرو
زمنگ/ درو به چنگ.

چېره له نیوهی گۆزی زهویسی باگوردا دمړویت
زور جوړی همپه هندیکی بؤ رازاندنهمو
جوانسی دمړونیریت له هندیکیان (رین/تربهنین) دمرددهینیریت.

(الصنوبری): نهوهی له شیوهی بهری
سنهوبردایه خړو درېژ یان قووجهکییه.
(الصنوبریات) (ن): کومه له داریکه که دوو
لمتکهپین بهشی زوریان درختی هممیشه
سهوزنو راتینجین (نهوانهن که جهوی
دمردمدن) وهگو داری کارو داری نهرزو
تهنوب و سوورهچارو سهر و عمرعر.

۴- (صنّج- البخیل): چروومکهکه گرژبوو له
شت لیخواستندا.

صنّت: (أصنّت- الشيء): شتهکهی توند
دامهزاندو چهسپاند.

(الصنوت (ج) صناییت): بهرگی سوراحیی
ملباریک.

صنّج: ۱- (صنّج-ه بالعصا صنوجاً): به دار
شلکو تیکرد/ لییدا.

(صنّج- به تصنیجاً): دایبهمهویدا.

(الصنّج (ج) صنوج) (مو): (صفيحة مدورة
من النحاس الاصفر تضرب على اخرى
مثلها للطرب (مو) آلة اخرى للطرب لها
اوتار). ساجوک تهخته مسیکی زمردی خړه
بؤ خوښی به پهکیکیتری وهک خوښی به پهکدا
دمدریت. نامیریکی موسیقایتره بؤ خوښی که

صنّب: ۱- (الصناب) (ط) (يونانية):
پېخوړیکه له خهرته لهو شلهرون دمکریت.

(الصناب والصنابة): پشتو سکی درېژ.
(الصنابی): رهنگسوورفلی و سپی.

۲- (صنبر-ت النخلة. صنبرة): دارخورماکه
له بنهوه باریک و قهذکزو کهمبهر بوو.

(الصنبر): همموو شتیکی باریک و بیهیز.

(الصنبور (ج) صناییر): پیاوی زمبوونی
داماوی بیمال و منال بیپشتیان.

(الصنبور والصنبرة (ج) صناییر):

۱- دارخورمایهک که له بنهوه باریکییت و

کهمبهر بیّت ۲- دارخورمایهک که له بنی

دارخورمایهکیترهوه دمهاتبیّت بی نهوهی
بروینیریت.

۲- (الصنبر (ج) صناییر) (ضد): ۱- بای سارد

۲- بای گهرم ۳- دووهم روژی برجی پیریزن که

له کوّتایی زستاندایه.

(ليلة صنبر و صنبر): شهوی زور سارد یان

زور گهرم.

(صناییر الشتاء): نهوپهری سهرماو سولهی
زستان.

(الصنبور (ج) صناییر): ۱- بهدزمان/ ناپاک/

موخهنمت ۲- مندالیکسی بچووکسی زورزان

۳- (ضد) بای سارد/ بای گهرم ۴- کونی گول که

ناومکهی لیوه دمرددهچیت.

(الصنوبر) (ن): داری (کارو/ سنهوبهر) داریکی

ژێرداره و لێدهدریت.

(صَنْجُ الْعَجْنِ) (فارسیه): دهنگی جنۆکه.

(الصُّنُوجُ): ئەلقەى كەمەى دەف/ چىوهى دەف.

(الصَّنَاجُ وَالصَّنَاجَةُ): خاوهن ساجى لێدان.

(صَنَّاجَةُ الْحَيْشِ): تەپلى سوپا.

(صَنْجُ- النَّاسِ. صُنُوجًا): هەر كەسەى

بردهوه سەر ڕەسەن و ڕېشەى خۆى.

(صَنْجُ): ڕەسەن و ڕېشە.

(“مادري أَيُّ صَنْجٍ هُوَ”): نازانم ئەو لە ج

ڕەسەنىكە و چۆن مەروڤيەكە.

۲- (لَيْلَةُ قَمَرَاءُ صَنَّاجَةٌ): مانگەشەوێكى

ڕووناك.

صند: ۱- (الصُّنْدُودُ (ج) صَنَادِيدُ): گەورمەهكى

نەبەرد/ ئازا.

(الصُّنْدِيدُ (ج) صَنَادِيدُ): گەورمەهكى ئازا/

دلیڕ/ نەبەرد.

الصُّنْدِيدُ (-مِنَ الرِّيحِ أَوْ البَرْدِ): باى زۆر

توند یان سەرمايهكى زۆر سەخت.

(“يَوْمٌ حَامِي الصُّنْدِيدِ أَوْ الصَّنَادِيدِ”):

ڕۆژێكى زۆر گەرم.

(-مِنَ الغَيْثِ): بارانى لێزمەو دڵۆپ گەوره

گەوره.

(الصَّنَادِيدُ): ۱- كەسانىكى زرنهگو زۆرزان

۲- دەستهيهكى سوپا.

۲- (صَنْدُقُ- البِضَاعَةِ) (ت): كالاو كەلوپەلهكەى

خستە سنوڤهوه.

(الصُّنْدُوقُ (ج) صَنَادِيقُ): سنووق.

(الصُّنْدُوقَةُ): سنووقۆلكە/ گچكە سنووق.

(الصُّنْدَلُ) (ن): دارى سەندەل. چۆره دارىكى

هيندى گولسپييه دارهكەى بۆنى خۆشه و زۆر

بەسەندە بەرمەكەى هيشووييه تۆويكى سەوزى

هەيه. بۆ مەبەستى پزىشكى بۆ نەخۆشى دل

بەكاردههينریت بەرى داره سوورمەكەى گەرم و

تيزه پاشان زەردمەكەى كەمترەو سپييهكەى

سارده.

(الصُّنْدَلُ وَالصُّنَادِلُ): كەلله گەوره.

الصُّنْدَلَانِي (ج) صَنَادِيلَةُ): دەرمانگەروه.

صنر: (الصِّنَارُ وَالصِّنَارُ الْوَاحِدَةُ صِنَارَةٌ

وَصِنَارَةٌ (ن) (فارسیه) == شجر الدلب):

سوورهچنار.

(الصِّنَارَةُ (ج) صَنَانِيرُ): قولاپ-ئەو قولاپەى

بەسەرى تەشپييهومەه ئەو قولاپەى ژنان كە

شتى خوورپى پێدەچنن.

(صِنَارَةُ الصِّيَادِ): قولاپى ماسيگرتن و ڕاو.

(“رَجُلٌ صِنَارَةٌ وَصِنَارَةٌ (ج) صَنَانِيرُ):

پياوێكى بەدەرفتارە/ بەدخووه.

(الصُّنُورُ): ۱- چرووك/ ڕژد ۲- بەدەرموشت.

صنع: ۱- (صَنْعَ- الشَّيْءِ صَنْعًا وَصُنْعًا):

شتهكەى دروستکرد. سازاند.

(-بِهِ صَنِيعًا قَبِيحًا): بەدىي لهگەلدا كرد/

كردەوميه ناشرينى بەرامبەر كرد.

(صَنْعَ- الشَّيْءِ): وەستايانە شتهكەى

دروستکردو رازاندموه.

(أَصْنَعُ - الرَّجُلُ): فیربوو له پیشهکهیدا بوو به وستایهکی کارامه و قال.

(تَصْنَعُ): ۱- پرووکه شکاریکرد ۲- خووی وا پیشاندا/ نواند که شارمزایه و ایشنه بوو ۲- له

بهرگ و قسه کردندا خووی نواند ۴- ریاییکرد.

(تِ الْمَرْأَةِ): ژنه که نارایشتی خویکرد بو دره و دهرمانی زوری له رووی هه لسوو (عامیه)

(إِصْطَنَعَ - شَيْئًا): شتیکی به دروستکردندا/ داوایکرد بویدروستبکه ن.

(إِسْتَصْنَعَ - هُ الشَّيْءُ): داوای له و کرد که شتیکی بو دروستبکات.

(أَلْصَنَعَ) (مص): دروستکردن/ سازدان.

(رَجُلٌ صَنَعَ الْيَدَيْنِ (ج) رجال صنعون): بیاویکی دسترمنگینه / وستایه و کارامیه له پیشهکهیدا/ کارزانه.

(أَلْصَنَعَ (ج) أصناع): ۱- دروستکراو/ کراو ۲- بهرگدروو ۲- بهرگ ۴- سهروبهست/ میزمر ۵-

گؤل/ جهوز ۶- قه لا ۷- شیشی گوشت و کهباب برژاندن.

(رَجُلٌ صَنَعَ الْيَدَيْنِ (ج) رجال صنعون): بیاویکی دسترمنگین/ کارزان و کارامه له پیشه داو دستسووکه له کاردا.

(الصَّنْعَةُ): جاریک دروستکردن و نه نجامدان.

(أَلْصَنَعَةُ): ۱- پیشه/ کاری (دروستکهر/ پیشه ساز).

(أَلْصِنَاعُ): ناوبهست داریکه بو ماومیه که بهری ناوی پیدمگیریت.

(رَجُلٌ صِنَاعُ الْيَدَيْنِ (ج) صنُع و صنَع الْيَدَيْنِ): بیاویکی دسترمنگین و دستسووک له پیشه ی دستیدا کارامیه و گورجه.

(إِمْرَأَةٌ صِنَاعُ الْيَدَيْنِ وَإِمْرَأَتَانِ صِنَاعَانِ وَنِسْوَةٌ صُنْعُ): نافرمتیکی دسترمنگین و دستگورجه و کارامیه له کارمه کهیدا دوو

نافرمت و نافرمتانی دسترمنگین و کارامه ن له پیشه و کارمکانیاندا.

(وَيُقَالُ لِلشَّاعِرِ وَكُلِّ بَلِيغٍ: هُوَ صَنَعَ اللِّسَانِ وَلَهُ لِسَانٌ صَنَعٌ): به هه موو شاعیر و رموانی بیژیک دموتریت نه و شارمزاو به زمان و کارامه و زمانباراوه.

(أَلْصِنَاعَةُ وَالصِّنَاعَةُ (ج) صناعات و صنایع): ۱- پیشه/ شارمزیی و فیربوونی به کردنی نه و پیشه و کاره و مهشق له سر کردنی وه که بهرگدرووی و چنن و پیشه یتر ۲- زانستی چۆنیه تی کارکردن و له سر رویشتی وه که زانستی گفته.

دهلین وشه ی (أَلْصِنَاعَةُ) بو نه و شتانه دموتریت که پیشه بییت و دروستکردن بییت، مادیی ده بییت/ ههست پییکراو بییت به لام (أَلْصِنَاعَةُ): بو شتیکه که مادی نه بییت له سروشته وه بییت وه کو کیشی هه لبهست که هه ندیک به خوړست ههست به کیشه کان

کوره‌هنگ که دور له خانوموه بوی
تخراند مگریت.

(الصَّنَعَة وَالْمَصْنَعَة (ج): مَصَانِع): گۆلی
بارانا که باراناوی تیدا کۆدمگریته‌وه.

(المَصَانِع): ناوایی و دبیان و فه‌لاو کۆشکان.
۲- (صَنَع - إِلَيْهِ مَعْرُوفًا. صَنَعًا وَصُنْعًا):
چاکه‌یه‌کی له‌گه‌لدا کرد/ بیاومتی له‌گه‌لدا
کرد.

(أَصْنَع - الرَّجُلُ): یارمەتی په‌کی‌کیریداو
کۆمه‌کی کرد.

(إِضْطَنَعَ - عِنْدَهُ صَنِيعَةٌ): چاکه‌یه‌کی
له‌گه‌لدا کرد.

(- فُلَانٌ): خواردنی دروستکردو له‌ ری
خودادا به‌خشییه‌وه.

(- الرَّزْقُ): رۆژی پێشکه‌شکرد.

(الصَّنَع): ۱- چاکه/ بیاومتی ۲- رۆژی.

(الصَّنِيع (ج) صُنَع): ۱- خیرو چاکه ۲- خواردن.
(الصَّنِيعَة (ج) صَنَائِع): چاکه/ خیر بیاومتی/
دمستگیرویی.

(الصَّنَعَة): میوانییکردن و نانی بۆ کردن.
("كُنَا فِي مَصْنَعَةِ فُلَانٍ"): له‌ میوانییو
ناخواردنی فیساردا بووین.

۲- (صَنَع - الْفَرَسَ صَنَعًا وَصُنْعًا): ئەسپه‌که‌ی
چاک به‌خپوکردو دهره‌یناو رامکرد.

(إِضْطَنَعَ - هُ): ته‌می‌یکردو په‌رومردمیکردو
باش دهره‌ینا.

ده‌کاتو پێدمزانیت هه‌یشه به‌ فیربوون
کێشه‌کان دزمانیت.

(الصَّنَاعَة): ناوبه‌ست، داریکه به‌ری ناوی
پێدمگریت.

(الصَّنِيع (ج) صُنَع): ۱- دروستکراو ۲- شمشیری
سافو و لووسکراو ۳- تیر ۴- به‌رگی چاک و ته‌میز.
("رَجُلٌ صَنِيعٌ الْيَلِينُ"): بیاویکی کارزان و
به‌ده‌ستوبرده/ وه‌ستایه‌کی چابوکه. (م)
(صَنِيعَةُ الْيَلِينِ): ژنیکی ده‌س‌تره‌نگین و
کارزان و به‌ده‌ستوبرد.

(قَوْمٌ صَنَعِيٌّ وَصِنْعِيٌّ وَصَنَعِيٌّ
وَأَصْنَاعُ الْأَيْدِي): خویشگه‌لیکی کارساز/
کارامه/ لیزان و چابوک/ وه‌ستا له‌ کاردا.

(الصَّنِيع (فا) (ج) صُنَاع): نه‌وه‌ی به‌ده‌ست
کاربکات/ بکه‌ر/ نیشکه‌ر/ کریکار/ کارگه‌ر/
دروستکه‌ر.

(الصَّنِيعَة): مبی و شه‌ی (الصانع).
(إِمْرَأَةٌ صَانِعَةٌ الْيَدِينِ): نافرمتیکی شارمزاو
کارامه و چابوکه له‌ کاری ده‌ستیدا.
(صَانِعَة) (عامية): کاره‌که‌ر.

(الصَّنِيع (عامية): نوکه‌ر/ خزمه‌تکار/
شاگرد.

(الصَّنَع (ج) مَصَانِع): ۱- گۆلی باراناو ۲- کارگه/
شوینکار وه‌ک هی دارتاشییو ناسنگه‌رخانه
شوینی به‌رگدروویی.

(الصَّنَعَة): شوینی به‌خپوکردنی هه‌نگو

(الإِصْطِنَاعِيّ): ناسروشتی/ دستکرد.
 ("حَرِيرٌ إِصْطِنَاعِيّ"): ناوریشی دروستکراو.
 (زُهُورٌ إِصْطِنَاعِيّ): گولی دستکرد. نهوی
 به ناویتهی کیمیایی بهره‌مدیت.
 (مَطَاطٌ إِصْطِنَاعِيّ): لاستیکی دروستکراو/
 دستکرد.
 (أَلْتَصَّنَعُ): به‌دروو خوناندن/ ساخته‌کاری
 له وتارو هه‌لسوگه‌وتدا.
 (تَصْنَعُ الْقِتَالِ): به‌دروو ساخته شهرکردن.
 (أَلْتَصَّنَعُ): خوناندن و قه‌به‌یی له
 قسه‌وکرداردا.
 (تَكَلَّمَ بِتَصْنَعٍ): به‌خودمرخستن و خوناندنه‌وه
 قسه‌یکرد.
 ("أَلْتَصَّنَعُ فِي اللَّبَاسِ"): خوناندن به‌بهرگه‌وه.
 (أَلْتَصَّنَعُ فِي النَّقْدِ الْأَدْبِيِّ): له ره‌خنه‌ی
 ویزه‌مییدا. رازاندنه‌وه و دروو ناراستی
 تیئه‌لکیشکردن پیداه‌لدان به‌جوریک که له
 شیوه‌و ره‌روی ساده‌و ناسایی دهرچیت.
 (أَلْتَصْنِيعُ): ۱- به‌پیشه‌سازیکردن
 تصنیع منطقه، بلاد: پیشه‌سازیکردنی ولات و
 دامه‌زراندنی پیشه‌سازی تیایدا ۲- به‌هؤو له ری
 نابوورییه‌وه میلمت پیشه‌ساز بکریت/ بکریته
 میلمتیک پیشه‌سازی.
 ("تَصْنِيعُ النِّقْطِ"): نهوت بکریت به‌ماده
 یان کالوو که‌لوپه‌لی پیشه‌سازی.
 ("تَصْنِيعُ الْفَوَاكِهِ"): میوه بکریته

(هـ لِنَفْسِهِ): بؤ خوی هه‌لیژارد.
 (صَنْعَةُ الْفَرَسِ): باش به‌خیوگردن و
 چاودیریکردنی چاره‌وی.
 (الصَّنِيعُ (ج صُنْعُ): نه‌سپی چاک به‌خیوگراو و
 په‌رومرده‌گراو و چاک دهره‌نینراو.
 ("سَيْفٌ صَنِيعٌ"): شمشی‌ریکی چاک راگیراو.
 ("هُوَ صَنِيعِي"): نه‌وه دهره‌تووی دهستی منه/
 من به‌خیومکردوووه باش په‌رومرده‌مکردوووه
 دهرمه‌یناوه/ باش پی‌مگه‌یانددوه.
 (الصَّنِيعَةُ): ۱- دهره‌تووو/ پی‌مگه‌یشووو ۲- چاکه‌و
 پی‌اوته‌ی.
 (هُوَ صَنِيعَتِي): نه‌وه دهره‌تووی دهستی منه/
 چاک به‌خیوو په‌رومرده‌وه فی‌رمکردوووه.
 ۴- (صَانِعٌ هـ. مُصَانَعَةٌ): له‌مگه‌لیدا هه‌لیکردو به
 پی‌چه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی له‌ دلیدا بوو ره‌فتاریکرد
 ۲- دلی راگرت ۲- به‌رتیلیدایه.
 ("مَنْ صَانِعٌ بِالْمَالِ لَمْ يَحْتَشِمِ مِنْ طَلَبِ
 الْحَاجَةِ"): نه‌وه‌ی به‌رتیل بدات شهرم له
 داخوازپییه‌که‌ی ناکات.
 (هـ عَنِ الشَّيْءِ): هه‌لیفریواند/ له‌ خسته‌ی برد.
 (-الرَّجُلُ): هاوری‌په‌تیی پی‌اوهمگه‌یکرد.
 ۵- (الصَّنِيعُ (ج): کرمیکه یان جانهم‌ریکی ورده.
 أَلْصَّنِيعُ (ج) مَصَانِيعُ کارگه/ کارخانه.
 الملحق:
 صنع: (الصَّنَائِعِيّ): ۱- پیشه‌کار ۲- خاومن
 پیشه‌په‌کی دهستی وه‌ک به‌رگندروو و ناسنگه‌ر.

كهرسهيهكى پيشهسازيى و كارگهى بو دابنرئت.

(التصنيف - في النقد الأدبي): له رهنهى ويژميدا رازاندنهوى ناخوتن و جوانگردنى بهيى پيوهنانى زيادرمويى.

صنف: ۱- (صنف - الشيء): شتهكهى بولبولگردو له يهكى جيايگردنهوه/ بولينگرد. (- الشجر): درهختهكه گهلايگردو بولبولبوو. (- التمر): خورماكه ههنديكى گهيشت و ههنديكى نهگهيشت ههنديكى رهنگيگردت و ههنديكى نهگيگردت.

(تصنيف - الشجر أو النبات): درهختهكان يان رووگهكان جهشن جهشنبوون. الصنف (ج) اصناف و صنوف: نيشانه سيفمت.

(صنفه كذا): نيشانهكهى نهوميه نهو بولهيه.

(الصنف والصنف (ج) اصناف و صنوف): جورو بابمتو جهشن. (عنده صنف من الامتعة): جوره كهلووپهليكى ههيه.

۲- (تصنيف - الشجر أو النبات): درهختهكان يان رووگهكان/ گوپكهى گهلاى تازمياى دمرگرد.

(ت - الشفة): ليومهكه ترمكى/ قليشا يان تويزى ههلا.

(ت الساق): لاقهكه قليشا.

(الأصناف (ج) صنّف) (ح): نييره وشترمرخى لاق تويزههلاو.

۳- (صنّف - الكتاب): بهرتووگهكهى داناو بهشبهشيكرد.

(التصنيف الواحد تصنيف): بولين/ بابمتگردن و بهشبهشكردن.

(الأصناف (ج) مصنّفات): (كتيبي/ بهرتووكى) دانراو.

۴- (صنّف - الثوب (ج) اصناف و صنوف): بهراويرو داميني كراس.

(الصنفة والصنفة - من الثوب): بهراويزي بهرگهكه.

۵- (الصنافر): شتهكه تهنهاو همر خوي بهرووتى.

(الصنافة): زول.

"ولد صنافة": منداليك كه نهزانرئت باوكى كييه.

صنق: ۱- (صنق - حبسه أو إبطله. صنقا): لهشى يان بنباخهلى نارمقى زوريگردوهو بوئى پيسى دايهوه.

صنق: لهش يان بنباخهل بؤگن.

(الصنق) (مص): نارمگردنهوى زورى بنباخهل و بؤمچكدهوه.

(الصنق): بؤگن/ بؤمچك.

(الصانق (ج) صنقة): بؤمچكيكى زور بؤگن.

۲- (أَصْنَى - النَّخْلُ): دارخورماکه براله‌ی له
بنهوه دمرگرد.

(أَلْصَنُو (م) صِنُوَّة (ج) أَصْنَاء وِصْنَوَان):
۱- برای دایک و باوکی ۲- کور ۳- مام.

أَلْصَنُو (م) صِنُوَّة (ج) أَصْنَاء وِصْنَوَان:
۱- برای دایک و باوکی ۲- کور ۳- مام.

(صِنُوَّة): ۱- خوشکی دایک و باوکی ۲- کج/
دۆت ۲- پوور/ مهتی.

(أَلْصِنُو أَوْ الصُّنُو): دوو دارخورما یان پتر
له بنجیک بینه دمری ههریه‌گه‌یان براله‌ی
ئه‌ویتره.

(صِنَوَان وِصْنِيَان وِصْنِيَان وِصْنِيَان وِصْنَوَان
وِصْنَوَان (ج) صِنَوَان): دوو براله.

(رُكْبَتَان صِنَوَان): دوو بیر نزیکیه‌کن یان به
سه‌رچاومه‌کن.

(أَلْصِنُوَّة): ۱- خوشکی دایک و باوک ۲- کج/
دۆت/ که‌نیشک/ کیژ ۲- پوور/ مهتی/ خوشکی
باوک.

(أَلْصِنُوَّة وَالصُّنُوَّة): براله.

۳- (أَلْصِنُو (ج) صُنُو): نشیوی نیوان دوو شاخ
که ناوی پیدا بروت/ دۆل.

(أَلْصَانِي): که‌سیکه که به کارکردنه‌وه به
گوزاره کردنه‌وه به‌ندبیت.

(أَلْصِنَايَة): پاکی شتیک/ گشت شته‌که.

(“أَخَذَهُ بِصِنَايَتِهِ”): پاکی شته‌که‌ی برد/

هه‌موو شته‌که‌ی برد.

۲- (أَصْنَقَ - عَلَيْهِ): بی‌ی لیداگرت/ له‌سه‌ری
سوور بوو.

۳- (أَصْنَقَ - فِي مَالِهِ): دارا‌که‌ی/ ماله‌که‌ی باش
هه‌لسوورپ‌راند.

(الْمُصْنِقُ وَالْمُصْنِاقُ): حوشررداری چاک که
باش به‌خیویان بکات.

۴- (رَجُلٌ صِنِقٌ): بیاویکی که‌ته/ چه‌ته‌ول.

صِنِم: (صِنِم - الْعَبْدُ صِنَمًا): کۆیله‌که به
هیز بوو.

(صَنِيم (م) صَنِيمَة (ج) صَنِمَات): به‌هیز/
به‌توانا.

(صَنِيم - تِ الرَّائِحَة): بۆنه‌که ناخۆشبوو/
بۆگه‌نبوو.

(صَنَمٌ): دمنگی لیبه‌یدابوو/ دمنگی هات.

(أَلْصَنَم (ج) أَصْنَام (فَارَسَة وَقِيل آرَامِيَة
أَوْ عِبْرَانِيَة): بت و ههر شتیک بپه‌رس‌تریت
خودا نه‌بیت وینه‌ بیت/ په‌یکه‌ر بیت و ههر
شتیک‌تر/ هه‌موو خودا درۆزنه‌یه‌ک.

(أَلْصِنَمَة): ۱- هه‌موو لاسکی په‌ری بالندمه‌که
۲- وه‌ی/ ناپۆره/ جور‌توم یان مرو‌فی زۆرزان.

صنا: ۱- (أَصْنَى وَتَصْنَى إِصْنَاءً وَتَصْنِيًا):
لای ناگرو منه‌جه‌له‌که‌وه دانیش‌ت لرفه‌لرفی
خواردنیبوو که‌بابی لیئه‌داو گوشتی دمبرژاندو
دیماشیبه‌وه‌وه تا چاوم‌ریی خۆله‌میسه‌که‌یشی
بوو.

الصِنَاء وَالصِنِي: خۆله‌می‌ش.

صه: ۱- (صَه): وسبه / قوروههپکه / بیدمنگبه (بُو نیرومو و بُو هموان همروا دموتریت).
 (صَه): وسبه / کهمیک وسبه / ناتو بیدمنگ.
 (صَه - الْقَوْم): خویشگهلی دهمکوتکردو بیاندا ههشاخا.
 ۲- (صَهْصَه - بِالْقَوْم): پییوتن: وس / وس / بیدمنگ بیدمنگ.
 صهب: (صَهَبَ وَاصْهَبَ وَاصْهَبَ - الشَّعْرُ. صَهَبًا وَصُهْبَةً وَصُهُوبًا): قزکه سورباو یان زمردباو بوو / مهیلو سوور یان مهیلو زمرد بوو.
 أَصْهَب: سوورباو یان زمردباو.
 (أَلْصُهَاب): شوپنیکه که حوشتی بهو ناوهوه نراوه. حوشتی (صُهَابِي).
 (أَلْصُهَابِي): ۱- سپیواشت / زور سپی نهپیت.
 (- من الجمال): حوشت سوهابی.
 (أَلْصُهَب (م) صُهَبَاء (ج) صُهَب): ۱- نال / سببی سوورباو ۲- (ح) شیر.
 (أَصْهَبُ السِّبَال): دوزمن.
 (أَلْصُهَبَاء): ۱- میی وشه (أَلْصُهَب) ۲- مهی (لمیهر رهنگهکی وا ناوناوه).
 (أَلْصُهَب): ۱- گوشتی بهزدار / چهوریدار ۲- گوشتی کهمیرژاو.
 ۲- (أَلْصُهَابِي): ۱- مشمو فرمبیت و کهمی نهکردبیت ۲- توندوتیز / سهخت.
 ("الموت الصُهَابِي"): مردنیکه سهخت و

گران.
 (الموت الأحمر): مردنیکه بهکوشته جوون.
 (أَلْصِهَب (ج) صِهَاب): ۱- پیاوی دریز ۲- تاویری سهخت ۳- زهوی تهختانی ۴- نهوپهری گهرمی ۵- رژی گهرم / گهرمپرژ ۶- شوپنیک که خور داخیبکات و گوشتی لهسر بیرژت.
 (أَلْصُهَب (م) صُهَبَاء (ج) صُهَب): ساردمپرژ. صهد: ۱- (صَهْد - تَه الشَّمْسُ صَهْدًا): خور (داخیگرد / سووتاندی).
 (أَلْصُهَدَان): تیژی گهرما / تینی گهرما.
 (أَلْصِهْد وَالصِّيْهُود): تیژی وه تینی گهرما.
 ۲- (أَلْصُهُود): تهنگهوره.
 (أَلْصِهْد وَالصِّيْهُود): ۱- بیابانی وشک و برنگو بیرژیان ۲- تراویلهکی گهرۆک و به جووله.
 (عَزَّ صِيْهُود): نگینیکه دارپژراوو لمبن نههاتوو.
 صهر: ۱- (صَهْر - الشَّيْءُ صَهْرًا): ۱- شتهکهی توانهوه ۲- به پیوی تواوه چهوریکرد.
 (- الخبز): نانهکهی به روځ چهورکرد.
 (أَلْخَبِرُ الصَّهْرِ وَمَصْهُور): نانی به روځ / نانی چهورکراو / نانمه چهوره.
 (صَهْر - تَه الشَّمْسُ): ههتاو لییداو داخیگرد.
 (- فَلَانًا بِالْيَمِينِ): سوپندی گرانیدا / سوپندی گهرهوی پیخوارد (وهک بهو سوپنده بیتوینیتهوه).
 (أَصْطَهْر - الشَّيْءُ): شتهکهی تواندموه.

(إِصْطَهَرَ وَأَصْهَارًا - الْحَرْبَاءُ): پستی خور بهرسته که به تیشکی خور بریسکایه وه / بریقایه وه / دره خشایه وه.

(إِنْصَهَرَ - الشَّيْءُ): شته که توایه وه.

(أَلْصَهْرُ) (مص): ۱- توانه وه ۲- گهرم.

أَلْصَهَارَةُ: ۱- شتی تواوه ۲- مؤخی ناو نیسک ۳- پارچه بهزیک.

(أَلْصُهُورُ (ج) صُهْرُ): ۱- توینره وه ۲- گوشتیرژین. (أَلْصَهِيرُ): تواوه.

۲- (صَهْرٌ - الشَّيْءُ. صَهْرًا): شته که ی (نزیکرده وه / هینایه پیشه وه / هینایه بمره وه).

(صَاهِرٌ - الْقَوْمُ وَفِي الْقَوْمِ مَصَاهِرَةٌ): بوو به زاویان.

(أَصْهَرُهُ): نزیکرده وه هینایه پیشه وه.

(- بِالْقَوْمِ وَإِلَيْهِمْ وَفِيهِمْ): بوو به زاویان.

(- الْجَيْشُ لِلْجَيْشِ): سوپاکان همندیکیان له یهک نزیکیوونه وه.

(أَلْصَهْرُ (ج) أَصْهَارُ (م) صِهْرَةٌ): ۱- خزماپه تی / خویشایه تی / که سایه تی ۲- زاوا / میردی کج

یان خوشک.

۲- (صَهْرَجٌ - الْغُرْفَةُ): ژورمه که ی که چکار بیکرد / سپیکار بیکرد.

(أَلْصَارُوجُ): که چو گله سببی و نه وه دیواری بی سواغده دریت.

(أَلْصَهْرِيَجُ وَالصُّهَارِجُ): (ج) صَهَارِيَجُ

وَالصِّهْرِيَّ): ۱- نه ستیل / نه ستیرک / گولی ناو /

عماراو یان هی نهوت ۲- نوتومییل و تانکه ری شله مهنی وهک ناوو نهوت ۲- گؤل و عماراوی به قسل سواغدر او (فارسیه)

صهص: (أَلْصَهْصَلِيقُ وَالصَّهْصَلِيقُ - مِنْ الْأَصْوَاتِ): ناله و گرمه ی بهرزو بههیز.

صهل: (صَهْلٌ - الْفَرَسُ صَهِيلاً وَصَاهِلَةٌ وَصُهَالاً): حیلان دی.

(تَصَاهَلَتِ الْخَيْلُ): نه سپه کان بویه گتریان حیلان دی.

(أَلْصَهْلُ): بهرزی و گری دنک.

(أَلْصَاهِلُ (ج) صَوَاهِلُ) (فا): چاره وی / نه سپ.

(الصَّاهِلَةُ (ج) صَوَاهِلُ): می و شه ی (الصاهل) / ماین.

(أَلْصَوَاهِلُ): ویزه ویزی میش و شتی له و بایمتانه.

(أَلْصَهَالُ وَالصَّهْلُ): حیله ی نه سپ و ماین.

(أَلْصَهَالُ - مِنَ الْخَيْلِ): نه سپی زور به حیله.

صها: ۱- (صَهَا وَصَهِي. يَصْهِي. صَهْوًا وَصَهِيَّ): برینیکی تووشبوو ناوی دردا.

(الرَّجُلُ): دارای زور بوو / دوه له مهند بوو.

۲- (صَهِي. صَهِيًّا): دانی پیر بوو.

۲- (صاهي - الدابة): سواری پستی و لآخه که بوو.

(أَصْهِي - الْفَرَسُ إِصْهَاءً): نه سپه که ناو که پرژ

بوو / هاواری پشتیکرد.

دمرهینا/ هه‌لیکه‌ند.
 (-) تِ الْمُصِيبَةُ فَلَانَا: وهی و به‌دبه‌ختی
 تووشی فیسار بوو.
 (-) الدَّهْرُ الْقَوْمُ بِأَمْوَالِهِمْ أَوْ نَفْسِهِمْ.
 إِصَابَةٌ وَمُصَابَةٌ: رۆژگار خویشگه‌لی تووشی
 نه‌هامه‌تی سهر و مالیکردن.
 (تَصَوَّبَ): داشکا/ هاته‌خواری/ داکه‌وت
 بیچه‌وانه‌ی (تَصَعَّدَ): سهرکه‌وت.
 (إِنصَابَ- المَاءِ. إِنْصَابًا): ناومه‌که رۆ بوو.
 (الْصَّابِ وَالْوَالِدَةُ "صَابَةٌ") (ن): ا-دره‌ختی
 شیرمار/ دره‌ختیکی تاله‌ ده‌لین نه‌گهر
 بگوشریت شتیکی وه‌ک شیر ی لی‌درده‌چیت
 ۲-شیله‌ی دارمه‌که.
 (الْصَّابَةُ = الْمُصِيبَةُ): وهی/ ئاپۆره/ چورتوم/
 نه‌هامه‌تی.
 (الْصَّوْبُ): به‌خشین (به لی‌جواندنسی به
 باران).
 (الْصَّوْبُ وَالْمُصِيبُ): هه‌وری باراناوی.
 (مَطَرٌ صَيُوبٌ): بارانی دارشتوو لی‌زمه‌باران.
 (الْأَصْوَبُ): گه‌ورمه‌ترین وه‌ی و نه‌هامه‌تی.
 (الْمُصِيبَةُ (ج) مَصَائِبٌ وَمَصَاوِبٌ وَمُصِيبَاتٌ
 وَالْمُصَابُ وَالْمُصَابَةُ وَالْمُصُوبَةُ): وهی/ چورتوم/
 ئاپۆره/ به‌لا/ نه‌هامه‌تی/ گره‌فتاری/ لی‌قه‌ومان/
 چارمه‌شی و هه‌موو شتیکی
 ناخۆش.
 ۲- (صَابَ- السَّهْمُ نَحْوَ الرَّمِيَةِ صُوبًا و

(الْمَهْوَةُ (ج) صِهَاءٌ وَصَهَوَاتُ): ۱- شوینی
 سواربوونی سوار/ ناومرستی پشتی نه‌سپ.
 ("إِسْتَوَى عَلَى صَهْوَةِ الْعِزِّ"): گه‌یشته شوینی
 پایه‌ی نگینی ۲- پاشه‌وه‌ی/ دواوه‌ی کۆپاره‌ی
 حوشر.
 (الْمَهْوَةُ (ج) صُهَى) برجی سهرلووتکه‌ی
 شاخ.
 (-) (ج) صِهَادٌ: ۱- شوینی نزم/ زه‌ویی نزم که
 ناوی تیدا کۆدمه‌یته‌وه ۲- کانیاو/ سهرچاوه‌ی
 ناو.
 صاب: ۱- (صَابَ- الْمَطَرُ. صَوْبًا وَمَصَابًا):
 بارانه‌که دایرشت و باری/ هاته‌خواری.
 (-) الشَّيْءُ): شته‌که. داکه‌وت و به‌ریووه‌وه.
 (-) المَاءِ صُوبًا): ناومه‌که‌ی داکرد/ رژاند.
 (-) هُ الْمَطَرُ): بارانه‌که‌ی (به‌رکه‌وت/ لی‌یدا).
 (-) تِ السَّمَاءِ الْأَرْضِ): ناسمان بارانی بو
 زه‌ویه‌که هیناو لی‌یدا.
 (صُوبَ- المَاءِ): ناومه‌که‌ی (داکرد/ رۆکرد) و
 رژاندی.
 (-) الإِنَاءُ): قاپه‌که‌ی لارکرده‌وه تا چی تیدایه
 بیته‌ خواره‌وه.
 (-) رَأْسُهُ): سهری دانه‌واند.
 (-) الْمَكَانُ وَغَيْرُهُ): شوینه‌که لیژ بوو یان شتیتر
 سهره‌خوار بوو.
 (أَصَابَ- الشَّيْءُ): ۱- شته‌که‌ی سهرموخوار
 کرده‌وه ۲- به‌ شته‌که گه‌یشت ۳- له‌ بنی

صَيُّوْبَةٌ): تیرمه راست روویکرده نیشانه‌گه و پیکای.

(-السَّهْمُ القُرطاس صيباً): مه‌بهسته‌گه‌ی پیکای.

(صَوْبٌ- السَّهْمُ): تیرمه‌گه‌ی ناراسته‌یکرد.

(-القُرْسُ): جلهوی بؤ نه‌سپه‌گه شلکرد پروات و غاریکات.

(-رَأْيُهُ): راکه‌ی به راست داناو په‌سندیکرد.

(-قُلَانًا): پییوت راستیت و راستتکردو دروستیت.

(أَصَابَ- السَّهْمُ): تیرمه نامانجه‌گه‌ی پیکای.

(-الرَّجُلُ): راستیکرد/ باش بؤی چوو/ کاری دروستیوو.

(-الشيء): شته‌گه‌ی به راست و دروست زانی/ به باشی دانا.

(هـُ بَعَيْنِهِ): به چاویه‌وه کرد.

إِسْتَصَابَ أَوْ إِسْتَصَوَّبَ- الرَّأْيِ أَوْ الْفِعْلِ.

إِسْتِصَابَةٌ وَإِسْتِصَوَابٌ): راکه یان کردموگه‌ی به راست و چاک داناو په‌سندیکرد.

(الْصُّوْبُ) (مص): ۱-راست/ دروست/ پیچه‌وانه‌ی هه‌له.

(“قُلَانٌ مُسْتَقِيمٌ الصُّوْبُ”): فیسار راست

ده‌روات، له مه‌به‌ست لانا‌دات ریگه‌ی راست دم‌گریت.

(الْصُّوَابُ): ۱-راست/ راستی ۲-شایسته ۳-ما‌ف/

ه‌مق/ رموا.

(-العقل والرُّشد) (عامية): ناومز هوش و

هه‌ست.

(“غَابَ أَوْ طَارَ صَوَابُهُ”): هوش و ناومزو

هه‌ستی لای خوی نه‌ما.

(الْصَّائِبُ (فا) (ج صِبَابُ): راستبین/ راست‌رؤ

۲-پیکر ۲-راست ۴-له‌یار/ گونجاو.

(صَوَابَةٌ وَصِيَابٌ وَصِيَابَةٌ- الْقَوْمُ): که‌له‌پیاوو/

جوانمه‌ردو هه‌لبزاردمو ده‌مراستی نه‌تمو‌مو خویشگه‌ل.

(الْصَّوِيْبُ= الصَّائِبُ): ۱-راستبین/ راست‌رؤ ۲-

پیکر ۲-راست/ دروست ۴-شیاو.

الْصُّيُوبُ: ده‌س‌تراست/ زؤر‌پیکر.

(الْصَّابُ): ۱-توو‌شبوون/ گره‌تاری ۲-توو‌شبوو

۲-وه‌ی/ به‌لا/ ناپؤره.

(الْمُصِيبُ): راستکردار/ راست‌مه‌فتار/

راست‌بؤ‌چوو/ به‌هه‌له‌دانه‌چوو راست‌بیک.

۲-(أَصَابَ مِنْ الشَّيْءِ): لهو شته‌ی به‌رکه‌وت و

ومرگرت.

(الْمُصُوبُ): ناو هه‌لینج/ نه‌وه‌ی ناوی پی

هه‌له‌ده‌منجین.

۴-(الْصَّابَةُ): ناومز سووکی/ که‌منه‌قلی/ بیمیشکی.

(“فِي عَقْلِهِ صَابَةٌ”): نیمچه شیتییه‌کی هه‌یه.

(الصُّوِيَّةُ): گردمگه‌نم یان هر شتیکی لهو

بامته کوکرابیته‌وه.

(الْصَّابُ): ۱-نیمچه شیت ۲-(ن) هامیشی

شه‌کر.

۵-(الْصُّوْبُجُ وَالصُّوْبُجُ) (فارسية): تیروک که

نانی پیده‌کنه‌وه.

الملحق:

صوب: (الإصابة) (مص): ۱-تووشبوون

۲-بهرکه‌وتن نازار به‌جسته گمیشتن.

(الإصابة): برینداربوون.

(إصابة مميّنة): برینداربوونیکی کوشنده/

تووشبووونی نه‌خوشییه‌کی به‌تا.

(إصابة بِسَلِّ الأَطْفَال): تووشی نیفلجیوونی

مندال.

(الإصابة): تووشبوونیکی له‌ناکاو که زیانیکی

مادی یان به‌لش بگه‌می‌نیّت.

(إصابة العَمَل): تووشبوون به‌هوی کاره‌وه.

(الإصابة في الرياضة): نه‌و خاله‌ی که

یارکه‌ریک یان تیپیک وهریدمگریّت و به‌دهستی

ده‌می‌نیّت.

صات: ۱- (صات. صَوَات): ۱-دمنگی (لیوه‌هات/

کرد/ په‌یداکرد) ۲-بانگیکرد.

(صَوْت. تَصَوِيَات): ۱-دمنگی لیوه‌هات ۲-

بانگیکرد/ هاواریکرد ۳-دمنگیدا.

(-الطست): دمنگی له‌تشته‌که‌وه هینا.

(تَصَوِيَات): ۱-دمنگدان/ هاوارکردن/ دمنگ

لیوه‌هاتن.

(صَوْت- في الإِنْتِخَابَات): له‌هه‌لبژاردنه‌که‌دا

دمنگی به‌و که‌سه‌دا که هه‌لبمبژریت.

(أَصَات. إِصَاتَة = صَات): ۱-دمنگی (لیوه‌هات/

کرد/ په‌یداکرد) ۱۲-بانگیکرد/ هاواریکرد.

(-الطست): دمنگی له‌تشته‌که‌وه هینا.

(إِنصَات): به‌دمنگه‌وه هات/ وه‌لامیدایه‌ومو

هات.

(دُعِي هَانصَات): بانگکراو به‌دمنگه‌وه‌هات.

(أَلصُوتُ (ج) أَصَوَات): ۱-دمنگ ۲-هه‌موو

جوّره ناوازیك/ گوژانییه‌ک/ هه‌موو جوّره

وشمه‌یکی دمنگ لای ریزمانناسان: وه‌ک (طَق)

دمنگی که‌وتن و لیكدانی به‌رد. تمق. یان وه‌ک

دەرگردکردنی جواریپیه‌ک زینده‌ومریک و

دمنگ لیکردنی بو تیژکردنی و لاخ: (هَلا):

نه‌ده‌ی. و (عَدَس): بو راوانانی نیستر:

(هه‌چه).

(أَو لِلتَّعَجِبِ: وَی): ناه/ نای/ وه‌ی (بو

سەرلیسورمان).

و (للتَّوَجُّعِ كَأَخ): بو هاوارکردنی نازار: نای/

نایش/ ومیش/ ناخ/ وای/ نؤی.

(والتَّحَسُّر): بو داخخواردن: نای/ نایش/

نه‌فسوس/ داخه‌که‌م.

(أَلصَات وَالصَّيْت): دمنگه‌وره/ دمنگبه‌رز.

(رَجُلٌ صَاتٌ وَصَيْتٌ وَصَوْتُ): بیاوئیکی

دمنگه‌وره‌و به‌رزه.

(الصَّيْتَةُ): جوّره.

(أَلتَّصَوِيَات): له‌هه‌لبژاردندا دمنگدان.

(المِصَوَات): دمنگه‌ومه‌ره/ زوژ دمنگدەر.

(مابالدار مِصَوَات): که‌سیک له‌ماله‌که‌دا

نییه که‌دمنگی‌بیّت.

(تَصَوُّحٌ): قَلِيْش / قَلِيْشَبُوو / شَهَقَار / شهقاربوو.

(إِنصَاحٌ - إِنصِيَاْحًا): قَلِيْشَا / شهقاربوو / شهقيرد / قاشبوو.

(إِنصَاحٌ - الفَجْرُ): سَپِيْدَمِيْدَا رُووناكبوووهوه (له شهقربوونی تاركيبهوهيه).

۲- (صَوْحٌ - البَقْلُ): سهوزمهك وشكبوو.
(تَهُ الشَّمْعُ أَوِ الرِّيْحُ): خُوْر يان با وشكى كردموه.

(تَصَوُّحٌ): وشكبوووهوه / وشكهلات.

(الْصَاحَةُ): زمويهك كه هيچي لينهرويت.

(الْصُواح): تُوو نيرى دارخورماى وشكهووهوو.

الْصُوحَان: وشك / وشكبوو.

۲- (الْصُوحُ وَالصُّوحُ): (۱-رُوْخى قهراغى) رُووبار ۲-دامينى چيا / كيُو / شاخ.

الْصُواح: نارمقى نهمسپ.

صاخ: (صاخٌ - في الأَرْضِ. صَوْخًا): جووه زمويهكهوه.

(أَصَاخٌ - لَهُ وَإِلَيْهِ إِصَاخَةٌ): گوئى بُو شلكرد / گوئى ليگرت.

(“أَصَاخٌ عَن كَنَّا”): ليگهراوه / پاشهكشهى ليگرت.

(“أَصَافٌ عَلَى حَقِّ فُلَانٌ”): له مافى فيسار بيدهنگبوو كه بيبات.

(الْصَاخَةُ (ج) صَاخٌ وَصَاخَاتُ): اوهى

الْصَوْتُ (ج) مُصَوِّتُونَ: نهو كهسهى له ههليژاردندا دمنگمدات.

(الْتَصَوِيْتُ): له ههليژاردندا دمنگدان.

۲- (أَصَاتٌ - بِفُلَانٍ): هسهى شوپنخست / هسهى بُو ههلبهست. كه نهو كهسه پيى خوْشنبوو / ناوى زراند / بهدناويگرد.

(إِنصَاتٌ بِه الزَمَانُ): بهناوبانگبوو / به چاك ناسرا / ناوى دمرگرد.

(الْأَصَوْتُ وَالصَّاتُ وَالصَّيْتُ وَالصَّيْتَةُ): ناوو ناوبانگى باش / ناودارى.

(إِنْتَشَرَ صَوْتُهُ بَيْنَ النَّاسِ): ناوى باشى بلاووبووهوه.

۲- (إِنصَاتٌ - الرَّجُلُ): به بيدهنگ به دزيهوهوه / به پهنهانى رُوْيشت.

۴- (إِنصَاتٌ - الرَّجُلُ): پياوهكه جهميوه كه خوْى راستكردمووهو هنج بووهوه.

صاج: (الْصَاجُ) (تركية): ساجى نانكردن.

(الْصُوحَةُ) (ن): باقلهى سويا، جوْره گيايمكى كشتوكالييه له باقله دهجيت له يابان و سين و

هند دهچينريت، پهلى گه لاگرى به سى گه لاي ورد ديت گولمكهى ومنهوشمى يان په مهيى يان

سببيه له ناردمكهى نان بُو نهوانه دمكمن كه شهكره يان هميه چونكه نيشاستهى تيدا نييه

له ناوفندى نهوروباو روسياو نه مهوريكاپش دمروپنريت (رُونيشى ليدهر دمهينريت).

صاح: ۱- (صَاخٌ - صَوْحًا): قَلِيْشَاندى.

پاپۆرره / به لا ۲- شوینی بهرگهوتن به نیسقاندا شوینزمبری سهرنیسک.

(بَلَدٌ صُؤاخ): شوینیک یان شاریک سستهک بیت حاجی تیدا بجهقیت.

صود: (الصُؤئیوم) (ک): تمنیکی سادمیبه سبیهکی زیوییه نهرمه لیمیه / نهرمه کارلیکیکی کیمیایی بههیزه له بیکهاتهکانی خوینی چیشتهو کاربوناتی سؤدیومه که له شتندا بهکاردییت و بیکاربوناتی سؤدیومه که له تمهلیی گهددا بهکاردییت و نیتراتی سؤدیومه که پهینی کیمیاییه.

صار: ۱- (صار. صورا): دمنگی لیومهات.

(صُؤره بصوته) (عامیه) (سریانیة): به شپه ی بهرزی کهرکرد.

(الصُؤور مو): ۱- کهرنا / شهپور / شاخنهفیل

۲- (مو) بۆری نهوانه (فویان پیدامکریت).

۲- (صار- الشیه صورا): شتهکهی (لارکردموه / خوارکردموه) ومرگیرا.

(صار عنقه او وجهه ای): ملی یان رووی بۆ لای من ومرگیرا ۲- شتهکهی به لای خویدا (ومرگیرا / لارکردموه).

"صرت الغضن لأجتنی الثمر": لقهکهم خوارکردموه تا میوهکهی / بهرکهی لیبهکهمهوه / بجنم.

(صار-ه یصیره. صیرا): خواریکردموه / لاریکردموه.

(صُور. یصُور. صورا): لاریبوموه / ومرگیرا / رووی ومرگیرا / رووی تیکرد.

أصُور: روو ومرگیرا / لارموه بوو رووتیکهر. ("هو أصرُ الی کذا"): نهو رووی یا ملی به لای نهومدا ومرگیراوه رووی کردوته نهو.

(أصار-ه): ۱- لایدا / لاریکردموه خواریکردموه ۲- رماندی.

(تصُور- الرجل): کهوت / رما یان خواربووموه خهریکبوو بکهویت.

("طعنه فتصُور"): شیریکی یان تبغیکی پندا کردو کهوت یان خهریکی کهوتنبوو.

(إنصار. إنصیارا): لاریبوموه یان رما.

(الصُور ج صیران): لامل / رووی گهردن.

(الصُور): (مص): خواریی و کهچی.

(في عنقه صُور): ملی خواره / ملی (کهچی / خواریی) تیدایه.

(الصُور): جاریک ۱- خواربوونهوه / ومرگیران ۲- رمان ۲- لاریی کهچی.

(الأصُور): لارموه بوو / کهچیوو لار / کهج / خوار.

۲- (صار- الشیه صورا): بری / لهتیکردو / لهتیکردو کهرتیکرد / جیایکردموه.

(صُور-ه): وینهی کیشاو شیوهیدایه و نیگارکیشیکرد / وینهی دابه.

(صُور-لی): وا هات به میشمدا / وا هاته بهرچاوم.

وینه‌گرتنی هه‌تاوی چه‌سپاندنی وینه‌ی
که‌سه‌کان و شته‌کان له‌سه‌ر روویه‌کی فلیمی
وینه‌گرتن که رووناکی زوو کاری تیده‌کات و
فلیمه‌که له جیبه‌کی تاریک‌دایه که به‌شیکی
نامیری وینه‌گرتنه‌که‌یه.

(آلة التصوير = جهاز للتصوير الشمسي):

نامیری وینه‌گرتن / کامیره.

(التصويرة (ج) تصاویر): په‌یکه‌ر.

(الصُّورُ (ها): وینه‌گر.

(مُصَوِّرُ الكائنات): خودا.

(الصُّورُ أَوْ المَصَوِّرُ الجُغرافي): نه‌خشه‌ی جوگرافی.

۴- (الصُّور (ج) صیران وأصوار): دارخورمای

بجوك.

(ج) صیران): که‌ناری رووبار.

(الصَّارَة - مِنَ الجَبَل): لوتکه یان سه‌ره‌وه‌ی

شاخ.

(صَارَهُ المِسْكُ): هاپ یان شووشه‌ی مسک.

(الصُّورَة): خورانندی سه‌ر تا خورووی ده‌شکیت.

(الصُّوار والصِّوار (ج) صیران): ۱. گاکه‌ل

۲- بۆنی خۆش ۳- که‌مه‌کیک مسک ۴- شووشه‌ی

بۆنی مسک.

(الصُّوار): گاکه‌ل.

(الصِّيار (ج) صیران): گاکه‌ل.

الملحق:

صور: (الصُّورِي): رووکەش: دیمه‌نشیه.

(وَعَدُّ صُورِي): گەفتیکی سه‌رزارمکی/

(تَصَوَّرَ الشَّيْءَ): گومانی بۆ شته‌که بردو

هینایه به‌رچاوی خۆی و بیری لیک‌ده‌وه.

(لَهُ الشَّيْءُ): وینه‌و شیوه‌ی شته‌که هاته

به‌رچاوی/ تییگه‌پشت و بۆی دمرکه‌وت.

(الصُّورَة (ج) صُور وَصُور وَصُور): ۱.

وینه / شیوه ۲- همرچی وینه‌ی بکیشریت یان

بگریت یان به‌ینریته به‌رچاوو به بیردا بیته

۳- نیشانه / سیفت.

(صُورَة الأمرِ كذا): شیوه‌و نیشانه‌ی کارمه‌که

ئاوايه ۴- جۆر/ جه‌شن ۵- روو/ بارو چۆنیه‌تی و

وینه.

(صُورَة العقلِ كذا): بارو چۆنیه‌تی و وینه‌ی

میشك نه ئاوايه.

(الصُّورَة (فك): کۆمه‌له‌ نه‌سه‌تیره‌یه‌کن

شیوه‌یان به‌ جۆریکی دیار ده‌زانریت به‌وه

ده‌دۆزرینه‌وه. ژماره‌ی نه‌و جۆره‌ کۆمه‌له‌

نه‌سه‌تیره‌یه (۸۹)ن له‌لای نه‌سه‌تیره‌ناسانی

عه‌ره‌ب و بتلیمۆس (۴۸) بون.

(الصَّيْرُ): شیوه‌ جوان و شیرین.

(رَجُلٌ صَيْرٌ شَيْرٌ): پیاویکی شیوه‌ جوان و

شیرین و نیشانه‌ جوانه.

(التَّصَوُّرِي): پەسپۆری هونهری گه‌ران به‌ دواو

لیکۆلینه‌وه‌ی هزرو هینانه‌ پێشچاو.

(التَّصَوُّير (ف ج): هونهری به‌ره‌نگ

وینه‌کیشانی شت و که‌س.

(التَّصَوُّيرُ الشَّمْسِي = التصوير الفوتوغرافي):

بهروالمت.

(إِحْتِجَاجُ صُورِي): بیزارى دهربرینیکی

روالمتی.

(الصُّورِي) (۱ ع): ناراست/ دروستکراو/

رووکمش/ به دروختسته بهرچاو/ روالمت.

(مَعْرَكَةُ صُورِيَّة): بهمهکدا دانیکی به

روالمت.

(التَّصَوُّر): هینانه بهرچاو ترسه خولیا.

(ليس ذلك سوى تَصَوُّرات): نهوه تمنها ترسه

خولیاو هینانه بهرچاو/ خمیاله.

(التَّصَوُّر): وینه هینانه میشکموه.

(التَّصَوُّر - في الفِلسَفَة): له فهلسهفدا نهومیه

هموو واتاکان تیبگمیت و پیبزانیت که چییه

ومکو واتای تهواوی وشهی درهخت تیبگمیت.

به وتمنهکهی، پیچهوانهی نهوه نهومیه که

بههست تیبگمیت که درهخت چییه.

(التَّصَوُّرِيَّة في الفِلسَفَة): نهو رپرهمویه که

دهلیت نهو گشته راستیانهی که به هستمکان

نازانرین تمنها له میشکدا همنو به بیر

پنیدهزانرین.

(الصُّورَة): نامیری وینه پیگرتن/ کامیره.

صوص: (الصُّوَص): ۱- بهدزمان/ ناپاک/

موخنمت ۲- رژد بهرچاوتنگ. به دزییموه

دهخوات نهومکو میوانهکهی چاوی لیبیت.

(- عند العامة): جوجک که تازه له هیلکه

بیته دهرهومو جووکه جووک بکات.

(فصیحة: القوب): زمانه راستیهکهی

(القوب) ه.

(صُوصُ البَاب): گریژنههی دمرگا هی

سهرهوی پییدهلین (الصَّمخ).

صاع: ۱- (صَاع. الحَبُّ صَوْعاً): دانهویلهکهی

پیوانهکرد/ پیوا.

(الصاع (ج) أصواع وأصُوع وأصُوع صيعان):

پیوانهی دانهویله/ ربه.

(مَبْدَرُ صَاعٍ مِنَ الحَبِّ): شوین وهشینی ربه

گهنمیک یان جویهک یان هیتز.

(الصُّوعُ والصُّوعُ (ج) أصواع. وأصُوع وأصُوع

وَصُوعٌ وصِيعان): پیوانه.

أصواع والصِوع (ج) صيعان: جامی

پیخواردنهوه.

۲- (صَاع- القَوْمُ. صَوْعاً): خویشگهل پهلاماری

یهکتریاندا.

(- الشيء): ۱- شتهکهی نوشتانهومو لولویدا

۲- جیایکردموه.

(- القَوْمُ): بؤ خویشگهل لهملاولوه هاتن.

(- النحل): ههنگهکان شوین پهکتری کهوتن.

(- الرجل): پیاوکههی ترساندو تۆفاند.

(تَصَوَّعَ): ۱- جیابوووموه/ ۲- دوروکهوتموه

۲- بلأوبوووموه.

(الشعر): قژمهکه میخۆرکه تییداو کرژ بوو/

جووه یهک.

۲- (صَوَّعَ- لِلْقَطْنِ مَوْضِعاً): شوینیکی بؤ

شیکردنهموی لؤکهکه نامادمو چاککرد.

(أَصَاعُ): شوینیکه گهسکهدریت و یاری تیدا دمکرت.

(أَصَاعَةُ): شوینی تهکاندنی خوری یان لؤکه.

(إِتَّخَذَ لِصَوْفِكَ صَاعَةً): بو تهکاندنی خوریهکمت شوینیک ناماده بکه.

(صَوَّعَ تَ الرِّيحِ النَّبَاتُ): باکه روومکهکهی (هیناوبرد / راوهشانند).

(-الطَّائِرُ بِرَأْسِهِ): بالندمکه سهری راوهشانند.

(-الْفَرَسُ): چارهویکه سهریهلگرت.

(“صَوَّعَ بِهِ فَرَسَهُ”): چارهویکهی سهریهلگرتو له سوارمکهی یاخیبوو.

(تَصَوَّعَ -النَّبَاتُ): روومکهکه شیرزه بوو / راوشا.

۵- (صَوَّعَ -الشيءُ): نووکی شتهکهی دباریکردو له تمنشتهکانی بنهوه خولیدا.

۶- (إِنصَاعُ. إِنصِيعَاً): ازوو گهراپهوه ۲-تیپهری ۲-ملیدا / گوپراپهلیکرد.

۷- (أَصَاعُ): ۱-داردمست یان گۆچان ۲-ناوهراستی تهختی سنگ.

(أَصَاعُ وَالصَّاعَةُ): زهویی نزمو تهخت.

صاغ: ۱- (صاغُ الماءُ): ناوهکهمینشت.

۲- (صاغُ -الشيءُ. صَوَّغاً): شتهکهی قالدپرتکرد. لهسهر شیومهک تهواو داپرشت.

(-الكلمةُ): به بئی دستووور وشهکهی لهسهر

وشهیهکیتر دارشت.

(“صَاعُ الْكَلَامِ”): قسهکهی ههلبهستو دارشتو درؤی تیداگرد.

(-اللَّهُ فَلَانًا صَيْغَةً حَسَنَةً): خودا به شیومهکی باشو جوان فیساری دروستکرد.

(“صَيْغَ عَلَى صَيْغَتِهِ”): وهک نهو / لهسهر شیومهی نهو بهدیپینراومو دروستبووه.

(صاغُ -الشيءُ. صَيْغَةً وَصِيعَةً وَصَيْفُوعَةً): شتهکهی دارشت / قالدپرتیکرد.

(إِنصَاعُ. إِنصِيعَاً): داپرترا.

(أَلصَّوْغُ) (مص): ۱-دارشتن.

(أَلصَّوْغُ): به سکیک بوون یان بهروودوا بوون. (“هُوَ صَوَّغُ أَخِيهِ”): لهگهل براکهیدا به

سکیک بوون یان له دوای براکهی بووهو پاشهاتوویمتی هیچیان به نیواندا نههاتوووه.

(“هُمَا صَوَّغَانُ”): هاوتهممنی بهکن / لهدایکبوی کاتیکن.

(“هَذَا صَوَّغُ هَذَا”): نهمه نهومندهی نهومه. (أَلصَّوْغَةُ): چاریک دارشتن یان دروستکردن

یان بهدواداهاتن یان پیکهوه به سکیکبوون. (“هُوَ صَوَّغَةُ أَخِيهِ”): نهو لهگهل براکهیدا به

سکیکبوون یان پاشهاتوووی براکهیمتی.

(الصائغُ (فا) (ج) صَاعَةٌ وَصِيعًا وَصَوَّاعًا): زپرتگمر زهوگمر که خشلو قاپ له زپرو زیو

دروستدمکن.

(“هُوَ مِنْ صَاعَةِ الْكَلَامِ”): نهو قسه دارشتو

رازینه رهمو جوانکردیه تی / نهو له قسه
داریزمرانه.

(الصَيْغَة (ج صَيْغ): ۱-جۆر / جهشن
۲-دارشته ۳-شیوه ۴-بنهجه.

"هو من صَيْغَة كَرِيْمَة": نهو له بنهجهیهکی
رهمنه / بنهجهکی رهمنه / خانهدانه.

"صَيْغَة الْأَمْرِ كَذَا وَكَذَا": شیوهی کارمه
واو وایه ووا داریزراوه.

(الصَيْغَة) (ف. ج): ۱-مادمهکی دیاریکراوی
وینهگرتنهو که جار له دواي جار

بهکاردمهتیریت ۲-خشی له زیرو زیوو شتیر
دروستکراو (عامیه).

(الصَيَاغَة): زمهنگهری و زیوگهری.

(الصَّوَاغُ وَالصِّيَاغُ وَالصَّيْغُ): درۆزنیك که به
درۆو قسهکانی برارینیهوه / زمانلووس.

(الصَّاعُ): خشی دروستکراو / داریزراو.

۳-صاع- له الشَّرَابِ صَوْغًا): شهربهتهکهو
خواردنهوکهی لهلاو به دهم خۆشبوو،
پیشادبوو.

صاف: ۱-صاف- عَن كَذَا صَوْغًا): لهوه لایدا.

(-السَّهْمُ عَنِ الْهَدْفِ): تیرمه که نیشانمهکه
لایداو نهپپیکا.

(أَصَاف-ه): خواریکردموه / لایدا / لاریکردموه /
کهچیکرد.

۲-صاف و صَوْف. يَصُوفُ- الكَبِشُ. صَوْغًا
وَصَوْغًا وَصَوْغًا): بهرانهکه خوری زۆر بوو.

(أَصُوف): خوریدار / به خوری / خوری زۆر.
(أَصُوف (ج) أَصُوف لِلشَّاءِ): خوری مه /
بهشم.

(الشَّعْرُ لِلْمَعْرَى): مووی بز.

(الْوَبْرُ لِلإِبِلِ): (کولکی / تووکی) حوستر).

(صَوْفَة): تۆپه له خوریهیک.

"أَخَذَهُ بِصُوفِ رَقَبَتِهِ": پشتی ملی گرتو
به زۆر بردی.

"أَعْطَاهُ إِيَّاهُ بِصُوفِ رَقَبَتِهِ": به خوی و
بهریهوه دایه یان به خۆرای دایه.

"خَرَقَاءُ وَجَلَّتْ صَوْغًا"): گهوجه نافرمتیک
خوری دستکهوتوو. به گهوجیک دهلین که

سامانیکی هاتبیته دست و له دستی بدات.

(الصَّوَّافُ): خوریزرۆش.

(الصَّافِ وَالصَّاقِي وَالْأَصُوفِ وَالصَّائِفِ):
خوریدار.

(الصَّوْفَانُ (م) صَوْفَانَة): خاومخوریی زۆر.

(الصَّوْفِ وَالصَّوْفَانِي): خوریدار / فرهخوریی.

(جِبَّةٌ صَيْفَةٌ): جبهیهک که خوری زۆر
تیدابیت.

۲-(صَوْف-ه): کردی به سوڤی.

(تَصَوَّفُ): ۱-بوو به سوڤی ۲-رهمتاری
سوڤیانهیکرد.

(الصَّوْفِيَّةُ): سوڤیهتی. سوڤیگهری / تاقمه
خواپهرستیکن.

(الصَّوْفِي): سوڤیهیک، لای نهوان کهسیکه که

خوی له خوداپهرستیدا بقموتینیت و بؤ خودا
بژی و هه‌میشه په‌یومندو بهندی راستیی و
هه‌قیقه‌تبیّت که خودایه.

۴- (الصوفان الواحدة صوفانة): پووشوو که
له کورۆکی دار دمرده‌هینریت. و نهرم وشکه
ناگری پیدمکریته‌وه.

(فطر الصوفان): جۆره قارچیکه که لسه‌ر
قه‌دی دار دمرۆیت و پووشوی لیپه‌یدا
دمکریت و دمرده‌هینریت.

الملحق:
صوف: (الصوفي): له خوری دروستکراو وهک
خوری.

(نسیخ صوفي): ۱- اجنراویک که له خوری
دروستکرا بیّت ۲- شوینکه وتووانی سۆفیه‌تی/
سۆفی.

(التصوف): ۱- خوری پۆشین/ له‌به‌رکردنی
به‌رگی خوری ۲- بوونه سۆفی/ سۆفیکه‌ریی.
ریگه‌یه‌که که کۆمه‌له خوداپهرستیک له
خوداپهرستیدا دمیکریت. له خۆشی و جیزی
دنیا‌یی دوور ده‌که‌ویتته‌وه و خوی له هه‌موو
خرابه‌یه‌ک و له‌که‌یه‌ک دمه‌پاریزریت و ره‌وشتی
به‌رز دمبیّت تا به‌وه دمرۆنی پاک بیّت و
گیانی به‌رزو پیرۆز بیّت.

(صاق): (صاق- الدابة): ولاخه‌که‌ی دایه
پیش و لیبخوری.

(الصاق والصوق والصويق = الساق والسوق

(السويق): وه‌پیشدان و لیبخورین.
صاك: (صاك- به الزعفران والمسك
ونحوهما): زمعه‌فران و بۆنی میسکی (پیوه
بوو/ گرت).

(تصوك- في رجيعة وبرجيعة): خوی له
بۆمچکی ناره‌ق و پیسی هه‌لکیشاو پیوه لکا.
صال: (صال- عليه صولا وصولة):

لیپراپه‌ری و هه‌لیکوتایه سه‌ری.
(-عليه. صولا وصيالا و وصالا و صولا و
صيلانا ومصالة): جوووه سه‌ری، په‌رماریداو
به‌سه‌ریدا زالبوو.

(صاول- ه. مصاله وصيالا وصيالة): له
یه‌گتری راپه‌رین و په‌لاماری یه‌گتریاندا/
به‌گژی‌ه‌کدا جووون.

(تصاولا): له‌یه‌ک راستبوونه‌وه و به‌گژی‌ه‌کدا
جووون.

(الصولة): ۱- لیپراپه‌رین/ له یه‌ک راستبوونه‌وه
۲- زالبوون و به‌زاندن ۳- ده‌سه‌لات/ هیز ۴- له
شه‌ردا هه‌لکوتانه‌وه سه‌رو په‌لاماردان.

(لقيته اول صولة): "یه‌که‌م به‌رمنگاریبوونه‌وه
پینیگه‌یشتهم و لووتم به‌ لووتیه‌وه بوو (نیدۆم)/
رووبه‌رووی بووم.

(الصؤول- من الرجال): پیاوی درۆ
ده‌ستدریژیکه‌ری نه‌م و نه‌و/ به‌ زه‌بروزمگ
به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لک.

۲- (صیل- له الأمر): کارمه‌کی (بۆ ره‌خسا/

بۇ ھەلکەت).

۳- (صَوَّلَ - البَيْدَرَ): دەۋرۈپىشتى خەرمەنەكەي گەسكدا.

(-الشيء): ۱- شتەكەي بە ئاۋ ھاكىردمەۋ خىستىيە ئاۋمەۋ ۋەك چۇن گەج لە ئاۋدا دىمۈپىنرېتەۋە ۲- پۈختەيىكىرد ۳- بە ئاۋ گەكەي لېشتەۋە ۋەك چۇن گەنم قورمىشۈردەمكىرىت ۋە ئاۋ دەمۈپىنرېتەۋە.

(صَوْلَةٌ - الجُنْطَةُ): گەنمى بە ئاۋ شۇراۋە.

(الْصَوَالَةُ): ۱- گەسكدانى ئەملاۋلاي خەرمەن ۲- ئەۋەدى بە ئاۋ لە گەنم رادرايىت ۋەمكو پوۋش ۋە پەلاش ۋە شتىر.

(التَّصْوِيلُ): ھاكىردنەۋە شتەۋەدى گەنم ۋە دانەۋىلە.

(الْمَصْوُولُ (ج) مَصَاوِلُ): تاسىك كە گەجى تىدا دىمۈپىننەۋە.

(الْمِصْوَلَةُ): گەسكىك كە شوپىن خەرمەن ۋە دەۋرۈپەرى پى ھاكىدەكەنەۋە.

صام: ۱- (صَامَ. صَوْمًا وَ صِيَامًا): بە رۇژۋو بوۋ يان ۋە زەھىناۋ مانگرتن لە خواردەنەۋە ۋە خواردن لە قىسە رۇپىشتن ۋە شتىر گرتەۋە.

(صَائِمٌ (ج) صَائِمُونَ وَصِيَامٌ وَصَوْمٌ وَصِيَمٌ وَصِيَامٌ): رۇژۋومەۋان بە رۇژۋو يان ۋە زەھىناۋ مانگرتۋى خواردن ۋە خواردەنەۋە قىسە رۇپىشتن ۋە شتىر.

(صَامٌ - الشَّهْرُ): مانگەكە بە رۇژۋو بوۋ.

(صَوْمٌ - هـ): بە رۇژۋوپىكىرد / رۇژۋوى پىگرت.

(إِصْطَامٌ): بەرۇژۋو بوۋ / رۇژۋوپىگرت.

(الصَّوْمُ (مَص) (ج) أَصْوَامٌ): ۱- خۇگرتەۋە لە كارىك ۋە نەكىردنى ۲- دەمگرتەۋە لە خواردن ۋە خواردەنەۋە لە كاتى دىپارىكىراۋدا / خواردن نەخۇپىت ۋە نەخۇپتەۋە ۋەشى (صَوْم) بۇ ھەمەۋان بۇ نىرو مى ۋە تاك ۋە جوۋت ۋە كۇ بەكارىت دەۋترىت.

(هُوَ صَوْمٌ وَهِيَ صَوْمٌ وَهُمْ صَوْمٌ): بەۋ جۇرە. ئەۋ بە رۇژۋو ئەۋ ژنە بە رۇژۋو. ئەۋان بە رۇژۋون- رۇژۋو لاي عىساپىيەكان نەخواردەنە لە نىۋەشەۋەۋە تا نىۋەمۇرۇ كە دەلېن: (النَّصْرَانِي فِي صَوْمِهِ / بَيْعَتِهِ): دىپانەكە لە پەپەرەكىردنى ملداندايە بۇ ئاينەكە.

(شَهْرُ الصَّوْمِ): مانگى رەمەزان.

(الصَّوَامُ - مِنَ الْأَرْضِي): زەۋىي ۋە شكو بىرنگە ۋە بىناۋ.

(الصَّوْمَانُ (ج) صِيَامِي): رۇژۋومەۋان.

(الصَّائِمُ): كەسىكە دەم لە خواردن ۋە خواردەنەۋە بىگرتەۋە.

(يَوْمٌ صَائِمٌ): رۇژۋىكى رۇژۋوگرتن.

(مَاءٌ صَائِمٌ): ئاۋپىكى مەنگە ۋە ۋەستاۋ.

(الصَّائِمَةُ مِنَ الْخَيْلِ): نەسپىك بۇ خۇي بلەۋمىرېت ۋە ئالىك ۋە ئاۋ نەدىنى.

(الصَّوَامُ): كەسىكە زۇر بە رۇژۋو بىت.

"هُوَ صَوْمٌ قَوْمٌ": ئەۋ بە رۇژۋو بە رۇژۋومەۋ بە

خۆی تیدا دمکات و دمیھویت گۆشمگیر بیئت /
خەلومتگا ۲- کلیسە دیان.

الصَّوْمَةُ (ج) صَوَامِعُ = الصَّوْمَعُ: ۱- بهرستگای
گۆشمگیر / خەلومتخانە ۲- پۆپەیهکی تیژی
شاخیک ۲- (ح) هەلۆ. چونکە لە بەرزترین
لوتکەدا هیلانە دمکات.

۷- (الصَّوْمَةُ ج) صَوَامِعُ = البُرُنْسُ): هەموو
بەرگیکی ئاودامان کە کلاوی پێوه دورابیت.

۸- (صَوْمَل - الرَّجُلُ): پیاومکە لە برساندا
پێستی بەسەر ئیسقانیهوه وشکبوویتەوه/
پیاوی وشکەلاتووی برسیتی.

صَان: ۱- (صَان وَاَصْطَان- ه). صَوْنَا وِصِيَانَا
وَصِيَانَةٌ وَاَصْطِيَانًا): پاراستی.

(مَصُونٌ وَمَصُونُونَ): پارێزراو (ئەمەی دواپیان
دەگمەنە).

(صَان - الثَّوْبُ أَوْ العِرْضُ): بەرگەکە
یان نامووسەکە پاراستو لەکە ی لێ
دوورخستەوه / لە لەکەو نەنگی پاراستی.

(تَصَوَّنَ - ه): پاراستن و ناگاداریی گرتە
ئەستۆی خۆی.

(تَصَوَّنَ وَتَصَاوَنَ - مِنَ العَيْبِ): خۆی لە
خەوش و نەنگی پاراست.

(أَلْصَوَانُ وَالصَّوَانُ وَالصَّوَانُ وَالصَّيَانُ
وَالصَّيَانُ وَالصَّيَانُ (ج) أَصُونَةٌ): ئەوهی کە
بەرگو کتیبی تیدا دەپارێزیت / کەنتۆر و
دۆلاب.

شەویش بۆ خوداپەرستی هەلدەسیت.

۲- (صَامٌ - النَّهَارُ. صَوْمًا وِصِيَامًا): رۆژ بوو
بە نیوهرۆ.

(تِ الشَّمْسُ): خۆر گەیشتە ناوهراستی
ناسمان.

(تِ الرِّيحُ): باکە (کپیوو / کەوت).

(الصَّائِمَةُ - مِنَ السَّكَاكِينِ): جەقۆی کول کە
هیج نەبێت.

(الصَّائِمَةُ - مِنَ البِكْرَاتِ): چەرخێ بەککەوتەو
لە خول وەستاو کە نەسوورپتەوه.

(مَصَامٌ وَمَصَامَةٌ الفَرَسِ): جێوهرستانی
چارەوی.

("جِنَّتُهُ وَالشَّمْسُ مَصَامِيهَا"): هاتمە لای خۆر
لە ناوهراستی ئاسماندا بوو.

۲- (صَامٌ وَاَصْطَامٌ النَّعَامُ. صَوْمًا وِصِيَامًا):
حوشترمرخەکە ریقنەکە (فرپیدا / کرد).

(صَوْمُ النِّعَامِ): ریقنەی حوشترمرخ.

۴- (صَامٌ وَاَصْطَامٌ مَنِئْتَهُ. صَوْمًا وِصِيَامًا):
مەرگی (نۆشی / چەشت) بە مەرگ گەیشت.

۵- (صَوْمَعُ - الشَّيْءُ): شتەکە (گردکردموه/
کۆکردموه).

۶- (صَوْمَعُ - البِنَاءُ): خانەکە / بیناکە
بەرزکردموه / هەستان.

(الصَّوْمَعُ (ج) صَوَامِعُ): ۱- بهرستگا لە شوپنیک
بەرزدا / لە شاخیکدا هی خوداپەرستیک /
پارسایەک کە تیایدا دەرژێ و خوداپەرستی

صوی: (صَوَى وَصَوَى وَأَصَوَى- النَّخْلُ. صَوِيًّا وَتَصْوِيَةً وَأَصْوَاءً): دارخورماکه وشکبوو.
 (نَخْلٌ صَوِيٌّ وَصَاوٍ): دارخورمای وشکبوو.
 (-الضَّرْعُ): گوانهکه وشکهلات و شیرى تیدا نه‌ما.

(صَاوٍ): گوانى وشکهلات و بیشر.
 (صَوْتُ فُلَانٍ يَصْوِي): (عامیة سریانیه):
 دمنگی فیسار کزو زیکن دیته گوئ.
 صَوِيٌّ- النَّخْلُ صَوِيٌّ: وشکبوو.
 نَخْلٌ صَوِيٌّ وَصَاوٍ: دارخورمای وشکبوو.
 -الضَّرْعُ: گوانهکه وشکهلات و بیشر بوو.

صَاوٍ: گوانى وشکهلاتوو.
 (صَوِيٌّ- الرَّجُلُ): بههیز بوو.
 (أَبُو صَوِيٍّ أَوْ الصَّرَارَةَ) (ح): بایه‌فوش: که
 ده‌خوینیت ده‌لین مار له دمنگه‌که‌ی دهنرسیت
 له‌بهرئه‌وه ناونراوه دمنگه‌ومره. دمنگه‌که‌ی
 زور ناخوشه.

صَابٌ: ۱- (صَابٌ. صَيْبًا): ۱-راستیکرد ۲-راستیوت
 ۲-راست نه‌نجامیدا/ راستبوو.
 (صَائِبٌ): مروئی راست.

(صَابٌ-هُ السَّهْمُ): تیره‌که پیکای/ نه‌نگاوتی.
 (سَهْمٌ صَيْبٌ) (ج) صَيْبٌ: تریکی
 راست‌رؤیشتوو/ پیکه‌ر.

۲- (الصِّيَابُ وَالصَّيَابُ وَالصَّيَابَةُ): ۱-ناپاب/
 ناویزه‌ی هموو شتیک/ بوخته‌و سمرگول
 ۲-ه‌نبرژاردی هموو شتیک.

(الْمَصَانُ وَالْمِصْوَانُ): بهرگی که‌وان و شتیر.
 (الْمِصْوِيَّةُ): دیواری دهرمه‌وی خانوو یان
 بهرژینی باخ و بیستان.
 (الصَّوَانَةُ) ۱-بهرده نه‌ستنی که ناگری
 به‌دمنگه‌نه‌وه ۲-کلئسه.

الملحق:

صون: (الصَّيَانَةُ): پاریزگاری و پاراستن.
 (صِيَانَةُ المَحَاصِلِ): پاریزگاری به‌روبووم.
 (الصَّيَانَةُ): سهرپهرشتی کردنی هم‌میشمی
 دام‌مزر او مکان و بیناگان و ریگه‌وبان که‌لوپه‌لی
 نامادمه‌کراو و جاکسازیان و هرچی پیویستیبت
 بو باش به‌کاره‌ینانیاں بگریت و جاودیریبان
 بگریت.
 (مَصْلَحَةُ الصَّيَانَةِ): بهرژه‌ومندی پاراستن و
 جاکسازیی.

(أَعْمَالُ الصَّيَانَةِ): کاری پاراستن و جاکسازیی.
 صَوٌّ: (الصَّوٌّ): بوش/ به‌تال/ چؤل.

(“إِنَاءٌ صَوٌّ”): قاپیکی بوش.

الصَّوُّوَةُ (ج) صَوٌّ و (جج) أَصْوَاءٌ: ۱-دمنگی
 دمنگدانه‌وه ۲-ه‌له‌مت/ زمویی ره‌هن و بهرز
 ۳-بهردی نیشانه‌ی ریگا.

(الصَّوُّوَةُ البَحْرِيَّةُ = العَوَامَةُ = الشَّمْنَدُورَةُ):
 تهنیکه به‌سمر ناوی دهریاومیه/ نیشانه‌ی
 ریئی ناو دهریاوه/ ریئی پاپوره یان نامازمه‌یه بو
 شوینه مه‌ترسیه‌کانی دهریاکه.

(الْأَصْوَى وَالْأَصْوَاءُ): گورستان/ گورمه‌گان.

به کهرمنای زیندووبوونه ووهو چه شر ۲-نازار/
 نهشکه نهجه ۲-شه به یخوونیک یان په لاماریک
 که له ناکاو بیت و شوینه که لیبی بیناگابن.

(الصائِحَة): ۱-میی وشمی (الصائِح) ۲-هاوارو
 زریکه و فیژهی شیومن و گریان.

(الصيَّاح): ۱-فره شیومن و گریانکر ۲-هاوارو
 فیژمه فیژکه ریکی زور.

۲-(صاح- العنقود. صيحا وصيحة وصياحا
 و صيحانا): هیشو و مه که به بهر سیله می و ته ری
 دریز بو ووهو داکه وت.

۲-(صَيح- تِ الرِّيحِ أَوْ الشَّمْسِ البَقْل): باکه
 یان خورمه که سه وزیه که می وشک کرده وه.

(تَصَيح- البَقْل): سه وزمه که سه رمه که می
 وشکه لات و هیشتا ته ری تیدا بوو.

۴-(صَيح- الشَّيْءِ): شته که می شکاند/
 هه لیقلیشاندو دمنگی لیهینا.

(تَصَيح): ۱-شه قارشه قار بوو ۲-شکا.

(تَصايح- جفن السَّيْفِ): کالانی شم شیرمه
 دادر دادر بوو.

(إِنصاح): ۱-قلیشا ۲-دادر دادر بوو.

(- الفجر والبرق): به میان سپیده میدا. هه وره
 برووسکه که (شه و قیدایه وه/ بریسکه میدا).

(- تِ الأَرْضِ): روی زهویه که جیجیبوو له
 هه ندیک شویندا گیا دایبوشی و هه ندیکی به
 وشکی مایه وه/ رووتمنبو.

صاد: ۱-(صاد- الطَّيْرُ. صَيْداً): په له ورمه که می

("هُوَ مِنْ ضَيَابِهِم"): نهو له هه لبرژاردمکانیانه.
 (الصُّيَابَةُ = الضُّيَاب): ۱-نایزه و سه رگول و
 هه لبرژارده.

("هُوَ مِنْ ضَيَابَتِهِمْ"): نهو له هه لبرژاردمکانیانه
 ۲-سه رومر/ گه وره.

("هُوَ ضَيَابَةُ قَوْمِهِ"): نهو سه رومری
 نه ته و مه که می ته.

(ضَيَابَةُ القَوْمِ): کومه له و دهسته می
 خویشگل.

صاح: ۱-(صاح: صيحا وصيحة وصياحا
 و صيحانا): توند (هاواریکرد/ فیژاندی/
 زریکاندی).

(-به): بانگیکرد/ هاواری لیکرد.

(-عليه): خراب دمنگی لیکرد/ به سه مریدا
 (گرماندی فیژاندی) // پیداهه نشاخا و شکاندی.

(-عصافير بطنه): برسیبوو له برساندا سکی
 قورمیهات.

صَيح- بهم: توفین/ راجله کین.

(-فيهم): فهوتان/ مردن.

(صَيح): کردی (به گرمه گرم/ هاوارهاوار)
 فیژاندی.

(صايح- القوم): هاواریان له په کتر کرد.

(-به): بانگیکرد.

(تصايح- القوم): هاواریان له په کتر یکرد.

(الصَّيْح): فیژه/ هاوار.

(الصَّيْحَةُ): ۱-هاواریک/ دمنگر دنیک ۲-فوو

راوکرد/ و به فیل گرتی.

(صائد): راوگره.

(-فُلاناً): راوی بؤ فیسار کرد/ نیچیری بؤ گرت.

(-المكان): له شوینه کهدا راویکرد.

(أَصَادَ- هُ): راوی پیکرد.

(تَصَيْدَ- الطَّيْرَ): بالندمهکی (به فیل گرت/ راوکرد).

(إِضْطَادَ- الطَّيْرَ): بالندمهکی (راوکردو به فیل گرتی).

(-المكان): راوی له شوینه کهدا کرد.

(أَلْصَيْدَ) (مص): ۱- نیچیری راوگراو ۲- راوکردن.

(أَلْصِيَادَ): راوگره/ راوچی.

(أَلْصِيُودَ) (ج) صَيْدٌ وَصِيُودٌ: راوگره/ فیرمراو/ راوچی.

(“كَلْبٌ صَيْوُدٌ وَ صِقْرٌ صَيْوُدٌ”): سهگیکی

راوگره و بازیکی راوگره و فیره راو.

(-مِنَ النِّسَاءِ): نافرمتیک که شتیک له میردمهکی بیچریت.

(أَلْصَيْدَ): راوگراو و گیراو.

(المصید والمصيدة والمصيدة (ج)

مصائد): تهلهی راو/ داوو فاقه و هرچی راوی پیبکریت.

(أَلْصِيَادَةَ): دارو لاستیک.

(أَلْصَادَ وَالْمُضْطَادَ وَالْمُتَصَيْدَ): راوگره/ شوینراو.

۲- (صَادَ- زَيْدًا. صَيْدًا): ملی زمیدی

(خوارگردموه که چکرد).

(صَيْدَ. يَصِيدُ صَيْدًا): ملی (خوار بوو/

که چبوو).

(أَصَادَ- البعير) (ضد): ۱- نازاری به حوشرمه که

گه میاند ۲- تیماری ملخواری حوشرمه میکرد.

(أَلْأَصِيدَ (م) صَيْدَاءَ (ج) صَيْدٌ): ۱- حوشرتیک

تووشی ملگتیریبوو بیت ۲- پیاوکی پیر که لمهر زوری تمهنی و پیری سهر بلند دمکاتهوه

۳- شا لمهر گهورمی سهر (بلند/ فنج) دمکات و

بهملاولادا ناروانیت ۴- شیر.

(أَلْأَصَادُ) (طب): دهرتیکه تووشی حوشر

دمبیت و ناو به لووتیدا دیته خواری له

تاواندا سهر بهرزدمکاتهوه ناتوانیت مل

شؤر بکاتهوه.

أَلْصَادُ (ج): شیر.

(بَعِيرُ صَادَ): حوشرتی تووشبووی دهردی

ناوبه لووتداهاتوو.

(نَاقَةٌ صَادَةٌ): میحوشرتیکی تووشبووی

دهردی ناوبه لووتداهاتوو.

(أَلْصَيْدَ (مص) وَالصَّيْدَ= الصَادُ لِدَاءِ الإِبِلِ):

دهردی حوشر که ناوبه لوتیا دیته خواری و له

تاواندا سهر بهرزدمکاتهوه.

(أَلْصَيْدَاءَ): می و شهی (أَلْأَصَيْدَ. أَلْصِيَادَ)

(ج): شیر.

۲- (الصَادَ: پیتی (ص) که له نهلفوبنی عمرمیبه.

۲- (ج) صَيْدَانِ): ۱- زمرد ۲- مس.

(الصَّيْدَاءُ): جهو.

(أَرْضُ صَيْدَاءَ): زمويهکی رهمنی جهولگ.
(الصَّيْدُ - مِنَ النِّسَاءِ): ناهرمتی بهدرموشت/
بهدناو.

(الصَّيْدَانُ): ازبیر ۲-مس.

(صَيْدَانُ الْحَصَى): جهوی بو حس / ورده
جهو.

(الصَّيْدَانَةُ): دیو.

(- مِنَ النِّسَاءِ): ۱- ناهرمتی بهدرموشت
۲- ناهرمتی زوربلی.

۴- (الصَّيْدَلَةُ): دهرمانفرۆشی و بو نفرۆشی/
دهرمانگهری.

(الصَّيْدَلِيُّ وَالصَّيْدَلَانِيُّ): بۆن و عمترو

دهرمانفرۆش / دهرمانساز / دهرمانگرموه /

نه جزاجی (دهلین وشهکه فارسییه و کراوه به

عهرمی دهمیلین له وشهی (صندلانی) نهو

کسهی که سه ندهل دهرفرۆشیت که داریکی

بو نخرۆشی هندستانه پاشا بهو کسه و تراوه

که بۆنی خۆش و داوودهرمان دهرفرۆشیت. که

بۆنی خۆش و داوودهرمان دهرفرۆشیت.

(الصَّيْدَلِيَّةُ): دهرمانخانه / نه جزاخانه.

۵- (الصَّيْدُنُ): ۱- خانهی تۆکمه و هایم /

باشداممزاو ۲- بهردی زیو ۳- بهرگی تهسک

۴ (ح) که متیار ۵- ریوی ۶- شا ۷- بو نفرۆش

۸- میروویه که بۆ خۆی له ناو زمویدا خانوو

دروستدمکاتو له هه موو زیندهومریکی

دهشاریتهوه.

(الصَّيْدَانِيُّ) (ح): خانوی ژیرزهوی

بو ریوی و بو نهو میرووهی سهروه که
باسمگرد.

صار: ۱- (صَارَ. صَيْرًا وَصَيْرُورَةً وَمَصِيرًا):

۱- گهراپهوه ۲- بوو به / گۆرا.

(صَارَ زَيْدًا غَنِيًّا): زمید دمو له مهند بوو که له

پیشدا نه بوو بوو ۲- گویراپهوه.

(- إِلَى كَذَا أَوْ إِلَى فَلانَ): گهیشته نهوه /

نهنجامی نهوه بوو / گهیشته هیسار.

(صَيْرَ وَأَصَارَ - هُ. تَصِيرًا): گۆری و کردی

بهوه / له باریکهوه له شیومیه کهوه گۆری بۆ

بارو شیومیه کیتر.

(تَصِيرَ - هُ): لهو جوو / وهک نهو بوو / وهک

نهوی لیهات.

(الصَّيْرُ) (مص): نهوپهری کارو نهنجام و کۆتایی.

(الصَّيْرُ - ۱- الصَّيْرُ): ۲- کهنار / لا ۳- لووتکهو

کۆتایی.

(“فُلَانٌ عَلَى صَيْرِ الْأَمْرِ”): له کۆتایی

کارمه که دایه خهریکه به نهنجامی بگهیه نیت.

(الصَّائِرَةُ): گیای وشک.

(الصَّيُورُ وَالصَّيُورَةُ): نهوپهری کار / کۆتایی

کارو نهنجامی.

(الصَّيْرُ) (مص) مَصَائِرُ: ۱- کۆتایی و نهنجامی

کارمه که ۲- چارمنووس ۳- شوینی بیگهیشتنی ناومه.

۲- (صَارَ - هُ. صَيْرًا): بری.

(-الطير): بالنده که سهرکه و تنيکی ته و او

سهرکه و ت/ به ناسماندا بهرزبو و موه.

صاف: ۱- (صاف و تصيف بالمكان. صيفاً):

هاوینی له و شوینه دا به سهربرد.

(-صاف و تصيف واصيف- المكان): هاوینی

له و شوینه دا به سهربرد و تیدا مایه وه.

(صيف- المكان أو الرجل): شوینه که یان

پیاومکه بارانی هاوینی لیدا.

(مُصَيِّف و مصيوف): هاوینکردو/ هاوینی له

شوینه که دا به سهربردو و بارانی هاوین لیدا.

(هذا الطعام يُصَيِّفني): ئەم خواردنه بهشی

هاوینم دمکات.

(صَيِّفِ المکان أو الرجل): بارانی له هاوین

له شوینه که یان له پیاومکه دا.

(-المكان): به هاوین تیدا مایه وه.

(صايِف- هُ مُصايِفَةٌ و صيافاً): بۆ دمی

هاوین له گه لیدا به لاین و کاری له گه لدا گرت.

(أَصاف- القوم إصافَةً): چوونه هاوینه وه.

(-تِ الدابة): جوارپیکه له هاویندا زا.

(إِصْطاف بالمكان. إصطافاً): له شوینه که دا

هاوینی به سهربرد.

(صَيِّف- المكان أو الرجل): بارانی هاوینی

بهرکه و ت.

(مُصَيِّف): باران بهرکه و تووی هاوین.

(الصَيِّف (ج) أَصياف): هاوین/ به کیکه له

جوار که ژمکه ی سال له (۲۱) ی جۆز مردانه وه

(-الشيء): شته که ی به ندرد/ له شوینه کدا

قایمیکرد.

(الصَّيْر): درزی دمرگا.

(الصَّيَار): گه له گایه ک.

(الصَّيَارَة و الصَّيْرَة (ج) صَيْر و صَيْر):

گه وری مانگا و مهر/ پشتیری نازهل.

(الصَّيْر): گۆز/ گلکۆ.

۳- (الصَّيْر): ۱- ورده ماسیی خویکراو/

سویرکراو و هک ماسی ساردین و سنمۆره

۲- مالومی جووله که.

(الصَّيَار): دمنگی تاس.

(الصَّيْر): کۆمه ل/ دهسته.

(الصَّيُّور): ناومزو رادهربرین.

صيص: (الصَّيْصَة و الصَّيْصَة (ج)

الصَّيْصِي): ۱- قولاپی جولا، جهتالی جولا بۆ

ریکخستنی تان و بۆ ۲- قولاپی جنین که شتی

بیده جنریت ۳- چقه ی که له شیر ۴- (قوچی/

شاخی) ناسک و مانگا ۵- میخیکه که خورمای

بینه له ده که منن ۶- له لاو سهنگه رو شووراو

ههرجی شتیک که په نای پیهرن.

صاع: (صاع و أصاع- القنم صياعاً): مهرمکانی

بلا و مه پیکرد.

(-القوم): خویشگه لی به گژ یه کدا کرد.

(تَصَيِّح- الماء): ناومکه ووروژاو ههستا.

(إِنصاع- الرجل): ۱- (زوو/ خیرا) گه رایه وه

وازی هیئا ۲- ملیدا.

تا (۲۱) ی گه لایوژ.

(الصَيْفَةُ (ج) صَيْف): هاوینه / تابیت به هاوین.

(الصَيْفِي): ۱- نهوهی له هاویندا بوو بیت بیهیزو کز دمبیت ۲- گیا که له هاویندا پرویت

۳- نهو میومو بهر هی له هاویندا پیدمگات وهک تری و همنجرو سیوو هه لووژمو هیتز.

(الصَيْف): گژوگیای هاوینه.

(الصَيْف و الصَيْفَةُ): باران و تاوه باران له هاویندا.

(“أَصَابَتْنَا صَيْفَةٌ غَزِيرَةٌ”): تاومبارانیکی هاوینهی لیداین.

(الصَّاف): گهرم.

(الصَّائِف): گهرم.

(“صَيْفٌ صَائِفٌ”): هاوینیکی زور گهرم کما یقال (“لَيْلٌ لَائِلٌ”): وهک چوَن ده لَین شهوئیکی تاریکه شهو.

(الصَّائِفَةُ (ج) صَوَائِف): ۱- میسی وشه ی (الصَّائِف) ۲- ده می هاوین ۳- داگیر کردن و

په لاماردان له هاویندا.

(صَائِفَةُ الْقَوْم): نازوخه ی هاوینه یان.

(الصَّيْفِ وَالْمُتَّصِفِ وَالصُّطَاف): هاوینه هه وار.

(أَرْضٌ مِصْيَافٌ (ج) مَصَائِيف): خاکیک که سهوزمو میوهی درمنگ پیبگات و بارانی

هاوینه ی زور بیت.

(الصَّايِيف): نهوهی له هاویندا له دایکدمبیت.

۲- (صَافٍ- السَّهْمُ عَنِ الْهَدَفِ صَيْفًا

وَصَيْفُوفَةٌ): تیرمه که له نیشانه که لایدا.

(-عَنِّي وَجْهٌ): رووی لیومرگ پیرام.

(أَصَافَ اللَّهُ عَنْهُ الشَّرَّ. إِصَافَةٌ): خودا خراپه و ومیی لیلادا.

(الصَّيْفِ): پیچی ناومرو.

۲- (أَصَافٌ. إِصَافَةٌ): به پیری ژنی هینا یان به پیری مندالی بوو.

(رَجُلٌ مِصْيَافٌ (ج) مَصَائِيف): پیاویک ژن نه هینیت تا سهری (ماشوبرنج / بوژ) نه بیت.

صیق: (الصَّيْقُ): ۱- نه رهقی لهش / خوهی

۲- بو مچک و بوگه نی لهش / بو نی بوگه نی ۳- دمنگ.

(الصَّيْقُ (ج) صَيْقَان): چوله که.

(الصَّيْقُ وَالصَّيْقَةُ (ج) صَيْقُ): تۆزو گهردی کۆومبووی ناو هه وا.

صاک: (صَاكٌ- بِه الطَّيْبُ أَوْ الدَّمُ: صَيْكًا): بو نی خو شی پیوه لکا یان خوینی پیوه نووسا.

صیل: (صَيْلٌ- لَهُ كَذَا): نهوهی بو لواو ری بی درا.

صیم: (الصَّيْمُ): داخوازییه کی زور.

صین: (الصَّوَائِي مُفْرَدُهَا صِنِيَّةٌ): قاپو فه خفوری چینی گوایا له جینه وه هاتووه.

(الصَّيْنِيَّةُ): سینی که شتی ده خریته سهرو پیشکمش ده کریت له پوشه یان کانزا.

(الصَّيْوَان (ج) صَوَائِين) (فارسیه): دهواریکی

گهره ی کووتال / قوماش.

(الضیاز): کهسیکی له هه موو کاریک تیئه لچوو.

(الضوڑة): پیاوی رساوو سووک.

ضاضر: (ضاضاً وضوضاً - القوم في الحرب ضاضاًة وضوضاًة): له جهنگه کهدا خویشگهل کهوتنه هاتو هاوارو دمنگه دمنگ.

(الضاضاء والضوضاء والضوضى): دمنگه دمنگ / ژاومژاو / هاتو هاوار / غه لبه غه لب له جهنگدا. (الضوضو (ح) = الأخیل): بالندمیه که لای خه لک شوومه / قه لی کیلگه.

(الضوضو والضضن): کانگاو سه رچاوه و بنچینه.

ضضط: (ضضط- الرجل ضاطاً): به له نهجه رویشت شان و له شی جوولاند.

ضنك (ضنك): تووشی هه لامه تیبوو.

(الضواك): هه لامه ت.

ضؤل: (ضؤل. ضالّة وضؤولة):

ض: (الضاد): پازدهه مین پیتی نه لفو بیی عمره بییه له پیته شه جهریه کانه و له ژمیره ی کوئی پیته کاندای (۸۰۰) ه.

ضنّب: (الضنّب) (ح): ۱- چوار پئییه گی دهریاییه ۲- دمنگه مرواری.

ضاد: ۱- (ضاد- ه ضادا): له نه یاریانیدا به سه ریذا زالبوو.

۲- (ضند. ضوادا): تووشی هه لامه تیبوو.

(اضاد- ه. اضادا): تووشی هه لامه تیکرد.

(الضؤد والضؤدة والضؤودة): هه لامه ت.

(الضؤود): هه لامه تگرتوو.

ضاز- ه. ضازا وضازا): سته می لیکردو ژورداری بی به رامیه رکرد.

(ه حقه): له (مافه که ی/ هه قه که ی) بری و هه مووی نه دایه.

(هسمة ضؤزی ۱- وضازی وضیئزی): به شیکی

لیکه مکر او/ که مبووو.

۱- بچوو کبوموه / نابووتبوو ۲- بیهیز بوو.

(ضَاءَل - شَخْصَه): کهسیتیه کهی
بچوو ککرده موه سوو کیکرد تا دمرنه که ویت و
دیار نه بیت.

(تَضَائِل): ۱- بچوو ک و بیبایه خبوو / بیتوانا و
هیز بوو ۲- خوی بچوو ک و بیتوانا پیشاندا.

(الشَّيْءُ): شته که چوو هه و کرژ بوو /
بهیه کدا چوو / بچوو کبوو.

إِضْطَال: ۳- بچوو کبوموه ۲- بیهیز و دمه لاتبوو /
بیتوانا بوو.

(مُضْطَلِل): بچوو ک و بیتوانا / ورد.

(الضَّئِيل (ج) ضَوْلَاء و ضِئَال و ضِئِيلون):

۱- بچوو ک / بیجورم ۲- وردو نابووت و بیهیز
۳- باریک.

(الضَّوَلَة): بیهیزی باریک.

(الضَّئِيلَة): ۱- می می وشه ی (الضَّئِيل)

۲- تووله مار ۳- زمانه بچکوله.

ضَان: ۱- (ضَان الضَّان ضَانًا): مهر که ی له
بزنه که (جیا کرموه / هه لاوارد).

(أَضَان. إِضَانًا): مهری زور بوو.

(الضَّان): مهر / پهز.

(الضَّائِن (فا) (ج) ضَان و ضَان و ضَائِن

و ضَائِن): ۱- لاواز / لهر ۲- بیتوانا / بیدهسه لات /
بیرشت.

(رَجُلٌ ضَائِنٌ): پیاویکی (بیدهسه لات،

بیرشت) و نهرم و مک مهرسیخنیبت ۲- (ح)

مهر / پهز.

(- مِنَ الغَنَمِ): مهری به خوری / خوری زور.

(الضَّائِنَة (ج) ضَوَائِن): می می وشه ی
(الضَّائِن).

(الضَّائِنِي): مهسه که ماستی تیدا دمرنه دیریت.

(الضَّائِي) (عند المولدين): لای تازه گهریبه کان:

گوشتی مهر.

۲- (الضَّائِن (ج) ضَان و ضَان و ضَائِن

و ضَائِن): لی سپی پانه و مبوو.

ضَائ: (ضَائِي - الرَّجُلُ ضَائِيًا): کابرا له می

باریک و تهنگبوو.

ضَبَّ: ۱- (ضَبَّ. ضَبًّا): کپ و بیدهنگبوو.

(أَضَبَّ): (ضد): ۱- بیدهنگبوو ۲- دمنگی بهرز
کرموه و قسه پکرد.

(- على الشيء): شاردیه و مهستی بهسه ردا

گرت.

(- على ما في نفسه): نهوی له دلیدا بوو

دمرینه بری و شاردیه وه.

(- على غل في قلبه): ره که ی به چنیه دلیه و

بوو روژی خوی هه لیگرت.

(الضَّبَّ والضَّبَّ (ج) ضِبَاب): قین و رقی

دمروون.

(رَجُلٌ خَبَّ ضَبَّ): پیاویکی به پیچ و

بهناو قینله ده.

۲- (ضَبَّ - الرِّيقُ أَوْ الدَّمُ ضَبًّا و ضَبِيًّا):

لیکه که یا خوینه که له بهری رویشت.

(-الشَّفَّةُ): لیومکه دهردیگی گرت و خوینی له‌بهر رویشت.
 (أَضَبَ - المَاءُ أَوْ الرِّيقُ): ناومکه یان لیکه‌که له بهری رویشت / کشا.
 (-الماءُ أَوِ الدَّمُ): ناومکه یان خوینه‌که‌ی رژاند.
 (الضَّبُّ) (طب): هه‌لزله‌پینی لیو / دهردی لیو که خوینی لیده‌جوړینیت.
 (الأضْب (م) ضَبَاء (ج) ضَبَّ - مِنَ الْجَمَالِ): حوشریک تووشی هه‌لزله‌پینی لچی بیټ لچی خوینی لیبتکیت.
 (الضَّبیب) (مص): هه‌لزله‌پینی لچ و خوین له‌بهر رویشتنی.
 (ضَبِيبُ السَّيْفِ): تیژی شمشیر.
 ۲- (ضَبَّ - النَّاغَةُ. ضَبًّا): گوانی میحوشرمکه‌ی به ههموو دست‌ی گرت و دوشی.
 (-على الشيء): شته‌که‌ی توند گرت و ته‌او و دست‌ی به‌سمردا گرت.
 (ضِبُّهُ) (عامیة): توند گرتی.
 (-عَلَيْهِ): توند چنگی لیگیرکردو گرتی.
 («فُلَانٌ يَضُبُّ فُوهَ أَوْ تَضُبُّ لُتَاتَهُ بِكَذَا أَوْ عَلَى كَذَا»): دانی به شته‌که‌دا گرتوو‌وو نایه‌لیت له چنگی دهرچیت.
 (ضَبِبَ - على الشيء): شته‌که‌ی توند گرت‌ه‌خوو نه‌په‌نشت له دست‌ی دهرچیت.
 (أَضَبَّ - على الأمر): دست‌ی به‌سمر کارمکه‌دا

گرت و خسته‌ی ژیردستی خوئی.
 (-على المطلوب): خهریکوو خواسته‌که‌ی به‌ینیت‌ه‌دی و دست‌گیری بیټ.
 (-القَوْمُ): بو کارمکه گشت راپه‌رین.
 (الضَّبَّةُ (ج) ضِبَابُ): ادوشین به گوشینیکی توندی گوانه‌که ۲- (ع) په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگو ته‌قه‌ممنی.
 (المضِبَابُ): چرووک / رژد / رمزهل / دست‌وو‌وجاو.
 ۴- (ضَبَّ - الشَّيْءُ ضَبًّا): شته‌که‌ به زمویه‌که‌وه نووسا.
 (الضَّبَّةُ (ج) ضِبَابُ): شتیکه له ناسن یان زمرد قاپ و دهری پی چاک‌ده‌کریت‌ه‌وه پی یه‌کده‌گرنه‌وه.
 ۵- (ضَبِبَ وَضَبِبَ يَضُبُّ - الْمَكَانُ. ضِبَابَةٌ): مارمیله‌که له شوینه‌که‌دا زور بوو.
 (ضَبِبَ وَضَبِبَةٌ): شوینی پر له مارمیله‌که.
 (ضَبَّبَ - على الضَّبِّ): مارمیله‌که‌ی ورووژاند تا بیگرت.
 (-البابُ): دهرگاکه‌ی پشت‌کوژکرد.
 (أَضَبَّ - المكانُ): شوینه‌که‌ پر له مارمیله‌که بوو.
 (الضَّبُّ (ج) أَضْبُ وَضُبَانٌ وَ وَضِبَابٌ وَمَضْبَةٌ (ح): مارمیله‌که.
 («أَعْقَدُ مِنَ ذَنْبِ الضَّبِّ»): له کلکی مارمیله‌که به گرت‌ه‌ واتا نالوژه. و تقول العرب : («لَا أَفْعَلُهُ حَتَّى يَرُدَّ الضَّبُّ»): عمره‌ب ده‌لیت نه‌و

(الْضَّبَّ) (طَب): ۱- لَووِيه‌کِه له سَنگی یان
بِی حوِشتر دِیْت ۲- دِمر دِیکِه دِمادته نانیسکی
حوِشتر.

ضَباً: ۱- (ضَباً- الرَّجُلُ ضَباً وَضُبُؤاً): خَوی
به زمویه‌کِه‌وه یان دره‌خته‌کِه‌وه نووساند.
(ضَبِيء): به زمویه‌وه یان دره‌خته‌وه متبوو/
نووساو.

(هـ بِالْأَرْضِ): به زمویه‌کِه‌وه‌ی نووساند.
(الصَّائِدُ): راوکه‌ره‌کِه خَوی حه‌شارداو
متکردو خَوی نایه‌وه.

(- إِلَيْهِ): په‌نای بُو برد.
(- مِنْهُ): شه‌رمی لیکردو خَوی په‌نادا.
(أَضْبَاءُ الشَّيْءِ): شه‌که‌ی په‌نادا/ شاردیه‌وه.
(- عَلَيْهِ): لیبیدنه‌نگبوو شاردیه‌وه.
(- مَا فِي يَدِهِ وَعَلَيْهِ): نه‌وه‌ی له‌دم‌ستیدابوو
شاردیه‌ومو په‌شانی نه‌دا.

(إِضْطَبَّأ- مِنْهُ): خَوی لئ ونکرد/ خَوی
لئ‌شارده‌وه.

(الضَّبَّاءُ (ج) مَضَابٍ= المَخْبَأُ): حه‌شارگه/
په‌ناگا/ ژئیرزه‌مین.

۲- (ضَباً- عَلَى الْقَوْمِ. ضَبْنًا وَضُبُوءً): له ناکاو
له خویشگه‌ل په‌یدابوو به‌سمر سه‌ریانه‌وه
بوو.

ضَبِثَ: (ضَبِثَ وَاضْطَبَّتْ- بِالشَّيْءِ وَعَلَيْهِ.
ضَبْتًا): شه‌که‌ی توند گرت.

(- بِهِ): سلکو‌تیکرد/ هی‌نده‌ی لئ‌دا په‌کیخست.

کاره ناکه‌م تا مارمیلکه نه‌چپته سه‌ر ناوو
ناو بخواته‌وه، نه‌وان وایاند‌مزان‌ی مارمیلکه
ناو ناخواته‌وه (نیمه ده‌لین: تا کلکی حوِشتر
نه‌گاته زمو‌ی نه‌و کاره ناکه‌مین).

(الضَّبَّةُ (ج) ضَبَاب (ح): ا-مینی مارمیلکه
۲- داری پشت‌کۆلی دهرگا له ناسن یان دار
دمبیت (وهك شیوهی مارمیلکه‌یه/ سوورگی
که دهرگای پیداده‌خن.

(أَرْضٌ مَضْبَةٌ (ج) مَضَاب): خاکیک مارمیلکه‌ی
زۆر بیت.

۶- (أَضْب- تِ الْأَرْضِ): زمویه‌کِه گژوگیای زۆر
بوو.

(- الْيَوْمُ): رۆژمه‌کِه ته‌ماو‌یبوو.

(- الشَّعْرُ): قژمه‌کِه زۆر بوو/ چر بوو.

(- الْقَوْمُ فِي بَغِيَّتِهِمْ): بُو نامانجه‌کِه‌و
دمستگیربوونی بلا‌وبوونه‌وه.

(أَضْبُوا- عَلَيْهِ): لیبیگردبوونه‌وه.

(أَضْبُوا- لِضَلان): بُو فیسار بلا‌وبوونه‌ومو
به‌دوایدا که‌وتنه‌ گه‌ران.

(الضَّبَّةُ (ج) ضَبَاب): په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگو
چه‌کیتز.

(الضَّبَابَةُ (ج) ضَبَاب): ته‌م و مز.

۷- (تَضَبَّب- الصَّبِيُّ): کورمه‌کِه که‌وته
گوشت‌گرتن/ قه‌له‌وو‌بوون.

(الضَّبِيَّةُ): که‌رمه‌و دُشاو که‌ دهرکرتنه
ده‌فریکه‌وه به‌ من‌داله‌که‌ دهردیت.

(ضَبَّتْ عَلَيْهِ): لِيِيدِرَا.

(الضَّبَّةُ ج) ضَبَّاتٌ وَأَضْبَاتٌ: ۱-گرتن ۲-

مسته‌کۆله / مسته‌کۆله.

(الضَّبَاتُ): چنگی شیر.

(الضَّبَّاتُ وَالضَّبِيتُ وَالضَّبُوتُ) (ح): شیر.

(مِضْبِتٌ ح) أَلْضَابِيتُ: چنگی شیر.

ضَبِحَ: ۱- (ضَبِحَ-تِ الخَيْلُ فِي عَدْوِهَا ضَبْحًا

وضباحًا): نِهَسبِمَكِه لِه غَارِدَا نِرَكِه نِرَكِيكِي

لِيَوْمِهَاتِ نِه حِيلِه كِرْدِن بُوو نِه پِرِمِه پِرِمِيو.

(-الْأَرْنَبُ وَالثُعْلَبُ وَالْقَوْسُ ضَبَاحًا):

كِه رُوِيَشَكِه كِه رُوِيَه كِه كِه وَا نِه كِه دِه نِگِيَان

لِيَوْمِهَاتِ.

(إِنضَبِحَ): دِه نِگ لِيَوْمِهَاتِنِي كِه رُوِيَشَكِو

رُوِيُو كِه وَا نِ.

۲- (ضَبِحَ-تِ النَّارُ الْعُودَ. ضَبْحًا): نَاگِرَكِه

رِه نِگِي چِيوَه كِه هِه لِه پِرُو كَا نِدُو چِيوَه كِه ي

نِه سُوو تَا نِد.

(إِنضَبِحَ- لُونَهُ): رِه نِگِه كِه ي گُورَا وِه ك رِه نِگِي

خُولَه مِيشِي لِيَهَاتِ.

(الضَّبِيحُ): خُولَه مِيشِ / سُوو تُوو.

(الضَّبِحَاءُ): كِه وَا نِيك (كِه نَاگِرَكَارِي

تِيكِر دَبِيَتِ / كِه بِهَر نَاگِر دَرَابِيَتِ).

۲- (ضَابِح- هُ): ۱- بِهَر مِنگَار بِيو موه ۲- نَاشِر يِنِيكِر د.

(تَضَابِحًا): ۱- بِهَر مِنگَارِي يِه كِتِر بِيو و نِه وِه

۲- يِه كِتِر يَان نَاشِر يِنِيكِر د.

ضَبِر: ۱- ضَبَّرَ- الحِجَارَةُ ضَبْرًا): بِهَر دِه مَكَانِي

رِي ز كِر دُو رِي كَخِست.

(-الْكُتْبُ): نُو سَرُو مَكَانِي رِي كَخِست و كُور دِه موه

يَان خِستِنِيَه دُوسِيَه وِه / فَا يِلِه وِه.

(-الْفَرَسُ أَوْ المَقِيدُ. ضَبْرًا وَضَبْرَانًا):

چَار موه يِيَكِه يَان كُوتِرَا و مَكِه قَاچِي يَان خُوِي

گِر مَوْله كِر دُو قِه لِه مَبَا ز دِي دَا.

(ضَبَّرَ- الشَّيْءُ): شِتِه كِه ي (كُور دِه موه /

گِر مَوْله كِر د).

(الضَّبِيرُ مِص) (ج) ضُبُورُ مِص. (ا ع):

نَا مِي رِي كِي دَار يِن بُوو / بِي سِتِي تِي گِي رَا بُوو كُون لِه

شِه رِدَا وِه ك سُو پِي رِي ك بِه كَار دِه مَات لِه مِثِر يِدَا

دِه چُوونِه نَزِيك قِه لَآي دُوژ مَنِه وِه. وِه ك

دِه مَبَا يِي نِي سِتِه وَا بُوو.

(فَرَسٌ ضَبْرٌ): گِر دِه چَار موه ي.

(الضُّبَارُ وَالضُّبَارُ): نُو سَرُو مَكَان (و شِه كِه كُويَه

تَا كِي نِي يِه).

(الضُّبَارَةُ ج) ضُبَائِرُ: ۱- (دِه سِتِه خِه لَك /

كُومِه لِه خِه لَك ي زُور.

(رَأَيْتُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْمَكَانِ. ضُبَائِرُ

ضُبَائِرُهُ): دِه مَن دِه سِتِه دِه سِتِه لِه شُو يِنِه كِه

دِه رِدِه چُوون ۲- هِه موه كُومِه لَك يِه ك.

(الضُّبَارَةُ وَالضُّبَارَةُ) (ج) ضُبَائِرُ وَالضُّبَارَةُ

(ج) أَضَابِيرُ: گور زِه كَا غِمَز / دُوسِيَه / فَا يِل

يَان بِه سِتِه تِر.

(الضَّبِيرُ): بِه لَامَار دِه رِي كِي بِه هِه لِيَه.

(الضُّبُورُ وَالضُّبِيرُ): تِي ز رَا بِهَر.

(الْضُّبُورُ وَالضُّبِيرُ): ۱- توندوتیژ ۲- (ح) شیر.
(الضُّبِيرُ): ۱- (ح) شُر ۲- هله مبادم /
خوهه لدمر توند، هه لپه دمر.

۲- (الضُّبِيرُ): هه ژاری / نه دارایی / رمزه لخواایی /
نه بوونی.

(الضُّبِيرُ): بنباخهل.

ضبز: (ضَبْرٌ - ه): تیژ سمرنجی (لیگرت /
دابه).

(الضَّبِيرُ وَالضَّبِيرُ - مِنَ الذَّنَابِ): گورگی
چاویزی تیژ تیروان.

ضبیس: (ضَبِيسٌ - عَلَى الْغَرِيمِ ضَبِيسًا): تمنگی
به (وامومرگرمکه / قهرزارمکه) هه لچنی و
تمنگه تاویکرد / زوری بۆ هیئا / زوری لیگرد.
(ضَبِيسٌ - تَنْفُسُهُ ضَبِيسًا): دهروونی
بۆگه نبوو / خرابوو / موخه ننه تبوو.

(الضَّبِيسُ): چرووک / رژد.

(الضَّبِيسُ): به دخواز.

(هُوَ ضَبِيسٌ شَرٌّ): نهو به ننه نگیزه /
خرابه کاره.

(الضَّبِيسُ): چه توون و ناله باری سهرسه خت.

(الضَّبِيسُ): ۱- چه توونی و ناله باری سهرسه خت
۲- ته مه لی چاره (قورس / گران) ۲- زیر مگردوو /
زۆر ترسنۆك گه و ج.

ضبط: ۱- (ضَبَطَ - هُ ضَبَطًا وَضَبَاطَةً):

۱- گرتی و پیوهی به نندبوو پیوهی نووسا ۲-
شکاندی و به سهریدا زالبوو / به زانندی.

(- عَلَيْهِ): گرتی / دستگیر کردو به نندیکرد.
(ضَبَطَتِ الْأَرْضُ): باران هه موو زهوی
گرته وه.

(تَضَبَّطَ - ه): به زۆر به زانندی و گرتی و
به نندیکرد.

(- الضَّانُ): ۱- مهرمه که به هیزو خرت بوو هه لهو
بوو ۲- شتیک گیای خوارد.

(انضبط): ۱- گرا ۲- شکینراو به زینرا.

(ضَبَطَهُ فَأَنْضَبَطَ): توندو ریک به نندیکرد /
گرا و دامرگا.

(الضَّبِطُ) (مَص): به نندو ریک کردن و
دامرکاندن.

(الضَّبَائِطُ (فَا) (ج) ضَبَاطُ): ۱- به هیز /
به دمه سلات و دامرکین ۲- شیر ۳- (ا ع) نه فسهری
سوبا.

(ضَائِبُ الْإِرْتِبَاطِ): (ا ع) نه فسهری په یوفندی
نیوان چه ند دستمه که ج دهسته ی سهر باز بییت
یان شارستانی بییت.

(الضَّبِطُ): (ح) شیر.

۲- (ضَبَطَ - هُ ضَبَطًا وَضَبَاطَةً): رایگرت و
ته و او پاریزگاریکرد.

(- الْعَمَلُ): ته و او شارمزای کارمه که بوو به
باشی و کارامانه نه نجامیدا / دایمه زراندا.

(- الْكِتَابُ): نو سرا و ه که، یان کتیبه که ی
هه له چنکرد / راستیکرد هوه سهر و بووری

ته و او ی بۆ کرد.

و مستین) له تۆپى تەقیندا.

(- في الأليات): ئىستۆپى ماشىن و ئەو بابەتانه.

(الإنضباط): راگىرى / دابىنکردن / ملدانىكى تەواوى ياساو شىرازمو پەيرەوگردنى فەرمان و ياساكانه.

(الضبطَة (ج) مضابط): تۆمارىكە جى لە دانىشتنه مېرىهكاندا دەوترىت تياپدا دمنوسرىت.

ضبع: ۱- (ضَبَع- البَعيرُ ضَبْعاً وضُوعاً وضَبْعاناً): حوشترمكە پەلى باش ھاويشت و خىرا رۆيشت.

(- الصَّومُ لِلصُّلْح): خويشگەل وىستيان ئاشتېنەو مو لايەنگىرىبوون.

(- هُ ضَبْعاً): دەستى درىژکرد لىيىدات.

(- على فلان): دەستى ھەلپىرى و لىيىكوورا / دۇعاى لىيىکرد.

(ضَبَعَتِ الخَيْلُ أَو الإِبِلُ): ئەسپەكان يان حوشترمگان لە رۆيشتندا پەليانكوتا و پەليان ھەلپىرى.

(ضَابِع- ه. مَضابِعَة): ھەردووگان شمشىريان لەيەك ھەلگىشا.

(- الرَّحْلُ): تەوقەى لەگەل پياومكەدا كرد.

(إِضْطَبَعُ): ۱- جازووپەكى دەرکرد ۲- عەباكەى خستە بنباخەلى راستىنەو مو لاي چەپى پىداپۆشى.

(إِنْضَبَطَ): ۱- باش راگىراو پارىزرا / رىكبوو

۲- راستكراپەو مو ھەلەچنكرا ۳- سەر و بوورى تەواوى بۇكرا.

(«ضَبَطَهُ فَأَنْضَبَطَ»): چاك و تونداگاناگادارىكردو راگىرىكرد / پارىزراو ھەلەچنكرا.

(الضابِط (ج) ضَبَّاط): ۱- راگىرگەرو دامركىن ۲- رىكپىن ۳- فەرماندارو سەرگردە.

(الضابِط والضابِطَة- عند العلماء): لەلای زانايان ئەومپە كە دەستوورو ياسا گشتىيەكان بەسەر ھەموو بەشەكاندا پىادە دەكرىت.

(الضابِطَة الواحد ضابِطِي): ۱- سەربازى تايپەتى والى بۇ كۆگردنەو ھى پارەو مال و پارىزگارى و گرتنى تاوانباران و ھىنانيان و خەلكىتر بۇ لاي مىرى ۲- پىشەى سەربازى تايپەتى والى كە كارى بۇ جىبەجىدەكەن.

۲- (ضَبِط. ضَبْطاً): بە ھەردوو دەست كارىكرد.

(أَضْبَط (م) ضَبْطَاء (ج) ضُبُط): كەسكە بە ھەردوو دەست كارىكات.

الملحق:

ضبط: (الضابِطَة): بۆلىس.

(«الضابِطَة العدلية»): بۆلىسى دادومرى.

(الضابِطَة الجُمْرِكِيَة): دەستەى دەستبەسەرداگرتنى كەلوپەلى قاچاغ و شتىر.

(الضابِطَة (ج) ضَوَابِط في المدافع): (راگرا)

که متیار. (-الشيء): شته که یخسته بن همدوو
 بنباخه لیه وه.
 (أَلْضَبِعُ (مص) (ج) أَضْبَاعُ): ۱- ناوهر استی
 بازوو ۲- بازوو ۲- بنباخه ل.
 («أَخَذَ بِضَبْعِهِ»): دمستی دایه بنبالی/
 یاریده داو به هیزیکرد.
 (أَلْضَبْعُ وَ الضَّبَاعُ): دمست بهرزگردنه وه
 نزاو دوعاگردن وه لکوروپان.
 (أَلْضَابِعُ (فا) مِنَ الْخَيْلِ أَوْ الْإِبِلِ (ج) ضَبْعٌ):
 نه سپو حوشتی تیژره.
 ۲- (ضَبْعٌ- الرَّجُلُ. ضَبْعًا): زورو سته میگرد.
 ۳- (ضَبْعٌ- الرَّجُلُ): زور ترسا.
 ۴- (أَلْضَبْعُ وَ الضَّبْعُ (ج) أَضْبَاعُ): بنبال و
 لاتهنیش.
 (أَلْضَبْعُ (ج) أَضْبَاعُ): باومش و لاو تهنیش.
 (أَلْضَبْعُ (ج) ضِبَاعُ وَأَضْبَعُ وَضْبِعُ وَضْبِعُ
 وَضْبُوعَةٌ وَضْبِعَاتُ وَضْبِيعَةٌ) (ح): که متیار
 به نیرومیی دهوتریت.
 (أَضْبِيعُ): که متیاری بچووک (به پیی
 دستور نییه).
 (ضَبْعَةٌ): میکه متیار. دوو جور که متیار
 هیه، که متیاری میلدارو که متیاری به لهک
 که له میلداره که گهورمتره به هیزتره.
 (أَلْضَبْعُ): سالی گرانی و تووش و وشکه سال.
 (أَلْضَبْعُ (ج) ضِبَاعُ وَأَضْبَعُ وَضْبِعُ وَضْبِعُ
 وَضْبُوعَةٌ وَضْبِعَاتُ وَضْبِيعَةٌ) (ح):

که متیار.
 (أَلْضَبْعَانُ مُثْنَاهُ (الضَّبْعَانُ): دوو که متیاری
 نیر (ناوتریت ضِبْعَانَانُ).
 (ج) ضِبَاعِین (م) ضِبْعَانَةٌ): (ج) ضِبَاعِین
 و ضِبْعَانَاتُ (ح): نیرمکه متیار.
 ضبن: ۱- (ضَبْنٌ- الْمَكَانُ ضَبْنًا): شوپنه که
 (تسکبوو/ تمنگبوو).
 (ضَبْنٌ): شوپنی (تمنکه بهر/ تهسک).
 ۲- (ضَبْنٌ- عَنهُ الْهَدِيَّةُ ضَبْنًا): خه لاته که ی
 لیگرت و نه دایه.
 ۲- (ضَبْنٌ- هُ. ضَبْنًا): خستیه سمر عالیگه ی
 هه لیگرت.
 (أَضْبِنَ وَأَضْبِنَ- الشَّيْءُ): شته که ی خسته
 سمر عالیگه ی و هه لیگرت.
 (أَلْضَبْنُ (مص): به عالیگه هه لیگرتن.
 (أَلْضَبْنُ): عالیگه/ نیوان که مهرو ناوک و
 بنباخه ل.
 («فُلَانٌ فِي ضَبْنِ فُلَانٍ»): فیسار له ژیر بالی
 فیسار دایه و لای نه وه/ له ژیر سایه ی نه ودایه
 به خپوو چاودنیریدمکات.
 (أَلْضَبْنَةُ وَ الضَّبْنَةُ وَ الضَّبْنَةُ وَ الضَّبْنَةُ):
 ۱- خیزان/ مال و مندال. که له ژیر بالی پیاودان و
 به خپویاندمکات ۲- ژنی پیاو/ هاوسهری پیاو.
 فُلَانٌ فِي ضَبْنَةِ فُلَانٍ: فیسار له ژیر بالی
 فیسار دایه.
 ۴- (أَلْضَبَانُ) (ترکیه): ناوی پیللاو (یان له

چهرم یان له کووتاله/ ناوکمهف.

ضبا: (ضبا- إليه. ضبوا): خوی دایه پالی/ پهناپیوږد.

(تَه النَّارُ): ناگرمکه برژاندی و گوری.

أَضْبَى- الشَّيْءُ): ۱- شتهکه می بهرزکردموه ۲- گرتی.

(-عليه): بهسرمیهوه بوو خهریکبوو بیگریت.

(الضابي) (ها): خوله میش.

(الضَبُوءَ- عِنْدَ الْعَامَةِ): (لای رمه شه لکه که) تورمه که می کی چهرمینی تووتنه. راستیه که می

(الضبة) به له وانیه وهرگی راوی وشه می (الظبية) بیت که هه مانیه می بجوکه.

(الْمُضْبَاةُ): نانی سهرپشکو یان به ژله مؤ برژابیت.

ضج: ۱- (ضَجَّ. ضَجًّا وَضَجِيحًا وَضَجَاجًا وَضَجَاجًا): له ترساندا که وته هاوارو زریکه و قیزه.

(ضاج-ه. ضجاجاً ومضاجبةً): له گه لیدا به دمنگی بهرز که وته مشتومرو شهره قسه.

(أَضَجَّ- القَوْمُ إِضْجَاجًا): خویشگه ل که وته هاوارو دمنگه دمنگ.

(الضجة): هاتو هاوار/ قاوو قیز/ قیزو هوور/ ژاومژاو/ گرمه گرم و دمنگه دمنگ/

هه لاوزمنا به دمنگی بهرز.

(الضجاج): دمبه هاوار/ قیزه قیزه گرم.

(الضجوج- مِنَ النوق): حوشتیک که له

دوشینیدا مرهه مرقبکات و دمنگی لیوه بیت.

۲- (ضجج- الرجل): رؤیشت و لایدا.

۳- (ضجج- الطائر ونحوه): ژهری دهر خواردی بالندمه که یاهیت لیدا/ ژهر کوژیکرد.

(الضجاج): هه موو درهختیک که بالنده یان درنمی پی ژهر کوژ بکریت.

۴- (الضجاج): ۱- داری عاج ۲- جوړه موور وویمه که. (الضجاج): گه و منیکه که ده خوریت.

ضجر: (ضجر وتضجر- منه وبه ضجراً): بهوو لی دلتمنگ و وهرسبو و دلخورد بوو.

(ضجر): ۱- بیزار ۲- دلتمنگ/ بیقهرار/ دلخورد/ نارام له بهر برار/ تاقه تلیچوو.

(أضجر-ه): (وهرس/ بیزار) ی کردو دلتمنگ و دلخوردیکرد.

(الضجر) (مص): دلخورد بوون به هو ی مراق و داخیکه وه/ دلتمنگی و نانا سوودمی.

(الضجر): شوینی تهسک.

(الضجرة): دلخوردی و دلتمنگی/ مه لوولی و هه راسانیوون.

(الضجرة والضجور): زور وهرس و دلخورد/ زور مه لوول و دلتمنگ و بیزار/ زور بیقهرار و

هه راسان.

الضجر (ج) مضاجر ومضاجر: هو ی دلتمنگی و بیقهرایی/ هو ی دلخوردی و

مراق و هه راسانی.

بمزویدا بدات ۲-ته مهل.
 (الضاجعة (ج) ضواجع): میی وشهی
 (الضاجع): ۱-گه و جهژن ۲-ژنی ته مهل.
 (الضجوع): ۱-بیرا و بووده له ۲-هموری سست
 له بهر هورسیی و ناوی زوری.
 (الضجیع (م) الضجیعة = المضاجع):
 هاوسهرین/ هاوریی ناو جیگه و له گه لدا
 پالکه وتوو.
 (الضجع (ج) مضاجع والمضطجع): شوینی
 (بالکهوتن/ راکشان)/ خه وتنگه.
 (مضاجع الغیث): شوینی باران لیبارین.
 (الضجوع): بیرا/ رابووده له.
 ۲- (ضجع- النجم. ضجعا وضجوعا):
 نه ستیرمه رووه و ناو ابوونبوو.
 (ضجع-ت الشمس): خور روو له ناو ابوونبوو/
 خورمه نیش.
 (الضجع- الشیء): شته کهی (نزمکردموه/
 نیشان/ نه واند).
 (- الحرف): پیته کهی ژیردار کرد.
 (- جوالقه): جه و اله پرهمکانی رۆکردو سهره
 خوار کردموه.
 (الضجع): (لار/ خوار) بوونه وه/ که جبوون.
 (ضجعه إلی): به لای مندا لاره/ روی به لای
 مندا به.
 (الضحعة): ۱- جارنیک پالکهوتن ۲- بوون و
 خوشگوزمرانیی و نهرمی ژیان ۳- رابووده له بی.

ضجع: ۱- (ضجع وانضجع واضجع واضطجع
 ضجعا وضجوعا): له سمر لا راکشا.
 (ضجع وتضجع- فی الأمر): له کارمه
 که مته رخه مییکرد/ ته مه لییکردو باش
 تیه لته چوو/ باش نه انجامیندا.
 (ضاجع- ه): له گه لیدا له سمر ته نشت (راکشا/
 پالکهوت).
 (مضاجع): هاوسهرین/ له گه لدا راکشاو.
 («ضاجع- ه اللهم): مهراق و خهفت
 (به رینه دا/ لیینه بووه وه).
 (أضجع- ه): نهوی له پال خویدا راکشا.
 (تضاجع- عن الأمر): خوی له کارمه
 خه فاندو گوینده به.
 (الضجعة): ۱- جارنیک (راکشان/ پالکهوتن له
 بالدا) ۲- جارنیک دریزبوون ۳- لاوازیی له را
 دهر بریندا.
 (الضجعة): ۱- چونیه تی راکیشان/ شیوهی
 راکشان ۲- ته مه لیی/ ته مزه لیی.
 (الضجعة): را لاوازیی.
 (الضجعة والضجعة والضجعی والضجعی
 والضجعیة والضجعیة): که سیکه زور
 رابکیشت و له سگران بیت/ ته مهل/ ته مزه ل.
 (الضاجع (ج) ضواجع): گهوج. له بهر
 بیکاره بی و ته مه لی ههر راده کیشت.
 (- من الدواب): جوار بیی بیکه لک و ههر.
 (رجل ضاجع): ۱- پیاویکی بیکار ههر خوی

الضَّاجِع (ج) ضَوَاجِع: ناو پُرژگه و پینجی چه م و رووبار.

(- من النجوم): نَمستیره ی روومو ناوابوون.
«أراك ضاجعاً إلى فلان»): دمتبینم مهیل و رووت به لای فیساردايه.

الضَّاجِعَة (ج) ضَوَاجِع): ناو پُرژگه ی رووبار.

الضَّجُوع): ۱- کونده ی پُر ناوو سه‌نگین هه لگرمکه ی خوار دمکاتموه ۲- دۆلکه ی فراوانی / چالوو.

۳- الضَّجَع): پِشۆر وهك سابون و نَمسپۆن و شتیر.

الضَّاجِعَة (ج) ضَوَاجِع): بان.

الضَّاجِعَة وَالضَّجَعَاء): مهریکی زۆر / رانه مهریکی گه وره.

ضَجَم. ضَجَم - الفَمُّ أَوْ العُنُقُ. ضَجَمًا): دمهکه یان ملهکه خواربوو / که چبوو.

أَضَجَم (م) ضَجَمَاء): دمهخوار یان ملخوار.

«فِي فَمِّ ضَجَمٍ»): دهمی خواریی تَیدایه / دمهخواره.

تَضَاجَم - الفَمُّ): دمهکه خواربوو.

(- الأَمْرُ بَيْنَهُمْ): کارمه که له نیوانیاندا یه مکنه بوو / لهسهری جیابوون.

ضَجَّ: ۱- (الضَّيْح): ۱- خۆر / همتاو ۲- پرووناکیی خۆر ۳- بهر خۆر که وتوو.

۲- ضَحَّضَ وَتَضَحَّضَ - السَّرَابُ): تراویلکه که

بریفه‌یدایه و مو شه‌بۆلیدا.

(- الأَمْرُ): کارمه که روونبوو و موه / دهرکهوت.

(الضَّحَضُح): چۆره ناویک / ناویکی که م.

(الضَّحَضَاح): ۱- ناویکی که م یان ته‌نکاو / ناوی که مقوول ۲- حوشتری زۆر.

ضَحَك: ۱- ضَحِكَ. ضَحِكًا وَضَحِكًا وَضَحِكًا وَضَحِكًا): پیکه‌نی و رووی گه‌شبوو و دانی دهرکهوت.

(ضَحِكَ وَضَحِكَ وَضَحِكَ وَضَحِكَ وَضَحِكَ): پیکه‌نین.

(ضَحِكَ مِنْهُ وَبِهِ وَعَلَيْهِ): پینپیکه‌نی و گالته ی پیکرد.

(ضَحِكَ - عَلَيْهِ): فریویداو فیلی لیکرد / له‌خشته‌بیرد.

(ضَحِكَ - بِهِ): به‌وو به هۆی نه‌وووه پیکه‌نی.

(ضَاحِك - هُ): ۱- له‌گه‌لیدا پیکه‌نی ۲- له‌و پتر پیکه‌نی.

(أَضَحَكَ - هُ): هینایه پیکه‌نین.

(تَضَحَّكَ وَاسْتَضَحَّكَ): پیکه‌نی / خه‌نی.

(تَضَاحَكَ): پیکه‌نی / خه‌نی.

(- الرَّجُلُ): پیکه‌نینیکی درۆزنانه ی گرت.
(- القَوْمُ): به‌کتر یان هینایه پیکه‌نین.

(الضَّاحِكَة (ج) ضَوَاحِك): ۱- میی وشه‌ی (الضَّاحِك) ۲- هه‌موو دانیک که له پیکه‌نیندا دهرکه‌وئیت.

دياربيت.

«لَهُ رَأْيٌ ضَاحِكٌ»: راه‌گی ديارو روونی همیه.

(الضُّحُوكُ (ج) ضُحْكُ و الضَّحَاكُ): ناومراستی ریگه و بهشی دیاری.

۲- (ضَحِكَ- الرَّجُلُ. ضَحَاكًا): لای سهیر بو / سمری له شتهکه سورما / سهیری لیها.

الضُّحُوكُ: سهیرو سه‌مه‌ره.

۴- (أَضْحَكَ- الحَوْضُ): گوله‌که‌ی پرگرد تا (لیپرژا / سه‌ریگرد).

ضَحَل: (ضَحَلَ- الغَدِيرُ ضَحَالًا): گومه‌که ناوی کزو که‌مبوو.

(-الماءُ): ناومکه (که‌مقوولبوو / تهنکاو بوو).

«مَأْضَحَلٌ خَيْرٌكَ»: نای که خیرت که‌مه.

(الضَّحَلُ (ج) ضِحَالٌ وَأَضْحَالٌ وَضُحُولٌ): تهنکاو / ناوی که‌مقوول.

(الضَّحَلُ): شوینی تهنکاو / بوار.

ضَحَا: ۱- (ضَحَا- الرَّجُلُ ضَحُوًّا وَضُحُوًّا وَضِحِيًّا): خوی دایه بهر همتااو رویشت / که خور دهرکه‌وت رویشت.

(-الشيءُ): شتهکه خوری لیدا / بهر همتااو که‌وت / همتاوی لیدا.

(-الطَّرِيقُ): ریگه‌که دهرکه‌وت و دیاربوو.

«ضَحَا ظَلَّهُ»: سیبمیری برآ / مرد.

(«شَجَرَةٌ ضَاحِيَةٌ»): داریگی (بیسیایه / بیسیبمیر).

«إِفْتَرَّ عَن ضَوَاحِكِهِ»: دانه سپیه‌کانی خوی دهرخت.

(الضُّحُكَةُ): گالته‌جاری خه‌لک / که‌سیکه که خه‌لک پیپیدمه‌کن.

(الضُّحُكَةُ): نهو که‌سه‌ی به خه‌لک پیدمه‌کنیت.

(الضُّحُكَةُ وَالضُّحُكَةُ وَالضَّحَاكُ وَالضُّحُوكُ وَالمَضَّحَاكُ): همیشه دم به پیکنین / که‌سیکه که زور پیبکه‌نیت / قوشمه.

(الضُّحُوكَةُ (ج) أَضْحَاكُ): نهو‌هی خه‌لک به‌نیتته پیکنین شتی پیکنیناوی.

۲- (ضَحِكَ- الطَّرِيقُ. ضَحَاكًا وَضِحَاكًا وَضِحِيًّا): ریگه‌که دهرکه‌وت / دیاربوو.

(-بِالأَرْضِ عَنِ النَّبَاتِ): زمویه‌که روومکه‌که‌ی دهرگرد

(- الشَّيْبُ بِرَأْسِهِ): مووی له‌سه‌ریدا به‌یدابوو.

(-طَلَعَ النَّخْلَةَ): بهرگی تووه نیره‌ی دارخورما تره‌گی و دهمیکرده‌وه / شه‌قیرد.

(الضُّحُوكُ (مَصْرُ): ۱-دانی سپی که دهرده‌که‌وینت ۲-گول ۲-تووه نیره‌ی دارخورما کاتیک به‌رگه‌که‌ی دهمده‌کاته‌وه ۴-که‌ره یان که‌ف ۵-به‌فر ۶-ناومراستی ریگا / نیرینه‌ی ریگا ۶-هه‌نگوینی ساف یان هه‌نگوین به‌شانه‌وه.

(الضَّاحِكُ): ۱- (فَا) که‌سیکه پیبکه‌نیت ۲-به‌ردیکی زور سپی که به شاخه‌وه بیت و

(ضَجِي). يَضْحَى. ضَحاً. وَضَحَاءً): ۱-ههتاوی
بهرکهوت ۲-که خۆر بهرزبووهوو دمرکهوت
ئهوسا رۆیشت ۳-ناشکرا بوو.

(تِ اللَّيْلَةِ): شهو سایهقه بوو:
(ضَحَى فُلَانًا. تَضْحِيَةً): خواردنی چیشتهنگاوی
دایه.

(-الْفَنَمَ): که رۆژ بهرزبووهوو مهرمکانی بۆ
لهوهر برد.

(-بِالشَّاةِ): چیشتهنگاوو جهژنی قوربان
مهرمکهی سهبریری / قوربانیکرد
لهههرکاتیکیا بووبیت مهرمکهی سهبریری و
قوربانیکرد.

(-الرَّجُلُ): خۆی کرد به قوربانیی / له گیانی
خۆی بورودو.

(وَيَقُولُ الْمُحَدِّثُونَ: ضَحَى بِنَفْسِهِ أَوْ بِمَضْلَحَتِهِ
أَوْ بِمَالِهِ فِي سَبِيلِ كَذَا أَوْ مِنْ أَجْلِ كَذَا):
تازمگهرییهکان دهلین: له پیناوی ئهومدا یان
بۆ ئهوه خۆی کرد به قوربانیی و له گیانی
خۆی بورودو بهختیکرد یان له کهلك و سوودی
خۆی بورودو یان له سامان و مالهکهی بۆ ئهوه
ئهو ئامانجه بورودو بهختیکرد.

(ضَحَى - عَنِ الْأَمْرِ): کارمکهی دمرخست و
ناشکرایکردو روونیکردموه.

(ضاحی - الرَّجُلُ. مَضاحاً): چیشتهنگاوی /
که رۆژ بهرزبووهوو هاته لای (أضحى): بوو
به چیشتهنگاوی.

(الشيء): شتهکهی دمرخست.

(أضحى الله ظلك): خودا (فهوتتکات /
لهناوتبهریت).

(-يفعل كذا): که رۆژ بهرز بوو کارمکهیکرد.
یان لهههر کاتیکیا بوو ئهمنجامیدما.

(تَضَحَّ. تَضْحِيًا): ۱-نانی چیشتهنگاویخوارد
۲-چیشتهنگاوی نوست ۳-چیشتهنگاوی کهوته ری.

(استضحى - للشمس. استضحاء): چیشتهنگاوی
خۆی دایه بهر خۆرو له زستاندا چوو بهر
بهرزبووهوو (الضحاء): دهمی بهرزبووهوو
خۆر / چیشتهنگاوی.

(الضحو (مص) والضحوة): بهرزبووهوو
خۆر پاش ههلاتنی.

(أضحى): ۱-دهمی ههلاتنی خۆرو چیشتهنگاوی
۲-خۆر ۳-روونبوون / رووناکبوونهوه /
ناشکرا بوون.

(«مَالِكًا مِ ضَحَى»): ناخاوتنهکهی روونیه.
(الضحيان (م) ضحيانة): ئهوه کهسهی له
پیشتهنگاویا نانهخوات.

(الضحية (ج) ضحايا): ۱-بهرزبوونهوو رۆژ
۲-قوربانی ۳-مهری قوربانی ۳-سهبریراو.

(الأضحاة (ج) أضحى والأضحية والإضحية
(ج) أضحى): قوربانیی.

(يَوْمَ الْأضحى): رۆژی قوربانیکردن و قوربانی
سهبریرین. رۆژی جهژنی قوربان.

(الأضحى (م) ضحياء - مِنَ الْخَيْلِ): ئهسپی

سپيواشت.

الضاحي): ۱- خو بهر خوژدهر / له بهر بهر وژرگه
دانيشتوو ۲- پيستی لهش که رووتد مبيت و
هتاو لييدمات.

الضاحية (ج ضواح): مئی وشهی الضاحي
۲- لای دمرکه وتوو / دیار / دمرهوی هموو
شتیک.

«شکت ضواحیه»: هاواری نهو شوینانهی
لهش کرد که به دمرهوه بوون هتاو لییدان.
شان و سمرشان.

شجرة ضاحية الظل): درهختیکه (بيسايه /
بيسيهر).

«فعله ضاحية»): به ناشکرا کرده که
نهنجامدا.

ضواحي البلدة): دمرهوی شار / همر اغشار.
(- الحوض): نه ملاولای گوله که.

يوم اضحيان): روژيکی (سامال / ساپه هه).
ليلة اضحيانة و اضحية): شهويکی (رووناک /
مانگه شهو).

ارض مضحاة): خاکيکی هتاو گر يان که م
روژي ليئاوا ببيت.

۲- ضحى - عن الأمر تضحية): بؤ کارمه
شینه پيپوو، په لهی بؤ نه کرد.

«ضح رويدا»): له سر خو و هيواش هيواشبه /
په لممه که.

انضحى - عن الأمر): له کارمه دوور که وته وه /

خوی لیادا.

ضح: (ضح - الماء. ضحاً): ناومه که ی (پو کرد /
رشت).

(- ت العين): جاومه که فرمیسی رشت.

(انضح - الماء): ناومه که پو بوو / رڙا.

(المضخة): په مپ / ترومپا / فیچقه.

(المضخة الماصة): ترومپای هه لمر و پالیپونهر
که ناو له بیر / جالو دمر دمه نییت.

ضخر: (ضخر - عينه. ضخرًا): چاوی
دهر هینا.

ضخم: (ضخم. ضخامة و ضخماً): (جوسته ی /
ته نی) گه وره بوو.

(ضخم ج) ضخام (م) ضخمة (ج)
ضخّمات): جوسته (گه وره / زل) / کته /
قه به / زه به لاج.

(ضخم - ه): کته ی کرد جوسته گه وره ی کرد /
زلی کرد.

(الضخام): هه موو شتیکی زل و کته /
زه به لاج / قه به.

(الأضخم = الضخم): ۱- کته ۲- زور کته /
زه به لاجیکی ته او / قه به ترین.

(الضخم): ۱- توند (کوته / پیداکیش) ۲-
گه وره و سرورمیکی مه زنه پاه.

الملحق:

ضخم: (التضخم): قه به بوونیکی زور /
هه لاوسان.

لهو چوو/ هاوچهن ۳-دورژمن/ ناحمز/
نهيار.

(الاضداد): نهو وشانهن كه دوو واتا دمگهينن
دژ بهيهك وهك (ضد): ۱-دژ ۲-وهك نهو/ لهو
چوو/ هاوچهن/ هاوشيوه.

(هُوَ ضِدُّهُ): نهو لهو دهچيت يان لهو
ناچيت و دژيهتي.

(الضديد): ۱-دژ ۲-هاو وينه/ لهو چوو/
هاوچهن/ هاوشيوه.

(الضديد له): له وينه ي نييه/ بيوتنهيه.
۲-(ضد- القرية. ضداً): كوندهكه ي يان
مهشكه كه ي پرگرد.

۲-(أضد): تووره بوو.
(ضدي: ضدي. يضدي- عليه ضدي):
لييتووره بوو.

(ضاد (م) ضادية (ج) ضواد وضاديات):
تووره بوو/ گهرمبوو/ رقههستاو.

(ضادى- ه مضادة): بهر بهر مگاننيكرد/ دژي
وهستا.

(أضدى- الاناء. إضداء): قاپه كه ي ليوانليو
پرگرد.

ضر: ۱-(ضر- فلاناً وبقلان. ضراً وضراً):
زيانى به فيسار گهياند/ زيانى له فيسار دا.
(ضراً بصره): جاوي كويز بوو.

(ضرر- ه تضريراً): زيانى زور بينگهياند.
(ضارر- ه. ضارراً و مضاررة): زيانى

(تَضَخُّمُ الصَّوت): قه به بووني دمگ.

التَضَخُّمُ: زوربوونيكي بيشومارو هوو كه سان.
(تَضَخُّمُ عِدَدِ الْمُوظَفِينِ): زوربوونيكي
زوري ژماره ي كارمندان.

(التَضَخُّمُ) (طَب): نه خوشييه كه تووشي
نهندامانى لهش دمبيت نيشانه كاني
گهرمبووني نهندام ومكو (تَضَخُّمُ الْقَلْبِ)
دل گهرمبوونو وه لاوسان.

(التَضَخُّمُ- فِي الْاِقْتِصَادِ): هه لاوساني
نابووري: بهر زبوونه وه ي نرخه به هو ي تواناي
زوري شتكر مگانو كه ميبه نهو كارگوزاريه ي
پيشكesh دمكرت و نهو كالا يه ي دمكرت.

(التَضَخُّمُ النَّقْدِي): زوري پاره يان هو ي
پيشكesh كردني بري پاره له جاو نه وندا كه
بيوتسته بدرت بهرام بهر كالا ي ناوبازارو نهو
كارگوزاريه ي كه پيشكesh دمكرت.

ضد: ۱-(ضد- فلاناً في الخصومة. ضداً): له
شهر و بناردا به سهر فيساردا زالبوو.

(ه عن كذا): به نهرمي پاليپيومناو دمستي
نايه بهري/ له وه دوور يخسته وه.

(ضاد- ه مضادة): دژي وهستا يه وه/ روو بهر يه بوو.
(أضد): بهر بهر مگاننيكرد/ دژيه تي كرد.

(تضاداً. تضاداً): ريكنه كه وتسنو شهر و
بناريانوو/ روو بهر يه يه كبوون.

(الأضد (ج) أضداد وضد): دژ/ ناريك/
بهر مگانر بوو/ بينجه وانه ي يهك ۲-وهكو نهو/

بیگمیانند.

(أَصْرَ - الرَّجُلُ): کویر بوو.

(هـ): تووشی زیانیکرد.

(تَضَرَّرَ): تووشی زیانبوو/ زیانی لیکهوت/

بهر زیانکهوت.

(اِسْتَضَرَّ - بِهِ): بهو یان به هویهوه تووشی

زیانبوو/ زیانی بهرکهوت.

(الضَّرَّ والضَّرَّ والضَّرَّ (ج) أَضْرَارًا): ۱-زیان/

ومزند ۲-تهنگانمو ناهه موارییی و ره جالیی

۳-که مبوون و که موکورتیی شت.

(الضَّرَاءُ): ۱-تهنگانمو ناحوشی/ داماوایی/

نه هامه تیی ۲-گرانایی/ قات و قریی ۳-که مبوونه وهی

(خَهْلَكْ / سَمْر، که مدمرامه تیی).

(الضَّرَّةُ): ۱-جاریک زیان لیکهوتن ۲-سزا/

نه شکهنجه/ تووشی نازار بوون ۳-ناگوز مرانیی و

داماوایی.

(الضَّرَارَةُ): ۱-که مبوونه وهی سمر و که مدمرامه تیی

۲-کویری بوون (که له په ککه و تندایه).

(الضَّارُ): که لکبه خش. په کیکه له ناوه

پیرۆزه کانی خودا.

(الضَّارُورَةُ): زیان/ ومزند.

(الضَّرِيرُ): ۱-زیانی بیگمه نراو/ داماو/

زیان خوار دوو.

(الضَّرِيرُ (ج) أَضْرَارًا وَأَضْرَارُ (م) ضَّرِيرَةٌ (ج)

ضرائر): ۱-نا بینا/ کویر ۲-نه خوشی لاوازو

بیهنیز ۳-هرجی زیانمهنندو زیان خوار دووه/

هرجی ومزندی بیگمیشتووه.

(الضَّرَّةُ وَالضَّرَّةُ): په ککه و ته هی/ بهریشانیی/

داماوایی.

(الضَّرَّةُ (ج) مَضَارًا): ۱-زیان ۲-دمرد

۳-نه هامه تیی ۴-بار خرابی.

۲-(ضَرَّ - هُ إِلَى كَذَا ضَرًّا وَضَرًّا): ناچاری

نه ومیکرد/ په نای نه وهی پییرد.

(ضَارٌّ - هُ ضِرَارًا وَمَضَارَةً): له گه لیدا

ناکوکبوو/ دژی و مستایه وه/ پیچه وانهی نهو

بوو/ له گه لیدا ریکنه کهوت.

(أَضْرَ - هُ عَلَى الْأَمْرِ): به زور ناچاری

کار که میگرد.

(إِضْطَرَّ - هُ إِلَى كَذَا): به زور ناچاری

نه ومیکردو په نای نه وهی پییرد.

(أُضْطِرُّ): ناچارو داماوگرا/ بؤ نه وه په نای

پییرا.

(الضَّرُّ): به لا به سمر خؤدا هینان/ ژن زور

هینان.

(الضَّرَّةُ): پیداوستی.

(الضَّرُورَةُ وَالضَّرُورُ وَالضَّرُورَاءُ):

پیداوستی/ بو دامان.

(«الضَّرُورَاتُ تُبِيحُ الْمُحْظَرَاتِ»): پیوستی

زور و داموایی کاری نه شیوا به مرؤف دمکات و

نه شیوا شیوا دمبیت.

(الضَّرُورِيُّ): پیداوستی زور/ ناچاری و

داموایی زور ۲-نه وهی که مرؤف ناچاری

بكریت/ زوری لیبكریت ۳-بیدهسه لاتكردن
مرؤفو كارپيكردن پان وازپیلپهینانی نهو
كارهو نهو شته.

۳- (ضَارُ امْرَأَتِهِ): ژنیکی بهسمر ژنهكهی
هینا/ ههوی بهسمر ژنهكهی هینا.

(أَضْرَ الرَّجُلُ): پیاومكه ژنیکی بهسمر
ژنهكهی خوی هینا.

(الضَّرَّ والضَّرَّ): چمند ژن هینان بهسمر
ژنهكهی خوی.

(ضَرَّةُ الْمَرْأَةِ): ههوی ژن.

(ضَرَّتَانِ): دوو ههوی (ج) (ضَرَائِرِ)

(بَيْنَهُمْ دَاءُ الضَّرَائِرِ): دمردی نیرمییان له
نیواندا همیه/ چاوچنؤکی گرتوونی.

(الضَّرِيرِ): رهلیبوونهوه.

(رَجُلٌ مُضِرٌّ): پیاویکه ژنی بهسمر ژنهكهی
خوی هیناوه.

(امْرَأَةٌ مُضِرٌّ وَمُضِرَّةٌ): ژنیکه ههویساره/
چمند ههویههیه.

۴- (ضَارٌّ - هُ. ضَارًا وَمَضَارَةً): خستیه پال
خوی.

(أَضْرَ - بِهِ): زور لئی نزيكبووهوهو پيوه
(نووسا/ لكا).

۵- (أَضْرَ - إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ): پهلهو ههلهی بؤ
گرد/ نيشتمهسمری.

(يَعْدُو): زورتر پهلميكردو گوری دایه
خوی.

(-على السير السديد): نارامی لهسمر خیرا
رؤیشتنهكهی گرت.

(الضَّرِيرِ): ۱-نارامگرتن/ خؤگرتن/ دان
بهخؤداگرتن ۲-زور به نارام/ زور خؤراگرو
به تابوشت.

(إِنَّهُ ضَرِيرٌ وَذُو ضَرِيرٍ عَلَى الشَّيْءِ):
به نارامهو خؤراگره لهسمر نهو شتهو به
تابوشته.

(نَاقَةٌ ذات ضَرِيرٍ): میحوشتریکی به نارام
به کیشه لهسمر (شکهمتیون/ ماندووبوونیکی
زور).

۶- (الضَّرَّ فِي استعمال العامة) (ح): ورده
میرووله (راستی وشکهکش (الذَّرَاه).

(الضَّرَّةُ): ۱-بنی گوان/ بنی مهمك ۲-همموو
مهمك پان همموو گوانهكهی ۲-دارای زور.

(الضَّرَّتَانِ): دوو بهرداشهكهی ناشهك.

(الضَّرِيرِ): لیواری دؤلهكهی/ دهمی دؤلهكهی
۲-دهروون ۲-همموو جوسته/ لهش خوینو

ههناو نهویتری تهنو گرنکترین نهندامی
مرؤف.

الملحق:

ضر: (الضَّروريات): پيداويستيهكان/ نهو
شئانهی بیئهوه ههلناكریت.

(ضَّروريات الحياة): پيداويستيهكاني
ژيان.

ضراً: (ضَرَأَ الشَّيْءُ): شتهكهی شاردرابهوه/

و نیوو.

(إِنْضَرَأَ تِ الْإِبْلُ. إِنْضَرَأَ): حوشره که

مردار گرایه وه.

(-تِ الشَّجْرَةَ): دره خته که وشکرا.

ضرب: ۱- (ضَرْبَ هُ ضَرْبًا): پیایدا کیشا.

شمشیریک یان داریک یان شتیکیزی پیایدا کیشا.

(-تِ الْعُقْرَبُ): دووشکه که پیومیدا.

(-الْعُدُوُّ بِقَنَابِلٍ مَدَافِعِهِ أَوْ بَقْدَانِقِهِ الْمُدْمَرَةِ):

دورژمنی دایه بهر گولله توپهکانی یا مووشه که کاولکه رمکانی.

(ضَرْبَ- ضَرْبَةً): لیدانه که ی توندو چاکو

ریک بوو/ تیگرت.

(ضَرْبَ- هُ): باشو زور پیایدا کیشا/ لیددا.

(ضَارِبَ- هُ مَضَارِبَةً وَضَرْبًا): ۱- له

بهیه گداداندا (بهزاندی/ بووری پیایدا) ۲- نهو

دوانه کیشایان بهیه کتریدا ۳- شه ره قامچیان

له گهل به کدا کرد.

(أَضْرَبَ- الْخَبِزُ): نانه که برژا.

(تَضَارِبَ- الْقَوْمُ): کهوتنه لهیه کدانو

بهگژیه کداچوون.

(إِضْطَرَبَ- الْقَوْمُ): بهگژیه کداچوونو

لهیه کتر یاندا.

(«إِضْطَرَبَ حَبْلُهُمْ»): ناته بابوونو هسه میان

یهکی نهگرت.

(الضَّرْبَةُ): ۱- پیایدا کیشانیک/ جاریک لیدان/

جاریک ناکوکی.

(«لَاأَخْذُ مَالِي عَلَيْكَ إِلَّا ضَرْبَةً وَاحِدَةً»):

بهیه که کوتهک/ پیایدا کیشانیک نه وهی له لاته و

بهسه رته وهیه لیتومردمگرمه وه.

(الضَّرْبُ وَالضَّرْبُوبُ): کوته کومشین/

دمستومشین/ لیدمر.

(الضَّرَابُ): فره (پیایدا کیش/ لیدمر).

(«ضَّرَابَةُ النَّاقُوسِ»): نیرکی زمنگ که له ناو

زمنگه که دایه وه هر به زمنگه که دا دمکیشیت

زمنگه که له ناسن یان مس دمکرت.

(الضَّرِيبُ (ج) ضُرْبَاءُ): ۱- لیدمر ۲- لیدراو.

(الضَّرِيبَةُ (ج) ضَرَائِبُ): ۱- شوینی لیدانی

لهش ۲- به شمشیر لیدراو.

(-مِنَ السَّيْفِ): تیژیی دهمی شمشیر.

(الضَّرِبُ (ج) مَضَارِبُ): شوینی یان دهمی/

کاتی لیدان.

(الضَّرِبُ وَالضَّرِبُ (ج) مَضَارِبُ): ۱- شمشیر

یان دهمی شمشیر ۲- نیسقانی کاسه ی سهر که

میسکی تیدایه.

(مَضْرِبَةٌ وَمَضْرِبَةُ السَّيْفِ): تیژیی دهمی

شمشیر.

(الضَّرِبُ وَالضَّرَابُ (ج) مَضَارِبُ):

۱- فره لیدمر ۲- نه وهی که زور پیی لیدمدریت

وهک پهری دستتی عودلیدمرو نیرکی

ناوزمنگ و شتی لهو بابه تانه.

(الضَّرْبَةُ): نامیری پیلیدان.

۲- (ضَرْبَ الشَّيْءِ ضَرْبًا): شتهکه بزوا/ جوولآ.
 (-العِرْقُ): (رَمَكَه/ دَمَارَمَكَه) لَيِّدَا/ پليدا.
 (الجِرْحُ أَوْ الضَّرْسُ): برينهکه يان دانه خرينکه پليداو نازارو ژانهکهی توند بوو.
 (- فِي الْمَاءِ): له ناومکهدا مهلهيکرد.
 (-بَيْدِهِ): به دمست ناماژميکرد.
 (-بِالْقِدَاحِ): تيرمکانی قوماری تيکه لکردو گپړای.
 (- فِي الْبُوقِ): فووی به بۆريهکهدا کرد.
 (ضَرْبَ هُ فِي الْحَرْبِ): بؤ جهنگين تيزيکردو هانيدا.
 (تَضْرِبُ الشَّيْءَ): شتهکه جوولآو تهکانو شهپوليداو بهيمهکيدادا.
 (إِضْطْرَبَ): شپرزه بوو/ جوولآو شهپوليداو/ بهيمهکيدادا.
 (- الْأَمْرُ): کارمکه تیکچوو/ لهبارکهوت.
 (- مِنْ كَذَا): لهو شته و مرسو دلتهنگبوو.
 (- فِي أُمُورِهِ): له کارمکانيدا شپرزمو سهراسيمهو رارابوو.
 (الضَّرْبُ (ج) أَضْرَابٌ): پياويکی خاوون چاکهو بهخشندهی له راپوردوودا.
 (الضَّرْبُ وَالضَّرْبَةُ - مِنَ الْحَيَاتِ): ماری متبوو.
 ۳- (ضَرْبَ الصَّلَاةِ ضَرْبًا): نوپزيکرد.

۱- (الْخَيْمَةُ): دموارمکهی هه لدا.
 (- اللَّيْلُ): شهو دريژمی کيشا.
 (- تِ الْعَنْكَبُوتِ نَسِيحًا): جالجالؤکهکه (خانووومکهی تهني/ تالی خانووومکهی چنی).
 (-بِنَفْسِهِ الْأَرْضُ) (ضد): ۱- له شوينهکهده نيشته جيپوو ۲- له شوينهکه کؤچيکرد/ باريکرد.
 (ضَرْبَ الْمِطْلَةِ بِالْخِيُوطِ): جهترمکهی به دمزوو فايکرد.
 (أَضْرَبَ فِي الْمَكَانِ): له شوينهکهدا مايهومو نيشته جيپوو.
 (الضَّرْبُ (ج) ضَوَارِبُ): ۱- شهوی تاريك كه تاريكيهکهی دريژه بکيشيت ۲- شويني تهخت و پر له درهخت ۳- نيمچه دؤل.
 (الضَّرْبُ (ج) مَضَارِبُ): (دموار/ رمشمال)ی گهوره.
 ۴- (ضَرْبَ هُ الْبَرْدُ ضَرْبًا): تووشی سهرما بوو/ سهرما لييدا.
 (ضَرْبَ النَّبَاتِ ضَرْبًا): گياکه، پرومهکهکه سهرما يان با لييداو بردي و زيانی پيگهياندا.
 (ضَرْبَ تِ الْأَرْضِ): زهويهکه بهر زوقم يان بهفر کهوت.
 (أَضْرَبَ الْقَوْمُ): خوپشگهل زوقم يان بهفريان ليباري.
 (الضَّرْبُ (ج) أَضْرَابٌ): نمه باران.
 (مَطَرٌ ضَرْبٌ): باران يکی نمه/ رشينه باران.

۲- (ضَرْبَ الشَّيْءِ ضَرْبًا): شتهکه بزوا/ جوولآ.
 (-العِرْقُ): (رَمَكَه/ دَمَارَمَكَه) لَيِّدَا/ پليدا.
 (الجِرْحُ أَوْ الضَّرْسُ): برينهکه يان دانه خرينکه پليداو نازارو ژانهکهی توند بوو.
 (- فِي الْمَاءِ): له ناومکهدا مهلهيکرد.
 (-بَيْدِهِ): به دمست ناماژميکرد.
 (-بِالْقِدَاحِ): تيرمکانی قوماری تيکه لکردو گپړای.
 (- فِي الْبُوقِ): فووی به بۆريهکهدا کرد.
 (ضَرْبَ هُ فِي الْحَرْبِ): بؤ جهنگين تيزيکردو هانيدا.
 (تَضْرِبُ الشَّيْءَ): شتهکه جوولآو تهکانو شهپوليداو بهيمهکيدادا.
 (إِضْطْرَبَ): شپرزه بوو/ جوولآو شهپوليداو/ بهيمهکيدادا.
 (- الْأَمْرُ): کارمکه تیکچوو/ لهبارکهوت.
 (- مِنْ كَذَا): لهو شته و مرسو دلتهنگبوو.
 (- فِي أُمُورِهِ): له کارمکانيدا شپرزمو سهراسيمهو رارابوو.
 (الضَّرْبُ (ج) أَضْرَابٌ): پياويکی خاوون چاکهو بهخشندهی له راپوردوودا.
 (الضَّرْبُ وَالضَّرْبَةُ - مِنَ الْحَيَاتِ): ماری متبوو.
 ۳- (ضَرْبَ الصَّلَاةِ ضَرْبًا): نوپزيکرد.

(الضَّرِبُ ج) ضَرَّابٌ: ۱-زوقم ۲-بهر فر.

۵- (ضَرَبَ عَلَى يَدِهِ): دستگیرت و نهیشت
نهو کاره بکات.

(-القاضي على يده): دادومر دمستی بهسهر
مال و سامانه کهیدا گرت و نهیشت دمستی بؤ
به ریت و هه لیسوورینیت.

(-على أذنه): نهیشت ببیست.

(-عَنْ فُلان كذا): نهوی له فیسار کهس
گرت و نهیشت دمستی بیگاتی.

(-فُلاناً عَنْ فُلان): فیساری له فیسار کهس
کرد / نهیشت په یومندیان هه بیست.

(«ضَرَبْتُ عَنْهُ صَفْحاً»): خۆم لیلاداو
پشتگویم خست / به لایدا نه جووم.

(«ضَرَبْتُ عَنْهُ جِرْوَتِي»): نه موپست و
رؤیستم.

(«ضَرَبَ بِذَقْنِهِ الْأَرْضَ»): سهری له زهویی
چه قاند و اتا زارمترمکبوو و ترسا.

(أَضْرَبَ عَنْهُ): لیدیوورکه و ته وه / خوی
تینه گه یاند / مانگیرت.

(أَضْرَبَ الْعَامِلُ عَنِ الْعَمَلِ): کریکاره که مانی
له کاره که گرت، بؤ کاره که نه جوو.

(مُضْرِبٌ م) مُضْرِبَةٌ: مانگرتوو.

(الإِضْرَابُ ج) إِضْرَابَاتٌ: مانگرتنی کریکاران
یان کۆمه له خه لکیکی هاو دمنگ بؤ مهرجیکی

هاو به شیان و له سههر مانگرتنه که برؤن بؤ
بهدسته ینانی خواستیان که داوای دمکه ن و

دمیانه ویست.

۶- (ضَرَبَ الزَّمَانُ. ضَرْباً): چه رخ، سهردهم /
چاخ تیپه ری.

(-تِ الطَّيْرِ): په له وره که / بالنده که به داوی
خواردن و داندا رؤیشت.

(-بِنَفْسِهِ الْأَرْضَ) (ضد): ۱-گوزاری کرد /
سههه ری کرد ۲-گوزاری نه کرد.

(-ضَرْباً وَضَرْبَاناً فِي الْأَرْضِ): بؤ بازرگانی
یان داگیر کردنی ولاتان دهر جوو و رؤیشت.

(ضَرَبَ ت عَيْنُهُ): چاوی به قولدا جوو.

(ضَارِبٌ هُ وَضَارِبٌ لَهُ فِي الْمَالِ وَالْمَالِ):
به پارمی نهو / به سههه رمایه ی نهو بهه رمابهه

قازانجیکی دیار نالش و ویلش و بازرگانیکرد.

(الطَّيْرُ الضَّوَارِبُ): بالنده ی عهدالی
خواردن.

۷- (ضَرَبَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ): شته که ی به سههر
شته که په تردا داو تیکه لیکردن.

(ضَرَبَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ): شته گانی تیکه لی
یه ککرد.

(-النَّجَادُ الْمُضْرِبَةُ): هه لاجه که لیفه
لۆکه داره که ی به دمزوو به لۆکه که وه دروو.

(-تِ الْمَرْأَةِ اللَّحَافِ): ژنه که بهه ریگرت له لیفه که وه
به تهقه لی درشت پیوه ی دروو (عامیه).

(الضَّرْبِيَّةُ - مِنَ الصَّوْفِ وَنَحْوَهُ ج) ضَرَّابٌ:
تۆپه له خوری یان لهو بابته شههه کرابیته وهو

ناماده ی رستن کرابیست: برپیسریت.

سامانه‌کھی، داراگهی دایه‌و بؤ تهرخانکرد.
 (ضَرْب- ذَلِكَ مَثَلًا): نهوه کرا به نمونه/ به
 په‌ند/ به نمونه هینرایه‌وه.
 (الضَّرْبُ (مص) (ج) أَضْرَابُ): ۱-نمونه
 ۲-وینه ۳-جۆری شت و مگو/ هاوشیوه ۴-
 سکه‌لیدان.
 (الضَّرْبُ (ج) ضُرُوبٌ وَأَضْرَابٌ وَأَضْرِبُ-
 فِي الْعُرُوضِ): بهشی دویسی دپیری دووه له
 هه‌لبه‌ستا
 (فِي قَوْلِ الشَّاعِرِ):
 (فِي قَمِي مَاءٍ وَهَلْ يَنْطِقُ مَنْ فِي «فِيهِ مَاءٌ»):
 ئاو له دممدایه نینجا نهوهی ئاو له دممیدا
 بیت قسهی بؤ دمکرت؟
 (الضَّرِيبُ (ج) ضَرَائِبُ): ۱-پۆل/ جۆر/
 چه‌شن ۲-چون/ و مگو/ هاوتا ۳-شیوه ۴-شیوه
 روخساری مرؤف سه‌ش/ بهرکه‌وت.
 ۱۰- (ضَرْب- الْجَزِيَّةُ عَلَيْهِمُ): سهرانه‌ی
 خسته‌ن سهر و پپویستیگرد.
 (-عَلَيْهِمُ الدَّلَّةُ): سهرشۆرو که‌ساسیگردن/
 زه‌بونیکردن.
 (الضَّرِيبَةُ (ج) ضَرَائِبُ): ۱-سهرانه ۲-باج.
 ۱۱- (ضَرْب- بَيْنَهُمْ. ضَرْبًا): نیوانیانی تیکدا،
 دووزمانیی له نیواندا کرد.
 (-الدَّهْرُ بَيْنَنَا): رۆزگار لیکیکردین.
 (ضَرْب- بَيْنَهُمْ): لیکبمردان.
 (الضَّرْبَةُ): ۱-گه‌نده‌لیی/ خراپبوون

(بِسَاطٍ مُضْرَبٍ): فهرشیک/ هالییه‌ک
 درواییته‌وه.
 (الضَّرْبَةُ): بهرگیکی ناودارو دووتوی
 ناواخنه‌کهی لۆکه‌ بیت.
 ۸- (ضَرْب- الدِّرْهَمُ. ضَرْبًا): سکه‌ی لیدا.
 (-الغَاتِمُ): نه‌موس‌تیله‌کهی دارشتو
 دروستکرد.
 (-عَلَى الْمَكْتُوبِ): نامه‌کهی مؤرکرد.
 (إِضْطَرَبَ فُلَانٌ): داوایکرد بؤی داپریژنو
 دروستیکهن.
 (إِضْطَرَبْتُ خَاتِمًا مِنْ ذَهَبٍ): داوامکرد
 نه‌موس‌تیله‌مکی زیرم بؤ داپریژنو
 دروستیکهن.
 (دِرْهَمٌ ضَرْبٌ): سکه‌مکی لیدراو.
 (دَارُ الضَّرْبِ): (شوین/ خانه‌ی لیدانی
 سکه‌وپاره.
 (الضَّرِيبَةُ (ج) ضَرَائِبُ): سروشت و نه‌ریت و
 خوو دارشتن.
 (هَذِهِ ضَرِيبَتُهُ الَّتِي ضَرَبَ عَلَيْهَا): نه‌مه
 سروشتییه‌تی و وا داپریژراوه.
 (المُضْرَبُ (ج) مَضَارِبُ): ره‌سمن/ ره‌شه/
 بیخ/ ره‌چه‌له‌ک.
 ۹- (ضَرْب- الْأَجَلُ. ضَرْبًا): کات و دهمی
 دیاریکرد.
 (-الْمَثَلُ): نمونه‌ی هینایه‌وه و دم‌ریخت.
 (-لَهُ سَهْمًا مِنْ مَالِهِ): به‌شیکی ماله‌کهی،

۲- که منهدامیی.

(ضَرْبَانُ الدَّهْرِ): ليقهومانی روژگار.

۱۲- (ضَرْبَ - إِلَيْهِ. ضَرْباً): به لای نهودا لاپدا/

روویکرده نهو/ رووهو نهوه بوو.

(أَضْرَبَ): متبوو/ بیدهنگبوو.

(أَضْرَبَ جَانِثاً لَأَمْرٍ كَذَا): خوږاگرانه خوئی

بو نهو کاره متو نامادمو تهرخان کردوو.

۱۳- (ضَرْبَ - الْحَاسِبُ كَذَا فِي كَذَا ضَرْباً):

ژمیریارمه که نهو ژمارهیهی لهو ژمارهیهدا.

۱۴- (إِسْتَضْرَبَ - الْعَسَلُ): همنگوینه که

خهستو سپیوووه.

(الضَّرْبُ وَالضَّرْبُ): همنگوینی خهستو

سپی.

الملحق:

ضرب: (الضَّارِبَةُ) (مص): کیشمه کیش/

پالهه پهستوو رکه بهریی.

(الضَّارِبَةُ التِّجَارِيَّةُ): له کرین و فروشتندا

یان هارهو بهشکردنیدا یان له کردهیترا

رکه بهریکردن و کیشمه کیشکردن له پیناوی

هازانج و دمسکه وتدا له جیاوازی نرخهکانی

نهو کرین و فروشتنهدا.

ضرج: ۱- (ضَرْجَ - الثَّوْبَ بِالذَّمِّ): بهرگه کهی

خویناویکرد.

(ضَرْجَ - هُ): له که داریکرد/ په لاویبیکرد.

(- الثَّوْبُ): بهرگه کهی به سوور رهنگرودو

پیسیکرد تهواو رهنگه کهی تیرنه کرد.

(- الأَنْفَ بِالذَّمِّ): خوینی لووتی پژاند.

(تَضَرَّجَ - الشَّيْءُ): له که دارو په لاویبوو.

(- الخدُّ): کوله که نال هه لگه پرا.

(الأَضْرِيحُ): رهنگ سوور کراو نه تیرو نه کال.

(الأَضْرِيحُ): ۱- تاو ریشمی سوور ۲- بویهی

سوور/ رهنگی سوور ۳- بهرگی زهره.

۲- (ضَرْجَ - الشَّيْءُ. ضَرْجاً): شته کهی دراند/

قلیشاند.

(تَضَرَّجَ): دادردا پر بوو/ قلیشقلیشبوو/ شیت

بوو.

(- الزَّهْرُ): کوله که دمیکردموه.

(إِنضَرَجَ): قلیشا.

(- لَنَا الطَّرِيقُ): رهنگه که مان بو فراوانبوو.

(- مَا بَيْنَ الْقَوْمِ): له په کتری دوور که وتنهوه/

ناته بابوون.

(الْمُضَرَجُ (ج) مَضْرَجٌ): بهرگی کونی شپرو

ور.

(الْمُضَارِجُ): گرو گرفت، دهر دیسه ری/ کیشو

ناره حمتی.

(عَيْنٌ مَضْرُوجَةٌ): چاویکی گهشی گهوره.

۲- (ضَرْجَ - الشَّيْءَ إِلَى الْأَرْضِ. ضَرْجاً):

شته کهی به زهویدادا.

(ضَرْجَ - الْجَيْبِ): پشتینه کهی خاو کردموه

شکلرد.

(- الإِبِلُ): حوشتره کهی له هیرشردنه کهدا

(تاودا/ غار پیکرد).

(أَضْرَحَ - ه): دووریخسته وه.
 (إِضْطَرَحَ - الشَّيْءُ): شته که می فریډا/ تووری
 هه لدا.
 (إِضْرَحَ - مَابَيْنَ الْقَوْمِ): خویشگه له یه کتری
 دوورگه وتنه وه و ناتمبا بوون.
 (الضَّرْحُ): له یه که دوورگه وتنه وه/ له
 یه که چران/ ناکو کبوون.
 (نِيَّةُ ضَرْحٍ): نیازیکی دوور.
 (الضَّرُوحُ - مِنَ الدَّوَابِّ): چوارپنی جوته
 ومشین.
 (فَوْسُ ضَرُوحٍ): که وانیکی کرژ که تیر باش
 بهاویت.
 (الضَّرِيحُ (ج) ضَرَائِحُ): دوور.
 ۲- (ضَرْحٌ - تِ السُّوقِ ضُرُوحاً وَضَرْحاً):
 بازارمکه که وت و کز بوو.
 (أَضْرَحَ السُّوقُ): بازارمکه ی خست/ شکاند/
 ومستاند.
 ۴- (أَضْرَحَ - ه): گهنیکرد/ خرابیکرد.
 (الضَّرْحُ): پیاوی پیس/ خراب/ بدمر هوش/ت/
 گهن.
 (الضَّرْحُ): پیست.
 (الضَّرْحُ): ۱- (ح) هه لو ۲- (ح) دانی بالدریژ.
 (الضَّرْحِيَّ = الْمَضْرَحُ): ۱- هه لو ۲- دانی بالدریژ
 ۲- گه وره ی جوامیرو به خشنده.
 (الضَّرْحِيُّ): هه موو شتیکی سپی.
 ضرس: ۱- (ضَّرْسٌ - الشَّيْءُ. ضَرْساً): به خری

(أَضْرَحَ - الْجَيْبُ): پشتینه که می خاو کردموه.
 (إِضْرَحَ - تِ الْعُقَابُ): کولارمکه خوی به
 نیچیره که دا/ داپه ریبه سهر نیچیره که.
 (عَدُوٌّ ضَرِيحٌ): تاودان/ راکردنیکی خیرا/
 غاردان.
 (الإِضْرِيحُ): چاره ویی تیژره وه.
 ۴- (ضَرْجٌ - الْكَلَامُ): قسه که می بوخت/ رازاوه وه
 چیژدار کرد.
 (تَضْرَجُ - تِ الْمَرْأَةِ): نافرته که خوی رازاندموه وه
 نارایشتی ته و او یکرد.
 ۵- (الضَّرَجُ (ج) ضَرَايِعُ) (ح): پلنگ.
 ضرح: ۱- (ضَرْحٌ - الشَّيْءُ ضَرْحاً): شته که می
 قلیشاندا/ هه قلیشاندا/ دادری.
 (- الْقَبْرِ): گورمکه می هه لکه مند.
 (- لِلْمَيْتِ): گوریکی بو مردوومکه هه لکه مند.
 (إِضْرَحَ - الشَّيْءُ): شته که شه قیبرد.
 (الضَّرِيحُ (ج) ضَرَائِحُ): گور/ گلکو.
 ۲- (ضَرْحٌ - الشَّيْءُ): شته که می لادا و پالپیومنا/
 دووریخسته وه.
 («ضَرَحْتُ عَنِي الثَّوْبَ»): جله که م له بهر
 خوم داکه مند.
 (- تِ الدَّابَّةِ بِرِجْلِهَا. ضَرْحاً وَضَرَاحاً):
 چوارپنیکه له فه یومشاندا.
 (ضَارِحٌ - ه): ۱- شتیانگرتنه یه کتری ۲- جنیویان
 به یه کتری دا ۲- له یه کتری نزیکیوونه وه وه
 یه کتریان چاوپنیکه وت.

(توند گهستی / گازیکی توندی لیگرت).

(«ضَرَسَةُ الدَّهْرِ»): رۆژگار سهختیی لهگه‌لدا نواند.

(«ضَرَسَتُهُ الخُطُوبُ»): تالیی و گيروگرفتی زۆر قالیکرد.

(ضَرَسَ - البَيْرَ): (چالاوهمه‌ی / بیرمه‌که‌ی) هه‌لچنی.

(-الرَّجُلُ): له به‌یانیه‌وه تا شهوی دهمی (لێکنا / هه‌لنه‌پچری) (له گه‌ستنه‌وه و مرگه‌راوه و مگو دانی به زمانیدا نابیت و ئیتر بیدهنگیووبیت).

(ضَرَسَتِ الأَسْنَانَ. ضَرَسَا): دانی به شتیره‌ش (نالبوومه / کۆلبو).

(ضَرَسَ - هُ الزَّمَانُ): رۆژگار لهگه‌لیدا سهختبوو.

(-تُهُ الحُرُوبُ أَوِ الأَيَامُ): شه‌ر یان رۆژانی سهخت قالیانکردو نه‌زمونداریانکرد.

(ضَارَسَ - الأُمُورَ): کاروباری تاهیکردمه‌وه لێوه‌ی هێرو شارمزا بوو.

(-ه): لهگه‌لیدا جهنگی و دوژمنایه‌تی لهگه‌لدا کرد.

(أَضْرَسَ - هُ بِالکَلَامِ): به‌سه (دهمکوتیکرد / بیدهنگیکرد).

(-ه): تووشی دلخوردیبیکرد.

(-الحَامِضُ الأَسْنَانَ): ترشیه‌که دانی نالکردمه‌وه / کۆلیکرد.

(تَضَارَسَ - القَوْمُ): بوونه دوژمنی یه‌کتیری له‌گه‌ل یه‌گدا جهنگین.

(-الْبِنَاءُ): خانه‌که / بیناگه‌که چو کۆمبوو و هه‌ک خری ریکنه‌بوو.

(الأَضْرَسَ (ج) أَضْرَاسَ وَضُرُوسَ) (ع ۱): دانی خری که پینچ یان چوارن له هه‌ر لایه‌ک و له دوامان / دانی کاکیلهن.

(- ج ضُرُوسَ): ۱- نه‌و به‌ردانه‌ن که چالای بیه‌لده‌چنن ۲- گردنیک که سه‌رکه‌وتنی گرانبیت.

(الأَضْرَسَ): ۱- درو به‌د سروشت / شه‌رانی ۲- که‌سیکی خاوه‌ننه‌زمون که زۆر گه‌رابیت و چووبیه‌ شه‌ره‌وه‌وه جهنگیبیت ۲- که‌سیک که له برساندا به‌گژدا بجیت و تووره‌ بیت.

(الأَضْرُوسَ - مِنَ النُّوقِ): حوشتریکی درو چه‌توون که له کاتی دۆشینیدا گاز بگریت.

(حَرَبٌ ضُرُوسَ): جهنگیکی سهختی فهوتینه‌رو کاولکه‌ر.

(الأَضْرِيَسَ (ج) ضَرَّاسِي): بېرپراگه‌ی پشت ۲- چالای به‌بهرد هه‌لچنراو ۳- برسی.

(الأَضْرَسَ) (مضغ): گرفتاری چورتووم و نه‌هامه‌تی.

(-مِنَ الوَشْيِ): نیگار وینه‌ به‌شیوه‌ی خری. (رَجُلٌ مُجْرَسٌ مُضْرَسٌ): بیاوی به‌نه‌زموون و دنیا‌دیده.

(الأَتَضْرِيَسَ (ج) تَضَارِيَسَ): نیگارو هیل له

شتمکه نزيكبوووه.
 (-تِ الشَّمْسُ): خۆرمکه ناوا بوو يان خهريكى
 ناوابوونبوو.
 (-ضَرَعَ - مِنْ فُلَانٍ): به پيچ و پهناو خۆ
 تيئه لسوون له فيسار نزيكبوووه.
 (-تِ الشَّمْسُ): خۆرناوا بوو يان نزيكى
 ناوابوونبوو.
 (-تِ القِدْرِ): دهمى داگرتنى مهنجه له كه
 هات.
 (-الرُّبِّ): دؤشاومگه خراومته سهر ناگر به لام
 هيشتا نه بووه / نهگه پيشتوو.
 (-ضَارَعَ تِ الشَّمْسُ): خۆرمکه خهريكى
 ناوابوونه.
 (-القِدْرِ): كاتى داگرتنى مهنجه له كه هات.
 (-تَضَرَّعَ): ۱- پارايهوه / داستدامانبوو ۲- به
 كلکه له قى و خۆتيه لسوون ليپنزيكبوووه.
 (-الظِّلِّ): سيپهرمه كه كشايموهو كورت
 بوووه.
 ۲- (-ضَرَعَ - فَرَسَهُ ضَرَعًا): چارهويكهى
 رامکرد / دايمرکاند.
 (-ضَرَعَ وَضَرَعَ وَضَرَعَ ضَرَعًا وَضَرَعًا):
 بيهيز بوو / بيتوانا بوو.
 (-إِلَيْهِ): ملکهچ و سهرشؤر بوو / دستدامانبوو.
 (-ضَارِعٍ وَضَرَعَ (ج) ضَارِعُونَ وَضُرُوعٍ
 وَضَرَعَةً): ۱- نزاكار ۲- لهبهر دستدا كه ساس و
 زمبوون / ملشؤر / ملکهچ / دستدامان.

ياقووت يان مروارى يان له تهخته دا كه وهك
 خرى وا بيت.
 («فِي الْيَاقُوتَةِ تَضَرِيسٌ»): ياقوته كه نيگارى
 وهك خرى تيدياه.
 (-تَضَارِيسُ الْأَرْضِ): بهرزو نزمى رووى
 زهوى.
 ۲- (-الضَّرْسُ (ج) ضُرُوسٌ): بارانيكى كه م/
 رشيئه باران.
 (-وَقَعَتْ فِي الْأَرْضِ ضُرُوسٌ مِنْ مَطَرٍ):
 رشيئه يهكى بارانى كه م بارى و جى جى بوو.
 -ضَرَضَ: (-الضَّرَضُ): ۱- (-ح) شير ۲- (-ح) نييرهى
 درندهكان.
 -ضَرَطَ: ۱- (-ضَرَطَ. ضَرَطًا وَضَرِطًا وَضَرِطًا
 وَضَرِطًا): تريكه ند.
 (-ضَرَطَ - الحِمَارُ): كه رمگه زور ترى.
 (-أَضْرَطَ - الحِمَارُ): كه رمگه تپاند.
 (-بِفُلَانٍ): جرتى بو فيسار لي داو گالتهى
 پيكره.
 (-الضَّرَاطُ وَالضَّرُوطُ وَالضَّرِوْطُ): ۱- تريكه ن
 ۲- زور تريكه ن.
 ۲- (-ضَرِطَ. ضَرَطًا): ريشى تهنك و برؤى
 باريكبوو.
 (-أَضْرَطَ): ريشك تهنك و برؤ باريك.
 ۲- (-مُضَرَّطُ الحِجَارَةِ): لهبهر به سامي به
 (عمرو كورپ هند) يان وتوووه نازناوى بووه.
 -ضَرَعَ: ۱- (-ضَرَعَ - مِنَ الشَّيْءِ. ضُرُوعًا): له

(أَضْرَعُ - الرَّجُلُ): پیاومگی که ساسکرد /
زه لیلکرد / سهرشؤرپرکرد.

(تِ العَمَى فَلَانَا): تاکه بیهیزیکردو
په کیخست.

(«الْحَمَى أَضْرَعْتَنِي لِلنَّوْمِ»): تاکه ناچارى
ناو جیگه یکردم (بؤ ناچارى و چاوبهره ژیرى
پیویستی دهورتیت).

(-تَه الحَاجَةُ إِلَى فَلَانٍ): نه بوونى و پیویستی
ناچارى دستدامانى فیساریکرد / چووہ خاک و
پای په نای بؤ برد.

(-لِفَلَانٍ مَالًا): دارای پیبه خشى و باربوویکرد /
پاریدهیدا.

(تَضْرَعُ): لایه وه / پاراپه وه که سایى و
سهرشؤرپی پیشاندا.

(-الله): له خودا پاراپه وه و لایه وه.

(إِسْتَضْرَعَهُ - لَهُ): کورنووشى بؤ برد /
بیدهسه لاتى و زبوونى خوى (پیشاندا /
نواند).

(الضَّرْعُ) (مص): ۱- بیدهسه لات / بیتوانا
۲- زؤر ترسنؤک.

(رَجُلٌ ضَرَعٌ): پیاویکی زیرمکردوو / زؤر
ترسنؤک.

(«قَوْمٌ ضَرَعٌ»): خویشگه لیکی زؤر ترسنؤک.
(الضَّرْعُ): ۱- باریک ۲- لاوازو بیهیز ۳- هه موو
شتیکی بچووک.

(الضَّرْعُ = الضَّارِعُ): ۱- باریکتر ۲- لاوازو

بیهیزتر ۲- بچووکتر.

(الضَّرْعُ): سهرشؤر / که سیکه بیدهسه لاتى و
که سایی بنوینتیت.

۳- (ضَارِعٌ - هُ): له وچوو.

(تَضَارَعَا): نه و دوانه له مه کچوون / و مکو
په کبوون.

(الضَّرْعُ (ج) ضُرُوعٌ): نموونه / چون / و مکو.

(الضَّرَاعُ): ۱- هاوشیوه / لیچوو / هاووینه

۲- کرداری رانه بووردوو ۳- په کیکه له کیسه گانی
هه لیهست / شیعر.

۴- (أَضْرَعُ - تِ الشَّاةِ): ۱- مهرمه گوانیکرد یان
گوانی گهوره بوو.

(ضَّرَعَاءٌ وَضُرُوعٌ وَضَرِيعٌ وَضَرِيعَةٌ): مهرى
گوانکردو یان گوانگهوره بوو ۲- مهرمه پیش
زانى شیرى له بهر رویشت / شیرى دادا.

(الضَّرْعُ (ج) ضُرُوعٌ): گوانى مهر و مانگاو له و
بابهته و هک مه مکی ژن.

(الضَّرَعَاءُ وَالضَّرِيعَةُ مِنَ الشَّاءِ وَالْبَقَرِ):

مهر و مانگای گوانگهوره / گوانزل.

(الضَّرُوعُ = الضَّرَعَاءُ): گوانگهوره / گوانزل.

۵- (الضَّرْعُ (ج) ضُرُوعٌ): قایمی گوریسه که.

ضَرَعٌ: ضَرَعَمٌ وَتَضْرَعَمٌ: وهک شیر

جوو لایه وه و په لاماریدا / وهک شیر بوو.

(الضَّرَعَمُ (ج) ضَرَاغِمٌ) (ح): شیر.

(الضَّرِغَامُ وَالضَّرِغَامَةُ): ۱- (ح) شیر ۲- دلیر /

نازا / نه بهرد / دلاور ۳- بههیز.

ضرف: ۱- (أَلْضَرْفُ) (عند العامة): لای رَمشه خه لکمه که دهر فیکي بیسته بؤ رُون و چهوری و شله رُونی تیدمکن راستیه کهیشی (أَلْظَرْفُ) بهرام بهر مکه می (الزِق): هیزه ی رُون. (أَلْضَرْفُ): مشه / فره / لیشاو.
 («هُوَ فِي ضَرْفَةِ عَيْشٍ»): نهو له تیرو تهسه لیلی ژیاندا بهو شت لای نهو مشهیه.
 ۲- (ضَرْفُط - هُ بِالْحَبْلِ): به گوریسه که توند بهستی و شته مکیدا.
 ضرك: (ضَرْكُ. ضَرَاكَةٌ): توندو تیژ بوو / رمقبوو.
 (أَلْضَرَاكُ): ۱- پیایوی توندو تیژ / دهمارگیر / رمق ۲- که لله رمق و نهمان دوو ۳- (ح) شیر.
 (أَلْضَرِيكُ) (ج) ضَرَاكُ وَضَرَاكَاءُ): ۱- گهوج ۲- کوپر ۳- په ککه و تهو که نهفت یان که منه ندام و ناته و او ۴- همژاری په ککه و تهو ره جال ۵- نیره سیسارک.
 ضرم: ۱- (ضَرْمُ. ضَرِمًا): زور برسییوو یان زور تووره بوو.
 (-عَلَيْهِ): لیلی توند بوو / زور لییتوو ره بوو.
 (- فِي الطَّعَامِ): له خواردندا (جَاكُ تَيْهَلْجُوو / باشی خوارد).
 (تَضَرَّمَ - الرَّجُلُ عَلَيْهِ): لییتوو ره بوو گهر میوو.
 (أَلْضَرَمُ) (مص): تووره می برسیتی.
 (أَلْضَرَمُ): برسی.

۲- (ضَرْمُ - تِ النَّارُ. ضَرِمًا): ناگرمکه بهر بوو و هوو کلبه ی سهند.
 (ضَرْمٌ وَأَضْرَمٌ وَأَسْتَضْرَمٌ - النَّارُ): ناگرمکه میگردموه و ناگرمکه یخوشکردو گراند.
 (تَضَرَّمَ تِ النَّارُ): ناگرمکه (کلبه ی سهند / گری بهر زبوو و هوو خوشبوو).
 (أَضْرَمَ - تِ النَّارُ): ناگرمکه کلبه یسه ند.
 (- الْمَشِيبُ): مووی سپی له مشیگرته وه.
 (أَلْضَرَمُ): داری ناگر پیگردنه و هوو پیخوشکردن.
 («نَفَخْتُ فِي غَيْرِ ضَرَمٍ»): فووم به خو له می شدا کرد یان ناسنی ساردمکوتا و اتا: رمنجی بیهو و دهمدا.
 (أَلْضَرَمَةُ) (ج) ضَرَمُ): ۱- پشکوی ناگر ۲- ناگر. («مَا فِي الدَّارِ نَافِخُ ضَرَمَةٍ»): ناگر که رومیه که یان که سیک که فوو له پشکوه بکات و ناگرمکه بگری نیت له ماله که دا نییه.
 (أَلْضَرَامُ): ۱- ناگر گرتن / ناگر بهر بوو و نهوه / زمانه کیسانی ناگر / گرگرتن ۲- ناردمدار.
 (أَلْضَرَامَةُ): دارو چیلکه و چه و الیک که ناگر زوو بگریت و پیبیکریته وه.
 (أَلْضَرِيمُ): سووتان / ناگر بهر بوو و نهوه.
 ۲- (أَلْضَرَمُ) (ن): دره ختی که بونخوش بهر مکه ی وه که بهرووه گوله که ی وه که گولی جاتر میه.
 (أَلْضَرَمُ) (ن): ۱- الضَّرْمُ ۲- (ج) به چکه دال.

(ضَرَاوَةُ الحَرْبِ): درندمیی و گمرمی و
توندیی شهر.

(حَرْبٌ ضَارِيَةٌ): جهنگیکی درندانهی
بیبهزیبانه.

(الضَّرِي): ناوی فمریکه خورما لهگهل ناردی
کورؤکی دارخورما تیکه لدمکه ن و دمکریت به
مهی.

(الضَّارِي - مِنَ الْاَنِيَةِ): فیره مهی بوو.

(الضَّوَارِي): گوی وشهی (الضَّارِي) به
۱-در ۲-جهشهو راهاتووی گوشت و خوین
۳-خوویپوهگرتوو.

(الضَّارِي - مِنَ الْحَيَوَانَاتِ): زیندهومری درنده
وهك شَيرو پلنگ.

۲-(ضَرَا - الرَّجُلُ ضَرُوءًا): خوی شاردموه/
خوی پهنادا/ خوی ونکرد.

(اِسْتَضَرَى - لِلصَّيْدِ): بو نیچیرهکه خوی
نایهومو به پاریز بویچوو.

(الضَّرَاءُ): خونانهوه/ خوشاردنهوه بو شتیک/
خوبوسه دان/ چوونه بنهوه.

(هُوَ يَمْشِي الضَّرَاءُ): به دزییهومو به
پاریز بهناو درهختهکاندا دمروات.

(الضَّرَاءُ): ۱-دارستانی چر ۲-دهشت و دهر
هواوی بهره لا.

ضری: (ضَرَى - العَرَقُ بِالذَّمِّ ضَرِيًّا): خوین
لهبهر دهمارمهکه رپوشت.

ضَرَى: خوینی لهبهر رپوشتووی دهمار.

الضَّرِم (ح): بهچکه دال.

(الضَّرَام): دهشت/ زهوی بهرهراوان.

(الضَّرَامَةُ) (ن): درهختی فهزوان.

(الضَّرِيم): که تیره ی درهخت.

ضرا: ۱-(ضَرَا - العِرْقُ ضَرُوءًا): دهماری
خوینهکه بیپسان خوینی لپروپشت.

ضَرِي. (يَضْرِي - بِالنَّشِيءِ ضَرَاوَةٌ وَضَرَى
وَضْرِيًا وَضَرَاءَةً): خووی به شتهکهوه گرت/
بیوهی راهات/ چهزی لیکردو فیریبوو.

(ضَرِي - الكَلْبُ بِالصَّيْدِ ضَرِيٌّ وَضَرَاءٌ
وَضَرَاءٌ): ۱-سهگهکه بهراو راهات/ فیریبوو/
چهشهی راو بوو ۲-چهشهی گوشت و خوینی

نیچیرهکه بوو.

(ضَرِي وَضَارٍ (م) ضَارِيَةٌ (ج) ضَوَارٍ):
چهشهی خوین و گوشتی نیچیر.

(-النَّبِيذُ ضَرِيٌّ): مهیهکه خهست و تیژ
بوو.

(ضَرَى - الكَلْبُ بِالصَّيْدِ): سهگهکه ی فیره
راوکرد/ بهراو راهینا و چهشهی راویکرد.

(أَضْرَى الكَلْبُ بِالصَّيْدِ): سهگهکه ی فیره راو
کردو چهشهی راویکرد.

(-الرَّجُلُ): مهیی کورؤکی بنی دارخورماکه ی
خواردموه.

(الضَّرُو (م) ضَرُوَةٌ (ج) ضَرَاءٌ وَأَضْرٍ):
۱-تانجیی راو/ سهگی راو ۲-سهگی در.

(الضَّرِي) (مص): درندهیی و سهختیی شهر.

بیهیز / لاوازو شلوق ۲-پیاوی بووده‌له‌ی بی‌راو
برشت و بیدسه‌لات.

(الضَّعْفَةُ) (مص): توندوتیژی / زمبروزمنگو
سمرشورکردن.

(ضِعْط. ضَعَطَ - هُ ضَعَطًا): سمرپیری.

ضعف: ۱- (ضَعْفَ. وَضَعَفَ ضَعْفًا وَضَعْفًا
وَضَعْفَةً وَضَعْفِيَّةً): بیهیز بوو / بیتوانا بوو /
بیدسه‌لاتبوو / که‌متنبوو.

(ضَعْفَ - هُ): بیهیزیکرد ۲- لاوازیکرد.

(- الْحَدِيثُ): حمدیسه‌که‌ی به دانراو دانا.

(ضَعَفَ وَتَضَعَفَ وَاسْتَضَعَفَ - هُ): به لاوازی

زانی یان به بیهیزی (دایه قه‌له‌م / دانا).

(أَضَعَفَ - هُ): لاوازیکرد / بیهیزیکرد.

(مَضَعُوفٌ): بیتواناگراو / لاوازگراو.

(أَضَعَفَ - الرَّجُلُ): چوارپیکه‌ی لاوازو بیهیز
بوو.

(الضُّعْفُ): ۱- لاوازی ۲- بیهیزی بیتوانایی /
بیدسه‌لاتی.

(- (عند العامة): المرض: (له‌ای رهمه
خه‌لکه‌که) نه‌خوشی.

(الضُّعْفُ): بیهیزی.

(الضُّعْفُ): ۱- بیهیزی / بیتوانایی ۲- سستی

ناومزو بیهوشی / لاوازی راوبووده‌له‌یی.

(الضُّعْفَانُ (ج) ضَعْفَانِ وَالضُّعُوفُ): لاواز /

بیهیز / ناتوان.

(الضُّعِيفُ (ج) ضِعَافٌ وَضُعَافٌ وَضَعْفَةٌ

ضن: ۱- (ضُرَّ. ضَرَزَا): لالغاوه‌ی ته‌سکیوو.

(أَضَرَ - هُ): هاریی.

(- عَلَيْهِ): چرووگیی به‌رامبر کرد.

(الضُّرُّ (ج) ضُرٌّ): ۱- لالغاوه ته‌سک ۲- که‌سیکه

کاکیله‌کانی نیشتبنه سمریه‌ک و باش قسه‌ی بو
نه‌کریت و له قسه‌ی نه‌گمن.

۲- (الضُّرُّ (ج) ضُرٌّ): به‌دخوو / به‌درموش.

(الضُّرُّ): ۱- به‌درموش ۲- توورپه‌ی ترپو /
قوشقی.

ضرن: (ضُرْنٌ - هُ. ضَرْنَا): نه‌ومی لیده‌ست
نه‌که‌وت که نه‌و دمپویست.

(تَضَارَنَ - الْقَوْمُ): بو ده‌ستکه‌وتنی شته‌که
که‌وتنه زورانبازی و به‌زاندنی په‌کتری.

(الضُّيْرُنُ): ۱- راگری پرواپیکردن / که‌سیکی

جیی پروا ۲- کوپو کوپه‌زای پیاومکه

۳- هاوبه‌شه‌کانی پیاومکه ۴- که‌سیک له
ناوبرندا کی‌شمه‌کیشت له‌گه‌لدا بکات.

ضع: (ضَعَعٌ - هُ): ویرانیکرد / ته‌ختیکرد.

(تَضَعُّعٌ): ۱- ملیدا ۲- سهری شورکرد

۳- په‌کیکه‌وت و زمبوونیوو ۴- یاری شلوقبوو.

(«تَضَعُّعٌ بِه الدُّهْرُ»): روژگار داماوو

زمبوونیکرد.

(تَضَعُّعٌ): به‌هوی نه‌خوشیبه‌وه یان داخ و

مهراقه‌وه بیتوانا لاواز بوو.

(- مَالُهُ): تیشکا / دارایی که‌میگرد.

(الضُّعُّعُ وَالضُّعُّاعُ): ۱- هه‌موو شتیکی

(ن) له ژماره ته واو مکه.
 (المضاعف الأصغر للعدد (ن) هو اصغر مضاعفاتة): بجوگترین چهندجاره ژماره (ن) بریتیه له چهندجارمکانی نهو ژمارمیه.
 (المضاعف المشترك بين عدة اعداد صحيحة هو عدد يكون مضاعفاً لجميعها): چهندجارمیهکی هاو بهشی چهند ژمارمیهکی تهواو ژمارمیه که چهندجاره هه موویانه.
 (المضاعفة من الدروع): چهندانه کردنی قولقهی زری نهومیه نه لقهکانی زور بگریته و دوو بچنریت.

الملحق:

ضعف: (التضعيف (مص): دوو قاتکردن.
 (- في الحساب): له ژمیردا نهومیه ژمارمیه که له گهل ژمارمیهکی و مک خویدا کوبکه پته وه و مکو چوار له گهل چواردا کوبکه پته وه دمکاته ههشت.

(- في الصرف): نهومیه پیتیک پیتیکي و هک خوئی بخهپته سهری و بیانگریته و مکو قدم واخمر.

ضمل: (ضَمَلَ ضَمَلًا): له شباریک دهر جوو به هوئی نزیکیی خزمایهتیی دایک و باوکیه وه.
 ضعا: (ضَعَا ضِعْوًا): خوئی شاردموه و نبوو.
 ضَغ: ۱- (أَضَغَتِ الْأَرْضُ): زهویه که ناوی هه لچنی و گیا که تییرناو بوو.
 (- القوم): خویشگهل کهوتنه (لاله زارموه/

وَضَعَى (م) ضَعِيفَةً: بیهیز/ لاواز/ نه توان.
 (- مِنَ الْكَلَامِ): ناخاوتنی نارموان و ناپاراو.
 (- عِنْدَ الْعَامَّةِ): نه خووش.
 («هُوَ ضَعِيفٌ» (عامية): نهو نه خووشه.
 (أَرْضٌ مُضَعَّفَةٌ): زهویه که بارانیکی که می بهر که وتبیت.

۲- (ضَعَفَ - الْقَوْمَ ضِعْفًا): زوریکردن تا چهندانهی دوسته کانیان بوون.
 (- الشیء): شته که می چهندانه کرد.
 (ضَعَفَ وَضَاعَفَ وَأَضَعَفَ - ه): دوو چهندانه می کرد/ دوو نهومندهی لی کرد.

(تَضَاعَفَ - الشیء): شته که (دوو قاتی/ دوو نهومندهی) خو بیوو.
 (ضِعْفُ الشیء (ج) أضعاف): دوو نهومندهی شته که یان چهندانهی شته که.

(لَكَ ضِعْفُهُ): دوو هیندهی بو تو بیت یان سیئه نومنده یان پتر دهشیت بوتریت.

(«هَذَا ضِعْفُ هَذَا»): نه مه نهومندهی نه وه.
 (هَذَا ضِعْفَاهُ): یان نه مه دوو نهومندهیه.

(أضعاف الكتاب): نیوان دهرمکانی و ناوهراستی کتیبه که.

(الأضعافُ مِنَ الْجَسَدِ): نه ندانه کانی لهش و نیسقانه کانی.

(مضاعف عدد صحيح (ن) (ع ح) هو حاصل ضرب (ن) في عدد صحيح): چهندانهی ژمارمیهکی تهواو و هک (ن) بریتیه له لی کدانی

باخ و باخچی شکوفه دارموه.

(إِضْطَغَّ-تِ الْأَرْضُ): (گیای / روومکی)
زهویه که تیرناو بوو.

(الضغیغ): ۱-پیت و برم.

(الضغیفة): ۱-لالمزار / باخچی شکوفه دارو

جوان ۲-ژیانی تیروتمه سلیی خوش ۲-هه ویری

نهرم و شل ۴-کومه له خه لکیک که تیکه له به
یه ک بین.

۲-(ضغغ- الشیخ اللقمة): پیره بیدانه که

پاروومگی له ده مدها همر هیئای و بردی و

جووی.

(-الرجل): کابرا همر پلته پلته بوو کهس لئی

تینه دمگه شت.

(-الكلام): دریره ی به قسه که داو هیئای و

بردی.

ضغب: ۱-(ضغب- ضغبا): ۱-وهک گورگ

لوورانندی یان وهک که رویشک نوزانندی و

دمنگی لیوه هات ۲-زیرانندی و توفی.

۲-(الضغبوس (ج) ضغابیس): ۱-(ح) به چکه

ریوی ۲-پیای که متوانا / بووده له.

ضغت: (ضغت- الحدیث ضغتاً): قسه گانی

به یه گدا / تیکه له و پیکه لیکرد.

(-الشیء): شته که ی گرموله کرد /

کویکردموه.

(-الثوب): جله که ی شت به لام پاکینه کردموه /

نیمه شوری کرد.

(ضغت- النبات): گیا تهر و وشکه که ی تیکه له

به یه ککردو شته کیدان.

(أضغت- العالم الرؤیا): خه و بینهرمه که

خه ونه که ی تیکه له و پیکه له گیرایه وه.

(إضغت- الحطب): داری کویکردموه /

داری کرد.

(أضغت (ج) أضغات): چه پیک گیای وشک و

تهری تیکه له.

(-من الخبر والأمر): هه و آل و کاروباری

(تیکه له و به سهریه گداچوو / ناته و اوو

ناراست).

(أضغات أحلام): خه ونی (بیسهر و بهر /

به یه گداچوو) که به که لکی لیکنانه وه

نهیمت.

(كلام ضغت وضغت): قسه ی (هیج و پووج /

بیفهر و که لک).

(الضغیث) (مص): زهوی و گیای به باران

تهر بوو.

ضغط: (ضغط وأضغط- ه ضغطاً): ۱-گووشی

۲-تهنگی پیه له چنی ۳-په ستاوتی / گوشاری

خسته سهر.

(ضغط- علیه): زوری لیکرد / زوری بو هیئا

(نهمه تازمگه ریبه کان و ده لین).

(ضاعط- ه ضغاطاً ومضاعطاً): که و ته

کیشمه کیش له گه لیدا / یه کتریان تهنگه تاو

کرد.

(تَضَاعَطُوا): كيشمه كيشيان له گهل په ككرد /
به كتريان تهنگه تاو كرد.

(إِضْغَطَ): ۱- گوشاری خرایه سرو به زینرا.
(إِضْغَطَ - علیه): (دمبوو بوتريت إِضْطَاطَ):
زوری لیكرد كه به ناچارایی پارمیهك بدات
وهك سزا.

(الضُّغَطَةُ): ۱- گوشار / هینانه گروگاز /
ناچار کردن / تهنگه تاو کردن ۲- زوربوهینان.
(أَخَذتَ فُلَانًا ضُغَطَةً): کابرات هینایه
گروگاز / زورت بؤ هیناو ناچارى شتیكتکرد
كه خوی بیینا خوشبوو.

(الضُّغَطَةُ): سهختی و زوربوهینان شهرشهق /
ناره حهتی.

(الضُّغَطَةُ): ۱- بهزاندن / ناچار کردن و
تهنگه تاو کردن ۲- ناچارایی / تهنگه تاویسی /
گوشار.

(ضُغَطَةُ الْقَمْرِ): گورموشاری مردوو له
گوردا.

(الضَّاعِطُ) (ها): ۱- چاودیر ۲- پاریزمری شت
۳- پهستیهر / تهنگبیه لچن: زورلیکهر /
گوشاریار.

(الضَّاعُوطُ): ۱- مۆتهکه ۲- مهنگه نه.

(الضُّغِطُ (ج) ضُغَطَى (م) ضُغِيطَةُ):
رابووچهل / بیرا / رالاواز.

(الضُّغَطُ (ج) مَضَاعِطُ): زهویی نرم /
نهویو.

(الضُّغَطُ): نامیری پیوانی پهستاوتی ههواو
زانینی نه ندازهی له زهوی بهرزبوونه وه
همروها بؤ زانینی ئالوگوری ههواو گهرما،
گورانی کهش.
الملحق:

ضغط: (الضَّاعِطَةُ): ۱- نامیری پیوانی
پهستاوتی گاز ۲- مهنگه نه که بؤ پهستانی
لۆکهو شتی لهو بابمهته به کاردیت.

(الضُّغَطُ): ۱- پهستاوتن / شته کدان ۲- گوشار /
زوربوهینان.

(الضُّغَطُ عَلَى الْيَدِ): دهستگوشین ۳- زور
بوهینان و ناچار کردن.

(تَحْتَ الضُّغَطِ): به زور / له ژیر گوشاری
زوردا.

(تَحْتَ ضُغَطِ الرَّأْيِ الْعَامِ): له ژیر گوشاری
رای گشتیدا.

(الضُّغَطُ - فِي الْجِرَاحَةِ): له نهشتهر گهریدا
پهگهیه کهو هویه که بؤ بچوو ککرده وهی
همندیک نه ندای لهش که ناتهواومو نه خوشه
یان بؤ لیكدان و کوکرده وهی همندیک پارچهی
له په کترازاوو جیا.

(ضُغَطُ الْغَازِ أَوْ الْهَوَاءِ): پهستانی گاز یان ههوا
بؤ چر کردن و بچوو ککرده وهی قه بارمیان.

(الضُّغَطُ الْجَوِّي): پهستانی ههوا له سهر
شوپنیکی دیاری سهرزهوی.

(ضُغَطُ الدَّمِ أَوْ الضُّغَطُ): تهوژمی خوین /

خوینپهستان/ تهوژمی خوین لهسەر دیواری
بۆرییهکانی خوین.

ضغم: (ضَغَمَ- الشَّيْءَ وَبِهِ. ضَغْمًا): پریهدهم
قهپالی پیداگرت و گهستی.

(«ضَغْمَهُ ضَغْمَةَ الْأَسَدِ»): گازیکی شیرانهی
توندی لیگرت.

(الضَّغَامَةُ): نهوهی که قهپالی لیگیرابیت و
پاشان تفکراپیتهوه.

(الضَّيْغَمَ (ج) ضَيَاغِمَ): گازگر.

(الضَّيْغَمَ وَالضَّيْغَمِيَّ) (ح): شیر.

ضغن: ۱- (ضَغِنَ- عَلَيْهِ ضَغْنًا): قینی
لیبوومهوه/ قینهی لیکیشا.

(ضَاغِنَ- هُ): رقهبهیری لهگهلهدا کرد/ کینه
به کینهیکرد.

(تَضَاغِنَ وَاضْطَفَنَ- الْقَوْمَ): خویشگهله
بهرامبهر یهک قینه له دلبوون و رقیان له
یهکتری بوومهوه.

(«اضْطَفَنَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ ضَغِينَةً»): فیسار
رقی له فیسار کس هه لگرت و بهچنییه دلیهوه.

(الضَّغِنَ (ج) أَضْغَانٍ): رِقْ/ رِكْ/ پژموغار/
رقه بهرایهتی.

(الضَّغِنَ وَالضَّاغِنَ): قینلهدل/ کینهلهدل/
قیناوی.

(الضَّغِينَةَ (ج) ضَغَائِنَ): کینه/ رِقْ/ پژموغار/
قین.

۲- (ضَغِنَ- إِلَيْهِ. ضَغْنًا): لایکرده نهوه/ رووی

خهزی کرده نهوه.

(الضَّغْنُ (ج) أَضْغَانٍ): ۱- خهزو تاسه ۲- دل
به لادا لادان و نارمهزوویکردن.

(فَرَسٌ ضَاغِنٌ): نهسپیکی پورخز که به
لیدان نهیبت ناروات.

(فَرَسٌ ضَغِنٌ): نهسپیکی پورخز.

(عَوْدٌ ضَغِنٌ): چوویکی که چ/ خوار/ خنج.

۲- (اضْطَفَنَ- هُ): خسته کوشیمهوه.

(الضَّغْنُ (ج) أَضْغَانٍ): کوش.

۴- (الضَّغْنُ (ج) أَضْغَانٍ): تهنشت/ لا/ کهنار
۲- لاپالی کیو/ شاخ.

ضغا: ۱- (ضَغَا- الْمَأْمَرُ ضَغْوًا): قومارچییه که
گزیکرد/ ناپاکییکرد.

۲- (ضَغَا- إِلَيْهِ ضَغْوًا): سهری بۆ شۆرکرد.

(-السَّنُورُ ضَغْوًا وَضَغَاءً): پشیلکه میاواندی.
أَضْفَى- هُ إِضْغَاءً): کورپووزانديهوه.

(تَضَاغَى): له برساندا یان لهتاو نازاری لیدان
کورپووزایهوهوه هاواریکرد.

(الضَّغَاءُ): کورپووزانهوهوه/ دهنگی زهبوونیوه
کهساسیی.

ضَفَّ: ۱- (ضَفَّ- الْقَوْمُ عَلَى الْمَاءِ وَالطَّعَامِ
ضَفًّا وَضَفْفًا): لهسەر ناوو خواردنه که

که له که یانکرد.

(-الشَّيْءَ ضَفًّا): شته که ی گرکردهوه/
کۆکردهوه.

(تَضَافَ- الْقَوْمَ): خویشگهله لهبالغیبانکرد.

(الْضَفَّةُ): كۆمەلە خەلك.

(عَيْنُ ضَفُوفٍ): كانىيەكى ئاودار / سەرچاومىيەكى فرماو.

(الضَفِيفُ): گرتنەخۇ.

(هُوَ مِنْ لَفِيفِنَا وَضَفِيفِنَا): ئەمۇ لەوانەبە كە لە لىقەوماندا خۇي دەھاويتە لامان و نىمەيش دىگىرىنە خۇمان.

(مَاءٌ مَضْفُوفٌ): ئاويكە قەلەبالغىي زۆر لەسەر بىت.

۲- (تَضَافٌ - الْقَوْمُ): (دەستكورت / كەمدارا) بوون.

(ضَفُّ الْحَالِ): نەبوونىي / نەدارايى / گوزەران خراپىي.

(الضَفْفُ) ۱- خىزانى زۆر دەستكورتى / نەدارايى ۲- نەدارايى / دەستكورتىي / نەبوونىي

۳- بىتوانايى / بىتەزىي.

(الضَفَافَةُ): بىمىشكىي.

۲- (الضَفَّةُ وَالضِفَّةُ (ج) ضِفَافٌ): (رۇخى) قەراغى / لىواری رووبار.

(- مِنْ الْبَحْرِ): كەنارى دەريا.

(الضَفْفُ): ھەلەھەل ۋ پەلەپەل لە كاردا.

۴- (ضَفْضَةٌ - الْقَوْمُ): كۆمەلى خويشگەل.

ضَفْدٌ: ۱- (ضَفْدٌ - هُ. ضَفْدَا): زللىي پىداكىشا.

۲- (ضَفْدَعٌ - الْمَاءُ): ئاومكە بۇقى تىدا پەيدا بوو.

(الرَّجُلُ): ۱- قەبىز بوو / تووشى گىرانبوو ۲-

ترى.

(الضَفْدَعُ (ج) ضَفَادِعُ وَضَفَادِي): (نەمەيان

كەمە) (ج): بۇق كە لە ئاودا دەبىت و ماسىي وردو مىش و مەگەز دەخوات.

(ضَفْدَعَةٌ): بۇقىك.

ضَفْرٌ: ۱- (ضَفْرٌ وَضَفْرٌ - الْحَبْلُ. ضَفْرًا):

(گورىسەكەي / پەتەكەي) بادا و بەسەرىكەدا ھۇنىيەوھ.

(- الشَّعْرُ): قۇمكەي ھۇنىيەوھو كوردى بە بىرچ.

(إِنْضَفْرٌ): ھۇنرايووھوھ.

(إِنْضَفْرٌ - الْحَبْلَانِ): دوو گورىسەكە

يان پەتەكە بەسەرىكەدا پىچيانخوارد / ھۇنرانەوھ.

(الضَفْرُ (مَص) (ج) ضُفُورٌ وَأَضْفَارٌ):

۱- بەسەرىكەدا پىچىخواردن ۲- تەنگەي كورتان و

زىن ۳- پىرچىكراو ۴- لى زۆرى كەلەكەبووي بەسەرىكەدا لوولخواردو.

(الضَفَارُ (ج) ضُفْرٌ): قايشقەياسەي تەنگەي

كورتان و زىن.

(الضَفْرَةُ): لى زۆرى كەلەكەبووي لوولخواردو

۲- تىردانى پىر.

(الضَفِيرُ): ۱- گورىس كە لە موو بىت و

ھۇنرابىتەوھ ۲- (لىوار / كەنارى) دەريا ۳- تەنگەي چوارپى / تەنگەنى كورتان و زىن.

(الضَّفَازُ): بهدزمان / دووزمان (وتراوه وهك
 چؤن جو بؤ حوشر ناماده دمكرت نه وپش وا
 هسهكان هه لدمبهستت و نامادميدمكات).
 (الضَّفِيرَة (ج) ضَفَائِرُ): پارووی گهوره.
 ضفط: ۱- (ضَفَطَ - هُ بِالْحَبْلِ. ضَفَطًا): به
 پمت (شمته كيدا / بهستيه وه).
 (الضَّافِطُ) (فا): گوزار كاريك كه له
 گوزارمكيدا دور نه پروات.
 (الضَّافِطَةُ): ۱- مئى وشه (الضَّافِطُ)
 ۲- حوشرى باره لگر ۲- حوشر موان و كاروانى.
 (الضَّفَاطُ وَالضَّفِيطُ وَالضَّفِيطُ): ۱- حوشر موان
 ۲- قه تارچى / كاروانى.
 ۲- (ضَفَطَ - الرَّجُلُ. ضَفَطًا): چووه سهر
 پيشاو.
 (-بَسَلَجِه): پيساييه كه (فرپدا / كرد).
 ۲- (ضَفَطَ. ضَفَاطَةً): ورگى (پهيدا كردو
 داكهوت / شوږبوو وه).
 (تَضَافَطَ - اللَّحْمُ): گوشته كه نيسته سهر بهك.
 (الضَّفَاطُ وَالضَّفِيطُ وَالضَّفِيطُ): ۱- قه له وى
 گوشتشل ۲- ورگن.
 ۴- (ضَفَطَ. ضَفَاطَةً): نه قام و راپو و چبوو.
 (الضَّفِطَةُ): تينه گه پستن و راپو و جه لئى.
 (الضَّفَاطُ وَالضَّفِيطُ وَالضَّفِيطُ): گه وچ.
 ۵- (الضَّافِطَةُ): خوږى و هيچ و پو و جان /
 سووك و رسوايان.
 ضفن: ۱- (ضَفَنَ - إِلَيْهِ ضَفْنًا): هاته لای و

(الضَّفِيرَة (ج) ضَفَائِرُ): پرچى هوئراوه.
 (كِنَانَة ضَفِيرَة): تيردانيكى پر.
 ۲- (ضَفَرَ - الْبِنَاءَ. ضَفْرًا): خانوو كه ي به
 وشكه كه لهك دروست كرد: به بهرد بيقورو
 گه و شتير.
 ۳- (ضَفَرَ وَضَفَرَ - الرَّجُلُ ضَفْرًا): بياو كه
 له راگردنه كه يدا قه له م بازديدا / به قه له م باز
 راپكرد.
 ۴- (ضَفَرَ وَضَفَرَ - الدَّابَّةَ ضَفْرًا): ولاخه كه ي
 لغا و كرد.
 ۵- (ضَافَرَ - هُ عَلَى الْأَمْرِ): بؤ نه نجامداني
 كارمكه كومه كي كرد / ياريدميدا.
 (تَضَافَرُوا - عَلَى الْأَمْرِ): بؤ نه نجامداني
 كارمكه كومه كي به كتر يان كرد / ياريدمى
 به كتر ياندا.
 ضفر: ۱- (ضَفَرَ. ضَفْرًا): راپه رى و بازديدا.
 (-فَلَانًا): ۱- پالپيئومنا ۲- تيبه له لدا يان به دمست
 لييدا.
 (-الْفَرَسَ): لغاوى نهمه كه مي كرد / جله وى
 خسته دهميه وه.
 (-الْبَعِيرَ): خواردنى به زور به دهمى
 خوشره كه دا كرد.
 (إِضْطَفَرَ - هُ): به زور خواردنى كرد به
 دهميه وه.
 (الضَّفَرَ): جوى نيومهارپراو تهر كراو دمكرته
 نالف بؤ حوشر.

له‌گه لیدا دانیشِت.

(بِحَاجَتِهِ): پیداو یستی‌ه‌ک‌ه‌ی بُو جیب‌ه‌ج‌یک‌رد.

(مَعَ الضَّيْفِ): له‌گه‌ل میوانه‌ک‌ه‌دا هات و شوینی کهوت.

۲- (ضَفْنٌ - بِرِجْلِهِ ضَفْنَا): به قاجی لییدا/ تییه‌لدا.

(- الْأَرْضُ): زه‌ویه‌ک‌ه‌ی پی‌کوتایه‌وه.

(- فَلَانًا): ش‌م‌قی له دواومیدا/ ش‌م‌قی له قن‌گی هه‌لدا.

۲- (ضَفْنٌ - عَلَيْهِ ضَفْنَا): زورداری به‌رام‌به‌ر کرد/ سته‌می لی‌کرد.

(تَضَافَنَ - الْقَوْمُ عَلَيْهِ): خویش‌گه‌ل گه‌له‌کۆمه‌کیان لی‌کرد.

۴- (الضِّفْنُ وَالضِّفْنُ): ۱- گه‌وج/ که‌رۆ‌که ۲- کورته‌بنه‌ی گۆشتن/ قه‌له‌و.

ضَفَا: (ضَفَا - الرَّأْسُ ضَفْوًا): تووکی سه‌ری زۆر بوو.

(- الْحَوْضُ): گۆله‌که‌ پرو سه‌رپ‌یز بوو.

(- الثَّوْبُ): کراسه‌که‌ درپ‌یز بوو.

(ضَافٌ): درپ‌زه‌و له زه‌وی ده‌خشیت.

(الضَّفَا): ته‌نشِت.

(ضَفْوَانٌ): دوو ته‌نشِت/ دوولا.

(ضَفْوَةُ الْعَيْشِ): تیرو ته‌سه‌لیی و پرنازی زینده‌گانیی.

ضَقٌّ: (ضَقٌّ - ضَفًّا): ده‌نگی هات/ زیکاندی

ضَكٌّ: (ضَكَّهُ ضَكًّا): په‌ستاوتی/ زۆری

لی‌کرد.

(- الْأَمْرُ فَلَانًا): کارمه‌که‌ فیساری ته‌نگه‌تاو‌کرد/

ناره‌حه‌تی‌کرد.

(- هُ بِالْحَجَّةِ): به به‌لگه‌ به‌زاندی/ به‌سه‌ریدا زالبوو.

ضَكَّرَ. (ضَكَّرَ - هُ ضَكْرًا): ده‌ستی گرت و توند ده‌ستی گوشی.

ضَكَلَ: (الضُّكْلُ): ناوی که‌م/ چۆره‌ئاویک.

(الضُّيُكْلُ (ج) ضَيَاكِلٌ وَضَيَاكِلَةٌ): ۱- که‌ته‌یه‌کی زله‌۲- روت/ قووت ۲- هم‌ژار.

(الضُّكْلُ): روت/ قووت.

ضَلَّ: ۱- (ضَلَّ - ضَلَالًا وَضَلَالَةً): گوم‌ر‌ابوو/ له ناین و یان راستی و هه‌ق یان له ری لایدا.

(ضَالٌ (ج) ضَلَالٌ وَضَالُونَ): گوم‌ر‌ا/ له‌ری و هه‌ق و راستی و ناین و لادهر.

(ضَلَّ - الطَّرِيقَ أَوْ عَنْهُ): ریگه‌که‌ی ون و هه‌له‌کرد/ نه‌چوو سه‌ر ریگه‌که‌ی.

(- الشَّيْءُ عَنْهُ): شته‌که‌ی لی و نبوو له‌ده‌ستی‌چوو.

(- سَعِيَهُ): رهنجه‌که‌ی به‌ فیرو رۆپشت/ سه‌رنه‌که‌وت.

(- الرَّجُلُ): کاب‌رای له‌یاد‌چوو/ له‌بیری چوو‌هوه.

(ضَلَّلَ - هُ تَضْلِيلًا وَتَضْلَالًا): ۱- گوم‌ر‌ای‌کرد/ پی‌ی ناین و راستی و ریگه‌ی لیته‌له‌کرد و

چه‌واشه‌یک‌رد ۲- به‌ گوم‌ر‌ای‌دانا و زانی.

(تَضْلِيلُ): گومراگردن، بههله‌دابردن، ونکردن.

(أَضَلَّ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی ونکرد.

(- هُ اللَّهُ): خودا سمری لی تیکدا/ گومرایکرد.
(- فُلَانٌ فَرَسَهُ): فیسار نسه‌سپه‌که‌ی لیونبوو
نهمیزانی بؤ کوی جووه.

(- الشَّيْءَ أَوْ الرَّجُلَ): شته‌که‌ی ونکرد یان
بیاومکه‌ی به گومرا هاته بهرجاو.

(«أَتَى قَوْمَهُ فَأَضَلَّهُمْ»): هاته ناو
خویشگه‌که‌ی تهماشایکرد، گومرابوون و رینان
هه‌له کردووه.

(تَضَالٌ): خۆی به ونبوو/ به گومرا نواندو
پیشاندا.

(اسْتَضَلَّ): گومرایی خواست.

(الضَّلَّ والضَّلَّ والضَّلَّ والضَّلَّ):

۱-گومرایی/ سمرلیشیوان ۲-ناراستیی نارها.
(هُوَ ضَلَّ بِنِ ضَلٍّ أَوْ ضَلَّ بِنِ ضَلٍّ أَوْ ضَلَّ
أَضَلَّ): نهو همر خمریکی گومراییه یان
نازانریت باوکی کییهو کوری کییهو بیفهره/
بیکه‌لکه.

(الضَّلَّ): ۱-گومرایی/ رپه‌له‌کردن/
سمرلیشیوان ۲-ناوی کشاوری ژیر تاویر یان به

ناو دره‌ختداو همتاو لیینه‌دا.

(الضَّلَّةُ): شاره‌زای رینوماپی.

(«دَلِيلٌ بِهِ ضَلَّةٌ»): رینوماپه‌ک که شاره‌زای
رینوماپی بیت.

(الضَّلَّةُ): ۱-یه‌کجار گومرابوون/ رپی هه‌له‌کردن

۲-ونبوون/ چه‌واشه‌و سمرگه‌ردانبوون ۳-
سمرلیتیکیچوون به دوا‌ی چاکه یان خراپه‌دا.

(الضَّلَّةُ): گومرایی/ رپه‌له‌کردن/ ونبوون.
(«ذَهَبَ دَمُهُ ضَلَّةً»): خوینته‌که‌ی ونبوو/
تۆله‌ی نهمس‌نرا.

(«ذَهَبَ ضِلَّةً»): کس نهمیزانی چی لی‌هات
ونبوو.

(الضَّلَّةُ (ج) ضَوَالٌ): ۱-میی وشه‌ی (الضَّال)
۲-شتیک که ونبوویبت و بؤی بگه‌رپیت.

(الضَّلُولُ): گومرا/ گومبوو.

(الضَّلِيلُ): ۱-کسه‌سپه‌که که شتی زور لمبیر
بجیته‌وه- بیرکۆل.

(الْمَلِكُ الضَّلِيلُ): نازناوی (أَمْرٌ وَ الْقَيْسِ) ی
شاعیری پینش نیسلامه.

(الضَّلُولَةُ (ج) أَضَالِيلُ): رپه‌له‌کردن/
چه‌واشه‌بوون/ رپی ونکردن/ گومرابوون.

(المضَّل): نهومی خه‌لک تیایدا و نده‌بیت
تیایدا گومرا ده‌بیت/ چه‌واشه‌ده‌بیت/ سمری
لیتیکیده‌جیت.

(الضَّلَّ (فا): ۱-چه‌واشه‌کار/ گومراکار
۲-تراویلکه.

(الضَّلَّةُ وَالْمَضَّلَةُ): گومرابوون/ رپی هه‌له‌کردن/
چه‌واشه‌بوون.

(أَرْضٌ مَضَّلَةٌ وَمَضَّلَةٌ): خاکیکه تیایدا
سمر له رپه‌گه دهرناکریت و نده‌بیت. کوی

«فَلَانِ أَضْلَعْتَهُ الْخُطُوبُ»): نه‌هامتی زور

باری گرانکردو چه‌ماندیه‌وه.

«تَضْلَعُ»: تیر ناو بان تیرخواردن بوو.

«تَضْلَعُ مِنَ الْعُلُومِ»): زانستییه‌کی زوری

دمستگیر خو‌یکرد.

«إِضْطَلَعُ»: به‌هیز بوو.

«بِحَمْلِهِ»): هیزی به‌سمر کۆله‌که‌ییدا شکاو

هه‌لیگرت.

«أَضْلَعُ (ج) أَضْلَعُ وَضُلُوعٌ وَأَضْلَاعُ (ع ۱):

دانه‌ی به‌راسوو (میبه).

«الْأَضْلَاعُ السَّائِبَةُ» (ع ۱): دانه به‌راسوووه

به‌ره‌لاکان که به ته‌ختی سنگه‌وه نین و له

به‌شی خوارووی سنگه‌ومن.

«أَضْلَعُ - مِنَ الْبَطِيخِ»): کووزیکی کاله‌ک.

«ضَلَعُ السَّلِقِ وَنَحْوَهُ»): شارمگی گه‌لای سلقو

شتی وه‌ها.

«أَضْلَعُ (ج) أَضْلَعُ وَضُلُوعٌ وَأَضْلَاعُ (ع ۱):

۱-دانه به‌راسوو ۲-برۆکه به دانه به‌راسوو

چوینراوه ۳-کووزیکی کاله‌ک.

«هُمْ عَلَيَّ ضَلَعٌ جَائِرَةٌ»): نه‌وان دوژمنانه

که له‌که‌یان له‌سمرمکردوهوه.

«أَضْلَعُ»: هیز/ توانا.

«أَضْلَعَةٌ»): ۱-دهسته‌ی کار ۲-لا/ تمنیشت.

«الضَّلَعَةُ» (ح): ماسیبه‌کی وردی سه‌وزی

نیسقان گورته.

«الْأَضْلَعُ (ج) ضُلْعٌ»): بیایوی توندوتۆلۆ و کمه‌/

وشه‌کانی «أَرْضُونَ مَضَلَّاتٍ» (المُضَلَّلُ):

۱-ته‌واو گومراگراوو له ری لادراو ۲-که‌سیکه

زور عه‌ودالی ناراستی و که‌چییبیت ۳-نه‌و

که‌سه‌ی (چاگه‌ی له‌دهست نابیته‌وه/ چاگه‌ی

لیناوه‌شیته‌وه).

۲-«ضَلَّ - الشَّيْءُ. ضَلَالًا وَضَلَالَةً»): شته‌که

(پۆرتکا/ له‌دمستچوو/ فه‌وتا).

«الرَّجُلُ»): مردوو به‌دمنی رزیو بوو به

خۆلۆ نیسک.

«أَضَلَّ - الشَّيْءُ»): ۱-شته‌که‌ی (فه‌وتاند/

له‌ناو‌برد) ۲-کردی به ژیرموه‌و ساتاریکرد/

ونیکرد.

«الضَّلَّ وَالضَّلَّ وَالضَّلَالَةَ وَالضَّلَالَ»):

۱-فه‌وتان ۲-مردن ۳-له‌ناو‌چوون.

ضلع: ۱-«ضَلَعُ - الرَّجُلُ. ضَلَعًا»): کیشای به

به‌راسوو‌ییدا.

«ضَلَعُ. ضَلَاعَةٌ»): به‌هیزو به‌راسوو قایم‌بوو.

«ضَلِيْعٌ»): به توانا/ به‌دهسه‌لات/ به‌هیزو

به‌راسوو قایم.

«ضَلَعُ - الرَّجُلُ ضَلَعًا وَضَلَعًا»): نه‌ومنده تیر

بوو و خواردی و خواردیبه‌وه تا به‌راسوو‌ه‌کانی

هه‌ستا.

«ضَلَعُ - التَّوْبُ»): کراسه‌که‌ی له شیوه‌ی دانه

به‌راسوودا نیگارکیشکرد.

«ه»): ۱-فورسیکرد ۲-چه‌ماندیه‌وه/ خواریکردوهوه.

«أَضْلَعُ - ه»): گرانیکردو چه‌ماندیه‌وه.

زلام.

(الضَّلِيعُ (ج) ضَلْعٌ (م) ضَلِيعَةٌ): ۱-پهرا سوو
قایم و بههیز ۲-بمتوانا.

(رَجُلٌ ضَلِيعُ الْقَمِّ): بیاویکی دهمبان و
دهمگوره.

(الْمُضْلِعُ - مِنَ الاحْمَالِ): کۆلی گرانی نارپه حمت
وهک نیشتیته سهر پهرا سوو مکان.

(هُوَ مُضْلِعٌ بِهَذَا الْأَمْرِ): نهو توانای بهسهر
نهو کارمدل دمشکیت و دهرهفته تیدیت.

(الْمُضْلِعُ) (مفعول): ۱-پهرا سوو دار ۲-چندلا.

(- مِنَ الثَّيَابِ): بهرگی میلدار.

(الْمُضْلِعُ = ذُو الْأَضْلَاعِ) (ه): هیلکی شکاوهی
داخراو.

(ضلع (ج) أضلاع): لایمکی هیله شکاوهکه.

(رؤوس الأضلاع): سمری هیلهکان.

(الْمُضْلِعُ الْمُنتَظِمُ): (ه) المتساوي الأضلاع

والزوايا وهو محذب او نجمی. ومركز

المضلع المنتظم مركزه مركز الدائرة

الرسومة عليه مثل (و) وعامد المضلع

بعد مركزه عن ضلعة مثل (وع): چهند

لای ریکی لایهکسان و گوشهیهکسان قوقر یان

نہستیرمی دهبیت جهقی چهند لای ریکه که

بریتییه له جهقی نهو بازنمیهی که لهسهری

کیشراوه وهک (و) وه نهستونی چهندلا که

بریتییه له راسههیلای (وع) کاتیک (وع)

نهستونه لهسهر لایمکی چهندلاکه.

(الضلع الرباعي او الشكل الرباعي او

الرباعي (ه) مضلع ذو اربعة اضلاع):

چهند لای چوارینه یان چواری نهو شیوه

چوارلایمیه که چوار لای همیه.

(الضلع الخماسي أو الخماسي أو الخمس)

(ه) مضلع ذو خمسة اضلاع): چهند لای

پینجینه یان پینجی نهومیه که پینج لای

همیه.

(المضلع السداسي او السداسي أو السدس (ه)

مضلع ذو ستة اضلاع): چهندلای شهشیی

نهومیه که شمش لای همیه.

۲- (ضلع-الشيء): شتهکه خواربووهوه/

کهچی تیکهوت.

(ضالع): کهچیوو/ خواربوو.

(ضلع-عليه): ناحهزانه بهسهریدا شکایهوه/

سته می لیگرد.

(ضلع. ضلعاً وضلعاً): سروشانه له خویرهوه

خواربوو (کهچی/ خواری/ گیریی)

زگماکی.

(ضلع): (کهچی/ خواری/ گیریی) زگماک.

(«لأَقِيمَنَّ ضَلْعَكَ أَوْ ضَلْعَكَ»): خواریت

راستدمکهمهوه.

(ضلع- مع فلان): دوستایمتی لهگهل فیساردا

گرت و کومهکیکرد.

(الضلع (مص): ۱-جهلادا لادان ۲-کهچیووون/

خواربوون/ کهچی/ خواری.

ضَلَع - ه: ۱- که چیکرد / خواریکردموه ۲- لای پیدا.
 (أَضَلَع - ه): ۱- که چیکرد / خواریکردموه ۲- لای پیدا.
 (ضَلَعَكَ مَعَ فُلَانٍ): همزت به لای نهومومیه / به لای نهودا لاتداوه.
 (الضَّلَع) (مص): (خواربوونی که چبوونی) زگماکیی.
 (أَخَذَهُ ضَلَعَ الدَّيْنِ): گرانیی همرزاریی بشتی چهمانهوه.
 (الضَّلُوع): زهویی خوار / سهرمولیژ بوو.
 (هُوسٌ ضَلِيعٌ وَضَلِيعَةٌ وَمَضْلُوعَةٌ): کهوانیک که که لومکهی / دارمکهی خواریی تیدابیت.
 ۲- (الضَّلَع): رموشتبهرزیی.
 (الضَّلَع): ۱- تاکه شاخی باریک و تیز هه لچوو ۲- داو / تله.
 ضم: ۱- (ضَمَّ - الشَّيْءَ ضَمًّا): شتهکهی کؤکردموه و دایه پال یهک.
 (- الشَّيْءَ إِلَيْهِ): شتهکه یگرت و کیشایه سهر نهویتر.
 - الشَّيْءَ: شتهکه یگرت شتهکهی خسته لای شتهکه یتر.
 (ضَمَّ عَلَى يَدِي): دمستی خسته ناو دمستمهوه و دمستی گرتم.
 (- فَلَانًا إِلَيْهِ): دؤستایه تیی لهگهل فیساردا.
 (- الحَرْفُ): پیتهکهی بؤردار کرد.

(ه إلى صدره): نای به سنگیهوه / باوشی بیداکرد / دمستی کرده ملی.
 (ضَمَّ - حَنَاحَهُ عَنِ النَّاسِ): لهگهل خه لکدا نهرمو به سؤز بوو میهرهبانیی نواند.
 (ضَامٌّ - ه إِلَيْهِ): نهوهی خسته پالی.
 أَضَمَّ - ه الشَّيْءَ إِلَى فُلَانٍ: شتهکهی به فیساردا بؤ نهو نارد.
 (تَضَمَّمَ - الشَّيْءَ): هه موو شتهکهی رامالی.
 (تَضَامَّ - الْقَوْمُ): چوونه پال یهک / یهکیانگرت / لهگهل یهک کؤبووننهوه.
 (إِضْطَمَّ - ه): خستیه پال نهو / یهکیخستن.
 (- عَلَيْهِ): گرتیه خو.
 (إِضْطَمَّتْ عَلَيْهِ الضَّلُوعُ): لهناو بهراسوومکاندا بوو / بهراسوومکان نهومیان گرته خو.
 (انْضَمَّ): چووه پالی / تیکه لبوو / یهکیگرت / چووه ریز.
 (- عَلَى كَذَا): نهوهی له خوگرتبوو / نهوهی تیدابوو.
 (الضَّمَّ): بؤری بزوین که له کاتی دهربرپینیدا لیو دپتهوه یهک ۲- کؤکردنهوه و خستنه سهریهک: دانه پال یهک.
 (الضَّمَّةُ): مهیدانی پیشپرکیی سوارچاکیی چونکه له هه موو لایه کهوه نهسپی تاودراوی تییتم.
 (الضَّمَّةُ = الضَّم): بؤر که بزوینیکه.

(الضَّمَجَةُ ج) ضَمَجَ (ح): میروویهکی بۆگهن به خه لکه وه دمدا ت.

ضَمَجَ: (إِضْمَحَلُّ): تهر و توونا بوو/ نهما/ بوو کایه وه/ فهوتا.

(-السَّحَابُ): هه ور مه ره وییه وه مو نهما.

ضَمَجَ: (ضَمَخَ وَضَمَخَ - جَسَدَهُ بِالطَّيِّبِ.

ضَمَخًا): بۆنی خووشی له لهشی هه لسوو.

(تَضَمَّخَ وَاضْطَمَّخَ وَانْضَمَّخَ بِالطَّيِّبِ): بۆنخووشا ویبوو.

(الضَّمْحَةُ): ۱-ن ۲-ح) میخوشری فه لهو.

ضَمَدَ: ۱- (ضَمَدَ وَضَمَدَ الْجِرْحَ ضَمْدًا):

بری نه که ی پیچا.

(«أَضَمَدَ عَلَيْكَ ثِيَابَكَ»): جله که ت له خو ته وه بهیچه/ بنالی نه.

(«ضَمَدَهُ بِالْعَصَا»): به دار گی شای به سه ری دا.

(«ضَمَدَ رَأْسَهُ بِالسَّيْفِ»): به شمشیر له سه ری دا.

(أَضَمَدَ الْقَوْمَ): گو یکر دنه وه/ یه گی خستن.

(تَضَمَّدَ الْجِرْحُ): برینه که پیچرا.

(أَلْضَمَدُ): برادر/ دوست.

(الضَّمَادُ وَالضَّمَادَةُ): پییهسته/ سارغی/ به پیچ.

(«أَنَا عَلَى ضِمَادَةٍ مِنَ الْأَمْرِ»): من خه ری که

کار مه چاره سه ر به که م.

۲- (ضَمِدَ. ضَمْدًا): وشکیوو.

(الضَّمَامُ): لکین/ به ستین/ نه وه ی شت به یه که وه ده به ستیت وه ک گیره.

(الضَّمُومُ): دهری نیوان دوو گردی دریز.

(الضَّمِيمُ (م) ضَمِيمَةٌ): دوست/ یار/ هاوری.

(الإِضْمَامَةُ (ج) أَضَامِيمُ): گرووپ/ تاقم/ کو مه ل.

(-مِنَ الْكُتُبِ): دهسته نو سراو.

(- النُّضَم - عَلَى كَذَا): نه وه ی تییدا یه/ نه وه ی گرتو یه تی ه خو.

(«أَصْبَحَ مُنْضَمًا»): چوته یه ک و چوته ناو وه وه ک به ناو یه ک دا چوو بیت.

۲- (ضَمُضَمٌ - فَلَانَ عَلَى الْمَالِ ضَمُضَمَةً):

دهستی به سه ره هه موو دارا که دا گرت و هه موو ی برد.

۳- (ضَمُضَمٌ - الرَّجُلُ ضَمُضَمَةً): وره ی دا یه و به یز ی کرد.

(-الْأَسَدُ): شیر مه که نه راندی.

(الضَّمُضَمُ وَالضَّمَاضِمُ) (ح): ۱- شیر ۲- بویر

۳- زه لام/ لهنده هوور/ زه به لاج ۴- تووره.

ضَمَجَ: (ضَمَجَ - جَسَدَهُ ضَمَجًا): بۆنی خووشی له لهش هه لسوو.

(-بِالْأَرْضِ): به زه ویه که وه لکا.

(ضَمَجَ - جَسَدَهُ): بۆنی خووشی له لهش هه لسوو.

(أَضَمَجَ - بِالْأَرْضِ): به زه ویه که وه نووسا/ لکا.

(الضَّمَجُ): دهر دیکه تووشی مروف ده بیت.

(أَنْضَمَرَ - الضَّمْرُ): چلهکه وشکههلاتو

سیسبوو/ تهرای تیدانهما.

(أَضْطَمَرَ): جوومهیک.

(-الْقَرْسُ): چارهویکه تیقوباو باریکبوو.

(الضَّمْرُ (م) ضَمْرَةٌ): ۱-که مهرباریک و سک

تیقوباو ۲-له شجوان ۲-تهنگ/ تهسک.

(الضَّمْرُ وَالضُّمْرُ): لاوازیبوون/ که مگؤشتیی/

تیقوبان/ له سووکی.

(الضَّمير (ج) ضَمَائِرُ): تری سیس/ تری

(قِرْبُولُكْ/ وشکههلاتوو).

(الضُّمَارُ): ۱-شوی له شباریککردنی نهسب

۲-ماوهی له شباریککردنی نهسب ۳-نامانج له

پیشپرکی پیکردنی نهسب ۴-بوار غارغارین

هگؤرهبانی فراوانی غارغارین و پیشپرکی

نهسب و رامکردن و راهینانی.

۲-(الضَّمْرُ - الأَمْرُ): شتهکهی/ کارمهکی

(به نهانکرد/ بهنادا/ شاردیهوه).

(-فِي نَفْسِهِ شَيْئًا): له دلدا نیازی شتیکی

ههبوو/ بپیری کردنی کاریکیدا/

سوورخواستی کردنی نهو شته بوو.

(-الْخَبْرُ): سوو راغی راستی و ناراستی

ههواله که میگرد.

(-تِ الْأَرْضِ فُلَانًا): کابرا ونبوو/ زموی

قووتیدا یان گوزاریکرد/ سهههریکرد یان

مرد.

(-الشَّاعِرُ): هوزانفانهکه/ شاعیرمهکه ته مومزی

(الضَّمْدُ) (ضد): ۱-وشک ۲-تهر.

(ضَمِدًا. ضَمِدًا): زور تووره بوو.

(-عَلَيْهِ): رهی لیهه لگرت/ کینهی لیکیشا.

۴-(الضَّمْدُ): ۱-باشترین مهر خرابترین مهر

(ضد).

(الضَّمْدُ): ۱-ستهم/ زورداری ۲-(مافیکی/

هه فیکي/ هه رزیکی) کون.

(لَنَا عَلَى فُلَانٍ ضَمْدٌ): مافیکی کون یان

هه رزیکی کونمان له مهر فیسار ههیه.

(الضَّمَادُ): کاربهست و شوپنکار کهوتوو.

(الضَّمْدُ): برینپیچ.

ضمر: ۱-(ضَمْرٌ وَضَمْرٌ وَضَمُورًا): لاوازی

باریک بوو بوو کایهوه/ سیسبوو.

(ضامِر (م) ضَامِرَةٌ (ج) ضَمْرٌ وَضَامِرٌ):

له شپووکاوه/ له شتیقوباو لاوازی بوو/

سیسبوو.

(ضَمْرٌ وَأَضْمَرَ - الْقَرْسُ): چارهویکهی

تیقوباندو لاوازیکرد (نهویش بهوهی

دایدیههستن ناوو نالیکی زوری ددمنی تا

قهلهو دهبیت پاشان ماومیهک ناوو نالیکی

که میددمنی و له مهیداندا دهیچرووسینن/

غاری زور پیدهگهن تا له دهبیت ماوهی نهو

چرووسانندن و تیقوبانه له لای عه رب چل

رؤژه).

(تَضَمَّرَ وَجْهَهُ): دهموچای تیقوباو پیستی

بهسمر نیسکیدا وشکبووهوه.

خسته هه‌لبه‌سته‌که‌یه‌وه.

(الضمر): ۱-ویژدان.

(الضمر والضمر): ون/ شاردراوه/ نادیار.

(الضمار): نادیار/ له‌بهر‌چاو نه‌بوو/ په‌نهان/

پۆشراو ۲-گفتی (دمستپین/ مسۆگه‌رنه‌بوو)

گفتی نه‌مرو به‌سبه‌ی.

(«عطاء لم یکن عده ضماراً»): ۱-به‌خشینتیک

که‌هه‌ر به‌قسه‌بیت ۲-هه‌موو شتیک که

پشتی پینه‌به‌سرتیت و جیی بر‌وا نه‌بیت

۲-داراو پارمیه‌ک که به‌ته‌مای دمستگیربوونی

نه‌بیت ۴-وامیکی/ هه‌رزیک‌ی دوانه‌خراو.

(الضمیر (ج) ضمائر): ۱-دمروون ۲-ویژدان

۲-لای زمانه‌وانه‌کان وشه‌یه‌که که‌قسه‌که‌ر

بگه‌یه‌نیت/ راناو وه‌ک (أنا) من. مخاطب:

گوئیگر: (تو). (غائب): نه‌بوو. (هو): نه‌و

(الأضمار) (مص) لای کیشکارمکانی هه‌لبه‌ست

بیدمنگکردنی بیتی دووه‌م وه‌کو بیتی (ن) له

(متفاعِلن) دمکرت به‌ (مستفعلن).

ضمز: (ضمز. ضمراً): ۱-کپیوو/ بیدمنگبوو

۲ ده‌می هینایه‌وه به‌که‌م و نه‌ینه‌کرد/ ده‌می

داخست.

(-اللّمة): پارووه‌که‌ی گه‌وره‌کردو خسته‌یه

ده‌میه‌وه.

(-على مالیه): ده‌ستی به‌ماله‌که‌یدا/

دارا‌که‌یدا گرتو چرووکی تیدا‌کرد.

(ضامز وضموز (ج) ضموز): دمستقووچاو/

چرووک/ رژد.

(الضمز والضموز (ج) ضمور): ۱-تا‌که‌کیو

۲-گردی نزم‌وته‌پیو.

(ضمس): (ضمس- ه ضمسا): به‌دزیبه‌وه

جووی.

ضمن: ۱-(ضمن- الشيء وبه. ضمناً

و ضمناً): ده‌سته‌به‌ری شته‌که‌بوو/ پاراستنی

خسته نه‌ستوی خو‌ی.

(ضمن- ه الشيء): ۱-پبیژارد ۲-شته‌که‌ی خسته

نه‌ستوی نه‌و/ نه‌ویکرد به‌ده‌سته‌به‌ری.

(تضمن- الشيء عنی): شته‌که‌ی له‌بری من

(گرته نه‌ستوی خو‌ی/ ده‌سته‌به‌ری شته‌که

بوو) و شته‌که‌ی بیژارد.

(تضامن- الغرماء): پیکه‌وه ده‌سته‌به‌ر بوون

به‌رامبه‌ر خاوه‌ن هه‌قه‌که‌/ مافه‌که.

(«هم متكافلون متضامنون»): نه‌وان

هه‌موویان پیکه‌وه‌من له‌ده‌سته‌به‌ر بوونیاندا

به‌رامبه‌ر خاوه‌ن مافه‌که. واتا ده‌توانیت داوای

مافه‌که‌ی له‌هه‌ر یه‌که‌یان بکات.

(تضامن- القوم على أمر): له‌سه‌ر کاریک

گفتیارو یه‌کگرتوو بوون.

(الضامن) (فا): ده‌سته‌به‌رو گفتیار.

(الضمان) (مص): ده‌سته‌به‌ریبوون و

لی‌به‌رپرسیاریبوون که‌نه‌وه‌میه‌نه‌وه‌ی

که‌فه‌وتاوه وه‌ک نه‌وه‌ببیژین نه‌گه‌ر

ده‌سته‌به‌ریبوونه‌که‌به‌و جوژه‌بیت یان نرخی

شته فهوتاو مکه‌ی بدریتن.

(الْضَّمَانُ الْإِجْتِمَاعِي): دسته بهری
 کومه لایه‌تی / کارگوزارییه کومه لایه‌تییه کان
 (نهومیه کومه لایه بهرپر سیار بیت له دابینکردنی
 خسته خانه و فیرگه و گه لیک کارگوزاریتر بو
 نه‌ندامه‌کانی و به خورایی.

(شَرَكَاتُ الضَّمَانِ): کومپانیای دسته بهر
 کومپانیاییه کن که دسته بهری ژیان و مال و
 سامانی گوینزراوه و نه گوینزراوه‌ی نه‌ندامانی
 دهن له مهترسی سووتان و خنکان و گه لیکتر
 بهرام بهر پارمیه که له سه‌ری ریکدمکه‌ون و
 به بهش به‌شو له کاتی دیاریکراودا بدریت.
 (الضَّمَانَةُ الدَّوْلِيَّةُ): نهومیه که دهوله‌ته
 گه وره‌کان دسته بهری پارس‌تنی سه‌ریه‌خویی
 دهوله‌تیکی بچوک بکن.

(الضَّمِين (ج ضَمْنِي): الكفيل: دسته بهر/
 که‌فیل.

۲- (ضَمِنَ - هُ. ضَمْنَا وَضَمَانًا): گرتیه خوی/
 جیی تیدابوووه / تیدابوو.

(ضَمِنَ - الشَّيْءَ الوَعَاءَ): شته‌که‌ی کرده
 قاپه‌که‌وه.

(-الشَّاعِرُ): نیوه دیری هه‌لبه‌ستی
 هوزانقانیکیتری خسته هه‌لبه‌سته‌که‌یه‌وه.

(تَضَمَّنَ - الشَّيْءَ): نهو شته‌ی تیدابوو/
 شته‌که‌یگرت.

(الضَّمِن): تویی شت / ناوشت.

(ضَمِنَ الْكِتَابَ): تویی نوسراومکه.

(الضَّمِين (مَص): تیهه‌لکیشکردن. نهومیه
 شاعریک دیری هه‌لبه‌ستیکی شاعریکیتر
 بخاته ناو هه‌لبه‌سته‌که‌یه‌وه به‌ماناو
 وشه‌کانیه‌وه.

(الضَّمُون (مَفْع) مِنَ الْجُمْلَةِ (ج مَضَامِين):
 ۱- ناو مروک ۲- نهومی که له رسته‌که‌دا تیدمگه
 که به وشه دیاری نه‌کراوه.

(الضَّمْن - مِنَ الْأَصْوَاتِ) (مَفْع): دمنگیکه
 نابیت و ناگات تا به دمنگیکی تر نه‌گات و
 نه‌گه‌یه‌نریت.

۳- (ضَمِنَ - الرَّجُلُ ضَمَانًا وَضَمَانَةً): تووشی
 نه‌خوشیه‌کی بیچاره بوو که لیینه‌بیته‌وه تا
 بیت دردمکه‌ی گرانت بیت.

(ضَمِنَ): دردمداریکی بیچاره.

(الضَّمْن وَالضَّمْنَةُ وَ الضَّمَان وَالضَّمَانَةُ):
 نه‌خوشیی و دردیکی سه‌رتاسه‌ری ژیان که
 لئی نه‌بیته‌وه.

(الضَّمِن): له‌شگرفتاری دردیکی یان
 شتیکیتر.

(هُوَ ضَمِنَ عَلَى أَهْلِهِ): نهو بو خیزانه‌که‌ی
 ژانه و دردمه.

(الضَّمِن): دلدار.

(الضَّمِين (ج ضَمْنِي): گرفتاری دردیکی
 بیچاره.

ضَمِنَ. ضَمَّنَ وَاضْطَنَّ - بِالْشَّيْءِ. ضَمْنَا وَضَمْنَا

ضناً: ۱- (ضَنًا. ضَنًا وَضُنُوءٌ): خوی (شاردموه/ خوی ونگرد).

(- فِي الْأَرْضِ): رُوبِشَت.

(إِضْطَنًا- لَهُ وَمِنْهُ): شهرمی لیکردو تهریقووموه.

۲- (ضَنًا- الْمَالُ. ضَنًا وَضُنُوءٌ): داراکه زوربوو/ پهرهیسمند/ مالو سامان که زور بوو.

(ضَنِيءٌ وَأَضْنًا- بَ الْمَرَأَةِ. ضَنًا): ژنهکه مندالی زور بوو/ شفتهژئیکرد.

(ضَانِيءٌ وَضَانِيَةٌ (ج) ضَوَانِيَةٌ): نافرمتیکه مندالی زور بییت. شفتهژئ بکات.

(الضَّئِءُ (ج) ضُنُوءٌ): وهجهی زور.

(الضَّئِءُ وَالضَّئِئُ): زارولان/ فرزندان (نهو وشیه کویهو تاکی نییه).

(الضَّئِءُ (ج) ضُنُوءٌ): ۱-بنهچه/ ریشه ۲-کانزا.

(الضَّنَاةُ وَ الضَّنَاءَةُ): پیداوپستی/ پیویستی.

(ضَنَبٌ- بِه الْأَرْضِ ضَنْبًا): دایبهزمویداو زمویهکهی پیکوتایهوه.

(- بِالشَّيْءِ): شتهکهی گرت.

ضَنْطٌ: (ضَنْطٌ- الشَّحْمُ ضَنْطًا): لهشی چهوری زورگرت.

(إِنْضَنْطٌ- الْقَوْمُ): ههلهبالغیبیان کرد.

(الضَّنْطُ): تهنگانه/ تهنگی.

(الضَّنْطُ) (مص): ۱- بهز ۲- چابوکی/

گورجوگولی ۳- بیئابرووی/ چهرداو مرووی.

وَضْنَةٌ وَضَنَّانَةٌ وَضْنَةٌ): چرووکی له شتهکهدا کرد/ دریخی تیداگرد/ شتهکهی وهشاند.

(- بِالْمَكَانِ): شوپنهکهی بهرنمدا/ جینههیشت.

(الضَّنَّ وَالضَّنَّةُ) (مص): ۱- نهوهی که

چرووکی تیدا دمگرت/ نهوهی دهستی لیبهرنهبی ۲- تایبهتمند/ تایبته.

(هُوَ ضَنْيٌ وَضَنْيٌ): نهومیه به تایبتهی هی منهو من بوی سووتاومو دلم دمیوهوت.

(الضَّنَّ): دلیر/ نازا/ نهبمرد.

(الضَّنَّيْنِ): رژد/ چرووک/ بهرچاوتهنگ.

(«إِنَّمَا يُضْنُ بِالضَّنَّيْنِ»): پیویسته نهوهی که

دوستایهتی و برایتهی توی دمیوت تویش نهو دوستایهتییهو برایتهتییه بهرنهدمیت.

(الضَّنَائِنِ): شتی گرانبههاو ناویزه بپاریزریت.

(ضَنَّائِنُ اللَّهِ): بهدیهنراوه تایبهتیهکانی خودا.

(الضَّنَائِنَةُ) (مص): گردی/ کومهلبوون/ تهبابوون.

(هَجَمَتْ عَلَى الْقَوْمِ وَهُمْ بِضَنَّائِهِمْ):

بهلامارمدان کاتیک کومهلیان بهستبوو/ کؤبوون.

(الضَّنَّ وَالضَّنَّةُ (ج) مَضَانٌ): نهوهی

چرووکی تیدا بگریت/ جنگی پیدا بگریت

بهمو بهو نهدریت.

الضناط): تیکچرانیکی زوری سهر چالو یان شتیر.

ضنک: ۱- (ضُنْكَ. ضَنَاكَة): لهشی لاوازو بیهیز بوو یان کهم هوشی ناومز بوو یان راپووجهل و بووده له بوو.

(ضُنْيك (ج) ضُنْكَ): لاواز یان کهمناومزو هوش یان بووده له و راپووجهل.

-ضَنَاكَة وَضُنْكَ وَضُنْكَ: لهتهنگانهدا بوو.

(الضُنْكَ) (مص): تهنگبوونی/ تهسکبوونی همموو شتیک (بو نیرو مییه).

(مَكَانُ ضُنْكَ): شوینیکی تهسک/ تهنگبه.

(عَشِيَّةُ ضُنْكَ): ژیانیکی پرتهنگانه/ نه دارایی/ کوله مهرگیی/ همژاریی.

(الضُنْيك): ژیانیکی (مهرمو مهری/ کهمدهستی/ دهستکورتیی/ کوله مهرگیی/ همژاریی و سهخت).

(الضَنَاكَة) (مص): ژیانیکی (همژارانه/ کوله مهرگیی/ سهخت و کهمدهستی).

(الضُنْيك): ژیانیکی (مهرمو مهری/ نه بوونی/ همژارانه).

(الضُنْيك): کهسک که به نانهسکیی نوکهریی بکات.

۲- (ضُنْكَ. ضُنْكَ): تووشی ههلامهتیوو.

(أضُنْكَ - ه الله): خودا تووشی ههلامهتیکرد. (الضُنْكَ وَالضُنْكَ): ههلامت.

۲- (الضُنْكَ): لهش باش دارپژراوو توکمه (بو نیرو مییه).

(رَجُلٌ ضُنْكَ وَامْرَأَةٌ ضُنْكَ): اپیاویکی لهشتوندو چاک دارپژراو. ژنیکی لهش باش دارپژراوو توکمه و لهش توند/ تیکسپراو ۲-درهختیکی مهزن.

(الضُنْيك): شتی پراوه/ پراو.

ضنا: (ضُنْيك. ضُنْيك): نهخوشکهوت نهخوشییه که چرووسانندی و بیهیزیکرد/ زموونیکرد.

(ضُنْيك وَضُنْ): نهخوشی چرووساو بیتواناو هیز/ زموون.

(تَرَكَتُهُ ضُنْيك وَضُنْيك): بهجیمهشت نهخوشییه که (زیفی لیسه ندبوو/ زموونی کردبوو). نهگهر بلیتی (ضُنْيك) بو نیرو می و کو دهشت.

(هُوَ ضُنْيك وَهِيَ ضُنْيك وَهُم ضُنْيك وَهُنَّ ضُنْيك): نهگهر نوونه که ژردار بکهیت دهلیت: (هُوَ ضُنْ وَهِيَ ضُنْيك وَهُمَا ضُنْيك أَوْ ضُنْيكَانِ وَهُمَ أَضْنَاءُ وَهُنَّ ضُنْيكَاتِ): نهو چرووساومو بیهیزه نهوان بو نیرو می و جووت: نهوان. پهککهوتسه/ زموون/ لاواز/ چرووساویی نهخوشین.

(ضُنْيك - الشَّيْءُ أَوْ الْأَمْرُ مُضَانَاةً): سهختی و نارچهختی و تالایو نهو شته یان نهو کارمیچهشت/ پهکیخت.

(أَضْنَى - المَرَضُ فَلَانًا): نه خوشبیه که فیساری
کهفته کار کرد/ که نهفتیکرد.

(-الرَّجُلُ): پیامه که کهفته کاری سهرجیگه
بوو/ له پیکهوت.

(تَضَنَّى): به درو خوی نه خوشی سهر جیگه
خست.

(إِضْنَى): که نهفتی سهر جیگه بوو/
کهفته کار بوو.

(أَلْضَى): ۱- نه خوشی و چرووسان/ لاواز بوون
۲- په ریشانی و په ککه وتن.

(أَلْضَى): نازاری سهخت.

۲- (الضُّنُو وَالضُّنُو وَالضُّنَى): مندال/ زارو له
وهجه/ فرزند.

(لَهُ ضُنُو كَثِيرٌ): مندالیکی/ زارو له په کی
زوری همیه.

ضنى. (ضنى-تِ المَرأةِ ضنى وضناء): ژنه که
(مندالی زور بوو/ سکی زور کرد).

(-نَصِيبُ فَلَانٍ): قازانجی زور کردو به شه که
زور بوو.

(ضَنِي-تِ المَرأةِ. ضنى وضناء): ژنه که
مندالی/ وهجه ی زور بوو/ زارو له ی زور بوو.

ضهب: ۱- (ضَهَبَ- هُ بِالنَّارِ ضَهَبًا): به ناگر
(گوزی/ گوزانی به سهردا هینا).

(ضَهَبَ- اللُّحْمُ): گوشته که ی نیومیرژ کرد/
نیوه برژاو کرد.

(-القَوسُ): که وانه که ی دایه بهر ناگر تا

نهرمبیت و چاکبیت.

(ضَهَبَاءُ): که وانه یان توولیک درابیته بهر
ناگر بو راستکردنه وه ساهکردنی.

(أَلْضَيْبُ): شوینیکی شاخ که دمبیت و بهر
خوری داخدمبیت و گوشتی له سهر دمپرژینن.

(لَحْمٌ مُضَهَّبٌ): گوشتی (جنراو/ پارچه
پارچه کراو/ کوتکوتکراو).

۲- (ضَهَبٌ. ضَهوبًا): لاواز بوو/ بووده له بوو/
بیهیز بوو/ ناته وانبوو.

۳- (ضَهَبٌ- القَومُ): زور بوون و به په له بوون/
په له میان کرد.

(ضَهَبُ القَومِ): ههرچی و په رچی ناو
نه ته وه/ ناو خویشگه ل.

۴- (ضَاهَبٌ- هُ. مُضَاهِبَةٌ): شهره جنیوی
له گه لدا کردو په کترین سووک و ناشیرین کرد.

ضهت: (ضَهَتَ- هُ. ضَهْتًا): توند پی پیداناو
شینای/ خستیه ژیرموه.

ضهد: (ضَهَدَ- هُ): به زانندی و سهری
پیشور کرد.

(أَضَهَدَ- هُ وَأَضَهَدَ- بِهِ وَأَضَطَهَدَ- هُ):
۱- به سهریدا زالبوو/ به زانندی و سته می لیکرد/
چه وساندی وه ۲- نازاری پیگه یاندو به هوی

ناین و رپرهموه ناچاریکرد.

(الضُّهْدَةُ): چه وسینراوو ناچارکراو/
به زینراوو زور لیکراو.

(هُوَ ضُهْدَةٌ لِكُلِّ أَحَدٍ): نه و چه وسامو

زۆرلنكراوى دەستى ھەموو كەسكە.

(أَلْضَهَيْدُ): سەختو قايەم/ زۆر پتەو.

ضهەر: (أَلْضَاهِرُ): ۱-پۆپەي شاخ/ كۆ ۲-دۆل/ دەرە.

(أَلْضَهْرُ = الظَاهِرُ): ۱-لوتكەي شاخ ۲-دۆل ۲-(ح) كىسەل.

(ضَهْرُ): (ضَهْرٌ وَضَهْسٌ - هُ ضَهْرًا وَضَهْسًا): توند پىي پىدانانا/ خستىە ژىرموھ.

(تِ الدَابَّةُ): چوارپىكە بە پىشى دەمى گازىگرت.

ضهل: ۱-(ضَهْلٌ - اللينُ ضَهْلًا وَضُهولًا): شىرەكە تۆزەتۈزە كۆبۈمۈھ.

(تِ الناقَةُ وَنَحْوُهَا): مىچوشترەكەو ھىتر (شىرەكەي كزىكرد/ كەمبۈو).

(ضُهولُ (ج) ضُهولٌ): مىچوشترى شىر كزىبوو. (هـ حَقَّةٌ): مافەكەي بۆ كەمكرد/ لە مافەكەي كەمكردمۈھ.

(أَضَهْلٌ - النَخْلُ): دارخورماكە فەرىكە خورماكەي گەپشت/ دەر كەوت.

(إِسْتَضَهَلَ - العَبْرُ): ئەوھى تىيگەپشت لە ھەوالەكەي ھەلنىچاۋ دەرھىنا.

(أَلْضَهْلُ): ۱-شىرى كۆمەلبۈو ۲-چۆرماناۋ. (الضاهِلَةُ - مِنَ العيونِ): كانياۋى كەمناۋ.

۲-(ضَهْلٌ وَتَضَهَلَ - اى فُلانٌ. ضَهْلًا وَضُهولًا): بەبى شەرو ناشووب بۆ لای ھىسار گەراپەوھ.

(أَضَهَلَ - اى فُلانٌ مالًا): مالۋ داراى بەرمۈ

رۈوى ھىسار كردهوھ بۆ خۇبىيەت.

ضهو: (أَلْضَهْوَاءُ): ئافرەتى مەمكپوكاۋوھ بىشىر.

(أَلْضَهْوَةٌ (ج) أَضْهَاءُ): ۱-ئەستىرك/ ئەستىل ۲-زەلكاۋ.

ضهئى: ۱-(ضَهْيٌ. تَضَهْيٌ - تِ المرأةِ. ضَهْيٌ): ئافرەتكە نە مەمكى ھەبوو نە شىر، مەمكى بووكابوۋوھ.

(ضَهْبَاءُ (ج) ضَهْيٌ): ئافرەتى مەمكپوكاۋوھ بىشىر.

(ضَهْيٌ - تِ الأَرْضِ): زەۋبەكە ھىچى لىنەروا/ وشكۋ بىرنگ بوو، بىبابانبوو، بىناۋ.

۲-(ضَاهِيٌ - الرَّجُلُ. مُضَاهَاةٌ): لە پىاۋمەكە چوو/ وەك ئەو بوو.

(أَلْضَهْيِيُّ): لىچوو/ ھاوشىۋە. (هُوَ ضَهْيِيٌّ): ئەو وەك تۆبە/ لە تۆ دەچىت/ لە شىۋەي تۆبە.

ضاء: ۱-(ضَاءٌ - القَمَرُ وَغَيْرُهُ. ضَوْءٌ وَضَوْءٌ وَضِيَاءٌ): مانگەكەيان لەو بابەتە شەۋفەداپەوھ.

رۈوناكىسى پەخشاندا/ دەرەوشاىەوھ/ رۈوشنىكردمۈھ.

(ضَوْأُ البَيْتِ. تَضْوَةٌ): خانوومەكەي (رۈوشنىكردمۈھ/ رۈوناكردمۈھ).

(أَضَاءٌ - البَيْتِ. إِضَاءَةٌ): خانوومەكە رۈوناكبوۋوھ/ رۈوشنىبوۋوھ.

(-البَيْتِ): خانوومەكەي/ مائەكەي رۈوناككردمۈھ/

رؤشنکردموه.

(تَضَوًّا): له تاریکیدا دانیشت بۆ ئەوهی
چاودیری ئەوانه بیکات که له بهر رووناکیی
ناگردابوون و بیانبینیت.

(ه-): خۆی پەنادا بۆ ئەوهی ئەوانه‌ی له بهر
رووناکی ناگردابوون بیانبینیت.
(إِسْنَاءً - بِهِ): که‌لکی له رووناکیی ئەو
ومرگرت. بۆ رووناکیی به‌کاریهینا.

(- من فلان): له بیرو پای ئەو که‌لکی بینی/
راویژی به‌و کرد.

(الضوء والضوء (ج) أضواء والضياء
والضوء): رووناکیی / رؤشایی ئەومیه که به
هۆیموه چاوشت دمبینیت.

(الضويء والضياء): ۱-رووناک / رؤشن
۲-شه‌وقدر / رؤشنکردموه.

۲- (ضَوًّا - عَنِ الْأَمْرِ. تَضَوْنَةً): له کارمه
لایدا.

ضاج: ۱- (ضاج - عَنِ كَذَا ضَوْجًا): له‌وه
لایدا.

(- الوادي): دۆله‌که به‌رفراوانبوو.

(تَضَوَّج - الوادي): دۆله‌که پێچی زۆر بوو.

(إِنْضَاج - الوادي): دۆله‌که فراوانبوو.

(إِنْضَوَّجَ فِي ضَوْجِ الْوَادِي): چووه پێچی
دۆله‌که‌وه.

(الضَّوَجَ (ج) أَنْوَاج): پێچی دۆل.

۲- (الضَّوْجَانِ (م) ضَوْجَانَةٌ): وشکی رەق.

ضوح - (ضَوْح - اللَّبَن): ناوی کرده شیرمه‌وه/
شیرمه‌کی روونکردموه.

ضار: ۱- (ضار. ضَوْرًا): زۆر برسیبوو.

(- هُ الْأَمْر): کارمه‌که زیانی پێگه‌یاندا.

(تَضَوَّر): گینگلیدا، له برساندا یان له‌تاو ژانی
لیدان ته‌پاوتلیبوو.

(- اللَّيْبُ وَ نَحْوَهُ): گورگه‌که‌وه له‌و بابمه‌ته/
له‌تاو برسیتی لوراندی.

(الضُّور) (مص): برسیتی (زۆر / سه‌خت).

۲- (الضُّور): هه‌وری ره‌ش.

(الضُّورَةُ): ۱- سه‌رشۆرو زه‌بوون ۲- سووک/
رسوا / بێریز.

ضاز: (ضاز - الثَّمَرَةُ ضَوْرًا): به‌رمه‌کی/
میومه‌کی له‌ ده‌مدا (جوو / هیناوبرد).

(- هُ حَقَّهُ): له‌ مافه‌که‌ی خوارد / مافه‌که‌ی
که‌لکرد.

ضوض: (ضوضی. ضَوْضَاءٌ وَضِيضَاءٌ):
ژاومژاویکرد / غه‌لبه‌غه‌لبیکرد / کردی به
هه‌راو دهنگه‌دهنگ.

(مَضُوضٌ): ژاومژاویکرد / هه‌راو دهنگه‌دهنگه‌کرد/
غه‌لبه‌غه‌لبه‌رمه‌وه.

(الضُّوضَى وَالضُّوضَاءُ وَالضِّيضَاءُ): ۱- غه‌لبه‌غه‌لب/
ژاومژاو / دهنگه‌دهنگ / هه‌راو هوریا / گه‌ردش و دهنگی
خه‌لك له‌ جهنگ و فه‌لبه‌لبه‌غی و به‌مه‌گداچووندا.

ضوط. (ضَوَط - الْأَشْيَاء): شته‌کانی
گر‌دکردموه / کۆکردموه.

(تَضَوَّطَ الشَّيْءُ): شتهکه گردبووهوه / کۆبووهوه.

(الضُّوْطُ): خواری کاکيله.

(الضُّوْطُ): ۱-کەسێکه کاکيلهی خواریت ۲-گهوج.

(الضُّوَيْطَةُ): ۱-قور له بنی گۆلدا ۲-ههویری داهیزراو / شلهومبوو ۳-گهوج.

ضاع: ۱- (ضاع - ه. ضوعاً): ۱-بزواندی و ورووژاندی و دلخوردیکرد ۲-تۆفاندی.

(-المِسْكُ): (بۆنه خۆشهکه / بۆنی مسکهکه) بلاوبووهوه.

(-الصَّبِيُّ): کۆرپهکه له برساندا کرووزایهوه. (تَضَوَّعَ - المِسْكُ والصَّبِيُّ): بۆنی مسکهکه بلاوبووهوهوه کۆرپهکه له برساندا کرووزایهوه.

(تَضَوَّعَ وانضاع - الفُرْحُ): بهچکهی بالندمهکه بۆ دایکی کهوت بالهتهبێ تا به دهنوکی شتی بداتی.

(رَجُلٌ مَضُوعٌ): پیاویکی تۆفیو.

۲- (ضاع - الدَّابَّةُ. ضوعاً): چوارپێکهی لاوازکرد.

۳- (الضُّوَعُ والضُّوَعُ (ج) الضُّوَاعُ وضيعان (ح): فشفشه جوژه کوندمببوویهکه بالندمهیهکی شهوهکییهو به شهو دهگهریت.

(الضُّوَاعُ): دمنگی فشفشهکه.

ضاف: (ضاف - عَنِ الشَّيْءِ. ضَوْفًا): وازی له

شتهکه هینا/ له شتهکه گهرا/ خوی له شتهکه لادا.

ضان: ۱- (ضَانَ وَتَضَوْنَ ضَوْنَةً وَتَضُونَا): مندالی زۆر بوو.

(الضُّوْنَةُ) (مص): کچه کۆرپه/ کچۆلهیهکی بچووک.

۲- (الضُّيُونُ (ج) ضَيَاوُنُ (ح): گوربه پشيله/ پشيله نیره.

ضو: (الضُّوَّةُ): (ژاووژاو/ هاتو هاواری جهنگ.

ضوی: ۱- (ضَوِي. ضَوِي): ئیسقانی باریکبوو هی زگماکی یان له نهخۆشیهوه.

(أضوى): خوی له خۆیدا باریکهلهو بیگۆشتبوو.

(-الرَّجُلُ): لاوازیکرد/ بێتوانایکرد/ لهریکرد. (-حَقَّهُ): مافهکهی (کهمکردهوه/ کهلکرد).

(-الأمْرُ): کارهکهی باش (دانهمهزراند/ بنجهست نهکرد).

(-تِ الْمَرْأَةِ): ژنهکه مندالیکی لاوازی باریکهلهیبوو.

(الضَّوَايِ (م) ضَاوِيَّةُ): ۱-باریکهلهی ورديله ۲-لەش بچووی بېجورم هی زگماکی یان هی لاوازی.

۲- (ضَوِي - إِلَيْهِ. ضَيًّا وَضُوِيًّا): پهپومندیی پێوه کردو جووه پالی، پهناپێوێرد.

(-هُ إِلَيْهِ): فیساری دایه پال نهوو سهر

به‌ویکرد.

(أَضْوَى- هُ إِلَيْهِ): خستیه پال نهو.

(إِنْضَوَى- إِلَيْهِ. إِنْضَوَاءً): چووه پال نهوو
تیگه‌لی نهو بوو.

۲- (ضَوَى- الرَّجُلُ. ضَيًّا وَضُوبًا): پیاومگه
شهو (هات/ لایدا).

(الضَّوَي) (ها): شهو هاتوو/ په‌نابرده/ له
دمرگادمر.

ضاج: (ضاج- عَنْهُ وَإِلَيْهِ. ضَيْجًا وَضُوبًا
وَضَيْجَانًا): خوی لیلاداو راستبووهوه.

(ت- عِظَامُهُ): نیسکه‌کانی له لاوازیدا که‌وته
ته‌کانو جووله‌و له‌مه‌له‌ق.

ضاح: ۱- (ضاح- تِ الْبِلَادِ ضَيْحًا): ولات
جۆلبوو.

۲- (ضاح- اللَّبَنُ. ضَيْحًا): ناوی (کرده
شیرمه‌کو/ ناوی تیکه‌ل شیرمه‌کرد).

(-فَلَانًا): شیراوی به‌فیساردا.

(تَضِيح- اللَّبَنُ): شیرمه‌که‌ ناوی تیکه‌ل‌کراو
روونبووهوه.

(-الرَّجُلُ): شیراوی تیکه‌ل‌کراوی خواردموه/
شیراوی خواردموه.

(الضَّيْح) (مص): هه‌نگوین.

(الضَّيْح وَالضَّيْحَان): ۱- شیراو/ شیرناوی
تیکرا بیت ۲- شۆربا پان چیشتی شله.

(الضَّيْحَة): شیر برنج/ شۆربا به‌شیر.

(عَيْشٌ مَضِيحٌ): ژیانیکی پر له‌دمغه‌لییو

ساخته‌بازیی/ ژیانیکی ناپاکانه.

ضار: (ضار- هُ الْأَمْرُ ضَيْرًا): کارمه‌که‌ زیانی
پینگه‌یاند.

ضاز: (ضاز. ضَيْرًا): زۆرداریبیکرد/ سته‌میکرد.
(- هُ حَقَّهُ): له‌ مافه‌که‌ی قرتکردو خوارد/
که‌می دایه‌وه.

(الضَّيْر) (مص): ناراستیی/ گزیی/ خواری
خچیی.

(قَيْسَمَةُ ضَيْرِي): به‌شکردنیکی ناراستانه‌و
زۆردارانه.

ضاط: (ضاط- فِي مَشِيَّتِهِ ضَيْطًا وَضَيْطَانًا):

له‌شی له‌بهر قه‌له‌ویی و شلی له‌ رویشتندا
له‌ره‌ی لیوه‌ دمه‌اتو به‌ له‌نجه‌ولار دهرۆیشت.

(ضَيْطَان وَضَيْطَا): قه‌له‌ویکی شلی له
رویشتندا به‌ له‌نجه‌و لار رویشتو/ له‌ش

له‌ره‌لیوه‌هاتوو.

ضاع: ۱- (ضاع. ضَيْعًا وَضَيْعًا وَضَيْعَةً

وَضَيْعًا): ۱- ونبوو ۲- فه‌وتا/ له‌ناو‌چوو/
له‌دمه‌ستجوو ۳- پشتگو‌یخرا ۴- مرد.

(ضائع): ۱- ونبوو ۲- فه‌وتاو/ له‌ناو‌چوو/
له‌دمه‌ستجوو ۳- پشتگو‌یخراو ۴- مردوو.

(ج) ضَيْعٌ وَضَيْاع. ضَيْعٌ- الشَّيْءُ): ۱- شته‌که‌ی

پشتگو‌یخست/ به‌ته‌نگ شته‌که‌وه نه‌هات
۲- فه‌وتانندی/ له‌ناو‌بیرد ۳- ونیکرد.

(أَضَاع- هُ): ۱- ونیکرد ۲- له‌دمه‌ستیدا/ فه‌وتانندی

۳- به‌ته‌نگیه‌وه نه‌هات/ پشتگو‌یخست.

(«كَانَتْ ضَيْعَةُ الْعَرَبِ سِيَّاسَةَ الْإِبِلِ»):

پیشه‌ی کۆنی عمره‌ب به‌خیوکردنی حوشر بوو.

۲- (تَضَيَّعَ - الْمِسْكُ): بۆنی مسک بلاوبوووه/ به‌خشبوو.

(الضِّيَاعُ): جوړه بۆنیکی خوښه.

ضاف: ۱- (ضَافٌ - إِلَيْهِ ضَيْفًا): به‌لای نه‌ودا (لایدا/ که‌جیوو/ شکایه‌وه) روویکرده نه‌و.

(تِ الشَّمْسِ): خوړمکه نه‌وی روووو ناوابوونبوو.

(- السَّهْمُ عَنِ الْهَدْفِ): تیرمکه له نیشانمکه لایدا.

(ضَيْفٌ - هُ إِلَيْهِ): (بۆ لای نه‌و/ به‌لای نه‌ودا) لایپیدا.

(- الرَّجُلُ): لایدا، پیچ‌خواردو گه‌رایه‌وه.

(تِ الشَّمْسِ): خوړمکه خه‌ریکی ناوابوونبوو. (أضَافٌ - عَلَيْهِ): دمسه‌لاتی به‌سهرداپوو/ به‌سهریدا روانی.

(- الشَّيْءُ إِلَى الشَّيْءِ): شته‌که‌ی به‌سهر شته‌که‌ی تردا کرد.

(- الْكَلِمَةُ إِلَى الْكَلِمَةِ): وشه‌که‌ی (دایه پال وشه‌که‌یتر/ تایه‌بتی وشه‌که‌یترکرد).

(تَضَيَّفَ - الرَّجُلُ): به‌لادا لایدا/ به‌لادا شکایه‌ومو گه‌رایه‌وه.

(تِ الشَّمْسِ): خوړمکه به‌لای ناوابووندا شکایه‌وه.

(الضِّيَاعُ (مص) والضِّيَعُ والضِّيَعُ): ۱- ونبوون

۲- فه‌وتان/ له‌ناوچوون ۳- به‌ته‌نگه‌ومنه‌هاتن.

(«مَاتَ ضَيَاعًا وَضِيْعًا وَضِيْعًا»): (که‌س مشوری نه‌خوارد/ بۆی نه‌گه‌راو به‌ته‌نگیه‌وه نه‌هات).

(الضَّيْعَةُ (ج) ضِيْعٌ وَضِيَاعٌ وَضَيَّعَاتٌ): جاريك (ونبوون، فه‌وتان، له‌ناوچوون، به‌ته‌نگه‌وه نه‌هاتن. مردن).

ضُيَيْعَةٌ: بجووکرده‌ی (الضَّيْعَةُ): نیمچه (له‌ناوچوونیک/ ونبوونیک/ به‌ته‌نگه‌ومنه‌هاتنیک).

(الضِّيَاعُ): ۱- هره (فه‌وتین/ له‌ناوبهر) ۲- به‌ته‌نگه‌ومنه‌هاتوو/ زور بیدره‌بسبوو

۳- زور شت به‌فیرودمر.

(الضَّيْعَةُ وَالضَّيْعَةُ): ۱- هوی (فه‌وتان/

له‌ناوچوون/ به‌فیروچوون ۲- هوی مردن ۳- هوی بیدره‌بهرسی و پشتگو‌یخستن).

(بِلَادِكُمْ مَضِيْعَةُ الْعِلْمِ): ولاته‌که‌تان تیایدا زانستی دمفه‌وتیت و پېشناکه‌ویت.

۲- (أضَاعَ - الرَّجُلُ): پیاومکه خانوو به‌رهو مولکی زوری پیکه‌ومنا.

(الضَّيْعَةُ (ج) ضِيْعٌ وَضِيَاعٌ وَضَيَّعَاتٌ):

۱- خانووبه‌ره ۲- زه‌ویی به‌ره‌مه‌ین ۳- پیشه‌و پیشه‌سازی پیاوه‌که.

(ضُيَيْعَةٌ): بجووکرده‌ی (الضَّيْعَةُ): نیمچه (خانووبه‌ره زه‌ویی، به‌ره‌مه‌ین، پیشه‌و

پیشه‌سازی کابرا).

(تَضَائِف- الوادي): دۆلەكە تەسكبوومو.

(إِنضَافَ إِلَيْهِ): چوو سەر ئەو/ چوو پال ئەو/ تىكەلبوو.

(الضَيْفُ): تەنشت/ لا.

(هُوَ فِي ضَيْفِ فُلَانٍ): ئەو لە تەنشت ئەومومىه.

(المُضَافُ): ۱-كەسێكە بە خوێشگەلەوه بلكیت/ لەوان نەبیتو چوو بىتە پال ئەوان ۲-كەسێكە كە خۆى لە تاقمىك دابنیتو لەوانىش نەبیت.

(مَضَائِفُ - الوادي): بېچو پەناى دۆلەكە.

۲-(ضَافٌ - هُ ضَيْفًا وَضِيافَةً): ۱-بوو بە ميوانى ئەو.

(ضَافَ لَهُمُ فُلَانٌ): ۱-مەراق و خەفەت داى بەسەر فیساردا ۲-داوا لىكرد ميواندارى بكات/ لاى ئەو نانېخوات.

(ضَيْفٌ هُ): نانى ميوانىي دەر خوارددا/ كردى بە ميوانى خۆى ۲-ميواندارىكرد.

(أَضَافَ الرَّجُلُ): ۱-چپاومكەى خستە پال خۆى ۲-دالەمىداو پاراستى/ پەنايدا.

(-فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ): كابرىكرد بە ميوانى فیسار.

(تَضَيْفٌ هُ): ۱-بوو بە ميوانى ئەو ۲-داوا لىكرد كە بىتە ميوانى.

(إِسْتَضَافَ هُ): داواى ميواندارى لىكرد.

(-بِهِ): هاوارى بۆ برد پەناىبەدات/ هاناىبو برد.

(-مِنْ فُلَانٍ إِلَى فُلَانٍ): لەتاو كابرى هاوارى پەناى بۆ فیسار برد.

(الضَيْفُ): ۱-ميوان ۲-دالەمدراو (بۆ تاك و كۆ).

(م) (ضَيْفٌ وَضَيْفَةٌ (ج) أَضْيَافٌ وَضُيُوفٌ وَضِيَافٌ وَضَيْفَانٌ وَأَضْيَافٌ): ۱-ميوان ۲-دالەمدراو.

(الضَيْفُ): كەسێكە كە خۆى بە ميوانەكەوه هەلواستى/ مەشخۆر.

(الضِيَاةُ): ميواندارى/ نان بە ميوانداران/ نان بۆ ميوانكردن.

(المُضَافُ - فِي الْحَرْبِ): گەمارۆ دراو لە جەنگدا.

(الضَيْفُ وَالْمَضِيْفَةُ): ميوانخانە، شوپى ناندان بە ميوان/ ديوەخان.

(المُضَيِّفُ): ميوانپەرور/ نان بەدە/ كەسێكە هەميشە ميوانى هەبیت.

(الضَيْفَةُ): بەژارە/ داخ/ خەفەت/ مەراق/ جەخار.

(الضَيْفَةُ = المَضِيْفَةُ): ميواندار/ بەو كچانە دەلێن كە لە فرۆكەدا ميواندارى سەرنشینهكانى فرۆكەكە دىمكەن و بەتەنگيانەوه دێن و كارگوزارىيان بۆ دىمكەن.

۳-(ضَافٌ - الرَّجُلُ ضَيْفًا): ترسا (-مِنْهُ): سلى لىكردمومو خۆى لىباراست.

(أَضَافُ): ترسا (-مِنْهُ): سلى لىكردمومو خۆى لىباراست.

۴-(أَضَافَ الرَّجُلُ): رايكردو خيرا تىتەقان.

الملحق:

ضَيْف: (الإضافة): ۱- خستنه پال/ خستنه سهر
۲- سهر باره/ له گه لدا دانان.

(إضافة فصل الی کتاب): به شیکتر بخریته
سهر پهرتو و که که/ کتیبه که.

(إضافة): زوری/ هیت/ زیاده.

(أدخل إضافة علی نص): به شیکتر خرایه
سهر دمقه که.

(في النحو): له ریژماندا (ومپالنن) کردن
به هیت).

(كتاب العَلم): کتیبی ماموستا که. به
کتیبه که دموترت.

مضاف: ومپالدمر. العلم: مضاف الیه:
ومپالدمر.

(الإضافة في المنطق): له گفته دا له یه کیک
له قسه و تراوه چوارینه کانی و تارمه کانی نارستو
نهومیه دوو شت په یوستن به یه که وه به بی
یه که نه بن و مگو بوونی کورو باوک که به بی
بوونی باوک کورو مندال نابیت.

(إضافی): سهر بارمکراو/ لیزورکراو نه وه
بخریته سهر.

(مادة إضافة): ۱- ماده میگی سهر بارمکراو/

سهرناکراو ۲- (شوینخراوی/ دواخراوی
شتیکتر، به پاشکوردنی شتیکتر/
بیژورکراوه بنچینه پیه که.

(نقعات إضافة): سهرنراوی خهرجی/ زیده

خهرجی.

(ساعات إضافية): کاترمیر زیده کارکردن
که سهر باره ی کاری کاتی خویه.

ضاق: (ضاق. ضيقاً وضيقاً): (تهنگ/
تسک) بوو/ هاته ومیه که.

(ضيق و ضائق وضيق): تهنگ/ تسک/
تهنگه بهر.

(ضاق - الرجل): رژد بوو/ چروو کبوو.

(ضيق - ه. تضيقاً): تهنگیکرد/ تهسکیکردم وه/
هینایه وه یه که.

(ضيق - عليه): تهنگی پیه له چنرا/
تهنگه تاو کرا/ گوشاری خرایه سهر/ زوری

لیکرا.

(أضاق - ه. إضافة): تهنگیکردم وه تهسکیکردم وه
هینایه ومیه که.

(- الرجل): نه دارا بوو/ دستی کورتبوو/
نه بوو بوو/ همژار که موت/ که وته تهنگانه وه.

(تضيق): تهسکبوو موه/ تهنگبوو موه/
هاته ومیه که.

(تضيق): هاته ومیه که/ تهسکبوو موه.

(- الأمر به أو عليه): کارمه که (ناره چه تیکرد/
سه غله تیکرد/ ماندوو ییکردو بیزار ییکرد/

خستیه تهنگانه وه).

(تضايق - القوم): خویشگه که وته
(تهنگانه وه/ سه غله تیبیه وه/ له بهر تهسکی

شوینه که بیان یان دلتهنگ بیان.

ضَائِك (ج) ضَيْكُ: حوشتری له گهرماندا
گهلبلاو.

(ضَاك- عليه غَيْظًا): رقی زور لیهمستا/ له
رقاندا تووکهسهر بو/ لئی دل پر له قینبوو.
ضیل: (أضال وأضیل- الکان. إضالة
وإضیالاً): شوینهکه (عمنه به کیویلهی/
سنجوری) لیروا.

(أضال الواحدة ضالة) (ن): عنمه به کیویله/
سنجور درهختیکه له رۆخه باکورمکانی
نهفهریقادا باش دمویت/ بهرمکهی دهخوریته.
(أضالة): هموو جووره چهکیک.

ضام: (ضام- ه . ضیماً): ستهمی لیگرد/
زورداریی بهرامبهه کردو سهری پیشور کرد.
(ضام واستضام- ه حقه): له ماههکهی بری/
کهلیگرد/ لههقهکهی خوارد.

(أضیم (ج) ضیوم): ستهم/ زورداریی/ زور.
(ضیم- الجبل): لا/ تهنشتی شاخ.
(أضامة): پیداویستی/ پیویستی.

أَلْضِيقُ (مص): ۱-دلتهنگیی و خهفت
۲-سهغلهتی/ تهنگانه.

(أَلْضِيقُ): گومان.

أَلْضِيقُ (مص): سهغلهتی/ تهنگانه/
دهستکورتیی.

أَلْضِيقَةُ وَالضِيقَةُ (ج) ضِيقٌ وَضِيقٌ:
۱-به دگوزمرانیی/ همژاریی/ نه دارایی ۲-تهنگو
چه له مه.

أَلْضَائِقُ (ج) (ضافة): تهسک/ تهنگ.

(فَلانٌ ضَائِقٌ ضَدْرُهُ بكذا): فیسار بهوه دلی
(تهنگه/ نارهمته).

الأَضِيقُ (م) ضِيقٌ وَضُوقٌ): تهسکتر/ تهنگتر.
أَلْضِيقُ (ج) مَضَائِقُ: ۱-شوینی تهنگه بهر/
دهر بهند/ گهلیی ۲-گهروو/ ناویکی تهسک له
نیوان دوو پارچه زمویدا.

الملحق:

ضیق: ۱- (أَلْضَائِقَةُ): تهنگانه و نه بوونیی/
بار خرابوون/ دامایی.

(«ضائقة العیش»): ژیانی همژاریی و
کوله مهرگیی/ نه دارایی.

۲-الأزمنة والشدة: قهیران و سهغلهتی
سهخت.

«الضائقة المالیة»: قهیرانی دارایی.

ضاک: (ضَاك-بِ النافَةِ ضَيْكاً): میحوشترمه
له گهرماندا گهلی بلاو کردموه نهیتوانی به
سهرگوانیدا بیهنیتیه وه بهک.

(الطَّاءُ): ۱- زمویی نزمو چال ۲- حوشتری کورت.

۲- (طَاطَا - فَرَسَه): به رانی له نه سپه که یه وه ژند تا تاویداتو بکه ویته غار.

(- يِدَه بِالْعَنَانِ): جلهوی بو شلکرد تا غار بکات.

طَبَّ: ۱- (طَبَّ - دُ طَبَا): دهرمانیکرد/ تیماریکرد/ چاره سه ریگرد.

(مَآكُنْتُ طَيِّبًا وَ لَقَدْ طَبَّبْتُ): پزشکی نه بوویتو پزشکی کرد.

(- طَبَّ - الرَّجُلُ): هیواشو و نهرمو له سه رخو بوو له گارداو میهرمانیی نواند.

(«مَنْ أَحَبَّ طَبَّ»): هر که سیک خوشه ویستی له دلدا بیستینهیی و نهرمو میهرماندمیبت.

(«اصْنَعْهُ صِنْعَةَ مَنْ طَبَّ لِمَنْ حَبَّ»): کارامانه و شارمزایانه دروستی بکه وه ک

(ط). الطاء: پیتی سازدهه مینی نه لفوبینی عمره بییه لهو پیتانه یه که زمان به مه لاشووه دهنوسیت له ژمیره ی کوی پیته کاند (۹) یه.

طَاطَا: ۱- (طَاطَا - الرَّأْسُ وَغَيْرُهُ): سهری (داخستن/ دانه واند) یان شتیری شوژ کرده وه/ دانه واند.

(طَاطَا رَأْسَهُ عَنِ كَذَا): سهری بو نه وه نزم کرده وه/ له بهرنه وه نزمی کرده وه.

(- تِ الْمَرْأَةِ سَرَّهَا): نافرته که به چه که ی دادایه وه.

(- الْحَفْرَةَ): چاله که ی (قولتر کرد/ داخست).

(- فُلَانٌ مِنْ فُلَانٍ): فیسار پایه ی فیسار که سی نزم کرده وه.

(- فِي قَتْلِ الْقَوْمِ): دهستی له کوشتنی خویشگه له که دا داگرتو تیزه وویبگرد.

(تَطَاطَا): داکه وت/ دانه وی/ داچوو/ نزم بووه وه.

یه‌کَیْکَ جَوْنُ بُوْ خَوْشَه‌وِیستَه‌کَهِ شَتِیْکَ
دروست‌دمکات و دمپرازینیت‌هوه.

(طَبَّ- الرَّجُلُ): کابرا نه‌فسونی لیکراوه.

(طَبَّبَ- هُ): تیماریکرد/ چارمیکرد/
چارسه‌ریکرد.

(طَابَ- الْأَمْرَ. مُطَابَّةً): کارمکه‌ی هِنَاو
بردو چاریکرد/ گه‌یاندیه نه‌نجام.

(أَنَا أَطَابُ هَذَا الْأَمْرَ مِنْذُ حِينَ كِي أَبْلَغُهُ):
من ماومیه‌که نه‌م کاره هه‌لگَیرو داگَیِر دمکه‌م و
خهریکی چارسه‌ریم تا بیگه‌یمنه نه‌نجام.

(تَطَبَّبَ): ۱ چارسه‌رکرا/ دهرمانکرا.

(تَطَبَّبَ- الرَّجُلُ): کابرا پزشکیکاریکرد
گهرچی پزشکیش نه‌بوو.

(- لِفْلَانُ): پزشکی بُو فیسار داواکرد.

(إِسْتَبَّبَ- هُ): سه‌ردانی پزشکیکردو داوای
لیکرد چارسه‌ری بکات و دهرمانی بکات.

(الطَّبَّ (مص): ۱ زانا له پزشکیدا ۲- شارمزاو
کارامه و مستا له کارمکه‌یدا.

(هُوَ طَبَّ بِهَذَا الْأَمْرِ): نه‌و لیزان و کارامه‌یه/
شارمزایه له‌م کارمدا.

(الطَّبَّ وَالطَّبَّ وَالطَّبَّ): ۱- پزشکی له‌ش و

دمروون/ چارسه‌رکردن و تیمارکردنی ته‌ن و
دمروون/ پیشه‌یه‌که یان زانیارییه‌که که له‌ش

له‌ نه‌خوْشی له‌ش و دمروون رزبگاریکات و
پاریزگاری ته‌ندروستی بکات له‌ بنجینه‌دا

له‌ شارمزایی و لیزانی و به‌ تمنگه‌ومهاتن و

دلنه‌رمیه‌هوه هاتووه ۲- جادوو/ سیجر.

(الطَّبَّةُ): مئی وشه‌ی (الطَّبَّ).

(الطَّبَابُ): نه‌وه‌ی که پی‌ی چارسه‌ر
دمگریت.

(«هَذَا طِبَابٌ مَرَضِكَ»): نه‌مه نه‌ومیه‌ که
جاری نه‌خوْشیه‌که‌ت دمکات.

(الطَّبَايَةُ): پزشکی.

(الطَّبِيبُ (ج) أَطِيبٌ وَأَطِيبَاءُ (م) طَبِيبَةٌ):

۱- پزشکی/ دوختر ۲- هه‌موو یه‌کَیْکَ که له
کارمکه‌یدا لیزان و کارزان و کارامه بی‌ت.

۲- (طَبَّ- حُرَزُ الْقَرِيبَةِ طَبًّا): کوندمکه‌ی
پینه‌کردو دروویه‌هوه.

(والعامة تقول طَبَّ عَلَى وَجْهِهِ وَالصَّوَابُ
أَكْبَ): خه‌لکه ره‌شوکه‌که ده‌لین: (طَبَّ)

راسته‌یه‌که‌ی (أَكْبَ): دهمه‌ونخونیکرد.

(طَبَّ. الْإِنَاءُ. الصَّوَابُ («كَبَّهُ»): قاپه‌که‌ی
هه‌لگَیِر‌ایه‌وه/ دهمه‌ونخونیکرد.

(طَبَّبَ الْقَرِيبَةَ): مه‌شکه یان کوندمکه‌ی
پینه‌کردو دروویه‌هوه.

(الطَّبَايَةُ) مِنْ الْخُرَزِ: کونکردنی جاریک و
دروونه‌ومیه‌ک.

۲- (طَبَّبَ- الْخِيَاطُ التَّوْبُ): به‌رگدروومکه
پارچه‌ی دایه دم به‌رگه‌که‌وه فراوانتریکرد.

(الطَّبَّةُ (ج) طَبَّبَ وَالطَّبَايَةُ (ج) طِبَابُ):
پارچه‌ی دریژی دهمدرای به‌رگ یان پارچه

ههور یان پارچه‌ی چهرم یان پارچه‌ی زه‌وی دریژ.

۴- (الطَّبَّ): ۱- خواست و نارمزوو / هموس
لیوون / هموسهستان ۲- پاروکار ۳- نهریت /
خوو.

(فَلان طِبُّهُ الْجُونُ): فیسار نهریتی
بهره لایه.

(الطَّبَاخَةُ): ۱- که فی هه لچووی مهنجه لی سمر
ناگر ۲- نهوی که لیدنریت.

(الطَّبَّ): لا.
"هُوَ فِي تِلْكَ الطَّبَّةِ": نهو لهولایه ومیه.

(الطَّبَاخَةُ): چیشته کهریی / پیشه ی
چیشتلینان.

(الطَّبَاخُ = الطَّاهِي): چیشته کمر / چیشتلینهر /
شیولینهر.

۵- (طَبَّطَبَ - المَاءُ أَوْ السَّيْلُ): ناومکه یان
لیشاومکه هاژمو خورمیهات.

(الطَّبَاخُ عِنْدَ الْعَامَةِ): (لای رمشه خه لکه که)
ناگردان / کووره نهوی که چیشته لسه ر
لیدنن.

(- الوادي): دولکه / ناوی پیدارویشته.
(- الماء): ناومکه ی بزواند / راگیشا.

(مُنْصَب: الطَّبَاخُ): سیبا که مهنجه لی
دهخه نه سمر.

(الطَّبَّاطَاة): ریکت / تهخته یه کی پانه یاری
توی پیدمکه ن.

(طَبَّاحُ العِنَبِ والتينِ (عند العامة): لای
رمشه خه لکه که نهو ته مویه که به کیومویه و
هه نجیرو تری زوو دهگه یه نیت و پیش
پیگه یاندنی دمییت.

(الطَّبَّاطِيَّة): قامچی که پی لیدنریت.
طبخ: (طَبَّحَ - الرَّجُلُ. طَبَّحًا): گه و جبوو /
خوی گه و جکرد.

(الطَّبِيخُ (ج) أَطْبَخَ): ۱- نهوی که لیدنریت /
چیشته / لینراو ۲- گه ج ۳- خستی سوور.

(أَطْبَحَ): گه و ج.
(طَبَّحَ - غلى رأسه وعلى كلِّ أَجْوفٍ): کیشای
به سه ریداو به هموو شتیکی بوشدا.

(الطَّبَاخُ): ۱- لینهری چیشته ۲- تای به رزی
بیچر.

(تَطَبَّحَ - فِي الكَلَامِ): سه که ی رازاندموه.
طبخ: ۱- (طَبَّحَ وَطَبَّحَ - اللَّحْمَ. طَبَّحًا):
گوشته که ی لیناو پیگه یاند.

(الطَّبَاخَةُ): مینی وشه ی (الطَّبَاخُ): ۱- رنی
چیشته کمر ۲- گهرمای هرجه ی نیور و تا
(نزیکه عسر / باشنیور و).

(إِطْبَحَ - الرَّجُلُ): خواردنی په یادا کرد /
خواردنی بو خوی دروست کرد.

(الطَّبَّخُ (ج) مَطْبَخُ): شوینی چیشتلینان.
(الطَّبَّخُ (ج) مَطْبَخُ): چیشته کولین.

(- اللحم): گوشته که ی لیناو پیگه یاند.
(إِطْبَخَ): لینراو پیگه یشتوو.

الْمَطْبَخِ وَالْمَطْبَخِ): چیشخانه.

الَّتَيْنِ الْمَطْبُوحِ (ط): ههنجیری وشکراوه.

شهر کر یان دوشاوی پیوه دمکن.

۲- (طَبَخَ - الصَّبِيّ): منداله که گهوره بوو / پیگه‌یشت.

۳- (الطَّبَاخِ وَالطَّبَاخِ): ۱- دامه‌زاندن و قایمکردن ۲- هیزو پیژ.

(“مافی کلامه طباخ”): قسه‌که‌ی بیپیرو که‌لکه.

(الْأَطْبَاحِ): گه‌وجیکی ته‌واو گه‌وج / که‌ریاو.

طبر: (طَبَرَ. طَبْرًا): بازیداو خوی شاردموه / ونبوو.

(الطَّبَرِ وَالطَّبَرِزَيْنِ): ته‌ورو ته‌ورزین (الکَلِيمَتَانِ هَارِسِيَتَانِ).

الطَّبَرِيّ): خه‌لکی تمبرستان

الملحق:

طبر: (الطَّبَاوِرِ) (ج) طوابیر: یه‌که‌یه‌کی سمربازییه و چند دسته‌یه‌کی گرتوته خوی.

(الطَّبَاوِرِ الْخَامِسِ): پاش شهر ی ناوخوی نیسپانیا بهو پیشمهرگانه دموترا که به نهینی

له‌ناو دوژمندا کاریاندمکردو ده‌جه‌نگین یان نه‌یار پستی پی‌ده‌به‌سستی له‌ناو نه‌یارمکانی

خویدا.

(طَبَرَ. طَبْرًا - هُ طَبْرًا): پریکرد.

(الطَّبْرُ): ۱- که‌ناری شاخ ۲- (ج) حوشتری

دوو‌کو‌پاره.

طَبَسْ: (طَبَسَ - هُ): له‌قورپگرت / قوراویبیکرد /

(الطَّبَسِ) هه‌موو شتیکی رهن.

(الطَّبَسِ) (ج): گورگ.

(بَحْرٌ طَبِيسٌ): دهریا‌یه‌کی پرن‌او / ناو‌زور.

طَبِش: ۱- (الطَّبِشِ): خه‌لک.

(الطَّبِشَةُ) (عامية) داریکی دریزه پی له مندا‌ل دمدریت.

(فَصِيحُهَا: الْمُخْفَقَةُ)

۲- (الطَّبِشُورَةُ) (ج) طباشیر (ترکیه):

دمباشیر که له مادیه‌کی گه‌چینه که پی‌یده‌لین

(المادَةُ الطَّبَاشِيرِيَّةُ): ماده‌ی دهباشیری که له‌سهر ته‌خته‌پره‌ش پی‌یده‌نوسریت.

طبع: ۱- (طَبَعَ - الشَّيْءُ. طَبْعًا): شته‌که‌ی چاپکرد.

(- عَلَيْهِ): شته‌که‌ی مؤرکرد.

(«طَبَعَ اللهُ عَلَى قَلْبِهِ»): خودا دل‌ی

مؤرکردووو قه‌پاتی‌کردووو هوشی لی‌ری‌بووو سهر‌که‌وتنی‌شی له‌دم‌ستاده.

(- الدَّرْهَمُ): سکه‌ی پارمه‌کی لی‌داو نیگاری له‌سهر کرد.

(- السَّيْفُ): شمشیری دارشت و دروستکرد.

(- اللهُ الْخَلْقُ): خودا خه‌لکی (به‌دی‌هینا /

دروستکرد).

(طَبَعَ - عَلَى الْجَهْلِ): ههر به نه‌فامیی و

تینه‌گه‌یشتوووی رسکاوه.

(طَبَعَ - الدَّابَّةُ) (عند العامة) فَصِيحُهَا

(الطَبَّاع): سروشت که مرؤف لهسەری
رسکاوه.

(الطَبَّاع): کهسێکه چاپ یان مۆر زۆریکات/
چاپکەری چاپوک.

(الطَبَّاعَة): چاپکردن/ پیشەى چاپگەری.
(دالار الطَبَّاعَة): چاپخانه.

(الطَّبَّاعان): مۆر ئەوەى مۆرى پێدمکەن.

(هذا طَبَّاعُ الأَمير): ئەمە مۆرى میرە.

(الطَّبِيعَة (ج) طَبَّاع): سروشت که مرؤف
لهسەرى رسکاوه ۲-سروشت و هەموو زیندمومر
که لهسەر گەردوونە.

(جَمال الطَّبِيعَة): جوانیى سروشت.

(الطَّبَائِع الأَرَبِع عند قدماء الطبيعيين):

سروشت له لای سروشتناسە کۆنەکان ئەمانەن:

۱-گەرمی ۲ ساردی ۳-شۆ و ۴ وشکی.

(الطَّبِيعِي): ۱-سروشتی/ خۆرسکی ۲-کهسێکه

که هەموو شتێک بۆ سروشت دەگێرێتەوه

۲-کهسێکه که خەریکی زانستییه

سروشتییهکانە/ زانای سروشتیناس و

سروشتناس.

(عِلْمُ الطَّبِيعِيَّات): زانستیى سروشتی

زانستیکه له چۆنیەتى دروستبوون و

رسکاندن و سروشتی شتەکان دەکۆلێتەوه

که خودا دروستیکردوون و بەدیھیناون و ج

خەسلەت و نیشانە و هینیکی داوونەتى.

(طَبَّع الكتاب): چاپکردنى پەرتووک.

راضەها): چوارپێکهى رامکرد/ راهینا.

(تَطْبَع): ۱-چاپوو ۲-مۆربوو/ مۆرکرا.

(تَطْبَع - بَطْبَاع اَبِيه): رەوشت و خووی باوکی
خۆی وەرگرت.

(اِنطَبَع): ۱-چاپوو ۲-مۆرکرا/ مۆربوو

۳-دروستبوو ۴-رەوشتگرتوو بوو.

(الطَّبَّع) (مص) (ج) طَبَّاع: ۱-سروشت و

رەوشتێک که مرؤف له سەرى دروستبوویت

۲-نموونەو شیوه.

(«أَضْرَبُهُ عَلَى طَبَّعِ هَذَا»): لهسەر ئەو

شیومیه و ئەو نموونەیه دروستى بکه یان

چاپى بکه.

(الطَّبَّاع) (فا): سروشتێک که مرؤف لهسەرى

رسکاویت.

(الطَّبَّاع والطَّبَّاع (ح) طَوَّابِع): ۱-مۆر/ هەرچی

مۆرى پێدمکریت و شیوهى پێدمگریت.

(«هذا كلامٌ عليه طابِعُ الفَصاحَة»): ئەمە

قەسەیهکه که شیوه رەوانیى قەسەى پێومیه

۲ بپولی پۆسته.

(أوراق البُول (عامية): پولى پۆسته. که

ولاتان دمریدهکەن و بە نامەومیدەنێن و

بەملاولاو و لاتاندا دەپنێرن.

(الطَوَّابِع الأَميرِيَة): پولى دارایی که میری

دمریدهکات و بۆ کاری دارایی بەگاردیّت.

(الطَوَّابِع القُتُصِلِيَة): جۆره بپولیکه له

قونسولخانهکان و پالویزخانهکاندا بەگاردیّت.

(الطَّبَعَةُ وَالْمَطْبَعُ): چاپخانه (ج).

(مَطَابِعُ. أَلطَّبَعَةُ (ج) مَطَابِعُ): چاپ/

نامبری چاپکردن.

(الطَّبُوعُ (مفع): ۱-چاپکراو ۲-سروشخانه

رسکاو/ واهاتوو/ خووبیومگرتوو.

(الطَّبُوعُ- مِنَ الشُّعْرَاءُ): شاعیری ناسانگویی

هه‌لیمستو ناسان بۆ هاتوو.

۲-(طَبَعَ- الدلو. طَبَعاً): دۆلکه‌که یان

سه‌تله‌که‌ی پرکرد.

(طَبَعَ- الإِنَاءُ): قاپه‌که‌ی/ دهمرکه‌ی پرکرد.

(تَطَبَعَ- النَّهْرُ بِالماءِ): رووبارمه‌که لیوانپرژئی

ناو بوو/ سهرپرژئیکرد.

(الطَّبِيعُ (ج) طَبُوعٌ وَطِبَاعُ): ۱-زۆنگ ۲-

پرپرئومر ۲-کونده/ ممشکه ۴-رووبار.

۲-(طَبَعَ. طَبَعاً): له‌شی بیس و گلاو بوو،

له‌که‌دار بوو یان به‌دمرموشتو بینابروو بوو/

به‌دخوو بوو.

(-السَّيْفُ): شمشیرمه‌که ژمنگرتی.

(طَبَعَ وَأَطْبَعَ): ژمنگاو. ژمنگرتوو.

(طَبَعَ- الإِنَاءُ): قاپه‌که‌ی گلاوکرد.

(الطَّبِيعُ وَالطَّبِيعُ (ج) أَطْبَاعُ): ۱-ژمنگو

بیسی و گلاویی ۲-نه‌نگیی و شهرمزاری

۲-له‌که‌و خه‌وش.

(الطَّبِيعُ): ره‌وشتنزم و ناپاک/ به‌دزمان و

به‌دمرموشت.

سَيْفٌ طَبِيعٌ: شمشیری ژمنگاو.

الملحق:

طبع: (الطَّبَعَةُ): کۆمه‌له‌ه بیت و خشته و

کلیشه‌ی چه‌سپاوی سمر نامیری چاپکردنه‌که

بۆ چاپکردنی نه‌وه‌ی که دهبیت چاپکریت.

(الطَّبَعَةُ): چاپکردنی جاریکی په‌رتووک یا

نامه یان بلاووکراومه‌که.

(«الطَّبَعَةُ الرَّابِعَةُ»): چاپی چوارمی په‌رتووکینک/

کتیبیک یان همر نووسراویک بیت.

طبق: ۱-(طَبِقَ- تَ يَدُهُ طَبَقاً وَطَبَقاً):

دهستی ۱-قووجا/ نووقا/ داخرا ۲-به لایه‌وه

نووساو نه‌کرایه‌وه.

(-يَفْعَلُ- الشَّيْءُ): دهستی به‌کردنی شته‌که

کرد.

(طَبِقَ- الشَّيْءُ): شته‌که (به‌خش و بلاووبوومه‌وه/

هه‌موو لایه‌کی گرتهمه‌وه/ بوو به‌باو).

(-السَّحَابُ العَوَّ): ههور ناسمانی گرتهمه‌وه

دابه‌وشی.

(-الماءُ وَجَهَ الأَرْضِ): ناومه‌که رووی زه‌ویه‌که‌ی

دابه‌وشی.

(-الْفَرْسُ): نه‌سپه‌که توند غاریکرد.

(-السَّيْفُ المِفْصَلُ): شمشیرمه‌که دای به

جومگه‌که‌دا دهریخست.

(«إِنَّهُ يُطَبِّقُ المِفْصَلَ»): به‌لگه‌و بیانووهمه‌که‌ی

ته‌واو پیکای و کاریگهر بوو.

(«طَبَّقَ الحَاكِمُ فِي حُكْمِهِ»): دادومرکه‌که بریاری

راستیداو به‌راست و ته‌واو دادومریکرد.

سەر ئەرئۆی.
 (-تِ الحُمَى عليه): تا شەوو رۆژ دایگرتو بەرینەدا.
 (أَطْبِقُوا عَلَى الْأَمْرِ): لەسەر کارمە
 رێککەوتن و کۆبوونەوه.
 (تَطَبَّقَ وَأَنْطَبَقَ - الشَّيْءُ): شتەگە پێچراوه
 بوو، داخراو بوو.
 (تَطَابَقَ - الْقَوْمُ): خۆشگەل رێککەوتن/
 پێکھاتن/ گونجان/ یەکیانگرت.
 («مَا أَطْبَقَ فَلَانًا»): نای کە فیسار کەس
 شارەزاو کارامەیه.
 (أَلْطَبِقُ): ۱-جۆرە کەتیرمەگە لە داری
 هەلدەسوون و بەلندە پێدەگرن ۲-کاتر مێریکی
 رۆژ ۳-یە کسانە/ وەك ئەوه بە گوێرەى ئەوه/
 بەرامبەری ئەوه/ بە پێی ئەوه.
 ("هَذَا طَبَقٌ ذَاكُ"): ئەمە تەواو وەك ئەوه/
 (بە پێی/ بە گوێرەى) ئەوه.
 (أَلْطَبِقُ - مِنَ النَّاسِ): کۆمەلە خەنکێک.
 (أَلْطَبِقُ (ج) أَطْبَاقُ): ۱-جۆنیەك، کتوومت
 وەك یەك بە گوێرەى ئەو ۲-سەرھاپ ۲-ئەوهی
 کە چێشتی تێدەمەن و تیادا دەخوێت/ دەفر/
 دەوری ۴-بەربرەى پشت ۵-کۆمەل/ بەرە/ گرو.
 («مَضَى طَبَقٌ بَعْدَ طَبَقٍ»): بەرە دواى بەرە
 رۆیشتن یان کۆمەل دواى کۆمەل رۆیشتن.
 («جَاءَهُ طَبَقٌ مِنْ جَرَادٍ»): قاپێك پێكوللەى
 گەورەى بۆ هات ۲-بار/ رەوش.

(«طَبَقَ فُلَانٌ»): فیساری بۆ لای خۆی
 راکیشاو کردی بە هاوگیری رامیاری خۆی یان
 لە شتێردا.
 (طَابَقَ - الْمَقْيَدُ. طَبَاقًا وَمُطَابَقَةً):
 زنجیر کراوەکە بە هەنگاوی ورد رۆیشت.
 (- الرَّجُلُ عَلَى الْعَمَلِ): لەسەر کارمە راھات
 (-ه): لەگەڵیدا رێکەوت/ پێکھات.
 (-بَيْنَ شَيْئَيْنِ): دوو شتەکەى بە ئەندازەى
 یەککردن/ خستنیە سەریەك، جووتیکردن.
 (-ه عَلَى الْأَمْرِ): لە کارمەدا لەگەڵیدا
 پێکھات و کۆمەکیکرد/ رێککەوت.
 (- بِالْحَقِّ): ملی بۆ راستییەکە بۆ مافەکە
 شوێرکردو پێیلینا.
 (-بَيْنَ قَمِيصَيْنِ): دوو کراسەکەى بەیەگرتن
 بە قەدەر یەکیگرتن.
 (-الْفَرَسُ فِي جَرِيهِ): لە غارمەدا ئەسپەکە
 هەردوو پێی خستە شوپن هەردوو دەستی.
 (أَطْبَقَ - الشَّيْءُ): شتەکەى بە سەریەکیدادا.
 (-الرَّحَى): دوو بەرداشەکەى نایە سەریەك.
 («أَطْبَقَ شَفَتَيْكَ»): لێو لێوت بنی سەریەك/
 دەمت داخە/ بێدەنگبە/ وسبە.
 (-الشَّيْءُ): شتەکەى داپۆشی.
 (-اللَّيْلُ): شەو و هات و تاریک داھات.
 (-النَّجْوَمُ): ئەستێرمان دەرکەوتن و زۆر
 بوون.
 (-الرَّاكِعُ): بە چۆکدا هاتوووەکە دەستی خستە

«الطَّبَقَةُ» (ج) طَبَقٌ وَطَبَقٌ: ۱- کاتژمیریکی
 رُوژ ۲- تهله / داو / تۆر.
 (الطَّبَقُ = المَطْبَقُ): ومكیهك / چونیهك/
 هاویهك.
 («هذا طباق ذاك»): ئەمه وهك ئەومه/
 چونیهكن / ریکی یهكن.
 (طَبَقُ الأَرْضِ): نهوهی كه بهسەر زموویهومه.
 (الطَّباقِ (ج) طَوَاقٍ): نهۆم / جین. نهۆمی
 خانوو.
 («بِنَايَةِ ذاتِ طَباقٍ»): خانوویهکی چین
 جینه / نهۆم نهۆمه.
 (الطَّبِيقِ (ج) طَبَقٌ): کاتژمیریکی شهو.
 أَلطَّبِيقُ = المَطْبِيقُ: وهك ئەمو / هاووههباره/
 هاو.
 (هذا طَبَقٌ ذاك): ئەمه هیندهی نهوهو چون
 نهوه.
 (الطَّبِيقِ عِنْدَ المُحَدِّثِينَ): لای تازمهگهریهکان
 ۱- راکیشان و دلنهواییکردنی کهسانیک یان
 کهسیک که بیانهویت بجهه پالیان و دلیان بو
 لای خویمان راکیشن ۲- پیادمکردنی بریار یان
 یاساو دستووریک.
 (الطَّبِقُ): ۱- زیندان / بهندیخانهی ژیر زهوی.
 ۲- (الجنون المَطْبِقُ): شیتیبهکی تهواوو
 بهتهری / بهتیاره که هۆش و گوژی لیبریت.
 (الحروف المَطْبِقَةُ): ئەم پیتانهن (ص، ض،
 ط، ظ).

«الدهر أطباق»): رُوژگار بارمه‌های جیایه ۱-
 (الطبق) رووی زهوی.
 (الطَّبَقُ - مِنَ المَطَرِ): بارانی گشتلاگیر.
 («مَطَرٌ طَبَقٌ وديمَةٌ طَبَقَةٌ»): بارانیکی
 گشتلاگیرو بارانیکی نهرمی بیروسکهو
 ههوری گشتلاگیر.
 (الطَّبَقُ - مِنَ اللَّيْلِ والنَّهَارِ): بهشی زوری
 شهوو رُوژ.
 (أَقَمْتُ عِنْدَهُ طَبَقًا مِنَ النَّهَارِ): بهشی ههره
 زوری رُوژمهکه لای مامهوه / لایبووم.
 (أُمُّ طَبَقٍ): ۱- به‌لا / وهی / جورتوم.
 (بَنَاتُ طَبَقٍ): مار: چونکه خوی بهسەر
 نهومدا گرمۆله دمکات که بیومیدمدات ۲- وهی و
 گرفتاریهکان ۳- کیسه‌له‌کان.
 (أَطْباقُ الرُّأْسِ): ئیسکه‌کانی کاسه‌ی سهر.
 (الطَّبِقُ): بهستوو / لوول / نه‌کراوه / پیچراوه.
 (الطَّبَقَةُ): ۱- چین.
 («الطَّبَقَةُ الإِجْتِمَاعِيَّةُ»): چینی کۆمه‌لایه‌تی.
 («طَبَقَةُ العَمَالِ»): چینی کریکاران ۲- بار/
 رهوش.
 (- مِنَ البِنَايَةِ): نهۆمی خانوو که چه‌ند
 ژوووو سالۆن و رارهوو شوینیت‌ر ده‌بیت له ژیر
 یه‌ک بنمیچدا ده‌بیت و جاری وا هه‌یه نهۆم
 له‌سهر نهۆم ده‌بیت و ده‌کریت به چه‌ند خانوو
 هه‌ریه‌کهو ههر نهۆمه‌ی به شیومیه‌ک ده‌بیت
 یان له یه‌ک ده‌چن.

(المطبقات): لیقه ومانی سهختی جهر گب.
 (سنة مطبقة): رهمه سال/ سالی قاتو فری.
 (المطبّق): رادروستو بوکار باشچوو/
 راستبیک.
 (سحابة مطبقة): ههوریک بارانه کی هه موو
 لایه ک بگریته وه.
 (المتطابقة) (ع. ج): مجموعه کمیتین
 تتساویان آیا کانت قیمة الاحرف فیها:
 هاوئه نجام: دوو بریه کسان دمن بیته کانیان
 هیمایان ههر چه ندیک هه بیت:
 (ب+ج) = ب^۲ + ج^۲ + ج^۳
 (س+۱) = (س+۲) = س^۲ + ۲س + ۲
 ۲- (الطبق): هه موو بهری درهخته که
 (الطابق): (ت) نهو شتانه ی که بازارگانیکی
 نابووت دمیمنیت.
 (الطابق والطابق (ج) طوابق وطوابق):
 ۱- دفریکه چیشتی تیدا لیدنریت ۲- لایه کی
 لاکی ممریک.
 (الطابق والطابق): ۱- شووشه.
 ۲- (الطابق) (فارسیه): خشتی سووری گوره.
 (الطابق) (ن): ژهمرکبج/ شابانه. روومکیکه/
 گیایه که دهشته کی گوله کی زمرده.
 الملحق:
 طبق: (الطابقية): جینایه تی، ریکخستنی
 کومه لایه تی که لهسر دابه شوونی خه لکه که
 بهسر چمند چینیکدایه.

(الطابقية): لهیه کچوون و چونیه کبوون
 هاوشیومبوون ریکه وتن و گونجان.
 (مطابقة الأذواق): وهک یه ک چیژ لهشتورگرتن.
 (المطابقة بين شيئين): دوو شت وهک یه ک
 لیبریت.
 (المطابقة في البديع المعنوي): له جوانکاری
 واتادا نهومیه له ناخاوتندا دوو دژ بهیه ک
 بهینیت به مهرجیک به تنگ بهرامبریه وه
 بییت واتا ناویک له گهل فرمانیکدا نه هینیت
 یان فرمانیک له گهل ناویکدا نه هینیت و مکو
 («يضحك ويبيكي»): دمگری و پیشده کمیت.
 («يوم علينا ويوم لنا»): روژیک بو نیمه وه
 روژیکیر دژ به نیمه وه.
 طبل: ۱- (طبل. طبلا): ته پلی لیدا/
 ته پلیژمند/ دمهولیزمند.
 (طبل): له ته پلیدا/ (ته پلی/ دمهولی) لیدا.
 (- في المشي (عند العامة) والصحيح بَلَطُ):
 له رویشتندا شه که تبوو.
 (الطبل (ج) طبول وأطبال (مو): ته پل/
 دمهول که دیویک یان دوو دیو دمیبت.
 (الطبلية): ته پلی بچووک/ دومبوک.
 (الطبال): دمهولژن/ ته پلیدرو خامنه کی.
 (الطبالية): دمهولژنی/ ته پلکوتی.
 (الطبلية (ج) (طبلية) (عامية): میزیک
 گرده نانی لهسر ده که نه وه/ پنه، یان نانی
 لهسر ده خون/ ته پله ک.

۲- (الطَّبِيَّةُ) (ج) طَبِيَّاتٍ: پارەى باج.

طَبِن: ۱- (طَبْن- النَّارَ طَبْنًا): ناگرمكەى خەفەكرد/ داپۆشى تا نەكوژتەوه.

(طَابَن- الحَصِيرَةُ): ناگردانەكەى/ چالى ناگرمكەى بە پى شىلاو دەوروبەرىگرتو لىيدلنىباوو.

(إِطْبَان- بِالْمَكَانِ إِطْبَانًا): لە شوپنەكەدا دلنىباوو.

(الطَّابُون): چالئىكە ناگرى تىدا دەپارىزنو دەهيننەوه.

۲- (طَبْن وَطَبَن- الشَّيْءَ وَالشَّيْءِ. طَبْنًا وَطَبَانَةً وَطَبَانِيَّةً وَطَبُونَةً): بە شتەكەيزانى/ مېشكى بۆيچوو.

(طَبِن وَطَابِن): پىزان/ دەركپىكەر.

(طَابَن- هُ): لەگەلیدا رىككەوت.

(الطَّبِنَةُ (ج) طَبْن): وریایى و پىزانى/ دەركپىكردن.

۳- (الطَّبْن (ج) طَبْن): ۱-لاکە تۆپىو بۆ راوکردنى دال و درنده دادەنریت ۲-پارییهکە عمرهه کۆچەرمکان دەیکەن.

(الطَّبْن وَالطَّبِن): کۆیمكى (زۆر/ بېشومار). («أَيُّ الطَّبْنِ هُوَ»): ئەوه جۆكۆپهكى بېشومارى خەلكە.

(الطَّبْن) (مو): تەمبۆر يان عود.

(الطَّبْن وَالطَّبِن (ج) طَبْن): ۱-لاکەتۆپىو بۆ راوکردنى دال و درنده دادەنریت ۲-پارییهكى

عمرهه کۆچەرییهکانه.

(الطَّبْن): ۱-خانوو ۲-پووش و پەلاش و چیلکەو جەوال و شتیر که با دەیهینت.

(ج) طَبْن): ۱-لاکەتۆپىو که دەنریتەوه بۆ راوی دال و درنده ۲-پارییهكى عمرهه کۆچەرییه.

(الطَّبِنَةُ (ج) طَبْن): ۱-دەنگى تەمبۆر پاریهیکە.

۴- (الطَّبِنَجَةُ (ج) طَبَنَجَاتٍ (ترکیه): دەمانچە.

(طبا- هُ واطبى - هُ. طَبُوا وَأَطَبَاءُ): بە قسەى خۆش بانگیکرد.

طبى - (طبى- هُ. طبياً): بە قسەى خۆش بانگیکردو داپە پىش خۆى.

(-هُ إِلَيْهِ): بۆ ئەو بانگیکرد.

(-هُ عَنْهُ): لىيدوورخستەوه.

(أطبى- هُ. إطبَاءً): بانگیکرد.

(طَبِي. تَطْبَى- تِ النَّاقَةِ. طَبِي): سەرى گوانى مېحشوترەکه نەرمو شلبوو.

(الطَّبِي وَالطَّبِي (ع ا) واحِدُ الْأَطْبَاءِ): سەرى گوانى زىندەمورى يەكسەو دوو سەمو درندهو پىنەرم وەك حوشتر.

(الطَّبَوَاءُ وَالطَّبِيَّة- مِنَ النُّوقِ): مېحوشترىك سەرى گوانى نەرمبىت.

طث: (طَث- الشَّيْءِ. طَثًا): شتەكەى بە شەق يان بە لەپىدەست لە شوپنى خۆى لادا.

أَطِثٌ (مص): اجه شەق یان لەپیدەست
لیدان و دوورخستنەوهو لابرەن ۲-یارپیهکی
منداالانیه به داریکی خەر لەو شتە دمدن
دارمەکی پێیدەلین (أَلِطَّةٌ).

طثر: (طَثْرٌ وَطَثْرٌ - اللَّبْنُ طَثْرًا وَطُثُورًا):
شیرمگە مەیینی تیکەوت.

(طَاثِرٌ): نەمبە مەمو.

(أَطَثْرٌ - الشَّيْءُ): شتەکی زۆر کرد.

(أَلِطْرَةٌ): ۱- مەیینی شیر یان خەستبوونەوهی
ماسە ۲- قوڕە رەش ۲- قەوزە ۴- ژیانسی
تیروتەسەل/ دەولە مەندیی ۵- خوری مەر.

طَجِنٌ: (طَجِنٌ وَطَجَنٌ - الشَّيْءُ. طَجِنًا):
شتەکی سوور کردموه.

(أَلطَّاجِنُ وَالطَّيَجِنُ (ج) طَيَّاجِنٌ وَطَوَّاجِنٌ)
(یونانیە): تاوه یان ئەوهی شتی لەسەر
سوور دەکریتەوه.

(أَلطَّجِنٌ) (ط): شتی لە تاویدا سوورمەگراو.
طَج: ۱- (طَجَّ - هُ طَجًّا): راپهخت/ پانی کردموه/
کردیهوه.

إِنطَجَّ: کرایهوه/ راکرا/ والأکرا.

(أَلطَّجِحُ): توپگرموه/ رەنده.

(أَلطَّحَانُ): زهویی تەخت.

۲- (أَطَحَّ - هُ): ۱- دایمەزمویدا/ خستیه خوارموه
۲- هەلیدا/ تووریدا.

۳- ("طَحَّطَحَّ - هُ): شکاندى.

(-القَوْمُ وَبِالقَوْمِ): پەرمواز مێکردن و

فەوتاندى.

(- مَالُهُ): مالهەکی و سامانهەکی لەناو برد/
تەخشان و بەخشانیکرد.

(- الرَّجُلُ): بە قاقاو دەنگی بەرز پیکەنى.

(تَطَحَّطَحَّ): ۱- فەوتاو لەناوچوو ۲- شکا ۳-
بەرش و بلاو بووموه ۴- قاقایکرد.

طحر: ۱- (طَحَرَ - ت العَيْنُ فَنَاهَا): چاو مگە
رپۆهی دەرکرد.

(طَحُورَةٌ): چاوی رپۆهگرتوو.

(- تِ الرِّيحِ السَّحَابِ): باکە ههورمەکی
بلاو کردموه.

(أَلطَّحَرُ وَالطَّحَرُ): ههوری تەنکی بلاو بلاو.

(أَلطَّحِرَةُ وَالطَّحِرِيَّةُ): پەلەهه و رێک/ گەوالە
ههورێک.

(أَلطَّحُورُ): خێرا/ گورج.

(أَلطَّحُورُ وَالطَّحَرُ - مِنَ القَيْسِي): کەوانی
دوورهاوێژ.

(أَلطَّحُرُورُ (ج) طَحَارِيرُ): ههور.

أَلطَّحَارِيرُ: پەلەپەلەى ههور/ پارچە گەوالەى
ههور.

۲- (طَحَرَ. طَحْرًا وَطَحِيرًا وَطَحَارًا): بە نازارو
تەنگەنەفەسییهوه نالینەوه هەناسەى بۆ درا.

(أَلطَّحَارُ): جۆره زەحیرییهکە کە مرۆف
تەنگەنەفەسەمکات بە نازارموه هەناسەى بۆ

دەدریت.

۲- (طَحَّرَبَ): راپکرد/ هەلات.

(-القَرَبَة): مهشکه‌های پرکرد.

(أَلطَحْرِب): که‌فی منجه‌ل یان پووش و دارو پیسی که دمریا دمبخته لاه.

(أَلطَحْرِبَة وَالطَّحْرِبَة وَالطَّحْرِبَة): پارچه هموریک / گه‌واله هموریک یان پارچه جلیک.

طحل: ۱- (طحل - ه. طحلاً): دای به سپلیدا. (طَحِلَ طَحْلاً وَطَحَلًا): سپله‌که‌ی گه‌وره

بوو.

(طَحِلَ. طَحَلًا): هاواری سپلیکرد.

مَطْحُول: سپل تووشبوو / سپلناوساو.

(أَلطَحَال (ج) أَطْحَلَة وَطَحَل وَطَحَالَات)

(ع ۱): سپل که نیسفه‌نجیبه دمکه‌ویته لای

چه‌بی بو‌شایی مرؤفو و زیندموریرتروه به لاتهنیشته‌وه نووساوه.

(أَلطَحَال (طب): دمرده سپل.

(أَلطَحَل): سپلگه‌وره.

۲- (طَحَل - الإِنَاء. طَحَلًا): قاپه‌که‌ی پر لیوانلیو کرد.

(أَلطَحَل): ۱- پر ۲- تووره.

۳- (طَحِل - الماء. طَحَلًا وَطَحَلًا): ناومکه بوگه‌نبوو.

(أَلحِجَل): ناوی (قه‌وزاوی قه‌وزمگرتوو).

۴- (أَلطَحَل) (عند العامة): وردمگاو شتی وها زمانه راستیبه‌که‌ی (أَلحِثَا) به.

(أَلطَحَلَة): رنگیکی شیوه خو‌له‌می‌شی.

(أَلطَحَل (م) طَحَلَاء (ج) طَحَل): شتیکی

رنگ شیوه خو‌له‌می‌شی.

۵- (طَحَلَب - الماء): ناومکه قه‌وزه‌ی سهرکه‌وت.

(مُطَحَلَب وَمُطَحَلَب): ناوی (قه‌وزه‌سهرکه‌وتوو / قه‌وزه‌گرتوو).

(طَحَلَب - تِ الأَرْض): زهویه‌که به گیا سه‌وز بوو.

(أَلطَحَلَب وَالطُّحَلَب وَالطَّحَلَب) (ن):

روومکیکه له لکی قه‌وزمه‌واته زور سه‌وزه لاسک و گه‌لای همیه به‌لام رنگی نیبه له شوینه

ت‌رو شیدارمکاندا دمبیت زور جار شوینیکی زور دمگریته‌وه. جاری وا همیه به داره‌مو به

تاویرمه دمبیت.

(أَلطَحَلَبَة): تالیک.

"م‌علیه طَحَلَبَة): تالیکی پیومنیبه.

۶- (طَحَلَب - الرَّجُل): پیامگه‌ی کوشت.

طحلم: (طَحَم - عَلَيْهِ طَحْمَة): لی‌رپه‌ری و به‌لاماریدا (عامیة) له‌وانمه له (قَحَم) وه

هاتیبت و مرگری‌رابیت.

(أَلطَحْمَة و الطَّحْمَة وَالطَّحْمَة - مِنَ النَّاس): کومه‌لی خه‌لک.

(- مِنَ السَّيْلِ): لی‌شاویکی زور هاتووی.

(- مِنَ اللَّيْلِ): تاریکی زوری شهو.

(أَلطَحْمَة): ۱- پیایوی شهرانی ۲- گه‌له حوشتریکی گه‌وره زور.

(أَلطَحْمُوم): زور به گورو به ته‌کان.

(أَلطحوم): پر.

طحن: ۱- (طَحَنَ وَطَحَنَ الْبُرَّ طَحْنًا):

گه‌نمه‌که‌ی هاری و کردی به نارد.

(-الْمِنِيَّةُ الْقَوْمُ): مهرگ خویشگه‌لی (فهوتاند/

مراندنی).

(تَطَحَّنَ): ۱-مرد/ فهوتا ۲-یوو به نارد.

(أَلطحن والطحين): نارد.

(أَلطاحنة (ج) طواحين): ۱-مینی وشه‌ی

(الطاحن): ۲-ناردکه‌ر/ هارمر ۲-دانی خری.

(أَلطحان): ۱-ناشه‌وان ۲-ناردفرۆش.

(أَلطحانة): ۱-ناشه‌وانی ۲-ناردفرۆشی.

(أَلطاحون والطحونة (ج) طواحين):

۱-دمستار ۲-ناش.

(أَلطحون والطحانة): ۱-جه‌نگ/ شه‌ر

۲-دمسته‌به‌کی گه‌وره‌ی سوپا ۳-حوشترگه‌لیکی

گه‌وره.

(أَلطحنة (ج) مطاحن): ناشی ئاو یان

ناشی با یان ناشی هه‌لم یان به کارمبا نیشی

بی‌ده‌کریت.

(أَلطحنة (ج) مطاحن): شوینی هارین.

۲- (طَحَنَ تِ الْأَقْعَى طَحْنًا): ماره‌که

بی‌چیگرده‌وه.

(مِطحان): ماری بی‌چکه‌رموه.

طحا: ۱- (طحا. طحوا): ۱-دوورگه‌وته‌وه ۲-

فهوتا/ مرد.

(-الشيء): پالی به شته‌که‌وه نا/ راپیدا/

دووریخسته‌وه.

(-بِالْكِرَّة): تۆبه‌که‌ی هه‌لدا.

(-القوم): پالیان به‌یه‌که‌وه‌نا/ که‌وته‌نه پالنانی

یه‌کتری.

(-الرَّجُل): رۆیشت/ سه‌ری خۆی هه‌لگرت.

(«طحا به هه‌مه»): مه‌راق و خه‌مه‌ت سه‌ری

بی‌هه‌لگرت و له هه‌موو شتیکیکرد.

۲- (طحا. طحوا): راکشا/ پالکه‌وت.

(-الشيء): شته‌که‌ی راخست و درێژیکرد.

(-الشيء): شته‌که ته‌ختبوو و درێژبووه‌وه.

(-بِفِلاَنٍ شَحْمَةً): به‌زو چه‌وری له‌شی پان و

پۆریکرد/ قه‌له‌ویکرد.

(أَلطحا): زه‌ویی ته‌خت/ ته‌ختایی.

(أَلطاحي) (فا): ۱-ته‌خت و پانبوو ۲-پراکشاو ۳-

کۆبه‌کی گه‌وره/ کۆمه‌لیکی مه‌زن.

(مُظَلَّةٌ طاحية ومطحوة ومطحية):

چه‌تریکی زۆر زل زۆر گه‌وره.

(بِقَلَّةٍ مُطحية): سه‌وزمه‌کی پانه‌وه‌بوو/

خۆی به‌سه‌ر زه‌ویدا بلاوکردۆته‌وه.

۳- (طحا- القمَر. طحوا): مانگ هه‌له‌هات و

رووناکیدا.

(أَلطاحي) (فا): به‌رز/ هه‌له‌هاتوو.

طحي: (طحي- الشيء. طحيا): شته‌که‌ی

راخست/ ته‌ختکرد.

(-الرَّجُل): راکشا.

(أَلطحية): پارچه هه‌وریک/ گه‌واله

ههوریک.

طَخَّ: ۱- (طَخَّ. طَخًا): درو سمرسهریبوو/

ههلکردن له گهلیدا گرانیبوو.

- الشیء: شتهکهی دوور ههلدا.

(الطَّخَّة): تهختهیهکه مندالان یاری

پیدمکهن.

۲- (طَخَّطَخَ- الشیء): شتهکهی ریخستو

دایه دمیهک.

(- اللیل): شهوی تاریککرد.

(تَطَخَّطَخَ- السَّحَابُ): ههورمهکه بهیهکداجوو/

نیشتهسمر یهک و تهختبوو/ ریکیوو.

(الطَّخَاطِخُ): تاریکی.

۳- (الطَّخَّطَاخُ): بهدخوو/ سمرسهری/

بهدرهوشت.

طَخَشَ: (طَخَشَ- تِ الْعَيْنُ طَخَشًا وَطَخَشًا):

چاومکه تاریکداهات/ تاریکیوو.

طَخِمَ: (طَخِمَ وَطَخِمَ. طَخِمًا وَطَخَامَةً):

لووتبهرزهی نواند/ فیزیکرد.

(إِطَخِمَ- اللَّحْمُ): گوشتهکه وشکهلاتو

ریشبوو/ ریشداگهرا.

(الطَّخْمَةُ): رهوه بزن.

(الطَّخْمَةُ): رهشی سهری لووت.

(الطَّخْمُ): سهری لوزی چوارپیی یان دهمی

مرؤف.

(الطَّخْمُ وَالطَّخِيمُ): گوشتی وشکهومیبوو.

طَخَا: ۱- (طَخَا- اللَّيْلُ. طَخُوا وَطَخُوا):

شهوتاریکیوو.

(الطَّخَاءُ): ۱- ههوری بلند/ بهرز ۲- دلتهنگیی/

خهفتهی دل.

(الطُّخِيَّةُ وَالطُّخِيَّةُ وَالطُّخِيَّةُ): ۱- تاریکی

۲- گهواله ههوریک.

(الطَّخْوَاءُ وَالطُّخِيَاءُ- مِنَ اللَّيَالِي): شهوانی

تاریک.

(الطَّاخِيَّةُ): زور تاریک/ شهومزنگ.

۲- (الطُّخِيَّةُ (ج) طُخِيُونُ): گهوج.

طَرَّ: ۱- (طَرَّ- الماشية. طَرًّا): ناژهلهکهی توند

(لیخوری/ رادا).

(- الأبل): حوشترمکانی کؤکردموهو دانیهوه

دمیهک.

(- فلاناً): ۱- فیساری دمرکرد ۲- بهرزلههیدنا.

(أَطَّرَ- هُ): دهریکرد/ بهریکرد.

(- هُ على الأمر): فریوی کارمکیدنا.

۲- (طَرَّ- القوم. طَرًّا): بهلای خویشگهلدا

رابوارد.

(طَرًّا): گشتیان/ ههموویان.

(جاؤوا طَرًّا): گشتیان/ سهرابا/ ههموویان

هاتن.

۲- (طَرَّ- السَّكِينُ. طَرًّا): جههؤکهی تیزکرد.

(- البنيان): خانهکهی تازه کردموهو/ دمستی

به خانوومکهدا هینا.

(- الحوض): گؤلهکهی سواغدا.

(سِنَانٌ طَرِيرٌ): نووکی نیزهی تیزکراو.

۴- (طَرَّ - الشيءَ طَرّاً): شته‌گهی بری / له‌تکرد.

(- الثوبُ): جله‌گهی هه‌لدیری / هه‌له‌ینا په‌وه / هه‌لقلیشانده.

(- تِ الإبلِ الجِبَالُ): حوشتر مکان کیوم‌گه‌یان بری.

(- المالُ): ماله‌گهی سامانه‌گهی تالان‌کرد / به‌تالان‌برد.

("طَرَّ عَقْلُهُ"): هوشی لیس‌مند / هوشی / نه‌مغلی / لم‌بهر بری.

(طَرَّرَ - تِ الجاريةِ): که‌نیزه‌که‌که‌بهر چه‌میکردو / به‌ریدایه‌وه.

(أَطَّرَ - هُ): بری / لم‌تیکرد.

(أَطَّرَ (ج) أَطْرَارُ): که‌نار / هه‌راغ / لیوار.

("هُوَ يَحْمِي أَطْرَارَ الْبِلَادِ"): نه‌و که‌ناری ولات / دمه‌پاریزیته.

(أَلْطَرَّةُ (ج) طُرَات و طُرَر و طِرَار و أَطْرَارُ): ۱- په‌رچه‌می سه‌رناوچه‌وان ۲- ناوچه‌وان /:

ته‌ویل ۲- پینشی سه‌ر ۴- (هه‌راغ / لیواری / په‌راویزی / دامینی) هه‌موو شتیکی ۵- په‌راویزی

په‌رتوک / کتیب ۶- (لیواری / ره‌وخی) ره‌وبارو / دۆل ۷- په‌رچه‌ هه‌وریکی دریزه‌موه‌بوو که‌ وه‌ک

ریگا بنوینیت ۸- نیشانه‌و نهره‌ی به‌رگ / جل- (أَلْطَرَّازُ): که‌رفانه‌پر که‌ که‌رفانو جل

هه‌لده‌هینیته‌وه‌مو شت دمه‌بات.

۵- (طَرَّتْ يَدُهُ. طَرّاً و طُروراً): ده‌سته‌که

بررا / فه‌رتاو که‌وت.

(- الرَّجُلُ مِنَ السَّطْحِ): له‌ سه‌ره‌بانه‌که‌وه / که‌وته خوار‌ی.

(أَطَّرَ - هُ): خسته‌ی خواره‌وه.

۶- (طَرَّ - الشَّارِبُ أَوِ النَّبَاتُ): سه‌میله‌که‌ یان / ره‌وه‌که‌که‌ سه‌ری دمه‌ره‌ینا / دمه‌رات.

(- تِ النُّجُومِ): نه‌سته‌یرمه‌کان (شه‌وه‌قیاندا په‌وه / که‌وته ورشه‌ورش).

(أَلْطَرَّةُ): ۱- جاریکی سه‌ر دمه‌ره‌ینا / دمه‌راتن ۲- جاریکی شه‌وه‌قدانه‌وه.

(عَلَامٌ طَارَ أَوْ طَرِيْرٌ): مه‌ردمه‌ندالیک / که‌ سه‌میلی خمه‌تیداییته / که‌نده‌مووی لیها‌تبیته / سه‌میلی دمه‌رکردبیته.

(طَرَّ شَارِبُهُ): سه‌میلی دمه‌رات.

۷- (أَلْطَرَّةُ): که‌مه‌ر / ناوچه‌د.

(أَلْطَرَّةُ وَالصَّوَابُ الطُّغْرَاءُ): نی‌شانه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر بلاوکه‌راوه‌و په‌ره‌مکانی شا‌ دمه‌ریته که‌

تیایدا ناوو نازناوو شتیتری شای تیدا دمه‌بیته و به‌ شیومه‌کی تایبه‌تی دمه‌بیته.

(أَلْطَرِيَانُ): دمه‌ریه‌که‌ که‌ خواردنی تیدا / دمه‌خوریت.

(غَضَبٌ مُطَّرٌ): تووره‌بوونیک که‌ له‌ جینی / خویدا نه‌بیته.

(أَلْطَرَّةُ): نهریت / خوو.

(لَهُمْ مُطَّرَةٌ حَسَنَةٌ): خویه‌گی / نهریتیکی / باشیان هه‌یه.

طراً: ۱- (طَرَأَ عَلَيْهِمْ طَرَاءٌ وَطُرُوءٌ): له پر له ناكاودا له دووروه هاتنه لای یان دایان به سمریاندا.

(«طَرَأَ عَلَيَّ هَمٌّ لَا أَطِيقُهُ»): له ناكاو مهراقیک دای بهسمرمدا که بهرگهی ناگرم.

(الطَّارِي (فا) (ج) طَرَاءٌ وَطَرَاءٌ): ۱- ناكاوی و بهرپیکهوت ۲- نامۆ/ بیگانه/ نهناس/ ناجسن/ نارپسهن ۴- تازه دمرکهوتوو.

(الطَّارِئَةُ (ج) طَوَارِي وَطَارِئَات): ۱- می و شهی (الطَّارِي) ۲- وهی/ چورتووم/ رووداوی گران/ بهسمرهات ۲- تاقمه خه لکیک که کۆچیان بۆ ولاتیک کردییت و خه لکی رسه نی ولاته که نه بن/ بیگانه بن.

(الطَّرَانُ): کاری ناشیرین و نابه جی.

(حَمَامٌ طُرَانِي): کۆتریکی بهرموازه که بهرپییتنه نهو شویننه و له شوینیتره وه هاتییت.

(«كَلَامٌ طُرَانِي»): قسهی (پیس/ ناشیرین)/ بیشه رمانه.

۲- (طَرُوْ- النَّبَاتُ وَنَحْوَهُ. طَرَاءَةٌ وَطَرَاءٌ): رووه که که وه شتی له و بابه ته تهر و ناسک و تازه بوو.

(طَرِيءٌ): نهرم و تازه و ناسک.

۲- (أَطْرَأَ- هُ): زۆر پیایدا هه لدا/ هه لینا.

۴- (الطَّرَانُ): ری/ ریگا.

(طَرَاةُ السَّيْلِ): ته ورثمی لیشاومه که و زۆری

ئاومه کی.

طرب: ۱- (طَرِبَ. طَرِبًا): له خوشیاندا یان له داخ و خمه فته دا که وه هه له که سه ماو گۆرانی/ که وه جرت و فرت و هاوار هاوار.

(طَرِبَ): هه له بهزو دابهز کردوو گۆرانی یان هاوار کرد.

(طَرِبَ): گۆرانیی (چری/ وت).

(-ه): جوو لاندی/ خسته هه له که سه ماو گۆرانیوتن.

(- فِي صَوْتِهِ): سۆزی به دهنگیداو چریکاندی و هیزی دایه و گۆرانییه که ی (وته وه/ چه نده باره میکرده وه).

(أَطْرَبَ وَتَطْرَبَ- هُ): خسته گۆرانی و هه له پهرین.

(اِسْتَطْرَبَ): خوشیی گۆرانیی و هه له پهرینه که ی گهرمبوو/ نارمزوی گۆرانی هه ستا.

(-فَلَانًا): داوای گۆرانی و هه له پهرینی لی کرد.

(-الْإِبِلَ): به گۆرانی حوشره گانی هی نایه جووله و لی بخورین.

(الطَّرْبُ وَالْمِطْرَابُ وَالْمِطْرَابَةُ): گۆرانی بیژیکی به بهزم و که یفی هه می شه یی.

(الْمِطْرِبَ): گۆرانی بیژی که به دهنگ و ناوازو گۆرانییه که ی خه لک که یفخوش بکات.

۲- (طَرِبَ- عَنِ الطَّرِيقِ): له ریگه که لایدا.

(الْمِطْرَبُ وَالْمِطْرَبَةُ (ج) مِطْرَابِ): (باریکه/ ته سه که) ریگه.

(-الطَّارِبُ): رینگه‌ی جیاجیایو له‌یه‌که‌وه بوو.
 ۲- (الطَّرِبَال (ج) طَّرَابِيل): ۱- باله‌خانه /
 ته‌لار ۲- نالایه‌ک که له دووره‌وه دمرکه‌ویت ۲-
 تاویریکی گه‌پی دمر جووی لووتکه‌ی شاخ.
 (طَّرَابِيلُ الشَّامِ): لووتکه به‌رزمکانی شام.
 (الطَّرِبِيل (ج) طَّرَابِيل): ۱- گاسن ۲- جه‌نجر.
 ۴- (الطَّرْبُون) (سریانیة): چووزی تازه‌ی
 ناسک و نهرمی درخت.
 الملحَق:
 طربش: (الطَّرْبُوش (ج) طَّرَابِيش): فیستی
 سه‌رکه‌خره فیستی بیایو سووره‌وه چه‌پکه
 ریشوویه‌ک به‌لایه‌کیدایه‌ته‌خواری.
 (طَّرَحَ - الشَّيْءَ وَبِالشَّيْءِ): شته‌که‌ی (هه‌لدا /
 فریدا / تووریدا / هاویشته).
 (- هُ عَنْهُ): لیدوورخسته‌وه‌وه فریدا.
 ("طَّرَحَتِ النَّوَى بِفُلَانٍ كُلَّ مَطْرَحٍ"):
 نیاز فیساری به‌هه‌وو لایه‌کدا بردو
 دوورخسته‌وه.
 (طَّرَحَ - الثَّوْبَ عَلَيْهِ): جله‌که‌ی (کرده‌به‌ر /
 به‌سه‌ردا کرد).
 (- بَ الْأُنْثَى): میکه به‌راویره بوو. ژنه‌که
 منداله‌که‌ی له‌بار چوو.
 (- الحَاسِبُ): ژمارمیه‌کی له ژمارمیه‌کی له
 خو‌ی گه‌ورمتر دمرکرد.
 (طَّرَحَ): ۱- تونده‌ه‌لیدا زور دوورخسته‌وه.
 (طَّرَحَ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی ته‌واو دوورخسته‌وه.
 (- بِه السَّفَرِ إِلَى نَاحِيَةِ كَذَا): گوزار / سمفهر
 بو فیسار که‌نار هه‌لیداو دوورخسته‌وه.
 (- الْأُنْثَى): به‌ری به‌میکه یان به ژنه‌که
 فریدا / منداله‌که‌ی به ژنه‌که له‌بار برد.
 (إطْرَحَ - هُ): ۱- فریدا / هه‌لیدا ۲- دوورخسته‌وه.
 (الطَّرَحُ = المَطْرُوحُ): ۱- فریداو ۲- دوورخراوه
 ۲- کورپه‌له‌یه‌ک که دایکی (فریبیدات / له‌باری
 بجیت) بیس ته‌واو پیگه‌بیشته‌ی.
 (الطَّرَحُ (مص) والَطْرَاحِ وَالطَّرُوحُ): شوینی
 دوور.
 (الطَّرْحَةُ): ۱- جاریک دوورخسته‌وه / جاریک
 له‌بار چوون ۲- ته‌یله‌سان ۲- سه‌رپوش که
 لاکیشه‌یه (نهمه لای ریشه خه‌لکه‌که‌یه).
 (الطَّرِيحُ (ج) طَّرْحَى = المَطْرُوحُ): ۱- پالکه‌وتوو /
 راکشاو ۲- پراخراو ۲- هاویرژراو ۴- له‌به‌ر بیکه‌لکی
 فریداو.
 (المَطْرَحُ (ج) مَطْرَاحٍ): ۱- شوینی تیفریدان /
 گلینجانه ۲- نوین / شوینی راکشان.
 («مَطْرَحَكَ هَذَا المَطْرَحُ»): چی خسته‌یتیه
 نهمه‌وه که تیکه‌وتوویت و تیدایدت.
 (طَّرَفٌ مَطْرَحٌ): جاویکی تیژی دووربین.
 (المَطْرَحُ) (مفع): فریداو / بیکه‌ک.
 ("قَوْلٌ مَطْرَحٌ"): ناخاوتنیکی بیکه‌ک که
 که‌س ناوری لیناداته‌وه / نافه‌رؤزکراوه.
 ۲- (طَّرَحَ - عَلَيْهِ مَسْأَلَةٌ طَرَحًا): ۱- پرسه
 بابه‌تیکی خسته به‌رده‌م ۲- راویژی پیکرد.

(-الطَّارِبُ): رینگه‌ی جیاجیایو له‌یه‌که‌وه بوو.
 ۲- (الطَّرِبَال (ج) طَّرَابِيل): ۱- باله‌خانه /
 ته‌لار ۲- نالایه‌ک که له دووره‌وه دمرکه‌ویت ۲-
 تاویریکی گه‌پی دمر جووی لووتکه‌ی شاخ.
 (طَّرَابِيلُ الشَّامِ): لووتکه به‌رزمکانی شام.
 (الطَّرِبِيل (ج) طَّرَابِيل): ۱- گاسن ۲- جه‌نجر.
 ۴- (الطَّرْبُون) (سریانیة): چووزی تازه‌ی
 ناسک و نهرمی درخت.
 الملحَق:
 طربش: (الطَّرْبُوش (ج) طَّرَابِيش): فیستی
 سه‌رکه‌خره فیستی بیایو سووره‌وه چه‌پکه
 ریشوویه‌ک به‌لایه‌کیدایه‌ته‌خواری.
 (طَّرَحَ - الشَّيْءَ وَبِالشَّيْءِ): شته‌که‌ی (هه‌لدا /
 فریدا / تووریدا / هاویشته).
 (- هُ عَنْهُ): لیدوورخسته‌وه‌وه فریدا.
 ("طَّرَحَتِ النَّوَى بِفُلَانٍ كُلَّ مَطْرَحٍ"):
 نیاز فیساری به‌هه‌وو لایه‌کدا بردو
 دوورخسته‌وه.
 (طَّرَحَ - الثَّوْبَ عَلَيْهِ): جله‌که‌ی (کرده‌به‌ر /
 به‌سه‌ردا کرد).
 (- بَ الْأُنْثَى): میکه به‌راویره بوو. ژنه‌که
 منداله‌که‌ی له‌بار چوو.
 (- الحَاسِبُ): ژمارمیه‌کی له ژمارمیه‌کی له
 خو‌ی گه‌ورمتر دمرکرد.
 (طَّرَحَ): ۱- تونده‌ه‌لیدا زور دوورخسته‌وه.
 (طَّرَحَ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی ته‌واو دوورخسته‌وه.

(طَارَحَ - هُ. الْكَلَامُ أَوْ الشِّعْرُ أَوْ الْغِنَاءُ - مُطَارَحَةً): وتویژانکرد یان شه‌ره شیعیانکرد / سمرنجیان دهریاره‌ی هه‌لبه‌ست و یژمه‌و گۆران‌ی و موسیقا بویه‌کتر دهریری.

(تَطَارَحَ - الْقَوْمُ الْكَلَامَ أَوْ الْغِنَاءَ): هه‌ریه‌که بۆجوونی خۆی دهریری و قسه‌یان له‌سه‌ر موسیقاو گۆران‌ی و شتیر کردو رایان گۆرییه‌وه. (الْأَطْرُوحَةُ): ۱- پرسیه‌بامه‌ت که بخریته به‌رجاو ۲- نامه‌یه‌کی دانراو دهریاره‌ی بابه‌تیکی زانستی یان ویژمی یان هه‌ر بابه‌تیکیتر بۆ سه‌لمانندی باسیک و مهرگرتنی پله‌یه‌کی به‌رز ی پروانامه وه‌ک ماجستیرو دوکتورا پاش لیکۆلینه‌وه‌و هه‌لگێرو داگیرکردنی نامه‌که.

۳- (طَرَحَ. طَرَحًا): خۆشگوزهران و دارایه‌کی زۆر بوو / که‌وته نازیکی ته‌واوه‌وه.

۴- (طَرَحَ. طَرَحًا): به‌دروشتبوو.

۵- (طَرَحَ الْبِنَاءَ): خانه‌که‌ی / بیناکی زۆر بلند هه‌ستاند.

(الْأَطْرُوحُ (ج) طُرُوحُ): دارخورماکه که پهل و بنی هیشوو خورماکانی به‌شکیی و به‌ درژیی به‌دار خورماکانه‌وه پاش لیکردنه‌وه‌ی خورماکه دهمینیته‌وه.

(رِمْحٌ مِطْرَحٌ): نیزمه‌کی / رمیکی درێژ.

الملحق:

طرح: (الطَّرْحُ): ۱- فریدان و نه‌ویستن / نه‌فه‌رۆزکردن.

(“طَرَحُ النَّوَاةِ”): فریدانی ناوکه خورما یان هه‌ر ناوکیکیتر فریبدریت ۲- خستنه به‌رجاوو به‌ گویدادان.

(“طَرَحُ السَّوَالِ”): پرسیار لیکردن و خستنه به‌رجاو ۲- پێشکه‌شکردنی نامه‌یه‌ک بابه‌تیک بۆ لیکۆلینه‌وه‌و سه‌رنج لیدهریری.

(الْعَرْضُ = الطَّرْحُ): خستنه به‌رده‌م و سه‌رنج. (طَرَحُ السَّأَلَةِ): بامه‌ت خستنه‌پروو.

(الطَّرْحُ) (ع ح): ژماره‌یه‌کی بچووک له ژماره‌یه‌کی گه‌وره دهرکه‌یه‌ت.

(طَرَحَ الْجَنِينِ): کورپه‌له له‌باربردن یان فریدان پێش نه‌وه‌ی کۆکییت و ته‌واو پێگه‌پشتبیت له‌سکی داکیدا.

طرح: ۱- (الطَّرْحَانُ وَالطَّرْحَانُ (ج) طَرَاخِنَةٌ) (خَراسَانِيَّةٌ): سه‌رۆک.

(الطَّرِيخُ) (ح): ورده ماسییه‌که سویر دهرکیت و هه‌له‌مگرت.

(الطَّرْحُونُ) (ن): ته‌رخوون سه‌وزمه‌کیه ته‌مه‌ندریژه له‌ سیریا یان توتاریاوه هاتوو له‌ نه‌وروپادا له‌ سه‌ده‌کانی ناوهراسته‌وه ده‌چینریت گه‌لاکه‌ی وه‌ک به‌هارات به‌کاردیت. ۲- (إِطْرَحَمَ - اللَّيْلُ): شه‌و تاریکبوو.

(- الرَّجُلُ): چاوی ماندوو بووو کز بوو.

طرد: ۱- (طَرَدَ - هُ. طَرَدًا وَطَرَدًا): دهریکرد / دووریخسته‌وه / دهرپه‌راند / راوینا ۲- لایخست و لایردو پنی وت: لاهوه لاجۆ / لیمدوورکه‌وه‌رموه.

ههـ لـ پـ رـ او ۲- حوشتری دزراو ۳- په رۆبهك كه
 تهردمهكریت و تهنووری پیدمهسرپیت.
 (أَلْطَرْدُ (ج) مَطَارِدُ): كورته (نیزه/ م).
 (أَلْطَرْدَةُ): هُوو مایهی (دمرکردن/
 دوورخستهوه/ راوانان).
 ۲- (طَرْدَ- الإِبِلَ طَرْدًا و طَرْدًا): حوشتره
 بلاومکانسی راواناو گردیکردنهوهو دانیه
 پێشخۆی/ لیبخورپین.
 (طَرْدَ- السَّوْطُ): قامچیهكهی درێژکردموه/
 درێژکرد.
 (إِطْرَدَتِ الْأَنْهَارُ): رووبارمکان كشان.
 (- الْأَمْرُ): كارمهكه شوینی خۆی گرت و راست
 رۆیشت و روویكرده ئهجامی باش.
 (- الْقَوْمُ إِلَى الْمَسِيرِ): يهك له دواى يهك ملی
 رێیانگرت و رۆیشتن.
 (إِسْتَطْرَدَ): لهسهر قسهكهی رۆیشت و قسهی
 به دواى قسهدا هیناو پێی تهواوکرد.
 (- إِلَيْهِ الْأَمْرُ): كارمهكهی پێگههشت.
 (أَلْطَرْدُ): ناوی پیدارۆیشتوو كه زهلامو ولاخ
 بیایدا بروات.
 (أَلْطَرَادُ): قنج/ رێك/ راست.
 (فُلَانٌ يَمْشِي مَشْيًا طَرَادًا): رێك/ راست/
 قنج دمروات.
 (أَلْطَرَادُ): ۱- شوینی بهرفراوان ۲- پرۆژی درێژ.
 (أَلْطَرِيدُ): پاشمهبرهو پێشمهبرهی
 لهدايكبوو.

(- هُ مِنَ الْبِلَادِ): له ولاتهكهی دمربهدمریكردو
 دمربهپهراوند/ دووربخستهوه.
 (طَرِدَ. طَرْدًا): خهريكی راوگردنبوو كردی
 به پێشهی خۆی.
 (طَرْدَ- هُ عَنِ الْبَلَدِ): له ولاتهكهی دوورخستهوه/
 دمریكرد/ شاربهمدیریكرد/ ولاتبهمدیریكرد.
 (طَارَدَ- الْأَقْرَانُ. طَرَادًا و مَطَارَدَةً): هاوڕێیان
 پهكتریان راوانا.
 («هُمْ فَرَسَانُ الطَّرَادِ»): سوارمهكهن پهكتری
 ههلهدمهفرپینن و راودمنپین.
 (أَطْرَدَ- هُ): ۱- ههرمانی دمركردنیدا
 ۲- دمربهدمریكرد/ پهروهوازمیكرد.
 (تَطَارَدَ- الْقَوْمُ): پهكتریان راوانا نیشته
 سهریهك/ پهكتریان ههلیری.
 (إِطْرَدَ): دووركهوتهوه.
 (إِنْطَرَدَ): دمربهپهرا/ دمربهدمر بوو.
 (إِسْتَطْرَدَ- لَهُ): به درۆو فیسل/ به پیلان
 لهبهردهمیدا ههلات و لییدووركهوتهوه.
 (أَلْطَرَادُ) (مَص): كورته نیزه/ كورتهرم.
 (أَلْطَرَادُ): ۱- دمركهريكی توند/ راونهريك كه
 زۆر راوبنیت ۲- پاپۆریكى جهنگی خیرا كه
 راوی پاپۆری دوژمن بكاتو دووربخاتهوه.
 (أَلْطَرِيدُ = أَلْطَرُودُ): ۱- دمربهپهرا/ راو/
 دمركراو/ دوورخراوه/ دمربهدمر كراو/
 راوانراو/ پهروهوازمكراو ۲- ههلاتوو.
 (أَلْطَرِيدَةُ (ج) طَرَائِدُ): ۱- نیچیری راوانراو

طرز: ۱- (طَرَزَ. طَرَزًا): رهوشتی راستبووموه که له پيشدا به دخوو بوو.

(- في الملبس): شيكپوشبوو/ بهرگی که شخهو رپکی له بهر کرد.

(طَرَزَ- الثوب): پۆشاکه که ی به تیلقرمه و سیم تیهه لکیش کردو به وینه نه خشاندی و چنی.

(تَطَرَزَ- الثوب): پۆشاکه که نیگار کیشبوو به سیم و شتیت رازینرایهوه.

(- في لبسه): هه بهرگی جوان و نایاب و که شخه ی له بهر کرد/ شيكپوشبوو.

(الَطَّرَزُ): ۱- روخسار و قه لافمت ۲- دیمه ن/ روالمت.

(«ما أَحْسَنَ طَرِزُهُ»): قه لافمت و دیمه نی چهنده جوانه ۲- رپی/ رپگه/ چونیه تی ۴- رپکخستن و رپکهؤنینهوه/ رپکدامه زانندن.

(الَطَّرَازُ (ج) طَرَزُ): ۱- شیواز/ شیوه ۲ وینه و نیگاری سه ر جل ۲- نه و شوپنه ی که پۆشاک ی گران و باشی تیدا ده چنریت و دروستده کريت.

(«هَذَا عَلَى طَرَازِ ذَاكَ»): ئەمه له سه ر شیوه ی ئەومه یه.

(«لَيْسَ هَذَا عَلَى طَرَاظِرَاكَ»): ئەمه له هی تۆ ناجیت و له سه ر رهوشی و بیر کردنه وه ی تۆ نییه.

(الَطَّرَازُ وَالْمُطَّرَزُ): گولچن و نیگار چن و

(- مِنَ الْأَيَّامِ): رۆژانی درپژ.

(الَطَّرِيدَانِ): شهوورپۆژ.

(حُكْمُ مُطَّرِدٍ): (هه رمانیکی گشتیی، بریارپکی گشتیی، دمه لاتیکی گشتیی) که هه موو لایه ک وه ک یه ک بگریته وه و شازی تیدا نه بیت.

(«القَاعِدَةُ الْمُطَّرِدَةُ»): ده ستوورپکی یان بنچینه یه کی گشتیی بیشار/ بیدمه ریی.

(يَوْمٌ مُطَّرِدٌ): رۆژپکی درپژ.

۳- (الَطَّرِدُ (ج) طُرُودٌ): بیچووله ی درهختی خورما.

(الَطَّرِدَانِ (ز): زریزانه که له گه ل گهنمدا دمبیت.

(الَطَّرِيدَةُ (ج) طَرَائِدُ): راسته/ تهخته ناو ریشمپکی درپژ و له و بابه ته.

(الَطَّرِدَةُ وَالْمُطَّرِدَةُ): ناو مه راستی (رپگا/ شه قام).

المالحق:

طرِد: (الَطَّرِدُ): ۱- دمر کردن/ دمستپووه نان/ بهر کردن/ له شوین لابر دن) وه ک سزایه ک.

(«طَرِدُ الخَادِمِ»): نوکمه ر دمر کردن.

(«طَرِدُ تَلْمِيذٍ»): دمر کردنی قوتابیه ک

۲- لیکۆلینه وه ی بابه ته بهر سیار " راسته وانه و پیچه وانه ن" له هه موو روویه که وه له بهر سیارمه که بکۆلپته وه.

الَطَّرِدُ (ج) طُرُودٌ): که لوپه ل و شتی نییراوه و پیچراوه به پۆسته و شوینیترا.

نه‌خشچنی سهرپوشاک و بهرگ.

(الطَّرَازَة): بيشه‌ی نه‌خس و نیگارو گولو

وینه جنینی سهر بهرگ / پوشاک.

۲-(طَرَز - ه. طَرَزَا): به مشته‌کۆله لییداو

دمریکرد.

طرس: ۱-(طَرَس - الشَّيْءُ طَرَسًا): شته‌که‌ی

نه‌هیئت / سربیه‌وه.

(طَرَس - الْكِتَابُ): ته‌او نووسینه‌که‌ی

سربیه‌وه.

(ه): گهنیکرد / تییکدا / خرابیگرد.

۲-(طَرَس - الْكِتَابُ طَرَسًا): نووسییه‌وه.

(طَرَس - الْكِتَابُ): نووسییه‌وه.

(-البَاب): دهرگا‌که‌ی ره‌شکرد.

(-الكَاتِبُ): نووسهرمه‌که نووسینه‌که‌ی له‌سهر

شوینه سهر او مه‌که نووسییه‌وه.

(الطَّرَس (ج) أَطْرَاس و طَرُوس): ۱-پهره

کاغه‌ز. په‌ره کاغه‌زیک که سهر اربیته‌وه و

له‌سهری نو سهر اربیته‌وه.

۲-(تَطَرَس - فِي الْمَاكِل): کهوته سهر نچدان و

هه‌لبژاردنی خواردنه‌کانسی / کامه‌ی به‌دل‌بوو

باشبوو نه‌وه‌ی خوارد.

(عَنِ الشَّيْءِ): بی‌زی له شته‌که بووه‌وه / خۆی

لیدووورخسته‌وه / توخنی شته‌که نه‌که‌وت.

طرش: ۱-(طَرَش. طَرَشًا): گوئی په‌گیکه‌وت /

که‌ر‌بوو.

(أَطْرَش (م) طَرَشَاء (ج) طَرَش): که‌ر.

(تَطَارَش): خۆی به که‌ر (نواند / دهرخست /

بیشاندا) // خۆی به نارمزوو که‌ر کرد.

(الطَّرُشَة = الطَّرَش): که‌ریی.

(الْأَطْرَش وَالْأَطْرُوش): که‌ری ته‌او.

۲-(طَرَش - هُ بِالْمَاءِ طَرَشًا) (عامیة): ناوی

بیداگردو پیسیکرد.

(-الْبَيْت) (عامیة): خانوومه‌که‌ی به گه‌ج، به

گله سپی ته‌راو کرد.

(الطَّرَش (عامیة): نه‌وه‌ی خانووی پئی

سپیدمه‌کریته‌وه وه‌ک گه‌ج و گله سپی.

۲-(الطَّرَش (ج): مانگا و گاجووت و گامیش /

ره‌شه‌و‌لاخ.

۴-(طَرَشَم - اللَّيْل): شه و تاریک‌بوو / تاریک‌داهات.

طرط: ۱-(طَرَط. طَرَطًا): ۱-گه‌وجبوو.

(طَرَط): گه‌وج ۲-طَرِك: تووکی برۆی

ته‌نکبوو.

(طَارَط الْحَاجِبِينَ و طَرَطُهُمَا و أَطْرَتْهَا

و أَطْرَط (م) طَرَطَاء): برۆ ته‌نک.

(إِمْرَأَةٌ طَرَطَاءُ الْعَيْنَيْنِ): ژنیکی برژانگ

ته‌نک / برژانگ سووته‌مه‌رؤ.

۲-(طَرَطَر): بی‌نا‌بروو پیکی‌کردو که‌وته فش و

هوور.

(الطَّرَطُور): ۱-پیاوی باریکه‌له‌ی قووج ۲-قوچه‌کی

دریژی ته‌سک و باریک خه‌لکی لوبنان و سوریه‌و

فه‌له‌ستین بو ژزاندنه‌وه‌ی ژنان گلا و قوو‌وجیان

دمکردنه سهر له‌وانه بوو پییدمه‌وترا (طَنْطُون)

(الطَّرْف - مِنَ النَّاسِ): کهسیکی چاوبرسی و
چاوجنۆک/ هرچی ببینیت به ناواتهومیه بؤ
خۆی بیت.

(الطَّرْفَةُ): ۱- تیلهمهک/ نیگایهک ۲- (پنتیکی
خوین که له چاودا بهیدادبیت).

(الطَّارِفَةُ (ج) طَوَارِف): مینی وشهی
(الطَّارِف): چاوفرین.

(جَاءَ بِطَارِفَةٍ عَيْنٍ): سامانیکی زۆری
چاوفرینی هیئا.

(الطَّوَارِف): چاومگان.

(لَا تَرَاهُ الطَّوَارِفُ): چاومگان نایبینن/
بهرچاوناکهون.

(طَوَارِفُ الْخَبَاءِ): لای دموار که هه لدمدریتهوهو
لئی دمواران.

۲- (طَرْف - هُ): زلهی لیدا.

(- هُ عَيْنُهُ): دهستی نایه بهری و گیرایهوه/
لئیدوورخستهوه.

(طَرْفُ الْخَيْلِ): نسهبه پیشهنگهکانی بؤ
دواوه گیرایهوه.

(تَطَّرَفَ - عَلَيْهِم): هه لیکوتایه سمریان.

۲- (طَرْف. طَرَاْفَةُ): ۱- ناویزه بوو/ نایاببوو
۲- زۆر خوشبوو.

(طَرْفَ - الشَّيْءِ): شتهکهی هه لبرژارد.

(أَطَّرَفَ): باسی خوش و عمدتیکه و تازهی
(هیئایه پیشهوه/ کرد).

(- هُ الشَّيْءِ): شتی خه لاتکرد.

یان (طاسه)

(الطَّرَطُور) (ط): چۆره خواردنخۆشکهرمیکه/
بمهاراتیکه که له ناردو یان سنهوبمرو سرو
ترش دمکرا.

۳- طَرْطُق. طَرْطَقَةُ (سَرِيَانَةُ) (عَامِيَّة):
تهفتهههکرد.

طرف: ۱- (طَرْفَ - عَيْنُهُ طَرْفًا): شتیکی به
چاویدا کیشاو ناوی لئیدمهرپهاند.

(طَرْفَتَ عَيْنُهُ): چاوی ناوی لئیدمهرپهاری/
چاوی ناویکرد.

(عَيْنٌ مَطْرُوفَةٌ): چاوی ناو (لئیدمهرپهاری/
لئیهاتوو).

(الطَّرْفَةُ): چاوشت بهرکهوتوو ناو لئیهاتن.
(طَرْفَ - بَصَرُهُ أَوْ طَرْفَ بَعِينِهِ): بیلووویهکی

خسته سهر نهویترو چاوی نووقاند.

(- تَ عَيْنُهُ): چاوی گهرا ببینیت.

(- فُلَانُ): فیاسر ۱- بینسی/ تهماشایکرد
۲- سهرنجیدا.

(مَا بَقِيَتْ مِنْهُ عَيْنٌ تَطَّرَفَ): کهسیکیان
لئنه مان چاو بگیریت/ ببینیت واتا مردن یان

ههموو کوژران.

(طَرْفَ - هُ): تیلهمهکی تیکرد.

(أَطَّرَفَ): بیلوومگانی سمیهک نا/ چاوی
نووقان.

(الطَّرْفُ (مَص) (ج) أَطْرَاف): چاو.

(نَظَرَ بِطَرْفِ حِفْيٍ): له ژیرهوه تیلهمهکی کرد.

(تَطْرَفٌ - الشيء): شته‌کە‌ی هە‌لبێ‌ژارد.

(إِطْرَفٌ - الشيء): شتی تازه‌ی ک‌ری.

(إِسْتَطْرَفَ - ه): ۱-بە (تازە‌ی/ نوێ‌ی) داناو زانی ۲-بە لایه‌وه سه‌یرو خو‌شبوو.

(-الشيء): ۱-دابە‌هێ‌نا ۲-هە‌لبێ‌ژاد ۳-کە‌لکی لیوم‌گرت.

(الطَّرْفُ): شتی تازه/ مالێ‌کی/ دارایه‌کی تازه که دستگیر بووبیت.

(-مِنَ الناس): کە‌سانێ‌کی دلتە‌نگ که دلیان به کە‌س نه‌ک‌ریته‌وه تا سه‌ر هاو‌ریه‌تی کە‌س نه‌کە‌ن.

(رَجُلٌ طَرَفٌ فِي نَسَبِهِ): تازە‌پیا‌که‌وتوو/

پیاوی‌ک تازه به پله‌و پایه‌ گە‌شتیبت.

(إِمْرَأَةٌ طَرَفٌ الْحَدِيثِ): ژنی‌کی قسه‌خو‌ش و به گوستاخ.

(الطَّرْفُ): ۱-تازە‌ پی‌گە‌شتوو/ کە‌سی‌که تازه

به پله‌و پایه‌و گه‌ورمی‌ گە‌شتیبت ۲-کە‌سی‌که

که له‌سه‌ر کارێ‌ک یان له‌ شوێ‌نێ‌ک ئۆ‌قره‌و ئارام

نه‌گ‌رت ۳-کە‌سی‌که که تا سه‌ر هاو‌ریه‌تی

کە‌س نه‌کات.

(الطَّرْفَةُ (ج) طَرَفٌ): ۱-قسه‌ی خو‌ش و به‌تامو

به‌چێ‌ژ ۲-ئاخاوتنی تازمو تازه داهاتوو‌ی

چاک ۳-هه‌موو شتی‌کی تازه داهاتوو‌ی سه‌یرو

ناویژه.

(الطَّارِفُ) (فا): کالو مالی تازمو تازه په‌یدا‌بوو

به‌رامبه‌ر‌م‌که‌ی کۆ‌نه‌و کۆ‌ن.

(طَوَارِفُ الصَّرَائِحِ): سه‌لیقه‌ی تازمو به دلد‌ا

هات‌نو بو‌ هاتنی نو‌ی.

(الطَّرَافُ): خانە‌دان‌ی/ وه‌جاخ‌زاده‌یی‌و نگینی.

(تَوَارَثُوا طِرَافًا عَنِ طِرَافٍ): پشتا‌و‌پشت هه‌ر

خانە‌ندان و نگین‌بون/ به‌رم‌دو‌ای به‌ره‌ هه‌ر

خانە‌دان/ وه‌جاخ‌زاده‌و نگین‌بوون.

(الطَّرِيفُ (ج) طَرَفٌ وَطِرَافٌ): ۱-میومو به‌رو

شتی ناویژه‌و بی‌وینه ۲-کالو شتی تازه داهاتوو

۳-تازە به پله‌و پایه‌و به‌رزیی گە‌شتوو

۴-کە‌سی‌ک به‌ ره‌سه‌نی خو‌ی گە‌شتیبت.

(-مِنَ المال): دارای تازه به‌ده‌ست‌گە‌شتوو

پی‌چه‌وانه‌که‌ی سامانی کۆ‌نه.

(الطَّرِيفَةُ (ج) طَرَائِفُ): می‌ی وشه‌ی

(الطريف).

(“هل وراءك طَرِيفَةٌ خَبِرَ تطرفنا به”):

نایا هه‌و‌الی‌کی تازە‌ت پی‌هه‌یه.

(طَرَائِفُ الْحَدِيثِ): ۱-هە‌لبێ‌ژاردە‌ی وته‌کانی

پی‌غه‌مبه‌ر ۲-قسه‌ی نه‌سته‌ق.

(الْأَطْرُوفَةُ): ناخاوتنی پاک‌دار‌پێ‌ژاو‌ی که‌موینه‌و

ناویژه.

(الطَّرِيفُ - مِّنَ الْمَالِ): دارای تازه ده‌ست‌گە‌وتوو.

(الطَّرَافُ) (ح): می‌خو‌ش‌تریک که زوو زوو

له‌وم‌ر‌گاکه‌ی ده‌گۆ‌رت.

۴-(طَرَفٌ - ه): خسته‌یه که‌نارمه‌وه/ خسته‌یه

سه‌ر‌به‌ر.

همردوو هاج و همردوو دهست و سهر.
 (أَطْرَافِ النَّاسِ): ۱- خه لکی رهمه کی ۲ رپش
 سپی و دهمراستان و گهوره پیاوان و سهرؤکان و
 ممرزان و خانه دانان.
 (أَطْرَافِ الرَّجُلِ): خویشان و که سوکاری پیاو.
 (الْأَطْرَافِ (ج) طَرْفُ): (که ناری/ قهراغی)
 کشتوکال که دمگریت و پاکدمگریت.
 ۵- (الطَّرْفِ - مِنَ النَّبَاتِ): چرؤی نه کراوه/
 گوپکه و خونجهی نه کراوه.
 (الطَّرْفِ (ج) أَطْرَافِ و (جج) أَطَارِيفِ):
 به شیکی شت.
 (الْأَطْرَافِ (ج) طَرْفُ): خانه و دهواری چهرمین.
 (الطَّرْفِ وَالْمُطَّرَفِ (ج) مَطَارِيفِ): پؤشاکیکی
 ناوری شمین که نه خش و نیگاری تیدایه.
 (الطَّرُوفِ): کارخانهی رونگرتن که به ناو
 بگه رپت.
 ۶- (طَرْفَسٌ): ۱- تیز ته ماشایکرد ۲- جلی زؤری
 له بهر کرد.
 (-الليلُ): شهو تاریکی کرد.
 (-الموردُ): سهر چاومه که لیلبوو.
 (-الماءُ): ناومه که به لیشاو بوو.
 (الطَّرْفَسَانِ) ۴- تاریکی/ تاریکی/ نووته کی
 ۲- رپه خ/ فهرشو حه سیرو بهر مهو شتیر.
 الطَّرْفِ سَاءٌ: تاریکیه کی زؤر/ تاریکیه کی
 نه موسته چاو.
 طرق: ۱- (طَرْقَ - هُ. طَرْقًا): به چه کوش لییدا/

(-بَنَانَهُ): سهری په نجهی (خه ناویکرد/
 گرت هه خه نه).
 (أَطْرَفَ كَذَا بَكْذَا): نهوهی (شوین/ دوا) نهو
 خست/ دوا به دوا یه کی خستن.
 (تَطَّرَفَ): گه یشته نهوه پهری/ گه یشته که نار.
 (-الشيءُ): ۱- شته که که موته که نار موه/
 که نار یگرت ۲- له نه اندازه به دهر بوو/ تیزر مو
 بو/ توندوتیز بوو.
 (تَطَّرَفَ فِي آرائِهِ): به راکانیدا (تیزر مو یبیکرد
 توندهره بوو) زیادره بوو.
 مُتَطَّرَفٌ: زیادره مو/ توندهره مو.
 (-تَطَّرَفَتِ الشَّمْسُ): خؤر خهریکی
 ناوا بوونبوو.
 (-الشيءُ): که نار مکانی شته که یگرت.
 (الطَّرْفِ (ج) أَطْرَافِ): ۱- (لیوار/ گوئی/ قهراغ/
 که ناری شت ۲- لووتکه/ پؤپه/ نهوه پهر/
 کو تایی/ نهو سهری شت ۳- گهنج و پیاوانی
 جوامیر و دلفراوان.
 (الطَّرْفِ (ج) أَطْرَافِ): دایک و باوکی جوامیر و
 به خشنده و خانه دان.
 (الطَّرْفِ (ج) طُرُوفِ وَأَطْرَافِ (م) طَرْفَةٌ):
 دایک و باوک و نیرومیی و لاخ و زینده موری
 تری ره سمن.
 (الطَّرْفِ (ج) أَطْرَافِ و (جج) أَطَارِيفِ):
 ۱- کو تا/ نهو سهر/ نهوه پهری هه موو شتیک
 ۲- که نار/ لا پیاوی به خشنده و جوامیر ۴-

(الطَّرِاق): چهرم یان ناسن تهنك دمگريټ و به پيټي قه لغان دمپرريټ و تييدمگريټ يان بؤ شتير به کارديټ.

(الطَّرَاقِيَّة): گنمه پووجهك كه به بيژنگ دمگريټ و لاده خريټ.

(الطَّرِيقَ وَالْمَطَّرِقَةَ (ج) مَطَارِقَ): ا- شيشيك يان تووليك كه خوري پيشيدهمگريټه وه ۲- چهكوش و پيكي ناسن كه به ناسن يان شتيردا دمريټ.

۲- (طَّرِيقَ تِ الْإِبِلِ الْمَاءِ): حوشترمگان چوونه ناو ناومه وه مو پيادا گهران.

(طَّرِيقَ): ناوه ليئمه كه خوارده وه.

(الطَّرِيقَ): زه لكاو، گولاو.

(مَاءَ مَطَّرِوقَ): ناويك كه حوشتر تيجووبيت و پيادا گه رابيت ميزو بشقلى تيكرديټ.

۲- (طَّرِيقَ - الْبَعِيرُ طَّرِيقًا): حوشترمكه شليي له نمرټويديا بوو يان حاجي گير بوو.

(أَطَّرِقَ (م) طَّرِيقًا (ج) طَّرِيقَ): حوشترى نمرټوشلو قاج گير.

(طَّرِيقَ - الرَّجُلُ): كابرا ناومزي سوو كجوو / كه مننه قلبوو.

(أَطَّرِقَ): ۱- متبوو / بيدمنگبوو ۲- سهري داخست و چاوي بؤ زهوي شوژكرده وه.

(أَطَّرِقَ رَأْسَهُ): سهري داخست و چاوي برييه زهويه كه.

(أَطَّرِقَ - اِلَى اللّهُو): روويكرده ياري و

چهكوشى پيدا كيشا / دايه بهر چهكوش.

(- الْجِنَّةُ عِنْدَ الْمَغْرِبِينَ): گنمه كه ي به بيژنگدا كردو پووجه كه كه ي ليگرت.

(- النَّجَادُ الصَّوْفَ): هه لاجه كه خوربيه كه ي به دار شيكرده وه / هه لاجيكرد يان به كوتهك كوتاي.

(- الشَّيْءُ): شته كه ي كوتايه وه / توندليديا / پيادا كيشا.

(- الْبَابُ): له دمرگا كه پيدا.

(- الرَّجُلُ): كابرا فالي به بهرد گرته وه.

(- الْقَوْمَ طَّرِيقًا وَطَّرِوقًا): به شهو هاتنه لايان / له دمرگايان دان.

(طَّرِيقَ - الْحَدِيدَ): ناسنه كه ي كوتا تهنك و دريژي كرده وه.

(إِسْتَطَّرِقَ - هُ): ليخو است / داوايليكرد به بهرد فالي بؤ بگريټه وه.

(الطَّرِاقِ (فَا) (ج) طَّرِاقَ وَأَطَّرِاقَ): به شهو (دمرگا كوت، له دمرگادمر) به شهو هاتوو.

(- فَكْ): هه ساره ي به يان.

(الطَّرِاقَةَ (ج) طَوَارِقَ وَطَارِقَاتَ): ۱- ميني وشه ي (الطَّرِاقِ) ۲- وه ي / چورتوم.

(الطَّرِيقَ وَالطَّرِيقَ وَالطَّرِيقَةَ): ليديانيك / جاريك كوتان / و له دمرگادان.

(أَتَيْتُهُ طَّرِيقِينَ): دووچار هاتمه لاي.

(الطَّرِيقَةَ (ج) طَّرِيقَ): جوژه له دمرگادانيك / جوژه كوتانيك / كوته / تهفه.

رابواردن.

(الطَّرِيقُ (م) طَرِيقَةٌ وَالْمِطْرَاقُ (ج)

مَطَارِيقُ): كهسيكه ماتي زور دايگرتيبت و بيدهنگيبت / كرتيبت.

(الطَّرِيقُ) (مفع): ۱- كهسيكه نهرم و شلو بيديركيبت ۲- كهسيكه هارو هاج و شيتوكه.

۴- (طَرَقَ) - له: رِي (بؤ كرد / بؤ راکيشا).

(-المَوْضِعُ): شوينهكهيكرد به سمره رِيگا / رِيگه به شوينهكهدا برد.

(«لَا تَطْرُقُوا الْمَسَاجِدَ»): مزگهوتهكان مهكهن به سمره رِيگا.

(طَرَقَ - طَرِيقَةٌ حَسَنَةٌ): شيوازو رِيگهيهكي چاكي داهيناو دوزيبهوه.

(-بِالْحَامِلِ بَوْلِدًا): نافرته سكبهرمه مندالهكه له سكيذا گيربووهو به گران دمبيبت.

(-بِالْقِطَاعِ): كوركوپ / همتي كاتي هيلكهكردني هاتووه.

(«طَرَقَ بِحَقِّي»): (نكولي / حاشاي) له ماههكه مكدو پاشان داني پيدانا.

(أَطْرَقَ - الرَّجُلُ): به پي رويشت.

(تَطْرَقَ - إِلَيْهِ): رويشت تا بييگههشت.

(-إِلَى الْأَمْرِ): بؤ نهجامداني كارمه رِيگهيهكي بؤ گرت.

(إِطْرَقَ - بَ الْإِبِلِ): حوشترهكان بهملاولادا بلاووبوونهوه.

(إِسْتَطْرَقَ - الشَّيْءُ): شتهكه ي كرد به رِيگهوه كهلكي ليبيني.

(-بَيْنَ الصُّفُوفِ): به نيو ريزهكاندا رويشت.

(الطَّرِيقَةُ (ج) طَرَقَ): رِيگه / رِيباز / تهرج.

(الطَّرِيقَةُ (ج) طَرَقَ = الطَّرِيقُ): ۱- رِيگه / رِيباز ۲- رِيي بؤچووني شتهكه چؤنيهتي

بؤچوون بؤ شتهكه ۲- خووببوومگرتن و نهرت ۴- چاوچنوكيي / مرخليخوشكردن.

(الطَّرِيقُ (ج) طَرَقَ وَأَطْرَقَ وَأَطْرَقَةَ وَأَطْرَقَاءَ و (جج) طَرَقَاتُ): رِيباز / رِي /

راگوزهر / رِيويان / گوزهرگا / شهقام (به نيرو مِي دمكريت).

(الطَّرِيقُ عِنْدَ الْفُقَهَاءِ): لاي زاناياني ناييني: رِيهرهوي بهيرموكراوو گشتي / لهسهر ههموانه

له سهري بروات / رِيهرهوي گشتي پييدهلئين: (الطَّرِيقُ النَّافِذُ).

(الطَّرِيقُ الْخَاصُ): رِيهرهوي تايبهتي. پييدهلئين: (الطَّرِيقُ غَيْرُ النَّافِذِ): رِيهرهويك

كه ههموو بهيرهوي ناكهن.

(الطَّرِيقَةُ (ج) طَرَانِقُ): ۱- رهوشو رهفتار ۲- بار / چؤنيهتي ۲- رِيهرهوه ۴- هيلي كيشراو

يان هيل له شتدا ۵- تهخته چنراويكي دريژ ۶- همزناني خويشگهل و فاميليا (بؤ تاكو

كؤ) يه.

(هُوَ طَرِيقَةٌ قَوْمِهِ): نهوه گهوره پياوي خويشگهلهكهيهتي يان نهتهومكهيهتي.

«هُم طَرِيقَةُ قَوْمِهِمْ»: نهوان گهوره
پياوانی نه ته وه که یانن.

(هم طرائق قَوْمِهِمْ): گه ورم پياوانی
نه ته وه من.

(طرائق الدهر): به سهرهاتی رۆژگار و چهرخ و
رهوش و ورم چهرخانی رۆژگار.

(الطاريق): خویشگه لی پیاوه.

۵- (طارق- بين الثوبين): دوو کراسی
به سهره پکه دا له بهر کرد.

(-الظلام أو الغمام): تاریکی یان هه وور
به یدم به ی هات/ به شوین پکه دا هات.

(أطرق- ت الإبل): حوشتر مکان پکه به دوا
پکه دا هاتن/ شوین پکه که و تن.

(تطارق- الشيء): شته که به یدم به پبوو
پکه به دوا پکه بوو.

(-ت الإبل): حوشتر مکان پکه شوین پکه
که و تن.

(إطرق- ت الإبل): حوشتر مکان شوین پکه
که و تن.

(-جنح الطائر): بالی په له ورم که پنیچ خوارد.
(-التراب): گله که نیشته سهره پکه.

(الطرق (مص) (ج) أطراق): لۆچی کونده
یان مه شکه ۲- شوین پنی حوشتر.

(أطراق البطن): لۆچی سهره پکی ورگو
سک.

(الطراق (ج) طرق): ۱- چهرمی پیلو و ۲-

هه موو پارچه پکه پیلو که له پکه بدرین.
(الطرقه (ج) طرق): که له که بهرد/ بهردی
سهره پکه.

(الطراق (ج) مطاريق): هاوتا/ هاو وینه/
هاوشیوه.

(الطاريق): قه تاری حوشتر که پکه به دوا
پکه دا دمرون.

۶- (أطرق- الرجل): پیاو که ژنیهینا.

۷- (أطرق- الصيد): دوا ی بو نیچیر که
نایه وه.

(الطرق والطرق (ج) أطراق والطرقه ج طرق):
داو/ ته له/ فاقه/ ته پکه و شتی له و بابه ته.

۸- (الطارقة (ج) طوارق و طارقات): ۱- خیل و
که سوکاری پیاو که ۲- ته ختیکی نوستنی

بجووک.

(الطريقة (ج) طرائق): ۱- دار خورمای بلند/
قووج ۲- ستوونی چه تر.

(ثوب طرائق): بهرگی دراو.

الملحق:

(طرق: الطوارق): دهمو لووت هه له به ستوو.

(طرم): ۱- (طرم- بيت النحل. طرما):

کوورمه که له ههنگوین پربوو/ ههنگوین له
کوورمه که وه هاته دمزی/ سهر پنیژیکرد/ رژا.

(الطرم والطرم): ههنگوینی نه پالاوته/

ههنگوین به شانه وه. جارنیک پربوونی
شانه ههنگ له ههنگوین.

تالبوو.
 (-الكاتبُ الكِتَابَةُ): نووسهرمهكه نووسينهكهى
 سرييهوه.
 (طَرَمَسَّ واطْرَمَسَّ - اللَّيْلُ): شهو تهواو
 تاريكبوو.
 (الطَّرِمَاسِ واطْرِمَاسِ واطْرِمَاسَاءِ):
 تاريكهسهلات/ زورتاريك/ شهومزمنگ.
 طرا: ۱- (طَرَوُ وَطَرِي- الغُصْنُ أَوْ اللَّحْمُ.
 طَرَاوَةٌ وَطَرَاءَةٌ وَطَرَاءٌ وَطَرَاءَةٌ): چلهكه/
 پهلهكه يان گؤشتهكه تهر و ناسك و پاراوو
 تازه بوو.
 (طَرِي): تهر و پاراوو تازمو ناسك.
 (طَرَى- الشَّيْءُ): شتهكهى شل و نهرم و تهر و
 ناسككرد.
 (أَطْرَى- فُلَانًا. إِطْرَاءً): ستايشيكي زؤريكردو
 چاك پيداهاهليدا.
 (الطَّرِي): ناسك و پاراوو نهرم و نؤل.
 (الأَطْرُوَان- مِنَ الشَّبَابِ): گهنجي ههرمتي
 جوانيي و ناسكي و غوبابيي/ ههرزهكار.
 ۲- (طَرَا- عَلَيْهِم. طَرُوًّا): له شويينيكي
 دوورموه هاته لايان.
 ۳- (طَرَى- الطَّيِّبُ): عهترمهكهى تيكهل به
 بوئي خوشيتر كرد.
 (-الطَّعَامُ): بههاراتي كرده چيشتهكهوهو
 تيكهليكرد.
 (إطْرُورِي): (تلخهيكرد/ نينتهلايكرد) و سكي

۲- (أَطْرَمَتِ أَسْنَانُهُ): بهلغي سهوز به دانيهوه
 بوو/ داني بهلغي سهوزيگرت.
 (-فُؤُهُ): دهمي بوئي ناخؤشبوو يان تامي
 دهمي ناخؤشبوو
 (الطَّرْمَةُ): ۱- بهلغي سهوز كه به دانهوه
 دمبيت و داندادهپؤشيت ۲- پاشماوهى خواردن
 كه له نيوان دانهكاندا دمبيتيتهوه ۳- وشكه
 تف كه به دهمهوه دمبيت.
 ۳- (تَطْرَمَ- فِي الْكَلَامِ): دهمي تيكهل و
 بيكهلبوو/ قسهى تيكهل و بيكهليكرد.
 ۴- (الطَّرْمَةُ): جگهر/ جهرك.
 (الطَّرْمَةُ واطْرَمَةُ واطْرَمَةُ): چاليك يان
 بهرزيهيك له ناومراستي ليوي سهروهوه.
 ۵- (الطَّرُومُوث (ج) طَرَامِيث): ناني به پشكو
 يان ژيله مو برژاو.
 ۶- (طَرْمَح- الْبِنَاءُ): خانهكهى دريژكردهوه.
 (الطَّرْمَاح واطْرَمُوح): دريژ.
 (الطَّرِمَّاح): ۱- دريژ ۲- رهجهلهكي ناودار
 ۳ ناواتهخوازي كارمهكه.
 ۷- (طَرْمَد): رووقايمي و بينابرووييكردو
 كهوته لافو گمزاف به شتموه كه نهيبوو.
 (طَرْمَاز واطْرَمِذَان): بينابرووي رووقايمي
 لافو گمزاف ليدهر به شتموه كه نهيبيت.
 ۸- (طَرَمَسَّ): ۱- توقي و متبوو/ دنكي ليپرا
 ۲- رقي له شتهكه بووهوه ۳- ههلات.
 (طَرَمَسَّ- الْوَجْهُ): رووگرژو مؤنبوو/ روو

هستا.

(الْإِطْرِيَّةُ): خواردينيکه له تالۆک (شعريّة) دروستدمکريت.

۴- (الطّرا): ۱- نهومی که له زمويدايه جگه له گل/ خاک و لهو و چهوو بهرد ۲- بهديهاتووی بيتهندازهی جوړاو جوړ.

(طري. طري-إليه طري): (بهرمو رووی/ بو لای) هات.

طرز: (طَرَزَه. طَرَزَا): به مستهکوله پاليپوونا دهریکرد.

طس: ۱- (طَسَه طَسَا): به گزیدا جوو و بيدهنگیکرد/ دنگیبری.

۲- (طَسَه فِي الْمَاءِ طَسَا): نوهمی ناویکرد.

(-القوم): دوور روښتن.

(“مأدری أين طس”): نازانم له کوی نوقومبوو/ بو کوی روښت.

(طس): روښت.

(-في البلاد): نوهمی ناو ولاتبوو.

۲- (الطس ج) أطاس و طسوس و طسيس والطة والطة (ج) طسات و طسات و طسس و طساس): تهشت که له مس دمکريت (فارسيه)

(الطساس): ۱- تهشتگهر ۲- تهشتقروش.

(الطساسه): تهشتگهريی.

طسا: ۱- (طسا و طسيء طسا): تلخهیکرد/

نينته لایکرد.

(طاسيء و طسيء): تلخهکردوو/ نينته لاکردوو.

(أطسا-ه): تلخه ی بيکرد.

(الطساء): تلخهکردن/ نينته لاکردن و

سکچوون و رشانه وه.

۲- (طسا-منه طسا): شهرمی ليکرد.

طست: (الطست ج) طسوت (فارسيه):

تهشت يان دمستشور/ لهگه لنی دمستشتن که له مسه.

طسع: (طسع- في البلاد طسعا): روښت و

به ولاتا گهرا.

(طسع. طسعا): بيوره و بيپرشت و بيدهرمتانبوو.

(طسع و طسيع): بيوره و بيپرشت و بووده له و

نابووت/ بيدهرمتان.

(طسم: ۱- طسم. طسما): تلخهیکرد:

نينته لایکرد.

۲- (طسم-الشيء. طسما): شتهکه ی ونکرد و

نهيپشت.

(-طسوما): ونبوو/ ديارنه ما.

(الطسم): ۱- تارکيی ۲- توژ/ گهرد.

(طسم أو أطسام من سحاب): په لهه هور.

أطسام والطسام- من الغبار: توژيکی زوری

بهر چاوگرتوو.

۲- (طسم الموسى) (عامية): گويزانه که ی به

چهرمی تيزکردنه که دا هينا تيزی بکات.

(الطسمة) (فارسيه): چهرمی گويزان

بيتيژکردن.

خواردنی خوښ بوو/ بهتامبوو ۲-چېژى گؤرا.
 (-الشَّجَرُ): درهختهکه بهريداو بهرمکهى
 گهپشت.
 (تَطَعَمَ- الشيء): شتهکهى چهشت.
 (تَطَعَمَ. تَطَعَمُ): بېچېژه تا همزى
 لېبکهپت و دلت بچېته سمري و بېخويت (بو
 هاندانى خواردنى شتهکهپه).
 (أَطَعَمَ): چېژى بهيداگرد/ چهسهى خوښبوو/
 تامى خوښبوو.
 (-تِ الشَّجَرَةِ): بهرى درهختهکه گهپشت و
 (تامى/ چهسهى) خوښبوو.
 (أَسْتَطَعَمَ): به چېژهکهى زانى/ زانى تامى
 چؤنه.
 (-الطَّعام): چېشتهکهى/ خواردنهکهى
 چهشت تا بزانيټ چېژى چؤنه.
 (أَسْتَطَعَمَهُ الحَدِيثُ): داواى ليکردکه قسهى
 بو بکات و چېژ له قسهکانى ومبرگريټ.
 (أَطَعَمَ (ج) طَعُومَ): ۱-چېژ/ تام وهک تالېى و
 شمرينى ۲-خواردنيک که خوښبيټ و همزى
 لېبکريټ.
 (رَجُلٌ ذُو طَعْمٍ): پياويکى به ناومزو
 هؤش و بهميرشت/ سوورخواست.
 (أَطَعَمَ): ۱-خواردن/ چېشت/ خوراك/
 خوږشت.
 (هَذَا طَعَامٌ طَعْمٌ): نهمه خواردنيکه/
 خوراگيکه: تيرهخؤرميه/ تيرگهره ۲-دانهى

طش: (طَشَّ وَأَطَشَّ-تِ السَّمَاءِ. طَشًّا):
 نمهنمهباران بارى.
 طَشَّ- الرَّجُلُ: توشوى ههلامت و سرما
 بوو.
 (أَطَشَ): نمهنمهباران.
 (أَطَشَةُ) (طَب): ههلامت و سرمابوون.
 أَلطَشَةُ: كورى بچووك (طَب).
 (الطَّشاش) (طَب): ههلامت.
 (أَلطَّشاش): كزى چاو/ چاوکزيى.
 (أَلطَّشاش ولا العُمى): چاوکزيى نهک
 کوپريى.
 (أَلطَّشيش): نمهنمهباران.
 (طَشَّت: أَلطَّشَتْ= الطست (فارسية):
 تهشت.
 طعم: (طَعِمَ- الشيءَ طَعْمًا وَطُعْمًا): شتهکهى
 (چهشت/ تامکرد).
 (-الطَّعامَ طَعْمًا وَطُعْمًا): خواردنهکهى
 خوارد.
 (طَعِمَ. طَعِمًا): تير بوو.
 (مَايَطَعَمُ أَكُلُ هَذَا): پياو لهما تير نابيټ.
 (طَعِمَ- العَظْمُ): نيسقانهکه موخيگرت/
 مؤخى تيډا پهيدابوو.
 (طَاعَمَ-ه): خواردنى لهگه لدا خوارد.
 (أَطَعَمَ-ه): ۱-خواردنى دمرخوارد دا ۲-خواردنى
 بو کرد بېخوات.
 (-الشيء): ۱-شتهکه مهزهى پهيداگرد/

راوگردنى بآندمو راوهماسى / ژارماسى. (عند العامة): ژمهر.

(”وَضَعَ لَهُ طَعْمًا“): ژمهرى بۇ تىكرىد / ژمهرى دمر خواردا.

(الطَّعْمَةُ (ج) طَعْمٌ): ۱- خواردن / خۇراك ۲- نان و خواردينكردن بۇ خەلك / داومت / ناندىن ۳- پۇژىسى ۴- رىگه و شىوهى نانپيداكردن / كاسيكرىد: رۇژىي به دەستهيئان.

(جَعَلْتُ ضَيْعَتِي طَعْمَةً لِفُلَانٍ): زهويه كه م / كىلگه كه م به فيساردا خۇي پييه خيو بكات / نانى ليبيخوات.

(الطَّعْمَةُ): ۱- جۇر / جهشن ۲- شىوهى رمنج و نانپيداكرىد.

(الطَّعَامُ) (مَص) (ج) أَطْعَمَهُ وَ (جج) أَطْعَمَاتُ): ۱- خۇراك / خواردهمهنى ۲- گهنم و جۇو دانه ويله كه نانى لى دروستده كه ن.

(الطَّعْمُ وَالطَّاعِمُ): تير خۇراك و خۇراكباش. (”أَنَا طَاعِمٌ عَنْ طَعَامِكُمْ“): من خواردىنى خۇش و ته واوم هميه هى نيوم ناويت.

(جَزُورٌ طَعُومٌ وَطَعِيمٌ): لايكى سمربرراوى گۇشت مامناومندى نه قهلهوو به بهزهو نه لهر.

(الطَّعُومَةُ): مهرى دابهسته.

(الطَّعَامِيُّ): خۇراكفرۇش / خامن چيشتخانه.

(الطَّعَامُ): نانپده / ميواندۇست / ميوانپهروهر.

(الطَّعْمُ) (مفع): نانپيدراو / رۇژيدراو.

(الطَّعْمُ (ج) مَطَاعِمُ): چيشتخانه ۲- چيشت / خۇراك: خواردن / خواردهمهنى.

(الطَّعْمُ (م) مِطْعَمَةٌ): زۇرخۇر / چليسى / ورگدراو.

(الطَّعُومُ) (مفع): خواردن / خۇراك / نهوهى كه ده خوريت يان ده چيژريت.

۲- (طَعِمَ - الْغُصْنُ. طَعْمًا): (ز) چله كه / لقى درهخته كه موتوريه بوو كه هى درهختيكي تر بوو.

(طَعِمَ الْغُصْنَ): لقى درهخته كه هى موتوريه كرد.

(-الصَّحِيحُ) (طب): لهسساغه كه كوترا بۇ پاراستن يان چاكبوونهوه به كه مه كه ميكروبيكى لاوازي نه خوشييه كان كوتراو يان به مەسلى نه خوشييه پەتاكان. وهك نه خۇشى ناوله و وفاق.

(طَاعِمٌ وَطَّاعِمٌ - الْحَمَامُ): كۇترمه كه دمنووكى خسته دمنووكى ميكه يه وه.

(أَطْعَمَ - الْغُصْنَ) (ز): چله كه هى موتوريه كرد.

(إِطْعَمَ): نانى هاربي به دهمهوه گرتووه.

(هُوَ لَا يُطْعَمُ): نهو ته مى ناييت و نامۇژگاريى و مرناگرىت و چاكى ناكات.

(الطَّعُومُ) (ز) (عامية): چليكى باخه

موتوريه ي چليكى دارى دهشتى پييكريت.

(الطَّعُومُ): دمرمانى پيكتوتانى ناوله كه مروفي

ساغی پیده کوتریت تا بپاریزریت (عامیه).

(التطعيم) (ز): چووزکردنی درهخت.

گوپکه په که یان چلی داریکه، چووزیکی ناسکه

له درهختیک و مرگراوه له سهر درهختیکتر

موتوربه دهگرت، نهگمر دارمکه گرتی و

دمرچوو نهو چووزه یان گوپکه په دمبته نهو

درهخته می لیومرگراوه له توپکلی درهخته که

یان چله که می له سهر کراوه خواردن دمرگرت.

۲-(طعم- علیه. طعماً و طعماً): توانای

به سردا بوو.

(الطعم): توانا.

طعن: (طعن- ه بالرمح طعناً): ۱-دایه بهر

نیزه و پیداکرد ۲ نیزه می تیومژمندن.

(-في الرجلِ وعلیه. طعناً و طعناتاً):

بپاومکه می به دناوو رسواکرد/ له که داریکرد/

ته شهری لیدا.

(تطاعن واطعن- القوم تطاعناً و طعناتاً):

ته شهریان له یه کداو یه کتریان له که دار کرد.

(الطعنة (ج) طعن و طعنات): ۱-جاریک

نیزه پیداکردن یان تیومژمندن ۲-جاریک

ته شهرلیدان و له که دارکردن ۲-شوینکاری

نیزه و تیغ پیداکردن و تیغه قانندن.

(الطعان و المطعن و المطعان (ج) مطاعن

و مطاعین): نیزه و تیغومشین و دمسراس

تیایدا.

(«هو طعان في أعراض الناس»): نابروو و

نامووسی خه لکبهره/ جنیوو شتی بیرعت به

نامووسی خه لک ده لیت و دمدا.

(الطعين (ج) طعن): نیزه لیدراو/ بهر نیزه

که وتوو یان بهرته شهر و جنیو که وتوو

سوکرراو.

(الطعين): دمسراس و نیزه موشینی چاک له

جهنگدا.

(الطعنة): شهرنیزه/ نیزه مپازی.

۲-(طعن- في المفاضة. طعناً): به بیاباندا

رؤیشت.

(-في السن): چووه ساله وه/ پیر بوو.

(-الفرس في العنان): چارمویکه جلهوی

ومرگرت به هه ووسی خوی رؤیشت.

(-الليل. طعناً و طعناتاً): به دریزایی شهو

رؤیشت.

۲-(طعن- الرجل): بپاومکه تووشی (ژمقنه/

تاعون) بوو.

(الطاعون (ج) طواعین) (طب): ژمقنه/

تاعون که په تایه کی ترسناکه یان به (تاعون/

ژمقنه) مردن.

المحق:

طعن: (الطعن): تیومژمندن و گومانلیکردن.

(«الطعن بالرمح»): نیزه پیداکردن یان

شهرنیزه.

(الطعن): جنیو پیدان و سووکردن.

(«الطعن في العرض»): نامووسشکاندن/

نامووسپردن.

«رسالة طعن»: نامه‌ی تمشروو شکاندن و هیرش بردنه سهریکی توندوتیزی میری یان دستگاگان یان دین یان پیاوو بهرزهمکان و دمرکه و توومکان.

«الطعن (ج) طعون»: رمغنهو تمشرو له شتیک.

«لجنة الطعون النيابية»: لیژنه‌ی رمغنه له په‌رله‌ماندا که تماشای نهو تمشروو رمغنانه دهکات که پالیوراوه دمرنه‌چووهمکان پیشکهدیده‌مکن و دمربارهی هه‌لبژاردنه‌که بیت.

«الطعن - بطريق النقض في قانون المرافعات»: ره‌خنه‌گرتن له بریاریک که دادگا دابیتی. نهومیه ره‌خنه‌که پیشکهد به دادگای هه‌لوه‌شانندنه‌وه بکریت بو هه‌لوه‌شانندنه‌وهی نهو بریاره له ریی یاساوو به پیی سایا نه‌ک به پیی قه‌وماومکان.

(طغر: طغر-ه. طغراً): پالیپومنا.

(الطغراء والطغرى (ج) طغراءات و طغريات) (ترکیه): نیشانه‌په‌کبوو که له‌سهر بلاو‌کراوه‌و پاره‌ی سولتان دمیوو/ تورهی سولتانی خه‌لکه رمشوکه‌که پپیانده‌وت (الطرة).

(الطغرائي): توره‌ دروستکهرمه‌که.

طغم: ۱- (تطغم- علیه): خوی لئی بیئاگا کرد.

«الطغمة (ج) طغمات و طغم»: تاهمیک که کاریان په‌کبیت.

«الطغم»: ۱- دمریا ۲- ناویکی زور.

«الطغام والواحدة «طغامة»»: ۱- همرچی و په‌رچی و رسواگانی ناو خه‌لک/ سهرسهرپیه‌کان. اوباش (عامیه) = اوعاد ۲- پالنده‌ی بچووکی بیجورم.

«الطغامة»: گه‌وج.

«الطغومة والطغومية»: گه‌وجیی و نزمیی و پوشتی.

۲- (طغمش- الرجل. طغمشة): جاوی کز بووبوو/ کزی چاو بوو.

(طغمش- إليه): به کزی و له ژرموه تماشایکرد نه‌ویش له‌بهر کزی و بیتینی چاوی.

(مطغمش): تماشاکه‌ریکی چاو‌کز.

طفا: (طفا. طغوا و طغوانا): پییلن هه‌لیری/ له سنووو نه‌ندازه چووو دمرموه/ شوولی لیئه‌لکیشا/ بیئه‌ندازه سته‌میکرد: یاخیبوو.

(-البحر): دمریا هه‌ستاو و رووژا.

(-السیل): لافاو هات و ناو هه‌ستا.

(طغی و اطفی- ه): شیتگیریکردو وایلیکرد له راده به‌دمر سته‌میکات.

(أطفی- المال ونحوه): سامان و دارایی و شتیر سته‌مکاری لی‌دمرچواندو باییکرد.

سهرگیش ۴-پژبهی شاخ ۵-هه موو شوینیکی
بهرز.

(الطَاطِغِي (ف) (ج) طَفَاةٌ و طَاعُون): زۆردار/
سته مکار.

(الطَّائِغِيَّةُ): ۱-میی وشه ی (أَلطَّاعِي) ۲-زۆر
زه بر به دست/ زهه نده ۳-به فیزی زۆرداری
دلسه خت ۴-گه و ج ۵-هه ور متریشقه / برووسکه
۶-نازناوی قه راله کانی رۆمه (له وانه یه عمره ب
وایان به بیگانه ش وتبیت).

طَف: ۱-(طَفَّ- الشَّيْءُ مِنْهُ طَفًا): شته که
لینیزیک بووه.

(طَفَّفَ- الْمِكْيَالُ): شته که ی که م پیواو به
که میی دای.

(-بِه مَوْضِع كَذَا): بۆ نهو شوینه پالیپیومناو
لینیزیکردوه.

(أَطَفَّ- لَهُ): وپستی فریوی بداتو له خشته ی
بیات.

(-عَلَيْهِ): به سه ریدا رووانی یان نه و میشی
گرته خو.

(اسْتَطَفَّتِ الْحَاجَةُ): پیویستییه که به
دهست هاتو دستگیر بوو.

(الطَّفَّ (ج) طُفُوف): ۱-ته نشت/ لا ۲-رۆخی
دهریا و رووبار ۳-حه وشه ی خانوو ۴-(قه دپالی/
لاپالی) شاخ.

(طَفَّافُ الشَّمْسِ): داکه وتنی خوژو خه ریکی
ناوابوونی/ زه رده پهر.

(تَطَاغَى- المَوْجُ): شه پوله کان و رووژان و
ههستان/ هاریوون.

(الطَّفَوَةُ (ج) طَفَّوَات): شوینی بهرز/
هه لهت.

(الطَّفَوَى): له سنوور دهر چوون و سته مکردن/
له خو بای پیوون.

(الطَّاعُوت (ج) طَوَاغٍ و طَوَاعِيَت): ۱-هه موو
سته مکارو دستدریزیکه ریگ ۲-هه موو
سه رگومراییه ک ۳-شهیتانی گومر اکه ری مرفوف
۴-هه موو په رستراویک جگه له خودای مهزن.
(الطَّوَاغِي و الطَّوَاغِيَت): بتخانه.

طَغِي: (طَغَا و طَغِي. طَغِيًا و طَغِيَانًا و طَغِيَانًا =
طَغَا): له نه ندازه دره چوو سته مکارییکرد.

(-الكافِرُ): خودانه ناسه که کفری زۆر کرد.
(طَغَاهُ الشَّيْطَانُ) (عامية): شهیتان ری

چاکه و خیری له دستداوه/ گومر ایکردوه.
(-طَغَى- الرَّجُلُ): بیئه ندازه زۆرداریکردو

سه ریچی خودایکرد.
(-المَاءُ): ناوه که ههستا/ بهرز بووه وه

نه ملاولا یگرته وه.
(طَغَى و أَطَغَى- فَلَانًا): وایلیکرد بیته

زۆردار/ له نه ندازه به دهر دستدریزی
بکات و یاخی بییت.

(الطَّفِيَّةُ): ۱-جاریک له نه ندازه به دهر بوون و
سته مکردن ۲-جاریک له ری دهر چوون/
سه رگیشیکردن ۳-نه سپی سه رگیش و ولاخیری

بیبایه خ ۲-رسوا/ هیجو و پووج ۴-ناته‌او.
 ۴- (طَفَّحَ- الطَّائِرُ): په‌له‌ومرکه / بالندمه‌که
 باله‌کانی کردموه.
 ۵- (الطَّفَّ وَالطَّفَاف- مِنَ الخَيْلِ): نه‌سپی
 سووکه‌له‌ی خیرا.
 (الطَّفَاف وَالطَّفَاف): تاریکی شه‌و.
 ۶- (طَفَّطَ. طَفَّطَةً): به‌دمست نه‌یارمه‌که‌په‌وه
 شلبوو.
 ("هُوَ يُطَفِّطُ عَلَيْهِ") (عامیة): نه‌و
 پایه‌ی بییگه‌یشتوو شایانی نه‌و نییه
 بییبه‌ریوه نابریت و به‌دمستی‌ه‌وه شله.
 (الطَّفَّطَةَ (مص) (ج) طَفَّاطِ وَالطَّفَّطَةَ):
 ۱-که‌مه‌ر ۲-هموو گوشتیکی شلی خاو.
 (الطَّفَّاطِ): ۱-ته‌نشت ۲-رؤخی دهریاو روبار/
 که‌نار ۲-سه‌ری تمرزی چلی دره‌خت.
 طَفَّئِ: (طَفَّئِ-تِ النَّارِ. طَفَّوْءٌ): ناگرمه‌که
 کوژاپه‌ومو گری نه‌ما/ دامرکاپه‌وه.
 (-تِ عَيْنُهُ): جاوی رووناکیی لیپرا.
 (أَطْفَأَ- النَّارَ): ناگرمه‌کی کوژاندموه.
 (أَطْفَأَ الْفِتْنَةَ أَوْ الْحَرْبَ): ناگری
 ناشووبه‌که‌ی یان شه‌رمه‌کی (کوژاندموه/
 دامرکاندموه).
 (إِنطَفَأَ-تِ النَّارِ. إِنطَفَاءٌ): ناگرمه‌که کوژاپه‌وه/
 دامرکاپه‌وه.
 (الإِطْفَائِي (ج) إِطْفَائِيُون): پیاوی ناگرکوژانه‌وه.
 (الإِطْفَائِيَّة): کومه‌لیک سه‌ربازن که شیرازیه‌کی

(الطَّفَافَةُ: أَنَا عِنْدَ ظَفَافِ الشَّمْسِ): کاتی
 زمرده‌په‌ر هاتو یو لامان.
 (الطَّفَافَةُ): ۱-په‌رژین و دیواری نه‌ملاولای
 بیستان و باخ ۲-نیوان کیو شوینه نزمه‌کان/
 دو‌له‌کان.
 (الطَّفِيفُ): ناته‌او/ به‌که‌موکوور/ که‌م.
 ۲- (طَفَّ- الحَانِطُ. طَفًّا): سه‌ر دیوارمه‌که
 که‌وت/ چوو سه‌ر دیوارمه‌که.
 (-هُ بِرَجْلِهِ أَوْ يَدِهِ): به‌ قاچی یان به‌ ده‌ستی
 هه‌لیپری/ به‌رزیکرده‌وه.
 (أَطَفَّ- عَلَيْهِ): به‌سه‌ریدا روانی، سه‌ر به‌رشتیکرد.
 (-الْكَيْلِ): پیوانه‌که‌ی لیوانلیو کرد.
 (-عَلَيْهِ بِحَجْرٍ): به‌ر دیکی لیله‌نگرت پیادا
 بکیشیت.
 (-لَهُ السَّيْفُ): شمشرمه‌کی لیده‌یناپه‌وه.
 (إِسْتَطَفَّ- عَلَيْهِ): به‌سه‌ریدا روانی/
 سه‌ر به‌رشتیکرد.
 (الطَّفَّ (مص) (ج) طَفُوفُ): هه‌لمت/
 به‌رزایی.
 (الطَّفَّ وَالطَّفَفَ وَالطَّفَافَ وَالطَّفَافِ
 وَالطَّفَافَةَ- مِنَ الإِنَاءِ): (لیواری/ لیوی) قاب
 ۲-لیوانلیوی قاب/ دمه‌ر یان دامالی قاب.
 (إِنَاءٌ طَفَّانٌ): قابیکی پری دامال.
 ۲- (طَفَّفَ- عَلَى عِيَالِهِ): به‌رامبه‌ر خیزانه‌که‌ی
 چرووکیکرد.
 (الطَّفِيفُ): ۱ که‌م / که‌مه‌کیک ۲-سووک/

تایبەتییان ھەبە پیشەیان کورژانەوی ناگرە.
 (مُطْفِئُ الْجَمْرِ): روژی جوارەم یان پینجەمی
 برجی پیرژنە.
 (مُطْفِئُ الرِّضْفِ): وەی/ کۆست/ لێقەومانی
 سەخت: خاکەساریی.
 (مُطْفِنَةُ الرِّضْفِ): پارچە پیویک، بەزیک
 کە خرایە سەر بەردی داخ دەتوێتە وەو
 بەردمکەیش سارد دەکاتە وە.
 (أَلْطَفَاءُ ج) مَطْفِئِ: نامیری ناگر کورژانەو/
 ناگر کورژنەو.
 طَفَح: ۱- (طَفَحَ- الإِنَاءُ طَفَحًا وَطُفُوحًا):
 قاپەکە پربوو لێرژا.
 (- الإِنَاءُ): قاپەکە پربەر کرد تا لێرژا.
 (- السَّكْرَانُ): سەرخۆشەکە تا بینە قاقە
 خواردیە وەو تەواو مەستیوو.
 (- تِ الْمَرْأَةِ بِالْوَلَدِ): نافرمتەکە کۆر بەکە ی لە
 کاتی خۆیدا بوو.
 («إِطْفَحَ عَنِّي»): لێم دوورکە وەو بڕۆ.
 (طَفَحَ وَأَطْفَحَ- الإِنَاءُ): قاپەکە پربەر کرد
 تا لێرژا.
 (إِطْفَحَ- الْقَدْرُ): کە فی مەنجه لێکە یگرت.
 (أَلْطَفَاحُ): پەر/ لیوانلیو.
 (أَلْطَفَاحَةُ): کەفو ناوی سەرکردووی
 مەنجه لێ کە ھەل دەجێت/ بە لیواریدا دێتە
 خوارێ.
 (أَلْطَفْحَان (م) طَفْحِي): ئەو ی بەملاولایدا

دێتە خوارێ و لێدەرژێت.
 (أَلْطَافِحَةُ): مێی و شە ی (أَلْطَافِح).
 (فَرَسٌ طَفَّاحٌ الْقَوَائِمِ): ئەسبێکە تیزرەو کە
 چاک پێھە لێدەرژێت.
 (أَلْطَفْحَةُ الْمَغْرَمَةِ): کەوگەر.
 ۲- (طَفِحَ- الرَّجُلُ. طَفَحًا وَطُفُوحًا)
 (عامية): بوورایە وە/ لە ھۆشخۆجوو.
 ۳- (الطَّفْحَان (م) طَفْحَانَة) (عامية): تەمەلی
 نازیرەک.
 (الطَّافِحَةُ): وشک و بڕنگ.
 الملحق:
 (طَفَحَ: أَلْطَفِح) (مص): ۱- پربووون و لێرژان/
 سەرکردن
 ۲- (ج) (طُفُوح) (طب): زبیکە کە لە لەش
 دەر دەجێت.
 طَفَذَ: (طَفَذَ- المَيْتَ. طَفَذًا): مردوو مەکی
 (ناپە گۆرە وە/ ناشت).
 (أَلْطَفَذُ وَالطَّفَذُ (ج) أَطْفَاذُ): گۆر/ گلکۆ.
 طَفَرَ (طَفَرَ. طَفْرًا وَطُفُورًا): قەلە مەبازیدا/
 بازیدا.
 (طَفَّرَ- اللَّبْنُ): شیرەکە توێژێگرت.
 (- الفَرَسُ النَّهْرُ): ئەسبێکە/ چارەوێکە بازدی
 بەسەر چەمە کەدا دا.
 (- الفَرَسُ النَّهْرُ): بەسەر چەمە کەدا بازدی بە
 چارەوێکە دا.
 (أَطْفَرُ- الفَرَسُ النَّهْرُ): بەسەر چەمە کەدا

بازدی به چاره‌ویکه دا.

(أَلْطَفْرَةَ): بازدان (-عند العامة): لای ره شه خه‌لکه‌که زیپکه ورده که له له‌شدیت.

(مِن اللَّبْنِ): سهرتویژی ماست.

(أَلْطَفْرَان) (عند العامة): هیج به‌دهسته‌وه نه‌بوو/ بییاره‌و نابووت.

طَفْس: (طَفْس. طَفْسًا وَطَفَاسَةً): بیسبوو.

(طَفْسٌ): بیس/ پوخل.

(طَفْسَ- الرَّجُلُ. طُفُوسًا): مرد.

طَفِقَ: (طَفِقَ- يَفْعُلُ كَذَا. طَفِقًا وَطُفُوقًا): دهستی دایه نه‌و کاره‌و دهستی پیکرد.

(-المَوْضِعُ): له شوینه‌که‌دا مایه‌وه.

(طَفِقَ- يَفْعُلُ كَذَا طَفِقًا وَطُفُوقًا): دهستی دایه کاره‌و دهستی پیکرد.

(-بِمُرَادِهِ): به نامانجی گه‌بشت/ نامانجه‌که‌ی ده‌ستگیر بوو.

(أَطْفَقَ- هُ بِمُرَادِهِ): به نامانج و خواسته‌که‌ی گه‌یاند.

طفل: ۱- (طَفَلَ. طُفُولَةً وَطُفَالَةً): نه‌رم و نۆل و ناسکیوو.

(طَفَلَ- هُ): به‌زمیی پیداهاته‌وو له‌گه‌لیدا نه‌رم‌بیوو.

(«طَفَلَ الرَّاعِي الإِبِلَ»): حوشره‌وانه‌که‌/ شوانه‌که به‌زمیی به حوشره‌مکاندا هاته‌وه

له‌گه‌لیاندا نه‌رم و هیواشبوو تا به‌چکه‌کانیان بییانینگه‌ن.

(أَطْفَلَ- تِ الْأُنْثَى): میکه بوو به خاومن به‌چکه/ به‌چکه‌ی بوو.

(تَطَفَّلَ): ره‌وشتی مندالانه‌بیوو/ خوئی مندال‌کرده‌وه.

(أَلْطَفَلَ (ج) طِفَالٍ وَطُفُولٍ (م) طَفْلَةٌ): هه‌موو شتیکی نه‌رم و نۆل و ناسک.

(أَلْطَفَلَ (ج) أَطْفَالٍ (م) طِفْلَةٌ): ۱- مندال و به‌چکه‌ی زینده‌ور ۲ هه‌موو شتیکی بچووک.

(«هُوَ يَسْعَى لِي فِي أَطْفَالِ الْحَاجَاتِ»): نه‌و بو بچوو‌گترین پیداو‌یستیم ده‌گه‌ریت.

(«جَارِيَةٌ طِفْلٌ وَطِفْلَةٌ»): که‌نیزه‌کیکی مندال (له‌وانه‌یه (طفل) یه‌گیک یان کو‌بییت

چونکه ناوی ره‌گه‌زه.

(أَلْطَفَلَ): به‌چکه‌ی هه‌موو درنده‌یه‌ک و کیویله‌یه‌ک.

(«رِيحِ طِفْلٍ»): بایه‌کی نه‌رم/ شنه‌با.

(أَلْطَفَلَ) (مَصْ): ده‌می و باری مندالیی و بچوو‌کیی.

(أَلْطَفُولِيَّةُ وَالطُّفَالَةُ وَالطُّفُولَةُ): باری مندالیی/ ده‌می مندالیی.

(أَلْطَفَلَ (ج) مَطَافِلٍ): مندالدار/ به‌چکه‌دار بو مرؤف و درنده.

(«لَيْلَةٌ مُطْفَلٌ»): شه‌ویکی ساردی مندال و به‌چکه‌ کوژ.

۲- (طَفَلَ. طُفُولًا): که‌وته تاریکیه‌وه.

(-تِ الشَّمْسِ): خۆر نزیک‌ی ناوابوونبوو.

(أَطْفَلٌ): كهوته تاریکیهوه

(تِ الشَّمْسُ): خور له ناوابووندا

سوورهه لگهرا.

(الَطْفَلُ): ۱- شهو ۲- خوری زهردهههرا / نزیك

ناوابوون.

(الَطْفَلُ): ۱- تاریکی.

(طَفْلُ الغَذاةِ): تۆزیک پاش خورهه لاتن.

طَفْلُ العَشيِّ): دهمهدهمی خورناوابوون.

۲- (طَفْلٌ وَطَفْلٌ- النِّبَاتُ طَفْلًا): روومکهکه

خۆل گرتی و بالاينه کردو دريژ نهبوو.

۴- (طَفْلٌ- الرَّجُلُ): کابرا بوو به مشهخۆر.

(تَطَفَّلَ): بوو بهمشهخۆر یان خوی له

کاروباری نهم و نمو ههلقورتاند.

(الطَّفيلِيّ): مشهخۆر/ کهسیکه دهچيته

سهرخوانیک بیئهوهی بانگیبکهمن وشهی

(طَفيلِي) له ناوی کابرايهکهوه ومرگراوه که

ناوی (طَفيل) بووه.

(طَفيلِي): (ن،ح) روومکیک یان زیندهومریک

لهسهمر رووهک و زیندهومریتر بژی و مکو

(الجَفيل): گورگه/ گیاکه له. و مکو (الدَّبِق):

دهمووکانههی بهروو که روومکن و (القَمَلَة)

نهسپنو (البرغوث): کیچ که زیندهومرن و

لهسهمر زیندهومریتر دهژین.

۵- (طَفْلٌ- الكَلَامُ): ناخاوتنهکهی ههلهسنگاندو

ریکخست و بیری لیکردهوه.

(أَطْفَلٌ- الكَلَامُ): قسهکهی ریکخست و

ههلهسنگاندو بۆی هات.

۶- (الَطْفَلُ): ۱- پیداوپیستی / نهبوونیسی

۲- پریشکی ناگر.

(تَطَايَرَت أطفالُ النَّارِ): پریشکی ناگر

بهزربوووهو بلاوووهوه.

(الطُّفالُ والطفالُ): هوری وشکهوه بوو.

الطُّفيل: قوراو/ ناوی لیخن که له گۆلهکهدا

دهمینیتهمه.

طفن: (طَفَن. طَفْنَا): مرد.

(هـ): بهندیکرد.

(إطفان- المکان): شوینهکه نزمبوو.

(-الرجل): رهوشتی پیاومهکه چاکبوو.

(الطفانين): ۱- دروودهلهسه ۲- قسهی هیج و

بووج ۳- بهندی / بهندیبون.

طفا: ۱- (طفا. طفوا وطفوا): كهوته

سهرناو.

(السمك الطافي): ماسی سهرناو كهوتوو/

ماسی مردووی سهرناو.

(طفا- الطَّيبي): ناسکهکه گوری دایه خوی و

تیز تییتهقان/ رایکرد.

(-فوق الفرس): بازیدایه سهر نهسپهکه.

(الطفاوة): ۱- كهف که سهر مهجهل دهکهویت.

(«أصبنا تفاوة من الربيع»): شتیکی بههارمان

بهرکهوت ۲- خهرمانهی مانگ یان خۆر.

(الطفوة): گیای تمنک.

۲- (طفا- فلان طفوا وطفوا): مرد.

- (في الأرض): به زهویدا چوو.

۳- (الطْفِيَّةُ (ج) طُفْيٌ) (ح): جۆره ماریکی بیسی کوشندهیه.

طق: ۱- (طَقٌ): تمقهی به یهکبرکهوتنی دوو بهرد.

۲- (طَقَطَقَتِ الدَّوَابُّ طَقَطَقَةً): سمی جواربیکه تمقهیهات.

طقس: (الطَّقْسُ (ج) طُقُوسٌ): ریگه/ چۆنیهتی بهریومبردن و شیرازمو ریگخستنی بۆنهو نهییتی نایینی.

- (عند العامة): باری ناوو ههواو نهو گۆرانهی بهسهریدا دیت (یونانیه).

(الطَّقُسُوس) (ن): عمرعهر/ ههفریسک.

درهختیکی لهبهرچاو جوانه له کۆمهلهی سنهوبهره له دارستانهکانی نهوروپاو ناسیاو

نههمهریکای باکوور دهیبنیریت و دهرویت. له سوریهو لوبناندا نییه له تورکیادا همیه به

زۆری له باخچه گشتیهکاندا دهرویتنیریت دارهکهی چاکه.

الملحق:

طاقم: (الطَّقْمُ (ج) طُقُومٌ وَطُقُومَةٌ): ۱- تاقم/

قات قاتی جلی بیاوانه که چاکهت و پانتۆلهو یهلهگیشه ۲- دهستهیهکی تهواوی کهمرسهو

نامیری نامانجیکی تایبهتییه وهک تاقمی چا. تاقمی دان که دروستدمگریت.

(طَقْمُ الفَرَسِ): کهمرسهی چارهوی.

طَلَّ: ۱- طَلَّ - الغَرِيمَ طَلًّا): خاومنوامهکهی

خایاند دستیدهستی پیگرد.

- (ه حَقَّهُ): مافهکهی کهمکردموه یان خواردی.

(طَلَّ وَطَلَّ - الدَّمُّ. طَلًّا): خوینهکه رژا یان به فیرۆ چوو/ تۆلهی نهسهندرایهوه.

(طليل ومطلول): خوینی رژاو یان به فیرۆ چوو.

(أَطَّلَ - على حَقِّي): دهستی بهسهر مافهکهمدا گرتو زهوتیکرد.

- (الدَّمُّ): خوینهکهی رژاندو به فیرۆپیرد.

(“أَطَّلَ على فلان بالاذى”): بیبینه سزای فیساریدهدا.

(أَطَّلَ الدَّمُّ): خوینهکه رژا یان به فیرۆ چوو تۆلهی نهسینرا.

(مُطَلَّ): خوینی ریزراوو تۆلهنهسینراو.

(الطَّلَاءُ): خوینی به فیرۆچوو.

۲- (طَلَّتِ السَّمَاءُ الأَرْضَ طَلًّا): ناسمان رشینهبارانیکی بهرزهویهکه خست/

نهبهبارانمیکی لیدا.

(الطَّل (مص) (ج) طلال وطلل):

۱- بارانیکی کهم/ نهنهباران/ رشینه بارانیک ۲- ناورنگ.

(الطَّلَّةُ): ۱- جارنیک خوین رژان و یان بهفیرۆ رۆیشتن. جارنیک رشینهبارین ۲- باخچه

رشینهباران تهپرکردییت یان ناورنگی

لیباریبیت.

(أَطْلُول (مفع) - مِنَ الْأَمَاكِنَ: شوینانیک

ناورنگی بهرکه وتیبیت یان رشینه به کی

لیباریبیت.

(أَطَّلَّ): تم.

۳- (طَلَّ هُ بِالذَّهْنِ. طَلًّا): روئی تیهه نسوو.

(طَلَّلُ السَّفِينَةِ): سهر پاپوژ / چادریکه /

سهریکه پاپورمه کی پیداده پوشریت.

۴- (طَلَّ - الْإِبِلَ. طَلًّا): توند حوشتر مکانی

لیخوری / رایفراندن.

۵- (طَلَّ - الشَّيْءُ فَلَانًا طَلَالَةً): شته که ی

لاجوان بوو به دلیبوو / دلی راکیشا.

(أَطَّلَّ): چاک و جوانی / دلکیش.

(أَطَّلَّة): ۱- مینی وشه ی (أَطَّلَّ): جوانی و

چاکی دلکیش ۲- بوئی خووش ۳- مهیی خووش

۴- ژن / هاوسهر ۵- نهرم و شلیی بهرگ و چیژ

خووشی خواردن.

(أَطَّلَالَةٌ) (مص): ۱- سهروسیما ی ریک و جوان /

قوزیی و قه شهنگیی / شوخیی ۲- رهوشی باش و

خوشگوزهرانی ۳- خوشییدل / که یفخوشی.

۶- (أَطَّلَّ - الزَّمَانُ): سهردهم / زهمان نزیکبوو

هاته بهرموه.

(_ علیه): سهریکه وتو به سهریدا روانی.

(تَطَّلَّ): ملی دریزکرد برونیتته شتیکی

دوور.

(تَطَّلَّتْ لَهُ): ملم دریزکرد له دوورموه

تیمروانی / ته ماشامکرد.

(أَسْتَظَّلَ - عَلَيْهِ): به سهریدا روانی.

(- الْفَرَسُ ذَنْبُهُ وَبِذَنْبِهِ): چارمویکه کلکی

بهرز کردهوه.

(أَطَّلَّةُ (ج) طَلَّلَ): گهردن / مل.

(أَطَّلَّ (ج) أَطَّلَالٌ وَطُلُولٌ): ۱- بهرزیی

۲- پاشماوهی که لاوهی کون ۳- جوسته وه لافهتی

هموو شتیکی.

(«أَعْجَبَنِي طَلَّهُ وَرَأَيْتَنِي هَيْكَلَهُ»): له شو

قه لافهتی و خویم به دلبووو پیم سهر بوو.

(أَطَّلَّ - مِنَ الدَّارِ = الْمَسْطَبَةُ): سهکوی خانوو

که له سهری دادهنیشن.

(طَلَّلَ - الْمَاءِ): رووی ناو.

(«مَشَى عَلَى طَلَّلِ الْمَاءِ»): به سهر رووی

ناومکه دا رویشته.

(أَطَّلَالَةٌ): بهدمنی نهو شته خوئی یان بهشی

بهرچاوی هموو شتیکی.

(أَطَّلَّ): روانگه / ته ماشاگا / شوینی بهرز که

لیوهی به سهردا برونیت.

۷- (أَطَّلَّ): ۱- پیاوی (تهمه نگره / به ته مهن)

۲- (ح) مار.

(أَطَّلَّ وَالطَّلَّ): ۱- شیر، ماست. به خوینیش

دهوتیت ۲- که میی شیری حوشتری.

(أَطَّلَّ (ح): مار.

(أَطَّلَّةُ (ج) طَلَّلَ): چاریک خواردنه وهی شیر.

(أَطَّلِيلُ (ج) طَلَّةٌ وَأَطَّلَةٌ وَطُلَّلُ): حهسیر که

له پهلی دارخورما یان شتیر بجنریت و کؤن و
دراو بیت.

۸- (طَلَّلَ-ه): بزواندی/ جوولانندی.

(الَطَّلِل وَالطَّلِيلَة): وهی/ کؤست/ جورتوم.

(الَطَّلِطِل): ۱-مردن ۲-دمردی بیچاره.

(الَطَّلِطِلَة): ۱-جورتوم/ وهی/ بهلا ۲-مردن/

مهرگ ۲-زمانه بچکوله.

(طُنَطَّلَة) (عامیة): زمانه بچکوله.

طلب: ۱- (طَلَبَ- الشَّيْءَ طَلْبًا): شتهکهی

(خواست/ داواکرد) شتهکهی ویست.

(-إِلَيْهِ): لی داواکرد.

(“طَلَبَهُ إِلَى الْمُبَارَزة”): بانگیکرد شهرمشیر

بکهن یان بهرمنگاری یه کبین.

(طَلَبَ- بَدَمِ فُلَانٍ فُلَانًا): داوای خوینی

فیساری له فیسار کهسکرد.

(-فُلَانَةً): خوازینی نهو نافرته یکرد.

(“طَلَبَهَا مِنْ أَبِيهَا فَطَلَبَهُ إِياها”): خوازینی

کچهکهی له باوکیکرد نهویش دایه (عامیة).

(طَلَبَ- الشَّيْءَ): شتهکهی بو ماومیهک

خواست.

(طالِب-ه. طلاباً ومُطالِبَةً): داوای مافیکی

یان شتیکی خوی لیکرد که له لای نهو بوو.

(الَطَّلِب وَالطَّلِبَة): داواکاری/ داواکردن.

(أَطَّلِب-ه): ناچاری داواکردنیکرد یان ناچاری

پارانهمیکرد.

(«أَطَّلِبُهُ الفَقْر»): نهبوونی/ همژاری ناچاری

داواکردنیکرد.

(أَطَّلِب-ه) (ضد): انهوهی داوایکرد دایه/

داخوازییه کهی جییه جیکرد ۲-دمستی به

روویه وه ناو نهیدایه یان به دهنگیه وه

نه چوو.

(تَطَّلَبَ واطَّلَبَ- الشَّيْءَ): شتهکهی خوش

خوش/ به گهرمی و ههترموه داواکرد.

(أَطَّلِب (ج) أَطْلَاب وِطَلِبَة): ۱-داواکاری/

داخوازی/ نهو شتهکهی که داوا دهکریت ۲-

داواکار/ خوازیار.

(أَطَّلِبَة): ۱-داواکردن/ داخوازی ۲-جووری

داخوازییه که/ داواکردنه که.

(أَطَّلِبَة وِطَلِبَة): نهوهی (دهخوازریت/

داوادهکریت).

(أَطَّلِبَة): جاریک/ داواکردن/ داخوازیکردن

۲-نزاو پارانهمه. وهک هینه کهی حمزرمتی

مریه م.

(أَطَالِب (فا) (ج) طَلِبَة وِطَلِب وِطَلَب

وِطَلَب): فوتابی/ خویندکار.

(الَطَّلُوب (ج) طَلِب وِطَلِب (ج) طَلِبَاء

وِطَلِبَاء): فرهخواز/ زوردواکه به ههترموه.

(الَطَّلِيبَة (ج) طَلَائِب): می و شهی

(الَطَّلِيب).

(أَطَّلِب (ج) مَطَالِب): ۱-داواکاری/ خواست

۲-مههست/ نامانج/ نیاز/ مهرام ۲-باس/ بابمت) ی

زانستی ۴-باسیکی دیار که هونه رمنند وهریدمگریت و

(الطَّلَبُ: الإِسْتِدْعَاءُ وَالِإِسْتِحْضَارُ): بانگکردن و هیئان و نامادمکردن.

(أُرْسِلَ فِي طَلْبِهِ): ناردی بهدوایدا بیهینن.

(الطَّلَبُ): داواکردنی شتیک.

(يُدْفَعُ عِنْدَ الطَّلَبِ): نمو شته که له کاتی

داواکردنی خویدا بدریت.

(-الطَّلَبُ): به نووسین داوای شتیک بکهیت،

نارمزوی شتیک بکهیت.

(سَجَلُ الطَّلَبَاتِ): تواماری داواکان.

(التَّوَصِيَّةُ بَارِسَالِ كَمِيَّةٍ مِنَ البِضَاعَةِ):

نامؤژگاری ناردنیک بره کالایهک.

(البِضَاعَةُ المَطْلُوبَةُ): کالایا داواکراومکان/

خواستراومکان.

(سَلَّمَ الطَّلَبُ): کالایا خواستراومکانی بهدهست

گمیاند.

(الْعَرْضُ وَالطَّلَبُ): خستنه بهمرچاوو

بازاربوونی کالایا نهو بره کالایهیه که کرپار

دمیهویت بیکریت به نرخیکی دیاریکراو

بفرؤشریت.

(الطَّلَبُ): جوړه دارشتنیک پیچهوانه یان

ناوښنه ی کارو نیازیکبیت.

(-طلب الحال): خوازیری شتیک که

نمیهتمدی.

(الطَّلَبَاتُ فِي قَانُونِ المُرَافَعَاتِ): داخوازی له

یاسای دادبیینیدا.

(«حاصل مايتقدم به الخصم الی المحکمة

به نارمزوی خوئی هه لیده سوورینیت و بهمنه انجامیدمات.

(الطَّلُوبُ (مفع) (ج) مَطَالِبُ): ۱- داواکراو/

ماهیك یا شتیک که بخوازریت و به دوایدا

بگهریت / مهمهستیوو ۲- (ع ح): داواکراو.

۲- (طَلَبَ. طَلَبًا): دوور کهوتهوه.

(أَطْلَبُ المَاءَ): ناومکه دوور کهوتوتهومو بهبی

ماندویتی و بهدوایدا گهران دستگیر نمیت.

(الطَّلْبَةُ): گوزاری دوور.

(بِنِرْ طَلُوبِ): چالایاکی/ بیریکی قوول که

ناومکه ی دوور بیت.

(مَاءٌ مُطْلَبٌ): ناویکی دوور هی بیریکی

قوول.

الملحق:

طلب: (الطَّلَبُ): نهومی که دمهویت به

یهکیک یان زورتر بلیت/ پییرایگه بهنیت.

نارمزوومکه یان نیازو نامانجه کهمتی بو

دمه بریت.

(«طَلَبُ المَعُونَةِ»): داوای کومه کیکی یان

باربووکردن.

(طَلَبُ الإِسْتِخْدَامِ): داوای کارپیکردن/

کارکردن.

(طَلَبُ الشَّيْءِ الَّذِي تَرَعَبُ فِي الحُصُولِ عَلَيْهِ):

داوای نهو شته ی دمهویت دستگیر تبیت.

(«ماهُوَ طَلْبُكَ»): چی دهخوازیت/

چیتدهویت.

أَطْلِحَ (ج) أَطْلَاحَ وَطْلَاحَ: په‌ککه‌وته.
 «بَعِيرٌ طَلِحٌ وَنَاقَةٌ طَلِحٌ»: ۱- حوشترو
 می‌حوشتریکی په‌ککه‌وته ۲- لهرکه‌وته.
 (نَاقَةٌ طَالِحٌ وَإِبِلٌ طُلُحٌ): می‌حوشترو حوشتریکی
 رووخواوو په‌ککه‌وته‌ی کاروانی زور/ شه‌کمت.
 (أَطْلِيحُ): ماندووی شه‌کمت/ په‌ککه‌وته.
 «بَعِيرٌ طَلِيحَةٌ (ج) طَلَائِحُ وَطَلْحِي»:
 په‌ککه‌وته‌ی کاروان ۲- لهرولاکه‌وته.
 ۲- (طَلِحَ. طَلَّاحًا): ۱- گه‌نبوو/ خرابیوو/
 به‌دکار بوو ۲- په‌کیکه‌وت/ سه‌قه‌تیبوو.
 (أَطَالِحُ (فَا) (ج) طَالِحُونَ وَطَلَّحُ):
 ۱- بی‌کله‌ک/ بی‌کاره ۲- گهن.
 ۲- (طَلِحَ- تِ الْإِبِلِ طَلَّحًا): حوشرمه‌که به
 خواردنی دارگه‌ون ژانیکرد.
 (أَطْلَحُ وَالوَاحِدَةُ طَلْحَةٌ) (ن): دارگه‌ومن.
 داریکی گه‌ورمیه گه‌ومن دمگرت درکاوییه
 گه‌ونه‌که‌ی چاکه حوشر لسه‌ر نه‌و داره
 دمله‌وهریت.
 (أَطْلِحُ): مؤز.
 (مَكَانٌ طَلِحٌ (م) طَلْحَةٌ): شوینیکه‌داری
 گه‌ومنی زور نییه.
 (أَطْلَاحُ) (ن): دره‌ختی گه‌ومن.
 ۴- (طَلِحَ- عَلٰی فُلَانٍ): پینیلیداکرت/ زوری
 لیکرد.
 ۵- (أَطْلَحُ الْوَاحِدَةَ طَلْحَةٌ): هه‌لآله‌دانی
 دارخورما یان هه‌لآله که تووی نیری

مُلْتَمِسًا الْحُكْمَ فِي الدَّعْوَى): هه‌موو نمو
 داواکاریانه‌ی که بهرام‌بهرمه‌که پيشکه‌شی
 دادگای دمکات تکاکاره به بیی داواکانی بریاری
 لسه‌ر بدن.
 (أَطْلَبِيَّةٌ): بری کالای داواکراو که دمبیت
 بنیرریت.
 (الْبِضَاعَةُ الْمَطْلُوبَةُ): کالای داواکراو.
 («سَلَّمَ الطَّالِبِيَّةُ»): کالای داواکراومکه‌ی
 گه‌بانده دمست.
 طَلَّتْ: (طَلَّتْ- الْمَاءُ طُلُوثًا): ناومکه کشاو
 رویش.
 (طَلَّتْ- عَلٰی كَذَا): له‌ومیتر بوو.
 (أَطْلُتُّ): نه‌فامیکی له‌شو می‌شک چرووک.
 طَلِحَ: ۱- (طَلِحَ- الْبَعِيرُ طَلْحًا وَطَلَّاحَةً):
 حوشرمه‌که ماندوو شه‌که‌تیبوو.
 (طَلِحَ وَطَلَّحَ وَطَلَّحُ): ماندوو شه‌کمت/
 په‌ککه‌وته.
 (طَلَّحَ- الْبَعِيرُ): حوشرمه‌که‌ی مانوو کرد.
 (طَلَّحَ. طَلَّحًا): ناوسکی/ ورگی چولبوو/
 خواردنی هیج تیدا نه‌بوو.
 (طَلَّحَ وَطَلَّحَ وَطَلَّحُ): ورگچول.
 (طَلَّحَ): ورگی چولبوو.
 (طَلَّحَ وَطَلَّحَ وَطَلَّحُ): ناوسکچول/ ورگچول:
 برسی.
 (طَلَّحَ- الْبَعِيرُ): ماندوو بوو.
 (أَطْلَحَ- الْبَعِيرُ): ماندوو‌ویکرد.

دارخورمایه.

(أَطْلَحَ ح): گمنه.

(أَطْلَحَ): خوشگوزمرانیی.

(هُوَ فِي طَلْحٍ): نهو خوشگوزمرانه.

(أَطْلِيحَ ح): گمنهوزج.

(أَطْلَحِيَّةَ ج) طَلَا حِي (آرامیه): پهره

کاغهنزیک.

طَرِحِيَّةَ عامية): پهرهکاغهنزیک.

(أَطْلَحَ فِي الْمَالِ): زوردارو چنگیر له دارادا

دمستنووقاو.

(- فِي الْكَلَامِ): له قسهدا بوختانکمر / قسهجن.

طَلْحَ: ۱- (طَلْحَ- الشَّيْءَ طَلْحًا): شتهکهی

رهمکرد.

(طَلْحَ- الْكِتَابَةَ): نووسینهکهی تیکدا.

(فَلَانًا بِالْقَدْرِ): پیسای له فیسار ههلسوو/

پیسکرد.

(أَطْلَحَ): ناوی پیس/ بوگمناو.

۲- (أَطْلَحَ- الدَّمْعُ): ۱- نهمسرین/ فرمیسهکه

به جاودا هاتهخواری ۲- بلاووبوووه.

۳- (أَطْلَحَاءَ): ناهرمتی گهوج.

۴- (أَطْلَحَمَ- الرَّجُلُ): فیزیواند/ لووتبهرزوی

کرد.

(أُمُورٌ مُطْلَحِمَاتٌ): کاری سهخت و نالهبار.

طَلْسَ: ۱- (طَلْسَ- الْبَصْرُ طَلْسًا): جاومه

پووکیاهوه/ نابینابوو.

(طَلْسَ- الْكِتَابَةَ): نووسینهکهی سرپیهوه/

کوژاندهوه.

(طَلْسَهُ بِالِدِهَانٍ وَنَحْوَهُ) عامية سریانیه):

به بویه سرپیهوهو بویهی تیههلسوو.

(طَلْسَ- بِهِ فِي السَّجْنِ): فریدرایه بهندیخانهوه.

(طَلْسَ- الْكِتَابَةَ): نووسینهکهی سرپیهوه.

(تَطَلَسَ- الْكِتَابَ): نووسینهکه سرپرایهوهو

نهما.

(إِنِطَلَسَ- الْأَمْرُ): کارمه (شاردرایهوه/

ونبوو).

(إِطْلَنَسَى- الْعَرَقُ إِطْلَنَسَاءً): نارمق به همموو

لهشهکهیدا هاتهخواری.

(أَطْلَسَ ج) أَطْلَاسَ): لاپهرمیهکی سرراوه.

(الطَّلَاسَةُ): تهختهسر/ پهرؤی سرینی

تهختهرهمکهو کوژانهوهی نووسینهکه.

(أَطْلَيْسَ): کویر/ نابینا.

۲- (طَلْسَ وَطَلْسَ. طَلْسًا وَطَلْسَةً): دیزیکی

مهیلو رمش.

(أَطْلَسَ ج) طَلْسَ): دیزیک به سمر رمشدا

بروانیت.

(أَطْلَسَ): تمهلهسانی رمش.

(أَطْلَسَ ج) أَطْلَاسَ): بهرگی چکنی

رهمداگهراو. لهبهر بؤزیی (به گورک

چوینراوه).

(الطَّلَسَةُ مَص) (ج) طَلْسَ): ۱- دیزی مهیلو

رمش ۲- ههوری تمک.

(الأطلس): ۱- گورگی تووگومریوی دیزی

مهيله ورهش ۲- بهرگی دراو ۲- چلکن و پیس
 ۴- دز (که به گورگی توو کومریو) جوینراوه.

۲- (تَطْلَسَ وَتَطْلِسَ - الرَّجُلُ): تهيله سانی
 له بهر کرد.

(الطَّلَسُ ج) طَيَالِسُ وَالطَّلِيسَانُ وَالطَّلِيسَانُ
 وَالطَّلِيسَانُ (ج) طَيَالِسُ وَطَيَالِسَةَ):
 پۆشاکیکی سهوزه شیخ و زانایان دمیبوشن
 نه مهیش پۆشاک عه جه مهو هی عمره ب
 نییه.

(الْأَطْلَسُ): بهرگی که له ناوری شم
 دروست کراوه.

۴- (طَلَسَ - عَنِ الْقِتَالِ): خوی له شهر
 دزییه وه ترساو هه لات.

(- الرَّجُلُ): سه ریداخست و گرژو مؤنبوو/
 خوی ناشرین کرد.

(- السَّاحِرُ): جادوو گهرمه / نهفسو و نبازمه
 نهفسو و جادووینووسی و جادوی کرد.

(الطَّلَسُ ج) طَلَاَسَمُ وَالطَّلَسُ ج
 طَلَسَمَاتُ (یونانی): هیل و نووسینی که

نهفسو و نبازمه دمیکیشیت و دهنووسیت
 ده لیت: گویا هه موو نازارو و هیهک

دوورده خاته موو له خرابه کاریک دمیاریزیت.
 طلح: ۱- (طَلَحَ - الْكَوْكَبُ وَنَحْوَهُ طُلُوعًا

وَمَطْلَعًا وَمَطْلَعًا): هه سارمه یان هیر
 هه لهات و دمرکهوت/ هاته دمری.

(طَلَحَ وَطَلَعَ وَطَلَعَ - النَّخْلُ طُلُوعًا):

دارخورماکه تۆودانی دمر کرد.

(أَطْلَعَ - الْكَوْكَبُ): هه ساره که هه لات/
 دمرکهوت.

(- الْفَجْرُ): روانییه سپیده بیه بیان کاتی
 دمرکهوتنی.

(- النَّبَاتُ): رووه که که سه ری دهرهیناو
 دمرکهوت.

(- النَّخْلُ): دارخورماکه تۆودانه که ی دمر کرد.

(- الشَّجَرُ): دره خته که گه لاید مر کرد/ گه لایگرت.

(- تِ النَّخْلَةِ): دارخورماکه بالای کرد.

(- الرَّجُلُ): رشایه وه.

(تَطَّلَعَ - هُ): ته ماشای قه دو بالای کرد/
 بیداهه لیروانی.

(أَطْلَعَ - الْفَجْرُ): روانییه سپیده بیه بیان کاتی
 دمرکهوتنی/ دمرکهوتنی خواست.

(إِسْتَطَّلَعَ - هُ): ۱- داوی دمرکهوتنی کرد ۲- هه والی
 کاروباری پرسی.

(أَطْلَعَ - مِنَ النَّخْلِ) (ز): ۱- شتی که وهک دوو
 تاکی بیلاو به کیانگرتووه و تۆوی تیدایه/

تۆودانی دارخورما ۲- بهری خورمای سه رهتا
 دمرکهوتوو ۳- هه لاله/ تۆویکی زمرده تۆوی نیری

روومه که. که له تۆودانی دارخورمایشدایه.

(الطَّلَعَةُ): ۱- جاریک هه لاتن/ دمرکهوتن
 ۲- سه رده رهینان و هاتنه دمره وه ۳- بینین و

سه رنجدان ۴- روخسار/ دیمهن.

(إِمْرَأَةٌ طَلَعَةٌ): نافرمتیک زۆر بروانتیته

۲- (طَلَعَ وَطَلَعَ - الْجَبَلُ. طُلُوعًا): سمر

(چپاکه / شاخه‌که) کهوت.

(طَلَعَ - الْكَيْلُ): پیومرکه‌ی پرکرد.

(أَطْلَعَ - الرامي): تیری تیرهاویژمه‌که سمریکرد /

بمسمر نشانمه‌که‌دا رویش.

(- على الشيء): ۱- له به‌رزیه‌وه به‌سمر

شته‌که‌دا روانی ۲- سمرپهرشتیکرد.

(تَطَّلَعَ - الْكَيْالُ): پیومرکه‌ی پرپوو.

(- الماء من الإناء): ناو له قاپه‌که‌وه سمریکردو

پرژا.

(- الرَّجُلُ): گمیشته بیاموکه‌و پیشیدابه‌وه.

(أَطْلَعَ): پر / همد / چمند.

(الْجَيْشُ طَلَعَ الْفِ): سوپاکه بری همزار

که‌سن.

(أَطْلَعَ وَالطَّلَعَ): روانگه / شوینیک که به‌رز

بی‌تو به‌سمر‌دا پروانیت.

(الطَّلَاع - مِنَ الْإِنَاءِ (ج) طَلَعَ): بری قاپ.

(طَّلَاعُ الشَّيْءِ): هینده‌ی شته‌که.

(هَذَا طَّلَاعُ هَذَا): ئمه هینده‌ی ئه‌ومیه.

(عَيْنُ طَّلَاعٍ): چاویکی پر له فرمیسک.

(قَدَحُ طَّلَاعٍ): بیاله‌ی پر.

(الطَّلَاعُ): زور (دهرکه‌وتوو / سمرکه‌وتوو).

(هُوَ طَّلَاعُ النَّايَا وَالْأَنْجِدِ): ئه‌و خوی

دماوینته‌گاری سه‌خت و زابوو و سمرکه‌وتوو

کاری به‌رزو گرانه‌ی پان خاومنه‌زموننه‌و چاک

ته‌گبیرده‌کات.

ئهملاولا.

(نَفْسٌ طُلُوعَةٌ): دمروونیک زور روو له

حه‌زو ئارمزوویبیت.

(الطَّلَاعُ وَالطَّلُوعُ): نیلنجدان و رشانه‌وه.

(الطَّلِيْعَةُ - مِنَ الْجَيْشِ (ج) طَلَانِعُ): پیشمنگی

سوپا / سوسمه‌ری سوپا / دمیده‌وانی سوپا.

(الطَّلَاعُ) (فا): ۱- دمه‌راتوو.

۲- الّهلال: همبفک / داسه‌مانگ.

۳- (الفجر الكاذب): سپیدمه‌روژنه.

(الطَّلَاعُ (ج) طَوَالِعُ عِنْدَ أَصْحَابِ الْقَالِ):

شانس به‌خت له‌لای ئه‌وانه‌ی به‌هسه‌اره

دمرچوون به‌خته‌دگرنه‌وه به‌خته‌ومر‌بی‌ت

پان به‌دبه‌خته‌بی‌ت / بیشانس‌بی‌ت بی‌ه‌خته‌بی‌ت /

چارمه‌شبی‌ت.

(الطَّلُوعُ = الطَّلَاعُ): شانس / به‌خت.

(الطَّلُوعُ (ج) طُلُوعَاتُ (عامية): دوومه‌لی

گه‌وره‌ی له‌ش.

(الطَّلَاعُ (مص) (ج) مَطَالِعُ): ۱- سمره‌تا

۲- شویندهرکه‌وتوو و هه‌لاتنگه‌ی هه‌سارمه‌کان.

(- عِنْدَ الزَّجَالِينِ): سمره‌تای گورانسی

(زه‌جه‌ل).

(مَطَّلَعُ) (مو): سمره‌تای پارچه‌ی مؤسیقایه‌ک.

(مَطَّلَعُ الْقَصِيدَةِ): سمره‌بندی هه‌لبه‌سه‌ت /

یه‌که‌مدی‌ری هه‌لبه‌سه‌ت.

(الطَّلَاعُ (مص) (ج) مَطَالِعُ) (فك):

هه‌لاتنگه‌ی هه‌سارمه‌کان.

(أَطَّلَعَ وَالْمَطَّلِعُ (ج) مَطَّلِعٌ): ۱-پمیژه/ پلیکانه / پیپلیکه ۲-نموی که بهسمریدا دمروانریت ۲-سمرمتا.
 (أَطَّلَعَ): ۱-ناگادار / تیگه یو ۲-بههیز / بهتوانای دمستبالو بهرز / بهزمبرو زمنگ.
 ۲-(طَّلَعَ وَطَّلِعُ - عَلَى الْأَمْرِ طُلُوعاً): بهکارمکهیزانی / ناگاداری کارمکه بوو.
 (طَّلَعَ - هُ مُطَالَعَةٌ وَطَّلَاعٌ): زُورُو چاک سمرنجی لیداو لییتیگه‌بشت.
 (-الکتاب): کتیبه‌کهی خویندموه.
 (-هُ بِالْأَمْرِ): کارمکه‌ی خسته بهرده‌مو لییناگادارکرد.
 («طَالِعِنِّي كُلَّ وَقْتٍ بِكُتُبِكَ»): همیشه نامه‌کانتهم بؤ بنیرمو پیشانم بدمو.
 (أَطَّلَعَ - هُ طَّلَعَ أَمْرَهُ): کارمکه‌ی بؤ روونکردموهو تیگیه‌یاند / بؤیدمرخستو په‌کالاگردموه.
 (-عَلَى سِرِّهِ): نهینیه‌کهی بؤ دمرخستو گه‌باندی.
 (تَطَّلَعَ - هُ): پییزانی / ناگاداریبوو.
 (إِطَّلَعَ - الْأَمْرَ وَعَلَيْهِ): به کارمکه‌یزانی و لییناگادار بوو.
 (إِطَّلَعَ وَطَّلِعُ - الْعَدُوُّ): به نیازی دوژمنی زانی / زانی چی له ژیر سمریاندایه.
 (إِسْتَطَّلَعَ - هُ): له راستی و نیازو کارمکه‌ی نهوی پرس / لیپرسی.
 (-رَأَى فُلَانٌ وَاسْتَطَّلَعَ - هُ رَأْيَهُ): (رای / بؤ‌چوونی)

نموی ومرگرت / راویژی پیکرد.
 (أَطَّلَعَ): نیاز پییزانین / لیناگاداربوون / لییتیگه‌بشتن.
 ("أَطَّلَعَ طَلَعَ الْعَدُوَّ"): له نیازی دوژمن بگه.
 (أَطَّلِيعَةَ - مِنَ الْجَيْشِ (ج) طَلَائِعِ) (ا) ع): دیدموانی سوپا / پیشره‌وی لمشکر (تا بیزانن دوژمن له جیدایه) (به تاک و کؤ وا دموتریت).
 (مَطَّلِعُ الْأَمْرِ): سمرمتای کار. بنچینه‌مو شوینی لیدمرکه‌وتنی کارو رووی تیکردنی کارو نیاز.
 ۴-(طَّلَعَ - عَلَيْهِمْ. طُلُوعاً وَمَطَّلِعاً وَمَطَّلِعاً) (ضد): ۱-بؤ لایان هات ۲-لییان دوورکه‌وته‌موه.
 (طَّلَعَ - عَنْهُمْ): لییان دوورکه‌وته‌موه له‌بهر چاویان ونبوو.
 (طَّلَعَ وَطَّلِعُ الْبِلَادِ. طُلُوعاً): روویکرده شارمکه / نیازی (شارمکه‌یکرد / ولاته‌که‌یکرد).
 (-الْمَكَانَ): گه‌بسته شوینه‌که.
 (-مِنَ الْبِلَادِ): له ولاته‌که یان شارمکه دم‌رجوو.
 (أَطَّلَعَ عَلَيْهِ مَعْرُوفاً): چاکه‌یه‌کی له‌گه‌لدا کرد.
 (-عَلَى فُلَانٍ): له ناکاو هاته لای و گه‌بشتی.
 (إِطَّلَعَ - عَلَيْنَا): له پرپکا / له ناکاودا هاته لامان.
 (أَطَّلَعَ وَالطَّلِعُ): که‌نار / لا.
 (أَطَّلَعَ) (مضغ): ۱-هاتگه ۲-بهرزه شوین که

«ذَهَبَ دَمُهُ طَلْفًا»): خوینی به فیرو رُویشت /
به نارموا رُویشت.

(الطَّلِيفُ): ۱- به فیرو بردن / به ناهق
۲- نارموا / نهشیاو.

طلق: ۱- (طَلَقَ الشَّيْءُ فَلَانًا طَلْقًا): شته‌که‌ی
به فیسار دا.

(طَلَّقَ وَأَطْلَقَ يَدَهُ بِخَيْرٍ): دست‌ی به کاریکی
چاک / خیر کرایه‌وه، کاریکی باشی نه‌نجامدا.
(رَجُلٌ طَلَّقَ الْيَدَيْنِ): پیاویکی دست‌والایه /
خیر‌خوازه / به‌خشندمیه.

۲- (طَلَّقَ تِ الْمَرَأَةَ مِنْ زَوْجِهَا): له می‌رده‌که‌ی
دست‌بردار بوو / ته‌لاقی خو‌ی و مرگرت.

(طَالِقٌ ج) طَلَّقَ وَطَالِقَةٌ ج) طَوَالِقٌ):
نافرمتی دست‌بردار کراو / ته‌لاقدراو.

(طَلَّقَ تِ النِّاقَةِ): می‌حوشترمه‌که (په‌ته‌که‌ی
بهره‌لا بوو / له پمت به‌ریوو).

(طَلَّقَ طَلْقًا): دوورکه‌وته‌وه.

(طَلَّقَ قَوْمَهُ): خویش‌گه‌لی به‌جیه‌یشت و
لییان جیا‌بو‌وموه.

(الْمَرَأَةُ زَوْجِهَا): پیاوکه‌که دست‌بردار‌ی
ژنه‌که‌ی‌بوو / ته‌لاقی‌دا.

(أَطْلَقَ الْمَرَأَةَ): ژنه‌که‌ی ته‌لاقداد.

(الْمَوَاشِي): نازه‌له‌که‌ی بو له‌ومرگا بهره‌لا
کرد.

(الْأَسِيرُ): دیله‌که‌ی رها کرد / نازاد کرد.

(فِي كَلَامِهِ): زمانی بهر بوو و بیسه‌رو بهر

لیوه‌ی دمروان‌ریته‌ خوارم‌وه یان شوینی لیوه
ناگاداریووون ۲- شوینی لیوه‌دمر‌چووون.

۵- (أَطْلَع) (ح): مار.
الملحق:

طلع: (الطَّلَاعَةُ): خویندنه‌وه به نیازو
نامانجی رُو‌شن‌بیری و و مرگرتنی زانست و
زانباری.

(الطَّلَاعَةُ لَذَّةٌ وَفَائِدَةٌ): خویندنه‌وه
خویش‌شهو سوودیشه.

(الطَّلَاعَةُ فِي إِصْطِلَاحِ الْحَاكِمِ): تیروانین
له زاراومکانی دادگادا: لی‌کولینه‌ومو
خویندنه‌ومیه‌کی پاساییه.

(مُطَالَعَةُ مَفْوُضِ الْحُكُومَةِ): خویندنه‌ومو
تیروانین و پیدا‌چوو‌نه‌وه‌ی نوینه‌رو ری‌پیدا‌راوی
میری.

طلف: ۱- (طَلَّفَ عَلَيْهِ): لی‌بیر‌کرد.

(الطَّلْفُ): (لی‌پتری / لی‌زور‌یووونی) شتیک.

۲- (أَطْلَفَ هُ كَذَا): نه‌وه‌ی بو‌خسته‌سه‌رو
پی‌بیه‌خشی.

(الطَّلْفُ): ۱- به‌خشین ۲ سووکه شتیک /
که‌مه‌کیک.

(الطَّلِيفُ): و مرگراو.

۲- (أَطْلَفَ الدَّمَ): به ناهق / به خو‌رای
خوین‌پرشت.

(الطَّلْفُ وَالطَّلْفُ): به خو‌رای خوین‌پرشتن /
به فیرو بردنی خوین.

قسه یکردو به گشتی قسه یکرد.

«أَطْلَقَ رَجُلَهُ»: پیتی لیهه لپری/ پیتی پیدانا/
خیرا رویشت.

«أَطْلَقَ. الدَّوَاءُ بَطْنَهُ»: دهرمانه که
رهمونیکرد.

«أَطْلَقَ خَيْلَهُ فِي الْحَبَابَةِ»: نسه په که ی
رهما کرد به هه موسی خوی له گورمه پانه که دا
بروات.

«تَطَلَّقَ تِ الْخَيْلِ»: نسه په گان ته و اوو بیج له و
رهما بوون و بهرمو نامانج غاریانکرد.

«إِنطَلَقَ»: دهرچوو/ رویشت/ دهرپهری.

«أَنْطَلَقَ-بِهِ»: دهرپهرینرا/ هه لگرا/ برا.

«إِسْتَطَلَّقَ-الْبَطْنِ» (طب): سکه که چوو/
شوربوو.

«-الظَّبْيِ»: ناسکه که بؤیدمرچوو/ تیزو خیرا
تیته فان.

«-الأمرِ»: په لهی له کارمه که دا کرد.

«أَطْلَقَ (ج) أَطْلَاقًا»: ۱-ریخوله کان ۲-(ح) ناسک-
«الطَّلَقِ وَالطَّلُوقِ وَالطَّلُوقِ وَالطَّلُوقِ»:

بهره لا/ رهما/ نازاد/ سهر به ست.

«حَبَسَ طَلْقًا وَطَلْقًا»: بهند کرا به بی
کوت و پیومند.

«فَرَسَ طَلْقُ الْيَدِ»: چارموییه که دمستی
بیپیومند بیت.

«أَطْلَقَ»: ۱-نه به ستراره/ نازاد ۲-حه لالیکی
ته و او.

«أَطْلَقَ (مَص) (ج) أَطْلَاقًا»: سووریک
پیشپرکی نسه پ.

«عَلَى الْإِطْلَاقِ»: به گشتی و به بی حیوازی
تیگرا.

«أَطْلَاقٌ وَالْمَطْلَاقُ وَالْمَطْلِيقُ»: ۱-زور رهماکار/
بهره لاکار ۲-زور ته لاقدان/ زور دستبهردارکردن.

«أَطْلَقَ»: ۱-رهماکراو ۲-دستبهرکراو/ ته لاقدراو.
«أَطْلَقَ-مِنَ الْخَيْلِ»: نسه پیک که کوت به

قاجیه وه نه بیت/ بهره لاکراو.

«مُطْلَقًا»: ۱-به هیچ جوریک به جوریک
گشتی و بیجایی ۲-همرگیزاوه هرگیز.

۲-«طَلَقَ-اللِّسَانُ طُلُوقًا وَطُلُوقَةً»: زمانی
پاراوو رهمان و خوشگوفتار.

«إِنطَلَقَ-لِسَانَهُ»: زمانی له قسه کردندا پاراوو
رهمان بوو/ قسه زمان بوو/ زمانی به ربوو.

«طَلَقَ وَطَلَّقَ اللِّسَانَ»: زمان پاراوو قسه رهمان.
«لِسَانُهُ طَلَقَ اللِّسَانَ»: زمان پاراوو قسه

رهمان.

«لِسَانُهُ طَلَّقَ وَطَلَّقَ وَطَلَّقَ»: زمانی پاراوو
رهمان و قسه زمان بوو.

۴-«طَلَّقَ-الرَّجُلَ. طُلُوقَةً وَطَلَّاقَةً»: روو خوش/
روو گه شامو کراوه بوو.

«تَطَلَّقَ وَجْهَهُ»: رووی گه شایه وه/ کرایه وه.

«إِنطَلَّقَ- وَجْهَهُ»: رووی کرایه وه/ رووی
خوشبوو.

«-تِ نَفْسُهُ لِلْأَمْرِ»: دل و دمرونی بؤ کارمه

کرایه‌وهو بییخویشبوو.

(إِطْلَقَ): رووی کرایه‌وه، دلی کرایه‌وه/
شادیوو.

(رَجُلٌ طَلَّقَ الْوَجْهَ): بیایکی رووخوش
دهمبه‌پیکه‌نین/ دمبه‌خنده.

(يَوْمَ طَلَّقَ): روژکی فینک نه گهرمیبت نه
سارد.

(رَجُلٌ طَلَّقَ وَطَلَّقَ وَطَلِّقُ الْوَجْهَ):
بیایکی ههمیشه دمبه‌خندهو بیکه‌نین/
روو گه‌شاهو.

۵- (طَلَّقَ تِ الْمَرَأَةِ. طَلَّقاً): ژنه‌که ژانی
مندالبوون گرتی.

(مَطْلُوقَةٌ): ژنی له سهر ژانی مندالبوون.
(الطَّلَقُ (مص) (ج) أَطْلَاقُ): ژانی مندالبوون.

۶- (طَلَّقَ وَأَطْلَقَ - النِّخْلَةَ): (هه‌لله/ تووی
نیروی به‌سهر دارخورماکه‌دا کرد/ چاکیکرد.

۷- (الطَّلَقُ): ۱- به‌ش/ به‌رگه‌وت ۲- بیومندی
چهرمین.

۳- (الطَّلَقُ): تالک بو‌دروو کلیکی سپیبه له
مادهی مه‌گنیزیوم و سلیکه‌تی ناوی بیکه‌تووو
بو ژارایش‌تو دهرمان و بویهو دروستکردنی
فه‌خفوری و لاستیک و کاغز به‌کارده‌نی‌ت.
نه‌وروپایه‌کان پییده‌لین (ته‌لک).

(الطَّلَقُ (ج) أَطْلَاقُ): ۱- په‌تی توند بادراوو
قایم ۲- بیومندی چهرمین ۳- به‌ش.

(أَصَبْتُ مِنْ مَالِهِ طَلْقًا): به‌شیکی سامان و

ماله‌که‌م به‌رگه‌وت.

(الطَّلَاقُ): نه‌وانه‌ی به‌ ژور موسلمان‌کران.
(الطَّلَاقُ) (مو): له ژیدان بی نه‌وه‌ی په‌نجه‌کان
بنوش‌تینریته‌وه.

الملحق:

طلق: (الطَّلَاقِيَّةُ): رژی‌میکی رامیاریه
دهسه‌لاتی فهرمان‌روا تیا‌یدا ره‌هایه، هیچ
شتیک و یاسایه‌ک نایبه‌ستیت‌وه.

طلم: ۱- (طَلَمَ وَطَلَّمَ - الخُبْزَةَ طَلْمًا):
گونکی هه‌ویرمه‌کی به‌ده‌ست یان به‌ تیروک
پانکردموه.

(طَلَمَ - الخُبْزَةَ): گونکی نانه‌کی پانکردموه.
(- الصَّرَقَ عَنِ جَبِينِهِ): نارمقی ناوجه‌وانی
سری.

(الطَّلَمُ): پنه‌که‌نانی له‌سهر ده‌که‌نه‌وه.
(الطَّلْمَةُ (ج) طَلَمٌ): نانیک.
(طَلْمِيَّةٌ وَطَلْمُوسَةٌ) (عامیة سریانیه):
نان.

(الطَّلْمَةُ): تیروک که نانی پیده‌که‌نه‌وه.
(الشُّوبِكُ) (عامیة): تیروک.
۲- (الطَّلَمُ): چلکی دان.

۳- (طَلْمَسٌ): ناوجه‌وانی به‌یه‌ک‌داو گرژ
بوو.

(-الکتاب): نووسینه‌که‌ی سرپییه‌وه.
(إِطْلَمَسَ - اللَّيْلُ): شهو ژور تاریکیوو.
(الطَّلْمَسَاءُ): ۱- تاریکی ۲- زه‌وییه‌کی بی‌ نالوو

منارو نیشانه ۳-تمنکه ههور.

طله: (طله- الرَّجُلُ فِي الْبِلَادِ طَلْهَا): بیاومکه کهوته ولاته کهوه یان شارمکه ووه تیایدا سوورایهوه.

(إِطْلَهُ. إِطْلَاهَا): تمه ماشایکردو لیبی ناگاداریوو.

(أَطْلَهُ): ههوری تمنک.

(أَطْلَهُ): ماوهی سامان و دارا/ مالی ماوه.

طلا: ۱- (طَلَا-هُ طَلَّوْا): قاجیبهستهوه بهندیکردو پیوندیکرد.

(طَلَى-هُ طَلَّيَا): پیوندیکردو بهندیکرد.

(أَطَلَى-تِ الْوَحْشِيَّةُ): زیندموره کیویلمکه/ درندمه که به چکه بیوو.

(أَطَلَا وَالطَّلُو (ج) أَطْلَاءٌ وَطَلَّاءٌ وَطَلَّيَ وَطَلَّيَانِ وَطَلَّيَانِ): ۱-کارمامز ساتی له دایکبونی ۲-هموو شتیکی بجووک.

(الطَّلْوَةُ): به چکه درندمو کیویلهی بجووک.

۲- (طَلَا- الرَّجُلُ. طَلَّوَةٌ): خاوه خاویکرد/ سستیکرد.

۳- (إِطْلُوْا. إِطْلِيَاءٌ): ناخاوتنه کهی چاکبوو.

(أَطْلُوْةٌ): سپیدهی بهیمان/ رووناکیی رۆژبوونهوه.

(أَطْلَاوَةٌ وَالطَّلَاوَةٌ وَالطَّلَاوَةٌ): ۱-هه شمنجی و جوانیی و دلخوشیی.

(«هَذَا كَلَامٌ مَاعَلِيه طَلَاوَةٌ»): نه مه

ناخاوتنیکه نه جوانیی و نه خوشیی تیدایه

۲-هه فسون/ جادوو/ تهلیسم/ سیجر.

۴- (أَطْلُوْ) (ح): گورگ.

(أَطْلَاوَةٌ): بویهو نهوی له شت هه لدمسووریت.

(أَطْلَاوَةٌ وَالطَّلَاوَةٌ): ۱-پاشماوهی خواردنی

ناودهم ۲-تویژالیکی تمنکی سهر شیر یان ماست و خوینی ممیو.

طلی: ۱- (طَلَى- الْبَعِيرَ الْقَطْرَانَ أَوْ بِالْقَطْرَانَ طَلَّيَا): قهترانی له حوشرمه که هه لسوو.

(طَلَّيَا- فُوهُ طَلَّيَا): دانهکانی به لغتیکی گرت.

زهردیانگرت.

(طَلَى- الْبَعِيرَ الْقَطْرَانَ. تَطَلَّيَةٌ): قهترانی له

حوشرمه که هه لسوو.

(-الليلُ الْآفَاقُ): شهو ناسوکانی داپوشی.

(تَطَلَّى وَاطَلَّى- بِالْقَطْرَانَ): به قهتران بیسیو/ قهترانی تیئه لسوورا.

(أَطَلَى (ج) أَطْلَاءٌ): قهتران تیئه لسووراو به

قهتران (له که دراو/ جه ورکراو).

(أَطْلَاءٌ): تویژالی خوین.

(أَطْلَاءٌ): ۱-قهتران ۲-شیلهی تری/ گوشراوی

تری/ ناوی تری بکولینریت تا دوو بهش

له سیبهشی بروات له وانیه به مهیش وا

بوتریت، نه مه بهوه چوینراوه که بویهی

حوشری پیدهمکن.

(أَطْلَاءٌ وَالطَّلَايَةُ): بویهو بویاخ و ههرچی

شتی پیچهورو بویه بکریت و تیئه لسووریت.

(أَطَلَّيَ وَالطَّلَّيَانِ): به لغی دان که رنگی زمرده.

۲- (طَلَى - الشَّيْءَ طَلِيًّا): شته‌کە‌ی گیردا/ به‌ندکرد/ گلیدایه‌وه.
 (طَلَى - فُلَانًا تَطْلِيًّا): فیساری (خسته به‌ندیخانه‌وه/ به‌ندکرد).
 (أَطْلَاء): په‌تیکه‌ قاجی کارمامزی بیده‌به‌ستریت.
 (أَطْلَى (ج) أَطْلَاء): کارمامز.
 (أَطْلَى (ج) طَلِيَان): به‌رخ/ به‌رخۆله (بیۆه وای بیده‌لین چونکه تا چەند رۆژێک به‌ په‌ت ده‌بیه‌ستنه‌وه).
 (أَطْلَى): به‌ندکراویک که‌ ئومیدی به‌ربوونی نه‌بیّت.
 ۳- (طَلَى - لِسَانُهُ طَلَى): زمانی قورسبوو هسه‌ی بۆنه‌کرا.
 أَطْلَى: ملی له‌به‌ر بیه‌یزی یان شتیر لاریبووه‌وه.
 (أَطْلَى (ج) أَطْلَاء): نه‌خۆشیکی زۆر که‌ شه‌نگو به‌ریشان.
 (أَطْلِيَّةٌ وَاطْلَاءَةٌ (ج) طَلَى): مل/ گهردن.
 (أَطْلَى): نه‌خۆشیکی نزیک مردن/ له‌ گیانکه‌نشته‌دا بیّت.
 ۴- (طَلَى - تَطْلِيًّا): گۆرانی (چری/ وت).
 (تَطْلَى): که‌وته‌ گۆرانی و هه‌له‌پهرین و رابواردن.
 (أَطْلَى): نارمزو/ همز.
 ("قَضَى طَلَاهُ"): نارمزوومکه‌ی ته‌ختکرد/ به‌

نارمزوومکه‌ی گه‌بشت.
 (أَطْلَى): نارمزووچیزۆ له‌زمت/ خۆشیی.
 ۵- (طَلَى - فُلَانًا تَطْلِيًّا): تیر جینیویکرد/ جینیوی بیدا.
 ۶- (أَطْلَى (ج) أَطْلَاء): که‌سه‌که‌.
 (أَطْلَى): شۆربای شیر.
 (أَطْلَى وَاطْلَاءٌ (ج) مَطَالٍ): ناومرۆگه‌په‌کی ته‌سک/ شیوه‌لۆکه.
 طَمَ: ۱- (طَمَ - الْإِنَاءَ طَمًا وَطُمُومًا): دمه‌رکه‌ی پرکرد.
 (- الْمَاءُ): ناومه‌که (سه‌ریکرد/ دایپۆشی).
 (- الشَّيْءُ): شته‌که‌ زۆر بوو/ لیشاو بوو.
 (- الْأَمْرُ): کارکه‌ گه‌وره‌ بوو له‌ده‌ستدەرچوو.
 (- الْبَيْتُ طَمًا): بیرمه‌کی ته‌ختکردو دایپۆشی.
 (أَطَمَ): ۱- ژمارمه‌کی بیینه‌ندازه‌و زۆر ۲- ناو ۳- دهریا.
 (أَطَمَةٌ): پزیشکی ژیر خۆله‌میش/ پزیشکی ناو خۆله‌میش.
 (أَطَمَةٌ - مِنَ النَّاسِ): کۆمه‌له‌ خه‌لکیک یان کۆمه‌لی خه‌لک.
 (طَمَّةُ الْقَوْمِ): کۆمه‌لگای خویشان.
 (طَمِيمُ النَّاسِ): خه‌لکیکی زۆری تیکه‌ل و هه‌مه‌چیزه.
 (أَطَامَةٌ): ۱- (وهی/ به‌لا/ چورتوم) یکی بیۆینه ۲- رۆژی هه‌شهره‌و زیندوو بوونه‌وه که‌ هه‌موو

له نهو روپاو نه ميريكاو ولاتي خوړه لاتي
ناو پر است ده چيريت. به كالي و كولاوي
ده خوريت.

(رُب البِنَادورَة): دوشاوي ته ماته.

طما: (طَمَان): دلنيا بوو.

طمٹ: ۱- (طَمِٹ- الشَّيْءُ طَمِٹًا): دمستي
ليكوتا/ دمستي به ريكهوت/ دمستي ليدا.

۲- (طَمِٹ و طَمِٹَتِ المَرَاةُ طَمِٹًا): نافرته كه
كهوته (بينويژيه وه/ حميره وه).

(طامِٹ): نافرمتي (بينويژ/ له حميردابوو).

(الطَمِٹ) (مص): ۱- پيسی و بؤگه نی ۲- خوین
۲- گومان.

(”ما بَقْلَانِ طَمِٹ رِبَة“): فيسار پيسی و
خرابي گومانی نييه.

طمح: ۱- (طَمَح- بَصْرُهُ إِلَيْهِ. طَمَحًا و طَمَاحًا
و طُمُوحًا): ۱- جاوی هه لپری و تیزو توند
ته ماشا يکرد ۲- جاوی تپری به ته مايبوو/
ناواتی بؤ خواست.

(-بَانْفِه): لووتی به مرزگرموه/ فيزی نواند.

(طَمَح-الْفَرَسُ): نه سپه كه همستايه سهر
پاشوو.

(-بِالشَّيْءِ فِي الْهَوَاءِ): شته كهی به ناسماندا
هه لدا.

(أَطْمَح- بَصْرُهُ إِلَيْهِ): جاوی بؤ هه لپری و به
ناواتی خواست.

(الطِمَاح) (مص): فيزو شانازيکردن.

شَتِيك دشاريته وهو دادمپوشيت.

۲- (طَمَّ- الشَّعْر. طَمًا و طُمُومًا): قژمه کی
بری یان له بنیدره هینا.

(أَطَمَّ و اسْتَطَمَّ- الشَّعْرُ): کاتی هه لپاچین و
برینی قژمه هات.

۳- (طَمَّ- الْفَرَسُ. طَمًا و طَمِيمًا): نه سپه كه
كهوته ره وتیكي نهرم.

(الطَمَّ): چاره ویی رسهن.

(فَرَسٌ طَمُومٌ): چاره وییه کی خیرا جابوك/
توندپرو.

(الطَمِيم) (مص): ۱- رهوتی نهرم ۲- چاره ویی
رسهن.

(الطَمَامِيم): چوارپهل.

۴- (طَمَّ و طَمَمَّ و تَطَمَّ- الطَائِرُ. طَمًا
و طُمُومًا): بالندمه نيسته سهر دره خته كه وه
به سهر چله كه وه نيسته وه.

۵- (الطَمَّ): ۱- سهر سورمان/ به لاهه سهر يوون
۲- سهر و سهره/ سهر سورمين.

۶- (طَمَطَمَّ): له نيرينه ی ناو پر استی دمرياكه دا
مه له يکرد.

(الطَمَطَام): (ناو پر استی/ نيرينه ی) دمريا.

(الطَمَطَمِ و الطَمَطَمِي و الطَمَطَمَانِي):
كه سيكه كه باش زمانی پاكنه بيت و وشه ی
بيگانه ی تيدا بيت.

(الطَمَطَمِ أَوِ الْبِنَادورَة) (ن): ته ماته كه له
كؤمه له ی باينجانسه وه (بيرق) وه بلا بوته وه

(-الْبَيْتُ): پەردەى خانوومگەى دادايەموو
شاردپەوہ.

(الطامِر (فا): ۱-شاردراوہ ۲-بەژىر خاكەوہ
بوو.

(«هُوَ طامِرُ بِنِ طامِرٍ»): نەو كەسە نەخۇى
نە باوكى نانسن/ نەوان نەناسن.

(الطُمُرُ): نەزانين/ تىنەگەيشتن.

(المَطْمُورَة (ج مَطامير): ۱-جالى ژىرزمىنى
دەغلۇدان و شتىتەر كە تيايدا دەشاردريتەوہ

۲-زىندان بۇ بەندكردن لە ژىرزمىندا.

۲-(طَمَرٌ. طَمَرًا وَطَمُورًا وَطَمَارًا وَطَمَرَانًا):

لە سەرموہ بازىدايە خوارەوہ يان بازىدا.

(إِطْمَرٌ - على فَرَسِهِ): لە پشتەوہ خۇى
هەلدايە سەرجارەونىكەو سوارىبوو.

(الطُمُرِ وَالطِمْرِ (م) طِمْرَةٌ وَالطِمْرِ

وَالطَّمُرُ وَالطَّمِيرُ): جارهونى پەسەنى

جوارپەل درىژ/ لوقدرىژ.

۲-(طَمَرٌ وَطِمْرٌ - الجِرْحُ طَمْرًا وَطِمْرًا):

بىرنەكە هەلاوسا.

(-تِ اليَدِ): دەستەكە هەويكرد.

(طَمِرٌ - في ضَرَسِهِ): ژانى دانى ليورووژا.

۴-(الطِمْرِ (ج) أَطْمَارٌ): ۱-پۇشاكى كۆن

۲-كەسكى پەجال كە هيج شتىكى نەبىت.

(«لَا حَبَّ الشَّمْسِ فِي الْأَطْمَارِ»): خۆرەكە

زەردىبوو رووناكەكەى كزىبوو.

(الطامِر (ج) طوامِر (ح): كىچ.

(الطَمَاحُ): ۱-دووربين ۲-چاوبىرسى وتيرنەخۆر/
بە هيج دانەكەوتوو.

(بِحَرِّ طَمُوحِ المَوْجِ): دەرياپەكى (شەپۆلەستاو/
شەپۆلدەر).

۲-(طَمَحَ-بِهِ. طَمَحًا وَطَمَاحًا وَطُمُوحًا):
برى.

(-في الطَلْبِ): ناواتى زۆرى خواست/ خوازىارى
زۆر بوو/ زۆر خۇشەيوابوو.

(طَمُوحُ): ناوات/ خۇشەيوابى.

(-تِ الدَّابَّةِ. طَمَاحًا وَ طُمُوحًا): ولاخەكە
سەركىشىيكرىدو سەرىپەنگرت.

(-تِ المَرَأَةِ على زَوْجِها): ژنەكە لە قەسەى
مىردەكەى چووه دەرى/ لىي پاخيىبوو.

(طامِح (ج) طوامِح): ژنى (لە مىرد
سەرىپىچىكەر/ ياخى).

(طَمَحَاتٍ وَطَمَحَاتٍ- الدَّهْرِ): رۆژانى (تووش و
سەختى رۆژگار)/ تالىي و رەشى رۆژگار.

«طَمَخَ»: (طَمَخَ-بِأَنفِهِ طَمَخًا): لووتبەرزى
نواند/ بە دەمىەو فىز بوو.

طمر: ۱-(طَمَرٌ - المَطْمُورَة طَمْرًا): ئەمارى
ژىر زەمىنەكەى پەركرد.

(-الشيءِ. طَمْرًا): شتەكەى. بە خاك سپاردو
خستە ژىر گلەموو شارديەوہ.

(-طَمُورًا): چووه ژىر زەويىپەوہ.

(طَمَرٌ - الشيءِ): شتەكەى پىچايەموو
ژىر خاكىخست.

(رُبُوعٌ طِمَاسٌ): ناوچه په کی فهوتاو.
 (الطَّمِيسُ وَالطَّمُوسُ): چاو پوو کاوه/
 کویر بوو/ نابینا.
 ۳- (طَمَسَ - الشَّيْءَ: طَمَاسَةً): شته که ی
 هه لسه ننگاندو خه ملاندى.
 طمع: (طَمِعَ - فِي الشَّيْءِ وَبِهِ. طَمَعًا وَطَمَاعًا
 وَ طَمَاعِيَّةً): چاو له دووی شته که بوو/
 مرخی لیخوشکرد/ چاو چنؤکی بوو/ چلیسانه
 چاوی تیبری و بوی سووتا.
 (طَامِعٌ طِمَعٌ وَ طَمِعُ (ج) طَمِعُونَ وَطَمَاعَاءُ
 وَأَطْمَاعٌ وَطَمَاعِيٌّ): چاوله دوو/ چاو چنؤک
 مرخیلیخوشکرد/ ته معکار چاوتیبری بو
 سووتاو.
 (طَمِعَ. طَمَاعَةً): زور به ته معبوو/
 چاوتیبریکی زور بو سووتاو بوو/ زور چاوله دوو
 بوو/ چاو چنؤک بوو.
 (طَمَعَهُ): خستیه (ته معاکردن/ چاوتیبری و
 بو سووتان)/ چاو چنؤکی کرد.
 (أَطْمَعَهُ): فیبری ته معایکرد/
 چاو چنؤکی کرد/ ته معای نایه بهر/ تووشی
 چاو چنؤکی کرد.
 (تَطَمَّعَ): چاو چنؤکی گرتی/ مرخی لهو
 شته خو شکرد/ ته معاگرتی.
 (الطَّمَعُ (مَم) (ج) أَطْمَاعٌ): ۱- چاو چنؤکی/
 ته معا/ چاوتیبری و هه زلیکردن/
 چاوله دووی/ چلیسی/ ته معا کاریی

(طُمْرَةُ الشَّبَابِ): (هه رمتی/ سه رمتای)
 هه رزمکاری/ لاوی.
 (الطَّامُورُ وَالطُّومَارُ (ج) طَوَامِيرُ): په رهی
 نووسین/ توامار.
 («كَتَبَ فِي الطُّومَارِ أَوْ الطَّوَامِيرِ»): تواماری کرد/
 له په رهمکه دا نووسی.
 (الطَّمْرُ) (ب): (گوشی/ په تی) به نای.
 (الطِّمَارُ = الطَّمْرُ): ۱- په تی به نای
 ۲- شرمپوش.
 ("هُوَ عَلَى مَطْمَارِ أَبِيهِ"): له سروشت و
 رهوشت و شیومدا (چوته وه سه ر باوکی/ له
 باوکی ده چیت).
 طمس: ۱- (طَمَسَ طُمُوسًا): دور که وته وه به
 هوتدا چوو.
 («لَأَدْرِي أَيْنَ طَمَسَ»): نازانم (به کویدا
 چوو/ چون ره شراهات).
 (طَمَسَ - بَعِيْنِهِ): چاوی بریبه دور و روانی.
 ۲- (طَمَسَ. طَمَسًا وَطُمُوسًا): فهوتا/
 له ناوچوو/ پورتکا.
 (-النَّجْمُ أَوْ البَصْرُ): نه ستیره که یان چاو که
 روناکی بر/ کویر بووموه.
 (-الشَّيْءَ): شته که ی ۱- (هه وتاند/ له ناو برد)
 ۲- مراندى ۲- دایپوشی ۴- شوینه واری بری.
 (طَمَسَ - الغَيْمُ النُّجُومُ): هه وره که
 نه ستیره کانی شارده موو روناکی برین.
 (تَطَمَّسَ وَانطَمَسَ): شوینه واری براو فهوتا.

۲- نازوووخی سمریاز.

(الطماعة): مرغ لیخوشکردن و دلتیچوون /

چاوچنؤکییهکی زؤر.

(الطماع والمطاع): زؤر (چاوچنؤک /

تهماعکار) به هیج دانهکهوتوو.

(الطمع ج) مطامع: نهوهی چاوی

تیدمپریت و حهزی لیدهکریت / نهوهی

چاوچنؤک به تاسهوه حمزی دستگیربوونی

دمکات.

(الطمعة): چاوچنؤکییزوین / تهماعیزوین /

مرخبزوین.

طمغ: (طمغ-ت عینه طمغاً): چاوی زؤر

ریپؤقیکرد / ریپؤقی زؤر بوو.

طمل: ۱- (طمل- الخباز الخبز. طملاً):

نانکهرمکه به تیروک نانکهکی پانکردهوه.

(الطمل) (مص): ههویر.

(خبز طمیل): نانیکی به تیروک پانکراوه.

(الطملة): تیروک.

(الشوبك) (عامية): تیروک.

۲- (طمل- الثوب. طملاً): جلهکهی (تهواو

رمنگکرد / تیررمنگکرد / توخکرد).

(-الدم السهم وغيره): خوینهکه تیرمهکیان

شتیری خویناویکرد.

(طمل وطمل طملاً): لهکهدار بوو به خوین

یان رؤون یان قیرو شتیر / (خویناوی / رؤوناوی /

قیراوی) بوو یان لهکهی شتیریگرت.

(طمیل): خویناوی، رؤوناوی / جهور / قیراوی،

نهوتاوی.

(أطمّل- الكتاب): نووسینهکهی سرپیهوه.

(الطمّل ج) طمّول: ۱- سهرسهری و

بیئابرویهک که کؤله هیج نهکات / جهرداوه

روویهک گوئی به هیج نهکات.

۲- بهدزمان ۳- پؤشاکی رهمش ۴- ههژاری رهمالی

بهرپووت و بهریشان و ههلافهت ناشیرین

هگهردانه ۶- جلی (دراو / شرو و).

(الطمّل والطملة والطملة والطملة): ۱- ناوی

(لیل / لیخن) ۲- قوره رهمش.

(الطامل) (فا): سهرسهری داوینپیس و

بیئابروو که به تمنگ هیجهوه نایمت.

(الطمول): سهرسهری و بهرهلاو بیئابروو.

(الطمولة): بهرهلاوی و داوینپیس و

سهرسهریتی / بیئابرووی.

(الطمیل): ۱- ناوی (لینخن / لیل): ۲- ملوانکه،

گهردانه (بؤیه و ناوانراوه چونکه بؤنی

تیئهلهدهسووریت).

(سهم طمیل): تیری خویناوی.

۳- (طمل- الراعي الإبل طملاً): شوانهکه

حوشترمکانی رافراندا / توند لیبخورین.

۴- (إنطمّل- الرجل): له دزیندا بهشداریی

دزانیکرد / پاشدز بوو.

۵- (الطمّل): ههموو خه لکان / بوونهوهر.

الطمّل ج) طمّول: گهوج.

(الطَمِيل): ۱-گۆشه‌گیر / که‌مدرکه‌وتوو

۲-حه‌سیر ۲-نووکى پانى نيزه ۴- (ح) کار.

طمن: ۱- (طَمَانٌ وَطَامَنَ - ظَهَرَهُ. طَمَانَةٌ):
پشتى نه‌واندو چه‌ماندموه.

(تَطْمَانٌ): نه‌وى / نزمبووموه / نيشت /
داکه‌وت.

(إِطْمَانٌ. إِطْمِنَانًا وَطُمَأْنِينَةً): نه‌وى /
نزمبووموه / داکه‌وت / نيشت.

(الطَّمِينُ - مِنَ الْأَرْضِ): زه‌وى ته‌خت و
نیشتوو / نزم.

۲- (طَمَانٌ وَطَامَنَ - الشَّيْءَ. طَمَانَةٌ): شته‌که‌ی
نارامکرد / وه‌ستانى / بیچرکه‌یکرد.

(«طَمْنَهُ»): (عامية): چرکه‌ی بری.

(إِطْمَانٌ - إِلَيْهِ إِطْمِنَانًا وَطُمَأْنِينَةً):

۱- لییدلنیابوو ۲- پشتی پیبه‌ست و دلی سرموت.

(«إِطْمَانٌ عَمَّا كَانَ يَفْعَلُهُ»): لى دلتیا لییگه‌را
جی دمکات بیکات.

(الطَّمِنُ (ج) طُمُونٌ وَالطَّمِينُ): سرموت /
دلتیا / دلتاسووده / دلتارام.

طما: (طَمَا - الْمَاءُ طُمُوءًا): ناومکه‌ی سمرکه‌وت و
رووبارمکه‌ی پرکرد.

(-الْبَحْرُ): دهریاکه‌ی پرناو بوو.

(-النَّبْتُ): روومکه‌که، گیاکه‌ی بالاییکرد /
دریژبوو.

(-هِمَّتُهُ): ته‌واو سوورخواستبوو.

(-بِهِ الْهَمُّ أَوْ الْخَوْفُ): په‌ژارمو مه‌راق یان

ترس سواریبوو زیفی لیسه‌ند.

(طَمَى - الْمَاءُ وَالْبَحْرُ وَالنَّبْتُ طَمِيًا): ناومکه
لیوریز بوو. دهریاکه‌ی پرناو بوو. روومکه‌که
بالاییکرد، دریژ بوو.

طَنٌ: ۱- (طَنٌ وَطَنَّ - الذُّبَابُ أَوْ النَّاقُوسُ
وَشَبَهُ ذَلِكَ. طَنًا وَطَنِيًا): میسه‌که.

میش و مه‌گزه‌که‌ی ویزه‌ویزیکرد زه‌نگه‌که
دره‌نگه‌یهات و شتی‌تریش دهنگی لیوه‌هات.

(أَطَنَّ-ه): ویزه‌ویزی پیخت / دهنگی
پیپه‌یداکرد یان دره‌نگه‌ی لیوه‌هات.

(-السَّاقُ): لاقه‌که‌ی قرته‌ی برینه‌وه‌ی هات.

(الطَّنَانُ): دهنگدرموه / ویزه‌ویزی و ژه‌ورژکه‌ریکی
زور.

(«لِفُلَانٍ ذِكْرٌ طَنَّانٌ»): فیسار ناودیرمو
ناومکه‌ی دهنگده‌تاه‌وه‌ی یان دهنگیداومته‌وه /
به‌ناوبانگه.

(«تِلْكَ قَصِيدَةٌ طَنَّانَةٌ»): نه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستیکه‌ی له
هه‌موو شوینیک دهنگیداومته‌وه‌ی به‌ناوبانگه.

(الطَّنَانَةُ) (ح): جوړه‌ی میروویه‌که‌ی له هه‌نگ
ده‌جیت تووکن و بریسه‌که‌داره‌ی ره‌نگیان زوره

جوړاو جوړنو به‌ی پی بولیان له‌کاتی فریندا
هنگه‌فنگیکیان لیوه‌ی دیت. سووداریشن بو

توورشتنی هه‌لاله‌ی به‌سهر گولدا. که‌لکداره.

۲- (طَنٌ - فُلَانٌ طَنًا وَطَنِيًا): مرد.

۳- (الطَّنُ): ۱-گورزه‌ی قامیش.

۲- (ج طِنَانٌ وَأَطْنَانُ): جه‌سته‌ی مرو‌فو و هیت

۳-سەنگىكە قورسايىكە ھەزار كىلوگرامە.
(الطنة): چلە قاميشىك.

(الطني- من الرجال): پياۋى كەتەو
زىبەلاخ.

۴- (طنطن- الجرس والطست والذباب
ونحوها طنطنة): زىنگەكەو تەشتەكەو
مىشەكەو شتى لەو بابەتە دىنگى ھات/ دىنگى
لىۋەھات.

طنا: ۱- (طناً وطنى. طناً وطناً): شەرمىكىرد/
شەرمىگرتى.

۲- (أطنأ): لايدايە لاي مالىك يان خۇي
بەسەر گۆلىكىداۋا ناۋىخوار دەۋە يان خۇي
بەسەر فەرشىكىداۋا لە تەمەلىدا لىيدىرىژ
بوو نوست.

(الطنء): ۱-خودانە دەست ھەمىس و نارمىزو
۲-رووكردنە داۋىنپىسى و ھەزبازىي ۲-ھەۋار/
مال ۴-فەرش و رايەخ.

۳- (أطنأ): گيانى دەرنەبىرد/ مرد.
("حياة لاتطنى"): ماركە بە ھەركەسىكەۋە
بىدات گيان دەرنابات دەستبەجى دەمرىت.

(الطن): گيانكەنشت/ دواھەناسە.
(رمى فلان فى طنئه): مرد.

۴- (الطن): ۱-خۆلەمىشى (ساردەموبوو/
دامرگاۋ) ۲-باخچە ۳-ھەتەرمەند.

("فلان بعيد الهمّة"): فىسار زۇر ھەتەرمەندە
۴-گومان.

طنب: ۱- (طنب- الرمح طنباً): (نىزمە/
رەمكە) خواربوۋەۋە.

(الفرس): پىشتو ھەردوو قاچى بە
خۇخاۋكردنەۋە درىژبوۋون.

(أطنب (م) طنباء): چارەۋىي بەخۇ
خاۋكردنەۋە پىشتو لاق درىژ بوو.

۲- (طنب- الخيمة): دىۋارمەكى بە تەناف/ بە
گورپس قايمكىرد.

(-السقاء): مەشكەكى (بۇندا/
بۇنخۇشكىرد).

(-بالكان): لە شوپىنەكەدا دىۋارىيەلدا/
جىگىربوو.

(طانب القوم): تەناقى دىۋارمەكى بە پال
تەناقى دىۋارى خويشگەلەۋە بوو/ دىۋار بە
دىۋارەۋە بوون.

(تطانب- القوم): دىۋارىيان بە پال دىۋارى
يەكەۋە بوو/ تەناقى دىۋارمەكانىيان بەلای
يەكەۋە بوو.

(الطنب (ج) أطناب و طنبية): ۱-تەناف/
گورپس كە دىۋارى پىن قايمەمكىرت ۲- (ع ۱)
چەقە دىۋارى لەش و ماسولكە ۲- (ز) رەمكى
درەخت.

(ممت الشمس أطنابها): خۇرەھەلات.

(تقبضت أطنابها): خۇرناۋابوو.

(الطنب والإطنابة (ج) أطناب): ھاپىشىكە
بە ژىي كەۋانەۋە دەبەستىرت.

(الطَّنْبَلَة) (مص): خراپی بهدخوازیی.
 («كَانَ بَيْنَهُمْ طَنْبَلَةٌ»): بهدخوازییان له
 نیواندا بوو.
 الملحق:
 طنب: (الإطناب): زیادرهوی و زورپیومان.
 (الإطناب في المدح): هه لئانیکی زور له
 نه اندازه بهدمر.
 (الإطناب): دریزه به قسه دان و زور له سه
 روپشتن.
 (إطناب في البيان): وشه ی زور که واتایه کی
 که مبدن/ وشه ی زور که زیادبیت و پیویست
 به بوونی نهکات.
 طنح: (الطنجِرة) (ترکیه): منهجه لی
 مسین.
 (الطنجیر): تیان/ دهمریکه که چه لو او شتی
 ومهای تیدا دمکریت.
 (الطنجِرة): زیرمکردو یان بهدزمان/
 بهدخواز (نیدیومه).
 طنخ: (طنخ. طنخاً): ۱- زوری خواردو
 چهوری سمر دلی گرت ۲- چهوری.
 (طنخ و طانخ): قه لهوو دلبه زگرتوو.
 (-ت نفسهُ): دمروونی ناپاک و پیس بوو.
 (-طنخ و أطنخ-ه): تلخه ی پیکرد.
 (الطنخ): بهشیک.
 («مَرَّ طَنْخٌ مِنَ اللَّيْلِ»): بهشیکی شهو
 روپشت.

(الطَّنْب (ج) مَطَانِب): ۱- نیوانی شان و مل
 ۲- قه لاندوشکان/ سه رشان.
 ۳- (طَنْب-الذَّنْب): گورگه که لووراندی.
 ۴- (أَطْنَب-تِ الإِبِل): حوشتر مکان (یهک له
 دوا ی یهک روپشتن/ قه تارمیانبهست).
 (خَيْلُ أَطَانِيب): کومه له نهسی قه تارمبهستوو/
 یهک شوپنیه که وتوو.
 (جَبِشْ مِطَانِب): سوپایه کی بیشوماری یهک
 له دوا ی یهک.
 ۵- (أَطْنَب- في الوصف أو العُدو): له پیداهه لاندان و
 به شاخ و بالدا هه لاندان یان له دورمنکاری
 داشتن و به سهرو بوته لاکه اتندا زیادرهوی کرد.
 («أَطْنَبَ الشَّاعِرُ فِي الْكَلَامِ»): هوزانفانه که/
 شاعیر که له پیداهه لاندان یان داشتندا
 رموانبیرانه و زمانپاراوانه هاته دمست.
 (-تِ الرِّيحُ): با توند هه لیکردو توژی زور
 هه ستاند.
 (الطَّنْب) (فا): دمهو لکوت/ که سیکه/ یه کی که
 به هه موو که سیکدا هه لمدات.
 ۶- (الطَّنْبور و الطَّنْبَار (ج) طَّنَابِر (فارسیه)
 (مو): نامیریکی موسیقایه ملی دریزه و
 ژیکانی مسن/ ته مووره.
 ۷- (طَنْبَل- الرَّجُل. طَنْبَلَة): کابرا ژیر بوو
 دایه که وجیی.
 (الطَّنْبَل): (ته مه لیکتی/ ته و مزه لیکتی) له شقورسی
 که وج.

شاخ یان سەرگوپسوانه و سەر تهپلهکی دیوارمهکی سهرکه ویت و وستابیت.

۴- (طَنْفَسُ): ۱- بهدرهوشتبوو/ بهدخوو بوو
۲- جلی زوری له بهر کرد.

(الطَنْفَسُ): خرابی ناشیرینی دزیو.
(الطَنْفَسَةُ الطَنْفَسَةُ وَالطَنْفَسَةُ (ج)
طَنْفَسُ): ۱- رایهخ، فهرش ۲- حهسیر ۳- بوژاشاک/
جل (فارسیه).

طنو: (الطنو): داوینپیسیی.

(الطنو): فهرش/ رایهخ.

طنی: ۱- (طِنِي وَأَطْنِي طِنِي): سهلی یان
سییه که ی به پهراسوو یان تهنشتیه وه نووسا.
(طِنٍ وَطِنِي): کهسیکه سهلی یان سییه که ی
به لایه کیه وه یان پهراسوو یه وه لکابیت.

۲- (طِنِي - اللَّدِيغُ مِنَ لَدِغِ الْعُقْرَبِ): دوو
بشکپیوه دراومکه خوشبووه وه/ چاکبووه وه.
(طِنِي - فَلَانًا): جاری نه خوشییه که ی کرد.

(أَطْنِي - هُ الْمَرَضُ): نه خوشییه که به ناسته م
گیانی تیدا هیشت.

(الطنی): نه خوشی/ بیماری.

۲- (طِنِي وَأَطْنِي فِي فُجُورِهِ أَوْ فُسَادِهِ طِنِي):
له سهر داوینپیسیی و بهدرهوشتی سوورو
(سهر و مر بوو/ بهرده و امبوو).

(الطنی): داوینپیسیی و بوگه نیی و
بهدرهوشتی.

(الطَانِي (فا) (ج) طَانَاة): داوینپیس/

طنز: (طَنْزَ - بِه طَنْزًا): گالته ی پیکرد.

(تَطَانَزَ - الْقَوْمُ): خویشگه گالته یان
به یه ککرد.

(الطَنْزُ): گالته باز/ گالته چی.

طنط: (الطَنْطَلَةُ) (عند العامة): زمانه
بجکوله راستیه که میش (الطَلَاطَلَةُ) یه.

طنف: ۱- (طِنِفٍ. طَنْفًا): گومانبارکرا.

(طَنْفَ - هُ): گومانباریکرد.

۲- (طِنِفٍ. طَنْفَاةٌ وَطَنْوْفَةٌ وَطَنْفًا):

دمروونپیسوو/ دمروونی بوگه نبوو/
نیاز خراببوو.

(طَنْفٍ): دمروونبوگه و به دنیا ز.

(طَنْفَ - نَفْسُهُ إِلَى كَذَا): نیازی بو نه و شته
خرابوو/ چاوی چنۆکی له و شته بری.

۲- (طَنْفَ - الْجِدَارِ): ۱- درك و چل دالی خسته
سهر دیوارمه که ۲- کلاوی بو دیوارمه کرد/

گوپسوانه ی بو کرد.

(تَطَنْفَ - الْقَوْمُ): هاته لای خویشگه ل.

(الطَنْفِ وَالطَنْفِ وَالطَنْفِ وَالطَنْفِ (ج)

طَنْوْفٍ وَأَطْنَاةٍ): (کلاوی/ چهتری)

سهر دمرگا ۲- گوپسوانه یان کلاوی سهر دیوارو
نه وی له خانوو مه که دمرده چی ۲- لووتی شاخ
که دمرده چی.

(الْمَنْطَفِ): ۱- کهسیکه که خانوو مه کی

گوپسوانه یان تهپلهکی هه بیت، سهر دمرگا که ی

تهپلهکی هه بیت ۲- کهسیک له سهر لووتکه ی

زیناکەر / شهروالبیس.

۴- (الطنی): گوناها بارکردن / گومانبارکردن

۲ خۆله میشی دامرگاو.

طهر: ۱- (طَهْرٌ وَطَهَّرَ طَهْرًا وَطَهُورًا وَطَهَارَةً):

خاوینبوو / پاکبوو.

(طاهر (ج) أطهار وَطَهْر (ج) طَهْرُونَ وَطَهْر

(ج) طَهَارَى): بوخت / پاک / خاوین.

("رَجُلٌ طَاهِرٌ الثِّيَابِ"): پیاویکی ۱- داوینپاکه

۲- دمستپاکه.

(طَهْرَةٌ): وایکرد که دستپاک و

داوینپاکبیت.

(-الشيء بالماء): به ناو (شتهکهی پاککردموه /

شتی).

(تَطَهَّرَ وَاطَّهَّرَ) ۴- له داوینبیس و خرابه کاری

خۆی (پاراست / دووره په ریزگرت) ۲- خۆی

پاککردموه، خۆبشت.

(الطهر): پاکیی و بینویژنه بوونی نافرمت.

(الطهْرَةُ): ۱- بوختیی و ته میزی / پاکیی

۲- به ناو خۆستن / خۆپاککردنهوه.

(الأطهار): زۆژانی پاکیی و بینویژنه بوونی

ناهرمت.

(الطهور) (مص): نهوهی که خۆی بی

پاکدمکریتهوه.

(الطهر): شوینی پاککردنهوهی گیانی

پیاوچاکان پاش مردن و بو ماومیهکی که مو

دیاریکراو سزا دهرین.

(الطهْرَةُ وَالطهْرَةُ (ج) مطاهر): ۱- هه موو

قاپیک که خۆی تیدا پاکبکریتهوه ۲ خانوو

یان شوینی که خۆی تیدا پاکبکریتهوه /

گه رماو سه رشۆرک.

(السواك مطهْرَةٌ لِلْفَمِ): سیواک دهم

پاکمه رهمیه.

(الطهْرَةُ): نامیری پاککردنهوهی بهرگو

که لوبه لی نه خۆش. پاکژکردنی هه موو نهو

شتانهی بو نهوهی نهو میکروبیانه ته شه نه

نه که نهو نه خۆشیه که بلاونه بیتهوه.

۲- (طَهْرٌ - هُ. طَهْرًا): دوور یخستهوه.

الملحق:

طهر: (التطهير) (مص): شتن و بیسی

لابردن و لیکردنهوه.

(تَطْهِيرِ الْمِيَاهِ): ناو پاکژکردن.

(التطهير): له هه موو خرابه و بیسیهک

دمروون پاککردنهوه.

(التطهير): خهته نه کردن لای موسولمانه کان.

(-طب): پاکژکردن به هۆی دهرمانی

پاکژکه رهموه فهوتاندنی میکروپ.

(تَطْهِيرِ الْجرح): پاکژکردنی برین و

پاککردنهوهی.

(التطهير - في السياسة والإدارة): له رامیاری و

به ریومه بریتیدا نهومیه که گهنده لیس و

هۆکاری و پیاوانی گهنده ل نه هیلرین و

پاکبکریتهوه.

(-مِنَهُ): سَلَى لَيْكِرْدَمُوهُ/ لَيْ تَرَسَاو لَيْ
دوورگموتموه.

(-الطهَام): خواردنهکەى (لا ناخوْشبوو/
لهبەرچاوگهوت)/ دَلَى له خواردنهکە
هه لکه نرا.

أَلطَهُم: ۱-هه لَو ۲-له شباریک ۳-هه موو شتیکی
تهوا جوان و شیوه ریکوپیک.

(جَوَادٌ مُطَهَّمٌ): چارموپییهکی زۆر جوان و
لهش ریکوپیک.

طها: ۱-(طها. طهوا): به ناخی زمویدا جوو.
۲-(طها ویطهی- اللّخَم طهوا و طهوا و طهیا
و طهاية): گوشتهکەى لينا یان گوشتهکەى
برژاند.

(أَطهى. إیطها): له کارمکیدا، له پیشهکەیدا
کارامه و شارمزا بوو/ تیایدا و ستابوو.

الطهو (مص): کار.

(”كان طهوي كذا“): کارمکه یان پیشهکەم
نموه بوو.

(أَطهى): چیشت/ خواردنی لاینراو/ شیو.
أَلطاهي (فا) (ج) طهاة و طهِي (م) طاهية

(ج) طواه و طاهيات): ۱-چیشتکمر/ ناشپمز
۲-که بابجی ۲-نانهوا.

(أَلطهاية): پیشه ی چیشتکمریی و که بابجیتیی و
نانهوا یی.

۳-(أَطهى): وردمکا.

(أَطهى): گونا و تاوان.

طهس: (طهس- في الأرض): بهناو زمویدا
جوو/ رۆجوو.

طهش: (طهش- العمل طهشاً): کارمکه ی
(گه نکرده/ تیکدا/ خراپکرد).

طهف: ۱-(أَطهف- السقاء): کوندمکه شلبوو/
نهرمبوو/ خاوبوو.

(”زبدة طهفة“): کهرمهکی خاو/ نهرم.

۲-(أَطهف- في الكلام): له قسهکانیدا خاوبوو
پاشان گورجبوو.

۳-(أَطهفَ لِفِلاَنٍ مِّن مَّالِهِ طِهْفَةً): پارچهیهکی
داراییهکی خوی دایه فیسار.

(أَلطهفة- مِّن الشئ): پارچهیهکی شتهکە.
(أَلطهافة): بهرجهم.

۴-(أَلطهف): بهش/ بهرکهوت.

(أَلطهاف- مِّن السحاب): ههوری (بهرز/
بلند).

طهق: (طهق. طهقاً): خیرا رۆیشت/ توند
تییتهمقان.

طهل: (طهل و طهل و تطهل- الماء. طهلاً
و طهلاً): ناومکه بۆگهنبوو/ خراپبوو.

(طاهل و طهل): ناوی بۆگهن/ گهراوه.

(أَطهلت- تِ الأَرْض): زمویهکە گهندهگیایهکی
دمرکرد.

(أَلطهلة): ۱-باشماوهی شت ۲-گهنده گیا/
گیایهکی که مو گورت.

طهم: (طهم- الشئ): شتهکە زلبوو/ قعبه بوو.

(أَلطَّوِيّ): ۱- کوتان / لیدانیکی توند ۲- تمنکه ههور.

(أَلطُّهَآوَة): سهرتویژی شیرو ماست یان قهماغه‌ی خوین.

(أَلطَّهَاءَة): ههوری بهرز / بلند.

طَاء: (طَاءَ، طَوَّأَ): هاتوچۆیکرد / هاتو رویش.

(- فِي الْأَرْضِ): له رویشتنه که میدا دور که وتمهوه / دور رویش.

(تَطَّاءَتِ الْأَسْعَارُ، تَطَّأَيْتُ): نرخه‌کان بهرز بونونهوه / شت گرانبوو.

(أَلطَّاءَة): ۱- له وهر گادا دور که وتمهوه ۲- هوره رهش.

(أَلطَّوِيّ): دمنگو ناومدانی.

(«مَابَالِدَارِ طَوِيّ»): خانوو که ناومدان نییه / کهسی تیدا نییه.

طوب: (أَلطَّوب): خشتی سوور.

طوبه: په‌کدانه خشتی سوور.

(أَلطَّوَاب): خشتکه‌ر / خشتساز.

۲- (الطُّوبوغرافيا) یونانی: نیشانه‌کردنی زموی وینه‌کیشانی و له هه‌موو روویه‌که‌وه دهر بخیریت که چۆنه‌و چی تیدایه‌و بهرز و نرمی و باریتری.

الملحق:

طوب: (الطُّوبَاوِيّ): ۱- نه‌و کهسه په‌که کلیسه‌ی کاتولیکی بی له بیرۆزی دهنیت بمبی نه‌وه‌ی

ریزلینانی له هیچ کلیسه‌یه‌کدا جاریدات. ۲- (أَلطُّوبَاوِيَّة): له کاربه‌دهستی و به‌ریو به‌بردندا یان له ژباندایه‌بکیریت بگه‌نه ناواتیک و بیرو به‌روایه‌ک که ناتوانریت به‌یتریت‌ه‌دی.

طَاحَ: (طَاحَ، طَوَّحَ): ۱- ونبوو پی لیه‌له بوو / سه‌ری لیتیکچوو ۲- نزیک مرده‌بوو موه.

(- السَّهْمُ): تیرمکه دهر به‌ری و نه‌پیکا.

(طَوَّحَ - هُ، تَطْوِيحًا): به‌ره‌واز میکردو دور یخسته‌وه.

(- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی ونکرد.

(- بِهَ): ۱- خسته‌یه مەترسییه‌وه / ناچار ی کارو پی ترسناکیکرد ۲- به‌ه‌وادا هه‌لیداو بردی.

(«طَوَّحَتْ بِهَ طَوَائِحَ الزَّمَنِ»): قه‌وماوو کاره‌ساتی رۆژگار به‌رز مبری خویخست و هه‌لیداو تووریدا.

(طَيَّحَ - الشَّيْءُ، تَطْيِيحًا): شته‌که‌ی ونکرد.

(طَاوَّحَ - هُ بَكَدًا، مُطَاوَّحَةً): هه‌ردووکیان نه‌و شته‌یان گرته په‌کتری.

(أَطَّاحَ - هُ): ۱- مراندی و له‌ناو ببرد ۲- فه‌وتاندی.

(- الشَّعْرَ): قژمه‌که‌ی و مراند.

(تَطَوَّحَ - فِي الْبِلَادِ): خۆی هاو‌پشته و لاته‌که‌وه‌و تیایدا که‌وته گه‌ران.

(- فِي الْبِنْرِ): که‌وته جالامکه‌وه.

(- نَامَ عَلَى مَطِيئِهِ يَتَطَوَّحُ): به‌سه‌ر

که رمکه په وه نوستو به ملاولادا دمکهوت.

(تَطَاوَحَ الْقَوْمُ فَلَانًا بِالْأَمْرِ أَوْ بِالضَّرْبِ.

تَطَاوَحًا): خویشگهله که له کومه کیان له

فیسار کړدو کهوتنه شهرو ناکوکی و لیدانی.

(ت به النوى): گرفتاری و تووشبوون

په رموازمه ناوارمیکرد.

(الطَّوْح): دوور.

(نَبِيَّةٌ طَوْحٌ): نیازیکی دوور.

(الطَّوَانِح): په پرکه رمکان / هاوینژراو مگان.

(الطَّوْحِ وَالوَاحِدَةَ مَطَاْحَةً): ۱- فهوتان

له ناوچوون ۲- فهوتگه / شوینی مهترسی /

ههله مووت.

(الطَّوْح): داردمست.

طَاخ: (طَاخَ-ه. طَوْخًا): بینامووسی دهر باره

کړد چ به زمان چ به کړدوه له که داریکردو

نابروویبرد.

طَوَاخ: له که دارکهری نه مو نهو به زمان یان

کړدوه.

طَاد: ۱- (طَادَ. طَوْدًا): بنجبه ستبوو /

چه سپیوو.

(الطَّوْدُ (مص) (ج) أَطْوَادٌ وَطَوْدَةٌ): ۱- کیوی

مهزن ۲ بان.

(الْمُنْطَادُ (ج) مَنَاطِيدُ): به پنی پیومریش

(مطاود) ه به رزایی / به رز / بلند.

(بِنَاءٌ مُنْطَارٌ): خانه په کی به رز / بینا په کی

بلند.

۲- (طَوْدٌ فِي الْبِلَادِ): به ولاته که دا خولایه وه /

گهرا.

(-بِه): ناچاریکرد / زوری لیکرد به

به بیابانیکی فهوتگه دا پروات.

(تَطَوَّدَ فِي الْبِلَادِ): به ولاته که دا خولایه خواردو

گهرا / سوورایه وه.

(إِنطَادٌ): (به هه وادا / به ناسماندا) چوو.

(الْمُتَطَوِّدُ = التَّطَوِّفُ): سوورانه وه / گهران /

خولخواردن.

(الْمَطَاةُ): بیابانیکی وشکی به رفراوانی

دوور.

(الْمَطَاوِدُ): جیبی مهترسی / شوینانی مهترسیدار.

(الْمُنطَادُ (ج) مَنَاطِيدُ (وَالْقِيَاسُ مَطَاوِدُ):

بالون.

طَار: ۱- (طَارَ- بَفْلَانٍ. طَوْرًا وَ طَوْرَانًا): له

فیسار نزیکی بووه وه.

(الطَّوْرُ (مص) (ج) أَطْوَارُ): ۱- نه وهی به رامبه ر

شته که بوو یان له تمنیشتی ه وه بوو / نزیکی بوو

۲- هینده / راده. نه ندازه / سنوور.

(عَدَا طَوْرَهُ) و «جَاوَزَ طَوْرَهُ»: له

نه ندازه ی خو ی دمرچوو رمتبوو.

(الطَّوْرُ): ۱- چه وشه ی خانوو ۲- شتیک له

نه ندازه مو سنووری خو ی بیت یان به رامبه ر

بیت.

(الطَّوَارُ): به نه ندازه ی شته که بیت یان

به رامبه ر بیت / ریکیبیت.

که پرگراوه له مادهی تهقینهوه به دیواری
پاپۆرهوه دمنزیتو تیایدا دمهتفهیتهموو
پاپۆرهکه نو قومدهکات.

الملحق:

طور: (طَوَّرَ الشيءَ): شتهکهی گۆری و
گهشهی پیکرد / بهرهی پێسهند / بهرهی پیندا
۲- له باریکهوه (خستیه / برديه) باریکیتری
باشتر.

(طَوَّرَ المجتمعَ): کۆمهنگاکهی بهرهوپیشهوه
بردو بهرمو باشتر برد.

(تَطَوَّرَ): له باریکهوه بۆ باریکیتر گۆرا.
ورده وردهو / به شینهی له باریکه چوو
باریکیتر.

(تَطَوَّرَ المرضَ): نهخۆشییهکه گۆرانی
بهسهردا هات.

(تَطَوَّرَ الموقفَ): ههلوێستهکه گۆرانی
بهسهردا هات و وهکو خۆی نهما. له رهوشیکهوه
بۆ باریکیتر بهرزبووهوه و گهشهیکرد.

تَقَدَّمَ: پێشکهوت. ("تَطَوَّرَتِ الجراحةُ"):
نهشتهرگهریی گۆرانی بهسهردا هات و بهرهو
پیشهوه چوو.

(أَلْتَطَوَّرَ): گۆران / له باریکهوه بۆ باریکیتر
چوون / گۆرانیکه شینهی له رهوشیکهوه بۆ
رهوشیکیت.

(تَطَوَّرَ الورمَ): گۆرانی سهر لوو و بهرمو
خراپچوونی.

(«هذه الدار على طَوَارِ داري»): ئەم خانووه
دیواری به خانووکهی منهومیه / له پال
ئهودایه ریکی نهوه.

(أَلطَوَّرَ والطَوَّرَ): چهوشهی خانوو.

(طَارَةُ المنخلِ والصحيح الإطَار): كهمهی
بیژنگ / كهلهی هیلهك و بیژنگ.

(«بَلَّغَ فلان في العلمِ أَطْوَرِيَه»): فیسار له
زانستدا گهشتهته ئهوپهری واتا ههردوو
سهری سهرمتایی و بنهتای.

۲-(أَلطَوَّرَ (ج) أَطْوَار): ۱-چۆنیتهی و روائت
۲-بار ۳-جۆر.

(«الناسُ أَطْوَارٌ»): خهك جۆراو جۆرن و
ههریهکه به شیومیهکهو لهسهر باریکه.
«أَتَيْتُهُ طَوْرًا بَعْدَ طَوْرٍ»: جار له دواى جار
هاتمه لای.

(أَلطَوَّرَ): شاخ / چیا / كهژ / كیو.

(أَلطَوَّرِي): سهیرو سهمهره.

(أَلطَوَّرِي والطَوَّرَانِي): مهلی دهشت و كیوو
مرۆفی ناشارستانی / كیویله.

(«مابالدارِ طَوْرِي أَوْ طَوَّرَانِي»): خانووکه
کهسی تیدا نییه.

(أَلطَارُ والطَارَةُ) (مو) (عامية): تار.

(لَقِيَ مِنْهُ الأَطْوَرِيَنَ): لیوهی تووشی
(جورتومیکی / بهلایهکی) هورسبوو.

۲-(الطوربييل = الطوربيد) (ايطالية):
تۆربید گولله هاویژراویکی لولهکی شیومیه

جوانهو دمنگبهرزه له کومه لهی مریشکه. شوینی سهرمتای هیندستان و مالیزه ملیکی دریزو سهریکی بچوکی همیه که کلاویکی جوانی پیومیه.

(طویس): تاوسوک/ تاوسی بچووک.

۲- (طاس- الشیء طوساً): شته کهی ژیرپینا/ پیی پیدانا.

۲- (طوس-یه): بردی.

۴- (الطاس (ج) طاسات): جامی پیخواردنه وه. (الطوس): دهرمانیکه سک دهچینیت.

طوش: (طوش- الرجل): وامدارم کهی/ خاومنقرم کهی خیانو دهستیدمستی پیکرد.

(-الذکر): نیرم کهی (خهساند/ یهخته کرد).

(الطواشی (ج) طواشیة (فارسیة): خهساو.

طاع: (طاع- لفلان. طوعاً): ملی بو فیساردا/ گوپراهه لیبیکرد/ به گوپیکرد.

(طانع (ج) طوع و طاعون): ملدهر/ گوپراهه ل/ گویدمر.

(«أمره فأطاع»): فهرمانیدایه نهویش به گوپیکرد.

(«لسانه لايطوع بكذا»): نهوی به زمانداو به دهمدا نایمت.

(طاع له المرتع): لهومرگاکه بو نازله کهی

خوشیوو و کهی بیهویت نازله کهی تیدمکات.

(«تَطَوَّرُ الأحداث»): ومرگهرانی رووداومکان و گوړانی.

(التَطَوَّر): سهرکهوتن و بهرمو پیشچوون.

(التَّكْدُم): پیشکهوتن.. (التَطَوَّر الإجماعي): بهرمو پیشچوون و گهشه کردنی کومه لایمتی.

(تَطَوَّر الجراحة): پیشکهوتن و بهرمو پیشچوونی نهشته رگهری.

(التَّطَوَّر- في علم الأحياء): گوړان له زانستی

زیندمومردا: گوړانی زیندمومر بهرمو باشی یان خرابی به دریزایی سده میژوویهکان.

(التَّطَوَّرِيَّة): بیردوژیکی ههله فی یان زانستیه که روودانی گوړان له ناو زیندمومرگاندا

دیاریدمکات و نهو گوړانه رووندمکاته وه بهناوبانگترین زانایان و دیارترینیانی لامارک و

داروینه.

طاس: ۱- (طاس- الوجه طوساً): روومکه لووسیوو/ جوانبوو.

(طوس-ه): جوانیکرد و رازانده وه.

(-المصوّر): وینه کیشه که وینه تاوسی کیشا.

(تَطَوَّسَتِ المرأة): ژنه که خوی وهک تاوس رازاندمومو نارایشتیکرد.

(-للحمامة): نیره کوترمکه بو میکهی خوی

فشکردمومو به دموریدا هات.

(الطوس (مص): همیف.

ألطأوس والطاوس (ج) أطواس

وطاواويس (ح): تاوس/ بالندمیه کی شیوه

فریدانی ت) که: تواناو هیزو گورپووو.
(الطَوَاعَة): ملدان/ گوپرایه لبوون به
فهرمانکردن.

(الطَوَاعِيَة): ملدان/ گوپرایه لبی.
(فُلَان حَسَن الطَوَاعِيَة): فیسار گوپدیرکی
باشه/ تهواو ملدمره.

(الطَاع وَالطَوَع وَالطَّيْع): گوپدیر/ گوپرایه ل/
ملدمر.

(هُوَ طَوَع يَدِكَ): نهو جلهوگیری تویه/
گوپرایه لی تویه/ گوپدیره.

(فَرَسٌ طَوَع الْعَنَانِ): چارهوییه کی نمرمه و
زوو دیته جلهو.

(عَمَلُهُ طَوَعًا): خۆبه خش کارمکه میگرد.
(الطَّوَاعِ وَالطَّوَاعَة = الطَّيْع): گوپرایه ل/
ملدمر/ گوپدیر.

۲- (أَطَاعَ الشَّجَرُ): دره خسته که بهرمکه ی
گه یاند.

۳- (تَطَوَّعَ بِالشَّيْءِ): شته که ی به خشی.
(التَّطَوُّعُ وَالطَّوُّوعُ): خۆبه خش/ که سیکه جگه
له نهرکی سمرشانی و فهرزماگن کاری چاک و
خیرخوایی دمکات.

(الطَّوُّوعَة): که سانیکن که بو جیهاد دمروون و
خۆبه ختن.

الملحق:

طوع: (الطَّوَاعَة): گورانی له باری دریشی یان
قهباره یان شیوهی تهنیک له ژیر کارتیکردنی

(طَوَّعَ هُ): واپلیکرد (ملبدان) گوپرایه لبیت.
(ت- لَه نَفْسُهُ كَذَا): دمروونی ری نهومیدا
نهو کاره بکاتو بو ی ناسان کرد.

(طَوَّعَ هُ فِي الْأَمْرِ وَعَلَيْهِ): بو کارمکه
له گه لیدا ریکه هتو و ملیدا.

(طَوَّعَ لَهُ الْأَمْرُ): نامانجه که ی/
خواستمکه ی به سووکی بو هاته دی و
ناسانبوو. نامانجه که ی/ خواستمکه ی به
سووکی بو هاته دی و ناسانبوو.

(أَطَاعَ هُ، إِطَاعَةً وَطَاعَةً): گوپرایه لبووو/
ملی بو دا/ فهرمانیکرد/ به گوپیکرد.

(أَطَاعَ هُ وَأَطَاعَ- لَهُ الْمَرْعَى): لهومرگا که
فراوانبوو و توانی و بو ی لوا نازه له که ی
بلهومرپنیت.

(تَطَوَّعَ): ملدانی نواند/ گوپرایه لبی
پیشاندا.

(تَطَوَّعَ فِي الْجُنْدِيَّةِ): خۆیکرده سهر باز/
نهرکی سهر بازی گرتنه نه ستوی خوی.

(-بِالشَّيْءِ وَ لِلشَّيْءِ): نه نجامدانی نهو شته ی
(گرتنه/ خسته) نه ستوی خوی توانای خوی
بو تهرخانکرد.

(إِنطَاعَ- لَهُ إِنطِيعَاً): ملی بو دا/
گوپرایه لبیکرد/ نافهرمانی نه کرد.

(إِسْطَاعَ- الْأَمْرَ. إِسْطَاعَةً): توانای کردن و
نه نجامدانی کارمکه یبووو.

(إِسْطَاعَ- يَسْطِيعُ إِسْطَاعَ يَسْطِيعُ): (به

هیزیکدا، نهگەر نمو هیزی کارتیگردنهیشی
لهسەر لاجیت هەر ناگهریتهوه دۆخی جارانی.

طاف: ۱- (طاف- بِالْمَكَانِ وَحَوْلَهُ. طَوْفًا
وَطَوَافًا وَطَوَافَانًا): خولی شوینهکهیدا/
سووری شوینهکهیدا به دموری شوینهکهیدا
سوورپایهوه.

(- فِي الْبِلَادِ): به ولاتهکهیدا (گهرا/ سوورپایهوه)/
گهشتیکرد.

(- بِه الْخِيَالِ. طَوْفًا): هاته خهونیهوه/
خهونی بیومبینی.

(طَوْفٌ. تَطْوِيفًا وَتَطَوُّفًا): تیایدا سوورپایهوه.

(- فِي الْبِلَادِ): به شارمهکهیدا یان ولاتهکهیدا
(گهرا/ سوورپایهوه)/ پیاادا رویشت.

(- بِالْشَيْءِ وَحَوْلَهُ): زۆر خولی شتهکهیدا/
بهدموریدا زۆر سوورپایهوه.

(- النَّاسُ أَوْ الْجُرَادُ): مرۆف یان کولله رووی
زهوییان پرکردو وهک لیشاو دایانپوشی.

(اطاف- بِالْشَيْءِ): ۱- له شتهکه گهیشت و چوووه
بنج و بناوانیهوه ۲- له شتهکه نزیکبوومهوه.

(- بِهِ): به شهو بۆ لای بۆی چوو.
(- عَلَيْهِ): ۱- بهشهو چوووه لای ۲- خولیدا.

(تَطَوُّفٌ بِالْشَيْءِ وَحَوْلَهُ): زۆر خولی
نهملاولای شتهکهیدا.

(إِسْتِطَافٌ هـ إِسْتِطَافَةٌ): تیایدا سوورپایهوه.

(- بِالْشَيْءِ وَحَوْلَهُ): زۆر بهملاولایدا سوورپایهوه.
(الطَّوْفُ): ۱- سهرناو کهوتوو ۲- قهیاخ که

بیبی دمپهرنهوه/ کهلهک جهند کوندهیهکه
بادمهریت و بهیهکهوه دمبهسرتیت و به
تهختهو دارموه پیکهوه قایمدهکرین/ لهسهری
جهسپدمهکرین دمبیته هۆ بۆ گویرانهوهو
پهرینهوه (له رووبارو چهمی گهورهدا)

۲- (- (ج) أَطَوَّفَ): حمسهس/ پاسهوانی
شهو/ نیشکگرانی شهو که دمگهرین و پاسی
گهرهک و خهلهکهکه/ شهوگهر ۴- دیوار.

(الْأَطَوَافُ الضَّرْفِيَّةُ) (ا ع): توورمه که له
لاستیک دروستدمهکریت.

(الطَّافُ): فره جهرخدمر/ زۆر گهرۆک/
گهریده/ کهسیکه زۆر بیت و بجیت.

(الطَّوْفَانُ): ۱- لافاوی خنکینهر ۲- شهووزمنگ/
شهوی زۆر تاریکی نهموستهچاو ۳- مردنی
خیرای به کۆمهل وهک پهتا خهک رابمالیت و
بکوژیت.

الطوفان (- مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): ههموو شتیکی به
لیشاو.

(الطَّائِفُ) (فا): حمسهس/ پاسهوانی شهو
که به شهو دمگهریت و پاریزگاریی خهک
دمکات/ شهوگهر.

(الطَّائِفَةُ ج) طَائِفَاتٌ وَطَوَائِفٌ: مینی وشهی
(الطَّائِفُ).

(الطَّوْفُ): ۱- کهسیکه که زۆر بی و بجیت/
جهرچی ۲- نۆکه/ خزمهتکار ۲- خاومن
کهک و خاومن قهیاخ ۴- کهسیکه که کهلهک و

قهیاخ دروستبکات.

(الطَّوَّافَةُ): ممشخهل/ چراوگ که شهو به

رووناکییه که دی دمگه پین.

(المطاف): جیگه پان.

۲- (الطائفة (ج) طائفات و طوائف): ۱- بهره/

تایمه فه/ تیره/ فامیلیا ۲- پارچه شت ۳- نهوانه ی

یه کران یان یه کپریمون و له خه لکیتیر جیان.

الملحق:

طوف: (الطائفي): تیره گهریی و پیره و گهری

نایینی.

(مدرسة طائفيّة): فوتابخانه ی تیره گهریی.

(خلاف طائفي): ناکوکی پیره و گهریی.

(الطائفي): دمارگهریی بو پیره و نه نایینه که ی

یان بو تیره که ی.

(الطائفيّة): رهوشیکی کومه لایه تی و

پامیارییه له سهر بنجینه ی تیره گهری و

پیره و گهریی وه ستاوه.

(التعصب لطائفة دينية): دمارگهریی بو

پیره و یکی نایینی.

(نبتذ الطائفيّة): واز له تیره گهری و

پیره و گهری هینان.

طاق: ۱- (طاق- الشيء طوقاً و طاقة): توانای

به سهر نهو شه دا هه بوو/ توانای نهو شه ی

هه بوو.

(طوق- الشيء): نه انجامدانی شه که ی به و

سپارد.

(أطاق- الشيء): شه که له وزه ی نهو دا بوو/

توانای به سهریدا شکا.

(-على الشيء): توانای به سهر شه که دا شکا/

شه که له وزه ی نهو دا بوو.

(الطاقة): وزه/ توانای به سهر شتدا شکان.

(لأتحملنا مالا طاقةً لنا به): باریکمان

به سهر دا مه ده که پیمان هه لته ستیت و له

وزه ی نیمه دا نه بیت.

(الطاقة): قایمی و تینی دمزو و شتی له و

بابه ته یان گورزه گیاو چه که گول و کلافه

دمزو، چنگه مووو قزو باوشه گیا.

(الطاقة الكهربائية): وزه ی کارمبا.

(طاقة جسم ما): نهو وزه و توانایه ی که له

ته نیکدا هه یه و دمتوانیت کاریکی پی نه انجام

بدات. نهو وزه کارمبایه ی که له به نندیکدایه.

(طاقة نواة الذرة): وزه ی ناوکه نه تومی.

(الطوق): توانای کردنی شتیک.

(«هذا في طوقِي»): نه مه له توانای مندا

هه یه و دمتوانم نه انجامی بدهم.

۲- (طوق-ه الطوق): (گهر دنلغ/ گه دنه بند) ی

کرده ملی.

(«طوقه بالسيف أو غيره»): به شمشیر یان

شتیتیر گه مارویدا.

(تطوق): گهر دنه بندی کرده مل.

(-ت الحية): مار که خوی گرموله کرد/

به که یخوارد.

(أَطْوَقُ) ه: گهر دنبندی کرده مل.

(أَطَاقُ (ج) طاقات و طيقان) (ب) (فارسية):

تاقي پهنجره و بنميچ و پردی كه وانه يي.

(أَطَاقَةُ) (عامية): پهنجره ي ديوارى خانوو.

(طَانِقُ كُلِّ شَيْءٍ): هه موو شتيكى بازنه يي كه دمورى شتيك بدات.

(أَطْوَقُ (ج) أَطْوَقُ): ۱- گهر دنبند ۲- گهر دن /

مل ۲- همر شتيك خولى شتيكبدات.

(أَطْوَقَةُ): ۱- كوئرى گهر دن به چه ممره قومرى

۲- سوراحي گهورى گهر دن به چه ممره.

۳- (الطاق): كراسى بييه خه.

(أَطَاقُ وَالطَّائِقُ): تاويريكي لووتدمر پيريوى شاخ.

طال: ۱- (طال. طُولاً): دريژ بوو / كشا / دريژه ميكيشا.

(طَوْلُ-ه): دريژيكرد / دريژه ي پيدا.

(-لَه): لهسر رپوستا / مؤلهمتيدايه.

(-لِلدَّابَّةِ): پهتى ولاخه كه ي له لهومرگا كه دا شلكرد.

(طَاوَلُ-ه. مُطَاوَلَةٌ): ۱- خاياندى / نهمرؤ به

سبه يي پيكرد / دهستيدمستىي پيكرد ۲- لهو دريژتر بوو.

(أَطَالَ-ه. إِطَالَةٌ): ۱- دريژه ي پيدا ۲- دريژى كردهوه.

(-تِ الْمَرْأَةِ): ژنه كه مندالى دريژ دريژبوو.

(أَطْوَلُ-ه. إِطْوَالًا): دريژ تريكرد.

(تَطَاوَلُ): ۱- دريژى خوى پيشاندا ۲- به پيوه

خوى دريژ كرد تا له دوورموه شت بيينيئت.

(-عَلَيْهِ الْعُمُرُ): تهمه نى دريژ بوو / زور به سالدو چوو.

(إِسْتَطَالَ. إِسْتِطَالَةٌ): دريژ بوو / دريژه ي كيشا.

(أَطْوَلُ (مصر) (ج) أَطْوَالُ): ۱- دريژى /

پيچه وانه ي پانيي ۲- درى كورتىي ۳- دريژى و

دوورى شوينيكي سه زهوى (فك): نهو گوشه

دوانيميه كه له نيوان حاستى ناومر استى

رؤژدا كه خور له ناومر استى ناسماندا دهبيت

له شوينيكدو حاستى ناومر استه بنه رمته كه ي

نيومرؤدا. نهمرؤ دريژىي رؤژ لاي نيمه له

خوره لاتو خورناو اى گرنتيش بهرچاو

دمگريئت كه (۲۵ ۲۸ ۱۰.۵ ج) يه

(الطول السماوي لِكَوْكَبِ مَا (فك): دريژى و

دوورى ناسمانى هه سارميهك: نهو گوشه يه يه

كه له نيوان رووى دوو بازنه ي گهورى كووى

ناسمانى و كه ستوونىي دمبن لهسر رووى

گهر دوونى كولوهمكان دروستدمبيت كه يه كيكيان

به هه سارمه كه دا تيدمهر نيئت و دووهميان به

خالى فينكيي به هاردا رمتده بيت.

(أَطْوَالُ الطَّوَالِ وَالطَّيْلِ وَالطَّيَالِ): به

دريژىي رؤژگار / هه تاهه تايه.

(«لَا أَفْعَلُهُ طَوَالَ الدَّهْرِ»): به دريژىي

(رَوَّزْگَار / ههتا ههتايه) نهو کاره ناکه م /
ههرگيزاوه هرگيز نهو کاره ناکه م.

(أَلطَوَال) (ح): لۆقنه بالنده که بالنده مه کی
ناو بيه.

(أَلطَوَال (م) طَوَالَة): دريژ.

أَلطَوَال: زۆر دريژ.

(أَلطَوِيل (ج) طَوَال و طِيَال (م) طَوِيلَة (ج)

طَوِيلَات): بالابهرز / بهبالا / هه لکشاو / دريژ.

(«فَلَان طَوِيل الباع»): فيسار ۱ به دمست و دلّه /

جو اميره ۲ به دمه لاته / دستر و پشتووه.

(«قَصِير الباع»): ۱- جيتوانا / بيدمه لاته

۲- چرووك يان دمست نهرو پشتووه.

(أَلطِيلَة): ۱- ته مهن.

(«أَطَال الله طِيلَتَهُ»): خودا ته مهنی دريژ

کرد يان دريژ بکات ۲- دريژايی رۆزگار.

(أَلطَوُول (ج) أَطَاوُول (م) طَوُولِي (ج) طَوُول):

دريژترو دريژترين.

(أَلسَبُع وَالطَوُول): كهوت سوورمه دريژمه کی

قورنان.

(أَلطَاوِلَة) (ايطالية): ميز که له دار بيت.

(أَلطَوُول (ج) مَطَاوُول): ههوسار / رشمه.

۲- (طَال - عَلَيْهِ طَوَالًا): ۱- سهريکهوت ۲- لهو

بهرزو بالاتر بوو / پله و پايه ی لهو بهرزتر بوو

۳- دستگر و بيکرد / يارمه تيدا.

(طَاوُول هُ مَطَاوُولَة): لهو به بالاتر بوو / لهو

بهرزتر بوو.

(تَطَوَّل - عَلَيْهِ تَطَوُّلاً): ياريدميدا يان منمته

به سردا کرد / چاکه که ی به چاويدا دايه وه.

تَطَاوُل: ۱- خوی باداو فيزی نواند /

لووتبهرز بيکرد ۲- دستدريژ بيکرد ۳- ملی

دريژ کردو خوی هه لپری شتيک ببينيت.

(تَطَاوُلًا): پيشبرکيان کرد.

(إِسْتَطَالَ. إِسْتَطَالَة): دريژ بوو / خوی

راکيشا.

(- عَلَيْهِ): چاکه ی له گه لدا کردو دستيگرت.

(- عَلَى عَرَضِهِ): نامووسا يرد / نابرو و ويردو

نامووسی شکاند.

(«إِسْتَطَالُوا عَلَى الْقَوْمِ»): دستدريژ بيه کی

وايان کرده سهر خویشگه ل چهنديان

ليكوژرابوو زياتريان ليكوشتن.

(أَلطَوُول): ۱- توانا / دمه لاته ۲- بوون،

دموله مهندي ۳- چاکه ۴- به خشين.

(الطَائِل والطَائِلَة (ج) طَوَائِل): ۱- توانا /

دمه لاته ۲- دموله مهندي / بوون ۳- چاکه ۴-

که لک و سوود.

(«هَذَا أَمْرٌ لَا طَائِلَ فِيهِ»): نهمه کاریکه

بيکه لکه.

(«ماهو بطَائِلٍ أَوْ هو غير طَائِلٍ»): زۆر نزمه

زۆر نابووت و پووجه که (نيرو من تيايدا وهک

يه که).

(بَيْنَهُمْ طَائِلَة): دوزمنايه تيان له نيواندا

ههيه.

(أَلطَوَى): باری پایه‌برزی.

طوی: ۱- (طَوَى- التَّوَبَ طَيًّا): جله‌گی
پیچاپیه‌وه/ نوشتانیه‌وه.

(-اللهُ عُمْرَهُ): خودا ته‌منی پیچاپیه‌وه/
مراندی.

(«طَوِي فُلَانٌ وَهُوَ مَنشورٌ»): فیسار مرد ناوو
باشماومیگی باشی بۆ خۆی به‌جیه‌یشت.

(-البلاد): شارمه‌گی یان ولاته‌گی بری و بیایدا
گه‌را.

(-البئر): (چالآومکه‌ی/ بیرمه‌گی) به‌ به‌رد
هه‌لجنی.

(تَطَوَى- تِ الحَيَّة): مارمه‌گی په‌پکه‌یخوارد/
خۆی گرمۆله‌ کرد.

(إِنطَوَى): پیچرایه‌وه/ لولدر/ گرمۆله‌ بوو.
(-القومُ عَلَيْهِ): خویشگه‌ل چواردموریاندا/

گه‌مارۆیاندا/ لئی کۆبوونه‌وه.

(إِطَوَى): پیچرایه‌وه/ لولدر/ یان هه‌دکرا.

(أَلطَوَى وَالطَوَى): شتی هه‌دکراو/ نوشتاوه..

(أَلطَوَى): کونده‌ی ناو.

(أَلطِيَّة): هه‌د/ پیچ نوشته‌/ پیچ/ توی
۲- که‌نارولا.

(«لَقَيْتَهُ بِطَيَّاتِ الْعِرَاقِ»): له‌ملاولاو که‌ناری
عیراقد/ پییگه‌یشت.

(أَلطَوِي (ج) أَطَوَاء): ۱- (گورزمه‌ک/ هَوَيْك)

که‌نم ۲- کاتر می‌ریکی شه‌و.

(أَلطَوِي وَالطَوِيَّة): (بیری/ چالآوی) سه‌رگیراو/

دایۆشراو.

(أَلطَوَاء وَاحِدُهَا طَوَى): بره‌گی کلکی کولله
که وه‌ک گری وایه.

(أَلطَوَى (ج) مطاوي الأمعاء أو الحَيَّة أو
التَّوَب): پیچی ریخۆله‌ یان مار یان لۆجی/
هه‌دی کراس و جل

۲- الموسى (عامية): گوپزان.

(أَلطَوَى): هه‌لپیچ/ ته‌شی.

۲- (طَوَى- كَشَحَهُ عَلَى الْأَمْرِ طَيًّا): نیازی
کارمه‌گی شاردموه.

(«طَوَى كَشَحَهُ عَنِي»): لیم لووته‌لا بوو و
لیم دوورکه‌وته‌وه‌و تۆرا.

(طَوَى- الْحَدِيث): هسه‌مه‌گی په‌نه‌انکرد/
نه‌یدرکاند/ شاردیوه‌وه.

(أَلطَي) (مص): پیچانه‌وه‌و توینان.

(طَيُّ الشَّيْءِ): تویی شته‌که/ ناو شته‌که/
لۆجی شته‌که.

(«أَلغِي فِي طِي قَلْبِهِ»): نیازی خرابی له
تویی دلدایه.

(أَلطِيَّة): ۱- نیاز/ نارمزووی دل ۲- ویزدان و
خواست.

(«مَضَى لِطِيَّتِهِ»): به‌ره‌و نیازو خواستی دلی
رۆیشت و له‌ کۆشندا بوو.

(أَلطَوِيَّة): ویزدان و نیاز.

(فُلَانٌ حَسَنٌ الطَّوِيَّة): فیسار به‌ ویزدان و
نیازپاکه.

زانی یان شتهگه‌ی چیژ خوشکرد ۲. شتهگه‌ی
 بونخوشکرد / بونی خوشی پیداگرد.
 (طایب-ه. مُطَابِبَةٌ): گهمه و قسه‌ی خوشی
 له‌گه‌لدا کرد / سوعبه‌تی له‌گه‌لدا کرد.
 (أَطَابَ. إِطَابَةٌ): قسه‌ی شیرین و خوشیکرد.
 (-الشيء): شتهگه‌ی خوشکردو چاکیکرد.
 (أَطِيبَ-الشيء إِطِيَابًا): شتهگه‌ی به خوش و
 شیرین و چاکزانی.
 (تَطَيَّبَ- بِالطَّيِّبِ): بونی خوشی له خویدا/
 خوی بونخوشکرد.
 (إِسْتَطَابَ- الْقَوْمَ. إِسْتِطَابَةٌ): داوای ناوی
 شیرینی لیکردن.
 (إِسْتَطَابَ وَاسْتَطَيَّبَ- الشَّيْءَ إِسْتِطَابًا):
 شتهگه‌ی به باش یان شیرین و خوشزانی.
 (أَطَابَ) (مص): خوش / به چیژ ۲-شیرین
 ۲-چاک / باش ۴-حلال ۵-باشترین شت ۶-بونخوش.
 (أَطَابَةٌ): مه‌ی.
 (الأطيب (ج) أطايب (م) طوبى (ج)
 طوبيات): باشترین / شیرینترین / خوشترین.
 (الأطايب- من الشيء): هه‌لبژارده‌ی شت.
 (الطوبى): ۱-که‌ی‌فخوشی و به‌ختیاری / شادی
 ۲-بیر / هه‌ر / خیر.
 («طوبى لك وطوباك»): خوشی و ژیانی
 به‌خته‌ومریت بۆ بییت.
 (الطيب) (مص): ۱-باشترینی هه‌موو شتیک
 ۲-حلال / سیاو / ره‌وا.

۳-(طوى-الرجل. طياً): به نارمزوو خوی
 برسیکرد.
 (-السير فلاناً): رویشتنی زور چرووساندى و
 لاوازیکرد.
 (طوى وأطوى. طوى): برسیوو.
 (طيان وطو وطاو (م) طياً وطويةً وطاويةً):
 برسی.
 (الطوى): برسیتی.
 (طاو البطن): سکتیقوپاو.
 ۴-(الطاية (ج) طایات): سه‌ریان.
 (الطاوية): تاوه (سریانیه).
 الملحق:
 طوي. المطواة: جه‌قویه‌کی بچکوله‌که
 نه‌نوشتیه‌ته دمسته‌که‌مه‌وه.
 طاب: ۱-(طاب. طيباً وطاباً وطيبةً
 وتطايباً): خوش و شیرین و جوان و چاکیوو.
 (-الشيء): شتهگه‌ی خوش و شیرینکرد /
 جوان و چاکیکرد.
 (-ت النفس بكذا): دموون به‌وه گه‌شایه‌وه و
 خوشی تیکه‌وت.
 (- عيشه): ژیانی خوش و تیرو ته‌سه‌لبوو.
 (-ت الأرض): زه‌ویه‌که سه‌وز بوو / پر
 گیابوو.
 (طيب- خاطره): دلنه‌واپیکرد / دلی هینایه‌وه
 جی و ستاره‌و نارامی به دلیدا.
 (-الشيء): ۱-شتهگه‌ی به خوشی و به چیژ

«هَذَا طَيْبٌ لَكَ» : نهمه بۆ تۆ (شیاوه/ چه لاله/ رهوايه).

(الطَّيْبُ (ج) أَطْيَابٌ وَطُيُوبٌ): هه موو شتیکی بۆنخۆش/ هه موو بۆنیکی خۆش.

(الطَّيْبَةُ) (مص): ۱- چه لال/ شیاو/ رهوا.

(طَيْبَةُ الخَمْرِ): پاکترین و سافترین مهی.

(«فَعَلْتُ ذَلِكَ بِطَيْبَةٍ»): نهمه بۆ زۆری خه لک و به دلی خۆم کردوومه.

(الطَّيِّابُ): زۆر (چاک/ باش) زۆر خۆش زۆر جوان.

(الطَّيِّبُ (م) طَيْبَةٌ (ج) طَيِّبَاتٌ وَطُوبَى): (که نهمه دواومیان کۆیهکی دهگمهنه).

۱- سینه ساف/ دلباش/ دلگهوره/ دلپاک/ به سۆز/ پیچه وانهی دلپیس و ناچاک ۲- چه لال/

شیاو/ رهوا ۱- سینه ساف/ دلباش/ دلگهوره/ دلپاک/ به سۆز/ پیچه وانهی دلپیس و ناچاک

۲- چه لال/ شیاو/ رهوا.

(«كَلِمَةٌ طَيِّبَةٌ»): وشه مهکی خۆشی باشی پاکي له دلی سافهوه هاتوو.

(بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ): ولاتیکی خۆشی ناسوودهو پر خیروبیر.

(الطَّايِبُ - مِنَ الشَّيْءِ): ناویزمو هه لبراردی شت.

(شَرَابٌ مُطَيَّبَةٌ): خواردنه وه مهکی/ شه به تیکی دهر وون فینککه ره موو خوشیدهر.

۲- (طَابَ - عَنِ الشَّيْءِ نَفْسًا. طَيِّبًا وَطَابًا

وَطَيْبَةً وَتَطَيَّبًا): دلی له شته که هه لکه نراو وازی لیهینا/ به ره لایکرد.

۲- (الطَّابَةُ) (ترکیه): تۆپی یاری بیکردن.

(الطَّابِيَّةُ عِنْدَ الْمَوَازِنَةِ (ایطالیه)): ته په له لای مه وارینه کان خیر خوازه کانیان له سه ریده مکهن.

طاح: (طَاخَ. طَيِّحًا. طَاخَ. طَوْحًا) ۱- فه وتاو/ ونبوو/ ریبه له کرد.

(طَيِّحٌ - هُ): گو مریا کرد/ رییلیه له کرد/ ونیکرد.

(- الشَّيْءِ): شته که ی ونکرد.

(أَطَاخٌ - هُ): فه وتاندی/ مراندی.

(تَطَايَحٌ - الشَّيْءِ): شته که به راگهنده بوو و به ناسماندا چوو.

(الطَّيْحَةُ): جاریک فه وتان. جاریک ونبوون. جاریک به راگهنده مبوون.

(أَصَابَتْهُمْ طَيْحَةٌ): تووشی کاروباریکبوون له به کیکردن/ لیکیجیاکردن.

(«طَوَّحْتُهُمْ طَيِّحَاتٌ»): فه وماوی سهخت له ناوایردن/ فه وتاندنی.

طاخ: ۱- (طَاخَ. طَيِّحًا) ۱- به شتی پیسو ناشیرین له که دار بوو ۲- به به دکاریی و کاری

نارمه واهه گلاو خه ریکیوو.

(- الأَمْرُ): کار که ی گهنکرد.

(- هُ): شتی ناشیرینی دایه پال و له که دار یکرد.

۲- (طَيِّحٌ - أَصْحَابُهُ): جینیوی به دۆست و

هاوریکانیداو پیئی له سمر نهوه داگرت.

(ه) به شتی ناشیرین و بیس له کهمداریکرد.

(تَطْلِيحٌ): له کهمداری شتی ناشیرین و دزیو

بوو.

(الطَّيْحَةُ): ناشووب.

۲- (طَاخٌ. طِيخًا): لووتبهرزبیکرد / هیزی

نواند / ترزلیبیکرد.

۳- (الطَّيْحَةُ وَالطَّائِحُ وَالطَّيَّاحُ): گهوجیکی

بیقه.

طار: ۱- (طَارَ. طَيْرًا وَطَيْرَانًا وَطَيْرُورَةً):

فری / سووکه له بوو خیرایکرد.

(-الطَّائِرُ): بالنده که (بالیگرت و فری /

له شه هه بیالیدا).

(-بِكْنَا): بهوه فری یان بهوه پیشکهوت.

(-إِلَى كَذَا): خیرا / گورج بۆ لای نهوه

رۆیشت.

(«طَارَ طَائِرُهُ»): تووره بوو / تووکه سمر بوو.

(طَيْرٌ نَوْمُهُ): خهوه که پیزراند / خهوه که له

چاو فراند.

(-هُ وَطَيْرٌ-بِهِ): هه لیفراند.

(طَائِرٌ وَأَطَارَهُ-هُ. مُطَائِرَةٌ وَإِطَارَةٌ): وایلیکرد

بفریت / فراندی.

(تَطَيَّرَ وَاطَّيَّرَ-بِالنَّسِيِّ وَمِنْهُ): له شته که

رهبینبوو / به به دوومی دانا.

(إِسْتَطَارَ-الطَّيْرَ. إِسْتَطَارًا): بالنده که

هه لیفراند.

(-السَّيْفُ-السَّيْفُ): چابووکانه / خیرا

شمشیر که له هه لکیشا.

(أَسْتَطِيرُ): ۱- فرینراو برا وهگو بالنده

هه لیگرت بیټ ۲- توو قینرا.

(-الْفِرْسُ): چاره ویکه خیرایکرد، تاویدا.

(الطَّائِرُ (فأ) (ج) طَيْرٌ وَطَيْرٌ أَطْيَارٌ):

بالنده / پهله ور / مهله هه موو زینده وهریکی

بالدار.

(هُوَ مَيْمُونُ الطَّائِرِ): چاره پیروزه.

(سِرُّ عَلَى الطَّائِرِ المَيْمُونِ): به خوشی

برویت به گوزارکار دموتربیت (نزابوکردنه).

(هُوَ سَاكِنُ الطَّائِرِ): نهوه سه رهمندو

هیمن و سه نگینه.

(«طَارَ طَائِرُ فُلَانٍ»): ته کهمر تووره بیټ: تووکه

سمر بوو. نه کهمر خیرا پروات: بالیگرت.

(الطَّائِرُ): ۱- نهوه ی پیئی گه شبینبیت یان

رهبینبیت ۲- شانس / بهخت / ناوچه وان

۳- رۆژی مروف.

(الطَّائِرَةُ (ج) طَائِرَاتٌ): فرۆکه.

(طَائِرَةُ رُكَابٍ): فرۆکه ی سه رنشین که خه له

له ولاتیک یان له شاریکه وه بۆ په کیکیتر

دمگو یزیته وه.

(طَائِرَةُ حَرْبِيَّةٌ): فرۆکه ی جهنگ که زور

جوژی هه به.

(طَائِرَةُ العَرَادِ): فرۆکه راوین که دوژمن

راودمنیت.

(الطَّيْرَانِ) (مص): فرین به بال جوولاندن له هموادا.

(الطَّيْرَانِ الْحَرَبِيِّ): هیزی ناسمانی که سمرپهرشتی کاروباری فرۆکهکانی جهنگ دمکات.

(الطَّيْرَانِ الْمَدْنِيِّ): بهرژومبهری فرۆکه سمرنشینهکان. که سمرپهرشتی نهو جوړه فرۆکانه دمکات.

(مصلحة الطیران): بهرژومبندی فرین که به تنگ کاروباری فرینو فرۆکهوه دیتو سمرپهرشتیدمکات.

(الطَّيْرَانِ ج طیارون): فرۆکهوان.

(الطَّيْرَانِ مِنَ الْخَيْلِ): نهمسپی بوپرو تیزپرومو. (الطَّوِيرُ): بالندۆکه.

(الطَّيْرَانَةُ): ۱- منی وشه (الطَّيْرَانُ): فرۆکهوانی ژن ۲- سمرنشینگهی ناسمانی.

(الطَّارُ - مِنَ الْخَيْلِ): نهمسپی نازای تیزپرومو بوپرو.

(الطَّارُ): فرۆکهخانه.

(أَرْضُ مَطَارَةٍ): زموییهک بالندهی زور بیت. ۲- (طَارَ - صَيْتُهُ، طَيْرًا وَطَيْرَانًا وَطَيْرُورَةً):

ناوو ناوبانگی بلاو بووموه.

(طَيْرٌ وَأَطَارٌ - الْمَالُ): داراکی بهشکرد.

(تَطَايَرُ): پهرشو بلاو بووموه/ پهرگه مندبوو.

(-السَّحَابُ فِي السَّمَاءِ): ههور گشت ناسمانی

(الطَّائِرَةُ النَّفَّاثَةُ): فرۆکهی گردهر.

(الطَّائِرَةُ النَّافُورِيَّةُ): فرۆکهی خوپال که فرۆکهیهکی خیرایه.

(الطَّائِرَةُ الْقَانِصَةُ): فرۆکهی راوکاری فرۆکهی دوژمن.

(طَائِرَةُ الْإِنْقِضَاضِ): فرۆکهی داهاتن. که بهسمر سوپای دوژمندا دیتو ناگر بارانیدمکات.

(الْقَلْعَةُ الطَّائِرَةُ): فرۆکهی بومباهاویژ که فرۆکهیهکی زور گهورمیهو بوردومانی ولاتی دوژمندمکات.

(الطَّيْرُ) (مص): بالنده/ ممل، پهلمور. کووی وشه بالندهیه به تاکیش دموتريت.

(«كَأَنَّ عَلَى رُؤُوسِهِمُ الطَّيْرَ»): دهلی سایمه لییداون. واتا له ترساندا کپو کپ (نهمه

لهوموه هاتوووه قهلهپرشکه بهسمر سهری حوشترموه دمیشیتوه گهنمو سچی لهسمر دمکاتموهو دمبیزیت حوشتره هیچ ناجوولیت نهومکا قهلهکه ههلفريت).

(«لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُ اللَّهِ»): تمنها فهران فهرانی خودا همیه.

(الطَّيْرَةُ وَالطَّيْرَةُ): نهومی که پهمبینی لیوه ببینريت.

(الطَّيْرَةُ وَالطَّيْرُورَةُ): ههلهشهی و جربنی. («إِيَّاكَ وَطَيْرَاتِ الشَّبَابِ»): ناگاتلههلهشهی و

جربنی و سمرچلی ههزمکاریبیت.

گرتهموه داپووشی.

(إِنطَار- الشیء): شتهکه قلیشا/ شهقیرد.

(إِسْتَار- الشیء). إِسْتَارَة: ۱- شتهکه

په خشبوو/ بلاوبوموه ۲- حیاوبلاوبوموه.

(- الحائط): دیوارمکه (درزی تیوو/

شهقیرد).

(أَسْطَیر- الصّدُع فی الحائط): درزی دیوارمکه

(دمرگهوت/ دمیکردموه).

(الطیار): بلاو بوو.

(الطیر) (مفع): ۱- بجه ناسماندا/ به ههوادا

بلاوگراوو فرینراو ۲- شکاوی درز (تیکراو/

تیوو).

(الأسْطَیر) (فا): شهوقدمرو رووناکیدمر/

شهوقهخش.

(“صُبْح مُسْطَیر”): بهیانی رووناکیبهخش.

(برق مستطیر): ههورمیروسکهی رووناکیدمر/

شهوقدمر.

(شیبْ مستطیر): سپیتی سهر و پیشی

تهشه نه کردوو/ بلاوبوو.

(الشرّ المُسْطَیر): خراپهی تهشه نه کردوو.

۲- (طَار- الشَّعْر. طیراً و طیراناً و طیرورة):

قرمکه دریز بوو/ ههستا/ بهرزبووموه.

(تَطَایر- الشیء): شتهکه دریز بوو/ ههستا.

۴- (الطائر) (فک): ۱- ههساره ۲- میشک.

(الطیار): ۱- زمانهی ترازوو ۲- (ترازوو/

شایهن) ی زیرو زیوو پاره.

(الطیر): جوره بهرگیکه.

طاس: (طاس- الشیء طیساً): شتهکه به

لیشاو بوو/ زور زور بوو.

(الطیس): ۱- ژمارهی زوری شت ۲- خؤل/ گل

۳- هه موو بوونه و مریکی وه چه زور وهک ماسی و

میرووله.

طاش: (طاش. طیشاً): ۱- هه له شه بیگرد/

هه رمه بیگرد ۲- ناومز سووکیوو/ بیئه قلیکرد.

(- السهم عن الغرض): تیرمکه دهر پهری و

نهیپیکا/ لایدا.

(طانش): ۱- تیری نه پیک ۲- مروفی (هه له شه/

هه رزه/ جربن/ ناومز سووک).

(أطاش- السهم عن الغرض): تیرمکه ی له

نیشانه که لادا.

(الطیاش): ۱- میشک سووک/ هه له شه/ بیهوش و

که مته رخه م ۲- هه رزه.

(الطیشان): هه له شه یی و که مته رخه میی/

به دهر به سهوه نه هاتن ۲- بیهوشی ۳- به هه له

بوچوون و لیلادان.

طاع: (طاع. طیعاً): ملیدا/ گوپراهه لیبیکرد.

طیع: ملدان/ گویدیر بوون.

طاف: (طاف- الخيال. طیفاً و مطافاً):

تارمایی یان نه ندیشه ی شتیک که له خهودا

بیینریت.

(طیف و أطاف و تطیف. تطیفاً و إطفافاً و تطیفاً):

زور به دموریدا (سووراپهوه/ گریخوارد).

(الطيف) (مص): ۱- نه‌ندیشه‌و تارمایی و
 وینه‌ی شت که له خه‌وندا دیت ۲- توورهبوون
 ۳- شیتتی / دیوانه‌بوون ۴- (ف) شه‌به‌نگ:
 وینه‌یه‌که به تیپه‌ریوونی رووناکیی سببی
 به ناویزیه‌کدا رووناکیه‌که شیده‌بیته‌وو
 دمبیته‌ چند رنگیک و به پی ریزبوونی:
 سوورو پرته‌قالی و زردو سه‌وزو شین و شینی
 چوتیی و ومنه‌وشه‌یی. نه‌گمر رووناکیه‌که له
 گازیکه‌وه په‌یدا بووبیت وهک هایدروچین نه‌و
 کاته ناویزیه‌که له چند هیلیک په‌یدادمبیت به
 بیی سروشتی گازمه‌ک شونته‌که‌ی دهمانریت.
 طام: (طام. طیمأ): کارمه‌ی دروستبوو/
 چاکبوو.
 (-اللهُ فلاناً علی الخیر): خودا هیساری به
 چاکیی و له‌سمر چاکه به‌دیهیناوه.
 (الطیماء): سروشت و شیوه به‌دیهینان.
 طان: ۱- (طان و طین- الحائط. طیناً):
 دیواره‌که‌ی به قور سواغدا.
 (-الکتاب): نووسینه‌که‌ی مؤر کرد.
 (-ه‌ الله علی الخیر): خودا به باشی و له‌سمر
 چاکه به‌دیهینا.

(تَطْيِن): ۱- به قور سواغدا ۲- به باشی
 به‌دیهینا ۳- قوراویبوو.
 (الطين): قور یان که‌چی گیراوه و شتی له‌و
 بابه‌ته که دیوارو شوینی پی‌سواغده‌دریت.
 (الطينة = الطين): ۱- قور. که‌چی ناوگراو که
 سواغی پی‌دمدریت ۲- خورسک و دروستبوونی
 زکماکی.
 («هو يابسُ الطينة»): نه‌و مروقیکی وشک و
 رقه.
 («لَهُ طِينَةٌ طَيِّبَةٌ»): سروشتیکی نه‌رم و
 گونجاویه‌یه.
 (مَكَانٌ طَانٌ): شوینیکی قورینه / قوری
 زوره.
 (الطينانة): قورمکاری.
 (الطيان): قورمکار.
 ۲- (الطَّيُونُ أَوْ الطَّبَّاقُ) (ن): گیاه‌که
 له‌و رووه‌کانه‌یه که گوله‌که‌ی لووله‌پیه له
 ولاته‌کانی دمریای ناومر‌استدا زوره گوله‌که‌ی
 زردو که‌مه‌کیک لینجه و بونداره گه‌سکی
 لیدروسته‌که‌من و کیچی پی‌دمکوژن یان
 راودمنین.

ظ: (الظاء): حەفدەھەمین بیتی ئەلفو
بىنى عەرەبىيەو لە ژمىرەى كۆى پىتەكاندا
(۴۰۰)ه.

ظاب: ۱- (ظَاب. ظَابَا): ژنى هينا.
(ظَاءَب-هَ مُظَاءَبَةٌ): خوشكى ژنهكەى
ئەوى هينا/ ژنخوشكى ئەوى هينا، بوو بە
ئاوئەلزاوى.

ظوور و ظوورة (ج) اظار و ظوار): به سۆز/
مىهرەبان بۆ بەجگە. بۆ زارۆلە.

(ظ-هَ عَلَى عِدْوَدٍ): بۆ دوژمنەكەى و مرگەرايەوهو
بەلامارىدايەوه.

(ظ-هَ عَلَى كَذَا): بۆ سەر ئەو رووى
بۆمەرگىرايەوه.

(تَزَوَّجًا بِالْمُظَاءَبَةِ): بوونە ئاوئەلزاوى
يەكترى.

(ظ-هَ عَلَى كَذَا): بۆ سەر ئەو رووى
بۆمەرگىرايەوه.

(الظَّاب (مصر) ظَوُّوبٌ وَأَطْوُوبٌ):
ئاوئەلزاوا.

(ظاء-ر- الناقۃ أو المرأة على ولد غيرها
مُظَاءَرَةٌ): مېحوشترەكە يان ژنهكەى وا لىكرد
كە سۆزىدات بە بەجگەى هى يەككىتەر يان
مندالى يەككىتەر.

۲- (ظَاب. ظَابَا): سته مىكرد/ زۆردارىيكرد.
۳- (ظَاب. ظَابَا): گۆرانيوت.

(ظ-هَ عَلَى كَذَا): بۆ سەر ئەو رووى
بۆمەرگىرايەوه.

(-التيس): سابرىنەكە بارانى/ مرقاندى.
ظار: (ظَار- الناقۃ أو المرأة على ولد غيرها):
مېحوشترە سۆزى بەجگەى حوشترىكيتردا
ژنهكەش سۆزى بە مندالى يەككىتەردا.

(ظ-هَ عَلَى كَذَا): بۆ سەر ئەو رووى
بۆمەرگىرايەوه.

(ظ-هَ عَلَى كَذَا): بۆ سەر ئەو رووى
بۆمەرگىرايەوه.

(ظ-هَ عَلَى كَذَا): بۆ سەر ئەو رووى
بۆمەرگىرايەوه.

بىكات.

ظَبُو: (الظَبَّة) (ج) ظَبَات و ظَبِي و ظُبُون و ظَبُون و أَظْب: تیرژی دهمی شمشیر یان نووکی نیرهو شتیری لهو بابه تانه.

(ظَبَّة) له بنجینه دا (ظَبُو) بووه. واومگهی فرپدراوهو کراوه به (ه).

ظَبِي: ۱- (أظبي - المكان): شوپنه که ناسکی زور بوو.

(الظبي) (ج) ظباء و أَظْب و ظَبِي و ظَبِيَّات (ح): ناسک (به نیرو می دموتیت).

(به داء الظبي): دهردی ناسکی ههیه و اتا تهندروسته چونکه ناسک همرگیز نه خوشناکه ویت تهنه کاتی مردنی نه بیت.

(الظبيّة) (ج) ظباء و ظَبِيَّات (ح): ۱- ناسکه می ۲- (ح) مهر/ بهز ۳- (ح) مانگا/ چیل ۴- کچی گنج/ لاو ۵- هه مانه بهکی تووکنی بیستی ناسک.

(أرض مظبئة): زمویهک/ خاکیک (ناسکی زور بیت/ لانهی ناسکان بیت).

۲- (الظبيّة): پیچی دؤل.

(ظر): ۱- "ظَر. مَطْرَة": بهرده دهمتیژمهکی شکاند.

(-الناقّة): به بهردیکی چهقویی دهمتیژ میخوشترمهکی سهربری.

(أظر): له شوپنیکدا کهوت کهه پرپوو له بهرده دهمتیژمهکان/ بهرده چهقو که وهک بهرده نهستی وایه.

(ه على كذا): ویستی نهو بو لای نهو بزواندو سوژی بووی جوولاند.

(ات المرأة): ژنه که مندالیکسی گرتنه خوئی به خیوی بکات و شیری بداتی.

(-الرجل): پیاومگه بو منداله کهی دایه نیکی راگرت.

(أظار- الناقّة أو المرأة على ولد غيرها إظاراً): وای له میخوشترمه که یان ژنه که کرد که شیر به به چکه که میان به مندالی یه کیکیتر بدات/ سوژی بو جوولاند.

(أظار-ه على كذا): سوژی بو نهوه جوولاند/ رووی پیکرده لای نهوموه.

(إظار لولده ظنراً): بو منداله کهی دایه نیکیگرت.

(الظنر) (ج) أظور و أَظَار و ظُور و ظُورَة و ظُور: ۱ میهره بانی/ سوژ بهرام بهر به چکه یان مندالی یه کیکیتر ۲- دایه.

(ظنر القصر): کونجیکی کوشکه که. گوشه یه کی کوشکه که.

(الظنرة): کوله که یان فیلبایه یه که دیواریک رابگریت.

(الظورة): ۱ دایه ۲- شیر پیدم.

ظام: (ظاء-ه: مضاءمة و تضاءما تظاؤماً): بوون به ناوه لزاوای یه کتری/ خوشکی ژنی یه کتریان هیئا.

(الظام= سلف الرجل): ناوه لزاوای پیاومگه.

(-المكان): بهرده جهقۇ/ بهرده ئەستىي زۇر بوو.

(الظَّرُّ وَالظَّرْرُ وَالظَّرْرَةُ (ج) ظَرَّانٌ وَظَرَّانٌ وَظَرَّارٌ وَأَظْرَةٌ): ۱-بەرد يان بەردىكى دەمىتىژ كە ەك جەقۇ واپىت ۲-بەردە ئەستىي. نەو بەردە ئەستىيەپە كە لە چاخە ەەرە كۇنەكاندا ەك نىزەمو تەشوى و تەورو نا لەو شىوانە دروستدەكراو بەكاريان دەھىنا ئەمە بىش ئەوى كە كانزاكان بدۇزنىمەو لىي دروستبەكن.

(الظُّورُ الظُّرِّيُّ أَوْ الظَّرَّانِيُّ): چاخى بەردىن و بەردنەستى كە نامىرەكانيان لە بەردە ئەستىي دروستدەكرد.

(أَرْضٌ ظَرِيرٌ وَمَظْرَةٌ): خاكىكى پىر بەردە ئەستىي.

(الْمِظْرَةُ (ج) مَظْرَارٌ): بەردنەستى كە ناگرى بىدەكرىتەو.

۲-(الظَّرِيرُ (ج) ظَرَّارٌ وَأَظْرَةٌ وَظَرَّانٌ): زانستىيەك كە رانوما بكات.

ظرب: (ظَرَبَ - بَكَدًا. ظَرَبًا): بەومو ە (لكا/ نووسا).

(الظَّرِبُ (ج) ظَرَابٌ وَأَظْرِبُ): ۱-نووكى دەرىپەرىو تىژى بەرد ۲-گردۆلكە.

(الظَّرِبُ - مِنَ الرِّجَالِ): گردەپىاوتىكى ئەستور.

(الظَّرِبَانُ وَالظَّرِبَاءُ (ج) ظَرَابِيٌّ وَظَرَابِيْنٌ)

(ح): بۇگەنكە. گياندارىكە ەندەي پشپەپەكە بۇرمقنەپەو مەپەلە و رەشە. بۇگەنىكى پىسى لىدەردەچىت.

(الظَّرِبَانُ الْأَمْرِيكِيُّ) (ح): بۇگەنكەي نەمەرىكى لە كوندا دەرى لە سمۇرەو مشكى خورما دەچىت. بۇگەنىكى پىسى ەپە.

(“فَسَابِيْنُهُمُ الظَّرِبَانُ”): بۇگەنگەتسى بىداكردن. وانا لە يەك پچران و پەرش و بلاو بوونەو.

(الظَّرِبَاءُ (ج) الظَّرِبِيُّ الظَّرِبَاءُ) (الأظْرَبُ): چوار دانى كاكىلەپە لە پشتمەومپە پاش بلووغبوون و تەواو گەورمبوون دەردىن.

(أَظْرَابُ اللَّجَامِ): گرى ئاسنى لغا و كە دەكەو پتە دەمى ئەسپەو.

ظرف: ۱-(ظَرَفٌ. ظَرْفًا وَظَرَاةٌ): ۱ (چەلەنگ/ شوخ و شەنگ) بوو ۲-ناسك و بەويل و رىكپۇش و زىرەكبوو.

(ظَرِيفٌ (ج) ظَرْفَاءٌ وَظَرِيفٌ وَظَرْوٌ وَظَرِيفُونَ (م) ظَرِيفَةٌ (ج) ظَرِيفَاتٌ وَظَرَائِفُ): چەلەنگ/ شوخ و شەنگ، ناسك و بەويل و زىرەك و رىكپۇش.

(ظَرْفٌ-ه. ظَرْفًا وَظَرَاةٌ): لەو شوختر و ناسكتر و بەويلتر و زىرەكتر و جوانپۇشتر بوو.

(أَظْرَفُ): مندالى زىرەك و قۇزو ناسك و بەويلبوو.

(تَظْرَفٌ وَتَظْرَافٌ): خوى بەويل و ناسك و

زیرهك و شوخ (نواند/ پيشاندا).

(اِسْتَضْرَفَ): شوخ و ناسكی و ريكپوشی

خواست/ وریایی و زیرمکی و ناسکی خواست.

ه: به شوخ و ناسك و زیرهك و به ویلی دانا یان زانی.

الْضَّرْفُ (مص): اناسكی و به ویلی

۲- ريكپوشی و شوخی/ چه لنگی ۳- کارامهیی و

لیزانی و زیرمکی.

(الضَّرْفُ وَالضَّرَافُ (ج) ضَرْفَاءُ وَضَرْفَاوُنُ =

الضَّرِيفُ): ۱- ناسك و به ویل و زیرهك ۲-

چه لنگ و ريكپوش ۳- کارامه و لیزان.

۲- (أَضْرَفَ - الْمَتَاعُ): (کالاکان/ که لوپه له کان) ی

خسته دهمروه. هؤرموه/ توورمکه وه/

شتگریکه وه.

(الضَّرْفُ): ممشکه، جه و منگه، هیزه

(عامیه)

(الضَّرْفُ (ج) ضَرْوْفُ): رۆژو دهم و کاتو

سه ردهم و ژیروبن و سهرو تیدابوونی شوین و

کات.

(ضَرْوْفُ الزَّمَانِ): کاتو دهمی کاریک و

رووداوینک.

(ضَرْفُ الْمَكَانِ): شوین و جیی کاریک و

رووداوینک.

(هُوَ نَقِي الضَّرْفِ): نهو دست و دلپاکه.

(رَأَيْتُهُ بِضَرْفِهِ): راست خویمدی.

(الضَّرْوْفُ) (مفع): نهومی ده خریته

شتگریکه وه.

(“بَعَثْتُ بِالرَّسَائِلِ مَضْرُوفَةً”): نامه کانم له

به رگه نامه دا بو نارد.

ضرن: (الضَّرَانُ): بهردی دهمتیژ/

به رده نهستی.

ضری: (ضَرِي - الْمَاءُ. ضَرِيًا): ناومکه کشا/

رؤیشت.

(ضَرِي - الْغَلَامُ. ضَرِيًا): میرد منداله که

ناسك و زیرهك و به ویلبوو.

(إِظْرُورِي إِظْرِيَاءُ): سکی هه لاوسا.

(الظَّارِي) (ها): گازگر.

(الظَّرُورِي): ناسك و به ویل/ ژيرو زیرهك.

ظعن: (ظَعْنٌ. ظَعْنًا وَ ظَعْنًا وَ ظَعُونًا

وَ مَظْعِنًا): گوریزیکردو کۆچیکرد.

(“ظَعْنُوا عَن دِيَارِهِمْ”): له شارمکه یان یان

ولاته که یان باریانکرد/ کۆچیانکرد.

(أَظْعَنَ-ه): باری پیکرد/ کۆچی پیکرد/

خستیه ری.

(إِظْعَنَ - الْهُودَجُ): گوريسيك/ به تیک که

که ژاومه کی پی: بیه ستریت.

الظَّعَانُ: سواری که ژاومه که بوو.

(الظَّعُونُ) = الظَّعَانُ. (الظَّعُونُ وَالظَّعُونَةُ

(ج) ظَعْنُ): حوشریک که باری پیبیکیشریت/

حوشری باریی.

(الظَّعِينَةُ (ج) ظَعَائِنُ وَظَعْنٌ وَظَعْنٌ (جج)

أَظْعَانُ وَظَعْنَاتُ): ۱- که ژاوه ۲ ژن یان ناهرمت

(“قَلَمَ أَظْفَارَهُ عَنِ أَدَى النَّاسِ”): نینۆکیکرد
تا سزای خه‌لک نه‌دات.

(“كَسَرَ أَظْفَارَهُ فِي فُلَانٍ”): چنگی له فیسار
گیرگردو واتا له پاشمله به خرابه باسیکرد.
(الأظفار): ۱- مادمیه‌کی بۆنخۆشه (تاک‌ی نیبه)
۲- ناوی کۆمه‌له هه‌سارمیه‌کن.

۲- (أظفار الثوب): قه‌دی جلی قه‌دکراو.
(الظفرة): تانه‌ی سهر جاو که سپیبه‌و ره‌قه.
(الأظفر): نینۆک هان و دریز.
۲- (ظفر و اظفر المطوب وبه و عليه):
به خواستی خۆی گه‌بشت/ ده‌ستگیریبوو/
به‌مرازی خۆی گه‌بشت، سهرکه‌وت و برده‌وه،
زالبوو.

ظفر-ه: ۱- دۆعای سهرکه‌وتنی بو‌کرد
۲- به‌سهر دوژمنه‌که‌یدا زالیکرد.
(ظفر-ه و اظفر-ه ه بعدوه): به‌سهر
دوژمنه‌که‌یدا (زالیکرد/ سهریخست).

(تظافر- القوم): خویشگه‌ل کۆمه‌کی
یه‌کتریانکردو بشتی یه‌کتریانگرت.
الظفر والظفير والظفير): هه‌میشه
سهرکه‌وتوو/ که‌سیکه‌ دمست بداته هه‌رکاریک
تیایدا سهرکه‌وتوو بیئت.

(الظافر ج) ظفرة): دمستبالا/ سهرکه‌وتوو.
الظفر والمظفر: هه‌میشه سهرکه‌وتوو.
ظل: ۱- (ظل- يفعل كذا ظلاً وظلواً):
سهرومر خه‌ریکی نه‌و کاره بوو.

که له که‌ژاومدا بیئت. یان دموتربیت: (هؤلاء
ظعائنه): نه‌وانه ژنانی نه‌ون.

(المظعان- من الخيل والنوق): نه‌سب و
می‌خوشتی خۆش‌هوت.

ظفر: ۱- (ظفر-ه. ظفراً): ۱- به نینۆک
خاشاکی دهموجاوی هینایه خواری/ نینۆکی
له رووی چه‌قاند ۲- نینۆکی شکاند.

(ظفر. ظفراً): سیچکه‌سلاره له جاویهات.
(مظفور): سیچکه‌سلاره له جاو هاتوو.
(ت- عينه): جاوی سیچکه‌سلاره‌ی لیهات.
(عين ظفرة): جاویکی سیچکه‌سلاره
لیهاتوو.

(ظفر- الشيء): نینۆکی له شته‌که چه‌قاند.
(الجلد): پسته‌که‌ی هه‌لگۆفت و شیلای/
دمستی پیداهینا.

(- الثوب): مادمیه‌کی بۆنخۆشی به جله‌که‌دا
کرد.

(أظفر- فلاناً): نینۆکی له رووی فیسار
چه‌قاند.

(الظفر = الظفر): سیچکه‌سلاره که له‌جاو
ده‌ردیئت.

(الظفر والظفر ج) أظفار و جج) أظافر
(ع ۱): نینۆک/ ناخوون.

(“مابقي في الدار ظفر”): ماله‌که که‌سی تیدا
نه‌ماوه.

(“رأيتُه بظفره”): راسته‌هوراست خۆیمدی.

(ظَلَلْتُ وَظَلَّتْ وَظَلَّتْ): مامهوه/ بیپشوو

خهریکبووم، بهکبینه بووم.

(ظَلَّ - الْيَوْمَ ظِلَالَةً): نهمرؤ سیبهر بوو.

(-الشيء): شتهکه مایهوهو دریزهی کیشا.

(ظَلَّلَ-هُ): خستیه ژیر سایه‌ی خویرهوه.

سیبهری بو کرد.

(أظَلَّ اليومُ): نهمرؤ سیبهر بوو.

(هُ): ۱-سیبهری له‌سمر کرد ۲-خستیه په‌ناو

پاریزگاریی خوئی/ خستیه بنبالی خویرهوه.

خستیه ژیر سایه‌ی خویرهوه.

(أظَلَّ - الأمرُ فلاناً): کارکه فیساریگرته‌وهو

لیی نزیکبووهوه.

(“أظَلَّكَ الشَّهْرُ”): مانگ لیئ نزیکبووهوه.

(تَظَلَّلَ - بِالشَّجَرَةِ): جووه (ژیر/ بهر) سیبهری

دره‌خته‌که/ له‌ژیر سیبهری دره‌خته‌که‌دا

دانیشت.

(اِسْتَظَّلَ بِالظِّلِّ): خوئی کوتایه سیبهره‌که‌وه له

به‌ریدا دانیشت.

(-الكَرْمُ): لقو پوپی دارمیوه‌که

به‌یه‌کدا‌جوو.

-مِنَ الشَّيْءِ: له‌ژیر سایه‌ی شته‌که‌دا دانیشت.

(-تِ الشَّمْسِ): خورمه‌که له ههورمه‌که‌دا خوئی

شاردوهو.

(الظِّلُّ): ۱-نگین و سهر به‌ریی و دمسه‌لات

۲-په‌نا/ ژیرسایه.

(“هُوَ فِي ظِلِّهِ”): نه‌وه له‌ژیر سایه‌ی نه‌ودایه

۲-خوشگوزهرانیی.

(الظِّلُّ (ج) ظِلَالٌ وَأُظْلَالٌ وَظُلُولٌ): سایه/

سیبهر/ سایه.

(-مِنَ الصَّيْطِ): هرجه‌ی گهرما.

(-مِنَ اللَّيْلِ): سهرمتای یان تاریکیی شه‌وه.

(“مَشَيْتُ عَلَى ظِلِّي أَوْ انْتَعَلْتُ ظِلِّي”):

رؤیشتیم نیومرؤم لی‌داهات و سیبهرم نه‌ماو

که‌وته به‌رییم.

بَقِيَ عِنْدِي ظِلُّ النَّهَارِ: دریزایی رورم ما.

(مَلَأِبُ ظِلِّهِ أَوْ خَاطِفُ ظِلِّهِ) (ح):

بالندمی‌که ده‌لین گویا ماسیگره‌یه نه‌گهر

سیبهری خوئی له ناوه‌که‌دا دی په‌ما‌ری‌ده‌دات

بیگریئ.

(الظِّلُّ): ناوی ژیر دره‌خت که هه‌تاوی

به‌رناکه‌وئت/ ناوی بهر سیبهر/ ناوی (نسی/

نسر).

(الظَّلَّةُ (ج) ظُلُّ وَظِلَالٌ): ته‌سکه چه‌تر،

چه‌رداخ، که‌پر، سابات. ههر شتیک سیبهری

هه‌بیئت و خوئی له‌بندا له‌گهرما و سهرما

به‌پاریزیت و وه‌ک سیبهری دره‌خت.

(الظَّلَّةُ): ۱-جاریک خویره‌نادانه بهر سیبهر

۲-نیشته‌نیبوون و مانه‌وه له شوینیکدا.

(الظَّلَّةُ وَالظِّلَالُ وَالظِّلَالَةُ): سیبهر به‌خش

وه‌ک ههورو دره‌خت و شتیر.

(الظِّلَالُ): سیبهر به‌خش.

(ظِلَالُ الْبَحْرِ): شه‌پولی دهریا چونکه

بهرزدمبیت و سیبمر بؤ پاپۆرو سهرنشینه‌که‌ی ده‌کات.

(أَلْظَلِيلُ): ۱-سیبمردار ۲-همیشه سیبمر.

("ظَلُّ ظَلِيلٍ): سیبمیریکی همیشه‌ی یان سیبمیریکی ته‌واو/ نسی/ نسرم.

(أَلْظَلِيلَةُ): ۱-مینی وشه‌ی (الظليل) ۲-باخچه‌و میرغوزاری پردرخت ۳-زه‌لکاوی دامینی دۆل.

(أَلْظَلَّةُ وَالْمُظَلَّةُ (ج) مَظَالٌ): ۱-نه‌وه‌ی سیبمر بدات ۲-ده‌واری گه‌وره ۳-چه‌تر.

(أَلْظَلَّةُ وَالْمُظَلَّةُ (ج) مَظَالَاتٌ): په‌رهمشۆت.

(عِيدُ الْمَظَالِ): جه‌رنی‌که‌ په‌رهمشینه‌ی جووله‌که.

چهند رۆژیک له‌وه‌ که‌ په‌رمدا ده‌میننه‌وه‌ که

بؤ نه‌وه‌ بۆنه‌یه‌ دروستیده‌که‌ن یادگاری دهر‌جوونیانه‌ له‌ کۆیله‌یه‌تی ناو میسر.

(الْمَظَلِّي (ج) الْمَظَلِّيُونَ (أ ع): په‌رهمشۆته‌وان.

نه‌وانه‌ن که‌ به‌ په‌رهمشۆت له‌ فه‌رۆکه‌وه‌ خۆیان په‌رده‌دنه‌ خوارموه‌.

(يَوْمَ مَظَلٍ): رۆژیک‌ی سیبمر/ بیه‌ه‌تاو.

۲- (ظَلَّلَ - بِالسُّوْطِ): بۆترساندن به‌ قامچی ناماژمیکرد.

۳- (اسْتَظَلَّ - تِ الْعُيُونِ): جاومکان به‌ قوولدا چوون.

۴- (الظَّلِّ - مِنَ الثَّوْبِ): کۆکی دروومانی کراسه‌که.

(ظَلَّ الشَّبَابِ أَوْ الشَّاءِ): سهرمتای لاوی یان

سهرمتای زستان.

("فُلَانٌ يُبَارَى ظِلَّ رَأْسِهِ"): فیسار لووتبه‌رزه‌وه‌ به‌مفیزه.

ظلع: ۱- (ظَلَعَ - البَعِيرُ. ظَلَعًا): حوشرمه‌که‌ به‌ له‌نگه‌له‌نگ رۆپشت.

(ظالِع): حوشری له‌نگ.

(أَلْظَلَعُ (مص): خه‌وش/ که‌موکوووری.

("أَرْبَعٌ عَلَى ظَلْعِكَ"): تۆ بی‌توانایت واز له‌وه‌

کاره‌ به‌ینه‌ که‌ دهرمه‌ته‌ی نایه‌پت/ که‌ توانات نییه‌ له‌سهر دهرپیکه‌ی خۆت دانیشه‌رموه‌.

("لَا يَرْبَعُ عَلَى ظَلْعِكَ مَنْ لَيْسَ يُحْزِنُهُ

أَمْرًا"): نه‌وه‌ی خه‌مت نه‌خوات

به‌دهر به‌سته‌وه‌ نایه‌ت.

(أَلْظَلَعُ): شه‌لیی/ له‌نگیی و گیریی.

(الظالِع (فا) (بؤ مئ و نیر (ج) ظلع: خوار/

لار/ له‌نگ.

(الظَّلَاعُ (طب): شه‌لکه‌ که‌ تووشی پنی و لاخ

ده‌بیت و لاخه‌که‌ نه‌ هی رۆپشتنه‌وه‌ نه‌ هی

ماندوو بوونه‌.

۲- (ظَلَعَ - تِ بِهِمِ الْأَرْضِ ظَلَعًا): زه‌وییان لی‌ته‌نگبوو له‌بهر زۆرییان جیبیان نه‌بووه‌وه‌.

۳- (الظالِع (بؤ مئ و نیر (ج) ظلع): گومانبار.

(ظالِعَة): نافرمتی گومانبار.

ظلف: ۱- (ظَلَفَ. ظَلْفًا): سمی تووشبوو/

سمه‌که‌ دهردیگرت یان شتی به‌رکه‌وت.

که مدمست/ گوزمرانتال ۲- زهيوون و سه رشوړ/
که ساس ۳- کاری سهخت و گران.

(الْأُظْلُوفَةُ (ج) أَظْلَيفُ): زمویی پر له تیزه
بمرد.

۲- (ظَلْفٌ - نَفْسُهُ عَنِ الشَّيْءِ ظَلْفًا): خوی له
شته که (لادا/ دوورخستهوه) توخنی شته که
نمکهوت.

(ظَلْفٌ - تِ نَفْسُهُ عَنِ كَذَا. ظَلْفًا): دلی نه چوووه
سمر نهو شتمو وازی لیهینا.

(ظَلْفٌ - هُ عَنِ كَذَا): لهو شتهی دوورخستهوه.
(أُظْلَفَ - هُ): دوورپخستهوه/ لایدا.

(رَجُلٌ ظَلْفُ النَّفْسِ): پیاویکی دموون بهرزو
پا که/ دووره له شتی نرمییهوه.

(رَجُلٌ ظَلْفُ النَّفْسِ): پیاویکی دموونپاک و
سمربلند/ دوور له بهدکارییهومو دموونبهرزه.

۳- (ظَلْفٌ - عَلَى كَذَا): لهومی زیاترکرد.

۴- (الْظَّلْفُ): ۱- بهره لآ/ فیرو/ ری پیدراو
۲- نارموا/ نهشیاو/ نادروست.

(ذَهَبٌ دَمُهُ ظَلْفًا): خوینه کهی به نارمواو به
خوړایی رویش/ به فیرو رویش.

(الظَّف): شوینیکی بهرزی دوور له ناوو له خوړ.
(ذَهَبٌ دَمُهُ ظَلْفًا): خوینه کهی به نارمواو به

فیرو رویش.

(أَخَذَهُ بِظَلْفِهِ): هیچی لی نه هیشتهوه.

(الظَّف): شوینیکی بهرزی دوور له ناوو خوړو
خوړاو.

(- الْقَوْمُ. ظَلْفًا): شوینیکی خویشگیلی
هنگرت/ دواپانکهوت.

(- أَنْرَهُ): شوینیکی خوی ونکرد تا دوی
نمکهون.

(ظَلْفٌ - الرَّجُلُ): پیاومکهیان به زمویی کهدا
برد شوینیکی نمبیت تا نهزانن له کوپیه
پراوه.

(ظَلْفٌ - تِ الْأَرْضِ) ظَلْفًا): زمویی که بمرده لانیی
بوو. شوینیکی تیایدا دپارنمبوو.

(- تِ مَعِيشَةً فَلَانِ): گوزمرانی فیسار
سهختیوو.

(ظَالْفٌ - أَنْرَهُ. مُظَالَفَةٌ): شوینیکی و
شوینهواری خوی ونکرد تا دوی نمکهون.

(تَظَلَّفَ وَأُظْلَفَ): کهوته زمویی کهی
بمرده لانییهوه.

(الظَّلْفُ (ج) ظُلُوفٌ وَأُظْلَافٌ): سمی ناژمل
نموانه ی کاویژدمکهن وهک مانگاو خوشترو
ناسک و مپرو بز.

(“جَاؤُوا عَلَى ظَلْفِهِ”): شوینیکیان هنگرت و
بمدوایدا هاتن.

(الظَّلْفُ): نمبوونیکی و سهختیکی ژبان و
گوزمران.

(الظَّلْفُ): زمویی رهمن و بمرده لانیی.

(أَرْضٌ ظَلْفَةٌ وَظَلْفَةٌ وَظَلْفَةٌ): زمویی
بمرده لانیی.

(الظَّلِيفُ (ج) ظَلْفٌ وَظَلْفٌ): ۱- نمبوو/ نه دارا/

(الظَّلْفَةُ): بنهرمتو همموو شتهکه.

"أَخَذَهُ بِظَلْفَتِهِ": هیچی لینههیشتهوه.

(الظَّلِيفُ): نارمواو فیرو/ خوړایی.

"ذَهَبَ دَمُهُ ظَلِيفًا": خوینهکهی به نارمواو

به فیرو رویشته.

"أَخَذَهُ بِظَلِيفِهِ وَبِظَلْفَتِهِ": هیچی لئ

نههیشتهوهو هممووی برد.

(الظُّلْفَاءُ): تاویریکی زله که به زویوهو

نووسابیتو تهختببیتو دریزبووبیت.

ظلم: ۱- (ظَلَمَ-هَ. ظُلْمًا وَظُلْمًا وَ مَظْلَمَةً):

زورداری بهرامبرگرد/ ستهمی لیکرد.

"ظَلَمَ الرَّاعِي لِرَعِيَّتِهِ": ستهمی شوانو

بهخیوکهرو بهریوهمبری بهرامبر نهوانهی

لهزیر رکیفیدان و بهریومیاندببات.

(ظَلَمَ-هَ حَقَّهُ): له مافهکهی (لادا/ بری)/

کهمیایه.

(ظَلَمَ-هَ): به زورداری دانا/ به ستهمیدانا.

(-هَ الْحَاكِمُ): دادومر دادی زور لیکراوهکهیداو

یارمهتیداو مافهکهی له زوردارمکهی بو

سهندهوه.

(أَظْلَمَ- الرَّجُلُ): ۱- به تاریکی رویشته ۲- زورو

ستهمیگرد.

(تَظَلَّمَ مِنْهُ): سکالای لهدمست زوردارییهکهی

کرد/ له ستهمهکهیکرد.

(-هَ حَقَّهُ): له مافهکهی خواردو کهمیایه.

(-الرَّجُلُ): لهزیر باری ستهمداناامیگرتو

بهرگمیگرت.

(تَظَالَمَ- الْقَوْمُ): ستهمیان له یهککرد.

(إِظْلَمَ وَانْظَلَمَ): نارامی له بهر باری ستهمدانا

گرت.

(الظُّلْمُ): ۱- مافی نهموو نهو خواردن

۲- ستهمکردن/ ستهم/ زورداری.

(الظُّلَامَةُ وَالْمَظْلَمَةُ (ج) مَظَالِمُ): ۱- زورو

ستهمی که له کهسیک کرابیت ۲- شتی که به

زورداری له کهسیک سهندرابیت.

(الظُّلَامِ (ج) ظَالِمُونَ وَظُلَمَاءٌ وَظُلَامٌ) (فا):

زوردار/ ستهمکار.

(الظُّلَامُ = الظُّلْمُ): زورداری/ ستهم/

ستهمکاری.

(نَظَرَ إِلَيَّ ظُلَامًا): زوردارانوهو بهبیزموه

تهماشایکردم.

(الظُّلَامُ الظُّلِيمُ وَالظُّلُومُ): زورداریکی

سمرسهخت/ کهسیکه ستهمکاری زوربیت.

(الظُّلِيمُ (ج) ظُلْمَانٌ وَظُلْمَانٌ وَأَظْلِمَةٌ =

المَظْلُومُ): ۱- زورلیکراو/ ستهمدیده

۲- مافخوراو.

(الظُّلِيمَةُ): زومتکراو/ بهزوربراو.

۲- (ظَلَمَ. ظُلْمًا وَظُلْمًا وَمَظْلَمَةً): شتی که

بخهیمته شوینیکهوه که جیی خوئی نهبیت.

"مَنْ اسْتَرَعَى الذَّنْبَ فَقَدْ ظَلَمَ": همرکهسیک

گورگ بکات به شوان نهوه ستهمیگردوهو

شتی له شوینی خوئی دانهناوه.

(-الأرض): شوینیکی زهویکه هی هه لکه مند که نه دمبوو نهوی هه لکه منیت.
 (-الطریق): له ریگه که لایدا.
 ("ماظلمک ان تفعل کذا"): چی زوری لیکردیت تو نهو کاره بکهیت.
 ("ظلم البعیر"): سته می له حوشرمه کرد سه ریبری بییدمردو خهوش ههر شتیک که رهواو پیویست نه بیت بکریت و کاتی کردنی نه هاتبیت نه وه سته م لیکردنه.
 (الظلم) (مص): دانانی شتیک له شوینیک که جیی خوی نه بیت.
 (الظلومة) (مفع): زهویکه هه لکه مندرابیت که نه دمبوو نهوی هه لکه منریت.
 ۳- (ظلم- اللیل. ظلماً): شهوتاریکبوو.
 (أظلم- اللیل): شهو تاریکبوو.
 (-الله اللیل): خودا شهوی تاریک کردوه.
 (-الرجل): پیاومه که وته تاریکیه وه.
 ("ماظلمه. وما أضواءه"): نای که تاریکه و نای که رووناکه.
 (لیل ظلیم): شهویکی زور تاریک/ شهومزنگ.
 (الظلم (ج) ظلوم): کهس/ زهلام.
 (الظلمة والظلمة (ج) ظلم وظلمات وظلمات وظلمات): تاریکی/ تاریکی.
 (الظلم): سنی شهوی دواپی مانگ که زور نوته که/ تاریکه.

(الظلام): ۱- تاریکبوو/ نهمانی رووناکی/ نوته کبوو ۲- سهرمتای شهو.
 (الظلماء): شهومزنگ.
 (لیلة ظلماء): زور تاریک/ شهومزنگ دمیشتوتیت: (لیل ظلماء): شهومزنگ/ شهویکی زور تاریک (که نهمه شازه).
 (الظلامی): نهو که سهی له سهر ریپرهوی تاریکیخوازمکانه.
 (الظلامیة): ریپرهوی نهوانه یه که بییان باش نییه میللمت روشنبیرو چاوکراوهو تیگه یشتووین.
 (أمر مظلوم): کاریکی سهخت و گرانو تاریک و نادیار/ نه سهری دیارهو نه کؤتا.
 ۴- (أظلم- الرجل): نیریسکه و سپیتی دانی رویشت.
 (الظلم (ج) ظلوم): ۱- بهفر ۲- بیریسکهی دان.
 ۵- (الظلم (ج) ظلوم): کیو/ شاخ/ جیا/ کهش.
 (الظلم (ج) ظلمان وظلمان وأظلمة (ج): کهلهوشرمرخ.
 ظمنی: (ظمنی. ظماً وظماً وظماً وظلماءة): زور تینووپیوو/ زور تاسه میگرد.
 (ظمنی وظامنی وظمان (م) ظمنیة وظامنیة وظامنیة وظامنیة): (ج) ظلماء): (بؤ نیرو منی).
 زور دل پر له تاسه/ تینوی نهو که سهو تامه زرؤی/ نارموزوممند.

(ظَمًّا-ه): تینوو یکرد.

(-الْفَرَسُ): چارموپکهی چرووساند.

(أَظْمَأ-ه): تینوو یکرد.

(تَظْمَأ): لهسمر تینویتی خوی راگرت/

بهرگه یگرت.

(الظَّمء (ج) أَظْمَاء وَالظَّمَأ وَالظَّمَاء):

تینویتی.

(الظَّمَاء): زور تینوو.

(الظَّمَأ): شوینی زهوییهك كه تینوو بییت.

ظَمِي (ظَمِي. ظَمِي): رننگبؤر بوو.

(الأظْمِي): بؤر / بؤرهفته.

(شَمَّةُ ظَمِيَاء): لئویکی رننگبؤری سیس.

(عَيْنُ ظَمِيَاء): چاویکی پیلووتهنك.

(لَثَةُ ظَمِيَاء): بووکیکی كه مخوین.

(ساقُ ظَمِيَاء): لاقیتی كه مگوشت / له.

ظن: ۱- (ظَنَّ- الشَّيْءَ ظَنًّا): روونبووهوه / به

شته كه یزانی و بوی ساغبووهوه.

(“ظَنُّوْ أَنْ لَمْ لَجَأْ مِنْ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ”): لایان

روونبووهوهو زانیان كه پهنا هر پهنا

خودایه و هر نهو پهنایه ۲- وای بؤچوو

لهوانه پشه وانه بییت.

(“ظَنَنْتُ زَيْدًا صَاحِبِكَ”): وامزانی زمید

دوسته.

(ظَنَّ وَأَظَنَّ وَأُظِّنَّ- هُ بَكْدَا): بهو شته

گومانبار یکرد.

(أَظَنَّ- هُ بَكْدَا): بهوه گومانبار یکرد.

(-هُ الشَّيْءَ): بهو شته گومانی پی پهیدا کرد /

گومانبار یکرد.

(-فِيهِ النَّاسُ): خه لکیکی لی به گومان کرد.

(تَظَنَّ وَتَظَنَّى): گومانی پهیدا کرد / به گومان

کاری کرد.

(الظَّنَّ (مص) (ج) ظَنُّونَ وَ (حج) أَظَانِينِ)

(به پی پی بؤمر نییه) پروا ته واه له گهل شیای

بیجه وانه پیدا یان هر بؤچوون بییت. بؤ پروا

دلنیاپی ته واهو گومانیش دیت. به زوری لای

شارمزایان به دین بؤ پروای ته واه دیت نهك

گومان.

(الظَّنَّةُ (ج) ظَنَّ وَظَنَانِ): گومانبار ی.

(“فِيهِ ظَنَّةٌ”): گومانبار ی تیدا ههیه.

(الظَّنَّانَ): ۱- بهدگومان / دلپیس / كه مباومر /

به گومان ۲- هر چی گومانی لیبکریت / بیتلنیا

نهبن / جیی پروانه بییت.

(الظَّنُّونَ = الظَّنَّانَ): بهدگومان / به گومان.

(رَجُلٌ ظَنُّونَ): پایویکه پروای پیناکریت

بووده لهو بیدهسه لاتهو بیته گبیره ۲- هر

هه وایک بهییت جیی گومانه.

(“بِئْرَ ظَنُّونَ”): چالویکه لئی به گومان نایا

ناوی ههیه یان نا.

(دَيْنٌ ظَنُّونَ): وامیکه نایا دمدریته وه یان نا.

(الظَّنِّينَ (ج) أَظْنَاءُ): ۱- گومانبار ۲- هه میسه

ناحز لهبهر (به گومانی خوی / دلپیس

خوی) و پرواپینه کردنی له لایه خه لکه وه /

لَيْبِهِ گومانبونوی خه لکمه.

(الْأَطْنُ): شیاوتره که بروای پتیکریت و کاری بدریته دست.

(“نَظَرْتُ إِلَى أَطْنِهِمْ أَنَّنِ يَفْعَلُ ذَلِكَ”): چاوم بؤ جیبرواترینیان گپرا که شیاوی نهو کاره بیت.

(نَفْسٌ ظَنَاءٌ): دمروونیکی گومانبار.

(مِظْنَةُ - الشَّيْءِ (ج) مِظَانٌ): جیبی

گومانبؤچوون، گومانبؤبردن که نهو شته لهو شوینه بیت یان نهوی تیدا بیت.

(“فُلَانٌ مِظْنَةُ الْخَيْرِ”): فیسار شیاوی نهومیه که چاکمی لیبووه شیتمهوه.

(“فِي الْمَسْأَلَةِ مِظْنَةٌ اعْتَرَاضٌ”): پرسه یا بابتمه که جیبی بمرپر جدانهمویه.

۲- (الْظَّنَّةُ (ج) ظَنَّ وَظَنَّانٌ): کممه که شتی.

(الْظَّنَّانِ (ج) أَظْنَاءٌ): کممفر / کممخبرو بیر.

ظنّب: (الظنّبوب (ج) ظنّابیب): لووتی نیسقانی لاق لهلای بیوه.

(“قَرَعَ ظَنَابِيبَ الْأَمْرِ”): کارمکهی ناسانکرد.

(“قَرَعَ لِهَذَا الْأَمْرِ ظَنُبُوبَهُ وَسَاقَهُ”): بؤ نهکاره چاکمی مگردانهی لی بهلادا کرد /

کوششیکردو سستی نهکرد.

ظهر: ۱- (ظَهَرَ - ظُهُورًا): دمرگهوت / کهوتهوه بمر چاو که لهومپیش ونبوو / هاته دمری.

(- عَلَى السِّرِّ - ظَهْرًا وَظُهُورًا): بهی به

نهینیه که برد / به نهینیه کهی زانی.

(- الثَّوْبَ - ظَهْرًا): پشتی بؤ کراسه که کرد.

(- بِعِلْمِهِ): شانازی به زانستییه کهیموه کرد.

(ظَاهِرٌ - بَيْنَ الثَّوْبَيْنِ): بهیمه کیگرتن / بهبهک نمنداز میگرتن.

(أَظْهَرَ - بِهِ): پایهی بمرزگرمهوه / ریزی لینا.

(- الشَّيْءِ): شته کهی (دمرخست / روونکردمهوه).

(أَظْهَرَ - عَلَى السِّرِّ): نهینیه کهی لا درکاند.

(تَظَاهَرَ): دمرگهوت / ناشکرا بوو.

(- بِالشَّيْءِ): شته کهی (نواند / دمرخست).

(الظُّهَارَةُ - مِنَ الثَّوْبِ): پشتی (کراس /

بهرگ) / رووی دمرهوی بهرگ.

(الظُّهُورُ) (مص): ۱- دمرگهوتن / سرههلدان / ناشکرا بوون.

۲- (عِيدُ الظُّهُورِ عِنْدَ الْمَسِيحِيِّينَ): جمرتی

دمرگهوتن (لهلای دیانمکان).

(الظَّاهِرُ) (فا): دیار / ناشکرا / دمرگهوتوو /

بمبهر چاوهوه / بهدمرمهوه.

(الظُّهْرُ): ناویکی ناشکرا.

(ظَاهِرُ الْبَلَدِ): دمرهوی شارو ولات.

(الظَّاهِرَةُ (ج) ظَاهِرَاتٌ وَظَوَاهِرُ): ۱- امیی

وشی (الظَّاهِرُ) ۲- دیارده.

(- مِنَ الْعْيُونِ): چاوی (دمرهویو / زهق).

(ظَاهِرَةُ الْجَبَلِ): پؤپهی شاخ / سرهوهوی

(-بِحَاجَتِي. ظَهْرًا وَظُهُورًا): گالتهی به
 پیداویستی و نهبوونییه کهم کردو پشتی
 تیکرد/ به تنگهوه نههات.
 (ظَهْرًا. ظَهْرًا): هاواری ژانی پشتیکرد واتا
 تووشی پشتیهشه بوو.
 (ظَهْرًا): پشتیمشاو/ ژانمپشتگرتوو.
 (ظَهْرًا أَظْهَرَ - حَاجَتِي): پشتیکرده داواو
 نهبوونییه کهم و به تنگیهوه نههات/
 پشتگوپیخست.
 (أَظْهَرَ - الشَّيْءَ): شته کهی خسته پشت خویهوه.
 (تَظَاهَرَ - الْقَوْمُ): ۱. کومه کی یه کتریان نمکرد
 «تَظَاهَرَ النَّاسُ»: خه لکه که خوپیشاندانیان
 کرد/ کۆبوونموو چوونه سهر شه قامه کان
 پیکهوه داوای خواستی خویانکرد.
 (اِسْتَظْهَرَ بِهِ): په نای بۆ بردو کومه کی
 لیخواست.
 (-الشَّيْءَ): بۆ پاراستن و پاریزگاریی شته کهی
 خسته پشتیهوه.
 (-لَهُ): خۆی بۆ نامادمکرد.
 (الظُّهْرَ (مص) (ج) أَظْهَرَ وَظُهُورَ وَظُهُرَانَ):
 پشت/ پال.
 (لَا تَجْعَلْ حَاجَتِي بِظَهْرِي): پیداویستی کهم
 له بیر خۆت مهبهرموو پشت مه کهره
 داواکارییه کهم.
 ("قَلْبَ الْأَمْرِ ظَهْرًا لِبَطْنٍ"): کاره کهی هه لگیرو
 داگیر کردو باش تیچوو/ باش ته گیریکرد.

شاخ.
 (الظُّوَاهِرُ): بهرزیی دۆله کان/ سهرموهی
 دۆله کان و شوینه بلندمکانی زموی.
 (الظَّاهِرِيَّةُ): رپرموپکه ده لیت: زانیاری ته نها
 دیارده بیان هه و ماوه هه ستیارمکان دهریده خات و
 له وانه وه و مردمگیرت (فینونیسیم).
 المظَهْرُ: ۱- دیمه ۲- و آلت روخسار ۳- دیارگه.
 (الْمُظَهَّرُ) (مفع) - عند النحاة: لای
 زمانه وانه کان: هه موو ناویک که راناو
 نه بییت.
 (الظَّاهِرُ): دیار/ دهرکه و توو/ به بهرچاو/
 ناشکرا.
 ۲- (ظَهَرَ - الْبَيْتَ. ظَهْرًا وَظُهُورًا): سهر
 خانووکه کهوت.
 (-عَلَيْهِ): ۱- سهروی نهو کهوت ۲- زالیبوو/
 لیبردموه/ به سهریدا سهرکهوت.
 (-بِفُلَانٍ): به سهر فیساردا سهرکهوت.
 (أَظْهَرَ - هُ عَلَى عَدُوِّهِ): به سهر دوژمنه کهیدا
 سهریخست.
 (اِسْتَظْهَرَ - عَلَيْهِ): ۱- به سهریدا (زالبوو/
 سهرکهوت) ۲- سهریکهوت.
 ۳- (ظَهَرَ. ظَهْرًا): پشتی (قایمبوو/
 به هیزبوو).
 (-هُ ظَهْرًا): کیشای به پشتیدا.
 (-الشَّيْءَ وَبِهِ): وازی لیهیناو پشتگوپیخست/
 پشتی تیکرد.

هاواری پشتی بکات.
 (الظَّهْرَة (ج) ظَهَائِر): مِی وشمی (الظَّهیر).
 (الظَّهْر) (فا): اناشکراکار / دهرخمر
 ۲-سمرنشیندار.
 (الظَّهْر): پشتقایم / پشتدار.
 ۴-(ظَهْر-عَلِیْهِ. ظَهْرًا وَظُهُورًا): باربوویکرد /
 یارمه‌تیدا، دستگیر و بیکرد.
 (ظَاهِرُهُ مُظَاهَرَةٌ وَظَهَارًا): کومه‌کیکرد /
 یاریدمیدا / پشتیوانیکرد.
 (تَظَاهَرَ- الْقَوْمُ): یاریده‌ی یه‌کتریاندا /
 کومه‌کی یه‌کتریانکرد.
 (تَظَاهَرَة (ج) تَظَاهِرَات): خوپیشانندان.
 ("تَظَاهَرَ النَّاسُ"): خه‌لکه‌که کۆبوونه‌وه و
 هاتنه سمر شهماق بو داخوایی و کاریک
 پشتگیری یه‌کتریانکردو خوپیشانندانیکرد.
 (اِسْتَظْهَرَ-بِهِ): داوای کومه‌کی لی‌کردو هانای
 بو برد.
 (الظَّهْرَة): ۱-یارمه‌تی / پشتگرتن ۲-باربووکردن.
 (الظَّهْرَة وَالظَّهْرَة): یاریددمرو کومه‌کمر /
 به هاناوه هاتوو یاریددمرو / کومه‌ککار.
 ("جَاءَنَا بِظَهْرَتِهِ وَبِظَهْرَتِهِ وَبِظَهْرَتِهِ"): بو
 کومه‌کمان به خیل و کسوکاریه‌وه هاتن.
 (ظَاهِرَةٌ- الرَّجُلِ): خیلی پیاومه‌که.
 (الظَّهْر): پشتیوان / یاریددمرو.
 ۵-(ظَهْرًا وَأَظْهَرَ): به نیومرؤ رویشت یان
 کهوته نیومرؤوه.

("قَلْبٌ لَهُ ظَهْرُ الْمَجْنُونِ"): لیبیه‌لگم‌رایه‌وه بوو
 به ناحمزی.
 (ظَهْرُ الْإِنْسَانِ): پشتی مرؤف / له خوار
 سمرشانیه‌وه تا کلینچکه‌ی.
 (قَدِرٌ ظَهْرٌ): ۱-مه‌نجه‌لیکی کونی پشتخراو /
 به تمنگیه‌وه نه‌هاتوو الظَّهْر: ولاخی باربمر.
 الظَّهْر: ۲-زمو ی رفمن و به‌رز.
 ("أَعْطَاهُ عَنِ ظَهْرِ يَدٍ"): به‌می پاداشت دایه.
 ("قَتَلَهُ ظَهْرًا"): له پشته‌وه ناکاوکوژیکرد.
 ("هُوَ يَأْكُلُ عَلَى ظَهْرِ يَدِي"): نه‌و نانی
 دستی من ده‌خوات / من به‌خیویدم‌که‌م.
 ("هُوَ نَازِلٌ بَيْنَ ظَهْرِيهِمْ وَظَهْرَانِيهِمْ وَبَيْنَ
 أَظْهَرِهِمْ"): له نیوانیاندا / له ناو‌راستیاندا
 دانیشتوووه جیگیر بووه.
 ("رَأَيْتُهُ بَيْنَ ظَهْرَانِي اللَّيْلِ"): له نیوان سمر
 له نیواری و به‌رمبه‌یاندا دیم.
 (الظَّهْرَة "جَعَلَ حَاجَتِي ظَهْرَتَهُ"):
 پیداویسته‌که‌می خسته پشتگویی و له‌بیری
 خوی بردموه / پشتی کرده پیداویسته‌که‌م و
 له بیری خوی بردموه.
 (الظَّهْرِي (ج) ظَهَارِي): ۱-نه‌وه‌ی پشتی
 تیدم‌که‌یتو له‌بیر خویتی دمه‌بیته‌وه ۲-
 حوشتی نامادم‌کراوی پیویستی.
 (ظَهْرَة الدَّابَّةِ): جل یان کورتانی جوارپی بو
 پاراستنی.
 (الظَّهْرِي): ۱-به‌پشت / پشتقایم ۲-که‌سیک

(الظُّهْر (ج) أَظْهَار): نیومروؤ/ ناومراستی

رؤژ:

(الظُّهْرَة (ج) ظُهَائِر): دمی نیومروؤ.

۶- (أَظْهَرَ- الْكِتَابَ): کتیبه که ی له بهر کردو له بهر خویندموه.

(إِسْتَظْهَرَ- الدَّرْسَ): وانه که ی له بهر کردو به بی (پهرتوک/ کتیب) وتیه و مو خویندیه وه.

(الظُّهْر): نه وه ی لیت دیار نییه و ونه/ له بهر چاوت نییه).

(“قَرَأَهُ عَلَى ظَهْرِ قَلْبِهِ أَوْ مِنْ ظَهْرِ الْقَلْبِ أَوْ عَلَى لِسَانِهِ”): شته که ی له بهر خویندموه به بی کتیب وتیه وه یان له دلدا وتیه وه.

(“قَرَأَهُ ظَاهِرًا”): له بهر خویندیه و مو وتیه وه.

۷- (الظُّهْر): ۱- دارای زور ۲- ری و شکانی.

(“ساروا فی طریق الظُّهْر”): به ری و شکانیدا رؤیشتن.

(الظُّهْر (ج) ظُهْرَان): لای کورتی په.

(الظُّهْرَة): که لوپهل و هموو بهرگو رایه خو شتیکی ناوما.

(الظُّهَار): لای کورتی په.

الملحق:

ظهر: (التَّظَاهِر): خُونانندن و دمربرینی

رهوش و باریک که نه وه نه بییت له دمرووندا

همیه و خوی و پیشاندن/ رووکمش خوی

نواند.

(“التَّظَاهِر بِالْفَرَح”): دمربرینی خۆشی

ساخته.

(التَّظَاهِر (ج) تَظَاهِرَات= التَّظَاهِرَة):

خۆپیشانندن.

(التَّظَاهِرَة): خۆپیشانندن/ دمرجوون و

کۆبووننه وه ی خه لک له شه قامه کان و

گۆرمپانه کاندای بۆ داواکردنی کاریک یان

پشتگیری به یان دمربرینی نارمزایی بهرام بهر

که سیک یان رژی میک.

ظوت: (الظُّوْءَة): پیاوی گهوج.

ظاف: (ظَاف-ة. ظَوْفًا): دمربکرد.

(ظُوفٌ وَظَافٌ- الرَّقَبَة): پیستی مل.

(“تَرَكْتُهُ بِظُوفٍ رَقَبَتِهِ أَوْ بِظَافِهَا”): به

تهنیا به جیمه پیشت.

ظوی: (الظُّوْى): گهوجبوو. گهوجبوو.

(الظُّیَة): که لاک سهرمتای بۆگه نبوونی.

(الظُّی وَالظُّیَان): ههنگوین.

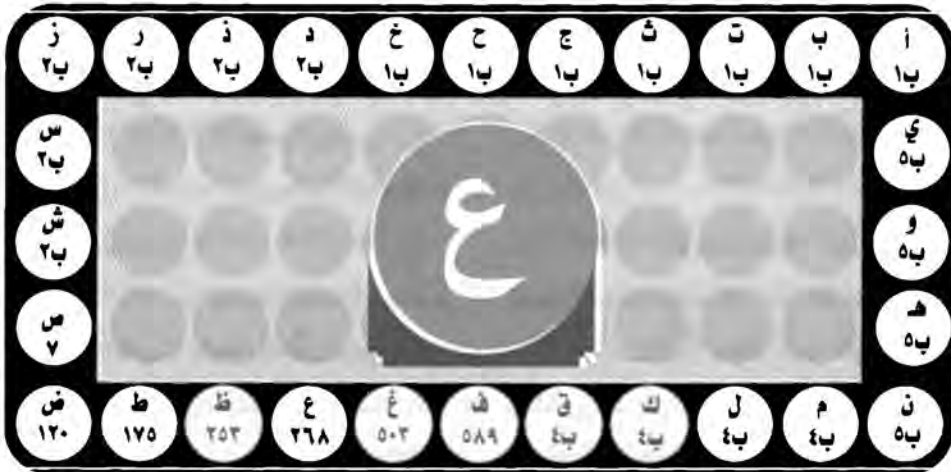
(الظُّوَاة وَالظُّیَاة- مِنَ الْأَرْضِ): خاکیک

ههنگوینی زور لیبهیدا بییت.

ظیا: (ظِيَاء-ه تَطْيِيئًا): خهفه تباریکرد/

داخیدایه.

(الظُّیَاة): گهوجه پیاو.

ع: (الْعَبَاب): ۱- لافاو/ لیشاو ۲- ههستانی ناوو شهپۆلدانی.

(عَبَابُ الْبَحْرِ): شهپۆلی دهریا.

«جَاؤُوا بِعَبَابِهِمْ»: به لیشاو ههموویان هاتن.

(الْعَبِيَّةُ وَالْعَبِيَّةُ): ۱- مهردایهتی ۲- شانازی ۳- قیز/ لووتبه‌رزیی.

(الْيَعْبُوبُ (ج) يَعَابِيْبُ): ۱- رپووباری گهوره خوڕ ۲- چاره‌ویی درێژی تیزرپه (وهك رپووباری پرنای به خوڕ چوینراوه) ۳- ههور.

۴- (الْأَعْبُ): ۱- همژار ۲- لووتن.

(الْعَبُّ (ج) عَبَابُ): دهمی قۆلی کراس.

(الردن (عامية): به‌ریاخه‌لی کراس.

«وَضَعُهُ فِي عَيْبِهِ»: خسته‌یه بنباخه‌لیه‌وه/ تیایدا شاردیه‌وه.

۵- (عَبَّعَبَ الْجَيْشُ): سوپاکه هه‌لات.

(تَعَبَّعَ الشَّيْءُ): هه‌مووی ته‌واو کرد/

ع: (العَيْن): همژده‌هه‌مین پیتی نه‌لفو بیی عهرمبیه له پیته گه‌رووییه‌کانه. له ژمیره‌ی کۆی پیته‌کاندا (۷۰) یه.

عَبَّ: ۱- (عَبَّ الْمَاءُ عَبًّا): یه‌کبینه ناوه‌که‌ی (خوارده‌وه/ هه‌لقوراندا).

(-الدُّلُوْ): دۆلکه‌که له پریوونیدا بلقه‌بلقیکرد.

(تَعَبَّعَ النَّبِيذُ): سه‌ریکرده سه‌ر مه‌یخواردنه‌وه زۆریخوارده‌وه.

(الْعَبَابُ): ناو‌خواردنه‌وه‌ی یه‌کبینه.

۲- (عَبَّ عَبًّا): گورپووی جوان و نه‌رم و نۆبۆو/ گه‌شایه‌وه.

۳- (عَبَّ الْبَحْرُ عَبَابًا): ناوی دهریاکه هه‌ستاو که‌وته شه‌پۆلدان.

(الْعَبَّ): ته‌رزه.

(عَبَّ الشَّمْسُ): رپووناکیی خوۆر/ هه‌تاو.

(الْعَبَّ): ناوی به‌گور دهرپه‌ریو.

هه موویبرد.

(أَلْعَبِبُ): ۱- بهرگئیکی دهلبو فراوان/
فش و فۆل ۲- پۆشاکئیکی نهرمی له تووکی
حوشترکراو.

(أَلْعَبِبُ وَالْعَبَابُ): ۱- پیاوی بالابهرز
۲- گهروو و ناوسک فراوان ۲- جوان و چاڤو
تهواو بهدییهنراو.

عبأ: ۱- (عَبَأَ - المَتَاعَ. عَبَأَ): کهلوپهلهکهی
ناماده کردو بهسهریهکیدادا.

(-الجَيْشُ لِلْحَرْبِ): سوپاکهی پرچهککردو بۆ
جهنگ نامادمیکرد.

(-إِلَى فُلَانٍ وَلَهُ): نیازی لای نهوی ههبوو/
روویکرده لای نهو.

(«لَا أَعْبَأُ بِهِ»): بههیچ نازانم/ به تمنگیهوه
نایههه بهلامهوه بیبایهخه.

(عَبَأَ - المَتَاعَ. تَعَبَيْتُهُ وَتَعْبَيْتُنَا): کهلوپهلهکهی
ناماده کرد.

(-الجَيْشُ لِلْحَرْبِ): بۆ شهر سوپاکهی نامادهو
پرچهککرد.

(التَّعْبِيَةُ): (مص) (اع): نهومیه که خۆ بۆ
جهنگ کۆبکریتههوهو ناماده بکریت/ ههموو
تواناو هیزی دهولمت نامادهی (جهنگ/ شهر)
بکریت و چهگدار بکریت.

۲- (إِعْتَبَأَ مَا عِنْدَهُ): ههرچی ههبوو بردی و
کۆبکردموه/ بیچایهوه.

۲- (أَلْعِبُّ (ج) أَعْبَاءُ): بارو هورسیی/

هورسیی ۲- تابار/ لنگهبار.

(أَلْعِبُّ وَالْعَبُّ (ج) أَعْبَاءُ): هاوتا/ هاووینه/
ومکو/ جون.

(أَلْعِبُّ (ج) أَعْبِيَّةٌ وَالْعِبَاءَةُ): عهبا.

(أَلْعِبُّ): ریباز/ ری/ رینگوزار.

عبث: ۱- (عَبَثَ - الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ. عَبَثًا):
شتهکهی تیکهلی شتهکهیتر کرد.

(عَبَثَ عَبَثًا): گهههه گالتهبازیکرد.

(-بِالدَّيْنِ وَغَيْرِهِ): گالتهی به ناین و شتیت
کردو سووک هاته بهرچاوی.

(عَابَثَ وَعَبَيْتَ): گالتهباز/ تورمهاتباز.

(أَلْعَبَثَ) (مص): کردنی کارئیکه سوودی
دیار نهبیته/ بیههوههه نامانج نهو کاره
بکریت/ گالتهبازی/ گالتهچارپی/ بهره لایی و
بیههوههههه/ تورمهاتی.

(عَبَيْتُهُ النَّاسَ): گالتهبازمکان/ ههرچی و
بهرچییهکان.

۲- (عَبَوْتُرَانَ وَعَبَيْتُرَانَ) (ن): نهرتمیزیا.
رووکیکی بۆنخۆشه گولهکهی لوولهیی و
بههیشوووهه زهرده.

عبد: ۱- (عَبَدَ - اللهَ. عِبَادَةٌ وَعُبُودَةٌ وَعُبُودِيَّةٌ
وَمَعْبُدًا وَمَعْبُودَةً): خودابهرستیکردو بهندهایتهی
بۆ خودا کردو بروای به تاو و تهنهایی خودا بوو
و ملکهچ و سهرشۆری خودا بوو.

(عَبَدَ عِبُودَةً وَعُبُودِيَّةً): خۆی و باوک و
باپیری کۆپله بوون.

جیاجیای عمرمب بوو بوون به نەسرانی و له حیردا کۆبوونەوه.

(عِبَادِي): خەلکی حیرە ی نەسرانی.

(العابد) (فا) (ج) عَبَدَة وَعَبَاد وَعَابِدُونَ): نۆکەر / خزمەتکار.

(م) عَابِدَة (ج) عَابِدَات وَعَوَابِد): کارمەر. (الْعَبْدِيَّة وَالْعُبُودِيَّة وَالْعُبُودَة وَالْتَعْبِيدَة): ١-بەندایەتی / کۆیلەپەتی ٢-ملکەچی / فرمانکاری.

(الْعَبْد (ج) مَعَابِد و الْمُتَعَبِد): پەرستگا.

(الْعَبْد (مفع): ١ به گەوره گیراو / رێز لێنراو

٢-رێگە ی تەخت و خۆشکراو و شتی وەها.

٢-(عَبْد-ه. عَبْدًا وَعَبْدَةً): پێوهی لکاوو لێجیانەبوو وەه / بەجێنەهێشت.

(-على الشيء): چنگی له شتەکه گیرکردو بۆی به پەرۆشیوو / به تەنگەوه هات.

(عابد وَعَبْد): به تەنگەوه هاتوو و بۆ سووتاو / پەرستیار.

(الْعَبْدَة): مانەوه.

٢-(عَبْد- الرَّجُل. عَبْدًا وَعَبْدَةً): بەشیمانبوو وەه.

(-على نفسه): سەرزەنشتی خۆیکرد / بەخۆیدا چوو وەه.

٣-(مقاله): لەوه پاشگەز بوو وەه حاشایکرد لەوهی که وتوویمتی.

٤-(عَبْد- على فلان. عَبْدًا وَعَبْدَةً): لێیتوو پەر بوو.

(عُبُودَة عُبُودِيَّة): کۆیلەیی / بەندەیی.

(عَبْد-ه): کردی بە کۆیلە ی خۆی یان وەه

کۆیلە رایگرت ٢-سەرشۆرو زەبوونیکرد.

(-الطريق): رێگەکه ی تەخت و خۆشکردو نامادمیکرد.

(-البعير): قەترانی له حۆشترەکه هەلسوو.

(«مَاعَبْدَ أَنْ فَعَلَ كَذَا»): زۆری نەبرد ئەو کارمیکرد.

(أَعْبَد-هُ الْغَلَامُ): مێردمنداڵەکه ی کرد بە کۆیلە ی ئەوو پێیبەخشی.

(-أَعْبَد- الْغَلَامُ): کردی بە کۆیلە ی خۆی.

(تَعَبَدَ): خۆی بۆ خۆداپەرستی تەرخانکردو گۆشەگیر بوو.

(ه): ١-داوا ی ملکەچی لێکرد ٢-کردی بە (بەندە / کۆیلە) ی خۆی ٢ وەه کۆیلە ی خۆی بێت رەفتاری لەگەڵدا کرد.

(إِعْتَبَد-هُ وَاسْتَعَبَد-هُ): کردی بە بەندە ی خۆی / بەندەیی پێکرد.

(الْعَبْد (ج) عَبِيد وَعِبَاد وَعَبْدَة وَعَبِدُونَ وَأَعْبُد وَعَبْدَان وَعَبْدَان وَعَبْدَان وَأَعْبَاد و (جج) أَعَابِد وَمَعَابِد وَأَعْبِدَة): ١ مروۆفی نازاد یان کۆیلە ٢ مروۆفی کۆیلە و کپراوو خاومندار ٣ قولەپەش.

(عَبْدٌ قِنٌ وَعَبْدٌ قِنٌ): کۆیلەپەکی تەواوو

کپراوو. یان باوک و دایکەکه ی کۆیلە بن.

(الْعِبَاد): ١-کۆی وشە ی (عَبْد) ٢-خێلی

(- مِنْهُ): بیزیلیکردموو لئیدوورمه‌ریز بوو /
دمروونبه‌ریزی نواند.

(الْعَبْدَةُ): دمروونبه‌ریزی.

۵- (عَبْدَ الرَّجُلِ): خیرا هه‌لات.

(«عَبْدٌ يَعْدُو»): خیراتریکردو چاپوگانه
هه‌لات / رایکرد.

(تَعَبَّدَ - الْقَوْمُ): هه‌ریه‌که به‌لایه‌کدا په‌رش و
بلا‌بوونه‌وه.

(الْعَبَادِيدُ وَالْعَبَائِدُ) (بیتاکه): ۱- تیپ تیبی
خه‌لک یان ره‌وه نه‌سپ ۲- ریگه دوورمکان.

۶- (أَعْبَدَ - الْقَوْمُ): (کۆ / گرد) بوونه‌وه.

۷- (الْعَبْدَةُ): ۱- هیز / توانا ۲- قه‌له‌وی / به‌خۆوه
بوون.

(دَرَاهِمٌ عَبْدِيَّةٌ): پارهی کۆن.

(الْعَبْدُ (ج) مَعَابِدُ): خاکه‌ناز.

(الْعَبْدُ): سنگ / میخ.

عبر: ۱- (عَبْرَ - عَبْرًا): دلی ته‌نگبوو گریا /
فرمیسک‌پشت.

(تِ الْعَيْنِ): چاوکه (نه‌سین / فرمیسک) ی
رشت.

(«عَبَّرَتِ الْعَيْنُ عَلَيْهِ» (عامیة): بپریز.
بوو / بیجورمه‌تبوو.

(عَبْرَ - عَبْرًا): فرمیسک‌پشت / گریا.

(عَابِرُ وَالْمَرْأَةُ عَابِرٌ): گریا (بو‌پیاوو ژن).

(عَبَّرَ - بِهِ الْأَمْرُ): کارمهی بو (سه‌خت /
گران) بوو.

(إِسْتَعْبَرَ): ۱- فرمیسکی پزّاو به‌چاویدا هاته
خواری ۲- په‌ژاره دایگرت خه‌فه‌تیخوارد /
داخیخوارد.

(تِ الْعَيْنِ): چاوکه فرمیسک‌پشت / گریا.

(الْعَبْرُ): سکسووتاو / کۆستکه‌وتوو.

(العَبْرُ وَالْعَبْرُ): گه‌رمبوونی چاو که فرمیسکی
بپدیره‌پزّیت.

(العَبْرُ (م) عَبْرَةَ وَالْعَبْرَانُ (م) عَبْرِي (ج)

عباری): چاو به فرمیسک و خه‌فه‌تبار.

(الْعَبْرَةُ (ج) عَبْرٌ وَعَبْرَاتٌ): ۱- فرمیسک

۲- (په‌ژاره) / خه‌فه‌ت / داخ / جه‌خاری

بپفرمیسک و گریان / هه‌ناسه‌ی خه‌فه‌ت
هه‌لکیشان.

۲- (عَبْرَ - الدَّرَاهِمَ - عَبْرًا): پارمهی

هه‌لسه‌نگاند. بزانیت قورسی و نرخ‌ی چهنده.

(- الْكِتَابُ): په‌رتووکه‌که یان نامه‌که‌ی به‌چاو

خویندموو ده‌نگی هه‌لنه‌بری.

(- الرُّؤْيَا عَبْرًا وَعِبَارَةً): خه‌ونه‌که‌ی

لیکدایه‌وه.

عَبْرَ - مِنْهُ عَبْرًا): ۱- بایه‌خیدایه‌وه به‌ته‌نگیه‌وه

هات ۲- به‌لایه‌وه سه‌پر بوو.

(عَبَّرَ - الرُّؤْيَا): خه‌ونه‌که‌ی لیکدایه‌وه.

(- عَمَّا فِي نَفْسِهِ): نه‌وه‌ی له‌دلیدا بو / له

دمرونیدا بوو دم‌پیری.

(عَن - كَذَا): دم‌بارهی نه‌وه دووا.

(- الدَّرَاهِمَ): مه‌زنده‌ی پارمهی کرد بزانیت

چەندەم قورسايى چەندە.

(إِعْتَبَرَ - الشَّيْءَ): ۱- شتەكەى تاقىكردمۇ ۲- ژماردى.

(-الرَّجُلُ): شانازىي بە پياومكەمۇ كىردۇ رېزۇ بەھاي بۇ پياومكە داننا.

(-مِنْهُ): لىيسەرسامبوو.

(-بِهِ): بەندى لىيومرگرت.

(إِسْتَعْبَرَ - الدَّرَاهِمَ): مەزىندەى نىرخ و سەنگى پارمەكەيكد / كىشاي.

(-هُ الرُّؤْيَا والدَّرَاهِمَ): داوايلىكرد كە خەونەكە لىكېداتەمۇمۇ پارمەكە سەنگىكات و نىرخى بىزانىت.

(الْعَابِرُ (ج) عَابِرُونَ وَعُبَّارٌ وَعَبْرَةٌ (م) عَابِرَةٌ): سەرنجەدمۇ مەزىندەكارى شت.

(الْعَبْرَةُ (ج) عَبْرٌ): (بەند / عمقل) لىيومرگرتن.

(«لَكَ بِفُلَانٍ عَبْرَةٌ»): فىسار كەس ماىەى بەندۇ عمقلومرگرتنە بۇ تۇ.

(الْعَبْرَةُ): ۱- سەرسامبىي / بەلاوہ سەمىر بىوون و لىكۆلىنەوہ ۲- بەنرەت ۳- سەرنج لە بارودۇخدان.

(الْعِبَارَةُ) (مَص): دەمبېرىن / دەمبېرە.

(فُلَانٌ حَسُنَ الْعِبَارَةَ): ئەوہى دەمبەوېت باش دەمبەمبېرىت.

(«هَذَا عِبَارَةٌ عَنِ كَذَا»): ئەمە (بىرىتىيە لەوہ / ئەوہ دەمگەيمەنىت پان نىشانەى

يەمكەسايى ئەوہ.

عِبَارَةٌ: ۱- بىر پان بېكەتە پان واتاگەپانى جەمبىرى (ع ج)

(الْعَبَّارُ): لىكەدمۇەى خەون.

۲- (عَبَّرَ - السَّبِيلَ. عَبْرًا وَعُبُورًا): ۱- بىرگەكەى بىرى / پىپايدا تىبېرى ۲- مەرد ۳- پاپورد.

(عَبَّرَ - النَّهْرَ أَوِ الْوَادِيَّ): لە رووبارمەكە پەرىپىمۇە پان دۆلەكەى بىرى.

(-بِهِ الْمَاءِ): لە ئاومەكەى پەراندمۇە بە كۆمەكى ئەو لە ئاومەكە جووہ ئەوبەرمۇە.

(عَبَّرَهُ بِالْمَاءِ): لە ئاومەكەى پەراندمۇە.

(-بِهِ): فەوتاندى / مەراندى.

(الْعَابِرُ) (فَا) (ج) عَابِرُونَ وَعُبَّارٌ وَعَبْرَةٌ (م) عَابِرَةٌ): ۱- رەقتىبوو / تىبېرىپو / پەرىپىمۇە ۲- بەسەرجوو ۳- گىرايو.

(عَابِرُ سَبِيلٍ): رېبوارىك كە بە شوپىنىكدا تىبېرىپىت و ھىچ نەمۇستىت.

(الْعَابُورُ) (سَرِيَانِيَّةٌ): بۆلە پەلەمۇرى كۆچكردو كە بە شوپىنىكدا تىدەمبېرىت ماومەكى كەم دەمىنىتەمۇە گورىز دمكات وەك كەنەسمە كۆترە كىويلە.

(الْعُبْرُ): ۱- زۆر بەھىزى توند (بە تاك و كۆو نىرو مى دەموترىت).

(«جَمَالُ عَبْرِ أَسْفَارٍ»): گەلە حوشترى بەھىزى كاروان ۲- پەلە ھەمورى تىزپەو.

(الْعَبْرُ وَالْعَبْرُ): بەھىزى توندو پتەو (بۇ

تاك و كۆو نىرو مى دموتريت).

«جمالِ عِبْرُ أَسْفَارِ»: حوشترى بههيزو

قايمو خۇراگر له كارواندا.

«فَلَانُ عِبْرٌ لِكُلِّ عَمَلٍ»: فيسار كرده شارمزاو

بههيزه له هموو كارىكدا.

«الْعَبْرُ وَالْعَبْرُ - مِنَ الْوَادِي»: رۇخ، لىوارو

كمنارى دۆل.

«الْعَبْرَةُ (ج) عِبْرٌ وَعَبْرَاتُ»: چارىك فرمىسك

رشتن.

«الْعَبَارُ»: ۱-زۆر تىبهرىو ۲-خهون لىكدمروه.

«جَمَلُ عِبَارٍ»: حوشترى بههيز له رۇيشتن و

كارواندا.

«الْعَبْرُ»: بوارى چهو رووبار كه لىوهى

دمهرپنهوه.

«الْعَبْرُ وَالْمَعْبْرَةُ»: هۇى پهرپنهوه له رووبارو

چهو وهك بهلهمو پرد.

۴-«العبر»: ۱-فرمىي/ زۆرى له هموو شتىكدا.

به زۆرى بو كۆمهلى خهك دموتريت ۲(ج)

شاههلۇ.

«مَجْلِسُ عِبْرٍ»: ئهنجومهنىكى قهلهبالغ/

چر.

«مَجْلِسُ عِبْرٍ»: ئهنجومهنىكى قهلهبالغ/ چر.

«بَنَاتُ عِبْرٍ»: درۆو فيشال و قسهى نارموا.

«أَبُو بَنَاتِ عِبْرٍ»: درۆزن.

«الْعَبْرِيُّ وَالْعَبْرَانِيُّ»: ۱-جوولهكه/ جو ۲-زمانى

جوولهكەمىي.

«الْعَبْرَانِيَّةُ»: ۱-زمانى جوولهكەمىي ۲-جوولهكەمىي.

«الْعَبِيرُ»: بۆنى خۇشى تىكهل.

«سَهْمٌ عَبِيرٌ»: تىرىكى پهردار.

«قَوْمٌ عَبِيرٌ»: نهمهوميهكى زۆر يان

خويشگهلىكى زۆر.

«الْعَبِيرُ»: تووكن يان پهردارىكى تهواو

پهرپهر.

المحقق:

عبر: (الإعتبار): ۱-بايهخ/ بايهخيپدان/

گرنگىي ۲-رهچاوكردن و پهنالئوهرگرتن.

«دُونِ الإِعتِبَارِ لِلْكَفَاءَةِ»: بيگويدانه

ليها توويى و به توانايى.

«الإِعتِبَارُ»: نيشانهو رهچاوكردن نيشانه.

«بِإِعتِبَارِهِ أَكْبَرَهُمْ سِنًا»: لهبهر گرنگىي

تهمنى زۆرى لهناو همواندا.

«الإِعتِبَارُ»: ۱-گويرمو بايهخ.

«هَذَا أَمْرٌ مَبْنِيٌّ عَلَى الإِعتِبَارِ»: ئهمه

كارىكه به گويرهى بايهخه ۲-ريز.

«يَسْتَحَقُّ الإِعتِبَارَ»: ههلمگريت (ريزى

ليبنيت/ ريزى بگريت).

«رَدُّ أَوْ إِعَادَةُ الإِعتِبَارِ»: گرنگو بايهخ

پيدانهوو سهرپهرزكردنهوه بهوهى

ماق شارستانيهتى پيبدريتهوه يان سزا

سهيپنراوهكهى لهسمر لابيريت.

«إِعتِبَاراً مِنْ كَذَا»: له سهرمتاي ئهوهوه.

«التَّعبِيرُ»: بههر هؤيمكبيت ئهوهى له

دمرووندایه دمرپرریت.

(الإعراب): دمرپرین.

(التعبير عن الفرح): دمرپرینی خوځشی
دل و شادی.

(التعبير عن الرأي): رادمرپرین.

(تعبير الأحلام): لیکدانه وهی خه ونه کان.

(التعبير (ج) تعابیر): دمرپرېه و وته/
ناخاوتن.

(تعبير موفق): دمرپرېه کی سرکه وتوو.

(تعبير مجازي): دمرپرېه کی خوازمی.

عبس: ۱- (عبس. عبساً وعبوساً): روویگرژ
کرد / مؤنبوو / دموچاوی بهیه کدادا.

(الوجه): روومه که (گرژ بوو / تالبوو) /
مؤنبوو.

(عبس - الوجه): روومه که (گرژو تالبوو) /
مؤنبوو.

(وجهه): دموچاوی بهیه کدادا / گرژ بوو.

(تعبس): خوی گرژو مؤنکرد / (ناوجه وانی) /
دموچاوی بهیه کدادا.

(العبوس والعباس): زور گرژو مؤن (نهم
دوانه ناوی شیرن).

(يوم عبوس): روژیکي تال و ناخوځ / روژیکي
سهخت.

۲- (عبس - البعير عبساً): حوشرمه که ریخی
وشکی پیوه بوو.

(الوسخ في يده وعليها): پیسی بهدمسته وه

وشکبووه وه.

(أعبس - الرجل): بیاومکه پوخل و بیسبوو.

(ت الإبل): حوشرمه که ریخ و پیسی پیوه
وشکه ومبوو.

(التوب): پیسی به جلهکه وه وشکبووه وه.

(العبس): ریخ و میز که به کلک و لمشی
حوشرمه که وه وشکه مبیته وه.

(عبس): (عبس - الشيء. عبساً): شته که ی
چاککردموه.

(العبس (مص): چاکبوونی هه موو شتیک.

(العبس والعبس والعبسة): گیلی /
که مرثمی.

(العبسة والعبسة): بیناگایی / ناھوشیاری /
بیھویشی.

(عبط - الذبيحة. عبطاً): ناژه له که ی
سهربری که قهله وو جوانتمه من و بیدمرد
بوو.

(الضرع): خوینی له گوانه که هیئا.

(ت الدواهي فلاناً): وهی / جور توم تووشی
فیسار بوو که شایانی نموه نه بوو.

(الكذب عليه): دروی بیبیانوو بو
هه لیه ست.

(فلان الشيء): شته که ی راست هه له نیایه وه /
دادری / قلیشانندی.

(الشيء): شته که قلیشبوو / دادرا / شه قییرد.

(عبطه) (عامية): باومشی پیدا کردو به

(-الريحُ وَجَهَ الأَرْضِ): باکه رووی زهویه کهی
رامالی.

۳-(عَبَطَ- الرَّجُلُ. عَبَطًا): له پاشمله به
خرابه ناویرد/ غه یبه تیکرد.

(-عَرْضُهُ): جینیوی به نامووسیداو شکاندی.

(إِعْتَبَطَ- العَرْضُ): نابروو نامووسیردو
جینیوی پیندا.

عَبِقُ: ۱-(عَبِقَ- الطَّيْبُ بِهِ. عَبَقًا وَعَبَاقَةً
وَعَبَاقِيَةً): بۆنی خۆشی پیوه لکا بۆنیگرت/
بۆنی خۆشبوو.

(-المكانِ بالطَّيْبِ): شوینه که بۆنی خۆشبوو.

(-فَلَانٌ بِالشَّيْءِ): فیسار دلی به شته کهوه
نووساو حمزلیتیکرد.

(-بِالمكانِ): دلی جووه شوینه کهوه تیایدا
نیشته جینیوو.

(عَبِقَ رائحةً الطَّيْبِ): بۆنی خۆشی په خشو
بلاوکردموه.

(أَلْعَبِقُ): نهوهی که بۆنی خۆشی لیوه
بلاوادمیتموه.

(«رَجُلٌ عَبِقَ لَبِقُ»): پیاوینکی ریکوپینک و
به ویل و ناسکو قشه خۆشه.

(أَلْعَبَقَةُ): پاشماوهی رۆن و چهوری یان
شتیکی لهو بابته.

(أَلْعَبَقَةُ) (عند العامة) (طب): نیشانهی
نه خۆشییه له گهل هه ناسه توندی.

(أَلْعَبَاقِيَةُ) (مص): شوینبرینداری به رووهوه/
ورووژاندو ههستاند.

سنگیهوه نا.

(أَعْبَطَ- هُ المَوْتُ): بییدمردو نه خۆشی
جوانه مهرگیوو/ مهرگ بۆ خۆی بردموه.

(إِعْتَبَطَ- الذَّبِيحَةَ): ناژه له کهی به قه لهوی و
جوانته مهنیی و بییدمرد سهریری.

(-هُ المَوْتُ): مهرگ به گهنجی و بییدمرد گرتیه
باومش.

(-الرَّجُلُ): پیاوکهی به خوتو خۆرایی و
زۆردارانه کوشت که تۆلهی له سمر نه بوو.

(-الرَّجُلُ): ۱-سووکه نه خۆشییه کی گرت/
لهشی تیگچوو ۲-بریندار بوو.

(أَلْعَبَطُ): درۆی هه لیه ستراو.

(أَلْعَبَطَةُ): ۱-جاریک/ ناژه لی قه لهوو باش
سهریری ۲-جاریک درۆ بۆ هه لیهستن

۳-جاریک تووشبوونی وهی ۴-جاریک شت
شهکردن و دادپین.

(«ماتٌ عَبَطَةٌ»): به گهنجی و له ساعی مرد.

(أَلْعَبِيطُ (ج) عَبِيطُ وَعِبَاطُ): ۱-سهریری
دابسته/ ناژه لی قه لهوو ساغ).

۲-(دَمٌ عَبِيطُ): خوینیکی پاکی تهر.

(أَدِيمٌ عَبِيطُ): پیستی (قلیشاو/ شهقار شهقار
بوو).

(الْحَذْفُ الإِعْتِبَاطِيّ- عند النحاة): لابردنی
بیهۆ که زمانه وانه کان دایدمین.

۲-(عَبَطَ- التُّرَابَ. عَبَطًا): خۆله کهی
ورووژاندو ههستاند.

جیبرین

۲- (العَبَاقِيَّةُ): پیاوی که لهکبازی زۆرزان.

۳- (عَبْقَرَةٌ - السَّرَابُ. عَبْقَرَةٌ): تراویلکه که بریسکه بریسکیبوو.

۴- (عَبْقَرٌ): شوپنیکه جاران عمره بپروایان وایوو که جنۆکهی زۆره.

(الْعَبْقَرِيُّ (م) عَبْقَرِيَّةٌ): اخه لکه عمبقر

یان عمبقرانه ۲- سمردار/ گهوره ۲- نهوی

لهو بالاتر نمبیت/ بلیمت ۴- همرچی که له

تهوایی و هیزو شارمزیی سمرسوربهینیت.

(الْعَبْقَرِيُّ وَالْعَبَاقِرِيُّ): جوژه فهرشیکی

نایابه.

(الْعَبْقَرِيُّ): ۱- بلیممیی ۲- توانای داهینان و

دروستکردن و هینانه گوژی لای نووسمرو

شاعیر.

عَبَكْ: (عَبَكٌ - الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ. عَبَكًا): شتهکهی

تیکه له به شتهکهیتر کرد.

(الْعَبَكَةُ): ۱- کمرت یان که مەکیکی شتیک

۲- چهوری که به مهشکه که وه دەمینیته وه

۳- گرنی (گوریس/ بهت).

(يَبْلَى الْحَبْلُ وَتَبْقَى الْعَبْكَةُ): گوریسه که

دەرزیت که چی گرنیکهی دەمینیته وه.

عَبَلٌ: ۱- (عَبَلٌ - الشَّجَرَةُ عَبَلًا): گه لای

درهخته کهی و مراندو توینکه کهی (لیکردموه/

دامالی).

(عَبَلٌ - الشَّجَرُ) (ضد): درهخته که ۱- گه لای

دەمرکرد ۲- گه لاکهی وهری.

(- الشَّيْءُ): شتهکهی بپری/ لهتکرد.

(- بِهِ): شتهکهی پیرد.

(أَعْبَلٌ - الشَّجَرُ): درهخته که گه لای وهریبوو

یان گه لای دەمرکردو بوو.

(الْعَبَلُ (ج) أَعْبَالٌ): گه لای سەردەمرکردو

(ضد) گه لای وهریوو.

۲- (عَبَلٌ - الْحَبْلُ. عَبَلًا): گوریسه کهی بادا.

(- الشَّيْءُ): گنراپه وه.

(أَعْبَلٌ - الشَّجَرُ): گه لای درهخته که لوولبوو.

(الْعَبَلُ (ج) أَعْبَالٌ): گه لای لوول/ نهکراوه.

۳- (عَبَلٌ - الشَّيْءُ. عَبَلًا): شتهکهی به مندکرد/

گلدایه وه.

۴- (عَبَلٌ وَعَبَلٌ. عَبَلًا وَعُوبَلًا وَعَبَالَةٌ): زۆر

زلبوو/ کمته بوو.

(عَبَلٌ وَعَبَلٌ (ج) عِبَالٌ وَعَابِلٌ (ج) عُبَلٌ

(م) عِبَلَةٌ (ج) عِبَلَاتٌ وَعِبَالٌ): قه به/ کمته/

زۆرزل.

(رَجُلٌ عَبِلٌ الذَّرَاعَيْنِ): پیاویکی بازوو

نهستووو قهوی.

(فَرَسٌ عَبِلٌ الشَّوْىِ): چارهوپی کهی

چوارپهل قهوی.

(أَعْبَلٌ): ۱- نهستووو قه به بوو ۲- سپیبوو.

(الْعِبَالُ (ن): گولی کیوی. نهستووو دەمینیت

تا وای لیدیت داردهستی لیدمپرن.

(الْعَبِيلُ (م) عَبِيْلَةٌ): کمته/ زۆر زله.

(الْأَعْبَلُ (ج) أَعْبَلَةٌ): بمرديکی قهبيه رنگی سوور یان سبی یان رهنش دهبیت.

(الْعَبْلَاءُ (ج) عَبَالٌ): تاویره و به تایبهتی سپهکهی.

(الْمِعْبَلَةُ (ج) مَعَابِلٌ): نووکی نیزه‌ی پان و دریزُ پان دهمی جهقوو دهمی شمشیری پان و دریزُ. (عَبْمٌ: عَبْمٌ. عِبَامَةٌ وَعِبَامَاً): گیلوکه بوو. (مَاءُ عِبَامٌ): ناویکی زور.

الْعَبَامُ (ج) عُبْمٌ: ۱- لمشقورسی (کهودهن/ بییشک ۲- کمرتریکی/ نهماندوو پهکی گهوج ۳- بیئاومزیکي بهدرهوشتی ترسنوک. (الْعَبَامَاءُ): گهوج.

عَبِنٌ: (عَبْنٌ. عَبْنًا): رهق و نهماندووانه رهفتاریکرد.

(عَبْنٌ و عَبْنِيٌّ): نهماندوو پهکی رهق و در. (م) عَبْنَاءَةٌ (ج) عَبْنِيَّاتٌ: ناهرمتی نهماندووی دره رهفتار.

عَبَه: ۱- (الْعَبْهَرُ): ۱- (ن) نیرگز ۲- (ن): یاسه‌مین.

الْعَبْهَرُ وَالْعَبَاهِرُ: ۱- تیکسمر او/ له‌شپر ۲- دریزُ.

۲- (عَبْهَلٌ-ه): گله‌یی لی‌کرد.

(-الْإِبْلُ): حوشره‌که‌ی به‌ره‌لا کردو گوینهدایه.

(الْعَبَاهِلُ - مِنَ الْإِبِلِ): حوشری به‌ره‌لاو به‌منگه‌وه نه‌هاتوو.

(الْعَبَاهِلَةُ الْوَاحِدَةُ عَبْهَلٌ): شاهانیک که به‌سهر ته‌خته‌که‌میانه‌وه به‌میننهموو وازی لینه‌هینن و لانمبرین.

عَبَا: (عَبَا. عَبَاؤًا): رووی روونبووه‌وه گمشبووه‌وه.

(-الْمَتَاعُ): که‌لوپه‌له‌که‌ی ناماده کرد.

(الْعَبْوُ) (مص): قورسای.

(جَارِيَةٌ عَابِيَةٌ): که‌نیزه‌کیکی قه‌شه‌نگو جوان.

عَبِيٌّ: (عَبِيٌّ - الْعَبِيَّاتُ. تَعْبِيَةٌ): سوپا‌که‌ی نامادمو به‌رجه‌ککرد.

(تَعْبِيٌّ): ناماده بوو.

(الْعَبِيٌّ): به‌مش/ به‌رکه‌موت.

(هَذَا عَبِيٌّكَ مِنَ الْجَزْوَرِ): نهمه به‌شه گوشتی سه‌ر به‌راومه‌که‌ی تویه.

(رَجُلٌ عَبَاءٌ وَعَبَاٌ): بیاوویکی وشکی نیسکقورس.

(الْعَبَايَةُ (ج) عَبَايَاتٌ وَعَبِيٌّ - الْعَبَاءَةُ): عمبا.

عَتٌّ: (عَتٌّ-هُ بِالْمَسْأَلَةِ عَتًّا): بؤ پرسه بابه‌ته‌که‌ی پیی لی‌داگرت.

(-هُ بِالْكَلَامِ): تهرزه‌شکینیکرد/ بیایدا هه‌لشاخا.

(عَاتٌ-هُ): ۱- ناخه‌زیی له‌گه‌لدا کرد/ به‌گزی‌دا

چوو ۲- زوری له‌گه‌لدا وتو قسه‌که‌ی به‌گویندا دایه‌وه.

(تَعَتَّتْ - فِي كَلَامِهِ): قسمگه‌ی وتو وتوهه.
 (أَلْعَتَّتْ): رقمی له قسمو کرداریتردا.
 عتب: (عَتَبَ - عَلَيْهِ. عَتْبًا وَعُتْبَانًا وَمَعْتَبًا وَمَعْتَبَةً وَمَعْتَبَةً): ۱- لسه‌ر کرده‌ومیه‌ک
 سهرزمنشتیکرد ۲- گله‌یی لیکرد.
 (عَاتَبَهُ عَلَى كَذَا. عِتَابًا وَمُعَاتَبَةً): گله‌یی
 لیکرد/ سهرزمنشتیکرد ۲- به نازموه تهمهری
 لیدا و قسمی بیوت یان نامؤزگاریکرد.
 (أَعْتَبَ - ه): نه‌وه‌ی له نیوانیاندا مایه‌ی
 نیگهرانیی دل بوو لایردو دلی هینایه‌وه جی/
 ناشتیکرده‌وه.
 (تَعَتَّبَ - الْقَوْمُ): به دلگهرمییه‌وه گله‌ییان له
 یه‌کتر کردو سهرزمنشتی یه‌کتر یان کردو هوی
 گله‌یی‌ه‌که‌یان بؤ یه‌ک دهربری.
 «فُلَانٌ لَا يَتَعَتَّبُ بِشَيْءٍ وَلَا يَتَعَتَّبُ عَلَيْهِ فِي شَيْءٍ»: فیسار گله‌یی هیچی لیناکریت گله‌یی
 لسه‌ر نییه.
 (تَعَاتَبَ - الرَّجُلَانِ): ۱- به دلگهرمی و رقمه‌وه
 له‌گه‌ل یه‌کدا دوان و سهرزمنشتی یه‌کتر یانکرد
 ۲- بیپه‌روا و رووبه‌روو به نازموه سکا‌لایان له
 دستیه‌ک کرده‌وه.
 (إِسْتَعْتَبَ - ه): داوای لیبوردنی لیکردو دلی
 هینایه‌وه جی.
 «إِسْتَعْتَبْتُهُ فَأَعْتَبَنِي»: دنه‌وا ییم‌کردو
 نه‌ویش لیمخوشبوو/ لیم‌بورد.
 «مَا بَعْدَ الْمَوْتِ مُسْتَعْتَبٌ»: پاش مردن دل

ناهیتریت‌موه جی و گله‌یی ناکریت.
 (أَعْطَاهُ الْعَتْبَى): لیبخوشبوو/ له‌گه‌لیدا
 ناشتیبوووهه.
 (الْعَتْبُ): خوشگله‌یی.
 (أَلْعَتْبَى): لیباقیلبوون/ دل گهرندنه‌گرتن.
 (أَعْطَاهُ الْعَتْبَى): لیباقیلبوو/ له‌گه‌لیدا
 ناشتیبوووهه/ لیببورد.
 (الْأَعْتَابَةُ (ج) أَعَاتِيْبُ): نه‌وه‌ی مایه‌ی
 گله‌یی و سهرزمنشتیه.
 (الْعَتُوبُ): که‌سی‌که که تهمه‌رو گله‌یی و
 سهرزمنشت نه‌گریته خوی و به تهنگه‌وه
 نه‌مه‌ت.
 (الْمَعْتَبَةُ وَالْمَعْتَبَةُ) = الْعِتَابُ (مص): گله‌یی،
 گله‌یی‌کردن ۲- سهرزمنشت‌کردن و سکا‌لا
 لهدسته‌کردن.
 (الْمَعْتُوبُ) (مفع): ۱- گله‌یی لیکراو ۲- سهرزمنشت
 کراوو دل لیگهرمیوو/ دل لیرمنجاو.
 ۲- (عَتَبَ. عَتْبًا وَعُتْبَانًا وَتَعَاتَبًا):
 هه‌نگله‌شه‌لییکرد.
 (-الْبَعِيرُ): حوشرمه‌که لسه‌ر سی بی رویش.
 (عَتَبَ - الرَّجُلُ): خاوه‌خاویکرد.
 (الْعَتْبُ) (مص): خه‌وش/ که‌مووکووری.
 «بِرَجْلِهِ عَتَبَ»: قاجی که‌مووکووری
 هه‌به.
 ۳- (عَتَبَ - مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ وَمِنْ قَوْلٍ إِلَى قَوْلٍ): له شوینیکه‌وه چووه شوینیکتر له

قسه په كه وه جووه قسه په كيتړ.

(أَعْتَبَ - عَنْهُ): لئيلايدا/ لئيديووركه و ته وه.

(إِعْتَبَ): له كارمكه دا به نياز هه بوو.

(- مِنْهُ وَعَنْهُ): خوځي لئلا داو به جيبه نشت/

خوځي لئكيشايه وه.

(- الطَّرِيقَ): رڼي ته خته كه ي بهرداو رڼي

سه خته كه ي گرت بهر.

(الْعَتَبَ وَالْعَتْبَةَ): زه وي سخته و رهقاني.

(الْعُنْبَةَ): پېچي ډول.

(الْعُتُوبَ): رڼگه/ رڼي.

۴- (عَتَبَ - الْبُرُقَ عَتْبَانًا): په ك له سه ريه ك

برووسكه چه خماخهيدا.

۵- (عَتَبَ - الْبَابَ): باهووي خوارموي بو

دمرگاكه كرد.

(- عَتْبَةَ): كړدي به باهووي خوارموي

دمرگاكه.

(تَعْتَبَ - بَابَ فُلَانٍ): ۱- پېي نايه ناو

دمرگاكه يه وه/ پېي خسته سه ر باهووي

دمرگاكه ي ۲- ناو دمرگاكه ي لڼگرتو بهرینه دا.

(الْعَتْبَةُ (ج) عَتَبَ وَعَتَبَاتٍ): ۱- باهووي

خوارموي دمرگا/ قاپي/ ناو دمرگا

۲- په كه م پله ي پېپيلكه و په يرته و هه موو هڅي

سه ركه و تنيك.

۶- (الْعَتَبَ): ۱- نيوان په نجه ي دوشاو مرته/

په نجه ي شايه تمان و په نجه ي زمرنه قووته

يان نيوان براي تووته و په نجه ي زمرنه قووته

۲- گهنده لبي.

(الْعَتَبَةُ): كاري گران/ سه ختو بېر مزاو

بيس/ بوگهن.

(- عَتَبَاتُ الْمَوْتِ): سه ختني گيانكيشان/ نازاري

سه رهمه رگ.

الملحق:

عتب: (العتابا): ۱- جوړه هه لبه ستيكي

فولكلوريه ۲- نه و ناواو گورانبيهي كه نه و

هه لبه سته فولكلوريه ي پېده چرن.

عتد: ۱- (عَتَدَ - الشَّيْءُ عَتَادًا وَعَتَادَةً): شته كه

ناماده بوو/ ساز بوو.

(عَتَدَ وَأَعْتَدَ - الشَّيْءَ): شته ي ناماده و

ساز كرد.

(العتاد (ج) أَعْتَدَ وَعُتِدَ وَأَعْتِدَةَ): ۱- نه و

شته ي بو كاريك ناماده كرابي ۲- نه و چه ك و

جبه خانه و ولاخ و پيوستيه كي جهنگ كه

ناماده بكرت.

(العتد والعتد - مِنَ الْخَيْلِ): ۱- نه سپي

ناماده كراو و ساز دراو بو غاردان ۲- زور قايم و

تهواو دروستكراو (بو نيرو مډوتريت).

(الْعُتْدَةُ (ج) عَتَدَ = الْعُدَّةُ): هه موو تفاقي

پيوست.

(«خَذَ لِلْأَمْرِ عُدَّتَهُ»): بو كارمكه چي

پيوستيت ناماده بيكه.

(العتيد): ناماده و ساز.

(العتيدة): ۱- مڼي وشه ي (العتيد) ۲- دمه ريكه،

بووکى، شتى پېويستى خۇى تېدمكات ومك بۇن و كهرسهى نارايشتو شانهو شتير.

۲- (تَعْتَدُ - فِي صِنْعَتِهِ): له پيشهكهيدا وردمكارىكردو دماخى باش تيايدا سووتاند.

۳- (الْعَتَادُ (ج) أَعْتَدُ وَعْتَدُ وَأَعْتَدَةُ): پمرداخ يان جاميكي گهرهوى ناوخوردنهوه.

الْعَتِيدُ): لهنگههورو/ كهته/ زهلام.

عَتْرُ: (عَتْرُ - الْعَتِيرَةُ تَفْتَارًا): مهرى قوربانىيهكهى سهربرى.

(الْعِتْرُ): ههرجى سهربرىريت.

(الْعَتِيرُ وَالْعَتِيرَةُ (ج) عَتَائِرُ): مهرىكبوو زوو عهرهب له مانگى رهجهيدا بو خواكانىيان سهردهبرى.

۲- (عَتْرُ - الرِمْحُ. عَتْرًا وَعَتْرَانًا): نيزمكه لهريبهوه تىكچوو.

(الْعِتْرُ): ورينه.

۳- (عَتْرُ - الشَّيْءُ. عَتْرًا): شتهكه توند بوو، قايمبوو.

(رَجُلٌ عِتْرٌ) (عامية): پياويكى بههيز.

(الْعَتَارُ): ۱- انازا/ دليبر ۲- چارهويى بههيزو قايم.

(الْعَتْرُ - مِنَ الرِّجَالِ): پياوى نهمستوورى گۇشتن.

۴- (الْعِتْرُ): ريشه/ بنهرهت/ رهمن.

(«عَادَتْ إِلَى عِتْرِهَا لَمَيْسُ»): (لهميس)

چوومهوه سهر رهمنهكهى يان گهرابهوه بو

خووه كۇنهكهى.

(الْعِتْرَةُ): ۱- وهجه/ فرزند/ نهموه خيلى

پياومكه ۲- پارچه مسكيكى بوخت ۴- نۇبهري

شيرين و خۇش يان ليكى ناودهم ۵- (ن) جاتره

كيويله/ گويمشكه.

(الْعَتْرُ) (عامية): همرارىكى رهجالو

پمكهوته/ داماو.

۵- (الْعُتْرَبُ) (ن): ترشى سماق.

۶- (عَتْرَسُ - هُ): ۱- زۇرىكى تهواوى ليكرد/

فشارى زورى خستهسر ۲- دلرهقانهو بيبهزميى

لهگهليدا توندوتير بوو.

(- هُ مَالَهُ): مالهكهى به زور ليداگر كرد.

(الْعَتْرَسُ وَالْعَتْرَسُ): ۱- زور ليكهرو

زوردارىكى سهرسهخت ۲- لهنگه هوورىكى

چوارپهل قهوى ۲- (ح) شير ۴- كهلهشير.

(الْعَتْرِيْسُ): ۱- زهمهندهميهكى رهنهستوور

۲- هوى/ بهلا. يان زورزان.

۷- (عَتْرَفٌ - لَهُ): بوى توند بوو.

(تَعْتَرَفُ): خوى بهسمر نهمو نهودا باداو

فيزى نواند.

(الْعَتْرُوفُ وَالْعَتْرِيْفُ (ج) عَتَارِيْفُ): ۱- پيسو

بوگهنى داوينپيس ۲- حوشترى قايمو بههيز.

عَتْفٌ: عَتْفٌ - الشَّعْرُ عَتْفًا: تووكى/ فزكهى

ههلكمند.

(الْعِتْفُ - مِنَ اللَّيْلِ): بهشيكى شهو.

عَتَقٌ: ۱- (عَتَقَ - الْعَبْدُ عَتَقًا وَعِتْقًا وَعَتَاقًا

وَعَتَاةٌ): كۆپلەمگە نازاد بوو.

(عَتِيقُ وَعَاتِقُ): كۆپلەمى نازاد بوو.

(أَعْتَقَ - الْعَبْدُ): كۆپلەمگە نازاد كرد/

سەربەستكرد.

(الْعَتَقُ): نازادىيى / سەربەستىيى.

أَلْعَتُقُ: نازادىيى.

(الْعَاتِقُ (ج) عَتَقُ): كىژئىك/ كچىك كە

تازە بالق دەبىت يان پەش بالقبوون و پىش

تەمەنزۆربوونى و مانەمە بە شوونەدرانى.

(الْعَتِيقُ (ج) عَتَقَاءُ وَعَتَقُ): كۆپلەمى

نازادكراو.

(أَمَةٌ عَتِيقُ): كۆپلەم. نافرمتى نازادكراو.

۲- (عَتَقَ وَعَتَقُ. عَتَقًا وَعَتَقَاءً وَعَتَاةً):

مايموھ/ كۆنبوو.

(-بِ الخَمْرِ): مەيمە كۆنبوو مايموھ چاكبوو.

(خَمْرٌ عَاتِقٌ وَعَتِيقٌ وَعَتَاةٌ): مەيى كۆن و

چاك/ ساقبوو.

(-الْيَمِينُ عَلَيْهِ): سوپىندەمگە لەسەر كۆنبوو

و پىويستبوو بە جىھىنانى بەسەرىمەوھ بۆتە

نەرك.

(«على فلان يَمِينٌ عَتَقْتُ»): سوپىندىكى

كۆنى لەسەرمە بە جىھىنانى بۆتە نەرك.

(عَتَقَ - الخَمْرِ): مەيمەگە ھەلگەرت و

كۆنىكرد.

(-الثُّوبُ): جەلمەگە كۆنكرد.

(الْعَتِقُ وَالْعَتُقُ): كۆنىيى.

(الْعَاتِقُ (ج) عُنُقُ): ۱- شەرىمەتى چاك ۲- مەيى كۆن و

چاك ۳- كۆندەمى گەورەمى ئاۋ يان جەمۇندەمىكى

فراۋان.

(الْعَاتِقُ وَالْعَاتِقَةُ): كۆنمەكەۋانى سووركراو.

(الْعَتَاةُ): مەيى كۆنى چاك.

(الْعَتِيقُ (ج) عَتَقَاءُ وَعَتَقُ): ۱- كۆن.

(الْبَيْتُ الْعَتِيقُ): كاپە لەبەر كۆنىيى واى

پىدەلەين.

(الْعَتِيقَةُ (ج) عَتَائِقُ): مەيى وشەى

(الْعَتِيقُ).

(الْعَتَقَةُ): ۱- مەيى كۆنى چاك ۲- جۆرە

بۆنىكە.

۳- (عَتَقَ وَعَتَقُ - الشَّيْءُ عَتَقًا وَعَتَقَاءً

وَعَتَاةً): چاك/ باش و ساغبوو.

(أَعْتَقَ - مَالُهُ): داراكەمى چاكسازكرد.

(الْعَتِيقُ) (مَصْ): ۱- رەسەنى تەۋاۋ/ ساغ

۲- جوانىيى ۳- نامووس، گەورەمى ۴- خانەدانىيى.

(الْعَتِقُ) (ن): جۆرە درەختىكە داردەستى

لەيروستەمكەرىت.

(الْعَتِيقُ (ج) عَتَقَاءُ وَعَتَقُ): ۱- جوامىر

۲- ھەمموو شتىكى ناۋىزمو سەركۈل/

ھەلپژاردەمى ھەمموو شتىك.

(فَرَسٌ عَتِيقٌ (ج) عِتَاةٌ): چارەۋىيەكى

ناپابو زۆر جوان.

(الْعَتِيقَةُ (ج) عَتَائِقُ): مەيى وشەى

(الْعَتِيقُ).

۴- (عَتَقَ - الْفَرَسُ. عَتَقًا): ئەسپەكە غارىداو پېشكەوت/ رزگارېبوو.

(أَعْتَقَ - الْخَرَسَ): تاوى بە ئەسپەكەداو پېشىخت.

۵- (عَتَقَ - فَلَانًا بِفِيهِ): بە دەمى گازى ئېگرت.

۶- (الْعَاتِقُ (ج) أَلْعَتِقُ وَعَوَاتِقُ (أ ع): شان/ سەرشان/ نىوان ملو سەرى پال.

(عَاتِقُ الثَّرِيَا) (فك): ھەسارەى كۆ. عتك: ۱- (عَتَكَ. عَتَا وَعُتُوكَا): لە شەردا پېچىدايەومو پەلامارىدايەوو.

(-الْفَرَسُ): ومەرگەرايەووە گاز بگرت. (-على الأمر): پەلامارى كارمەيدا/ دەستى بە كارمە كرد.

(-الى المكان): بۆ شوپنەكە پېچىكردەومو گەرايەوو.

۲- (عَتَكَ - الْبَلَدَ. عَتَا وَعُتُوكَا): بە تەنيا بە شارمەدا گەرا، خولىخوارد.

(-عَلَيْهِ بَخِيرٌ أَوْ شَرٌّ): چاكە يان خراپەى بەرمەنگار كرد/ بەرمو روو كرد.

(عَتَكَ - الْقَوْسَ. عَتَا وَعُتُوكَا): كەوانەكە لە كۆنىدا سوورھەنگەرا.

(عَاتِكَةَ (ج) عَوَاتِكُ): سوورھەنگەراو. (أَحْمَرُ عَاتِكُ): سوورىكى تىر/ تۇخ.

(أَلْعَتِيكَ): سوورى كۆنىسى/ لە كۆنىدا سوورھەنگەراو.

(-مِنَ الْأَيَامِ): رۆژانى زۆر گەرمو داخ.

۴- (عَتَكَ - اللَّبَنُ. عَتَا وَعُتُوكَا): ماستەكە زۆر ترشبوو.

۵- (الْعَتَاكُ): رۆژگار.

(مَضَى عَلَيْكَ عَتَا): رۆژگار ئىكت بەسەردا تېپىرى.

(أَلْعَاتِيكَ): ۱- جوامىر ۲- ناوپىزمو پوختەى ھەموو شتىك ھەموو رەنگىك.

(الْأَنْبِيذُ الْعَاتِكُ): مەبى ساق پوختە.

عتل: ۱- (عَتَلَ - هُ. عَتَلًا): توند راپىكىشاو بەكىشىكرد.

(عَتَّلَهُ إِلَى السِّجْنِ): توند بۆ بەندىخانە راپىكىشاو پالى پېومنا.

(-الشيء): شتەكەى ھەلگرتو بەكۆلىدادا.

(عَتَلَ - إِلَى الشَّرِّ. عَتَلًا): بۆ شەرو خراپە بەلەيكرد.

(عَتَلَ): بەلەكردووى خراپە.

(تَعَتَّلَ): بە شوپنەكەووە نووساو بەجىبى نەھىشت.

(إِنْعَتَلَ): ۱- بەكىشبوو يان پالى پېومنا ۲- لە شوپنەكەدا گىر بوو.

(«لَا أَنْعَتَلُ مَعَكَ شِرَاءً»): بستىك شوپنەكەى خۆم بەجىناھىلىم و لەگەلتدا نايەم.

(الْعَتْلَةُ (ج) عَتَلٌ): ۱- پارچە قورپىكى گەورەكە لە زموى ھەلكەنرئىت ۲- نوپلى ناسن كە دىوارى

بى دەرووخىنرئىتو شتى بى ھەلدەكەنرئىت

۲- کوته‌کئیکی گهوره‌ی نه‌ستوور.

(أَلْعَتَالُ): کۆلّه‌لگر.

(أَلْعِتَالَةُ): کۆلّه‌لگری.

(أَلْعَتِيلُ (ج) عَتْلُ وَعَتْلَاءُ): ۱- به‌کریگریاو

۲- نۆکمر.

(أَلْعِتْلُ): کۆلّه‌لگری به‌هیز.

۲- (أَلْعِتْلُ): ۱- زورخۆر ۲- مروّقی وشکی ره‌ق

قسه نه‌کولۆک ۲- هه‌موو شتیکی سه‌خت و

توند.

(دَاءُ عَتِيلِ): دمردئیکی گران.

عتم: ۱- (عَتَمَ - عَنِ الْأَمْرِ): وازی له‌ کارمه‌که

هینا که له‌ومپیش ده‌ستیدا بوویه.

عَتَمَ - عَنِ الْأَمْرِ عَتَمًا: وازی له‌ کارمه‌که هینا

که له‌ومپیش خه‌ریکیبوو.

(-الطَائِرُ): بالنده‌که به‌سمر سه‌ری مروّقه‌که وه

خولایه‌هه‌موو دوورنه‌که وه‌وه.

(أَعْتَمَ - عَنِ الْأَمْرِ): وازی له‌ کارمه‌که هینا که

له‌ومپیش ده‌ستیدا بوویه.

۲- (عَتَمَ - قَرَى الضَّيْفِ عَتَمًا): درمنگ به‌پیر

میوانه‌که وه‌ جوو/ خاوه‌خاویکرد.

(-اللَّيْلُ): به‌شیکی شه‌و تیپه‌ری.

(عَتَمَ وَتَعَتَمَ - تِ النَّاقَةِ عَتَمًا): تاریکداهات/

شیوان/ نه‌وسا دۆشییان.

نَاقَةٌ عَاتِمَةٌ (ج) عَاتِمَاتٌ وَعَوَاتِمٌ: میخوشتری

درمنگ و تاریکداهاتوو/ شیوان دۆشراو (له‌

دواخستن و خاوه‌خاوکردنه‌و هاتوو).

عَتَمَ: تاریکی.

(عَتَمَ - الرَّجُلُ): که‌وته تاریکیه‌وه.

(-قِرَاءُ): خاوه‌خاوی به‌رامبه‌ر میوانه‌کان

کرد.

(«مَاعَتَمَ أَنْ وَقَفَ بِنَا»): زۆری بینه‌جوو،

خاوه‌خاوینه‌کرد که وه‌ستانینی.

(«حَمَلَ عَلَيْهِمْ هَمَا عَتَمَ»): په‌لاماریدان و

خۆی دوانه‌خست و خاوه‌خاوینه‌کرد.

(أَعْتَمَ - قَرَى الضَّيْفِ): خاوه‌خاوی له‌

پیشوازی میوانه‌کاندا کرد/ خۆی دواخست.

(-حَاجَتُهُ): پیداوپیستییه‌که‌ی بۆ دواخست.

(-الْحَاجَةُ): پیداوپیستییه‌که‌ی دواکه‌وت و سستی

تیدا کرا.

(-الرَّجُلُ): که‌وته تاریکیه‌یوه یان به‌ تاریکی

رۆپشت.

(-تِ النَّاقَةِ): میخوشتره‌که درمنگ و به‌

تاریکی یان شیوان دۆشراو.

(-اللَّيْلُ): به‌شیکی شه‌و تیپه‌ری.

(إِسْتَعْتَمَ - الرَّجُلُ): خاوه‌خاوی پیکرد یان

به‌دواکه‌وتوویدانا.

(- النِّعَمَ): دۆشینه‌که‌ی دواخست.

(تِ النَّاقَةِ): نیواره درمنگ/ شه‌وداهات نه‌وسا.

میخوشتره‌که دۆشراو.

(أَلْعَتَمَةُ): ۱- خاوه‌خاوکردن ۲- سییه‌کی

پیشه‌وه‌ی شه‌و ۲- تاریکی هه‌موو شه‌و.

(العَاتِمَ (م) عَاتِمَةٌ (فأ): خاوه‌کر/

خۆدرمىڭگىستوو/ خۆدواخستوو.

(جاءنا ضيف عاتيم): ميوانىكمان بۇ ھات
درمىڭگانىك و سەرمەتايشەمۇ.

(النجوم العاتيمات): نەستىرەمگەلىك كە لەمبەر
تۆزى ناسمان رووناككيان دەرئەكەمۇيت و
ديارنەمىن.

(العتوم): مېخوشترى، كە تا تاريك دانەمىت
شېردانەمەت.

(العتومة): مېخوشترى فرەشىر.

(العتام): خاوخاوكەر/ خۆدواخەر.

(رجل مغمم القري): پياۋىكە خاۋ بەلای
ميوانەمۇ دەجىت.

۲- (العتم والعتن ن): دەرەختى زەمبەتوئە
كىۋىلە.

الملحق:

عتم: (العتيم): تاريككردن/ رووناككېرىن/
چراكوژاندنەمۇ لە جەنگدا چراكوژاندنەمۇ
رووناككېرىن بۇ سەرلېشىۋانى دوژمەن و
نەھىلرېت زيان بگەمەنىت.

عتن: (عتن- ه إلى السجن. عتناً): بە پال و
بە زۆر بۇ بەندىخانەمېرد.

(أعتن على غريمه): توند لەگەل
قەرزارمكەيدا جوۋلايەمۇ نازارېدايە.

(العائن والعئون ج) عتُن: توندورەق/
بەزەمروزمەند.

(العائن- من الرجال): پياۋى بەھەلمەت و

زەمروزمەنگ.

عتە: ۱- (عتيه وعتيه. عتها وعتها وعتاه
وعتاه وعتاه وعتاه): ۱-ئاۋمىز سوۋوكبوو/
كەمەنەقالبوو ۲-شېتۆكە بوو.

(معتوه ومعتيه وعتاهيه): شېتۆكە/
مېشكېووت/ كەمناۋمىز.

(تعتيه): اخۋى بېناگاگرد/ خۋى نەزمان
بېشاندا ۲-خۋى شېت بېشاندا.

(-عنه): خۋى لى بېناگاگرد.

(العتاهه) (مص): گومپايى و گەجىيى.

(العتاهه والعتاهيه): گومپايەك كە بە ھۆى
شېتۆكەيى و كەمناۋمىز بېمۇ توشبوۋىت.

۲- (عتيه - في العلم. عتها وعتها وعتاهه
وعتاهيه): شەيداي زانستى بوو و بۆى زۆر
بە پەرۋشبوو.

(عتيه فلان في فلان): زۆر ھەزى لە نازاردانى
ھېسار بوو.

(عتيه ج) عتاه: دەردى سزادانى ئەم نەم
گرتوو.

عتا: عتا. عتوا وعتياً): ۱-لووتبەرزىيەكەى
لە ئەندازە بەدەربوو ۲-ستەمىكرد.

(عات ج) عتاة وعتي: ھېزدارىكى
بېنەندازەمۇ ستەمكار.

(-عن الأدب): پەرۋەردى رەھىتى و مەنەگرتوۋە/
بېرەۋشە.

(العاتي): ستەمكار/ زەھەندە.

(لَيْلِ عَاتٍ): شوموزنگ / شوموکی
نهموسته‌جاو.

(مَلِكِ عَاتٍ): شاهکی دلرفی بیبزمی.
(الْعَيِّي (ج) أَعْتَاء): ازورداری دلرفی
۲-زهمنده.

عتی: (عَتِي عَتِي): جهقه‌له‌که
دمستریژیکرد.
(تَعْتِي. تَعْتِيَا): یاخیبووو ملی نه‌دا/
ناهمرمانییکرد.

عَتَّ: ۱- (عَتَّ-هُ، عَتَّ): پیی لیداگرت.
۲- (عَتَّ- العُتَّةُ. الصوفُ عَتَّأ): مؤرانه‌که
خوریه‌که‌ی خوارد.

(تِ الحَيَّةِ فَلاناً): مارکه فیساریگه‌ست/
پیومیدا ۲-دهمی ماری گمیشتی به‌لام پیومینه‌دا
به‌وه تووکی به‌ریوومه / وه‌ری.

(إِعْتَثَّ- هُ عِرْقُ سَوْءٍ): دهماری خرابیی
نارهمنیی نه‌پیشتی بگانه‌ریی چاکه.
(أَلْعَث (ج) مَضْرَدُ عِثَاثٍ): جوړه ماریکن که
له وشکه‌سالدا په‌کتری ده‌خون.

(الْعَتَاءُ (ج): مار.
(الْعَتَّةُ (ج) عَثَّ وَعُثَّ (ج): مؤرانه‌په‌که که
خوری ونجرونجر دمکاتو ده‌خوات.

۲- (عَثَّ وَعَثَّ- فِي غِنَائِهِ. تَعَثِيًا وَعِثَانًا
وَمُعَانَةً): گوزانییبه‌که‌ی وتو وتهموه/
دوو باره‌میکرده‌وه.

۴- (الْعَتَّةُ- مِنَ النِّسَاءِ (ج) عِثَاثٍ): ۱-ناهرمتی

ریوه‌له ۲-سوکرای ته‌مه‌ل.

(الْعَتَّةُ): ۱-پیریژن ۲-ژنی گه‌وجی زمانبیبسی
ته‌مه‌ل.

عثر: ۱- (عَثَرَ وَعَثِرَ وَعَثَرَ- الفَرَسُ. عَثْرًا
وَعَثِيرًا وَعِثَارًا): هه‌لنووتا / ساتهمیکرد/
سهرسمیدا / هه‌لننگوتو به‌ده‌مدا که‌وت.

(-العِرْقُ): دهمارکه پلیدا.
(«عَثَرَ بِهِمُ الزَّمان»): سهردهم زورداری
به‌رامبهر کردن.

(«عَثَرَ جَدَّهُ»): شانسی نه‌په‌یناو کولولبوو
هه‌وتا.

(عَثَرَ-هُ): سهرسمی پلیدا / هه‌لینووتاند/
ساتهمی پیکردو به‌زمویدادا.

(أَعَثَرَ-هُ): هه‌لینووتاندو به‌زمویدادا.
(-بِهِ عِنْدَ الْأَمِيرِ): لای میر خرابه‌یگوتو
ره‌شیکرد.

(تَعَثَّرَ- الرَّجُلُ وَالْفَرَسُ وَالْجَدُّ): پیاومکه
هه‌لنووتو که‌وت نه‌سپه‌که هه‌لنووت/
سهرسمیداو که‌وت شانسه‌که نه‌په‌یناو که‌وت.

(-لِسَانَهُ): زمانی ته‌ته‌له‌میکرد.
(الْعَثْرَةُ (ج) عَثْرَاتٍ): ۱-نووجدان/
سهرسمدان / ره‌تیردن و که‌وتن ۲-هه‌لخلیسکان

یان گونا‌هکردن ۲-جیهادو جه‌نگ / بو خودا
شهرکردن و جه‌نگین چونکه جه‌نگ نو‌جدان و
هه‌لخلیسکانی زوره.

(العاشور (ج) عَوَاشِرُ وَعَوَاشِرُ): ۱-جالیی

راوکردنی شیر ۲-چالآو/ بیر.
 (الْعَائُورُ وَالْعِنَارُ): ۱-هۆی (ههلهنگوتن/
 نوچدان/ ههلهخلیسکان ۲-خرابه/ بهدی
 ۲-وهی و گرفتاری ۴-فهوتگه.
 («قد وقع في عانور شر»): كهوته فهوتگه
 خرابه به كهوه/ گرفتار بوو.
 (الْعَنُورُ): كهسیكه نووج زور بدات و بكهویت.
 ۲-(عَنَرٌ - عَلَى السِّرِّ وَغَيْرِهِ. عَثْرًا وَعُثُورًا):
 به نهینیه كه یان شته كه یزانی/ بو
 دهر كهوت.
 (أَعْتَرَهُ عَلَى السِّرِّ وَغَيْرِهِ): نهینیه كه یان
 شتیرتی بو دهر خست و لا درکاند.
 (-هُ عَلَى اصْحَابِهِ): هاوری کانی پیشانداو
 رانوما یکرد.
 (الْعَثِيرُ وَالْعَثِيرُ وَالْعَيْثِرُ): پاشماوهی شارراوه،
 شوینه واری شارراوه.
 ۲-(الْعَثْرُ) (ح): ۱-شا ههلو.
 الْعَثْرُ وَالْعَثْرُ: درؤ.
 (الْعَثِيرُ): خوله به تانی و توؤز/ گهرد.
 عَثِقُ: الْعَثْقُولُ (ز): هیشووی مؤز.
 عَثَكُ: ۱-(عَثَلٌ - الْهُدَجُ): كهژاومكهی به
 گولنكه رازاندموه.
 (-الْعِذْقُ): چله به لدارمكه هیشووی زور
 پیومبوو.
 (الْعَثْقُولُ وَالْعِشْكَالُ) (ج) عَثَاكَيْلُ (ز):
 هیشووی خورماو تری و مؤزو شتیر.

(الْعَثْقُولَةُ (ج) عَثَاكَيْلُ): ۱-هیشووی تری و
 خورماو شتیر ۲-گولنكه و ریشوو كه بو
 جوانی پیومده كریت و بادهیشه كینیته وه.
 ۲-(عَثَلٌ - الرَّجُلُ): له راگردندا پیی
 قورسبوو.
 عَثَلٌ: (عَثَلٌ - ت يَدُهُ. عَثَلًا): دهستی خوار
 گیرایه وه.
 (عَثَلٌ - الشَّيْءُ. عَثَلًا): شته كه زورو نهستوورو
 قه به بوو.
 (عَثَلٌ وَعَثَلٌ): زورو نهستوورو قه به.
 الْعَثُولُ (ج) عَثَلٌ: كهوج.
 (الْعِثُولُ): تووکیکی زوری سهرو لهش.
 (-مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی رمقی قسه نه زانی
 وشك.
 (الْعَثِيلُ) (ح): نیرمه متیار.
 عَثَمٌ: ۱-(عَثَمَ الْعِظْمَ الْمَكْسُورَ): نیسقانه كه
 خراب و خوار گیرایه وه.
 (-الْعِظْمُ): نیسقانه كهی خوار گرته وه.
 ۲-(أَعْتَمَ - بِهِ): بهستی پیبه ست و سوودی
 لیومرگرت.
 (-بِيَدِهِ): به دهستی ناماژمیکرد.
 ۲-(الْعَيْثُومُ) (ح): ۱-كه متیار ۲-(ح) فیل/ نیرو
 من.
 (الْعَيْثُمِيُّ) (ح): كه ره كیوی.
 (الْعَثْمَانُ) (ح): ۱-به چكه چیرگ ۲-(ح) مار
 ۲-توله مار.

راوکردنی شیر ۲-چالآو/ بیر.
 (الْعَائُورُ وَالْعِنَارُ): ۱-هۆی (ههلهنگوتن/
 نوچدان/ ههلهخلیسکان ۲-خرابه/ بهدی
 ۲-وهی و گرفتاری ۴-فهوتگه.
 («قد وقع في عانور شر»): كهوته فهوتگه
 خرابه به كهوه/ گرفتار بوو.
 (الْعَنُورُ): كهسیكه نووج زور بدات و بكهویت.
 ۲-(عَنَرٌ - عَلَى السِّرِّ وَغَيْرِهِ. عَثْرًا وَعُثُورًا):
 به نهینیه كه یان شته كه یزانی/ بو
 دهر كهوت.
 (أَعْتَرَهُ عَلَى السِّرِّ وَغَيْرِهِ): نهینیه كه یان
 شتیرتی بو دهر خست و لا درکاند.
 (-هُ عَلَى اصْحَابِهِ): هاوری کانی پیشانداو
 رانوما یکرد.
 (الْعَثِيرُ وَالْعَثِيرُ وَالْعَيْثِرُ): پاشماوهی شارراوه،
 شوینه واری شارراوه.
 ۲-(الْعَثْرُ) (ح): ۱-شا ههلو.
 الْعَثْرُ وَالْعَثْرُ: درؤ.
 (الْعَثِيرُ): خوله به تانی و توؤز/ گهرد.
 عَثِقُ: الْعَثْقُولُ (ز): هیشووی مؤز.
 عَثَكُ: ۱-(عَثَلٌ - الْهُدَجُ): كهژاومكهی به
 گولنكه رازاندموه.
 (-الْعِذْقُ): چله به لدارمكه هیشووی زور
 پیومبوو.
 (الْعَثْقُولُ وَالْعِشْكَالُ) (ج) عَثَاكَيْلُ (ز):
 هیشووی خورماو تری و مؤزو شتیر.

عش: ۱- (عَشَنَ - فِي الْجَبَلِ عَشْنَا وَعُثَانَا وَعُثُونَا): به‌گیومکه‌دا سهرکه‌وت.
 ۲- (عَشَنَ - الثَّوْبَ. عَشْنَا وَعُثَانَا وَعُثُونَا): بونی خوُشی به‌جله‌که‌دا کرد.
 (عَشَنَ - تِ النَّارِ): ناگرمه‌که دووکه‌لیکرد.
 (عَشَنَ - الثَّوْبَ عَشْنَا): به‌رگه‌که بونیدایه‌وه.
 (عَشَنَ - الثَّوْبَ): بونی خوُشی به‌جله‌که‌دا کرد.
 (- تِ النَّارِ): ناگرمه‌که دووکه‌لیکرد.
 («عَشَنَ عَلَى الْقَوْمِ»): خراپه‌و گهنیی له نیوانیاندا چاند.
 (تَعَشَّنَ): ۱- بونی خوُشبوو ۲- تووشی خراپه‌و گهنیی بوو.
 (الْعُثَانُ) (مص) (ج) عَوَاشِنَ وَالْعُثْنُ): ۱- دووکه‌ل ۲- تُوُز/ گهرد.
 (العِثْنُ وَالْمَعْثُونُ): خواردنی ناخوُشی دووکه‌لاوی.
 ۲- (العِثْنُ): سامان و دارا باش هه‌لسووړین ۲- به‌تمه‌نگه‌وه‌هاتووی سامان و دارا.
 (الْعُثْنُونَ (ج) عَثَانِينَ): ریش.
 (- مِنْ الْمَطَرِ أَوْ الرِّيحِ): سهرمتای باران یان هی هه‌لکردنی با.
 (الْعُثْنُ) (مضغ): ریشخه‌ملیو/ ریشپان و گه‌وره.
 عشا: (عَشَا وَعَشَى وَعَشِيَ. عَشُوا وَعَشِيَا وَعَثِيَانَا): له‌کفرو گهنیی و پیاوخرابی و فیزدا له‌ئهن‌دازه (دمرچوو/ به‌دمربوو).
 (عَاثُ): پیاوخرابیکی کفرکه‌ری بوگهنی لووتبه‌رزی بیئهن‌دازه.
 (الْعَثْوَةُ (ج) عِثُ): هژی درپژی تا به‌رمکه‌ی لووت.
 (الْأَعْثَى): ۱- رینگ رهمش‌تاله ۲- گه‌وج ۲- قَرْنُ/ قَرَزُور.
 عج: ۱- (عَجَّ. عَجَّأً وَعَجِجًا): هاواریکردو دمنگی به‌رزکرده‌وه/ هیزانندی.
 (- النَّاقَةَ): وه‌حه‌ی له‌می‌حوشترمه‌که کردو پیی وت وه‌حه‌وه‌حه (بو‌دهرکردنه).
 (الْعَجَاجُ): گه‌وج.
 (عَجَاجَةٌ): گه‌وجیک.
 (الْعَجَاجُ): مروُفی خوپیری و به‌ره‌لای ناو خه‌لک/ ههرچی و به‌رچی.
 (الْعَجَاجَةُ): ۱- خوپیری و به‌ره‌لا/ ههرچی و به‌رچی ۲- گه‌له‌حوشتریکی بی‌شومار.
 («لَبَدَّ عَجَاجَتَهُ»): وازی له‌وه‌هینا که تیایدا بوو.
 (لَفَّ عَجَاجَتَهُ عَلَيْهِمُ): شالای بو‌بردن/ هه‌لیکوتایه‌ سهریان.
 ۲- (عَجَّ - تِ الرِّيحِ. عَجَّأً وَعَجِجًا): با توند بوو گهردو توُزی هه‌ستاند.
 (عَجَّ - الْغُبَارُ): توُزی ورووژاندو هه‌ستاند.
 (- الْبَيْتَ مِنَ الدُّخَانِ فَتَعَجَّجَ): ماله‌که‌ی پر له‌دووکه‌لکرد. ماله‌که له‌دووکه‌ل پربوو.

عش: ۱- (عَشَنَ - فِي الْجَبَلِ عَشْنَا وَعُثَانَا وَعُثُونَا): به‌گیومکه‌دا سهرکه‌وت.
 ۲- (عَشَنَ - الثَّوْبَ. عَشْنَا وَعُثَانَا وَعُثُونَا): بونی خوُشی به‌جله‌که‌دا کرد.
 (عَشَنَ - تِ النَّارِ): ناگرمه‌که دووکه‌لیکرد.
 (عَشَنَ - الثَّوْبَ عَشْنَا): به‌رگه‌که بونیدایه‌وه.
 (عَشَنَ - الثَّوْبَ): بونی خوُشی به‌جله‌که‌دا کرد.
 (- تِ النَّارِ): ناگرمه‌که دووکه‌لیکرد.
 («عَشَنَ عَلَى الْقَوْمِ»): خراپه‌و گهنیی له نیوانیاندا چاند.
 (تَعَشَّنَ): ۱- بونی خوُشبوو ۲- تووشی خراپه‌و گهنیی بوو.
 (الْعُثَانُ) (مص) (ج) عَوَاشِنَ وَالْعُثْنُ): ۱- دووکه‌ل ۲- تُوُز/ گهرد.
 (العِثْنُ وَالْمَعْثُونُ): خواردنی ناخوُشی دووکه‌لاوی.
 ۲- (العِثْنُ): سامان و دارا باش هه‌لسووړین ۲- به‌تمه‌نگه‌وه‌هاتووی سامان و دارا.
 (الْعُثْنُونَ (ج) عَثَانِينَ): ریش.
 (- مِنْ الْمَطَرِ أَوْ الرِّيحِ): سهرمتای باران یان هی هه‌لکردنی با.
 (الْعُثْنُ) (مضغ): ریشخه‌ملیو/ ریشپان و گه‌وره.
 عشا: (عَشَا وَعَشَى وَعَشِيَ. عَشُوا وَعَشِيَا وَعَثِيَانَا): له‌کفرو گهنیی و پیاوخرابی و

(أَعَجَّتِ الرَّيْحُ): با که تونديکردو تۆزى
هستاند.

(الْعَجَاجُ): ۱-تۆز/ گەرد ۲-دووگەل.

(عَجَاجَةٌ): تۆزىك/ گەردىك ۲-دووگەلىك.

(الْعَجَاجُ): ۱-تۆزەلسىن ۲-دووگەلەلسىن.

(يَوْمَ عَجَاجٍ): رۆزى تۆزبارىن.

(رِيحٌ مَعَاجِجٍ): بايمكى تۆزاوى/ گەرد
هەلسىن.

۳-(الْعُجَّةُ) (ط): هىلكەو رۆنى بە ئارد.

۴-(عَجَجَ عَجَجَةً): كەردى بە (شاتەشات/
شېرەشېر/ ھاتو ھاوار/ قىژمەقىژ/ زىكەزىك/
دەنگەدەنگ.

(الْعَجَاجُ): شاتەشاتكەر/ شېرەشېرکەر/
قىژمەقىژكەر.

(الْعَجَجَةَ (مص) عَجَاجٍ): ھاوار ھاوار/
قىژمەقىژ/ شاتەشات/ زىكەزىك.

۵-(الْعَجَاجُ-مِنَ الْخَيْلِ): ۱-ئەسپى رەسەن
۲-بەتەمەن/ پىر.

عَجِبَ: ۱-(عَجِبَ-مِنَ الْأَمْرِ وَلَهُ عَجَبًا): سەرى
لە كارمكە سورما/ سەرى لە كارمكە ھات.

(-إِلَيْهِ): پەسەندىکرد/ خۇشيوست/ دلى
تىچوو.

(عَجِبَ وَأَعْجَبَ-هُ): سەرسامىکرد/ سەرى
لەيسورمان/ ۱-۵: ھەپسەندى.

(أَعْجَبَ-بِالشَّيْءِ): شتەكەى پەسەندىکرد/
بەدلىبوو/ بەدلىدا چوو و خۇشدايە.

(تَعَجَّبَ- مِنْهُ): سەرى لەيسورما/ بەلاپەو
سەرى بوو.

(تَعَجَّبَنِي فَلَانَ): فىسار چۆتە دلمەو
دلى لەيسەندوووم/ بەدلمە.

(إِسْتَعْجَبَ- مِنْهُ): سەرسامىبوو/ ۱-۵
لەيسورما/ سەرى لەيسورما.

(الْعُجَبُ): خۇپەسەندىبوو لە خۇبايىبوون
ھەلنەگەرتنى رەخەنى كەس.

(الْعَجَبُ (ج) أَعْجَابُ): سەرسامى ھەلچوونىكى
دەروونىيە كە بە سەرسامىبوون لە شتىك

يان پىخۇشبوونى شتىك يان قايلنەبوون بە
رەخەنەك كە لەو كەسە بىگەرت ئەو بارە

رەوودەت.
(-مِنَ اللَّهِ): قايلبوونى كارى خودا.

(الْعَجَابُ): ھەپسەن/ سەرسامىبوون/
سەرسورمان.

(عَجَبٌ وَعُجَابٌ وَعَجِيبٌ): (بۇزۇر سەرسورمان
دەوتەرت).

(الْعُجَابُ وَالْعَجِيبُ وَالْعَجَابُ): ئەوھى (زۇر
سەرسورمىنە/ زۇر سەرىو سەمەرىيە).

(الْعُجَبَاءُ): ئەوھى كە لە جوانى يان نەشەرىنى
سەرت لى سورەمەيتىت.

(الْعَجِيبَةُ (ج) عَجَائِبُ وَالْأَعْجُوبَةُ (ج) أَعْجَابُ):
سەرسورمىن/ ھەپسەن/ سەرىلەيتىن.

(رَجُلٌ تَعَجَبَةٌ): پىاويكە شتى سەرى ھەپە.
(الْتَعَجِيبُ = الْعَجَائِبُ): شتەنى سەرىو

سهمره (وشهکه تاکی نییه).

(الْعَجَبُ): ۱-سمرسامبوون/ واقورمان/

حهپهسان ۲-دروون ههستان بۆ شتیک که نهزانیجی دهمبیت/ یان شتی ومهات دیوه.

۲-(أَعْجَبَ - بِنَفْسِهِ): خوی پهسه ندرود به خویدا نازی/ به خوی بایبوو.

(«مَأْعَجَبُهُ بِرَأْيِهِ»): نای که راکه خوی لاپهسه ندمو به خوی دمنانیت.

(الْعُجْبُ): ۱-به خونازین و لهخوبایبوون ۲-هیز/ دهمیه/ لووتبهرزایی.

۳-(الْعُجْبُ (ج) عُجُوبُ): ۱-پایینی/ دوابینی هموو شتیک ۲-بنی کلک.

(الْعَجَبَاءُ - مِنَ النَّيَاقِ): میحوشتری ئهستورو قهبه.

عجد: (الْعَجْدُ وَالْعُجْدُ): ناوکی تری یان کشمیش.

عجر: ۱-(عَجَرَ - عُنْقَهُ. عَجْرًا): ملی (نوشتانهوه/ پیچدا).

(تَعَجَّرَ - بَطْنُهُ): ورگی لهبهر قهلهویی و چهوری نیشته سهریه ک و لوجی تیکهوت.

(إِعْتَجَرَ): میزهره که ی/ سمروبهسته که ی پیچداو بهسریهوه بهست.

(-تِ الْمَرَاةِ): ژنهکه سمروپییجی بهست.

(الْأَعْجَرُ (م) عَجْرَاءُ (ج) عَجْرٌ): قهموور.

(الْعَجْرُ): ۱-سمروپییجی ژنانه ۲-سمروبهسته/ میزهر.

الْعَجْرُ: تاریکبوو.

۲-(عَجَرَ - هُ بِالْعَصَا. عَجْرًا): بهدار لییداو شوینه که ی هه لاوسا.

(عَجِرَ. عَجْرًا): قهلهو بوو و ورگی لیها/ ورگنیوو.

(أَعَجَرَ): قهلهوی ورگن.

(عَجَرَ - الْفَرْسُ): ئهسپه که لهسپته بوو.

(الْعَجْرُ (مص): ۱-هه لتوقین ۲-قهباره.

الْعَجْرَةَ (ج) عَجْرٌ: گرئی پمت و داردهست و گرئی دهمارو لهشو شتیت.

(ذَكَرَ عَجْرَهُ وَبُجْرَهُ): خهوش و بهزاره ی دلی هه لرشت و وت.

(الْعُجُورُ) (ن): جۆره کاله که ی.

(الْأَعْجَرُ (م) عَجْرَاءُ (ج) عَجْرٌ): ۱-لهشکه ته ۲-زۆر تیکسپراو.

(الْعَجْرَاءُ): داردهستیک که گرئی تیدا بیت.

۲-(عَجَرَ - عَلَيْهِ بِالسَّيْفِ): به شمشیر شالوی بۆ بردو هه لکیوتایه سمری.

(-القاضي عليه): دادومر نهیهیشت دهست بۆ ماله که ی/ شتهکانی بهریت.

۴-(عَجَرَ - الشَّيْءَ. عَجْرًا): شته که ی هه لقلیشاند.

۵-(عَجَرَ وَعَاجَرَ. عَجْرًا وَعَجْرَانًا): له ترساندا یان لهبهر ههر شتیکیتیر خیرا تپهری و بۆ دهرجوو.

۶-(الْأَعْجَرُ - مِنَ الثَّمَارِ) (عامية) (سریانیة): میوه ی نه به کام/ نه که یوو.

عجز: ۱- (عَجَزَتِ الْمَرْأَةُ عَجُوزًا): ژنهکه بیر بوو.

(عَجَزَ وَعَجَزَ. عَجِزًا وَعَجُوزًا وَعَجِزَانًا وَمَعَجِزًا وَمَعَجِزًا وَمَعَجِزَةً):
ناته وانبوو/ بیتوانابوو/ پهککهوته بوو.

(- عَنِ كَذَا): توانای بهسمر نهو شتهدا
نهشکا.

(«عَجَزَ فَلَانَ عَنِ الْعَمَلِ»): پیربوومو هیزی
کارکردنی نهماوه.

(عاجز): ناتوان/ بیتوانا/ پهککهوته (ج)
عواجز.

(عَجَزَتِ الْمَرْأَةُ): ژنهکه پیر بوو/ بوو به
پیریژن.

(عَجَزَةٌ): ۱- بیتوانایکرد/ پهکیخست/
بیدهسه لاتیکرد ۲- به پهککهوته پیدانا ۲- له
کارمهکه ساردیکردموه/ پهشیمانیکردموه.

(-تِ الْمَرْأَةُ): ژنهکه بوو به پیریژن.
عاجز-ه مُعَاجِزَةً): ۱- درهفتهی نههات
دهسه لاتی بهسمردا نهرویشت ۲- له پیشپرکیدا
پیشیکهوت.

(-الرَّجُلُ): پیاومکه پهکیکهوت/ بیوانا بوو.
(أَعَجَزَهُ): ۱- پهکیخست/ بیتوانایکرد

۲- به پهککهوته پیدانا/ به بیدهسه لاتیدانا.

(-هُ الشَّيْءُ): فریای نهکهوتو دمستی بهسمردا
نهرویشت.

(تَعَجَّرَ): خوی پهککهوته پیشاندا/ له بهرچاو

(أَلْعَجَّارُ): نهوهی گونکه ههویری کال
دهخوات.

(أَلْعَاجِيرُ): گونکه ههویرهمکان.

(أَلْعَجْرُورُ (ج) الْعَاجِيرُ): هیل که با لهسمر
لم دمیکات.

۷- (عَجْرَدٌ هُ): پروتیکردموه.

(تَعَجَّرَدُ): خوی پروتیکردموه.

(مُعَجَّرَدُ): خۆرپوتیکردموه/ پروتیکردموه.

۸- (تَعَجَّرَفُ): ۱- لووتبهرزانه کهوته جرتو
فرت جربنبوو ۲- ملهوورپیکرد/ ستهمیکرد.

(أَلْعَجْرَفَةُ): ۱- لووتبهرزایی و لهخوباییبوون
۲- قسه (نهکولوکی/ رهقیی/ جربنبیی.

(فِي الْجَمَلِ عَجْرَفَةٌ وَعَجْرَفِيَّةٌ فِي الْمَشِيِّ):
حوشترمهکه جربنبهوه له خیرا رویشتندا
جربنبیدمهکات.

(عَجَارِفٌ وَعَجَارِيفٌ - الدَّهْرُ): قهوماوی
روژگارو بهسمرهاتی.

(-المَطْرُ): توندوتیزی باران/ لیزمهکردنی
باران.

۹- (عَجْرَمٌ - الرَّجُلُ): پهلهیکرد/ خیرایکرد.

(أَلْعَجْرَمُ وَالْعُجْرَمُ وَالْعَجَارِمُ): پیاوی رهقو
توند/ سهسهخت.

۱۰- (أَلْعَجْرَمُ (ن): تاوکی خالدار/ جوړه
دموهنیکه کهمدرکهوه گه لا ورده شیوه
هیلهکیه بهرمکهی رهشو ورده له چهند
ولاتیکی خوړه لاتدا دمرویت.

حوشترکه بوو و اتا تووشی زموونیی و
ناره حه تی و سه رشوړی بوو.

(عَجَزُ بَيْتِ الشَّعْرِ): بهشی دوه می دیره
هه لیه سته که.

(أَعْجَازُ النَّخْلِ): بنی دار خورما که.

(الْعُجْرَةُ وَالْعِجْرَةُ): پاشه بهر ه.

(هُوَ عَجْرَةٌ أَبِيهِ وَعَجْرَتُهُ): نهو دوا مندالی
باوکیه تی / نهو پاشه بهر میه.

(وُلِدَ لِعِجْرَةَ): مندالی پیری دایک و
باوکیه تی.

(الْعِجَازُ وَالْعِجَازَةُ): پارچه په که دمکی
شمشیری پی قائمه کړیت.

(الْأَعْجَزُ): کهفه لگه وره، پاشینزل.

(كَيْسُ أَعْجَزَ): توورمه که په کی پری هه لاوساو.

(الْعَجَزَاءُ): منی وشه ی (الْعَجَزُ).

(أَيَّامُ الْعَجُوزِ): برجی پریژن که حهوت روژی
دوایی زستانه جوار روژی دوایی رشمه مییه و
سی روژی شی ده که ویتنه سهرمتای مانگی
نهو روژموه (نازارموه).

(الْمُسْتَقْرَضَاتُ) (عامية): برجی پریژن.

۴- (الْعَجَزُ) (ج) (أَعْجَازُ): شمشیر.

بِنَاتُ الْعَجَزِ: تیر مکان.

(الْعَجَزَاءُ): لی که له که بوو.

(الْعَجُوزُ): ۱- وهی ۲- پاپوړ ۲- پریگه ۴- مهنجه ل

۵- که وان ۶- ناگر ۷- مهرگ ۸- (ن) دارخورما

۹- (ح) میحوشتر ۱۰- ژن یان پیاوی به سالداچوو.

په کی خو ی خست.

(اسْتَعَجَزَ هُ): به بیده سولات و بیتوانا و
بیهیزی بینی.

(الْعَاجِزُ) (ج) عَوَاجِزُ (فا): ۱- په که و ته /
بیهیز / بیتوانا / بیده سولات ۲- پیر.

(إِمْرَأَةٌ عَاجِزٌ = عَاجِزَةٌ): ژنیکی په که و ته.

(تَوَبَّ عَاجِزٌ): جلیکی گورت.

(رَجُلٌ عَجَزٌ وَعَجِزٌ = عَاجِزٌ): په که و ته /
بیهیز.

(الْعَجُوزُ) (ج) عَجُزٌ وَعَاجِزٌ: ۱- نافرمتیکی /
ژنیکی به سالداچوو / پریژن ۲- مهی / که
کونده بیت.

(رَجُلٌ عَجُوزٌ): پیاویکی پری به سالداچوو.

(الْمُعْجِزَةُ) (ج) مُعْجِزَاتُ: بهرچوو / کاریکه که
نااساییه و له توانای مروفا نیه بیکات یان
بیهینیتهدی.

(الْعِجَازُ): کهفته کار / په که و ته هی همیشه می.

۲- (أَعْجَزَ - فِي الْكَلَامِ): نهسته هانه دوا /
پرماناترین و به باشترین شیوه ناخاوتنه که هی
دمیری.

۲- (تَعَجَزَ - البعير): سواری کهفه لی حوشترکه
بوو.

(الْعَجَزُ وَالْعُجْرُ وَالْعِجْرُ وَالْعِجَازُ) (ج)
أَعْجَازُ): دواوهی / پاشه وهی هه موو شتیک و
ته نیک.

(رَكِبَ أَعْجَازَ الْإِبِلِ): سواری پاشووی

(الْمَعْجَاز): رینگه.

(الْعَجُوز): همراسانکراو بهوهی زوری لهگهل بلین و بؤ شتیک/ پرسه بابمتیک پیی لیدابگرن.

عجس: (عَجَس-ه. عَنْ حَاجَتِهِ): نهمیهشت دمستی بگاته پیداو پیستی که هی/ دمستی نایمبهری.

(تَعَجَّسَ): دواکهوت.

(بِالْقَوْمِ): خویشگهلی دواخست.

(ه): راکه ی بوو چکر دموه به لاوازیدانا.

(ه عَنْ حَاجَتِهِ): دمستی نایمبهری و نهمیهشت پیداو پیستی که هی بؤ بیت/ نهمیدایه.
۲-(عَجَسَ - عَلَى الشَّيْءِ عَجْسًا): توند چنگی له شته که گیرکرد.

(الْعُجَسُ وَالْعَجَسُ وَالْعَجَسُ): دمسی که وان.
(الْعُجْسَةُ): ۱- تاریکی شهو ۲- کاتر میزیک شهو.

۲-(تَعَجَّسَ- الْأَمْرَ): دوا ی کارمکه کهوت و سؤراغیکرد.

(الْعُجُوسُ): ۱- ههوریکی قورس، پر ناو ۲- بارانی داگردوو.

عجف: ۱-(عَجَفَ. عُجُوفًا): دمستی له خواردنه که هه لگرت/ تۆرا.

(نَفْسُهُ عَنِ الطَّعَامِ. عَجْفًا وَعُجُوفًا): له خواردنه که کشایه وه تا شهوهی لهگهلیدایه تییر بخوات.

(-عَنْ فُلَانٍ. عَجْفًا وَعُجُوفًا): خوی لیلاداو دوورخسته وه.

(عَجَفَ- نَفْسُهُ عَنِ الطَّعَامِ): دمستی له خواردنه که هه لگرت.

(-الرَّجُلُ): تییری نه خوارد.

۲-(عَجَفَ- عَلَى الْمَرِيضِ عَجْفًا وَعُجُوفًا وَعَجَفَ نَفْسَهُ عَلَى الْمَرِيضِ): له تیمارکردنی نه خوشه که دا دانی به خؤیداگرت/ نارامیگرت.

(-نَفْسُهُ عَلَى فُلَانٍ): له دمستدریژی و خراپه ی کابرادا بهرامبهری دانی به خؤیدا گرت.

(أَعَجَفَ- بِنَفْسِهِ عَلَى الْمَرِيضِ): له دهرمانکردنی نه خوشه که دا (به نارامبوو/ خؤیگرت).

۲-(عَجَفَ- الدَّابَّةَ. عَجْفًا وَعُجُوفًا): ولاخه که هی لاوازگرد.

(عَجِفَ وَعَجِفَ. عَجْفًا): لاواز بوو قه له وییه که هی نه ما/ دامالرا.

(عَجِفَ وَأَعَجِفَ (م) عَجِفَ وَعَجْفَاء (ج) عِجَافٍ): لاواز/ لهر.

(-تِ الْبِلَادِ): ولاته که وشکه پروی گه یشتی/ بارانی لینهباری.

(نَزَلُوا فِي بِلَادِ عِجَافٍ): چوونه ولاتیکی بیباران و وشکه وه.

(أَعَجَفَ- الْقَوْمُ): نازده له کانیان لاواز بوو.

(-الدَّابَّةُ): وِلاخه‌کهی لاواز کرد.

(الْعِجَافُ): کوی وشه‌ی (الْعِجْفَاء) ه به پی پیوهر نییه.

(الْعَجِيفُ (ج) عَجْفَى): لاوازکراو.

(الْتَعْجُفُ): رمنجدان و خوږمتانندن و به‌دگوزمرانیی.

۴- (الْعِجَافُ): ۱-گورژالک ۲-رژژگار.

عجل: ۱- (عَجَلَ. عَجَلًا وَعَجَلَةً): ۱-گوری به‌سته‌وه/ به‌گور بوو ۲- په‌له‌یکرد.

(عَجَلَ بِهِ إِلَيْهِ): بۆ لای په‌له‌یلکرد.

(-الْأَمْرُ): له کارمه‌دا خاوه‌خاوی به‌و کردو خوئی پیشخت.

(عَجَلَ): گورجیوو/ خیرایکرد.

(-ه): ۱-پیشیکه‌وت ۲-هانه‌هانیدا/ تیریکرد.

(-لَهُ مِنَ الثَّمَنِ كَذَا): پیشه‌کیی شتیکی له نرخمه‌میدایه.

(-اللَّحْمُ): به په‌له گوشته‌کهی لینا/ کولاند.

(عَاجَلَ هُ بِذَنْبِهِ مُعَاجَلَةً): همر زوو سزای

گوناهه‌که‌میداو لیینه‌وستا.

(-هُ بِضَرْبِهِ): له لیداندا پیشه‌مستیکرد.

(أَعَجَلَ - هُ): ۱-پیشیکه‌وت ۲-هانیدا.

(-الشيء): شته‌کهی به په‌له خوارد.

(-تِ النَّاقَةِ): می‌خوشترمه‌که به‌چکه‌کهی به نه‌به‌کامی فرییدا.

(تَعَجَّلَ - فِي الْأَمْرِ): په‌له‌ی له کارمه‌دا کرد.

(-الْأَمْرُ): خیرا نه‌نجامدانی کارمه‌کهی گرته

ته‌ستۆ.

(إِسْتَعَجَلَ - هُ): ۱-هانیداو فه‌رمانیدایه زوو کارمه‌که نه‌نجام بدات ۲-پیشیکه‌وت و بۆریدایه‌وه.

(الْعِجْلَةُ (ج) عِجَلٌ وَعِجَالٌ): چه‌رخ/ پیچکه/ همر نامیریک خولی ته‌ومره‌ی هه‌بیته.

(الْعُجْلُ وَالْعُجْلَةُ وَالْعُجَالَةُ): ۱-تاودان/

به‌له‌کردن/ همر شتیک به په‌له نه‌نجامیدریت

۲-خواردنی نامادمکراو ۳-خواردنی نامادمکراوی میوان.

(الْعِجْلَةُ (ج) عَجَلَ عِجَالٌ وَأَعْجَالٌ):

۱-خیرایی/ گورجیی/ په‌له/ نازاگردن/ تاودان/

گورسه‌ندن ۲-سووکیی ۳-نامیری باره‌لگرتن/

چه‌رخبار ۴-پیچکه/ ره‌وره‌وه.

(العَاجِلُ وَالْعَجَلُ وَالْعِجَالُ): ۱-په‌له‌که‌ر/

جابوک/ گورجوگۆل ۲-ئیس‌تا/ ده‌ستوبرد/

زووکردن.

(العَاجِلَةُ): ۱-میی وشه‌ی (العَاجِل) ۲-جیهان/

دنیا.

(العَجْلَانُ (م) عَجَلَى (ج) عَجَالَى وَعَجَالَى

وَعِجَالٌ وَالْعَجِيلُ (ج) عِجَالٌ): په‌له‌که‌ر/

گورج/ خیرا.

(الْعَجُولُ): ۱-مه‌رگ/ مردن ۲-خا‌فرمتی

شپ‌رزه که له ترساندا همر بیته و بچیت

۳-چه‌رگسووتاو.

(الْعَجُولُ (ج) عُجُلٌ): بزپو/ به‌په‌له.

(الْعَجُولُ وَالْعَجَالُ): زور به‌په‌له.

(الْعَجْبَلَةُ وَالْعَجْبَلِيُّ وَالْعَجْبَلِيُّ): (خَيْرًا/

به‌په‌له) رۆیشتن.

(سَارَ الْعَجْبَلِيُّ): به‌په‌له رۆیشت. بئچه‌وانه‌ی

(له‌سه‌رخۆ/ هی‌واش) رۆیشت.

(الْمُعْجَالُ (ج) مَعَاجِيلُ = الْمُعْجِلُ وَالْمُعْجَلُ):

به‌له‌کردوو/ خیرا‌کردوو/ بئشکه‌وتوو.

(إِمْرَأَةٌ مِعْجَالٌ): ژنیکه بئش کاتی مندالبوون

منداله‌که‌ی ده‌بیت.

(مَعَاجِيلُ الطَّرِيقِ): قه‌دبیری رینگاکان، لاری.

(الْمُعْجَلُ): نامیری گور‌حیبیو.

(طَرِيقٌ مُسْتَعْجَلَةٌ): رینگای قه‌دبیر/ کورته

رینگا.

(أَخَذَ مُسْتَعْجَلَةً مِنَ الطَّرِيقِ): رینی

قه‌دبیری‌گرت.

(هَذِهِ مُسْتَعْجَلَاتُ الطَّرِيقِ): نه‌مانه

قه‌دبیر‌مکانی رینگه‌که‌یه که نزیک و کورتی

دمکاته‌وه.

(القَادُومِيَّةُ) (عَامِيَّةُ): کورت‌که‌رموه‌و

نزیک‌که‌رموه‌ی رینگه.

۲- (الْعَجَلُ (ج) عُجُولٌ وَعِجْلَةٌ وَعِجَالٌ (ح):

گوپرمکه.

(الْعِجْلَةُ (ج) عِجْلٌ وَعِجَالٌ (ح) گوپرمکه

مئچکه.

(الْعِجْلَةُ (ج) عَجَلٌ وَعِجَالٌ وَأَعْجَالٌ): هورو

هوره‌رەش.

(الْعَجْبُولُ (ج) عَجَابِيلُ (ح): گوپرمکه/

گۆلك.

عجم: ۱- (عَجِمَ الْعُودَ. عَجِمًا وَعُجُومًا): دانی

به‌چیلکه‌که‌دا نا تا بزانی‌ت رهمه‌ یان نهرمه.

(-السَّيْفُ): شمشیر‌مه‌که‌ی بۆ تاقیر‌دنه‌وه

هه‌لسوو‌راند.

(-الشيءُ): شته‌که‌ی تاقیر‌دنه‌وه.

(عَاجِمٌ (ج) عَجِمٌ): نه‌زموونگه‌ر/

تاقیه‌که‌رموه.

(-تَهُ الْأُمُورُ): کارو رۆژان به‌ نه‌زموونیا‌نکرد/

قالیا‌نکرد.

(«مَاعَجَمْتُهُ عَيْنِي مُنْذُ كَذَا»): له‌و ده‌مه‌وه

چاو‌م به‌ر‌چاوی نه‌که‌وتوو.

(عَاجِمٌ-ه): تاقیر‌دنه‌وه.

(«عَاجَمْتُ الْأُمُورَ وَعَاجَمْتَنِي»): کار‌مه‌کانم

تاقیر‌دنه‌وه‌و نه‌ویش تاقیر‌دنه‌وه‌و

ده‌ریه‌ینام و قالیکردم.

(الْعَجْمَةُ (ج) عَجَمَاتُ): جارێک تاقیر‌دنه‌وه‌و/

نه‌زموونیک.

(العَوَاجِمُ): دانه‌کان.

(عَاجِمَةٌ): دانێک.

(رَجُلٌ صُلْبٌ الْمُعْجَمِ): پیاوێکه. تاقیر‌دنه‌وه‌ی

گرانه.

۲- (عَجِمَ- الْكِتَابَ أَوْ الْحَرْفَ. عَجِمًا):

نوو‌سینه‌که‌ یا کتیبه‌که‌ یان بیتکه‌ی

بهندار‌کرد/ پنتی خسته‌ سه‌ر.

(إِعْجَمَ - عَلَيْهِ الْكَلَامُ): دهمی تیکهل و بیکه لبوو، قسهی بؤ نه هات.

(إِسْتَعْجَمَ): قسهی بؤ نه کراو نهیتوانی و بیدمنگبوو.

(- الْقِرَاءَةُ): نهیتوانی بخوینیه وه.

(- عَلَيْهِ الْكَلَامُ): ناخاوتنه کهی لاگران بوو تئینه گه پشت. ناروونبوو.

(أَلْعَجَمُ): ناعمره بی.

(العجم): ۱- لاوهی عمره ب/ نهوهی که عمره ب نه بیئت بویه و ناو نراون بؤ عمره ب زمانه که میان بیگانیه و تئیناگه ن ۲ هارس ۳- ولاتی هارس.

(الأعجام = العجم): لاوهی عمره ب.

(أَلْعَجْمَةُ وَالْعَجْمَةُ): نادیاریی / نالؤزیی /

نئیلی ۲- ناروونی و نالؤزیی ناخاوتن و ابیئت که تئینه گه ن.

(أَلْعَجَمُ (ج) أَعْجَمُونَ وَأَعْجِمُ): که سیک

که عمره ب نه بیئت و به عمره بییه کی ناته و او قسه بکات ۲- عمره بییک که ناخاوتنه کهی

ناروون و ناته و او بیئت گهرچی به عمره بی بدویت ۲- لال.

(أَلْعَجْمَاءُ (ج) عَجْمَاوَاتُ): ۱- میی وشه ی

(أَلْعَجْمُ): ۲- چوارپی.

(أَلْعَجْمِيُّ وَالْعَجْمِيُّ): نهوهی که ره گمزی

عمره ب نه بیئت یان سر به ناعمره ب بیئت.

(بَابُ مُعْجَمٍ): دمرگایه کی داخراو.

۴- (أَلْعَجْمُ وَالْعُجْمُ): بنی کلک / کلینچک.

(عَجَمٌ وَأَعْجَمٌ - الْكِتَابُ) (ضد): نادیاریی

نووسینه کهی لابرده به وهی پنتی خسته سهرو

سهرو بؤری بؤ کرد یان لیکیدایه وه ۲- کتیه که

یان نوسراومه کی بیپنت و سهرو بؤر نووسی و

وانه بوو باش بخوینریته وه و تئینگه ن.

(أَلْعَجَمُ): ۱- چاوگی میمی ۲- فهرهنگ (له

بنچینه دا له روونکردنه وه و لیکدانه وهی وشه و

ناخاوتن و نوسراومه هاتوه).

(حُرُوفُ الْمُعْجَمِ): نهلف و بیی عمره بی.

۲- (عَجَمٌ - الْكِتَابُ. عَجْمًا): له خویندنه وهی

کتیه که دا باش بیته کانی نه خویندنه وه و

دمر نه هینا.

(عَجْمٌ. عُجْمَةٌ): زمانه کهی پاک نه بوو.

(أَعْجَمُ (م) عَجْمَاءُ (ج) عُجْمٌ عَجَمٌ - الْكِتَابُ):

که سیکه زمانه کهی پاک نه بیئت کتیه کهی

نارمه وان خویندنه وه، به بیی سهرو بؤر

نه یخویندنه وه. (ضد): کتیه کهی به رموانیی و

به بیی سهرو بؤر خویندنه وه.

(أَعْجَمٌ - الْكِتَابُ) (ضد): ۱- کتیه به کهی

نارمه وان خویندنه وه (ضد) ۲- کتیه کهی رموان

خویندنه وه.

(- الْكَلَامُ): ناخاوتنه کهی نارمه وان کرد.

(- الْبَابُ): دمرگایه کی داخست.

(تَعَاَجَمٌ - الرَّجُلُ): خوی گوری و زمانی خوی

نارمه وان کرد.

(- الْقَوْمُ): خویان شاردنه وه و نکرد.

(الْعَجَمِ وَالْعُجَامِ): ناوکه خورما.

(عَجْمَةٌ وَعُجَامَةٌ): ناوکه خورمايهك ۲-

همرچی له ناو میوهو شتیگدا بیئت که نهو شته بخوریئت وهك ناوکی میوژ.

(الْعَجْمَةُ (ج) عَجَمَات): تاویری سهخت.

(الْعَجْمَةُ وَالْعِجْمَةُ): لسی که له که مبووی بهیه گداچوو.

(الْعَجْمَةُ): دارخورمايهك که له ناوکه خورما دمرهاتی بیئت.

(الْعَجْمَاء): خاکه لمیک که درهختی تیدانه بیئت.

(الْعَجَام) (ح): شهشه مه کوپره می گهوره.

عجن: ۱- (عَجَنَ - الدَّقِيقَ عَجْنًا): ناردمگهی کرد به ههویرو شیلا.

(تَعَجَّنَ - الشَّيْءُ): شته که بوو به ههویر.

(إِعْتَجَنَ - الدَّقِيقَ): ناردمگهی کرد به ههویرو شیلا.

(-فُلَانٌ): ههویری دمستگیر بوو یان کری یان بهیدا کرد.

(العَجِين (ج) عُجْن): ههویر.

(الْعَجِينَةُ): گونکه ههویریک.

الْعَجِنَ وَالْعِجْنَةَ: تهشتی ههویر شیلان / نهوی ههویری تیدا دمشیلر بیئت.

۲- (عَجَنَ - عَلَى الْعَصَا. عَجْنًا): خوی بهسمر گۆچانه که دا.

(-الرَّجُلُ): لهبهر پیری یان لهشورسی

دمستی دادا نهوسا ههستا.

(عَاجِن (ج) عُجْن): بو ههستان دمستداداو یك

که لهبهر پیری یان قورسی لهشی بیئت.

(فُلَانٌ عَجِنٌ وَخَبِرٌ): پیرو بهککهوته بوو.

(أَعَجَنَ - الرَّجُلُ): پیر بوو بهدمستدادان ههستا.

(الْعَجَان): ههویر شیلا چاك.

(الْعَجِين (ج) عُجْن): شلهپهته و نامرد.

(الْعُجْن): ژن و پیای شلهپهته بووده له و نامرد.

(الْعَجِينَةُ): نامرد.

۲- (عَجِنَتِ النَّاقَةُ): میحوشترمه که زور قهلهوو خرتبوو.

(الْعَجِين (م) عَجِنَةٌ مِنَ الْجَمَالِ): حوشتری

زور قهلهوو بهزارو تیکمسراو.

(الْعَجْنَاء): نهو پیری قهلهوی / له قهلهویدا دراو.

۴- (عَاجِنَةُ - الْمَكَانُ): ناومراستی شوینه که.

الْعَجَان: ۱- این / فنگ ۲- مل.

(الْعَجَان): گهوج.

(الْعَجْنَاء): میحوشتری که مشیر.

(الْعَجِينَةُ): ۱- گهوج ۲- کومه له خهلك.

الملحق:

عجن: (الْمَعْجُون (ج) مَعْجِين): ههویرهك

تیکه لهیه که که وهك ههویر شله له پزیشکیداو

لهخۆ جوانکردنداو له پیشه سازیداو گه لیک

بواریتدا به کار دیت.

(معجون الأسنان): هه ویره کی دان:
هه ویره کی کییمیاییه بو پاک کردنه وهی
دانه.

عجا: ۱- (عجاءت الأم الولد): دایکه که درمنگ
شیری به کوربه که میداو له کاتی خویدا نه میدایه
۲- ماستیدایه.

(ه اللین): ماستیدایه یان شیریدایه.

(عجا وعاجی- الولد): ۱- شیری ژنیکیتری دایه
۲- شیری نه دایه و خواردنیتری دایه.

(عجی- الصبی عجی): به شتیر خلا فاندی و
شیری نه دایه.

(العجاوة والعجاوة والعجاوة): شیریکه له بری
شیری دایکی به منداله هه تیه که دمدریت.

(العجی (م) عجیة عجایا): به چکه ی
بیدایکی حوشترو کوربه ی بیدایک به شیریت
به خیو دمکریت.

(العجی (م) عجیة (ج) عجایا وعجایا):
مندالیک که له شیر برابیه وهه به شتیر
به خیو بکریت.

۲- (عجا- البعیر. عجوا): حوشرمه که یاخیبوو
دهمی که فیچه ندو در بوو.

(- فلان فاه): فیسار ده میگردم وه.

(عجا وعجی- وجهه): رووی و مرگپراو
خواریکردم وه.

۲- (العجاوة والعجاوة): خورما به

ناوکه که میه وه.

(عجوة) (عامیة): ناوکه خورما.

(عجی عجی- ت المرأة صبیها. عجیا): شیری
به منداله که میدا.

العجایة والعجایة (ج) عجی وعجی وعجایا:
۱- دمنکه خورما به ناوکه که میه وه ۲- هه موو
دهماریک که له لای مچکه کی و لآخه که وه
بییت.

عد: ۱- (عد- الشيء عداً وتعداداً):
۱- شته که ی نامارگرد/ ژمارد ۲- وایزانی/
وایدانا/ قهیلاندی.

(عدت زیداً صادقاً): زمیدم (به راستگو
زانی/ له قه له مدا).

(عد- المیت): چاکه و پیامتی مردوو ه که ی
ژماردو پیداه لدا.

(- الشيء): ۱- شته که ی ژمارد ۲- به ژمارده
داینا.

(عاد- الشيء القوم. عداداً ومُعادَةً):
شته که یان به یه کسان ی له نیوان خو یاندا
به شگردو به شیکردن.

(تعدّد وتعداد): ژمارمیان زورتر بوو.

(هُم يَتَعَدَّدُونَ وَيَتَعَادُونَ عَلَى الْأَلْفِ):
نهوان له همزار کهس زورترن.

(اعتد): ژمیراوهو جهند دانه یه که.

(هذا شيء لا يُعْتَد بِهِ): نه مه شتیکه
هینده نییهو به تمنگیه وه نایهن/ ناوری

(العدد السالب أو السلبی): نومیه که

نیشانهای (-) له پيشهوه بیت.

(العدد التخيلي أو الوهمي) (ع ج): عدد

مثل ب+ ج ن حيث (ب ج) جريان و (ن)

جنر (- التوبيعي): ژماره‌ی خيالی يان

ناديار. ژماره‌یه‌که. وهك (ب+ ج ن) كاتيك

(ب ج) جهبری دمبن و (ن) رمگی دوجای

(۱-) دمبیت.

(العدد قيمة العدد المطلقة أو الحسابية:

قيمته مجرداً من الاشارة مثل، ٤ في + ٤ أو -

٤): بايه‌خی رووتی ژماره‌که يان به ژميرمبی:

بايه‌خی رووتیه‌تی که به‌بن نيشانه دمبیت

وهك ٤ له (٤+) دا يان له (٤-) دا.

(الأعداد المتناظران أو المتقابلان (ع ج) هما

عددان لهما قيمة حسابية واحدة ويختلفان

بالاشارة (٥+) و (٥-): دوو ژماره‌ی هاوچن

يان بهرامبر (ع ج): نهو دوو ژماره‌یه‌ن که

یه‌ك بايه‌خی نرخی ژماره‌یيان هه‌یه‌و له

نیشانها د جيان وهك (٥+) و (٥-).

(العددان الاوليان فيما بينهما: ليس لهما

قاسم صحيح مشترك مثل (٤) و (٩): دوو

ژماره‌ی سه‌رم‌تایی نهو دوو ژماره‌یيان که

به‌رکه‌وته‌یه‌کی ته‌واوی هاو به‌شيان نيه‌ه وهك

(٤) و (٩).

(الأعداد المتباينة عند العرب لا يعدها معاً كسر

أو صحيح والا فهي مشتركة): ژماره جياوازمكان

لینادریته‌وه.

(«إِعْتَدَ الْأَمْرَ تِجَارَةً»): کارمه‌ی به‌بازرگانیه‌ی

زانی و وای بؤ جوو.

(«إِعْتَدَ بِنَفْسِهِ»): پشتی به‌خوی به‌ست.

أَلْعَدَدُ (ج) أَعْدَادُ: ١-ژماردن/ سه‌رم‌ژمیرکردن/

نامار/ ژماره.

(أَلْعُدُودُ): ژمیردراو.

(أَلْعَدَدُ - مِنَ الْإِنْسَانِ): ته‌مه‌نی ژمیردراوی

مرؤف.

(أَلْعَدَدُ الصَّحِيحُ) (ع ج): ژماره‌ی ته‌واو وهك

١، ٢، ٣ وشه‌ی (العدد) واتا ژماره‌ی ته‌واو

ه‌مروه‌ها به‌واتای (به‌که) دیت.

(ثَلَاثَةٌ مِنَ الْعَدَدِ): سن/ ژماره‌ی سن/ ژماره‌ی

ته‌واو، دمه‌وتريت: (أَلْعَدَدُ الزَّوْجِ أَوْ الْمَزْدُوجِ):

نه‌ومیه که به‌سه‌ر (٢) دا دابه‌شبیته‌و هیه‌ی

نه‌مینیتیه‌وه. وهك ٤، ١٢.

(أَلْعَدَدُ الْفُرْدِ أَوْ الْفُرْدِي): نه‌ومیه

که پیچه‌وانه‌ی ژماره‌ی ته‌واو بیت به

دابه‌شکردنه‌که به‌سه‌ر (٢) دا بیمینیتیه‌وه.

(أَلْعَدَدُ الْأُولَى أَوْ الْأَوَّلِ أَوْ الْأَصْلِي): نه‌ومیه که

ه‌ر به‌سه‌ر خویدا به‌سه‌ر به‌کدا دابه‌ش بیته‌

وڪ (١١) (١٣).

(أَلْعَدَدُ الْكَسْرِيِّ أَوْ الْكَسْرِ): به‌شیکه‌ی به‌که يان

چهند به‌شیکه‌ی به‌که‌که‌یه وهك $\frac{1}{2}$ ، $\frac{1}{4}$ ،

(أَلْعَدَدُ الْمَوْجِبِ): ژماره‌یه‌که نيشانه‌ی کوی

(+) له‌به‌رده‌مدا بیت.

«هو في عدادِهِم»): ئەو يەككە لەوان.
 (الْعَدَادُ): پېومر / ژمېرېمەر. نامېرېكە بۇ
 پېوانى ماوى رۇيشتوى ئۆتۆمبېل. بۇ
 ژماردەى كارمباى كارگراو يان ناوى كارگراو
 پېشى دەوترېت سەعات يان پېومر.
 (الْعَدَانُ وَالْعِدَانُ) (ج) عَدَدِين): ۱-سەردەمى
 شت و ھەرمتى يان باشترىن سەردەم و ھەرمتى و
 سەرمتاى.
 («كَانَ ذَلِكَ فِي عَدَانَ الشَّبَابِ»): ئەو لە
 ھەرمتى لاويدا بوو.
 («على عَدَانَ ملكه»): لە سەردەم و ھەرمت و
 كاتى دەسەلاتىدا بوو ۲-سەردەى ئاوداشتىن يان
 بارانبارىن (سرىانىيە).
 (الْعَدَدِي): ۱-ژمارمىيى ۲-ئەوى بە ژمارە
 بىرۆشترىت.
 (الْعَدِيدُ (ج) عَدَائِدُ): ۱-ژمارمىيەكى زۆر/
 گەلىك ژمارە ۲-ژمارە.
 («مَا كَثُرَ عَدِيدُهُم»): ئاى كە ژمارمىيان زۆرە
 ۲-ژمېردراو ۴-بەش.
 («هذه الدراهم عديدٌ هذه»): ئەم پارانە
 ھىندەى ئەومىيە.
 (الْعَدِيدُ - مِنَ الْقَوْمِ): ژمارمىيەكى ناو
 خوېشگەل.
 (الْعَدَائِدُ): ميرات و مالى دابەشكراو.
 (الْعَدِيدَةُ): ۱-مىيى وشەى (العيد) ۲-بەش/
 بەركەوت.

لاى عەرمب پېكەموە نازمېردرېن كەرتىن يان
 ژمارەى تەواوبىن ئەگىنا ھاوبەش دەمىن.
 الاعداد الموجهة او الجبرية: اعداد حسابية
 مسبوقة باحدى الاشارتين (+) أو (-)
 ويضم اليها الصفر): ژمارە ناراستەگراومكان
 يان جەبرىيەكان ژمارمىيەكن كە (+) يان (-)
 يان لە پېشەومىيەو سىرىشيان دەخرىتە پال.
 سىرىش يەككە لەو ژمارانە. واتە ئەلىين
 ۶ صفر بهيى ۶.
 العد (ج) اعداد: ناويكى ھەمىشەى ۲-زۆرى
 شت.
 («هذا برض من عدّ»: ئەمە كەمەككە لە
 شتىكى زۆر.
 (العدّة (ج) عدّد): كۆمەل.
 («عندي عدّة كُتُب»): كۆمەلە پەرتووكىكم
 ھمىە / جەمەد كىتېبىكم ھمىە.
 (عِدَّةُ الْمَرَأَةِ): رۆژاننى خەفەتى ژن بۇ
 مېردگىرنەكەى.
 (العداد): ۱-ژماردە ۲-بەخشىن ۳-دەمى مردن
 ۴-رۆژى زىندوووبوونەو/ رۆژى ھەشر
 ۵-نېمچە شىتېيى.
 (العداد - مِنَ الْوَجْع): نەخۆشى و نازارىك كە
 لە نەخۆشەكە نەبىتەومو ناوبەناو لە كاتىكى
 ديارىدا سەرى لىئەلىبات.
 («بِهِ مَرَضٌ عِدَادٌ»): نەخۆشېيەكەى
 بەرىدەدات و لە كاتىكى ديارىدا لىئەلدەداتەو.

العَدَائِدُ: جونیہ کہ کان/ ہاوشانہ کانی یہ کتر.
 ۴- (أَلْعَدَّ): زبپکہی دموجاؤ.
 (أَلْعَدَّ (ج) أَعْدَادُ): (بیریکی/ جلاویکی) کؤنی
 ئاودار.
 الْعِدَادُ- مِنَ الْقَوْسِ: گفہی رئی کاتیک تیرمکہی
 دمرده چیت.
 الملحق:
 عَدَّ: (الإِعْدَادِيّ): نامادمی.
 (عَمَلٌ تَحْضِيرِيّ): کردمیہکی نامادمکاری.
 (التَّعْلِيمُ التَّحْضِيرِيّ فِي بَعْضِ الْبُلْدَانِ):
 قوناغیکسی نامادمکاری خویندنه له نیوان
 سهرمتایی و ناوهندیدا.
 (التَّعْدَادُ): سهرژمیری و نامار.
 (تَعْدَادُ الْأَصْنَافِ): ژماردهی جؤرمگان.
 (تَعْدَادُ السَّكَّانِ): سهرژمیری دانیشتوان که له
 ماوهی دیاریکراودا دمیکن بؤ زانینی ژمارهی
 دانیشتوان.
 (أَلْعِدَاتُ): ناویکی گشتی که لوپهل و نامیرو
 پیداوستی و شتیتره.
 (مُعَدَّاتٌ حَرْبِيَّةٌ): هموو پیداوستیہکی جہنگ.
 عَدْرٌ: ۱- (عَدْرٌ. عَدْرًا وَعُدْرَةٌ): زاتیکرد/ ویرای.
 ۲- (عَدِيرٌ وَاعْتَدَرَ الْمَكَانَ. عَدْرًا): شوینمکہ
 ئاودار بوو/ ناوی زؤر بوو/ ئاومزنیبوو.
 (-المَطْرُ): دایرشته باران.
 (أَلْعُدْرُ وَالْعُدْرُ): لیزمه باران/ شہسته باران/
 رمہیلہ.

(أَيَّامٌ عَدِيدَةٌ) (ج) عَدَائِدُ: رۆژانیکی دیارو
 ژمیردراو/ چہند رۆژیک.
 ۲- (عَدَدٌ- الْمَالُ): داراو سامانی بؤ رۆژی
 تہنگانہ باشہ کہ وتکردو کؤکردموہ.
 (أَعَدَّهُ لِأَمْرٍ): بؤ کاریک نامامیکردو
 ریکیکست.
 (اسْتَعَدَّ لِلْأَمْرِ): بؤ کارمکہ خؤی نامادہ کرد.
 (أَلْعُدَّةُ (ج) عُدَدُ): ۱- نامادمببون/
 خؤسازکردن.
 («كُونُوا عَلَى عُدَّةٍ»): ۱- نامادمبین ۲- نهو
 چہک و نازوو خہو داراییہی بؤ لیتقہومان/
 رۆژانی رهش نامادمتکردووہ.
 («أَخَذَ لِلْأَمْرِ عُدَّتَهُ»): بؤ کارمکہ هموو
 بیویستیہکی داناو نامادہ کرد.
 (عُدَّةُ الْفَرَسِ): کہ لوپهلی چارموی وهک زین و
 جل.
 (عُدَّةُ الْبِنَاءِ وَالنَّجَارِ وَغَيْرِهِمَا): کہ لوپهل و
 بیویستی خانہ سازو دارداش و ہیتر.
 (أَلْعِدَّ): نامادمباش/ خؤسازدمر کہ هموو
 بیویستیہکی نامادمکردیبت.
 ۲- (عَادَ- هُ. عَادَا وَمُعَادَاةً): له جہنگدا
 بہرہنگاریبوو.
 (أَلْعِدَّ (ج) أَعْدَادُ): هاوکووف/ هاوتا/ هاوشان/
 جونیہک.
 (أَلْعَدِيدُ (ج) عَدَائِدُ): ۱- هاوکووف/ هاوتا ۲-
 جونیہک/ ومکیہک/ هاوشان.

۳- (العَادِرِ): ۱- در ژوزن ۲- که وتوو / له دستچوو.

(أَلْعَدَّارُ): دم ریاوان.

عدس: ۱- (عَدَسَ هُ عَدَسَا): کارگوزاری بیکرد.

(-المَوَاشِي): نازله له کانی له موراند.

۲- (عَدَسَ - الشَّيْءَ. عَدَسًا): شته گهی نایه

ژیرپی و توند شیلا.

(- فِي الْأَرْضِ عَدَسًا وَعَدَسَانًا وَعِدَسًا وَعُدُوسًا):

رؤیشت.

(«عَدَسَتْ بِهِ النِّيَّةُ»): مهرگ بر دیه وه /

مرد.

(عَادَسَ - الرَّجُلُ): کابرا بیوچان رؤیشت و

نه وه ستا.

۳- (عُدِسَ) (طَب): تووشی زیپکه بوو.

(مَعْدُوسَ): زیپکاوی / زیپکه لیها توو.

(أَلْعَدَسُ) (ن): نیسک.

(أَلْعَدَسَةُ): دمنکه نیسکیک. رووه کیکی

گیاییه له بمر تووه ورده خوراکه خشه گهی

دمروینریت، بنکه هی سهرمتایی بوونی ناسیایه و

له زور شویندا بلاوه، لاسکه گهی و بهلی بؤ

نالفی نازهل به کار دیت.

(عَدَسُ الْمَاءِ) (ن): نیسکه نأوی (ن) رووه کیکی

گیاییه گولبه دمرموهی به سمر ناومومیه نه گهر

زور بیت زوریکسی رووی زه لکاومگان یان

دم ریاچه گان دادمبوشیت.

(أَلْعَدَسَةُ): زیپکه که وهک دمنکه نیسکه.

۴- (عَدَسُ): دمنگیکه نیستری پی دمر دمرکریت:

ششوه.

(عَدَسُ): نیستر.

(أَلْعَدَسَةُ أَوْ الْعَدَسِيَّةُ) (ف): هاویننه /

یان هاویننه پی / وردبین / گهر دبین پارچه

کریستالیکه یان له مادمیه کیتری روون که

له زور کاتدا دوو رووی گویی یان روویه کی

گویی و روویه کی ته ختی دمبیت بؤ بینین و

له دروستکردنی نامیری فؤتوگرافی وردبین

به کار دیت و هاویننه مروت و هاویننکو ده بیت.

عدف: ۱- (عَدَفَ وَتَعَدَفَ عَدْفًا): که مه کیکی

خوارد.

(«مَاعَدَفْتُ وَمَا تَعَدَفْتُ»): دممه له خواردن

نه داوه نه که م و نه زور.

(أَلْعَدْفُ) (ج) عُدْفَ): به خشینیکی که م یان

نالیکیکی که م.

(«مَادَفْنَا عَدْفًا وَعَدْفًا وَعَدْفًا وَعَدُوفَةً»):

تامی نه خواردن و نه خواردنه وه مان

نه کردوه.

(أَلْعَدُوفُ): که مه که نالیکیکی.

۲- (إِعْتَدَفَ - الثُّوبُ): پارچه پیکی له کراسه که

برد.

(أَلْعَدْفُ): ۱- کومه له خه لکیک / دمه ته خه لکیک

۲- به شیکسی شهو.

(أَلْعَدْفَةُ) (ج) عَدْفَ): ۱- پارچه پیکی شته که

۲- کومه له خه لکیک.

(أَلْعَدْفَةُ) (ج) عَدْفَ): بنکی درهخت که له

زمویدایه.

(الْعِدْفُ): پارچه‌یه‌کی شته‌که.

عَدَقَ: (عَدَقَ وَعَدَقَ وَعَدَقَ وَأَعَدَقَ- يَدُهُ.

عَدَقًا وَعَدَقًا): دست‌ی به‌ملاولای چالوم‌که‌دا

یان گۆله‌که‌دا گپرا وه‌ک شتیکی بوییتو بۆ

شتیک بگه‌رپیت.

(-بِظَنِّهِ): بیری بۆ شتیک چوو، رای بۆ لایه‌ک

که ته‌واو لئی عایه‌ن نه‌بوو چوو وه‌ک شتیکی

بوییت.

(العَدَقَةُ وَالصُّوْفُ وَالْعَوْدَقَةُ (ج) عَدَقَ):

چنگال‌ئیکی سیپه‌ل که دۆلکه‌ی له‌ چالوو

بیدم‌ده‌مینرپیت.

عَدَكْ: (عَدَكْ- الصُّوْفُ عَدَاً): به‌ شولکه‌که

خورییه‌که‌ی شیکرده‌وه.

(الْعِدَاكَةُ): شولکی خوری شیکردنه‌وه.

عَدَلْ: ۱- (عَدَلْ- السُّهْمُ وَنَحْوُهُ. عَدَلًا): تیرمه‌

یا هیتری راستکردمه‌وه / رپیکیخت.

(-فُلَانًا بِفُلَانٍ): یه‌کسانیکردن / وه‌ک یه‌کی

لیکردن / فیساری به‌ فیسار یه‌کسان کرد.

(-فُلَانًا): هاوکیشه‌ی فیسار بوو / وه‌ک نه‌و

بوو.

(-بِرَبِّهِ): هاوبه‌شی بۆ خودای خۆی

به‌یداگرد.

(هُ فِي الْمَحْمَلِ عُدُولًا): له‌ کهژاوه‌که‌دا یان

به‌سته‌که‌که‌دا بوو به‌ هاوتای و له‌گه‌لیدا

سواربوو.

(«مَايَعْدُلُكَ عِنْدِي شَيْءٌ»): لای من هیج

هاوتای تۆ نییه‌و ناگاته‌ تۆ.

عَدَلْ. عَدَلًا وَعَدَالَةً وَعُدُولَةً وَمَعْدَلَةً

وَمَعْدَلَةً): دادومر بوو / به‌داد بوو / دادپه‌رومر

بوو.

(عَادِلٌ (ج) عُدُولٌ): به‌داد / دادپه‌رومر /

راستخواز / به‌ویژدان.

(عَدَلْ. عَدَالَةً): دادپه‌رومر بوو / راستخواز

بوو / دادگر بوو.

(عَدَلْ- الشِّعْرُ): هه‌لبه‌سته‌که‌ی کیشدارو

راستکرد.

(-الْمَتَاعُ): که‌لوپه‌له‌که‌ی کرد به‌ دوو تابار.

(«شَرِبَ حَتَّى عَدَلٌ»): هینده‌ی خوارده‌وه تا

ورگی وه‌ک لنگه‌باری لیها.

(عَادِلٌ- هُ. عِدَالًا وَمُعَادَلَةً): هاوتای نه‌و بوو /

وه‌ک نه‌وی لیکرد.

(-هُ فِي الْمَحْمَلِ): له‌ کهژاوه‌که‌دا یان

به‌سته‌که‌که‌دا هاوتای لنگه‌باریبوو له‌گه‌لیدا

سواربوو.

(-بَيْنَ شَيْئَيْنِ): دوو شته‌که‌ی هینده‌ی یه‌ک

لیکرد.

(«عَادِلٌ بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ»): دوو کارمه‌که‌ی به‌راورد

کردو هه‌لسه‌نگاندن و سه‌رنجی لیدان.

(أَعْدَلُ الشَّيْءِ): شته‌که‌ راستکردمه‌وه

رپیکیخت.

(إِعْتَدَلْ): ۱- رپیک و راستبوو ۲- مامناو مندیبوو.

وستانى شهوو رۆژ له بههارو پايژدا.
 (نَقَطَةُ الإِعْتِدَالِ الرَّبِيعِيِّ وَالخَرِيفِيِّ):
 بنتى تيدا يهكسانبوونى شهوو رۆژ نهو دوو
 پنتهن كه له ليكدانى گهردوونى برجهكان و
 هيلى ناوهندى ناسمانى پميدادمييت خۆر
 له سهرمتاي بههاردا يهكه مين پنت دهرپيت و
 له سهرمتاي پايژدا دووهه مين پنت دهرپيت
 نهوسا شهوو رۆژ له هه موو ولاتاندا ومكيهكى
 ليديت.

(مُبَادَرَةُ الإِعْتِدَالَيْنِ): سهرمتاي ومكيهكبوون
 (هك): پيشكهوتنى دهمى يهكيوونهكه سالانه
 (۲۰) خولهك نهويش به هوى گويزانه وهى
 دوو پنتى يهكسانبوون به برى ۵۰ چركه
 لهسر گهردوونى برجهكه.

(المعادلة ع ج) مجموعة عبارتين لاتساويان
 الا اذا ابدلت فيهما المجاهيل بقيم محددة
 وتسمى هذه القيم جذور المعادلة او جوابها
 او حلها ويسمى كل من العبارتين طرف
 المعادلة او جانبها او عضوها او عديلها):
 (س + ٤ = س-١): هاوكيشه (ع ج) دوو
 دهستهواژمن يهكسان نابن نهو كاته نهبيت كه
 نهزانراوهمكانيان به بايهخى/ نرخی/ سنووردار
 نهگۆرپتهوه بهو بايهخانهش دهوترپت رمگى
 هاوكيشه يان وهلامهكهى يان شيته لهكهى. به
 دوو دهستهواژمكش دهوترپت لاكانى برى
 وهك (س+ع=س-١) (المعادلة غير المعينة او

(العادل فا) (ج) عدول): هاوبهش بۆ خودا
 پهيداگهر.

(أَلْعَدْلُ) (مص): ١-داد/ دادپهرومى/
 راستى و دروستى ٢-دادپهروم/ راست و
 بهويژدان.

(رَجُلٌ عَدْلٌ وَامْرَأَةٌ عَدْلٌ وَعَدْلَةٌ وَرَجَالٌ
 عَدْلٌ): به دادا/ دادپهروم/ راست و رهوان/
 راست و دروست.

(رَجُلَانِ عَدْلَانِ وَرَجَالٌ عُدُولٌ): دوو
 پياوى بهدادو پياوانى بهداد.

(أَلْعَدْلُ) ١-پيۆم/ پيوانه ٢-هاداشت
 ٣-بهرامبرى ٤-مامناوهندى ٥-راست و دروستى.

(أَلْعَدْلُ ج) أَعْدَالُ): هاووينه/ ومكو.

(أَلْعَدْلُ ج) عُدُولُ وَأَعْدَالُ): ١-هاووينه/
 ومكو هاوشيوه/ لهو چوو ٢-نرخ.

(«خَذَ عِدْلَهُ كَذَا وَكَذَا»): نرখেكهى نهومندمو
 نهومنده ومريگه ٢-جهوال تاي خهزار كه دوو
 تان و هاوتا دمبن.

(أَلْعَدْلُ): وهك يهكيگردنى دوو تاكهو به ههدمر
 پهكگردنيان.

(أَلْعَدْلُ = الْعَادِلُ): ١-دادگهر/ دادپهروم
 ٢-پهيداگهرى هاوبهش بۆ خودا.

(أَلْعَدِيلُ ج) عُدَاءُ): ١-هاوسهنگ/ هاووينه/
 وهكو نهو ٢-هاوتاي يهكتر له كهژاومو
 باروبينهدا/ باروبهستهگدا.

(الإِعْتِدَالُ الرَّبِيعِيُّ وَالخَرِيفِيُّ): ومكيهك

السیالة: اذا كان عدد جذورها غير متناهٍ):
 هاوكيشه ديارينه گراومكان نهوانهه كه
 رهگه كانيان ديارينه گرايبت و بيكوتابن.
 المعادلة المستحيلة او المحالة: اذا لم يكن لها جذر:
 هاوكيشه ستم: نهوميه كه رهگي نهيبت.
 (المعادلة الحرفية) اذا ضمت حروفا معلومه
 الى جانب المجاهيل (٤ ب + س = ٢س +)
 وفي هذه الحال فانها تتحول الى متطابقه
 اذا عوض عن المجاهيل بالجذور): هاوكيشه
 پيتهيهه كان نهوانهه كه هيماي زانراو
 نهزانراوي تيدايبت (٤ ب + س = دس + ٤) له
 بارهه دميته هاونهنجام نهگهر نهزانراومكان
 به رهگه كان بگورن.
 (المعادلة العددية اذا لم تضم الا اعدادا الى
 جانب المجاهيل): نهوانهيه كه تنها ژماره له
 پال نهزانراومكاندا هيبت وهك (٤ س + س +
 ٢س = ٤).
 (المعادلات المتكافئة: لها جذور واحدة):
 هاوكيشه هاوواتاكان نهوانهه كه يهك رهگان
 هيبت.
 (مجموعة المعادلات): المعادلات يطلب لها
 جذور تحققها جميعا: كومه لهي هاوكيشه كان
 كه داواي نهو رهگانهميان بو دمهه كه پني
 پاساوي هه موويان پيدمريت.
 (معدلات البيت): گوشهه سووجهه كاني
 خانوومهه.

٢- (عَدَل - الطَّرِيقُ عَدْلًا): ريگه كه پيچي
 كردموه.
 (- عَنِ الطَّرِيقِ. عَدْلًا وَعُدُولًا): له ريگه كه لايدا.
 (- إِلَيْهِ عُدُولًا): گهرايموه بو لاي.
 (عَدِلَ. عَدْلًا): زورداريپيگرد/ ستمميگرد.
 (عَادِل - الشَّيْءُ. عَدْلًا وَ مَعَادِلَةً): شتکه خوار
 بووموه/ كه چبووه.
 (- فِي الْأَمْرِ): له كارمهه دا شلمژاو بو ي
 نه نجامنه درا.
 (أَعْدَلَ - عَنِ الطَّرِيقِ): له ريگه كه لايدا.
 (أَلْعَدْلُ): نياز/ نامانج له كاردا.
 (أَلْعِدَالُ): لادان/ كه چبوون.
 («قَطَعَ الْعِدَالُ فِي أَمْرِهِ»): برپاري هه ته ربووني
 تهواوي كارمهه داوازي له راپايي هينا.
 (أَلْعَدِلُ وَالْمَعْدُولُ): ليوه روپشتن و ليوه
 لادان.
 (مَا لَهُ مَعْدِلٌ أَوْ مَعْدُولٌ عَنِ كَذَا): ليوه
 لانادات/ لهوه لانادات.
 (أَخَذَ مَعْدِلَ الْبَاطِلِ): لايدايه ريگه ي نارهو او
 خوار/ ريگه ي نارهو او خوار يگرت.
 ٢- (عَدَل - الشَّاهِدُ): شاهه ته كه ي به راستگو
 دانا.
 (أَلْعَدْلَةُ وَالْعَدْلَةُ): نهوانه ي كه شاهه تي
 شاهه ي به راست دادمنين.
 (أَلْعَدْلَةُ): كه سيكي به راستدانه ي شاهه تي
 شاهه ي (ج) (أَلْعَدْلَةُ).

الملحق:

عدل: (التَّعْدِيلُ) (مص): گۆرپن و راستکردنەموه
رېځخستنی شتیک بھبی نھوی دەستکاری
سروشت و کورۆکی شتەکه بکړیت.

(تَّعْدِيلُ مَشْرُوعٌ): گۆرانکاری له
پرۆژەپه کدا.

(أَدْخَلَ تَعْدِيلَاتٍ عَلَى النَّصِّ): گۆرانکاری له
دەقەمە کدا کرد.

(الْتِّغْيِيرُ بِالتَّصْحِيحِ): گۆرانکاری
راستکردنەموه.

(تَّعْدِيلُ حُكْمٍ فُضَائِيٍّ): گۆرپنی بېراریکی
دادومړی.

(تَّعْدِيلُ الْقَانُونِ أَوْ الدِّسْتُورِ): به هوی
دەسلاتی قانوندانانەموه گۆرانکاری له یاساو
دەستووردا بکړیت.

(تَّعْدِيلُ الْوِزَارَةِ): گۆرپنی ووزارمت به
لابردنی چەند ووزیریکهوه یان سەرلەنووی
ووزارمتی تازه دابنریتەوه.

(المُعْتَدِلُ): ۱-مامناومندی/ ناومندی دوو
رەوش.

(قَامَةٌ مُعْتَدِلَةٌ): بەژنیکسی مامناومندی
۲-دوور له تیزو زیادپهویی.

(مُعْتَدِلٌ فِي رَغْبَاتِهِ): حمزو نارەزوومکانی
(مامناومندییە/ لەسەر خۆیە).

(سِعْرٌ مُعْتَدِلٌ): نرخیکسی مامناومندی نە
ھەرزان و نەگران.

(الْمَنْطِقَةُ الْمُعْتَدِلَةُ فِي الْجُغْرَافِيَا): ناوچەپهکی
ناووهوا مامناومندی نە زۆر ساردەمو نە زۆر
گەرەمه/ فێنک.

(المُعَدَّلُ) (ع ح): تێکرا/ نەنجامی دابەشکردنی
کۆی چەند ژمارەپهک بەسەر ژمارە
ژمارەکاندا.

(مُعَدَّلُ عِلَامَاتِ التَّلْمِيذِ): تێکرای نمرە
فوتابپهک.

(المُعَدَّلُ): رېژەدی دیاریکراوی باپهخیکی
زانراو.

(مُعَدَّلُ النِّجَاحِ فِي الإِمْتِحَانِ): رېژەدی
دەرچوون له تاقیکردنەموه.

عدم: (عَدَمٌ - الْمَالُ عُدْمًا وَعَدْمًا): داراکە
لەدەستچوو.

(مَا يَعْدَمُنِي هَذَا الْأَمْرُ): ئەو کارەم لەدەست
ناچیت و ناهەوتیت.

(عَدَمٌ. عَدَامَةٌ): گەوجبوو.

(عَدَامَةٌ): گەوجیی.

(أَعْدَمَ - الرَّجُلُ. إِعْدَامًا): ھەژار کەوت/
ھېچی نەما.

(مُعْدِمٌ وَعَدِيمٌ): ھەژار نەدارا/ نەبوو/
کەوتوو.

(أَعْدَمَ هُ الشَّيْءُ): شتەکەمی لەدەستدا.

(-فُلَانًا): دەسی ناپه بەر فیسار/ بەری
لێگرت.

(-أَعْدَمَنِي الشَّيْءُ): شتەکەم نەدۆزیبەوه.

(-الْبَدَلُ): شارمکه‌ی یان ولاته‌ک‌ه‌ی کرد به
نیشتمانی خوی.

(-الحَجَرِ عَدْنَا): به‌ردمکه‌ی هه‌لکه‌نند.

(عَدَن - الْأَرْضُ بِالْعَدَنِ): زه‌وییه‌ک‌ه‌ی به پاچ
هه‌لکه‌نند.

(أَلْعَدَنُ): انی‌تسه‌جیبوون ۲- به‌نیشتمانکردنی
شوینیک.

(جِنَّةٌ عَدَنُ): به‌هه‌شتی عهدن نه‌و شوینیه
که‌خودا ئاده‌می تیدا دانا.

(جِنَّاتُ عَدَنَ): به‌هه‌شته‌گانن بو
نیشته‌جیبوونی نه‌مری (له به
نیشتمانکردنه‌وه هاتوه).

(عَدَنُ): ناوی شوینیکه له ولاتی عمره‌بدا.

(أَلْعَدَنِي): ۱- خه‌لکی عهدن ۲- ره‌وشته‌رز.

(أَلْعَدِنُ (ج) مَعَادِنُ): کانی هه‌موو شتیک که
جه‌رگه‌و کانگای نه‌و شته بیت.

(فَلَان مَعَدِنُ الْخَيْرِ وَالْكَرَمِ): فیسار کانگاو
سه‌رچاوه‌ی چاکه‌و جوامیریه‌و به‌خشینه.

(أَلْعَدِنُ): کانی زیرو زیوو ناسن و شتی له‌و
بابه‌ته‌یه. کیمیا‌ییه‌گان ته‌نه سادمگانیان

به‌دوو کوته‌وه کردوه: کانزاگان وه‌ک زیرو
زیوو جیوه. نیمچه کانزاگان وه‌ک گوگردو

هایدروژین به‌لام نه‌م جووره دابه‌شکردنه
زورچار گراند‌ه‌بیت، چونکه تن هه‌یه

نیشانه‌ی هه‌ردوو جووره‌ک‌ه‌ی هه‌یه له
نیشانه‌کانی کانزاگان نه‌ومیه که گه‌یه‌نه‌ریکی

(الْعُدْمُ وَالْعُدْمُ): له‌دمه‌ستچوون و نکردن.

(أَلْعَدْمُ): ۱- نه‌بوون ۲- و نکردن / له‌دمه‌ستدان.

(أَلْعَدِمُ): هه‌مژار / نه‌بوو / نه‌دارا.

(أَلْعَدِيمُ (ج) عُدْمَاءُ): ۱- هه‌مژار / نه‌دارا ۲- گه‌وج
۳- شیت / دیوانه ۴- نه‌بوو / گه‌وتوو.

(«هُوَ عَدِيمُ النَّظِيرِ»): نه‌و بی‌وینه‌یه.

(أَلْعَدُومُ) (مَضَعُ): ۱- نه‌بوو ۲- له‌ناوچوو ۳-
نایووت.

(أَلْعَدُومُ أَوْ الْمُنْعَدِمُ): (ع ح): نه‌وه‌ی که
به‌رامبه‌ر سفره.

الملحق:

عدم: (الإعدام) (مص): کوشتن و مردن / له
سیدارمدان / له‌قه‌نارمدان.

(«حُكِمَ عَلَى الْمَجْرِمِ بِالْإِعْدَامِ»): سزای له
سیدارمدان به‌سه‌ر تاوانبارمه‌که‌دا درا.

(تَنْفِيزًا الْحُكْمَ بِالْمَوْتِ): به‌جیه‌پینانی فه‌رمانی
له‌سیدارمدان و خنکاندن.

(جَبْرِي الإِعْدَامِ فِي سَاحَةِ السَّجْنِ):
له‌سیدارمدان و خنکاندن که له‌هه‌وشه‌ی

به‌ندیخانه‌که‌دا کرا / به‌جیه‌پنرا.

(عُقُوبَةُ الإِعْدَامِ): سزای له‌قه‌نارمدان و
خنکاندن تاوانبار.

(إِلْغَاءُ عُقُوبَةِ الإِعْدَامِ): هه‌لگرتنی سزای
له‌سیدارمدان و خنکاندن.

عدن: ۱- (عَدَن - بِالْمَكَانِ عَدْنَا وَعُدُونًا): له
شوینه‌که‌دا نیشته‌جیبوو.

باشی گهرمیو کارمبایه کاتیک که له گهل نوکسجیندا یه کده گریست به لایه نی کهم نوکسیدیکی تفت دمدات به لام نیمچه کانزاکان گهرمیو کارمبا ناگه به ننو زوری شیان گازن نهوانه ی که ره قیشن بریقه دار نین. به شی زوری گراوه ناوییه که ی نوکسیدی ترش دروست ناکات.

(أَلْعَدَن): بیک یان نویل که به ردی پیدمردمهینریت و پی دهسکینریت.

(أَلْعَدَن) (فا): کانزادووز که سیکه به ردی دمردمهینریت بو زیرو زیوو شتیترو دمیشکینریت.

(أَلْتَعْدِين) (ک): کانزاگهرمیو/ زانستی و پیشه ی کانزادمهینان و پاککردنه وهو به کارهینانیه تی.

۲- (عَدَن - الأَرْض - عَدْنَا): زهویه که ی به ینکرد.

(عَدَن - الأَرْض): زهویه که ی به ینکرد. به ینریتژ کرد.

۳- (عَدَن - الشَّارِب): سمیله که پر بوو.

۴- (العَدان) ۱- که ناری/ روخی (دمریا) ۲- لیواری روباو.

أَلْعَدَانَة (ج) عَدَانَات: کومه له/ دسته/ تاقم/ تیپ.

(«أَتَانَا عَدَانَاتُ»): دسته خه لکمان هاته لا.

(أَلْعَدِيَّة): پینه ی بنی دولکه که کونی

تیبوو بیت.

(أَلْعِيدَانَة (ج) عِيدَان): دارخورمای به ررز. عدا: ۱- (عَدَا. عَدُوا وَعَدَوْنَا وَعَدُوا وَتَعَدَاءُ وَعَدَا): خیرا رویشت و رایکرد.

(- عَلَيَّهِ. عَدُوا وَعَدَوْنَا): لیبی راپه ری/ به لاماریدا/ هه لمه تیدایه سمر.

(عَادَى - بَيْنَ الصَّيْدَيْنِ. عِدَاءٌ وَمُعَادَاةٌ): به تریک دوو نیچیری پیکا یه که له دوا یه که بوو.

(أَعْدَى - الرَّجُلُ): کابرای خسته راکردن. (تَعَادَى - الْقَوْمُ): خویشگهل پیشبرکیی راکردنیانکرد.

(-تِ النَّوَائِبُ): وهی، یه که له دوا یه که هات.

(إِسْتَعْدَى - الفَرَسُ): غاری به نهسپه که دا. (أَلْعَادِيَّةُ (ج) عَوَادُ): ۱- خویشگهل په له یانه بو جهنگ/ خیرا ده کهن ۲- سواره ی به لاماردمر.

(العَدَاءُ وَالْعِدَاءُ): دم رجوونیک و راکردنیک/ تاودانیک/ دم ره پینیک.

(«عَدَا الفَرَسُ عِدَاءً أَوْ عِدَاءً وَاحِدًا»): نهسپه که دم ره پینیک دم ره پیری و غاریکرد/ سووریک.

(أَلْعَدَاءُ): ۱- توند راکردوی چاک ۲- تیز غار. (أَلْعَدْوَةُ): ۱- جاریک راکردن ۲- غاردان/ تاودان.

(أَلْعَدَاءُ): تیز راکردوو.

(العَدِيّ): تاقمی خویشگهل پهله‌ی چوونه جهنگیانه.

۲- (عَدَا- فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ عَدَاوًا وَعُدْوَانًا): کابرای له کارمه لاداو خمریککرد.

(-الْأَمْرَ وَعَنِ الْأَمْرِ): وازی له کارمه هیناو لئیگهرا.

(-عَلَيْهِ) عَدَاوًا وَعُدْوًا وَعَدَاءً وَعُدْوَانًا وَعُدْوَانًا): زۆرداری بهرامبهر کرد/ ستمی دمرباره کرد/ دستریژی لیکرد.

عَدَا: جگه له/ بیجگه/ نه‌بیت (وشه‌ی «جیاگردنه‌ومیه/ هه‌لاواردنه»).

(«جَاءَ الْقَوْمُ عَدَا زَيْدًا وَعَدَا زَيْدًا»): خویشگهل هاتن جگه له زمید/ زمید نه‌بیت. («مَاعَدَا زَيْدًا»): زمید نه‌بیت.

(عَدِيّ- لِفَلَانٍ. عَدَا): رهی له فیسار بوو/ حمزی له چاره‌ی نه‌کرد.

(عَدِيّ- عَلٰی فَلَانٍ): زۆرو ستم له فیسار کراو ماله‌که‌میان (تالانکرد/ دزیان).

(عَدَى- الشَّيْءَ): رپگه‌ی شته‌که‌یداو جیبه‌جیبیکرد.

(-عَنِ الْأَمْرِ): کارمه‌ی وازلپه‌یناو به‌جیبه‌یشت.

(«عَدَّ عَمَّا تَرَى»): چاوپووشی له‌وه بکه‌که ده‌بیینیت.

(-فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ): وازی پیلپه‌ینا/ فیساری له کارمه‌ی دوورخسته‌وه.

(-الْفِعْلُ): کارمه‌ی کرد به‌کاری تیپهر.

(عَادَى- الشَّيْءَ): عِدَاءً وَمُعَادَاةً: شته‌که‌ی دوورخسته‌وه.

(-فَلَانًا): به‌گژیدا چوو بوو به‌ناحمزو دوژمنی.

(أَعْدَى- الْأَمْرَ): بۆ نه‌و کاره وازی له کاریتر هینا.

(-عَلَيْهِ): ده‌ستریژی کرده‌سهر/ ستمی دمرباره کرد/ زۆرداری بهرامبهر کرد.

(-فِي كَلَامِهِ): قسه‌ی نارهو‌او دوژمنانه‌یکرد.

(-هُ شَرًّا): خراپه‌و به‌دیسی پیگه‌یاندو تووشکرد.

(-هُ مِنْ عِلَّةٍ أَوْ خُلُقٍ): دمردمکه‌ی خو‌ی یا ره‌وشته‌ناشرینه‌که‌ی خو‌ی پیگه‌یاندو تووشیکرد.

(«قَرِينُ السُّوءِ يُعَدِّي قَرِينَهُ»): هاو‌رپی خراپ ره‌وشتی ناشیرینی خو‌ی به‌هاو‌رپیکه‌ی دمگه‌یمه‌نیت.

(تَعَدَّى- الشَّيْءَ): له‌شته‌که (ره‌متبوو/ تیپه‌ری).

(-الشَّيْءَ إِلَى آخِرٍ): له‌شته‌که ره‌متبوو بۆ شتیکیتر چوو.

(-الْفِعْلُ): کردارمه‌ی کرداری تیپه‌ر بوو.

(-عَلَيْهِ): زۆرداری بهرامبهر کرد.

(تَعَادَى- الرَّجُلُ): کابرا دوورکه‌وته‌وه.

(-الْمَكَانَ): شوپنه‌که‌ته‌ختنه‌بوو به‌رزوی

نزمی و هببو.

(-القَوْمُ): خویشگه له دوژمنایه تییان له گهل
یه کدا کرد.

(-مابینهم): نامباو ناریکبوون له ناو یه کدا.
(اعْتَدَى - الحَقُّ وَعَنِ الحَقِّ وَفَوْقَ الحَقِّ): له
ههق و راستیی لایداو دوورگه وتوه.

(-على فلان): دستدریزی کرده سهر
فیسار / سته می لیگرد.

(العادي (فا) عداة): دستدریزیگر
۲-زۆردار ۲-دوژمن / ناحمز ۴-له سنوور دمرجوو
۵-بهدزییه وه شتبه / دز ۶-شیر.

(عادی العوادی): کاری زۆر گرنگو و نالۆز
که هه موو کاریکیرت له بیردمباته وه
لییدوور تده خاته وه.

(العادية (ج) عواد): ۱-میی وشه ی (العادی)
۲-دوووری ۲-کارو رهتبلاووی که له شت
دوور تبه خاته وه ۴-دممارگیری و توورهبووون.

(عادية السم): زبانی ژهر.
(«رَفَعْتُ عَنْكَ عَادِيَةَ فُلَانٍ»): خراپه و
سته می فیسار که سم له سهر لابریت.

(عوادی الدهر): کیشو گرفتاری رۆژگار.
(«صَرَفْتُهُ عَنْ كَذَا عَوَادٍ»): ته گهره و
گیر و گرفت رپی نه منجمدان و رپی نه وه ی
لیگرت.

(العداء) (مص): کارو سهرقالی له و شته
دوور تده خاته وه ۲-دوووری.

(العداوة): دوژمنایه تی و ناحمزی و له یه کتر
بچران.

(العدو (ج) أعداء و (جج) أعاد): دوژمن /
ناحمز / هینه لیکیش / نادوست.

(العدوة): شوینی دوورده مست.
(العدواء): ۱-دوووری ۲-کارو سهرقالی که له
شته کمت بکات / دستگیراوی و رهتبلاوووون.

(عدواء الشوق): گرفتاری حمزو تاسه ی دل.
(عدواء الشغل): رهتبلایی و دستگیراوی
کار / فرمان.

(طالعت عدواؤهم): دووری و لیکیجاییان و
لیکچرانیان درپژه ی کیش.

(العدوان): زۆرداری و سته می ناشکرا.
(«لأعدوان علي»): هیح ریگه و بیانوویه کم
له سهر نییه.

(العدوى): ۱-گهنده لیی / گهنیی ۲-ته نینه وه ی
دمردو نه خویشی وه ک گهری له یه کیگه وه به
یه کیکیتر بگات که ته ندروستیبت.

(العدى): ۱-له یه کیچراوه کان / له یه ک
دوورگه و تووه کان ۲-ئاوارمکان / نه ناسمه کان /
نامۆکان ۲-کۆی دوژمن و اتا دوژمنه کان.

(العدى): دوژمنه کان.
(العدى): لیلادان / وازلپهینان.
(«مالي عن فلان معدى»): له فیسار که س

وازنانهینم و به لای که سیردا لانا دم.
(العدى): زۆر لیکراو / سته ملیکراو.

۳- (أَعْدَى فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ): پشتی فیساری گرت لهسه‌ری کرده‌وه / به‌هیزیکرد دژی نه‌ویرتو سه‌ریخست.

(إِسْتَعْدَى- الرَّجُلُ): هانای بۆ پیاوه‌که بردو پشتگیری و کۆمه‌کی لیخواست سه‌ریبخات.

۴- (عَدَاءُ الْوَادِي): ناو دۆله‌که.

(الْعِدَاءُ وَالْعِدْوَةُ): به‌ردیکی ته‌نکی بچووک که شتی پین دادمه‌پۆشریت.

(الْعِدْوَةُ وَالْعِدْوَةُ وَالْعِدْوَةُ (ج) عِدَاءٌ وَعِدَوَاتٌ): ۱- شوینی به‌رز / هه‌لمتو به‌رزیی

۲- که‌ناری چه‌م و ته‌نشتی و رۆخانه، ته‌نیشتی و که‌ناری دۆل.

(الْعِدْوَاءُ): زمویی وشکی ره‌قه‌ن.

(الْعِدَى): ۱- رۆخی روبرار ۲- به‌ردیکی بچووک که شتی پیداده‌پۆشریت.

(الْعِدَى وَالْعِدَى (ج) أَعْدَاءُ): که‌نار / لا.

(الْعِدَى): شوینه به‌رزمان.

(عِدْيٍ): خیل.

عنب: ۱- (عَنْب. عَدْبًا): له تینواندا وازی له خواردن هیناو خواردنی پینه‌خورا.

(عَنْبٍ وَعَانِبٍ): تینووپه‌کی ومها که خواردنی پینه‌خوریت.

(هـ): ده‌ستی نایه به‌ری نه‌یه‌یشتی.

(عَنْهُ): ده‌ستی لیئه‌لگرت / وازی هینا.

(عَنْب-هـ): نه‌شکه‌منجه‌یدا / نازاریدا.

(هـ عَنِ الشَّيْءِ): به‌ری شته‌که‌ی لیگرت /

نه‌یه‌یشتی ده‌ستی بگاته شته‌که / ده‌ستی نایه به‌ری.

(- الشَّيْءِ): شته‌که‌ی به‌ندکرد.

(أَعْدَبَ- عَنْهُ): وازی لیئه‌یناو ده‌ستی لیئه‌لگرت.

(هـ عَنِ الْأَمْرِ): رینی کاره‌که‌ی لیگرت / نه‌یه‌یشتی بگاته کارمه‌که.

(«أَعْدَبَ نَفْسَكَ عَنْ كَذَا»): خۆت له‌وه ته‌ریکبه‌مو دوورخه‌رمه‌وه.

(إِسْتَعْدَبَ عَنْ كَذَا): وازی له‌وه هیناو لیی دوورکه‌وته‌وه.

(الْعَادِبِ- مِنَ الدَّوَابِّ (ج) عُدُوبٌ): چوارپینی ومستاو که نه بخوات و نه بخواته‌وه /

مانگرتوو.

(الْعَذَابِ (ج) أَعْدَابَةٌ): هه‌رجیی بۆ مرۆف گرانبیت و ریگر بیت نه‌یه‌لیت به نامانجه‌که‌ی

بگات.

(الْعُدُوبِ- مِنَ الدَّوَابِّ): چوارپینی که له‌به‌ر تینوویتی خواردن نه‌خوات و بۆی نه‌خوریت.

۲- (عَذَبَ وَعَذَّبَ- السَّوْطَ عَذْبًا): ده‌سکی خسته قامچه‌که‌وه.

(إِعْتَذَبَ): دوو لکی بۆ میزمره‌کی، سه‌رو به‌سته‌که‌ی له پشته‌وه به‌ردایه‌وه.

(الْعَذْبُ الْوَاحِدَةُ عَذْبَةٌ): ۱- ده‌سکی قامچی ۲- نه‌و پمته‌ی ترازووی پیبه‌رز ده‌کریته‌وه /

هه‌له‌به‌رریت ۲- په‌لو و پۆی دره‌خت

که پەردەم پەردەموان لە نیوان ئەوو ناسماندا
نییه.

عذج: (عَذَجَ- الماءَ عَذْجاً): ناومکەى
خواردموه/ نۆشکرد.

(-فُلَانًا): جَنِيوِي پَيِّدا.

(أَلْعَجَجَ): ١-دَلْبِيس ٢- بەدرەموشت/ بەدخوو
٢-بەتەشەرو توانج.

عذر: ١-(عَذَرَ- هُ أَوْ عَلِي أَوْ فِي ماصْنَع.
عُذْرًا وَعُذْرًا وَعُذْرِي وَمَعْذِرَةٌ وَمَعْذِرَةٌ):

گوناهبارییهکەى یان سەرزنهشتیهکەى
لەسەر لابرەدو بەخشی/ عوزر خوارییهکەى
لیومرگرتو بەخشی.

(عَذَرَ): بیانووێکەى لیومرنهگرتو نهیبهخشی/

پۆزشهکەى لیومرنهگرت تا بیانووی راستی
نههینا.

(-ه): زۆر بە خۆیدا جووهوو پۆزشی زۆری
بۆ کرد/ عوزرخوایى زۆری هینایهوه.

(عَاذَرَ- مُعَاذِرَةٌ): بیانووی بەدمستهوه نهداو
پۆزشی بۆ نههاتهوه.

(أَعَذَرَ- هُ فِي أَوْ عَلَى ماصْنَع): لێیخۆشبوو
لهوهی یان لەسەر ئەوهی کردبووی.

(-الرَّجُلُ): پۆزشی هینایهوه/ بیانوو و
عوزرخوایى هینایهوه.

(-مِنْ نَفْسِهِ): بیانووێهکی هینایهوه که پێی
بیبهخشن.

(أَعَذَرَ): بەدادو ئینسافبوو.

٤-کەناری/ ئەملاولای هەموو شتیک
٥-لای میزەرو سەرۆبهست که بەسەر شاندا
شۆردەبیتەوه.

٢-(عَذِبَ- الماءَ عَذْبًا): ناومکە قهوزەى
سەرکەوت.

(عَذِبَ): ناوی قهوزە سەرکەوتوو.

(أَعَذِبَ- الماءَ): ناومکەى له قهوزەى سەرى و
پێسى پاککردموه.

(أَلْعَذِبَ) (مص) الواحِدَةَ (عَذْبَةً): ریبۆقى
چاو.

(أَلْعَذْبَةُ (ج) عَذْبَات): ریبۆقى چاو.

(أَلْعَذْبَةُ وَالْعَذْبَةُ): قهوزەى سەرناو.

٤-(عَذِبَ وَاغْدُوذِبَ الشَّرَابُ. عَذْوِبَةٌ):
شەربەتەکه شیرین و خۆشبوو.

(أَعَذِبَ): ناوی خۆشى دەستکەوت خواردموه.

(-القَوْمُ): ناومکەیان خۆشبوو.

(-الله الماءَ): خودا ناومکەى خۆشکرد.

(إِسْتَعَذِبَ): داواى ناوی خۆشکرد یان ناوی
خۆشى خواردموه.

(«خَرَجَ يَسْتَعَذِبُ الماءَ»): بۆ ناوی خۆشو
شیرین گهرا.

(-الشيءَ): شتەکەى خۆش هاته بهردەم/ لای
خۆشبوو.

(العذب): خواردن و خواردنهوهی خوش.

(ماء عذب): ناویکی خوش و شیرین.

٥-(العاذب (ج) عذوب والعذوب): کەسێکە

«أَعْذَرَ مَنْ أَنْذَرَ»: همر كه سيك ورياي كرديتموهو بو شتيك ناگاداريكرديت نيتر گلهي لمسر نمو نيهه.

(تَعَذَّرَ - الرَّجُلُ): داکوگي لهخويکرد/ بهرگري لهخويکرد.

(-فُلَانٌ مِنَ الذَّنْبِ): خوي به بيگناه داناو زاني/ فيسار له گوناهاکه خوي بييمري کرد.

(إِعْتَذَرَ عَنِ وَمِنْ فِعْلِهِ): بهرگري لهخويکردو بيانوي پاگي خويشي پيشاندا.

(-عَنْ فُلَانٍ): پوزشي بو فيسار هينايموهو داوايکرد ببهخشييت.

(-الرَّجُلُ): پياومه بيانوي همبوو بهرگري لهخويکرد.

(-إِلَيْهِ): پوزشي بو هينايموه.

(إِسْتَعَذَرَ - إِلَيْهِ): پوزشي بو هينايموهو بيانوي پيشاندا.

(الْعَذْرُ (ج) أَعذار): بيانوو که داواي بهخشييني بييكرت.

(الْعِذْرَةُ (ج) عِذْرُ وَالْعُذْرَى): بيانويه که پوزشي بييهيترتيموه.

(الْعَذِيرُ (ج) عِذْرُ (م) عَنِيرَة): بيانوو هينهموهو خاوم پوزش.

(العاذر): پوزشهينهموه.

(الْعِذْرَةُ وَالْعِذْرَةُ وَالْعِذْرَةُ (ج) مَعَاذِرُ وَالْعِذَارُ (ج) مَعَاذِيرُ): بيانوو پاساويك که پوزشتي بن بکهيت.

۲-(عَذَرَ - الفَرَسَ بِالْعِذَارِ عَذْرًا وَعُذْرًا): سمرکهلهي نهمبهکهيهست.

(عَذَرَ - الْغُلَامُ): ميردمندالهمکه گندهمووي ريشي لاي گوپيموه ليروا.

(أَعَذَرَ - الفَرَسَ): سمرکهلهي له نهمبهکه بهستو لييتونکرد.

(الْعَاذِرُ (ج) عَوَاذِيرُ): نيشانهيمه که وهك هيل.

(الْعِذَارُ (ج) عِذْرُ): انهموي له لغاومگهيو بهلاي رووي نهمبهکهدا ديتته خواري ۲-ريشي لاجانگ که بهرامبهر به گوپيه ۲-نمو تووکهي له لاجانگدا دمروپت ۴-روومت ۵-شهرم/ شكو.

(«خَلَعَ عِذَارَهُ»): شهرم و شكوي فريدا.

(«هُوَ خَلِيعُ الْعِذَارِ»): نمو له جلنو بهر بووه/ نابروو تكاوه دواي نارمزووو كهوتوووه وهك ولاخي بيجلهوي ليهاوتوووه گوي ناداته هيچ.

(«لَوِي عِذَارُهُ عَنْهُ»): لئي ياخي بوو.

(الْعِذَارُ - مِنَ النَّصْلِ): همدوو دهمي سمری نيزمکه.

(الْعِذْرَةُ): اشتيکه/ نيشانهيمه که به ناوجهواني نهمبهوه ههلمدواسريت کاتي بو پيشپرکي غارکردن دميرت/ چاومزاريکه ۲-جهپکهموويهکي ناوجهوان/ بهرجهم ۲-تووکي سمرشاني چارهوي ۴-ناوجهواني نهمب.

۲-(عَذَرَ - الصَّبِيَّ الْعَاذِرُ عَذْرًا وَعُذْرًا):

منداله که تووشی هه‌لاوسانی ئالوو بوو /

قورگی هاتومیهک.

(عُذِرَ الصَّيْبُ): تووشی ئالوو بوو.

(أَعْذَرَ هُ فِي ظَهْرِهِ): به پشتیدا کیشاو نازاری

پێگه‌یاند.

(«ضَرْبُهُ حَتَّى أَعْذَرَ مَتْنَهُ»): هیندهی لیدا

تا دلی ئاوپخواردموه.

(-بِفُلَانٍ): جیبرینیکی له لهشیدا

به جیهیشت.

(«ضَرْبَ فُلَانٍ فَأَعْذَرَ»): له فیساریان هینده دا

نزیکى مردنیان خستهوه.

(الْعَاذِرُ (فَا): شوپنیرین.

(الْعَاذِرُ (ج) عَوَاذِيرُ وَالْعُذْرَةُ (ج) عُدْرُ

(طَب): ئالووکهوتن / هه‌لاوسانی ئالوو.

(الْعَذِيرَةُ): جیبرین.

٤- (عُدْرٌ وَأَعْذَرَ - الْفُلَامُ عُدْرًا): کورمه‌کی

خه‌ته‌نه کرد.

(الْعِدَارُ): خواردن که بۆ خه‌ته‌نه‌سووران یان

خانه‌سازی دمه‌کریت.

(الْعُذْرَةُ (ج) عُدْرُ): پێستی جووکی مندال.

(الإِعْدَارُ (مَص): خواردنیکه که به

بۆنه‌یه‌کی خۆشه‌وه دمه‌کریت.

(الْعَذِيرَةُ): خواردنیکه بۆ هاوڕێ و که‌سوکار

دمه‌کریت به بۆنه‌ی دمه‌کهوت و قازانجیکه‌وه

دمه‌کریت.

٥- (عُدْرٌ. عُدْرًا وَعُدْرًا): گونا و خه‌وش و

که‌موکووری زۆر بوو.

(أَعْذَرَ): گونا‌هی زۆر بوو.

٦- (عُدْرٌ - فِي الْأَمْرِ): پشتی له کارمه‌که سارد

بوومه‌وه سستی تیدا کرد که له‌وه پێش کاری

باش تیدا دمه‌کرد.

(أَعْذَرَ - فِي الْأَمْرِ): که‌موکووری له کارمه‌که‌دا

کرد، به‌لام زۆر نا نه‌وه وایدمه‌زانی که زۆر

که‌موکووره.

(تَعَذَّرَ - عَنِ الْأَمْرِ): له کارمه‌که‌دا دواکه‌وت.

(-عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارمه‌کی بۆ گرانبوو و بۆی

راست نه‌بوومه‌وه ٢- نه‌یکردو نه‌په‌ر دمه‌سه‌ر.

(الْعُذْرَةُ): ١- په‌رده‌ی کچینی کج ٢- حمز /

دلداریی.

(الْعُذْرِي): نه‌وه‌ی که به بی دمه‌کاری و

به‌کاره‌یان وه‌ک خۆی مابیته‌وه.

(الْعُدْرَاءُ (ج) الْعُدَارِيُّ وَالْعُدْرَاوَاتُ):

١- کونه‌که‌راو به‌ کچینی ماوه ٢- دوری کونه‌که‌راو

٣- نازناوی حمزه‌تی مریه‌م.

٧- (عُدْرٌ - الدَّارُ): خانومه‌کی ته‌ختکردو

شوپنه‌واری بری.

(تَعَذَّرَ وَاعْتَذَرَ - الرَّسْمُ): شوپنه‌واره‌که

له‌به‌رچاو نه‌ماو سه‌رپایه‌وه.

٨- (أَعْذَرَتِ الدَّارُ): خانومه‌که په‌ر له

پیساییبوو.

(تَعَذَّرَ - الشَّيْءُ): گواوپبوو.

(الْعَاذِرَةُ): پیسایی / گوو.

(الْعَدْفَةُ وَالْعَدْفَةُ): نیشانه‌ی به خوری یان
 شتیر مہری بی نیشانه دمکریت که له رهنگی
 مہرکه نه‌بیٔ.
 ۲- (عَدَقٌ وَعَدَقٌ - النَّخْلَةُ عَدْفًا): دارخورماکی
 هه‌لپاچی.
 (إِعْتَدَقَ): دوو لکی میزمرکه‌ی له پشته‌وه
 به‌رداپه‌وه.
 (الْعَدَقُ): ۱- هه‌مو لقیک که به‌لیتری لبیته‌وه
 ۲- سه‌رومیری / نگینی.
 («فِي بَنِي فُلَانٍ عَدَقٌ كَهْلٌ»): له فیسار به‌ره
 نیختیاریکی سه‌رومیری تیدایه (له بنجینه‌دا له
 به‌ویلیه‌وه هاتووه که پیبگات بۆ سه‌رومیری،
 کۆن به نمونه گراوه هینراومه‌وه.
 (الْعَدَقُ (ج) عُدُوقٌ وَأَعْدَاقٌ) (ن): گوله‌هیشوو
 وه‌ک گولی هه‌رمی که له ریکی به‌کن و له
 دانگیکان.
 (الْعَادِقُ (فَا) (ج) عَادِقُونَ وَعَدَاقٌ): هه‌لپاچی
 به‌لی دارخورما / په‌له‌کانی دمپریت و
 سه‌ره‌رشتیده‌گات و ریکیده‌گات و به‌ته‌نگیه‌وه
 دیت / خورماوان.
 ۴- (الْعَدَقُ): زیره‌کی به دهم و زمان / هسه‌زان.
 (طَيِّبٌ عَدَقٌ): بۆنیکی خوش.
 عدل: ۱- (عَدَلٌ وَعَدْلٌ - هُ عَدْلًا):
 سه‌رزمنشتیکرد پیداهه‌لشاخا / لۆمه‌یکرد.
 (عَادِلٌ (ج) عُدُلٌ وَعَدَالٌ وَعَدْلَةٌ وَعَادِلُونَ
 (م) عَادِلَةٌ (ج) عَوَادِلٌ وَعَادِلَاتٌ): لوممه‌کار /

(الْعَدْرَةُ (ج) عَدْرَاتٌ): ۱- بیسای / گوو ۲- زؤر
 بیسی ناو خواردن ۳- جه‌وشه‌ی خانوو.
 ۹- (تَعَدَّرَ): هه‌لات.
 ۱۰- (الْعُدْرُ (ج) أَعْدَارٌ): زالبوون / سه‌رکه‌وتن.
 (لَمَنْ الْعُدْرُ): سه‌رکه‌وتن بۆ کییه؟
 (الْعُدْرَةُ (ج) عُدْرٌ): نه‌ستیرمه‌که کاتیک که
 هه‌لدیت گه‌رما تاوده‌ستینیت.
 (الْعُدَيْرُ (ج) عُدْرٌ (م) عُدَيْرَةٌ): پشتگیر /
 پالپشت / سه‌رخهر.
 علف: ۱- (عَلْفٌ - مِنْ الطَّعَامِ عَنَفًا):
 که‌مه‌که خواردنیک خوارد.
 (تَعَلَّفَ الطَّعَامَ): خواردنه‌که‌ی خوارد /
 چه‌شه‌یکرد.
 («مَانَقَتْ عَنَفًا وَلَا عُدُوفًا وَلَا عَدْفًا»): هه‌ج
 شتیکم نه‌چه‌شتوو.
 ۲- (الْعُدَاهِرَةُ (ج) عُدَاهِرَةٌ): حوشتری توندو
 هایم.
 (الْعُدُوفَرُ): حوشتری توندو هایم.
 عدق: ۱- (عَدَقٌ - فُلَانًا بِشْرٌ عَدْفًا):
 خراپیکرد / خراپه‌ی دایه پال فیسار و مؤری
 خراپه‌ی پیومنا.
 (هـ إِلَى كَذَا): خراپه‌ی دایه پال نه‌وه / بردیه‌وه
 سه‌ر نه‌وه.
 (عَدَقٌ وَأَعْدَقٌ - الشَّاةُ): مہرکه‌ی به خوری
 یان شتیکتر نیشانه کرد.
 (إِعْتَدَقَ هُ بِكَذَا): به‌وه تایه‌تمه‌ندیکرد.

سهرزمنشکهر/ پیداهه لشاخین.

(تَعَدَّلْ وَاعْتَدَلْ) ۱- سهرزمنشتی خوئیکرد/ لؤمه

خوئیکرد ۲- قایلبوو به سهرزمنشکردنه کهی.

(تَعَادَلْ - الْقَوْمُ): سهرزمنشتی به کتریانکرد.

(الْعَدْلُ وَالْعَدَلُ وَالتَّعْدَالُ): سهرزمنشت/

لؤمه.

(الْعَدْلَةُ وَالْعَدَالُ وَالْعَدُولُ): کهسیکه زور

سهرزمنشت بکات/ لؤمه ی نه م و نه و زور

بکات.

(الْعَدَالَةُ): ۱- امیتی وشهی (الْعَدَالُ) ۲- فره

لؤمه کهر/ زور سهرزمنشکهر.

(الْعَدْلُ) (مفع): سهرزمنشکراویک له سه ر

نه وهی که زور به خشنده بیئت و شتی له و

بابه ته.

۲- (إِعْتَدَلَ - الْيَوْمَ): نه مرؤ کهر ما تا ویسه ند.

(أَيَّامٌ عُدْلٌ أَوْ مُعْتَدِلَاتٌ): روزانیکی زور

کهرم.

۲- (إِعْتَدَلَ - الرَّجُلُ عَلَى الشَّيْءِ): خواستیاری

نه و شته بوو.

۴- (الْعَدَالَةُ): بن/ هنگ.

۵- (عَدْلُجِ السَّقَاءِ): کوندمه کهی پرگرد.

(-الْوَلَدُ وَغَيْرُهُ): خواردنی باشی به کورمه که و

هیتریشی دا.

(عَيْشٌ عِدْلَاجٌ): زیانیکی نهرمی تیروتسه ل/

خوشگوزهرانیی.

(الْعَدْلُوجُ): مندالی: خواردنی باشی بدریتی.

(الْعَدْلُجُ (م) مُعَدْلِجَةٌ): تیگسمرای

له شجوان.

عذم: (عَدَمَ - الْفَرَسُ عَدَمًا): چاره ویکه

گازیگرت.

(عَدَمَ هُ عَدَمًا): جنیوی پیدا.

(الْعَدْوَمُ (ج) عُدْمٌ): زورگازگر.

۲- (عَدَمَ - الرَّجُلُ عَدَمًا): بهرگری

له خوئیکرد.

(أَعْدَمَ - هُ عَن نَفْسِهِ): له خوئی (دوور

خسته وه/ لادا).

۳- (عَدَمَ هُ عَدَمًا): سهرزمنشکیرد.

(الْعَدْوَمُ (ج) عُدْمٌ وَالْعَدَامُ): زور

سهرزمنشکهر.

(الْعَدِيْمَةُ (ج) عَدَائِمُ): لؤمه گردن/

سهرزمنشکردن.

۴- (الْعَدِيْمَةُ (ج) عَدَائِمُ): دارخورمایه ک

بهرمه کهی بیئاوکه.

عذا: (عَاذَ يَعُوذُ وَعَاذِي يَعُوذُ وَ عَاذُو

وَ مَعَاذُو - الْمَكَانَ وَعَاذُوا وَعَاذِي وَعَاذَاةٌ):

۱- شوینه که خوشبوو ۲- له ناوو هه لم و بوق

دوور بوو/ ناوو هه وای خوشبوو.

إِسْتَعَاذِي - الْمَكَانَ: شوینه کهی لا خوشبوو/

به سنندیکرد/ به دلپیوو.

(أَرْضٌ عَاذِيَّةٌ وَعَاذِيَّةٌ وَعَاذِيَّةٌ وَعَاذَاةٌ):

خاکیکی/ زهویبه کی خوش و باش.

(الْعَاذِي (ج) أَعَاذُ): کشتی دیمی/ کشتوکالیکی

که به باران بگریت.

عَرَّ: ۱- (عَرَّ وَعَرَّ- الْجَمَلُ عَرَّ): حوشرمه که گهر بوو.

(عَرَّ وَأَعْرَّ وَعَارَّ وَمَعْرُورٌ): حوشری گهر.

(عَرَّ- هُ عَرَّ): بیینا خوشبوو/ پییخراپبوو.

(- هُ بَشْرٌ): تووشی خراپهو بهدیکرد (له بنچینهدا له گهریبهوه هاتووه واتا گرفتاری بهدی خویکرد).

(عَارَّ- هُ مُعَارَّةٌ وَعِرَارٌ): شهری لمگلهدا کردو نازاریدا.

(إِسْتَعْرَهُمُ الْجَرَبُ): گهرییان لهناودا بلاووبوووه.

(الْعَارُورُ وَالْعَارُورَةُ): ۱- پیاوی چهپهلی

چارمیش ۲- نهوی که دهجیته ناو خویشگه لهوو خراپی دمباته ناویانهوهو تیاندسویت «هلهلدسویت».

(الْعَرَّ): ۱- گهر، تووشی گهری بووه ۲- گهری

۳- خهوش/ لمکه/ ناتهواوی ۴- خراپه/ بهدی. (الْعَرَّ): گهری.

(الْعَرَّةُ): ۱- جاریک تووشبوونی گهری

۲- خسلمتی ناشیرین ۳- خهوش ۴- سهختی جهنگ.

(الْعُرَّةُ): ۱- گهری ۲- گرفتاریبهکی ناخوش ۳- تاوان.

(الْعُرَارُ): گوناوه و تاوان و سووچ.

(الْعُرَارُ): سزاو تۆله سمندن.

(الْعُرَاةُ): ۱- بهدرموشتی ۲- تمنگی و سهختی.

(الْعَرَّ وَالْعُرُورُ): گهری.

(الْأَعْرَ (م) عَرَاءَ (ج) عَرَّ): گهرترینی ناو خه لک و هی حوشرمهکان.

(الْعُرَّةُ): ۱- بهدی ۲- گوناوه ۳- نهشکهمنجه/ نازار ۴- تاوان ۵- تمنگی/ نابرووچوون/ شوورمی

۶- کاری زشت/ ناشیرین.

(الْعُرَّةُ) (فك): ۵- کۆهه سارمیه که پر له نهستییه (بۆیه و ناونراوه به گهری لهشی

مرؤفیان چواندوووه ۷- توندوتیژی و سهختی جهنگ ۸- جینیو ۹- سزا.

(مَعْرَةُ الْجَيْشِ): سوپا بهسمر کشتی لایه کدا بدات بیپرس و پیزانینی خاومنی بیخون.

۲- (عَرَّ- هُ عَرَّ): بۆ باربوو هاته لای بینهوهی به سوال هاتبیت.

(إِعْتَرَّ- هُ وَاعْتَرَّ- بِهِ. إِعْتَرَارًا): بۆ چاکه و یارمتهی هاته لای بیسوال.

(الْعُتْرُ): ۱- کسیکه چاکه و یارمتهی بخوازیت/ دمرؤزه کمر نه بیت/ سوال کهر نه بیت ۲- دستکورت/ همزار/ نه بوو.

۳- (عَرَّ- الْأَرْضَ. عَرَّ): زهویه کهی پهینریژ کرد.

(عَرَّرَ- الْأَرْضَ): زهویه کهی پهینریژ کرد.

(أَعْرَتِ الدَّانُ): خانوومه که پر له خۆل و خاشاکبوو.

(الْعَرَّ): ریقنهی پهلهور/ بالنده.

(الْعُرَّةُ): ۱- خۆل و خاشاک ۲- ریقنهی بالنده

۳- پشقل.

۴- (عَرَّ وَعَارَّ - الظَّليْمُ عِرَاراً وَمُعَارَّةً): نېره
وشت مرخمکه زىکاندى.

۵- (تَعَارَّ): به دم قسه کردنه وه له خه
راپهرى.

(الْعُرَّةُ): تووشبوونى شېتىي.

(بِهْ عُرَّةً): شېتىي لهگه لدايه.

۶- (العازور والعارورة): خوشترى بيكوپاره.

(العَرَّ): كۆرپه زوو لهشیر براهه.

(الْعَرَّةُ): مېي وشه (العَر).

(العَرَّ): مېردمندال.

(الْعُرَّةُ): ۱- كهنيزمك ۲- چهورىي / بهزى
كوپاره.

(الْعَرَاءُ): كهنيزمك.

(الْعَرَارُ): (الواحدةُ. عِرَارَةٌ): ۱- بههاراتيكي

نهرمى زهردى بونخوش، زهرده چهوه
۲- (ن) نېرگزي دشتهكى.

(الْعِرَارَةُ) (ح): ۱- كوله ۲- پايه بلندي
۳- دلناسوودمېي.

(الْعَرِيرُ): كهميكي نهناس يان ناخاوتنيكي
نهبىستراو / بهرگوى نهكه وتوو.

(الْعُرَّةُ): ۱- پهننگكۆرپنى روو كاتى توورمبوون
۲- شار يان ولات.

۷- (عَرَّعَر - القارورة) (ضد): ۱- سوراخيه
ملازمهكى سمرنايه وه ۲- دمى سوراخيه كهكى

(هه لپچرى / كردموه).

(-العَيْنُ): چاومكهى دهرهينا.

(الْعُرْعُرَةُ (ج) عَرَاعِرُ): سهرى سوراخيه
مباريك / تهپهدۆرى سهرى.

(الْعُرْعُرَةُ (ج) عَرَاعِرُ): تهپهدۆرى سهرى
سوراخيه.

(عُرْعُرَةُ الْجَبَلِ): پۆپه شاخ.

۸- (الْعُرْعُرُ): بهدخويى بهدرهفتارىي.

(رَكَبَ عُرْعُرَةً): بهدرهوشتبوو / بهدخوو
بوو.

(الْعُرْعُرُ) (ن): عمرعمر / ههوريس /
همفريسك / هافرست درهختيكه له كۆمه لهي

سهرو (گه لاگه ي وهك برژانگ وايه). له
نهوروپا، بهرمكه ي بو خوشكردى بوئى

خواردنه وه / مه ي بهكارديت (عمرعمرى كادى)
واتا دركاوى له خوره لاتدا بلاوه شله روئيكي

رهم له دارمكه ي دمگريت كه بو چارمكردى
نه خوشيه بهستيه كان بهكارديت.

(الْعُرَاعِرُ (ج) عَرَاعِرُ): ۱- خانه دان / وه جاخزاده
۲- گهوره.

(- مِنْ الْإِبِلِ): خوشترى قه لهو.

عرب: ۱- (عَرَبَ الطَّعَامَ عَرَبًا): خواردنه كهكى
خوارد.

۲- (عَرَبٌ: عُرُوبَةٌ وَعُرُوبِيَّةٌ وَعَرَابَةٌ وَ عَرَبًا
وَعُرُوبًا): ۱- به عمرمبىهكى ناته واو دواو گوئى

نهدايه دمنگه كان ۲- عمرمبىهكى رهوانبوو.

(عَرَبٌ - الرَّجُلُ عَرَبًا): زمانى رهوانبوو
راستبووموه كه له مهبيش زمانه كه ناته واو بوو.

(-الْفَرَسَ الْعَرَبِيَّ): به حيله‌ی چارمویکه‌دا

زانی که چارمویی عمرمیی رهمنه یان نا.

(-الْإِسْمَ الْأَعْجَمِيَّ): ناوه بیگانه‌کهی کرد به

عهرمیی.

(-الرَّجُلُ): ۱-پیاومکه بوو به خاومنی نه‌سپیکی

عهرمیی یان حوشتزیکی عمرمیی ۲-له قسه‌دا

به پیی ریزمان دواو هه‌له‌ی نه‌کرد.

(تَعَرَّبَ): ۱-وهك عهرمب رهمتارو رهموشتی‌کرد

وهك عمرمبی لی‌هات ۲-له بیاباندا نیشته‌نیبوو

بوو به عمرمبی کۆچهری.

(اِسْتَعَرَّبَ): خوی کرد به عهرمب گهرچی

عهرمبیش نه‌بوو.

(الْعَرَبُ وَالْعَرَبُ (ج) أَعْرَبُ وَعُرُوبُ): عهرمب

نه‌ته‌وهیه‌کن نیشتمانه‌که‌یان نیومه‌دورگهی

خۆره‌لاتی دهریای سووره نه‌وانه‌ی به رهمگمز

عهرمب‌ین پیچه‌وانه‌ی عه‌جه‌من که عهرمب

نین وهك تورك و فارس.. هتد.

(الْعَرَبُ الْعَرَبَاءُ وَالْعَرَابُ وَالْعَرَبُ وَالْعَرَبِيَّةُ):

عهرمبی (قوح): رهمهن، پوخت، پالوته‌و

به رهمگمز عهرمب وشه‌ی (الْعَرَبُ) مییه به

لیکدانه‌وه‌ی نه‌وه‌ی که تایه‌فه‌یه‌کن.

(الْعَرَبُ الْمُتَعَرَّبَةُ وَالْمُسْتَعَرَّبَةُ): نه‌و عهرمبانهن

که به رهمگمز عهرمب نه‌بوون و خۆیان‌کردوه

به عهرمب.

(عَرَبٌ ذَرَبٌ): عهرمبیه‌کی رهموان.

(خَيْلٌ أَوْ إِبِلٌ عَرَابٌ وَأَعْرَبٌ): نه‌سپ یان

(عَرَبٍ- الْمَنْطِقَ): گوفته‌کهی ناواز رهموان‌کرد/

بیئه‌له کرد.

(-الْكِتَابَ وَنَحْوَهُ): په‌راوه‌کهی له زمانیکه‌تر موه

(کرد به عمرمبی/ وهریگی‌پراه سه‌ر زمانی

عهرمبی).

(-عَنْهُ لِسَانُهُ): زمانی له‌ومدا پاراوو

رهموانبوو.

(-عَنْ صَاحِبِهِ): له‌سه‌ر دۆسته‌کهی/

هاوریکه‌یک‌رهموم له‌بری نه‌و قسه‌یک‌ردو

به‌لگهی هینایه‌وه.

(-بِحُجَّتِهِ): به‌لگه‌و بیانووی خوی رهموان و

باش دهربری.

(-الرَّجُلُ): چارموییه‌کی رهمه‌نی عهرمبی

په‌یدا‌کرد.

(-الْإِسْمَ وَالْأَعْجَمِيَّ): ناوه بیگانه‌کهی کرد به

ناوی عهرمبی.

(أَعْرَبَ كَلَامَهُ): ناخاوتنه‌کهی باش و رهموان

دهربری به‌پیی ریزمان دهربری.

(-الشيء): شته‌کهی دهرخست/ روون‌کردموه.

(-عَنْ حَاجَتِهِ): به رهموانی پیداو‌یسته‌کهی

دهربری و وت.

(-بِالْكَلَامِ): قسه‌کهی باش و رهموان دهربری.

(-بِحُجَّتِهِ): رهموان و باش به‌لگه‌کهی دهربری و

دهرخست.

(-الْكَلِمَةَ): وشه‌کهی باش شیه‌ل‌کردو

دهریخست.

۴- (عَرَب-تِ الْبَيْتِ عَرَبًا): جالومکه ناوی زور
بوو.

(أَلْعَرَبِ وَالْعَرَبِ- مِنَ الْمَاءِ): ناوی زور و پوون
پاک.

(بَيْتُ عَرَبِيَّة): (بیریکي / جالوئیکي) ناو زور.

۵- (عَرَب- عَلَيْهِ فَعْلَهُ): کړدمومکه ی به
ناشرین دانا.

(-قَوْلُهُ): بهر په رچی قسه که یدا یه و هو به
ناشرینی دانا.

(-الرَّجُلُ): پیاومکه قسه ی ناشرینیکرد/
ناشرین دوا.

(أَعْرَب- الرَّجُلُ): قسه ی بیناموسی و خرابی
کړد.

(اسْتَعْرَبَ): قسه ی ناشرینیکرد.

(الْعَرَابَةُ وَالْعَرَابَةُ): بیناموسی و بیرعت و
قسه ی ناشرین.

۶- (أَعْرَب- الْفَرَسَ): چارمویکه ی تاودا.

(الْعَرَبَةُ (ج) عَرَب وَعَرَبَات): پووباری زور
خور.

أَلْعَرَبَات: گالیسکه / سهرنشینگه (یونانیه).

۷- (عَرَبَ وَأَعْرَبَ- الْمُشْتَرِي): کپیارمکه
پیشه کی ی به فروشیارمکه دا.

۸- (الْعَرَبَةُ (ج) عَرَب و عَرَبَات): دموون.

(أَلْعَرَاب (م) عَرَابَة) (عند النَّصَارِي)
(سریانیه): لای دیانه کان دهمسته بهری
جیبروا.

حوشتری په سمن که دوورمگ نه بیت.

(أَلْعُرْبَان = الْعَرَب): عمرمب.

(رَجُلٌ عَرَبَان): پیاویکی عمرمبی زمانپاراو.

(رَجُلٌ عَرَبَانِيُّ الْلسَان): پیاویکی زمانپاراو
پهوان.

(الْعَرَبِيَّ): عمرمبیک که به رمگمز عمرمب
بیت گهرچی له ولاتیترا بیت.

(الْعَرَبِيَّة): ناهرمتی عمرمب.

(اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّة): زمانی عمرمبی.. (أَلْعَرُوبِيَّة):
عمرمبایه تی.

(الْأَعْرَاب): عمرمبی دانیشتووی بیابان.

(أَعْرَابِيَّ): عمرمبیک بیابانی.

(الْأَعْرَابِيَّ): ۹- عمرمبیک بیابانی ۲- نه فامیکي
بیابانی.

(الْأَعْرَابِيَّة): بیابان نشینی و په وشت و خوو
بیابان نشین.

(هُوَ أَعْرَبَهُم أَلْسِنَةً): پاکترینه له
عمرمبایه تیداو له زمانیدا.

(الاسم الْعَرَبِيَّ): ناوی به عمرمبکراو که هی
نا عمرمبیو و مورگراو و کړدوویانه به

عمرمبی و هک (ابرسم) که ناو ریشمه.

۳- (عَرَب- عَرَبًا): گده ی تیکجوو.

(تِ الْمَعْدَةُ): گده مکه تیکجوو.

(-الْجِرْحُ): برینه که هویکړدو کیم و زووخ
پمیدا کړد.

(مَعْدَةُ عَرَبِيَّة): گده مبه کی تیکجوو.

لهوانه («ابن السبیل»): رَیَبوار («دَارَت
علیه الدوائر»): وهی بهسردا باری («بِنْتُ
الشَّفة»): وشه.

(الْعُرُوبَة): عمره ب.

(«دنیا العروبة»): شته تایبته مندیگانی
عمره ب و شته جیاگه روموگانی نیشانه ی
عمره ب و نهو شتانه ی که هی عمره ب.

(الْقَوْمِيَّة الْعَرَبِيَّة وَالشُّعُورُ بِهَا): نهته وهی
عمره ب و ههست پیکردنی.

(«كان التحسُّس شديداً لفكرة العروبة»):
دلگه رمبوونیکسی به پهروشانه بو بیری
نهته وایهتی عمره ب هه بوو.

(التَّعْرِيْبُ) (مص): به عمره بیکردن شیوهی
عمره بی بدریت بهو شته (کردنی به
عمره بی).

(تعريب الإدارة): گورپنی بهرپومبردنی
بهرپومبرده که به هی عمره بی.

(تعريب- التعليم): گورپنی فیرکردن و
خویندن به عمره بی.

(التَّعْرِيْبُ): گورپنه وهی ناخاوتنی بیگانه که
بو زمانی عمره بی.

(تعريب نص فرنسي): دهقیکی فهرنسی
بکریت به عمره بی. بخرپته سمر زمانی
عمره بی.

عرت: (عرت- الريح عرتاً): نیزه که
سه ختبوو.

(الْعُرُوبُ وَالْعُرُوبَةُ- مِنَ النِّسَاءِ): ۱-ژنی
هه میشه دهمبه خه ندموه ۲-ژنی له میرد
یاخی.

(عُرُوبَةٌ وَيَوْمُ الْعُرُوبَةِ): رُوژی ههینی نه مه
رمنگه له (اریا) ی تمببیه مه وهرگراوه یان
(عُرُوبَت) مکه سریانییه.

(«ماب بالدار مُعْرَبٌ أَوْ عَرِيْبٌ»): ماله که/
خانوو مکه کهسی تیدا نییه.

۹-(عَرَبِدَ. عَرَبِدَةٌ): کهوته بیچه یایی و
جرت و فرتی شهر منگیزی/ نازا و مگیزی.

(عَرَبِيدٌ وَمُعْرَبِيدٌ): بیچه یای نازا و مگیز/
جرت و فرت کهری شهر منگیز.

(الْعَرَبِيدُ وَالْعَرَبِيدُ): ۱-توندوتیز هی هه موو
شتیک.

(«غَضِبَ غَضْبًا عَرَبِدًا»): توندوتیز تووره
بوو/ بیچه یایانه تووره بوو ۲-(ح) نیرمار.

۱۰-(عَرَبِنَ هـ): پیشه کیی نرخ شته که پدایه.

(الْعَرَبِيَانِ وَالْعَرَبِيُونَ وَالْعَرَبِيُونَ (ج) عَرَابِيِنَ):
پیشه کی کرین یان سه و دایه که که پاش
رینکه هوتن دهریت نه گهر په شیمان بوونه وهی
تیدا بیست نادریت هه رَعَبُونَ (عامية) =

عَرَبُونَ

الملحق:

عرب: (العرباوية): دهر بره ی تایبته تی زمانی
عمره بی.

(الترکیب العربي): بیگه ته ی زمانی عمره بی

(تَعَارَجَ): به درو خوی شه لکرد / خوی شهل
بیشانداو لهنگی.

(إِنْعَرَجَ - الشَّيْءُ): شتهکه ۱- خواربووهوه /
که چبوو.

(- الطَّرِيقُ): ریگهکه لایدا / که چبوو /
خواربووهوه.

(- عَنِ الشَّيْءِ): خوی له شتهکه لادا وازی
لیهینا / به جیهیشت.

(- الْقَوْمُ عَنِ الطَّرِيقِ): خویشگهل له ریگهکه
لایاندا.

(الْعَرَجَ وَالْعَرَجَانَ): شهلی / رویشتنی
شه لانه.

(الْعَرَجَاءُ): ۱- می وشه (الْأَعْرَجَ) ۲- (ح)
که متیار.

(أَمْرٌ عَرِجٌ): کاریکی خوارو خیج و باش
دانه مهزراو.

(الْإِنْعَرَجُ) (ف): خواربوونهوه / که چبوون
وهک تیشکیکی روناکی (پان تیشکی س) که
به کونیکی بچوو کدا ده چیت و خواردمبیتهوهو
لاردمبیت.

(الْأَنْعَرَجُ - مِنَ الْوَادِي): پینچی دۆل.

۲- (عَرَجَ - فِي السَّلْمِ. عُرُوجًا وَمَعْرَجًا):
بمسر په یژمه کدا سرکهوت.

(- عَلَى الشَّيْءِ وَفِيهِ): بمسره شتهکه داو
به ناویدا سرکهوت.

(عَرَجَ - بِهِ): پیادا سرخرآ.

(- الْبَرَقُ وَغَيْرُهُ): ههوره بروسکهکه یا شتیر
بریسه میدایهوه.

(بَرَقٌ أَوْ زُمَحٌ عَرَاتٌ): بروسکهکه پان نیزمکه
زۆر شپرزه بوو.

(الْعَرْتِيَّةُ): لووت پان شوینه نهرمهکانی پان
سمری لووت.

عرج: ۱- (عَرَجَ - عُرُوجًا وَمَعْرَجَةً): شهلبوو /
گیر بوو.

(أَعْرَجَ): شمل.

(ج) عُرْجٌ وَعُرْجَانٌ (م) عَرَجَاءُ عَرَجٌ.

عَرَجًا): شهلبوو شهلیمهکه ی زماکیوو و اتا
له دهردیکهوه بوو که پیومیوو.

(عَرَجٌ وَعَرَجٌ - تِ الشَّمْسُ عَرَجًا): خۆر
رووهو ناوابوون داکهوت.

(عَرَجٌ): لایدا به لایه کدا پیچیکردمهوه.

(- الرَّجُلُ): کهوته خۆرناوابوون پان دهمی
خۆرناوابوون هات.

(- عَنِ الشَّيْءِ): وازی له شتهکه هیناو
لییگهرا.

(- الثَّوْبُ): جلمهکی مارپیج هینکیشکرد.

(- الْبِنَاءُ أَوْ النَّهْرُ): خانووکه پان رووبارمهکی
که چکرد / خوارکرد.

(أَعْرَجَ): دهمی خۆرناوا هات پان کهوته دهمی
خۆرناوابوون.

(- هُ اللَّهُ): خودا شهلیکرد.

(تَعَرَجَ): لایدا.

أَلْعَرَجُ وَالْمَعْرَاجُ (ج) مَعَارِجٌ وَمَعَارِيجٌ):

بهیژده یان پیبیلکه یان سرخهر.

۳- (عَرَجٌ): ومستاو مایهوه/ ههلوئیسته یکرد.

(فُلَانٌ لَا يُعْرَجُ عَلَى قَوْلِهِ): پشت به قسمی

فیسار نابه ستریت.

(تَعْرَجُ - عَلَى الْمَكَانِ): ولاخی سواربیه که ی له

شوینه که دا و مستاندو له شوینه که دا گلیخوارد/

مایهوه.

(أَلْعُرْجَةُ وَالْعُرْجَةُ): نهوی که له سمری

رادموه ستیت و دهمینیتیهوه.

(أَلْعُرْجِيَاءُ): قرجه ی گهرمای نیومروؤ یان

بهرزبیه کی له ههموان بهرترتر.

۴- (عَرَجِنٌ - الثَّوْبُ): پهلی شوژموه بووی

دارخورمای له سهر کراسه که وینه کیشا.

(أَلْعُرْجُونَ): دمیشوتریت: أَلْعُرْجُدُ وَالْعُرْجُدُ

(ج) عَرَاجِينٌ: بنی هیشووی دارخورمای

بپراو که به دارخورماکه وه دهمینیتیهوه.

عرد: ۱- (عَرْدٌ - الْحَجَرُ عَرْدًا): بهردمکه ی

دوو فرییدا.

(عَرْدٌ. عَرْدًا): ههلات و رایکرد.

(عَرْدٌ): ههلات و رایکرد.

(-السَّهْمُ فِي الرَّمِيَّةِ): تیرمکه به

بوهاو پیراومکه دا چوو.

(أَلْعَرَادَةُ (ج) عَرَادَاتُ): نامیری بهرده لدان

له جهنگدا/ قوچه قانیی جهنگ.

(أَلْعَرَادَةُ) (عند العامة): پارچه خه لووزیکه

که تهواو نه سووتابیت به سووتانی دووکه ل

بکات.

۲- (عَرْدٌ وَأَعْرَدٌ - النَّبَاتُ أَوْ النَّابُ. عُرُودًا):

روومکه که یان دانه که تهواو دهرهات و

هایمیشوو.

(-الشَّجَرُ): دره خته که گهرمو نه ستور بوو.

(عَرْدٌ. عَرْدًا): لهشی پاش نه خووشی به هیژ

بووموو به خویدا هاتهوه.

(عَرْدٌ): به خویدا هاتهوه به هیژ بووموو.

(-النَّجْمُ): نه ستیرمکه بهر زبووموو.

(أَلْعَرْدُ وَالْعَرْدُ وَالْعُرُودُ): سهخت و توکمه /

پتهو.

۲- (عَرْدٌ - النَّجْمُ): نه ستیرمکه له ناومپرستی

ناسماندا بهرمو ناوابوون کشا.

(-الرَّجُلُ): ریگه که ی بهرداو لایدا.

۴- (أَلْعَرَادَةُ) (ح): ۱- میکولله ۲- بار/ رموش.

(هو في عَرَادَةِ خَيْرٍ): له باریکی باشدایه.

(العريد): نه ریت و خوو.

(هذا عَرِيدُهُ): نه مه نه ریت و خوویمتی.

۵- (عَرْدَسٌ - ه): به زمویدا دا.

(أَلْعَرْنَدَسُ): ۱- لیشاویکی زور ۲- (ح) شیریکی

مهزن.

(عِرُّ عَرْنَدَسُ): سهروهریبه کی نگینیکی

هه تاسمر/ بنجهست.

(أَلْعَرْنَدَسُ): یاریبه کی مندالانه ی کورانیه

دیانه شهوی پیش جهزنی (بهرباره ی پیروز)

عرس: ۱- (عَرَسَ. عَرَسًا): له شاییه که دا بوو.

(أَعْرَسَ): شایپکردو بووکی گویزایه وه.

(-بأهله): چوو له بووکی.

(تَعْرَسَ لَأَمْرَأَتِهِ): ژنه که ی لاواندو خوشه ویستی بۆ دهربری.

(أَلْعُرْسُ (ج) أَعْرَاسُ): بووک.

(عِرْسُ الْمَرْأَةِ): زاواو میردی بووکی.

(العُرْسُ والعُرْسُ (ج) أَعْرَاسُ وَعُرْسَاتُ):

۱-بووگگواستنه وه شوایی ۲ خواردنی شایو بانگکردنی خه لک بۆ نانخواردن.

(أَلْعُرْسُ (ج) عَرَائِسُ): بووک و زاوا.

(«هُمَّ عُرْسٌ وَهِنَّ عَرَائِسٌ»): نهوان زاوان و نهوانیش بووکن.

(أَلْعُرْسَةُ): بووک/ بووکی.

(العَرِيسُ): زاوا.

۲- (عَرَسَ - عَنْهُ. عَرَسًا): خوئی لیلادا.

(عَرَسَ - عَلَى مَا عِنْدَهُ. عَرَسًا): نهوهی لایبوو نهیداو چرووکیکرد.

(-عَنْهُ): زۆر ترساو خوئی دواخست/ دواگهوت.

(إِعْتَرَسَ - الْقَوْمُ عَنْهُ): خویشگه ل ئییدوروگه وتنه وه/ لئیته کینه وه.

۳- (عَرَسَ - الْبَعِيرَ. عَرَسًا): ملی حوشره که ی به باییه وه بهست له کاتیکیا حوشره که یخبوو.

(عَرَسَ - الشَّيْءُ عَرَسًا): شته که توند بوو.

که دمکه ویته چواره مشهوی کانونی یه که مه وه بهرگی خویمان دمگۆرنو به مالاندا دمگهرین (رهنگه وشه که سریانبیت).

عرز: ۱- (عَرَزَ - الشَّيْءَ عَرَزًا): شته که ی توند هه لکیشاو دهریه نا.

۲- (عَرَزَ - الرَّجُلَ. عَرَزًا): سهرزمنشتی بیامو که یکرد.

۳- (عَرَزَ - الشَّيْءَ. عَرَزًا): شته که چوو یه ک توند بوو/ کرژ بوو.

(عَرَزَ الشَّيْءُ): شته که چوومه ک/ بهیه کدا چوو/ کرژ بوو.

(-الشيء): شارديه وه.

(عَارَزٌ وَتَعَارَزَ وَاسْتَعْرَزَ - الشَّيْءُ): شته که چوومه ک/ کرژ بوو.

۴- (عَرَزَ - الشَّيْءَ. عَرَزًا): توندو رهقبوو پتهو بوو.

(عَارَزَهُ): له گه لیدا ره بهرایه تییکردو ناگۆکبوو/ که لله رهقبی له گه لدا کرد.

(تَعَرَزَ - عَلَيْهِ): به لایه وه گرانبوو/ به قورس هاته بهرچاوی/ لئیگرانبوو.

(إِسْتَعْرَزَ - الرَّجُلُ): گیر بوو.

۵- (أَعْرَزَ - الشَّيْءَ): شته که ی (تیکدا/ گهنکرد).

۶- (أَلْعِرْزَالُ): زنجیکه/ هۆخته یه که/ که پریکه، به لقی دار دهرکریت. باخه وان و رهزه وان بۆ خوئی دمیكات.

مړيشك و كۆتر خۆره.
 (أَلْعَرَّاسُ وَالْمُعْرَسُ وَالْمُعْرَسُ): فرۆشپاڼی
 گوږمهكو به چكه حوشتري بچووك.
 الملحق:

عرس: العروسة: يووكی منداآن كه
 كچان پاری پندمكهن (جاران به والاو پهړو
 دروستمكرا).

عرش: ۱- (عَرْشٌ. عَرْشًا): به دار خانهمگی
 دروستکرد/ كهپری دروستکرد.

(-الْبَيْتُ): خانوومكهی دروستکرد/ سازاند.

(-الْعَرْشُ): ساباتی دروستکرد.

(-الْبَيْتُ): بالاپیاویك چالاومكهی به بهرد
 هه لچنی پاشان نهویتری به ته ختمو دار
 هه لچنی.

(عَرْشٌ - الْكُرْمُ. عَرْشًا وَعُرُوشًا): داربهستی
 بؤ میومكه كرد/ پهلهكانی بهدار بهرزكردمومو
 داری دایه ژیر.

(عَرْشٌ - الْكُرْمُ): پهلهكانی لهسهر كهپرمكه
 بلاویومومو زور بوو.

(-الطَائِرُ): بالنندمكه بهرزبومومو بالی
 كردمومو سپهبری بؤ ژیری خوی كرد.

(-الْكُرْمُ): پهلی میومكهی خسته سهر
 داربهستهكهی.

(-الْبَيْتُ): بنمیچی خانوومكهی بهرزكردمومو.

(أَعْرَشَ): كهپریکی دروستکرد.

(أَلْعَرَّاشُ (مص) (ج) أَعْرَاشٌ وَعُرُوشٌ وَعِرْشَةٌ

(أَلْعَرَّاسُ (مص) (ج) أَعْرَاسٌ): ۱-پهت/ گوريس
 ۲-ستوونی ناوهپراستی پهشمال/ دموار.

(أَلْعَرَّاسُ): پهتی پېيهستهتمومی مل و دمستی
 حوشتري.

۴- (عَرَسَ - الرَّجُلُ عَرَسًا): كهوته گورانی و
 هه لپهركی.

(- مِنْهُ): لیبی سهرسام بوو.

(عَرَسَ): سهرسام/ سهرسورماو.

۵- (عَرَسَ - بِهِ. عَرَسًا): هوگربوو همیشه
 لهگه لیدا بوو.

(-الشَّرَّ بَيْنَهُمْ): خراپهو ناكوکيی له نیوانیاندا
 دریزمیکیشا.

(أَعْرَسَ - الشَّيْءَ): هوگری شتهكه بوو
 لهگه لیدا راهات و پیوهی لكا.

(أَلْعَرَّاسُ وَالْعَرَّيسَةُ): لانهی شیر.

۶- (عَرَسَ - الْقَوْمَ): له گوزارمکیاندا بؤ
 حهوانهوه دابهزین و پاشان باربکهن.

(أَلْعَرَّاسُ وَالْمُعْرَسُ): حهوانگه/ شوینی
 حهوانهومو/ پشودان/ حهسانهوه.

۷- (أَعْرَسَ - الرَّجُلُ): بؤ هارین دوو
 دمستارمكهی خسته سهریهك.

۸- (أَلْعَرَّاسُ (ج) أَعْرَاسٌ (ح): ۱-گوپرمكهی
 بچووك ۲-به چكه حوشتري.

(إِبْنُ عَرَسٍ (ج) بَنَاتُ عَرَسٍ): (بؤ نیرومن)

(ح) مشکی خورما له کۆمهلهی سمۆرمیه
 شتیك له مشك دهجیت گوپرمه لهشدریزه

(-الدَابَّةُ): سواری و لآخه که بوو.
 ۲- (عَرِشٌ. عَرِشاً وَعَرِشاً): سه رسامبوو و چهپه سا.
 ۴- (عَرِشٌ - عَنْهُ. عَرِشاً وَعَرِشاً): خوی لیلادا وازی لیهینا.
 ۵- (الْعَرِشُ): نهوه له پستی پی پهیدا دهبیت و بهرز دهبیتهوه.
 عرص: ۱- (عَرِصٌ وَعَرِصٌ - الْبَرَقُ. عَرِصاً وَعَرِصاً): ههوره بروسکه که یهک له سهر یهک شهوقی دمدایهوه / ناسمان شپرزه بوو.
 (عَرِصٌ وَعَرِصٌ): بروسکه ی ههور بییشوو بوو.
 (أَعْرِصُ - الشَّيْءُ): شتهکه شپرزه بوو کهوته جموجوول.
 (إِعْتَرِصُ - الْجِلْدُ): پیستهکه (کرژبوو / جوومهکه).
 (-الْبَرَقُ): یهک له سهریهک و شپرزه ههوره بروسکه شهوقی دایهوه.
 (-الرَّجُلُ): بیاومکه بازیداو شپرزه بوو / په شوکا.
 (الْعَرِاصُ): ۱- ههوره بروسکه شهوقی شهوقداری یهک له سهریهک و په شیو ۲- ههوری بهگرمه و بروسکه.
 ۲- (عَرِصٌ: عَرِصٌ وَعَرِصٌ الرَّجُلُ. عَرِصاً وَعَرِصاً): بیاومکه گورجهو بوو کهوته یاریکردن و هه لپه پین و داپه پین.

وَعُرِشٌ): ۱- تهختی پاشایهتی ۲- تهختی هه لچنینی بیر پاش هه لچنینی ماومیهکی به بهرد ۳- چهتر ۴- دموار / ره شمال خانو که سیبهرت بو دمکات و دهجیته ژیر سیبهری ۵- کۆشک ۶- خانه یهک که له سهر دهمی بیر دمکرت ۷- راگرو بنچینه ی هه موو شتیک.
 («تُلُّ عَرِشُهُ»): شکوو بهرزی روپشت و کاروباری بوو کایهوه.
 (العَرِشُ - مِنَ الْقَوْمِ): سهرداری نهتهوه.
 (عَرِشُ الطَّائِرِ): هیلانه ی بالنده.
 (عَرِشُ الْكُرْمِ): داریهستی میو / کهپری میو.
 (العَرِيشُ (ج) عُرُوشٌ): ۱- کهپر / سابات. که له سایهیدا دهبیت ۲- نیمچه دموار ۳- گهور / پشتیر که بو مالآت دمکرت له سهر ما بیپاریزیت ۴- کهپری میو.
 (الْعَرِيشُ الْوَاحِدَةُ عَرِيشَةٌ (ج) عُرُوشَانٌ وَعَرَائِشٌ): درمختی میو (عامیه).
 (الْعَرِيشَةُ (ج) عَرَائِشٌ): بارگنه که ومکو کهژاوه وایه.
 ۲- (عَرِشٌ - بِالْمَكَانِ عُرُوشاً): له شوینه کهدا مایه موو نیسته نیبوو.
 (عَرِشٌ - بِغَرِيمِهِ. عَرِشاً وَعَرِشاً): ناحهزمکه ی گرت.
 (تَعَرِشٌ - بِالْمَكَانِ): له شوینه کهدا جیگر بوو بنجه ستبوو.
 (-بِالْأَمْرِ): به کارمکه وه بهند بوو / نووسا.

فروشت.

(أَعْرَضَ - الأَمْرُ): کارمکه دمرکهوت و ناشکرا

بوو.

(عَرَضَتْهُ فَأَعْرَضَ): خستمه بهرچاو/

نواندم و دمرکهوت.

(أَعْتَرَضَ): دمرخرا/ نوینرا/ پیشاندرآ.

(عَرَضَهُ فَأَعْتَرَضَ): پیشانیدا/ نواندی و

دمرکهوت.

(أَعْتَرَضَ القَائِدَ العُجْدَ) (ا ع): سه‌رؤکه‌که

یهک یهک سه‌ریازمکانی به‌سه‌رکردموه.

(إِسْتَعْرَضَ - القَوْمُ): بهین جیاوازی گوشتنی و

لای به‌لای که‌سیاندا نه‌کردموه و نه‌پیرسین.

(إِسْتَعْرَضَ يُعْطِي مَنْ أَقْبَلَ وَمَنْ أَدْبَرَ): بین

لیپرسینه‌موه هرچی هات و رویش پنبیه‌خشین.

(-الشيء): داواکرد شته‌که‌ی پیشانبدریت/

به‌نیریت به‌رچاوی.

(-5): پنیوت، چیت همیه به‌رچاومی بخه و

پیمبلی.

(العارض) ۴ لومکی/ نابنچینه‌یی و نابنجه‌ست و

نا‌گه‌وه‌میری/ ناکورؤکی.

(العارضَة ج عوارض): ا-دانه

(له‌به‌رچاوه‌گان/ دمرکه‌وت‌وه‌گان) کاتی

پیکه‌نین و ده‌مکردنه‌وه ۲-پیداویستی.

(العرض) (مص): ۱-رؤزی زیندووبوونه‌موه و

حه‌شر/ لیپرسینه‌وه ۲-داوای نه‌نجامدانی کاریکی

به‌شینیه‌یی و به‌ناسکی و ره‌وشته‌وه بگریت.

(عَرَضَ - اللحم): گوشته‌که‌ی بؤ و شکیبوونه‌وه/

خسته دمشت و هه‌لخت.

(تَعَرَّضَ - بِالْمَكَانِ): له شوینه‌که‌دا نیشته‌نیبوو.

(إِعْتَرَصَ - الغلام): می‌ردمندآله‌که‌که‌وته

که‌مه‌و گؤرانی و هه‌لیپرین.

(الْعَرَصَةُ ج) عِراض وَأَعْرَاض وَعَرَصَات):

۱-حه‌وشه‌ی خانو (بؤیه و نا‌ونراوه چونکه

مندال تیایدا هه‌لیپزو دایمز دمکات) ۲-پارچه

زمو‌ی که خانووی له‌سه‌ر نه‌کرایت.

۳-(عَرَصَ - البعير): پشتی حوشتره‌که‌ی

نه‌واند/ داخست.

عرض: ۱-(عَرَضَ. عَرَضًا): دمرکه‌وت و

دیاربوو و زؤر نه‌مایه‌وه.

(-الشيء لِضَلانٍ): شته‌که‌ی بؤ فیسار

دمرخست/ خسته‌پروو/ پیشانیدا.

(-الشيء عَلَيْهِ): شته‌که‌ی (پیشاندا/ خسته

به‌رچاوی).

(-المتاع لِلْبَيْعِ): (که‌لوپه‌له‌که‌ی/ کالاکه‌ی)

خسته به‌رچاو تا بی‌فروشیت.

(-العُجْدُ): به‌به‌رده‌مدا سه‌ریازمکانی رابوارد/

نمایشی پیکردن.

(-القَوْمُ على السيفِ): خویشگه‌لی دایه به‌ر

شمشیر.

(-الحصير): حه‌سیره‌که‌ی راخست.

(عَرَضَ): دمرکه‌وت و بینراو زؤر نه‌مایه‌وه.

(عَرَضَ - المتاع): کالاکه‌ی به‌خسته به‌رچاو

(أَلْعَرِضُ): پیشانگا. پیشانگای داهینراومکان و شتی دروستکراو به نامانجی فرۆشتن بهر بهر هکانیی شتی لهو بابهته.

(أَلْعَرِضُ): بهر گیکه که نیزهك شهوی شایی و بووگینی له بهریدهکات.

أَلْعَرِضُ: بهرچاو خراو/ نوسراویکه پیشکەش به کاربه دهستان دهکریت تیایدا کاریک دهخریته بهرچاوی.

۲- (عَرَضٌ - لَهُ عَارِضٌ مِنَ الْعَمَى. عَرَضًا): تایهکی کاتیی گرتی.

(-الرَّجُلُ): کابرا بیدمرد به لادا هات و مرد.

(-لي عَارِضٌ): (تهگه رمیهك/ رینگریك) ریی لیگرتم و نهیهیشت.

(«لَاتَعْرِضْ عَرَضٌ فُلَانٌ»): ناوی فیسار به خراپه مه بهو له که داری مه که.

(عَرَضٌ): شیتبوو.

(عَرَضٌ - الشَّيْءُ لِلشَّيْءِ): شتیکی خسته بهر شتیکیتر.

(«عَرَضَتْ مَالِكٌ لِلْهَلَاكِ»): داراکهت تووشی فهوتانکرد.

(تَعَرَّضٌ): ههناوی تووشی خراپبوون بوو/ کهوته بهر گهنبوون.

(-الْأَمْرَ وَالْأَمْرَ وَإِلَى الْأَمْرِ): بهرمنگاری کارمه که بوو نهنجامی بدات/ بو کارمه جوو/ کارمه که یخواست.

(إِعْتَرَضَ): بهری لیگرت/ بهر هه لستیکرد

۲- (ج) عَرُوضٌ: که لوپهل/ کالاو هه موو شتیك جگه له پاره.

(أَلْعَرِضُ مِنَ اللَّيْلِ (ج) عَرُوضٌ وَعِرَاضٌ وَأَعْرَاضٌ): کاتژمیریکی شهو.

(عَرِضُ الْحَالِ - عِنْدَ الْكُتَابِ (ج) عَرُوضُ الْأَحْوَالِ): سکا لانا مه بو شکات یان داخوایی شتیك.

(أَلْعَرِضُ (ج) أَعْرَاضٌ): ا- شتیکی کاتی.

(«هَذَا الْأَمْرُ عَرِضٌ»): نه م کاره شتیکی کاتییه/ دمروات ۲- کالاو/ که لوپهل ۲- مالی دنیا ۴- به خشین ۵- تالانیی/ دهسکهوتی خوړایی.

(أَلْعَرِضُ - مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): شتیك که له بهرچاو بییت و گه وهه ری شته که/ کورۆکی شته که نه بییت.

(أَعْرَاضُ الشَّجَرِ): سه ره پۆپه کانی درهخت.

(أَلْعَرِضَةُ): نهو شته ی که بخریته بهرچاوو بچه سپینریت.

(أَلْعَرِضَةُ): ۱- تهقه ی بو نه ی خووشی و جهژن ۲- دیاری که که سیک له گوزاریکه وه/ سه فه ری که وه هات بیته وهو بیبه خشیت.

(أَلْعَرُوضُ (ج) أَعَارِضُ): (مییه) ۱- کیشی هه لبهست ۲- بهشی دووه می دیری یه که می هه لبهست.

(أَلْعَرُوضِيُّ): که سیکه که شارمزی کیشه کانی شیعر بییت.

(أَلْعَرِضَةُ): سکا لانا مه.

وہك تەختەمەك چۆن لە روباردا بەری ئاومكە
دەگرت.

(-البَعِيرُ): سواری حوشترەكە بوو كە
نەیدەهێشت سواریبەن.

(-الشيءُ): شتەكەى گرتە ئەستۆى خۆى.

(-لَهُ): نەپهێشت/ بەرمەنگارىبوو.

(-دون الشيءِ): نەپهێشت بگاتە شتەكە/ رێى
شتەكەى لێگرت.

(-لَهُ بِسَهُمٍ): بەرمەنگارىبوو تیریكى تیگرت.

(-عَرَضَهُ): ناموسى شكاندو پایەمالكردو
ئابوووید.

(أَلْعَارِضُ): ۱-هەورنەك بەرى ناسۆ بگرت
۲-شاخ.

(«عَرَضَ عَارِضٌ»): رێگرنەك رێگرتو
نەپهێشت.

(أَلْعَارِضَةُ (ج) عَوَارِضُ): مێى وشەى
(العارض) ۲-شتەكەى كە بەرت لێبگرتو لە
پێشتەوه بێت.

(أَلْعَرَضُ): ۱-شیتى ۲-هەور ۳-شاخ/ كێو
۴-سوپای گەورەو بێشومار ۵-كوللەمەكى زۆر.

(أَلْعَرَضُ): ۱-هەورێكى مەزن ۲-كوللەمەكى
زۆر ۳-سوپایەكى گەورە ۴-دەروون.

(«أَكْرَمْتُ عَنْهُ عَرَضِي»): دەروونى
خۆم لێپاراست ۵-لەش/ تەن ۶-بۆنى لەش

۷-(ع ۱) هەموو شتەكەى لە لەشدا كە ئارمەقى
لێوەدەرچێت/ كۆنۆلكەى لەش.

(أَلْعَرِضُ (ج) أَعْرَاضُ): ۱-باوو باپروو شكوو
رەسەنى مرۆف كە شانازى بپوه دەكات
۲-ئەوهى كە مرۆف دەپارێزێت لە خۆى و
باوو باپرى و ئەوانەى كە سەرپەرشتیان دەكات و
لەژىر بالى ئەودان/ پان هۆى پێداهەلدان و
داشۆرین ۳-سروشى جوان و رەوشى بەرز
۴-نامووس و ئابروو.

(أَلْعَرِضُ - مِنَ الرِّجَالِ): كەسێكە كە بە شتى
نارمواو خراب بەرمەنگارى خەلك دەبێت/ شتى
نارمواو ناراست دەداتە پال خەلك.

(«هُوَ نَقِيٌّ الْعَرِضُ»): كەسێكە پاكە شایانى
ئەوه نیهى شتى ناشرین بەرپتە پالى و جنىوى
بپبەن.

(«هُوَ عَرِبٌ الْعَرِضُ»): كەسێكە (نارەسەنە/
ناجسەنە/ ناپەسەندە).

(«ذَوُو الْعَرِضِ مِنَ الْقَوْمِ»): وەجاخزادەو
خانەدانى نەتەوه.

(أَلْعَرَضُ (ج) أَعْرَاضُ): گەرفتاریى و بەرگەوتن
وہك تووشبوونى نەخۆشى.

(«فَعَلَهُ عَرَضًا»): بێناگایانەو بێنیاز ئەو
كارەى لەدەست قەوماو كردى.

(أَلْعَرَضَةُ): ۱-هەلبە/ كۆشى زۆر ۲-باشقول/
فێلێكە لە زۆراندا.

(«هُوَ عَرَضٌ لِكَذَا»): بۆ ئەوه بە هەلبەمەو
هیزی بەسەردا دەشكێت.

(«فُلَانَةٌ عَرَضَةٌ لِرُوجِهَا»): ئەو ژنە بەسەر

میردمکهیدا زالو دمرهفته تیدیت.

(«جَعَلْتُهُ عُرْضَةً لِكُنَا»): داویکم بو نایهوه

تووشی نهوه بیت/ واملیکرت گرفتاری نهوه
بیت.

(«هُوَ عُرْضَةٌ لِلنَّاسِ»): هیشتا خه لکی پیی

تیدهگهوت، واته پیی دمه لمتین، واته بهر
خه لک دمگرت و دمیانه لمتینیج.

(«هُوَ عُرْضَةٌ لِلْكَلامِ»): نمو لمبر قسهی

خه لکدایه.

(الْعُرْضَةُ): ۱- شیوه بمرنگارییه که ۲- میی

وشه (العرض) واتا نهوهی قسهی نارمواو

به دمداته پال خه لک.

(الْعُرْضِيّ - مِنَ الْإِبِلِ): حوشتری نالمبار/ که

ملی رینادات چونکه هیشتا رام نه بووه.

(الْعُرُوضُ): ۱- هه ور ۲- ریی دامین یان

ناوهرستی کیو.

(الْعَرِيضُ): مروقی به دخواز که خه لکی

تووشی خراپه دمکات/ نازاری خه لک دمدات.

۳- (عَرَضٌ - الْعُودَ عَلَى الْإِنَاءِ. عَرَضًا): به

باری پانی چیلکه کهی خسته سهر قاپه که.

(عَرَضٌ. عَرَضًا وَعَرَضَةً): پانبووموه/

پانبوو.

(عَرِيضٌ وَعَرَضٌ): پان/ بهرین.

(عَرَضٌ - الشَّيْءِ): شته کهی پانکرد.

(أَعْرَضَ - الشَّيْءِ): شته کهی پانکرد.

(- الْمَسْأَلَةُ): پرسه بایه ته کهی په کالو گوشادو

روونکردموه.

(- فِي الْمَكَارِمِ): جوامیری کرد به پیشه ی و

دهستی والاکرد.

(- الثَّوْبُ): بهرگه که پان و هشن بوو/ ده لب

بوو.

(اسْتَعْرَضَ): شتی پان و فراوانی ویست.

(الْعَارِضَةُ (ج) عَوَارِضُ): باهووی سهرموهی

دەرگا که کریژنه نهی سهرمودی دمرگا کهی

پیومیه ۲- دارم پای خانوو.

(الْعُرْضُ): قهدپالی شاخ.

(- مِنَ الْبَحْرِ أَوْ النَّهْرِ): ناوهرستی دهریا یان

روبار واتا نیرینه یان.

(- مِنَ الْحَدِيثِ): بهشی همره زوری قسه که.

(«هُوَ مِنْ عُرْضِ النَّاسِ»): نمو له رمشه

خه لکه که یه.

(الْعُرْضُ): ۱- پانی ۲- قهدپالی شاخ ۳- فراوانی

۴- پانتایی شوپنیکی زهوی (هک): گوشه یه که

له نیوان هیلی ستوونی شوپنه که له سهر

تهختی شوپنه که په پیداده بیت.

(الْعِرَاضُ (ج) عُرْضُ): نیشانه یه که یان هیلیکه

له باری پانی له رانی حوشتردا ده بیت.

(عِرَاضُ الْحَدِيثِ): زوربهی ناخواتنه که.

(الْعُرَاضُ وَالْعُرْضُ): پان/ بهرین.

(الْعُرَاضَةُ): میی وشه (الْعُرَاضُ. الْعُرُوضُ)

زوربهی شته که.

(الْعَرِيضُ (ج) عِرَاضُ): پان.

(نَظَرَ إِلَيْهِ مِنْ عُرْضٍ وَكَلَّمَهُ مِنْ عُرْضٍ):
 له (لاوه/ تمنیشتهوه) تماشایکرد/ له
 تمنیشتهوه/ له(لاوه) هسهی لهگه‌لدا کرد.
 (خَرَجُوا يَضْرِبُونَ النَّاسَ عَنْ عُرْضٍ):
 له سوی و لایه‌کهوه دمرچوونه دمری و کهوتنه
 لیدانی خه‌لک بیگویدانه کهس.
 (أَضْرَبَ بِهِ عُرْضَ الْحَائِطِ):
 دیوارکه‌دا به تنگه‌وه مهبه و گویمه‌دمری.
 (الْعُرْضُ):
 دۆل/ دمردهره.
 (الْعِرْضُ (ج) عُرْضَانُ):
 ۱- تمنشتی دۆله‌که
 یان شارکه ۲- هه‌موو دۆل و دمره‌به‌که که
 ناوهدانبیت/ درخت و ناوو دبی تیدابیت.
 (الْعُرْضِيُّ):
 سواریکه که خوی به‌سهر زینه‌وه
 نه‌گرت.
 (الْعَرُوضُ):
 لا/ تمنشت/ که‌نار.
 (ج) أَعَارِضُ):
 حوشتی (تۆر/ رام نه‌کرا بیت).
 ۵- (عَرَضٌ. عَرَضٌ أَوْ عُرْضٌ فَلَانٌ عَرَضًا):
 چاوی له‌وکرد/ شوینبیتی نه‌وی هه‌لگرت.
 (عَرَضٌ - لَهُ مِنْ حَقِّهِ ثَوْبًا):
 له بری مافه‌که‌ی
 کراسیکیدایه.
 (عَرَضٌ هُوَ مِنْ مَالِهِ بَكَذَا):
 به‌وه له مالی
 خوی قهرمبووی نه‌ومیکرد.
 (عَارِضٌ هُوَ مُعَارِضَةٌ وَعِرَاضًا):
 ۱- به‌ره‌له‌ستیکرد ۲- لیچووه که‌ناره‌وه
 لیدورو که‌وته‌وه.
 (-الْكِتَابُ بِالْكِتَابِ):
 دوو کتیبه‌که‌ی به‌راورد کرد.

(دُعَاءُ عَرِيضٍ):
 پارانه‌وه‌و نزاو دوعایه‌کی
 زۆر.
 (هُوَ عَرِيضُ الْبَطَانِ):
 زۆردارایه/
 دموله‌مندیکی هورسه.
 (الْعَرِيضَةُ):
 مبی وشه‌ی (الْعَرِيضُ) ه.
 (الْمِعْرَاضُ):
 تریکی بیپه‌ره ناوهراس
 نه‌ستووره له باری پانی به‌و شته‌دا ده‌که‌ویت
 که تیدمگرن نه‌ک به‌نووه‌که‌ی.
 ۴- (عَرَضٌ - الْفَرَسُ. عَرَضًا):
 چاره‌ویکه له
 کاتی غاردا سه‌روملی خوارکردموه.
 (عَارِضٌ هُوَ مُعَارِضَةٌ وَعِرَاضًا):
 خوی لیلادا.
 (-الرَّجُلُ):
 له‌لایه‌کی ریگه‌که‌وه رویش
 لایه‌کی ریگه‌که‌یگرت.
 (أَعْرَضَ - عَنْهُ):
 رووی لیوهرگی‌را/
 خوی
 (لیباراست/ لیلادا).
 (أَعْرَضَ لَكَ الْخَيْرُ):
 چاکه‌و خیر به‌ره‌و
 رووت هات، بیکه‌یت.
 (أَعْرَضَ لَكَ الظَّبْيُ فَأَرَمَهُ):
 ناسکه‌که خوی
 بو دمرخستیت له قامج دایه ده‌تیبیگره.
 (تَعَرَّضَ):
 تمنشتی/ لای پیشاندا.
 (-الشيءُ):
 شته‌که (که‌چیوو/ خواربوووه).
 (العَارِضَةُ (ج) عَوَارِضُ):
 لا/ که‌نار.
 (العِرَاضُ (ج) عُرْضُ):
 ۱- که‌نار ۲- نیوکه‌رت.
 (الْعُرْضُ):
 ۱- تمنشت/ لا ۲- که‌نار.
 (-مِنَ السَّيْفِ أَوْ الْعُنُقِ):
 باری پانی لای
 شمشیر یا لامل.

(- هُ بِمِثْلِ صَنِيعِهِ): چی بهرامبهر کردبوو. نهویش نهوهی بهرامبهر کردهوه.

(- الرَّجُلُ): ۱- بهرپهرچی قسهی پیاوهکهی داوه/ بهر بهرهمکانیی کرد ۲- بهرمنگاری بووموه ۳- پیشبرکئی لهگه‌لدا کرد.

(- هُ فِي الْمَسِيرِ): بهرامبهری رویش.

(«عَارِضُهُ. فَعَرَضَهُ»): بهر بهرهمکانیی کرد/ بهرهم‌لستی کردو بهسهریدا زال بوو.

(تَعَارَضَ الرَّجُلَانِ): دوو پیاوهکه بهرهم‌لستی په‌کتریانکرد.

(إِعْتَرَضَ عَلَيْهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ): قسه‌که‌ی و کردارمکه‌ی به هه‌له‌ل داناو بهرپهرچیدایهوه.

(الْعَارِضُ) (فا): لای رووممت.

(أَلْعَارِضَةُ (ج) عَوَارِضُ): لای رووممت.

(الْعَرَضُ) (مص): گۆرپنمونه به وینه‌ی خوئی/ به هی وهك خوئی.

(إِسْتَرَيْتُ الْمَتَاعَ بَعْرَضٍ): کالاکهم به کالایه‌کی ومکو خوئی کری. واتا: گۆرپمهوه.

(«الشَّيْءُ عَرَضٌ عَيْنِي»): شته‌که بهومیه که به بهرچاومه‌ومیهو بهرامبهریه‌تی/ وهك نهوه.

(الْعَرُوضُ): شوینیکه که رویشتیت بهرهو رووت دمبیت.

(«هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ عَرُوضٌ هَذِهِ»): نهم پرسه بابه‌ته ومکو نه‌ممیه له وینه‌ی نه‌ممیه.

۶- (عَرَضٌ. عَرَضًا): هات بو مه‌کهو مه‌دینهو

ده‌وروپشتیان.

(الْعَرُوضُ): شاری مه‌کهو مه‌دینهو جوارلایان.

۷- (عَرَضَ - الْكِتَابَ. عَرَضًا): په‌راوه‌که‌ی له‌بهر خویندهوه.

(عَرَضَ - الْكَاتِبُ): نووسهرمه‌که به خوازهو ئیدیوم نووسنیه‌که‌ی نووسی. نووسینه‌که روون و ناشکرا نه‌بوو.

(- لَهُ وَبِهِ): لابه‌لاو به ئیدیوم و موعه‌ما قسه‌یکرد/ ره‌پوراست قسه‌که‌ی نه‌کرد.

(- فَلَانٌ): خاومنی رای چاک و بیری وردو قسه‌ی بوختبوو.

(الْعَارِضَةُ): رای چاک و ناخاوتنی بوخت و بیری ورد بوو.

(«فَلَانٌ ذُو عَارِضَةٍ»): فیسار خاومن قسه‌ی زانسته و رادروسته و بو قسه‌ش دانامینیت.

(الْعَرُوضُ - مِنَ الْكَلَامِ): واتاو کورؤك و گه‌وه‌هری ناخاوتن.

(التَّعْرِيزُ فِي الْكَلَامِ): به وته‌ی جیگر قسه بکه‌یت و گویگرمه‌کت تیبگات بیدرخستنی ره‌پو راست.

(الْمَعَارِضُ (ج) مَعَارِضُ): به وته‌ی جیگر له‌بری شتیک شتیکتر بلینیت.

(التَّعْرِيزُ - مِنَ الْكَلَامِ): کورؤك و واتای ناخاوتن.

(الْمَعْرَضُ (ج) مَعَارِضُ وَمَعَارِضُ): قسه‌ی ژیربه‌ژیر/ شاراوه/ ئیدیوم/ وته‌ی جیگر.

الملحق:

عرض: (العَرْضِيّ): لاومگی / کورۆکی شتهکه نمبیت.

(اللون خاصية عَرْضِيّة في الحجر): رهنگ

نیشانهمگی بنچینهیی بهرد نییه / لاومگییه.

(العَرْضِيّ): بهرپکهوت.

(لِقَاءَ عَرْضِيّ): به رپکهوت یهکتر بینین.

(الْخَطِيئَةُ الْعَرْضِيَّةُ فِي الدِّينِ الْكَائُولِيكِي):

لاي نيمهش نه ليين (الصّفانر) به ناوی

دهستونیزهوه نهروات، گوناهیکی لاومگیی و

رپکهوت زور گهوره نییه له رپرهوی

کاسۆلیکیکدا که باری ناز لهدهست نادات

لهبر بچووکیی گوناهمکه.

(الإِعْتِرَاضُ): بهرچدانهوه / بهرهلستی

بیشنیازیک و بهرچدانهوهی / بهرلیگرتنی

هه لویست و باریکی تر.

(الإِعْتِرَاضُ): به لگه و بیانوویه که بهر له

جهسپاندنیک و پیداگرتنیک بگرت.

(«لإِعْتِرَاضِ عَلَى ذَلِكَ»): (لهسمر نهوه / بۆ

نهوه) نارمزیی نییه. به لگه و بیانوویه که نییه

که پئی بهر بهستی جهختکردن بگرت.

(«تَدَارُكُ الْإِعْتِرَاضَاتِ»): ره چاوی

نارازیبوونهکانی کرد.

(الإِحْتِجَاجَاتُ): دهربرینی نارازیبوون و

بیزاریدهربرین.

(«الإِعْتِرَاضُ عَلَى تَدْبِيرِ»): دهربرینی بیزاری

لهسمر کردمیهک.

(الإِعْتِرَاضُ فِي الْمُنَاطَرَةِ): به لگه بهینیتهموه

بۆ بووجه لکردنی نهوه به لگانهی ناحهزمکه

هیناوپهتیهوه.

(الاعتراض في القضاء): داواى لابرندى

بپاریکی دادومریی یان هه لوشانهموهو

جیبه جینه کردنی کردمیهکی یاسایی.

(الاعتراض على حكم غيابي): نارمزیی

دهربرین بهرامبهر بپاریکی دادگای له

پاشمله.

(الإِعْتِرَاضُ عَلَى تَدَاوُلِ سُنْدٍ): بیزاریدهربرین

بهرامبهر به لگه نامهیهک هه والهمیهک که

بهدهستمهوه بیت.

(الإِسْتِعْرَاضُ) (مص): نواندن / نمایش.

ناههنگیکی پیشاندانی سهربازی یان

وهرزشی.

(الإِسْتِعْرَاضُ الْجَيْشِ فِي الْعِيدِ الْوَطْنِيِّ):

نمایشیکی سهربازی له جهژنی نیشتمانیدا.

(مَشْهُدٌ مُوسِيقِيٌّ غِنَائِيٌّ رَاقِصٌ): دیمهنیکی

گۆرانیی و موسیقاو سهما شیوه.

(«فَلَمَّ إِسْتِعْرَاضِيٌّ»): فلیمیکی نمایشی.

(الْمُعَارَضَةُ) (مص): بهرهلستکاری و بیزاری

دهربرین / هه لوشانهموهو بهرهنگاریبوون.

(مُعَارَضَةُ أَقْوَالِ فُلَانٍ): بهرهنگاریبوون و

بهرهلستی ناخاوتنهکانی فیسار.

(الْمُعَارَضَةُ): بهرامبهر وهستان / بهرهلستکاری.

«لم يَلقَ أدنى معارضة»): هیچ بهرامبهر
 وستانه‌وهو بهرمنگار بوونیکي نه‌بوو.

(المعارضة في المناظرة): له کیشمه‌کیشیکدا.
 به‌لگه‌هینانه‌وه بهرامبهر به‌وه به‌لگانه‌ی
 ناحزمکه هینا‌ویتی‌هوه بو‌وجه‌لکردنی
 به‌لگه‌کانی نه‌وه.

(- في الشعر): له شیعردا لاساییکردنه‌وه
 له هوزاندا/ له شیعردا له کیش و سه‌روا
 بابه‌تدا که هوزانفانیک لاسای هه‌لبه‌ستیکی
 شاعیریکتر بکات وهک لاساییکردنه‌وه‌که‌ی
 نه‌محمد شه‌وقی که لاسای (بردة البوصري)
 به (نهج البرده) که‌ی کرد.

(المعارضة في القضاء): بهرامبهر وستان له
 دادگادا.

(المعارضة في الحكم الغيابي): بهرامبهر
 وستانی بریاریکی دادگای پاشمله بو نه‌وه
 دادگایه به‌رزبکریتمه‌وه که نه‌وه دادوهریبه‌ی
 کردووه داوی لابردنی یان گۆرینی بریاره
 پاشمله‌که بکریت.

(المعارضة- في السياسة): به‌ره‌لستکاری له
 رامیاریدا/ بهرامبهر وستان به‌ره‌رمکانیی
 هیزه رامیاریه‌کان/ که‌سان و پارته‌کان و
 دسته خه‌لکه‌کان دژی میری یان نه‌وه رژی‌مه‌ی
 کاربه‌دهسته یان بهرامبهر به‌رنامه‌یه‌کی
 رامیاریی که دمویستریت په‌یره‌وه بکریت.
 احزاب المعارضة: پارته به‌ره‌لستکارمکان.

ع‌رط: (ع‌رط- ع‌رَضُ فُلانٍ ع‌رطاً): له
 پاشمله نامووس فیساری به‌ خرابه‌ بردو
 شکاندو نه‌نگیی دایه پال ناموسی.

(اعترط- ع‌رَضُ فُلانٍ): له پاشمله به
 خرابه‌ ناوی نامووسی فیساری‌بردو نه‌نگیی
 دایه پالی.

(- الرجل): سمری خوی هه‌لگرت و
 دوروکه‌وته‌وه.

(العريظ وأم عريظ وأم العريظ) (ح):
 دو‌پشک.

عرف: (ع‌رَفَ- الشيء. ع‌رَفَةً وع‌رفانا
 وع‌رفانا ومعرفة): شته‌که‌ی (زانی/ ناسی).
 (- بذنبه): پئی له‌گونه‌ه‌که‌ی نا/ دانی به
 گونه‌ه‌که‌یدا نا.

(- على القوم. ع‌رافة): سمر په‌رشتیی
 کارمکانیانیکردو کارمکانیانی بو به‌رپومب‌ردن.
 (ع‌رَفَ. ع‌رافة): ای‌وونی زوری له خۆیداو
 بو‌نخوشبوو ۲-زانیارو به‌ ناگا له شته‌که‌وه له
 کاروباری خوی‌شگه‌ل.

ع‌رَفَ- هُ الأمر: له کارمه‌کی ناگادارکردو
 بی‌یوت.

(- هُ بفلان): به‌ فیسار که‌سی ناساندو ناوی
 بی‌یوت.

(- الحجاج): حاجیه‌کان له سمرکیوی
 عمره‌فاتدا وستان.

(- الضالة): به‌ دوا‌ی ونبو‌وه‌که‌دا گه‌را ویستی

بیدوژیته وه.

(-الإِسْمُ): ناومهکی ناساند.

(أَعْرَفَ - فُلَانًا): به فیساری وت گوناهاه کانت

چییه و بیناساندو پاشان لییبورد/

لییخوئشبوو.

(تَعَرَّفَ - الإِسْمُ): ناومهکی / ناسراو بوو.

(-الشيءُ): به دواى شته کهدا گهرا تا زانی

چییه و لییتیکه یشت.

(-الضَّالَّةُ): به دواى ونبووه کهدا گهرا تا بهی

بیبردو زانی چییه.

(بِفُلَانٍ): فیسار کهسی ناسی.

(-إِلَيْهِ): ناسیاوی له که لدا په یادکردو ناسی.

(تَعَارَفَ - الْقَوْمُ): خوئشگهل خوئیان به

یه کتری ناساند.

(إِعْتَرَفَ - بِالشيءِ): پیى له شته که ناو

له سه ره خوئ ساغکردموه.

(-الشيءُ): بهی به شته که برد / شته کهی

ناسی.

(إِعْتَرَفَ - بِالشيءِ): پیى له شته که نا / جووه

ژیری و له سه ره خوئ ساغکردموه.

(-بِهِ): شته کهی (ناساند / نیشاند).

(-الرَّجُلُ): به دواى هموالی پیاو مه کهدا گهراو

هه والی پرسی.

(-إِلَيْهِ): ناوو نیشانی خوئ پیوت.

(-الضَّالَّةُ): ناو نیشانی شته کهی وا هه لدا که

بزانریت هی نه وه.

(إِسْتَعْرَفَ - الشيءَ): شته کهی ناسییه وه.

(-إِلَى فُلَانٍ): خوئ به کهسی نه و دانا / خوئ

بردموه سه ره نه و تا بیناسیت.

(أَلْعَارِفُ (فَا): ۱-ناسراو ۲-زاناو تیگه یشتوو.

(«هَذَا أَمْرٌ عَارِفٌ»): نه مه کاریکی زانراوو

دیاره.

(أَلْعَارِفَةُ (ج) عَوَارِفُ): میى وشه ی

(العارف) ه.

(أَلْعُرْفُ): ۱-پیلینان / دان پیدانان / درکاندن

۲-چاکه / پیاو متی.

(لَهُ عَلَيَّ أَلْفٌ عُرْفًا): هه زار چاکه ی

به سه ره مه وه هه مه که پیلینیم ۳-رهفتاریک

که خه لک له سه ره یدمرؤن و فیربوون نه ریتیکی

گشتی خه لکه که هه زار اوه

۵-(عُرْفُ اللِّسَانِ): واتا وشه که به پیى شوینی

له زماندا لییتیدمگن.

(عُرْفُ الشَّرْعِ): ده ستوری شهرع که زانایانی

شهرع دایانناوو لیکیانداو مته وه.

(العُرْفَةُ (ج) عُرْفُ): سنووربهستی نیوان

دوو شت.

(أَلْعِرْفَةُ): سو راخکردن و هه والپرسین.

(عِرْفَةُ): کیوی عه ره فه که له نزیک

هه که ومیه.

(يَوْمٌ عِرْفَةٌ): روژی عه ره فه که نو هه مین

روژی مانگی ناو جه ژنانه.

(عِرْفَاتُ): شوینی و مستانی حاجیه کانه که

(۱۲) میل له مهکهوه دورره.

(عَرَفِي): نهوهی بهشداری نهو و مستان و

چه جهیه.

(أَلْعِرَافَةُ): نجومگمیری / نهستیرمناسی /

فالگرتنهوه.

(أَلْعُرَافُ): ۱- نهستیرمناس / نجوومگمر /

فالگرموه ۲- بهزیشک.

(أَلْعِرْفَانُ وَالْعُرْفَانُ): ناماژمبؤگمیری شت.

(أَلْعُرُوفُ (ج) عُرُفُ): ۱- دانا ۲- شارمزی شت /

ناشنا بهشت.

العارف: شتناس / زنانای شت.

أَلْعُرُوفَةُ): شتناس / پسپۆر لهو شتهداو زانا.

(أَلْعَرِيفُ (ج) عُرَفَاءُ): ۱- شتناس / پسپۆر

لهو شتهدا ۲- کهسیک که دوستهکانی

خوی بناسیت ۳- سهپهرشتیاری کاروباری

خویشگهل ۴- خاوهنی سیخمت لهسهریازیدا که

سهرپهرشتی و گهورهی ۱۰ سهرباز دمکات.

(عَرِيفُ الْمَكَاتِبِ): چاودپیر / سهرپهرشتیاری

مندالان له بۆلدا.

(أَمْرٌ عَرِيفٌ): کاریکی زانراو / دیار.

(مَعْرُوفٌ): ناسراو / زانراو.

(أَلْعُرْفُ): زاناترین / شارمزاترین / بهناگاترین.

(الإِعْتِرَافُ): نهینییه که له نهینییهکانی سهر به

بۆنه پیرۆزییهکانه.

(أَلْعُرْفُ وَالْمَعْرِفُ (ج) مَعَارِفُ): رووی مروّف

چونکه پییدمناسریت / سهروچاوی مروّف.

(أَلْعَارِفُ): جوانیهکانی روو / دموچاو.

(هُمْ غُرُّ الْمَعَارِفِ شَمُّ الْمَرَاغِفِ): نهوان

رووسپی و لووتبهرزو خاومن گهورمیین.

(أَلْعَارِفُ): زانیارییهکان.

(مَعَارِفُ الرَّجُلِ): (ناسیاو / ناشنا) کانی

پیاومکه.

(هُوَ مِنَ الْمَعَارِفِ): نهو له ناسراومکانه یان له

ناشناکانه.

(أَلْعُرْفَةُ) (مص): شارمزیی له شتدا /

زانیاریی / سهرلیدمکردنی نهوه وهك چۆنه.

(أَلْعُرُوفُ) (مفع): بهناوبانگ / ناودمکردوو /

ناودار / ناودپیر.

(الْمُعْتَرِفُ): پیلین، کهسیکه که بی لهوه بنیت

که موسولمانه یان دیانه له بهردمی نهومدا

که نهسکه نهجهیدمدات خو نهگمر کوژرایش

نهوه شهیدی بیروبروایهتی.

۲- (عَرَفَ-هُ عِرْفَةً وَ عِرْفَانًا وَعِرْفَانًا

وَمَعْرِفَةً): باداشتی چاکهیدایهوه.

(أَلْعُرْفُ): ۱- چاکه و بهخشندمیی / جوامیری

۲- نهوهی که دمپیهخشیت.

(أَلْعِرْفَانُ) (مص): چاکه و پیاومتی.

(أَلْعَارِفَةُ (ج) عَوَارِفُ): ۱- چاکه و پیاومتی

۲- پهخشش.

(الْمَعْرُوفُ): ۱- خیروفر / خیروبپیر

۲- دمستگرن / باربووکردن / رهند ۳- روژیی.

۲- (عَرَفَ- لِلْأَمْرِ): عِرْفَةً وَ عِرْفَانًا وَعِرْفَانًا

وَمَعْرِفَةً: نارامى لىسەر (كارمگه / شتمكه)
گرت / خويگرت.

(إِعْتَرَفَ): ۱-سەرى شۆرگىرد / زەبوونبوو
۲-ملىدا.

(الْعُرْفُ وَالْعِرْفُ): نارام / خۆگرتن.

(الْعَارِفُ) (فا): نارامگر / بەئارام.

(الْعُرُوفُ (ج) عُرْفُ): زۆر بە نارام /
نارامگر.

۴-(عَرَفَ-الْفَرَسَ. عَرَفًا): يالى چارمويىگە
هەلباجى.

(أَعْرَفَ-الْفَرَسُ): چارمويىگە يالى دريژ بوو.
(إِعْرُوفَ-الْفَرَسُ): چارمويىگە يالدار بوو.

(-الراكِبُ الْفَرَسِ): سوارمگە لە حاستى
يالەگەيدا سوارى چارمويىگە بو / خوى هەلدابە
سەر حاستى يالەگەى.

(-النَّخْلُ): دارخورماگە چىر بوو بەمىهكداچوو
وەك يالى گەمىتیار.

(-الرَّجُلُ): بەمىالىدا سەرگەوت.

(-الْبَحْرُ): شەپۆلەكانى دەرياگە هەستانو
بەگژىهكدا چوون وەك يالى ولاخيان لىهات.

(-الدَّمُ): خوينەگە كەمىكىرد.

(الْعُرْفُ (ج) عُرْفُ وَأَعْرَفُ): ۱-يالى چارمويى

۲-پۆپنەى مريشكو كەلەشىر ۳-شەپۆلى دەريا
۴-لى كەلەگەبوو و بەرزەمەبوو يان شوينى

بەرزو بەرزى لەو بابەتە.

(«جَاءَ الْقَوْمُ عَرَفًا»): خويشگەل يەك لە

دوای يەك هاتن.

(عُرْفُ الدِيَكِ) (ن): گولە قەيفە / پۆپنەى
كەلەشىر روومگىكى سالانەىه گولەمگريت
دوومەترونيو بەرزەمىتەوه لاسكى هەمىه
گولى نەرخەوانى بە خولى لاسكەگەيدا
دمگريت.

(الْعُرْفُ): ۱-يالى چارمويى ۲-لى كەلەگەبوو و
بەرزەمەبوو يان شوينى بەرز.

(الْعُرْفَةُ): با.

(الْعُرْفَةُ (ج) عُرْفُ): لى كەلەك و بەرزەمەبوو
يان شوينى هەلەت و بەرزى.

(الْأَعْرَفُ): چارمويى و يالدار يان كەلەشىرو
مريشكى پۆپنەدار.

(حَزَنُ أَعْرَفُ): گريدكى يان شوينىكى بەرز.

(الْعُرْفَاءُ (ج) عُرْفُ): ۱-مىي وشەى (الْأَعْرَفُ)

۲-(ح)كەمىتیار (لەبەر دريژى يالەگەى و
زۆرى تووگەگەى).

(قُلَّةُ عُرْفَاءُ): قوللەى بلىند.

(الْأَعْرَافُ): ۱-ديوارىگە لە نيوان بەهەشت و
دۆزەخدا ۲-جۆرە دارخورماپەگە.

(أَعْرَافُ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ): پيشەنگى سەرمىتاي
هەورو با يان هەورو باى بەرز.

(أَعْرَافُ الْحِجَابِ أَوْ الرَّمْلِ): سەرمەوى پەردە
يان سەرمەوى گردە لى بەرز.

(الْعُرْفَةُ (ج) مَعَارِفُ): شوينى يالى چارمويى.

۵-(عُرْفُ. عُرْفًا وَعَرَاةً): ۱-بوونى زۆرى

بەكارهینا ۲-بۇنى خۇشبوو.

(عَرَفَ. عَرَفًا): وازی لەبەكارهینانی بۇن هینا.

(عَرَفَ- الشَّيْءَ): شتەكەى بۇنخۇشکرد.

(-الطَّعَامَ): بېخۇرى خواردنەكەى چىشتەكەى زۆر کرد.

(الْعَرَفَ) (مص): ھەموو بۇنىك بە تايبەتى بۇنخۇش.

(«مَأْطَيْبَ عَرَفَهُ»): نای كە بۇنى خۇشە.

(أَرْضٌ مَعْرُوفَةٌ): خاكىكى بۇنخۇش.

۶-(عَرَفَ- الرَّجُلُ): دوومەل لەبەرىدەستى ھات.

(رَجُلٌ مَعْرُوفٌ): پیاویكە دوومەل لەبەرىدەستى ھاتبیت.

(الْعَرَفَةُ) (طلب): دوومەلىك كە لەبەرىدەست بیت.

۷-(اعْرُوفٌ- لِلشَّرِّ): نامادەى خرابەكارى بوو.

۸-(الْعَرَفَجَ (ج) عَرَفِيَج): بەھیۆكە (ن) روومكىكى دەشتەكییە/ دەشتاییە.

(العَرَفِيَج): لمانیکە رېگەى تېدا نییە.

الملحق:

عرف: (العُرْفِي): نەرىتانە.

(القانون العُرْفِي): ياساپەكى تايبەتییە كە لەسەر دەستوورى نەرىت دامەزراوھو

دانراوھ.

(العقد العُرْفِي): گریبەستېك/ رېكەوتنىك كە لای میرى نەبیت لەلاوھ كرايیت. گریبەستېك كە لەلای دادنووس تۆمار نەكرايیت.

(الْحُكْم العُرْفِي): ھەرمانرەھوایی نەرىتى. نەھویە كە بە پى دەستوورو ياسای گشتى بەرىومناچىتو لەبەر ناساپارپىزىيە.

(الْحُكْمَةُ العُرْفِيَّةُ): دادگای نەرىتى تايبەتى يان دادگای سەربازىي كە لە رەھوشىكى ناناسايى كتوپردا ھەك شەرو يان نازاھوو پشيووى ترسناكى ناوخۇدا دامەزرىت.

(التَّعْرِيفَةُ= التَّعْرِيفَةُ): لیستەپەكى باجى داواكراوھ كە دەبىت بدرىت يان نرخی دیارىكراوى ھەندىك كالاو شتومەك و خزمەتکردنە.

(التَّعْرِيفَةُ الكُورِيَّةُ): ئەو نرخانەى كە لە لیستەى كورگدا نیشاندراوھ.

(زاد تعریفه البرید): نرخی پۇستکردن پتر كراوھ.

عرق: (عَرَقَ- العَظْمَ عَرَقًا وَمَعْرَقًا): نىسقانەكەى كرانەھوو ھەرچى گۆشتىكى پيوھ بوو خواردى و بردى.

(«عَرَقَتُهُ الخَطُوبُ»): گرفتارى دايمالى و پەكىخت.

(عُرِقَ. عَرَقًا): گۆشتى كەم بوو.

(تَعَرَّقَ- العَظْمُ): گۆشتى نىسقانەكەى بە دان كرانەھوو.

تَعْرِقَتُهُ الخُطوب): دمر ديسه ريبى دايمالى و
په كېخست.

(اعترق العظم): گوشتى نيسقانه كەى
كرانه مو خواردى.

(العرق مص) (ج) عراق وعراق): نيسقانى
له گوشت دامالراو.

(العرقة): په گوشتيك.

(العراق): نيسقانىكى كرينراومو گوشت
پيومنه ماو.

العوارق: خريكان.

(المعرق): ناسنيكه گوشتى نيسقانى
پيداده مالريت.

(رجل معرق ومعروق العظام): لاواز.

۲- (عرق- الطريق. عرفاً ومعرفاً): ريگه كەى
برى.

(- في الأرض. عرفاً وعرفاً): به ناو زهويه كەدا
رؤيشت.

(عرق- الشجر): (ريشه / رمگ) ي دره خته كە
به ناو زهويه كەدا رؤيشت.

(أعرق- الرجل): خانه دان و وه جازاده
بوو.

(- الشجر): رمگى دره خته كە بلاو بووه.

(تعرق واعترق واستعرق - الشجر):
دره خته كە رمگى بلاو بووه.

(العرق ج) عروق وأعراق وعراق):

۱- (بيخ / بن / ريشه / رهجه لهك) ي هه موو شتيك

۲- كيوى سهختى قووجى ههزار به ههزار كە
سهركهوتنى زور گرانييت ۲- (شاخى / چپاي)
بجووك ۳- ته نكه لى لاکيشه يى.

(- من البدن) (ع ۱): دهمارى خوين.

(داء عرق النساء) (طلب): دمرده دهمارى پشت:

نازارىكى دهماره له جو مگه ي سيبه ندموه ديت
بو نهنو دريژ دهبينه وه يان بو قاج.

(العرق): اشير چونكه له دهمارى شيرموه

ديت بو گوان و مەمك ۲- ريگه ي ناو كيوى / شاخ

۳- شوينپي حوشتره كان كه پهك به دواى په كدا

دمرون ۴- خول.

(«جری الفرس عرفاً أو عرقين»): نەسپه كە

خوليك يان دوو خول غاريكرد.

(العرقة): رينى ناو شاخ.

(العرقة ج) عراق وعرقات والعرقة

والعرقة): رهمه ۱- بنچينه / بيخ / ريشه /

رهجه لهك / نمراد / بنهجه ۲- بنى درهخت.

(الأعرق): رهمه ندار / رهمه نتر / خاومن

بنهجه.

(«هو أعرق منك في كذا»): نهو له ومدا له

تو رهمه نتره.

(«العريق والعرق»): ريشه دار / به رهمه ن

كه سيكه كه له جواميريدا به رهمه ن يان له

بەدزمانيدا له رهمه نيه وه بوى ماومته وه.

(غلام عريق): مير منداليكى لاوازي نيشك

سووك.

«لَقِيْتُ مِنْهُ عَرَقَ الْقِرْبَةِ»: هەر ماندویتی و

ناره‌هه‌تیم لیوه دمستکه‌هوت.

(أَلْعَرَقُ وَالْعُرْقَةُ): که‌سیکه که له‌شی ناو زۆر

دم‌ریبات خوهی زۆر بکاته‌وه.

(أَلْعُرْقَةُ): جارێک ناره‌هه‌کردنه‌وه.

۴- (عَرَقَ - الرَّجُلُ عَرَقًا): بیاومه‌که

ته‌مه‌لییکرد.

۵- (أَعْرَقَ - الرَّجُلُ): بیاومه‌که بۆ عیراق هات.

(إِعْتَرَقَ - الْقَوْمُ): خوێشگه‌ل له ولاتی عیراقدا

بیوون گیران.

(أَلْعِرَاقُ): ولاتی عیراق.

(-أَعْرَفَهُ وَعُرُقُ وَعُرُقُ): درێژایی رۆخی دم‌ریا

یان درێژایی که‌ناری روبرار تا ناوم‌پێژهی.

(أَلْعِرَاقَانُ): کوفه‌و به‌سه‌ره.

۶- (أَلْعِرْقُ (ج) عُرُوقُ وَأَعْرَاقُ وَعِرَاقُ):

۱- زه‌ویی شۆرمه‌کات که هه‌چی تێدا نارووت

۲- (به‌ره‌هه‌م/ به‌روبووم) ی زۆر.

(أَلْعَرَقُ): چینیکی دیوار که له خشتی کال

یان به‌ردبیت.

(أَلْدِمَاكُ) (عامية): چینیکی دیوار.

(أَلْعُرْقَةُ (ج) عَرَقُ وَعَرَقَاتُ): ۱- چینیکی

دیوار له خشتی کال یان به‌رد ۲- ریزه‌ نه‌سب

یان ریزه‌ بالنده ۲- بایلیشمه‌ی چینی دیوار

۳- به‌راویزی ره‌شمال.

(أَلْعِرَاقُ (ج) أَعْرَفَةُ وَعُرُقُ وَعُرُقُ): بۆشایی

به‌ری بالنده.

۲- (عَرِقَ. عَرَقًا): ناره‌هه‌یکرده‌وه/ له‌شی

خوهم‌م‌ردا.

(عَرَقَانُ): خوهم‌کردوو ناره‌هه‌کردوو.

(-الْحَائِطُ): دیواره‌که ته‌رایی به‌پیدا‌کرد.

(عَرَقَ-ه): ناره‌هه‌ی پێک‌ده‌وه/ ناوی بێ‌دم‌ردا.

(-الْخَمْرُ): که‌مێک ناوی کرده‌ مه‌یه‌که‌وه.

(-الْإِنَاءُ): که‌مه‌کیک/ چۆرێک ناوی کرده

قابه‌که‌وه.

(-التِّينَ الْجَافَّ): هه‌نجیره‌ وشکه‌که‌ی کولان تا

بتوانیت هه‌لیگیریت و بېبارێزیت.

(أَعْرَقَ الْخَمْرَ وَالْإِنَاءَ): که‌مێک ناوی کرده

مه‌یه‌که‌وه چۆره‌ ناویکی کرده‌ قابه‌که‌وه.

(تَعَرَّقَ - الْخَمْرُ): که‌مه‌کیک ناوی تیکه‌ل

مه‌یه‌که‌ کرد.

(إِسْتَعْرَقَ): خوێدایه‌ به‌ر گه‌رما تا ناره‌ق/

خوه‌ی بکاته‌وه.

(أَلْعِرْقُ (ج) عُرُوقُ وَأَعْرَاقُ وَعِرَاقُ): ۱- چۆره

ناویک/ ناویکی که‌م ۲- ته‌ن/ له‌ش.

(العَرَقُ) (مص): ۱- ناره‌ق/ خوه‌ی/ خوویه/

ناو که له‌ش دم‌ریده‌دات ۲- شیی دیوار ۳- ناره‌هه‌ی

خواردنه‌وه‌که له‌ تری و خورما ده‌گیریت و

دروسته‌م‌کریت.

(-مِنَ التَّمْرِ): دۆشای خورما.

(عَرَقَ الْخِلَالَ): مزه‌یه‌که به‌یه‌کیکی دم‌ه‌ن

له‌ بری کارکردن یان شتییک بۆ به‌ستنی

دۆستایه‌تی به‌و که‌سه‌ ده‌دریت یان پادا‌شته.

(أَلْعُرْقُوبُ (ج) عِرَاقِيْب) (ع ۱): دهماریکی

نمستووری سمر باژنه مه.

۹- (تَعْرِقَبْ): ومك عورقوبی لیهات درۆزن و

ساخته باز بوو.

(عُرْقُوبْ): پیاویکه درۆزن و ساخته باز و بیبه لاین

بو نمونهی که له کبازی دهمینریمه.

(أَخْلَفَ مِنْ عُرْقُوبٍ وَمَوَاعِيدُ عُرْقُوبٍ):

له عورقوب ساخته باز ترو به لاینه گانی

بیبه لاینتره.

۱۰- (عَرَقَصَ - الْغُلَامُ): میردمندالکه کهوته

سهماکردن و هه لپه رین.

(- تِ الْحَيَةِ): مارکه رویشت / کشا.

۱۱- (عَرَقَلْ): له نامانجه کهی خوی لایدا.

(- الْأَمْرُ): (تمگهره / قورتی) خسته

کارمه که وه و گران و نالۆزیکرد.

(- عَلَيْهِ الْكَلَامُ): قسه کهی لیبه نگه راپه وه.

(تَعَرَقَلْ - الْأَمْرُ): کارمه (کۆسپی هاتمه بر /

تمگهره تی کهوت) و نالۆز بوو.

(- الْكَلَامُ): قسه که هه لگه راپه وه / چهوت بوو.

(أَلْعِرْقَالُ): کهسیکی ناراست / به پیچ و پهنا.

(أَلْعِرَاقِيلُ): ۱- وهی / چورتوم / گرفتاری.

(عِرَاقِيلُ الْأُمُورُ): (کۆسپ / تمگهره /

ناره حمتی) کاروبار.

۱۲- (أَلْعِرْقِيلُ): زمردینه هیلکه.

(أَلْعِرْقَالِي): رویشتنی (به لاروله منجه / به خۆبادانه وه /

به فیزمه وه).

(- مِنَ الدار): هموشه ی خانوو.

(- مِنَ الظُّفْرِ): گوشتی دموری نینۆک /

دمزوله ی نیۆک.

(- مِنَ الْأَذْنِ): کرکراگه ی دهموه ی گو ی.

(- مِنَ النَّهْرِ): دموروبه ری رووبار هه ره له

سهر چاومیه وه تا کۆتایی.

(أَلْعِرَاقُ): (شمسته / رهه نیله / لیمه) باران.

(عِرَاقُ الْغَيْثِ): نهو گیاهی که پاش بارانیکی

زۆر دهر دیت.

(أَلْعِرَاقَةُ): تاومبارانیکی زۆر.

(أَلْعِرْقَاةُ): ته خته ی سمر دۆلکه.

(أَلْعِرْقُودَةُ (ج) الْعِرَاقِي): ته ختی سمر دۆلکه و

سه تلی بیر.

(أَلْعِرْقِيَّةُ): کلاو / تمپله.

۷- (عَرَقَبَ - الرَّجُلُ): فیلیکرد / که له کی لیدا.

(تَعَرَقَبْ): ۱- فیلیکرد ۲- کویره ری نیسکی ناو

شاخی گرت.

(- عَنِ الْأَمْرِ): وازی له کارمه هینا و خوی

لیدزییه وه / لیلادا.

(- لِخَصْمِهِ): ری پیچوو په نای گرت و خوی له

ناحه زمکه ی شاردموه.

(أَلْعُرْقُوبُ (ج) عِرَاقِيْب): ۱- پیچی دۆل ۴- ری

ناوشاخ ۳- هیل.

(عِرَاقِيْبُ الْأُمُورُ): کارانی سه خت و گرنگ.

۸- (عَرَقَبَ - الدَّابَّةُ): دهماری پی و لآخه که ی

بری ۲- دهماری قاجی گو شی تا هه ستیت.

الملحق:

عرقل: (العرقلة): ۱- نه هیشتنی کردنی کاریک، بهر لیگرتن یان ریگرتن/ ته گهره متیدانی ۲- گرانکردن/ کۆسپو ته گهره هینانه ری و نالۆزکردن.

(عرقلة الأمور): ته گهره هینانه بهر کار و نالۆزکردنی.

(عرقلة المساعي): ری له کۆششگرتن و همولدان.

(عرقلة السير): بهر له هاتوجوگرتن یان سستکردنی وهک زۆربوونی نۆتۆمۆبیل له شوین و شه قامیکدا که ریگه که بیهستیت یان سستیبات.

(العرقلة ج) عراقیل): کۆسپ/ ته گهره/ گرانکردن/ ریگرتن.

(أثار في وجه العراقيل): کۆسپو ته گهره ی هینایه ری.

عرك: (عرك- الأديم عركا): پیسته که ی هه لگولۆفت مالی و دمستی پیداهینا.

(-الشيء): شته که ی مالی و کراند تا پاکیکردموه.

(-ه الدهر): رۆژگار قالیکردو خاومن نه زموونیکرد.

(عرك الأذى بجنبه): نازار فیری خۆراگرتنیکردو خۆی له بهر نازاردا راگرت.

(عرك عركا): جهنگاوهریکی دستومهشین

بوو/ شهرگهریکی بمتوانا بوو.

(عرك): جهنگاوهریکی بمتوانا دستومهشین. (عارك-ه. معاركة وعراكا): له گه لیدا جهنگی و تهنگی پیهه لچنی.

(أورد الإبل عراكا): هه موو حوشترمکانی به زۆر کرده سهر ناو.

(تعرك- الشيء): شته که هه لگولۆفراو دمستی پیداهینرا.

(تعارك- الرجالن): شهرپانکرد/ به گزیه کدا چوون.

(اعترك- ت الإبل في الورد): حوشترمکان له ناو خواردنه هودا پالیان بهیه که وه ناو شهره شانیا نکرد.

(-القوم): به گزیه کدا چوون و له گه ل یه کدا جهنگین.

(-الناس في المعركة أو الخصومة): خه لکه که له جهنگه کدا به شداریان کرد یان له دورژمانیه ته که کدا گهرمبوون.

(-الرجال في الحرب): له جهنگه کدا چر بوون و تهنگیان بهیه کتری هه لچنی.

(العركة): جاریک به گزیه چوون/ شهریک.

(«لقيته عركة وعركات»): بهرمنگاری بووم له شهریکدا له گه لیک بهرمنگاریدا/ جاریک و جارها بهرمنگاری بووم.

(العركة): نه وه ی خۆی له بهر نازاردا راگریت.

«رَمْلٌ عَرِيكٌ»): لِيَكِي بيهكداچوو.

(الْعَرِيكَةُ (ج) عَرَاكٌ): ۱-كۆپارهى حوشتر
 (بۆيه واناوناوه چونكه كړپارى حوشترمه
 دمست له كۆپارمهكى دهخات بزانييت تونده
 يان شله قهلهوه يان شلهو لهره ۲-دمروون.
 «فُلَانٌ لِيَنَّ الْعَرِيكَةَ»): دمووننهرمه زوو
 ريكدمكهوويتو ملدمدات.

«هُوَ شَدِيدُ الْعَرِيكَةِ»): دموون سهختو
 ملنهدمه.

(الْعَارِكُ) (فا): ۱-شهركهر/ جهنگاومر ۲-نازا
 له جهنگدا.

(الْعَرِكُ وَالْمَعْرِكَةُ وَالْمَعْرُكَةُ (ج) مَعَارِكُ):
 ۱-شهركه/ مهيدانى جهنگ ۲-جهنگ/
 بهگزيهكداچوون.

(الْعَتْرِكُ): مهيدانى جهنگ.

(مُعْتَرِكُ الْمَنَايَا): نيوان شهستو حمفتاي تهممن.
 (مَاءٌ مَعْرُوكٌ): ناويك چريى و قهلهبالغى
 لهسر بيت.

(رَمْلٌ مَعْرُوكٌ): لى بهيهكداچوو.

۲-(عَرِكٌ- تِ الْمَاشِيَةِ النَّبَاتِ. عَرَاكٌ): نازهلهكه
 روومكهكهى، له بنه كۆتهردا/ همموويخوارد.
 (تِ الْمَاشِيَةِ الْأَرْضِ): نازهلهكه (قرتهيان
 له گياو روومكى زمويهكه بىرى، زمويهكهيان
 رووتكرد.

(أَرْضٌ مَعْرُوكَةٌ): زمويهكى رووتكراو/
 قرتهپرکراو.

۳-(الْعَرِكُ وَالْعَرِكُ): دهنگ.

(الْعَرِكِيُّ (ج) عَرِكٌ (جج) عَرُوكٌ): ماسيگر/
 پاوكهرى ماسى (بۆيه به پاپۆرموانهكان دهلنن:
 (عَرِكٌ).

۴-(عَرِكْسٌ- الشَّيْءُ): شتهكه بهيهكداچوو/
 نيشته سهريهك.

(-الشَّيْءُ): شتهكهى لهسهريهك كهلهكه كرد.
 (إِعْرَانِكْسٌ): بهيهكداچوو و لهسهريهك
 كهلهكه بوو.

(-الشَّعْرُ): قزمهكه تۆختوخ بوو/ زۆر رمش
 بوو.

عرم: ۱-(عَرَمٌ- الْعَظْمُ عَرْمًا): نيسقانهكهى
 دامالى و گوشتى بيوه نههيشت.

(-الصَّبِيُّ أُمُّهُ): كۆرپهكه دايكهكهى مژى و
 جهگوچريدا.

(-الْإِبِلُ الشَّجَرَةَ): حوشترمهكه له درهختهكهى
 خوارد.

(تَعَرَمٌ- الْعَظْمُ): نيسقانهكهى رووتكردو
 گوشتى بيوه نههيشت.

(إِعْتَرَمٌ- الصَّبِيُّ إِثْدَى أُمِّهِ): مندالهكه
 دايكهكهى مژى.

۲-(عَرَمٌ- عُرْمًا): له نهندازه بهدمر توندوتيز
 بوو/ در بوو.

(-الْكِتَابُ. عَرْمًا): كتيبهكهى توند بهست.

(عَرِمٌ وَعَرْمٌ عَرَامَةٌ): له نهندازمهدمر
 توندوتيز بوو.

(العَارِمُ (فا) (ج) عَرَمَةٌ (م) عَارِمَةٌ (ج)
عَوَارِمٌ وَعَارِمَاتٌ): شەلاتى / سەرسەرى / درى
به نازار.

(أَلْعُرَامُ - مِنَ الرِّجَالِ): پياوانى شەلاتى و درو
به نازار.

(بِهِ شِرَّةٌ وَعُورَامٌ): سەرسەرى و درو به
نازارە.

۴- (عَرَمٌ - الشَّيْءُ): شتەكەى تىكەلەلدا.

(أَلْعَرَمُ وَالْعَرْمَةُ): رەشبوژ / رەش و سېى
تىكەل يان خالخالوى رەش و سېى.

(أَلْعَرَمُ (ج) عُرْمَانُ و (جج). عُرَامِينُ):
۱- بىبار / ئەوئى ھەر دەمەى لەسەر رەشتو
بىر و بىر واپەكە ۲- كونج / لەشى خالخالوى بىت /
يان بەلەك ۲- رەوئە ناسك يان بىزن.

(أَلْعُرْمَاءُ): ۱- مېئى وشەى (أَلْعَرْمُ): ۲- (ح) ماری
بەلەك.

۵- (أَعْرَمٌ - هُ): بەخۆرپىسى لەكە دارىكرد /
تاوانبارىكرد / گومانبارىكرد كە وانەبوو.

۶- (العَرَمُ وَالْعُرَامُ): پىسى مەنجهل.

(أَلْعَرِيمُ (ج) عُرْمَانُ): ھى / چورتوم.

(أَلْعَرَمُ (ج) عُرْمَانُ و (جج) عُرَامِينُ):
خەتەنە نەكراو.

عَرْنُ: ۱- (عَرْنٌ - السَّهْمُ عَرْنًا): تىرەكەى
رېزىكرد.

(-الْبَعِيرُ): لووتەوانە دارەكەى خستە لووتى
حوشترەكەو.

(عَرَمٌ - التَّرَابُ) (عامية): گلەكەى كەلەكە
كرد.

(«عَرَمٌ فَلَانٌ»): باى تىچوو (واتا بە خۆى
دەنازىت).

(مُعَرَمٌ) (سريانية): باتىچوو / بەخۆنازىو.

(يَوْمٌ عَارِمٌ): رۆژنىكى زۆر بەسەرمەو سۆلەو
لەرادمبەدمر.

(أَلْعَرَمُ وَالْعَرْمَةُ وَالْعَرَمَةُ): تارمەى گەنم
باش كوتانى كە كاو دانەكە بېكەو دەبىت و
نامادەى شەنكر دىنەتى.

(العَرِمَةُ (ج) عَرِمٌ): ۱- بەندىكە بەرى دۆلىكى
بىدەگىرېت ۲- بارانى لىزمە / شەستەباران.

(أَلْعُرَامُ - مِنَ الْجَيْشِ): سوپاى بېشومارو
بەزەبىر و زەنگ.

(أَلْعَرْمَرَمُ): ۱- توندو بەزەبىر ۲- سوپاىكەى زۆرو
بېشومار.

۳- (عَرَمٌ - فَلَانًا عَرْمًا): نازارى بە فىسار
گەياند.

(عَرَمٌ وَعَرِمٌ وَعَرَمٌ. عُرَامًا وَعَرَامَةً): ۱- زۆر
در بوو ۲- تىكچوو / چەتوون و گەنبوو.

(عَارِمٌ وَعَرِمٌ): درى چەتوون / درى بەزىان.

(تَعَرَمٌ - عَلَيْنَا): بوو بە شەلاتى و در بوو
بەسەرمەنەوئەو كەوتە ھەلبەزو دابەزو
گۆزانى.

(إِعْتَرَمَ - الْفَرَسُ): چارەوېكە تاويدايە غارو
كەوتە پىچدان و چەپۆكان.

هاوشان ۲-شمر / جهنگ.
 (الْعَرِين): ۱-دمنگ ۲-نَجِير ۳-نگينى / نڭين
 ۴-(عُرُن): جهوشه‌ى خانوو ۵-كۆمه‌له
 درهخت يان درك.
 (الْعَرِين وَالْعَرِينَة (ج) الْعَرَائِن): لانه‌ى شِيرو
 پمناگاو شوپنى گورگو كهمتيارو مار.
 ۷-(الْعِرْناس (ج) عِرَانيس) (ح): ۱-كه‌ره‌واله /
 بالنده‌يه وهك كۆتر ههستى پيناكه‌يت تا
 له‌بهر پيدا هه‌لده‌فريت ۲-لووته شاخ ۳-پارچه
 ئاسننكه يان دارنكه ژن بۆ رستنى لۆكه‌كه‌ى
 تيوه‌ى ده‌ئالينيت.
 (عِرَانيس الذَّرَة): گلکه گنمه‌شامى.
 (الْعَرْنُوس) (عامية): گلکه گنمه‌شامى.
 عرا: ۱-(عرا- فلاناً أمر. عرواً): كارنك
 مه‌راقنك به فيساره‌وه گلاو پيوه‌ى
 خه‌رىكبوو.
 (-فلاناً): رپويكرده فيسارو رپوى لينا
 چاكه‌يه‌كى له‌گه‌لدا بكات.
 عار: رپولينه‌رى چاكه‌يه‌ك.
 (مَعْرُؤ): رپولينراوى چاكه‌يه‌ك.
 (عُرِي): نيمچه تايه‌ك گرتى.
 (عار (ج) عُرَا وَمَعْرُؤ): نيمچه‌تا گرتوو.
 (عُرِي- الرَّجُل): موچركى ترسى پيداها‌تو
 له ترساندا له‌رزى.
 (إِعْتَرَى فُلاناً إِعْتَرَاءً): هاته لاي فيسارو
 داواى چاكه‌ى لىكرد كه ده‌ستگيرى بكات.

(عَرَن- الرَّمَج): نووكى رمه‌كه‌ى به بزماره
 دار قايمكرد.
 (الْعِرَان): ۱-چيلكه‌يه‌كه / دارنكه به لووتى
 حوشتردا ده‌كرت ۲-جۆره بزمارنكه سه‌رى
 نيزه‌ى پى قايمده‌كرت.
 (الْعِرْنين (ج) عِرَانين): ۱-هه‌موو لووت يان
 به‌شه رمه‌كه‌ى ۲-گه‌وره‌ى خانه‌دان و پايمه‌لند
 ۳-سه‌رمه‌تاي هه‌موو شتت.
 ۲-(عَرَن- على الشيء. عَرْنَا): مه‌شقى له‌سه‌ر
 شته‌كه كرد.
 ۳-(عَرَن-تِ الدارُ عِرَاناً): خانووه‌كه دوور
 بوو.
 (الْعِرَان): دوورى.
 ۴-(عَرِن- الدابَّةُ عَرْنَا): چوارپنكه تووك به
 قاچيمه‌وه نه‌ما يان تووشى ته‌به‌ق بوو ده‌ستو
 قاچى قلىشا.
 (م) عَرُون وَعَرِنَة هُوَ عَرِنٌ وَلاخى
 ته‌به‌فگرتوو و تووكى ده‌ستو پيه‌له‌مورىو.
 (الْعَرَن وَالْعِرَان وَالْعُرْنَة) (طب): ده‌ردنكه
 ده‌داته پاشوو و ده‌ستى چوارپن تووكه‌كه‌ى
 هه‌لده‌مورىنى يان ده‌ستو پيى ده‌مقلىشيني.
 ۵-(أَعْرَن- الرَّجُلُ): سه‌رىكرده سه‌ر گوشتى
 كولاوو هه‌ر خواردى.
 (الْعَرَن): ۱-گوشتى كولاو ۲-دووكه‌ل.
 (الْعَرِين): گوشت.
 ۶-(الْعِرَان): ۱-كونه كهمتيار ۲-هاوكووف /

۴- (هُ أَمْرٌ): کاریک گرفتاری کرد و تووشیبوو.
 (الْعُرْوَاءُ): نیمچه تا لیهاتن.
 ۲- (عَرَا- الْقَمِيصَ. عَرَوَا): کونی دوگمهی بؤ کراسمه کرد.
 (عَرَى وَا عَرَى- الْقَمِيصَ): کونی قۆبچهی بؤ کرد.
 (الْعُرْوَةُ (ج) عُرَى): ۱- درهختی تیکنالآو/ چر ۲- نهووی پیی دهبهستن/ پییسته ۲- نهووی پشتی پیی دهبهسترت و قایمه.
 («أَلْقَى إِلَيْهِ الْعُرَى»): پشتی پییسته و کارمگی پیسپارد ۴- درهختی همیشه سهوز که زستان گهلاکهی ناومریت و بؤ نالف پمنای بؤ دهبن مدارا و شتی (بمنرخ/ گرانبهها).
 (الْعُرْوَةُ- مِنَ الْإِبْرِيْقِ وَنَحْوَهُ): دمسکی مهسینمو شتی وهها.
 (الْعُرْوَةُ وَا الْعُرَى وَا الْعُرَى- مِنَ الثُّوبِ): کونی (قۆبچه/ دوگمه).
 ۲- (أَعْرَى- صَاحِبَهُ): وازی له دۆستمگی هیناو بهجییهشت.
 (الْعُرْوُ (ج) أَعْرَاءُ): (به تمنگهوه/ بدمربهسهوه) نههاتوو.
 («أَنَا عَرُوٌّ مِنْ كَذَا»): من خمی نهووم نییه/ بدمربهسیهوه نایم.
 (الْعُرْوَةُ): پشتگریی و بدمربهسهوههاتن.
 («أَنَا عَرْوَةٌ مِنْهُ»): من بدمربهسیهوه نایم.

۴- (الْعُرْوُ (ج) أَعْرَاءُ): ۱- کهنار/ لاکهنار ۲- دهمسته خه لکیک.
 («بِهَا أَعْرَاءٌ مِنَ النَّاسِ»): چهند دهمسته خه لکیکی تیدایه.
 عری: ۱- (عَرَى- هُ الْأَمْرُ. عَرِيًّا): گرفتار و تووشی کاریک بوو/ بهکار تهوه تلایهود.
 (إِعْرَورَى- أَمْرًا قَبِيحًا. إِعْرِيَاءُ): کاریکی ناشیرینی تووشبوو و کردی.
 ۲- (عَرَى- مِنْ ثِيَابِهِ): خۆی رووتکردموه/ جلمگی لهبهر خۆی دامالی.
 (عَارٍ وَا عُرِيَانِ (م) عَارِيَّةٌ وَا عُرِيَانَةٌ وَهُمُ عُرَاةٌ وَهِنَّ عَوَارٍ وَا عَارِيَاتُ): رووت و قووت. نهوان رووتن.
 (- مِنْ الْعَيْبِ وَغَيْرِهِ): بیخهوش بوو/ بیلهکهو کهموکووری بوو.
 (عَرَى): پاک و بیخهوش.
 (عَرَى- الرَّجُلُ الثُّوبَ وَمِنْ الثُّوبِ. تَعْرِيَةً): جلی لهبهر پیاوکه داکهند/ پیاوکهی رووتکردموه.
 (- هُ مِنَ الْأَمْرِ): لهو کارهی رزگار کرد/ نهو کارهی له کۆلکردموه/ بهره لایکرد.
 (- الرَّجُلُ): کابرای پشتگوپخت/ بهتهنگیهوه نههات و رهاپکرد.
 (أَعْرَى- الرَّجُلُ الثُّوبَ وَمِنْ الثُّوبِ إِعْرَاءُ): جلی لهبهر پیاوکه داکهند/ رووتیکردموه.
 (- الرَّجُلُ): له ههوا بیله لادا و له دهمت

۱- (أَلْعَرِي وَالْمَعْرَاة (ج) مَعَارٍ): ۱- پرووتیسی
 ۲- شوینی پرووتی لهش که به جل داناپوشریت
 وهك دستو روو/ دموچاو.
 (أَلْعَارِي): ۱- رایه خ ۲- شوینانیک که هیچی تیدا
 نهرویت.
 ۳- (عَرِي-تِ اللَّيْلَةَ. عُرَى): شهوکه سارد
 بوو/ ساردیکرد.
 (أَعْرَى- الرَّجُلُ. إِعْرَاءُ): بیاومکه شهو
 سهرمای بوو.
 (أَلْعَرَى): سهرما.
 (أَلْعَرَاة): سؤله/ سهرمای سهخت.
 (أَلْعَرِي): بای سارد.
 (أَلْعَرِيَّةُ (ج) عَرَايَا): بای سارد.
 ۴- (عَرَى- الشَّيْءَ تَغْرِيبًا): شتهکه ی دمسکدار
 کرد/ دسکی بؤ شتهکه کرد.
 (عَرَاهُ بِعُرَى وَثِقَةً): تواناو وزمو
 پشتیدایه.
 ۵- (أَعْرَى- فُلَانًا النَّخْلَةَ إِعْرَاءً): بهری سالیکی
 دارخورماکه ی دا به فیسار پییبه خشی.
 (أَلْعَرِيَّةُ (ج) عَرَايَا): ۱- دارخورمای بهرخوراو/
 بهرکه ی لیکرابیتهوه ۲- دارخورمایهك
 خاومنهکه ی بهرکه ی بهیهکیک ببه خشیته و
 لیبکاتهوه بؤ خوی.
 (نَخْلَهُم عَرَايَا): بهری دارخورماکانیان
 بهخهك به خشراوه، بؤ خویان لیبیکه نهوه و
 خاومنهکانیان به خشدن.

دانیشته یان رویشته و گهرا.
 (-فُلَانًا صَدِيقُهُ): هاوریکه ی فیسار لیئ
 دوورکه و تهوه و لهسمری نه کردموه/ پشتگیری
 نه کرد.
 (تَعَرَى- مِنْ ثِيَابِهِ): جلمهکانی داکمند/ خوی
 پرووتکردموه.
 (إِعْرَؤْرَى. إِعْرِيَاءُ): به تنیا کهوته گهران.
 (-الْفَرَسُ): به پشتی پرووتیسی سواری
 چارهویکه بوو.
 (فَرَسٌ عُرِي (ج) أَعْرَاءُ): چارهوی پرووت
 بییزین و سهرجل.
 العَرَى: ۱- لا/ کهنار ۲- گورمیان.
 (العَرَاءُ (ج) أَعْرَاءُ): دشته و دمرو ههوا ی
 بهره لا.
 (الْعَرَاةُ): گورمیان و حهوشه ی خانوو.
 (عُرَى (ج) الْأَعْرَاءُ): خه لکانیک به تمنگ
 شهوه نایمن که دؤسته کانیان به تهنگیانهوه
 دین.
 (الْعَرِيَّةُ وَالْعَرِيَّةُ): پرووتی/ پرووتبوونهوه.
 (الْعَرِيَانُ): پرووت و سووت/ شهوه ی هیچی
 لهبهردا نه بیت.
 (عُرِيَانُ النَّجِي): بیینهینی، کهسیکه که
 نهینی لا نه مینیتهوه و ناشکرایبکات.
 (عُرِيَانَاتُ الْبُدُورِ (ن): جؤره پرووه کیکن که
 تۆومکه یان به دمرومیه پرووته وهك کۆمه له ی
 سنه و بهرو سیکاسیه.

العاریة: نهوی که بهی قهرمبوو و پارمو کهک سوودمکهی بهخسرابیت.

عَزَّ ۱- (عَزَّ عِزًّا وَعِزَّةً وَعَزَازًا):
خۆشهویستبوو.

(-عَلَيْهِ عِزًّا): لای نهو پایهدارو گرانبهها بوو/ بهرپر بوو.

(عَزَّ-ه): بهمهزنیدانو لای خۆشهویستو بهرپر بوو.

(تَعَزَّ): ۱- خۆشهویستبوو.

(تَعَزَّ): ۱- خۆشهویستبوو ۲- مهزنیبوو.

(أَعَزَّ-ه): ۱ خۆشیویست ۲- خۆشهویستو پایهداریکرد.

(إِعْتَزَّ): ۱- خۆشهویستبوو ۲- پایهدار بوو.

(-بِه): خوی بهو به پایهدار دانا/ بهو بههیز بوو/ خۆشهویستبوو ۲- پی سهربلندو گوره بوو.

(الْعِزَّ) (مص): سهربلندی و نگین.

(الْعَزِيزُ (ج) عِزَازٌ وَأَعِزَّاءٌ وَأَعِزَّةٌ):

۱- وهجاخزاده/ خانهدان ۲- بهرپر ۳- سهرپررز/ خاومن نگین ۴- بههیزو سهرکهوتوو ۵- خۆشهویستو ناویزه.

(الْأَعَزُّ): ۱- بهرپرتر و نگیندارتر ۲- بههیزتر و زلتر ۳- زور نازدارو بهدمگمتر.

(الْعِزَى): میی وشه (الْأَعَزُّ) ۱- ناهرمتی

بهرپرزو خانهدان ۲- سهرپررزو به نگین ۳- خۆشهویست.

۲- (عَزَّ عِزًّا وَعِزَّةً وَعَزَازَةً) (ضد): ۱- بههیز بوو/ بهتواناو دمهسهلاتبوو ۲- بههیز بوو/ بیتوانا بوو/ لاواز بوو.

(-الشيء): شتهکه خۆشهویستو دهگمن و نایاب بوو ۲- بههیزکی وا بوو که نهدمتوانرا بهسهریدا زال بیت.

(عَزَّ عَلِيٌّ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا): بهلامهوه گرانبوو/ بیم ناخۆشیوو نهوه بکهیت.

(عَزَّ-ه عِزًّا): بههیزیکرد ۲- لهو بههیزتر بوو/ بهدمسهلاتر بوو.

(عَزَّ-ه): پستی قایمکردو سهریخت.

(عَازَّ-ه. مُعَازَّةً): ۱- بهرههستی نگینی لیکرد بهرهرمکانی گهورمی لهگهلهدا کرد ۲- له و تار خویندنهوهدا بوپیداو بهسهریدا زالبوو.

(أَعَزَّتِ الْبَقَرَةُ): مانگاکه ژانی گرانبوو.

(«أَعَزَّزْتُ بِمَا أَصَابَكَ»): گرفتاری و تووشیوونهکهی تو منی سهغلهتکردو بهلامهوه گرانبوو.

(تَعَزَّزَ- لَحْمُهُ): گۆشتهکهی پتهوو توند بوو. (إِعْتَزَّ- عَلَى فُلَانٍ): بهسهر فیساردا زالبوو لهو بههیزتر و مهزتر بوو.

(إِسْتَعَزَّ- عَلَيْهِ): لهگهلهدا توند بوو و به سهریدا زالبوو.

(«إِسْتَعَزَّ بِحَقِّي»): له مافهگمدا بهزاندمی و بهسهرمدا زالبوو.

(-اللَّهُ بِفُلَانٍ): خودا مراندی/ فهوتاندی بو

خوی بردموه.

(أُسْتَعِرَ-بِالْعَلِيلِ): نهخۆشمکه نازارمکهی

وا زۆر بوو میشکی تیکدا سمراسیمیکرد.

(رَجُلٌ عَزٌّ): بیاویکی بههیز/ بهتوانا.

(الْعِرَّةُ) (مص): نگینی و سمر بهرزیی/

مهزنیی ۲-دهروونبهرزیی/ ریزی خۆگرتن.

الْعَرِيزُ (ج) عِرَازُ وَأَعِرَاءُ وَأَعِرَّةٌ: ۱-بهتوانا/

بهدهسهلات/ بههیز ۲-شا (چونکه دهستی

بهسمر خهلی ولاتهکهیدا دهروات ۲-بالای

دهستان و دهست تینهچوو که کهس دهستی

بهسهریدا ناروات و بیوینمه نهمهیش ناوی

خودای بهرزو بلنده ۴-نهمه نازناوی نهمه بوو

که دهبووه سمررداری میسو نهسکمندهریه.

(الْعِرَاءُ): ۱-سهغلمتی و نهمهتیی ۲-سالی

نهمهتیی و وشکه سال.

(الْمِعْرَازُ): زۆر نهخۆش/ کهشهنگ.

(الْمَعْرُوزَةُ): زۆر سهخت/ زۆر توند.

۳-عَرَّ- الشَّيْءُ. عِرًّا وَعِرَّةً وَعِرَازًا):

شتهکه دهگمهنبوو/ خۆشهویستبوو/ دهست

نهمهگهوت.

(الْعَرِيزُ): دهگمهن/ شتیک که کهم دهسکهویت و

خۆشهویستیی. (ج) عِرَازُ وَأَعِرَاءُ وَأَعِرَّةٌ.

۴-عَرَّ- المَاءُ عِرًّا وَعِرَّةً وَعِرَازًا): ناومکه

کشا/ رۆیشت.

(الْعَرَّ): لیژمه باران/ شهسته باران.

(الْعِرَاءُ): تاومبارانی توند.

(الْمَعْرُوزَةُ): خاکیک/ زهوییهک که بهر

لیژمهباران بکهویت.

۵-الْعِرَّةُ (ح): کارمامزی میچکه.

(الْعَرَّى): بتیکی قورمیش بوو (مییه).

۶-عَرَّعَ-هُ): لهو سمر بهرزتر بوو/ بهرپزتر

بوو.

عَرَبَ: ۱-عَرَبَ. عُرْبَةٌ وَعُرُوبَةٌ): رهبن

بوو/ ژنی نهمینا.

(أَعْرَبَ-هُ): رهبنیکرد.

(تَعَرَّبَ): ماوهیهک رهبن بوو پاشان ژنی

هینا هاوسهری پهیداگرد.

(الْعَارِبَةُ (ج) عَوَازِبُ): ۱-شوونهکردوو ۲-ژنی

پیاو/ هاوسهری پیاو.

(الْعَرَبُ (ج) عُرَابٌ وَأَعْرَابُ): ژن یان پیاوی

بیهاوسهر.

(الْعَرَبُ): بیژن.

(الْعَرْبَةُ): بیمیرد/ بیشوو.

(الْأَعْرَبُ (م) عَرَبَاءُ (ج) عُرَبٌ وَالْعَرِيبُ):

بیهاوسهر.

(الْمَعْرَبَةُ): کمیزمکی کۆیله.

(الْمَعْرَبَةُ): ژنی پیاو.

(الْمَعْرَابَةُ): ۱-بیهاوسهر ۲-کهسیکه همر به

بیهاوسهریی بمینیتهمو و خوی و بهیلیتهمو.

۲-عَرَبَ. عُرُوبًا): دورکهوتهمو و نیوو

شاردرایهمو.

(عَارِبُ): دوورکهوتهمو و خۆشاردراوه.

(تِ الْأَرْضِ): زهویهکه چۆلبوو/ کهسی تیدا نهبوو.

(عَرْبٌ): دهارنهبوونی دریزهی کیشا ۲-پشتی لهوه ساردبووموهو خستیه پشتگوی که لهومپیش دمستی بیکردبوو.

(أَعْرَبٌ): دوورکهوتهموه.

(هـ): دووربخستموه.

(العازِبُ) (فا): ۱-نادیاری دوور ۲-گیای دووردمست.

(الْعَرِيبُ): بیاویک که له ژن و مالی دوورکهویتهموه.

(الْعَرَابُ وَالْمَعْرَابَةُ): کهسیکه که ناژهلهکهی دورو له خهلك دمباته لهومرگا.
الملحق:

عرب: (الْعَرَبَةُ (ج) عَرَبٌ فِي بَعْضِ الْبُلْدَانِ): له ههندیک ولاتدا بهو کیلگهیه دهلین که خانووی خاومنهکهی و جوتیارمکانی تیدایه.

عرج: (عَرَجَ - الرَّجُلُ عَرَجًا): پالی به بیاومکه نا.

(- الْأَرْضُ بِالْسَّحَابَةِ): زهویهکهی به خاکهناز ههنگیروداگیر کرد.

عزر: ۱- (عَزَزَهُ عَزْرًا): ۱-سهرزمنشتیکرد/ لۆمهیکرد ۲-کۆمهکیکرد.

(هـ عَنْ كَذَا): بۆ نمو شتمو لهو شتهدا دمستی نایه بهر/ نهپهیشتو لییگیرایموه.

(عَزَزَهُ): ۱-سهرزمنشتیکرد ۲-تهمییکرد

۳-تیروپهر لییدا/ شلکوتیکرد ۴- (ضد):

۱-مهزنیکردو به گهورهی دانا ۲-سوکیکردو بجووکیکردموه ۳-پشتگیریکردو سهریخست وکو نهومی پشتگیری بکات بهری دوژمنی لیدمگریت و ناهیلیت زبانی بیبگهیمینیت.

(الْعَزُورُ وَالْعَزُورُ): بهمدخوو/ بهدرهوشت.

الْعَزُورَةُ: منی وشهی (العزور).

۲- (عَزَزَهُ عَلَى الْأَمْرِ عَزْرًا): له کارمکه ناگاداریکرد.

(هـ عَلَى الْفَرَائِضِ وَالْأَحْكَامِ): ناگاداری فیرو دمستووری فمرزماکان و بریارمکانیکردو شارمزاپکرد.

۳- (الْعَزُورَةُ): تهپه.

(الْعَزَائِرُ): ۱-چیلکهو جهوال ۲-پهل و پۆو پاشماوهی درمخت.

عزف: ۱- (عَزَفَ عَزْفًا وَعَزِيفًا): ۱-دمنگیکرد/ بانگی ههلدا ۲-گۆرانپوت/ گۆرانی چری.

(عَزَفَ): بانگی ههلدا/ دمنگی لیهلپری.

(أَعَزَفَ): گوپیستی گفهی باو خشهی لم بوو.
(تَعَازَفُوا): ۱-ههلبهستیان بهسهریهکدا خویندموه ۲-شانانزییان بهسهریهکدا کردو خویمان بهسهریهکدا بادا ۳-بهکریان داشت.

(الْعَازِفُ): ۱-سازنده/ تارژمن ۲-ژمنیار/ گۆرانپبیژ.

(الْعَزْفُ): ۱-دمنگی دغفو لیدانی نامیری مؤزیک.

(هُوَ عَزْرُوفٌ عَنِ اللَّهْوِ): دلی له یاریکردن
هه‌لکه‌نراومو دلی لیسارده/ حمزی لیناکات.

۲- (عَزْرُوفٌ لِلشَّرِّ): ناماده‌ی خرابه‌کاریبوو/
خوی بو خرابه‌کردن خره‌له‌ندا.

عزرق: ۱- (عَزْرَقَ - الخَبَرَ عَنِّي. عَزْماً):
هه‌واله‌که‌ی له من گرتو شاردموه.

۲- (عَزَقَ. عَزْماً): خیرا رایکرد.

(هُ ضَرْباً): تیر لییدا شلکوتیکرد.

۳- (عَزَقَ - الأَرْضَ. عَزْماً): ازمویه‌که‌ی
هه‌لدیری و هه‌لکه‌ند/ کیلا ۲-ئاوی له زمویه‌که
دمه‌په‌راند.

(الْعَزِيقُ - مِنَ الأَرْضِ): زموی نزم و ته‌خت.

(الْعَزَقُ وَالْمَعْرِفَةُ): پاچه‌کۆله/ پاچ و هه‌رجی
زموی بیه‌له‌بکه‌نریت.

۴- (عَزَقَ - بِهِ عَزْماً): پیومینووسا/ پیومیلکا.

۵- (الْعَزَقُ (ج) عَزَقَ): به‌دره‌موش.

(الْعَزُوقُ وَالْعَزُوقُ): به‌ری فستقی (پووچه‌ل/
بیناوک).

(رَجُلٌ عَزُوقٌ): پیاویکی توندوتیزو رژد/
ده‌ستقووچاوو/ گیر.

(الْمَعْرِقُ وَالْمَعْرِفَةُ (ج) مَعَارِقُ): شه‌ن که شه‌نی
دمغلی کوتراوی پیده‌مکریت.

(الْمُعْرَقُ): به‌دخوو/ به‌دره‌موش.

عزل: (عَزَلَ - هُ عَنِ كَذَا. عَزْلاً): له‌وه (لایبرد/
دوربخسته‌وه).

(-فُلَانًا عَنِ مَنَصِبِهِ): فیساری له‌سه‌ر کارمه‌که

(عَزْفُ الرِّيحِ): (لووره/ گفه/ وژه/ دمنگ) ی
با.

(عَزْفُ الجِنَّ وَعَزْفُهَا): دمنگی جنۆکه:
وشه‌وشیک له جوولانی لکی بیابانه‌که په‌یدا

دمبوو و دمبیس‌ترا به‌هوی بزاوتنی گرده‌لی
بیابانه‌که‌وه عه‌رمب وای دادمناو تیدمگه‌یشت
که نه‌وه دمنگی جنۆکه‌یه دیت.

(الْعُزْفُ) (ح): کۆتره کیویله.

(الْعُرَافُ): تارلیدمری چاک که تارو دمف زۆر
لییدات و بزمنیت.

(سَحَابٌ عُرَافٌ): په‌له‌هه‌وریکی به‌گرمه‌و
نال.

(الْتَعْرَافُ): ده‌فرزنیی و تارلیدان یان
گۆرانچیرین.

(الْعُرْفُ وَالْمَعْرِفَةُ) (مو) (ج) الْعَارِفُ:
نامیری مؤسیقا وه‌ک تارو عودو شمشال و
هتد.

(الْعُرُوفَةُ (ج) مَعْرُوفَاتُ) (مو): پارچه
مؤسیقایه‌ک که گۆرانی له‌گه‌لدا نه‌بیت.

۲- (عَزَفَ - تَنَفَّسَهُ عَنِ الشَّيْءِ. عَزْفاً وَعَزُوفاً):
دلی له شه‌ته‌که هه‌لکه‌نراو نه‌پویست و لییتۆرا/
لییبیزار بوو/ لییومرسبوو.

(-نَفَّسَهُ عَنِ كَذَا): خۆی له‌وه شه‌ته‌لاداو ده‌ستی
لییه‌لگرت.

(الْعُرُوفُ وَالْعُرُوفَةُ (ج) عِرَافٌ): که‌سه‌یکه‌تا
سه‌ر دۆستی که‌س نابیت.

(لابرد / دمریکرد).

(- عَن عَمَلِهِ): له کارمه‌کی (دورخسته‌وه /

لابرد / دمریکرد).

(عَزَلَ-ه): لایدا / که لایخست / دورویخسته‌وه.

(تَعَزَلَ وَاعْتَزَلَ- الشَّيْءَ وَعَنْهُ): خۆی له

شته‌که که نارگرت / وازی لیهینا / دمستی

لیه‌نگرت.

(تَعَازَلَ- الْقَوْمُ): له‌یه‌ک دورمه‌ریز بوون /

ته‌ریک و جیابوون.

(إِنْعَزَلَ-عَنْهُ): خۆی لی ته‌ریک‌کردو هاته

لاوه.

(أَعَزَلَ) (ف): نه‌گه‌یه‌نهر مادمه‌که نایه‌لیت

کارمبا یان گهرمایی بگاته لایه‌ک، ته‌خته و داری

وشک نایه‌لیت کارمباو گهرمی بگوئزرت‌ه‌وه

بگات شووشه‌ش نه‌گه‌یه‌نهری کارمبايه.

(أَلْعَزَلَ وَالْعِزَالَ): لاوازیسی / سستی /

بی‌توانایی.

(أَلْعَزَلَ): بی‌چه‌ک / چه‌ککراو.

(عَزَلَ الحِمَارَ): پاشینی کهر / گوئدریژ.

(أَلْعَزَلَ) (ج) أَعَزَالَ: بی‌چه‌ک.

(أَلْعَزَلَةُ= الإِعْتِزَالَ): گوشه‌گیری / ته‌ریکی.

(أَلْعِزَالَ): ده‌سته‌ی گوشه‌گیرمکان /

موعته‌زله‌کان.

(أَلْعَزَلَ) (م) عَزَّاءَ (ج) عَزَلَ وَأَعَزَالَ وَعَزَلَ

وَعَزَّلَانَ: ۱-لی لاکه‌وته‌ی دورومه که وتوو

۲ هه‌وری وشک / بیباران ۲-که‌سیکی بی‌چه‌ک

۴- (فَكَ) ناوی نه‌ستی‌رمیه بویه و ناوناوه

چونکه هه‌ساره‌ی له‌لاوه نییه.

(- مِنْ الطَّيْرِ): بالندمه‌یه‌ک که نه‌توانیت

بفریت.

(- مِنْ الدَّوَابِّ): چوارپییه‌ک که کلکی

خواربیته‌ی هی زگماکی نه‌بیته.

(أَلْعَزَاءُ) (ج) أَلْعَزَالِي وَالْعَزَالِي: ۱-مینی وشه‌ی

(أَلْعَزَلَ) ۲-بن شوینی ناو رۆکردن له

کونده‌و له‌و بابه‌ته (بویه و ناوناوه چونکه

له‌ لایه‌کی کونده‌که‌ومه‌یه نه‌ک له‌ دممه‌وه یان

ناومراسته‌یه‌وه).

(«أَنْزَلَتِ السَّمَاءُ عَزَالِيَهَا»): وه‌ک کونده‌ی

سهر به‌رمو‌خوار بارانی دا‌کرد.

(«هُوَ عَنِ الْحَقِّ بِمُعْزَلٍ»): نه‌و دووره له

راسته‌یه‌وه‌و خۆی لیلا‌ده‌دات.

(أَلْمُعْزَلَةُ): ده‌سته‌یه‌کی هه‌دمهرین وتیان نیمه

له‌ خه‌لکی سوننه‌و خه‌واربج گوشه‌گیر و ته‌ریک

دمبین چونکه نه‌وان دوو تاقمی گوم‌ران.

(أَلْمِعْزَالَ) (ج) مَعَاذِيلُ: ۱-شوانیکه دوور له

خه‌لک و ته‌ریک ناژه‌له‌که‌ی ده‌له‌وم‌رت‌نیته

۲-که‌سیکه که له‌ گوزاردا به‌ته‌نیا دابه‌زیت

۲-که‌سیکه ههر به‌رای خۆی بنازیت گوی

نه‌داته رای کس ۴-بی‌چه‌ک ۵-که‌وجهی بووده‌له /

بی‌پرشت.

الملحق:

عزل: (الإِعْتِزَالَ): وازه‌یتانه له‌ شیوه ژبانیک

که بویبتی یان له پیشههک له کاریک.

«إِعْتِزَالِ الْعَالَمِ»: خوگۆشهگیرکردن و واز

له گیتی هینان/ له خهک هینان.

«إِعْتِزَالِ الْخِدْمَةِ»: واز له کارمهندی و

خزمهتکردن هینان.

عَزَمَ ۱- (عَزَمَ- الْأَمْرَ وَعَلَيْهِ. عَزَمًا وَعُزْمًا

وَمُعَزْمًا وَمُعَزْمًا وَعَزِيمًا وَعَزِيمَةً

وَعُزْمَانًا): سوورخواستی کردنی کارمه بوو.

(-الرَّجُلُ): تمواو کۆشیکردو لێرا.

(-الْأَمْرُ): لهسمر کارمه سورخواستبوو بۆی

لێرا.

(تَعَزَّمَ- الْأَمْرَ وَعَلَى الْأَمْرِ): سوورخواست و

ههتهری کردنی کارمه بوو.

إِعْتَزَمَ- الْأَمْرَ وَعَلَيْهِ): سوورخواستی کردنی

کارمه بوو.

(-الطَّرِيقُ): به ههتهرموه ملی رێگهکه یگرت و

لاینه دا.

(-الْفَرَسُ فِي عَنَانِهِ): نهسهکه سهریهه لگرت و

لاینه دا.

(الْعَازِمُ (ج) عَزَمَةٌ وَعَازِمُونَ (هـ): كهسیکی

سوورخواست و ههتهره لێراو.

(أَمْرٌ عَازِمٌ): کاریکه که لهسهی سووروخواست و

ههتهرن.

(الْعَزَمُ (مَص): ۱- سوورخواستبوون/ نهگۆران و

توندبوون لهسمر نهو نیازهی کۆشی هینانهدی

دمکریت/ بۆی لیدمبیریت ۲ نیاز و خواستیک

بۆ نامادمکردنی دمروون بۆ کاریک که دمبیت

بکریت.

(الْعَزْمَةُ (ج) عَزَمَات): راستیی و نهکی

سمرشان/ پێویست.

(«مَا لَهُ عَزْمَةٌ»): خووی ناگریت و نارامی

لهسمر نهو گاره نییه که بپارهه بیکات.

(عَزَمَاتُ اللَّهِ): نهو نهراکه نییه که خودا

خستویهتیه سمر شانی بهندهگانی خووی.

(الْعَزَامُ): ۱- زۆر ههتهرو سوورخواست ۲- شیر.

(الْعَزْمِي): ۱- سوورخواستانه ۲- به لێن/ به

پهیمان/ پهیماننهشکین.

(الْعَزُومُ): ههتهر لهسمر بپارو خواستهکهی.

(العزيم) (مص): دوشمنی سهسهخت.

(الْعَزِيمَةُ (مص) (ج) عَزَائِمُ): خواستی

بۆلایین/ سوورخواستیی تهواو.

(عَزَائِمُ اللَّهِ): نهو نهراکه نییه که خودا

خستویهتیه سمر بهندهگانی.

۲- (عَزَمَ- فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ. عَزَمًا وَعُزْمًا

وَمُعَزْمًا وَمُعَزْمًا وَعَزِيمًا وَعَزِيمَةً

وَعُزْمَانًا): هیسار سویندی له هیسار کهس

خوارد.

(«عَزَمْتُ عَلَيْكَ لِتَفْعَلَنَّ أَوْ فَعَلْتَ أَوْ أَلَا لِمَا

فَعَلْتَ»): سویندم لێخواردیت ههتر دمبیت نهو

کاره بکهیت یان نهیکهیت.

(عَزَمَ- الرَّاقِي): نوشتهکه مرکه نهفسونی

خویندموه/ دوعای خویندموه.

الْعَزِيمَةَ (ج) عَزَائِمٍ: نوشته.

الْعَزْمُ (فأ): نوشته‌کمر/ نهمسونخوین.

۳- العَزْمَةُ (ج) عَزْمٌ: خیزانی پیاوو خیله‌که‌ی.

الْعَزِيمَةُ (ج) عَزَائِمٍ: نانکردن و میوانداری‌ی

به هوی بۆنه‌یم‌که‌وه، شایو و خه‌ته‌نه سووران یان همر بۆنه‌یم‌کیت‌روه بیت.

عَزَمَهُ: نانی دهر‌خوارددا/ میوانداری‌یکرد (عامیه).

عازم: میواندار/ ناندر (عامیه).

مَعْرُومٌ: بانگکراو بۆ نانخواردن.

الْعَزُومُ: بن/ هنگ.

(- ج) عَزْمٌ: پیر.

الملحق:

عزم: (التعزيم) (قراءة العزائم أي الرقي):

۱- دؤعا خویندنه‌وهو دؤعاو نوشته‌کردن/

نهمسونخویندنه‌وو کردن ۲- دهر‌کردنی جنۆکه‌وو

شه‌یتان و گیانه ره‌شه‌کان.

عَزَا: ۱- (عَزَا- الشَّيْءَ أَوْ فُلَانًا إِلَى فُلَانٍ.

عَزَاؤًا): شته‌که یان فیسار که‌سه‌که‌ی بردم‌وه سهر نه‌و.

(عَزَا وَتَعَزَّى وَاعْتَزَى لِفُلَانٍ وَإِلَى فُلَانٍ. تَعَزَّى

وَ وَاعْتَزَا): خوی بردم‌وه سهر فیسار و خوی

دایه پالی به‌درو یان به راست که لهو بیت.

(الْعَزَاءُ): خۆبردنه سهر به‌کیک یان لایه‌ک.

(«اعْتَزَى بِعَزَاءِ الْجَاهِلِيَّةِ»): خوی دمباته‌وه

سهر ره‌سه‌نی پيش نیسلامی.

الْعِزَّةُ (ج) عِزٌّ وَعِزُونٌ: تاقمه خه‌لک‌یک.

الْعِزْوَةُ): خۆبه‌لایه‌ک‌دا ساغ‌کردنه‌وهو

هه‌لواسین/ خۆبردنه‌وه سهر لایه‌ک.

(هُوَ صَاحِبُ عِزْوَةٍ) (عامیه): نه‌و

خاومندارمو پشتی همیه‌و سهریده‌خن.

۲- (عَزَا- الرَّجُلُ. عَزَاءً): نارامی‌گرت/

خۆیگرت/ دلنیا‌بوو.

الْعِزْوَةُ): نارام/ خۆگرتن/ دلنیا‌بوون/

هیم‌نبوونه‌وه.

عزى: ۱- (عزى- الشيء أو فلاناً إلى فلان):

شته‌که یان فیسار که‌سه‌که‌ی بردم‌وه سهر

نه‌و.

(تَعَزَّى- إِلَيْهِ تَعَزُّياً): خوی بردم‌وه سهر

نه‌و.

الْعِزِيَّةُ): خۆبردنه‌وه سهر/ به‌ه‌ی نه‌و

لایه‌مدان‌ان/ به‌و لایه‌وه په‌میومندیبوون.

(الإعتزاء) (مص): وا بانگه‌ل‌دان و وتن/

خۆبه‌لایه‌که‌وه یان ره‌سه‌نیکه هه‌لواسین.

۲- (عَزَى. عَزَاءً): نارامی له‌سهر گۆسته‌وتنه‌که

گرت/ خوی له‌بهر لیقه‌ومانه‌که‌دا راگرت/

دلنه‌وابوو/ هیم‌ن بووه‌وه.

(عَزَى (م) عَزِيَّةً): نارامبوو/ خۆراگر له‌بهر

لیقه‌ومانه‌که‌دا، دلنه‌وابوو/ سه‌بوریه‌اتوو.

(عَزَى- الرَّجُلُ. تَعَزَّى): دلنه‌وایی پیاوه‌که‌ی

کردو سهره‌خۆشیی لیگرد/ دلنیا‌به‌وه.

(تَعَزَّى - عَنْهُ. تَعَزَّيًّا): نارامی به خوئی
 هینایه‌وو دلخویشی خویدایه‌وه/ ستاره‌ی
 دلی به خویدا.
 (تَعَازَى - الْقَوْمُ. تَعَازِيًّا): سمره‌خویشیان له
 په‌کتر کردو دلنه‌وایی په‌کتر یانکرد.
 (تَعَزِيَّة): پرسه/ سمره‌خویش‌یکردن/
 دلنه‌واییکردن.
 (الْعَزِي): زور خوړاگرو به‌نارام.
 ۲- (الإِعْتِزَاء): دروشمی جه‌نگ.
 عس: ۱- (عَسَّ. عَسًّا وَعَسَسًا): شه‌و گه‌راو
 پاسی خه‌لیکرد تا پیاو خرابه‌کان بدوژیته‌وه.
 (إِعْتَسَّ): شه‌و نیشک‌گرت و بو پیاو خرابه‌کان
 گه‌را.
 (-الشيء): شته‌که‌می‌ویست یان به‌شه‌و بو‌یچوو.
 (-البلد): پینایه‌ شاره‌که‌وه/ خوئی به
 شاره‌که‌دا کردو له بارو هه‌والی گه‌پشت.
 (العاس ج) عَسَسَ وَعَسِيسَ): حمسه‌س/
 پاسه‌وانی شه‌و/ نیشک‌گری شه‌و.
 (العسس): نیشک‌گره‌کان که شه‌و پاسه‌وانی
 خه‌لک دمکه‌ن و بو پیاو خراب ده‌گه‌رین.
 (العساس = العاس): ۱- حمسه‌س نیشک‌گری
 شه‌و/ شه‌و گه‌ر ۲- گورگ چونکه به شه‌و
 دمگه‌ریت و نیشک‌ده‌گریت.
 (العسوس): راوکه‌ری شه‌و.
 (العسي = العاس) (عامية): شه‌و گه‌ر/ حمسه‌س.
 (العس): نیاز/ مه‌رام/ خواست.

۲- (عَسَّ - الخَبِرُ. عَسًّا وَعَسًّا): هه‌واله‌که
 دواکه‌وت/ دره‌نگ گه‌پشت).
 ۲- (عَسَّ - الْقَوْمُ. عَسًّا وَعَسًّا): شتیکی که‌می
 دهر خواردی خویشاندا.
 (العسوس): پیاوی (که‌مخیر/ که‌مفه‌ر).
 ۴- (العس ج) عِساس وعِسسَة وأعساس
 وعُسس): پیا له یان قاپی گه‌وره.
 (العسوس): می‌خوشتری بزئوو چه‌توون و
 جووته‌ومشین له کاتی دوشیندا.
 ۵- (عَسَسَ - اللَّيْلُ) (ضد): ۱- شه‌و تاریکی‌کرد
 ۲- شه‌و رووناک‌بو‌وو مه‌و تیپه‌ری.
 (-السحاب): هه‌وره‌که نیشته‌سهر زه‌وی.
 (-الامر): کاره‌که‌ی ته‌ماوی و ناروونکرد/
 لیلی‌کرد.
 (تَعَسَسَ - الذئب): گورگه‌که به شه‌و (گه‌را/
 سوورایه‌وه).
 (العسس و العساس): گورگیک بو نیچیر به
 شه‌و بگه‌ریت.
 ۶- (عَسَسَ - الشيء): شته‌که‌ی (بزواند/
 جوولاند).
 (العساس): ۱- تراویلکه ۲- هه‌موو شتیکی
 سووکه‌له.
 ۷- (تَعَسَسَ - الشيء): شته‌که‌ی بو‌نکرد.
 عسب: ۱- (أعسب - الذئب): گورگه‌که هه‌لات.
 (إِسْتَعَسَبَ - مِنْهُ): رقی لی‌بو‌وه‌وه/ چه‌زی
 لی‌نه‌کرد.

۲- (أَعْسَبَهُ جَمَلُهُ): حوشرمهکی به خوازیری دایه به دهنده.
 (اِسْتَعْسَبَ - فَلَانًا جَمَلُهُ): حوشرمهکی له فیسار خواست.
 (الْعُسْبَةُ): جَارِيكَ لِيُخَاسِتَن.
 ۳- (العُسْبُ): تُوؤ / توخم.
 (قَطَعَ اللهُ عُسْبَهُ): خودا توخمی بری / بیوه چه یکرد.
 (الْعُسْبَةُ): (قلیشی / درزی) شاخ.
 (الْعُسُوبُ): سمرگه وره.
 (الْعَسِيبُ (ج) عُسْبٌ وَعُسْبٌ وَعُسْبَانُ):
 ۱- ئیسکی کلک یان بیخی تووک ۲- پشته پی
 ۳- لقی دارخورما که گه لاکه ی لیکرابیته وه
 ۴- تلیشی شاخ.
 (الْيَعْسُوبُ (ج) يَعَاسِيبُ): ۱- (ح) شاههنگو
 نیره ههنگ ۲- سهرگه وره.
 («هُوَ يَعْسُوبُ قَوْمَهُ»): نهو (سهرگه وره /
 سهردار) نه ته وه که یه تی ۳- بالنده یه کی
 بجووکه ۴- په له ی سپی ناوچه وانی چاره وی
 ۵- (ح) پوووشکه به قنگه. میرووچه یه که له
 کومه له ی ههنگه. چوار بالی ته کی روونی
 هیه به سمر ناومه دمقریت.
 ۴- (الْعُسْبُرُ (ج) عَسَابِرُ) (ح): پلنگ.
 (الْعُسْبُرَةُ) (ح): ۱- میپلنگ ۲- (ح) میحوشری
 رسمه نی خیرا.
 (الْعِسْبَارُ) (ح): ۱- جوره درنده یه که وهک

که متیارمو به زوری له نه فه ریقادا هیه
 ۲- (ح) به چکه گورگ.
 (الْعُسْبُورُ وَالْعُسْبُورَةُ) (ح): توتکه سهگ له
 ده له گورگ بیت.
 عسج: ۱- (عَسَجَ. عَسَجًا وَعَسَجَانًا وَعَسِجًا):
 له رویشتندا ملی دریز کرد.
 (إِعْسَجَ - الشَّيْخُ): له پیریدا چه مایه وه.
 (الْعَوْسَجُ الْوَاحِدَةُ عَوْسَجَةٌ) (ن): توترتک
 جوره دمونه یکه درکاوی و به یه کداچوو
 گوله که ی جوره جوره و رنگ رنگه. به که لکی
 نه وه دیت بکریت به پهرژین.
 ۲- (الْعَسْجَدُ): ۱- زیر ۲- جهواهیرات وهک دورو
 یاهووتو زمرووت.
 (الْعَسْجِدِيَّةُ): بنه ی شاهان که سواریدمبوون
 له بنچینه دا حوشرتیکبوو بؤ شا (نوعمان)
 دهرزایه وه.
 ۳- (عَسَجَرَ - الطَّعَامُ): خوئی کرده
 خواردنه که وه.
 (الْعَسْجَرُ): خوئی.
 ۴- (عَسَجَرَ - الرَّجُلُ): تیز روانی / توند چاوی
 برپیه نهو شته وه.
 عسد: (عَسَدٌ - الْحَبْلُ. عَسْدًا): په ته که ی
 توند بادا.
 (الْعَسُودُ): ۱- باله وان / زور به هیز ۲ (ح) مار.
 عسر: ۱- (عَسَرَ - الزَّمَانُ عَسْرًا وَعُسْرًا):
 (چاخ / رۆژگار) سهختبوو.

همرچمند/ دستى تمنگ بوو/ نهبوو بوو.
 (-تِ الْمَرْأَةِ): ژنهکه به مندالبوونه که بموه
 جهرا.
 (تَعَسَّرَ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارمکه لى گران و
 ليناؤوز بوو.
 (-عَلَيْهِ الْقَوْلُ): قسهکه لى بؤ نه هات و
 ليتيکچوو/ سمرى ليشيوا.
 (تَعَسَّرَ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارمکه لى گران و
 نالؤوز بوو.
 (-عَلَيْهِ الْقَوْلُ): قسهکه لى ليجه واشه بوو.
 (-الْبَيْعَانُ): کريارو فروشيارمکه بيکنه هاتن.
 (إِعْتَسَرَ - هُ): ناچار يکردو مى پيشؤرکرد/
 بهزاندى.
 (-الكَلَامُ): قسهکه لى له دم دم بهر پهرى پيش
 نهوى ناماد ميبکات.
 (اسْتَعَسَّرَ - الْأَمْرُ): کارمکه لى لا سهخت و گران
 هاته بهرچاو/ کارمکه لى بيته ننگبوو.
 (-الْأَمْرُ عَلَيْهِ): کارمکه لى ليگران و نارحهمت و
 نالؤوز بوو.
 (الْعُسْرُ وَالْعُسْرُ): ۱- که مدمستى/ نهبوونى
 ۲- سهختى/ دژوارو تمنگى/ نارحهمتى.
 (الْعُسْرَةُ وَالْعُسْرَةُ وَالْعُسْرَةُ): تمنگانهو
 سهختى و نارحهمتى/ ناناسايى.
 (الْأَعْسَرُ): ۱- ناخوشترين و سهخترين و
 گرانترين ۲- که مدمستترين/ نهبووترين يان
 رهشترين و بهدوومترين.

(-الغريم): داوى واممکه لى وامومرگرمکه/
 قهرزارمکه کرد له گهل نهودا که نمو (دستى
 تمنگبوو/ نهبوو بوو).
 (-عَلَيْهِ مَافِي بَطْنِهِ): سكى دمرنه جوو/ قهبز
 بوو.
 (-على فلان): له گهل فيساردا ريکنه که موت/
 ناتها بوو.
 (-تِ الْمَرْأَةِ. عَسْرًا وَعَسْرَانًا): ژنه سکپرکه
 به مندالمکه وه جهرى و لييدمرنه ده هات.
 عَسِرَ وَعَسَرَ. عُسْرًا وَعُسْرًا وَعَسَارَةً:
 گرانبوو/ زهحه متبوو/ نارحه متبوو/ دژوار
 بوو/ سهختبوو.
 (عَسَرَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارمکه لى لى جووه بهست/
 گرانبوو/ دژوار بوو.
 (-الرجل): کابرا نالمبار بوو/ خوارو خيچ
 بوو.
 (عَسِرَ وَعَسِرَ): نالمبار/ خوارو خيچ.
 (عَسَرَ - عَلَيْهِ): ۱- بيجه وانهى نهو بوو/
 له گهل ليدا ريکنه که موت ۲- تمنگى بيته لچنى.
 (-الأمْرُ): کارمکه لى (سهختکرد/ گرانکرد/
 دژوار کرد).
 (عاسر-ه): معاسرة: له گهل ليدا رهق رهفتارى
 کردو زورى ليکرد.
 (أعسر): نهبوو بوو/ دهسته ننگبوو/ همژار
 بوو.
 (-الغريم): زورى له وامومرگرمکه کرد،

(بَاتِ يَعْسِفُ اللَّيْلَ وَبِاللَّيْلِ): بؤ خواست و نياز مکه‌ی کوپرانه به درپژایی شهو ریگه‌مکه‌ی کوتا.

(-السُّلْطَانُ): سولتان زورو سته‌میکرد.

(-هُ): زورداری بهرام‌بهر کرد.

(-الشيء): شته‌مکه‌ی به‌زور برد/ داگیریکرد.

(-في الأمر): (هه‌له‌شمه‌یی/ بیلیکدانه‌وه) کارمکه‌یکرد.

(-الدمع الجفون): فرمیسک به لیشاو به جاویدا ده‌هاته خواری/ هاته خواری.

(عَسْفَ): بیپرانوماو نیشانه‌یه‌کی ریگاو نالایه‌ک رویش/ به ویلی رویش.

(أَعَسَفَ): به شهو کوپرانه‌وه نیشارمزایانه رویش.

(تَعَسَفَ- عَنِ الطَّرِيقِ): له ریگه‌مکه لایداو پیچیکردموه.

(-الأمر): بیته‌گیرو تیروانین سواری کارمکه بوو بیکات.

(-فُلَانًا): سته‌می له فیسار کردو زوری پمتاند.

(-في القول): ۱- بییناگایانه قسه‌مکه‌ی مهرگرت ۲- ناخاوتنه‌مکه‌ی خراب لیکنایه‌وه‌وه خراب

لیتینگه‌میش.

(إِعْتَسَفَ- الطَّرِيقِ): نیشارمزایانه‌وه کوپرانه کموتهری.

(-عَنِ الطَّرِيقِ): له ریگه‌مکه پیچیکردموه لایدا.

(«يَوْمٌ أَعْسَرَ»): سه‌ختترین و به‌دغه‌ترین روژ/ روژی رهش.

(الْعُسْرَى): ۱- می‌وشه‌ی (الْأَعْسَرَ)

۲- پیچه‌وانه‌ی (يُسْرَى) که گه‌شترین و خوشترین ده‌گه‌مهنیت.

(الْأَعْسَرُ): که‌سیکه تنگ به وامورگرمکه‌ی هه‌لچنیت.

(الْعُسُورُ): دژوار/ نارحمت/ گران/ سه‌خت ۲- نه‌بوو/ هم‌زار.

۲- (عَسْر- هُ. عَسْرًا): لای چه‌پیه‌وه هات.

(عَسِرَ. عَسْرًا): چه‌پله‌ر بوو به ده‌ستی چه‌بی کاریکرد.

(أَعْسَرَ (م) عَسْرًا (ج) عُسْرًا): چه‌پله‌ر.

(عَسْر- هُ): له‌لای چه‌پیه‌وه هات.

(الْأَعْسَرُ): نه‌وه‌ی به‌ده‌ستی چه‌ب کاربکات/ چه‌پله‌ر بیټ.

(عَسْرَاوِي) (عامية): چه‌پله‌ر.

(«فُلَانٌ أَعْسَرُ يَسْرُ»): به همدوو ده‌ستی/ به راستو چه‌ب کاردمکات.

۲- (عَسْرَتِ النَّاقَةِ عَسْرًا وَعَسْرَانًا): می‌خوشترمکه له غاردا کلکی به‌رزکردموه/ کلکی گرت.

عسفا: ۱- (عَسْفَ- الطَّرِيقَ وَعَنِ الطَّرِيقِ): له ریگه‌مکه لایداو کوپرانه ریگه‌ی گرت‌بهر.

(-المفازة): بیابانه‌مکه‌ی بری به بی نه‌وه‌ی ریگه‌یه‌کی زانراو، دیاریکراو بگریته بهر.

(-الأمْر): بى لىكۆلىنەمۇ بىر لىكردنەمۇ
نىشتەسەر كارمەك بىكات.

(-قُلَانَا): زۆردارىي بىرامبەر فېسار كرد.

(إِنْعَسَفَ - الشَّيْءُ): شتەكە (خواربووومۇه/
لاكەوت/ كەچبوو).

(الْعَسْفُ) (مص): ۱- زۆردارىي ستم.

(الْعَسَافُ وَالْعُسُوفُ وَالْمُعَسْفُ): زۆردارىي
سەخت/ ستمكارىي دىلرەقو بېدل.

(الْعَسْفِيفُ): كەسىيى نايەلەد بى رانوماو
نىشانەي رىگا بە رىگەمەدا پىروات.

۲- (عَسْفَ - هُ): كارى بىكردو رەنجى بېدا.

(-لِفُلَانٍ): كارى بۇ فېسار كرد/ رەنجى
بۇ دا.

(عَسْفَ - البَعِيرُ): حوشترەكەي زۆر رەتاندا/
ماندو بىكرد/ هېناي و بردى.

(أَعْسَفَ): كارى گرانى بە مېردمندا كەي
خۇي كرد.

(تَعَسَّفَ وَاعْتَسَفَ - قُلَانَا): فېسارى زۆر
رەتاندا رەنجى بېدا.

(الْعَسِيفُ) (ج) عُسْفَاءُ وَعِسْفَةٌ): رەنجبەر/
بەكرىگىراو.

۳- (الْعَسْفُ): مردن.

(العاسِفُ - مِنَ الْإِبِلِ) (ج) عَوَاسِفُ): حوشترى
دەردە لووگرتوو.

(نَاقَةٌ عَاسِفٌ): مېحوشترى دەردە لووگرتوو.

(الْعَسَافُ) (طَب): دەردەلووى حوشتر كە وەك

دەردى مەرگە.

عسق: ۱- (عَسِقٌ وَتَعَسَّقَ بِهِ. عَسَقًا): بېئوى
(لكا/ نووسا).

(-عَلَيْهِ): بۇ داواكارىمەكەي لەسەرى سوور بوو
بېيداگرت.

(الْعَسَقُ) (مص): ۱- كەمچىكلدانهيى و بېتاقەتىي
۲- تارىيى.

(الْعَسِيقَةُ): (خواردنەمۇه/ شەرىمەت)ى خراب.

۲- (عَسَقَل - السَّرَابُ): تراويلكە بەرىسكايەمۇه.
(الْعَسَقَلُ) (ج) العَسَاقِلُ): تەوقىسەر.

(عَسَقَلُ الرَّأْسِ): بۆپەيسەر.

(الْعَسَاقِلُ وَالْعَسَاقِيلُ): ۱- تراويلكە ۲- گەوالە
هەورى بىلاوبىلاو.

۳- (الْعَسَقَلُ) (ن): بەشىيى قەدى رووەك يان
رەمكى روومكە رەقەو هەلاوساوه خۇزراكى تېدا

كۆبوومەتەمۇه وەك پەتاتەمۇ سېوى بىنەرز.

عسك: ۱- (عَسِكَ - بِهِ عَسَاكَ): بېئوى لكاو
بېئوى نووسا.

(تَعَسَّكَ - الرَّجُلُ فِي مَشِيهِ): لە رۇيشتندا
كابرا نەملاونەولايىكرد.

۲- (عَسَكَرَ - الْقَوْمُ): خوپىشگەل گردبوونەمۇه.

(-اللَّيْلُ): بوو بەشەومەزىنگ.

(-الشيءُ): شتەكەي گردكردەمۇه/ كۆكردەمۇه.

(شيءٌ مَعَسَكَرٌ): شتېيى گردەومبوو/
كۆومبوو.

(الْعَسَاكِرُ) (ج) عَسَاكِرُ): ۱- كۆز/ گرد ۲- سوپا

«مَاتَرَكَ لَهُ مَضْرِبَ عَسَلَةٍ»: گۆری باووباپیری هه‌لته‌کاند یان باووباپیری له گۆر دهره‌ینا له ره‌سه‌نی پچراند هه‌نده جنیوی پیدایا.

(الْعَسَلِي): ره‌نگه‌ه‌نگوینی.

(الْعَاسِل (فا) (ج) عُسْلٌ وَعَوَاسِل): ۱-كه‌سێكه كه هه‌نگوین له شوپنه‌كه‌ی خۆی له شان‌ه‌كه‌ی دهره‌یه‌نیت ۲-كه‌سێكه كه چا‌كه‌كار‌مو ستایش هه‌لده‌گریت.

(خَلِيَّةٌ عَاسِلَةٌ): كوره هه‌نگێك كه هه‌نگوینی تێداییت.

(الْعَسَال): كه‌سێكه كووره‌ی هه‌نگ بېریت و هه‌نگوینه‌كه‌ی دهره‌یه‌نیت.

(الْعَسَالَةُ): ۱-كووره‌ی هه‌نگ ۲-هه‌نگ ۳-كووره هه‌نگب.

(الْعَسُول (ج) عُسْلٌ): پیاو‌چاك كه شایانی پیداهه‌لدانییت.

(الْعَسَلَةُ وَالْمَعْسَلَةُ): كووره هه‌نگ.

(الْمَعْسُول): (مفع): هه‌نگویناوی/ شیرین وهك هه‌نگوین.

(رَجُلٌ مَعْسُولُ الْكَلَامِ): پیاویكه ناخاوت شیرینه و وهك هه‌نگوینه.

(مَعْسُولُ الْمَوَاعِيدِ): به‌لێنراسته/ گه‌فتساغه.

۲-(عَسَلٌ - الْمَاءُ عَسَلًا وَعَسَلَانًا): با ناومه‌ی جوو‌لاندو ناومه‌كه شپه‌زه بوو ورده شه‌پۆلیكرد.

(فارسیه) ۲-هه‌موو شتیکی زۆر.

«إِنجَلَّتْ عَنْهُ عَسَاكِرُ الْهَمِّ»: مه‌راهی زۆری كه‌له‌كه‌بووی له‌سه‌ر شان لاجوو.

(الْمُعَسَّر) (مفع): ۱-نوردوگا،/ له‌شكرگا

۲-شوینی گردبوونه‌وه ۲-شوینیكه سه‌رباز تیدا كۆدیه‌یته‌وو هه‌لده‌دا.

الملحق:

عسکر: (التَّعَسُّكُ): كۆبوونه‌وه‌ی سه‌رباز له شوپنیكدا.

عسل: ۱-(عَسَلٌ - الطَّعَامُ عَسَلًا): خواردنه‌كه‌ی هه‌نگیناویكرد.

(-الْقَوْمَ): هه‌نگوینی دهرخوارد دان یان هه‌نگویندانی.

(عَسَلٌ - الْقَوْمَ): هه‌نگوینی دهرخوارد دان یان هه‌نگوینی دانێ ببه‌ن.

(-الطَّعَامَ): هه‌نگوینی تیکه‌ل به‌ خواردنه‌كه کرد.

(-تِ النَّحْلِ): هه‌نگه‌كه هه‌نگوینیکرد.

(-الشيء): شته‌كه وهك هه‌نگوینی لیهات.

(إِسْتَعْسَلُ): داوای هه‌نگوینیکرد.

(-تِ النَّحْلِ): هه‌نگه‌كه هه‌نگوینیکرد.

(العَسَل (مص) (ج) أَعْسَالٌ وَعُسْلٌ وَعُسْلٌ وَعُسُولٌ وَعُسْلَانٌ) (مص): هه‌نگوین (نیره دهمشكریت به‌ من).

(عَسَلَةٌ): ۱-تۆپه‌له هه‌نگوینیک ۲-دۆشاوی خورمای فه‌ریك/ ته‌ر.

(-الرِّمْحُ عَسْلًا وَعُسُولًا وَعَسْلَانًا): نیزمه که
لهریموهو توند تهکانیدا.

(-الذَّيْبُ أَوْ الفَّرَسُ): له ههلاتن و غاردا
شپرزه بوو سمری کهوته تهکاندان.

(عَسَل - النَّائِم): کهمیک نوست یان
وهنوزیدا.

(رِمْحٌ عَاسِلٌ وَعَسَالٌ وَعَسُولٌ): له نهرمیدا
نیزمه که لهرزوکه / دهلهریموه / نیزه لهرزوک.

۲- (العسل): کولولیی.

(عَسْلًا لَهُ): کولولبیٹ / داوای کولولیی بو
دمکه.

(العَسَال) (ج): گورگ.

(العَسِيل) (ج) عَسَل: گهسکی عمتار که شتی
خوی پیکوډمهکاتهوه / عمتری پیکوډمهکاتهوه.

۴- (عَسَلَج - الشَّجَر): درهختهکه تهرزی تازه
دهرکرد.

(العَسَلُج) (ج) عَسَالِجِ وَالْعَسْلُوجِ (ج) عَسَالِجِ):
تهرزی تازه پهلوی ناسکی درهخت.

۵- (عَسَلَط): ههرمهکی / تیکه ل و پیکه ل
قهسهکی بهیهکدادا.

(كَلَامٌ مُعَسَلَطٌ): قسهی (ههرمهکی /
تیکه ل و پیکه ل).

عسم: ۱- (عَسَمٌ فِي الْأَمْرِ عَسْمًا وَعَسُومًا):
چاوچنوکانه چاوی له کارمه بری ۲ خوی بو

کارمه رهنجانندو کاری تیداگرد.

(عَسَمٌ): رهنجیداو دستگیربوو.

(-فُلَانًا): نهوهی فیسار خواستی، دایه.

(أَلْعَاسِم): (کوششکهر / رهنجدر) ی خیزانهکی.

(أَلْعَسْمَةُ): پاروویهک.

(مَازَاقٌ إِلَّا عَسْمَةً): تمنها پاروویهکی
خوارد.

(أَلْعَسْمَةُ): لهته نانیکي وشک.

(أَلْعَسُومُ (ج) عُسْمُ): کوششکاری
خیزانهکی.

(أَلْعُسُومُ): ۱- لهته نانی وشکه و مبوو / وشک و
رهق ۲- کهممیک.

(أَلْعَسَمُ): شوینتهما / نهوهی (چاوی تیبیریت /
مرخت لیخوشکردبیٹ / بهتمه مایبیٹ).

(مَالِكٌ فِي بَنِي فُلَانٍ مَعَسَمٌ): به تمهای
هیج نیت لهبهرمی فیسار / چاوری هیج

نیت / له فیسار بهره هیجته دستناکهویٹ.

۲- (عَسَمٌ وَأَعَسَمٌ - ت عَيْنُهُ. عَسْمًا وَعُسُومًا):
پیلوومگانی پیکهوه نووسا / چاوی لیکن.

۲- (عَسِمٌ - تِ الْقَدَمُ أَوِ الْكَفِّ. عَسْمًا): جومگی
مهجهکی یان قوله پنی وشکبوو بهوه دمستی

یان قاجی گیر بوو.

(رَجُلٌ أَعَسَمٌ وَإِمْرَأَةٌ عَسَاءٌ): پیاوی یان ژنی
دستگیر و قاجگیر.

(أَعَسَمٌ يَدُهُ): دمستی خوارکرد / گیر کرد.

عس: ۱- (عَسِنَ - الْكَلَامُ فِي الدَّابَّةِ عَسْنًا): گیاهه
به چوارپیکه کهوتو قه لهویکرد.

(-تِ الدَّابَّةُ): چوارپیکه لهومرکهکی /

نالَمَكه‌ی پَيَكه‌وت و قه‌له‌ويكرد.

(أَعْسَنَ - المَكَانُ): شوپينه‌كه همنديك گياي ليروا.

(أَلْعَسَنُ وَالْعَسْنُ): بهز.

(أَلْعُسُونُ وَالْأَعْسُنُ (ج) عُسُنٌ): قه‌له‌و له‌ش پر له غه‌زو بهز.

۲- (تَعَسَّنَ - الشَّيْءُ): به شوپن شته‌كه‌دا گه‌راو ويستی بزانيت له كوييه.

(- أَبَاهُ): شيوه‌ی له باوكی چوو.

(أَلْعِسَنُ): هاوشيوه / هاووينه / له‌وچوو / وكمو نه‌و.

(أَعْسَانُ - الشَّيْءُ): شوپينه‌وار / ناسه‌وار / شوپنی شت.

(«هو على أعسانٍ من أبيه»): نه‌و چوته‌وه سمر باوكی / له باوكی ده‌چيت.

۲- (أَلْعَسَنُ): بالابهرزيی و قرژوانیی و سپيتیی پيست.

عسا: ۱- (عَسَا - النَّبَاتُ عَسَاءٌ وَعُسُوءًا): نه‌ستووو ره‌قبووو.

(- تِ يَدُهُ): دمستی له كاردا نه‌ستووو بوو.

(- اللَّيْلُ): شمو ته‌واو تاريكبوو.

(- العَاسِي) (فَا): ۱- وشك ۲- سه‌خت / ره‌ق ۳- نه‌ستووو.

۲- (عَسَا - الشَّيْخُ. عَسُوءًا وَعُسُوءًا وَعُسِيًّا وَعَسَاءٌ وَعَسُوءَةٌ): پيرمه‌كه ته‌ممن گه‌وره بوو

به‌كيكه‌وت.

(أَلْعُسُوءَةُ): نيختيار بوون و به‌ككه‌وتن.

۳- (أَلْعُسُوءُ): مؤم.

عَسِي: (عَسِي النَّبَاتُ عَسِيٌّ): روومه‌كه‌كه نه‌ستووو ره‌قبووو.

(عَسِيٌّ): به‌شكو / ره‌نگه / له‌وانه‌يه / خوزگه. بؤ ناواتخواستن و چاوه‌ره‌بوونيكي خوشه‌ويست و ناواتخواستن به لينه‌قاومان له‌وه‌ی دوورگه‌وته‌وه.

(عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ): له‌وانه‌يه حمز له شتتيك نه‌كه‌ن فه‌رو خي‌ري ني‌وه‌ی تيدابيت و له‌وانه‌يشه حمز له شتتيك بكه‌ن بؤ ني‌وه خراب بيت.

(أَعْسَى - بِهِ): پي‌ی شايسته بكه.

(أَلْعَسِي وَالْعَسِيَّ وَالْمَعْسَاءَ بِالْأَمْرِ): شايسته‌ی كارمه‌كه‌يه / شايانيه‌تي.

(أَلْعَسَاءُ): كه‌نيزمكي هه‌رزمار.

عش: ۱- (عَشَّ - الشَّيْءُ عَشًّا): شته‌كه‌ی كو‌كردموه.

(- الطَّائِرُ): بالنده‌كه خوزگه‌ته هيلانه‌كه‌ی و تيايدا مايه‌وه.

(عَشَّشَ - الطَّائِرُ): بالنده‌كه هيلانه‌ی بؤ خوزي‌كرد.

(عَشَّشَ): هيلانه‌ی په‌يدا‌كرد / شوپينيكي كرد به هيلانه.

(أَلْعَشَّ وَالْعَشَّ (ج) عِشَّاشٌ وَعِشَّشَةٌ وَأَعِشَّاشٌ

وَعُشُوشُ): هیلانه‌ی باننده.

(الْعُشُّوشُ) (مفع): جیهیلانه.

۲- (عَشٌّ - الْقَمِيصَ. عَشًّا): جله‌ک‌ه‌ی پینه‌گرد.

(إِنْعَشَّ الثَّوْبُ): جله‌که پینه‌گرا/ پیناویبوو.

۳- (عَشٌّ - الشَّيْءَ. عَشًّا): شته‌ک‌ه‌ی (داواکرد/ خواست).

(الْمَعْشُ): خواستراو/ داواکراو/ نامانج/ مہرام.

۴- (عَشٌّ - الْمَرْوَفَ. عَشًّا): به‌خشینیکی که‌می دابه/ چاکه‌یه‌کی که‌می له‌گه‌لدا کرد.

(تِ النَّخْلَةِ): دارخورماکه پهل‌ی که‌مبوو.

(الْبَدَنُ عَشُوشَةٌ وَعَاشِشَةٌ وَعَشْتًا):

جهسته‌که/ له‌شه‌که لاواز بوو و پووکایه‌وه.

(عَشٌّ): له‌شیکی له‌ری پووگاوه.

(عَشٌّ - تِ النَّخْلَةِ): دارخورماکه که‌مپه‌لیبوو.

(أَعَشَّ - الْبَدَنُ): جهسته‌ک‌ه‌ی لاواز کردو پووگانده‌وه.

(الرَّجُلُ): پیاوه‌که که‌وته شوینیکی ره‌قهنی که‌مدره‌خته‌وه.

(إِعْتَشَّ - الْبَدَنُ): له‌شه‌ک‌ه‌ی پووگاندموه.

(الْعَشُّ) (مص): به‌خشینیکی که‌م.

(رَجُلٌ عَشٌّ): پیاویکی پووگاوه‌ی لاوازو باریک.

(الْعَشَّةُ): ۱- دارخورمای که‌مپه‌ل ۲- دره‌ختیک

که له شوینیکی خراپدا روابیتو په‌لوپوی

که‌مبیت ۲- خاکیکی که‌مدره‌خت.

۵- (عَشَّشَ - الْكَلًّا): گیاکه وشکبوو.

۶- (أَعَشَّ - فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ): به‌ری کاره‌ک‌ه‌ی له فیسار گرت.

(-الظَّبِي): ناسکه‌ک‌ه‌ی له لانه‌ک‌ه‌ی تهرم‌گرد.

عشب: ۱- (عَشَبَ وَعَشَبَ - الْمَكَانُ عَشْبًا وَعَشَابَةً): شوینه‌که گیای لیروا.

(عاشبٌ): زهوی گیای لیروا. سه‌وزایی.

(عَشَبَ - الْمَكَانُ): گیای لیروا/ گیادار بوو.

(أَعَشَبَ - الْقَوْمَ): تووشی گیابوون/ گه‌یشتنه گیای.

(«أَعَشَبَتَ فَأَنْزَلَ»): گه‌یشتیه گیادابه‌زه.

(-الْمَكَانُ): شوینه‌که گیای لیروا/ گیای دمرگرد.

(تَعَشَّبَ وَاعْتَشَّبَ): ۱- له گیاکه‌دا له‌ومرا

۲- قه‌له‌و بوو.

(إِعْشُوشَ): گه‌یشته گیای/ گیای دوزیه‌وه.

(-الْمَكَانُ): شوینه‌که گیای زور بوو.

(أَرْضٌ عَاشِبَةٌ): له‌ومرگا/ زهوییه‌کی پرگیای/ گیازار.

(الْعَشَابَةُ): گیازار/ گیای زور.

(الْعُشْبُ) (ج) (أَعشاب): گیای تهر.

(الْعَشْبُ وَالْعَشِيبُ وَالْمَعْشَبُ وَالْمَعْشَابُ):

گیادار/ سه‌وزایی می‌رگ/ گیاپوش.

(أَرْضٌ عِشْبَةٌ وَعِشْبِيَّةٌ وَمَعْشِبَةٌ وَمَعْشَابُ):

زهوییه‌کی (گیاداوی/ گیادار/ گیازور) می‌رگ.

-تِ النَّافَةِ: سکی میخوسترهکه بوو به همشت
یان ده مانگ.

(-الْحَمَارُ): کهرهکه ده جار لهسهریهک زهری.
(أَعَشَرَ - الْعَدَدُ): ژمارمهکی گرد به ده.
(-الْقَوْمُ): بوون به ده کس.

(-تِ النَّافَةِ): میخوسترهکه سکی بوو به
همشت یان ده مانگ.

(الْعَشْرُ (ج) أَعْشَارُ): ۱-دهیهک ۲- ناودانی
خوستر و رۆژی دمههمین یان نۆههمین پاش
ئاونه خواردنهوهی همشت یان نۆ رۆژ.

(الْعَشْرُ (ج) عَشُورٌ وَأَعْشَارُ): دهیهکی شت.
(الْعَشْرَةَ (ج) عَشْرَاتُ): ده/ یهکهی دهیان (بؤ
نیر دهوتریت: عَشْرَةَ).

(عَشْرَةَ رَجَالٍ): ده پیاو (بؤ می دهوتریت:
عَشْر).

(عَشْر نِسَاءً): ده ژن. نهگهر لهگهل پینشهومیدا
بوتریت بؤ می دهوتریت: (خَمْسَ عَشْرَةَ
إِمْرَأَةً) بؤ نیر دهوتریت (خَمْسَةَ عَشْرَ
رَجُلًا).

(الْعَشْرُونَ) (ع ح): بیست.

(الْعَدَدُ الْعَشْرِي) (ع ح): ژمارمهکی تهواو
یان سفرو بهشیکی دهیانی (۰،۱۴۵) و ۲،۳۱.

(الْكَسْرُ الْعَشْرِي): کسر صورته عدد صحیح
ومخرجه (۱۰) او احدی قوی (۱۰) مثلا ۱۰/۳،
۱۰/۱۷ ویمکن کتابته بالطريقة العشرية):
کهرتی دهی که سهرهی ژمارمهکی تهواوه

(الْعَشَابُ): ۱-گیایی/ روومکیی ۲-گیاناس و
روومکناس.

(الْعَاشِيبُ): بهلهبهلهی گیای جیاجیا.

۲-عَشِبَ- الخُبْزُ وَغَيْرُهُ عَشِبًا: نانهکه یان
شتیر و شکبوو/ رهمبوو.

۳-(عَشِبَ- الرَّجُلُ. عَشَابَةٌ وَعُشْبَةٌ): کابرا
کورتهبنههکی ناشیرین بوو.

(عَشِبَ): کورتهبنهی ناشیرین.

(عَشْبَةٌ): ناهرمتی کورتهبنهی ناشیرین.

(الْعَشْبَةُ): پیری چهماوهی تهمنهزوری یان
نیختیار پیاو یان ژنی نیفتادهی چهماوه.

عشر: ۱-(عَشَرَ. عَشْرًا): ۱-دهیهکی برد
۲-گردی به ده/ یهکی خسته سهر نۆ.

(-الْقَوْمُ): نهو بوو به دمههمین کهسی
خویشهگهل.

(-عَشْرَتِ النَّافَةِ): میخوسترهکه سکی همشت
یان ده مانگی بهسمردا تیپهری.

(-المالَ. عَشْرًا وَعُشُورًا): دهیهکی داراکی
برد.

(-الْقَوْمُ): دهیهکی دارای خویشگهلی برد
۲-بوو به دمههمینیان ۲-یهکی لیومرگرتن/

لیردن/ بوون به نۆ.

(عَشْرَ - المالَ): ۱-دهیهکی داراکیبرد.

(-الْقَوْمُ): ۲-دهیهکی دارای خویشگهلی برد
۲-بوو به دمههمینیان ۴-یهکی لیومرگرتن/

لیردن بوون به نۆ.

(غُلَامٌ عَشَارِيٌّ): مَیْرَدَمَنْدَالِیْکِ دِه سالانَه.
(الْعَشَّارُ): ۱-دَمِیْه کومرگر ۲-کَه سَیْکَه لَه سَمَرِیْبِیْت
دَمِیْه کی شَتِیْک بَدَات.

(الْأَعْشَارِيُّ (ج) عُشْرُ): سَمَر بَه دَمْکَان.
(الْعُشْرَاءُ مِنَ النُّوقِ (ج) عِشَارٌ وَعُشْرَاوَاتُ):
نَهو حوشتَره ی دِه مانگ یان هَمِشْت مانگ
بِه سَمَر نَاسِبُونِیْدَا تَیْبَه رِیْبِیْت یان نَهو کاتَه
بِرِیْت.

(الْعُشْرِيَّةُ) (ن): دَمِیْه لَکَه، رُومِیْکَه کَه پَرُوْکَه
دَمْکَات لَه نَه مَه رِیْکای بَاکُورْدَا دَمِروِیْت بُوْیَه وَا
نَاوَنِرَاوَه چُونکَه گُولَه کَه ی دِه پارچَه یه.

(الْعَشِير (ج) أَعْشَاءُ): دَمِیْه ک.
۳-(عَاشِرَه): تَیْکَه لَیْبُوو هَه لَسُوکَه وَتِی
لَه گَه لَدا کِرْدو بُوو بَه هَاوِرِی.

(تَعَاشِرَ وَاعْتَشَرَ- القَوْمُ): خُوِشْگَه لَه گَه لَ
یَه کِدا تَیْکَه لَیْی و هَه لَسُوکَه و تِیَان بُوو.
(الْعِشْرَةَ): تَیْکَه لَیْی و هَه لَسُوکَه و تِی لَه گَه لَ
یَه کِدا کِرْدن.

(الْعَشِير (ج) عُشْرَاءُ): ۱-خَیْل ۲-خُوِشْ / خَزْم
۲-دُوْست / بَرادَمِر / هَاوِرِی ۴-مَیْرِدِی رُتْن / شُوو
۵-رُتْن / هَاوَسَمِر.

(الْعَشِيرَة (ج) عَشَائِرٌ وَعَشِيرَاتُ): خَیْل.
(عَشِيرَة الرَّجُلُ): کَه سُوکَارِی نَزِیْکِی لَه
بَاوِکِیَه وَه.

(الْعَشْر (ج) مَعَاشِرُ): ۱-کُزْمَه ل ۲-کَه سُوکَارِی
بِیَاو / خَزْمِی نَزِیْکِی بِیَاو ۲-جَنُوْکَه ۴-مَرُوْف.

رُیْرَه ی (۱۰) دِه یان یَه کِیْکَه لَه هَیْزَمْکَانِی (۱۰)
وَه ک ۱۰/۲ و ۱۰۰/۷ بَه شَیْوَه کَه رَتِی دَمِیْشِ وَا
دَمِوَسَرِیْت ۲، ۰ و ۰، ۱۷.

(الکسر العشري الدوري او الدائر (ع ح)
تَعُودُ الْاَرْقَامُ فِيْهِ بِالترْتِيبِ نَفْسَه اَعْبَارًا مِنْ
رَقْمٍ مَا (۱۷ ۱۷ ۱۷) (۱۴۵۱۷) الْعَدَدُ (۱۷) فِي الْمَثَلِ
یَسْمَى الدَّوْرُ وَالکَسْرُ دَوْرِي بَسِیْطًا اِذَا جَاءَ
دَوْرُه حَالًا بَعْدَ الْفَاصِلَةِ مِثْلَ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۵، ۲۱
وَالَا هُوَ خَلِیْطٌ کَسْرٌ دَرَجٍ اَوْ عَادِي): کَه رَتِی
دَمِیْ خُوْلی یان بَا زَنْهَیْی (ع ح) بَرِیْتِیْه لَه
دُوو بَار مَبُوو نَه و مَی هَمَان رُما رَه لَه دَوای
یَه ک وَه ک (۱۷ ۱۷ ۱۷ ۱، ۴۵) رُما رَه ی (۱۷) لَه
نَمُونَه کَه دَا بَیْیِدَه و تَرِیْت خُوْل یان کَه رَتِی
خُوْلِیْی سَادَه. خُوْ نَه گَه رَاسْتَه و خُوْ رُما رَه کَه
بَه خُوْلی هَات نَه وَا کُوْتَابِیْی دِیْت وَه ک ۲۱ ۲۱
۵، ۲۱ نَه گِیْنَا تَیْکَه لَدَمْبَن. کَه رَتِیْکِی تَیْکَه لَه یان
نَاسِیْی دَمِیْیْت.

(العاشِر (ها) (ج) عُشْر (م) عَاشِرَة (ج)
عَواشِرُ): ۱-دَمِیْه مِیْن ۲-حُوِشْتَرِیْک نُوْ رُوْژ
نَاوَنَه خَوَاتَه وَه لَه دَمِیْه مِیْن رُوْژ دَا نَاو
بِخَوَاتَه وَه.

(الْعَاشُورُ الْعَاشُورَاءُ وَالْعَاشُورَى وَالْعَشُورَى):
رُوْژِی دَمِیْه مِیْنِی مَانْگِی مَوْحَرَه م.
(«جَاؤُوا عَشَارًا أَوْ مَعْشَرًا»): دِه دِه هَاتَن.
(عُشْرَةُ الشَّيْءِ): دَمِیْه کی شَتِیْک.
(نُوبٌ عَشَارِيٌّ): بَه رِگِیْکِی دِه بَال دَرِیْژ.

۴- (العُشْر. الواحدة عُسْرَة) (ن): لۆكەى
 فەرمەنسى / ياسەمەنى فەرمەنسى، دەمەنىكە
 گەمەنى ھەيە لە ناسىي باشوورو ولاتە
 مەرھىبەگان و ئەفەرىقاي گەمەرى دەرویت.
 (الأعشار والعواشیر): شاپەرى بانئە.
 (الأعشر): گەوج.
 (ناقَة مِعْشَار): مینجوشترىكى بەشیر /
 شیرزور.
 عَشْر: ۱- (عَشْر. عَشْرَانَا): ۷ەك بېقاچ يان
 قاچپراو رۆیشت / بە ھەنگلەشەلى رۆیشت.
 (- على عصاه): بە داردەستەكەى رۆیشت /
 خۆى بەسەر داردەستەكەيدا داو رۆیشت.
 ۲- (العشور ج) عشاوژ: رېگەى سەخت يان
 زەوى رەقەن.
 (العشور والعشور): پتەو دارپىژراوى
 نەستور.
 عشق: (عشق-ه. عشقا وعشقا ومعشقا):
 ھەزى لىکرد / دلى تىچوو / ناشقىبوو /
 خۇشيوست.
 (عاشق ج) عشاق وعاشقون وهي عاشقة
 وعاشق ج) عواشيق): ھەزلىکردوو / ناشق /
 دلدار / دلتىچوو / دللىسەنراو / ئەفیندار.
 (عشق- بالشىء): دلى چوو ھەر شتەگە /
 دلى پىو ھەند بوو.
 (تعشق): خۆى بە ھەزلىکردوو (پىشاندا /
 نواند).

۵- (دلبەندىبوو / دلى چوو ھەزى و ھەزى
 لىکرد.
 (العشق) (مص): ھەزى دىوانەى / دلدارىپەكى
 ھەزى دەسەرى / دلخوازىپەكى گەرم بە پاگى يان
 بە ناپاگى.
 (العشيق = العاشق): ۱- دلدار / دلەست /
 ھەزدار / دوست / خۇشەويست
 ۲- معشوق: ھەزلىکردو / دلخواز /
 خۇشەويست.
 (العشاق والعشق): زور ھەزى دلگۆر.
 عشم: ۱- (عشم - الشيء وتعشم. عشمًا
 وعشوما): شتەگە وشكىبوو / رەقەبوو.
 (خُبْرُ عَشْمٍ): نانى وشكەومبوو / نانى رەق
 يان گەرووگرددو و خراپوو / بۇنکردوو.
 (العشمة): ۱- نانى رەق / وشك ۲- لەلەرىدا
 وشك و رەقەبوو بىت ۳- پىرى (بەگكەوتە /
 لاکەوتە) / ئىفتادە (بۇ نىرومى دەوترىت).
 (شَيْخُ عَشْمَةٍ وَعَجُوزُ عَشْمَةٍ): نىرەمىردىكى
 بەگكەوتە / ئىفتادە / پىر پىر نىكى بەگكەوتە.
 (خُبْرُ عَيْشَمٍ): نانىكى رەق يان بۇنکردوو
 خراپوو.
 (الأعشم م) عشماء): ۱- ەختى وشكىبوو
 ۲- ئىختىيارى / ئىفتادەى / بەگكەوتە.
 ۲- (العشم): چاۋچنۇكى / چاۋبىرسىتىي /
 مرخ لىخۇشکردن.
 (العشمة): چاۋبىرسىتىي / مرخ لىخۇشکردن.

(الْأَعْشَمَ (م) عَشْمَاء): دوو رهنگی ناویته / تیکل.

عشن: (عَشْنٌ وَعَشْنٌ وَأَعَشَنَ. عَشْنَا): له خویموه رملی لیداو رایدمبریری.

(إِعْتَشَنَ = عَشْنٌ): رایدمبریری و رملی لیدا.

(-فَلَانَا): به نارموا بهروویدا هه لپرژاپهوهو به یه کداچوون.

(الْعُشَانُ): هه لچنی دمنکه خورمای و مریو.

(الْعُشَانَةُ): ۱- هه لچنی دمنکه خورمای و مریو

۲- بنی پهلی دارخورما.

عشا: ۱- (عَشا. عَشُوا): ۱- شهو کوپرانه

ههنگاوینا ۲- چاوی گز بوو/ به شهوو به

رۆژ باش نهیدمبینی یان به رۆژ دمبینی و شهو کوپر بوو.

(عَشٍ وَأَعَشِي): شهو کوپر یان چاوکزی شهوورۆژ.

(عَشا- الإِبِلُ): به شهو حوشتری لهومراند.

(-الرَّجُلُ): به شهو بهرمو لای پیاومهکه رۆیشت/

نیازیکرد. (نهمه بنچینهیه پاشان هه موو، به

نیازیک/ رووتیکردوویهک پییوترا (عاشی).

(-هُ وَإِلَيْهِ): بۆ لای نهو رۆیشت و داوای چاکهی لیکرد.

(-عَنْهُ) (ضد): ۱- لهو لایداو روویکرده لای به گیکیتیر ۲- روویکرده لای نهو.

(-النَّارَ وَإِلَى النَّارِ. عَشُوا وَعَشُوا): ناگرمهکی

به شهو دی روویتیکرد به شکو رینوما بیته

یان دایبکات و رزگاریبکات.

(-الرَّجُلُ. عَشُوا وَعَشِيًا): نان و خواردنی

نیواری دایه.

(عَشِي. يَعْشِي. عَشا): چاوی به رۆژ دمبینی و

به شهو شهو کوپر بوو.

(عَشٍ وَأَعَشِي): شهو کوپر.

(عَشِي- العَشاء): شیویکرد/ نانی نیواری

خوارد.

(عَشِيَان): شیوکردوو.

(-تِ الإِبِلُ): حوشترمکان به شهو لهومراند.

(عَاشِيَةٌ (ج) عَواشٍ): حوشتری به شهو

لهومراند.

(-عَلَيْهِ): ستهمی لیکرد (له (الْعَشاوه هاتوووه

واتا کوپرکردن).

(عَشِي- الطَّيْرَ. تَعَشِيَةٌ): ناگری بۆ بالندمهکه

کردمووهو به شهو اره میخست تا راوی بکات.

(-الإِبِلُ): به شهو لهومراندنی.

(-الرَّجُلُ): نانی نیواری میدایه.

(أَعَشِي- الرَّجُلَ. إِعْشاء): ۱- نیوواره خواردنی

دایه ۲- شتی دایه.

(-الله الرَّجُلُ): خودا شهو کوپر لیکرد.

(تَعَشِي): نانی نیواری میخوارد/ شیوانیکرد.

(تَعَاشِي تَعَاشِيًا): وایزانی تووشی شهو کوپری

بووه.

(-عَنْهُ): چاوی لاینوو هاند/ خوئی لیلادا.

(إِعْشِي إِعْشَاءً): وهختی شیوان کهوته ری.

(-النار): ناگرمکه‌ی چاوگردو بهرمو رووی جوو.

(إِسْتَعْشَى - الرَّجُلُ. إِسْتَعْشَاءً): کابرای سمرلیتیواو دی.

(-النار): روویکرده ناگرمکه رَیبه‌دیده بوو.
(العشا والعشاوة): چاوکزیی شهوو روژ یان تهنها به شهو/ شهوگوپَر بوو.

(الْعِشَاءُ ج) أَعْشِيَّةٌ: خواردن و نانی نیواره: شیوگردن.

(الْعِشَاءُ): سهرمتای تاریکبوون و تراویشه له‌خوژناوایوونه‌وه تا تاریکداهاتن یان کوژتایی روژ.

(الْعِشَاءُ ن): خوژناوایوون و تاریکداهاتن.
(الْعِشَاءُ ج) عِشِيٌّ: مینی و شهی (الأعشى):
۲- تاریکی ۲- میحوشتَرِیک که به‌رپیی خوئی نه‌بینیت.

(هُوَ يَخْبِطُ خَبْطَ عِشْوَاءٍ): نه‌و کوپَرانه په‌لدمکوژتیت.

(«إِنَّهُمْ لَفِي عِشْوَاءٍ مِنْ أَمْرِهِمْ»): نه‌کارمکه‌دا سهرگهردان و سهرلیتیکیجوو چه‌واشهن رَیدمرناکه‌ن.

(رَكِبَ الْعِشْوَاءَ): کوپَرانه کارمکه‌یگرت و کرد/ تیاپدا رَیبه‌دی نه‌کرد.

(الْعِشْوَةُ وَالْعِشْوَةُ): ۱- بلیسه‌و شه‌وهی ناگر به شهو دوور دمبیریت و رپی پیدمردمکه‌ن
۲- نه‌شارمزایانه‌و نابه‌له‌دانه دمست بدمنه

کاریک (له‌شه‌وگوپَریبه‌وه و مرگراوه).
(الْعِشْوَةُ): ۱- تاریکی ۲- چواریه‌کی سهرمتای شهو.

(رَأَيْتَهُ فِي عِشْوَةِ الْعَتَمَةِ وَفِي عِشْوَةِ السَّحْرِ): له‌تاریکیی سهرمتای شهوو تاریکیی به‌رمبه‌یاندای دیم ۳- دمستدانه‌کاریک بیبه‌له‌دیو شارمزیی.

(الْعِشْيُ): خواردنی نیواران.

(الْعِشْيُ = الْعِشَاءُ): سهر له نیواری.

(بَعِيرٌ عِشْيٍ): حوشتری تادرمنگ به‌شه‌و له‌ومرواو.

(الْعِشْيَةُ ج) عِشْيٍ وَعِشَايَا وَعِشْيَاتٍ): شه‌وانه‌و/ کاتی شهو سهرله‌نیواری.

(عِشْوِيٌّ): ۱- شه‌وانه ۲- ههور.

۲- (عِشْيٌ - عَنِ الشَّيْءِ تَعْشِيَةً): به‌زمیی پیدای هاته‌وه‌و نهرم له‌گه‌لی جوو‌لایه‌وه.

۲- (الْعِشْوَاءُ): خورما یان دارخورما.

عَصٌّ: ۱- (عَصٌّ. عَصًا وَعَصَصًا): رَه‌ق و توند بوو/ پته‌و بوو.

(عَصَصٌ - عَلَى غَرِيمِهِ): پپی له (وامدارمکه/ همرزارمکه) داگرت و زوری لیگرد.

(الْعَصُّ) (مَصٌّ): ۱- پته‌و بوون ۲- رَه‌سمن/ جسن.

(هُوَ كَرِيمُ الْعَصِّ): نه‌و رَه‌سمنه، خانه‌دانه/ وه‌جاخزادمیه.

(الْعَصُّ وَالْعَصُّصُ): بنی کک/ کلینچکه.

(العُصْفُصُ): رِقَاوَى وَ بَيْضَمِرٍ / كَهْمِضَمِرٍ / كَهْمَكَهْلِكْ.

(الْمُضْعُصُ وَالْعَصْفُصُ (ج) عَصَاعِصُ وَالْعُضْعُوصُ (ج) عَصَاعِصُ): نَيْسِقَانِي كَلِكْ. عَصَبٌ: ۱- (عَصَبُ الشَّيْءِ عَضْبًا): ۱- شَتَهَكَهَى بَهْسَتِ / شَهْتَهَكِدَا ۲- بِيْجَايَهْمُوَه ۲- لَوولِيْدَا / بِيْجِي بِيْدَا.

(-الْقَطْنُ): لُوْكَهَكَهَى رِسْت.

(-النَّاقَةُ): هَمْرِدُوو نَهْرَنْوَى بَهْسَتَهْمُوَه بُو نَهْمُوَى شِيْر دَابِدَات وَ شِيْر بِدَات.

(-الْقَوْمُ بِهِ): خُوَيْشَكَهْل لِيْكَوْبُوو نَهْمُوَه جَوَار لَايَان لِيْگَرْت.

(-الرَيْقُ بِالْقَمِ): تَفَهَكَهَى بَه دَهْمَهْمُوَه وَ شَكْبُوو هْمُوَه.

(-الغُبَارُ رَأْسُهُ): تُوْز سَمْرِيْگَرْت وَ بَهْسَمْرِيَهْمُوَه نِيْشَتَهْمُوَه.

(-الرَّجُلُ بَيْتُهُ): خُوَى لَه مَالَهَكَهْدَا گِيْر دَاو مَاهِهْمُوَه / دَهْر نَه جُوو.

(-الشيءُ عَضْبًا وَعِصَابًا): شَتَهَكَهْيَگَرْت.

(عَصَبٌ - اللَّحْمُ عَضْبًا): گُوْشَتَهَكَه (دَهْمَارِي زُوْر بُوو / دَهْمَارَاوِي بُوو).

(عَصَبٌ): گُوْشَتِي دَهْمَارَاوِي.

(-الْقَوْمُ بِهِ): خُوَيْشَكَهْل لِيْكَوْبُوو نَهْمُوَه گَهْمَارُوْ يَانْدَا.

(-عَصَبُهُ): ۱- جَه شَتِيْجِيْكَ بَهْسَتِي / شَهْتَهَكِيْدَا ۲- بَر سِيْيَگَرْد.

(-فُلَانًا): كَرْدِي بَه گَهْمُوَرَه سَهْر دَار.

(أَعَصَبَتِ الْإِبِلُ): لَه رُوْيشْتِنْدَا حُوْشْتَر مَكَان تَهْكَانِيَانْدَا يَه خُوْ يَان / جَابُوْ كِي بُوون.

(تَعَصَّبَ): سَمْرُو بَه سَتِي بَه سَتِ / مِيْزَمْرِي بَه سَتِ ۲- بُوو بَه گَهْمُوَرَه / نَاغَا / سَهْر دَار ۲- بُو بِيْرُو بَرُوَا يَه ك وَ لَا يَه ك دَهْمَار گِيْر بُوو.

(-لَهُ وَمَعَهُ): لَاي نَه وَيْگَرْت وَ لَه سَمْرِيْ كَرْدَهْمُوَه / بُوْ ي دَهْمَار گِيْر بُوو.

(-عَلَيْهِ): لِيْ ي دَهْمَار گِيْر بُوو وَ نَرِي وَ مَسْتَا / بَهْر نَگَارِي بُوو.

(-فِي دِينِهِ وَمَذْهَبِهِ): بُوْ بَارَا سْتِنُو لَه سَمْر كَرْد نَهْمُوَى نَايِن وَ رِيْبَا ز مَكَه / رِيْپَر هْمَه كَهَى دَهْمَار گِيْر يِي نُوَانْدُو تُوْنْدُو تِيْز بُوو.

(إِعْتَصَبَ - التَّاجُ عَلَى رَأْسِهِ): تَا جَه كَه پَر بَه سَمْرِي بُوو.

(-الْمَلِكُ): شَا كَه تَا جِي نَا يَه سَمْر خُوْ ي.

(-الْقَوْمُ): خُوَيْشَكَهْل يَه كَرْتُوو يَه كَار جَه بُوون.

(«إِعْتَصَبُوا عَنِ الْعَمَلِ أَوْ عَنِ الطَّعَامِ»): يَه كِيَان گَرْت وَ مَانِيَان گَرْت كَار مَكَه يَان نَه كَرْد يَان نَانَه كَه يَان نَه خُوَار د.

(الإِعْتِصَابُ): مَان گَرْتِن.

(إِنْعَصَبَ - الشَّيْءُ): شَتَهَكَه تُوْنْد بُوو، يَه كِي گَرْت.

(إِعْصَوْصَبَ - الشَّرُّ): (بَه دِيْ يُو وَ خِرَا پَه) زِيْضِيْ سَهْنْد / پَهْر مِيْ سَهْنْد.

(الْعَصْبِيّ): ۱-كەسپكە كە بەرامبەر زۆرۈ
 ستمى سەر نەتمەكەى رادومستىت و
 بەرگىرى لە خویشانى/ لە دەستەكەى/ لە
 نەتمەكەى/ دەكات و بەرەنگارى ناحەزمەكانى
 دەبىت ۲-مروفي تورومو تروؤ/ دەمارگرؤ/
 كەسپكە زوو ھەلچىت.
 (الْعَصْبِيَّة): توندى پەيوندى مروفەكە
 بە دەستە كۆمەلەكەيەو بە ھەتمەو
 پشەتگىرى دەكات و چاك و توند بەرگىرى لە
 بىروپرواكەى دەكات.
 (عَصَبَاتُ الْأَجْنَحَةِ) (ج): جۆرە مۇرىچمەكن
 بايان بەمەكدا دەجىت و دەمارى زۆرە وەك:
 مېشەلىكەو درەمىروولە.
 (الْعَصَبِ) (ج) عَصَبٌ وَأَعْصَبَةٌ): سىيەك بە
 رىخۆلە بەستراپىت بېرئىنرىت.
 (الْعَصَبِ): سەخت/ گران/ تووش.
 (يَوْمٌ عَصِيبٌ): رۇژىكى زۆر گەرمى تووش.
 (الْتَعَصُّبُ) (مَص) (ج) تَعَصُّبَات): بە ھەق و
 راستى قايلىنەبوون گەرچى بەلگەى ئەو
 راستىيەش ھەبىت بە ھۆى دەمارگىرى و
 لادان بەلای لايەكدا.
 (الْعَصَبِ) (مَضَع): ۱-تاج لەسەر نراو
 ۲-گەور/ سەردار چونكە تاجى لەسەر نراو
 يان كاروبارى خەلكى بەسەرەويەو بۇيان
 دەگىرئىت ۲-برىس. چونكە ئەگەر زۆر برسېوو
 ناوقەدى بە شتىك دەبەستىت ۴-ھەژار.

(-الْقَوْمُ): خویشگەل كۆبوونەو دەستە
 دەستەيان پېكەوونا.
 (العاصِب) (فا): مانگر.
 (رُجُلٌ عَاصِبٌ): تف لە دەمىدا يان بە
 دەمىەو وشكىوو.
 (الْعَصْبُ): مېزەر/ سەروبەست ۲-جۆرە
 بەرگىكى مىلدارە.
 (الْعَصْبُ) (مَص) (ج) أَعْصَابُ): ۱-تۆرە دەمارى
 ناو لەش كە بە ھەموو لەشدا بلاوبۇتەو
 ھەست و بزوى لەش بەو دەمارانمە
 ۲-پياوماقولانى نەتمەو خویشگەل ۲-ن) لاو لاو
 (الْعَصْبَةُ - مِنْ الرِّجَالِ وَالطَّيْرِ وَالْخَيْلِ) (ج)
 عَصَبٌ): كۆمەلە پياويك و پۆلە بالندمەك و
 رەومەسپىك.
 (الْعَصْبَةُ): شىوہى بەستنى سەروبەست.
 (الْعَصْبَةُ) (ج) عَصَبَاتُ): ۱-دەمارىك
 ۲-كەسوكارىك كە پشەتوانىن/ پشەتگىرن و
 لەسەرى بگەنەو.
 (الْعَصَابُ) (مَص): ۱-پېبەست وەك دەستەسپرو
 شال و سارغى و برىنپىچ و شتىر ۲-شرىتىكى
 جوان و رەنگىن كە بە دەورى وپنەمەكدا
 دەھىنرىت و پىى دەرازىنرىتەو پىوہى
 دەبەستىت.
 (الْعَصَابَةُ) (ج) عَصَابُ): ۱-مېزەر/ سەروبەست
 ۲-كۆمەلە پياويك يان رەومە نەسپىك يان پۆلە
 پەلەورىك.

(الْعُصُوبُ) (مفع): زور برسی.

(فُلَانٌ خِوَانُهُ مَنْصُوبٌ وَجَارُهُ مَعْصُوبٌ):

فیسار خوانه‌کهی راخراومو هاوسیکهی له برساندا پشتینی بهستوو.

(«رَجُلٌ مَعْصُوبٌ الْخَلْقِ»): پیاومکه

له‌شداریژراوو تیکسراوو فه‌له‌وه.

۲- (عَصَبَتِ الْأَسْنَانُ عَضْبًا وَعُصُوبًا):

دانه‌کان به‌لفیان گرتوهو پیسبوون.

۳- (عَصَبَ الْأَفْقُ عَضْبًا وَعُصُوبًا): ناسۆ

سووره‌له‌گه‌را.

۴- (عَصَبٌ هـ): فه‌وتاندی.

۵- (تَعَصَّبَ بِالشَّيْءِ): به‌شته‌که‌ه‌ایلبوو.

(إِعْتَصَبَ بِالشَّيْءِ): به‌شته‌که‌داکه‌وتو پیی

ه‌ایلبوو.

۶- (الْعُصُوبُ): شمشیری ته‌نک.

۷- (الْعَصْبُصْبُ): رۆژی زور گهرم یان رۆژی

تووش و توند.

الملحق:

عصب: (العُصَابُ): پشیوییه‌کی دمروونیه

یان ناومزییه / نه‌قلیه.

(الْعُصَابِي): تاپه‌تیه به‌و که‌سانه‌ی پشیوییان

له‌دمروون یان ناومزدا هه‌یه.

(المَصَابُ بِالْعُصَابِ): تووشبووی پشیوی

دمروونی یان ناومزی / نه‌قلی.

عصد: (عَصَدَ - الشَّيْءَ عَصْدًا): شته‌کهی

لوولداو گریددا.

(عَصَدَهُ عَلَى الْأَمْرِ): ناچاری کارمکه‌ی

کردو زۆری لیکرد.

(-الرَّجُلُ عَصُودًا): مرد.

(أَعَصَدَ - الشَّيْءَ): شته‌کهی لوولدا / پیچاپه‌وهو

گریددا.

(العَصِيدُ = المَعُودُ): لوولو گریدراو.

(العَصِيدَةُ) (ط): ئارد رۆنی به‌سه‌ردا

دمکریتو لیدمزیته / قاتوه‌ه‌یماغ / هه‌یماغ.

عصر: ۱- (عَصَرَ - العِنَبَ أَوْ الثَّوْبَ أَوْ

غَيْرَهُمَا): (تریکه یان جله‌که‌) ی گوشه‌ی یان

شتیترو ناومکه‌ی لیدمکرد.

(-الدَّمَلُ): دوومه‌له‌کهی گوشه‌ی کیمو

زووخه‌کهی لیدمکرد.

(-الرَّكْضُ الفَرَسَ): غارکردنه‌که نارمقی به

چاره‌ه‌یکه کرده‌وه.

(عَصَرَ - الشَّيْءَ): جار له دوا‌ی جار شته‌کهی

گوشه‌ی.

(أَعَصَرَ - القَوْمَ): تازه باران له خویشگه‌ل باری.

(تَعَصَّرَ): گوشرا.

(إِعْتَصَرَ العِنَبَ أَوْ الثَّوْبَ وَنَحْوَهُمَا): تریکه

یان جله‌که یان شتیتری وه‌های گوشه‌ی.

(-العَصِيرُ): شيله یان ناوی شته‌کهی گرت.

(-مِنْ فُلَانٍ مَالًا): پاره / مال یان شتی به‌زور

یان به‌فیل له چنگ دمه‌ه‌ینا یان به‌هه‌ر

شیوه‌یه‌کیتر لیسه‌ند.

(-مِنْ الشَّيْءِ): له‌و شته بریکی ده‌سته‌وتو

دمگوشریّت و ناوو شیلهی لیدمردهینریّت /
لیدمگریّت.

(الْعَصِرَات): هه ورهکان که ناو دادهدمن.

۲- (عَصَرَ - الشَّيْءَ عَنْهُ عَصْرًا): دهستی
نایهبهر / نهیهیشت / ریّی لیگرت.

(-فُلَانًا): بهندیکرد.

(إِعْتَصَرَ - عَلَيْهِ): چرووکی لهگه لدا کرد.

(«إِعْتَصَرَ بِالْمَاءِ مَا عَصَّ بِهِ مِنَ الطَّعَامِ»):

چۆره چۆره ناوی بهسهر خواردنه که دا کرد
که گهروویگریتوو.

(رَجُلٌ عَاصِرٌ (ج) عَصْرَةٌ وَعَاصِرُونَ (م)

عَاصِرَةٌ (ج) عَوَاصِرٌ وَعَاصِرَاتٌ): بیاو یان
ژنیکی که مفر / دستقووچاو / چرووک.

۲- (عَصَرَ - فُلَانًا. عَصْرًا): پیی بهخشی /
بهخشه که پدایه.

(إِعْتَصَرَ الْعَطِيَّةَ) بهخشه پیشه که شکر او هکی
گیرایه وه.

(الْعَصْرُ (ج) أَعْصُرُ وَعُصُورٌ): بهخشش.

۴- (عَصَرَ - الزَّرْعُ): گشته که گوپکهی
گوله کهی دمر کرد (وهکو وشه که له په ناگاوه
ومرگیر ابیت).

(تَعَصَّرَ - بِهِ): په نای بۆ برد / خووی دایه
پالی.

(إِعْتَصَرَ - بِفُلَانٍ): خویدایه پال فیسارو
په نای بۆ برد.

(الْعَصْرُ وَالْعَصْرَةُ وَالْمَعْصَرُ): رزگارگه

برد.

(إِنْعَصَرَ): گوشرا / شیلهی لیدمر هینرا /

لیگرا.

(-الْعِنْبُ وَنَحْوُهُ): تریکه یان لهو بابته
گوشراو ناوی لیدمر هات.

(الْعَاصِرُ (ج) عَصْرَةٌ عَاصِرُونَ (م) عَاصِرَةٌ

وَعَوَاصِرٌ وَعَاصِرَاتٌ (فأ): شتگوش /
شله دمر هین / تریگوش / گوشهر.

(العاصر (ج) العصرة): گوشهر.

(العصار): ۱- شیلهی گیراو / ناوی گیرای شتی
گوشراو.

الْعَصَارَةُ: ۱- شیلهو ناوی گیراو ۲- تلپهی
گوشراو هکه.

(رَجُلٌ كَرِيمٌ الْعَصَارَةُ): بیاو یکه زوو به
دهم نه بووه دهجیت و جوامیره.

(عَصَارَةُ النَّبَاتِ): شیله یه کی سبی شیرییه
همندیك رووهك له قه دو لاسکه که یه وه یان

که لاکه یه وه دمریده کات وهك شیر وایه.

(الْعَصِيرُ = الْمَعْصُورُ): شیله.

(الْعَصِيرُ وَالْعَصِيرَةُ): شیلهی شتی گوشراو.

(الْمَعْصَرُ وَالْمَعْصَرَةُ (ج) مَعَاصِرٌ): گوشینگه.

(«هُوَ كَرِيمٌ الْمَعْصَرُ»): نهو بهخشندمیه بۆ
نهوهی داوای لیبکات / سوالی لیبکات.

(الْمَعْصَرُ وَالْمَعْصَرَةُ): نهوهی تری و شتی وای
پی دمگوشریّت / گوشهر.

(الْعَصَارُ): شوینی تیخستنی نهو شتهی

یان پهناگا:

۵- (عَصْرَتِ الْمَرْأَةِ): نافرته که (پینگه‌یشت/ بالقبوو).

(عَاصِرَهُ مُعَاصِرَةً): له سردهمی نهودا بوو/ هاوسردهمیبوو.

(أَعَصْرَتِ الْمَرْأَةَ): نافرته که (پینگه‌یشت/ بالقبوو) (و مگو چوو بیته سردهمی گهنجیتی).

(مُعَصِر (ج) مَعَاصِر وَمَعَاصِر): گچی (بالقبوو/ پینگه‌یو).

(الْعَصْر (ج) أَعَصْر وَعُصُور): کومه‌ل و خیل.

(تَوَلَّى عَصْرَهُ): جهوی دستمه‌گی گرتهدست.

(الْعَصْرُ وَالْعِصْرُ وَالْعُصْرُ (ج) عُصُور وَأَعْصُرُ وَعُصْرُ وَأَعْصَارُ وَجَمْعُ أَعْصَارِ أَعَاصِرِ): روژگار/ سردهم/ چاخ/ سده.

الْعَصْرُ = الْعِصْرُ: روژگار.

(الْعَصْرُ = الْعِصْرُ): روژگار.

(الْأَعْصَارُ): دم/ کات.

العَصْرِي: ۱-دمه‌کی/ سردهمی/ روژگاری

۲-تازمه‌گری که سیک که به پی سردهمه‌گی هه‌سوکهوت بکات و له‌گه‌لیدا پروات.

(الْعَصْرِيَّةُ): ۱-میی وشه‌ی (العصري) ۲-به‌لای

هه‌موو شتیکی سردهمه‌کیدا لابدات و نهوه‌ی

هی سردهمه‌ی چیژی لیومر بگریت ۲-رموش و

باری سردهمانه.

۶- (أَعَصْرَ): چوو ده‌می عه‌سروه.

(الْعَصْر (ج) أَعَصْرُ وَعُصُور): ۱-روژ

۲-سهرمتای روژ/ سهرلمبه‌یانی ۲-شه‌و ۴-دمه‌و نیواری تازمرده‌په‌ر ۵-عسر.

(جَاءَنِي عَصْرًا): له‌سرخو/ هیواش/ خاو/ هاته‌لام.

(الْعَصْرَانُ): ۱-سهرلمبه‌یانی و سهرلمنیواره ۲-شه‌وو روژ.

(الْعَصْرِيَّةُ) (عند العامة): عه‌سرانه گهران و

سهردان. که خزمان و دۆستان لای په‌ک

کۆدمه‌بنه‌وه‌و له‌ مالیکو له‌ عه‌سراندا بو

رپواردن و کات به‌سهر بردن په‌کده‌گرن.

۷- (أَعَصْرَتِ الرِّيحُ): باکه کردی به‌ زریان/

گمرده‌لوول.

(الْعَصْرَةُ): ۱-زریان و گمرده‌لوول ۲-تۆزبارین.

(الْأَعْصَارُ): گمرده‌لوولی خو‌لبارینیکی توند.

(الْإِعْصَارُ (ج) أَعَاصِرُ وَأَعَاصِرِ): زریانی

باهه‌ک که لوولیدات گمرده‌ خو‌ل به‌ ناسماندا

به‌ریت یان شه‌پوله‌گان هه‌ستینیت و به‌یه‌کیدا

بدات. وه‌ک ستوون گمرده‌که راستبکاته‌وه‌و

لوولیدات.

(الْإِعْصَارُ): سهرمتای زریان و گمرده‌لوول.

(أَعَصَرَ الْقَوْمُ): به‌رتۆفه‌ باران که‌وتن.

۸- (العَصْرُ والعَصْرَةُ): په‌خش و بلا‌ویوونه‌وه‌ی

بوونی خو‌ش.

الملحق:

عصر: العَصَاة: نامیریکی کارمایبی یان
 دستیه بؤ گوشینی میوه یان هندیك سموزه.
 عصف: ۱- (عَصَفَتِ الرِّيحُ. عَصْفًا
 وَعُصُوفًا): باکه توندوتیز هه لیکرد.
 (عاصِفَةٌ وعاصِف): رهشما/ بۆران/ زهانه
 با.
 (-تِ النَّاقَةُ بِرَاكِبِهَا): میحوشترمه که وهک با
 سوارمهکی هه لفراند.
 (-الرَّجُلُ): پیاومه که (فرکه یکرد/ خیرا
 رپوشت).
 («عَصَفَتِ الْحَرْبُ بِالْقَوْمِ»): جهنگ
 خویشگه لی هه لته کاندو فهوتاندنی.
 («عَصَفَ الدَّهْرُ بِهِمْ»): رپوژگار قبری
 تیخستن.
 (أَعَصَفَتِ الرِّيحُ): باکه توندیکرد.
 (مُعَصِفَةٌ وَمُعَصِفٌ (ج) مَعَاصِفٌ وَمَعَاصِيفٌ):
 بای توندوتیز/ بۆران: رهشما بای توند.
 (أَعَصَفَ - الرَّجُلُ): فهوتا.
 (-تِ الْحَرْبُ بِهِمْ): جهنگ بردنی و
 فهوتاندنی.
 (عَصْفُ التِّبْنِ): وردمکا.
 (عَصْفُ الإِنْمِدِ وَنَحْوَهُ): تۆزی کل و لهو
 بابهته.
 (الْعَصْفَةُ): ۱- جاریک هه لکردنی (زریانیک/
 رهشما بابهک) ۲- بۆنی مهی.

(إِنَّ لِهَذَا الْخَمْرِ عَصْفَةً طَيِّبَةً): نهم مهیه
 بۆنیک خۆشی ههیه.
 (يَوْمٌ عاصِفٌ (ج) عَواصِفٌ): رپوژیک
 زریانای/ به رهشما بای توند/ باوبۆرانیک
 سهخت.
 (العاصِفَةُ (ج) عاصِفَاتٌ وَعَواصِيفٌ): می
 وشه (العاصِف) فهرتنه ی باوبۆرانیک
 توند/ زریان.
 (الْعَصَافَةُ): ائمهوی توندما/ زریان
 هه لیدمه کینیت و فرییدمدات ۲- کای گهنم و
 جوی کوتراو.
 (الْعَصُوفُ (ج) عَصُفٌ وَالْعَصِيفُ): بای زور
 توند.
 ۲- (عَصَفَ - الشَّيْءُ عَصْفًا وَعُصُوفًا): شته که
 لاربوموه/ که چبوو.
 (أَعَصَفَ - الرَّجُلُ): پیاومه که له رپکه که لایدا.
 (العاصِف) (فا): لارومبوو/ لادمر.
 (سَهْمٌ عاصِفٌ): تریک که له نیشانه کی
 لابدات.
 ۲- (عَصَفَ وَاعْتَصَفَ - عِيَالُهُ. عَصْفًا
 وَعُصُوفًا): رهنجی بؤ خیرانه کی داو شتی
 بؤ دستگیر کرد.
 ۴- (عَصَفَ - الرَّع. عَصْفًا): کشته کی پیش
 بیگه بشتنی درووه.
 (أَعَصَفَ - الزَّرْعُ): کشته که کاتی دروینه ی
 هات.

(عَصَلٌ وَأَعْصَلٌ (م) عَصِيلَةٌ وَعَصْلَاءُ (ج)
 عِصَالٌ وَعَعْصَلٌ): شتی رَهقیی خواربوو/
 چه ماهوه.
 (عَصَلٌ-السَّهْمُ): ۱- تیره که له هه لانداندا
 خواربووهوه ۲- خاوه بوو.
 (أَلْعِصَلُ وَالْعَصَلُ (ج) أَعْصَالُ): رِبْخُولَه.
 (أَلْعِصَالُ وَالْمَعْصِيلُ (ج) مَعْاصِيلُ):
 ۱- قه لانگ/ داریکه سه رخوار په لی دره ختی پی
 رادمکشیریت.
 (أَلْعِقْبَلَةُ = الباکور) (عامیة): قه لانگ
 ۲- داردهست/ سولجان.
 (عَصَلٌ وَأَعْصَلٌ. عَصَلًا): توند بوو.
 (أَلْعَصَلُ): رَهقی و توند له گه ل و امومرگره که پیدای
 قه رزاره که پیدای.
 ۲- (عَصَلَبٌ): زور تووره بوو یان دهمارگیر
 بوو.
 (أَلْعَصَلَبُ وَالْعَصَلَبُ وَالْعَصْلُوبُ وَالْعَصْلُوبُ):
 پیای مهزن و بههیز/ قاره مان.
 عصم: ۱- (عَصَمَ- الرَّجُلُ عَصْمًا): پیاهه که
 بهیدایکرد/ دستگیری خوی خست.
 (عَصَمَ- الشَّيْءَ. عَصْمًا): شته که ی قه دهغه
 کرد.
 (-القِرْبَةُ): په تی پنه لگرتنی له کونده که
 بهست.
 (-اللهُ فَلَانًا مِنَ الْمَكْرُوهِ): خودا فیساری له
 جور تووم و ناخوشی پاراست.

(إِسْتَعْصَفَ- الزرعُ): کشته که لاسکی کرد.
 (أَلْعَصْفُ) (مصر): گه لای کشتوگان.
 (أَلْعَصْفَةُ): گه لای سمر لاسک و قه دی کشت.
 (أَلْعَصِيفَةُ): گه لای گوله گهنم و جوو
 له و بابه ته یان گه لایه که له بهر که
 جیابیته وه.
 ۵- (عَصْفَرٌ- الثوبُ): جله که ی رهنگزمرد کرد.
 (تَعَصَّفَرُ الثوبُ): بهر که که زمرد بوو.
 (أَلْعُصْفُرُ): ۱- رهنگی که زمرد ۲- (ن) زمردک/
 کاژیله.
 ۶- (تَعَصَّفَرَتِ العُنُقُ): مله که خوار بوو.
 ۷- (العُصْفُورُ (ج) عَصَافِيرُ (م) عَصْفُورَةٌ):
 چوله که پاساری/ چیشکه/ به هه موو
 بالندمه کیش ده لین که له کوتر بچوو کتر بیت.
 (أَلْعُصْفُورُ): ۱- داربهستی باره مان ۲- نیسقانی
 دهر په ریوی ناوجه وانی چاره وی که دوو
 نیسقانن هی لای راست و چه پ ۲- بزماری پاپور
 ۴- کتیب/ پهرتووک ۵- گه وره ۶- قورمه قوری سک.
 («نَقَّتْ أَوْ صَاحَتْ عَصَافِيرُ بَطْنِهِ»): له
 برساندا سکی که وته قورمه قور/ برسبوو.
 (عُصْفُورُ الحَبْلِ) (عامیة): گوریسیک یان
 په تیکی دریزه باری پی دهبه ستریت.
 عصل: ۱- (عَصَلَ- العودُ عَصْلًا): چپوه که ی
 چه مانده وه.
 (عَصَلَ- الشَّيْءَ. عَصْلًا): به رَهقیی شته که
 چه مایه وه.

ولات.
 (أَعْصَمَ ج) أَعْصِمَةٌ وَعُصْمٌ وَعِصَامٌ):
 پهیمان (خوازمیه).
 (- مِنْ الْقَرَبَةِ): پهتیکه به کوندهوه
 دمبهستریت پی هلدهگیریت.
 (أَعْصَامٌ - مِنْ الْوَعَاءِ): دمسی قاپ که پی
 هلدهواسریت.
 (أَلْعِصَامِي): عیسامی. نهوهی سهر به عیسامه
 یان وهک عیسامه.
 (عصام): پهردمداری نعمان بووه.
 (عِصَامِي): کهسیکه خوی خوی پیبگه یهنیت و
 گهوره بکات نهک به هوی باووباپریهوه
 گهوره بیت.
 («كُنْ عِصَامِيًّا لِأَعْظَامِيًّا»): خوت خوت
 گهوره و خاومشکؤ بکه نهک به هوی
 باووباپریتهوه که بوون به نیسقان.
 (أَلْعِصْمَةُ): ۱- نههیشتن/ رینهدان. توانای خو
 له گوناوه خراپه پاراستن.
 («صَاحِبَةُ الْعِصْمَةِ»): تازهگهرییهکان
 به نافرمتی گهوره پایه بلند دهلین/
 فیسارهخان.
 (أَلْعِصْمَةُ ج) عِصْمٌ وَأَعْصَمٌ وَعِصْمَةٌ و
 (جج) أَعْصَامٌ): گهردانه.
 (أَلْعِصْمَةُ): ۱- گهردانه.
 (أَعْصَامُ الْكِلَابِ): تهوقی ملی سهگان.
 (أَلْعِصْمَةُ ج) عَوَاصِمٌ): مهچک (شوینی بازن).

(-إِلَى فَلَانٍ): پهناپرده بهر فیسار/ خویدایه
 پالی.
 (أَعْصَمَ - مِنَ الشَّرِّ): خوی له خراپه و بهدی
 پهناگرت و پاراست.
 (-بِهِ): ۱- گرتی و بهرینهدا/ پیوهی بهند بوو
 ۲- پهناى بؤ بردو خویدایه پالی.
 (-بِالْفَرَسِ): دمستی به یالی چارمویکهوه
 گرت.
 (-الْقَرَبَةَ): پهتی پنهنگرتنی له کوندهکه
 بهست.
 (إِعْتَصَمَ - بِهِ): ۱- خویدایه پالی و پهناى بؤ
 برد ۲- چنگی لیگیرکردو گرتی.
 (-بِاللَّهِ): پهناپرده بهر خودا که تووشی گوناوه
 و خراپه نه بیت.
 (-بِاللَّهِ مِنَ الشَّرِّ وَالْمَكْرُوهِ): پهناپرده بهر
 خودا که تووشی خراپه و ناهه مواری و وهی
 نه بیت.
 (إِنْعَصَمَ): پهنادراو/ پاریزراو/ بههاناوه
 هاتوو.
 («عَصَمْتُهُ فَاِنْعَصَمَ»): پهنامداو پاریزرا.
 (إِسْتَعَصَمَ): بؤ نهوه گهراو داواى نهومیکرد
 که پهناپدات و بیپاریزیت.
 (-بِهِ): پهناى بؤ بردو بهرینهدا.
 (-مِنَ الشَّرِّ وَالْمَكْرُوهِ): له ترسی خراپه و
 بهدی و وهی پهناپرده.
 (العاصمة ج) عَوَاصِمٌ): پایتهخت. بنکهی

(أَحَاطَ بِهِ إِحَاطَةُ السَّوَارِ بِالْعَصَمِ): گه مارۆیدا
وهك چۆن بازن له مه جهك دمكرت.

(الْعُتْصَمُ): ۱-پهنا/ پهناگا ۲-سپير/ سهنگهر/
شويى خۆ بۆسهدان و شارندهوه له كاتى
شهردا بۆ هيرشردن يان بهرگرى.

۳-(عَصَم - الظبي): ناسكهكه دمستىكى
يان همدووكى سپىتى تىدابوو ئهوتىرى
دمستهكهى يان سوور يان رهشوو.

(أَعْصَم (م) عَصَاء (ج) عَصَم): ناسكى
دهست پهلهى سپىدار.

(الْعَصْمَةُ): ۱-گهردانه/ گهردنبهنا ۲-تهوى
ملى سهگ.

۴-(الْعَصَم وَالْعُصَم): ۱-پاشماوهى هموو
شتىك ۲-شوينكارى هموو شتىك وهك هى
رهنگ يان قهتران يان شتير.

(الْعِصَام (ج) أَعْصِمَةٌ وَعُصْمٌ وَعِصَام): ۱-كلى
چاو ۲-سهرى نوكى كلك.

(الْعُصُوم وَالْعِصُوم): (بؤ نير و مئ)
زۆر خۆر.

(الْعَصِيم): ۱-ئارمق/ خوهى ۲-پاشماوهى
هموو شتىك ۲-شوينكارى هموو شتىك هى
رهنگو خهمنه قهتران و شتى لهو بابهتانه.

عَصَا: ۱-(عَصَا - الرَّجُل - عَصَوًا): بهدار له
پياوهكهيدا.

(-القَوْم): بۆ چاكه يان خرابه خويشگهلى
كۆكردهوه.

(عَصِي. عَصَا): دارمكهى به دستهوه گرت.

(-بِالسَّيْفِ): وهك چۆن بهدار ليدمدرت وها
به شمشير لبيدا.

(عَصَى - فَلَانًا. أَلْعَصَا تَعْصِيَةً): داردمستهكهى
دايه دهست.

(عاصى-ه مُعَاصَاةً. فَعَصَاهُ): شهرمدارىيان
كردو بهسهريدا زالبوو.

(أَعَصَى - الكَرَمُ إِعْصَاءً): ميوهكه پهلهكانى
دمرچوو و هاويشت بهرينهگرت.

(إِعْتَصَى - الشَّيْءَ): شتهكهى كرد به
داردهست.

(-عَلَيْهِ): خۆى بهسهردا دا.

(-بِالسَّيْفِ): به شمشير لبيدا وهك چۆن بهدار
ليدمدرت.

(العصا) (مص): ۱-كۆبوونهوهو پهگرتن و
پيكهوه راهاتن ۲-كۆمهل.

(شَقَّ الْعَصَا): له گهل كۆمهلهكهى
ناكۆكبوو.

(العصا (ج) عَصِي وَعَصِي وَأَعَصَى وَأَعْصَاء):
(ميبه) داردهست/ چيو ئهوهى كه پييدهرۆن و
خويانى بهسهردا دمهن/ گالۆك/ گۆجان.

(عَصَوَان): دوو داردهست (دهلبن بۆيه وا
ناونراوه چونكه پهنجهكانى دهست لهسهرى

كۆدمينهوه له (عَصَوْتُ الْقَوْمَ إِذَا جَمَعَهُمْ
على الخير أو الشر): خويشگهلم لهسهر چاكه

يان خرابه كۆكردهوه.

«إِنْشَقَّتْ عَصَا الْقَوْمِ»): خویشگهل ناکوکیان
تیکهوت.

«قَرَعَ لَهُ الْعَصَا»): وریایکردموه.

«قَسَرَ لَهُ الْعَصَا»): نهومی له دلیدا بوو بوی
دهربری.

«قَرَعَهُ بَعْصَا الْمَلَامَةَ»): دایه بهر تمشهرو
تیرو توانج.

«أَلْقَى الْمَسَافِرُ الْعَصَا»): گوزارکارمکه
گهشتهجی.

«أَلْقَى عَصَا الرَّحَالِ»): له شوینیکدا
باریخت همواری هه لداو دانیش.

«أَلْنَسُ عَيْدُ الْعَصَا»): خه لک کویلهی دارن
واتا لهوانه دمترسن که نازاریان پیندمگهمنن
(نیمه دهلین شفق دمزانیت هوناع له
کویله).

«فَلَانَ لَيْنُ الْعَصَا»): فیسار زمانشرینهو
دمزانیت جۆن هه لسوکهوت له گهل خه لکدا
بکات.

«صَلَبُ الْعَصَا»): رهفتار رهقه.

«الْعَصَا»): نیسقانی قاج که به جیو
چوینراوه.

«الْعَصِيَّةُ»): داروچکه / جیوچکه / چیلکه.

۲- «عَصَا - الْجَرْحَ - عَضُوا»): برینهگی
بهست.

۲- (العصا): زمان.

عصا: ۱- (عصى - سَيِّدُهُ عَصِيًّا وَمَعْصِيَّةً):

سهرپنجی له گورهو ناغاگهیکرد / یاخیبوو
نافهرمانییکردو که لله رهقی له گهلدا کرد.

(عاص (ج) عَصَاةٌ وَعَاصُونَ): یاخیو
نافهرمان / چمه.

(-العرق): خوینی بهربووی دهمارمکه
نهوستایهوه.

(عاصی-ه مَعْصَاةً): لئی یاخیبوو.

(تَعْصَى - عَلَيْهِ تَعْصِيًّا): لئی یاخیبوو.

(-الأمر): کارمکه ناناسانبوو / له دست
دهرجوو / پینجی تیکهوت.

(إِعْتَصَى - تِ النَّوَاةِ إِعْتِصَاءً): ناوکی روومکه که
سهخت بوو.

(إِسْتَعَصَى - سَيِّدُهُ): له ناغاگی هه لگهراپهوه /
سهرپنجیکرد / یاخیبوو.

(-الشيءُ عَلَيْهِ): شتهگی لئ جوه بهست /
لیگرانبوو ومکو لئی یاخیبووینت.

(الْعِصْيَانُ): یاخیبوون / لاساری / ملنه دان /
نافهرمانی / بهلهسه بوون / سهرپنجیکردن.

(الْعَصِيَّةُ (ج) عَصِيَّوْنَ وَأَعْصِيَاءُ وَالْعَصَاءُ
(ج) عَصَاوُونَ = العاصي): یاخی / نافهرمان /

بهلهسه / سهرپنجیکهر / ملنه دهر / چمه.

(الْعَصِيَّةُ (ج) الْمَعْصِيَّةُ): گوناهاکردن /
گوناها / له رمتدهر جوون / هه له منگووتن / لادان /

پیه له منگووتن.

۲- (عصى - الطائرُ عَصِيًّا وَمَعْصِيَّةً):

بالنده که فری.

عض: ۱- (عَضَّ-هُ. عَضًّا وَعَضِيضًا): گازی لیگرت.

(عَضَّ بِهِ وَعَضَّ عَلَيْهِ): گازی لیگرت/ دانی پیدانا/ ههپی پیداکرد.

(هُ الزَّمَانُ): رۆژگار سهختیی لهگه‌لدا کرد/ لهگه‌لیدا خرابوو.

(عَضَّضَ): گازی زۆری لیگرت/ به قایم گازی لیگرت.

(عَاضَتِ الدَّوَابُّ. مُعَاضَةً وَعِضَاضًا): جوارپیکان شه‌مگازیان کرد.

(أَعَضَّ-هُ الشَّيْءُ): گازی پێ له شتهکه گرت. (تَعَاضًا): هه‌ریه‌که‌یان گازی له‌ویتر گرت.

(الْعَضُّ): ۱- جۆ ۲- گهنم ۳- سنه‌په‌ره ۴- پووشو په‌لاش/ گیای وشک ۵- درکه‌زی.

(الْعِضُّ (ج) أَعْضَاضٌ وَعَضُوضٌ): ۱- به‌دره‌وشت/ به‌دخوو ۲- در ۳- مروّقی دمووونپیس.

(- (ج) أَعْضَاضٌ): درکه‌زی. (الْعَضَاضُ): ۱- نه‌وه‌ی به‌دان ده‌خوریت و ده‌جووریت.

(«لَمْ يَذُقْ عَضَاضًا»): هیچی به‌ردان نه‌که‌وتوو/ هیچی نه‌خواردوو/ چیژی هیچی نه‌کردوو ۲- دره‌ختی نه‌ستوو.

(الْعِضَاضُ): گه‌ستن.

(«هُوَ عِضَاضٌ عَيْشٍ»): نه‌و به‌کیشه‌و به‌نارامه‌ له‌ ره‌نجدانداو له‌ ته‌نگانه‌و سه‌غله‌تیدا.

(الْعَضَاضُ وَالْعَضُوضُ): زۆر گازگر. (الْعَضِيضُ) (مض): گازی توند.

۲- (عَضَّ-الشَّيْءَ. عَضًّا وَعَضِيضًا): شته‌که‌ی توند گرت و به‌رینه‌دا/ پیوه‌ی چه‌سپوو.

(الْعِضُّ (ج) أَعْضَاضٌ وَعَضُوضٌ): ۱- زۆر به‌هیزو توند/ پته‌و ۲- زۆرزان و زرنگ ۳- هاوکووف/ هاوتا ۴- پرتد/ چرووک

۵- سه‌ره‌رشتیاری داراو هه‌لسوو‌پینی. («إِنَّهُ عِضُّ مَالٍ»): نه‌و هه‌لسوو‌پینی چاکی دارایه.

(الْعَضِيضُ): هاوسه‌ر/ هاو‌پ‌ی/ پیکه‌ومبه‌ند. ۳- (أَعْضَّتِ البِئْرُ): چالوو‌که‌/ بیره‌که‌ ناوی زۆر بوو.

(بِئْرٌ عَضُوضٌ): چالوو‌یکی فرماو. ۴- (الْعَضَاضُ وَالْعَضَاضُ): ره‌قیی لووت.

عَضِبَ: ۱- (عَضِبَ-هُ عَضْبًا): بری/ له‌تیکرد. (هُ المَرَضُ): نه‌خۆشیی گۆنۆله‌یکرد/ جووله‌پیری.

(-هُ عَنِ الأَمْرِ): له‌کاربخست. (-عنه): گه‌رایه‌وه.

(عَضِبَ وَأَعْضَبَ- الناقَةَ وَنَحَوهَا): گویی می‌خوشره‌که‌ یان هیتری هه‌لتیشاند/ هه‌لدیری.

(عَضِبَ- الكَبْشُ وَنَحَوهُ): به‌رانه‌که‌ یان هیتری وا، گویی هه‌لتیشاو بوو.

(عَضِبَ. عَضُوبًا وَعَضُوبَةً): گویی هه‌لتیشا/

۲- تاویریکه سبیکه ره‌وهی جل جله‌ک‌هی
به‌س‌ردا د‌مدات.

عضد: ۱- (عَضَدَ-ه. عَضُدًا): به بازوویدا
کیشا.

(ه-): یارمه‌تیدا/ کۆمه‌کی‌کردو سه‌ریخست/
دمستی دایه‌ بآلی.

(عَضِدُ وَعَضِدٌ. عَضِدًا): هاواری بازووی‌کرد/
بازووی دم‌دیگرتو ژانی لی‌په‌یدا‌بوو.

(عَضِد (م) عَضِدَةٌ): که‌سی‌که بازووی تووشی
دم‌ردو ژان بووبیت.

(عَاضِد-ه. مُعَاضِدَةٌ): کۆمه‌کی‌کرد/
یاریده‌هیداو پشتیگرت/ سه‌ریخست.

(«عَاضِدِنِي عَلَى فُلَانٍ»): به‌سه‌ر فیساردا
سه‌رمب‌خه‌و پشتیوانیم بکه.

(تَعَضَّد-ه): له نامیز‌یگرت.

(تَعَاضَدُوا): باوشیان به‌یه‌ک‌دا‌کرد/ کۆمه‌کی
یه‌ک‌تری‌ان‌کردو له‌سه‌ریه‌کیان کرده‌وهو یه‌ک‌تریان

سه‌رخست.

(إِعْتَضَد-ه): له‌نامیز‌یگرت.

(-به): کۆمه‌کی له‌و و‌مرگرت/ په‌نای بۆ نه‌و
بر‌دو به‌هیز بوو.

(أَلْعَضِد (مص) (ج) أَعْضَاد): پشتیوان/
یاریده‌دم‌رو سه‌رخه‌ر/ زال‌کردوو.

(أَلْعَضِد وَالْعَضِد (ج) أَعْضَاد وَأَعْضِد (ع
ا): نه‌ستووری قۆل که له نانیش‌که‌وه تا

سه‌رشانه/ بازوو نه‌ستوو.

دابرا.

(عَاضِب-ه مُعَاضِبَةٌ): به‌ری لی‌گرتو
گیرایه‌وه/ پاراستی.

(إِنْعَضَب- الْقَرْنُ): (قۆچه‌که/ شاخه‌که)
قرتا.

(أَلْعَضِب (مص): ۱- قرتان ۲- شمشیری بر‌مرو
تیز.

(«سَيْفٌ عَضِبٌ»): شمشیری بر‌مرو.

(أَلْعَضِب (م) عَضِبَاء (ج) عَضِب):

۱- گوی هه‌لقیشاو ۲- شاخ/ قۆجش‌کاو/ قرتاو
۳- که‌سی‌کی بی‌را ۴- که‌سی‌کی بی‌پشتیوان.

(أَلْعَضُوب): ۱- که‌نه‌فتی تی‌گ‌جوو/ شیت که
جوو‌له‌ی برابیت ۲- بیتواناو بی‌هیز.

(«إِنَّهُ لَمَعَضُوبُ اللِّسَانِ»): لاله‌ په‌ته‌یه‌ قسه‌ی
بۆ ناکریت.

۲- (عَضِب-ه بِالرَّمْحِ عَضِبًا): نیزه‌ی
پیدا‌کرد.

(ه- بِالْعَصَا): به‌دار لی‌یدا/ دار‌کاری‌کرد.

۲- (عَضِب-ه بِلِسَانِهِ): جنیوی پیدا/ به‌زمان
شتی.

(أَلْعَضِب): بی‌اوی قسه‌ توندو ره‌ق.

(أَلْعَضَاب): ۱- جنیو‌فرۆشت/ زمان‌پیس ۲- قسه‌ره‌قو
توندو تیز/ ره‌نه‌ستوو.

۴- (عَضْبِر- الْكَلْبُ عَضْبِرَةٌ): سه‌گه‌که زۆر در
بوو هه‌لمه‌تیدا/ په‌لاماریدا.

(أَلْعَضْبَارَةٌ): ۱- به‌ردی دم‌ستار پان‌ناش

(الْعَضَادُ): بازووبه‌ند (چونکه لسه‌ر بازوو دمبیت).

(الْعِضْدَةُ): توورمه‌گی پاره/ جزدان.

۲-(عَضَدُ - الشَّجَرَةُ. عَضْدًا): دره‌خته‌گی به ته‌وراس برپیه‌وه.

(الْعَضْدُ) (مص): دره‌ختی هه‌لپاچراو یان برراوه.

(الْعَضَادُ): ته‌وراس.

(الْعَضِيدُ) (ج) عِضْدَانُ): په‌لوپووی دره‌ختی هه‌لپاچراو.

(الْعَضْدُ) (ج) مِعَاضِدُ): ته‌وراس که دره‌ختی پیه‌له‌مپاچریت.

(الْعَضَادُ): ۱-ته‌وراس ۲-کیردی گه‌وره‌ی قه‌ساب که نیسقانی پیده‌شکینیت.

۳-(عَضَدَ - الشَّجَرَةَ. عَضْدًا): گه‌لای دره‌خته‌گی بو حوشترمگان هه‌لومراند.

(اِسْتَعْضَدَ - الشَّجَرَةَ): به‌ری دره‌خته‌گی چنی.

(الْعَضْدُ): گه‌لای هه‌لومریو بو حوشترمگان و نازله‌مگان.

۴-(عَضَّدَ وَأَعْضَدَ - السَّهْمُ): تیره‌که له هه‌لداندا به‌لای راست یان چه‌پدا رویشت.

۵-(الْعَضْدُ) (ج) أَعْضَادُ): لا/ که‌نار.

(عَضْدُ الطَّرِيقِ): که‌ناری ریگاکه.

الْعَضَادُ: پیاوو ژنی کورته‌بنه/ کورته‌بالا.

(الْعِضَادَةُ - مِنَ الطَّرِيقِ): که‌ناری ریگا.

(الْعَضْدُ) (ج) أَعْضَادُ وَأَعْضُدُ (ع ۱): بازوو.

(«فَتَّ فِي عَضْدِهِ»): بازووی خاوکردموه. واتا:

پارو دوسته‌گانی لی‌کردو بلاویکردنه‌وه.

(فُلَانٌ عَضْدِي): نه‌و بازووی منه/ یاریهدمرو

پشتیوانو جیی بروای منه (چونکه مروف به بازووی به‌هیزه).

(عَضْدُ وَأَعْضَادُ كُلِّ شَيْءٍ): همر شتیک که

شتیکیتز قایم بکات وک دیواری چالوو

به‌رژین که له به‌ردمی گولدا هه‌له‌مسنیریت

به‌ته‌مه‌که بی‌ت یان شتیتز.

(الْعَضْدُ): هیز/ توانا ۲-بازوو نه‌ستوور

۳-ده‌ردیکه دمه‌اته بازووی حوشتر.

۴-(عَضْدُ كُلِّ شَيْءٍ): همر شتیک وک دیوار

به‌ده‌وری شتیکدا دروستبکیریت یان ته‌مه‌که

که به‌ده‌وری دهمی بیردا ده‌چه‌تینیریت.

(الْعَضَادُ): ۱-بازووبه‌ند ۲-نیشانه که به‌بازووی

حوشترموه دمبیت ۴-بازن.

(الْعِضَادَةُ): یاومر.

(«فُلَانٌ عِضَادَةُ فُلَانٍ»): فیسار یاومری فیسار

که‌سه. هه‌میشه له‌گه‌لیدایه یارمه‌تیدمه‌ات

لی‌ی جیانابیته‌موه.

(عِضَادَتَا الْبَابِ): هه‌ردوو لاشیپانی دهرگاکه.

(الْعِضَادِي وَالْعِضَادِي): خاومن بازووی

نه‌ستووورو به‌هیز.

(الْأَعْضُدُ): ۱-بازوو باریک ۲-هه‌وی که

بازوویه‌کی له‌ویتر کورتره.

(تِ الْمَرَأَةِ أَوْ الدَّجَاجَةِ وَغَيْرُهُمَا مِنَ الْحَيَوَانِ بَوْلُهَا): ژنه‌که مندالبوونه‌که‌ی گرانبوو و مریشکه‌که هیلکه‌کردنه‌که‌ی زه‌حمت بوو زیندمورمکان زانیان گرانبوو.

(مُعْضَلٌ): زانیلگیرانبوو.

(أَعْضَلُ الْأَمْرُ): کارمه‌گ رانبوو جاری نه‌بوو/ نه‌کرا.

(تِ الْمَرَأَةِ وَنَحْوَهَا مِنَ الْحَيَوَانِ): به مندالبوونه‌وه یان زانه‌وه جه‌ری.

مُعْضِلٌ وَمُعْضِلَةٌ (ج) مَعَاضِيلٌ: ژنی به مندالبوونه‌وه یان زیندمورمه‌که به به‌چه‌که‌می‌وه جه‌ری‌وه.

(أَعْضَلَ بِهِ الْأَمْرُ): کارمه‌که‌ی لئ به‌گیر و ستاو به‌رامبه‌ری دسته‌وسان بوو.

(- الْأَمْرُ فَلَانًا): کارمه‌که فیساری شه‌که‌تک‌ردو بوینه‌کرا.

(- الداءُ الأطيبُ): دمرده‌که پزیشکه‌کانی دسته‌وسان‌کردو شه‌که‌تیک‌ردن.

(تَعْضَلُ - الداءُ الأطيبُ): دمرده‌که پزیشکه‌کانی شه‌که‌ت کرد.

(العُضَلُ): پیایوی زورزان و به‌ته‌له‌که‌وه فیل.

(العُضَلَةُ (ج) عُضَلٌ وَعُضَلٌ): زورزان و به فیل و فه‌ره‌ج.

(العُضَالُ): سه‌خت و به‌گیر.

(داءُ عُضَالٍ): دمرده‌کی گرانی بیچاره.

(داءُ مُعْضَلٍ): دمرده‌کی سه‌ختی بیچاره‌وه.

(الْعَضِيدُ (ج) عِضْدَانُ): ریزی دارخورما.

(الْعَوَاضِدُ): ریزی دارخورمای پرواوی نه‌مبه‌رو نه‌وبه‌ری روبار.

عَضْرٌ: ۱- العَضْرَسُ وَالْعَضَارِسُ (ج) عَضَارِسُ): ۱- سه‌رما ۲- به‌فر ۳- ناوی شیرینی سارد ۴- که‌رم‌کیوی.

۲- (العُضْرُطُ (ج) عَضَارِطُ و عَضَارِطَةٌ): که‌سی‌کی به نانه‌سکی به‌کریگیراو.

(العُضْرُطُ العِضْرُطُ): به‌دزمان / ناپاک.

(قَوْمٌ عَضَارِيطُ): هه‌رجی و به‌رجی، دزو سوال‌که‌رو هه‌ژار.

عَضَلٌ: ۱- (عَضَلٌ - عَلَيْهِ. عَضَلًا): ته‌نگی پیه‌له‌جنی و ریگی لیگرت.

(- بِهِ الْأَمْرُ): کارمه‌که‌ی لئ سه‌خت و گرانبوو/ لیچوو به‌ست.

(عَضَلٌ وَعَضَلٌ - الْمَرَأَةُ عَنِ الزَّوْجِ. عَضَلًا وَعِضْلًا وَعِضْلَانًا): رینی شوو‌کردنی له ژنه‌که گرت/ نه‌یه‌یشت شووبکات.

(عَضَلٌ - عَلَيْهِ): ته‌نگی پیه‌له‌جنی و نه‌یه‌یشت بگاته نه‌وه‌ی دمی‌وه‌یت/ لییقه‌ده‌غه کرد.

(- الْمَرَأَةُ عَنِ الزَّوْجِ): نه‌یه‌یشت ژنه‌که می‌رد بکا.

(- الْمَكَانُ): شوینه‌که ته‌سکبوو.

(«عَضَلَتِ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا»): زه‌ویه‌که جیی

خه‌لکه‌که‌ی تی‌دا نه‌بوو‌وه/ ته‌سکبوو/ له‌به‌ر زور‌پیان جییان نه‌بوو‌وه.

وَعَضِيهَةٌ: ۱- درؤیکرد ۲- دووزمانییکرد /
 بوختانیکرد ۳- جادووویکرد.
 (-الرَّجُلَ عَضَاهُ): ۱- پروبه پروو ناشکرا
 جنیوی پییدا ۲- بوختانی به پایومه که کردو
 تاوانباریکرد.
 (عَضَهُ وَأَعَضَهُ عَضَاهُ): درؤو بوختانی بو
 ههلبهست و خراپهی دایه پال.
 (أَلْعَاضِیْهِ) (فا): ۱- جادووگمر / تهلیسمباز
 ۲- بوختانکهر و درؤهه لیهست.
 (الْعَاضِيهَةُ): مَبِي وَشَهِي (أَلْعَاضِيهِ) ۲- درؤو
 بوختان.
 (أَلْعَضَهُ (ج) عَضُونُ): ۱- درؤو ۲- جادوو / سیحر /
 تهلیسم (بؤیه و ناونراوه چونکه درؤیه و چاو
 بهستهیه و هیچی راست نییه).
 (أَلْعَضِيهَةُ (مصر) (ج) عَضَانِيهِ): بوختان /
 قسهی درؤوی ههلبهستراو قسهی ناشیرین.
 ۲- (عَضَهُ - البَعِيرُ عَضَاهُ): حوشرمه که داره
 درکه یخوارد.
 (أَلْعِضَاةُ الْوَاحِدَةُ عِضَاهَةٌ وَعِضَةٌ) (ن):
 دارمدرکه / هموو داریکی گهورهی درکاوی.
 (أَلْعِضَاهِي وَالْعِضِيهِ وَالْعَضَوِي - مِنَ الْإِبِلِ):
 حوشرانیك که داره درکه دهخون و لهسه ری
 دهله وهرین.
 (مَكَانٌ عَضِيٌّ): شوینیک که داره درکهی زؤر
 لیبت.
 (أَرْضٌ عَضِيهَةٌ): خاکیکی پر له داره درکه.

دهرمان.
 (أَلْعِضَلَةُ (ج) مُعَضَلَاتُ): ۱- مَبِي وَشَهِي
 (أَلْعِضِلُ) ۲- پرسه بابه تیکی درؤاری بیسه رو
 دهر و پر دهر دیسه ری ۳- پیلانیکی دهر تهسک.
 (أَلْعِضَلَاتُ): گیروگرفتی سهخت.
 (أَلْعِضَلَةُ): کیشهی سهخت / گیروگرفتی
 درؤارو دهر و تهسک / پلانی دهر و تهسک.
 ۲- (عَضَلَ - الرَّجُلَ عَضَلًا): کیشای به
 ماسولکه که پیدایا.
 (عَضِلَ عَضَلًا): ۱- ماسولکهی زؤر بوو
 ۲- ماسولکهی پووزی قاجی گهوره بوو.
 (عَضِلَ وَعَضِلَ): ماسولکه نهستووو.
 (أَلْعِضَلَةُ (ج) عَضِلَ وَعَضَلَاتُ وَالْعِضِيلَةُ (ج)
 عَضَائِلُ) (ع ۱): ماسولکه / هموو دهماریك که
 گوشتی توندی پیوه بیت / ماینجه / پالانجه.
 ۲- (عَضَلَ وَعَضِلَ - الرَّجُلَ عَضَلًا وَعِضَلًا
 وَعِضَلَانًا): پایومه که بیژن کرد.
 ۴- (العِضْلُ): زؤر ناشیرین.
 (العِضْلُ (ج) عِضْلَانُ): مشکیکی گهورهی /
 رزق / رسق / جرج.
 (أَلْعِضَلَةُ) (ن): دره ختیکه وهک ژالهیه.
 (أَلْعِضِلُ): زؤر ناشیرین.
 عِضْمٌ: (العِضْمُ (ج) عِضْمٌ وَأَعْضِمَةٌ): شهن
 که شهنی پیدهمن.
 (- (ج) عِضَامٌ): دهمسکی که وان.
 عضه: ۱- (عَضَهُ عَضَاهُ وَعَضَاهُ وَعِضَاهَةٌ

۳- حَيَّةٌ عَاضِهَةٌ وَعَاضِيَةٌ (ج) عَوَاضُهُ: ماری گوشنده ههرکه پیومهیدا دستبه جی پیومهدراومکه دهمریت.
عضا: ۱- (عُضَا- الشَّيْءَ. عُضْوًا): شتهکهی بلاوکردموه.

(- الشَّاةُ): مهرکهی برپیهوه.
(عُضَى- الشَّيْءَ. تَعْضِيَةً): شتهکهی جیا جیا کردموه.
(- الشَّاةُ): مهرکهی برپیهوه.
(- القَوْمُ): خویشگهلی (تاکه تاکه کرد یان دسته دسته کرد).

(الْعُضْوُ وَالْعِضْوُ (ج) أَعْضَاءُ): ۱- نهندامی لهش ۲- نهندامیکی کومه لهیهک یان پارتیک یان تیپیک.
(الْعِضَّةُ (ج) عِضْوَانُ): تیپ ۲- پارچهیهک و بهشیک.

۲- (العِضَّةُ (ج) عِضْوَانُ): درؤ.
(رَجُلٌ عَاضٍ): پیاویکی بووهی نانبدی پوشته کهری خه لکی.

عَطَّ: ۱- (عَطَّ وَعَطَّطَ وَاعْتَطَّ- الثُّوبُ. عَطًّا): جلهکهی حه ماشایی دادری/ بیدپاریکردنی شوینی دادرینی جلهکهی دایدری.
(ثُوبٌ عَطِيطٌ): بهرگیکی دادراو.
(تَعَطَّطَ- الثُّوبُ): جلهکه دادردا در بوو.
(انْعَطَّ- العودُ): چیوهکه چه مییهوه بی قلیشیکی دیار.

(- الثُّوبُ): جلهکه دادراو.
۲- (عَطَّ وَعَطَّطَ وَاعْتَطَّ- الرَّجُلُ إِلَى الْأَرْضِ عَطًّا): پیاومکهی دایبزه میداو بهزاندی.
(الْعَطَّاطُ): ۱- نازاو نه بهرد/ دلیریکی چاونه ترس/ قاره مان ۲- (ح) شیر.

۳- (الْأَعْطَى): درپیش.
۴- (عَطَّطَ- القَوْمُ. عَطَّطَةً): له کاتی شهردا یان کاتیر دنگی خویشگه ل بهرزبووهوه بهیه کدا چوو گردیان به هاتو هاوارو غه له غه لب.

(- الکلامُ): قسه کهی تیکه ل و پیکه لکرد.
عطب: ۱- (عَطَبَ- القطنُ عطباً و عطوباً): لؤکه که نه رمبوو.
(اعْتَبَبَ- النارُ): ناگره کهی به په رۆشرمیهک برد.

(العُطْبُ وَالْعُطْبُ): لؤکه.
(«أَجِدُ رِيحَ عُطْبَةٍ»): بیونی بؤسوی په رۆ یان لؤکه دهگم.

۲- (عَطِبَ وَاعْتَطَبَ- عَطْبًا): فهوتا.
(- الفرسُ وَنحوه): چاره و پیکه یان لهو بابیه ته شکسته یینا/ په کیکه وت/ خراببوو.

(أَعْطَبَ- هُ): فهوتانندی/ په گیخت/ له ناویرد.
(الْمُعْطَبُ (ج) مَعْطَبُ): شوینی (فهوتان/ شکسته یینان/ له ناوچوون).

۳- (عَطِبَ وَاعْتَطَبَ- عَلَيْهِ عَطْبًا): توندو زور لئی تووره بوو/ لئیگه رمبوو.

۲- (تَعَطَّرَتِ الْبِنْتُ): كچهكه لای دایك و باوكی ماهه مو شووینه كړد.

۳- (عَطَّارِد) (فك): نسته تیره زاوه. له نسته تیره گهړكه كانمو له هموو یان نزیكتری خوره.

عطس: ۱- (عَطَسَ. عَطَسًا وَعَطَّاسًا): پښمې. (عَطَسَ فُلَانٌ وَعَطَّسَتْ بِهِ اللَّجْمُ): مرد. (عَطَسَ-ه): پښماندی.

(الْعَاطُوسُ): پښمه هین/ پښمین/ پرنووتی. (عَطَّوسُ) (عامیة): پښمه هین. (الْعَطَّسَةُ): پښمه/ هموا له لووتوهو به گورو به دهنگهوه دپته دهری.

(هُوَ عَطَّسَةُ فُلَانٍ): نهمو له شو لارو شیومو رموشتی کوتومت دهلیی نهمو له و دمچیت. (الْعَطَّسُ وَالْمَعَطَّسُ (ج) مَعَطَّسُ): لووت/ كهپوو.

(أُرْغَمَتِ الْمَاعِطِيسُ): لووتیان به ناحهزان (شورگړد/ داخست).

۲- (عَطَّسَ- الصَّبْحُ. عَطَّسًا وَعَطَّاسًا): شهبه قیداو رووناكبوووه/ بهیانیدا. (الْعَاطِيسُ): بهیان.

۳- (الْعَاطِيسُ): ناسکی بهرمو روو هاتوو. (الْعَاطُوسُ) (ج): جوارپنیه كه كه به بدوومی نابین.

عطس: (عَطَّسَ. عَطَّسًا): تینووی بوو. (-إِلَيْهِ): تاسه كړد/ تینووېبوو.

۴- (عَطَّبَ- الشَّرَابَ): شهريه تمكه ی بوندا، تا بونی خوښبیت و خوښبیت.

۵- (عَطَّبَ- الْكِرْمَ): میومكه گوپكه ی بهرسيله ی دمر كړد.

۶- (الْعُطَّبُ): همژار/ نه دارا.

۷- (الْعُطْبِيلُ وَالْعُطْبُولُ): ناسکی گهر د نېمرز/ ملرېز.

(الْعُطْبِيلُ وَالْعُطْبُولُ وَالْعُطْبُولَةُ وَالْعُطْبُولُ (ج) عَطَابِيلُ وَعَطَابِيلُ): ژنی جوانی گهنجی گهر د نېمرز.

عطر: ۱- (عَطَّرَ. عَطَّرًا): بونی خوښی له خویدا: خوی بونخوښ كړد.

(عَطَّرَ): بونخوښ.

(عَطَّرَ-ه): بونخوښ كړد.

(تَعَطَّرَ وَاسْتَعَطَّرَ): خوی بونخوښ كړد.

(الْعَطَّرُ (ج) عَطُّورُ): ۱- عهتر/ هموو بونیکي خوښ ۲- (ن) گوله عهتر.

(لَا عَطَّرَ بَعْدَ عَرُوسٍ): له بووك بونخوښتر نییه.

(الْعَاطِرُ (ج) عَطَّرُ): بونباز/ كهسیكه زور حمز له بهكارهینانی بونی خوښ بكات.

(عطار): ۱- بونفروش ۲- بونباز.

(الْعِطَارَةُ): عهتاری/ بونفروشی/ داوودم مانفروش.

(الْإِطَارُ وَالْإِطِيرُ): (بو نیرو من) كهسیكه بون زور بهكارهینیت.

(-العنان): جلّه‌مه‌کی راکیشا.
 (-الوسادة): سهرینه‌که‌ی نوشتانه‌وه.
 (-الشيء): لاریکرده‌وو نوشتانه‌وه.
 (عَطَفَ عَطْفاً): که‌جبوو.
 عَطَفَ (الوسادة): سهرینه‌که‌ی نوشتانه‌وه.
 (-الشيء): شته‌که‌ی لارکرده‌وو نوشتانه‌وه.
 (تَعَطَّفَ): (خوار/ لار) بوووه‌وو نوشتایه‌وه/
 بیچبخوارد.
 (-الثوب وبالثوب): جلّه‌که‌ی له‌خویه‌وه
 بیجا.
 (تَعَاطَفَ فِي مَشِيَّتِهِ): سهری باداو به
 له‌نجه‌ولار رۆیشت/ به‌لارموه لارموه رۆیشت.
 (انْعَطَفَ): چه‌مییه‌وه/ نوشتایه‌وه/
 خواربوووه‌وه/ لاربوووه‌وه.
 (العاطف (فا) (ج) عَطَفَ وَعَطْفَةً):
 ۱-میه‌ربان ۲-چه‌ماو ۳-لیفه یان به‌رگیکه
 له‌ناوقه‌د به‌رمو خوارموه دادمپوشیت
 ۴-شه‌شهمین نه‌سپی پیش‌رکن.
 (العاطف عند النحاة): بیتی په‌یومستی
 وهك (واو).
 (العاطفة (ج) عاطفات وعواطف): مینی
 وشه‌ی (العاطف): سۆز/ میهره‌بانیی و
 به‌زمهی.
 (العطف (مص): خواربوونه‌وه/ نوشتانه‌وه/
 چه‌مانه‌وه.
 (العطف (ج) أعطاف وعطاف وعطوف):

(عَطشان (ج) عطاش و عَطشى و عطاشی (م)
 عَطشى و عطشانة (ج) عطاش): ۱-تاسه‌کردوو
 ۲-تینوو ۳-لارمزوو مه‌ند/ تامه‌زرۆ.
 (عَطش-ه): تینویکرد.
 (عاطشته فَعَطشْتُهُ): ۱-تاسه‌ی په‌کتر مانکرد من
 له‌و به‌تاسه‌ترو بۆی تینوتر بووم ۲-له‌تینویه‌تیدا
 بۆربۆرینم له‌گه‌ل کردو لیم برده‌وه.
 (مَعطوش): تاسه‌ بۆکراو.
 (أعطش-ه): تینویکرد.
 (-الرجل): ناژه‌له‌که‌ی تینویانیوو.
 (تَعَطَّشَ): خۆی به‌تینوو پیشاندا.
 (الْعَطش والعَطش (م) عَطِشَة وَعَطِشَة):
 تینوو یان تاسه‌کردوو/ تامه‌زرۆ.
 (ألعطاش (طب): دهردی تینویتی نه‌شکان/
 که‌سیکه‌ تیرناو نابیت.
 (ألعطش (ج) معاطش): دهمی تینویتی.
 (ألعطشة (ج) معاطش): زموی وشکی بیناو.
 (ألعطاش): زۆر تینوو (بۆ نیرو من).
 عطف: ۱- (عَطَفَ- إِلَيْهِ عَطْفاً وَعَطْواً):
 به‌لایدا لایدا/ به‌لایدا وهرگه‌را بیچیکرده‌وه.
 (-عَلَيْهِ): دلی بۆی سووتا/ به‌زمهی پیداهاته‌وه/
 میهره‌بانیی له‌گه‌لدا کرد/ لاواندی.
 (-عَنْهُ): خۆی لیلادا/ به‌جیه‌یشت.
 (هُ عَنِ الْأَمْرِ): له‌کارمه‌که‌ لایدا.
 (-كَلِمَةً عَلَى آخَرَى): به‌ نامرازی په‌یومندی
 وشه‌یه‌کی به‌ وشه‌یه‌کیتره‌وه به‌ند کرد.

بناخهل / بنهنگل.

(- مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): تهنشتی هه موو شتیک.

(عَطْفُ الْقَوَسِ): چه مینه وهی ههردوو سهری
که وان.

(عَطْفًا - الرَّجُلُ): ههردوو (تهنشتی / لای)
پیاو.

(تَنَسَى عَنِّي عِطْفُهُ): پشتی تیکردم و رووی
لیومرگپرام / لیم لووته لا بوو.

(هُوَ يَنْظُرُ فِي عِطْفِيهِ): به سهرسامیه وه
تهماشای نه ملاولای خو یکرد.

(مَرَّ ثَانِي عِطْفِهِ): ملی باداو به فیزه وه /
به لووتبه رزییه وه رووی و مرگپرا.

(تَنَحَّ عَنْ عِطْفِ الطَّرِيقِ): له پیچی ریگه که
لابده.

(الْعَطْفُ) (مص) الواحدة عِطْفَةٌ: ۱-دریژی
برژانگ ۲ (ن) روو مکیک خو ی له دره ختیکه وه
(لوولبدات / بنا لینیت) ۲-لا و لاو.

(الْعِطْفَةُ): ۱- لایکردنه وه میهرمانییکردن /
لاواندن / سوژدان ۲- ته رزی میو که چنگ له
شتیر گیر دمکات.

(الْعِطَافُ) (ج) عِطْفٌ وَأَعِطْفَةٌ: ۱-عه با یان
جیه (بویه و ناو نراوه چونکه ههردوو لای
شان و مل داده پوشتیت) ۲-هه رچی له خو وه
پیچریت ۲-شمشیر.

(قَوْسٌ عِطْفِيٌّ): که وانیک کی چه ماوه.

(الْعَطُوفُ وَالْعَاطُوفُ) (ج) عَوَاطِفُ: ته له ی

گوچانه / ته له یه که داریکی سه رچه ماوه ی
تیدایه.

(الْعَطِيفُ) (ج) عَطَائِفُ: که وان.

(الْعَطِيفُ) (ج) مِعَاطِفُ: ۱-مل / گهردن
۲-پالتو / قاپووت / جرته / ساقو که به سه ر
جلدا له بهرده کریت.

(الْعِطْفُ) (ج) مِعَاطِفُ: شمشیر.

(مُنْعَطِفُ الْوَادِي وَمُنْعِصِفُهُ): پیچ و پلووچی
دۆل / دهره.

۲- (عَطْفَتِ النَّاقَةِ عَلَى وَلَدِهَا. عَطْفًا
وَعَطُوفًا): میحوشتره که سوژی بو به چکه که ی
جوو لاو شیر ی بو دادا.

(-اللَّهُ قَلْبُهُ وَبِقَلْبِهِ): خودا به زمی و سوژی
خسته دلیه وه.

(عَطْفَتِ النَّاقَةِ عَلَى وَلَدِهَا): سوژی
میحوشتره که ی بو به چکه که ی جوو لاند.

(تَعَطَّفَ عَلَيْهِ): دلی بو ی سووتاو نه رمبوو /
به زمی پیداهاته وه میهرمان بوو.

(تَعَاطَفَ - الْقَوْمُ): له گهل یه کدا میهرمان
بوون / دلیان له سه ر یه ک بوو / له گهل یه ک
دلنهرم بوون.

(اسْتَعَطَفَ هُ): لئی پارایه وه میهرمانیی
نه وی خواست / به زمی نه وی جوو لاند.

(الْعَاطِفَةُ) (ج) عَاطِفَاتٌ وَعَوَاطِفُ: به زمی /
سوژ / میهرمانیی.

(الْعَطُوفُ) (ج) عِطْفُ: به سوژ / میهرمان /

دلنرم / به به زهیی و به خشنده.

(امْرَأَةٌ عَطُوفٌ): نافرمتیکی دلسۆزی
میرده گهی و به سۆز له گهل میردو
منداله کانیدا.

(العَطِيفُ - مِنَ النِّسَاءِ): ژنی به سۆزو
خۆشه ویست بهرام بهر میردو منداله کانیا.

عطل: ۱- (عَطَلَتْ - تِ الْمَرْأَةُ. عَطَلًا وَّ عَطُولًا):
نافرمه که بیخشل بوو.

(عاطِلٌ وعاطِلَةٌ وعَطَلٌ وعَطَلَتْ (ج) عاطِلات
وعواطلٌ وعَطَلٌ وأعطالٌ): نافرمتی بیخشل/
خشلی له خۆنه دابییت.

(عَطَلٌ - الْأَجِيرُ عَطَالَةٌ): کریکاره گه/
کار کردمه / به کریگریاومه که دهستی له کاره که
هه لگرت / وازی له کاره که هینا.

(عَطَلَتْ - تِ الْمَرْأَةُ. عَطَلًا وَّ عَطُولًا): بیخشلبوو/
خشلی له خۆی نه دا.

(-الرجُلُ مِنَ الْمَالِ أَوْ الْأَدَبِ): بیاومه که نه دارا
بوو / بیمالبوو یا بیره وشت بوو.

(-القوسُ مِنَ الوترِ): که وانه که بیژنی بوو.

(-الفرسُ مِنَ الرسنِ): چاره ویکه بیلغاو
بوو.

(عاطِلٌ وعَطَلٌ وعَطَلَتْ (ج) أعطالٌ): مروقی
بیداراو ره وشت یان که وانسی بیژنی یان
چاره وی بیلغاو.

(عَطَلٌ - الشَّيْءُ): ۱- شته که ی په کخست/
سه فه تیکرد ۲- شته که ی پشتگو یخست و

به ته نگیه وه نه هات.

(-المرأة): خشلی له ژنه که کرده وه/
روو تیکرد.

(-القوسُ): ژیکه ی له که وانه که کرده وه.

(-الإبلُ): حوشتره گانی بیشو وانکردو
به ره لایکردن.

(ت- الإبلُ): حوشتره گان بیشو وان و به ره لا
له وهران.

(-البئرُ): ناوی له جالومه که دهرنه هینا و
لینگه راو به ره لایکرد.

عاطل: هه شتی که به ره لا بکریت و
سه ره رشتی نه کریت و نه پارینزیت
به ره لایه.

(«عَطَلَتْ الحُدُودُ أَوْ الثُّغُورُ»): سنوور
به ره لایبوو و بیپارینزمر.

(عَطَلَتْ المزارعُ): کیلگه گان به ره لان که س
نایان پارینزیت وه نه ده کیلرین و نه ده کرین به
هیچ و نه ناو ددرین.

(-الرعيَّةُ): میلله ت به ره لا بوو بیگه وره و
سه ره رشتیار.

(القَوْمُ مُعَطَّلُونَ) میلله ت بیخاومن و
به ره یومه ر، به ره لایه.

(تَعَطَّلَ): په کیه وت و بیکار مایه وه/
دهسته تالبوو / بیئیشبوو.

(تَعَطَّلَ واستعطلت - تِ المرأةُ): ژنه که
بیخشلبوو / روو تبوو.

که که سبکی بالآجوانه.

(الْعَطِيلُ): جووزیکه به کیسه تووی درخورما نیرمهگه ومیه.

(الْعَيْطَلُ = الْعَطِيلُ) ۲- گهردنبه رزی گهردنجوان.

عطم: (إِعْتَطَمَ - الرَّجُلُ): فهوتا/ مرد.

(عاطم وعطيم (ج) عطم): فهوتاو/ مردوو.

(الْعُطْمُ): خوری شیکراوه.

عطن: ۱- (عَطَنَ - البَعِيرُ عَطْنًا وَعُطُونًا):

پاش نهوهی حوشرمهگه ناویخواردمو پشوویدا تا جاریکیتر برینتهوه سهرناو.

(-البَعِيرُ): تیرناو کراو پاشان یخدرا.

(عاطن): حوشری تیرناوو یخبوو (ج)

عُطَانٌ وَعُطُونٌ وَعَطْنَةٌ (م) عاطنة (ج)

عاطنات وعواطن وعطون. (عَطَنَ - الإِبِلُ):

حوشرمهگه ی پشوودا پاش نهوهی تیرناو بوو

بو نهوهی جاریکیتر ناویخواتهوه.

(- الإِبِلُ): تیرناو بوو پاشان یخبوو.

(- للإِبِلِ): پهچهیهکی له نزیك ناومگهوه بو

حوشرمهگان کرد.

(أَعَطَنَ الإِبِلُ): پاش ناوخوردنهوهی

حوشرمهگان پشووی پیدان تا جاریکیتر ناو

بخونهوه.

(الْعَطْنُ (مصن) والمعطن والمعطن (ج)

معاطن): شوینی یخبوونی حوشری پهچهی

(رَجُلٌ عَاطِلٌ (م) عاطلة): ۱- بیکار/

دمستبه تال/ بینیش ۲- نه دارایه یان بیروهوشته یان بیوینله.

(رَجُلٌ عَاطِلٌ): بیاویکی بهدرهوشته (عامیه).

(«إِمْرَأَةٌ عَاطِلَةٌ»): ژنیکی سوزانی/ فهحبه (عامیه).

(الْعَطَلَةُ): پشوو/ بیکاری/ بیکار دانیشن.

(الْعَطَلَاءُ - مِنَ النِّسَاءِ): ژنیکی خشلی له خوئی نه داییت.

(الْعَطَالَةُ أَوْ الْقُصُورُ خَاصَّةً فِي الْأَجْسَامِ):

پهککهوتن یان کهموگورتیی به تاپبهتی له

لهش. لهشی نهگهر هیژیک نه بیت بارهگه ی

پیبگوریت ههروا دهمنیتهوه. بزوان بیت یان

سرهوت بیت.

(الْتَمَطِيلُ): ۱- لهکارخستن/ پهکخستن

۲- بیکاری.

(مَذْهَبُ التَّمَطِيلِ): ریرهوی لهکارخستن

ریرهوی نهوانهیه که پی له سیفتهگانی

خودا نانین/ پی لهسهر بوونی خودا نانین.

(الْعَطَالُ - مِنَ النِّسَاءِ): نافرمتانیکن که بهوه

راهاتوون خشل له خوئیان نهدهن.

(الْعَطَلَةُ): خاوهنپروای لهبارخستنی

سیفتهگانی خودا/ خوانهمناسهگان.

۲- (الْعَطَلُ (ج) أَعطال): ۱- مل ۲- کهس.

(«مَا أَحْسَنَ عَطَلَهُ»): نای که بهژنی جوانه/

مهرو نازله له نزيك ناومكه.

۲- (عَطْنٌ - الْجِلْدُ عَطْنًا): پيسته‌کە‌ی خسته
دەرمانی خوښه‌کردنی.

(الْجِلْدُ عَطْنٌ وَمَعْطُونٌ): پيستی ناو دەرمانی
خوښه‌کردن.

(عَطْنٌ - الْجِلْدُ عَطْنًا): پيسته‌کە‌ خرایه
خوښکردنه‌وه و لیبیگه‌پران و بۆگه‌نبوو.

(عَطْنٌ): پيسته‌ی ناماده‌ی خوښه‌کردن و
بۆگه‌نگردوو.

(عَطْنٌ - الْجِلْدُ): پيسته‌کە‌ی خسته‌ ناو
دەرمانی خوښه‌کردنه‌وه و به‌جیهیلرا تا
بخوسیت و بۆگه‌ن بیت.

أَلْعَطَانُ: دەرمانی خوښه‌کردن یان خوێ که
پيسته‌کە‌ی تیده‌خریت تا بۆگه‌ن بکات و
نهرمبیته‌وه بخوسیت و تووکه‌که‌ هه‌لبدات.

(رَجُلٌ عَطِينٌ وَعَطِينَةٌ): پیاویکی بۆگه‌ن/
بۆگه‌نگرتوو.

عطا: ۱- (عَطَا - الشَّيْءُ وَإِلَيْهِ عَطَاؤًا): شته‌کە‌ی
دایه‌ دهست.

(إِلَيْهِ يَدُهُ): دهستی بۆ به‌رزکردموه.

(عَاطَى - الرَّجُلُ الشَّيْءَ عَطَاءً وَمُعَاطَاةً):
شته‌کە‌ی دایه‌ دهست.

(أَعطَى - هُ الشَّيْءَ عِطَاءً): شته‌کە‌ی دایه
دهست پیاومکه.

(-البَعْرُ أَوْ أَعطَى البَعْرُ بِيَدِهِ): حوشرمه‌که
ملیدا.

(تَعَطَّى - الأَمْرَ تَعَطِيًّا): کارمه‌ی گرته

نه‌ستۆ/ کارمه‌ی به‌دهسته‌وه گرت و کردی.

(تَعَطَّى): داوای به‌خششیکرد/ داوای
کۆمه‌کیکرد.

(تَعَاطَى - الشَّيْءَ تَعَاطِيًّا): شته‌کە‌ی گرته
دهست.

(-الأَمْرَ): کارمه‌ی کرد یان تیبه‌له‌چوو/
نه‌نجامیدا.

(-الرَّجُلُ): له‌سه‌ر نووکی بێ بۆشته‌که‌ چوو
هه‌ردوو دهستی بۆ شته‌که‌ به‌رزکردموه بییات.

(إِسْتَعطَى إِسْتِعْطَاءً): دەرۆمیکرد/ سوالیکرد/
شتیخواست.

(أَلْعَطَا وَالْعَطَاءُ (ج) أَعْطِيَّةٌ وَ (جج) أَعْطِيَّاتٌ
وَالْعَطِيَّةُ (ج) عَطَايَا وَعَطِيَّاتٌ): نه‌وه‌ی که

ده‌به‌خشریت/ به‌خشش.

(أَلْعَطَاءُ وَالْعَطَاؤَةُ): به‌خشش/ نه‌وه‌ی که
ده‌به‌خشریت.

(«مَاعَطَاةٌ لِلْمَالِ»): نای که پارمو مالبه‌خسه/
که به‌خشنده‌یه.

(أَلْعَطَاءُ (ج) مَعَاطٍ وَمَعَاطِيٍّ): (بۆ نیرۆ
مییه‌) به‌خشنده‌یه‌کی گه‌رمیه‌/ دل‌فراوانه‌/
سه‌خیه.

۲- (عَطَى - الرَّجُلُ تَعَطِيًّا): به‌ نینسافه‌وه
ره‌فتاری له‌گه‌لدا کردو کارگوزارییکرد.

(عَاطَى - هُ عَطَاءً وَمُعَاطَاةً): خزمه‌تیکردو
له‌گه‌لیدا به‌ نینسافوو.

رمقبوو.
 عَظَبَ - على العمل: به کارمکوهه بهند بوو و نارامی لهسهر گرت.
 (عَظَبَ هـ عَنْ بُغْيَتِهِ): خایاندی نهیپهشت بگاته خواسته‌کهی/ خایاندی و له نامانجه‌کهی لایدا.
 (هـ على الشيء): مهشقی لهسهر شته‌کهی پیکردو نارامی پیگرت.
 ۴- (عَظَبَ - عَظْبًا): قه‌له‌و بوو.
 (عُظُوبٌ): قه‌له‌و.
 ۵- (عِظِيْبٌ - الخُلُق): به‌دخوو/ رهفتار ناشیرین.
 عَظْرٌ: (عَظْرٌ - الإِنَاءُ. عَظْرًا): قاپه‌کهی پرکرد.
 (أَعْظَرُ - هـ الشَّرَابُ): (شهر به‌ته‌کهی/ خواردنه‌وه‌کهی) گه‌ده‌ی قورسکرد.
 (الْعِظَارَةُ): گه‌ده قورسبوونی خواردنه‌وه.
 الْعِظَارُ: گه‌ده پرپوونی خواردنه‌وه‌ی زور.
 (الْعَظُورُ ج) عَظْرٌ: گه‌ده هه‌ستاوو پری خواردنه‌وه.
 عَظَلٌ: ۱- (عَظَلٌ وَعَظَلٌ تَعَاظَلٌ وَاعْتَضَلٌ - تِ الْكِلَابِ أَوْ الْجِرَادِ. عَظْلًا): سه‌گه‌کان یان کولله‌کان سواری په‌گتر بوون.
 (تِ الْقَوْمِ عَلَيْهِ): که‌له‌که‌تری‌بان له‌سهر کرد/ نیشتنه‌سهری لییدمن.
 (عَاطَلٌ - الشيء): سواری شته‌کهی بوو.
 (في الكلام): قسه‌کهی به‌سه‌ریه‌کدادا/ تیکه‌ل و پیکه‌لیکردو جوو په‌وه/ چه‌ندبار می‌کردمه‌وه.

۳- (عَطَى - الرَّجُلَ تَعْطِيَةً): په‌له‌ی لی‌کرد.
 (تَعَطَّى. تَعْطِيًا): په‌له‌ی‌کرد/ گورجیوو.
 عَظَا: ۱- (عَظَاهُ بِالْأَرْضِ عَظًا): نووساندی به زه‌ویه‌که‌وه.
 (تَهُ الْحَرْبُ): شهر (ته‌ختی‌کرد/ په‌ریشانی‌کرد).
 (عَاطٌ - هـ مُعَاظَةٌ وَعِظَاطًا): ۱- گرفتاری‌کرد
 ۲- پی‌وه‌ی لکاو بوو به دوزمنی‌کی سه‌سه‌ختی.
 (الْقَوْمُ): خویش‌گه‌ل له جه‌نگه‌که‌دا توندوتیژ بوون/ گهرمیوون.
 (الْعَظَّةُ): توندوتیژی له جه‌نگدا.
 ۲- (عَظَعَطَ - السَّهْمُ): تیرمه‌که له‌ره‌له‌ری‌کردو خواربوو‌مه‌وه.
 (العَبَانُ): زیرم‌کردو‌مه‌که پشتی کرده دوزمن و شهر ی نه‌کرد.
 (في الجبل): سه‌ره‌که‌وته سه‌ره‌که‌ه‌/ شاخه‌کهی.
 عَظَبٌ: ۱- (عَظَبٌ - الطَّائِرُ عَظْبًا): بالنده‌کهی بنکلکی خیرا خیرا جوولاند.
 ۲- (عَظَبٌ - جِلْدُهُ. عَظْبًا وَعُظُوبًا): پی‌سته‌کهی و شکبوو‌مه‌وه.
 (الْعَاطِبُ وَالْعَظْبُ): نه‌وه‌ی له چو‌ل و بیابانداو له شوینی بی‌ناو‌دا دابه‌زی و هه‌لب‌دات.
 ۳- (عَظَبٌ - على العمل. عَظْبًا وَعُظُوبًا): به کارمکوهه بهند بوو نارامی له‌سهر گرت.
 (ت يده): له کارمکوه‌دا دمستی نه‌ستوو‌رو

(تَعْظَمُ): لووتبه‌رزیی نواند/ خوئی به گه‌وره
دانا.

(تَعَاظَمَ): فیزی نواند خوئی به گه‌وره
پیشاندا.

(هَ الْأَمْرُ): کارم‌ک‌هی لیگران و هورسبوو.

(هُوَ أَمْرٌ لَا يَتَعَاظَمُهُ شَيْءٌ): کاریکه هیج
شتیک له گهورمییدا نایگاتی.

(اسْتَعْظَمَ): لووتبه‌رزیکرد/ خوئی به گه‌وره
دانا.

(الْأَمْرُ): کارم‌ک‌هی زور به گران و گه‌وره هاته
به‌رچاو/ زلیکرد.

(الشَّيْءُ): به‌شی زوربه‌ی شته‌گه‌میرد.

(عَظُمَ الشَّيْءُ (ج) أَعْظَامُ): زوربه‌ی شته‌که/
به‌شی ههره زوری.

(الْعَظْمُ): ۱- زوری ۲- گهورمی.

(عَظُمَ الشَّيْءُ (ج) أَعْظَامُ): به‌شی ههره زوری
شته‌که.

(الْعَظْمُ وَالْعِظَمُ): گهورمی/ گه‌پی.

(عَظْمٌ - الطَّرِيقُ): ناوم‌راستی ریگه‌که.

(الْعُظَامُ وَالْعِظَامُ (م) عُظَامَةٌ وَعُظَامَةٌ):
مه‌زن/ گه‌وره.

(الْعِظَامَةُ وَالْعُظْمَةُ وَالْإِعْظَامَةُ): سمتگه‌ورمه‌ر/
شتیکه وه‌ک سه‌رینۆکیک، ژن سمتی خوئی بی

گهوره دمکات.

(الْعُظْمَاءُ): سمتگه‌ورمه‌ر/ نه‌و سه‌رینۆکه‌یه
که سمت گهوره دمکات.

(-الشاعرُ في القافية): سه‌روای دیپره

هه‌لبه‌سته‌که‌ی به‌دوایه‌وه به‌ست، شیومیه‌ک

که و اتایه‌کی جیای نه‌بی‌ت به‌و ته‌واوی بکات.

(-بالكلام): ناخاوتنه‌که‌ی بو‌ خاومنه‌که‌ی
گی‌رایه‌وه.

(تَعْظَلُ - في أثره): دوایه‌ه‌وت/ به‌دوایدا
چوو.

(-القومُ عليه): گه‌له‌گۆمه‌کییان لیگرد/
لیبیدن.

(العَظَلُ والعَظَلَةُ والعَظْلَى - من الجراد):
کولله‌ی له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که بوو.

۲- (تَعْظَلَمُ - اللُّيْلُ): شه‌و بوو به شه‌وم‌زمنگ/
زور تاریکبوو.

(الْعُظْمَةُ): تاریکی.

عظم: ۱- (عَظْمٌ - عِظَامًا وَعِظَامَةٌ): مه‌زنیوو/
گهوره بوو.

(عَظِيمٌ (ج) عِظَمَاءٌ وَعِظَامٌ وَعُظْمٌ):
مه‌زنیوو/ گهوره بوو/ مه‌زن/ گهوره.

(-الأمرُ عليه): کارم‌ک‌هی لی‌گران و دژوار
بوو.

(عَظْمٌ هُ): مه‌زنیکرد/ به‌گهوره‌ی دانا/ به
گهورمیگرت/ پایه‌داریکرد.

(أَعْظَمُ - الأَمْرُ): کارم‌که گهوره بوو/
گرنگبوو.

(-الشَّيْءُ): ۱- شته‌که‌ی زلکردو گرنگیکرد ۲- به
گهوره گرنگی داناو زانی.

(الْعِظَامَةُ وَالْعِظْمَةُ وَالْعِظْمُوتُ): ۱- لوتبهرزی /
 خوپه سمندی / فیزو دمعیه ۲- شانازی ۳ بوخته /
 هه لبریز دراو / ناویزه.
 (عِظْمَاتُ الْقَوْمِ): گهوره پیاوانی نه ته وه /
 سهروه رانی خویشگه ل.
 (الْعِظِيمَةُ (ج) عِظَائِمُ): ۱- امیی وشهی
 (الْعِظِيمُ) ۲- کۆستی گهوره / به دب ختی
 گهوره و گران.
 (عِظَائِمُ اللّٰهِ): کارانی مه زنی خودا و مند.
 (مُعْظَمٌ - الشَّيْءِ (ج) مَعْظِمٌ): به شی هه ره
 زوری شته که.
 (إِنَّ لِفُلَانٍ مَعْظِمًا وَاجِبَةَ الرَّاعَاةِ):
 فیسار کهس زور مافی گهوره ی همیه پیویسته
 له به رجاو بگریت.
 (الْعِظْمَةُ): کۆستی گهوره و گران / ومبی
 سهخت.
 ۲- (عِظْمٌ - الْكَلْبِ. عِظْمًا): نیسقانی به
 سه که که دا بیخوات.
 (-الرَّجُلُ: عِظْمَةٌ): کیشای به نیسقانی
 پیاوم که دا.
 (عِظْمٌ - الشَّاقِ): مه ره سه برپاوم که ی
 پارچه پارچه کردو نیسقانه کانی شکاند.
 (أَعْظَمَ الْكَلْبُ): نیسقانی دمرخواردی
 سه که که دا.
 (الْعِظْمُ (مِص) (ج) أَعْظَمَ وَعِظَامٌ وَعِظَامَةٌ):
 نیسک / نیسقان که گوشتی پیوه بهنده.

(الْعِظْمَةُ) (مِص): نیسقانیك.
 (الْعِظْمَةُ - مِنَ السَّاعِدِ أَوِ اللِّسَانِ (ج)
 عِظْمَاتُ): نهو به شه باسکه یان زمانه ی که
 نه ستوور بیّت.
 (الْعِظْمِي) (ح): کۆتریکی سپیواشت..
 ۲- (اسْتَعْظَمَ - الْأَمْرُ): حاشای له کارم که کرد /
 پپیلینه نا / نه جووه ژیری.
 عِظَا: (عِظَا - فَلَانًا. عِظْوًا): ۱- خهفته دا
 به فیسارو خرابه ی دمر باره کرد / دلی
 ته نگ کرد ۲- له باشمله به خرابه ناوی هینا /
 غه به تیکرد ۳- له چاکه (دوور یخسته وه / لایدا)
 ۴- مه ر خوار دیکرد.
 عِظَى: (عِظَى - فَلَانًا عِظِيًّا): خرابه ی
 دمر باره کرد.
 (الْعِظَاءَةُ وَالْعِظَاءَةُ وَالْعِظَائِيَّةُ وَالْعِظَائِيَّةُ (ج)
 عِظَاءٌ وَعِظَاءٌ وَعِظَائِيَّاتٌ وَعِظَائِيَّاتٌ) (ح):
 مارمیله که که زور جووری همیه له وانه میش
 شه و گهر د، گیاندار یکی خشوکن لووسن خیرا
 دهر و نو دموستن.
 (السَّقَايَةُ): مارمیله کهو شیومکانی (عامیه).
 عِظٌ: ۱- (عِظٌ عِظًا وَعِظَةٌ وَعِظَافَةٌ وَعِظَافَةٌ):
 له کارو کرده وه ی خراب و حه رام (خوی
 به دوور گرت / خوی لیپاراست).
 عَفِيفٌ وَعَفِيفٌ (ج) أَعْفَةٌ وَأَعْفَاءٌ وَعَفُونٌ
 وه ی عَفِيفَةٌ وَعَفْفَةٌ (ج) عَفِيفَاتٌ وَعَفَائِفٌ
 وَعَفَّاتٌ): پاک / خاوین / پاریزگار / له خرابه و

حەرام بەدوور/ داوینپاك.

(- عَن كَذَا): خۆی لەوه پاراستو

بەدوورگرت.

(أَعَفَّ - اللَّهُ هُلَانًا): خودا فیساری بە پاکیی

راگرت.

(تَعَفَّفَ = عَفَّ): ۱-خۆی بە پاکیی راگرتو

لە حەرامو خراپە دوورخستەوه ۲-خۆی بە

پاك و خاوین پێشانداو نواند.

(- عَن كَذَا): خۆی لەوه پاراستو سەلی

لێکردهوه.

(إِعْتَفَّ وَاسْتَعَفَّ - عَنِ الْخَبِيثِ): لە حەرامو

گەن و بیزراو خۆی بەدوورگرتو سەلی

لێکردهوه.

(-الْبَعْرُ الْيَبِيسَ): حوشترەکه پووشە

وشکەکهی بە زمان لەسەر گلەکه هەلگرتو

پاکیکردەوه.

(الْعُقَّةُ) (مَصْنُوعٌ): داوینپاکیی/ لە حەزی

نارەزوومەندیی دوورکەوتنەوه/ پاکیی

۲-دەستپاکیی ۴-خاوینی و لەشپاکیی.

۲-(تَعَفَّفَ): دواچۆری شیرەکهی خواردموه که

لە گواندا بوو.

(تَعَاَفَ - النَّاقَةَ): بۆ جاری دووهم مەن

حوشترەکهی دۆشپیهوه.

(الْعَفَّةُ وَالْعَفَافَةُ): ئەو شیرەی که لە گواندا

پاش دۆشین دەمینیتهوه.

(سَأَلَهُ فَمَا نَعَطَاهُ إِلَّا عَفَافَةً): داوای شتی

لێکرد تەنها چۆرە شیریکیدايه.

(تَعَاَفَ - الْمَرِيضُ): نەخۆشەکه دەرمانی

خۆیکرد/ چارەسەری خۆیکرد.

(الْعِصْفَانُ): دەرمان.

۴-(الْعِصْفَانُ) «جَاءَ عَلَى عِصْفَانٍ ذَلِكَ»: لە دەمو

کاتی ئەومداو خۆیدا هات.

عفت: (عَفَّتْ - الشَّيْءُ. عَفْتًا): شتەکهی

پێچداو شکاندى.

(-كَلَامَهُ وَفِي كَلَامِهِ): ناخاوتنەکهی بە

زمانیکى رهوان و راست نەکرد بە شکستە

زمان کردی.

(عَفَّاتُ): زمان شکستە.

عفض: (عَفَّحَ - بِالْعَصَا): بەدار لێیدا.

(الْعَضَجُ وَالْعَضَجُ وَالْعَضَجُ (ج) أَعْجَاجٌ

وَعَفَّجَةٌ): ریحۆلە باریکه که دواى گەده

خواردنی بۆ دەچیت.

(الْعَفَّجَةُ وَالْمِعْفَاجُ): ۱-دار/ داردەست

۲-گەلاگۆتک که بۆ جلستن بەکاری دەهینن.

(الْمِخْبَاطُ) (عَامِيَةٌ): گەلاگۆتک.

عقد: (عَقَدَ. عَقْدًا وَعَقْدَانًا): قاچی

جووتکردو بازیدیدا.

(إِعْتَفَدَ): دەرگای لەسەر خۆی داخست تا لە

بەرساندا بەریتو دەرۆزە/ سوال نەکات.

عفر: ۱-(عَفَّرَهُ فِي التُّرَابِ عَفْرًا): لە خۆلدا

تلاندىهوهو خستیه خۆلەکهوهو تێپههلسوو.

(-الشَّيْءُ): کیشای بە زمویدا.

- خَوْلًا گه وزینراو.
- ۲- (عَفْرَ - الشَّيْءِ): شته که ی سبیکردموه.
- (تَعَاْفَر - الثَّرِيْدُ): تریته که سپیوو.
- (الْعَفْرَاءُ): زمویی سبی.
- (- مِنْ لِيَالِي الْقَمَرِ): شهوانی سیازدهی مانگه شهو.
- ۳- (عَفْرَ - اللَّحْمِ): گوشته که ی له سهر لمو له بهر خور وشککردموه.
- (عُفْرَةٌ وَ عُفْرَةٌ وَ عُفْرَةٌ - الْحَرِّ): نهو بهری تیریی گهرما.
- (الْعَفْصِرُ): گوشتی وشکراوهی سهر لی بهر همتاو.
- ۴- (عَفْرَ - الْكُرْمِ وَ نَخْوَهُ): میوه که یان شتی لهو بابته ی جاری دووم رنیه وهو هیچی پیوه نه هیشت.
- (الْعَفَاْرَةَ) (عامية): میوه ی پاشماوهی رنراو.
- (الْعَفَارُ): دوارنینی تری و میوه میتر.
- (الْعَافِرُ): که سیکه که له گهل هاورپیاندا دهروات که شتیکی بدمنی و چاکه یه کی له گهلدا بکن.
- ۵- (اعْتَفَرَ - الرَّجُلُ): له پیامکه راپهری و سواری سهریبوو دایبه زمویدا.
- (- فُلَانٌ): بهتواناو به هیز بوو / دمه سلاتدار بوو.
- (- هُ الْأَسَدُ): شیرمه خواردی.
- (الْعَفْرُ): ۱- نازا / دلیر ۲- رمق و توندوتیز.

- (عَفَرَ وَ اسْتَعْفَرَ. عَفْرًا): ۱- رمنگخاکیوو
- ۲- (خَوْلَى / خَاكِي) له سهر نیشت.
- (اعْفَرَ): خولاوی.
- (عَفْرُهُ فِي التُّرَابِ): له خولیه وه داو خولی تیته لسوو.
- («فَدَّ عَفْرًا وَ أُرْغَمَ»): زمبون و سهر شوپ کرا / له خولدا گه وزان دیان.
- (- تِ الْمَرَأَةِ فِي الْفِطَامِ): ژنه که خولی له گو ی مه مکیه وه دا بو نه وهی منداله که ی نه یخوات و له شیر بی ریته وه.
- (تَعَفَّرَ وَ اعْفَرَ - فِي التُّرَابِ): له خولدا گه وزا / خوی خولاوی کرد.
- (- الشَّيْءِ): شته که ی خولاویوو.
- (اعْتَفَرَ - الشَّيْءِ): شته که ی خولاویوو.
- (- الثُّوبُ): بهر گه که ی خولاوی کرد / له خولیه لکیشا.
- (- الرَّجُلُ): پیامه که ی به زمویدا.
- (العَفْرُ وَ العَفْرُ) مصدران (اعْفَارُ): ۱- سهرموه ی گل ۲- له خولدا گه وزان یان خولاوی کردن.
- (العَفْرُ وَ العَفْرُ) (ح): ۱- یه گانه (نیره ی بهران) ۲- (ح) هموو به رازیک.
- (الْعُفْرَةُ): رمنگخاکی رمنگه ردیی.
- (الْأَعْفَرُ) (ح): جو ره ناسیکه که له هموان خیرایی که مته.
- (الْعَفْرَاءُ (ج) عَفْرُ): مینی وشه ی (الْأَعْفَرُ)
- (الْعَفْصِرُ وَ الْمَعْفُورُ): له خول هه لکیشراو / له

په له پیتکه‌ی تفهنگی لیدروستده‌کریت.
 (الْعَفَّارُ): هه‌لآله‌ومشینی دارخورما.
 (خُبْرُ عَفْرِی): نانی بی‌د‌مرمانی نان.
 (الْعَفْرِیَّة): گووخلینکه‌ی قالوُنجه ره‌شه.
 ۷- (تَعَفَّرْتُ): بوو به دیو/ خو‌یکرد به دیو/
 که‌له‌کبازو زوُرزانبوو.
 (الْعَفْرِیَّت (ج) عَفَّارِیَّت (م) عَفْرِیَّتَة):
 ۱- که‌له‌کبازی زوُرزانی ناپاک/ دیورمفتار
 ۲- شه‌یتان جنوکه. کاربردمو زوُرزان که‌له‌کباز
 چ مروّف چ جنوکه‌و شه‌یتانییّت.
 ۸- (عَفْرَسٌ-ه): دایبه‌زه‌ویداو سواری سه‌ریبوو
 به‌زاندی.
 (الْعَفْرِیْس وَالْعَفْرِیْس وَالْعَفْرَاس وَالْعَفْرُوس
 وَالْعَفْرَیْس) (ح): شیر.
 (الْعَفَّارِیْس) (ح): وشرمرخه‌کان.
 عَفْس: (عَفْسٌ-ه عَفْسًا): ۱ دایبه‌زه‌ویداو
 سواریبوو ۲- به خو‌له‌که‌یه‌وه نووساند
 ۲- رایکی‌شاو به زور به‌کی‌شیکرده سه‌رزه‌وی.
 (ه- بَرَجِلِه): دواوه‌ی دایه به‌رشه‌ق.
 (عَافَسٌ-ه): ۱- زوُرانبازی له‌گه‌لدا کرد
 ۲- چاره‌سه‌ریکرد.
 («بَاتَ یُعَافِسُ الْأُمُورَ»): مایه‌وه خه‌ریکی
 چاره‌سه‌ری کاره‌کانبوو.
 (تَعَافَسَ وَاعْتَفَسَ- الْقَوْمُ): خو‌یشگه‌ل
 که‌وتنه زوُرانبازی‌و تل به‌یه‌کدان و مملاتی.
 ۲- (عَفْسٌ-ه عَنْ حَاجَتِهِ. عَفْسًا): ده‌ستی به

(الْعَفْرُ = العُفْر): پیس و ناپاک.
 (رَجُلٌ عَفْرٌ): بیسه‌ پیاو.
 (رَجُلٌ عَفْرٌ وَعَفْرِی وَعُفَارِیَّة): پیاویکی
 (ناپاک/ بوگه‌ن/ ناله‌بار/ ته‌له‌که‌باز).
 (الْعَفْرَةُ وَالْعَفْرَةُ- مِنَ الدِّیك): په‌ری پشتملی
 که‌له‌شیر.
 (- مِنَ الْإِنْسَانِ): تووکی ته‌وقه‌سه‌ری مروّف.
 (- مِنَ الْأَسَدِ): تووکی ملی شیر.
 (الْعَفَّارَةُ): ناپاکی‌و بوگه‌نی‌و ناله‌باری‌و
 ته‌له‌که‌بازی.
 (الْعَفْرِیَّة): زوُرزانیکی ته‌له‌که‌باز/ به پیچ‌و
 په‌ناو ناراست ۲- ناپاکیکی بوگه‌ن.
 (الْعَفْرِیَّة وَالْعَفْرَةُ- مِنَ الدِّیك): په‌ری ملی
 که‌له‌شیر.
 (- مِنَ الْإِنْسَانِ): تووکی پشتملی مروّف.
 («جَاءَ نَافِئًا عَفْرِیَّتَهُ»): هات تووکه‌سه‌ر
 بوو/ تووره بوو/ خو‌ی فشکردبوووه.
 (الْعَفْرِیْن): ۱- پیاوی ته‌واوی به‌هیز ۲- کاربردمو
 کارسازی زوُرزان.
 (عَفْرِیْن): لانه شیر.
 (لِیْتُ عَفْرِیْن): شیر لانه.
 ۶- (الْعُفْرُ): دووری‌و سه‌رده‌میکی دریز.
 (الْعَفْرَةُ): خه‌لکی هه‌رچی‌و په‌رچی.
 (عَفْرَةُ- الْبَرْدِ): نه‌وپه‌ری سو‌له‌و سه‌رما.
 (الْعَفَّارُ الْوَاحِدَةُ عَفَّارَةُ): ۱- ئارد، د‌مرمانی/ نانی
 بو‌نخو‌شکردنی تی‌که‌لنه‌کریت ۲- (ن) داری‌که

روپه‌وه ناو داواک‌هی (شکاند/ نه‌دایه).

۱- (الْمَاشِيَةَ): ناژه‌له‌که‌ی بِنَالْفِو له‌ومر به‌ندکرد.

۲- (إِنْعَافَسَ - فِي التَّرَابِ): له‌خۆ‌له‌وه چوو.

۳- (فِي الْمَاءِ): چوووه ناو ئاوم‌که‌وه/ خۆ‌ی به ئاوم‌که‌دا کردو خۆ‌ی نوقوم‌کرد.
 (الْعِفَافَسَ): گهنده‌لیی.

عَفَسَ: (عَفَسَ - الشَّيْءَ عَفْسًا): شته‌که‌ی کۆکردموه.

۴- (الْعَفْسُ) (مَص) (عِنْدَ الْعَامَةِ): شرکه‌و پرکه‌ی مال.

۵- (شَيْءٌ عَفَسَ نَفْسًا): شتیکه‌و شرکه‌و پرکه‌ی بیکه‌لکی مال/ شتی بیکه‌لک.

(الْعَفَاشَةُ): خه‌لکی بیفه‌روو بیکه‌لک.

(الْأَعْفَشُ = الْأَعْفَشُ = الْأَعْمَشُ): چاوک‌ز.

عَفَصَ: ۱- (عَفَصَ - هُ. عَفْصًا): هه‌لیکه‌ند/ له‌بنیدره‌هیتا.

۲- (حَقَّهُ مِنْهُ): ماهه‌که‌ی لیسه‌نده‌وه.

۳- (عَفَصَ - الرَّجُلَ. عَفْصًا): له‌زۆرانه‌که‌دا شلکوتی گیانی‌کردو په‌ریشانیکرد.

(عَافَصَ - هُ): زۆرانی له‌گه‌لدا گرت.

۴- (عَفَصَ - هُ. عَفْصًا): نوشتانیه‌وه‌و لوولیدا.
 (عَفَصَ وَأَعْفَصَ - الْقَارُورَةَ): سه‌ری

سوراحییه‌که‌ی به‌چه‌رمیک‌نایه‌وه‌و توندیکرد
 یان سه‌ری فه‌پاتکرد.

(الْعِفَافَسَ): چه‌رمیکه‌ سه‌ری سوراحییه‌که‌ی

بِنِ فَه‌پاتده‌کریت یان سه‌ری بِنِ دهنریته‌وه/

دهمه‌وانه/ دهمه‌لبین/ تۆپه‌وانه/ فه‌پاخ.

۵- (عَفَصَ - الثُّوبَ): به‌رگه‌که‌ی به‌مازوو
 رهنگ‌کرد.

(أَعْفَصَ - الْحَبْرَ): مازوو یکرده مه‌رکه‌به‌که‌وه.

(الْعَفْصُ الْوَاحِدَةُ عَفْصَةٌ): مازوو. به‌هۆی
 جۆره‌ مۆریچه‌یه‌که‌وه دهرپۆقینیکی له

دره‌ختی به‌روو یان له‌داریتردا په‌یداده‌بییت و
 مۆریچه‌که‌ گه‌رای خۆ‌ی تیدا دادهنییت نه‌وه

گه‌وره‌ ده‌بییت و ده‌بیته‌ مازوو. له‌و مازوووه
 رهنگو مه‌رکه‌بی لی‌دروسته‌ده‌کریت.

(الْعَفْصُ) (ن): دارمازوو. دره‌ختیکه‌ له‌زۆر
 لاوه‌ هه‌به‌ له‌لوینان و سوریه‌و نه‌و ناوچانه‌ی

ده‌ورپه‌شتیان، له‌کۆمه‌له‌ی به‌رووه‌ جۆریکه‌
 له‌دره‌ختی به‌روو.

(الْعَفْصِيَّةُ) (ن): سه‌رووه‌ مازوو دره‌ختیکه‌ن
 له‌سه‌روو ده‌جیت له‌کۆمه‌له‌ی کاره‌ جوانه

بۆ رازاندنه‌وه‌و زوو گه‌وره‌ ده‌بییت زۆرجار
 ده‌کریته‌ په‌رژین و دهرپۆینریت.

۶- (الْعَفْصُ): تفت و تال.

(الْعَفْوَصَةُ): تفت و تالیی که‌ قووتدان له‌گه‌لیدا
 گرانه‌بییت.

عَفَطَ: ۱- (عَفَطَتِ الْعَنْزُ عَفْطًا وَعَفِطًا
 وَعَفْطَانًا): بزنه‌که‌ تری.

۲- (تِ الضَّأْنِ): مه‌رمکان پژمین و نه‌وه‌ی له
 لوتیاندا بوو دهریانپه‌راند.

(-الرَّاعِي عَقَطًا): شوانه که به لئو جرتی لیدا.

(-بِعَنَمِهِ): وهك جرتلیدان شوانه که دمنگی له مهرمگانکرد.

(العَاقِطُ (فا) والعَقِطُ): جرتلیدمر.

(العَاقِطَةُ): ۱-میی وشهی العَاقِطُ ۲-مهر.

(«مَالُهُ عَاقِطَةٌ وَلَا نَاقِطَةٌ»): نه مهری همیهو نه بزنی واتا: هیچی نییه.

۲- (عَقَطَ - فُلَانٌ بِكَلَامِهِ عَقَطًا): له فسهگردندا زمانی گرتی / لالهپمته بوو.

(الْعَاقِطُ وَالْعِاقِطِيُّ وَالْعِقْطِيُّ): لالهپمته / زمانقورس یان به کیک زمانه که ی پاک نه بیت و نهو زمانه باش نه زانیت.

۳- (الْأَعْقَطُ): گهوج.

عَقَقَ: (عَقَقَ - الرَّجُلُ عَقَقًا): ۱-بیاوهمه ونبوو / دیارنه ما ۲-خیرا بویدمر جوو.

(إِنْعَقَقَ - فِي حَاجَتِهِ): بو پیداو ایستیه که ی جابوگانه بو یجوو په له یکرد.

۲- (عَقَقَ - الرَّجُلُ عَقَقًا): ۱-بیهوودمو بیویست هر له هاتوچودا بوو ۲-سهر خهویکی

شکاندو همستا پاشان نوسته وه / خهوی بچر بچر یکرد.

(عَاقَقَ - هُوَ مُعَاقِقَةٌ وَعِاقِقًا): فیللی لیکرد / له خشته میرد / هه لیخه له تاند.

(-الذَّئِبُ الْغَنَمَ): گورگه که به ناو مهرمگاندا تهراتینی کردو بهرشو بلاوی کردنه وه.

(أَعَقَقَ): بیهووده هر له هاتوچودا بوو.

(رَجُلٌ مِعْفَاقُ الزِّيَارَةِ): کابرایه که هر له سرداندایه هر دیت و دهچیت.

۲- (عَقَقَ - هُوَ عَنِ الْأَمْرِ عَقَقًا): له کارمکه ی لایداو نه بیهشت بیکات.

(-عَلَيْهِ الصَّيْدُ): نیچر مکه ی لیلاداو پیچی بیکردموه.

(عَقَقَ الْغَنَمَ بَعْضَهَا عَنْ بَعْضٍ): کردنیه وه به ناویه کدا پیچی بیکردنه وه.

(إِعْتَقَقَ - الْأَسَدُ فَرِيستَهُ): شیرمکه پیچی بو نیچر مکه ی کرده وه.

(الْمُعْتَقِقُ): له ناو مکه دوورموه که وتوو / لادمر.

۴- (عَقَقَ - هُوَ بِالسَّوِطِ): به قامچی زوری لیدا.

(-تِ الرِّيحِ الشَّيْءِ): باگه شته که ی زور شه گاندموه و لیدا.

(إِعْتَقَقَ - الْقَوْمُ بِالسَّيْوِفِ): به شمشیر بهربوونه به کتری / له یه کیاندا.

۵- (عَقَقَ - الْحِمَارُ عَقَقًا): کهرمکه تری. (الْعَقَّاقَةُ): قوون / بن.

۶- (عَقَقَ - الشَّيْءُ عَقَقًا): شته که ی کوکردموه. (تَعَقَّقَ - بِهِ): به نای بو برد / خوی کوتایه پالی.

۷- (عَقَقَ - الْعَمَلُ عَقَقًا): کارمکه ی باش دانهمه زراند.

عَقَقَ: (عَقَقَ - الْكَلَامَ عَقَقًا): ناخاوتنه که ی

باش هه‌لنه‌سه‌نگاندو ناماده نه‌کرد.

(عَفِكَ. عَفْكَا وَعَفْكَا): زۆر گه‌وجبوو.

(أَعْفَكَ وَعَفِكَ وَعَفِيكَ (م) عَفْكَاء (ج)

عَفْكَ): گه‌وجیگی ته‌واو گه‌وج.

(الْأَعْفَكَ): ناله‌بار.

عَفْن: ۱- (عَفْن- اللَّحْمَ عَفْنَا): گۆشته‌که‌ی

بۆگه‌نکرد.

(عَفِنَ وَتَعَفَّنَ- الشَّيْءُ. عَفْنَا وَعُفُونَةُ):

۱- شته‌که گه‌نی/ بۆگه‌نبوو/ بۆنیگرت

۲- که‌روویکرد.

(-اللَّحْمُ): گۆشته‌که بۆگه‌نبوو/ بۆنیکرد.

(عَفِنَ وَمَعْفُونٌ وَمَعْفُنٌ مُتَعَفِّنٌ): بۆگه‌نبوو/

بۆنکردوو/ که‌رووگرتوو.

(عَفْن- اللَّحْمُ): گۆشته‌که‌ی بۆگه‌نکرد.

(«عَفْنُ الطَّعَامِ» (عامیة): خواردنه‌که

ترشا/ تیکچوو/ بۆنیکرد.

(أَعْفَن- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی به بۆگه‌ن

هاته‌به‌رچاوو زانی.

(الْعَفْنُ وَالْعُفُونَةُ): که‌روو/ که‌روویه‌که به چاو

نابینریت له‌سه‌ر ماده ئەندامییه‌کان دمژی و

گه‌شه‌ده‌کات و بۆگه‌نیدمکات له سه‌رم‌تای

جه‌نگی دوو‌هدا مادمه‌کیان لیدمه‌هینا

که میکروبی نه‌خۆشییه‌کانی ده‌فه‌وتاند

له‌و که‌روانه په‌نسلین و کلۆرۆمایسین و

ستروپتۆمایسینان لیدمه‌هینا.

(الأمراض العَفْنَةُ) (طب): نه‌خۆشییه

بۆگه‌نه‌کان نه‌و نه‌خۆشیانه‌ن که به هۆی

میکروبییه‌وه بلاو‌دمبهنه‌وو ته‌شه‌نه‌ ده‌که‌ن.

۲- (عَفْن- فِي الْجَبَلِ عَفْنَا): به شاخه‌که‌دا

سه‌رکه‌وت.

عفا: ۱- (عفا- عَنهُ وَلَهُ ذَنْبُهُ وَعفا عَن

ذَنْبِهِ): گونا‌ه‌بار بوو لیبی‌ورد/ لی‌بخۆشی‌بوو.

له گونا‌ه‌که‌ی خۆشی‌وو سزاینه‌دا.

(-اللهُ عَنهُ): خودا لی‌بخۆشی‌وو/ لی‌بی‌وردو

گونا‌ه‌کانی سزیه‌وه.

(-عَنِ الشَّيْءِ): وازی له شته‌که هینا/ به‌لایدا

نه‌چوو.

(-عَنِ الْحَقِّ): چاو‌پۆشی له مافه‌که کرد/

دمستی له مافه‌که به‌ردا.

(- الصَّوْفِ): خوریه‌که‌ی برپیه‌وه.

(-تِ الرِّيحِ الْأَثْرُ أَوْ الْمَنْزِلُ): باکه

شوینه‌وارمه‌کی نه‌هیشته‌و هه‌وارمه‌کی/

ماله‌که‌ی ته‌فروتوو‌ناکرد/ نه‌یهیشت.

(-الْأَثْرُ أَوْ الْمَنْزِلُ. عَفُوا وَعَفَاءٌ وَعُفُوا):

شوینه‌وارمه‌کیان ماله‌که/ هه‌وارمه‌که له‌گه‌ل

خاکدا ته‌ختبوو نه‌ما.

(-أَثْرُ فَلَانٍ): شوینه‌واری فیسار برا. واتا:

مرد/ فه‌وتا.

(عَفَى-تِ الرِّيحِ الْمَنْزِلُ): باکه خانوو‌مه‌کی

ته‌ختکردو شوینه‌واری بری.

(-تِ الْعِلَّةُ صَاحِبَهَا): دهرده‌که دهر

گرتوو‌مه‌کی فه‌وتاند.

(-على ماكان منه): گاره خرابه‌گانی خوئی راستکردهوه.

(عافی- الله فلاناً. مُعافاةٌ وَعِفاءٌ وَعافیةٌ):
خودا نه‌خوشیه‌گهی له‌سمر لابر دو چورتوم و
گرفتاری لیدرووختهوه.

(أعفی- الله فلاناً. إِعفاءٌ): خودا
ته‌ندروس‌تیکرد/ خوشیکردهوه.

(-الریضُ): نه‌خۆشه‌گه خوشبووهوه/
چاکبووهوه.

(-هُ مِنَ الْأَمْرِ): نه‌نجامدانی کارمه‌گه یا
شته‌گهی لینه‌ویست. له‌سمری لاپیرد.

(-زیداً بِحَقِّهِ): ماهه‌گهی زمیدی دایه‌وه.

(تَعَفَى. تَعَفَّى): فهوتاو نه‌ما/ له‌ناو‌چوو.

(تَعافى. تَعافى): خوشبووهوه/ ته‌ندروست
بووهوه.

(-الشیء): شته‌گهی به‌جیه‌یشت/ وازی له
شته‌گه هینا.

(إِعْتَفَى- تِ الْإِبِلِ الْيَبِيسِ): حوشترمه‌گان به‌لیو
بووشه‌گانیان به‌بوختی هه‌لگرت و ماشیه‌وه.

(إِسْتَعْفَى- تِ الْإِبِلِ الْيَبِيسِ): حوشترمه‌گان
گیا وشکه‌گانیان به‌پاکیی له‌بن دمرگیشا.

(-الرَّجُلُ مُكَلَّفُهُ): له‌راسپیرمه‌گهی خواست
که له‌نه‌نجامدانی کارمه‌گه ببیه‌خشیت.

(إِسْتَعْفَى مِنَ الْخُرُوجِ فَأَعْفَاهُ): داواپکرد

که وازی لیبه‌ینسن، نیتر لییگه‌پران/ وازیان
لیهینا.

(الْعَفَاء) (مص): ۱- خَوْلٌ/ خَاكٌ/ گَل ۲- باران

۳- شوینه‌وار بران و فهوتانی همر شتیک بیټ

۴- پیرانی شوینه‌واری شارو دی و ناوایی
۵- مردن/ فهوتان.

(الْعَفْو) (مص): خاکیکی ناوانه‌کراوه و
بی‌شوینه‌واری ناوهدانی.

(الْعَافِي (فا) (ج) عِضِي): ۱- لی‌خۆشبوو/
لی‌بوردوو ۲- پاشماوه‌ی فهوتاوو ته‌ختبوو/
شوینه‌وارو که‌لاوه.

(ألعافية (مص) (ج) عافيات وعواف):

۱- ته‌ندروستی ۲- ته‌ندروستیوون/ خوشبوون.

(الْعَفْوُ): ۱- له‌شساغ/ ته‌ندروست ۲- زۆر
(لی‌بوردوو/ لی‌خۆشبوو).

(رَجُلٌ عَفُوٌّ عَنِ الذَّنْبِ): بی‌اوئیکی زۆر
لی‌بوردوو/ له‌گوناح بوردوو.

(الْعَفْوَةُ): خوینومرگرتن/ خوینبایی.

۲- (عفا- الشيء. عفواً): شته‌گهی (زۆر کرد/
مشه‌کرد).

(-عليه في العلم): له‌زانستا له‌و زانستر بوو.

(-الشيء): شته‌گه (زۆر بوو/ دریزه‌ی کیشا).

(-تِ الْأَرْضِ): گیاو پوهه‌ک پرووی زه‌ویه‌گهی
دابۆشی.

(-عفا وعفى. يعفي الشعر. عفياً): وازی له
قرمه‌گه هینا تا زۆر دریز بوو.

(عفى. تعفياً): قرزی زۆرو دریز بوو.

(أعفى- الشعر إعفاءً): له‌قرمه‌گه گه‌را تا

زۆر و دريژ بوو.

«أَحْفُوا الشَّوَارِبَ وَأَعْفُوا اللَّحْيَ»:
سمیله کانتان بتاشن و ریشه کانتان به ریدمنه وه
دريژ بیت.

(-الرَّجُلُ): زۆر داراو دهوله مهنه بوو.

(أَلْعَاءُ): ١- قژی ههستاوو دريژ بوو ٢-
بهري و شتر مرخ کاتيک زۆر دهبیت ٣- تووکی
خوستر.

(أَلْعَافِي (ج عَفِي): قژ دريژ.

(أَلْعَفْوَةُ وَالْعَفْوَةُ): قژی سهري پياو.

٢- (عَفَا- فُلَانًا عَفْوًا): چوو له لای فیسار که
خیریکی / چاکه یه کی لئ دهستگیر بیت / داوای
چاکه یه کی لیکرد.

(أَعْفَى- الرَّجُلُ عِغَاءً): خیری دایه پياومه که
بیبه خشی.

(-الرَّجُلُ): زیاده می سامانه که می خوی به خشی
یان خهر جکرد.

(إِعْتَفَى- فُلَانًا إِعْتِفَاءً): هاته لای داوای
چاکه یه کی لیکرد / چاکه می لیخواست.

(أَلْعَافِي (ج) عَفَاةٌ وَعَفِي وَعَافِيَةٌ): هه موو
داواکاری چاکه و خیریکی یان رۆژییه ک.

«كَثُرَتْ عَلَى الْكَرِيمِ عَافِيَتُهُ» : به خشنده که /

خیرخوازمه که نهوانه می دمرۆز میان لیدمکرد یان
داوای خیر و چاکه یان لیدمکرد زۆر بوون.

(أَلْعَافِي): ١- نهوه می له مهنجه له خوازارومه که دا
دهیلریته وه وه کری و مزه می خواستنی

مهنجه له که ٢- پيشهنگی کاروان یان سووسه که هر
بو سوپا بو زانینی ههوالی دوزمن ٣- قژ دريژ و
قژ زۆر ٤- میوان ٥- لیبور دوو.

(أَلْعَافِيَةٌ (ج) عَافِيَاتٌ وَعَوَافِي): هه موو
رۆژیویستیک / رۆژی خوازیکی.

(أَلْعَفْوُ) (مَص): ١- چاکه / خیر / پياومتی
٢- ناویزه می شت / چاکترین و نایابترین شت و
خوسترینی شت.

(-مِنَ الْمَالِ): داراییه ک / پارمییه که له
خهرجی و پیویستی خوی پتر دهبیت و
دمیبه خشی و پیوه می دیار نابیت.

«أَعْطَيْتَهُ عَفْوًا»: بیداواکردن پیمبه خشی.

«فَعَلَهُ عَفْوًا»: ههر له خویه وه به دلیدا
هات و نه و میکرد.

(أَلْعَفْوَةُ وَ الْعَفْوَةُ): چهوری و که فی سهری
مهنجه ل و چبیت.

(أَلْعَفْوَةُ): ١- چهوری و که فی سهری مهنجه ل.

(عَفْوَةُ الشَّيْءِ): بوخته و ناویزه می شت.

(عَفْوَةُ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ): هه لیبژارده و
خوسترین خواردن و خواردنه وه.

(أَلْعَفَاوَةٌ): ١- نهوه می له مهنجه له خوازارومه که دا
دمبریت بو خواهن مهنجه له که ٢- چهوری
سهری مهنجه ل.

(أَلْعَفَاوَةٌ): سهر چهورمه که می چبسته که که
بو که سیک دمبریت که ریزی هه بیت و
خوشه ویست بیت.

(أَلْعَاوَة وَالْعَاوَة): چهوری سهری
منجه له که.

(أَلْعَوِيَّة): کردنی کاریک له خووه بهی
بیوتن.

(أَلْعَفِي): که سیکه که هاورپیتهت بکات و
هیجی لیتنه ویت / جاومرپی هیجت نه بیت.

٤- (أَلْعَاء): تانهی سهر جاو.

(أَلْعَا وَالْعَو وَالْعَو وَالْعَو (ج) عِفاء
وَعَفْوَة (ح): جاشمه کهر.

(أَلْعَفْوَة (ج) عَفْو (ح): جاشولکه میچکه.
عَق: (عَقَّ - الثَّوْبَ. عَقًّا): جلکهی دادری /
هه لتلیشاندا.

(- تِ الرِّيحِ المِزْنِ): باکه بارانی به هه وره که دا
کرد وهک دابدیریت / بیقلیشینیت.

(- تِ الدَّلْوِ): دۆلکه که / سه تله که به پیری له
بیره که هاته دهره وه.

(- الوَلْدِ وَالِدَة. عُقُوقًا وَمَعْقَة): کورمه که
سپله دمرچوو. له باوکی یاخیبوو به زمی
پیدانه هاته وهو چاکه ی له گهل نه کردو به
جاوی سووک ته ماشایکرد.

(عَقُّ وَعَاقُ (ج) عَقَقَة وَأَعَقَة): فرزند
سپلهو بیئمه که که له دایک و باوک یاخیبیت و
به تهنگیانه وه نهیمت.

(عَاقٌ - أَبَاهُ مُعَاقَّةً): له باوکی یاخیبوو / لاسار
بوو له گهلیدا نه گونجا / سپله بوو.

(أَعَقَّ - فُلَانٌ): فیسار لاساریکردو ناهه رمانیکرد /

یاخیبوو / سپله ییکرد.

(- الكَرْمُ): میومه که له بنه وه به چهیدمرگرد.

(أُنْعَقُّ): دوو که رتبوو / له تبوو.

(- الوادي): دۆله که قوولبوو.

(- الغُبَارُ): تۆزه که هه ستاو بهری
ناسمانیکرد.

(- البَرْقُ): برووسکه که له ناو هه وره که وه

دمرچوو / هه وره که پیری.

(أُعْتَقُّ): هه لقلیشا / له تبوو.

(السَّيْفِ): شم شیرمه که ی هه لکیشا.

(أَلْعَاقُ (ج) عَاقُونَ وَعَقَقَةٌ وَأَعِقَّةٌ (م)

عَاقَةٌ (ج) عَوَاقُ وَعَاقَاتُ): سه ربیچیکه رو

ناهه رمانی دایک و باوک / سپله بهه رامبه ر

دایک و باوک / به دنمه که.

(أَلْعِقَّةُ (ج) عِقَقُ): مووی هه موو کۆرپه و

به چه که یه کی تازمزاو (چونکه پیسته که

دمدیرینیت و دمدیریت).

(أَلْعَقِيقُ): مووی هه موو تازه بوویه که له

سکی دایکیدا نهو مووه ی دمرکردبوو.

(- (ج) أَعِقَّةُ): دۆل و دهره وه هه موو چه مو

شیویکی کۆن که لافاو دایدیریبیت.

(أَلْعَقِيقَةُ): ١- مووی هه موو تازمبوویه که

٢- پرووبار ٢- مه ر که بۆ حوته ی تازمبوویه که

سه ردمبرریت، کاتیک سهری ده تاشن.

(عِقَانُ الكَرْمِ أَوْ النَّخِيلِ): به چه ی دهره اتوو ی

بن میو یان دارخورما.

۲- (عَقَّ-تِ الْفَرَسُ عُقْمًا وَعَقَاقًا وَعَقَاقًا):
 ماینهکه ناوسیوو.

(أُعَقَّتِ الْفَرَسُ): ماینهکه ناوسیوو.

(عُقُوقُ): ماینی ناوس.

(الْعُقُوقُ مِنَ الْخَيْلِ (ج) عُقُقُ و (جج) عِقَاقُ): ماینی ناوس یان ماینی نهمزؤک.

۳- (انْعَقَّتِ الْعُقْدَةُ): گریکه توند بوو/ بووه به گریکویره.

۴- (إِعْتَقَّ- الْمُعْتَذِرُ): عوزر خواهینهرمکه ته او له خوئی بوووه/ عوزر خوایی زوری هینایهوه.

۵- (الْعَقَّ وَالْعَقَّةَ- مِنَ الْمَاءِ): ناوی تال.

(الْعَقِيقُ الْوَاحِدَةُ عَقِيقَةٌ): یاقووتی سوور.

(الْعَقِيقَةُ): ۱ تویشه بهره/ تویشوودان ۲-تهو

تیره کی که له پیش نیسلامدا عه ره به کان بییاند هوت تیری پاکانه کردن و عوزر خوایی

تیرمه که دمگیرایه ناسمان نه گهر به خوینه وه بهاتایه خواره وه نه وه دمبوو خوین به

خوینبیت/ له بری کوژراوه که بکوژمه که

بکوژرایه ته وه نه گهر تیرمه که به پاکی بهاتایه ته

خواره وه نه وه له بری خوین دمدر او ناشتی

ده گراو ده کراو ده ست بهریشدا ده مات که

نه وه نیشانه ی ناشتی و ناشت بوونه وه بوو.

۶- (عَقَّقَ- الطَّائِرُ بِصَوْتِهِ. عَقَقَةً):

باند هکه له سه ریه که دمیحویند.

(الْعَقَقُ (ح): قه له باجکه یان قه له ره شکه.

(الْمَعَقُ) (عامية): قه له باجکه عه رب به به دوومیان دادنا.

عقب: (عَقَبَ- الرَّجُلُ أَوْ مَكَانَ الرَّجُلِ. عَقْبًا

وَعُقُوبًا): شوینپی پی او مه کی هه لگرت/ دوی

پی او مه که هوت/ دوی نه و هات یان سوژاگی شوینه که یکرد.

(عَقَبَ الشَّيْبُ): سه رسپی تی دوی سه ره شی هات.

(عَقَبَ- ه): به دوی نه ودا هات یان دوی که هوت

۲- شتی کی له دوی نه و هینا.

(عَقَبَ- فِي الْأَمْرِ): به گهر می و دیسانه وه

دوی داخو ازیه که کی که هوت.

(-الصَّلَاةُ): دوی نویژ بؤ نز او پارانه وه

دانیش یان بؤ پرسه باب هتیک.

(-الشَّيْبُ): سه رسپی تی دوی سه ره شی هات.

(-الْحَاكِمُ عَلَى حُكْمِ سَلْفِهِ): دادومر که

برپاری کی جیای له برپاری دادومری بی شوویدا.

(«عَقَبَ عَلَى كَلَامِهِ تَعْقِيبًا»): تیهه لکی شی

ناخواتنه که یکرد سا یا بهر پر چیدایه وه یان پشتگیر یکرد یان وه لامیدایه وه.

(عَاقَبَ- هُ مُعَاقَبَةً): به دویدا هات/ دوی نه و

هات.

(-هُ فِي الرَّاحِلَةِ): به نورمو یه که له دوی یه که

سواریوون.

(إِعْتَقَبَ- هـ) القَوْمُ عَلَيْهِ: گهله کومه کیان
لیکرد.

(أَلْعَاقِبِ) (فا): کهسیکه که دواى گهورمه کی
بیټ ۲- کهسیکه له دواى په کیکیتره وه بیټ و
دووه مکس بیټ له چاکه دا.

(العاقبة ج) عواقب: ۱- می و شهى ألعاقب
۲- وچه.

(العقب): ۱- شوینکه وتن / پاشکه وتن /
شوینه لگرتن ۲- هرچی و هر شتیک که له
دواى په کیکیتره وه بیټ. نه وه به دواى نه ودا
هاتوه.

(أَلْعَقَبِ وَالْعَقَبِ ج) أَعْقَاب: ۱- زارو له /
کور یان کچ / فرزند ۲- زارو له زارو / کورمزا یان
کچمزا / فرزندزا.

(«جاءَ عَقْبُهُ وَبِعَقْبِهِ»): به دواى نه ودا هات/
له دواى نه ووه هات.

(أَلْعُقْبَةِ ج) عُقَب: ۱- سهره / نوره.

(«تَمَّتْ عُقْبَتُكَ»): سهرت ته و او بوو ۲- بری /
له جیاتی.

(«أَخَذْتُ مِنْ أَسِيرِي عُقْبَةً»): بری
بهره لاکردنی دیله که مومرگرت ۲- نه و شیرینه ی
دواى نانخواردن دمدریت ۴- له مهکه جیشتیک
دمدریته وه به و کهسه ی که منهجه لیکی داوه
به په کیکی کاتیک و مریدمگریته وه ۵- شه وو روژ
چونکه ن به دواى په کنده دین.

(أَلْعُقُوبِ): دووه مکس له چاکه و خیرکردندا.

(أَعْقَبَ- هـ): دواى نه و هات.

(- هـ فِي الرَّاحِلَةِ): له سواربووندا به سهره و
په که له دواى په سواربوون.
(- فُلَانٌ): مردوو مندالی له پاش خو ی
به جیهیشت.

(- الرَّجُلُ): کابرا وازی له خراپه هینا و
روویکرده چاکه / له پاش خراپه روویکرده
چاکه / گهراپه وه.

(- تِ الْأَرْضِ): زموى دووباره گیای لیرو واپه وه
سهوز بووه وه پاش نه وه ی که خورابوو.

(تَعَقَّبَ- هـ): شوینیکه وت / دوایکه وت / به دوایدا
گهرا.

(- عَنِ الْخَبْرِ): ۱- گومانی له هه واله که بوو
که و ته وه پرسین و سوراغی ۲- له خه لکانیکتری
پرسی که له وه پیش لیینه پرسیبووون.

(تَعَاقَبَ- الرَّجُلَانُ أَوْ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ): دوو
پیاوکه به رودوا به دواى په کنده هاتن یان
شهو و روژ په که له دواى په هاتن.

(- الرَّجُلَانِ عَلَى الرَّاحِلَةِ): دوو پیاوکه به
سهره په که له دواى په سواربوون.

(- الْقَوْمُ فِي الشَّيْءِ أَوْ الْأَمْرِ): خویشگه ل
شته که یان به نوره به کارهینا یان به سهره
کارمه یانکرد.

(تَعَاقَبُوا عَلَى فُلَانٍ بِالضَّرْبِ): به سهره په که
له دواى په که له فیساریاندا / کومه کیان له
لیدانه که دا کرد.

٤- (عَقَبَ-عَلَيْهِ): خه‌وش و که‌موک‌وورپی
لیدره‌هیناو خسته به‌رجاو/ هه‌له‌کانی
د‌مرخت.

(عاقِبَ-هُ بِذَنْبِهِ وَعَلَى ذَنْبِهِ. عِقَاباً
وَمُعاقِبَةً): به پی‌ی گونا‌ه و تاوانه‌کانی
سزایدا.

(عِقَاب): لی‌پ‌رسینه‌وه/ سزادان.

(الْعُقُوبَةُ): سزای تاوان و گونا‌ه.

(أَعْقَبَ-هُ): پاداشتی چاکه‌یدایه‌وه.

(أَعْقَبْتُ الرَّجُلَ): پاداشتی چاکه‌ی
پیا‌وه‌که‌م دایه‌وه.

(عاقِبْتُ): سزای خراپه‌یم دایه‌وه.

(الْعاقِبَةُ): پاداشتی چاکه.

(الْعِقَاب): سزای خراپه.

(أَعْقَبَ- الْأَمْرُ): دواپی کار به‌خیرو چاکه
گه‌را/ به‌خوشی‌بوو.

(تَعَقَّبَ-هُ): ١-گونا‌ه‌بار‌بوو شوینیکه‌وت/
سؤ‌راغیکرد/ راه‌دووینا ٢-شوین ناته‌واوی‌و

خه‌وشی و هه‌ل‌نوتنی که‌وت د‌م‌ری‌بخات ٢-گونا‌ه
و تاوانه‌که‌ی لی‌گرت.

(-مِنْ أَمْرِهِ): له کارکه‌ی په‌شیمان‌بو‌وه.

(إِعْتَقَبَ- مِنْ كَذَا نِدَامَةً): له نه‌نجامی
ئه‌وه‌دا په‌شیمان‌یی تو‌وش‌بوو.

(إِسْتَعَقَبَ-هُ): به‌ دوا‌ی (نه‌نگی/ خه‌وش/
که‌موک‌وورپی) ئه‌ودا گه‌را‌و ویستی

د‌م‌ری‌بخات.

(الْعَقِيبُ: الْمُعاقِبُ): به‌دوادا هاتوو/ دوا‌به‌دوا‌ی
په‌کیک.

(هُوَ عَقِيبُهُ): ئه‌و پاشکه‌وته‌و دوا‌به‌دوا‌ی
ئه‌وه.

(الْمُعاقِبُ): ژنیکه که‌ نه‌ریتی و مه‌ایه که‌ کورپی
له پاش کج بی‌یت.

(الْمُعَقَّبَات): ١-ه‌ریشته‌ی شه‌وو رۆژ ٢-ته‌سبیحات
که‌ په‌ک به‌ دوا‌ی په‌کدا دیت و د‌م‌گرت.

٢-(عَقِبَ-هُ عَقْباً): گی‌شای به‌پاژنه‌یدا.

(عَقِبَ. عَقْباً): ها‌واری پاژنه‌یکرد.

(الْعُقْبُ وَالْعُقْبُ (ج) أَعْقَابُ): پاژنه‌ی پی.

(رَجَعَ عَلَى عَقْبَيْهِ): خیرا به‌کویدا
هات‌بوو به‌ویدا گه‌رایه‌وه.

(وَطِنَ عَقْبَهُ): شوین‌پیی هه‌ل‌گرت.

(سَاهَرَ عَلَى عَقْبِ الشَّهْرِ): له کوتایی
مانگدا بو‌گوزار چوو.

(الْعُقْبَةُ- مِنَ الْجَمَالِ (ج) عُقْبُ): شی‌وه‌و
پاشما‌وه‌ی جوانیی.

(هُوَ عُقْبَةُ بَنِي فلان): ئه‌و پاشما‌وه‌ی
فیسار به‌رمیه‌و دواکه‌سیانه.

(الْعُقْبَةُ - مِنَ الْجَمَالِ): پاشما‌وه‌و شی‌وه‌ی
جوانیی که‌ مابیته‌وه.

٣-(عَقِبَ- القَوْسُ أَوِ السَّهْمُ. عَقْباً): شتی‌ک
له‌وه‌ی ژئی لیدروس‌ده‌گرت له‌که‌وانه‌که‌ یان

تیره‌که‌وه‌ی پی‌چایه‌وه.

(الْعُقْبُ): ئه‌و د‌مه‌اره‌ی ژئی لیدروس‌ده‌گرت.

(ج) عُقْبَانُ وَأَعْقَبُ و (جج) عَقَابِين
 (ح): بِالْأَنْدِمِيهِ كِي گۆشتخۆره (به نَبْرُو مِي
 وَا دَمُوتَرِيْت) چنگی تيزُو بههيزمو دمنوکی
 چه ماوميه / داله کهرخۆر / دالاش / دال.
 (أَلْعُقَيْبُ (ح) = الْمُرْزَةُ): بِالْأَنْدِمِيهِ كِي گۆشتخۆره
 مشك و كهرويشك راودمكات/ جۆره هه لۆيه كه
 زۆر گهورميه دمنوکی گهورميه.
 (أَلْعُقْبُ): ۱- لِيخوڤرِي كَارَامَهُ و رِيَا لَهُ لِيخوڤرِي نِيْدَا
 ۲- رُووڤوُشِي نَافَرْمَت / بِه چِه ۲- گَوَارَه.
 (أَلْيَعْقُوبُ (ج) يَعْقِيْبُ (ح): نَبْرَه سُويسِكَه
 (ي) يه كه ي زياد ميه.
 ۷- (أَلْعُقْبُولُ وَالْعُقْبُولَةُ (ج) عَقَابِيلُ):
 ۱- تهنگژمو نه هامه تتي ۲- پاشماوه ي نه نجامي
 نه خوُشي يان دوژمنايه تي ۲- تاميسكي
 نه نجامي تاگرتن كه ليو دهر يد مكات.
 الملحق:
 عقب: (التَّعَاقِبُ): يهك به دواي يه كدا هاتوو/
 يهك له دواي يهك/ بهرودوا هاتن.
 (تَعَاقِبُ الْفُضُولُ): يهك به دواي يه كدا
 هاتني كه شهكان.
 (تَعَاقِبُ الْمُلُوكِ): بهرودوا هاتني شاكان.
 (أَلْتَعَاقِبُ): بهسره هاتن/ سه مرگرتن.
 (يُعَيِّنُونَ فِي هَذَا الْمَنْصِبِ بِالتَّعَاقِبِ): يهك
 له دواي يهك و بهنۆره لهو پايه يه دا/ لهو
 كارمه ندييه دا دادم نرين.
 (أَلْتَعَاقِبُ- فِي عِلْمِ الْأَحْيَاءِ): گهورمبووني

(أَلْعُقْبُ وَالْعُقْبُ (ج) أَعْقَابُ): ۱- كۆتايي/
 دواي ۲- نه نجام.
 (أَلْعَاقِبَةُ): كۆتايي/ نه نجام/ دواي.
 (العُقْبِي): ۱- دواي هه مو شتِيك/ پايان/
 نه ويه پر/ نه نجام ۲- رۆژِي (زِيندُووِيوونَه و ه/
 هيامهت) ۳- پاداشت و سزاي كار.
 (عُقْبَالِكُ): له ه اوسه رگرتنه دا دوا رۆژِي كِي
 خوشت بُو بِيْت و توو شبيْت.
 (العُقُوبَةُ وَالْعِقَابُ وَالْمُعَاقِبَةُ): سزاي خراپه و
 تاوان و گونا هدان.
 (العَاقِبَةُ (ج) عَوَاقِبُ): (كۆتايي/ دواي/
 پايان/ نه نجام/ ناكام) ي هه مو شتِيك
 ۲- پاداشتي چا كه.
 (العُقْبَانُ): پاداشتي چا كه.
 (أَعْقَابُ الْأُمُورِ): ناكامي كار/ دواي كار/
 نه نجام.
 (أَلْمُعَاقِبُ (ها): ۱- تۆله سِيْن و به پيو شوينه وه
 چووي ۲- سه مرگرتن ۲- به دوا دا هاتوو.
 ۵- (إِعْتَقَبَ- الْبَائِعُ السِّلْعَةَ): فرؤشيار كه شته
 فرؤشراوه كه ي لاي خوُي گلدايه وه تا پارم كه ي
 و مرده گر يْت.
 (-الرَّجُلُ): پياومه كه ي بهند كرد.
 ۶- (أَلْعُقْبَةُ (ج) عِقَابُ وَعَقَبَاتُ): ۱- رِي
 سه ختي ناو شاخ ۲- رِي ناو لوتكه ي شاخ.
 (أَلْعُقَابُ (فك): ۱- هه سه ره ۲- جۆگه له ناو بو سه ر گۆل
 ۲- گرد ۴- نه و به رده ي ناو كيشه كه له سه ري دموستيت.

نه‌ندامانی رووهك به شوین په‌کدا له بنکه‌وه
بؤ پۆبه یان له پۆبه‌وه بؤ بنکه.

(الْيَعَاقِبَةُ): به‌شیک دیانن و شوینکه‌وتووی
(به‌رده‌ی) ن که قه‌شه‌ی نه‌نتاکیه بووه له
سه‌ده‌ی شه‌شه‌می زاینیدا بووه که ده‌لین:
بیروبروا ناینیه‌کان و سروشته مرؤفیه‌کان
یه‌گرتوون و پنیان ده‌لین خاومن سروشته
یه‌کی‌وو‌ه‌کان.

عقد: ۱- (عَقْدَ الْحَبْلِ عَقْدًا): په‌ته‌که‌ی
گریډا/ گریبه‌کی لیدا.

(الْبَيْعَ أَوْ الْيَمِينَ): فرؤشته‌که‌ی برانده‌وه‌و
سه‌لمان‌دی یان سوینده‌که‌ی ته‌واو سه‌لمان‌د/
جه‌ختی له‌سه‌ر سوینده‌که‌ی کرد.

(الْخَيْطُ): گریبه‌کی له دم‌زووه‌که‌دا.

(الْبِنَاءُ بَنَى عَقْدًا): خانه‌سازمه‌ تاقیک
لیدا، مه‌به‌ست چینی تاقه به‌ خشت.

(الْبِنَاءُ بِالْبَصِّ): که‌چکاری خانه‌که‌یکرد.

(هَ عَلَى الشَّيْءِ): له‌سه‌ر شته‌که‌ به‌لینی
له‌گه‌لدا به‌ست.

(لَهُ الشَّيْءِ): شته‌که‌ی (کرد به‌ هی نه‌و/ بؤ
نه‌وی مسؤگه‌ر کرد).

(عَقْدًا نَاصِيَتَهُ): ناوچه‌وانی (به‌یه‌کدا/ گرت
کرد) // تووره بوو ناماده‌ی به‌گرت‌دا‌چوونبوو.

(عَقْدَ عُنُقَهُ إِلَيْهِ): سه‌ری کرد به‌ کؤشیدا/
به‌نای بؤ برد.

(عَقْدَ لَهُ الرِّئَاسَةَ فِي قَوْمِهِ): له‌ناو

نه‌ته‌وه‌که‌یدا سه‌رؤکایه‌تی به‌و دا.

(عَقْدَ لَهُ عَلَى الْجَيْشِ): کردی به
سه‌رله‌شکر.

(عَقْدَ الْأُولَى لَأَمْرَاءَ الْبَحْرِ عَلَى سُفْنِهِمْ):
سه‌رؤکایه‌تی پاپۆرم‌کان درایه‌ ده‌ست میره
دم‌ریابه‌کان.

(عَقْدَ عَقْدًا) گرتی له زمانیدا بوو.

(عَقْدَ اللِّسَانِ): زمانه‌که (گیرا/ به‌سترا)/
قه‌سه‌ی بؤ نه‌گرا.

(أَعْقَدَ وَ عَقِدَ): زمانه‌ستراو/ زمانگیراو.

(عَقْدَ الْبَيْتِ): گه‌لێک تاقی بؤ خانوو‌ه‌که
لیدا.

(الْيَمِينَ): جه‌ختی له‌سه‌ر سوینده‌که‌ی کردو
سه‌لمان‌دی.

(الْحَبْلُ): گریبه‌کی توندی له په‌ته‌که‌ دا.

(الْكَلامُ): قه‌سه‌که‌ی نالۆز کرد/ ته‌موم‌ژاوی
کردو دای به‌سه‌ریه‌کدا.

(عَاقِدَهُ مُعَاقِدَةً): به‌لینیدا‌یه/ په‌یمان
له‌گه‌لدا به‌ست.

(تَعَقَّدَ السَّحَابُ): هه‌ورمه‌که‌ شیوه‌ی تاقی
وه‌رگرت.

(الْأَمْرُ): کارمه‌که‌ دژوار بوو/ نالۆزو گرانبوو.
(الإخاءُ): برابه‌تیبه‌که‌ تۆکمه‌و ته‌با بوو.

(تَعَاقَدَ الْقَوْمُ): په‌یمانیاں پیکه‌وه‌ به‌ست.

(إِعْتَقَدَ الإخَاءَ بَيْنَهُمَا): برابه‌تی نیوانیاں
راستو بنجبه‌ستبوو.

(الْعَاهِدَةُ (ج) عَوَاقِدُ و عَاقِدَاتُ): مینی وشهی
(الْعَاقِدُ).

(الْعَقَّادُ): ۱- کهسیکه به لَین و بهیمان زور
بیهستیت ۲- قهیتان و قوچچه و دوگمه دروستکر
۳- فرؤشیاری قهیتان و دوگمه و قوچچه.

(الْعِقَادَةُ): قهیتان و دمروبادمرو فرؤشیاری.
(الْعَقِيدُ): ۱- پهیمانبهست و به لَیندمر ۲- (ع ۱)
سهرهنگ ۳- توند / خهست.

(«فَلَانٌ عَقِيدُ الْكَرَمِ أَوْ اللُّؤْمِ»): فیسار
سروشتجوامیره یان بهدسروشته.

(«عَقِيدُكَ اللَّهُ»): خودام هینایه تکات.

(الْعَقِيدَةُ (ج) عَقَائِدُ): ۱- نهوهی که دل و
دمروون و ویزدان بیی قابلبیت و بیسه لَینیت /
بیرو پروا ۲- نهو ناینهی مرؤف لهسهریدمبیت و
بروای پیدمبیت.

(الْأَعْقَدُ (م) عَقْدَاءُ (ج) عُقَدُ): کهسیکه
که زمانی بیگریت ۲- نهوهی نهو شتهی
گریی تیدابیت ۲- سهگ یان گورگیگ کلکی
خواربیت.

(الْعَقْدُ (ج) مَعَاهِدُ): ۱- شوینی پهیمانبهستن
۲- شوینی گری ۲- جومگه.

(«هُوَ مِنِّي مَعْقِدُ الْإِزَارِ»): نهو زور لیمهوه
نزیکه.

(الْعَقَّادُ): بهتیکه موروی پیوه دهکن و
دمکریته ملی مندالهوه.

(الْعَاقِدُ): پهیمانگه.

(-الشيء): شتهکهی بهست و توند کرد.

(الدُّرُّ وَنَحْوُهُ): دورو مرواری و شتی لهو
بایهتهی کرد به ملوانکه / هونیهوه.

(-الأمس): ۱- بروای به کارهکه کرد ۲- دل و
ویژدانی پیوه بهند کرد / بروای تهواوی
پیهینا ۲- به ناینی خوئی هه لبرارد.

(انْعَقَدَ): ۱- بهسترا ۲- بروای پیهینرا ۳- توند و
قایمبوو.

(-الأمْرُ لِضَلانٍ): کارمکه بو فیسار
ساغبوووهوه.

(الْعَقْدُ (مص) (ج) أَعْقَادُ و عُقُودُ): ۱- تاقی
خانه خانو ۲- گریبهست.

(الْعَقْدُ (ج) عُقُودُ): گمردانه.

(الْعُقْدَةُ (ج) عُقْدُ): ۱- همرمانپروایی شار
۲- کارسپاردن به سهرداری شار ۳- درمختبیت /
نزار ۴- شوینی پهیمانبهستن ۵- گری.

(-مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): پیویستبوون و برانهوهوه
کووتایی پیهاتن و مؤرکردنی ههر شتیکبیت.

(«تَحَلَّلْتَ عُقْدَهُ»): گریکانی دمروونی
خاوبوونهوه / رهوینهوه و اتا توورمیی
دامردهوه.

(الْعُقْدَةُ): بنی زمان.

(الْعَاقِدُ (ج) عَقْدَةُ (فا): ۱- گریبهست
۲- پهیمانبهست.

(«جَاءَ عَاقِدًا عُنُقَهُ»): هات و به فیزموه ملی
خوارگردبووهوهوه.

(الْعُقْدُ = الإعتقاد): پروا نهوهی که مرؤف
 پروای بیدههینیت و دهیسه لنینیت.
 ۲- (عَقْدُ - الحاسبُ. عَقْدًا): ژمیریار
 ژمیر میگرد.
 (العقود - من الأعداد): ژماره‌ی دوو بیست و
 سی تا نه‌وود.
 (الْعُقْدَةُ): یه‌که‌ی خیرایی که ده‌کاته ۸۵۲
 مه‌تر له کاتژمیریکدا ۲- پنتیکه به‌سه‌ر
 شه‌پوله و مستاو مکانی دهریاوه که ناجوولیت.
 ۲- (عَقْدُ - الزهرُ. عَقْدًا): گوله‌که خوئی
 بیچایه‌وهو بوو به به‌ر.
 (عاقِد): خونجه‌ی خو بیچاوه تا به به‌ر بیت.
 (عَقْدُ - العسل ونحوه): هه‌نگوین و شتی لهو
 بابه‌ته خه‌ستبووهو.
 (عَقْدُ وَأَعْقَدُ - اللبس): دوشاومه‌که یان شتی
 لهو بابه‌ته‌ی کولاندو خه‌ستکردموه.
 (- الزهرُ): پارچه‌کانی گول چوونه‌یه‌ک و
 گوله‌که بوو به به‌ر / به‌میوه.
 (إِعْتَقَدَ - الشيءُ): شته‌که ره‌ق و پته‌و بوو.
 («إِعْتَقَدَ النَّوَى»): ناوکه‌که سه‌ختبوو /
 ره‌قبوو.
 (أَلْعَقِدُ وَالْعَقْدُ. الواحِدَةُ عَقْدَةٌ وَعَقْدَةٌ):
 کرده‌لم یان کۆمه‌له‌ لم.
 (أَلْعَقِيدُ = مِنَ اللبس): دوشاوی خه‌ست.
 (أَلْعُقُودُ وَالْعِنْقَادُ (ز) هیشووی گول /
 هیشووی به‌ر وه‌ک هیشووه‌ تری.

۴- (إِعْتَقَدَ - المال): سامانی / دارای کۆکرده‌وه.
 (الْعُقْدَةُ (ج) عَقْدُ): ۱- زهویی گشتوکالیی
 ۲- خانووبه‌ره که کردبیتی به‌ هی خوئی /
 به مولکی خوئی ۲- هه‌ر شتیک که پیاو
 بییدامرکیت و به‌شی بکات.
 ۵- (العاقِدات): جادووگه‌رانی ژن.
 (أَلْعُقْدُ): جادووگه‌ریکی پیاو.
 (عقر: ۱- (عَقْرٌ - عَقْرًا). ۱- برینداریکرد /
 زامداریکرد ۲- سه‌ریبری.
 (- الإبل): به شمشیری قاجی حوشره‌مکانی
 بری.
 (- بالصید): نیچیره‌که‌ی راوکرد یان گرت.
 (عَقْرٌ - الإبل): حوشرتیکی زوری بریندارکرد
 یان سه‌ریبری.
 (عاقِرٌ - ه. معاقرَةٌ): له‌سه‌ر برینی حوشردا
 بی‌شکه‌وتنی له‌گه‌لدا کرد شانازیان به‌سه‌ر
 یه‌کدا کرد.
 (تَعَقَّرَ وَاعْتَقَرَ - ظَهَرَ الدَّابَّةُ مِنَ الرَّحْلِ أَوْ
 السَّرَجِ): پشتی و لاخه‌که به‌ کورتان یان
 زینه‌که‌ی بریندار بوو.
 (تَعَاقَرَ - الراعيان): دوو شوانه‌که بی‌شپرکیی
 لیدانی قاجی حوشره‌مکانیان کرد بزائن کامیان
 له زوریاندمدن.
 (إِنْعَقَرَ ظَهْرُ الدَّابَّةِ مِنَ الرَّحْلِ أَوْ السَّرَجِ):
 پشتی و لاخه‌که به‌ کورتانه‌که‌ی یان زینه‌که‌ی
 بریندار بوو.

(ت قوائِم البَعيرِ): دست و پئی حوشره که
برآ.

(العاقور): نهو شتهی که پشتی و لاخ بریندار
بکات.

(الْعُقْر): نهوی به ماندووکردنی و لاخه که
ولاخه که ناوکه ریژ بکات و په کیبخت.

(الْعُقْرَة): ۱- پشت ناوکه ریژ کردن و په کخستنی
ولاخ ۲- نهو شتهی و لاخه که ناوکه ریژ بکات/
پشتی بریندار بکات.

(الْعُقَار (ج عَقَاقِر): زور له پیخستنی
ولاخ.

(الْعُقَيْر): زور له پیخراو.

(الْعُقُور (ج عُقْر): نهوی و لاخ ناوکه ریژ
دمکات/ پشتی و لاخ بریندار دمکات.

(العقیر (ج عَقْرِي): و لاخی ناوکه ریژ کراو.

(الْعُقُور): ناوکه ریژ کراو.

(الْعُقَيْرَة): ۱- نهو نیچیره یا هیتر که بریندار
کراوه یان گراوه ۲- لافی برراوه.

(نَخْلَة عَقِيرَة): دار خورمایه که سهرمه که
هرتابیت.

(العقیرَة): دمنگی گورانیبیژ یان دمنگی
گریان و لاوانه و هو پارانه و ه یان دمنگی

خویندنه و ه.

(رَفَع عَقِيرَتَهُ): دمنگی لیبه زکرده و ه.

(الْعُقْر): که سیکه و لاخ شه که ت و ناوکه ریژ
بکات به کاروان و باری زور.

(الْعُقْر وَالْعُقَار وَالْعُقْر - مِنَ السُّرُوج): زینی
ناوکه ریژ که ری پشتی و لاخ.

(العاقور): زینیک پشتی و لاخ بریندار بکات.

۲- (عَقْر - بِه عَقْرًا): پیومندیکردو نه هیشت
بروات.

(عَقْرَتِ الْمَرْأَةِ أَوْ النَّاَقَةُ عَقْرًا وَعُقْرًا
وَعُقَارًا): ژنه که یان میحوشره که نه زو کبوو.

(الْحَرَكَةُ وَلَوْذُ وَالسُّكُونُ عَاقِرٌ): جووله به
بهره و مستان بیبه ره.

(عَقْرَتِ الْمَرْأَةِ أَوْ النَّاَقَةُ عَقْرًا وَعَقَارَةٌ
وَعِقَارَةٌ): ژنه که یان میحوشره که نه زو کبوو.

(- الْأَمْرُ عَقْرًا): کارمه که بیینه نجام بهر بوو.

(أَعْقَرَ - اللهُ الْمَرْأَةَ): خدا ژنه که ی نه زو ککرد.
(عُقْرَة): ژنی نه زو ک.

(الْعُقْر (مص): ۱- وه جاخکویر/ نهو که سه ی
مندالی نه بوو بیت ۲- نه زو کی.

(بَيْضَةُ الْعُقْرِ): یه که م هیلکه ی مریشکی
بارو که.

(الْعُقْرَةُ وَالْعُقْرَةُ وَالْعُقَارَةُ): مندالنه بوون/
نه زو کی.

(حَمَلَتْ بَعْدَ عَقْرَةٍ): سکی پر بوو که
له وه پیش مندالی نه دهبوو.

(!مَرْأَةٌ عَقْرَةٌ): نافرمتیک که مندالدانی
دمرداو بیت.

(- الْعَاقِر (ح) عُقْرٌ وَعَاقِرٌ): نافرمتی
نه زو ک.

(الرَّجُلُ عَاقِرٌ): بیاویکی نه زوك.
 (رَجُلٌ عَقِيرٌ): بیاوی نه زوك/ مندالی نابیت.
 ۳- (عَقْرَ الرَّجُلِ. عَقْرًا): سه رسامبوو /
 چه په سا/ واقیورما.
 (أَعْقَرَهُ): سه رسامیکرد/ چه په ساندی/ واهی
 ویرماند.
 (الْعَقِيرُ ج) عَقْرَى: سه سورمین/ چه په سین/
 واهورمین.
 ۴- (عَاقِرٌ الشَّيْءُ. مُعَاقِرَةٌ): ۱- به شته که وه
 بهند بوو ۲- خووی پیوه گرت.
 (الْخَمْرُ): خووی به مه یخواردنه وه گرتو
 فیریبوو.
 (تَعَقَّرَ - الْغَيْثُ): بارانبارین دریزمیکیشا.
 (الْعُقَارُ): مهی.
 ۵- (عَاقِرٌ هُ. مُعَاقِرَةٌ): لیلیووته لا بوو تیر
 جنیویکردو هسهی سووکی پیوت/ نهنگی
 دایه پالی.
 ۶- (تَعَقَّرَ الرَّجُلُ): کابرا زموی و زارو
 خانوبه ره ی زور بوو.
 (النباتُ): گیاهه بالایکرد.
 (الْعُقْرُ): ۱- ناومندی خانوو ۲- گهره ک
 ۳- باله خانه ۴- هه وار.
 (الْعُقْرُ ج) أَعْقَارُ: ۱- گهره ک ۲- ناومپرستی
 خانوو ۳- باشترین شوینی خانوو مه که ۴- باشترین
 گیاو له موهر ۵- باشترین دیبری هونراومه که
 ۶- کوشک ۷- مارمی ژن.

(الْعُقَارُ ح) عَقَارَاتُ: ۱- که لوپه لی ناومال
 ۲- زمویی و زار ۳- خانوو به ره موک.
 (الْعُقَارُ): ۱- که لوپه لی مال ۲- باشترین داراو
 مال و گیا.
 (الْعُقَارُ ج) عَقَاقِرُ: درهخت.
 (الْعُقْرَى): زموی و زارو موک و خانوو به ره.
 (الْعُقَيْرُ): درهخت.
 (الْعُقَيْرُ): مولکدار/ خاومن خانوو به ره ی زور.
 ۷- (تَعَقَّرَ شَحْمُ النَّاقَةِ): بهزی میحوشترمه که
 زور و چر بوو.
 ۸- (الْعُقْرُ): ده لاقه ی/ درزی (نیوان دوو شت).
 (الْعُقْرُ ج) أَعْقَارُ: دامینی گوله که/
 چه وزمه که یان شوینی ناو لیخواردنه وه ی.
 (الْعُقْرُ وَالْعُقْرُ): بهشی زوری ناگرمه که و
 بلیسه ی.
 (الْعُقَارُ ج) عَقَارَاتُ: بویه ی سوور.
 (الْعُقَارُ ج) عَقَاقِرُ: ۱- داوودرمانی گیایی
 ۲- دمرمان به گشتی.
 (الْأَعْقَرُ م) عَقْرَاءُ ج) عُقْرٌ: حوشتریک
 دانه گانی شکاوو شهلوشکستبوو بیت.
 (الْعُقْرَاءُ): ۱- میی وشه ی (الْأَعْقَرُ) ۲- لی
 بهرزه مو بوو.
 (أَرْضٌ مَعْقَرَةٌ): خاکیک دوو پشکی زور بیت.
 ۹- (الْعُقْرَبُ ج) عَقْرَابُ ج): دوو پشک
 جانه ومریکی ژمه رداره له ولاته گهرمه کاند
 بلاومو له ناوجه ی دهریای ناومپرستیشدا

(رَجُلٌ عَاقِرٌ): بیاویکی نه زوك.
 (رَجُلٌ عَقِيرٌ): بیاوی نه زوك/ مندالی نابیت.
 ۳- (عَقْرَ الرَّجُلِ. عَقْرًا): سه رسامبوو /
 چه په سا/ واقیورما.
 (أَعْقَرَهُ): سه رسامیکرد/ چه په ساندی/ واهی
 ویرماند.
 (الْعَقِيرُ ج) عَقْرَى: سه سورمین/ چه په سین/
 واهورمین.
 ۴- (عَاقِرٌ الشَّيْءُ. مُعَاقِرَةٌ): ۱- به شته که وه
 بهند بوو ۲- خووی پیوه گرت.
 (الْخَمْرُ): خووی به مه یخواردنه وه گرتو
 فیریبوو.
 (تَعَقَّرَ - الْغَيْثُ): بارانبارین دریزمیکیشا.
 (الْعُقَارُ): مهی.
 ۵- (عَاقِرٌ هُ. مُعَاقِرَةٌ): لیلیووته لا بوو تیر
 جنیویکردو هسهی سووکی پیوت/ نهنگی
 دایه پالی.
 ۶- (تَعَقَّرَ الرَّجُلُ): کابرا زموی و زارو
 خانوبه ره ی زور بوو.
 (النباتُ): گیاهه بالایکرد.
 (الْعُقْرُ): ۱- ناومندی خانوو ۲- گهره ک
 ۳- باله خانه ۴- هه وار.
 (الْعُقْرُ ج) أَعْقَارُ: ۱- گهره ک ۲- ناومپرستی
 خانوو ۳- باشترین شوینی خانوو مه که ۴- باشترین
 گیاو له موهر ۵- باشترین دیبری هونراومه که
 ۶- کوشک ۷- مارمی ژن.

داهینرابیت؛ پشتیوان و پشتگیری نه بهردو
 قایم.

(أَرْضٌ مُعْقَرَبَةٌ): خاکیکی دوویشکار یان
 دوویشکی زور بیټ.

عَقَشَن. عَقَشَن - الْعُودَ عَقَشَا: چپومکهی
 نوشتانهوه/ چه ماندهوه.

-المال: دارای کوکردهوه.

عَقَصَ: ۱- (عَقَصَ - الشَّعْرَ عَقْصًا): قژمهکهی
 کرد به برج یان لولکرد.

(-تِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا): ژنهکه قژمهکهی له پستی
 سه ریهوه بهست.

(عَقِصَ - التَّيْسُ عَقْصًا): شاخی سابرینهکه
 یان نیرییهکهی بهسه ر گویندا له پشتهوه
 چه مایهوه.

(عَقِصَ - الرَّجُلُ): په نجهگانی بهسه ریه کدا
 چه ماومبوو/ لولبوو.

(الْعَقِصُ): لمیکی بهیه کداچوو که ری تیدا
 نه بیټ.

(الْعُقْصَةُ - مِنَ الْقَرْنِ وَغَيْرِهِ (ج) عُقْصُ):
 گری فوج و شتی وهما.

(الْعُقْصَةُ (ج) عِقْصُ وَعِقْاصُ وَالْعُقَيْصَةُ
 (ج) عَقَائِصُ وَعِقَاصُ): برج.

(الْعِقَاصُ (ج) عُقْصُ): شریتی پتی بهستنی
 په رجه م.

(الْأَعْقِصُ (م) عَقْصَاءُ (ج) عُقْصُ): ۱- که سیکه
 که په نجهگانی بهسه ریه کدا لولپخوار دبیټ/

چزووی به کلکه که یه ومیه و پیومدانی زور
 نازار اوییه جاری وا هیهه بکوژیشه (به نیرو
 می ده لاین به لام به زوری به می ده لاین) (أُمَّ
 عَرِيْطٌ وَأُمَّ سَاهِرَةٌ): دوویشک.

(عُقْرُبَانُ): دوویشکی نیر.

(عُقْرَبَةٌ): دوویشکی می- (فک) برجیکه له
 ناسماندا/ برجی دوویشک.

(عُقْرَبُ السَّاعَةِ): بالی کاتژمیر که کاتمان بو
 دیاریدمکات.

(عُقْرَبُ الصُّدْعِ): زولفی/ نهگریجهی لاجانگی
 ناهرمت که لولیدمدات و به لاجانگیدا وهک
 کلکی دوویشک به ریدمداتهوه.

(الْعُقَارِبُ): ۱- وهی/ قورت/ گرفتاری/ کیشه
 ۲- زمانبه دیه گان و ناشووبگرییه گان.

(«دَبَّتْ عَقَارِبُهُ»): زمانبه دیه گانی که وته
 کار.

(«دَبَّتْ مِنْهُ عَقَارِبُ السَّعَايَةِ»): که وته گیرانی
 به دیی زمانی و ناشووبگریان/ به دخوازی.

(«إِنَّهُ لَتَدْبُ عَقَارِبُهُ»): زمانی، نامووس و
 ریژی خه لکی سووک و پایه مالدمکات.

(«عَيْشٌ ذُو عَقَارِبٍ»): ژیانیکی پر له
 چه رمه سه ری و خرابیی و تال.

(عَقَارِبُ الشِّتَاءِ): نهوپه ری سو له ی زستان.
 (الْعُقْرَبَاءُ (ج): دوویشکه می.

(الْمُعْقَرَبُ): ۱- چه ماوه/ پیچخوار دوو ۲- خوار/
 که ج ۲- همر شتیگ تووکه مه و قایم و سفت و

چه مابیته وه ۲- که سیکه دانه کانی پیشه وهی
بهرووی ناوده میدا چه مابیته وه.

(- من التیوس): سابری نیک که شاخه کانی
به سر گوید او له پشته وه چه مابیته وه.

(الْعُقَصُ مَعْقِصٌ): تیری خوار/ چه ماوه.

(الْمُعْقَاصُ): مهری قوچ چه ماوه.

۲- (عَقِصٌ - الرَّجُلُ عَقِصًا): رژد بوو/
چروو کبوو.

(الْعَقِصُ): رژد/ چرووک.

(الْأَعْقَصُ (م) عَقْصَاءُ (ج) عُقُصٌ): رژد.

۳- (عَقِصٌ - الرَّجُلُ عَقِصًا): (به درمفتار/
به درموشت) بوو.

(الْعَقِصُ): بیرموشت/ به درموشت.

عقف: ۱- (عَقْفٌ وَعَقْفٌ الْعَوْدُ وَنَحْوُهُ عَقْفًا):

سهریکی چیومه کی نوشتانه وهو چه مانندیه وه.

(أَعَقَفُ وَمَعْقُوفٌ): سهر چه ماوه.

(تَعَقَّفَ وَانْعَقَفَ - الْعَوْدُ وَنَحْوُهُ): چیومه

یان شتیر خوار بوو وهو چه مییه وه.

(الْعَقْفَاءُ): ۱- مینی وشه (الْأَعْقَفُ) (ج)

عقف: ۲- ناسنیک سهر چه ماوه ۲- مهریک

که شاخه کانی به سر گوچکه که میدا
چه مابیته وه.

(الْعُقَيْيَاءُ) (ن): روو کی که له کومه لهی

سه داو بهر مه کی چه ماوه می گوله که هی سوور

یان زمرده گه لاکه کی ماد میه کی ژمهری تیدایه

ناژهل بیخوات دمیکوژیت.

(الْعُقَافُ): دردی که تووشی چوار په لی مهر
دمبیت چوار په لی خوار دمکات.

(شَاةٌ عَاقِفٌ (ج) عَوَاقِفٌ): مهری په لگیر.

(الْعُقَافَةُ): ته خته میه که داری که سر که ج.

(الْعُقُوفُ - مِنْ ضُرُوعِ الْبَقَرِ): نه وهی که

خوشه دوشراو مه کی خوار دمبیته وه.

(شَوَكَةٌ عَقِيفَةٌ): (درکی کی/ چقلیکی)

سهر چه ماوه وه ک فولاب.

(الْعُقُوفُ): نه وهی دردی په لخوا ریی

تووشه دمبیت.

(شَيْخٌ مَعْقُوفٌ): نیختیاری کی ته واو کوماوه.

عقل: ۱- (عَقْلٌ - الْبَعِيرُ عَقْلًا): نه ژنوی

حوشتر مه کی به ست/ مه جه ک و بالی به ست

به په تیک پییده لین (الْعِقَالُ).

(- الدَّوَاءُ بَطْنُهُ): در مانه که فه بزیکرد/

شوریه که به ست/ گرت.

(- الْمَصَارِعُ خَصْمُهُ عَقْلًا وَعُقُولًا): پاله وانه که/

زورانگره که باشقولی له بهر منگار مه میداو

خستی.

(- الْغَلَامُ عَقْلًا وَمَعْقُولًا): میرد منداله که

پیگه یشتو تیگه یشتنی په یاد کرد/ بالقبوو.

(«مَا فَعَلْتُ مِنْذُ عَقَلْتُ»): لهو کاته وه

فامکردو ته وه وامنه کردو وه.

(عَقَلَ فُلَانٌ بَعْدَ الصَّبَا): هه له کانی پیش

فامکردنه وهی زانی.

(- الشَّيْءُ عَقْلًا): له شته که گه یشتو

چاره سهر یکردو ته گبیر یکرد.

(عاقِل (ج) عاقِلون و عَقْلَاء و عَقَال هي عاقِلَة

(ج) عاقِلات و عَواقِل): ژیر / تیگه یشتوو.

(عَقِل - البَعِيرُ. عَقْلًا): چوار به لی حوشر مکه

خوار بو ووه / نوشتایه ووه.

(أَعْقَل (م) عَقْلَاء (ج) عَقْل): حوشری

چوار به لخواړ / چوار به ل نوشتاوه.

(عَقْل - البَعِيرُ): نه ژنوی حوشر مکه یبه ست.

(-الغُلامُ): میرد منداله که ژیر بوو /

تیگه یشتوو بوو.

(-الغُلامُ): میرد منداله که ی ژیر کرد / تیگه یشتوو

کرد.

(-الرَّجُلَ عَن حاجَتِهِ): پیداویستی ه که ی له

بیا ووه که گرتو نه میدایه.

(عاقِل - هُ مُعاقِلَةٌ. فَعَقَلَهُ): ۱- له و ژیر

ترو هوشیار تر بوو ۲- له و زووتر نه ژنوی

حوشر مکه یبه ست له وهدا به زاندى ۳ له

زوراندا پستی له زه ویدا.

(أَعْقَل - هُ): به ژیر هاته بهر جاوی / به ژیری

زانی.

(تَعَقَّل - هُ): دهستی نایه بهرو نه یه یشتو

به نندیکرد.

(-الرَّجُلُ): پی نوشتانه ووه و خستیه سهر

سمتی.

(-الرَّحْلُ أَو السَّرَجُ): قاچی نوشتانه ووه

خستیه سهر قه لپوزی زینه که یان پی شی

کورتانه که / زینه که.

(-الغُلامُ): ۱- میرد منداله که ژیر بوو /

تیگه یشتوو ی لیدر چوو ۲- خوی به ژیر

نواند.

(تَعاقِلُ): خوی به ژیر داناو وایش نه بوو.

(إِعْتَقَلَ - هُ): ۱- به نندیکرد / گرتی ۲- باشقولی

لیگرتو به زه ویدا دا.

(-الرمحُ): نیز مکه ی خسته نیوان لاقی و

ناوز منگیه که ووه.

(-البَعِيرُ): حوشر مکه ی به نه ژنوی به ست ووه.

(-الرَّحْلُ أَو السَّرَجُ): قاچی نوشتانه ووه

خستیه سهر قه لپوزی زینه که یان پی شی

کورتانه که ووه.

(-الرَّحْلُ): قاچی نوشتانه ووه و خستیه سهر

سمتی.

(-الشَّاةُ): قاچی مهر مکه ی خسته نیوان ران و

بووزیه ووه و دوشی.

(-الدَّواءُ بَطْنُهُ): دهرمانه که سکی گرت ووه /

قه بزیکرد.

(أَعْتَقَلَ - لِسَانُهُ): زمانی به ستر او قسه ی بو

نه کرا.

(أَلْعَقْلُ (مص) (ج) عَقُولُ): ۱- ناومز / نه قل /

هوش / روشناییه کی گیانییه به هویه ووه

دروون به ووه دهرمانیت که به هه سته کان

بیینازانریت بویه پی و تراوه (العقل)

چونکه خاومنه که ی له ووه دمگیریت ووه که

تووشی گرهتاریی و لیقه ومان بییت ۲- دل.
 (أَلْعَقْلِي): ناومزانه / ژیریاننه ۲- نهوهی که
 په یومندی به ههستی ناوموه نه بییت ۲- نهوهی
 پشت به ناومز دمه سستی و به سه رچاوهی
 دادمنییت.
 (أَلْعَقْلِيَّة): ۱- رپر هوی نهوانه یه که دهلین تنهنا
 ناومز به سه و پشت هر بهو بهه ستریت ۲- باری
 ناومزو چۆنیتهی بیرگردنه وهی نهو که سه.
 (أَلْعَقْلَةُ (ج) عَقْل): نهوهی که پیی
 دمه ستریت هوه وهک پمت و گوریس و کووت و
 زنجیر / پیومند.
 (أَلْعَقْلَةُ): زمانگیران.
 (أَلْعِقَال (ج) عَقْل): ۱- په تیکه ناومر استی
 په لی حوشتری پیدمه ستریت ۲- عه گال که
 به سه رموه دمه ستریت.
 (أَلْعُقَال (طب): دمردیکه دمدا ته چوار پیی
 و لآخ.
 (أَلْعَاقِل (فا) (ج) عُقَال و عَاقِلون و عُقَال):
 ژیر / هوشیار / زرنگ / ناقل / هوشمه ند ۲-
 تیگه یشتوو ۳ دانا.
 («و یقال للمرأة أيضاً عاقل») : هه ر به ژنیش
 دهلین ژیر / هوشیار / تیگه یشتوو.
 (أَلْعَاقِل (ج) عُقَال - عِنْد الدروز): لای
 درووز مکان بهو که سه دهلین که نهینی ناین
 بزانییت (جاهل): لای نهوان که سیکه که
 شارمزی ناین نه بییت.

(أَلْعَاقِلَةُ): ۱- می وشه ی (العاقل) ۲- هیزی
 ناومز / نهقل.
 (عَاقِلَةُ - الرَّجُل): فامیلیاو که سوکاری نزیکی
 له باوکیه وه.
 (أَلْعُقُول): ۱- نهو دهرمانانهی که سکچوون
 بگریته وه ۲- ژیر و تیگه یشتوی کاروبار.
 (أَلْعَقِيل = المَعْقُول): شتی به جی و ژیرانه.
 (أَلْعَقِيلَةُ (ج) عَاقِل - مِنَ النِّسَاء): ناهرمتی
 رهنه / خانه دان و دهرهاتوو و ژیر.
 (- مِنَ الْإِبِل): حوشتری رهنه.
 (- مِنَ الْقَوْم): سهرداری خویشگهل و نه ته وه.
 (- مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): ناویزه ی هه موو شتیک.
 (عَقِيلَةُ الْبَحْرِ): دو رو مرواری دمریا.
 (أَلْعُقِل (ج) مَعَاقِل): شوینبه سته ی حوشتر.
 (أَلْعُقُول (ج) مَعْقُولَات): ۱- شتی دروست و
 به جی که ناومز بو ی بجیت و په سه ندییکات
 ۲- نهقل / ناومز.
 («مَالُهُ حَوْلٌ وَلَا مَعْقُول»): نه توانای هه یه و
 نه نهقل / نه ناومز.
 (عِلْمُ المَعْقُولَات): نهو زانستییه یه که
 توژینه وهی نهوه دمکات که تایبه ته به ژیری و
 په ی پیردنی ناومز.
 ۲- (عَقْل - القَتِيل - عَقْلًا): خوینبایی
 کوژاوه که پیدا.
 (- عَن فُلَان): له بری فیسار نهو خوینبایی
 یان سزای تاوانه که پیدا.

(-لَهُ دَمٌ فَلَانٍ): تۆلەى كۆژاومكەى نەسەندەموو بە خوینبایى كۆژاومكە قايلىوو.

(أَعْقَلَ- الرَّجُلُ): زەكاتى سالىكى لەسەر پىويستبوو.

(تَعَاقَلَ- الْقَوْمُ دَمَ الْقَتِيلِ): خویشگەل پىكەووە خوینبایى كۆژاومكەياندا.

(إِعْتَقَلَ- مِنْ دَمِ فَلَانٍ): لەبرى خوینەكە خوینبایى كۆژاومكەى وەرگرت.

(أَلْعَقَلَ (ج) عُقُولُ): خوینبایى.

(أَلْعِقَالَ (ج) عَقْلٌ وَعُقُلٌ): زەكاتى سالىكى حوشترو مەر.

(أَدْبَتُ عِقَالَ سَنَةٍ): زەكاتى سالىكى حوشترو نازەلەكانمدا.

(عِقَالَ الْمَنِينِ): خانەدانىك گەورەپياويك نەگەر بە دىل گىرا دوو سەد حوشتر لە برى نەدرىت بۆ بەردانى.

(أَلْعَاقِلَ (ج) عَاقِلَةٌ): خوینباییدەر.

(أَلْعَقْلَةُ (ج) مَعَاقِلُ): ۱- خوینبایى ۲- تۆلەى تاوان يان بىژاردنى شتىك.

(«صَارَ دَمُهُ مَعْقَلَةً عَلَى قَوْمِهِ»): خوینەكەى بوو بە تۆلەى تاوان بەسەر خویشگەلەكەپەووە كە دەبىت هەموو سالىك بیدەن.

۲- (عَقَلَ-تِ الْمَرَأَةُ شَعْرَهَا): ژنەكە قزى (داهینا/ شانەكرد).

۴- (عَقَلَ- الْوَعْلُ. عَقْلًا وَعُقُولًا): بىزە

كۆپپەكە سەركەوتە كۆپە بەرزەمكەو پەناى خۆیدا.

(-إِلَيْهِ): پەناى بۆ برد.

(الْعَاقِلَ (ج) عَاقِلَةٌ (ح): بىزەكۆپى.

(أَلْعَقَلَ (ج) مَعَاقِلُ): ۱- پەناگا ۲- كۆپى بەرز.

۵- (أَلْعَاقُولُ (ج) عَوَاقِيلُ): ۱- بەشى زۆرى دەريا ۲- شەپۆلى دەريا ۲- پىچى دۆل يان رووبار ۴- سەرزەمىنىك سەرى لىدەرەنەكرىت ۵- كارى (نالۆز/ بىسەرۆبەر).

المحقق:

عقل: (عَقْلُنْ): شتىك كە ناومز/ نەقل رېنى تىجىت و بۆى بجىت/ خستىه ژىر كارى ناومزو گفتهوه.

(«عَقْلَانٌ مَعْتَقِدَاتٌ»): بىرو بروپەك كە نەقل بىسەلینىت و بە پىی گفته بىت.

(أَلْعَقْلَانِيَّ): ناومزى.

(نَظْرِيَّةَ عَقْلَانِيَّةً): تىورىكى (ناومزى/ ناومز رېرەو).

(العقلانية أو المذهب العقلي): ۱- رېرەوئىكى هەلسەفانەپە دەللىت: ناومز/ نەقل سەرچاوەى

هەموو زانىارىپەكەو تاقىكردنەو هەچ دەستىكى لە زانىارىپە نىپە ئەمە پىچەوانەى رېرەوى ئەزموونىپە/ ئەزموونانەپە

۲- رېرەوئىكە تەنھا پشست بە دەسلەلاتى ناومز دەبەستىت و بروای هەر بەووە هەچىتر.

(أَلْعَقْلَانَةَ): خستەنە ژىر دەسلەلاتى ناومزو

گفته‌وه.

(عَقْلَنَّةُ مُعْتَمَدَات): هه‌لینجانی بیروپروا
ته‌ن‌ها له ناومزه‌وه بییت.

(الإِعْتِقَال) (مص): گرتنی که‌سیک و
به‌ندکردنی.

(إِعْتِقَالُ مُتَّهَمٍ): گرتنی گومانباریک و
به‌ندکردنی.

(مُعَسَّكِرُ الإِعْتِقَال): گرتوو‌خانه‌ی جه‌نگ:

گرتنگه‌یه‌که له کاتی جه‌نگدا خه‌لکه ناوایی و
شارنشینه‌کانی سه‌ر به دمو‌له‌تیک یان جه‌ند
دمو‌له‌تیک‌ی دوژمنی تیدا به‌ند ده‌که‌ن یان
به‌ندکراوه رامیارییه‌کانی تیدا ده‌گرن و به‌ند
ده‌که‌ن.

(أَلْعَتَقْل): ۱-به‌ند / گراو ۲-گرتوو‌خانه /
به‌ندیخانه.

عقم: ۱- (عَقَمَ- تِ الْمَرْأَةِ أَوْ الرَّجُلِ. عَقْمًا
وَعُقْمًا): ژنه‌که نه‌زوک بوو یان مندالدانه‌که‌ی
تووی نه‌گرته‌ خوی.

(عَقَمَ وَأَعَقَمَ- اللهُ الْمَرْأَةَ): خودا ژنه‌که‌ی
نه‌زوککرد.

(عَقَمَ وَعَقِمَ- تِ الْمَرْأَةِ- أَوْ الرَّجُلِ عَقْمًا
وَعُقْمًا): ژنه‌که یان مندالدانی ژنه‌که
نه‌زوکبوو.

(عَقِمَ- تِ الْمَرْأَةِ أَوْ الرَّجُلِ عَقْمًا وَعُقْمًا):
ژنه‌که یان مندالدانه‌که نه‌زوکبوو.

(-تِ مَفَاصِلُهُ): جومگه‌کانی وشکبوون.

(عَقَمَ- اللهُ الْمَرْأَةَ): خودا ژنه‌که‌ی نه‌زوککرد.

(عَقَمَ-الشيء): شته‌که‌ی پاکژکرد / میکروبی
شته‌که‌ی (کوشت / له‌ناوبرد).

(أَلْعَقَام): وه‌جاخکویر / نه‌زوک.

(حَرْبُ عَقَامٍ وَعُقَامٍ): جه‌نگیک‌ی سه‌خت.

(دَاءُ عَقَامٍ): نه‌خوشییه‌کی / دمردیکی سه‌خت و
بییدرمان که جاکبوونه‌وه‌ی نه‌بییت.

(يَوْمُ عَقَامٍ): روژیک‌ی سه‌خت و ره‌ش.

(الْمَرْأَةُ الْعَقِيمُ (ج) عَقَانِمُ وَعُقَمُ): ژنی
نه‌زوک.

(الرَّجُلُ الْعَقِيمُ (ج) عَقْمَاءُ وَعِقَامُ وَعُقْمَى):
بیایوی وه‌جاخکویر که مندالی نه‌بییت / نه‌زوک.

(عَقْلُ عَقِيمٍ): ناومزیک‌ی بیکه‌لک و فه‌ر.

(حَرْبُ عَقِيمٍ): جه‌نگیک‌ی سه‌خت.

(«الدنيا عقيم»): بو‌که‌سیک جیهانیکی
بیفه‌رو که‌لک.

(العقيمة- مِنَ الْأَرْحَامِ (ج) عَقَانِمُ):
مندالدانیکی که مندالی تیدا په‌روم‌رده نه‌بییت /
نه‌زوک.

(أَلْعَقُوم- مِنَ الرِّجَالِ): بیایوی نه‌زوک که
مندالی نه‌بییت.

۲- (عَقِمَ- عَقْمًا): بییدنگبوو / کپبوو /
کریبوو.

(عَقَمَ-هُ): بییدنگیکرد / کپکرد.

۳- (عَاقَمَ-هُ. مُعَاقَمَةٌ): بوو به‌ناحمزی /
دوژمنایه‌تی له‌گه‌لدا کرد.

جالاومکھی هه لکه نندو ناو له قهراغه کانیه وه
دهر په ری.

۲- (عَقَا - الْعَلْمُ. عَقَوَا): بهی داخه که ی
بهرز بووه وه.

۲- (عَقَا - الْأَمْرُ. عَقَوَا): رقی له کارمه
بووه وه / حمزی له کارمه نه کرد.

۴- (عَقَا - فَلَانًا. عَقَوَا): فیساری بهند کرد.

(عَقَى - هُ عَاقَى - هُ عَنِ الشَّيْءِ): ته گهره ی
خسته ری دستگیر بوونی شته که / ری
شته که ی لیگرت.

(إِعْتَقَى - الرَّجُلُ): بهند بوو / گیرا.

(فَلَانًا): فیساری بهند کرد / گرتی.

عقی: ۱- (عَقَى - الْأَمْرُ): رقی له کارمه
بووه وه / حمزی لینه کرد.

(أَعَقَى. إِعْقَاءً): تالبوو.

(- الشَّيْءِ): شته که ی لا بیژرا / رقی له شته که
بووه وه.

۲- (عَقَى وَعَقَى الْوَلَدَ عَقِيًّا): نه وه ی
دهر خواردی کوربه که دا که مارمزا که ی پی
فریبدات.

(أَلْعَقَى (ج) أَعْقَاءً): مارمزا / شتیکی لینجی
رشمه له سکی ساواکه دهمده چیت پیش نه وه ی
هیج بخوات.

۲- (عَقَى - الطَّائِرُ): له فرینه که پدا زور
بهرز بووه وه.

۴- (أَلْعَوَةُ (ج) عِقَاءً): نه وه ی به سووری

(الْعَقَام): بهدره وشت / بهدره فطار.

۴- (إِعْتَقَمَ إِلَيْهِ): ناوبه ناو سه ری لیدا.

(- فِي الْأَمْرِ): خوی هاویشته کارمه که وه.

(أَلْعَقِمَ (ج) مَعَاقِمَ): ۱- جومگه کان / سه ری

یه گرتنی نیسقانه کان ۲- نه و گرتی بربرانه ی
که وتوونه ته خوارووی بربره ی پشته وه که به
کلینچکه وه من.

(مَعَاقِمَ الْخَيْلِ): جومگه گانی نه سپ.

۵- (الْعَقْمَ وَالْعَقْمَةَ وَالْعَقْمَةَ): ۱- هه موو

بوشاکیکی / بهرگیکی سوور ۲- جوړه نیگارکی
سهر بهرگ.

(أَلْعَقِمِي): بیاوی کونه وه جاخراده.

(أَلْعَقِمِي وَالْعَقِمِي - مِنَ الْكَلَامِ): قسه ی
(ناروون / ته مومژاوی).

الملحوق:

عَقَمَ: (أَلْتَعَقِمَ): ۱- نه زوککردنی مرؤف
یان زینده مور ۲- کرده یه که ده بیته هو ی

له ناو بردنی میکروبی نه خووشی / پاکژکردن.

تَعَقِيمَ الْحَلِيبِ: پاکژکردنی شیر نه ویش به
کولاندنی.

(أَلْعَقَمَ): پاکژکراو / نه وه ی میکروبه گانی
تیدا هه وتینراییت.

(حَلِيبٌ مُعَقَّمٌ): شیری پاکژکراو.

(أَلْعَقَمَ): نه وه ی که میکروبه دمغه وتینیت /

میکروبیکوژ.

عَقَا: ۱- (عَقَا وَاعْتَقَى عَقَوَا. وَاعْتَقَاءً):

خانووومکه دایه ۲-گۆرۈمبان و گەرپەك.

(أَلْعِيَانُ): پوخته زېر.

عك: ۱- (عَكْ- اليَوْمَ عَكَا): ۱-رۆژمكه زۆر

گەرمبوو ھەوايش كېبوو.

(-عَكْ وَعَكِيكَ): زۆر گەرم و ھەوا كپ/

وستانو.

(-تُهُ الحَمَى): تاكه (گرتى و بەرىنەدا/ تا

چۆقاندى) و چرووساندى.

(عَكْ-هُ بِالْأَمْرِ أَوْ بِالْقَوْلِ): بە ھسە يان بە

كارمكه شەكەتیکرد/ ھیندەى لەگەل وتو

ھینای و بردى تا شەكەتبوو.

(-هُ بِالْحُجَّةِ): بە بەلگە بەزاندى.

(-هُ بِالسُّوْطِ): بە قامچى لێیدا.

(-هُ بِبَشْرٍ): بەیتاپەیتا خراپەى دەربارە کرد.

(عَكْ): لە گەرمیدا گولاً.

(-الرَّجُلُ): تا گرتى و زىقى لێسەند.

(عَاكَ-هُ عَلَيْهِ): سۆزى بۆى جوولاً/ بۆى

گەرم بوو.

(أَلْعَكَّةُ وَالْعَكَّةُ (ج) عِكاك): ۱-گەرمايەكى

زۆرو كپى با ۲-تاو لەرز ۲ لى داخ.

(لَيْلَةُ عَكَّةَ): شەویكى زۆر گەرم.

(أَلْعَكَّةُ (ج) عِكاك وَالْعِكاك): گەرمايەكى

زۆرو كپى با.

(أَلْعَكِيكَ (ج) عِكاك): گەرمايەكى زۆر بەتىن

لەگەل وستانو كپى با.

(يَوْمٌ عَكِيكَ): رۆژىكى زۆر گەرم.

۲- (عَكْ- الرَّجُلِ. عَكَا): بۆ وەرگرتنەوھى

مافەگەى پیاوھەكى خایاند/ دەستى دەستى

پیکرد.

(-هُ عَنِ حَاحْتِهِ): لە دەسگىر بوونى

پیداوێستىھەكى لايدا/ نەبەشت دەستگىرى

ببیت.

۲- (عَكْ- الكَلَامَ. عَكَا): ھسەگەى لێكدایەوھ.

۴- (أَلْعَكَّةُ (ج) عِكاك وَعِكاك): ھیزوگەى

رۆن.

(«سَمِنَ الصَّبِيَّ حَتَّى صَارَ كَالْعَكَّةِ»):

منداڵەكە ھیندە قەلەو بوو وەك ھیزوگەى

لێھات.

(«وَلَدٌ مُعْكَعٌ» (عامية): كورپىكى وەك

ھیزوگە.

عك: ۱- (عَكَبَتِ الْقِدْرُ. عَكُوبًا): مەنجەلەكە

ھاتە (كول/ جۆش).

(-تِ الْإِبِلِ): حوشترەكان جەنجالبون.

(عَكَبَتِ النَّارُ): ناگرمەكە دووگە لیکرد.

(تَعَكَبَتُ تَهُ الْهُمُومُ): مەراق دلگىرت/ بەژارە

داگىرت.

(إِعْتَكَبَ- الْغُبَارُ): تۆزەكە ھەستا.

(-الغبار): تۆزەكەى ھەستاند.

(-الْمَكَانُ): شوپنەكە لە تۆز پىر بوو/ تۆزى

لێھەستا.

(-تِ الْإِبِلِ): حوشترەكان لە شوپنیکدا

گرددبوونەوھو تۆزبان ھەستاند.

(نووَسانَدن/ لکاند) / لَیْنِه بُوووه.
 (أَلْعُدَّةُ): کونی مارمیلکه.
 ۲- (عَكَدَ وَأَعَكَدَ - الْأَمْرُ فَلَانًا). عَكَدًا: کارمه
 فیساری به توانا کرد.
 (أَلْعُدَّةُ): هیز/ توانا.
 ۳- (عَكَدَ - الضَّبُّ. عَكَدًا): مارمیلکه که قهلهو
 بوو.
 عَكَدَ: مارمیلکه ی قهلهو.
 (اِسْتَعَدَّ - الضَّبُّ): مارمیلکه که قهلهو بوو.
 (- الْمَاءُ): ناومه که کۆبوووه.
 ۴- (عَكَدَ - الشَّيْءُ): ناومراستی شت.
 («عَكَدُكَ هَذَا الْأَمْرُ»): نامانجت نهم کارمیه.
 (أَلْعُدَّةُ): کلینچک.
 (عَكْدَةُ اللِّسَانِ): بنی زمان.
 عکر: ۱- (عَكَرَ - عَلَيْهِ عَكَرًا وَعُكُورًا):
 به لاماریدا/ هیرشی برده سەرو بوی گه پرایه وه
 (رؤیشت و بیچیکردوهو.
 («عَكَرَ عَلَيْهِ الزَّمَانُ بِخَيْرٍ»): رۆژگار لای
 چاکه ی لیکردوهوو تووشی خیریکرد.
 (إِعْتَكَرَ - عَلَيْهِ): به لاماریداو دیسان بوی
 گه پرایه وه.
 (أَلْعَكْرَةُ وَالْمَعَكْرُ): له جهنگدا پاش هه لاتن. بۆ
 سەر دوژمن گه پراڻه وهو دیسان به لاماردانی.
 (العَكَارَةُ): له دوژمن هه لگه پراڻه وهو
 به لاماردانی جار له دوا ی جار.
 ۲- (عَكَرَ - الْمَاءُ وَنَحْوَهُ): ناومه که یان شتی لهو

(أَلْعَاكِبُ (فَا) (ج) عُكُوبُ): کۆمه لیک ی زۆر/
 ران/ پۆل.
 (أَلْعَكِبُ وَ الْعُكُوبُ وَالْعَاكُوبُ): تۆز/ گهرد.
 (أَلْعُكَابُ): ۱- تۆز/ گهرد ۲- دوو کهل ۳- هه لمی
 مهنجه ل.
 (أَلْعُكُوبُ): تۆز.
 ۲- (عَكَبَ - الرَّجُلُ. عُكُوبًا): راپوستا.
 ۳- (عَكِبَ. عَكِبًا): په نجه کانی قاجی له یه ک
 نزیکی بوون.
 (أَعَكَبَ (م) عَكَبَاءُ (ج) عُكَبُ): نه وه ی په نجه کانی
 له یه ک نزیکی بیت.
 ۴- (عَكِبَ. عَكِبًا): لچ نه ستوورو کاکیله گه وره
 بوو.
 ۵- (الأَعْكَبُ والعِکَابُ والعُكْبُ): جالجالۆکه کان.
 (أَلْعُكُوبُ) (ن) (سریانیة): کنگر: روومگیکی/
 سه وزمیه کی درکاوییه و رگی به هیزه گوله که ی
 زمردباوه. کنگر دمردمه ی نریت و ده خوریت.
 ۶- (أَلْعَكِبَرُ): هه لاله که ههنگ به قاج و
 قولیه وه دمبیت و بۆ شانه که ی دمبه ی نیت و
 دمیخاته جیی ههنگوینه که وه.
 ۷- (عَكِبَشَ - هُ): توند شه ته کیدا.
 (تَعَكِبَشَ - فِيهِ الْغَضَنُ): لقه که به درکه که ی
 تیینالاً.
 عکد: ۱- (عَكَدَ وَأَعَكَدَ - إِلَيْهِ. عَكَدًا): په نای
 بۆ برد/ خوی دایه پالی.
 عَكَدَ - بِهِ. عَكَدًا وَاعْتَكَدَ - هُ: خوی پیوه

بابهته/ لیخنوو/ لیلبوو.

(عَکْر) : لیل/ لیخن.

(عَکْر-الماء) : ناومهکی لیلکرد.

(أَعْكَر- اللیل) : شهو زور تاریکبوو.

(-الماء) : ناومهکی لیخنکرد/ لیلکرد.

(تَعَاكِر- القوم في الحرب) : تیکه لبوون.

(إِعْتَكِر- اللیل) : شهو زور تاریکبوو.

(-المطر) : بارانهکه توند بوو/ لیزمه یکرد.

(-ت الرياح) : باکه توزی هینا.

(-القوم في الحرب) : تیکه لبوون.

(أَلْعَكِر) : ژهنگی شمشیر.

(-من كل شيء) : خهستی هموو شتیک.

(عَكْر الزیت) : خهستی شله روون.

(أَلْعَكْرَة) : ناروونیی و چهواشهیی و تیکه لیبی.

(«وقعوا في عَكْرَة») : چهواشه بوون و سهریان

لیتیکچوو/ سهریان له کارمه دهرنه کرد.

۳- (أَعْكَر- الرجل) : کابرا گهله حوشتریکی

هه بوو.

(أَلْعَكْرَة (ج عَکْر) : رهوه/ گهله) حوستر.

۴- (أَلْعَكِر) : ۱- سهرچاوه/ ریشه/ بنچینه/

نمژاد/ رهمن.

(«رَجَعَ فَلانٌ الى عَكْرِهِ») : فیسار چوووه

سهر رهمنه که کی خوی ۲- نه ریت.

(أَلْعَكْرَة (ج عَکْر) : بنی زمان.

۵- (عِکْرِم- اللیل) : تاریکی و رهشی شهو.

(-الْعَرْمَة (ح) : ماکوتر/ کوترهمن/ کوتری دایکه.

عکز: ۱- (عَکْرًا) : نیزه که کی به زهویدا

چه قاند.

(-على عَکْرًا تَه) : خوی به سهر (داردسته که ییدا/

به سهر گۆچانه که ییدا) دا.

(-بالشيء) : به شته که (رانوما بوو/

رییدمر کرد).

(عَکْر- الرمح) : ناسنی نوکتیزی له سهری

نیزه که دا چه قاند و پیومه کرد.

(تَعَكَّر- قَوْسَه) : که مانه که یکرد به

داردسته.

(-على عَکْرًا تَه) : خوی به سهر (داردسته که ییدا

دا.

(أَلْعَاكِر والْعَاكِرَة (ح عَاكِرَة و عَاكِرَات) :

۱- داردسته که نووکه که کی ناسنی پیوه ده که نو

پییدمر روون/ گۆچان ۲- داردستی قه شه.

۲- (عَکْر. عَکْرًا) : چوووه یهک/ کرژ بوو.

(أَلْعَكِر) : چرووک/ دستنو و قاو/ رژد.

۲- (أَلْعَكِر) : به دره هوست.

عکس: ۱- (عَكْس- الكَلَام عَكْسًا وَنَحْوَهُ) :

هسه که یان شتیری هه لگی پرایه وه/

بیچه وانه یکرد.

(-الشيء) : ۱- شته که کی سه ره مو خوار کرد مه وه/

ژیره و ژوو ری کرد ۲- رایکی شایه سه رزه وی و توند

دستی پیدانا و پاشان دایبه زهویدا.

(-رأس البعير) : سه ری حوستره که کی و مرگی پرا.

(-البعير) : به تیکی به لووتیه وه کرد و به

مه چه کیه وه بهست بو نه وهی دامرکیت
سهر شورکات.

(هـ عَنِ الْأَمْرِ): له کارمه کی لادا.

(-عَلَى فُلَانٍ أَمْرُهُ): کارمه کی بهرمو رووی
فیسار کرده وه.

(-تِ الْمَرْأَةِ صَوْرَةَ فُلَانٍ): ناوینه که جوان
وینه ی فیساری دایه وه/ دمرخست.

(عَاكِسٌ - الْكَلَامُ. مُعَاكِسَةٌ وَعِكَاسٌ):

۱-سه سه کی هه لگه پرایه وه ۵۲ جنگیان دایه هژی
پیشه وهی سه ری به کتری ۲-به بهر مکانی
به کتری انکرد دژی به کیوون (عامیه).

(تَعَكُّسٌ - فِي مَشِيَّتِهِ): ماریچی رویشت.

(تَعَاكُسٌ وَاعْتَكُسَ): هه لگه پرایه وه/
بهر چیدایه وه.

(«إِنْعَكَسَ النُّورُ»): رووناکیه که بهر روویه کی
لووس که وتو رووناکیه که درایه وه/
گه پرایه وه.

(عِكَاسُ الْبَعِيرِ): بهتی لوزی حوشر که به
لوزو مه چه کیه وه دبهستن بو دامرکانی و
سهر پیشور کردن.

(عَكْسُ الْقَضِيَّةِ) (هـ): تیهه لکیشه کیتزه
نه نجامی به کمه هیناویه تی و نه نجامه کیشی
هینانی به کمه مه.

(الْعَكِيسُ): ۱-نهو به تهی لوزو مه چه کی
حوشتری پیدمبه ستریت ۲-(ز): چلیکی
دره خته دمیچه میننه وه وه ده خریته ژیر

گله ومو دمرویت و دبه تیه دره ختیکتر.

(الْإِنْعَاسُ) (ف): تیشکدانه وه/ رووناکیدانه وه
یان دمنگدانه وه/ گه پرایه وهی رووناکی. رووی
ناراسته ی تیشکیک که بکه ویته سهر هندیک
روو وهک ناوینه و رووی ناویکی وهستا و
ده گه ریته وه و لادمدات.

(الْعُكُوسُ) ۱-(ع ج) جزء عدد (ب) عند
العرب هو (۱/ب) و یسمى اليوم المقلوب او
مكفوء او معكوس عدد ۲-معكوس اجزاء
الوحدات الشهيرة كالتر واليارد: اقسام
معينة منها): هه لگه پراوه: له لای عمره ب (۱/
ب) به هه لگه پراوه ناودم بریت یان پیچه وانه ی
ژمارمه که به ۲-پیچه وانه ی هه لگه پراوه ی به شه
به که به ناویانگه کانه وه کو مه ترو یارد که
به شه ناسرا و مکانیه تی.

معكوس الشكل هو معكوس الهندسي
لعكوس نقاطه: هه لگه پراوه ی شیوه نه و
هه لگه پراوه نه ندازمی خاله تیشکد مره کانه.

۲-(عَكْسُ - الطَّعَامِ. عَكْسًا): شیر یان ماستی
به سهر خواردنه که دا کرد.

(إِعْتَكَسَ): شیری و مرگرت تا بیکات به سهر
چیشه که دا بیکاته خواردنه که وه.

(الْعَكِيسُ): شیر، که به سهر چیشه که دا
ده کتریت.

۳-(عَكْسَ. عَكْسًا): رهوشتی گوزاو که مچیکدانه
بوو.

۴- (الْعَكِيسَةَ): ۱ حوشرتیکی زور / گهله
 حوشرتیکی گهوره ۲- شه و مزمنگ.
 (العكاس) (ح): نیره جالجالوکه.
 الملحق:
 عكس: العاكس: بیچه تهخته، که له تهختهی
 تهنک تهنک دروستدهکریت بیکهوه دهلکینریت و
 به بیچهوانهی یهکترموه لیکدمدریت.
 اعکش: ۱- (عكش-الشيء عكشا): شتهکهی
 ترنجانده یهک و گرمولهیکرد / کویکردهوه.
 عكش: بهیهکدا بر دوو / تیرنجین.
 (شيء معكوش): تیرنجاو.
 (-الرجل): پیامهکهی توند بهستهوه.
 (عليه): لای لیکردهوو به مالاریدا.
 (عكش-الشعر عكشا): هژمه که بهیهکدا چوو
 و چنگی دایه یهک.
 (-النبت): روومهکه که پهلای زور بوو نالوزکایه
 یهک / چربوو.
 (تعكش- الأمر): کارهکه گران و نالوز بوو.
 (-الشيء): شتهکه کرژ بوو / تیکنالو ترنجایه
 یهک.
 (-الشعر): هژمه که لوولبخوارد بهیهکدا چوو
 وهک لبادی لیهاث.
 (العكش- من الشعر): قرژی لوول
 بهیهکدا چوو / وهک لباد لیهاثوو.
 (شجر عكشة): درهختیکی په لوزور
 بهیهکدا چوو / وهک زهه بند لیهاثوو.

(الْعَکَاشِ وَالْعَکَّاشِ وَالْعُكَّاشَةِ) (ح):
 ۱- جالجالوکه ۲ تهناق جالجالوکه / مالی جالجالوکه.
 ۲- (العكش): کهسیکی بیفهر که چاکهی بو
 کهس نه بیته / چاکهی له دست نه بیته وه.
 عکص: (عكص-ه عن حاجته): دستی به
 روویه وه ناو خواسته کهی نه دایه.
 (عكص): به دره موشتبوو.
 (عكص): به دره موشت / به دخوو.
 (عكص- ت الدابة): ولاخه که مانیگرت و
 ملینه دا.
 (تعكص- بكذا عليه): چرووکی نه وهی
 له گه لدا کردو نه دایه.
 (رملة عكصة): له لانی که بیدار ویشتنی
 زور گران بیته.
 عکظ: ۱- (عكظ- ه عكظا): به ندیکرد.
 (تعكظ- عليه الأمر): کاره که لیگران بوو و
 لیچوو بهست / نالوز بوو.
 ۲- (عكظ- الشيء عكظا): شته کهی
 هه لگلوفت.
 (-الأديم): بیسته کهی له خوشه کردندا
 هه لگلوفت.
 (-ه): نووتی شانازی شکاندو بهزاندی و
 ترؤیکرد.
 (-بالشيء): شانازی به شته کهوه کرد.
 (تعكظ- القوم): کومه لیان بهست و چر
 کژی بوون / هه له بالفیان کرد.

(تَعَاكُظُ - الْقَوْمُ): ۱- به گژیه کدا چوون
 ۲- شانازیان به سمر یه کدا کرد ۲- شهره
 به لگه یانکرد / مشتومریانکرد.
 (عُكَاطُ): بازاریکی کۆنی عمره ب بوو.
 (عُكَاطُ): به نیرو می ده کرت.
 ۳- (عَكْظُ وَعَكْظُ- هُ عَنْ حَاجَتِهِ): دستتی
 به پروویه و ناو هیچی نه دایه و به دمنگیه و
 نه چوو.
 (عَاكُظُ- هُ مُعَاكُظَةٌ): خایاندی / دستیده دستتی
 پیکرد / نه مرؤ به سبهی پیکرد.
 ۴- (الْعَكْظُ وَالْعَكِيزُ): کورت.
 عكف: ۱- (عَكْفُ- هُ عَنْ الْأَمْرِ. عَكْفًا): بؤ
 کاره که دستتی نایه بهری و نه یه یشت.
 (عَكْفُ- هُ عَنْ كَذَا): بؤ نه وه بهری لیگرت و
 دستیگرت نه یه یشت.
 ۲- (عَكْفُ- هُ عَلَى الْأَمْرِ عَكْفًا): نهوی ناچاری
 نه انجامدانی کاره که کرد / کاره کهی خسته
 نه ستوی نهو ناچاریکرد.
 (- عَلَى الْأَمْرِ. عَكْفًا وَعَكْفًا): خوی به
 کاره که وه به ستو سهرومر خهریکیبوو.
 (- الْقَوْمُ حَوْلَهُ وَبِهِ): خویشگهل لیکیبوونه وه و
 دهوریانگرت.
 (عَكْفٌ وَتَعَكَّفَ وَاعْتَكَفَ - فِي الْمَكَانِ): له
 شوینه که دا خوی گیر داو مایه وه / تهریک و
 گۆشه گیر بوو.
 (عَكْفٌ - الْجَوْهَرُ): جهواهرات و مروارییه کهی

هؤنییه وه.
 (عَاكْفُ- هُ مُعَاكِفَةٌ): هه میسه له گه لیدا بوو /
 پیوه میبوو.
 (الْعَاكِفُ (فَا) (ج) عَاكِفُونَ وَعُكِفَ
 وَعُكُوفُ): ۱- گۆشه گیر ۲- نه هیل / بهریه ستکار
 ۲- خوداگرتوو / خو هیشتوو.
 (عَكْفٌ - الشَّعْرُ): قژه کهی (لولکرد /
 هه لپیچا).
 (الْعَكْفُ - مِنَ الشَّعْرِ): قژتی لول.
 (شَعْرٌ مَعْكُوفٌ): قژتی شانگراو و هؤنراوه.
 أَلْعَكْفُ (مَفْعُ): ۱- لولولکراو پیچخواردوو.
 عكل: ۱- (عَكَلَ - الشَّيْءَ عَكْلًا): شته بلا و مگانی
 کۆکرده وه / هه لپه رداوت.
 (- الْمَتَاعُ): که لوپه له کهی هه لپه رداوت و نایه
 سهر یه ک.
 (- الْبَعِيرُ): به پمت مه چه کی حوشره کهی به
 باسکیه وه به ست.
 ۱- (العِکَالُ = العِقال): په تیکه ناو مرآستی دستتی
 حوشرتی پیدمبه سرتیت ۲- عه گالی سهر.
 (الْعِکَالُ (ج) مَعَاكِلُ): می کوتی شوان که له
 په لی درهخت دروستیده گات.
 ۲- (عَكَلَ - الرَّجُلُ. عَكْلًا): پیاو مگه ی به
 زه ویدا کوتا.
 (- فُلَانٌ): مرد.
 (إِعْتَكَلَ - الثَّورَانِ): دوو گاکه شه ره قوچیان
 کرد.

چالوو.
 (أَلْعَامُ (ج) عَكَمٌ): بوخچهو چارۆكهو نهوهی شتی تیدهخریتو دهبستریت.
 ٢-(عَكَمٌ - عَلَيْهِ عَكْمًا): بوی چوووهوو بهلاماریدایهوه.
 ٢-(عَكَمٌ - هُ عَنْ زيارَتِهِ عَكْمًا): نهیهنشت سردانی بکات/ دمریکرد/ دووریخستهوه.
 عَكَمٌ - عَنْهُ: نهیانیهشت سردانی بکریت.
 (أَلْعُومٌ): کهسیکه نههیلریت بؤ شوینیک بجیپت/ دوورموهخراو.
 ٤-(عَكَمٌ - الرَّجُلُ عَكْمًا): چاوهرپیکرد.
 (-عَنْ الْأَمْرِ): دواکهوت.
 ٥-(عَكَمٌ تِ الْإِبِلِ): قهلهو بوون.
 (أَلْعَمُ): گوشتگرتوو/ زؤر قهلهو.
 عکن: (تَعَنَّ - الْبَطْنُ): سکهکه/ ورگهکه له قهلهویدا/ چرچی تیکهوت.
 (أَلْعَنَةُ (ج) عُنَّ وَأَعْنَانُ): (لوجی/ چرچی) سک که هی قهلهویبه.
 (دِرْعُ ذَاتِ عُنَّ): زریهکی فراوان که بهسمر خاومنهکهیدا بنوشتیتهوه.
 (أَلْعَانُ): مل.
 (أَلْعَنَاءُ - مِنَ النَّوْقِ أَوْ الشَّاءِ): میحوشتر یان مهری گوئی گوانهکههی گهورمبیت.
 عکا: ١-(عکا - ذَنْبُ الدَّابَّةِ عَكَا): کلکی ولاخهکههی بؤ بنکلکی نوشتانهوهو لوولیدا.
 (-هُ فِي الْحَلِيدِ): به ناسن کۆتیکردو توند

٣-(عَكَلٌ - فِي الْأَمْرِ عَكَلًا): له کارهکهدا باش تیههلچوو.
 ٤-(عَكَلٌ وَأَعَكَلَ وَأَعْتَكَلَ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ عَكَلًا): کارهکههی لی چوووه بهستو چهواشه بو/ سهری لیدرنهکرد.
 ٥-(إِعْتَكَلَ - الرَّجُلُ): ١-تهریکبوو ٢-وازی هینا.
 ٦-(أَلْعَلُّ وَالْعَلُّ (ج) أَعْكَالٌ): بهدزمان/ زمانبهه.
 (أَلْعَالِ (ج) عُكُلٌ): ١-چرووک/ رژد ٢-کورت/ کورتهبنه.
 عکم: ١-(عَكَمٌ - الْمَتَاعَ عَكْمًا): کهلوپهلهکههی پیچایهوهو له کراسیکدا گرییدا.
 (-الْبَعِيرُ): بهلاماری حوشترمهکیدا.
 (-لِأَرْضٍ كَذَا): رویورده نهو خاکه.
 (عَاكَمَ - هُ عَلَى فُلَانٍ مُعَاكَمَةً): دژی فیسار پشتی نهمیگرتو یارمهتی نهمیدا.
 (أَعَكَمَ-هُ): له پیچانهوهو گریدانی کهلوپهلدا کۆمهکیدا.
 (إِعْتَكَمَ - الشَّيْءُ): شتهکه کهلهکه بوو/ گرمۆله بوو.
 (أَلْعَمُ (ج) أَعْكَامٌ وَعُكُومٌ): ١-چارۆکه یان بوخچهو شتی لهو بابته که شتی تیدهخهیتو بیی گرمۆله دمکهیت ٢-گونیه/ لهنگهبار ٢-چهندانه خواردنیک ٤-قاپیکه ژن کهلوپهلهکههی تیدهخات ٥-چهرخی سهر بیر/

شەكەتیدا.
 (- الصَّبُّ بِذَنْبِهِ): مارمیلکەكە کلکی پێچداو
 خواریکردموه.
 (-علی قَوْمِهِ): سۆزی بە خویشگەلەکهیداو
 لایلیکردنەوه.
 (-تِ الْإِبْلِ): حوشترەکان نەستووورو قەلەو
 بوون.
 (-بِإِزَارِهِ): بە پۆشاکەکی خۆی پێچایەوه.
 (الْعُكُوَّةُ (ج) عُكَا وَعِكَاءُ): ١-بني کلکی ولاخ
 کە رووته/ تووکی پێوه نییه ٢- (بني/ بیخی)
 زمان ٢-گری/ هوبچە جیل نەگەر گەوره
 بیت ٤-نەستوری هەموو شتیک ٥-بەشی زۆری
 شتەگە.
 (الْعُكُوَّةُ (ج) عُكَا وَعِكَاءُ = ١-الْعُكُوَّةُ ٢-تەشی.
 (الْعَكِي - مِنَ الْبَانِ الضَّانِ): شیری خەستەو مېووی
 مەر کە چەند جارێک بەسەرێکدا دۆشرا بیت.
 (الْأَعْكِي (م) عَكَوَاءُ): ١-نەستووورییەکی زۆر
 ٢-لە قەلەویدا نەملاولا دەرپەریو.
 ٢- (عَا- الدُّخَانُ عَكْدًا): دووکه لێکە
 سەرکەوت.
 عَكِي: (عَكِي. عَكِيًا): مرد.
 (-بِإِزَارِهِ): شوپن بەستنی پۆشاکەکی/
 پشتوینەکی گەوره کرد/ گرتی گەورە لێدا،
 بە کورتی گرتی گەورە دا لە پشتوینەکی.
 (-بِالْمَكَانِ): خۆی لە شوپنەکەدا داگرت/
 مایەوه/ نیتشەنیبوو.

(عَاك (ج) عُكَاة): خۆداگرتوو/ نیشتمنی.
 (عَكِي): مرد.
 (-الدُّخَانُ): دووکه لێکە سەرکەوتە ئاسمان.
 (أَعْكِي): مرد.
 (-ه): بەستیهوه.
 عَل: (عَلَّ عَلًا وَعَلَّلًا وَتَعَلَّلًا): دووبارە
 خواریدیهوه یان خوشخۆش یەك لەسەر یەك
 دمیخواردموه.
 (-ه): هەر بهو جۆره ئاو یان شەربەتی
 دەرخوارد دایهوه.
 (-ه ضَرَبًا): یەك لەسەر یەك (پاییدا کیشا/
 لێیدا).
 (عَلَّل-ه): (جار لە دواى جار/ خوشخۆش)
 شەربەت یان ئاوی دەرخوارد دایهوه.
 (-الْتَمَرَةَ): جار لە دواى جار میومەکی
 چنی.
 (أَعْلَل- الرَّجُلَ): چۆر لە دواى چۆر ئاوی
 دەرخواردی پیاومکە دا.
 (تَعَالَل- الصَّبِيُّ شَدِي أُمِّهِ): کۆرپەکە
 چەکوچری مەمکی دایکیدا/ چی شیرى تیدا
 بوو خواردی.
 (إِعْتَل- الرَّجُلُ): جاری دووم یان جار لە
 دواى جار خواردیهوه.
 (الْعَلَّةُ (ج) عَلَات): هەوی: (بۆیه وای پێوتراوه
 چونکە لە دواى ژنەکی پێشوو هاتوووه شووی
 بەو پیاوه کردوووه).

دەنگدارمگان يان گۆرىنى سەرۋبۇرى پىتەگانى.
 (تَعَلَّلَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ نَفَاسِهَا): ژنەكە لە
 زمىستانى ھەستايەوہ / چلەيجوو.

(-بَكْنَا): بەوہوہ خەرىكبوو.
 (تَعَالَّتِ الْمَرْأَةُ مِنْ نَفَاسِهَا): لە زمىستانىيەكەى
 دەرچوو / چلەيجوو.

(إِعْتَلَّ): نەخۆشكەوت / دەرديگرت.
 (-بِالْأَمْرِ): ۱-بەكارمكەوہ خەرىكبوو ۲-عوزر خوايى
 ھىنايەوہ.

(-عَنهُ): دەردى لىوہ وەرگرت / لەوہوہ تووشى
 نەخۆشىيەكە بوو.
 (عَلَّ = لَعَلَّ): بەشكو / لەوانەيە / خۆزگە /

دوور نىيە / دەشيت.
 (أَلَعَلَّ (ج) أَعْلَال): ۱-كەسيكە لە ئەنجامى
 نەخۆشىيەك پىستەكەى كرژ بىت ۲.

بەسالداچووپەكى لاواز.
 (أَلَعَلَّةُ (ج) عَلَات): ۱-بەلگە / بيانوو ۲-ھەوى.
 (أَلَعَلَّةُ (ج) عَلَات وَعَلَّل و (جج) أَعْلَال):

۱-نەخۆشىيەكى پىوہ گرهتار ۲-كارىك يان
 قەوماويك كە پىوہى خەرىكبيت و كاتت
 پىبەرپتە سەر ۲-ھۆ / ھۆكار.

(أَلَعَلَات): بارى جۆراو جۆرو كارى جياجيا.
 («جَبْرَى عَلَى عَلَاتِهِ»): بە ھەموو
 كاروبارىيەكەوہ رۇيشت يان بە ھەموو

بارى تەواوو ناتەواويەوہ وەرگرا / ھەرچى
 جۆنكىبيت وەرگرا.

(«بُنُو عَلَاتٍ»): بەرەى چەند ژنىكى پياويك
 كە ژنەكان ھەويى يەكنو كورمگان برائى
 باوكين.

(عَكْسُهَا أَوْلَادُ الْأَخْيَافِ): برائى دايقى و باوكيان
 جيايەو دايقىان يەكە.

(أَلَعَلَّ) (مص): دووبارە خواردنەوہ / خۆش
 خۆش خواردنەوہ.
 («عَلَّ بَعْدَ نَهْلٍ»): خواردنەوہى پاش
 كەمىك تىرناو بوون / خواردنەوہى دووبارەو
 چەندبارە.

(أَلَعْلَالَةُ): ۱-دۆشيني پاش دۆشيني يەكەمجار
 ۲-پاشماوہى شىرو شىتر ۲-تيكوتان و لىدانى

يەك لە دوای يەك و راكردن دوای راكردن.
 (أَلَعْلِيلَةُ (ج) عَلِيلَات وَعَلَائِل): نافرمتيك كە
 خۆشخۆش خۆى بۇنخۆش بكات / جار لە دوای

جار بۆنى خۆش لەخۆى بدات.
 ۲-(عَلَّ عِلَّةً): نەخۆشكەوت.
 (عَلَّل - الْكَلِمَةَ): پىتە (دەنگدارمگان /

بزوينەگان) و شەكەى باسكردو پيشاندا /
 پىتى وشەكەى بە پىتى (دەنگدار / بزوين)

گۆرى.
 (هـ): چارى دەرەمكەيكرد.
 (هـ بَكْنَا): بەوہ خەرىككردو خلافاندى.

(-الْمَالُ): داراو سامانەكەى باش ھەلسوراند.
 (أَعَلَ هُ اللَّهُ): خودا تووشى دەرديككرد.
 (-الْكَلِمَةَ): وشەكەى گۆرى بە گۆرىنى پىتە

(أَلْعَلَّاءُ وَالتَّعْلَةُ): نهوهی که دهکریت به بیانونو.

(أَلْعَلِيلُ (ج) أَعْلَاءُ وَالمَعْلُ وَالمَعْلُولُ): نهخووش / دمردگرتوو / بیمار.

(أَلْعَلِيلَةُ (ج) عَلِيَّاتٌ وَعَلَائِلُ): منی وشهی (أَلْعَلِيلُ).

(الإِعْلالُ) (مص): گۆرینی وشه به هه لگپرانهوه یان بیدمنگکردن / زهنه لهسه ر دانان یان لابردنی پیت.

۳- (عَلَّلَ - الشيءَ): هوی شته کهی دمرخست و به به لگه سه مانندی.

(تَعَلَّلَ): به لگه سه مانندی نواندو سووربوو لهسه نهوه.

(أَلْعَلَّةُ (ج) عَلَاتٌ وَعِلَلٌ وَ (جج) أَعْلَالُ): نهوهی که بوونی شته کهی لهسه ر دموستیت که له دمرهوهی شته که دهبیت و کاری تیدهکات.

(عَلَّةُ الشيءِ): هوی شته که / هۆکاری شته که.

۴- (إِعْتَلَّتِ الرِّيحُ): باکه نه رمبوو / هیواشبوو.

(تِ الكَلِمَةُ): وشه که پیتی بیهیزی تیدا بوو.

(حروف العلة): پتیه بیهیزه کان (نهلف) و (واو) و (ی) به (بویه وای پیده لین چونکه نه رم و مردوو ه).

۵- (إِعْتَلَّ هُ): تاوانی به رامبه ر کرد.

۶- (أَلْعَلَّ (ج) أَعْلَالُ): ۱- سابرینی گه بی قه له و

۲- بیفه رو بیکه لك / که سیکه خیری لیده ستگیر ناییت.

۷- (أَلْيَعْلُولُ (ج) يَعَالِيلُ): (ی به که زیادیه)

۱- گۆمی ئاو له به ر رویشتوو ۲- بلقی ئاو

۳- هه وری سپی یان هه وری لهسه ریه ک که له که بوو ۴- تاومبارانی به که به دوا ی به کدا.

علب: ۱- (عَلَبَ وَعَلَبَ - الشيءَ. عَلَبًا):

۱- شته کهی قلیشان ۲- به داخ نیشانه یکردو کاری تیکردو رووشاندی.

(عَلَبَ - السَّيْفُ. عَلَبًا): ده می شمشیره که

کولبوو / تیژی نه ما.

(أَلْعَلَبُ (مص) (ج) عَلُوبُ): ۱- کولبوون و

نه برین ۲- نیشانه لیدان به داخ یان شتیر

۳- رووشاندن ۴- شوینکاری لیدان یان به هوی تره وه.

۲- عَلَبَ وَعَلَبَ. عَلَبًا وَعَلَبًا: رهق و توندو پته و بوو.

(عَلَبَ): رهق و توندو پته و.

(عَلَبَ وَأَسْتَعَلَبَ - اللحمُ): گۆشته که پاش

رهقبوونی بوئی گۆزا.

(أَلْعَلَبُ وَالعَلَبُ وَالعَلِبُ (ج) عَلُوبُ): ۱- شوینی

رهقه ن و سهخت که شتی لینه رویت ۲ شتی سهخت.

(رَجُلٌ عَلَبٌ): پیاویکی وشک و هسه

نه کولوک و توند.

(أَلْعَلْبَةُ (ج) عَلَبُ): گریه کی سهختی درهخت.

دهبیت دمیپژیرنو فریدمدریست ۲- گهنم و جوئی تیکهل.

(أَلْعَلَّاتُ): ۱- شتی به شتیر تیکهل ۲- پیاوئک که شت لهملاولا کوپکاتهوه.

(أَلْعَلِیْتُ): نانی گهنم و جوئی تیکهل.

(أَلْعَلِیْتُهُ): گهنمی به جوئی تیکهل.

۲- (عَلَّتْ- الرِّزْدُ. عَلْنَاُ): پهلهپیتکهی چهرخهکه ناگری نهدا.

(تَعَلَّتْ- الشَّيْءُ): شتهکه جهلغهم دروستکراوه/ توکمه دروستنهکراوه.

(إِعْتَلَّتْ): بیههلیژاردن/ همرههمکی شتیکی ههنگرت.

(- زَنْدًا): چهکوشی چهرخهکهی له پووشووی داریک دا نهیزانی ناگری پیدهکریتهوه یا نا.

(أَلْعَلْتُ وَالْمُعْتَلْتُ): تیریکی بیکهک.

(أَعْلَاتُ الزَّادِ): خواردنی همرههمکی بی ههلیژاردن.

۲- (عَلَّتْ- الْقَوْمُ. عَلْنَاُ): شهریکی سهختیان لهگهل یهک کرد.

(تَعَلَّتْ- بِه): پیوهی (لکا/ نووسا).

۴- (- لَهُ الذُّنُوبُ): به فیل و تهلهکهبازی بوؤ شتیک گوناھی هینایه سهرخوی.

۵- (أَلْعَلْتُ وَالْمُعْتَلْتُ): کهسیک که به ناوی باوکیهوه بانگنهکریت.

(عَلَجَ هُ عَلَجًا): لهو باشتر چارسههریکرد لهو چاکتر تیماریکرد.

(أَلْعَلَاءُ (ج) عَلَابِي) (ع ۱): دهماریکه له ملدا دریژ دمیپتهوه.

(تَسَنَّجَ عَلِبَاؤُهُ): دهماری ملی ههستا واتا پیر بوو.

۳- (أَلْعَلْبَةُ (ج) عَلَابٍ وَعَلْبٍ): قوتوو/ دمفر/ قوتوووی مقهباو دارو شتیر/ دمفری گهورهی

پیست یان تهخته/ سنوووق.

(عُلْبَةُ الْكِتَابِ): نهو بهرگهی که له کتیب دهگریست که به قوماش و مقهبا یان پیست

دهگریست و دمیپاریزیت. الملحق:

عَلِب: (التَّعْلِيبُ): له قوتوونوان/ لهقوتووکردن.

(صِنَاعَةُ التَّعْلِيبِ): پیشهسازی له قوتوونانی خواردن و گوشت و میوهو سهوزمو شتی لهو

بابهتانه پاش پاکژکردنی.

(أَلْعَلْبَاتُ): خواردمهمنی کوئینراوو پاکژکراو له قوتوونراو/ قوتوووکراو/ قوتوووی خواردنی پاکژکراو.

علت: ۱- (عَلَّتْ- الشَّيْءَ. عَلْنَاُ): شتهکهی کوژردهوه.

(- الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ): شتهکهی به شتهکهیتر تیکهلکرد.

(«عَلَّتْ- الْبُرُّ بِالشَّعِيرِ»): گهنمهکهی تیکهل به جوکه کرد.

(أَلْعَلَّتْ): ۱- نهوهی که تیکهل به گهنم و شتیر

«عَالِجُهُ فَعَلَجَهُ»: له چاره‌سهرکردندا
پیش‌پړ کټيانکړدو پوړيدا.

(عَالِجٌ - هـ. مُعَالَجَةٌ وَعِلَاجٌ): چاره‌ی
کارمه‌یکرد/ کوششی نه‌نجامدانی
کارمه‌یکرد/ مه‌سقی تیدا کردو خه‌ریکیبوو.
(مُعَالَجَةٌ وَعِلَاجٌ): ۱- چاره‌سهرکردن/
چاکسازیی.

(أَنَا صَاحِبُ ظَهْرٍ أُعَالِجُهُ): ولاخیکم
هه‌یه خه‌ریکی دهبم/ مه‌سقی سواریی له‌سهر
دمکم.

عَالِجٌ - الْمَرِيضُ: نه‌خوشه‌که‌ی دهرمانکړد/
دهرمانی به نه‌خوشه‌که‌ی دا/ تیماریکړد.
(تَعَالَجٌ): چاره‌و دهرمانی وهرگرت.

(- الْقَوْمُ): له‌گه‌ل په‌کدا جه‌نگین/ به‌گژی‌ه‌کدا
چوون.

(إِعْتَلَجَ - الْقَوْمُ): خویش‌گه‌ل له‌گه‌ل په‌کدا
جه‌نگین و گه‌وتنه مملانی/ زورانبازی.

(- تِ الْوَحْشِ): درندمکان به‌گژی‌ه‌کداچوون.
(- الْأَمْوَالُ): شه‌پوله‌کان به‌یه‌کیاندا.

(«إِعْتَلَجَ - تِ الْهَمِّ فِي صَدْرِهِ»): مه‌راق‌و
خه‌فتمت له‌ دلیدا شه‌پولیده‌دا.

(رَجُلٌ عَلِجٌ وَعَلِجٌ وَعَلِجٌ وَعَلِجٌ): پیاوټکی
کارکردمو لیزان/ به‌توانا/ هه‌ته‌ر له‌سهر کار.
(أَلْعَلَجُ (ج) عَلُوجٌ وَأَعْلَاجٌ وَعِلْجَةٌ (ح): که‌ر/
که‌ره کیویی قه‌له‌و.

أَلْعِلَاجُ (مَص): ۱- دهرمان ۲- دهرمانکړدن/

چارمکړدن/ چاره‌سهرکردن ۳- به‌رگه‌گریی و
هی‌زو به‌توانایی.

۲- (عَلِجٌ - عَلَاجٌ): توند بوو.
(تَعَلَّجَ - الرَّمْلُ): له‌که که‌له‌که بوو.
(إِعْتَلَجَ - تِ الْأَرْضِ): گیای زه‌وییه‌که‌ی
بیا‌یکرد.

(- الرَّمْلُ): له‌که گرده‌بوووه.
(إِسْتَعْلَجَ - جِلْدُهُ): پیسته‌که‌ی نه‌ستور بوو.
(- فُلَانٌ): ریشی (هات/ دهرکړد).

(أَلْعِلَاجُ (ج) عَلُوجٌ وَأَعْلَاجٌ وَعِلْجَةٌ):
۱- که‌رمکیویی قه‌له‌وو به‌هی‌ز ۲- پیاوی که‌ته‌ی
به‌هی‌زی خودانه‌ناسی ناعهرمب/ کافر/
خودانه‌ناس به‌گشتی.

۲- (أَلْعَلْجَمُ): ۱- حوشترو که‌رانی درټ ۲- گومی
ناوزور/ پړناو.

(أَلْعَلْجَمُ): رمشی (تیر/ توخ).
(أَلْعَلْجُومُ (ج) عَلَاجِيمُ): ۱- رمشی توخ ۲- باخی

دارخورمای پر ۲- شه‌پولی دهریا ۴- ناوی زوری
قولل شبیشه‌لان ۶- کومه‌له‌ خه‌لکیک ۷- تاریکیی

شه‌و ۷- (ح) نی‌ره بوق ۸- (ح) به‌ران ۹- (ح)
سابرینی کیویی ۱۰- (ح) پیره‌گا ۱۱- (ح) مه‌لیکی

سپی ۱۲ نی‌ره‌مراوی ۱۳- نی‌ره وشرمرخ.
عَلْدٌ: (عَلْدٌ عَلْدًا): ره‌قو پته‌و بوو/
سه‌ختیوو.

(عَلْدٌ): سه‌ختو پته‌و.
(أَلْعَلْدُ (ج) أَعْلَادٌ): ده‌ماری مل.

بهات و هاوار).
 («مَاعَلَسُوهُ تَعْلِيْسًا»): شتیکیان دمر خوارد نه‌دا.
 (أَلْعَلْسُ وَالْعُلَّاسُ وَالْعُلُّوسُ): خَوْرَاك:
 خواردن و خواردنه‌وه.
 (أَلْعَلْسُ - مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی تاقیکراوه/
 نه‌زمووندار/ قال.
 عِلص: (عَلَصَ - تِ التُّخْمَةِ فِي مَعْدَتِهِ): تلخه/
 نینته‌لا ژانی پیکرد.
 (عَالَصَ - هُوَ عِلَاصًا): له‌یه‌گتریاندا.
 (إِعْتَلَصَ - مِنْهُ شَيْئًا): که‌مه‌گیکی/ زور که‌می
 له‌شته‌که لیومرگرت.
 (أَلْعُلُوصُ): تلخه/ نینته‌لا/ گه‌دمه‌تی‌کچوون.
 («رَجُلٌ عِلُوصٌ»): پیاویکی تلخه‌کردوو.
 عِلص: (عَلَصَ - الْوَتَدَ وَنَحْوَهُ): سنگه‌که‌ی
 (جَوَوْلَانِدْ / لَه‌قَانِدْ / هَيْنَاوَبِرْد) تا
 هه‌لی‌کیشیت.
 عِلط: ۱- (عَلَطَ النَّاقَةَ عُلْطًا): به‌تی نیشانه‌ی
 کرده‌ ملی می‌حوشتره‌که.
 (عَلَطَ - النَّاقَةَ): می‌حوشتره‌که‌ی به‌و به‌ته
 نیشانه‌ه کرد که کردیه ملی.
 (-الْبَعِيرُ): به‌تی نیشانه‌که‌ی له‌ ملی حوشتره‌که
 دا‌که‌ند.
 (تَعَلَّطَ - الْقَوْسُ): که‌وانه‌که‌ی کرده‌ ملی.
 (إِعْلُوطَ - الْبَعِيرُ): خوی به‌ ملی حوشتره‌که‌دا
 هه‌ل‌واسی و سواریبوو.

(أَلْعَلْدُ) (ن): تری‌ی دمریا جووره دمو‌نی‌که
 به‌ره‌که‌ی رووته. گولی نیرو گولی من‌ده‌گریت.
 به‌ره‌که‌ی له‌ تری‌ی ده‌جیت و وردو ترشه
 ده‌خوریت. جوریکی له‌ ولاتانی گوید‌مریای
 سپی دمر‌ویت و قه‌دی زوره‌و دریژ‌ه‌و لقی
 که‌مه.
 (أَلْعَلْنَدِي وَالْعَلْنَسِي (ج) عَلَانِدْ وَعِلَادِي
 وَالْعَلْنَدْد - مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): هه‌موو شتیکی
 نه‌ستوو‌رو پته‌و/ توند/ سه‌خت.
 عِلز: ۱- (عَلَزَ. عَلَزًا وَعَلَزَانًا): دل‌خوردی‌و
 ترسو سام‌دایگرت.
 (عَلَزَ): که‌سیکی دل‌خوردو سام‌دا‌گرتوو.
 (-مِنْ كَذَا): له‌تاو نه‌وه نه‌خوش‌که‌هوت.
 (أَعْلَزَ - هُوَ): په‌گی‌خست/ بی‌توانا‌پکرد.
 (-هُ الْوَجْعُ): ژان/ نازار دل‌خوردی‌کرد.
 (عَلَزَ الْمَوْتُ): دل‌خوردی‌و ترسو په‌روا‌و سامی
 سه‌ره‌مه‌رگ.
 ۲- (عَلَزَ. عَلَزَانًا - إِلَى الشَّيْءِ): ۱- لای‌دایه‌ لای
 شته‌که‌و بوی‌چوو ۲- تاسه‌می‌کرد/ جه‌زی‌لی‌کرد.
 عِلس: (عَلَسَ - الْمَاءَ. عِلْسًا): ناوه‌که‌ی
 خواردموه/ هه‌لقورا‌ند.
 (-تِ الْإِبِلُ): حوشتره‌که‌ شتیکی ده‌سته‌که‌هوت
 بی‌خوات.
 (عَلَسَ - الدَّاءُ): دهرده‌که‌ گرانبوو نه‌خوشه‌که‌ی
 خست.
 (-الرَّجُلُ): گرمه‌گر‌می‌کرد/ کردی (به‌ هه‌را/

(اِسْتَعْلَفَ - تِ الدَّابَّةُ): وِلاخه كه بؤ نالیک
کهوته لووشکه لووشک.

(اَلْعُلْفُ): چوارپی به خؤرا/ زؤر نالیکخؤر.

(اَلْعُلْفُ ج) عُلُوفَةٌ وَأَعْلَافٌ وَعِلَافٌ): نالیکی
چوارپی/ وِلاخ.

(اَلْعُلَافُ ج) عِلَافَةٌ: ۱- نالیکفروشو و خاومن
نالیک ۲- دانه ویله فروشو.

(اَلْعُلُوفَةُ): وِلاخیک نهیکه پته دمشت و له
ماله وه نالیکی بدهیتی/ دابهسته (بؤ یهک و
کؤ) دهوتریت.

(اَلْعُلُوفَةُ ج) عُلْفٌ): نالیک/ نهوهی وِلاخ
دمیخوات.

(اَلْعُلْفَةُ ج) عِلَافٌ): چوارپییهک/ وِلاخیک
نالیکی بدهیتی و نهینیریته لهوهی دهره وه/
دابهسته.

(اَلْعُلْفُ وَالْعُلْفُ ج) مَعَالِفٌ): ناخور/ شوینی
نالیکدان.

۲- (عُلْفٌ - الرَّجُلُ عُلْفًا): زؤری خوارده وه.

۲- (عُلْفٌ وَأَعْلَفٌ - الطَّلْحُ): دارگه ونه که
به ریگرت.

(اَلْعُلْفُ): بهری دارگه ون یان مؤز.

۴- (عُلْفَطٌ - الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ): شته که ی تیکه لی
شته که پتر کرد.

علق: (عَلَقَ - البَعِيرُ وَنَحْوُهُ النَّبَاتُ وَمِنْ
النَّبَاتِ عُلْفًا وَعُلُوفًا): حوشترمه که یان هیتر

گیاهه ی سهرقرت کرد و لهسه ری لهوه را.

(-الأمْر): بیتپروانین و بیرکردنه وه خوی
هاویشته کارمه وه.

(أَعْلَطُ - مِنَ النُّوقِ ج) أَعْلَاطٌ): حوشتری
بینیشانه و بیرشمه.

(أَعْلَاطُ الكَوَاكِبِ): ههساره بیناومکان.

(أَعْلِاطُ ج) أَعْلِطَةٌ وَعُلْطٌ): ۱- لامل
۲- په تیکه دهریته ملی حوشتر ۳- دهره ووله ی
تیشکی خؤر.

(أَعْلِاطُ وَالْإِعْلِيطُ): نیشانه یه که به لاملی
حوشتره مویه.

۲- (عَلَطَ وَعَلْطَ - هُ بَشَرٌ عُلْطًا): ههره شه ی
لیکرد که خرابی بهسه ردهینیت.

(إِعْتَلَطَ - الرَّجُلُ وَبِهِ): ناحهزی بهرامبه ر
پیاومه کرد/ شه ری لهگه لدا کرد.

(أَعْلِاطُ ج) أَعْلِطَةٌ وَعُلْطٌ): خرابه وه
ناحهزی و شه ر/ به گژداچوون.

علف: ۱- (عُلْفٌ - الدَّابَّةُ عُلْفًا): نالیکی به
وِلاخه که دا.

(عُلْفٌ ج) عِلَافٌ وَمَعْلُوفَةٌ): نالیکبیدراو/
نالیکخواردوو.

(عُلْفٌ وَأَعْلَفٌ - الدَّابَّةُ): نالیکی به (چوارپیکه/
وِلاخه که) دا.

(تَعْلَفُ): به دوا ی نالیکدا گه را له و شوینه ی
که لییبوو.

(إِعْتَلَفَ - تِ الدَّابَّةِ): چوارپیکه نالیکه که ی
خوارد.

به داوهکهوه بوو.
 (-تِ الْمَرَأَةُ وَكُلُّ أَنْثَى بِالْوَالِدِ): ژنهکه یان
 میکه سکی پر بوو/ ناوسبوو.
 (-تِ الدَّابَّةُ): جواربیکه ناویخواردوه
 زروویهک به فورگییوه نووسا.
 (-الشُّوكُ بِالثُّوبِ): درکهکه له کراسهکهپهوه
 نالا.
 (-أَمْرُهُ عِلْقًا): به کارهکه یان خواستهکه ی
 نهوی زانی.
 (-يَفْعَلُ كَذَا): دهستی به نهجامدانی کارهکه
 کرد/ دهستی دایه کارهکه.
 (-عَلِقَ - الرَّجُلُ): پیاوهکه زروویهکی به
 گهرووه نووسا.
 (-مَعْلُوقٌ): زروو گرتوو/ زروو پیومنووساو.
 (-عَلِقَ - الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ وَعَلَيْهِ وَمِنْهُ): شتهکه ی
 به شتهکهوه (ههلواسی/ بهندکرد/ بهست).
 (-الأمر): کارهکه ی دواخت/ نهوازی لیتهیناو
 نه نهجامیدا.
 (-للدَّابَّةِ): نالیکی به ولاخهکه دا.
 (-باباً على داره): دمرگایهکی خسته
 خانووکهپهوه.
 (-الباب): دمرگایهکی داخست/ کولوؤمکرد.
 (-أَعْلَقَ - القوس): بو ههلواسین پهتیکی به
 کهوانهکهوه کرد.
 (-الصائد): راوکهرهکه نیچیرهکه ی (بهداوهوه
 کرد/ بهداو گرت).

(-الصَّبِيُّ): (مندالهکه/ کورپهکه) پهنجهکانی
 مژی.
 (-عَلِقَ - تِ الْإِبِلِ فِي الْوَادِي عِلْقًا): به دۆلهکهدا
 بهره لا بوو.
 (-الْعَلَقُ. الْوَاحِدَةُ عُلْقَةٌ): نهوهی که ناژهل له
 درهختی دمکاتهومو دهمی دمیگاتی.
 (-الْعُلْقَةُ (ج) عُلُقٌ): ۱- نهوهی ناژهل له درهختی
 دمکاتهومو دمیخوات ۲- بهرکول که پیش
 نانخواردن دهخوری٢- کهمهکیکی شت.
 (-لَمْ يَبْقَ عِنْدَهُ عُلْقَةٌ): هیج شتیکی له لا
 نه مایوو.
 (-العلاق): نهومندهی ناژهل دهمی بگاته
 درهخت ۲- نهوهی به بهرگولی بخوری٢.
 (-العلاقة (ج) علائق): نهوهی که مروف
 پیوهی بهند دمبیت پیشهیهک یان رژییهک
 یان هرر شتیکیتر، یان نهو رژییهی که
 بهسیتهوی پیی (دادهمرکی٢/ دادهکهویت).
 ۲- (-عَلِقَ - الرَّجُلُ. عِلْقًا): جنیوی به پیاوهکه
 دا.
 (-هُ بِلِسَانِهِ): به زمان دلی بریندار کرد/
 قسهی ناشیرینی پیوت.
 (-العلاقة (ج) علائق): ناحهزی.
 (-العلاق (ج) معالیق): زمان.
 (-رَجُلٌ مَعْلُقٌ): پیاویکی شهرهنگیز/ سر به
 گیچهل.
 ۲- (-عَلِقَ - الْوَحْشُ بِالْحِبَالَةِ. عُلُوقًا): درندهکه

(-الرَّجُلُ): بۆ مژینی خوینکه زهرووکهی به له شهوه نا.

(-ظْفَرُهُ بِالشَّيْءِ): نینۆکی له شتهکه چهقاند.

(-الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ): شتهکی به شتهکهوه (ههلواسی/ به شتهکهوه کرد).

(تَعَلَّقَ - الشَّيْءُ): شتهکهی ههلواسی.

(-الشُّوكُ بِالثُّوبِ أَوْ الصَّيْدُ بِالْحَبَالَةِ): درکهکه به کراسهکهوه بوو تیینالا یان نیچیرهکه به داومکهوه بوو.

(أَلْعَلِقُ (مص) (ج) أَعْلَاقٌ وَعُلُوقٌ): ۱-ههمانه

۲-سهرفرتکردنی لقی درهخت یان گیا. شتی پیوه بهندو لکاو.

(«فِي ثَوْبِهِ عَلَقٌ»): جلهکهی دراوه هی شتیک که پیوهی بووه.

(أَلْعَلِقُ (مص) (ج) أَعْلَاقٌ وَعُلُوقٌ): ههمانه.

(العلق): ۱-کارهگان ۲-مه‌رگ.

(العلق (مص) الواحدة علقَة): ۱-خوین

۲-زهروو (کرمیکه خوین دهمژیت) ۳-قور که به دستهوه ده‌لکیت.

(العلقة): جوور.

(أَعْلَاقَةُ (ج) عَلَائِقُ): ۱-مه‌رگ ۲-ئهوهی که به

مروقهوه بهنده/ په‌یومهسته وه‌ک داراو سامان و ژن و زارۆله/ مندال ۲-ههر په‌یومندیه‌ک.

(«مَابَيْنَهُمَا عِلَاقَةٌ»): شتیک له نیوانیاندا

ههیه که پیکیانهوه ده‌به‌ستیت.

(أَعْلَاقَةُ (ج) عَلَائِقُ): ۱-سنگ یان شتیک که

مه‌نجه‌ل یان شتیزی پیوه هه‌لواسیت.

(عِلَاقَةُ السَّيْفِ وَالسُّوْطِ وَالقَوْسِ): پیوه

هه‌لواسی شمشیر یان قامچی یان کهوان

۲-به‌رو میوهیه‌ک که به دره‌خته‌وه بیت/

پیوهی هه‌لواسراییت ۲-لاسکی هه‌لگری که‌لای دره‌خت.

(أَلْعُلُوقُ): ۱-ئهوهی به‌و مروقه‌وه (به‌نده/

به‌ستراوه) ۲-زۆر پیوه به‌ندو پیوه چه‌سپیو،

پیوه هه‌لواسراو، زۆر توندو چه‌سپیو ۳-مه‌رگ

۴-جوورتوم/ وه‌ی/ به‌لا.

(أَلْعَلِيقُ): نالیکی و‌لاخ وه‌ک جوو کاو شتیت.

(أَلْعَلِيقُ وَالْعَلِيقِيُّ) (ن): تووت‌رک/ رووه‌کیکه

درکاوی له کۆمه‌له‌ی گۆله‌باخه به‌یه‌ک‌داچووه

گۆله‌که‌ی وردو سپی یان ناله به‌که‌لکی په‌رژین

دیت. به‌رمکه‌ی وه‌ک تووه‌و ده‌خوریت.

(أَلتَّعْلِيقَةُ (ج) تَعَالِيقُ): رافه‌ی په‌راویزی

کتیب/ په‌رتووک.

(تَعْلِيقَةُ الثَّيَابِ) (عند العامة): چاکله‌ی جل،

ئهوه‌ی جلی پیا‌هه‌لئه‌واسریت.

(أَلْعَلَقَةُ): ۱-میی وشه‌ی (أَلْعَلِقُ): ۲-ژنیک که

میرده‌که‌ی له‌ده‌ستداییت نه‌خاومن میرده‌و

نه‌ته‌لاقیش دراوه ۲-یه‌کیکه له‌حه‌وت

هه‌له‌به‌سته‌که‌ی عه‌ره‌بی پیش سه‌رده‌می

نیسلام.

(أَلْعَلِقُ): دۆلکه‌یه‌که که سوار به‌زینه‌که‌وه

یان کورتانه که وه هه لیدم واسی.

(المِغْلَاق (ج) مَعَالِيق) ١: پیهه لواس ٢- (عِنْدَ

العامه) = (السُّحَارَة): سیوجگهر / سیجگهر.

٤-(عَلِقَ- فَلَانًا وَعَلِقَ بِهِ. عُلُوْقًا وَعَلِقًا

وَعَلِقًا وَعَلِقَةً): خۆشی ویست / دلی تیچوو /

دلی پیوه نووسا / دلی به دلپه وه نا / ههزی

لیکرد.

(عَلِقَ- حُبُهُ بِقَلْبِهِ): خۆشه ویستی نهو چوو

دلپه وه / ههزی لیکرد.

(«عَلِقَ مِنْهُ كُلُّ مَعْلِقٍ»): گرهتارو شهیدای

خۆشه ویستی نهو بوو.

(«عَلِقَ مَعَالِيقَهُ»): ههر شتهو به شوینی

خۆپه وه هه لواسراو بهند بوو.

(عَلِقَ- هُ): دلی به لایدا چوو / ههزی لیکرد /

دلی تیچوو / دلی به دلپه وه نا / خۆشی

ویست.

(تَعَلَّقَ وَاعْتَلَقَ- فَلَانًا وَبِهِ): ههزی له فیسار

کرد دلی به دلپه وه نا / خۆشی ویست / دلی

تیچوو.

(أَلْعَلِقُ وَالْعَلِقُ (ج) أَعْلَاقُ وَعُلُوقُ): هه موو

شتیکی گرانبه هاو بهنرخ (چونکه دل پیوهی

بهند ده بیست.

(«هُوَ عَلِقٌ عِلْمٌ»): نهو ههزی له زانستهو

دلی پیوه بهنده.

(أَلْعَلِقَةُ): پوشاکی گرانبه ها.

(الْعَلْقَةُ (ج) عَلِقٌ): پیوه بهندبوون / پیوه

سووتان / دل پیخۆشبوون.

(«لِي فِي هَذَا الْمَالِ عُلْقَةٌ»): دلم بهم ماله وه

نووساو وه ههزم لیکردوو.

(العَلَاةُ (مص) (ج) عَلَائِقُ): ١- دۆستایه تی

٢ به یومندی خزمایه تی / ناشنایه تی

٣- دلداریی و خۆشه ویستی.

(«لِي فِي هَذَا عِلْقَةٌ»): به یومندی و ههزم

به وه و میه / دلم پیوهی به ستر او مته وه

تیچوو.

٥-(عَلِقَ- دَمَ فُلَانٍ عُلُوْقًا وَعَلِقًا وَ عَلِقًا

وَعَلِقَةً): کوشتی / خوینی رشت.

٦-(أَلْعَلِقُ): کۆمه لیککی زۆر.

(أَلْعَلِقَةُ): کراسی بیقول.

٧-(عَلِقَمَ- الشَّيْءُ): شته که تالبوو.

(-الطَّعَامُ): خواردنه که ی تالکرد / شتیکی تالی

کرده خواردنه که وه.

(أَلْعَلِقَمَ (ن): ١- گوورژالک ٢- هه موو شتیکی

تال.

الملحق:

علق: (التعليق): ١- هه لواسین / شتیکی

بیه ستریت و شوژ بکریته وه.

(«تَعْلِيْقُ الْمَصْبَاحِ»): چرا هه لواسین و

شوژ کردنه وهی ٢- شتیکی بجهیته سه

شتیکیر.

(تعليق الوسام على صدر فلان): هیمای

نافهرین به سنگی یه کیکه وه هه لواسریت /

بكریت به سنگیهوه ۳ و مستانی شتیک بؤ ماومیهك.

(«تعلیق الإضراب»): و مستانی مانگرتنهكه بؤ ماومیهك ۴ لهكارخستن بؤ ماومیهك/ سنوریک بؤ کاربیکردنی شتیک یا کارتیکردنی بؤ ماومیهك.

(«تعلیق الدستور»): کاربینهکردنی دستوور بؤ ماومیهك ۵ دواخستنی شتیک و برپارنه‌دانی نیجگاری.

(«تعلیق الحکم»): برپاری دادومر نه‌خریته کارو بؤ ماومیهك بومستینریت تا برپاری ته‌واویی دمدریت ۶ خسه‌لمت و نیشانه‌یهك بؤ شته‌که دابنریت و به‌که‌لکدار دابنریت و پایه‌خی بؤ دابنریت.

(«تعلیق اَهْمِيَّةَ عَلَى حَادِثٍ»): پایه‌خ و گرنگی به نیقه‌وماویك/ رووداویك بدریت ۷ جوړیکی خوشنووایی عهرمببیه.

۸ (التعلیق (ج) تعلیقات): پمراویز یان تیبینی که له پال دهقه‌که‌دا دم‌نوسریت ۹ و تاریک یان ناخاوتنیک دم‌باره‌ی باسیکی دیاریکراو.

(«تعلیق علی الأنباء»): تیئه‌لکیشیک و روونکردنه‌ومیهکی هه‌واله‌کان/ شیکردنه‌ومیان.

علك: ۱- (عَلِكْ - الْعَلِكُ وَنَحْوَهُ. عَلَاً): بنیشت و شتیری جوو.

(أَعْلِكُ): بنیشت.

(-نَابِيَه): گیرمکیری به‌دانی خست.

(عَلَكْ - الْجِلْدُ): باش پیسته‌که‌ی خوشه‌کرد. (أَعْلِكُ (ج) عَلُوك و أَعْلَاك): بنیشت و نه‌وه‌ی که ده‌جووریت.

(أَعْلِكَةُ): بنیشتیک.

(أَعْلِكُ): شتیک لینیج که به ده‌سته‌وه‌و شتیرمه‌و بنوسیت.

(أَعْلَاكُ وَالْعَلَاكُ): بنیشت و نه‌و شته‌ی که ده‌جووریت.

(أَعْلَاكُ): ۱- که‌سیکه خیرا خیرا و توند توند شت بجوویت ۲ بنیشت فرۆش.

۲- (عَلَكُ يَدِيهِ عَلَى مَالِهِ): توند چنگی به دارا‌که‌یدا گرتو پرژدیکرد.

علم: ۱- (عَلِمَ - هُ. عَلِمًا): نیشانه‌و دیاریکرد. (عَلِمَ - لَهُ عَلَامَةٌ): نیشانه‌یهکی بؤ کرد تا بنا‌سریت‌وه.

(أَعْلَمَ - الْفَرَسَ): له جه‌نگدا خوربیه‌کی رمنگینی به ئه‌سپه‌که‌وه کرد.

(-التَّوْبُ): جله‌که‌ی به رمنگیک به وینه‌یهك به شیومیهك دیاری و نیشانه کرد.

(-نَفْسُهُ): نیشانه‌ی جه‌نگی له خویدا.

(أَعْلَمَ - عَلَى كَذَا مِنَ الْكِتَابِ وَغَيْرِهِ): کتیبه‌که یان شتیری نیشانه کرد/ نیشانه‌ی خسته‌سهری.

(إِعْتَلَمَ - الْبِرْقُ): هه‌ورمه‌روسکه‌که له‌سه‌ر شاخه‌که بریسکه‌یدا.

(أَعْلَمَ (ج) أَعْلَامُ): ۱- نیشانه‌و نمره‌ی جل/

بوشاك ۲- نالائو نهوهی که به نیزهوه دمکریت
 ۳- سهررداری نهتهوه

۴- (ج) (اعلام وعلام): نیشانهی ریگا که
 رانومای خه لک دمکات ۵- نیشانهو شوینهوار
 ۶- مناره ۷- شاخی دریژ.

(العلامة (ج) علام وعلامات): ۱- داخ، نیشانه/
 نامار ۲- نهوهی بؤ رانومای ریباران له ریگه دا
 دهجه قینریت ۳- نیشانه (ع ج) نیشانهی کؤ (+)
 بؤ ژمارهی موجهبو نیشانهی (-) ناماژمیه بؤ
 ژمارهی سالب/ لیدمکردن.

(الاعلومة (ج) اعالم): نیشانه.
 (العلم (ج) معالم): ناماژه ری نهوهی که
 ریگه پیشاندمدات.

(معلم الشيء): بهی پیبردهی شتیک.
 («خفیت معالم الطريق»): نیشانهو
 په پیبردهی ریگه که سرراومتهوه.

۲- (علم- الرجل. علما): پیاومکه زانا بوو/
 زانستی و مرگرت.

(- الشيء): شتهکه زانی بؤی ساغبووهوه/
 لیروونبووهوه.

(- الشيء وبه): همستی به شتهکه کردو
 بییزانی.

(- الأمر): چاک به لهدی کارمکه بوو چاکی
 نه انجامدا.

(علم- د الصنعة وغيرها تعلیمًا وعلماً):
 فیروی پیشهکه یان فیروی شتیتریکرد.

(عالم- ه فَعَلَمَهُ): له زانستومرگرتندا
 پیشرکییانکرد لهو زانتر دهرچوو، بؤریدا.
 (أعلم- ه الأمر وبالأمر): کارمکهی
 (پیراگه یانند/ پیوت)/ له کارمکهی ناگادار
 کرد.

تَعَلَّمَ: فیروبوو/ خویندی/ رؤشنیر بوو.
 (عَلَّمْتُهُ فَتَعَلَّمَ): فیرم کرد نهویش فیرو بوو.
 (تَعَلَّمَ- الأمر): کارمکه فیرو بوو/ تیابدا
 قالبوو/ شارمزی بوو و باشی نه انجامدا.
 (تَعَلَّمَ): (گرداری داخوازیبه) فیروبیسه،
 شارمزیبه.

(تَعَالَم- القوم الشيء): شتهکه فیروبوون و له
 شتهکه دا شارمزا بوون.

(إِعْتَلَم- الشيء): شتهکه فیروبوو/ زانی.
 (اسْتَعْلَم- ه الخبر): ههواله که لهو پرسی.
 (العلم (مص) (ج) علوم): ۱- زانست ۲- زانینی
 راستیی شتهکه ۲- سه لیتر اوو چه سپیو.
 (العلم التعليمي): زانستی فیروکردن وهک
 ژمیرهو نه اندازهو مؤسیقا.

(علم التنجيم أو علم النجوم): زانستی
 نه ستیرناسیی زانستیبه که خاومنهکانی وا
 ده لاین گویا به سهرنجدان و جاودیریکردنی
 نه ستیرهو شارمزیایان بهرامبهر شوینی
 نه ستیرهکانو بورجهکانیان ده توانن
 بهختی خه لک بزائن و چارمنووسیان چیبهو
 هه لیبهینن و چییان لیدمه ومیت و دواروژی

نزیک چپیان به سهر دیت.

(أَلْعِلْمُ الْعَمَلِيّ): زانستی کردهیی / زانستیه که
دمرباره‌ی چونیته‌تی پیاده‌کردنی دهستورو
بیرو سهرچاومه‌گانی هونه‌رمکان و زانسته‌مکان
به کردار.

(عِلْمُ الْفَلْکِ): زانستی گهر دوون / زانستیه که
له شوینی نه‌ستیرمکان و دووریان و له جی
دروستبوون و شیوه‌یان و ماوه‌ی سوورانه‌ومیان
دمکولیتیه‌ومو باسده‌کات.

(أَلْعِلْمُ اللَّدْنِيّ): نه‌ومیه که مروّف به وه‌جی
له خوداوه شتیک فیریت.

(أَلْعِلْمُ النَّظْرِيّ): زانستی تیوری پیچه‌وانه‌ی
زانستی کرده‌یی‌هه‌و په‌یومندی به کرده
زانسته‌وه‌ نییه.

(الْعُلُومُ الْمُدَوَّنَةُ): زانستیه نوسراومکان.

(الْعُلُومُ الْمُتَعَارَفَةُ): پیشه‌کیه دباره‌مکانه له
زانستیه نوسراومکاندا.

(الْعُلُومُ الْأَلِيَّةُ): زانستیه که یاریدمدره بو
فیربوونی زانستیتیر وه‌ک زانستی گفته.

(الْعُلُومُ الْعَرَبِيَّةُ): نه‌و زانستی‌یانیه که
په‌یومندی به زمانی عمره‌میبیه‌ومیه که
پبیده‌لین زانستی ویزه.

(أَلْعُلُومُ الشَّرْعِيَّةُ = العلوم الدينية): نه‌و
زانسته نوسراوانه‌یه که دمرباره‌ی شمرعو
دسه‌توره‌گانی و برواکانه وه‌ک زانستی
ناخاوتن و فیهه و اتا زانستی ناینی.

(الْعُلُومُ الْحَقِيقِيَّةُ): زانستیه راستیه‌مکان
نه‌وانه‌یه که به گۆرانسی میلیه‌تان و ناینه‌مکان
ناگۆریت و ساغیوتیه‌ومو له‌لای هه‌موو میلیه‌تان
هه‌ریه که وه‌ک زانستی ناخاوتن و گوفته.

(العلوم الإلهية): نه‌و زانستیه که دمروانیتیه
بوونی راستیه‌تی که تهنه‌ها هه‌ر نه‌ومو نه‌و
هه‌یه. و دمرباره‌ی شتی نامادی وه‌ک نه‌رک و
پبویستی و شیایوی بوون، هۆ. په‌یدابوون
هه‌رومه‌ها گه‌ران و لیکۆلینه‌وه‌ی گیان و دمرباره‌ی
خودا که پبیده‌لین زانستی بالآو سه‌روو په‌که‌م
فه‌لسه‌فه‌و زانستی نه‌ودیو سروشت.

(علم طبقات الأرض = جيولوجيا): زانستی
چینه‌گانی زه‌وی.

(عِلْمُ الْحَيَاةِ): بیولوجیا / زانستی (ژیان /
زیندمومرمان) زیندمومرناسی = سوسیولوجیا.
(علم الاجتماع): زانستی کۆمه‌لایه‌تی /
کۆمه‌لناسی.

(علم وظائف البدن): فیزیولوجیا زانستی
کاری له‌ش.

(علم أعضاء البدن): مورفولوجیا زانستی
نه‌ندامه‌گانی له‌ش.

(العالم (فا) (ج) عُلَامٌ وَعَالِمُونَ وَالْعِلْمُ (ج)
عُلَمَاءُ): زانا / خاومن زانست.

(الْعُلَامُ وَالْعُلَامَةُ وَالْعِلَامَةُ وَالْعِلَامَةُ):
زۆر زانا.

(الأعلم (م) علماء (ج) علم): زانتر /

زاناترین/ ناگامه‌ندترین.

(«اللَّهُ أَعْلَمُ»): خودا له هه‌موان زاناترو ناگامه‌ندتره.

(إِعْلَامُ الْحُكْمِ (ج) إِعْلَامَات): وینهی نهو بریارمیه که دادومر له دادگادا دمیدات.

(المَعْلُومُ (مفعول) = المَعْرُوفُ): زانراو/ دیار.

(المَعْلُومُ (ج) مَعَالِيمُ وَمَعْلُومَات): نهو پاره فرمیه که به قه‌شه دمدریت.

(المَعْلُومِيَّةُ): زانراوی.

۳-(عَلِمَ- الشَّقَّةُ. عَلِمًا عَلِمًا عَلِمًا): لئوی سره‌موی قلیشانده.

(أَعْلَمُ): که‌سیکه لئوی سره‌موی قلیشابیت.

(الأَعْلَمُ (م) عُلَمَاءُ (ج) عُلَمٌ): که‌سیکه لئوی سره‌موی قلیشی تیدابیت.

(الْعُلْمَةُ وَالْعَلَمَةُ): قلیشی لئوی سره‌موه.

۴-(إِعْتَلَمَ- الماءُ): ناوه‌که کشا/ له‌به‌ری رویش.

(الْعَلِيمُ): چالوئیک ناوی زور بیت ۲-دمریا.

۵-(عَلَامٌ): بؤ/ بؤچی/ له‌سه‌رچی. له (عَلَى) و (مَا) پیکهاتووه نه‌لفی (مَا) که لابراوه.

(العَالِمُ (ج) عَوَالِمٌ وَعَالِمُونَ وَعَالِمٌ): گیتی/ هه‌موو بوونه‌ومر.

أَعْلَمُ = العَالِمُ): گیتی.

(الْعُلَمَانِيَّ): که‌سیکه بیاوی ثابینی نه‌بیت.

(العُلَمَاءُ): قه‌لغان.

(العُلَامُ وَالْعُلَامُ) (ح): هه‌لؤو واشه.

(العُلَامِيَّ): چابوکی سووکه‌له‌و زیره‌ک.

(العِيَالِمُ (ج) عِيَالِمٌ) (ح): نیره‌که‌میتیار.

(الْعَيْلِمُ (ج) عِيَالِمٌ) (ح): نیره‌که‌میتیار ۲-بؤق.

۶-(الْعِلْمَادُ وَالْعِلْمَادَةُ (ج) عِلَامِدَةٌ وَعِلَامِيدٌ):

ته‌خته کنرو خلخلوکه که دمزوی له‌سه‌ر هه‌له‌مکریت هه‌ر شتیک دمزوو داوی له‌سه‌ر هه‌لبکریت.

الملحق:

علم: (العِلْمَانِيَّةُ): رپره‌وئیکی رامیاریی کؤمه‌لایه‌تییبه خواستی نه‌ومیه‌ ثابین له

ده‌ولت جیابیت و له فوتابخانه‌گاندا وانه‌ی ثابینی نه‌وتریت‌ه‌موو نه‌خویندریت.

(الإِسْتِعْلَامَات): پرسگه: فه‌رمانگه‌یه‌که

یان نووسینگه‌یه‌که له دامه‌زراوئیکدا یان کؤمپانیایه‌کداو شوینیردا زانیاریی بیویست

به‌وانه دمات که داوایدمکه‌ن.

(التَّعْلِيمُ) (مص): فیرکردن و په‌رومردمکردن

وانه‌دان و زانیاری دان و پیگه‌یاندن.

(تَعْلِيمُ النَّاشِئَةِ): په‌رومردم فیرکردنی

مندالان.

(مِهْنَةُ الْمُعَلِّمِ): پیشه‌ی مامؤستا، مامؤستا

که‌سیکه که وانه ده‌لئیت‌ه‌موو خویندکاره‌گان فیرری جورها زانستی و زانیاری و هونه‌ر

دمکات.

(«التَّعْلِيمُ الْإِبْتِدَائِيَّ»): خویندنی سه‌رمتایی.

«التعليم الثانوي»: خویندنی ناومندی.
 (التَّعْلِيمُ (ج) تَعَالِيمُ): رانومادانی چۆنیهتی
 مامهله کرد له ههر بواریکدا بیئت.
 (تَعْلِيمٌ أَخْلَاقِي): رهوشتفیرکردن.
 (التَّعْلِيمَاتُ): رینوماویهکان ئهو فهرمان و
 ئاراستانهیه که به دهمی یان نووسین به
 کهسیک یان لایهک دمدریت که کاریکی تایبهتی
 بیدهسپیردریت یان ههر ئهرکیک بیئت.
 (خِلَافًا لِلتَّعْلِيمَاتِ الصَّادِرَةِ): بیچهوانه
 رینوماویه دمرچووهمکان.
 (المُعَلِّمَةُ = المَوْسُوعَةُ): زانیاری و گشتیی و
 فراوان.
 (المُعَلِّمِي): فههرهنگیی زانیاری و گشتی
 فراوان.
 (المُعَلِّمُ): ماموستا/ فیرکار.
 (المُعَلَّمُ فِي الصَّنَاعَاتِ): وهستای پیشهکان وهک
 دارتاشی و خانهسازی و هتد.
 (المَعْلُومَاتُ): زانیارییهکان/ ناگادارییهکان.
 («واسع المعلومات»): خاومن زانیارییهکی
 زۆرهو بهناگایه لهو شتهو لهو باسه یان لهو
 فهوماوه.
 («أدلى بما لديه من معلومات»): ههرچی
 زانیارییهکی دمربارهی ئهو شته ههبوو
 دمرپیری و وتی و دای.
 عِلْنُ: (عَلْنٌ وَعَلْنٌ وَعَلِنٌ وَعَلِنٌ - الأَمْرُ.
 عَلْنَا وَعَلَانِيَةً وَعُلُونًا): کارمهکه (ناشکرابوو/

کهوتهپرووو/ دمرکهوت).
 (عَالِنٌ وَعَلِنٌ وَعَلِينٌ): کاریکی ناشکرا/ لهپرووو/
 دیار.
 (عَلْنٌ - إِلَيْهِ الأَمْرُ): کارمهکی (بۆ دمرخست/
 بۆ ناشکراکرد).
 (عَالِنٌ - العِدَاوَةُ وَبِالعِدَاوَةِ مُعَالِنَةٌ وَعِلَانًا):
 دوژمنایهتیهکهی خۆی بۆی ناشکرا کردو
 بیپهروا دمرپیری/ جاریدا/ دمریخست.
 (عَالِنٌ وَأَعْلَنَ - الأَمْرُ وَبِالأَمْرِ): کارمهکی بۆ
 (دمرخست/ دمرپیری).
 (إِسْتَعْلَنَ - الأَمْرُ): ۱-کارمهکه (ناشکرابوو/
 دمرکهوت) ۲-کهوته بهرئهوهی (دمرکهوویت/
 ناشکرا بیئت).
 (العَلَانِيَّةُ) (مص): ناشکرا/ ناشکرا بوون/ به
 ناشکرا.
 (رَجُلٌ عِلَانِيَّةٌ (ج) عِلَانُونَ): پیاویکه
 کارمهکانی ناشکرایه/ دیاره/ دهستی لهپرووه/
 پروونه.
 (العَلَانِيَّ (ج) عِلَانِيُونَ): کارلهپرووو/
 کارناشکرا/ بیبیبچوپهنا.
 (العُلْنَةُ): کهسیکه نهینیی لا نه بیئت/ نهینیی
 ناشاریتهوه.
 (الإعلان (ج) إعلانات): راگه یانندن/
 پهروپاگه ننده،/ خستنهپرووی ههر شتیک و
 بانگه شه بوکردنی/ ناگاداریی. که له رۆژنامه و
 بلا و کرامو و گۆفارهکاندا بازارگانهکان یان

(-بِالْأَمْرِ): به تهنه کارمکه‌ی گرت‌ده‌ست و توانای به‌سمریدا شکا.

(عَالٍ لِلْأَمْرِ): خاومنتواناو به‌سمر کارمکه‌دا زال.

(عَلَا- الدَابَّةُ): سواری و لآخه‌که بوو.

(-قِرْنَهُ): به‌سمر هاوگووفه‌که‌یدا زالبوو/ لهو له‌پیشتر بوو.

(-فِي الْأَرْضِ): فیزیکرد/ لووتبه‌ریزی نواندو زوړو سته‌میگرد/ یاخیبوو.

(-بِهِ): سمریخت/ بالآیکرد/ به‌ریزیکرده‌وه.

(-تِ الْعَيْنِ عَنِ فُلَانٍ): چاوی له فیسار لاداو نه‌یویست ته‌ماشای بکات.

(-فِي الْمَكَارِمِ): له جوامیریدا شکو‌دار بوو/ بالآییگرد/ پایه‌به‌رز بوو.

(عَلِيَّ- الشَّيْءِ أَوْ النَّهَارِ. علاء): شته‌که یان روژ به‌رزبووه‌وه/ سهرکه‌وت.

(-فِي الْمَكَارِمِ): له پیاوهمیدا گهورمی وهرگرت/ بالآ بوو.

(عَلَى- الشَّيْءِ): ۱- سهر شته‌که که‌وت ۲- شته‌که‌ی به‌رزگرده‌وه.

(-الْمَتَاعَ عَنِ الدَابَّةِ): که‌لوپه‌له‌که‌ی له و لآخه‌که داگرت.

(-اللَّهُ فُلَانًا): خودا فیساری به‌رزگرده‌وهو پایه‌ی بلند کرد.

(عَالِي- الشَّيْءِ): شته‌که‌ی به‌رزگرده‌وه.

(-الشَّيْءِ وَبِهِ): سهرشته‌که که‌وت.

خه‌لکیت‌ر که دمیکن یان به دیوارو شویناندا هه‌لده‌واسریت‌یان به‌سهر خه‌لک‌دا بلاویده‌که‌نه‌وه ههرشتیکیان بویت‌تیایدا بلاویده‌که‌نه‌وهو به خه‌لکی راده‌گه‌یه‌نن و جاری بو دده‌ن.

عله: ۱- (عَلِه. عَلَاهُ): ۱- حه‌په‌ساو دلخوردو سهرسامبوو ۲- که‌وته هه‌له‌یه‌کی واوه سهرزمنش‌تبرکیت ۳- توفیوانه ههر ده‌هات و ده‌جوو.

(العَالِه): (ح): وشر‌مرخ.

(العَالِه): که‌سیکی حه‌په‌ساو جی به‌خوی نه‌گرت.

(العَالِه): په‌ژاره/ خمه‌ت/ داخ.

۲- (عَلِه. عَلَاهُ): برسیبوو.

۳- (عَلِه- عَلَاهُ): دموونی پیسبوو.

(عَلْهَان (م) عَلْهَى (ج) علاه و علاهی): دموون‌پیس.

(أَلْعَلِه): که‌سیکی خراپه‌خوازو شهرانی.

(العَالِه) (مص): خراپه/ به‌دی.

(العَالِه): ژنی جری‌ن و هه‌له‌شه.

علا: ۱- (علا- الشَّيْءِ أَوْ النَّهَارِ. عَلُوًّا): شته‌که به‌رزبووه‌وه روژ سهرکه‌وت.

(-الرَّجُلُ): به سهریدا زال‌بوو و شکاندی.

(-هُ بِالسَّيْفِ): به‌ر شمشیریدا.

(-الْأَمْرُ وَلَهُ): توانای به‌سمر کارمکه‌دا شکا.

عال له: به‌سمریدا ده‌ست‌بالآ بوو.

(-الْمَكَانَ وَبِهِ): سهر شوینه‌که که‌وت.

«عَالٍ عَنِی»): له کۆلم ببهوه / لاچۆو لیم لاده.

(أَعْلَى - الشَّيْءِ): ۱-سهرکهوته سهر شتهکه ۲-بهرزیکردهوه.

(-الْمَتَاعُ عَنِ الدَّابَّةِ): کهلوپهلهکهی له ولاخهکه داگرت.

(تَعَلَّى - الرَّجُلُ): (هیواش/ لهسهرخۆ/ بهشینیهی) سهرکهوت.

(-تِ الْمَرْأَةِ مِنْ مَرَضِهَا): ژنهکهی له نهخۆشیهکه راستبووهوه/ ههستایهوه.

(تَعَالَى): بهرزبووهوه. (-تِ الْمَرْأَةِ مِنْ مَرَضِهَا): ژنهکه له نهخۆشیهکهی ههستایهوه/ چاکبووهوه.

(تَعَالَى): (هرمانی داخوازییه): ومه/ بی.

(إِعْتَلَى - الشَّيْءُ أَوْ النَّهَارُ): شتهکه یان رۆژهکه بهرزبووهوه/ سهرکهوت.

(-الشَّيْءِ): توانای بهسهه شتهکهدا شکاو سهریکهوت.

(إِسْتَعَلَى - النَّهَارُ): رۆژ سهرکهوت. (-ه): بهسههیدا زالبوو بهزاندی و سهری بی

شۆرکرد. (-الشَّيْءِ): چوووه سهر شتهکه/ سهرشتهکه کهوت.

(إِعْلَوَى الشَّيْءِ): سهر شتهکه کهوت. (العَالِي) (فا): بالا/ بلند/ بهرز، سهر.

(«رَجُلٌ عَالِي الكَعْبِ»): پیاویکی مهزنو خانهدان.

«أَتَيْتُهُ مِنْ عَالٍ»): له سهرهوه هاتمه لای.

(العَالِيَةُ (ج) عَالِيَاتٍ وَعَوَالٍ): ۱-میی وشهی (أَلْعَالِي) ۲-نووی نیزیه یان نهو نیومیهی که باش نووی نیزیه که دیت.

(عَالِيَةُ الشَّيْءِ): بهشی سهرهوهی شتهکه. (عَالِيَةُ الوَادِي): لای بهرزایی دۆلهکه که ناو

لیوهی دهرژیتته خواری. (العَوَالِي): ۱-نیزیهکان ۲-دیی چوارلای شارکه.

(عَالِيٍّ وَعُلُوِيٍّ): هی دهوروپشتی شار. (عَلٌ = فَوْق): سهرهوه.

(«مِنْ عَالٍ»): له سهرهوه. (أَتَيْتُهُ مِنْ عَالٍ): له سهرهوه هاتمه لای.

(أَلْعَلَاءُ العُلَى): ۱-پایه بهرز ۲-وه جاخزادهی/ خانهدانی.

(العَلَاءُ (ج) عَلَوَاتٍ وَعَالًا): ۱-دهسگا ۲-میجوشتری کهتهی بالا.

(عَلُوٌ وَعُلُوٌ وَعَلَاوَةٌ - الشَّيْءِ): (سهروو/ سهرهوهی/ سهری) شتهکه.

(«أَخَذَهُ عَلَاوًا»): بهزۆر سهندی/ ومریگرت. (العَلَاوَةُ (ج) علاوی وَعَلَاوِيٍّ): ۱-سهربار که

له ولاخ دهنریت باش بارکردنی ۲-تهوقی سهر یان گهردن.

(-مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): نهوهی که به زیاده دهخریتته سهر شت سلاو دمدریتتهوه.

(«أَعْطَيْتُكَ أَلْفَ دِينَارٍ وَدِينَارًا عِلَاوَةً»): پتر له پارهمت که ههزار دیناره دیناریکم زۆرتتر

«هو أعلى بهم عينا»): نهو باستر بارو

گوزهرانیان دمبینیت.

(العلیا): هه موو شوینیک که بهرزبیت له

سهرهوه بروانیتسه خوارهوه بیچهوانسهی

دامین.

(شفة علیا): لیوی سهرهوه.

(العلیاء): ۱-هه موو شوینیک بهرز که بهسهر

خوارهوه دا بروانیت، بیچهوانسهی دامین/

خوارهوه.

(شفة علیاء): لیوی سهرهوه ۲-لووتکهنی

شاخ ۳-ناسمان.

(العلیان): دنگی (بهرز/ گهوره).

(العلیان والعلیان): کهتهی دریز.

(رجل علیان امرأة علیان): بیاوینکی

کهتهی بالابهرز. ژنیکی کهتهی بالابهرز.

(المعلاة (ج) معال): شکوو پایه بلندی/

خانه دانیی.

(المعلی): چهوته مین تیری قومار.

(الحروف المستعلية): نهو بیتانه که به

مه لاشوو دینه دهر وه (ك) خ ص ض ط ظ

غ (ق).

۲- (علی- الکتاب): ناونیشانی بو پهرتووکه که

دانا.

(العلیان): ناونیشانی کتیبه که.

۳- (علون- الکتاب علونة وعلوانا): لهسهر پستی

نامه که ناوی نهوهی نووسی که بوی دمبیریت.

دایتی.

(العلی والعلیة): هه موو شوینیک بهرز.

(العلی): بالا/ سهرهوه.

(هم علی قوم): نهوان له پیاوه بهرزهکانی

نهته وهمن/ له سهرهوه مکهانی (نهته وهمن/

کومه ن).

(العلی (ج) علیون وعلیة): ۱- له ناوه

پیروزهکانی خودایه ۲- بالا/ بهرز/ خانه دان/

و مچاخراده ۳- توند.

(هم علیة قوم): نهوان له خانه دان و

پایه بهرزهکانی نهته وهمن.

(العلی العلو): بهرزبی/ بلندی.

(العلوی (م) علویة): سهر به عملی.

(العلیان): دنگی (بهرز/ زل/ گهوره).

(العلیة والعلیة (ج) علالی): باله خانه/

ژوورهکانی سهرهوهی خانووه مکه.

(هو من علیة قوم وعلیتهم وعلیهم): نهو

له خانه دان و پایه بهرزهکانی نهته وه مکه یه تی.

(العلیون): ۱- شوینه ههره سهرهوه مکهانی

به ههشت (کوی وشه) (علی) ۲- که سانیکن که

له بهشی سهرهوهی شاردا نیشته نین. جارن

به خاوهن سامان و دارا و خانه دانه کانیان

دهوت (اهل علیین): و به خوارینه کان و

جینی هه ژارهکانیان دهوت (سقلیون).

(الأعلى (م) علیا (ج) علی): بالاترین/

بهرزترین.

عُلوان الكتاب): ناونیشانی نامه‌که /
کتیبه‌که / پერთووکه‌که.

علی: (علی- السطح: عَلِيًّا وَعَلِيًّا): سرکه‌وته
سر سمر برانه‌که‌من.

العَلِيّ والعَلِيَا والعَلِيَا والعَلِيَان والعَلِيَان
والعَلَايَةِ والعَلِيَّةِ والعَلِيّ والعَلِيّ): بهرز / بالآ/
سرموه (له ليكدانهوى (علا) دا پيشاندراره).
علی: ۱- سمر ۲- سمرخستن ۳- له‌سمر.

(حُمِلَ عَلَى الدَابَّةِ): بار خرايه سهر
ولآخه‌که ۲- بؤ له‌گه‌لدابوون ديت وهك وشه‌ى
(مَع).

(بَدَلَ الْمَالِ عَلَى فَقْرِهِ): له‌گه‌ل هم‌ژاريه‌که‌يدا
خيريكرد/ به‌خشی ۳- بؤ لیبوردن وليتیبهرين.
به واتای (عَن) ديت/ لِن.

(رَضِيَ عَلَيْهِ): لیبورد ۴- به واتا (له‌دا).
(دَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ): له ناکاودا
له بيناگاييدا خوی به شاردا کرد ۵- بؤ؟/ به‌ج
هؤیه‌ك/ بؤجی.

(عَلَامَ تَضَرَّبْنِي): بؤجی لیمدمدمیت
۶ هاتنی (علی) له‌گه‌ل پیتی (ب) دا: یه.

(أَرْكَبَ عَلَى إِسْمِ اللَّهِ = بِاسْمِ اللَّهِ): به ناوی
خودا سواردمیم. ۷- بؤ بیرهاتنه‌وه (به‌لام):
«عَلَى أَنْ قُرْبَ الدَّارِ خَيْرٌ مِنَ الْبُعْدِ»: به‌لام
نزیکیی خانوو له دووریی باستره.

۸- (فَوْقَ بَعْدَ مِنْ): له‌سمر.
(أَقَامَ مِنْ عَلَى جَنَاحِ الْهَيْكَلِ): له‌سمر بالی

به‌یکهرمگه نیشته‌وه/ وه‌ستا.

۹- (اسم فعل): ناوی کرداره/ داخوازییه/
فرمانه.

(عَلِيَّ كَذَا أَوْ بِهِ): نه‌وم بدری.

(عَلَيْكَ فُلَانًا): فیسار بگروه به‌ریمه‌ده.

(عَلَيْكَ بَكْذَا): ناگاداری نه‌وه به.

عَمَّ: (عَمَّ- الشَّيْءُ عُمُومًا): شته‌که هم‌مووانی
گرته‌وه.

(-المَطَرُ الْأَرْضَ): بارانه‌که هم‌موو لایه‌کی
گرته‌وه.

(-الْقَوْمَ بِالْعَطِيَّةِ): به‌خشینه‌که‌ی (به
هم‌مووان دا/ به هم‌مووان به‌خشی).

(عَمَّمَ): گشتگریکرد/ هم‌موو لایه‌کی
پیگرته‌وه.

(أَعْتَمَّ- الشَّابُّ): لایه‌که بالایکرد.

(الْعَامَّ): گشتیی.

(الْعَامَّةُ (ج) عَوَامٌ): مینی وشه‌ی (العام).

(عَامَّةُ النَّاسِ): گشت خه‌لك.

(جَاءَ الْقَوْمُ عَامَّةً): خویشگه‌ل گشت/ هم‌موو
هاتن.

(أَلْعَمَّ): کومه‌لیکی (زور/ گه‌وره).

(أَلْعَمَّ وَالْعَمَّ): دارخورمای (به‌رز/ دریز).

(أَلْعَمَّةُ (ج) عَمَاتٌ): جاریک هم‌موو لایه‌ک
گرته‌وه.

(رَجُلٌ عَمِيٌّ): پیاویکی گشتیی/ واته بؤ
هم‌مووانه.

(الْعَمَمُ): ۱- زوری ۲- گردبوونهوه/ کۆبوونهوه
 ۳- گشتیی ۴- تهواوو گشتیی هه‌موو کاریک
 هه‌موو شتیك پیچه‌وانه‌ی تایبه‌تی.
 (رَجُلٌ عَمَمٌ): پیاوێکه خێرو فه‌ری بۆ
 گشته یان ناومزی پرو ته‌واوه.
 (العُمَمُ): هه‌موو له‌شو گهنجیتیی و دارایی/
 شتیرتی ته‌واوو..
 (الْعِمَامَةُ): ۱- قیامت/ زیندوو بوونهوه (چونکه
 هه‌موو مرؤف دمگرتیه‌وه) ۲- گرانیی.
 (الْعُمُومُ) (مص): گشت/ هه‌موو/ سه‌ریک.
 (عُمُومِي): گشتیی/ سه‌ریکیی/ هه‌مووی.
 (العَمِيمُ (ج) عُمَمٌ): ۱- هه‌رچی کۆو زۆر
 بیٚت.
 (نَبِيتٌ عَمِيمٌ): گیایه‌کی زۆرو له هه‌موو
 لایه‌ک.
 (خَيْرٌ عَمِيمٌ): خێرو فه‌ریکی زۆر که
 هه‌موو لایه‌ک بگرتیه‌وه ۲- کورۆک و پوخته‌ی
 خویشگه‌ل یان نه‌ته‌وه ۲- ته‌واوو سه‌راپای
 هه‌موو شتیك.
 (العَمِيمَةُ- مِنَ النِّسَاءِ (ج) عَمَمٌ): نافرمتی
 شوخ و شه‌نگ له‌ش رێکوپێک.
 (نَخْلَةٌ عَمِيمَةٌ): دارخورمایه‌کی به‌رزو درێژ.
 (الأعمم): گشتیری/ سه‌راپاتریی ۲ کۆمه‌لێکی
 زۆر ۳- نه‌ستوو.
 (الْعَمَمُ): پیاوچاک/ خیرومه‌ند/ چاکه‌کار.
 ۲- عَمَمٌ. عُمُومَةٌ: بوو به‌مام.

(أَعَمَّ): مامه‌کانی جوامیر بوون.
 (تَعَمَّمَ- هُ): به مامه بانگیکرد. وتی مامه.
 (اسْتَعَمَّ- هُ): کردی به مامی خۆی.
 (الْعَمَمُ (ج) عُمُومَةٌ وَأَعَمَّامٌ وَأَعَمٌ): مام/ برای
 باوک.
 (عَمَوِي): مامیه‌تی/ مامیتیی. نه‌مرۆ به
 خه‌زور ده‌لێن. واتا به باوکی زاواو باوکی
 بووک ده‌لێن و ژنه‌که‌ش به میرده‌که‌ی ده‌لێت:
 نامۆزاو میرده‌که‌یش به ژنه‌که‌ی ده‌لێت:
 نامۆزا.
 (الْعَمَّةُ (ج) عَمَّاتٌ): پوور/ خوشکی باوک.
 (الْعَمَمُ وَالْعَمَمُ): که‌سێکه مامه‌کانی جوامیر بن
 یان مامی زۆر بیٚت.
 ۳- (عَمَّ- رَأْسُهُ. عَمَّاءٌ): سه‌رو به‌ستی به‌ست
 یان میزهری به‌ست.
 (عَمَمَ- هُ): میزهری به سه‌روه به‌ست/
 سه‌رو به‌ستی بۆ به‌ست.
 (هـ الأَمْرُ): کاره‌که‌ی پێسپاردو کردی به
 به‌ریوه‌به‌ری.
 (عَمَمَ- رَأْسُهُ): میزهری له‌سه‌ر نرا.
 (-الرَّجُلُ): پیاوکه‌که گرا به سه‌روه‌رو
 پێشه‌وا (چونکه سه‌رو به‌ست میزهر، تاجی
 عه‌رمبووه).
 (تَعَمَّمَ وَاعْتَمَّ وَاسْتَعَمَّمَ): میزهری به‌ست.
 (الْعَمَّةُ): ده‌سته‌ی میزهر له‌سه‌رنان.
 (الْعِمَامَةُ (ج) عَمَائِمٌ وَعِمَامٌ): ۱- میزهر/

سهر و به‌ست ۲- زړېټه که بؤ سهره له ژړ
کلا ووه له سهر دمگړت.

(«أرخی عمامتہ») میزمره که ی سهر و به‌سته که ی
داکند و اتا: دلنیاو ناسو و دمیو تیره.

(العمم): سهر داری نه ته و که کار و باری ددمنه
دمست و رشه خه لکه که په نای بؤ دمیو.

الملحق:

عم: (العامیة): زمانی رشه خه لکه که که
وهک زمانه پوخته که نییه.

(العامیة فی بعض البلدان العربیة): له
هندیک ولاتی عمر پیدا به و هه لچوونه
جه ما و مریبه ده لنین که رو و به رووی هندی
دمر به گیان کرا.

(التعمیم): گشتیکردن. وا له شتیک بکړت
بؤ هه مووان بیت.

(تعمیم التعلیم): خویندن وا لیبکړت بؤ
هه موو میلله ت بیت.

(التعمیم): شته که بؤ گشت نه ندانان بهر هلا
بکړت و هه مووان بگړته ووه. یان شته کان
بهر هلا بکړت و به سمر هه موواندا پیاده
بکړت.

(تعمیم تدبیر): وا له شته که بکړت باو بیت و
گه ل بزانیته نه ووه جییه.

(«تعمیم کلمة»): وشه هک بیته باو له ناو
خه لکدا.

(التعمیم): به ره چا و کردن و پشته ستن به

هندیک باری تایبه تییه ووه بریاری پوخته کرا و
بکړت به بریاریکی گشتی.

(التعمیم فی الإدارة): له بهر پو و بهر دندا
روونکردنه و هی هندیک فرمانه که
بهر پو و بهر دمردمکات و ژیردمسته گانی لئ
ناگادار دمکات ووه و بویان روونده کات ووه.

عمب: (العمبر = العنبر): زمعفران.

عمت: ۱- (عَمَتَ وَعَمَّتَ الصَّوْفُ. عَمْتًا):
خوریه که ی گرموله کردو له دستیه ووه نالاند
تا بیریت.

(العمیة ج) عمایت و عمت و اعمتة):
توپه له خوریه کی ناماده کراوی رستن.

۲- (عَمَّتْ - هُ): ۱- به سهریدا زالبوو/ به زانندی
نه یه پشست به نامانجی خوی بگات.

۲- (عَمَّتْ - هُ): دارکاریکرد به تنگه ووه نه هات
بهر کووی ده که ویت.

(العمیة ج) عمامیت): ۱- سهر خوش
۲- که سیکی چه واشه که ریدمرنه کات.

۴- (رَجُلٌ عَمِيْتُ): ۱- پیاوویکی ناسکی بویر
۲ زانایه کی زرنګ.

(العمیة ج) عمامیت): ۱- چا و دیر یان نه یار
۲- زرنګ و وریایه کی ناسک و به ویل.

عمج: (عَمَجَ. عَمَجًا): له ناوه که دا
مه له یکرد.

(- فی سیره): له رویشتنه که پیدا گورجیوو/
به له یکرد.

پیشیده‌وتریت لاره به‌رزبی له ههرمه‌می رپنکدا؛
 نهو ستوونه‌یه که له لووتکه‌ی ههرمه‌که‌وه بۆ
 سهر لایه‌ک له لاکانی بنکه‌که‌ی ده‌گیشریت.

(لَيْلَةُ عَامِدَةَ): شه‌ویکی دریز.

(الْعُمْدَةُ (ج) عُمْد): ۱- پشتیوان/ پالپشت/

جیی بروا ۲ نه‌وه‌ی که پالی پیوه دمدریت.

(«أَنْتَ عُمْدَتُنَا فِي الشَّدَائِدِ»): تۆ له ته‌نگانه‌دا

پالپشت و پشتیوانمانیت/ جیی بروای نیمه‌یت

۲- پیشه‌نگی له‌شکر.

(الْعُمْدَ وَالْعُمْدَانِي): گهنجی به‌توانا و ههرمتی

لاوی.

(الْعِمَاد (ج) عَمَد وَعُمْد): ۱- پالنگه/ نه‌وه‌ی

(پالی پیوه دمدریت/ پشتی پیده‌به‌سرتیت)

۲- نیرا و فرستاده‌ی سوپا.

الْعِمَاد الْوَاحِدَةَ عِمَادَةً: باله‌خانه‌ی بلند.

(أَهْلُ الْعِمَاد): خاوه‌ن باله‌خانه‌ی بلندو

به‌رزه‌کان.

(«فُلَانٌ طَوِيلُ الْعِمَادِ»): فیسار دیوه‌خانه‌که‌ی

ههمیشه کراوه‌ی میوانه.

(«هُوَ رَفِيعُ الْعِمَادِ»): نه‌و خانه‌دانه‌و پیاوی

گه‌ورمه‌یه.

(الْعُمُود (ج) أَعْمِدَةٌ وَعَمَدٌ وَعُمْدٌ): ۱- کۆله‌که‌/

ستوون/ پایه/ شه‌لانی ناسن که دمدریته ژیر

بنمیج ۲- سه‌ردار/ گه‌وره ۲- پاسپارده‌ی سوپا

۴- په‌نگیکه‌ خوینبه‌ری جگه‌ره ۵- به‌شی ههره

زۆری گووی و پیشه‌که‌ی.

(عَمَجٌ وَتَمَجَجٌ - السَّيْلُ أَوْ الْحَيَّةُ): لیشاومکه

یان ماره‌که به پیچاوپیچ رۆیشت/ خواروخیج

کشا.

عمد: ۱- (عَمَدٌ - السَّقْفَ عَمْدًا): له‌سهر کۆله‌که

بنمیچه‌که‌ی راگرت.

(عَمَدٌ - بِهْ عَمْدًا): پیی گرت/ پیوه‌ی لکاند/

نووساند.

(أَعْمَدٌ - الشَّيْءُ): کۆله‌که‌ی دابه ژیر شته‌که‌/

رایگرت/ به‌هۆیه‌وه و مستانی.

(إِعْتَمَدَ - الْحَائِطَ وَعَلَى الْحَائِطِ): پالی به

دیوارمه‌که‌وه دا.

(هُوَ وَاعْتَمَدَ عَلَيْهِ): پشتی پیبه‌ست و پالی

پیوه‌دا.

(«إِعْتَمَدَ لَيْلَتَهُ»): سواربوو به‌ شه‌و رۆیشت.

(إِنْعَمَدَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ بوو به‌ کۆله‌که‌و

راگرو پالپشت.

(«عَمَدُهُ فَانْعَمَدَ»): پشتیگرت/ رایگرت و

قایمبوو/ راگیرا.

(الْعَامِد (هـ): هو العمود الساقط من مركز

الضلع المنتظم على ضلع من اضلاعه):

ستوون جیگه‌وتی نه‌و ستوونه‌یه که له چه‌قی

چهند لایه‌کی رپکه‌وه بۆ سهر لایه‌ک له لاکانی

دمکیشریت.

(العامد ويقال له العلو المائل في الهرم

المنتظم): هو العمود الساقط من رأس الهرم

على ضلع من اضلاع قاعدته): ستوون و

(أَلْعَمُودُ أَوْ الْحَطُّ الْعَمُودِي) (هـ) ستونیکه که
لهسر هیلکیتر وستاو بیت به مهرجیک دوو
گۆشه یه کسان له هردوو لایهوه دروستکات.
(عَمُودُ الْبَطْنِ): پشت.

(ضَرْبُهُ عَلَى عَمُودِ بَطْنِهِ): کیشای به
پشتیدا.

(عَمُودُ الْمِيزَانِ): میلی ترازوو.

(عَمُودُ الصُّبْحِ): رووناکی بهیان.

(عَمُودُ النَّسَبِ): به ره چه لهك و پشتاوپشت
بچنهوه سر که سیک / سر باپیریک.

(إِسْتَقَامُوا عَلَى عَمُودِ رَأْيِهِمْ): لهسر رایهك
راگری بوون که جیبی پروایان بیت.

(أَهْلُ الْعَمُودِ وَأَهْلُ الْعُمْدِ): دموارنشین.

(أَلْعَمِيدُ): نه خوشیک که نه توانیت دابنیشیت
سه رین بدریته پال و ته نشتی.

(عَمِيدُ الْقَوْمِ (ج) عُمَدَاءُ): سه ردارو پشتیوانی
نه ته وه خویشگه.

(عَمِيدُ الْأَمْرِ): راگری کار.

(مُسْتَقِيمَانِ مُتَعَامِدَانِ) (هـ): دوو هیلکی
له سه ریهك ستوون که دوو گۆشه یه وستاو

دروستکه نه هریه که لهسر نه ویتر ستوونه.

(مُسْتَوِيَانِ مُتَعَامِدَانِ) (هـ): دوو رووی
له سه ریهك ستوون که گۆشه یه راوستاو

دروستکه نه.

۲- (عَمَدٌ - لِلشَّيْءِ وَإِلَى الشَّيْءِ عَمْدًا): به
حهزه وه بؤ شته که چوو / رووی تیکرد که

بیکات.

(إِلَى الرَّجْلِ): نیازی لای پیاومه کی بوو رووی
تیکرد / هزی دیدهنییکرد.

(تَعَمَّدَ - الْأَمْرَ): ویستی کارمه بکات.

(أَلْعَمْدُ) (مَصْ): به نارمزوو / به هومس /
به دل.

(فَعَلَهُ عَمْدًا وَعَنْ عَمْدٍ): به هومس / به
نارمزوو نهو کارمیکرد نهك به ههله یان به
ریکهوت.

(فَعَلَهُ عَمْدًا عَيْنٍ وَعَمْدًا عَلَى عَيْنٍ):
نه وهی به پروا له خویردنه وه کرد.

۳- (عَمَدٌ - الشَّيْءِ عَمْدًا): شته که ی خست.

(هُوَ الْمَرْضُ أَوْ الْأَمْرُ): نه خوشیه که یان
کارمه که شه که تیکرد / به کیخست و ژانی دایه.

(عَمِدٌ - فُلَانٌ عَمْدًا): ژانییکرد / نازاری
به یداکردو پیگه یشت.

(عَمَدَنِي الْأَمْرُ فَوَجِئْتُ): کارمه نازاری
دامی و (نازارم / ژانم) به یداکرد.

(أَلْعَمُودُ): جه خارداریکی زور / زور خمه تبار
۲ خمهت / داخ / جه خار.

(أَلْعَمِيدُ (ج) عُمَدَاءُ): ۱- په ژاره داگرتوو
سوئی له دل ۲- دلداریکی سه رلینشو اوو گرفتار /
شه یداو بینارامی نه وین.

(عَمِيدُ الْوَجْعِ): شوینی نازار / جیژان.

۴- (عَمَدٌ - هُ. عَمْدًا): به شیشی ناسن لییدا.

(عَمِدٌ - عَلَيْهِ. عَمْدًا): لییتوو ره بوو.

أَلْعَمُودَ (ج) أَعْمِدَةٌ وَعَمَدٌ وَعُمْدٌ عَمْدًا الْوَلَدُ):
زارۆلهكهی به ناوی به گاورکردن شت.

(تَعَمَّدَ وَاعْتَمَدَ): بانگی به گاورکردنی
به گویدا دراو پیی قایلبوو/ بوو به دیان.

(أَلْعِمَادُ): نهو کهسهیه که به ناوی گاورکردن
زارۆلهکه دمshots.

(أَلْعَمُودِيَّةُ): سهرمتای نیهینهکانی گاوریی و
دیانه نهویش شتنی مندال و هیتر به ناوو
به ناوی باوک و کورو گیانی پیروز. وشهکه
سریانیه یان تازمهگریه له تهرکردنهوه
هاتوو.

۶- (عَمَدٌ - الثرى. عَمْدًا): گلهکه/ خاکهکه
باران تهریکرد.

(عَمَدٌ - السيل): بهری لیشاومهکی بهست تا له
شوینیکدا گۆببیتهوه.

(أَلْعَمِدُ): شوینیک باران تهریکردیبت.
(هو عَمْدُ الثرى): نهو به خشندهی گهوره
خیرو چاکهیه/ زور چاکهخوزه.

۷- (عَمَدٌ - مِنْهُ. عَمْدًا): سهری لیسورما/ لیی
سهرسامبوو/ به لایهوه سهیر بوو.

(قَوْلُ أَبِي جَهْلٍ: أَعْمَدٌ مِنْ سَيْدٍ قَتَلَهُ قَوْمُهُ):
بهلامهوه سهیره، سهردارى خویشگهلیک/
نهتومهیک/ نهتومهکی بیکوریت.

الملحق:

عمد: (الإعتماد) (مص): ۱- پشتیبهستن/ پيدا
رپهرموون/ باومرپیکردن/ متمانهپیکردن

۲- بهگاور بوون/ قایلبووون به فهلهیی.

(الإعتماد على النفس): پشت به
خۆبهستن و بروابهخۆکردن/ بهخۆدا
رپهرموون.

(الإعتماد (ج) إعتمادات): چهند پارمیهک
بۆ پرۆژمیهک یان کاریک و شتیکیتر تهرخان
دهکریت.

(إعتماد وارد في الميزانية): پارهی دهرامهت
که له بۆدجهدا تهرخان گرابیبت.

(إعتمادات إضافية): تهرخانکردنی پارمیت.
(فتح الإعتماد): کردنهوهی متمانه: نهومیه
که بانکیک بۆ کاریک پارمیهک بخاته ژیر
دهستهوهو به لینی نهوه بدات که لیی
راگیشریت.

(أوراق الإعتماد): نامه ی پرواپیکردن
نامهیهکی میریه که نوینهری رامیاری
ولاتیك، بالوینیک، پیشکشی سهروکی نهو
ولاته دمکات که دمیهویت تیایدا نوینهری
ولاتهکهیبیبت وهک به لگهی پیسپاردنی
کارهکی له لایهن ولاتهکهیهوه.

(أَلْعَمَدُ): برواپیکراو پشت پیبهستراو/
متمانهپیکراو.

(من مصدرٍ مُعْتَمَدٍ): له سههرچاومیهکی
بروابیکراوهوه.

(أَلْعَمَدُ): بهکارهینراوو پهیرهوگراو.

(التوقيت الصيفي مُعْتَمَدٌ في بلدانٍ كثيرة):

(أَعْمَرَ الْمَنْزِلَ): خانوومه‌گی ئاواکردو تیاپدا دانیشت.

(هـ الْمَكَانُ): شوینه‌که‌ی بی ئاواکرده‌وه/ وای له‌و کرد شوینه‌که ئاوابکاته‌وه.

(- الْأَرْضَ): زه‌ویه‌که‌ی بینی که ئاواپه.

(- عَلَيْهِ): ده‌وله‌مه‌ندیکرد/ دارایکرد.

(إِعْتَمَرَ - الْمَكَانَ): نیازی شوینه‌که‌ییکرد (سهردانیکرد/ سهری لیدا).

(«جاء فلان مُعْتَمِراً»): فیسار بو سهردان هات.

(«إِتَّخَذْنَا نَادِيًا نَعْتَمِرُهُ»): یانه‌یه‌کمان بی‌کهننا تیاپدا دانیشتین ئاوامانکرده‌وه.

(إِسْتَعْمَرَهُ فِي الْمَكَانِ): وایلیکرد شوینه‌که ئاوابکاته‌وه/ تیاپدا دانیشت.

(«إِسْتَعْمَرَ اللَّهُ عِبَادَهُ فِي الْأَرْضِ»): خودا له به‌نده‌کانی خو‌ی خواست که زه‌وی ئاوابکه‌نه‌وه‌و تیاپدا برئین و دانیشن.

(- ت دَوْلَةٌ بِلَادٍ غَيْرِهَا. إِسْتَعْمَارًا): ده‌وه‌له‌تیک ولاتیکی تری داگیرکردو له‌ رووی ئابووری و

رامیارپیه‌وه خستیه ژیر ده‌ستی خو‌یه‌وه.

(مُسْتَعْمَرَةٌ (ج) مُسْتَعْمَرَاتٍ): ولاتی داگیرکراو.

(مُسْتَعْمِرٌ (ج) مُسْتَعْمِرُونَ): داگیرکهری ولاتانیتر.

(العامر (فا) (ج) عَمَار (م) عامرة (ج) عوامر): ئاواکه‌ره‌وه‌و دانیشته‌ی خانوومه‌که.

(مَكَانٌ عامِرٌ): شوینیکی ئاوا.

کات دیاریکردنی کاتی هاوینه: له‌ گه‌لێک ولاتدا په‌په‌رو دمکریت.

(الْعَتَمَدُ): بی‌ قایلبوو/ وه‌رگیراو/ جیی‌ بپروا.

(«خَبِيرٌ مُعْتَمِدٌ فِي الْحَاكِمِ»): بسپۆریک له‌ دادگاگاندا جیی‌ بپروا بی‌ت/ متمانهی بی‌بیکریت.

(الْعَتَمَدُ): بریکار که ده‌سه‌لاتی نه‌وه‌ی درابیتی که نه‌و کاره‌ی بی‌ی‌ سپردرا بیکات.

(الْعَتَمَدُ التجاري): بریکاری بازرگانیی و شت فرۆشتن.

عمر: (عَمَرَ - الدارَ عَمَرًا): خانوومه‌گی (دروستکرد/ سازاند).

(الْعِمَارَةُ): ته‌لار/ خانه‌ی گه‌وره‌و بلند.

(عَمَرَ - الْمَنْزِلَ بِأَهْلِهِ): خانوومه‌که به‌ خاووخیزانه‌که. به‌ خاومنه‌ی ئاوابوومه‌وه.

(- الْمَنْزِلَ): خانوومه‌گی ئاواکرده‌وه/ ناومدان کرده‌وه‌و تیاپدا دانیشت و ژیا.

(- اللَّهُ مَنْزِلَهُ عِمَارَةً): خودا ماله‌که‌ی ئاواو پر له‌ خیزان کرد.

(- الرَّجُلُ بَيْتَهُ عُمُورًا عِمَارَةً وَعُمُرَانًا): بیاومه‌که له‌ خانوومه‌گیدا مایه‌وه‌و ئاوابکرده‌وه.

(عَمَرَ وَعَمَرَ وَعَمَرَ - الْمَالُ عِمَارَةً): داراگه‌ی په‌ره‌یسه‌ندو زۆر بوو.

(عَمَرَ - الْمَنْزِلَ): خانوومه‌گی ئاواکرد/ ناومدان کرده‌وه.

(- النَّوْبُ): به‌رگه‌که‌ی چاک چنی یان رست.

(مَعْمُور): ناواو تیداژیاوو دانیشتوو.
 («تَرَكَتُهُمْ عَامِرِينَ بِمَكَانٍ كَذَا»):
 به جیمه‌یشتن لهو شوینه‌دا دانیشتیوون
 کۆبووبوونه‌وه.
 (عَوَامِرُ الْبَيْوت): ماره‌گانی خانوو.
 (عَامِرٌ وَعَامِرَةٌ): ماریکی ناو خانوو.
 (الْعُمَرَةُ (ج) عُمَرٌ وَعُمَرَاتُ): رووکردنه
 شوینیکی ئاواو/ ناومدانو بۆجوونی.
 (الْعُمَرَةُ شِرْعاً): به پیی شهرع چهند
 کردیه‌کی تایبه‌تییه‌و پییده‌لین چه‌جه
 بچکۆله. کرده‌کانیش نیجرامبه‌ستن و
 سوورانه‌وه به دهوری کابه‌داو له نیوان سه‌هاو
 مه‌رودا هاتن و چوون و سه‌رتاشین.
 (الْعُمَرَان): خانوو/ خانه/ ناومدانیی.
 ناومدان‌کردنه‌وه‌و هه‌لسان و دروست‌کردنی
 خانه‌ی زۆرو شارو دیهاتو خه‌لك تیدا
 دانیشتن و پیشکه‌وتنی له رووی کشتوکال و
 پیشه‌سازی و کاروباری زۆروه‌وه بیت.
 (الْعِمَارَةُ): ۱- گهره‌کی گه‌وره ۲- خیل ۳- به‌شیکی
 که‌شتیگه‌لی جه‌نگ که بیکه‌وومین.
 (الْعِمَارَةُ) (مص): ۱- خانه‌سازی و هو‌ی
 ناوا‌کردنه‌وه‌ی شوینه‌که ۲- هه‌لبژاردنه‌وه
 تایبه‌تی خیله‌که.
 (الْعِمَارَةُ): کریی نه‌و کریکاره‌ی که ته‌لاره‌که/
 خانوو‌که دروست‌ده‌کات.
 (الْعِمَارُ): ناواو کاریکی زۆر چابوک/ زۆر ناومدان.

الْعِمَارُ: جنۆکه‌گانی ناو خانوو.
 (عَامِر): جنۆکه‌یه‌کی ناو خانوو.
 (مَكَانٌ عَمِيرٌ): شوینیکی ئاواو پر له ناومدانی و
 خه‌لك.
 (تَوْبٌ عَمِيرٌ): به‌رگیکی سفت که زۆر دره‌نگ
 بدییت.
 (الْعَمِيرَةُ (ج) عَمَائِرُ): ۱- لکیکی گه‌وره‌ی خیل
 که بتوانییت به ته‌نها بژی ۲- گه‌لێک کووره‌ی
 هه‌نگ که بیکه‌وه‌ بن.
 (الْإِسْتِعْمَارُ) (مص): داگیرکردن و ده‌ست به
 سه‌رداگرتنی ولاتیکی یان به‌شیکی.
 (الْعَمَرُ): هه‌وارگه‌یه‌کی گه‌وره که خه‌لكیکی
 زۆری تیدا‌بییت و ئاوو له‌وه‌ریکی زۆری
 هه‌بییت.
 (الْعِمَارِي (ج) مِعْمَارِيَّةٌ): خانه‌ساز/ به‌نا.
 (الْأَسْتِعْمَارَةُ): ولات یان شوینی داگیر‌کراوو
 ده‌سته‌سه‌رداگیراو له لایهن ده‌وله‌تیکی
 داگیر‌کهره‌وه.
 ۲- (عَمَرَ - هُ اللّٰهُ عَمَرًا): خودا هیشتیه‌وه‌و
 ته‌مه‌نی دریز‌کرد.
 (-تَهُ كَذَا. عُمُورًا وَعِمَارَةً عُمَرَانًا): کردم
 به‌ه‌ی نه‌و به‌ دریزایی ته‌مه‌نی یان هی
 ته‌مه‌نم.
 (عَمَرَ وَعَمِرَ. عُمَرًا وَعَمْرًا وَعِمَارَةً وَعَمْرًا
 وَعَمْرًا وَعِمَارَةً): زۆر ژیا/ ته‌مه‌نی زۆر دریز
 بوو.

من.
 ۳- (عَمَرَ- رَبَّهُ. عَمَرًا وَعَمَارَةً): ۱- خودای
 خوی په‌رست ۲- کارگوزاری‌یکرد / خزمه‌تی
 رپی خودای‌یکرد ۳- نویژی کردو رپژوو‌یگرت.
 (أَلْعَمَرُ (ج) أَعْمَارُ): ناین.
 (لَعَمْرِي): به ناینم.
 («لَعَمْرُ اللَّهِ وَعَمَرَ اللَّهُ»): به ناینی خودا.
 («عَمَرَ اللَّهُ مَا فَعَلْتُ كَذَا»): به ناینی خودا،
 نه‌وم نه‌کردووه.
 (أَلْعُمُرُ): ۱- مزگه‌وت ۲- کلنسه‌ی دیان و
 که‌نیشته‌ی جووله‌گان (خانه‌ی خودا).
 (أَلْعَمَرُ) (مص): ناین.
 (أَلْعَمَارُ): قایم‌پروا. زور به‌دین.
 ۴- (أَعْتَمَرَ- الرَّجُلُ): می‌زهری به‌ست /
 سه‌روبه‌ستی به‌ست.
 (أَلْعَمَرُ): سه‌رپوش که نافرته‌ی سه‌ربه‌ست /
 مه‌ستور، به‌سه‌ر سه‌ریدا ده‌دات.
 (أَلْعَمْرَةَ): هه‌رچی له‌سه‌ر بنریت / به‌سه‌روه
 بیه‌س‌تریت وه‌ک می‌زهر سه‌روبه‌ستی تاج و
 کلاوو شتیت.
 (أَلْعَمَارَةَ) (مص): هه‌رچی له‌سه‌ر بنریت
 وه‌ک می‌زهر سه‌روبه‌ستی تاج و شتیت.
 ۵- (أَلْعَمَرُ (ج) عُمُورُ): گوشتی نیوان
 دانه‌گان.
 (أَلْعَمْرَانُ): دوونالوو‌ه‌که‌ی ناو قورگ.
 (أَلْعَمْرُ): گوشتی نیوان دانه‌گان.

(عَمَرَ- هُ أَرْضًا): زه‌ویه‌که‌ی به‌ دریژایی
 ته‌مه‌نی کردی به‌ هی نه‌و.
 (عَمَرَ- الرَّجُلُ): ته‌مه‌نی زور بوو / زور ژیا.
 (- هُ اللَّهُ): خودا هیشتیه‌وه / ته‌مه‌نی
 دریژ‌کرد.
 («أَعْمَرُكَ اللَّهُ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا»): بو‌خاتری
 خوداو ته‌مه‌نت نه‌وه بکه.
 (أَعْمَرَ- هُ أَرْضًا): زه‌ویه‌که‌ی دایه‌ به‌ دریژایی
 ته‌مه‌نی له‌لایبیت.
 (أَلْعَمَرُ (ج) أَعْمَارُ): ته‌مه‌ن / ژیان.
 (أَلْعَمْرُ وَالْعُمُرُ): ژیان یان دریژایی ته‌مه‌ن
 لای پیشینان / لای نه‌وان ته‌مه‌ن چل سال به
 ته‌مه‌ن دادهنرا.
 (أَلْعَمَارُ): ۱- ریحانه‌و هه‌موو رووه‌کیکی
 بو‌نخوش که گوژی خواردنه‌ومیان پی
 دمر‌ازاندمنوه ۲- سلاو.
 (أَلْعَمَارَةَ): چه‌یگه رووه‌کیکی بو‌نخوش وه‌ک
 ریحانه‌ که سلاو‌یان پی له (شا) ده‌کردو
 ده‌یانوت: خودا ته‌مه‌نت دریژ‌بکات.
 (أَلْعَمَارُ): ۱- که‌سیکه که تا دهمریت فه‌رمان به
 چاکه بکات و ری له خراپه بگریت ۲- مرؤفی
 به چاکه ناوبراو / پیاوباش.
 (أَلْعُمْرِي): نه‌ومیه یه‌کیک شتیکت بداتن که
 به‌ دریژایی ته‌مه‌نی نه‌و یان تو لاتبیت.
 («أَعْمَرْتَهُ الدَّارَ الْعُمْرِي»): خانوو‌ه‌که‌م دایه
 تیایدا بیت به‌ دریژایی ته‌مه‌نی نه‌و یان هی

(عُمَرُ): ناوی عومەر.

(أَلْعَمْرَانُ): ئه‌بۆبه‌کرو عومەر.

(عَمْرُو ج) عَمْرُون وَعَمْرُ وَعُمُور: ناوی
عه‌مرو، ناوی که‌سیکه.

(أُمُّ عَمْرُ ح): که‌متیار.

(أَبُو عَمْرَةَ): برسیتی و نابووتیی.

(أَلْعَامِر ح): به‌چکه که‌متیار.

(أُمُّ عَامِر ح): که‌متیار.

(أَلْعَمَارَةَ): پارچه‌یه‌کی رهنگینه‌که به‌ ده‌وارو
یان چه‌ترموه دهرویت.

(أَلْعَمَار): سه‌رمه‌ندیکی ناغر له‌ فه‌سه‌کردندا.

(أَلْيَعْمُور ج) يَعَامِر ح: ۱-کار / کاروژله
۲- (ح) به‌رخ.

۶- (أَلْعَمْرُوط ج) عَمَارِطُ وَعَمَارِيطُ
وَعَمَارِطَةَ): ۱- دز ۲- دیو.

(أَلْعَمْرُط): ۱- لاوی جابوک و سووکه‌له ۲- بویر /
نازا ۳ زۆرزان و فیلاوی.

الملحق:

عمر: (أَلْعَمُورَةَ): گیتی.

(«فِي كُلِّ أَنْحَاءِ الْعُمُورَةِ»): له‌ هه‌موو لایه‌کی
گیتیدا.

عمس: (عَمَسَ - الْكِتَابُ): نووسینه‌که سه‌رپایه‌وه.

(-الْأَمْرَ): خۆی له‌ کاره‌که لادا وتی نایزانم
که‌ ده‌شیزانی.

(عَمَسَ وَأَعَمَسَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی شارده‌وه.

(عَمَسَ وَعَمَسَ - الْيَوْمَ): عَمَسًا وَعَمَسًا وَعُمُوسًا

وَعَمَاسَةً): رۆژمه‌که تاریک و ناخۆشبوو.

(عَامَسَ - هـ. مُعَامَسَةً): ۱- نیه‌نیه‌که‌ی خۆی

بیوت ۲- به‌ چرپه‌ فه‌سه‌ی له‌ گه‌ل کرد، / چرپاندی
به‌ گویتیدا ۳- ناچه‌زیی و دوژمنایه‌تیه‌که‌ی

خۆی دهرنه‌پری و شارده‌وه.

(تَعَامَسَ): خۆی لئ گیلکرد / خۆی لئ بیاناگا
کرد.

(-عَنَهُ): خۆی لئ لادا وای پیشاندا که
نایزانیت.

(«تَعَامَسَ عَلَيَّ فُلَانٌ»): وای پیشاندا که

نایزانیت و به‌ جیه‌یه‌شتم و گومانم لیه‌پیدا
کرد.

(أَلْعَمَسُ وَالْعَمِيسُ): کاریکه سه‌روبه‌ری
دهرناکریت و رووی له‌ کوپیه / نادیاره.

(حَرْبٌ عَمِيسُ): جه‌نگیکی سه‌خته‌و نه‌نجامی
دیارنیه.

(أَلْعَمَاسُ): کاریکه نه‌نجام نادیار / نازانریت
رووه کوپیه.

(أَلْعَمَاس ج) عُمَسَ وَعُمَسَ): شیریه
زه‌برو زه‌نگ.

(أَلْعَمَاسُ): زۆرزانیه به‌ فیل.

(يَوْمٌ عَمَاسُ): رۆژیکی سه‌خت.

(حَرْبٌ عَمَاسُ): شه‌ریکی توندو سه‌خت.

(لَيْلٌ عَمَاسُ): شه‌وه‌زه‌نگ / شه‌ویکی زۆر
تاریک و نه‌موسته‌جاو.

(أَلْعَمُوسُ): سه‌روده‌ری دیار نییه کاریکه

ناموسی (شکاندو ناپروویبردو پایه مالکرد).
 عمق: ١- (عَمَقَ تِ البِنْرِ وَنَحَوْهَا): چالومه که
 قوولبوو.
 (عَمِيقَةَ (ج) عَمَائِقِ): قوول.
 عَمِيقَ (عامیة): قوولبوو.
 (عَمِيقَ وَغَمِيقَةَ): قوول.
 (عَمَقَ وَغَمَقَ المَكانَ أَو الطَرِيقُ. عُمَقًا
 وَغَمَاقَةً): شوینه که یان ریگه که دوورو دریزو
 کراوه بوو.
 (عَمِيقَ (ج) عَمِيقَ وَغَمَقَ وَغَمَاقَ): ری یان
 شوینی دوورو دریزو کراوه.
 (عَمَقَ وَأَعَمَقَ وَأَعَمَّقَ- البِنْرِ): (چالومه کی/
 بیرمه کی) قوولکرد.
 («عَمَقَ النِّظَرَ فِي الأُمُورِ»): سهرنجیکی
 قوولی له کارمه که دا/ کارمه کی ژیرموژوور کرد
 تا تییبیگات.
 (تَعَمَّقَ- فِي الأَمْرِ): سهرنجیکی تهواوی له
 کارمه که داو لییکوولییه وه/ جووه بنج و بناوانی
 کارمه.
 (- فِي كَلَامِهِ): وردو قوول و به سهرنج
 قسه کانیکردو دوا.
 (أَعَمَّقَ وَالْعُمُقَ (ج) أَعَمَاقَ): ١- قوولایی بنی/
 بیخی چالوو ری فراوانی ناو شاخ و قوولایی
 بنی دۆل و له و بابه تانه ٢- نه مسهرو نه وسه ری
 بیابانیکی وشکی بیئاو.
 (العُمُقَ (ج) أَعَمَاقَ): (قوولی/ بنی/ بیخی)

نه وسه ری نه زانریت و دمگاته گووی و گوپوه
 ده چیت.
 (أَلْعَامِسُ): کار نالوؤزیک وه ک نه زان.
 (أَمْرٌ مُعَمَّسٌ): کاریکی سهخت و گران.
 عَمَشَ: (عَمَشَ- هُ. عَمَشًا): بیناگایانه پیدایا
 کیشا.
 (- الوَلَدَ): خه تهنه یکرد.
 (عَمَشَ- فِيهِ الكَلَامُ. عَمَشًا): هسه که کاری
 تیکرد.
 (- تَ عَيْنُهُ): چاوی کز بوو هه همیشه هیش
 ناویدمکرد.
 (أَعْمَشَ (م) عَمَشَاءَ (ج) عُمَشَ): چاوگزی
 چاو ناوکردوو.
 (عَمَشَ- هُ اللهُ): خودا کزیمی و ناوکردنی چاوی
 لابر دو خوشیکرده وه.
 (تَعَامَشَ- عَنِ الشَّيْءِ): خوی له شته که لاداو
 گیلکرد.
 (إِسْتَعْمَشَ- هُ): به گه و جیدانا.
 (أَلْعَمَشُوشَ (ج) عَمَاشِيشَ): هیشووپه کی
 لیخوراو.
 (عَزْمُوشَ أَو عَمَلُوشَ) (عامیة): هیشوووی
 لیخوراو.
 الملحق:
 عمص: (أَلْعَمَاصُ): رپیوقی چاو.
 (وَعَرَبِيَّةُ الرَّمَصِ وَالغَمَصِ): رپیوقی چاو.
 عَمَطَ: (عَمَطَ وَأَعْتَمَطَ- عَرَضَهُ عَمَطًا):

چالآو بیابانی بیناوو دۆل و هیتری لهو بابته.

(الْعَمَقَةُ): خَلْتَهُ رِوْنِي بِنِي هَيْزَه يَان قَاب.
(رَجُلٌ عَمَقِيٌّ الْكَلَامِ): بِيَاوِيكِي قَسَه قوول و پر واتايه.

۲- (الْعَمَقُ): مافو شایانی و مرگرتن.

(لَهُ فِيهِ عَمَقٌ): لهوودا مافی ههیه و شایانی و مرگرتنیشیه تی.

عمل ۱- (عَمَلٌ عَمَلًا): دروستیکردو و وستایی تیدا کرد.

(- لَأَمِيرٍ عَلَى الْبِلَادِ): کارگوزاری میر بوو له ولاتدا.

(- عَلَى الصَّدَقَةِ): پارهی زمکاتی کۆکرده وه.

(عَمَلٌ هُ): سهروؤکایه تی کردنی کاری دایه و کریی کارمهکی دایه.

(- هُ عَلَى الْبَلَدِ): کردی به کارگوزار یان سهرداری شارمهکه.

(«عَمَلٌ فَلَانٌ عَلَيْهِم»): فیسار کرا به سهرداری و

کاربه دهست و به ریومه بیان.

(عَامَلٌ هُ مُعَامَلَةٌ): هه لسوکه وتی له گه لدا کرد /

رهفتاری له گه لدا کرد ۲- سهو دای شتی لیکرد.

(أَعْمَلَ هُ): کاری (پیسپارد / پیکرد).

(- الْآلَةُ أَوِ الرَّأْيِ): کاری به نامیرمهکه یان به بۆچوونه که کرد.

(- الرَّجُلُ): کریی (کارمهکی / کریکاربیه کهی) دایه.

(تَعَمَّلَ لِكَذَا): نهوهی گرته نهستوی خوی /

کاریکی گرته نهستوی که بیکات.

(- مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ أَوْ فِي حَاجَتِهِ): له بهرنه و

یان بۆ پیویستی و نهجامدانی کاری نه و رهنجاو کۆشیکرد.

(تَعَامَلَ - الْقَوْمُ): خویشگه له گه ل

یه گدا ۱- کاریانکرد ۲- سهرو دایانکرد

۳- هه لسوکه وتیانکرد.

(إِعْتَمَلَ): ۱- له کارمه که دا چه واشه بوو / شپزه

بوو ۲- دموونی هه لچوو ۲- کاریکی کرد که

به یومندیی به خۆیه وه بوو / کاریکی بۆ خۆیکرد.

(إِسْتَعْمَلَ هُ): ۱- کردی به کریکاری خوی

۲- کاری پیکرد / کاری خوی پیسپارد.

(- الْآلَةُ): نامیرمهکی به کارهینا.

(- الثَّوْبُ): بهرگه کهی به کارهینا و که لکی

لیومرگرت.

(أُسْتَعْمَلَ - فُلَانٌ): فیسار کاریکی سولتانی

پیسپیردرا.

(الْعَمَلُ (مَص) (ج) أَعْمَالُ): کارکردن /

فرمان و نهجامدانی.

(الْعَمَلُ وَالْعَامِلِيَّةُ (ج) أَعْمَالُ): کار / رهنج /

نیش / فرمان.

(أَعْمَالُ الْبَلَدِ): نهو شوینهی سهر به

ولاته که یه و ده خریته سهر ولاته که یان

شارمهکه.

(الْعَمَالَةُ وَالْعَمَالَةُ وَالْعَمَالَةُ): كَرِي كَرِي كَرِي و بهری رنجی رنجدمری.

(الْعَمُولَةُ) (عامية): مزمار / قومسیون نهو پارمیهی که بازرگانیک له بازرگانیکتر یان په کیکیتری و مرده گریت بهرام بهر ساخر دونه و مو فروشتنی شتیکی نهو.

(الْعَمُول): خاومن پیشه / خاومنگار. که پیوهی راهاتیبت و قالی نهو کاره بیټ.

(الْعَمِيل (ج) عَمَلَاء (ت): که سیکه که شتی بیبفروشیت یان لیی بکریت / مامیل ۲- نوینهری بازرگان له شوینیکدا.

(الْعَمَل (ج) مَعَامِل): کارخانه / کارگه.

(الْعَمَالَات): دستووری شهرع دهر باره ی کاروباری جیهان / دنیا که مروف پیوهی خهریکه بیټ و هک کرین و فروشتن و سه و داو مامه له و لهو بابه تانه.

(الْعَمُول) (ط): حه لوائیه که له ناردی گهنم و روئن و شه کر پارچه پارچه دهگریت و له قالب دهریټ و دمبریټریټ.

(مَعْمُولَة): دانه په که پارچه په که لهو حه لوائیه.

(الْمُسْتَعْمَل) (مفع): به کارهینراو.

(حَبْلٌ مُسْتَعْمَلٌ): گوریسیکی یان په تیکی به کارهینراو.

(الْيَعْمَل وَالْيَعْمَلَة (ج) يَعْمَل وَيَعْمَلَات): حوشترو میحوشتری فیره کارو کاروان.

(الْعَمَل): کار کرده / خاومنگار / خاومنیپیشه.

(الْعَمَلَة): میی وشه ی (الْعَمَل): نهو کاره ی که کرابیټ / نه انجامدرا بیټ.

(الْعَمَلَة): جاریک کار کردن.

(الْعَمَلَة): ۱- دهسته ی کار کردن ۲- نهویه (که کراوه / به نه انجام گه په نراوه).

(الْعَمَلَة وَالْعَمَلَة): کری کار کردن.

(الْعَمَلَة): پاره / دراو (عامیه).

(فَلَان رَدِيءُ الْعَمَلَة) (عامية): پاره پیسه چونکه نهو پارمیهی که له سه ریته تی دهیخوات نایداته وه.

(الْعَامِل (فا) (ج) عَمَالٌ وَعَامِلُونَ وَعَمَلَةٌ): ۱- پاله / کریکار (نهوهی به دهست کار دهکات) رنجدمر. خاومن پیشه، خانه ساز هتد ۲- سه رکار / نهوهی سه رپهرشتی سامان و کارو خانوو به رهو مولکی په کیکیتر دهکات و بو ی به ریټوه دهبات ۳- سه روک و الوی و کار به دهست و سه ردار / فه رماندار.

(الْعَامِلَة (ج) عَامِلَاتٌ وَعَوَامِلٌ): میی وشه ی (الْعَامِل).

(الْعَوَامِل): ۱- قاجه کان / پیکان ۲- گاو و لآخیر که جووتی پیدمگهن و ناوی پیدهینن و خه له ی پیده کوتن.

(الْعَمَال (م) عَمَالَة): رنجدمریکی نازا که زور کاربکات.

(الْعَمَالَة): کریکاری / رنجدمریی.

ته‌واوانه‌یه که نه‌نجامیک بگه‌یه‌نیت.
 («عَمَلِيَّةٌ مَالِيَّةٌ»): کۆکردمیه‌کی دارایی.
 («عَمَلِيَّةٌ عَسْكَرِيَّةٌ»): کۆکردمیه‌کی
 سه‌ربازی.
 («الْعَمَلِيَّةُ الْجِرَاحِيَّةُ»): کۆکردمیه‌کی
 نه‌شته‌رگه‌ریی نه‌و کرده نه‌شته‌رگه‌رییه
 که پزیشکیک بۆ نه‌خویشکی ده‌کات بۆ
 چارسه‌رگردنی نه‌خویشیه‌که‌ی.

الملحق:

عَمَلِقُ: أَلْعِمْلَاقُ (ج) عَمَالِقَةٌ: مرؤقی
 چه‌ته‌ول/ دریزئی (زمب‌ه‌لاح/ که‌ته). به
 خوازیش به‌گاردیت بۆ په‌کیک له‌ بواریکدا
 له‌ هه‌مووان دمرکه‌وتوتوتری بیت.
 («إِنَّهُ عِمْلَاقٌ فِي السِّيَاسَةِ»): چه‌ته‌ولیکه‌ له
 رامیاریدا واتا زۆر سه‌رکه‌وتوو و له‌ پېشه‌و له
 هه‌مووان به‌دهسه‌لاتره.

عَمَنُ: (عَمَنَ وَعَمِنَ - بِالْمَكَانِ. عَمْنَا): له
 شوینه‌که‌دا نیشه‌نیبوو.

(عَمَّنَ وَأَعَمَّنَ - الرَّجُلُ): مانه‌وه‌ی له
 شوینه‌که‌دا دریزه‌ی کیشا.

(الْعَمُونَ (ج) عَمَنُ): نیشه‌نی.
 عمه: (عَمَّةٌ وَتَعَامَهُ عَمَّاهُ وَعَمَّوْهَا وَعَمَّوْهِيَّةٌ
 وَعَمَّاهَانَا): ۱- له‌ ریکه‌که‌یدا یان له‌ کاره‌که‌یدا
 سه‌ری لیتیکچوو/ چه‌واشه‌ بوو ۲- گومرا بوو.
 (عَمَّةٌ (ج) عَمَّوْنٌ وَعَامَةٌ (ج) عَمَّةٌ): ۱- برئی
 هه‌له‌کردوو چه‌واشه‌ بوو ۲- گومرا بوو.

۲- (عَمِلَ - تِ الْكَلِمَةِ فِي الْكَلِمَةِ): وشه‌که
 کاریکرده سه‌ر وشه‌یه‌کیت له‌ شیته‌لدا
 کارتیکردنه‌که‌ی دمرکه‌وت.

(أَعْمَلَ الْكَلِمَةَ فِي الْكَلِمَةِ): وای له‌ وشه‌که‌ کرد
 که‌کار بکاته سه‌ر وشه‌یه‌کیترو له‌ شیته‌لدا
 دمرکه‌ویت.

(الْعَامِلُ عِنْدَ النَّحَاةِ): لای ریزمانزانه‌کان
 کارتیکه‌ره نه‌وه‌ی که‌ پبویسته له‌ شیته‌لدا
 به‌ دوایی وشه‌که‌وه‌ بزوین دمرکه‌ویت و مکو
 له‌ وشه‌کانی (قَامَ الْوَلَدُ) دمرده‌که‌ویت/
 نه‌و وشه‌یه‌ یان پېشه‌یه‌ که‌ کار ده‌کاته سه‌ر
 بزوینی وشه‌که‌ی دوای خو‌ی.

(الْعَامِلُ بِالْتَّمَّاسِ) (ك): کارای یاریده‌دمر (ك)
 ماده‌یه‌که‌ بریکی که‌می دمرکیته سه‌ر ماده
 کیمیاییه‌ کارلیکردمه‌که‌ که‌ دمبیته‌ هو‌ی گۆرانی
 خیرایی کارلیکی کیمیاییه‌که‌ به‌بئی نه‌وه‌ی نه‌و
 بره‌ کیمیاییه‌ خو‌ی لئی کاربکریت.

۳- (عَمِلَ - الْبَرْقُ عَمَلًا): برووسکه‌که
 به‌رده‌وام بوو.

(بَرَقَ عَمِلٌ): هه‌وره‌ برووسکه‌ی سه‌رومر.

۴- (أَعْمَلَ - الرَّمْحُ): داری نیزه‌ بینوکه‌که‌ی و هساند.
 (عَامِلٌ وَعَامِلَةُ الرَّمْحِ): داری نیزمه‌که‌ که‌ له
 سه‌روو نووکه‌که‌یه‌ومیه.

۵- (الْعَمَلَةُ): ناپاکیی و دزی.
 الملحق:

عمل: (الْعَمَلِيَّةُ): کۆکرده نه‌و کۆمه‌له‌ کرده

عَمَهُ. عَمَّاهُ وَعُمُوها وَعَمُوهُيَّةٌ وَعَمَّانَا):

١- رِيّی ههله کرد/ چهواشه بوو ٢- گومرا بوو.

(عَمَهُ- الْمَكَانُ. عَمَّاهُ): شوینهکه نادیار بوو

نه نیشانهیهك نه نالایهك هه بوو شوینهکه دیاریکات.

(أَعَمَّهُ (م) عَمَّاهُ (ج) عُمَهُ): شوینیکی

نادیار.

(عَمَّهُ- فِي ظُلْمِ فُلَانٍ): کویرانهو نارها

بییهلگه ستمی له فیسار کرد.

(الْعَمَهُ) (مَص): ١- سهرگهردانبوون

٢- گومرا بوون کویربوونی دلو دموون و میسک.

عمی: ١- (عَمِي. عَمِي): ١- تهواو کویربوو/

نابینا بوو ٢- دلی رهشبوو/ رووناکیی دلی نهماو تینهگه یشتوو نهفامبوو.

(-عَنِ الشَّيْءِ وَعِنْدَهُ): پهی به شتهکه نهبردو

بوئی نهچوو.

(-عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارهکی لیچهواشه بوو.

(عَمِيَتِ الْأَخْبَارُ عَنِ فُلَانٍ): ههوالهکانی

لیشاردرایهوهو نهیگه یشتی.

(-عَمَائِيَّةٌ): ١- کهلله رهقیی کرد ٢- گومرای ههواو

ههوسبوو.

(عَمِي- السَّحَابُ. عَمِيًا): ههورهکه دایکرده

باران.

(-الْوَجْ): شهپولهکان کهفیان فریدایه کهنار.

(-فُلَانٌ): فیسار له گهرمترین کاتدا هات.

(عَمَى أَعْمَى- الرَّجُلُ. تَعَمِيَّةٌ): ایپاومهکی

کویر کرد ٢ به کویری زانی به کویری دی.

(عَمَى- الْمَعْنَى): واتاکهکی (ونکرد/ شاردهوه).

(تَعَامَى): خوی کویر پیشاندا/ به درؤ خوی کویر کرد.

(تَعَمَّى. تَعَمِيًا): کویر بوو/ نابینا بوو.

(الْعَامِيَّ): کهسیکه ری دهرنهکات.

(الْعَامِيَّةُ): گرینوک/ هه میسه چاو به

فرمیسک.

(الْعَمَاءُ): ههوری بهرز یان ههوری چری به

باران.

(مَكَانٌ عَمِيٌّ): کویره شوین/ شوینیکی که

ریگهکی تیدا دهرنه کریت.

(الْعَمِي (ج) عَمُون (م) عَمِيَّة (ج) عَمِيَات):

کویر/ نابینا.

(«رَجُلٌ عَمِي الْقَلْبِ»): ایپاویکه دلی بو شت

ناچیت/ تینهگه یشتوو/ نادانه/ دلکویره.

(الْأَعْمَى (م) عَمِيَاء (ج) عَمِي وَعَمِيَان وَأَعْمَاء

وَعُمَاءة): ١- کویر/ نابینا ٢- تینهگه یشتوو/

نهفام/ کویر دل.

(مَأَعْمَاءُ): نای که تینهگه یشتوووهو کویر دله

نهمه بو گومرا دموتریت نهک بو کویری

چاو.

(مَكَانٌ أَعْمَى): کویره شوین شوینیکی ری

تیدا دهرناکریت و بیوا تیایدا گومدهییت.

(الْأَعْمِيَانُ): لافاوو ناگر (چونکه نهگهر

روویاندا هیج شوینیک ناهیلنه وه و خویان
 وهك كویر له هیج لایهك لانادم).
 (الْعَمِيَّةُ وَالْعَمَايَةُ وَالْعَمَاءَةُ): ۱-خودانه دمست
 ههواو هه موس و گو مپابوون ۲-كه لله ره قی /
 لاساری.
 (الْعَمِيَّةُ): ۱-شوین ههواو هه موسكه وتن و
 گو مپابوون ۲-كه لله ره قی كردن / لاساری.
 (الْعَمِيَّةُ): ۱-گو مپابوون له ریلادان ۲-فی /
 ترزلی / غه رابوون / له خۆبایبوون.
 (الْعَمِيَّةُ (ج) الْعَامِي): شوینی نه زانراو /
 نه دوزراوه.
 (الْعَمَى (مفع) مِنَ الْكَلَامِ): ناخوتنی و اتا
 ون / مه تهل / نادیار.
 ۲- (إِعْتَمَى - الشَّيْءَ. إِعْتِمَاءً): شته كه ی
 هه لبراردو بو یجوو / نیازیبوو.
 عن: (عَنْ): ۱-پیتی لادانه له عه ره بیداو
 بهم و اتایانه دیت: (الْجَاوِزَةُ): ۱-لیتیپه رین و
 خۆلادان.
 (تَرَحَّلَ عَنْ مَكَانٍ فِيهِ ضَيْمٌ): له شوینیک
 تیپه ره و برۆ كه زۆرداری تیدابیت.
 ۲- (الْبَدَلُ): له بری: لا تُجْزَى نَفْسٌ عَنْ
 نَفْسٍ شَيْئًا): كه سیک له بری كه سیکتر سزا
 و مرناگریت.
 ۲- (الْتَعْلِيلُ): هۆپیشاندان.
 (مَفَاعَلٌ إِلَّا عَنِ اضْطِرَارٍ): نه وه ی نه ده كرد
 له ناچاریدا نه بیت.

۴- (بَعْدَ): پاش / له پاش.
 (عَنْ قَلِيلٍ تَرَى): پاش تۆزیکتر دمیبینیت.
 ۵- (الْأَسْتِعْلَاءُ = مِنْ): له
 أَحَبَبْتُ الْإِحْسَانَ إِلَى الْفُقَرَاءِ عَنْ كَثْرَةِ
 الصَّلَاةِ): خیر كردنم به هه ژاران له نویری
 زۆرم پینخۆشتر بوو.
 ۶- (مِرَادِفَةُ الْبَاءِ): هاو و اتای (ب).
 (مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى): به نارمزوو و
 هه موس ناهه رمویت.
 ۲- (عَنْ اسْمٍ بِمَعْنَى جَانِبٍ وَيَدْخُلُهَا حِينَئِذٍ
 حَرْفُ جَرٍ مِنْ): پیتی (جَر) (عَنْ) كه
 (مِنْ) ی جووه سه ره و اتای له ته نشت دیت.
 (جَلَسَ مِنْ عَنِ يَسَارِ الْخَلِيفَةِ): له ته نشتی
 چه پی خه لیفه وه دانیش.
 عَنْ: ۱- (عَنْ - لَهُ الشَّيْءُ عَنَّا وَعِنَّا وَعُنُونَا):
 شتیک هاته بهرده می و ری لیگرت.
 (- عَنْ الشَّيْءِ): خۆی له شته كه لادا / رووی له
 شته كه و مرگپرا.
 (- فُلَانًا): جینیوی به فیساردا.
 (- اللِّجَامُ): قایشی بو لفاومه كرد / هه وساری
 بو كرد / جهلوی بو كرد.
 (- الْفَرَسُ): هه وساره كه ی / جهلوه كه ی
 نه سه به كه ی راکیشاو راپگرت.
 (عَنْ اللِّجَامِ): قایشی و هه وساری بو لفاومه
 كرد، جهلوی بو كرد.
 (عَنْ - هُ مُعَانَةٌ وَعِنَانًا): به ره له ستیکرد.

(أَعْنَنَّ - اللَّجَامُ): (ههوساری / جلهوی / رشمه‌ی) بؤ لغاومکه کرد.

(-الْفَرَسَ): چاره‌ویکیه به ههوساره‌که راگرت.

(إِعْتَنَنَّ - لَهُ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی بؤ دمرکه‌وتو به‌ری ریگه‌ی لیگرت.

(أَلَعَانُ) (فا): ۱- (په‌ت / گوریس) ی دریز ۲- هه‌وری به‌ری ناسمان گرتوو.

(أَلَعَانَةُ): ۱- می‌ی وشه‌ی (أَلَعَانُ) ۲- هه‌ور.

(أَلَعَنَّ): دمرکه‌وتنو به‌ری لیگرتن.

(أَلَعْنَةُ (ج) عُنَنَّ): ۱- په‌ت / گوریس ۲- گه‌وری حوش‌ترو نه‌سپ که به ته‌خته‌و دار

دروست‌بکریت.

(أَلَعَّانُ): هه‌ور.

(عَنَّانٌ - الدَّارِ): ته‌نشتی خانوو.

(الْعَنَّانَةُ): هه‌ور.

(عَنَّانُ السَّمَاءِ): قوولایی ناسمان / گه‌ر ته‌ماشای بکه‌یت.

(أَلَعَّانُ) (مص): دمرکه‌وتنو.

(- (ج) أَعْنَنَ وَعُنَنَّ): قایشی لغاو / جله‌و / هه‌وسار (بؤیه‌و ناون‌راوه‌ چونکه‌ ناپه‌لیت

ولاخه‌که‌ سه‌رپنجی بکات):

(ذَلَّ عَنَّانُهُ): ملیدا / سه‌ری شوژ‌کرد.

(هُمَا يَجْرِيَانِ فِي عَنَّانٍ): به‌ پئی جله‌ویک دمرؤن واتا له‌ چاکه‌و پیاومتی یان شتیردا

یه‌کسانن.

(هُوَ قَصِيرُ الْعَنَّانِ): که‌مچاکه‌یه / که‌مفه‌ره.

(رَجُلٌ طَوِيلُ الْعَنَّانِ): پیاویکه

خیره‌ومه‌نده‌و خانه‌دان و جوامیره.

(رَجُلٌ أَبِي الْعَنَّانِ): پیاویکی قیرس‌جمه‌یه /

لاساره / ملنه‌دمره.

(«إِمْتَلَأْ عَنَّانَهُ»): نه‌وپه‌ری ره‌نجیدا.

(«جَرَى الْفَرَسُ عَنَّانًا»): نه‌سبه‌که‌ سووریک

غاریکرد.

(«كَبَا الْفَرَسُ فِي عَنَّانِهِ»): له‌ سوورمه‌کیدا

هه‌لنووت و دواکه‌وت.

(«أَرَّخَ مِنْ عَنَّانِهِ»): جله‌وی بؤ شلبکه.

(شَرَكَةُ الْعَنَّانِ): هاوبه‌شیه‌کی دووکه‌سه‌ که

له‌سه‌ر نه‌وه‌ ری‌کبه‌ون که‌ هه‌ریه‌که‌یان شتیک

له‌ داراکه‌ی بخاته‌ هاوبه‌شیه‌وه‌و داراکه‌یتریان

بؤ خویان بمینیته‌وه.

(«عَنَّانَاكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا»): نه‌وپه‌ری کوشش‌و

رمنج‌و نامانجت نه‌وه‌ بیت که‌ نه‌وه‌ بکه‌یت.

(أَلَعَّانُ): هه‌میشه‌ پیشکه‌وتوو.

(أَلَعَّانُ): نه‌ملاولای دره‌خت.

(أَعَنَّانُ السَّمَاءِ): نه‌ملاولای ناسمان.

(أَلْعَنَّ (م) مَعْنَةٌ): ۱- هه‌لمه‌ته‌ کاسه / که‌سیکه

که‌ له‌ خویه‌وه‌و له‌ شتیکدا هه‌لبداتن که‌

به‌یومندیی به‌وه‌وه‌ نه‌بیت ۲- وتاریبیز.

(أَلْعَنَّونَ): شیت / تیکچوو.

۲- (عَنَّ وَعَنَّ - الْكِتَابِ. عَنَّا وَعَنَّا وَعُنُونًا):

پیشه‌کیی کتیه‌که‌ی نویسی.

«عَنْبُ الْكُتَابِ»): ناو نیشانم بۆ کتیبه‌که‌ی نووسی.

۳- (الْعُنَّةُ (ج) عُنُن): سیپا که مهنجه‌لی له‌سه‌ر دادمنین/ نه‌وه‌ی مهنجه‌لی له‌سه‌ر دادمنین.

۴- (عَنْعُنْ. عَنَّعَنَّةً): له قسه‌که‌یدا (ئه) به (ع) دهردمبیریت. ئه‌م جووره گۆرینی دهنگی بیته له (بنی تَمِيم) دا هه‌بوو دمیانونت: (يُعْجِبُنِي عَنِ تَفْعَل) له بری (أَنْ تَفْعَل) له هی رهنسه خه‌لکه‌که‌یشدا هه‌یه ده‌ئین: (عَنْ الْمَرِيضِ) له بری: (أَنَّ الْمَرِيضُ): واته نه‌خۆشه‌که نالاندی **الْعَنِين = الأنین: ناله.**

(-عَنْعَنَ - الراوي): گێرهرموکه له گێرانه‌وه‌ی قسه‌کاندا ده‌ئیت: (روي فلان عن فلان عن فلان عن فلان): هیسار کهس له‌وموه له‌وموه له‌وموه. واتا (عَنْ) زۆر ده‌ئیته‌وه.

عنب: ۱- (عَنْب - الكرم): میوه‌که تریگرت. (العنب) (ز): به‌ری میو که پینگه‌یشت یان سببی یان رهنس یان ئال ده‌بیست که به‌ته‌ری ده‌خوریت یان دمکریت به‌شهراب و ترشیات و هه‌ندیك مرمباو یان وشکده‌کریته‌وه ده‌بیته میژو ده‌خوریت.

(عَنْبُ الثَّلَبِ) (ن): رهنزه.

(عَنْبُ الْحَيَّةِ): تری مارانه‌وه‌ی روومکیکی گیاییه له شوینه به‌یارمکاندا دهرۆیت و له‌ناو دارستاندا گوله‌که‌ی شیوه هینشووه سببی مه‌یله‌و سه‌وزهو که‌لکی پزیشکی هه‌یه.

(عَنْبُ الدُّبِ): تری ورچه روومکیکه له ناوچه شۆزه‌مکاته‌کاندا دهرۆیت مازوو ده‌گریت بۆ خۆشکردنی بیسته‌و دژی سکچوون به‌کاردیت به‌رمکه‌ی رهنسه یان سوروه له تری ده‌جیت و ورج ده‌مخوات.

(الْعَنْبِيَّةُ) (ز): تریۆکه به‌ریکی گۆشتینه دهم ناکاته‌وه ناوکی گه‌وره‌ی تیدا نییه تۆوی وردی تیدا به‌هه‌ك تری و کشمیش.

(الْعَنْبِيَّةُ) (ن): تری شینکه دهمه‌نیکیکه به‌رمکه‌ی وه‌ك دهنکه ترییه‌کی بچووک وایه رهنسه‌که‌ی رهنس و مه‌یله‌و شینه‌و تامی خۆشه له بیسه‌لانه‌کانی ئه‌وروپا و ئه‌مه‌ریکا‌دا هه‌یه له ولاتانی ناومندو درمیای سببی ناومر‌استدا نییه.

(الْعُنَابُ: الواحِدَةُ عُنَابَةٌ): دره‌ختیکه درکاوی له کۆمه‌له‌ی گۆیژه به‌رمکه‌ی وه‌ك هی زمیتونه باشرینیان سوروه شیرینه‌که‌یه‌تی. ده‌خوریت و بۆ دهرمانیش به‌کاردیت له خۆره‌لاتی ناومر‌استدا ده‌جینریت و له دهرمه‌وه‌ی خۆره‌لاتیش دهرۆینریت.

(الْعُنَابُ): تریفرۆش.

۲- (الْعُنَابُ وَالْأَعْنَبُ): لووتزل/ لووتن.

۲- (عَنْبَر - الشيء): به‌هه‌نهر بۆنی شته‌که‌ی خۆشکرد.

(الْعَنْبَرُ): ۱- بۆنیکی خۆشه / شابۆن ۲- (ن) زمعه‌فران.

(الْعَنْبَرُ (ج) عَنَابِرُ): ۱- عه‌ماری دانه‌ویله
 ۲- (ح) نه‌هه‌نگیکه که درنژییه‌گه‌ی له‌وانه‌یه
 بگاته (۶۰) پی‌و سه‌ری زور گه‌ورمیه‌و دانداره
 به پیچه‌وانه‌ی نه‌هه‌نگی (بال) ه.
 (عَنْبِرُ الشَّاءِ وَعَنْبِرُهُ): نه‌وپه‌ری سه‌ختیی‌و
 سو‌له‌ی زستان.
 (الْعَنْبِرِيُّ): خواردنه‌وه‌ی / شه‌ریه‌تی بو‌نی
 خو‌ش‌دراو / عه‌نبه‌راوی.
 عنت: ۱- (عَنْتَ. عَنْتَا): ۱- که‌وته ته‌نگانه‌و
 نارده‌حه‌تییه‌وه / تووشی گیرمه‌و کی‌شمه
 بوو ۲- (گرفتاری / گیروده‌ی) سه‌ختیی‌وو /
 فه‌وتانبوو.
 (عَنْتَ-ه): ناچارو گیروده‌ی کاریکی‌و
 گرانیکرد که پییه‌لنه‌ستیت‌و به‌رگه‌ی
 نه‌گریت.
 (- فِي الْجَبَلِ): سه‌رکه‌وته سه‌ر شاخه‌که.
 (أَعْنَتَ- الرَّابِئُ الدَّابَّةَ): سوارمه‌که وا خراب
 و‌لا‌خه‌که‌ی شه‌که‌تکرد که به‌رگه‌ی نه‌گریت.
 (- الرَّجُلُ): پیاومه‌که‌ی به‌ فه‌تارمتیکی‌و ادادا
 که به‌رگه‌ی نه‌گریت‌و به‌ فه‌وتانیدا.
 (تَعْنَتَ-ه): ۱- تووشی نازاریکرد / سزای
 بینووشی ۲- ویستی زه‌بوون‌و په‌ریشانی بکات.
 (- الرَّجُلَ وَعَلَيْهِ فِي السُّؤَالِ): ویستی
 به‌ پرسیاری گران گیزی بکات‌و سه‌ری
 لیبسی‌نینت.
 (الْعُنُوتُ): گردیک که سه‌رکه‌وتنی گرانیبت.

(الْمُتَعَنَّتْ): رقاوی / لاسار / هیرسیجه.
 (إِرْضَاءُ الْمُتَعَنَّتِ صَعْبٌ): قایلکردنی مروقی
 رقاوی / هیرسیجه، گرانه.
 ۲- (عَنْتَ. عَنْتَا): تووشی گونا‌ه‌بوو.
 (- الشَّيْءُ): شته‌که (گه‌نبوو / تیکچوو).
 (- الْعَظْمُ): نیسقانه په‌یوم‌تسبووه‌که دووباره
 شلبوو شکایه‌وه.
 (عَنْتَ): نیسقانی په‌یوم‌تسبووی دووباره
 شکاوه.
 (عَنْتَ- الشَّيْءُ الْعَظْمَ الْمَجْبُورَ): شته‌که به‌ر
 نیسقانه په‌یوم‌سته‌که که‌وت‌و شکان‌دی‌وه.
 (أَعْنَتَ- الْجَابِرُ الْكَسِيرَ): نیسکگره‌وه‌که
 نه‌یتوانی باش نیسقانه‌که بگریته‌وه‌و
 په‌یوم‌ست بکاته‌وه نیسقانه‌که خراب‌تر بوو.
 ۲- (عَنْتَرَ. عَنْتَرَةٌ): له جه‌نگدا نازا بوو.
 (- هُ بِالرِّمْحِ): نیزه‌ی پیدا‌کرد.
 (- الْعَنْتَرُ): میسه سه‌وزمه‌که ویزه‌ویزیکرد.
 (الْعَنْتَرُ وَالْعَنْتَرُ وَالْعَنْتَرُ) (ح): میس‌یان
 میسی سه‌وز.
 (عَنْتَرَةٌ) (ح): میسیکی سه‌وز.
 (عَنْتَرَةٌ الْعَبْسِيَّ): پاله‌وانی پیش نیسلام
 به‌ ناوی نه‌و میسه‌وه ناون‌راوه‌و په‌کیکه له
 خاومن (مُعَلَّقَات) و کراوه به‌ نمونه‌ی هیزو
 نازایه‌تی‌و ره‌وشته‌رزیی.
 عنت: (الْعَنْثَةُ وَالْعَنْثَةُ وَالْعَنْثَةُ) (ج) عِنَاثُ
 وَالْعَنْثُوتُ وَالْعَنْثُوتُ (ج) أَلْعَانِي: گیای وشکی

رَهْه و مَبِو به تايبه تي رزيوو كوَن.
 عَنج: ۱- (عَنجَ وَعَنَجَ- الشَّيْءَ. عُنْجًا):
 شته كه ي راکيشا/ به کيشکرد.
 (-الدُّلُو): دُولکه که ي به پَه تِيک له بنيه وه
 فاي مکرد.
 (أَلْعِنَاج (ج) أَعْنَجَةٌ وَعُنْجُ): ا- انازاري
 بربر شه ي پشت ۲- پَه تِيکه به بنی و داميني
 دُولکه گه وره که وه فاي م دَم کَرِيت.
 ۲- (عُنْجَر. عُنْجَرَةٌ): لَج و لَيُو هه لَکِپَر ايه وه و
 هاوار يکرد/ دهنگی پي کرد.
 عُنْد: ۱- (عُنْد- عَن أَصْحَابِهِ عُنُودًا):
 له گوزره که دا هاوړيکانی به جِيه يَشْت و
 رِيه کي تری گرت ه بمر يان لِييان دواکه وت.
 (عُنْدَ وَعُنْدَ وَعُنْدَ- عَن الطَّرِيقِ أَوْ
 الْقَصْدِ. عُنُودًا): له رِيگه که يان نياز مکه ي
 پيچي کرده وه/ لايدا.
 (-الرُّجُلُ): له رَاسْتِي و هه ق لايدا هه رچه نده
 دميشيزانی گامه يه.
 (عُنِيد (ج) عُنْدُ): له رَاسْتِي و هه ق لادمر.
 (-العِرْقُ): خويَني دهماری به ريوو
 نه وه ستايه وه.
 (عَانِد- هُ. مُعَانِدَةٌ وَعِنَادًا): رَه ره به رايه تي
 له گه لدا کردو لِييجيا بو وه مو به ره ه لست ي کرد.
 (أَعْنَدَ- فُلَانًا): به ره ه لست ي فيسار ي کرد.
 (-العِرْقُ): دهمار مکه خويَني له به ر رُو يَشْت و
 نه گير سا يه وه. يه وه.

(تَعَانَدَ- القَوْمُ): سه رسه ختيان له گه ل
 يه مکردو به ره ه لست ي يه گيان کرد.
 (اِسْتَعْنَدَ- الفَرَسُ): نِه سپه که سه ر کيش ي کردو
 جله و گير نه بوو سواره که ي هه لگرت.
 (- هُ القَيُّءُ): هِي لَنج و رشانه وه به سه ري دا زال
 يوو و رشا يه وه.
 (أَلْعَانِدُ (فا) (ج) عُنْدُ وَعَوَانِدُ): لاسار/
 قيرسيجه/ سه رسه سخت/ له نامانج لادمر.
 (دَمُ عَانِدُ): خويَني کي نه وه ستاو.
 («طَعَنَهُ طَعْنًا عَانِدًا»): به رَاسْتِي و چه پدا
 پيايدا کردو لِييدا.
 (أَلْعُنْدُ وَالْعِنْدُ وَالْعُنْدُ): لا/ که نار.
 (أَلْعُنْدُ): ته نشت.
 («هُوَ يَمْشِي وَسَطًا لَا عُنْدًا»): نه و له
 ناوهراس ته وه دهرات نه که له (ته نشته وه/
 له لاوه).
 (أَلْعِنَادِيُّ): شو يَنکه و تووي رِيه وي عِنَادِي/
 سه هه ندمي.
 (أَلْعِنَادِيَّةُ أَوْ الْمِثَالِيَّةُ): سه هه ندمي/
 سه رسه ختي/ رِيه وي نه وان ه يه که به رويان
 به رَاسْتِي شته کان نييه و ده لِيَن نه وه
 سه و داو نه ندي شه و خه يالن و وه ک نيگار و
 وي نه ي سه ر ناوون و زانياري ه ي به رچاو گرتنه
 (نايدياليسمه)/ هِي نانه به رچاوه.
 (أَلْعُنُودُ (ج) عُنْدُ): له نامانج و نياز لادمر/
 لاسار/ قيرسيجه.

(سَحَابَةٌ عَنُودٌ): هه‌و‌ر‌ت‌ي‌ک‌ه لاساره له باران بارين ناو‌ه‌س‌ت‌ي‌ت و لاناچ‌ي‌ت.

(عَقَبَةٌ عَنُودٌ): (کۆس‌ي‌ي‌ک‌ي / ناسته‌نگ‌ي‌ک‌ي / ته‌گه‌رميه‌ک‌ي) سه‌خت.

(رَجُلٌ عَنُودٌ): پياو‌ي‌ک‌ي سه‌هن‌دميه / لاساره / فيرس‌ي‌چمه‌به / سه‌سه‌خته / کارکرديه به ته‌نيا، نايه‌و‌ي‌ت که‌س‌ي له‌گه‌لدا بي‌ت.

۲- (عَانِدٌ - الشَّيْءُ. مُعَانِدَةٌ وَعِنَادًا): به شته‌که‌وه لکاو لي‌ينه‌بو‌وه.

(- الرَّجُلُ): وه‌ک پياوه‌که‌ي‌کرد.

(إِسْتَعْنَدَ - فُلَانًا): نيازي فيساري‌کرد.

۳- (عِنْدٌ): ۱- (بُو شَوِين) له / لا .

(وَقَفْتُ عِنْدَ الْبَابِ): (لا‌ي / له‌لا‌ي) دمرگاوه و‌ه‌ستام ۲- (بُو کات): له کات.

(سَافَرْتُ عِنْدَ مَغِيبِ الشَّمْسِ): له کاتي خۆر‌ئاو‌ابو‌وندا گوزار‌م‌کرد (هه‌ميشه بو‌ ئاو‌لفرمان و کاته يان (م‌ن‌)‌ي ده‌چ‌ي‌ته پ‌يش.

(«أَتَيْتُ مِنْ عِنْدِهِ»): له‌لا‌ي نه‌وه‌وه هاتم.

پ‌شه خه‌ل‌که‌که ده‌ل‌ين: («ذَهَبْتُ إِلَى عِنْدِهِ»): راستيه‌که‌ي نه‌وميه بلي‌يت.

(ذَهَبْتُ إِلَيْهِ): چووم بو‌ لا‌ي.

(أَلْعِنْدُ): دل و شتي به‌چ‌ين.

۴- (عِنْدَرٌ - الْمَطَرُ): باران توندي‌کرد.

۵- (عِنْدَلٌ - الْهَزَارُ. عِنْدَلَةٌ): بلبه‌که خو‌يندي.

(الْعِنْدَلِيْبُ (ج) عِنَادِلُ (ح): بلبل بالنده‌يه‌ک‌ي بچووک‌ي ده‌نگ‌خۆشه.

۶- (الْعَنْدَمُ = دَمُ الْأَخْوِين = أَلْبَقَمُ): دره‌خت‌ي نه‌ژديها دره‌خت‌ي‌ک‌ي درکاوييه له دارمه‌ک‌ي ر‌م‌نگ‌ده‌گير‌يت.

ع‌ن‌ز: ۱- (عَنْزَهُ عَنْزًا): به نه‌قيزه تي‌وه‌ي‌ژم‌ند / نه‌قيزه‌ي پ‌يدا‌کرد.

(الْعَنْزَةُ (ج) عَنْزٌ وَعَنْزَاتُ): نه‌قيزه. دارده‌س‌ت‌ي‌که بزمار‌ي‌ک به خوارمه‌که‌يه‌تي.

(عَنْزَةُ الْفَأْسِ): ده‌م‌ي ته‌ور.

(الْعَنْزُورُ وَالْعَنْيَزُ): تووش‌بو‌وي (وه‌يه‌ک / به‌لا‌يه‌ک).

۲- (عَنْزٌ وَاعْتَنَزَ وَاسْتَعْنَزَ - عَنْهُ. عَنْزًا): خۆ‌ي لي‌لاداو به‌لا‌يه‌ک‌دا داپه‌ري.

(أَعْنَزَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ي (خوارکرديه / لارکرديه / لادا).

(تَعَنْزٌ): له خه‌ل‌ک دوور‌که‌وته‌وه‌مو ته‌ري‌ک‌بو‌و.

۲- (الْعَنْزُ (ج) عِنَازٌ وَاعْنَزُ وَعُنُوزُ (ح): ۱- بزن ۲- (ح) مي‌چ‌ي‌ر‌گ و مي‌واشه و مي‌ناس‌ک و بزنه‌ک‌ي‌وي.

(الْعَنْزَةُ (ح): بزن.

۴- (الْعَنْزُوقَةُ) (عند العامة): چه‌ر خوفه‌له‌ک / جو‌لانه / دي‌لاني.

ع‌ن‌س: ۱- (عَنْسٌ - الْعُودُ عَنَسًا): چيوه‌که‌ي نوشتانه‌وه‌مو خواري‌کرديه‌وه.

(أَعْنَسَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ي گۆري.

(«فُلَانٌ لَمْ تَعْنَسْ أَوْ لَمْ تَعْنَسِ السَّنُّ وَجْهَهُ»):

فيسار ته‌مه‌ن به روويه‌وه ديار نيه‌وه نه‌ي‌گۆري‌وه.

(-الشَّيْبُ وَجْهَهُ): بیریتی رووی تیکداو بیوهی دیاره/ رووی گۆریوه.

۲- (عَنْسَ تِ الْجَارِيَةِ عُنُوساً وَعِنَاساً): کچهکه به کچینی له مالی باوکیدا مایه ووه شووینه کرد.

(عَانِس (ج) عَوَانِس وَعُنَس وَعُنَس وَعُنُوس): کچی شوونه کردوو/ قهیره کچ.

(عَنْس - الرَّجُلُ): بیاوهکه بیر بوو رتی نههینا/ بهرهبه نیی مایه ووه.

(عَانِس): بیاوی رهبن.

(عَنْس تِ الْجَارِيَةِ - عُنُوساً وَعِنَاساً): کچهکه همر شووینه کرد.

(عَنْس - تِ الْجَارِيَةِ): کچهکه بوو به قهیره کچ و همر شووینه کرد.

(عَنْس - الْجَارِيَةِ أَهْلِهَا): که سوکاری کچهکه کچهکه یان به کچی هیشته ووه به شوویان نه دا.

(مُعَنْسَةٌ (ج) مُعَنْسَاتٍ وَمَعَانِس): کچی به شوونه دراو قهیره کچ.

(عُنَسٌ وَأَعْنَسَ - تِ الْجَارِيَةِ): کچهکه به میرد نه دراو به کچی هیلرایه ووه.

۲- (عَنْس - عِنَاساً): همر ساته ساتیک ته ماشای ناوینهی کرد.

(الْعِنَاس (ج) عُنَس): ناوینه.

۴- (الْعَنْس (ج) عِنَاسٌ وَعُنُوسٌ) (ح): ۱- دال ۲- میجوشتری بههیز.

عَنْس: (عَنْس - الْعُودَ. عُنْشاً): چپوهکهی چه ماندموه.

(-الرَّجُلُ): بیاوهکهی ههراسانکردو توورمیکرد. (عَانَس - هُ مَعَانَسَةٌ وَعِنَاساً): ۱- له جهنگدا دستیکرده ملی و باوهشی پیداکرد ۲- شانازیان به یهک کرد.

(تَعْنَس - الْمَالُ): به هه موو جوړیک و له هه موو لایهک سامانی گرد کرده ووه/ پیکیه وونا.

(تَعَانَسَا): دستیان کرده ملی یهک.

(إِعْتَنَسَ - هُ): ۱- له جهنگدا باوهشی پیداکردو دمستی کرده ملی ۲- سته می لیکرد.

(الْأَعْنَس): مروقی شه شپه نهجه.

عنص: ۱- (الْعُنْصُرُ وَالْعُنْصُرُ (ج) عَنَاصِرُ): ۱- توخم/ رهگمز/ نهژاد/ رهمن/ بنه رمت/ ریشه/ بنه چه.

(«أَنَّهُ لَكَرِيمُ الْعُنْصُرِ»): نهژادپاکه و به رهمنه ۲- خانه دانی و گه وره می باوو بایر

۲- بهر و شوخواستی ۴- پیدایستی مزورزان و بهفرت و فیل ۶ ماده ۷- ته نی ساده.

(الْعُنْصُرُ الْكَهْرِبَائِي) (ف): نه نامی کارمبایی (شانه یان پیل) دینه مؤیه کی کارمباییه

که تهزو و مهکی له کار لیکردنی کیمیا بیه ووه سه رچاوه دهگریت وهک نهوانه ی به کار دیت له لایتی کارمبایی دهست و رادیوی ترانستهرو کاتر میرو موبایل.

(العناصر عند القدماء كانت اربعة) توخمهکان

لهلای پيشينان جواربون: ناگرو ههواو ناوو
خاڪ/ خَوْل دَمِشوتَرِيْت (أَلْأَسْطَقِسَّات)
و(العُنْصُرِي): مادمنچينهبيهكان بنهجهيي/
توخمي/ ريشهيي.

(جِسْمُ عُنْصُرِي): تهنیکی ساده.

(العُنْصُرِي): رَمگهزپهَرست/ رَمگهزخواز.

(أَلْعُنْصُرِيَّة): رَمگهزخوازي/ رَمگهزپهَرستي/
(راسيسم).

(عَيْدُ العُنْصُرَةِ): جهژنی يادی جوونی

گیانی پیروز بۆ ناو لاشه‌ی قوتابیه‌کانی

هه‌زرفتی عیسا که پاش په‌نجارۆژ دواي

جهژنی هوربانی گاورمکان ده‌بیئت ۲ له‌لای

جووله‌که‌کان جهژنی یادگاری هاتنه‌خوارموه‌ی

شه‌رعه‌تی ئایینی جووله‌که له توری سینادا

(وشه‌که جووله‌کانه‌یه واتا‌که‌ی کۆبوونه‌وه

یان نه‌نجومه‌ن ده‌گه‌یه‌نیئت).

۲- (العُنْصَل) (ن): پيازه مارانه/ هوراله جوژه

گوئیکه له کۆمه‌له‌ی زه‌مه‌به‌قه. له نه‌وروپاو

ناسیاو نه‌فه‌ریقادا ده‌رویت له‌وانه عونسولی

ده‌ریایی که پيازمه‌کانی هه‌لاوساوه گووله‌کانی

سه‌پیه له ولاتانی لیواری ده‌ریای ناومراستو

خوارووی نه‌فه‌ریقادا زۆره. هه‌ندیك كه‌لكی

پزیشکی هه‌یه.

۲- (العُنْصُوةُ والعُنْصُوةُ والعُنْصُوةُ والعُنْصُوةُ)

والعِنْصَاةُ (ج) عِنَاصُ): نه‌وه‌ی که‌مو بلاوبیئت.

له گیاو تووکی سه‌رو شیتیر که بلاوبیئت واتا

ته‌نکبیئت.

عَنْظَ: ۱- (العُنْظَبُ والعُنْظَبَانُ والعُنْظُوبُ

والأَنْثَى عُنْظُوبَةٌ): جوژه کولله‌یه‌ک.

۲- (عَنْظَى - به): ۱- گالته‌ی پیکرد ۲- قسه‌ی

ناشیرینی پیوتو جینیوی پێدا.

(أَلْعُنْظُوان): ۱- ده‌مپیس‌ی/ جینیوفرۆش/

سه‌رسه‌ری و داوینپیس ۲- (ن) ترشوکه.

(أَلْعُنْظُوانَةُ (ج) عُنْظُوانَاتُ واحِدَةُ العُنْظُوان)

(ح): کولله‌ی می.

(أَلْعُنْظِيَان): زمانپیس‌ی به‌درموشت/ سه‌رسه‌ری.

عَنْفَ: (عَنْفَ - بِالرَّجُلِ وَعَلَيْهِ. عِنْفًا

وَعِنْفَةً): به‌زمیی پێدانه‌هاته‌وه‌وه له‌گه‌لیدا

(توندوتیژ بوو/ ره‌قبوو).

(عَنْفَ): توندوتیژ ره‌قو بیبه‌زمیی (ج)

(عَنْفَ).

(عَنْفَ - هُ): ۱- ره‌قو بیبه‌زمیانه له‌گه‌لیدا

جوولایه‌وه ۲- خراب سه‌رزمنشتیکرد ۳- ته‌شه‌ری

لیداو گله‌یی لیکرد.

(أَعْنَفَ - الأَمْرُ): کارمه‌کی سه‌رسه‌ختانه‌و به

ره‌قه‌وه کرد.

(هـ): توندوتیژ له‌گه‌لیدا جوولایه‌وه.

(إِعْتَنَفَ - الأَمْرُ): توندوتیژ ده‌ستی دایه

کارمه‌که.

(أَلْعُنْفُ والعُنْفُ والعِنْفُ): ۱- زمبروزمنگ/

بیبه‌زمیی ۲- توندوتیژی ۳- سه‌ختیی و

دل‌ره‌قی/ شیتگیری.

(الْأَعْنَفُ): ١- توندوتیژتر ٢- دلرہقت. بیبہزمیتر.
(عُنْفُوَانُ الشَّبَابِ وَعُنْفُوَةٌ): ہمرمتی لایوی و
ہیزو گوری.

(عُنْفُوَانُ الخَمْرِ): تیژی مہی و گہرمی
گرتنی.

(الْحِنْسُ العَنِيفُ): رگہزی توندوتیژ/
نیدیومہ بؤ رگہزی پیاو (بہرامبہرگہی).
(الجنس اللطيف): نیدیومہ بؤ رگہزی
(ثن).

(الْعَنْفَةُ): ہوکاری توندو تیژی و رقیی و
بیبہزمی.

٢- (اعْتَنَفَ - الشيء): گہرم و گور دستی بہ
کارمکہ کرد.

(الْعَنْفَةُ والعَنْفَةُ): سہرمتا و گہرم و گوری
دستیکردن.

٢- (اعْتَنَفَ - المجلس): لہ کورمکہ لایداو بؤ
شوینیکیتر جوو.

٤- (تَعَنَّفَ): ١- چہرداومری / بیجہیایی و
لہ خوہاییبوونی نواندو جرپنیکرد ٢- خوئی
ہہلکیشاو شتی وایوت کہ نہییوو.

(عَنْفَصَ) (عامية): فشوہوریکردو خوئی
نواند / خوئی بہ زل پیشاندا.

(مُعَنْفَصَ) (عامية): فشہگہری خوہزلزان.
٥- (الْعَنْفَقَةُ (ج) عَنَاقِقُ): گہندہمووی نیوان

لیوو چہناگہ.
عُنُقُ: ١- (عُنُقٌ - عُنُقًا): ملی دریژ بوو.

(أَعْنَقُ): ملدیریژ.

(عُنُقٌ - هُ): ملیگرت.

(- طَلَعَ النخْلُ): تۆودانی خورماکہ دریژ بوو.

(- عَلَيْهِ): بہسہردا رۆیشتو سہریکہوت.

(عَانَقَ - هُ مُعَانَقَةً وَعِنَاقًا): دمستی

کردہ ملی و باومشی پیداگردو بہ سنگی
خوہیومینوووساند.

(أَعْنَقَ الكَلْبُ): ملوانکہیہکی کردہ ملی
سہگہگہوہ.

(- الزرع): کشتہکہ بالاییکردو گولی دمرکرد.

(تَعَنَّقَ - اليربوعُ): گورہہلکہنہکہ ملی بہ

کونہگہیدا کرد.

(تَعَانَقَ - الرجلان): دووپیاومکہ دمستیان

کردہ ملی یہکتری.

(اعْتَنَقَ - الشيء): ١- بہتوندیی و راستی

شتہکہیگرت ٢- دمستی دایہ شتہکہ.

(- الرجلان): دمستیاندایہ گہردنی یہکتری لہ

شہردا یان لہ ہہلویست و کاتیتردا.

(أَعْنَقَ (ج) أَعْنَاقٌ = العُنُقُ) (ع ا): نیرہ

دمیشکریت بہ من / مل / گہردن.

(«كَانَ ذَلِكَ عَلَى عُنُقِ الدَّهْرِ»): ئەوہ لہ

کۆندا بوو.

(«لَهُ عُنُقٌ فِي الخَيْرِ»): لہ چاکہو خیردا

دمستیپیشکەریی ہہیہ.

(«هُمَ عُنُقٌ. إِلَيْكَ») ملیان بؤ لات دریژ

کردووہو بہ لای تۆدان و گویدہگرن و چاومرین و

گوپرایه‌ن.

أَلْعُنُقُ (- مِنْ النَّبَاتِ): ملی رووهك كه له
نیوان قه‌دو ره‌گدایه.

(عُنُقُ كُلِّ شَيْءٍ): سهرمتای / پیشه‌کیی هه‌موو
شتیک.

«مَاتَ فُلَانٌ فِي عُنُقِ الصَّيْفِ»: له سهرمتای
هاویندا مرد.

«وَقَدْ أَخَذَ بِعُنُقِ السِّتِينِ»: پیی ناومته
ته‌مه‌نی شه‌سته‌وه.

(أَلْعُنُقُ): سهرۆکه‌کان.

(أَلْعَانِقَاءُ): کونی گۆرپه‌لکه‌نه گهر ترسا ملی
بیدا دمکات.

(أَلْعِنَاقِيَّةُ) (ن): رَالُوكُ رووه‌کیکه له کۆمه‌له‌ی
رَالِه‌ه‌ گوله‌که‌ی جوانه‌و بنیه‌کن. جوړیکی
دمروینریت که که‌پروکه دمکات و گوله‌که‌ی
گه‌ورمه‌و شینه جوړیکتری گولی سبب و نال
ده‌گریت.

«الْأَعْنُقُ»: ملدریژ.

(أَلْعِنُقَاءُ) (ج) عُنُقُ: ۱- می‌ی وشه‌ی (الْأَعْنُقُ)
۲- سه‌ری گرد.

(هَضْبَةُ عِنُقَاءُ): بانیکی دریزی به‌رز.

(أَلْعُنُقِيُّقُ): ۱- ملۆکه / بچوو‌ککراوه‌ی مل
۲- چلۆکه‌یهك كه گولی پپوه بیت.

(العنق): ۱- مل ۲- ده‌ستله‌ملکه‌ر.

(أَلْعِنَاقُ) (ج) مَعَانِيْقُ: چاره‌ویی ملچاك و
جوان.

(أَلْعُنُقُ) (ج) مَعَانِيْقُ: زه‌ویی سه‌ختی به‌رز.
(رَجُلٌ مُعْنِقٌ): پیاویکی گه‌ردنبه‌رز/
ملدریژ.

(أَلْعِنَقَةُ): ملوانکه / گه‌ردانه.

۲- (عَانَقَتِ الْإِبِلُ مُعَانِقَةً وَعِنَاقًا):
حوشتره‌کانیان ملیان درپژکردو خیرا
رویشتن / خیرایانکرد.

(أَعْنَقَتِ الدَّابَّةُ): ولاحه‌که که‌وته غارو
هه‌نگاوی بلا‌ویناو ته‌کانیدا.

(-النجُمُ): نه‌ستیرمه‌که ونبوو / ناوابوو.

(-تِ الْبِلَادُ): ولاته‌که په‌لیهاویشته‌و دوور
بوو.

(أَلْعُنُقُ) (مص): ملدریژکردن واتا خیرا
رویشتن و غارکردن.

(أَلْعُنُقُ) (ج) مَعَانِيْقُ: په‌له‌کار / خیراکه‌ر/
غارده‌ر.

(أَلْعِنَاقُ) (ج) مَعَانِيْقُ: چاره‌ویی ملگرتووی
ملجوان و خیرا له غاردا.

۲- (أَعْنَقَتِ الرِّيحُ): با گه‌ردو توژی هه‌لداو
بلا وکرده‌وه.

۴- (أَلْعُنُقُ): کۆمه‌ل.

(العنناق): نه‌هامه‌تی و سه‌ره‌گردانیی و
سه‌رنه‌که‌وته‌ن ۲- وه‌ی / چورتوم / لیقه‌ومان.

(-) (ج) أَعْنَقُ وَعُنُقُ (ح): کاره‌می که
سالیکی ته‌واو نه‌کردبیت / گیسکه‌می.

(عِنَاقُ الْأَرْضِ) (ح): پشيله‌کیوی زیندموریکه

له كۆمهلهى پشيلهيه كه مېك له پشيلهى
مالى گهورمتره دوو چهپكه تووكى رمش به
گوپچكه كانيه وه يه و درنده يه كى راوكهره.
(العنافة): نه هامه تى و سه غله تى و سه رنه كه وتن و
داماوى.

(العنقاء): زورزان و بمفروفتيل.
(عَنْقَاءٌ مُّغْرِبٍ وَالْعَنْقَاءُ الْمَغْرِبِ وَالْمَغْرِبَةُ):
سيمرخ. بالندميه كى نه هسانه ييه بو فهوتان و
نه مانى شتيك و پو و چيوونه وهى دموتريت.
(«حَلَقَتْ بِهِ فِي الْجَوِّ عَنْقَاءٌ مُّغْرِبٍ»): سيمرخ
به ناسماندا بردى. و اتا فهوتان و نه ما.

۵- (عَنْقَشَ - بِالْشَيْءِ): خوى به شته كه وه
هه لواسى و پيوه ي بهند بوو / لكا.
(تَعَنْقَشَ - بِهِ): خوى بو لوولدا و پيوه توند
بوو.

عَنْك: ۱- (عَنْك - الرَّمْلُ عُنْكَا وَعُنُوكَا):
له كه به يه كدا چوو لوول و به رزبوومه رپى
بوو چوونى نه ما.

(عَنْيَك (ج) عُنْكَ): لى به يه كدا چوو
گردبووى بيدمرو.
(عَنْكَ الْبَابُ): دهرگا كهى داخست/
كۆلۆمكرد.

(-الرَّجُلُ): سه رى خوى هه لگرت و رويشت.
(عَنْكَ-ه): له گه ليدا توندوتيزى نواندو
تووشى چهرمه سه رى كورد نه مه له وموه هاتووه
كه حوشتر له لدا بچه قيت و تووشى نارده حه تى

ببيت و دهرنه يمت.
(أَعْنَكَ - الرَّجُلُ): كه وته لى كى زورو
كه له كبوومه و چه قى.

(-البَابُ): دهرگا كهى داخست.
(تَعْنُكَ - الرَّمْلُ): له كه پى چيخواردو كه له كه
بوو به رزبوومه و رپى تى چوونى نه بوو.

(إِعْتَنَكَ - الْبَعِيرُ): حوشتر كه كه وته گيژه
له وموو دهر چوونى نه بوو.

۲- (عَنْكَ - الْفَرَسُ عُنْكَا وَعُنُوكَا): چاره ويكه
به لماريدا و دووباره گه راپه وه سه رى و هيرشى
بردموه سه ر.

۲- (الْعَنْكَبُوت (ج) عَنَّاكِبِ عَنكَبُوتَات) (ح):
جالجالوكه به ليكه لينجه كهى ته ون دمكات
بو نه وهى ميشومه گه زى پيوه بلكيت و
بيانگريت.

(أَلْعَنْكَب (ج) عَنَّاكِبِ وَعَنَّاكِبِ) (ح): ني ره
جالجالوكه.

(أَلْعَنْكَبَةُ وَالْعَنْكَبَاتُ الْعَنْبَاةُ (ج) عَنَّاكِبِ
وَعَنَّاكِبِ) (ح): ميجالجالوكه.

(أَلْعَنْكَبُوتِيَّات) (ح): به ره جالجالوكه كان:
تاهمه زيندمومر يكن وهك جالجالوكه و گه نه و
سج و دوو پشكو نا له و جوران هيه.

عَنْم: (عَنْم - الْبِنَانُ): په نجه كانى يان سه رى
په نجه كانى ره نكرد.

(أَعْنَمَتِ الْمَاشِيَةَ): نازه له كه له سه ر پوومكى
(عَنْم) له ومرا.

دمرختست و پیشاندا.
 (-تِ الْأَرْضِ بِالنَّبَاتِ): زمویهکه گیای دمرکردو سهوز بوو.
 («لَمْ تَعْنُ بِلَادُنَا بِشَيْءٍ»): ولاتهکهمان هیچی سهوز نهکرد.
 (أَعْنَى تِ الْأَرْضِ النَّبَاتِ. إِعْنَاءُ): زمویهکه گیایو روومکی دمرکردو لیروا.
 ۴- (عَنَا- الْكِتَابِ. عُنُوءًا): ناونیشانی بوؤ کتیبهکه نووسی/ ناونیشانی بوؤ دیاریکرد/ بوؤ دانا.
 ۵- (الْعَانِي): ناو یان خوینی لهبهر رؤیشتو.
 (الْعِنُوءُ وَالْعَنَا (ج) أَعْنَاءُ): لا/ کهنارو تهنشت.
 («جَاءَنَا أَعْنَاءٌ مِنَ النَّاسِ»): لهملاو لهولاوله خه لک و هؤزیکی زورمان بوؤ هات.
 ۶- (عُنُونٌ- الْكِتَابِ عُنُونَةٌ): ناونیشانی له کتیبهکه نا.
 (عُنُونُ الْكِتَابِ وَعُنُونُهُ وَعُنْيَانُهُ وَعِنْيَانُهُ): ۱- ناونیشانی و ریرووو پیشهکی (کتیبهکه/ پهرتووکهکه).
 (عُنُونُ كُلِّ شَيْءٍ): ناوونیشانی همموو شتیک که دمرموهی ناومومیت تیبگه یهنیت و بوؤت روونبکاتهوه.
 («الظَّاهِرُ عُنُونُ الْبَاطِنِ»): رووی دمرموهی شت نیشانهی ناومومیهتی.
 (عُنُونُ الرَّسَالَةِ فِي إِصْطِلَاحِ الْكِتَابِ):

الْعَنَمُ الْوَاحِدُ عَنَمَةٌ (ن): روومگیکی مشهخوره بمریکی سوور دمرگرت به پهنجهی بیویهکراو دهجوینریت ۲- تهرزی میو که چلهکان هه لدمواسیت.
 (الْعَنَمِيُّ): قلیشی لیوی مرؤف.
 عَنَا: ۱- (عَنَا- لَهُ. عَنَا وَعُنُوءًا): سهری بوؤ شوؤرکرد/ خووی بهدهستهوه دا/ زمبوونی دمستیووو.
 (عَانَ وَعَنِي (م) عَانِيَةٌ وَعَنِيَّةٌ): سهرشوؤرو زمبوون/ ملکهچو کهساس.
 (عَنَا- عَنُوءَةٌ): ۱- شتهکهی به زورو دهگنگ برد ۲- به ناشتی و نهرمیو و ریکهوتن شتهکه پیرد.
 (عَنَا وَعَنِي- فِي الْقَوْمِ. عَنَا): بوو به دیل به ناویاندا.
 (عَانَ (ج) عَنَاة (م) عَانِيَةٌ (ج) عَانِيَاتٍ وَعَوَانٍ): دیل.
 (عَنِي- الرَّجُلُ تَعْنِيَةٌ): پیاومهکی بهند کرد.
 (أَعْنَى- الرَّجُلِ. إِعْنَاءُ): ملی به پیاومهکی شوؤرکردو که ساسیکرد.
 ۲- (عَنَا- هُ الْأَمْرُ. عَنَاةٌ وَعُنُوءًا): کارمهکه مراهقی بییپهیدا کردو لای گرتگبوو.
 (-الْأَمْرُ عَلَيْهِ): کارمهکی لیدژوارو سهختبوو.
 (-تِ الْأُمُورِ بِفُلَانٍ): کارمهکان لهسهر فیسار کهلهکه بوو/ بهسهریدا داباری.
 ۲- (عَنَا- الشَّيْءِ. عَنَاةٌ وَعُنُوءًا): شتهکهی

فهوماومکه نهویگرتهوه/ بهسمریدا هات.
 (-الْأَمْرُ فُلَانًا. عِنَايَةً وَعِنَايَةً وَعِنَايَةً): کارمکه
 فیساری خهریککردو بهتهنگیهوه هاتو لای
 گرنگیوو.

(-اللَّهُ بِهِ عِنَايَةً): خودا پاراستی و بهتهنگیهوه
 هات.

(عُنِي - بِالْأَمْرِ. عِنَايَةً وَعِنَايَةً): به کارمکهوه
 خهریک و ماندوو بوو به تهنگیهوه هات.

(عَانٍ وَعَنِ): سهرقال و ماندوو به
 تهنگهوههاتوووی کار.

(عُنِي وَأَعْنِي - الرَّجُلُ تَعْنِيَةً وَإِعْنَاءً):
 پیاوهمکهی چهوساندومووو کاریکی بهسمردا دا

که ماندوووی بکات.

(عُنِي - عِنَاءً): تیهنجووو شهکهتبوو.

(عُنِي وَعَنِ - بِالْأَمْرِ): به کارمکهوه خهریک و
 ماندوو بوو.

(عَانٍ وَعَنِ): خهریک و ماندوو/
 بهتهنگهوههاتووو.

(عَانِي - تِ الْهُمُومُ فُلَانًا مُعَانَاةً): پمژارمو
 مهراق دایبهسمر فیسارداو گینگلیدا.

(مُعَانَاةً): گینگلدان/ رهنجدان و پیوه
 خهریکبوون.

(عَانِي - الشَّيْءِ): بهدمست شتهکهوه تووشی
 نارچهتیبووو نارامیگرت و به نهنجامی

کهیاند.

(-الرَّجُلُ مَالَهُ): داراو سامانهکهی

ناونیشانیک که لهسمر نامه یان پشتی
 بهرگهکهی دهنوسریت ناوی کهسهکهوه
 نازناوی و شوینی دانیشتنی دهنوسریت.

عني: ۱- (عَنِ - تِ الْأَرْضِ بِالنَّبَاتِ): زمویهکه
 گیایدمرکرد/ به گیا داپوشرا.

۲- (عُنِي - بِمَا قَالَهُ كَذَا عُنِيًا وَعِنَايَةً): نهوهی
 که وتی نیازو مهبهستی نهو بوو.

(تَعْنِي - فِي الْأَمْرِ. تَعْنِيًا): مهبهستی نهو کاره
 بوو.

(الْعُنَى (ج) مَعَانٍ): ۱-مهبهست و نیازی
 شتیک ۲- (مَعْنَى الْكَلِمَةِ): واتای وشهو

چیدمگهیهنیت.

(مَعْنَى الْكَلَامِ): ناواخن و واتای ناخاوتنهکه/
 قسهکه.

(الْعَانِي): نهو سیفمت و نیشانه باشانهی که
 مرؤف دمیپیت.

(«فُلَانٌ حَسَنُ الْمَعَانِي»): فیسار سیفمت و
 نیشانهی باشی ههیه.

(الْعُنَى - عِنْدَ الرَّجَالِيْنَ): لای لوتیبهکان جووره
 هونراومیهکه دمیلین و به تهنگ سمرراوه زور

دین و گووی نادمنه راستیی زمانهکهوه کیشی
 ههلبهسته.

(الْعُنُوِيَّ): واتایی.

(مَعْنُوِيَّ - الْكَلَامِ وَمَعْنَاتُهُ وَمَعْنِيَّتُهُ): واتای
 ناخاوتن و مهبهستی.

۲- (عُنِي - الْأَمْرُ لِفُلَانٍ عُنِيًا): کارمکه

«ما أَعْنَى شَيْئاً»: سوودیکی نه به خشی.

(الْعُنْيَانُ = الْعِنَانُ): ناو نیشان.

الملحق:

عني: (الْمَعْنَوِيَّاتُ): وره/ باری دموو نیی.

(مَعْنَوِيَّاتِ الْجِنُودِ): وره ی سهر بازه گان.

عهد: ۱- (عَهْدُ الْأَمْرِ عَهْدًا): به کاره که یزانی/

کاره که ی زانی.

(-الشيء): شته که ی پاراست و سهر پهر شتی کرد/

به ته نگیه وه هات/ زوو زوو به سهر یکرده وه.

(-الله): خودای به تاك و ته نها زانی/ ناسی.

(-فُلَانٌ وَعَدُّهُ): فیسار په یمانه که ی پاراست و

برده سهر.

(-إِلَى فُلَانٍ): فیساری راسپاردو بؤ شتیک

مهرجی له گه لدا کرد.

(-إِلَيْهِ فِي كَذَا): نه وه ی کرده قه به لی و

رایسپارد که به ته نگیه وه بییت.

(عَاهِدُهُ): په یمانی له گه لدا به ست/ به لئینیدایه/

گریبه ستیان کرد.

(أَعْهَدَ - فُلَانًا مِنْ كَذَا): فیساری له وه دلنیا

کرد/ دهسته بهری پاراستنیبوو یان نه وه ی

له سهر لایرد یان دهسته بهری بوو.

(أُعْهِدُكَ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ): بؤ نه وه کاره من

دهسته بهر تدمبم.

(تَعَهَّدَ وَاعْتَهَدَ - الشَّيْءَ): ۱- گفتی پاراستن و

جاودیریداو دهسته بهری نه وه بوو

۲- به لئینی پاراستن و جاودیریکردنی شته که ی

هه لسووراندو سهر پهر شتی کرد.

(-ه): له گه لیدا هه لیکردو هه لیسووراند.

(تَعْنَى. تَعْنِيًا): زور ماندوو بوو.

(-الأمر): سهختی و رهنجی کاره که ی چهشت و

خوی له بهردا راگرت/ به ته نگیه وه هات.

(-تِ الْحَمَى فُلَانًا): تاکه، بؤیگه رایه وه.

(إِعْتَنَى - الْأَمْرَ. إِعْتِنَاءً): کاره که هاته بهردهم/

هاته پیسه وه.

(-بِالْأَمْرِ): به ته نگ کاره که وه هات و

به دهر به سیه وه بوو.

(الْعَنِي (م) عَنِية): (به ته نگه وه/

به دهر به سه وه) هاتوو.

العنیه والعناء والعنا): رهنجدان و

ماندوو بوون/ کوشش و شهکت بوو.

(الْعِنَاية والعِنَاية): (به ته نگه وه/

به دهر به سه وه) هاتن/ پیوه خهر یکی بوون.

(هو به أعنى): نه و باشتر خوی له گه لیدا

ماندوو دهکات و به ته نگه وه دییت.

(الْمُعْنَى): کاریکی سهخت و گران که

راسپیرد رابیت بیکات.

۴- (عَنَى - فِيهِ الْأَكْلُ. عَنِيًا): خواردنه که ی

پیکه وت و سوودی لیومر گرت.

(عَنَى - الْأَكْلُ فِيهِ عَنَى): خواردنه که ی

که له کیدایه و پییکه وت.

۵- (عَنَى وَأَعْنَى - الْكِتَابَ. تَعْنِيَةً وَإِعْنَاءً):

ناو نیشانی بؤ کتیبه که دانا.

تازمکردموه.

(-أَمْلَاكُهُ): سهردانی مولکه که یکردو سهر پهرشتی کردو چاکساز بیکرد.

(تَعَاهَدَ الْقَوْمُ): خویشگهل له گهل یه گدا بهیمانیا نهبهست و به لئینیا ن به به کتریدا.

(-الشيء): شته که ی گرتنه ئهستوی خوئی.

(-أَمْلَاكُهُ): هاته سهر مولکه کانی و سهر پهرشتی کردن و چاکساز بیکردن.

(إِسْتَعْهَدَ فُلَانٌ مِنْ صَاحِبِهِ): به لئینی له هاوړیکه ی سهندو مهرچی له گهلدا کردو پتی مۆر کرد.

(-فُلَانًا مِنْ نَفْسِهِ): فیساری له دستدریژی خوئی دنلیا کردو گفتی ئه و میدابه.

(أَلْعَهْدُ (مصر) (ج) عُهُود): ١- نه مهک ٢- دسته بهریی ٢- دنلیایی / پاراستن / ناسایش /

دسته بهریوون ٤- خو شه ویستی و دوستایه تی ٥- راسپارده / وصنیت ٦- پهیمان ٧- سویند که پیاو بیخوات.

(«عَلَيَّ عَهْدُ اللَّهِ لِأَفْعَلَنَّ كَذَا»): سویندم به خودا ده بییت همر ئه وه بکه م ٨- فرمان.

که سهرداری ولات بؤ کار به دستنی ناوچه ی کانی دمنارد که دادومر بن ئه وسایش پییده و ترا (فرمان) ٩- سهر چاوه ی دسته بهری و پهیمانی شتیك.

(«عَهْدِي بِهِ أَنَّهُ كَرِيمٌ»): وهك من بیناسم ههمیشه ئه و به خشنده بووه.

(«هو قَرِيبُ الْعَهْدِ بِكَذَا»): له ومدا تازمیه ج

له رووی شارمزایه وه یان رهوش و باریه وه.

(«كَانَ ذَلِكَ فِي أَوْ عَلَى عَهْدِ فُلَانٍ»): ئه وه له

سهرینه ی فیسار یان سهردهم و چاخی ئه ودا بوو.

(أَلْعَهْدُ الْقَدِيمُ): تهورات.

(أَلْعَهْدُ الْجَدِيدُ): ئینجیل.

(وَلِيُّ الْعَهْدِ): جینشینی شا پاش مردنی شا.

(أَلْعَهْدُ): ١- که سیک دوسته پهیمان بیت کاری ولات بگریته دست و باش بهری وه ی ببات و بیکات

٢- که سیک که کاروبار بگریته ئهستوی و باش سهر پهرشتی بکات.

(أَلْعَهْدَةُ): ١- بهرپرسی و دسته بهری و دنلیایی / له ئهستوگرتنی شتیك بؤ چاکساز بیکردنی.

(«لِي فِي الْأَمْرِ عَهْدَةٌ»): بؤ چاکگردنه وه به سهر کار که دا ده چمه وه.

(أَلْعَهْدَانُ): له ئهستوگرتن و دسته بهریی.

(أَلْعَهْدِ): ١- پهیمان بهست / به لئیندر ٢- پهیمان له گهلدا به سراو ٣- کون.

(قَرِيبَةُ عَهْدَةٍ): دپیه کی زور کونه سهرده میکی زوری به سهردا تی بهری وه.

(أَلْعَهْدُ (ج) مَعَاهِدُ): پهیمان که ٢- شوینیکه که تیادا بوونی شته که ناسای بیت ٢- شوینیکه که

هیشتا خویشگهل همر بؤیده چنه وه.

(أَلْعُهُودُ) (مفع): ناسراو / دیار و له بهر چاو.

٢- (عَهْدٌ - فُلَانًا بِمَكَانٍ كَذَا عَهْدًا): له و

شویندها فیساری پیگه‌یشت.

(أَلْعَهْدُ (ج) عُهُود) (مص): ده‌می

به‌یه‌گه‌یشتن و یه‌کناسین.

(عَهْدِي بِهِ قَرِيبٌ): زور ده‌میک نییه /

به‌یه‌گه‌یشتووین و ناسیومه.

(مَتَى عَهْدُكَ بِفُلَانٍ): له که‌یه‌وه

نه‌وتدیوه و ده‌یناسی.

۳- (عَهْدَ الْمَكَانِ): شوینده که یه‌که‌مین بارانی

به‌هاری لیدا.

(أَلْعَهْدُ وَالْعَهْدَةُ وَالْعِهْدَةُ (ج) عِهَادُ وَالْعِهَادَةُ):

یه‌که‌مین بارانی به‌هار.

۴- (أَلْعَهْدَةُ): لاوازی له نووسیندا / ناشیرین

نووسین یان که‌مناومزی.

(فِي خَطِّهِ عُهُدَةٌ): ناشیرین دنووسیت /

خمته‌که‌ی ناخوشه.

الملحق:

عهد: أَلْتَعَهَّدُ: به‌سه‌رگردنه‌وه و پاراستن

۲- خۆبه‌ستن‌ه‌وه به‌گفت و به‌لینیک / به‌لیندان.

(أَلْتَعَهَّدُ بِرَدِّ مَبْلَغٍ مِنَ الْمَالِ): به‌لینی

دانه‌وه‌ی پارمیه‌ک ۲- خۆپپو‌می‌ه‌ستن.

(تَعَهَّدَاتُ الطَّرْقِ): به‌لینی ریگه‌ویان

دروستکردن یان چاککردن.

(أَلْعَاهِدَةُ) (مص): (ریگه‌وتن‌نامه / په‌یمان‌ی

نیوان دوو میریی یان پتر بو کاری بازرگانیی

یان کاری رامیاریی و شتیر.

(أَلْتَعَهَّدُ): ۱- ده‌سته‌به‌ری ریگه‌وتن و به‌لین /

به‌لیندر یان پاریزه‌ری په‌یمانیک که دابییتی

۲- خۆبه‌ستن‌ه‌وه به‌ به‌لین و گفتیک که

دابییتی.

عهر: (عَهْرٌ وَعَهْرٌ - وَعُهُورٌ وَعَهْرَةٌ وَعُهُورَةٌ

وَعَهْرًا عَهْرًا الْمَرْأَةُ): زینای له‌گه‌ل ژنه‌که کرد /

داوینپییسی له‌گه‌لدا کرد / گای.

(عَاهِرٌ (ج) عَهَارٌ): پیاوی (زیناکار /

داوینپیس / شه‌روالیس).

هی: (عَاهِرٌ (ج) عَوَاهِرٌ): نافرمتی

(داوینپیس / خراپه) قه‌حبه.

(عَاهِرٌ - هَا عِهَارًا): زینای له‌گه‌ل ژنه‌که‌دا

کرد / ده‌ستی له‌گه‌لدا تیکه‌لکرد.

(أَلْعَهْرُ): زیناکار / خراپه / نافرمتی (قه‌حبه /

سوزانی) // پیاوی داوینپیس.

عهل: (أَلْعَاهِلُ (ج) عَوَاهِلُ): ۱- قه‌رال / شای

شاهان ۲- نافرمتی بی‌میرد.

عهن: ۱- (عَهْنٌ - بِالْمَكَانِ عَهْنًا): له شوینده‌که‌دا

نیشته‌نیوو.

(- مِنَ الْمَكَانِ) (ضد): ۱- له شوینده‌که‌ده‌رچوو

۲- ده‌رنه‌چوو مایه‌وه.

(عَهْنٌ - الشَّيْءُ): شته‌که مایه‌وه و بنجبه‌ستیوو.

(عَهْنٌ - الشَّيْءُ عَهْنًا): شته‌که (بوو /

نامادمیوو).

(أَلْعَاهِنُ): ۱- بنجبه‌ست ۲- ناماده.

(«مَالٌ عَاهِنٌ»): دارایه‌کی (هه‌بوو / ناماده /

جه‌سپیوو).

«أَلْعَهْنَةُ»: ۱- پارچه / تۆپه له (خورییهك
 ۲- (ن) درمختیگه گولی سوور دمگرت.
 عاث: (عاث- فُلَانًا عَن كَذَا. عَوْنًا): فیساری
 لهو شته وا لادا تا سهری سوپرماند.
 (عَوْتٌ- هُ): رپی لیگرت و دوايخست یان
 دلی له کارمه / شتهکه سارد کردهوه /
 پهشیمانیکردهوه.
 (-فُلَانًا عَن كَذَا): فیساری لهوه لاداو سهری
 لیتیکداو چهپهساندی.
 (تَعَوْتُ): سهرسامبوو / چهپهسا.
 (أَلْعَاثُ): ۱- رپررهو ریپاز: بواری فراوان.
 (إِنَّ لِي عَن هَذَا الْأَمْرِ لَمَعَاثًا): لهم کارمدا
 بواری نهوم ههیه وازی لیبهینم.
 عاج: ۱- (عاج- بِالْمَكَانِ.. عَوْجًا وَمَعَاجًا): له
 شوینه کهدا نیشته جیبوو.
 (-فُلَانًا بِالْمَكَانِ): فیساری له شوینه کهدا
 نیشته جیکرد.
 (-السَّائِرُ): رۆشتووکه / ریپوارمهکه ومستا.
 (أَلْعَاجُ) (مص): جینیشتهنی.
 ۲- (عاج- إِلَى أَوْ عَلَى الْمَكَانِ. عَوْجًا وَمَعَاجًا):
 پیچی بۆ شوینه که کردهوه / لایدایه شوینه.
 (-فُلَانٌ عَمَّا عَزَمَ عَلَيْهِ): لهوه پاشگهز بووهوه
 که نیازی بوو، وازی لیتهینا.
 (-الْبَعِيرُ): به رهشمهکه سهری حوشرهکهی
 وهرگیرا.
 («مَا أَعْوَجُ بِكَلَامِهِ»): به قسهکهیدا

«هُوَ عَهْنٌ مَالٍ»): نهو باش ههلسورین و
 پاریزهری دارایه.
 ۲- (عَهْن- فِي الْعَمَلِ. عَنْهَا): له کارمهدا
 کۆششی باشیکرد / بۆ کارمهکه لیپرا.
 (-لِفُلَانٍ مُرَادَةٌ): پهلهی له جیبه جیکردنی
 (مهرا مهکهی / مهبهسهکهی) فیساردا کرد.
 (عَهْن- لَهُ كَذَا عَهْنًا): نهوهی زوو بۆ راپهپراند /
 پهلهی بۆ لیکرد.
 (أَلْعَاهِنُ): جابووک / پهلهکار / زوو راپهپرین.
 ۳- (عَهْن- إِلَى فُلَانٍ عَهْنًا): فیساری راسپارد /
 کردیه نهستوی نهومه.
 ۴- (عَهْن- ت جرائد النخل عهونًا): پهله
 دارخورماکان وشکیبون.
 (أَلْعَاهِنَةُ (ج) الْعَوَاهِنُ): پهله رووته
 وشکیبومکانی دارخورما.
 («رَمَى الْكَلَامَ عَلَى عَوَاهِنِهِ»): قسهکهی
 کردو هاویشتی بیگویدانه باشی و خرابیی و
 راستیی و ههلهی.
 ۵- (عَهْن- الْقَضِيبُ. عَنْهَا): جیلکهکه
 چپومهکه چهمایهوه خهریکبوو بشکیت.
 (أَلْعَهْنَةُ): چهمانهوهی جیلکه و نریکبوونی
 شکانهوهی.
 (أَلْعَاهِنُ) (فا): ۱- همژار / نه دارا / نه بوو ۲- خاوو
 خلیچک / شله پهته ۳- تمهمل / تهومزل.
 ۶- (أَلْعَهْنُ (ج) عُهُونُ): خوری یان نهو
 خورییهی که رهنگرابیت.

لاناكه مموه/ گوی نادمه قسه‌گی.

(عاج- إليه): لایدایه لای نهو.

(عَوَجُ العُودُ وَنَحْوُهُ عَوْجاً): چپاکه که یان

هیت خواربووهوه/ چه‌مییه‌وه.

(-الإنسان): مرؤفه‌که خوارو خییج بوو/

به‌دره‌وشتبوو.

(أَعْوَجُ): مرؤفیکی خوارو خییج/ ناتهاوو/

به‌دره‌وشت.

(عَوَجَ العُودَ تَعْوِجاً وَنَحْوَهُ): چپومه‌گی

(نوستانه‌وه/ خوارکرده‌وه).

(أَلْعُودُ المَعْوَجُ): چه‌ویلی (خوار/ که‌ج/ لار).

(عَوَجَ الناقَةَ): سه‌ری میحوشتره‌گی

ومرگیرا.

(- هُ عَنِ الشَّيْءِ): له شته‌گی لاداو ومریگیرا/

لییدوورخسته‌وه.

(تَعَوَجَ وَأَعْوَجَ- العُودُ تَعَوَّجاً وَإِعْوَجاً):

چپومه‌که چه‌مییه‌وه/ خواربووهوه.

(-الشيءُ): شته‌که خواربووهوه/ لاریوو.

(إِنعَاجَ- عَلَيْهِ إِنعِیَاجاً): به‌لای نهودا لایدا/

خواربووهوه/ پیچیکرده‌وه.

(أَلْعُوجُ): ۱- پیچکرده‌وه ۲- چه‌وتیلی/ خواریی/

لاریو/ خواربوونه‌وه و ناراستیی.

(أَلْعُوجَاءُ (ج) عُوَجُ): امیی وشه‌ی (أَلْعُوجُ)

۲- که‌وان ۳- حوشتری تیقوباو که له برسانداو

له له‌ریدا خواروگیر بووه.

(أَلْعَاجُ): شوینی بو پیچکرده‌وه.

۳- (عَوَجَ- العَصَا وَنَحْوَهَا. تَعْوِجاً): عاجی له

دارده‌سته‌که گرت.

(أَلْعَصَا. مَعْوَجَةً): دارده‌ستیک که عاجی

(خرایبته سه‌ر/ پیوه کرابیت).

(أَلْعَاجُ): شفه‌ری فیل.

(أَلْعَاجَةَ): پارچه شفرمه‌گی فیل.

(أَلْعَوَاجُ): خاومن شفه‌ر. یان فرؤشیاری

شفه‌ری فیل.

عود: ۱- (عَادَ- هُ. عَوْدًا): دهستی پیومنا/

گیرایه‌وه.

(-السائلُ): دمرؤزمکه‌رکه‌گی گیرایه‌وه

دهستی پیومنا.

۲- (عَادَ- فُلَانًا بِالْمَعْرُوفِ عَوْدًا): چاکه‌ی

له‌گه‌لدا کرد.

(- هُ): کردی (به نه‌ریت/ به خوو).

(- لِكَذَا أَوْ إِلَى كَذَا. عَوْدًا وَعَوْدَةً وَمَعَادًا):

۱- گه‌رایه‌وه سه‌رئه‌وه/ بو نه‌وه ۲- دووباره

هاته‌وه سه‌ر نه‌وه‌ی وازی لیه‌نابوو.

(«عَادَ عَلَيَّ مِنْ فُلَانٍ مَكْرُوهٌ»): دووباره

خرابه له لایمن فیساره‌وه رووی تیکرده‌وه.

(-الشيءُ عَوْدًا وَعِيَادًا): دووباره دهستی به

شته‌که کرده‌وه.

(-الأمرُ كَذَا): کاره‌که وا بووه‌وه: وایلیه‌اته‌وه.

(عَادَ= صَارَ مِنْ أَحْوَاتِ كَانِ لِلدَّلَاكَةِ عَلَى

الانتقالِ مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ): بو گؤزینو

گویزانه‌ومیه.

«عَادَ فُلَانٌ شَيْخًا»: هيسار پير بوو.
 (-الْمَرِيضُ عَوْدًا وَعِيَادًا وَعِيَادَةً وَعَوَادَةً):
 سهری له نه خوښه کهدا/ دیدمینی
 نه خوښه که یکرد.
 (عَائِدَةٌ (ج) عَوَادٌ وَعَوْدٌ وَهِيَ عَائِدَةٌ
 (ج) عَوَادٌ): دیدمینی کهری نه خوښ/ سهردمری
 نه خوښ.
 (الْمَرِيضُ مَعُوذٌ وَمُعَوَّذٌ): نه خوښه که
 دیدمینی که او سهر درا.
 (عَوَّذَ فُلَانًا كَذَا): هيساری به وه راهینا و
 بیی کرد به نهریت/ خووی به وه مه پیگرت.
 (عَيْدٌ تَعْيِيدًا): جهژنی کرد.
 (عَاوَدَ- الرَّجُلُ. مُعَاوَدَةً وَعِوَادًا): بیا وه که
 گهراپه وه بؤ نه وهی که له سهری بو وازی
 لی هینا بوو.
 (-الشيءُ): شته که یکرد به (نهریت/ خوو).
 («عَاوَدْتُهُ الْحُمَى»): تاکه، بؤی گهراپه وه.
 («عَاوَدَهُ بِالسَّالَةِ»): پرسیاره کهی چند باره
 لی کردمه وه.
 (عَائِدَةٌ هـ): جهژنه پیر وزهی لی کرد.
 (أَعَادَ- الأَمْرَ أَوْ الكَلَامَ إِعَادَةً): کاره که یان
 هسه کهی دو باره کردمه وه.
 (-الشيءُ إِلَى مَكَانِهِ): شته کهی بؤ شوینه کهی
 خووی گهراپه وه/ بر دپه وه شوینه کهی خووی.
 (-الشيءُ): شته کهی کرد به نهریت و تابوشتی
 له که له دا بوو چونکه نهریتیبوو.

«فُلَانٌ مَائِعِدٌ وَمَائِبِدِي»: هيسار نه هيج
 دمکاتو نه هيج درده خات واته بیدمه سلاتو
 بیپرشته.
 (تَعَوَّذَ- الشَّيْءَ تَعَوَّذًا): به شته که راهات و
 کردی به نهریت.
 (-الْمَرِيضُ): سهری نه خوښه کهیدا.
 (تَعَاوَدَ- القَوْمُ فِي الحَرْبِ): له جهنگدا هر
 دمسته بهک بؤ لای هاوړی خووی گهراپه وه.
 (إِسْتَعَادَ- هـ. إِسْتِعَادَةً): داوای لی کرد که
 بگهراپته وه/ گهراپه وه/ گهراپه وه.
 (-الشيءُ): شته که بؤ خووی کرد به نهریت.
 (-الشيءُ فُلَانًا وَمِنْ فُلَانٍ): داوای له هيسار
 کرد که شته که بگهراپته وه.
 (العَائِدَةُ (ج) عَوَائِدٌ): ۱-چاکه و په یومندی
 دؤ ستایه تی و سؤز ۲-که لک و قازانج.
 (العَائِدَةُ (ج) عَوُدٌ وَعَوَائِدٌ وَعَائِدَاتٌ): مینی
 وشه ی (العائِد).
 (العَوْدُ (مَصْرُ)): ۱-گهراپه وه ۲-ریگه کی کؤن.
 («رَجَعَ عَوْدًا عَلَى بَدءٍ أَوْ رَجَعَ عَوْدَهُ عَلَى
 يَدَيْهِ»): چؤن هاتبوو و گهراپه وه یان له
 کویوه هاتبوو و گهراپه وه بؤ نه وهی.
 (أَلْعَوَادُ): ۱-کرده وهی چاکه/ خیر ۲-سؤز و پرووی
 (شیرین/ خوښ)/ لاواندن/ میهره بانینی.
 («إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا عَوَادًا وَعَوْدًا وَعِوَادًا
 حَسَنًا»): لای نیمه نازت ههیه جیت بویت
 بؤت نامادیه و دمتریتتی.

(أَلْعَوَادَة) (مصص): خواردنیک که جاریک لیبخورابیتو بهینریتهوه.

(لَک الْعَوَادَة): بۆتههیه دووباره بییتهوه.

(لَک الْعُودُ وَالْعَوَدَة): بۆتههیه بۆ کارمهکه بگهرییتهوهو دووبارمیکهیتهوه.

(أَلْعَیْد): ئەوهی که بۆته نهریت بۆ مروؤفو پیی راهاتوووه هک نهخۆشی و بهژارهو مهراقو خهفتو نا لهو بابهتانه.

(أَلْعَیْد) که له بنچیهدا (عُودَه) (ج)

(أعیاد): ۱- کهش ۲- جهژن/ همموو روژنیک که

کۆبوونهومیهک یان بۆنهیهکی یادکردنهوهی

پیاوچاکنیک یان فهوماونیک که گرنگبیت وا

وتراوه: بۆیه پیی دهلین (عید) چونکه همموو

سالنیک خۆشی و شادییهکی تازه دههینیت.

(أَلْعَادَة) (ج) عادات و عَاد و عَیْد و عَوَائِد):

داب/ نهریت/ خوو. گویا (عوائد) کۆی

(عائد)یه.

(أَلْعَادِي) (ج) عادیات): ناسایی/ کارنیک که

مروؤف کردبیتتیه به نهریت و خووی پیوه

گرتبیت.

(أَلْعُود): بهکهلکتر/ بهسوودتر.

(«هَذَا أَعُودٌ عَلَيْكَ»): ئەمه بۆت (بهکهلکتره/

بهسوودتره).

(أَلْعَاد) (مصص): ۱- سهرچاوهو جارهنووس

۲- روژی دواپی و زیندوو بوونهوه ۲- بهههشت

۴- جهج.

(أَلْعَاد وَالْعَادَة) (ج) مَعَاوِد): ۱- پرسه که بۆی

دهجنو دهچنهوه ۲ شیومن/ کۆتهل/ شهپۆر/

شین.

(أَلْعَیْد) (فا): ۱- کارامهو شارمزا ۲- خاومن

نهزموونو کارزان/ کارکردهو شارمزا

۲- کهسیکه که چهند جار له داگیرکردندا بووه

کهسیکه که چهندباره کاریکی کردبیت.

(فَرَسٌ مُبَدِيٌّ مُعِيدٌ): چارهوییهکی رامو

راهینراوو ملدەر.

(أَلْعَاوِد) (فا): ۱- چهند پاتکهروهو ۲- سهرومپر

کارکرده ۲- له کاردا کارامهو لیزان ۴- قارهمان/

پالهوان.

۲- (عُودٌ - البَعِيرُ): حوشرمهکه پیر بوو.

(- الرَّجُلُ): بهتمهنبوو.

(أَلْعُودُ) (ج) عَوَدَة): حوشرترو مهری پیر/

بهتمهمن.

۴- (عَادٌ): پیاویکی کۆن و پینشینی عمرهه

۲- هۆزیکی کۆنه بهو ناوهوه عاد ناونراوه.

(«مَأْدَرِي أَيُّ عَادٍ هُوَ»): نازانه ج زهلامیکه

ج دروستکراویکه.

(العادي) (ج) عادیات): ۱- پاشماوهی میللهته

ههره کۆنهکان (به ناوی عادوهو نهومیانوتوووه)

۲- شتی دیرین/ کۆن.

(أَلْعُودُ) (ج) عَیْدَان و أَعُود و أَعُود): ۱- دارو

تهخته ۲- لق/ چل و چپو/ پهله پاش ئەوهی

دمبرریتهوه ۲- جۆره بۆنیکه خۆشه به ههلم

شەيتان ھاناو پەنا دەبەمە بەر خودا.
 (عَاذَ - بِالْشَيْءِ): ئەو شتەى (بەخۇ وەرگرت/
 كردى بە نەرىتى).
 (عَوْدَ - الرَّجُلَ تَعْوِيذًا): نوشتەى بە
 بپاۋەگەۋە كرد تا بپپارىزىت.
 (عَوْدَ وَأَعَاذَ - الرَّجُلَ. إِعَاذَةً وَأَعُوذُ - هِ اعُوذًا):
 دۇعاى پاراستنى بۇ كردو پىنى وت دمتخەمە
 بەناى خوداو خودا بپپارىزىت.
 («تَعُوذُ وَاسْتَعَاذُ بِاللَّهِ فَأَعَاذُهُ وَعَوَّذُهُ»):
 پەنايىردە بەر خوداو خودايش پاراستى و
 پەنايداۋ سەرىخت.
 (تَعُوذُ وَاسْتَعَاذَ - بِفُلَانٍ مِنْ كَذَا): لەتاۋ ئەۋە
 خۇى دايە پال فيسار/ پەناى بۇيرد/ ھاناى
 بۇ برد.
 (تَعَاوَذَ - الْقَوْمُ): خۇيشگەل پشتيان بەيەك
 بەستوو پەنايان بۇ يەكتر برد.
 (أَلْعَائِذُ (ج) عُوذًا): پەنايەر/ ھانايەر/
 خۇختنەر مپال.
 (أَلْعَائِذُ (ج) عُوذُ وَعُوذَانُ و (جج) عُوذَاتُ):
 بەجگەى تازە بووى حوشترو كارامزو
 جوانوۋى تازمبوو. كە بەجگەكانيان پەنا بۇ
 دايكەكانيان دەبەن و خۇيان دەدەنە پالپان.
 (أَلْعَائِذَةُ (ج) عَوَائِذُ وَعَائِذَاتُ): مئى وشەى
 (العائذ).
 (أَلْعَوَائِذُ (فك): ناۋى جوار ھەسارمىە لە
 ناۋرەستياندا ھەسارەى (رَبْع) ۵.

دەگرىتو بۇنە خۇشەكەى بلاۋدەمبىتەۋە
 ۴ ئىسقانىكە لە بنى زماندايە ۵-(مۇسقا).
 عود (عُودُ الصَّلِيبِ) (ن) = الفاوانيا:
 گيايەكە يان دەومنىكە گولنىكى گەۋرەى سىبى
 يان نەرخەۋانى دەگرىت بۇ رازاندنەۋەى
 باخچەكان بەگاردىت رەگەكەى بۇ دەرمانى
 كۇلنجى مندالان بەگاردىت.
 (عُودُ الْقَرْحِ وَعُودُ الْإِنجَبَارِ) (ن): دوو جۆرە
 روۋەكن.
 (أَلْعَوَادُ) (مو): عوودژەن.
 (أَلْمُعْتَعِدُ): اتۋورە بوو/ رڤهەستاۋ
 ۲- ستەمكارىكى گەۋرە/ زۆر زۆردار.
 الملحق:
 عود: (أَلْعَادِيَّاتُ): كۇننە. شتى ھونەرىى زۆر
 كۇن يان كەلوپەلى كۇنى ناۋمال.
 (تاجِرُ عَادِيَّاتُ): بازرگان و فرۇشيارى
 كۇننەۋە كەلوپەلى كۇنى ناۋ مال.
 (أَلْعِيَادَةُ): سەردان/ ديدەنكىردن.
 («عِيَادَةُ الْمَرِيضِ»): سەردانى نەخۇش.
 (عِيَادَةُ الطَّبِيبِ): ديدەنگەى پزىشكى كە
 تيايدا پزپىشك تەماشاي نەخۇشەدەكات.
 عاذ: (عَاذَ - بِفُلَانٍ مِنْ كَذَا عَوْدًا وَعِيَادًا
 وَمَعَاذًا وَمَعَاذَةً): لەتاۋ ئەۋە (پەنايىردە بەر
 فيسار/ ھانايىردە بەر ئەۋ/ خۇى دايە پال
 ئەۋ).
 («أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»): لەتاۋ

حوشتر که له دهوروبه‌ری خانوومکاندا بیټ.
 (أَلْعُوذُ وَالْمُعُوذُ وَالْعُوذُ): گیای بندرک و
 بندره‌ختو و بنبه‌رد که شاررابیته‌وه. ومکو
 په‌نایر دبیټ.

عور: ۱- (عَارَ-ه. عَوْرًا): کوپړیکرد.
 (عَوْرَ. عَوْرًا): چاویکی کوپړ بوو.
 (-تِ الْعَيْنُ): چاومکه کوپړ بوو.
 (أَعْوَرُ وَهِيَ عَوْرَاءُ (ج) عَوْرٌ وَعَوْرَانُ):
 چاویکی کوپړه.

(عَوَّرَ-ه): چاویکی کوپړ کرد.
 (-عَلَيْهِ أَمْرُهُ): کارمکه‌ی لی ناشیرینکرد.
 (-عَنْ فُلَانٍ): به‌درؤیخسته‌وهو وه‌لامی
 دایه‌وه.

(عَاوَرَ- الشَّمْسَ. مُعَاوَرَةً): چاودپړی
 خورمه‌یکرد.

(أَعْوَرَ-ه. إِعْوَارًا): چاویکی کوپړ کرد.
 (إِعْوَرَ): چاویکی نابینا بوو.
 (إِعْوَرَ وَإِعْوَارًا-تِ الْعَيْنُ): چاومکه کوپړ بوو/
 نابینا بوو.

(إِسْتَعْوَرَ- الرَّجُلُ): تاکبوووهو/ په‌کچاو
 بوووهو.

(أَلْعَائِرُ) (فا): ۱-که‌سیکه چاوی ریپوټی
 ه‌بیت ۲-ومردپنه/ ته‌راخومه ۲-ریپوټی چاو
 ۴-ه‌هرچی چاو کزیکاتو گلی پیبهنیټ.

(العائر- مِنَ السِّهَامِ أَوْ الْحِجَارَةِ): تیرو به‌ردی
 (ویل/ لابه‌لا) که ه‌اویژمکه‌ی نه‌زانریت.

(أَلْعُوذُ): هانا/ په‌نابردن/ په‌نا.
 («عُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ»): له خرابمټ په‌نا به
 خودا ده‌گرم/ په‌نا به خودا له خرابمټ.

(أَلْعُوذُ): ۱-په‌نا/ هانا/ په‌ناگا ۲-بی‌زران/
 رقتیبوون ۳-گه‌لای و مریوی دره‌خت
 ۴-خه‌لکانیکی رسواو سووک.

(أَلْعَوَاذُ): رقتیبوون/ چارمنه‌ویستن.
 («مَاتَرَكْتُ فُلَانًا إِلَّا عَوَاذًا مِنْهُ»): فی‌سارم
 بویه جیه‌یشت چونکه هم‌زم له چاره‌ی
 نه‌بوو.

(أَلْعُوذَةُ (ج) عُوذٌ وَالتَّعْوِيذُ (ج) تَعَاوِيذُ):
 نوشته/ چاومزار/ جادوو. دنوسریتو
 ده‌گرتی به‌و که‌سه‌دا گویا له جنوکه‌و شیتی و
 شه‌یتان و چاوی بیس ده‌پیاریزیت.

(أَلْعِيَاذُ): په‌ناگا/ په‌نا.
 («أَلْعِيَاذُ بِاللَّهِ مِنْكَ»): په‌نا به‌خودا لیټ.

(أَلْعَاذُ) (مص): ۱-په‌ناگرتن ۲-په‌نا/ په‌ناگا
 ۳ نوشته‌و چاومزار.

(«مَعَاذَ اللَّهِ وَمَعَاذَ وَجْهِ اللَّهِ = أَعُوذُ بِاللَّهِ أَوْ
 بِوَجْهِ اللَّهِ»): په‌نا به‌خودا ده‌گرم یان په‌نا به
 رووی پاکي خودا ده‌گرم.

(أَلْعَاذَةُ (ج) مَعَاذَاتُ = الْعُوذَةُ): په‌ناگرتن/
 په‌نا بوپردن.

(مَعَاذَةُ اللَّهِ وَمَعَاذَةُ وَجْهِ اللَّهِ): په‌نا به‌خودا
 په‌نا به رووی پاکي خودا.

(أَلْعُوذُ): ۱-شوینی گه‌ردانه‌ی مل ۲-له‌ومرگای

(العائِرةُ (ج) عَوائِرُ): ا-میی وشهی (العائِر) ۲-زوری / فره.

(لَهُ مِنَ الْمَالِ عَائِرَةٌ عَيْنِينَ): دارایه‌کی نیجگار زوری هه‌یه وه‌کو چاوی پربکاته‌وه به شیومیه‌ک نابینای بکات.

(عَيْنٌ عَائِرَةٌ): چاویکی ریپوفاوی.

(العَوْرُ (م) عَوْرَةٌ): ۱-به‌دره‌موش ۲-به‌دره‌فتار. (الأَعْوَرُ (م) عَوْرَاءُ (ح) عَوْرٌ وَعَوْرَانٌ وَعَيْرَانٌ): به‌کچاو.

(الأَعْوَرُ (ج) أَعَاوِرُ (ح): ۱-قه‌له‌رمشکه (به‌وه‌ی که قه‌له‌رمشکه شوومه‌و کویریشیان

به شووم / به به‌دووم داناوه بویه وایان ناوناوه) ۲-که‌سیکه که برای دایکوباوکیی نه‌بیت ۳-خرابی هه‌موو شتیک ۴-بووده‌له‌ی زیره‌کردووی بیمی‌شک که نه‌رانوما دمکات و نه ده‌چیته‌ سهر ری‌و بیفه‌ره ۵-رانوما‌یه‌کی نه‌زان که رانوما‌یه‌که‌ی ناته‌واو بیت ۶-رینگه‌یه‌ک که نیشانه‌و به‌یداخی له‌سه‌ر نه‌بیت وه‌ک نه‌و به‌یداخه چاوی رینگه‌که‌ بیت.

(كَلِمَةُ عَوْرَاءَ): وشه‌یه‌کی ناشیرین وه‌ک چاو کویر بکات.

(الأَعْوَارُ (ج) عَوَاوِيسِرُ): ۱-ریپوفا‌ی چاو ۲-که‌سیکه که به‌له‌دی رینگه‌یه‌ک نه‌بیت ۳-بووده‌له‌ی زیره‌کردوو.

(الأَعْوِيرُ (ح): قه‌له‌رمشکه.

(رَجُلٌ مُعْوِرٌ): ره‌فتار ناشیرین.

۲-(عَارَ- عَيْنِ الْمَاءِ أَوْ الرِّكِيَّةِ): کانیه‌که یان چالومه‌کی کویر کرده‌موه پربکرده‌موه به گل داپووشی.

(ت- عَيْنُ الْمَاءِ أَوْ الرِّكِيَّةِ): کانیه‌که کویربوومه‌و چالومه‌که پربوومه‌و ناویان پرا.

(-الشيءُ): شته‌که‌ی فه‌وتاندو له‌ناوبرد.

(عَوْرَ- عَيْنِ البئرِ): چالومه‌کی پربکرده‌وه تا ناوی لیپرا.

(أَعَارَ- عَيْنِ الْمَاءِ أَوْ الرِّكِيَّةِ): کانیه‌که‌و چالومه‌کی به گل به‌رگرت و داپووشی تا ناویان لیپرا.

(الأَعْوَرُ (ج) أَعَاوِرُ): کتیب یان نوسراوی سپراوه.

(فَلَاةٌ عَوْرَاءُ): بیابانیکی بیئاو.

(أَلْعَانِي العَوْرُ): واتای نادیارو وردو ته‌مومژاوی (له کویرکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی چالومه‌ه‌ه‌اتوو).

۲-(عَوْرَ- المَکَییلُ): (سه‌نگه‌کانی/ پیومه‌رکانی) خه‌ملاندو هه‌له‌سه‌نگاند.

(عَاوَرٌ وَعَايِرٌ- المَکَییلُ): سه‌نگه‌کانی هه‌له‌سه‌نگاند/ خه‌ملاند.

۴-(عَوْرَهُ عَنِ الأَمْرِ): له کارمه‌ی لاداو دوور یخسته‌وه.

(-فُلَانًا): ده‌ستی به رووی فیساره‌وه ناو پیداو یستی‌ه‌که‌ی نه‌دایه.

۵- (عَوْرَ- هُ الشَّيْءِ مُعَاوَرَةً): ۱- نهو چی له شتهکه کرد نه میش وای له شتهکه کرد ۲- بهرووتیی دابه.

(تَعَوَّرَ- الْقَوْمُ الشَّيْءَ): شتهکه یان، بهسره بهیهگداو دستاودهستیان پیکردو که لکیان له شتهکه بینی.

(-الْعَارِيَّةُ): خواستی.

(تَعَاوَرَ وَاعْتَوَرَ- الْقَوْمُ الشَّيْءَ): شتهکه یان بهسره بهیهگداو دستاودهستیان پیکردو که لکیان له شتهکه بینی.

(تَعَاوَرَتِ الرِّيحُ رَسَمَ الدَّارِ): با ههز جارهی له لایه که وهه هه لیده کرده سه ر که لاوهی خانوومکه.

(اِسْتَعَارَ- الشَّيْءَ مِنْ فُلَانٍ وَاسْتَعَارَ فُلَانًا الشَّيْءَ): شتهکه ی له فیسار خواست.

(«أَرَى الدَّهْرَ يَسْتَعِيرُ ثِيَابِي»): نه بینم رۆژگار بهرگم ده خوازیت/ رپوتمده کاته وه (نهمه پیریک دمیلت که ترسی مردنی لینیشتیبت).

(الْعَارَةَ وَالْعَارِيَّةَ وَالْعَارِيَّةَ (ج) عَوَارٍ وَعَوَارِي): ۱- خواستن/ شتی خوازراو که به مهر جیک بیهینیته وه ۲- نهو شتانه ی خویشگه له ناو خویاندا به کاریده مینن و بهیه کی دمدن.

۷- (الْعَوْرَةَ- مِنَ الشَّمْسِ (ج) عَوْرَاتٍ وَعَوْرَاتٍ): خوره لاتو خورناوای خور.

(الْعَوَائِرُ- مِنَ الْجَرَادِ): کومه له کولله ی جیاجیا.

۵- (أَعْوَرَ- الشَّيْءُ. إِعْوَارًا): ۱- شتهکه دهرکه وت ۲- نه ندای شهرمی دهرکه وت.

(-الْفَارِسُ): سوارمه که شوینیکی زریکه ی ناته و او بوو که له وانه بوو نیزه و شمشیری نیوه ی بهرکه ویت.

(-الرَّجُلُ): گومانی په یادکرد/ دلی پیسکرد.

(الْعَوْرَةَ (ج) عَوْرَاتٍ وَعَوْرَاتٍ): ۱- که له بهر یکه و ناته و او بیه کی سنووری ولاتو هیر که مه ترسی هه بیته و سلی لیبکریته وه ۲- هه موو هه شارگه و په ناگایه که که خوی تیدا بشارریته وه ۳- گشت کاریک که شهرمی لیبکریته ۴- هه موو شتیک و نه ندایمیک که مرؤف شهرمی دهر خستنی نیبکات.

(الْعَوْرَةَ مِنَ الْجِبَالِ): تلیش و درزی شاخ.

(الْعَوَارُ وَالْعَوَارُ وَالْعَوَارُ): ۱- خه وش و ناته و او بی. («سَلْعَةُ ذَاتِ عَوَارٍ»): (کالایه کی/ که لوپه لیکی) خه وش دار ۲- پینه و دراوی بهرگ/ جل.

(الْعَوَارِيَّةُ) (ت): که لوپه لیکی که ناوی دهریای بهرکه و تیبت و نرخه که ی شکابیبت.

(شَيْءٌ عَوْرٌ): شتیکی رپووت/ نه پاریزراو/ بیبهرگ و پاریز.

(الْعَوْرُ - مِنَ الْأَمْكِنَةِ): شوینی ترسناک.

(شَيْءٌ مُعَوَّرٌ): شتیک که نه پاریزریت/ رپووتیبت.

۶- (أَعَارَ- الشَّيْءَ وَمِنَ الشَّيْءِ): شتهکه ی به رپووتی دابه.

(الْعَوَارِ (ج) عَوَاوِير) (ح): بهر سپلکه.
 (الْعِيرَان): کۆمهله کوللهی جیاو بلاو.
 (الْعَار): چارهوویی لاوازو تیقوپاوا یان تووکی
 کلک هه لکیشراو.
 عاز: ۱- (عاز- الشیءُ فُلَانًا عَوَزًا): فیسار
 شتیکی دهویست و دهستینه دهکوت.
 (عَوَزَ- الشیءُ. عَوَزًا): شتهکه نه بوو بوو
 دهستگیر نه بوو که تو پئویستت بوو.
 (-الْأَمْرُ): کارمه که چوو بهست دهستنه کهوت/
 نه بوو بوو.
 (عَوَزٌ وَعَاثِرٌ وَأَعْوَزٌ): دهستکورت/ نه بوو/
 نه دار/ همزار.
 (أَعْوَزَ- الرَّجُلُ): (همزار/ نه بوو/ نه دار/
 دهستنه) بوو و بهد گوزهران بوو.
 (مُعْوَزٌ وَمُعْوَزٌ): نه دار/ نه بوو/ همزار/
 دهستنه.
 (أَعْوَزَ- الشیءُ): شتهکه خوشه ویستبوو و
 چنگنه کهوت/ گرانبوو.
 (-الدَّهْرُ فُلَانًا): رۆژگار فیساری همزار کرد.
 (-هُ الْمَطْلُوبُ): نه وهی دهویست و پئویستبوو
 لئی چوو بهست دهستگیر بوونی گرانبوو.
 (أَعْوَزَنِي الشیءُ): شتهکه م پئویستبوو به لام
 دهستنه کهوت.
 (إِعْوَزًا): (عَوَزًا): رهموش و گوزهرانی تیکچوو.
 (الْعَوَزُ): نه بوونی/ همزاری/ دهستکورتیی/
 نه داریی/ تهنگه تاو بوون/ تهنگانه/ که مدهستی.

(الْعَوَزُ وَالْمَعْوَزَةُ (ج) مَعَاوِزٌ وَمَعَاوِزَةٌ): بهرگی
 شرو دراو (چونکه بهرگی همزارانه).
 ۲- (إِعْوَزًا): فیلیکرد.
 ۳- (الْعَوَزُ): بۆله تری.
 (عَوَزَةٌ): بۆله ترییهک.
 (الْعَوَزُ وَمَعَاوِزَةٌ): بهرگی سه رهبرگ که
 بییدهمپاریزیت.
 عاس: (عَوَسًا وَعَوَسَانًا): به شهو گهرا.
 (-الذَّنْبُ. عَوَسًا وَعَوَسَانًا): گورگه که به شهو
 بو شتیگ گهرا که بیخوات.
 (العاس): پاسهوانی شهو.
 ۲- (عاس- علی عیالیه عَوَسًا وَعَوَسَانًا):
 رهنجی بو خیزانه کهیدا.
 (-عیالیه): خواردنی دهر خواردی خیزانه کهیدا.
 (-مَعِيشَتُهُ. عَوَسًا): بزئوی/ گوزهرانی خوئی
 باشکرد.
 (العَوَسُ): رهنجدهرتیکی جابوک.
 ۲- (عاس- الشیءُ. عَوَسًا): شتهکه ی وسفکرد/
 نیشانه کانی هه لدا.
 ۴- (عَوَسٌ): روومهتی گردبوومه چال بوو
 نه مه به زوری له پیکه نیندا دهرمه که ویت.
 (أَعْوَسٌ): روومهت خرپوو و چالبوو به
 تایبهتی کاتی پیکه نین.
 ۵- (الْعَوَسُ) (ح): بهرانی سپی.
 («كَبِشُ عَوَسِيَّ»): بهرانه سپی.
 (الْعَوَيْسَةُ أَوْ الْعَوَيْسِيَّةُ) (عامية): چه قوی

بجووکی گیرفان.

عاص: ۱- (عاص وَعَوَّصَ الشَّيْءَ. عِيَاصاً وَعَوَّصاً): شتهکه گیر بوو/ تیگیرا/ تیجهقی.
(-الكَلَامُ): تیگه‌یشتنی ناخاوتنهکه گرانبوو/ به پیچ و پهنا بوو/ تمومژاوی بوو.

(عَوَّصَ): له قسهو کرداردا (ناراستبوو/ خواروخیچبوو/ به پیچ و پهنا بوو).

(-الشاعرُ أَوْ الخَطِيبُ): شاعیرمهکه یان وتاریژمهکه شتیکی وت که لئی تیئدهمهگه‌یشتن.

(أَعَوَّصَ عَوَّاصاً وَ عِيَاصاً وَالْقِيَاسُ إِعْوَاصاً بِخَصْمِهِ وَعَلَى خَصْمِهِ): ناحهزمهکی خسته گیزمه به به لگه و بیانووپهکی ومها که نه توانیت پروپهرووی بوهستینهوه.

(- فِي الكَلَامِ): قسهکهی به پیچوپهنا کرد که لئی تیئدهمهگه‌یشتن.

(إِعْتَاَصَ - الأَمْرُ عَلَيْهِ إِعْتَاَصاً): کارهکی لئ گرانبوو لئی چوو بهست/ سهری لیدمرنهگرت/ راستی بؤ ساغ نهبووهوه.

(العائِصُ وَالْعَوَّصُ وَالْعِيَّاصُ): سهختیی و دژواری/ نهبوونی/ پیداویستی.

(أَلْعَوَّصُ): دهستکورتیی و نه‌دارایی/ تهنگانه/ بیتوانایی.

(أَلْعَوَّصُ (م) عَوَّصَاء): ۱- ناروون ۲- قسهی سه‌پروسه‌مه‌رو به پیچوپهنا.

(أَلْعَوَّصَاء): ۱- میی وشه‌ی (الأَعْوَصُ)

۲- تهنگانه و نهبوونی.

(كَلِمَةُ عَوَّصَاء): وشه‌یهکی نادیار/ نهین.

(أَلْعَوِیصُ): ناله‌بار/ گیر/ سهخت.

(أَلْعَوِیصُ (م) الْعَوِیصَة - مِنَ الْأُمُور): ۱- کاری گران/ دژوار/ گیر ۲- به پیچ و پهنا/ نارهمت.

(- مِنَ الكَلَامِ): قسه‌یه‌ک که گران لئی تیئگه‌ن.

(- مِنَ الدواهي): قه‌وماوی سهخت و ومیی گران.

۲- (عَاوَصَ - هُ مُعَاوَصَةٌ): مملانی له‌گه‌لدا کرد/ زورانی له‌گه‌لدا گرت.

(أَلْعَوَّصُ): ۱- هیژ ۲- جمه/ بزوه/ جووله.

(أَلْعَوِیصُ): ۱- هیژ ۲- جووله/ بزوه.

۲- العَوَّصُ وَالْعَوِیصُ: دهرروون.

عاص: (عاص وَعَوَّصَ وَعَاوَصَ وَأَعَاَصَ - فَلَاناً وَعِيَاصاً وَإِعَاَصَةً): (له بری نهوه/ له جیاتی نهوه) ی دایه/ قهرمبووی بؤ کردهوه/ هوی بؤ کردهوه.

(تَعَوَّصَ - مِنْهُ): له باتی، شتی و مرگرت قهرمبووی و مرگرت.

(إِعْتَاَصَ - فَلَاناً): داوای قهرمبوویکرد له فیسار.

(- مِنْهُ): قهرمبووی لیومرگرت (له باتی/ له بری) و مرگرت.

(إِسْتَعَاَصَ - فَلَاناً): داوای قهرمبووی له فیسار کرد.

(عَوْضٌ. عَوْضٌ. عَوْضٌ): ۱- هرگز او هرگز.
 («لَأَفَارِقُكَ عَوْضٌ»): هرگز او هرگز لیت
 جیانامه وه.

(«مَارَأَيْتُ مِثْلَهُ عَوْضٌ»): هرگز به کیکی
 ومکو نهوم نه دیوه.

(«لَا أَفَعَلُهُ عَوْضٌ الْعَائِضِينَ»):
 هرگز او هرگز نهوه ناکه م.

(الْعَوْضُ (ج) أَعْوَاضٌ وَالْعَائِضُ وَالْمَعْوِضَةُ):
 له حیاتی/ لهبری/ له جیی.

الملحق:

عوض: (التَّعْوِضُ): له بری دان/ قهرمبوو/
 بو بژاردن.

(تَعْوِضُ الْخَسَارَةِ): زیان بژاردن.

(الْتَّعْوِضُ (ج) تَعْوِضَاتٌ): نهوهی له بری
 زیان دمدریت/ زیان بژاردن.

(دَفْعٌ لَهُ تَعْوِضٌ عَنِ نَزْعِ الْمُلْكِيَةِ): قهرمبووی
 نهو مولک و مالهی دهمستی به سردا دمگرن و
 لئیدهمستینن پیدرا.

(الْتَّعْوِضُ): نهو پارمیهی به کارمندیک
 به کریکاریک دمدریت کاتیک له کارمهی
 دمدردمگرن یان خانه نشین دمبیت له بهر
 گهیشتنی به تهمهنی خانه نشینی.

(تَعْوِضَاتُ الصَّرْفِ): قهرمبووی له کاربوون.
 یان پارمیهکی تر که سهربارهی مووجهو کری
 بیت به کهسیک دمدریت که کاری زورتری
 بیبکریت یان هی باریکی تایبهتی بیت.

(تَعْوِضٌ إِنْتِقَالٌ): قهرمبوو و پارهی
 گواستنهوهی کهسیک.

(تَعْوِضُ الْعَائِلِيِّ): قهرمبوو کردنی
 خیزان.

عاف: ۱- (عَافَ- الطَّائِرُ يَعُوفُ. عَوْفًا):
 بالندهکه به سهر شتهکه وه یان ناومهکه وه یان
 که لاکهکه وه گریخوارد/ جهرخه له یکردو
 ویستی بوی داپهرپته خواری.

(تَعَوَّفَ- الْأَسَدُ): شیرمکه به شهو خوی بو
 نیچیرهکه نایه وهو گرتی و خواری.

(الْعَوْفُ): ۱- (ح) الْأَسَدُ (چونکه به شهو
 خوی دمبیته وه ۲- گورگ ۲- رهنجدمر بو
 خیزانه کهی.

(الْعُوفُ وَالْعُوفَةُ): ۱- نهوهی شیر به شهو
 دمیگریت و دمخوات ۲- تالانیی و دمستکهوت.

۲- (الْعَافُ): ناسان.

(الْعَوْفُ): ۱- بارو گوزمران و سروشت ۲ (ح)
 که له شیر ۲- مهلیکه ۴- رهنجدان و بهخت
 همیوان.

(أَبُو عَوْفٍ) (ح): نیره کولله.

(أُمُّ عَوْفٍ) (ح): میکولله.

عوق: ۱- (عَاقَ وَعَوَّقَ وَأَعَاقَ وَاعْتَاقَ- هُ عَنِ
 كَذَا. عَوْفًا وَإِعَاقَةً وَاعْتِيَاقًا): رپی نهو شتهی
 لیگرت و تهگهرهی خسته بهری دواپخست و
 نهیبهشت بیگاتی و ساردیکردوه.

(تَبَعَوْقٌ): کوسپ/ تهگهره هاته رپی دواپخست و

دواکهوت/ خاوه خاویکرد.

(-فُلَانًا): نه پهیشت فیسار بگاته نه وهی دمیویست و ته گهری خسته بهری/ وهستانی.
(العَائِقُ) (فا) (ج) عَوَائِقُ وَعُوقُ): کۆسپ/ ته گهره/ رینگر/ ههرچی خهریکت بکات و نه هیلیت بگهته نامانج.

(عَوَائِقُ الدَّهْرِ): تووشی و گرفتاریی رۆژگار/ کۆسپی ناگهان.

(العَائِقَةُ) (ج) عَوَائِقُ): ۱- منی وشه (العَائِقُ) ته گهری کار/ نه وهی دمست دمگرت و ناهیلیت کار بکهیت.

(العُوقُ وَالْعُوقُ) (ج) اَعْوَاقُ): ۱- رینگر/ کۆسپ/ ته گهره ۲- نه و کسه ی ری له چاکه و خیرکردنی خه لک دمگرت ۳- پیچی دۆل/ دمه.

(العُوقُ وَالْعُوقُ وَالْعُوقُ = العَائِقُ): ۱- کۆسپ/ ته گهره/ رینگر ۲- زیرمکردوو.

(رَجُلٌ عُوْقَةٌ وَعُوْقٌ وَعَيْقٌ): پیاویک که ری چاکه و خیرکردن له خه لک بگرت.

(الْعِيْقُ) (فك): نه ستیره کی سووری پروناکیدمه له دوی نه ستیره ی پهروین دیت لای راستی کاکیشانه ومیه (بۆیه وا ناوئراوه چونکه ناهیلیت نهو پینج نه ستیره ی که له کهلوی گادان بگهته نه ستیره ی پهروین).

۲- (الْعُوْقُ وَالْعُوْقُ) (ج) اَعْوَاقُ): پیاوی بیفه.

(الْعُوْقُ): برسیتی.

(العَائِقُ) (ن): جۆره گولیکن له کۆمه لهی گولآلهیه له باخچه کاند دهر وینرین یه کیک له وانه پیی دموترت زمانه جۆله که.

(الْعَوَاقُ وَالْعَوِيقُ): هرمه قرمی ورگی و لاخ له رۆیشتندا.
الملحق:

عوق: (الْعَاقُ): په ککه وته. بیتوانا له بهر که منهدامیی یان که مناومزیی/ که منه قلیی په کیده که ویت.

عوك: ۱- (عَاكٌ - عَلَيْهِ عَوُكًا وَمَعَاكًا): پیچیکر دمومه گه رایه وه سه ری.

(تَعَاوَكٌ - الْقَوْمُ): له گهل په کدا جهنگین.
(إِعْتَوَكَ - الْقَوْمُ): به په کدا چوون و چرپوونه وه/ فه له بالغیانی کرد.

(الْعَوُكُ) (مص): جووله/ جمه.
(«مَابِهْ عَوُكٌ»): جووله ی لیپراوه.
(الْعَوِيكَةُ وَالْعَوُكَةُ): جهنگ/ شهر.

۲- (عَاكٌ - عَلَيْهِ. عَوُكًا وَمَعَاكًا): بۆ لای هات/ پرووی تیکرد.

(-بِهْ): پهنای بۆ برد/ خوی کوتایه/ دایه پال.

(الْعَاكُ): پهنای پهنانا.
۲- (عَاكٌ - مَعَاشُهُ. عَوُكًا): بژیوییه که ی چنگهوت/ دستکهوت.

(عَاكُ): بژیوی دستگیر بوو.
۴- (الْمَعَاكُ): انارام له سرگرتن ۲- رپرهو.

(-القربة): مەشكەكەى پركرد.

(الطحرب): كەق مەنجەل يان پووش و دارو

پىسى كە دمريا دمىخاتە لاوه.

(الطخربة والطخربة والطخربة): پارچه

هەورىك/ گەواله هەورىك يان پارچه جلىك.

طحل: ۱- (طحل- ۵. طحلاً): دای بە سپىدا.

(طحل طحلاً وطحلاً): سېلەكەى گەوره

بوو.

(طحل طحلاً): هاواری سپىکرد.

مطحول: سېل تووشبوو/ سېلناوساو.

(الطحال (ج) أطحلة وطحل وطحالات)

(ع ۱): سېل كە نىسفه نجبیه دمكە ویتە لای

چەبى بوشایى مرؤف و زیندمومریتروە بە

لاتەنىشتەوه نووساوه.

(الطحال (طب): دمردە سېل.

(الطحل): سېلگەوره.

۲- (طحل- الإناء. طحلاً): قاپەكەى پېر

لېوانلیو كرد.

(الطحل): ۱- پېر ۲- تووره.

۳- (طحل- الماء. طحلاً وطحلاً): ناومكە

بۆگەنبوو.

(الطحل): ناوی (قەوزاوی قەوزمگرتوو).

۴- (الطحل) (عند العامة): وردمكاو شتى وها

زمانە راستییهكەى (الحناء) یه.

(الطحلة): رەنگىكى شىوه خۆلەمىشى.

(الطحل (م) طحلاء (ج) طحل): شتىكى

رەنگ شىوه خۆلەمىشى.

۵- (طحلب- الماء): ناومكە قەوزەى

سەرگەوت.

(مطحلب ومطحلب): ناوی (قەوزە سەرگەوتوو/

قەوزە گرتوو).

(طحلب- ت الأرض): زەویەكە بە گیا سەوز

بوو.

(الطحلب والطحلب والطحلب) (ن):

رپوومگىكە لە لكى قەوزەواتە زۆر سەوزە

لاسك و گەلای هەمىە بەلام رەگى نىیە لە شوینە

تەرو شىدارەكاندا دمبىت زۆر جار شوینىكى

زۆر دمگرىتەوه. جاری وا هەمىە بە دارمومو بە

تاویرموم دمبىت.

(الطحلبة): تالىك.

(“معليه طحلبة): تالىكى پىومنىیه.

۶- (طحلب- الرجل): پىاومكەى كوشت.

طحم: (طحم- عليه طحمة): لىرپهپهرى و

پهلامارىدا (عامية) لهوانهیه له (قحم) وه

هاتبىت وهرگىررابىت.

(الطحمة و الطحمة والطحمة- من الناس):

كۆمهلى خەلك.

(- من السيل): لىشاویكى زۆرو هاتووی.

(- من الليل): تارىكىكى زۆرى شهو.

(الطحمة): ۱- پىاوی شهراىى ۲- گەله حوشترىكى

گەورەو زۆر.

(الطحوم): زۆر بە گورو بە تەكان.

زارو دمنگی لیله لیری.

(أَعْلَى تَعُولُ بِكَثْرَةِ الصِّيَاحِ وَبِكَلْبِكَ

النَّبَاحِ): به هیزمو هاتو هاوار خه لکم

لیکۆده که یته وه هانده دمیت و سه که هیشته

به وهرین.

(عَوْلٌ - عَلَى فُلَانٍ وَبِهِ): هانای بۆ فیسار بردو

پشتی پیبهست و داوای یارمعتی لیکرد.

(عَوْلٌ عَلَيَّ بِمَا سَنَتُ): جیت دمویت پشت

به من بیبهسته.

(عَوْلٌ عَلَيْهِ مُعَوَّلًا) (وَلَا يُقَالُ تَعْوِيلًا):

پشتی ته واو به و بیبهسته.

(العَوْلُ): پشت و پهنا نه وهی که پشتی

پیدمیهستیت.

(عَوْلْنَا إِلَى فُلَانٍ فِي حَاجَتِنَا): بۆ

پیداویستی هه که مان په نامان بۆ فیسار بردو

پشتمان به و بهست.

(فَوَجَدْنَاهُ نِعْمَ الْعَوْلُ): دیمان باشترین

پشت و پهنا به و به هاناوه جووه.

(أَعُولُ): شین و شه پۆریکردو که وته گریه و

لاواندنه وه.

(تِ الْقَوْسِ): که وانه که وژهی لیوه هات.

(- عَلَى فُلَانٍ): خۆپدایه دمست فیسارو

لییدلنیا بوو.

(إِعْتَوْلَ): گریا و لاواندی وه.

(أَلْعَالَةُ): ۱- که پروکه، پیاو که به دارو درمخت

بیکات تا باران لیینه دات ۲- چه تر دژی باران.

(أَلْعَوْلُ): پهنا بۆ براو.

(أَلْعَوْلُ وَالْعَوْلَةُ وَالْعَوِيلُ): شیومن و گریه و

زاری و لاواندنه وه.

(أَلْعَوْلُ): پالپۆمدان و پشت پیبهستن و هانا

بۆ بردن ۲- پالپشت.

(فُلَانٌ عَوْلِي مِنَ النَّاسِ): فیسار پالپشته

له ناو خه لکدا.

(أَلْعَوْلُ (ج) مَعَاوِلُ): پاچ.

(أَلْعَوْلُ): فریادرس / پشت و پهنا / جیی

بروا / پالپشت.

۴- (أَعَالٌ وَأَعْيَلٌ): ههتهر بوو / سوور بوو

لهسه رشت.

(مُعَوْلٌ وَمُعَيْلٌ): ۱- ههتهر / سوور / بهتهنگه وه

هاتوو ۲- به خویو که / فریادرس.

(أَعُولُ - الرَّجُلُ): پیاو که بهتهنگه وه هاتو

ههتهر بوو.

۵- (أَلْعَالَةُ) (ح): وشتر مرخ.

عوم: ۱- (عَامٌ - فِي الْمَاءِ عَوْمًا): مهله یکرد.

(عَانِمٌ): مهله کردوو.

(- تِ السَّفِينَةِ فِي الْمَاءِ): پاپۆرمکه بهسه ر

ناوکه وه بوو رویشته.

(- النُّجُومُ): نهستیو که کان رویشتن / کشان.

(عَوْمٌ - السَّفِينَةُ): پاپۆرمکه ی سه ر دریا و

ناوخت.

(عَوْمٌ السَّفِينَةُ الْغَرِيقَةُ): پاپۆره

نوهومیوو که ی دهره نیا و خسته سه ر ناوکه.

(العامَة (ج) عامٌ): ۱- که له کی سمرناو که پئی دمپرنهوه یان سواریدمبن ۲- تارمایی سهری سوار که له دوور له بیاباندا که دهروات دیته بهرچاوت.

(الْعَوْمَة (ج) عَوْمٌ (ح): ۱- سهرمه میکوته که به چکه ی بوقه ۲- ناو رۆشنکرموه که به سهر ناوموه ههر دیتو دهچیت.

(الْعَوَامٌ): تارمایی سهری سوار که به بیاباندا برواتو تو له دوور بیته بهرچاوت.

(الْعَوَامٌ): ۱- مهلهوانی جاک ۲- چارهوییه کی تیژرمو که غاربکات وهک بال بگریت.

(الْمُسْتَعَامُ): پاپۆری سهر دمريا/ سهرنشینی دمريا.

۲- (عامٌ- الزمام. عوماً): جلهومکه نالۆز بوو.

۲- (عَوْمٌ): دورینه کراوه که ی گورزه گورزه کردو داینا.

(الْعَامَة (ج) عامٌ): گورزه ی دروینه کراو.

۴- (عَوْمٌ- الْكِرْمُ): میومکه سالتیک بهری باشبوو سالتیک کهم.

(- تِ النَّخْلَةِ): دارخورماکه سالتیک بهریگرتو سالتیک بهری نهگرت.

(عَاوَمَتِ النَّخْلَةِ): دارخورماکه سالتیک نا سالتیک، سالتیکو سال بهریگرت.

(- فُلَانٌ فُلَانًا): به سالانه له گهلیدا ریککهوت.

(أَعْوَمَ عَوَامًا): ۱- سالتیکی به سهردا تیپهری

۲. کهوته سهرمتای سالتیکهوه.

(الْعَام (ج) أَعْوَامٌ): سالتیکی ره بهق که چوار وهرزه.

(عَوِيمٌ): نیمچه سالتیک.

(عَامِيٌّ): سالانه.

(لَقِيْتَهُ ذَاتَ عَوِيْمٍ): سالتیک له سالان دیم (به کارهینانی بو سالانی رابوردوووه).

۵- (الْعَامُ): ۱- رۆژ.

(الْعَامَة (ج) عامٌ): پیچی میزمر.

(الْعَوْمَة (ج) عَوْمٌ (ح): جوره ماریکه.

الملحق:

عوم: (الْعَوْمَة): ۱- سمرناو کهوته: ته نیکه سمرناو دمکهویت، تاویره دم ریاییه کان دیاریدمکات یان رۆخیکی لماوی دمریاو شتی ومها پیشاندمدات/ دمدهخات یان سنووری ریگی ناوی بو پاپۆره کان دمدهخات ۲- خانوو خانوچکه بهک که به سهر ناوموه دمکریت.

۲- (عَوَامَة الْإِنْقَاد): پشتینیک/ چووپیک/ مادیهک که سمرناو بکهویت به کاردیت بو رزگارکردن له خنکان.

(الْعَوَامَات (ط): لوقمه قازی.

عُون: ۱- (عَان- تِ الْمَرَأَة عَوْنَا): ژنه که گه میشته نیوه ی ته مهنی/ بوو به سهرمژن.

عَوْنٌ تِ الْمَرَأَة. تَعْوِينًا: ژنه که بوو به سهرمژن.

(الْعَوَان (ج) عُونٌ): ۱- هه موو شتیک که بگاته

(الْعَانَةُ وَالْمَعُونَةُ وَالْمَعُونُ): یاریده/ یارمه‌تی و

کۆمه‌ککردن/ باربوو/ دستگرتن.

(العوان (ج) معاوين) ۱- یاریده‌دمدیری چاک

۲- کۆمه‌ککارو باربووکارێکی خه‌لکیکی زۆر.

۴- (الْعَانَةُ (ج) عُونُ وَعَانَات) (ح): ۱- ماکه‌ر

۲- رومکه‌ری کیویی ۳ بانه‌گای مرؤف له‌ خوار

سکه‌ومیه/ به‌ر.

(الْعَوْن (ج) عُونُ): زمویی باران به‌رکه‌وتوو.

(الْعَوَانَةُ) ۱- دارخورمای به‌رز/ درێژ

۲- (ح) کرمیکه له‌ لندا دمژی ۳- زینده‌مومریکی

جواربییه له‌ ژیشک بجووکتیه شیردمرو

قرتینه‌ره له‌ کۆمه‌له‌ی گۆرهبه‌لکه‌نه‌و مشکه.

عون: الإعانة: یارمه‌تی/ باربوو/ کۆمه‌ک/

دستگرتن/ یاریده/ دستگیرویی.

(إِعَانَةُ الْفَقِيرِ): یارمه‌تییه‌هه‌ژار/ باربووی

هه‌ژار دستگیرویی نه‌بوو.

الإعانة (ج) إعانات: باربوو/ کۆمه‌کی دارایی

که به‌ که‌سان یان دامه‌زراوان یان پیشه‌سازیه

هه‌لسینه‌راومکان و کشتوکالییه سازدراومکان.

(إِعَانَةُ مَرَضِيَّةٍ): باربوو، یارمه‌تییه‌کی

نه‌خۆشی.

(توزيع الاعانات): دابه‌شکردنی کۆمه‌ک و

باربوو.

(الإعانات): ناویکی گشتیه بۆ نه‌و یارمه‌تی و

باربووه‌ی به‌ پارو به‌ شیومیه‌ر بۆ هه‌ژاران و

نه‌دارایان و لیقه‌وماوان دهنی‌دریت.

نیوه‌ی ته‌مه‌نی ۲- شه‌رێک که‌ چه‌ند جار

هه‌لگیرساو کوشتاری تیدا کرا.

(الْحَرْبُ الْعَوَانُ): سه‌ختترین جه‌نگ.

(الْمُتَعَاوَنَةُ): ژنی به‌سالداجوو.

۲- (عَوْنٌ وَعَاوَنٌ-ه‌ على الشيء. تَعْوِينًا

وَمُعَاوَنَةً وَعَوَانًا): بۆ نه‌و شته‌ یاریده‌میدا/

یارمه‌تیدا.

(أَعَانَهُ عَلَى الشَّيْءِ إِعَانَةً): (یارمه‌تیدا/

کۆمه‌کیکرد) له‌و شته‌دا.

(رَبِّ أَعْنِي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ): خودا یارمه‌تیمبده‌و

یارمه‌تی که‌س مه‌ده‌ دژی من بوه‌ستیت.

(ه‌ مِنْهُ): لیه‌رزگار کرد.

(تَعَاوَنَ وَاعْتَوَنَ- الْقَوْمُ): خویشگه‌ل یارمه‌تی

یه‌که‌ریاندا.

(إِسْتَعَانَ- فُلَانًا وَبِضْلَانٍ): داوای یارمه‌تی له‌

فیسار کردو پشتگیری لیه‌خواست/ هانای بۆ

برد.

(الْعَوْنُ): (بِو تَاك و كَوو نِيرو مِي) (ج)

(أَعْوَانُ): ۱- یارمه‌تی/ کۆمه‌ک/ یاریده

۲- یاریده‌دمر کۆمه‌ککار/ یارمه‌تیدم ۳- کارگوزار/

خرمه‌تکار/ نۆکه‌ر.

(الْمُتَعَاوِنَةُ): (کوبراتیف) کۆگای هه‌رمومزیی

که‌ هه‌موو پیدایه‌ستییه‌کی تیدایه، ریه‌خراوه

تایبه‌تییه‌کان دایده‌مه‌زرینه‌ن و نه‌ندامانی

که‌لکی لیده‌مین به‌ نرخیکی هه‌رزانه‌ر له‌

بازار شته‌کان ده‌کرن.

۲- (عَوَّةَ - الْقَوْمِ): ومستان پشووویه کیانداو سرخه ویکیان شکاند / که میک نوستن.
 (-عَلَيْهِمْ): لایدایه لایان و نیشته نیبوو.
 عَوِي: ۱- (عَوِي - الْكَلْبُ وَالذِّئْبُ وَابْنُ آوِي. عُوَاءٌ وَعِيًا وَعَوَّةٌ): سه گه که. گورگه که. چه قه له که (لوتی کرده ناسمان و وبری یان لوورانندی. خه لکه ره شوکه که ده لیت: (عَوِي): که نه وه (سریانیه).
 (فَلَان مَائِعَوِي وَمَائِنَبَج): فیسار نه ده لوورینیت و نه دهیشوریت واتا بیده لاسته.
 (عَوِي - الْقَوْمِ إِلَى الْفِتْنَةِ): بؤ ناشووبنانه وه هانیدان و بانگیکردن.
 (عَوِي وَعَوِي عَنِ الرَّجْلِ عِيًا): بهرگری و له پیاوه که کردو نه وهی به درو خسته وه که به خرابه ناوی دهینا و مکو و مرینی ناحمه زه که ی بهرپه رج دابیته وه.
 (عَاوِي - الْكِلَابِ. مُعَاوَاةٌ): دمنگی له سه گه کانکرد / چه له له ی لیکرد.
 (تَعَاوِي - الْقَوْمِ عَلَى فَلَان تَعَاوِيًا): خویشگه ل گه له کومه کییان له فیسار کرد.
 (إِعْتَوِي - الْكَلْبِ. إِعْتَوَاءٌ): سه گه که لوورانندی.
 (إِسْتَعَوِي - هُ إِسْتِعْوَاءٌ): داوای لیکرد دمنگی لیوه بیت و هاواربکات بلوورینیت.
 (-الْقَوْمِ): ۱- داوای فریا که وتنی لیکردن ۲- بؤ ناشووب و شهر منگیزیی بانگیکردن و (هانیدان / دمنگی لیکردن).

المُعَاوِن: یاریدمدمری که سیک که له سمروو خویه وه بیت و نهم له ژیر دستیدا بیت.
 مُعَاوِن طَاهٍ: یاریه دمری چیشتلینهر.
 («مُعَاوِن جَرَّاحٌ»): یاریه دمری نه شته رگهر.
 موظف یساعد الرئيس في عمله: کارمه ندیکی یاریه دمری سه روکه له کاره کانیدا.
 («مُعَاوِن نَائِب المَدِير»): یاریه دمری بریکاری بهرپومبهر.
 عَوْه: ۱- (عَاهُ وَعِيَهُ - الزَّرْعُ. عَوْهًا): کشته که تووشی دمرد بوو.
 (-الرَّجُلِ): دمرد که وته کشتو کال و ناژه له که یه وه.
 (عَائِيهِ وَعَاهُ وَعَاهُ وَأَعُوهُ): که سیکه که دمرد دابیتیه کشتو کاله که یه وه.
 (عَوَّةٌ): دمرد دایه کشته که یان ناژه له که یه وه.
 (-الرَّجُلِ): کابرا دمرد گرتی.
 (أَعَاهُ وَأَعُوهُ وَتَعَوَّةٌ. إِعَاهَةٌ وَإِعْوَاعًا وَتَعَوُّهَاً): دمرد دایه کشته که یان ناژه له که ی.
 (الْعَاهَةُ (ج) عَاهَاتُ): دمردو نیشانه یه که، وه که نه و دمردی که به هوی گهرما یان سهرماوه یان تینویتیبیه وه دمدا ته کشتو کال یان گهری دمدا ته حوشترو هیترو وه.
 (أَهْلُ الْعَاهَاتِ): دمرد گرتوو.
 (الْمَعْيُوهُ وَالْمُعَوَّةُ وَالْعِيَهُ - مِنَ الْمَوَاشِي وَغَيْرِهَا): ناژه لو هیتر که دمردی گرتیبیت.

لَعَوَاءَ (ح): سه‌گیگی زور لوره‌لور کهمر.

أَلْعَوَّةُ (مصص): ۱- جارِيك لوورانندن /

حه‌په‌په‌کی سه‌گ ۲- دهنگه‌ده‌نگ و غه‌لبه‌غه‌لب /

هات و هاوار.

أَلْعَاوِيَّةُ (ح): ۱- دینله‌سه‌گ ۲- (ح) به‌چکه

ریوی.

۲- عَوَى - هُ عَنِ الشَّيْءِ عِيًّا: له شته‌که‌ی

(لادا) دوور خسته‌وه.

عَوَى وَعَوَى - الْقَوْسُ وَنَحْوَهَا: که‌وانه‌که‌ی

چه‌مانده‌وه.

(- الْحَبْلُ أَوْ الشَّعْرُ): پیچی به‌په‌ته‌که‌ یان

قرّه‌که‌دا لوولیکرد.

إِعْتَوَى - الشَّيْءَ. إِعْتَوَاءً: شته‌که‌ی نوشتانه‌وه /

چه‌مانده‌وه / پیچی پیدا.

إِنْعَوَى. إِنْعَوَاءً: پیچی‌خوارد / چه‌مایه‌وه /

خواربو‌وه / لاربو‌وه‌وه.

۲- أَلْعَوَّةُ وَالْعَوَّةُ: بن / فنک.

عیب: ۱- (عاب- الشَّيْءَ عَيْبًا): شته‌که‌ی

خه‌وشدار کرد / نه‌نگیکرد / ناته‌واویکرد.

(عائِب): نه‌نگکردوو / خه‌وشدار کردوو /

ناته‌واو کردوو.

(الشَّيْءُ مُعَيْبٌ وَمَعْيُوبٌ): شته‌که‌ی خه‌وشداره /

ناته‌واوه / نه‌نگه.

(عاب- فَلَانًا): فیساری (له‌که‌دارکرد /

خه‌وشدارکرد).

(عاب- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی خه‌وشدار بوو /

له‌که‌دار بوو / ناته‌واو بوو.

(عائِب): شتی خه‌وشدار / ناته‌واو / له‌که‌دار.

(عَيْبٌ وَتَعْيِيبٌ - الرَّجُلُ): کابرای به‌نه‌نگ و

ناته‌واو دانا / نه‌نگی دایه پال.

(- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی خه‌وشدارکرد / شته‌که‌ی

که‌موکوور کرد.

(تَعَائِبٌ - الْقَوْمُ): خویش‌گهل خه‌وشیان له

یه‌گتری دمره‌نینا / یه‌گتریان به‌که‌موکوور

دانا.

أَلْعَابٌ = الْعَيْبُ: له‌که‌داریسی خه‌وش /

که‌موکوووری / ناته‌واویسی نه‌نگی.

أَلْعَيْبُ (ج عَيْبُوبُ): که‌موکوووری / نه‌نگی /

نزمی / خه‌سله‌تی ناشیرین که به مرؤفه‌وه

بی‌ت.

أَلْعَيْبَةُ (ج عَيْبٌ وَعَيْبٌ وَعَيْبَاتُ): جارِيك

نه‌نگی دانه پال / جارِيك خه‌وشدارکردنی

نهم و نه‌وه ۲- خه‌وش / که‌موکوووری.

أَلْعَيْبُ وَالْعَيْبَةُ وَالْعَيْبَةُ: که‌سیکه که

که‌موکوووریسی زور بداته پال خه‌لک / خه‌وش

له‌مو له‌و زور بگریت.

أَلْعَابٌ وَالْمَعَابَةُ (ج مَعَائِبُ = الْعَيْبُ):

خه‌وش / ناته‌واویسی / که‌موکوووری / نه‌نگی

نیشانه‌و خه‌سله‌تی ناشیرین.

(الْعَيْبُ وَالْمَعْيُوبُ): له‌که‌دار / خه‌وشدار /

به‌که‌موکوور / ناته‌واو.

۲- أَلْعَيْبَةُ (ج عَيْبٌ وَعَيْبٌ وَعَيْبَاتُ):

۱-دمفري چهرمين ۲-کهنتورو سنوقی جل.
 (الْعَيْبَةُ) (عند العامة): يووکه شووشه و شتی
 کاره کرد.

۲- (تَعَيْتُ-تِ الْإِبِلُ): حوشر مکان ناویانخواردموه
 بیئنهوی تینویتیان بشکیت.

۴- (الْعَيْتَةُ): زهویی تهختانیی / دهشت.
 عیج: (عاج- بالشیء عیجاً): بابهخی به
 شتهکه دا.

(لَا أَعِيحُ بِكَلَامِهِ): بهتهنگ فسهکهیهوه
 نایهمو بابهخی بیئادهم.

(مَا عَجَبْتُ بِالشَّيْءِ): به شتهکه قایل
 نهبووم.

(شَرِبْتُ الدَّوَاءَ فَمَا عَجَبْتُ بِهِ): دهرمانهکهم
 خواردموهو کهلکم لینهبینی.

عیر: ۱- (عَارَ. عَيْرًا): بهدلخوردیسهوه
 هاتووچوو.

۵- (الْفَرَسُ): چارهویکه سهری هه لگرت و
 هیج نهبوو بهری بگریت.

(الْعِيَارُ): سه ره لگر / بهلمسه.
 (عَارَتِ الْقَصِيدَةُ): هه لبه ستهکه بهناو

خه لکدا بلاوبوووهو.
 (أَعَارَ- الْفَرَسَ. إِعَارَةً): چارهویکهی بهره لا

کردو کهوته هه لتیزان و جرت و فرت.
 (الْعَائِرُ) (هَا): ۱-رارا / دوودل و شپزه

۲- گهروک / ویل.
 (سَهْمٌ عَائِرٌ): تیریکی ویل کهس نازانیت کنی

هه لیداوه.

۱-دمفري چهرمين ۲-کهنتورو سنوقی جل.
 (الْعَيْبَةُ) (عند العامة): يووکه شووشه و شتی
 ومها که مندال یاریی بیئمهکات که سووگراوهی

(الْعَيْبَةُ): یه و بچوو ککراوهی (الْعَيْبَةُ) یه.
 (الْعَيْبَةُ- مِنَ الرَّجُلِ): شوینی نهینی بیاو.

(الْعِيَابُ): سنگهکان و دلنهکان به سنوق
 چوینراوه.

(الْمُعَيْبُ): سه به ته گهر.
 عیث: ۱- (عَاثُ- الشَّيْءَ عَيْثًا وَعُيُوثًا وَعَيْثَانًا):

شتهکهی گهنکرد / تیکداو خراپیکرد.
 (عَاثُ النِّسْبِ فِي الْغَنَمِ): گورگه که کهوته

رانهکهوهو شپزه میگرد.
 (عَاثُ فِي الْأَرْضِ فُسَادًا): خراپی و گهنی

له زهویدا چاندو بلاو کردموه.
 (- فِي مَالِهِ): داراو سامانهکهی به فیرودا،

لهناویپردو زوو تهخشان و پهخشانیکرد.
 (عَيْثَانُ): داراو سامان تهخشانکرو به فیرودهر.

(مَالٌ عَيْثِي): داراو سامینیکی به فیرودچوو و
 لهناوبراو.

(العائث) (ح): شیر.
 (الْعَيْتَةُ): جاریک به فیرودان و تهخشانکردنی

سامان.
 (الْعِيَاثُ وَالْعِيُوثُ): ۱- گهنکارو خراپه چینیکی

گهوره ۲- شیر.
 ۲- (عَيْثٌ): داوایکرد شتیکی بدمنه دهشت

بیئنهوی ته ماشا بکات.

(قَصِيدَةُ عَائِرَةَ): هه لئه ستيك به ناو خه لكددا بلاو.

(شَاةٌ عَائِرَةٌ): مهريكي سهره روه ههر دهمه خوي به رانيكدا دمكات و نازانيت شوين كاميان بكهويت.

(الْعَيْرُ (مص) (ج) اَعْيَارٌ وَعِيُورٌ وَعُيُورَةٌ وَعِيَارَاتُ (م) عَيْرَةٌ (ح): كهري ماليي يان كيويي كه بهرله بيت و خوي به دمشت و دمردا دمكات (له بهر نه وه وا ناو نراوه) به زوريش به كه رمكيويي دموتريت.

(الْعَيْرُ (ج) عَيْرَاتٌ وَعِيرَاتُ): كارواني كه ران (ميه) به هموو كاروانيك دموتريت.

(الْعَيْرُ (ج) اَلْعِيَارُ): كهري ماليي يان كيويي.

(اَلْعِيَارُ): ۱- كه روك / كه ريده كه سنيكه كه زور بگه ريت و نه ملاولا بكا ۲- بينيش و بهرله لاو دوای هه موسكه وتوو.

(هَرَسٌ عِيَارٌ): چاره وييه كي بهرله لاو به له سه / سه ركه ش.

(اَلْعَارُ - مِنَ الْخَيْلِ): نه سپيك سواره كه ي به ناراسته ريدا ببات.

(اَلْسُّعَيْرُ): نه وه ي له كهري ماليي يان كيويي بجيت.

۲- (عَارٌ - فَلَانًا. عَيْرًا): توانج و ته شهري ليدا / ناشيرينيكرد.

(عَيْرٌ - فَلَانًا): سه رزم نشتيكرد و ته شهري كاره ناشيرينه كه ي ليدا.

(عَيْرٌ - ه كذا وَعَيْرٌ - ه بكذا): گالته ي نه وه يتكرد / توانج و ته شهري نه وه ي ليدا / نهنگي نه وه ي ليكرت.

(تَعَايِرٌ - الْقَوْمُ): ۱- ناشيرينييان دايه پال يه ك و ته شهريان له يه كدا ۲- ترو توانج بيان گرته يه ك و گالته يان به يه ك كرد.

(اَلْعَارُ (ج) اَعْيَارُ): ۱- نهنگي / شه رمه زاري / كه ميي / خه وش ۲- ههر قسه و كدراريك كه مرؤف بيكات و جيي سه رزم نشت و ترو توانج بيت.

(اَلْعَايِرُ = اَلْعَايِبُ): ۱- نهنگي / شوورهي / كه موكوورهي / له كه و خه وش / شه رمه زاري.

۳- (عَيْرٌ - الْمَاءُ): ناوه كه فهوزه ي سه رنشت.

۴- (عَايِرٌ - فَلَانًا. مُعَايِرَةٌ وَعِيَارٌ): شانازي به سه ر فيساردا كرد.

(- الْمِكْيَالُ أَوْ الْمِيزَانُ): بيوره مكه يان سه نكه كه ي به هيتر به راورد كرد و تافيكردنه وه تا بزانيت ته واوه.

(اَلْعِيَارُ (ج) عِيَارَاتُ): بيوانه / نه ندازه / بيومري نه و شته / سه نك.

(عِيَارُ الشَّيْءِ): سه نك بيومري نه و شته / نه وه ي كه كراوه به بنچينه بو بيوان و كيشان و هيتريشت.

«عِيَارُ النُّقُودِ»: بيومري پاره كه چند دهنييت به بي نه و زيرو زيويه كه تيايدايه يا به رامبه ريه تي.

(الْعِيَار (ج) مَعَايِر): نهُو كَيْش و سَهْمَنگِهيه كه شتيرى بِي دَمبِيورِيَت.

٥-(أَعَارَ - الفَرَسَ. إِعَارَةً): نَهسِبَهكَهى قَه لَهو كرد.

(الْمُسْتَعِير): نَهسِبى قَه لَهو.

٦-(الْعَيْر): ١-هَمموو دَمرِبَه رِپِيوِيَك (بَه رَزْمِيَهك له تَه خَتايِبِه كَدَا ٢. رَمشِيَنَه يان پَنِلوى چاو ٣-

مِيخ/ سَنگ ٤-دَارِيَكَه تَه خَتَه يَه كَه بَه پِيَشَه و هى كَه رَا و مَكَه و مِيَه ٥-شَاخ ٦-گَه و رَه/ سَه رَدَار ٧-شا ٨-تَه پَل.

(عَيْرُ الْقَدَم): بَه رَزِي پَشْتى بِي.

(عَيْرُ النَّصْلِ): لَادَمرِبَه رِپِيوى نَاوَمِرَاسْتى نُووَكى رَم.

(عَيْرُ الْوَرَقَةِ): دَه مَارى نَاوَمِرَاسْتى گَه لَآى دَرَه خَت.

عيس: (أَعْيَس - الزَّرْعُ إِعْيَاسًا): كَشْتَه كَه تَه رَآيى تِيْدَا نَه مَا.

(تَعْيَسَ - تِ الْإِبِلِ): حُوَشْتَر مَكَان رَمَنگَبُوَز بُوون/ سَبِي و رَمشى تِيَكَه لَبُوو.

(الْعَيْسُ ١: الْوَاحِدُ أَعْيَسُ وَالْوَاكِدَةُ عَيْسَاءُ): حُوَشْتَرِيكى سَبِي كَه كَه مِيَك رَمشى تِيَكَه لَبِيَت ٢-حُوَشْتَرى جِسَن/ رَه سَهَن.

(الْعَيْسُ وَالْعَيْسَةُ): رَمَنگى سَبِي رَمش تِيَكَه لَبُوو. (الْعَيْسَاءُ (ج) مَيَكُوْلَه.

عَيْسَى: نَاوِيكى جُوْلَه كَانَه يَه كَرْدِيان بَه نَاوى حَه زَمْتى عَيْسَا.

(عَيْسَوِي وَعَيْسِي): عَيْسَايى/ دِيان.

عَيْش: (عَاشَ. عَيْشًا وَعَيْشَةً وَمَعَاشًا وَمَعِيشًا وَمَعِيشَةً وَ عَيْشُوشَةً): ثِيَا/ زِيْنْدُوو بُوو.

(عَيْشٌ وَأَعَاشٌ-٥. إِعَاشَةٌ): ثِيَانْدَى/ بَه خِيُوِيَكِرْد.

(عَايَشَ-٥): لَه گَه لِيْدَا ثِيَا.

(تَعَيْشٌ): رَمَنجى بُوُ ثِيَانْدَا/ بَه دَوَاى بَرِيُوِيْدَا گَه رَا.

(تَعَايَشَ - الْقَوْمُ بِالْأُلْفَةِ وَالْمُوَدَّةِ): خُوِيَشْگَه ل بِيَكَه و ه بَه تَه بَايى و خُوَشَه و يَسْتى ثِيَانِيان

بِرْدَه سَه ر/ بِيَكَه و ه ثِيَان.

(العَائِشُ) (فَا): ثِيَاو.

(هُوَ رَجُلٌ عَائِشٌ): نَهُو بِيَاوِيَكَه خُوَش و بَاش دَمرِى/ خُوَشْگُوَز مَرَانَه.

(الْعَيْشُ) (مَص): ١-ثِيَان كَه بُوُ هَمموو زِيْنْدَه و مَرِيَكَه/ بُوون، گُوَز مَرَان ٢-خُوُرَاك ٣-خَان.

(الْعَيْشُ وَالْعَيْشَةُ): بَارو گُوَز مَرَانى مَرُوْف لَه ثِيَانِيْدَا.

(«عَيْشَةٌ رَاضِيَةٌ»): ثِيَانِبَه سَه ر بَرْدَنِيكى بَاش كَه نَهُو كَه سَه دَلَى بِي_Xُوَشْبِيَت.

(الْعَيْشَاشُ): ١-خَانَه وَا ٢-نَانِضَرُوَش ٣-زُوُر خُوَشْگُوَز مَرَان.

(الْمَعَاشُ (ج) مَعَايِشُ): ١-بِيِيَرِيى/ خُوَارْدَن و خُوَارْدَنَه و ه كَه بِيى دَه رِيَت ٢-نَه و هى كَه ثِيَانى

بِيْدَمرِيتَه سَه ر ٢-كَاَت و شوپِنى رَمَنجِدَان بُوُ

رژیمی په‌یاداگردن.

(الْعَيْشَةُ (ج) مَعَايشُ): ١-خواردن و خواردنه‌وه/ خَوْرَاكْ كه ژيانی پېدمبه‌یته سهر نه‌وهی كه ژيانی پې پېدمكه‌میت.

(الْمَتَعِيشُ) (فا): كه‌سېكه كه مەمره‌و مهری بژی/ ژيانی ناته‌واوو پېدمرمتان بېت.

الملحق:

عیش: (الإعاشَة): ژياندن/ له کاتی شه‌رو لېقه‌ومان و کارساتدا خَوْرَاكْ و پېویستی ژيان به دانیشتون بدریت و بیانژیه‌نن نه‌ویش به پېی شیرازمیه‌ك كه نه‌و ماده پېویستی‌بیانه په‌یدابكات و دستگیر بخت بؤ تاكه‌كه‌س بېت یان بؤ خیزان.

(«مصلحةُ الإعاشَة»): به‌رژه‌ومندیی ژياندن. (الحِصَّةُ مِنَ الْمَوَادِّ الْغِذَائِيَّةِ لِلْفَرْدِ أَوْ لِلعَائِلَةِ): به‌شه خواردن و پېیژی و پېویستی بؤ تاكه‌كه‌س یان بؤ خیزان.

(«بطاقةُ الإعاشَة»): بلیتی ژياندن. (التَّعَايُشُ): پېكه‌وه ژيان به خو‌شی و ته‌بابی پېكه‌وه گونجان.

(التَّعَايُشُ فِي الإِصْطِلَاحِ السِّيَاسِيِّ): پېكه‌وه ژيان له زاراهوی رامیاریدا. نه‌ومیه خه‌لكېك نه‌ته‌وه جیاو رېره‌وی دین جیا‌بن به ناسووده‌و به ناشتی پېكه‌وه بژین یان ده‌وله‌تانی رژی‌م و بیروپروا جیا‌جیا به ناشتی بژین.

(التَّعَايُشُ السَّلْمِيُّ): پېكه‌وه ژیلانی ناشتیانه.

(عَيْصُ): (الْعَيْصُ (ج) أَعْيَاصُ وَعَيْصَانُ): ١-جه‌نگه‌ل/ بېشه‌لأن/ دارستانی چر ٢-شوینی با‌شترین و هه‌لېژارده‌ی دره‌خت ٢-بنه‌چه/ نه‌ژاد/ ره‌سهن.

(هُوَ مِنْ عَيْصِ كَرِيمٍ): نه‌و له بنه‌چه‌یه‌کی ره‌سهنه: نه‌و خانه‌دانه.

(الْعَيْصُ): ١-شوینی روانندی دره‌خت/ بنی دره‌خت ٢-بنه‌رمت/ بنه‌چه.

عَيْطُ: ١-(عَاطَتِ الْعُنُقِ عَيْطًا): مله‌كه دريژ بوو/ گهردنه‌كه به‌رزبوو.

(عَيْطُ- الرَّجُلُ عَيْطًا): بېاوه‌كه گهردنی به‌رزبوو/ ملی دريژ بوو.

(أَعْيَطُ (م) عَيْطَاءُ (ج) عَيْطُ): ملدریژ گهردنبه‌رز.

(تَعَيْطُ- تِ الْعُنُقِ): مله‌كه دريژ بوو/ گهردنه‌كه به‌رز بوو.

(هَضَبَةُ عَيْطَاءُ): بانگی به‌رز.

٢-عَيْطُ. تَعْيِطًا: گرماندی/ هاواریکرد/ قیژاندی/ نه‌راندی.

(«عَيْطُ لَهُ» (عامية): بانگیکرد.

(تَعَيْطُ): تووره بوو.

(-القَوْمُ): خویشگه‌ل كه‌وتنه هاتو هاوار/ دهنگه‌دمنگو بانگه‌بانگ.

(العَائِطُ (فا) عُوْطُ وَعَيْطُ وَعُوْطَطُ وَعَيْطَاتُ): هاوارکهر/ بانگکهر.

(«عَائِطُ عَيْطُ وَعُوْطُ وَعُوْطَطُ»): زوور

هاتووهاوار کهر.

(أَلْعِيَاطُ): قيرمهقير، هاوارهاوار/ نهرمنهر/
بانگه بانگ ۲- گرمه گرم و شپر مشپر.

(عَيْطَةُ) (عامية): هاتو هاواريك.

۳-(تَعَيْطُ - المود): شيله يهك وهك ناو له
تووله كه دهر جوو بوو به كه تهر.

عيف: ۱-(عَافُ - الطَعَامَ وَعَيْرُهُ عَيْفًا وَعَيْافًا
وعَيْفَانًا): خواردنه كهو شتيرى له بهر چاو
كهوتو به جيبه نيشت/ وازليهيينا.

(أَعَافَ القَوْمُ إِعَافَةً): ولاخه كانى خويشگه
به لای ناومه كه دا نه جوون و نه يان خواردموه.

(إِعْتِافٌ - الطَعَامَ وَغَيْرَهُ إِعْتِافًا):
خواردنه كه لاهه چاو كهوتو به جيبه نيشت/
حه زى لينه كرد.

(أَلْعَائِفُ) (ها): كه سيكه كه شتى له بهر چاو
بكه ويئت/ دلى له شتيك هه ليكه نريئت و وازى
ليهي نيئت.

(أَلْعَيْفَةُ): جاريك له بهر چاو كه وتنى خواردن و
وازلهي ناني.

(أَلْعَيْفَةُ): ۱ جوهره ده شتيكه ۲- ترؤزى.

(أَلْعَيْفَانُ وَالْعَيْفُوفُ = العائِفُ): له بهر چاو كه وتوو/
بيزگه مروه له شتيك.

(أَلْعَيْفَانُ): كه سيكى قيرندمو بيزندميه.

(أَلْعَيْفُ): بيزراو/ قيرمون/ ناپه سه مند.

۲-(عَافٌ - الطَيْرِ. عَيْافَةٌ): بالنده كه لاهه
هه لفراند به فرينى يان پيى گه شيبينبوو يان

رهبين بوو.

(العائِفُ) (ها): كه سيكه به بالندهو شتير
رهبين يان گه شيبين ده نيئت.

(أَلْتَعَيْفُ = العائِفُ): كه سيكه بالنده هه لفرين
پيشه يه تى بو نو قلا نه ليدان بو گه شيبينى و

رهبينى/ فال به بالنده ده گريته وه. نه مه به
داهينان دادهنريئت.

(إِبْتِكْرُ اِبْتِكَارِ الْمُتَعَيْفِ): داهينانيكى
وهك هى كه سيك داهيناوه كه به هه لفرينى
بالنده دايدمه نيئت و اتا شتيك ده نيئت كه
كس نه پوت نيئت.

۳-(عَافَتِ الطَيْرِ. عَيْفًا): بالنده كه به ناسمانه وه
چهر خا/ به سهر شتيكه وه خولبخوارد.

(أَلْعَيْفَةُ): چهر خه ليدان به ناسمانه وه به سهر
شتيكدان.

(عَيْفَةُ الطَائِرِ): چهر خه ليدانى بالنده به سهر
شتيكه وه.

(نُسُورٌ عَوَائِفُ): نهو دالانه ي به سهر لاشه ي
كوژراومه به ناسمانه وه ده چهر خين و
ده خولينه ومو دين و ده چن.

۴-(إِعْتِافٌ. إِعْتِافًا): تويشووى گوزاره ي
به سته وه لگرت.

۵-(أَلْعَيْفَةُ): باشترين (داراو سامان/ مال).

عيق: (عَاقٌ. عَيْقًا = عَاقٌ يَعْوقُ. عَوْقًا):
رپيگرت/ بهر منگاريبوو/ بوو به كو سپ/

ته گهره.

عَيْكَ: (عَاكَ. عَيْكَانَا): به شان رُوِشْت/ رُوِشْت و نَمِشَانِه و شَانِيكِرْد.

عَيْل: ۱- (عَالَ- هُ الشَّيْءُ. عَيْلًا وَمَعِيَلًا): ۱- شْتَمَكِي دَمَسْت نَه كِه و ت و زُور بِيُوِسْتِي شِي بُوو.

(-عَيْلًا وَعَيْلَةً وَعُيُولًا وَمَعِيَلًا): نَه بِيُوو هَمَزَار بُوو.

(عَائِل (م) عَائِلَةٌ): نَه بُوو/ دَمَسْت كُورْت.

(أَلْعَيْلَةُ): دَمَسْت كُورْتِي / هَمَزَار بُوون / نَه بُوونِي.

(عَالَ- الرَّجُلُ): خِيَزَانِي زُور بُوو.

(عَيْل- الرَّجُلُ): خِيَزَانِي زُور بُوو.

(-عِيَالُهُ): خِيَزَانِه كِه ي ژَانْد / بَاش بَه خِيُوِي كِرْدن.

(-الْقَوْمُ): خُوِش كِه لِي بَه خِيُو كِرْد يَان بَه تَمَن كِيَانِه و نَه هَات و پِشْت كُوِي خِشْتن.

(-فَرَسُهُ): بَه تَمَن ك چَارِه و يَكِه يِه و نَه هَات و بَه رِه لَاي كِرْد.

(أَعْيَلُ إِعْيَالًا): خِيَزَانِي زُور بُوو.

(مُعَيْل (م) مُعَيْلَةٌ): بَه خِيُو كِه رُو خِيَزَان زُور/ فِرِه خِيَزَان.

(أَلْعَائِل (فَا) (ج) عَالَةٌ وَعُيُلٌ وَعَيْلٌ وَعَيْلِي): هَمَزَار / دَمَسْت تَمَن ك / نَه بُوو / نَه دَار / دَمَسْت كُورْت.

(أَلْعَالَةُ): ۱- نَه بُوونِي / هَمَزَارِي ۲- بَار بَه سَمِر شَانِه و ه.

(هُوَ عَالَةٌ عَلَيْهِمْ): نَه و بَارِه بَه سَمِر شَانَا يَانِه و ه.

دَمِيَّت بَه خِيُوِي بَكَمَن.

(أَلْعِيَال): خَاو و خِيَزَان.

(أَلْعِيَالَةُ وَالْمَعَالَةُ لِلرِّذْوَنِ وَغَيْرِهِ): نَالْفِي نِيَسْتِر و هِيَتِر.

(عَيْلَةُ الرَّجُلِ وَعَائِلَتُهُ): خَاو خِيَزَانِي بِيَا و مَكِه

كِه دَمِيَانَرِي مَنِيَت و نَه مَانِه ي بَه خِيُو يَان دِه كَات.

(طَالَتْ عَيْلَتِي إِيَاكَ): نَا ي كِه دَمِي كِه بَه خِيُو تَم دِه كَم.

(عَيْلُ الرَّجُلِ (ج) عِيَالِي): خِيَزَانِه كِه ي.

(«عِنْدَهُ كَذَا وَكَذَا عَيْلًا»): نَه و مَن دِه و نَه و مَن دِه سَمِر خِيَزَانِي هَمِيِه.

(رَجُلٌ مُعَيْلٌ): بِيَا و يَكِي خِيَزَان دَارِه / ژَن و مَن دَارِه.

۲- (عَالَ- فِي مَشِهِ. عَيْلًا وَمَعِيَلًا): بَه لَه نَجِه و خُو يَادَان / بَه خُو نَوَان دِن و فِرِه و ه رُوِشْت.

(تَعَيْل- فِي الْمَشِي): بَه لَه نَجِه و فِرِه و خُو يَادَانِه و ه رُوِشْت.

(أَلْعِيَال): بَه لَه نَجِه و فِرِه و ه رُوِشْت و و / كِه نَجِه فِه كِه رُو خُو يَادَمِر لَه رُوِشْت نَدَا.

۳- (أَلْعِيَالَن) (ج): نِيَرِه كِه مَتِيَار.

عِيَم: ۱- (عَامٌ. عَيْمًا وَ عَيْمَةً): زُور حَه زِي لَه شِر بُوو و بِيُوِي بَه نَد بُوو.

(أَعَامٌ- هُ اللَّهُ إِعَامَةً): خُودَا بِيَشِير ي كِرْد.

(-الرَّجُلُ): بِيَشِير (بُوو / مَيه و ه).

(-الْقَوْمُ): شِر يَان كِه مَبُوو.

(العَيْمَةُ): حَه زِي كِي زُورِي شِر.

(عَايِنٌ-هـ). عَيَانًا وَمُعَايِنَةً: به چاوی خوی

دی/ بینی/ تیپروانی.

(«مَاعُيْنَهُ»): نای چهند گرفتاری چاوی

بیس بووه.

(تَعَيَّنَ-هـ): به چاویهوه کرد.

(-الشيء): شتهکی دی.

(-الرَّجُل): به راستی پیامهکی دی.

(-الجلد): پیستهکه پهلهی خری ورد وردی

پیوه بوو.

(-السقاء): مهشکهکه له کونیدا تهنکبووو

بازنهی وردی پیوه پیدابوو.

(إِعْتَانَ الشَّيْءَ): ههلبژاردهی شتهکی بردو

ومرگرت.

(-أَفْلاَنٍ مَنزِلًا): دهچووه خانوویهکی

فیسارموه.

(أَلْعَائِنُ): کهسی بینهرو دانیشتوو.

(«مَا بِالِدَارِ عَائِنٌ»): خانوومکه (کهسی تیدا

نییه/ چوله).

(أَلْعَائِنَةُ): امیی وشهی (العائِن)

لَقَيْتَهُ أَوْلَ عَائِنَةٍ وَأَدْنَى عَائِنَةٍ): یهکه م شت

که بهرچاومکهوت نهو بوو/ له پیش ههموو

شتیکدا نهومدی.

(عَائِنَةٌ): مهرومالات/ ناژهل.

(«عَائِنَةُ بَنِي فُلَانٍ»): مالاتو ناژهل فیسار

بهره.

(أَلْعَيْنُ (مص) (ج) أَعْيُنٌ وَعُيُونٌ وَعَيْوُنٌ

(أَلْعِيْمَانُ (م) عَيْمِي (ج) عِيَامِي): کهسیکه

زور حمز له شیر بکات.

۲-(إِعْتَامٌ. إِعْتِيَامًا): حمزی داراو سامانی

ههلبژاردوو دلّی تیچوو

العیمه: چاکترین سامان.

۳-(أَلْعِيَامُ): روژ.

(«سِرْنَا الْعِيَامَ كُلَّهُ»): به درپژایی روژ

رویشتین.

عین: ۱-(عَانَ- الرَّجُلَ. عَيْنًا): به چاویهوه

کرد.

(عَائِنُ): چاویبیس/ بهچاومومکمر.

(مَعِينٌ وَمَعِيُونٌ): به چاوموه بوو/ به چاوموه

کراو.

(-الْقَوْمِ. عِيَانَةً): ههوالی بو خویشگهل هیئا.

(-على الْقَوْمِ): سیخورپی به سمرخویشگهلوه

کرد.

(عَيْنٌ. عَيْنًا وَعَيْنَةً): رهشینهو چاوی گهورهو

جوانبوو.

(عَيْنٌ- فُلَانًا تَعْيِينًا): رووبهروو خراپهکانی

بهرووی فیساردا دا.

(-على فُلَانٍ): سیخورپی بهسهر فیسارموه

کردو خراپهکانی به سولتان گهپاند.

(-الْوُلُوَّةُ): مروارییهکهی کونکرد.

(-القربة): ناویکرده کوندهمکهوه تا ههستیت

پربیتو کونی موورومکان بگریت.

(-الْعَيْنُ): پیتی عهینی نووسی.

نەماوہ.
 («صَارَ خَبْرًا بَعْدَ عَيْنٍ»): بوو بە ھەوائیکى
 ونبوو.
 («أَنْتَ عَلَى عَيْنِي»): تۆ رېزىو پارېزىت
 لەسەر چاومە.
 («هَاهُوَ عَرَضُ عَيْنٍ»): ئەومتا لەبەر چاودايەو
 نزيكە.
 («فَعَلَهُ عَلَى عَيْنٍ وَ عَلَى عَيْنَيْنِ وَعَمَدٌ
 عَيْنٍ وَعَمَدٌ عَيْنَيْنِ وَعَمَدًا عَلَى عَيْنٍ»): بە
 نازموزو ھەتەرمومو بە برىواوہ ئەوہى کرد.
 («فَقًا عَيْنَهُ»): لىيدا يان قسەى رەھى پىوت.
 («نَعِمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا»): بە تۆ چاو
 رۆشنىبىتەوہ.
 («عَيْنَ الْإِبْرَةِ»): كوني دمرزى.
 («أَعْيَانُ الْقَوْمِ»): پياوماھوولان و گەورەپياوانى
 مىللەت.
 («أَلْعَيْنِ» (ج): مانگا كىويى.
 («أَلْعَيْنِ» (مص): ۱-خەلكى ولات يان شارەكە
 ۲-كۆمەل.
 («أَلْعِيَانِ» (مص) (ج) عَيْنٍ وَأَعْيِنَةَ): كەس.
 («لَقَيْتَهُ أَوْ رَأَى عِيَانًا»): بە چاوى خۆى
 زەلامەگەيدى خۆى پىيگەپىشت.
 («أَلْعِيَانِيَّ - مِنَ الشُّهُودِ»): شاھەتەك/ گەواھىك
 كە بە چاوى خۆى شتەكەى دىبىتو
 ناگادارىبىت/ شاھەتى بە چاوى بينيو.
 («أَلْعِيَنَةَ» (ج) عَيْنٍ): نمونە/ باشترين و

وَأَعْيَانٍ وَ (جج) أَعْيِنَاتٍ): چاو/ ديدە/
 ھەستى بينين.
 («عَيْيَنَةً»): نيمچە چاو (وشەكە مېيە).
 («هُوَ قَوِي الْعَيْنِ»): ئەو چاوى تيزە.
 («بِهِ عَيْنٌ»): بە چاوموہ بووہ.
 («أَلْعَيْنِ»): مرؤف/ كەس.
 («مَابَالِدَارِ عَيْنٍ»): خانووگە كەسى تىدا
 نىيە ۲-خەلكى شار يان ولات ۲-دانىشتوووى
 خانووگە ۴-شتى زۆر بەنرخ ۵-نگىنىسى
 ۶-زانست ۷-خالى شلىى كە بەسەر پىستەوہ
 دمبىت ۸-كۆمەل/ گەلەخەلك ۹-(ناويزە/
 ناياب)ى شت ۱۰-سەردار/ گەورە ۱۱-پياوچاكى/
 سەرگەورەى نەتەوہ ۱۲-سەرلەشكر ۱۳-چاودىرو
 سىخور ۱۴-پىشەنگى سوپا ۱۵-خۆر يان تىشكى
 خۆر/ ھەتاو كە چاوى ناتوانىت تىپىروانىت ۱۶-
 تەماشاكردن/ ۱۷-دىمەنى پياو.
 («فُلَانٌ عَيْنٌ عَلَى فُلَانٍ»): فېسار بەسەر
 فېسار كەسەومىيە/ چاودىرى دىكات.
 («هُوَ عَبْدٌ عَيْنٍ أَوْ صَدِيقٌ عَيْنٍ»): ئەو بە
 مەرايى ھاورى و كارگوزارە.
 («لَقَيْتَهُ عَيْنَ عَنَّةٍ»): لە لاوہ بىئەوہى ئەو
 من بينىت دىم.
 («لَقَيْتَهُ أَوَّلَ عَيْنٍ»): يەكەم شت كە
 بەر چاومكەوت ئەو بوو.
 («لَا تَطْلُبْ أَرَا بَعْدَ عَيْنٍ»): و دواى شتەك
 مەكەوہ كە لەوھپىش دىوتەو لەبەرچاوت

هملبژاردی نهو شته.

(- مِنْ النَّعْجَةِ): نهوهی له دموری چاوی

مهرمکمییه.

(عَيْنَةُ الْخَيْلِ): باشرین نهسپ و رهسهنترینی.

(«تَوْبُ عَيْنَةٍ»): بهرگیگ که لهبهرچاو جوان

بنوینیت.

(الْعَيْنِيَّةُ): نموونهیی.

(عَيْنِيَّةُ الشَّيْءِ) (ت): نموونهی چاکی نهو

شته که ومکو همموی بیټ.

(الْعَيْنِيَّةُ): چاویلکه.

(الْعُيُونَاتُ) (عند العامة): چاویلکه = النظارات:

چاویلکه / عمینهک که بو چاوکران بهکاردیت

چاویان بههیز بکاتو باشتر ببینن، یان بو

همتاوو رهوشیتر.

(الْعُيُونُ) (ج) عَيْنٌ وَعُيُونٌ): چاوپیس که

خهلك زوو به چاوموه دمکات.

(الْأَعْيُنُ) (م) عَيْنَاءُ (ج) عَيْنٌ): ۱- چاومهست

کهسیکه رهشینیهی چاوی گهوره بیټو

چاویشی فراوان بیټ ۲- (ح) گای مانگا کیویی.

(الْعَيْنَاءُ): ۱- چاومهست / چاوجوان ۲- وشهیی

جوان.

(«أَرْضُ عَيْنَاءٍ»): زهویی سهوز.

(الْعَيَّانُ وَالْمَعْيَانُ): چاوپیس که خهلك زور به

چاوموه بکات.

(الْعَائِنَةُ) (مص) = الْأُخُوَّةُ بَيْنَ الْأَعْيَانِ):

برای دایک و باوکی.

(الْعَانُ): هموار / مال.

(«هُم مِّنْكَ بِمَعَانٍ»): نهوان به چاو

دهیانبینیت واتا زور نزیکن.

(الْعَيْنُ وَالْمَعْيُونُ): دیار / بهبهرچاومومییهو

بمسهر زهویدا دینو دهجن.

(الْعُتَانُ): پیشرموی نهمتهوه.

(الْعُيُنُ) (ح): گا (لهبهر گهورمی چاوی

۲- بهرگیگه نیگاری تیدایه وهک چاوی

گاکیوی (ه) روویهکه به چوار هیلی یهکسان

دمورمدراوه گوشهکانی وهستاو نین / شیوه

لهبزینه / لهبزینهیی.

(«نَبِيَّةٌ مُّعَيِّنَةٌ وَمُعَيِّنَةٌ»): نیلزیکی ناشکرا / دیار.

۲- (عَانُ - الْمَاءُ أَوْ الدَّمْعُ عَيْنًا وَعَيْنَانًا وَعَيْنَانًا):

ناومکه یان فرمیسهکه که کشا / رویشت /

فرمیسهکه که رزا.

(- تِ الْبَيْتِ): ناوی چالآومه که زور بوو.

(«حَفَرْتُ حَتَّى عَيْنَتْ»): چالآومه کهم

هه لکمند تا گهیشته ناو.

(الْعَائِنُ): ناوی لهبهر رویشتووو.

(«شَرِبَ مِنْ مَاءِ عَائِنٍ»): ناوی لهبهر کانیاویک

یان ناویکی لهبهر رویشتوووی خواردموه.

(الْعَيْنُ) (ج) أَعْيُنٌ وَعُيُونٌ): ۱- کانی / کانیاو /

سهمرچاوهی ناو / کارپیز / سهمرچهشمه ۲- دهمی

جؤگا ۲- شوینی ههلقولینی ناوی چالآو.

(عَيْنٌ مَعْيُونَةٌ): کانیهکی فرمناو.

۲- (عَيْنُ التَّاجِرِ تَعْيِينًا): بازرگانه که

ماله‌که‌ی/ کالاکه‌ی به‌سوو دا/ به نرخیک که
پارمکه‌ی دواتر وهرگریت و پاشان به ههرزانتر
خوی کرییه‌وه.
(-الرَجُلُ): سه‌له‌مبازییکرد/ به سه‌له‌م گری و
فرۆشتی.

(إِعْتَانُ): شته‌که‌ی به سوو کپی/ به دواخستنی
پارمکه‌ی کپی.
(الْعَيْنُ ج) أَعْيُنٌ وَعُيُونٌ وَعِیُونَ وَأَعْيَانُ):
۱-سوو ۲-دارا ۳-دراو ۴-زیرو زیوی سکه لیدراو
۵-پاره‌ی دهستی ۶-داچوونی (شایه‌ن/ ترازوو)
سلاو هاتنه‌وه‌ی.

(- ج) أَعْيَانُ): ۷-هه‌موو شتیکی به‌مرده‌ست و
ناماده‌و بو.
(بِعْتَهُ عَيْنًا بَعِينٌ): ده‌ست به ده‌ست
فرۆشتم.

(بِيعَ الْعَيْنَةَ): فرۆشتن به سوو/ پارمکه‌ی
دواده‌خریت به‌لام شتیک زیاد وهرده‌گریت
به‌رامبه‌ر به‌و دواخستنه.

۴-(عَيْنٌ - الشَّيْءُ. تَعْيِينًا): شته‌که‌ی
تهرخانکرد له کۆکه‌ی جیاک‌رده‌وه‌و دیارو
تهرخانیکرد.

(«عَيْنُهُ فِي مَنْصِبٍ كَذَا»): له فیسار کاردا/
پایه‌دا دایمه‌زراندو داینا.

(-على السَّارِقِ): له‌ناو هه‌موو گومانباراندا
دزمکه‌ی نیشانه کرد.

(-الشَّيْءُ لِفُلَانٍ): شته‌که‌ی بۆ فیسار تهرخانکرد.

(مَاعَيْنٌ لِي بِشَيْءٍ وَمَا عَيْنَنِي شَيْئًا): هیچی
بۆ تهرخان نه‌کردم و هیچی نه‌دامی.
(تَعْيِينٌ - الرَّجُلُ): چاوهرپییکرد تا شتیکی
به‌ربکه‌وه‌یت که خوی ده‌یویست.
(-عليه الشيءُ): تهرخانی نه‌و شته‌ی له‌سه‌ر
پیویستبوو.

(- في هذا المنصبِ): له‌و پله‌ی کارمه‌ندییه‌دا
دامم‌زرا/ دانرا.
(الْعَيْنُ ج) أَعْيُنٌ وَعُيُونٌ وَعِیُونَ وَأَعْيَانُ):
پوخته‌و روون و دیار.

(ذَكَرَ الْحَقُّ بَعِيْنَهُ): راستی و هه‌قیتی
شته‌که‌ی پوخته‌و روون ناشکرا کردو ده‌ریخست.
(الْعَيْنُ ج) أَعْيَانُ): هه‌ر نه‌و شته‌ی خوی.
(هُوَ هُوَ عَيْنًا أَوْ بَعِيْنَهُ): نه‌وه هه‌ر نه‌وه‌و
خۆیه‌تی نه‌و (عینا) بۆ جه‌ختکرده‌نه.

۵-(عَيْنٌ - الشَّجَرُ. تَعْيِينًا): دره‌خته‌که
شکۆه‌می‌کردو په‌لیهاو‌یشت و گه‌شه‌یکرد.

۶-(عَيْنٌ - الْحَرْبُ بَيْنَنَا. تَعْيِينًا): جه‌نگی
نیوانمانی (هه‌لسوو‌راند/ گپ‌را).

(عَيْنَةُ الْحَرْبِ ج) عَيْنٌ): نه‌وه‌ی که جه‌نگ
پیکده‌هینیت/ هه‌رجی په‌یوه‌ندیی به
جه‌نگه‌وه هه‌یه‌و هی جه‌نگه.

۷-(أَعَانُ): یاری‌ده‌یدا/ کۆمه‌می‌کرد/ پیتاکی بۆ کرد.
عَوْنٌ: کۆمه‌ک/ یارمه‌تی/ یاری‌ده‌.

۸-(الْعَيْنُ): لا/ که‌نار.
(الْعِيَانُ ج) عَيْنٌ وَأَعْيِنَةٌ): گاسن.

عیه: ۱- (عَاة. يَعْبِيَهُ. عَيْهَا): تووشی
 په‌گکه‌وته‌یی له‌ش یان ئەندام په‌گکه‌وته‌ییوو.
 (العائِهَة): هات و هاوار/ هه‌راوزنا/ هاوارو
 دهنگه‌دهنگ.

(العاهَة): دهر دو په‌گکه‌وته‌یی له‌ش یان
 ئەندامی له‌ش.

(أَرْضٌ مَعِيوَهَة): زمو‌پیه‌کی دهر‌دگرتوو/ بۆ
 کشتو‌کال نات‌ه‌واوو بی‌به‌ره‌م.

عِي: (عِي يَعِي - بِأَمْرِهِ وَعَنْ أَمْرِهِ عِيًا وَعِيَاءً):
 به‌ئه‌نجامدانی کارمه‌که ماندوو بوو بۆی نه‌کراو
 په‌کیکه‌وت/ نه‌گه‌یشته نیازی خۆی.

(-الأمْر): سه‌ری له‌ کارمه‌که دهر‌نه‌کردو
 نه‌یزانی.

(عِي. يَعِي - بِأَمْرِهِ وَعَنْ أَمْرِهِ عِيًا وَعِيَاءً):
 کارمه‌که شه‌که‌تیکردو بۆی نه‌کراو به‌ نیازی خۆی

نه‌گه‌یشت ۲- سه‌ری له‌ کارمه‌که دهر‌نه‌کردو نه‌یزانی.
 (- فِي النُّطْقِ عِيًا): زمانی گیرا/ زمانی به‌سه‌را.

(عِي وَعِيِي): زمانگیرا/ زمانبه‌سه‌را.
 (عِيَا الرَّجُلُ. تَعْيِيَةً): قسه‌ی تیکه‌ل و

پیکه‌لیکرد/ برزگاندی.
 (عَايَا - الرَّجُلُ مَعَايَاً): بزگاندی/ قسه‌ی

به‌سه‌ریه‌کدا داو که‌س لێ تینه‌ده‌گه‌یشت.
 (عَايَا - صَاحِبُهُ): قسه‌ی شرم برمی بۆ

دۆسته‌که‌یکردو هیچی لیتینه‌گه‌یشت.
 (أَعْيَا - المَاشِي. إِعْيَاءً): پیا‌ده‌که ماندوو

شه‌که‌ت بوو.

(أَعْيَا-ه): ماندوو و شه‌که‌تیکرد.

(-الدَاءُ الطَّبِيبُ): دهر‌ده‌که/ نه‌خۆشییه‌که
 بزیش‌که‌گی دمه‌سه‌وسانکردو چاری
 نه‌خۆشه‌که‌ی بۆ نه‌کرا.

(-الأمْرُ عَلَيَّ): کارمه‌کی لێ جووه به‌سه‌تو
 دمه‌سه‌وسانیکرد.

(تَعْيَا - الأمْرُ عَلَيَّ): کارمه‌کی لێ جووه
 به‌سه‌تو بۆی نه‌کرا.

(- بِالْأَمْرِ): کارمه‌کی بۆ ئە‌نجامه‌دراو توانای
 به‌سه‌ریدا نه‌شکا/ به‌ کارمه‌که‌وه گیروو.

(تَعَايَا - الأَمْرُ عَلَيَّ وَتَعَايَاهُ): کارمه‌که
 بیدسه‌لات و بیتابوشتیکردو بۆی نه‌کرا.

(تَعَايَا وَاسْتَعَايَا - بِالْأَمْرِ): دهر‌قه‌تی کارمه‌که
 نه‌هاتو تابوشتی لێرا/ کۆلیدا/ شه‌که‌ت بوو.

(الْعِيَاءُ) (مَص): نه‌توانین و کۆلدان/
 په‌گکه‌وتن/ شه‌که‌تبوون.

(دَاءُ عِيَاءً): دهر‌دی بیدهر‌مان و چاره.
 (الْعِيَّ (ج) أَعْيَاءُ وَالْعِيَّ (ج) أَعْيَاءُ وَأَعْيِيَّةً):

شه‌که‌ت و ماندوو بیتوانا/ په‌گکه‌وته/ دمه‌سه‌پاچه.
 (الْعِيَانُ): ماندوو بیتوانا/ دمه‌سه‌پاچه‌وو.

(الإِعْيَاءُ) (طَب): ماندوو په‌کی زۆر که‌ جو‌مه‌که
 ماسولکه‌کان تووشی شه‌که‌تی ده‌بن/ که‌نه‌فت.

(الأَعْيِيَّةُ): قسه‌ی شرم برم کردن/ بی‌سه‌رو‌به‌ر
 کردن.

(المُعْيِي): شه‌که‌ت ۲- په‌گکه‌وته‌وه داماو/
 که‌نه‌فت.

غ: الغين: (غەين- پىتى نۆزدە ھەمىنى ئەلفوبىيى ەھرىبىيەلە پىتە گەرۋوبىيەكانە و لە ژمىرەى كۆى پىتەكاندا (۱۰۰۰) ھەزارە. غب: ۱- (غَبَّ - غَبًّا وَ غَبًّا): پاش چەند رۆژىك و نىوون سەردانىكرد. (زُرُّ غَبًّا تَرَدَّدٌ حُبًّا): درەنگ درەنگ سەرىدە زۆرتر خۆشەويستەمىيت. (- عَنَّهُ): رۆژە نارۆژىك سەرىدا. (- تَ عَلَيْهِ الحُمَى): رۆژە نارۆژىك تا گرتى. (- تِ الماشِيَةِ - غَبًّا وَ غَبًّا وَ غُبُوبًا): رۆژە نارۆژىك نازەلەكە ناويخواردەو. (غَابَةٌ (ج) غَوَابٌ وَ غَابَاتٌ): نازەلىك كە رۆژە نارۆژىك ناو بخوارتمەو. (غَبَبَ - فِي الأَمْرِ): لە كارەكەدا تىزىرەو نەبوو. (- عَنْهُمْ) خۆى لىيادان/ لىيان دووركەوتەو و/ و نىبوو. (أَغَبَّ - الماشِيَةِ): نازەلەكەى والىكرد رۆژە

نارۆژىك ناو بخواتەو. (- أَلْقَوْمَ): رۆژە نارۆژىك بۆ لاي خويشگەل ھات/ سەرىدان. (- تَهُ الحُمَى وَ أَعَبَّتْ عَلَيْهِ): رۆژە نارۆژىك تاداىگرت. (أَلْفَبٌ) (مَص) (فِي إِسْتِعْمَالِ العامة): خەلكە رەشۆكەكە دەلىن: بىيشوو يەكسەر/ يەكپىنە ناوگەى خواردەمو ھەناسەى تىدا نەدا. (حَمَى الغِبِّ): تاى رۆژە نارۆژىك دەيشوترىت (حُمَى غِبِّ) (- أَلْفَبَةُ): بژىوى ھىندە بىت پىنى بژىمت و لەو زۆر تىرى نەوئىت. ۲- (غَبَّ - عِنْدَهُ - غَبًّا وَ غَبًّا): لاي نەو شەوى بەسەر برد / لاي نەو شەو ماپەو. (- أَلطَعَامُ: غَبًّا وَ غَبًّا وَ غُبُوبًا وَ غُبُوبَةً): ۱- خۆراكەكە شەوىك ماپەو ۲/ ترشا بۆنىكردو خرابوو.

(غَبَب - الشَّيْءُ): شتمکه خراببوو / بۆگهنبوو/تیکچوو.

(أَغَبَّ - عِنْدَهُ): شهوی لهلا بهسر برد شهو لهلای مایهوه

(- الطَّعَامُ): خواردنهکه ترشاو خراببوو / بۆگهنبوو

(أَلْغَابُ) (فا) (وَالْغَيْبُ): گۆشتی شهو هیلراوه / گۆشتی کۆن

(أَلْغَيْبِيَّةُ): شیر شهبهقیی دوشراوو / شیر شهوی بهسر دا بکریت و بهیانی زوو

بژهنریت

۳- (غَبَّ - تِ الْأُمُورُ - غَبًّا وَغَبُوبًا وَ غَيْبُوبَةً): کارمکان گهپشتنه کۆتایی / گهپشتنه

نمنجام

(أَلْغَبُ (مص) (ج) أَلْغَابُ): ۱: نمنجام/دوایی

(لِلْأَمْرِ غَيْبٌ): کارمکه نمنجامی همیه و کۆتایی همیه ۲: لهپاشان / دوایی

(مَاءٌ غَيْبٌ): ناویکی دوور

(أَلْغَبَةُ): نمنجامی شتمکه، دوایی شتمکه.

(لِلْأَمْرِ مَغْبَةٌ وَمَغْبٌ): کارمکه دوایی همیه و نمنجامی همیه.

۴- (غَبَّ - أَلرَّأْيُ غَبًّا وَ غَبًّا): لهراکهدا شینهیی و بهسر ننجبوو.

۵- (غَبَبُ - الذَّنْبُ): گورگهکه پریکرد بهفور قوراگهی مهرمکهدا.

۶- (نَجْمٌ غَابٌ): نمنجیریمهکی نهبزواو چهسپوو.

(أَلْغَبُ (ج) أَلْغَابُ وَ غُبُوبٌ وَ غُبَّانٌ): ۱: ناوی کشاوی دمیریا بۆسر رۆخ ۲: زهوی نهناسراو یان تهخت.

(أَلْغَبُ (ج) أَلْغَابُ): گۆشتی شۆره و مېووی ژیر چه نهی که له شیر و مانگا / غه به به

أَلْغَيْبُ: ناوی شیوه لووگهی ناوشاخ و سمرزهوی.

(أَلتَّغَيْبَةُ): شایه تیی / گهواهی (درو) / ههله ستر او.

۷- (أَلْغَيْبُ (ج) أَلْغَابُ): گۆشتی شۆره و مېووی ژیر چه ناگهی مانگا و که له شیر.

غَبْتُ: (غَبْتُ - أَلْجَيْنَ بِالسَّمْنِ - غَبْتُ): رۆنی به پهنر مکهوه کرد.

(أَغْبْتُ): رنگی خاکییبوو.

(أَغْبْتُ): رنگ خاکییبه.

(أَلْغَبْتُ): رنگ خاکیی.

غَبَجٌ: (غَبَجٌ - أَلْمَاءُ غَبَجًا): ناومکهی قومه قومه خواردهوه.

(أَلْغُبَجَةُ): قوم - قومه ناو یان شتیر.

غَبْرٌ: ۱- (غَبْرٌ - غُبُورًا): (ضد): ۱: تیپه ری / رابورد ۲ مایهوه.

(أَلْغَابِرُ (فا) (ج) غُبْرٌ وَ غَابِرُونَ) (ضد) ۱- تیپه ریو / رابوردوو ۲- رانه بوردوو / ماو.

(هُوَ غَابِرٌ بَنِي فُلَانٍ): ئمو ماوهو / پاشماوهی فیسار بهر هیه.

(غُبْرُ الشَّيْءِ): پاشماوهی شتمکه.

(عُبْرُ اللَّيْلِ): دوا دوی شهو.

(عُبْرُ النَّاسِ): دوا بین پلهی خه لک.

(الْغُبْرُ (ج): اَغْبَارُ وَالْغُبْرُ (ج) غُبْرَات):

پاشماوهی شت.

(عُبْرُ الْمَرَضِ): دوا دوی / پاشماوهی

نه خو شیبیه که.

(الْغُبْرُ): مانهوه.

(دَاهِيَةُ الْغُبْرِ): ومیی گران که ههر نه روات و

له کۆله وه نه بیته.

(الْأَغْبَرُ (ج) عُبْرُ): رویشتوو.

(لَا يَغْرُنُكَ عِزُّ الدُّنْيَا فَإِنَّهُ أَغْبَرُ): نگینیی و

خو شیبی دنیا باییتنه کات چونکه نه روات /

دنیا مانه وهی بو نییه.

(الْغُبْرَةُ (ج) غُبْرَات) (ن): سپۆر. خانه یه که

له روومکه که حیا ده بیته وه بو مه به سستی

زاو زی کردن ومکو له مه وزمو هارچک و هیتردا

به لام نهم جو ره روومکه ناژی تاخانه ی

زاو زی کردوست نه کات و جووتیو ونسی تیدا

روونهدات.

۲- (عُبْرُ - عُبْرًا): رهنگخاکیبوو.

(عُبْرُ - عُبْرًا): تۆز او یبوو / خو لاویبوو.

عُبْرُ: تۆزی ههستاند.

(- الشَّيْءُ): شته که ی تۆز او یکرد خو لاویکرد.

(عُبْرٌ فِي وَجْهِ فَلَان): تۆزی به روی هیساردا

ههستاند و اتا پشیکه وت.

(أَغْبَرُ): ۱- خو لاویبوو ۲- رهنگخاکیبوو ۳- تۆزی

ههستان.

(- فِي الْأَمْرِ): گهرم (له کارمه که هه لچوو /

تیی نیشت).

(- تِ السَّمَاءِ): ناسمان تاریکیوو دایرشته

لنیزمه باران.

(إِغْبَرُ): رهنگخاکیبوو.

(- أَلْيَوْمُ): نه مرۆ گهردو تۆز دنیا ی تاریکی کرد /

خو لبارینه که ی زۆر بوو.

(الْغُبَارُ): تۆز / گهرد / خو له ورده.

(الْغِبْرُ): قین.

(الْغِبْرُ): گُل / خو ن.

(الْغُبْرَةُ): تۆز گرتن / گهرد گرتن.

(الْغُبْرَةُ): رهنگی خاکی / رهنگه ریدی.

(الْغُبْرَةُ وَالْغُبْرَةُ): گهرد / تۆز.

(الْأَغْبَرُ (ج) عُبْرُ): نه وهی رهنگی خاکی بیته /

گهرد بیته.

(الْأَغْبَرُ): ۱- (ج) گورگ (له بهر رهنگی)

۲- برسیته کی زۆر و سهخت.

(الْجُوعُ الْأَغْبَرُ وَالْمَوْتُ الْأَحْمَرُ): رمشه

برسیته و مردنی سوور (چونکه برسیته

له وشکه سالان وهات و قریدا ده بیته).

(الْغُبْرَاءُ): ۱- می و شهی (الْأَغْبَرُ) ۲- (ج) ما که و

۲- زموی له بهر رهنگه که ی که خاکیه.

(بَنُو غُبْرَاءَ وَبَنُو الْغُبْرَاءِ): هه مژاران

(چونکه له هه مژاری و نه بوونیدا به خا که وه

نووساون).

(سَنَّةٌ غَبْرَاءُ): وشکه سال (بویه واناوناو راه چونکه ناسوی گهرداوییه نهباراننه نهسهوزایی زهوییه. گهرده همیشه ههستاوه).

(الْغُبَيْرَاءُ) (ن): بهلالووک / سیرنچک دهمونیکه له کۆمهلهی گولهباخ لهبهشی نیوهی باکۆری زهوی زۆرهو بلاوه بهرمهکی وردو ناوگدارهوه دهخوریته دارمکهی داری چاکه بۆ جوانیش دهرۆینریت ۲-شهرابی گهنمهشامی.

(الْغُبَارُ - مِنَ النَّخْلِ وَغَيْرِهَا): دارخورمای تۆزگرتوو و نهوهی تۆزی لیدمنیشیت.

۳- (غَبْرٌ - الْجِرْحُ غَبْرًا): برینهکه قهتماغهی کردو لهژیرهوه پیسبوو تهشه نهیکردو پهناوه.

(جِرْحٌ غَبْرٌ): برینیکی تهشه نهکردوو پیسبووی پرکیمو زووخ.

(الْغَبْرُ): ناسۆر.

(جِرْحٌ غَبْرٌ): برینیکی که ههر تهشه نه بکات و چاک نه بیتهوه.

۴- (غَبْرٌ الرَّحْلِ): تللیلی کیشاو کرد، یان بهدمنگهوه خویندییهوه، یان بۆ شتیتز دهنگی بهرز کردهوه.

(الْغَبْرَةُ) (ج) الْغَبْرُونَ: تههلپهلهکه / خویشگه لیک بهدمنگهوه زیکری خودا دهگهن. (قَوْمٌ يَغْبِرُونَ بِاسْمِ اللَّهِ): خویشگه لیک که تههلپهله و زیکری خودا دهگهن.

غَبْسٌ: (غَبَسَ وَأَغْبَسَ وَأَغْبَسَ - اللَّيْلُ.

غَبَسًا): شهو تاریکبوو

(أَغْبَسَ (ج) غَبَسَ): شهوی تاریک.

(أَغْبَسَ - اللَّيْلُ): شهو تاریکبوو

(- الشَّيْءُ): شتهکه مرنگخۆله میشبوو.

(الْغُبْسَةُ وَالْغَبْسُ): ۱-هنگی خۆله میشی ۲-سهرمتای تاریکی شهو.

غَبَسٌ: ۱- (غَبَسَ وَ أَغْبَسَ - اللَّيْلُ - غَبَسًا): تاریک و روونبوو / شهبه قیدا / تاریکی شهو رهوییهوه.

(الْغَبَسُ) (ج) أَغْبَشَ): پاشماوهی شهو / پیش شهبه قیی / بهرمه یانی زوو.

(لَيْلٌ غَبَسٌ): شهویکی تاریک.

(الْغَبْسَةُ): پاشماوهی شهو / بهرمه یانی زوو.

(لَيْلٌ أَغْبَشَ) (ج) غَبَسَ): شهویکی تاریک

(لَيْلَةٌ غَبَسَاءُ): تاریکه شهو.

۲- (تَغَبَّشَ - هُ) هَنَلِی لیکرد / لهخشته پیرد

۲-سته می لیکرد ۲-داواپهکی نارهوای لیکرد.

(الْغَابَشُ): ۱-گزیکه / دهغه لیکه ۲-فیلباز / که له کباز / فریودهر / لهخشته بهر / هه له خه له تین

۲-زۆردار / سته مکار.

غَبِصٌ: (غَبِصَ - بَتِ الْعَيْنُ غَبِصًا): له گریانی زۆرهوه جاوهکه ریبۆقی زۆری دهردا.

(الْغَبِصُ (مص) = الرَّمَصُ): ریبۆقی چاو.

(فِي عَيْنِهِ غَبِصٌ): چاوی ریبۆقی دهرداوهه پیومه / چاوی ریبۆقاوییه.

غَبِطٌ: ۱- (غَبِطَ - الْكَبِشُ. غَبِطًا): دمستی

لهبشتی بهرانه که کوتا تا بزانیٔ قهلهوه یان له ره.

۲- (عَبَطَ وَ غَبَطَ - هُ): پیخویشوونی خوئی به باری نهو دمربری و خوژگهی نهومی خوارد نهویش وهك نهو بیٔ بینهوهی نهو لهویارهی بکهؤت.

(غَابَط (ج) عَبَطُ): پیخویشوو و خوژگه خواز.

(مَغْبُوطُ): شادو خوژگه پیخوازراو پیخویشووی باری (بهختیار/ کامهران/ شاد).

(عَبَطَ - هُ): وایکرد پیخویشویی و خوژگهی پیخوازیت و کارهکهی وایٔت که خوژگهی پیخوازن.

(اِغْتَبَطَ وَ اَغْتَبَطَ): شاد بوو بهو رهوشی و نازهی که تیٔدایه.

(الْغَبُطَةُ): ۱- خویشگوزمرانیی ۲- شادیی/ بهختیاریی/ خویشیی ۳- خوژگه خواز به نازو گهرهیی یهکیك بینهوهی نهو کهسهیتر بینازبیٔت ۴- نازناوی بهتریاریك.

۳- (اَغْبَطَ - النَّبَاتُ): زوومهکه که شؤر بوومومو زهوی داپویشی

(أَرْضُ مَغْبَطَةَ): زهوییهك روومهکه که چنگی دایٔته یهك و زهوییه که داپویشییٔت.

۴- (اَغْبَطَتِ السَّحَابُ): باران بیپشوو باری. (اَغْبَطَ عَلَيْنَا الْمَطَرُ): باران بیپشوو

بهسرماندا باری.

(- تِ الْحَمَى عَلَيْهِ): تا سهرو مر دایگرتو خاوی نه کردموه.

(سَمَاءٌ غَبَطِي): ناسمانیکی باراناوی.

(الْغَبِيَطُ (ج) غَبَطُ): کورتانی حوشر که کهژاوهی لهسر دهبه ستریت. ۲- تهخته

زهوییهك یان/ نشیویك کهله نیوان دوو بهرزاییدا بیٔت ۳- شیویك بهبهرزیهوه بیٔت و

ناو دایدیریبیٔت.

۵- (الْغَبِيَطُ وَ الْغَبُطُ (ج) غُبُوطُ): سوآلهی گهنم و جوئی دروینهکراو.

غَبِقُ. (غَبِقُ - هُ): ناوی نیوارانی دمرخوارددا.

(- الْغَنَمُ): نیواران ناوی بهمهٔرکاندا یان دوشینی.

(غَبِقُ - هُ): ناوی نیوارانی دمرخوارد دا. اِغْتَبِقَ: ناوی نیوارانی خواردموه.

(- اَلْخَمْرُ): نیواره مهیی خواردموه. (اِغْتَبِقَ وَ تَغَبِقَ - اَلنَّاقَةُ): سهٔر له نیواره

میحوشرمه که دوشی.

(الْغَبُوقُ): نهومیه که سهٔر له نیواری دهخوریتهوه پنجهوانهی (الصَّبُوحُ) واتا هی

بهیانیان/ سهٔرله بهیانی.

(الْغَبُوقُ): دوشینی سهٔر له نیواری. (لَقِيْتَهُ ذَا صَبُوحٍ وَ ذَا غَبُوقٍ): سهٔر له بهیانیهك و

سهٔر له نیوارهیهك پییگهیشتم.

(الْغَبُوقُ وَ الْغَبُوقَةُ (ج) غَبَائِقُ): نهو

میخوشتری که سمر له نیواری دمدوشریت.
 (أَلْغَبَقَانُ (ج) عَبَاقِي): که سیکه که سمر له
 نیواری ناو بخواتهوه.

(رَجُلٌ عَبَقَانٌ وَأَمْرَأَةٌ عَبَقِي): پیاویکه یان
 ژنیکه سمر له نیواری ناو دهخواته.

غبن: ۱- (غَبْنٌ - الثَّوْبُ غَبْنًا): جلهکه
 قارسکرد/ نوشتنیهوهوهو درووی تا کورت یان
 تمسکیبتهوه.

(- الطَّعَامُ): خوراکهکه ی بؤ تمنگانه شاردموه
 (إِغْتَبَنَ - الشَّيْءُ): شتهکه ی له بنهمنگلیدا
 شاردموه.

(أَلْغَبِنَ): نهومی له دامینی کراس دمکریتهوه
 و فریدمدریت بؤ کورتکردنهومی.

(أَلْغَبِنَ (ج) مَغَابِنَ): ۱- همر شوینیکی لهش
 که لوجی تیدا بیت ۲- بنهمنگل/بنباخهل و
 بنران.

۲- (غَبْنٌ - الرَّجُلُ غَبْنًا): بهلایدا تیپیری
 و لمبر دمیدابوو کابرای جاو نهکردو
 پیننهزانی.

(غَبْنٌ - الشَّيْءُ أَوْ فِيهِ غَبْنًا وَ غَبْنًا):
 شتهکه ی له بیرجووهوه و ههله ی تیداکرد
 (- رَأَيْتُهُ غَبْنًا وَ غَبَانَةً): راکه ی لاوازو

کهودمنانمبوو

(أَلْغَابِنَ) (فَا): خاو/ خلیج و سست لهکاردا.

(أَلْغَبِنَ وَ أَلْغَبِنَ وَ أَلْغَبَانَةً): ۱- رای کزو ناتهواو

۲- لمیاد جوون/ لمیر جوونهوه

(أَلْغَبِيْنِ وَ الْمَغْبُونِ): راکزو لاواز.

۲- (غَبْنٌ - هُوَ فِي الْبَيْعِ أَوْ الشَّرَاءِ غَبْنًا وَ غَبْنًا):

لهفروشتن یان کرینهکهدا ههلیخهلتان/ فیلی
 لیگرد/ دمغهلیی لهگهلهدا کرد.

(- فَلَانًا): نرخهکه ی کهم دانا یان گزی
 لهگهلهدا کرد.

(غَابِنٌ): دستپر/ گزیکهر / قوّلپر لهسودا دا
 (مغبون): فیلیکراو/ دستپرراو له سهودادا/
 گزیلیکراو.

(تَغَابَنَ - الْقَوْمُ): خویشگهل لهکرین و
 فروشتندا فیلیان لهیهکتریکردو قوّلی
 یهکتر یان بری/ گزیان لهیهکتر کرد.

(أَلْغَبِنَ (مص) وَ أَلْغَبِنَ): فیل/ تهلهکهبازی له
 کرین و فروشتندا / گزیکردن.

(أَلْغَبِيْنَةُ): فیل/ تهلهکهبازی فریودان/
 گزی.

(أَلْغَابِنَةُ): فیل/ قوّلپرین/ تهلهکهبازی له
 کرین و فروشتندا/ گزی.

غَبَا: (غَبِي - الشَّيْءُ وَ عَنْهُ غَبَا وَ غَبَاوَةٌ):
 بهشتهکه ی نمرانی و بوی نهجوو یان هستی
 پینهکرد.

(- الشَّيْءُ عَلَيْهِ): شتهکه ی لی پهناانبوو/
 پیننهزانی.

(- عَنْهُ الْخَبْرُ): ناگاداری ههوالهکه نهبوو/
 پی نمرانی

(- مِنْهُ الشَّيْءُ): شتهکه ی لی پهناانبوو /

شاردراوه بوو/ ناديار بوو).

(تَغَبَّى وَاسْتَغَبَى - هُ): به‌گه‌ودمنیدانا یان

به‌گه‌ودمن و گه‌مره‌ی هاته به‌رجاو

(تَغَابَى عَنْهُ وَتَغَابَى - هُ تَغَابِيًا): خوی لی

گیلکرد خوی لی بی‌ناگاگرد.

(الْغَبَاءُ): زهوی نشیوو نادیار.

(- مِنْ التُّرَابِ): تۆزی گل که هه‌ستاییت

(الْغُبُورَةُ وَ الْغُبُورَةُ): بیهوشی / ناهوشیاری /

ناناگایی.

(الْغَبَاوَةُ وَالْغُبِّيُّ): ۱-گیلی، نه‌قل بی‌نمشکان و

نه‌زانین ۲-بی‌ناگایی / بیهوشی.

(الْغَبِيَّ (ج) اَغْبَاءٌ وَ اَغْبَاءٌ) که‌ودمن/ گیل/

ته‌پۆ/ بیهوش/ نه‌زان/ می‌شو/ چه‌پۆل/

که‌له‌و.

غبی: ۱- (عَبَى - الشَّيْءَ. تَغْبِيَةً): شته‌که‌ی

(شاردموه / ونکرد).

(الْغَبَاءُ وَ الْغَبِيَّةُ - مِنْ التُّرَابِ): تۆزی/ خۆلی

هه‌ستاو / گهرد.

(جَاءَ عَلَى غَبِيَّةٍ مِنَ الشَّمْسِ): دهمی دیار

نه‌بوونی خۆر هات.

(الْأَغْبَى - مِنَ الْأَعْصَانِ (م) غَبِيَاءُ (ج) غُبِّيُّ):

لقه تی‌کنا‌لا‌ومکان.

(شَجَرَةُ غَبِيَاءَ): دره‌ختیکی چر/ پهل

به‌مه‌کدا چوو

(الْغَبَاةُ (ج) مَغَابٍ): چاله‌ ته‌له/ که یۆ راوی

درنده هه‌له‌که‌ندریت.

۲- (عَبَى - الشَّعْرَ. تَغْبِيَةً): هه‌ژمه‌ی ته‌واو

کور تکرده‌وه یان هه‌لیکه‌ند.

۳- (أَغْبَى - السَّحَابُ): هه‌وره‌که تاو‌یکی

توندی باران یان بارانیکی که‌می باران.

(الْغَبِيَّةُ): ۱-بارانیکی که‌م ۲-تاوه بارانیکی

توند.

غت: (غَتَّ - الشَّيْءَ فِي الْمَاءِ. غَتًّا): شته‌که‌ی

له‌ئاومکه‌دا نو‌قمکرد.

(- الضَّحْكَ): پی‌که‌نینه‌که‌ی به‌دهستی یان

به‌جله‌که‌ی شاردموهو خستنیه سه‌رده‌می

(- الْمَاءِ): ئاومکه‌ی قوم قوم خواردموه بی‌نه‌وه‌ی

قاپمه‌که له‌ده‌می بکاته‌وه.

(- فَلَانًا): فی‌ساری داپوشی و خنکاندی

(- فَلَانًا بِالْأَمْرِ): به‌کارمه‌که تووشی رهنجی

زۆرو ماندویتی و په‌ژارمیکرد/ داخی دایه.

(- هُ بِالْكَلامِ): ته‌رزه شکینیکردو کردیه

گری.

(- الطَّعَامُ أَوْ الْكَلَامُ): خواردنه‌که یان فه‌سه‌که

خراپبوو/ گه‌نبوو.

(غَتَّتْ وَأَغَتَّ - الطَّعَامُ): خواردنه‌که‌ی ترشاند

/ خراپکرد/ گه‌نکرد.

غتل: (غَتِلَ - الْمَكَانُ - غَتْلًا): شوینه‌که‌ی

بووبه دارستان/ دره‌ختی زۆر بوو).

(غَتِلَ): دارستان

غتم: (أَغْتَمَ - الزِّيَارَةَ): سه‌ردانی زۆر کردن

تا لئی (هه‌راسان/ وهرس/ بی‌زار) بوون.

(الْفَتَمُ): تاوسه نندنی گهرما به شیومیهک

هه ناسه بیریټ / هه ناسه سوار کات.

(الْفُتْمَةُ): ناته واوی و ناپوخته یی زمان.

(الْأَعْتَمُ وَ الْفُتْمِي): که سیکه که زمانه که ی

بوخته و رهوان نه بیټ / باش قسه دهرنه بیریټ.

(رَجُلٌ أَعْتَمٌ وَ قَوْمٌ عَتَمٌ وَ أَعْتَامٌ وَ أَمْرَأَةٌ

عَتَمَاءُ): بیاویک یان خویشگه لیک یان ژنیک که

زمانیان ناپوخته بیټ و باش قسه دهرنه برن.

غټ: ۱- (عَتَّ - تِ الشَّاةُ عَتَاةً وَ عَثُوَّةً):

مه رمکه له ربوو / وشکبووه وه.

(عَثَّةُ) : مه ری له رو و وشکه و مبوو.

(- اللَّحْمُ): گوشته که له ربوو.

(أَعَثَّ): له ربوو.

(- اللَّحْمُ): گوشتیکی له ری کری.

(تَعَثَّتْ - الشَّيْءُ): شته که ی به که م دانا.

(إِعْتَثَّ - تِ الْخَيْلِ): نه سه به کان که میک فریای

به هار که وتن.

(أَلْعَثَّ): لاوازبوو.

(أَلْعَثِيْتُ): لاوازبوو / له ربوو.

۲- (عَثَّ - حَدِيثُ الْقَوْمِ عَتَاةً وَ عَثُوَّةً):

ناخاوتنی خویشگه له که ناشیرین و هیچو بوو

بوو / خراب بوو / گهن بوو.

(- الْجِرْحُ. عَتَاً وَ عَثِيثًا): برینه که کیم و

زووخی دهرگرد / دهردا.

(- عَلَيْهِ الْكَاُنُ): شوینه که ی بیټه که وت / ناوو

هه واکه ی بوټ ناسازبوو.

(فَلَانٌ لَا يَغِيثُ عَلَيْهِ شَيْءٌ): فیسار

به همرشتیک بلیت خرابه له بهر چاوی

دمکه و یت وازی لیدمه نیټ.

(أَعَثَّ): خراب بوو / گهنوو.

(- فِي الْكَلَامِ) قسه ی بیکه ک و بیسمرو به ری

کرد.

(إِسْتَعَثَّ - الْجِرْحُ) برینه که ی تیمار کردو

کیمه که ی لیدمه نیټ و پاکیر کرده

(أَلْعَثَّ - مِنَ الْكَلَامِ) قسه ی بیکه ک و هیچ و

پووج / خراب.

(غَثِيثٌ - الْجِرْحُ): کیم و زووخی برین و

گوشتی رزیو.

(أَلْعَثِيَّةُ): ۱- نه وه ی که بیکه لکه ۲- ناومز

ناته واوی.

(عَثِيَّةُ الْجِرْحِ) کیم و زووخ و گوشتی رزیوی

برین.

(عَثْرٌ: ۱- عَثْرٌ - الْمَكَانُ بِالنَّبَاتِ) شوینه که

گژوگیای زور بوو و دایپوشی.

(إِعْثَارٌ - الثَّوْبُ) بهرگه که تووکی زور بوو

توکی هه لدا.

(ثَوْبٌ أَعَثَرَ) بهرگی تووکن.

(أَلْعَثَرَ) تووکی بهرگ.

(أَلْعَثْرَةُ) زوری گیاو رووه که له شویندا یان

خوشگوزمرانیی و دموله مهنیدی فراوان.

(أَلْعَثْرَةُ: گهردرمنگیی سوور باوو مه یله و

سهوز.

دۆلەمگە خاشاک و کەفئیکی زۆری لافاومگە
تیدا بوو.

(- السَّيْلُ الْمَرْتَعُ) لافاومگە گیای لەومرگاگە
بەسەر یە کدا داو بەگەفو پەسی دایبۆشی و
بۆ ژۆیکرد

(الْغُثَاءُ وَ الْغُثَاءُ): ۱- کەفی ناوو لافاو ۲- گەلای
رزوی درەخت و تیکەل بەگەفی لافاو
غئی: (غَثَى - الْكَلَامُ. غَثِيًا) ناخاوتنەگە
بەسەر یە کدا

(- الْوَادِيَّ): دۆلەمگە گەلای درەخت و کەفی
لافاو پەبوو.

(- تِ النَّفْسِ غَثِيًا وَ غَثِيَانًا): دەر وونی
تیکچوو / دلی تیکەلەت و خەریکبوو
بەرشیتەوه

(- تِ السَّمَاءِ بِالسَّحَابِ) ناسمان هەوری کرد/
هەور رووی ناسمانیگرت یان خەریکبوو
هەوربکات

(غَثِي - الْكَلَامُ. غَثِيًا) قسەگە بەسەر یە کدا
داو تیکەل و پیکەلیکرد.

(غَثَى ت - الْأَرْضُ بِالنَّبَاتِ) زەویەگە رووی
بەگیا دایبۆشرا.

(تَغَثَى - تِ النَّفْسِ): دلی تیکەلەت و
خەریکبوو بەرشیتەوه.

غَدًا: ۱- (غَدَّ وَ غُدَّ. غَدًا) لووی پەیدا کرد/
لوودار بوو.

(- الْبَعِيرُ) حوشرمگە تووشی لارمەشەبوو.

(الْأَغْثَرُ (م) غُثْرَاءُ (ج) غُثْرُ): ۱- ئەوهی رنگی

گەرد رنگ و مەیلەو سوور تاسەوزیش بێت
۲ ئەوبەرگە خوری زۆر تیدا بێت (قەوزە
سەرناو بەوه چوینراوه) ۳: قەوزە ۴: نەزان/
نەقام / تینەگەشتوو/ ناحالیی (بەگەمتیاری
بۆر چوینراوه) ۴: (ح) شیر ۵: گورگ

(الْغُثْرَاءُ) کەمتیار (لەبەر رنگەگە)
(أَرْضٌ مُغْتَرِيَةٌ) زەویەگە گیای رووێک
دایبۆش بێت.

۲- (أَغْرَ - الشَّجَرُ) درەختەگە جەوی /
کەتەری دەرنا.

(الْمُغْتَرَوُ الْمُغْتَارُ وَالْمُغْتَرُ (ج) مَغَاثِيرُ)
شیلەپەگە وەک جیو درەخت دەریدەکات
وەک درەختی لۆکە هەرنەسی / یاسەمینی
هەرنەسی دەومنیگە جیومگە وەک شیلە
هەنگوینە بەلام بۆنیکی ناخۆشی هەیه.

۳- (الْمُغْتَرُ وَ الْغُثْرَةُ وَ الْغُثْرَاءُ وَ الْغُثْرَةُ
أَلْوَاحِدُ أَغْثَرُ) مروفی پوشت و سەرسەری و
/ رسوای ناو خەلک.

غَثْمٌ: (غَثْمٌ - لَهُ. غَثْمًا) پارمەکی باشی
دایه.

(الْغُثْمَةُ): رنگی سپات / رنگی سپیی مەیلەو
رەش.

(الْأَغْثَمُ) ئەوهی رنگی سپاتە.
(الْمُغْتَرُ) تیکەل / ناویتە

غَثُو: (غَثَا وَ أَعَثَى - الْوَادِيَّ. غَثُوًا وَ غُثُوًا)

(غُدَد) لهشی لووی بهیدا کردو دروستکرد/
لهشی لوای بوو..

(أَعْدَد - عليه) رهی زور لیهستا.

أَعْدَد: لوای بوو/ لووی بهیدا کرد.

(مُعَدّ) لوودار.

(أَلْعَدَد (ج) غَدَاد) (لارهشهی/ تاعونی)
حوشتر.

(أَلْعُدَّة (ج) غُدَد وَغَدَائِد) (ع۱): لووه رښین/

لوو: کوتهندامیکي لهشی مروّفه که هندیك
مادهی تابهتی دمرښنیټ.

(غُدَدُ هَضْمِيَّة) لووه رښنی همرس ومکو هی

لیک و هی گهده. (لووه رښنی زاوړی: ومکو هی

هیلكه دان لووه رښنی دمردان: وهك هی ښاراق/

خوهی كه ښاراق له لهش دمردهداته دمرموه.

لووه رښنی خوراكدان: وهك جگهر. هندیك

لوو بو بهرگریبه له لهش: وهك لووه رښنی

فرمیك.

(- أَلْعُدَّة وَأَلْعُدَّة (ج) غُدَد وَغَدَائِد): ۱-لارهشهی

حوشتر ۲-لوو كه پارچه گوشتیکي رهنه له نیوان

بیستو گوشتدا له دمردیكه وه بهیدا دمبیټ.

(أَلْعِدَاد) كه لله شهق / هوشقی (بو نیرو من

دموتریټ) // كه سیکه زور تووره بیټ.

۲- (عُدَد نَصِيْبُهُ) بهشی خوږبرد.

(الْعُدَّة (ج) غَدَائِد): ۱-جریک سامان/ دارا

۲- (که لوپهل/ کالای) فروشتن.

غدر: ۱- (عَدَرَ وَعَدِرَ - الرَّجُلُ وَبِهِ. عُدْرًا

وَ عَدْرَانَا) ناپاکیی له گه لدا کردو بهیمانی
نیوانیانی شکاند/ فریویدا.

(أَلْغَادِر (ها) (ج) غَادِرُونَ وَغَدْرَةَ وَغُدَّار (م)

غَادِرَةٌ وَغَادِرَات وَغَوَادِر): ناپاک، بهیمانشکین.

(أَلْغَدَر وَالْغَدْرَةَ وَ الْغُدَّار وَ الْغُدُور وَ الْغِدِير

زور ناپاک، زور بهیمانشکین.

(رَجُلٌ غَدُورٌ (ج) غُدْرٌ وَأَمْرًا غَدُورٌ. رَجُلٌ

غُدَّارٌ وَأَمْرًا غُدَّارٌ وَغَدَّارَةٌ) پیاویکی زور

ناپاک/ زور بهیمانشکین. ښیکي زور ناپاک و
بهیمانشکین.

(يَاغْدِرُ = يَأْغَادِر) بو جنیوه وانا ههی ناپاک

(يَا آلَ عَدْرَ): ههی بهرهی ناپاک (بو کویه).

(يَاغْدَار) جنیومبهژن دمدریټ.

(أَلْغَدَّارَةُ (ج) غَدَّارَات) (ع۱): غمداره چه کیکی

بجووکی تهغه مهنیه (له دهمانچه گهورمتره و

لهتفهنگ بجووکتره. بهتاک و ریز تهغهی

بیدمگریټ). بویه ناو نراوه چونکه ناپاکانه

دورژمنی بن دهغه وتینریټ.

(عَدِرَ - الرَّجُلُ. عُدْرًا) ناوی گوومه کهی

خواردموه.

(- عَن أَصْحَابِهِ) له هاورپیکانی (دواکهوت/

باشکهوت).

(عَادَر - هُ غِدَارًا وَ مَغَادِرَةٌ) به جییهیشت و

نموی لهوی هیشته وه.

(أَعْدَرَ - هُ) ۱- به جییهیشت و لیس تیپهری

۲- نهوی هیشته وه.

تَغْدَرُ: دواکهوت / باشکهوت.

(إِغْتَدَرَ - الرَّجُلُ) پیاوهکه پرچی بؤ خوی کرد / قزى هونیهوه.

(إِسْتَعْدَرَ - الْمَكَانُ) شوینهکه گولای تیدا پهیدا بوو.

(أَلْغَدَرُ: لیته که له رووباردا دهمنیتیهوه باش نهوموی ناوی لیدمیریت.

(أَلْغَدَرُ وَالْغَدْرَةُ وَالْغُدْرَةُ وَالْغُدَارَةُ) نهوهی لهشتیک بمینیتیهوه.

(أَلْغَدِيرُ) (ج) غُدْرُ وَغُدْرُ وَغُدْرَانُ وَ أَعْدِرَةٌ: ۱-روبار ۲-گوماو / گولاکه ماش لافاو دهمنیتیهوه

۳-پهله گياو رووهک (به لیجواندن).

(أَلْغَدِيرَةُ) (ج) غُدْرَانُ: پهلهیهک گياو رووهک

۳- (عَدِرٌ - الْمَكَانُ غُدْرًا) شوینهکه بهرده لانیبوو.

(أَعْدَرَ - هُ) تووریدایه ناو شوینیکی بهرده لانییهوه.

أَلْغَدَرُ (مص): ۱-شوینی سهختی ناخوشی بهرده لانی ۲-بهرد لهگهل درهختدا

۴- (عَدِرٌ وَأَعْدَرَ - اللَّيْلُ. عَدْرًا): شهو تاریکبوو.

(أَلْغُدْرَاءُ) تاریکی.

(لَيْلَةُ عَدْرَاءٍ وَ عَدِيرَةٌ وَمُغْدِرَةٌ): شهویکی تاریک و نووتهک.

۵- (أَلْغَدِيرَةُ) (ج): غَدَائِرُ پرج / قزى هونراوهی ژن.

غَدَفٌ: ۱- (غَدَفٌ وَغَدَفٌ - لَهُ فِي الْعَطَاءِ.

غَدَفًا): زوری پییه خشی.

(إِغْتَدَفَ - مِنْهُ): شتیکی زوری لیومرگرت.

(- النَّوْبُ): جلهکهی (بری / لهتکرد).

(أَلْغَدَفُ): خوشگوزمرانی و نازو بوونیکی زور.

(هُم فِي غَدَفٍ): نهوان له نازو بوونیکی فراواندان

۲- (أَغْنَفَ - اللَّيْلُ): شهو تاریکداهات.

(- أَلْبَحْرُ): شهپولی دهریاکه توند ههستاو بهیهکیدادا.

(- أَلشَّبَكَةُ عَلَى الصَّيْدِ): توپی راومهکی بؤ نیچیرهکه بهره لآ کرد و بهردا.

(- الْمَرْأَةُ فِنَاعَهَا عَلَى وَجْهَيْهَا): نافرتهکه بهچهکهی بهروودا دادایهوه.

(إِغْدَوُ دَفَ - اللَّيْلُ): شهو داهات و بهردهی تاریکی دادایهوه / تاریکیکرد.

(أَلْغَادِفُ): دهریاوان.

(أَلْغَادُوفُ): سهول که پاپورو بهلهمی پی پال پیوه دمنریت.

(أَلْغَدَافُ) (ج) غَدَفَانُ): ۱-قزى رهمی درپژ

۲-بالی رهم ۳- (ح) قهله رهمشکهیهکی گهوره

بال گهوره ۴- (ح) داله کهر خوره.

(أَلْغَدَافِيَّ): ۱-نهوهی وهک قهله رهمشکه رهمه

۲-رهمگ قهله رهمشکهیهی.

(لَيْلَةُ غَدَافِيَّةِ الْأَهَابِ): شهویکی تاریک و

نووته‌گی ترسناک.

(أَلْغَدْفُ): سهول.

۳- (أَلْغِدْفُلُ (ج) غِدَافِلُ): ۱-بمژن ته‌واو درپژ/

قووج. ۲-حوشتری چاکی له‌ش پته‌و داریژراو

۳ به‌رگی کۆنی دراو.

غِدَقْ: (غِدَقْ - أَلْكَانُ غِدَقًا): شوپنه‌که تیر

ناو بوو و به‌ره‌می هینا، به پیتبوو.

(غِدَقْ): شوینی تیر ناوو به‌پیت

(غِدَقْ وَأَغْدُودُقْ - الْمَطْرُ غِدَقًا): بارانه‌که

لیز مه‌ی کرد.

(- تِ عَيْنِ الْمَاءِ): کانیه‌که شیرین و ناوی زور

بوو / ته‌قی.

(غِدَقَّةُ): کانیه‌ شیرین و ناو زور.

(أَغْدَقْ - الْمَطْرُ): بارانه‌که لیز مه‌یکرد و دلۆب

که‌وره بوو.

(- أَلْعَيْشُ): ژیانه‌که تیر و ته‌سه‌ل و فراوانبوو

(- تِ الْأَرْضِ): زه‌ویه‌که به‌پیت و پر به‌ره‌م

بوو.

(أَلْغِدَقْ) (مَص): ناوی زور / ناوی لیشاو.

غِدَن: ۱- (تَغْدَن - الْغُصْنُ): چله‌که / لقه‌که /

به‌له‌که / شه‌کایه‌وه.

(إِغْدُودَنَّ - الرَّجُلُ) بیاوه‌که له‌شی سستیوو

و که‌وت.

(- أَلنَّبْتُ): رووه‌که‌که واسه‌وز و تیر ناو بوو

رمنگی مه‌یله‌و ره‌شبوو.

(- الشَّعْرُ): قه‌ژمه‌که درپژ و لوول بوو.

(شَعْرَ غَدَوْدَن): قه‌ژی درپژی لوول.

(أَلْغَدَن) ۱: خه‌وو و منه‌وز ۲-راکشان وله‌ش

خاوبوونه‌وه.

(أَلْغَدَن وَالْغُدْنَةُ): نه‌رم و نۆلیی و تیر و

ته‌سه‌لیی.

(أَلْغَدَانِي: گهنجی شل و مل / نه‌رم و نۆل.

(غَدَانِي السَّبَاب): جوانیه‌ی و نه‌رم و ناسکیی

گهنج.

(أَلْغُدُودِن: لاوی نه‌رم و نۆل.

۲- (أَلْغِدَان): چلاک / چلۆک. جلی پیدا

هه‌له‌دمواسریت.

غِدو: (غِدَا، غِدُوًا): ۱-پیشه‌ه‌تا و که‌وتن بوو

رۆیشت ۲-دهر پهری ۳-بووبه‌وه.

(غِدِي وَغَتْدِي - عَلَيْهِ غِدُوًا وَغِدُوَةٌ): پیش

هه‌تا و که‌وتن گه‌یشت / پیشکه‌وت.

(غَدِي وَتَغْدِي. غَدَاً): ناشتا یکرد / نانی

به‌یانیه‌ی خوارد.

(هَلْ لَكَ أَنْ تَتَغْدِي بِهِ قَبْلَ أَنْ تَتَعَشَّى

بِنَا): دمتوانیت دمه‌تپیشکه‌ریی بکه‌یت

دمه‌ست بوه‌شینیت پیش نه‌وه‌ی دمه‌ستمان

لیبوه‌شینیت و به‌مانفه‌وتینیت.

(غَدِي الرَّجُلُ): خواردنی به‌یانیه‌ی دهر خوارد دا.

(غَادِي - الرَّجُلُ. مُغَادَاةً): به‌یانیه‌ی زوو /

پیشه‌ه‌تا و که‌وتن / پیشکه‌وت.

(أَلْغَادِي (فَا): شیر.

(أَلْغَادِيَّةُ (ج) غَوَادٍ وَ غَادِيَات): ۱-میه‌ی وشه‌ی

(الغادي): ۲-ههورنك بهیانی زوو بهیدا بیت
۳-جبارانی سر له بهیان.

(أَلْغَدُ) ۱-سبهی / سبهینی.

(عَدِيّ: وَغَدَوِيّ) سبهینی پاش نه مرو / بهیانی
۲-دواروژ / دوو سبهی سئ سبهی و دواتریش.

(أَلْغَدَاءُ (ج) أَعْدِيَّة) نانی بهیانی / ژهمی
بهیانی بهرام بهر مهگی

(أَلْعَشَاءُ) نانی (نیواری / شیوان). به لام نیسته
(الغداء) به نانی نیومر و قاوه لئی ده لئین.

(أَلْغُدُوَّةُ (ج) غُدَى وَ غُدُو وَ الْغَدَاةُ (ج)
غَدَوَاتُ وَ الْغَدِيَّةُ (ج) غَدَايَا وَ غَدِيَّاتُ):

۱-شبهه قبی یان له نیوان بهیان و خور هه لاتندا /
گزنگدا ۲-سهره تای روژ / سر له بهیانی.

(هُوَ ابْنُ غَدَاتَيْنِ): کوری دوو روژه.

(أَلْغَدِيَانُ (م) غَدِيَا): ناشتا کەر
(أَلْغَدِيَّةُ): بهیانوکه.

(أَلْغُدَى وَ الْغَدَاةُ): نهو شوپنه ی که بهیانی
زوو لیوهی دهرده چیت.

(مَاتَرَكَ مِنْ أَبِيهِ مَعْدَى وَلَا مَرَاحًا وَمَعْدَاةٌ
وَلَا مَرَاحَةً): ههچ شیومهگی له باوکی به جئ
نه ههشتوووه و اتا کوتو مت لهو ده چیت.

غَدَا: (غَدَا - الشَّيْءُ غَدَاً): شته که ی که مکرد
(- أَلْجَرْحُ): برینه که کیم و زرچکاوو خوین و
زوو خوکه ی له بهر رویشت.

(أَغْدَى - السَّيْرُ وَفِي السَّيْرِ إِغْدَاذًا): له
رویشتنه که دا په له میگرد / خیرایکرد.

(أَلْجَرْحُ): برینه که کیم و زرچاوو زوو خوکه ی
لیرویشت.

(أَلْغَاذُ) (فَا): ۱-ده ماری که هه میسه چاو
تهرده کات و ناومستیت ۲-ههست.

(أَلْغَذِيَّةُ): کیم و زووخ و زرچکاوو خوینیک
که له بریندا بیت

غَذِمَ: ۱-(غَذِمَ وَ غَذِمَ وَاعْتَدَمَ - الشَّيْءُ
غَذْمًا): به تاسه و چه شهو په لهو شپرز میه وه
خواردنه که میخوارد.

(أَغَذِمَ - الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمِّهِ): گوپره که که
یان به چکه حوشره که دایکه که ی چه کوچردا /
چی له گوانیدا بوو خواردی.

(تَغَذَمَ - الشَّيْءُ): شته که ی به تاسه و په لهو
شپرز میه وه خوارد.

(- الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمِّهِ): گوپره که که یان
به چکه حوشره که دایکه که ی چه کوچردا.

(أَلْغَذِمَ) به خورا / زور خور / چلیس / نهوسن
که ههرجی له بهر ده مستیدا بیت بیخوات.

(أَلْغُذْمَةُ وَ الْغَذْمَةُ (ج) غَذِمَ): شیریکی زور.
(بِئْرٌ غَذِيمَةٌ) چالوینکی / بیریکی فراوان.

(أَلْتَّغَذَمَ): چلیسینک / نهوسنینک ههرجی
بدمنی بیخوات.

۲- (غَذِمَ - لَهُ مِنَ الْمَالِ غَذْمًا): جاره
پارمهگی چاکی دایه.

(أَلْغُذْمَةُ (ج) غَذِمَ): جاره پارمهک / جاره
دارایهک / چه رده دارایهک.

۳- غَدْمَر. غَدْمَرَة: تووره بوو.

(تَغْدَمَر - فِي الْمَجْلِسِ): له نه نجومه منه کهدا بهرقه وه قیزاندی و توورمبوو.

(الْغَدْمَرَة (مص) (ج) غَدَامِير): ۱-دمنگه دمنگ/ هاتو هاوار/ غهلبه غهلب/ قیزو هوور
۲-دمنگو نازاوهی تیکه ل ۲-بیداهه لساخان.

۴- (غَدْمَر - الشَّيْءَ غَدْمَرَة): ۱-شته کهه
جیا جیا کرده وه ۲-شته گانی تیکه ل بهیه ککرد
۳-له گوتره شته گانی فرؤشت.

عَدُو: ۱- (عَدَا - الرَّجُلُ بِالطَّعَامِ): خواردنی
دمر خواردی پیاومه کهدا.

(- الطَّعَامُ الصَّبِيَّ): خواردنه که به مندا له کهه
که وتو به سیبوو.

(عَدَى - الرَّجُلُ تَغْدِيَةً): ۱-خواردنی
به پیاومه که دا ۲-پیاومه که به خبو ککرد.

(تَغْدَى وَأَعْتَدَى. تَغْدِيًا وَأَعْتَدَاءً): خواردندان
یان به خبو ککردن.

(الْغَدَاءُ (ج) أَعْدِيَةٌ): (خَوْرَاك/ خواردمه منی)
و خواردنه وه

(الْغَاذِي (ج) غَدَاةٌ وَ غَاذُونَ (م) غَاذِيَةٌ (ج)
غَوَاذٍ (فَا): خوارندمر/ خواراکدمر/ خَوْرَاك
دمر خواردمر.

(غَاذَى أَمَال): (پاره / دارا و سامان) هه ل سوورین
و سه ره شتیار ی دارا.

(الْأَغْدَى): که سیکه که زور خواردنت
دمر خوارد بدات یان خوارکی زور تر بیت.

(الْغَدِي (ج) غَدَاءُ): به چکه ی نازهل.

(الْغَدِي وَ الْغَدِيَّ): نهو به چکه می که له سکی
نازه لدا به یان به تایی به تی هی مهر.

۲- (عَدَا - الرَّجُلُ. عَدَاً): خیرا ککرد.

(- الْفَرَسُ): چارمویکه (خیرا / گورج) تیپه ری.
(إِسْتَعْدَى - الرَّجُلُ. إِسْتِعْدَاءً): توند پیاومه که ی
به زمه ویدا دا.

(الْغَدْوَان): چارموی جابوکی (گورج/ خیرا/
نازاو تیژرو).

۳- (عَدَا - الْعِرْقُ. عَدَاً): دهمارمه که خوینی
له بهر رویشت.

عَدَى - الْعِرْقُ تَغْدِيَةً: دهمارمه خوینی
له بهر رویشت.

۴- (الْغَدْوَان): زمانپسی و زماندریژی
(بینابروو/ بیشمرم و شکو).

عَرَا: ۱- (عَرَا - هُ عَرَاً وَ عَرَّةً وَ عُرُوراً):
(فریودا/ لاسیدا) بو شتیکی نادروست،
له خشته پیرد/ فیل ی لیکرد.

(مَاعَرَكٌ بِفُلَانٍ): چوون پی ویرای و دهره قه تی
هاتیت؟

(عَرَاً وَ عِرَاراً): بیناگا و که منه زموون
بوو.

(عَرَاً. عَرَاً وَ عَرَاةً): خاومن نه زموون و
کارامه بوو خو ی مندا ل کرده وه.

(عَرِرَ. عَرَاةً): بووته لایکی بینه زموون و
ناهوشیار.

فموتانمبکمهت.
 (أَلْعُرُورُ): ۱-هوی خه له تان و فریو خواردن وهک سامان و ناوبانگو شتیر ۲-جیهان.
 دنیا(الدنیا أَلْعُرُورُ): جیهانی فریودمر له خشته بهره.
 (أَلْعُرُورُ) (مص): ۱-فریودان/ له خشته بردن ۲-شتی هیجو پووج.
 (أَلْعُرُورُ) (ج) أَعْرَاءُ وَ أَعْرَاءُ (م) غَرِيرَةٌ (ج) غَرِيرَاتٌ وَ غَرَائِرُ): = المَعْرُورُ: له خوگوراپو/ له خو بایی/ خمرؤ ۲-همرز مکاری بیئه زموون.
 (أَلْعُرُورُ): ۱-فریو خواردوو فریودراو به نیازی شتیکی نارموو نادروست ۲-هه له خه له متاؤ.
 ۲- (غَرٌّ وَ غَرَّرَ. غَرًّا وَ غَرَّرًا وَ غَرَارَةً):
 ممزنیوو/ خانه دانوو پیاو چاکبوو.
 (أَلْعُرَّةُ - مِنَ الْقَوْمِ (ج) غَرَّرَ): (خانه دانی وه چاخزادهی)/ ممزنی نهمه مکه یا خه لکه مکه (أَلْأَعْرَ (م) غَرَاءُ (ج) غَرٌّ وَ غَرَّانُ): ۱-پیاو چاک و خانمی کردهه جوان. ۲-سه ردارو گهورمی (خانه دان / وه چاخزاده)
 ۲- (غَرٌّ - الْوَجْهَ. غَرًّا وَ غَرَّةً وَ غَرَارَةً):
 روومکه جوانو چاره شیرین و شهوقدار بوو (- الشیء): شته مکه سپیوو.
 (غَرَّرَ - تَنْبِيَةُ الْغَلَامِ. تَغْرِيرًا وَ تَغْرِيرَةً):
 دانه پیشینمکانی گورمه که دمرهات.
 (تَغَرَّرَ - الْقَرْسُ): چارمویکه مارؤ بوو.
 (أَلْعُرُّرُ): سیشهوی پیشموی مانگ.

(غَرَّرَ - بِالْشَيْءِ تَغْرِيرًا وَ تَغْرِيرَةً): به شته مکه (له خشته جوو / لاسدرا) و تووشی فهوتانبوو (إِعْتَرَّ - هُ): ۱-به نیازی بیئاگاگردنیبوو/ ویستی له بیئاگاییدا بیگریت. ۲-ناگای له خوئی نه بوو له ناگاودا بوئی هات.
 (-بِكَذَا): بهوه (له خشته برا/ فریودرا).
 (إِسْتَفَرَّ - بِكَذَا): بهوه (هه له خه له متا/ له خشته برا/ فریو درا/ لاسدرا).
 (- هُ): ناگای له خوئی نه بوو له ناگاودا بوئی هات.
 (أَلْعَارُ (ها) (م) غَارَةٌ): بیئاگا/ ناهوشیار.
 (أَلْعَرَّارُ): ۱-هیلباز/ ته له مکه باز/ له خشته بهمر/ که له کباز ساخته باز/ فریودمر.
 ۲-هک: نهمتیره ی کاروان کوژه.
 (أَلْعَرَارَةُ): ۱-بیئاگایی/ بیهوشیی ۲-همرز مکاری/ تهمه نکه میی.
 (كَانَ ذَلِكَ عَلَى غَرَارَتِي): نهوه له همرز مکاری مدا بوو که هیشتا تهمه مکه مبوبو.
 (أَلْعِرَّ (ج) أَعْرَارُ): (گمنجیی/ لایوی/ همرز مکاری) که مننه زموون.
 (م) (غَرَّوْ غِرَّةً): کچوله ی که مننه زموون.
 (أَلْعِرَّةُ (مص) (ج) غَرَّرَ): ۱-بیئاگایی/ بیهوشیی ۲-نهوانه ی که بیئه زموون.
 (أَلْعَرَّرَ): (گرفتاری/ تووشیی) فهوتان و له ناوچوون.
 (أَنَاغَرَّرُ مِنْكَ): لیت دمرسم تووشی

دارخورمایه.

(أَطْلَحَ ح): گمنه.

(أَطْلَحَ): خوشگوزمرانیی.

(هُوَ فِي طَلْحٍ): نمو خوشگوزمرانه.

(أَطْلِيحَ ح): گمنهوزج.

(أَطْلَحِيَّةَ ج) طَلَا حِي (آرامیه): پهره

کاغهنیک.

طَرِحِيَّةَ (عامیه): پهرمکاغهنیک.

(أَطْلَحَ فِي الْمَالِ): زوردارو چنگیر له دارادا

دمستنووهاو.

(- فِي الْكَلَامِ): له قسمدا بوختانکهر/ قسهجن.

طَلْحَ: ۱- (طَلَحَ الشَّيْءَ طَلْحًا): شتهگهی

رمشکرد.

(طَلَحَ - الْكِتَابَةَ): نووسینهگهی تیکدا.

(فُلَانًا بِالْقَدْرِ): پیسای له فیسار ههلسوو/

پیسیکرد.

(أَطْلَحَ): ناوی پیس/ بۆگهناو.

۲- (إِطْلَحَ - الدَّمْعُ): ۱- نهسرین/ فرمیسهگه

به چاودا هاتهخواری ۲- بلاوووووه.

۳- (أَطْلَعَاءَ): نافرمتی گهوج.

۴- (إِطْلَحَمَ الرَّجُلُ): فیزیواند/ لووتبهرزوی

کرد.

(أُمُورٌ مُطْلِحَمَاتٌ): کاری سهخت و نالهبار.

طَلَسَ: ۱- (طَلَسَ - الْبَصْرُ طَلَسًا): چاوگه

پوووکایهوه/ نابینابوو.

(طَلَسَ - الْكِتَابَةَ): نووسینهگهی سرپیهوه/

کوژانندیهوه.

(طَلَسَهُ بِالِدِهَانٍ وَنَحْوَهُ) (عامیه سریانیه):

به بۆیه سرپیهوهو بۆیهی تیههلسوو.

(طَلَسَ - بِهِ فِي السَّجْنِ): فریدراپه بهنیدیخانهوه.

(طَلَسَ - الْكِتَابَةَ): نووسینهگهی سرپیهوه.

(تَطَلَسَ - الْكِتَابُ): نووسینهگه سرپراپهوهو

نهما.

(إِنطَلَسَ - الْأَمْرُ): کارمگه (شاردراپهوه/

ونبوو).

(إِطْلَنَسَى - الْعَرَقُ إِطْلَنَسَاءً): نارمق به ههموو

لهشهگهیدا هاتهخواری.

(أَطْلَسَ ج) أَطْلَسَ: لاپهرپیهگی سرپراوه.

(الطَّلَاسَةُ): تهختهسر/ پهرۆی سرینی

تهختهریشهگه و کوژانهوهی نووسینهگه.

(أَطْلَيْسَ): کوپر/ نابینا.

۲- (طَلَسَ وَطَلَسَ. طَلَسًا وَطَلَسَةً): دیزیکی

مهپلهو رمش.

(أَطْلَسَ ج) طَلَسَ: دیزیک به سهر رمشدا

بروانیت.

(أَطْلَسَ): تهپلهسانی رمش.

(أَطْلَسَ ج) أَطْلَسَ: بهرگی چلکنی

رمشداگهراو. لهبهر بۆزیی (به گورك

چوینراوه).

(أَطْلَسَةُ مَص) (ج) طَلَسَ: ۱- دیزی مهپلهو

رمش ۲- ههوری تهنگ.

(الأطلس): ۱- گورگی تووگومریوی دیزی

مه‌یله و ورهش ۲- بهرگی دراو ۲- چلکن و بیس
 ۴- دز (که به گورگی تووگومریو) چوینراوه.
 ۳- (تَطَّلَسَ وَتَطَّلَيْسَ - الرَّجُلُ): ته‌یله‌سانی
 له‌بهرکرد.
 (الطَّلَيْسُ (ج) طَيَالِسُ وَالطَّلَيْسَانُ وَالطَّلَيْسَانُ
 وَالطَّلَيْسَانُ (ج) طَيَالِسُ وَطَيَالِسَةَ):
 پۆشاکیکی سه‌وزه شیخ و زانایان دمیپۆشن
 نه‌مه‌یش پۆشاک عه‌جه‌مه‌و هی عمره‌ب
 نییه.
 (الطَّلَيْسُ): بهرگیکه له ناوریسم
 دروستکراوه.
 ۴- (طَلَّسَمَ - عَنِ الْقِتَالِ): خۆی له شه‌ر
 دزییه‌وه ترساو هه‌لات.
 (-الرَّجُلُ): سه‌ریداخست و گرزو مؤنبوو/
 خۆی ناشیرینکرد.
 (-السَّاحِرُ): جادووگهرمه‌که/ نه‌فسوونبازمه‌که
 نه‌فسوون و جادووینووسی و جادویکرد.
 (الطَّلَسَمُ (ج) طَلَّاسِمُ وَالطَّلَسَمُ (ج)
 طَلَّسَمَاتُ) (یونانی): هیل و نووسینیکه که
 نه‌فسوونبازمه‌که دمیکیشیت و دمیوووسیت
 ده‌لیت: گویا هه‌موو ئازارو ومیه‌که
 دوورده‌خاته‌وه‌وه له خرابه‌کاریک دمیپاریزیت.
 طلع: ۱- (طَلَعَ - الْكَوْكَبُ وَنَحْوَهُ طُلُوعاً
 وَمَطْلَعاً وَمَطْلَعاً): هه‌سارمه‌که یان هیت
 هه‌له‌هات و دهرکه‌وت/ هاته‌دمری.
 (طَلَعَ وَطَلِعَ وَ طَلَعَ - النَّخْلُ. طُلُوعاً):

دارخورماکه تۆودانی دهرکرد.
 (أَطْلَعَ - الْكَوْكَبُ): هه‌سارمه‌که هه‌لات/
 دهرکه‌وت.
 (-الْفَجْرُ): روانییه سپیدمه‌یه‌یان کاتی
 دهرکه‌وتنی.
 (-النَّبَاتُ): روومه‌که‌که سه‌ری دهره‌یناو
 دهرکه‌وت.
 (-النَّخْلُ): دارخورماکه تۆودانه‌که‌ی دهرکرد.
 (-الشَّجَرُ): دره‌خته‌که گه‌لایدهرکرد/ گه‌لایگرت.
 (-تِ النَّخْلَةِ): دارخورماکه بالایکرد.
 (-الرَّجُلُ): رشایه‌وه.
 (تَطَّلَعَ - هُ): ته‌ماشای قه‌دو بالایکرد/
 پیداهه‌لیروانی.
 (إِطْلَعَ - الْفَجْرُ): روانییه سپیدمه‌یه‌یان کاتی
 دهرکه‌وتنی/ دهرکه‌وتنی خواست.
 (إِسْتَطْلَعَ - هُ): ۱- داوای دهرکه‌وتنیکرد ۲- هه‌والی
 کاروباری پرسی.
 (أَطْلَعَ - مِنَ النَّخْلِ (ز): ۱- شتیکه وه‌که دوو
 تاکی بیلاو یه‌کیانگرتوومه‌وه تۆوی تیدایه/
 تۆودانی دارخورما ۲- به‌ری خورمای سه‌رمتا
 دهرکه‌وتوو ۳- هه‌لانه/ تۆزیکی زمرده‌تۆوی نیری
 روومه‌که. که له تۆودانی دارخورماپشدایه.
 (الطَّلَعَةُ): ۱- جاریک هه‌لاتن/ دهرکه‌وتن
 ۲- سه‌ردهره‌ینان و هاتنه‌دمره‌وه ۳- بیینین و
 سه‌رنجدان ۴- روخسار/ دیمه‌ن.
 (أَمْرًا طَلَعَةً): نافرمتیک زۆر بروانیته

(أَغْرَبُ عَنِ): لَيم دورگه ومروه.

(- غُرْبَةٌ وَ غُرْبًا وَ غَرَابَةٌ): له نيشتمان دور

كهوتهوه/ ناواره بوو/ نيشتمانی به جيهيشت.

(عَرَبَ): ۱- دورگه وتهوه ۲- ناوارمبوو/ نيشتمانی

به جيهيشت.

(- هُ): ۱- دورويخسته ومو لايدا/ دمربه دمري كرد/

ناچاری ناوارميكرد/ ناواری كرد ۲- لهو شوينه ی

دورويخسته وه كه تاوانه كه ی تیدا كرا.

(غَرَبَ - فِي الْأَرْضِ): بُو شوينيكي دووره

دمست رويشت.

(أَغْرَبَ): بُو ولاتيكي نامؤ رويشت.

(- هُ): دورويخسته ومو كه نارگيركرد/ لايدا.

(تَغْرَبَ): خوی ناواره كردو له نيشتمان دور

كهوتهوه.

(إِغْرَبَ): ۱- نيشتمانی به جيهيشت و لیبچرا/

خوی ناواره كرد ۲- ژنی له بيگانه خواست كه

خزم نهبيت.

(أَلْغَرَبُ جُ غُرُوبٌ): دوروي ۲- خورناوا.

(أَلْغَرَبُ): نهناس/ غهريب.

(الْغَرَبَةُ): دوروي/ غهربيبي/ كوچكردن و

ولات به جيهيشتن/ ناوارمبوون.

(الْغَرَبَةُ): دوروي.

(عَرَابُ نُوحٍ): ناله ی ناواري و سوژی له

نيشتمان پچران.

(أَلْغَرِيبُ جُ غَرَبَاءُ): ۱- ناواری ولاتان

۲- نهناس/ له خویشگهل نهبيت.

(رَجُلٌ غَرِيبٌ): پياويكي بيگانه و نهناس.

(عَنْقَاءٌ مُغْرَبٌ وَمُغْرَبَةٌ): بالنده يكي

نهفسانه ييه.

۲- (عَرَبَ - أَلنَّجْمُ غُرُوبًا): نهستيرمه

ناوابوو.

(غَرَبَ): گهيشته خور ناوا.

(أَغْرَبَ): هاته خور ناوا.

(تَغْرَبَ): له خور ناواوه هات.

(أَلْغَرَبُ جُ غُرُوبٌ (فَكْ): خور ناوا/ شويني

ناوابووني خور له سهرمتای بههارو سهرمتای

پايزدا. كه بهرامبهر خور ههلاته (بهگشتي به

شويني هه موو ناوابووني خور. دهلين).

(أَلْغَرَبُ): ۱- شويني ناوابووني خور/ خورناوا

۲- ولاتي مهغريب/ مهراکيش كه ولاتيکه له

باکووري نهفهريقادا.

(الْمُغْرَبُ): بهيانی

(أَلْغَرِيبِي جُ مَغَارِبَةٌ): خه لکی مهغريب.

(مَغْرِبَانُ الشَّمْسِ): ناوا بوونگه ی خور.

۲- (غَرَبَ - الْكَلَامُ غَرَابَةٌ): هسه كه سهيرو

شاراوهو ژيربمژير بوو/ ته مو مژاويبوو

(- الشَّيْءُ): شته كه سهيرو نامؤ بوو/ نابو

بوو.

(أَغْرَبَ): ۱- شتي سهيري (داهينا/ پيشاندا)

۲- زمانپاراو و رهوانبيژبوو و وته ی بالای

دمبري.

(- عَلَيْهِ وَبِهِ): شتي ناشيرين و بهدی

دمربارمکرد.

(إِسْتَعْرَبَ - الشَّيْءَ): شتهكهی بهلاوه

سهیر بوو / سهیری له شتهکه سوورما یان

بهسهیریدانا.

(سَهُمْ عَرَبٌ وَعَرَبٌ وَسَهُمْ عَرَبٌ وَعَرَبٌ):

تیریکی ویل که خاومنهکهی نازانریت.

(الْغَرِيبَ (ج) غَرَبَاءَ): شتی سهیری نهبینراو

یان که باونهبیّت.

(الْغَرِيبَ (م) غَرِيبَةً (ج) غَرَائِبَ - مِنْ

الْكَلَامِ): ناخاوتنی نالوژو ناروون که درمنگ

تیبیگهن و ناباو بیّت.

۴- (عَرَبٌ. غَرَبًا): رووی بهبای سهیبوون

رهشداگهرا.

(الْغَرَبَ (ن): چناره کیویلَه / پهلك / كفر،

درهختیکه.

(الْغَرَابَ (ج) أَعْرَبٌ وَ عَرَبٌ وَ غَرَبَانٌ وَ أَعْرَبَةٌ

وَ (جج) غَرَابِينِ): هلهلهرمشکه بالندمهیهکه

که بهبهدووم دادمنریت له کومهلهی هله

دوو بالی پانی همیه دمنووکی دریزو قایمه

و بههیز که زیندهومری بجووک دهخوات

وهک مشک و جرج و خشوکهکان لهم کومهله

هلهلهرمشکهو هلهلهباچکهو قازووو. ۲- به نموونه

دمهینریتهموه بو رهشیی و دووره پهریزی و

سلو دووری و زوو همستانی.

(بَكَرَتْ بُكُورَ الْغَرَابِ): وهك هلهلهرمشکه

شهوم به کولوه گرت واتا زور زوو همستامو

دمرجووم.

(فُلَانٌ أَخَذَرَ مِنَ الْغَرَابِ): فیسار لههلهلهرمشکه

به پاریزتره و سلکهرمومیه.

(أَرْضٌ لَا يَطِيرُ غَرَابُهَا): خاکیکه بهپیتو

بهرهم.

(طَارَ غَرَابُهُ): پیریوو / سهیری سهیبوو.

(غَرَابُ الزَّرْعِ) (ح): قازوو له کومهلهی

هلهلهرمشکهیه کلکی کورته لهناوجهفینکهکانی

جیهانی کوندا زوره لای خوشه که له کهلاوهو

شوینهمهبرزهکانداو بورجی زهنگهکاندا

ههلبینشیت.

(أَعْرَبَةُ الْعَرَبِ): عمریه پیسترشهکان.

۵- (أَعْرَبَ): باری گوزمرانی باشوو.

۶- (الْحَوْضُ) (گولهکهی / حهوزهکهی)

پرکرد.

(الْفَرَسَ): ۱- زیر ۲- زیو ۳- پهرداخ / کاسه ۴- مهی.

۶- (أَعْرَبَ - فِي الضَّحِكِ وَ نَحْوَهُ): زورو

بیناگا پیکهنی.

(- الْفَرَسُ فِي جَرِيهِ): چارمویکه غاری زور

کرد.

(- الْفَرَسَ): هینده نهسپهکهی رمتاندو غاری

پیکرد تا توپاندی.

(أَعْرَبَ وَ أَعْرَبَ - الْمَرِيضَ): نهخوشهکه

نازاری زور بوو.

(إِسْتَعْرَبَ وَاسْتَعْرَبَ - فِي الضَّحِكِ): زور زور

پیکهنی / زیادمرویی کرد له پیکهنینهکهیدا.

(الْغَرْبُ (ج) غُرُوب): چارموييەك زۆر بىروات و غار بىكات. توندرەو بىت.

۷- (اِسْتَعْرَبَ - اَلدَّمَعُ): فرمىسكەكە رڭا.

(الْغَرْبُ (ج) غُرُوب): ۱- دەمارى (فرمىسك/

نەسرین) كە دەپرىژىت و نابرىت ۲- فرمىسك/

نەسرین ۳- فرمىسكروۋا بەشى بېشەۋى چاۋ ۵- بەشى

دوۋەى چاۋ/ قىچكى چاۋ ۶- زىپكەيەك لە چاۋدا

۷- بىرىنىك لە قىچكى چاۋدا ۸- لىكى زۆر

۹- دۆلكەى گەۋرەى ئاۋ ھەلكىشان.

(الْغَرْبُ): چۆراۋگەو دۆپەى ئاۋ كە لە دولكەكە

دەرژىتە ئاۋ بىرمكەۋە

(بَعَيْنِهِ غَرَبَ): چاۋى ئاۋ دەكات.

۸- (الْغَارِبُ (ج) غَوَارِبُ) (۱۴): ۱- سەرشان

يان نيوان پىشت يان نيوان كۆپارەومل ۲- بەشى

سەرەۋەو سەر چاۋەى ھەموو شتىك.

(غَوَارِبُ الْمَاءِ): سەرەۋەو لووتكەى شەپۆلەكان.

(الْغَرْبُ (ج) غُرُوب): ۱- سەرەتاي ھەموو

شتىك ۲- تىژىيى و گەرمى ھەموو شتىك

۳- چابوكىي ھەلپەو توندى تىژىيى.

(إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكَ غَرَبَ الشَّبَابِ) من لە

ھەلچوون و ھەلپەو توندى تىژىيى ھەرزەكارىت

دەترسم.

(الْغَرَابُ): ۱- سەرماۋ بەفر ۲- پىشتىسەر

۳- پاپۆرىك لە پاپۆرە ھەرە كۆنەكان.

(- مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): (پىشىنە/ دەم) و تىژىيى

ھەموو شتىك.

(غَرَابُ الْفَأْسِ): دەم و تىژىيى تەۋر.

(رَجُلُ الْغَرَابِ) (ن) بىياقەلە (گىياھەك).

(الْغَرَابَانِ) (۱۴): ھەردوۋ سەرى خوارەۋەى

كۆلۆت كە لە سەرۋو ئىسكى رانەۋەن.

(الْمُغْرَبُ): ۱- بەيان ۲- ھەموو شتىكى سېى يان

دەمى ئەو شتە سېىكرابىت.

۹- (الْغَرِيبُ): رەشى (زۆر تۇخ/ قەترانى).

(أَسْوَدُ غَرَابِيبُ): رەشىكى (قەترانى/ زۆر

تۇخ).

۱۰- (غَرِبَلٌ - الحُنْطَةُ - غَرِبَلَةٌ): گەنمەكەى

لە بىژىنگدا/ بىژرايەۋە (تازەكان (النخل):

ھىلەك بۆ ئارد بەكار دىنن.

غَرِبَلَةٌ: بىژىنگ بۆ گەنم و دانەۋىلە

بەكار دىنن.

(- الْبَلَدُ): ۱- ۋلاتەكەى لە بىژىنگدا كەم و كورى

و بارى ۋلاتەكەى سەرنجداۋ تىگەپىشت.

(- الشَّيْءُ): ۱- شتەكەى (كوتكوت/ پارچە

پارچە) كرد ۲- جىياپىكردنەۋە.

(- الْقَوْمُ): ۱- مىللەتەكەى كوشت و بىر كرىدو

ھارىنى

(- فِي الْأَرْضِ) گەپانىكىرد/ بە زەۋىيەكەدا

گەپا.

(الْغَرِبَالُ (ج) غَرَابِيلُ): ۱- بىژىنگ ۲- دەف

۳- پىۋى بەد زمان/ دوۋوزمان.

(الْمُغْرَبَلُ) (مضغ): ۱- سووك و بىنرخ و مكو

بىنېژىنگ كە بىكەلەكە/ سووك و رسواۋ پوشت.

۲- کوزداوی هه‌لاوسا ۳ پاشایی له‌دهستدراو.
الملحق:

غرب (الْغُرْبِيَّةُ أَوْ الْغُرْبِيَّةُ) (ط): خواردنیکه
له پارچه هه‌ویرو روون و گوشت و نوک و پیاز
لیدهنریت و ده‌کریت.

غرث: (غَرَثَ غَرْتًا): برسیبوو

(غَرْتَان) (ج) غَرْتِي وَغَرْتِي وَغَرَاث (م)
غَرْتِي (ج) غَرَاث: برسی

(غَرَّتْ - أَلْكَبَ): سه‌گه‌کی برسیکرد
(الْغَرِثُ وَالْغَارِثُ): سه‌گی برسی.

غرد: ۱- (غَرِدَ وَغَرَدَ وَتَغَرَدَ - الطَائِرُ.
غَرْدًا): بآندمه‌که خویندی و مه‌ست بوو.

(أَغَرَدَ - هُ الطَائِرُ): خویندی مه‌له‌که نه‌وی
مه‌ست و که‌یفخوشتکرد

(إِسْتَغَرَدَ - هُ): بآندمه‌کی هینابه خویندن.

(الْأَغْرَدُ وَ الْأَغْرُودُ (ح) اغارید): قاسپه‌ی
که‌و: جریوه‌ی چوله‌که. کناچه‌ی پۆر. قیره‌ی

قه‌له‌ر‌مشکه... هتد).

(الْغَرْدُ وَ الْغَرِيدُ وَ الْغَرْدُ): مه‌ل
خوینده.

۲- (الْغَرْدِيْنِيَا): گاردینا (ن): ره‌گه‌زه
دره‌ختیکه یان ده‌ومنیکه بو جوانیی و

رازاندنه‌ومیه‌ گه‌لاکه‌ی هه‌میشه سه‌وزه
گوله‌کانی جیاجیان و سپین و بو‌نخوشتن له

شوینه‌گه‌رمه‌کاندا ده‌بیت له ناوچه و ناومندیه
زۆر گه‌رمه‌کاندا ده‌بیت.

غررز: ۱- (غَرَزَ - هُ بِالْإِبْرَةِ وَنَحْوَهَا):

ده‌مرزیناژنیکرد یان شتی وه‌ک ده‌مرزی پیدا
کرد.

(- الإِبْرَةُ فِي الشَّيْءِ): ده‌مرزیه‌که‌ی به‌شته‌که‌دا
کرد.

(- عُوْدًا بِالْأَرْضِ): چیلکه‌یه‌کی به‌زمویه‌که‌دا
چه‌قاندو قایمیکرد.

(- تِ الْجَرَادَةِ): کولله‌که کلکی به‌زمویدا
چه‌قاند تاگه‌راکه‌ی بنیژیت.

(جَرَادَةُ غَارِزٍ وَغَارِزَةٌ): کولله‌ی گه‌راکرده/
کلک و گه‌راچه‌ه‌تین به‌زمویدا.

(غَرَزَ - الإِبْرَةُ فِي الشَّيْءِ): ده‌مرزیه‌که‌ی کرد
به‌شته‌که‌دا.

(- تِ الْجَرَادَةِ): کولله‌که کلکی به‌زمویدا کرد
تا هیلکه‌که‌ی تیدا دابنیت.

(أَغْرَزَ - الإِبْرَةَ): ده‌مرزیه‌که‌ی چه‌قاند.

(- السَّوَادِيَّ): دۆله‌که گیا دۆلی ده‌رکرد که
گیایه‌کی ورده.

(إِغْتَرَزَ فِي الشَّيْءِ): له شته‌که‌دا چه‌قی/ به
شته‌که‌دا چوو.

غروز: چیلکه‌ی له زه‌وی چه‌ه‌تینراو.

(الغَرَزُ) (ن): روومکیکی بچووک.

(عَبْيُونٌ غَوَارِزُ): چاوگه‌ی وشکبوو

(التَّغْرِيزُ (ج) تَغَارِيزُ): براله‌که‌ی / بیچووله‌ی

خورماکه له‌دایکه‌که‌ی جودا ده‌کریت‌ه‌وه و
له‌جییه‌کیت‌دا ده‌روینریت.

المَغْرُوسُ): ۱- روینراو ۲- پروواو.
 (الْفِرْسُ ح) اَغْرَاسُ): نهوهی له زهویدا
 دهچهقینریت، براله/ قهلهه/ نهمام/ شهتل
 (الْفِرَاسُ): درهختیک که بروینریت.
 الفِرَسُ (وَقْتِ الْفِرَسِ): دهمی/ کاتی/
 نهمامرواندن.
 (هَذَا زَمَنُ الْفِرَاسِ): نیسته دهمی
 نهمامرواندنه وهک چوَن دهلیت (هذا زَمَنُ
 الْخَصَادِ): نیسته کاتی دروینهیه.
 (الْفَرِيسُ = الْمَغْرُوسُ): چهقینراو/ روینراو.
 (الْفَرِيسَةُ ج) غَرَّاسٌ وَ غِرَّاسٌ): ۱- دارخورما
 کهمهرتا دهرویت ۲- ناووک که دهروینریت
 ۳- براله لهو کاتهوه که دهروینریت/ دهچه
 قینریت تاخوی دمگریت.
 (الْفِرْسُ ج) مَغَارِسُ): شوینی رواندن/
 چهقانندی (درهخت/ نهمام).
 ۲- (الْفِرْسُ ج) اَغْرَاسُ): ۱- سهراوی منداَل
 که لهگهل کورپهکهدا دپته دهرموه و وهک چلم
 وایه ۲- (ح) قهلهرمشکهیهکی بجووک.
 (الْفَرِيسُ ج) مَمْرٌ / پَهْرٌ.
 غَرَشٌ: (الْفَرَشُ - مِنَ الْمَسْكُوكَاتِ ج)
 غُرُوشٌ): دراویکه دمکاته چل پاره (وشهکه
 تورکییهو له (کُرُوسُو) ی نیتالییهوه یان
 (جِرُوشِ) ی نهلماننیهوه ومگریاوه.
 غَرَضٌ: ۱- (غَرَضُ الْإِنَاءِ. غَرَضًا) (ضد): قاپهکهی
 پرکرد ۲- له قاپهکهی گرتهموه و پری نهکرد.

(المَغْرِزُ ج) مَغَارِزُ): چالی ناشتنی درهخت/
 شوینی چهقانندی درهخت.
 ۲- (غَرَزٌ - أَلْرَاكِبُ رِجْلَهُ فِي الْغَرَزِ. غَرَزًا):
 سوارمهکه پیی خسته ناوزمنگیهکهوه.
 (إِغْتَرَزَ - أَلْسِرُ): رویشتمهکه نزیکبوومه.
 (فَلَانُ السِّرِ): ۱- سوار بوو ۲- رویشتمهکهی
 نزیکبوومه.
 (- الرَّاكِبُ رِجْلَهُ فِي الْغَرَزِ): سوارمهکه قاجی
 خسته ناوزمنگیهکهوه.
 (الْمَغْرِزُ ج) غُرُوزٌ (مَص): ۱- چهقینراو
 ۲- ناوزمنگی که لهپنست دروستکراپیت.
 (أَشْدُّ يَدِيكَ بِغَرَزَةٍ): دهستت توند پیوهی
 بگره.
 ۳- (غَرَزٌ. غَرَزًا): پاش یاخیبوون ملیدا.
 (إِلْزَمَ غَرَزٌ فُلَانًا): بهپیی فرمانی نهو/
 ههلسووکهوت بکه.
 (الْفَرِيزَةُ ج) غَرَائِنُ): ۱- خورسک/ سروشت
 ۲- بههره.
 ۴- (غَرَزٌ - الْغَنَمُ): مهرهکهی دوشپرکرد
 تاقهلهو بیت.
 (الْفَارِزُ): میجوشتری شیرکزیوو
 غَرَسٌ: ۱- (غَرَسٌ - غَرَسًا وَغِرَاسَةً وَ اَغْرَزُ
 الشَّجَرَةَ): درهختهکهی رواندو قایمکرد/
 چهقانند.
 (إِنْفَرَسَ): رووا/ روینراو.
 (الْفِرْسُ مَص) ج) غِرَاسٌ وَ اَغْرَاسٌ =

(غَرَضٌ - فِي سَقَائِهِ): له ناو دانه که میدا
دمفرمه‌گی پرنه‌کرد.

(فَلَانٌ بَحْرٌ لَا يُغَرِّضُ): فیسار دهریایه‌که‌و
لی ناروات و که منابیت.

(أَغْرَضَ - الْإِنَاءُ): (قاپه‌که‌ی/ دمفرمه‌گی)
پرگرد.

۲- (غَرَضٌ - الشَّيْءِ. غَرَضًا): شته‌که‌ی ۱- به
تازه و ته‌ری چنی ۲- پیش‌دهم چنی/ په‌له‌ی
له چنینه‌یکرد.

(- لَهُ غَرِيضًا): شیری تازه‌میدایه.

(غَرَضٌ - اللَّحْمُ غَرَضًا): گوشته‌که‌ی ته‌رو تازه
بوو.

(غَرِيضٌ (ج) أَغَارِضُ): گوشتی تازه و ته‌ر.

(غَرَضٌ): گوشتی تازه‌ی خوارد.

(- الشَّيْءِ): شته‌که‌ی به‌ته‌رو تازه‌ی چنی و
کردموه.

(أَغَارَضَ - الْإِبِلَ) به‌یانی زوو حوشرمکانی
(برده سمر ناو/ ناودا).

(أَغْتَرَضَ فَلَانٌ): فیسار جوانه‌مه‌رگبوو/
به‌گه‌نجی مرد/ به‌لاوی سهرینایه‌وه.

(أَلْغَارِضُ) (فَا): نه‌وه‌ی زوو بو ناو ده‌چپته‌سهر
ناومکه.

(أَتَيْتُهُ غَارِضًا): به‌یانی زوو هاتمه‌لای.

(الْغَرِيضُ): ۱- باراناو ۲- ناویك که زوو سهر
لمبه‌یانی که لگی لیدمه‌بیریت و ده‌بیریت

۲ همموو شتیکی سببی تازه.

(الْإِغْرِيبُ ج: أَغَارِيبُ): ۱- همموو شتیکی
سببی ته‌رو تازه ۲- هه‌لاله‌ی خورمای تازه
دهره‌اتوو.

(الْغَرُوضُ) (مفع): باراناو.

۳- (غَرَضٌ - الشَّيْءِ. غَرَضًا): شته‌که‌ی
واشکاند که دهرنه‌که‌یت.

(تَغَرَّضَ وَأَنْغَرَضَ - الْفُصْنُ): چله‌که
چه‌مایه‌وو شکا له دارمکه نه‌بووه‌وه.

۴- (غَرَضٌ - الشَّيْءِ. غَرَضًا): وازی له‌شته‌که
هیناو به‌چیپته‌یت.

(غَرِضٌ - مِنْهُ. غَرَضًا): ۱- لی (وهرس/
بیزار) بوو ۲- ترسا.

(أَغْرَضَ - فُلَانًا): فیساری (وهرس‌کرد/ بیزار
کرد / ههراسان کرد).

۵- (غَرِضٌ - إِلَيْهِ. غَرَضًا): تاسه‌یکرد/
بیریکرد.

(غَرِضُ): تاسه‌کردوو/ بیرکردوو.

۶- (غَرَضٌ - فُلَانًا): فیساری‌کرد به‌نیشانه‌و
نامانج و نیازی خوی.

(أَغْرَضَ - الْفَرَضُ): ۱- به‌نیازو نامانجه‌که‌ی
گمیش.

(أَغْتَرَضَ - الشَّيْءِ): شته‌که‌ی کرد به‌نیشانه‌ی
خوی / به‌نامانجی خوی.

(الْفَرَضُ (مَصْر) (ج) أَغْرَاضُ): ۱- نیشانه‌که
تئیده‌گرن ۲- مه‌به‌ست ۳- پئیداویستی و خواست

۴- نامانج و نیاز.

(فَهَمَّتْ غَرَضَكَ): له نیازو نامانجه کم

گهیشتم ۵- ناراسته بؤ گراو ۶- پارت

(غَرَضُهُ كَذَا): ۱- پارت ته گه ی نهومیه ۲- نامانجه گه ی نهومیه.

(الْمُغْرَضُ (ج) مُغْرَضُونَ وَالْمُتَغْرَضُ (ج)

مُتَغْرَضُونَ): لای تازمه گه ریبه کان نهومیه که نامانجیکی رامیاری و ناله و بابه ته ی هه بیته و نیازی بیته و پشتگیری بکات. نهو سهر بهو پارت ته یه و پشتگیری دهکات.

(مُتَغْرَضٌ عَلَيْهِ): درکی نهو پارت ته یه.

۷- (غَرَضٌ): گه مهو فوشمه یکرد / سوعبه تیکرد.

(الْغَرِيضُ): ۱- ئاوازو گوارنیی جوشبزوین

۲- گوارانی بیژی چاک.

۸- (الْغَارِضُ): لووتی دریژ.

(الْفَرَضُ (ج) غَرَضَانٌ وَ غَرَضَانٌ وَ أَعْرَضُ):

قوئیکی دهره که ناته واو بیته

(الْفَرَضُ (ج) أَعْرَاضٌ وَ غَرَضٌ وَ الْغَرَضَةُ (ج)

غَرَضٌ وَ غَرَضٌ): تهنگه ی کورتان وهک هی زین.

(الْمُغْرَضُ (ج) مَغَارِضُ): شوینی بهستنی

تهنگه ی حوشر.

۹- (الْغَرَضُوفُ (ج) غَرَاضِيفٌ = الْغُرُوفُ):

کرکراگه ی گوئ و لووت و هه موو نیسقانیکی نهرم له له شدا.

(الْغُرُوفَانُ): دوو تهخته یه که چهپو

راستی بهشی ناومراستو دواپی کورتانی

حوشری پی هایمه گریته.

غرف: ۱- (غَرَفٌ وَ آغْتَرَفَ - الْمَاءُ بِيَدِهِ.

غَرَفًا): به مشت ناومه کی هه لینگا و بردی.

(تَغَرَّفَ - هُ): نهو (ههرچی له لا بو / ههرچی

هه بوو) بردی.

(الْغَرَفُ (مص) وَالْغَرَفُ): گیاو روومه کی که

بیسته ی پیخوشه دهگه ن.

(الْغُرْفَةُ (ج) غِرَافٌ وَالْغُرَافَةُ): ناویان ههر

شتیک که به مشت بیریت.

(الْغُرْفَةُ (ج) غِرَافٌ): ۱- چوئیه تی بردن و

هه لینگان دن ۲- سؤل / پیلاو.

(الْغَارِفَةُ (ج) غَوَارِفُ): مئی وشه ی (الْغَارِفَةُ

الْغَارِفُ): پیوانه یه کی گه ور میه.

(الْغَرَّافُ): فره هه لینگین و بردو

(نَهْرٌ غَرَّافٌ): روباریکی فره ناو.

(غَيْثٌ غَرَّافٌ): بارانیکی تیژو به خور.

(الْغُرُوفُ - مِنَ الْآبَارِ): چالوئیک که به مشت

ناوی لیدمر به پیریت.

(الْغَرِيضَةُ): ۱- پیلاو / سؤل ۲- چه رمیک له

دامینی کیفی شم شیردایه.

(الْغُرْفَةُ (ج) مَغَارِفُ): نهسکوی / چه مچه،

ئاوگردان / ههرشتیک که پی هه لبیه نجریت.

۲- (غَرَفٌ - الشَّيْءُ غَرَفًا): شته گه ی

(کوئو تکرد / بری / له تکرد)

(- نَاصِيئَتُهُ): مووی پیشی سه ری (بری /

قرتاند).

(انْغَرَفَ - الشَّيْءُ): ۱-شتهکه. بَرَا/ لهتبوو/ قرتا/ بچپرا ۲-شتهکه نوشتایهوه و بچراو تهقی.

(- الْعَظْمُ): نیسقانهکه شکا.

(- فُلَانٌ): فیسار کهس مرد.

(الْغُرْفَةُ (ج) غُرْفٌ وَ غُرْفَاتٌ وَ غُرْفَاتٌ وَ غُرْفَاتٌ): بهرجهم / نهگریجه / چهپکه قُرْ (الغَارِفَةُ (ج) غَوَارِفٌ - مِنَ النُّوقِ): میحوشتری تیز رهو.

(الْغُرْفُ (ج) مَغَارِفٌ): چارهویی خیرا.

(فَارَسٌ مِغْرَفٌ): سواریکی جابوک/ سوارچاک ۲-(الْغُرْفَةُ (ج) غُرْفٌ وَ غُرْفَاتٌ وَ غُرْفَاتٌ وَ غُرْفَاتٌ): ۱-باله خانه/ ۲-ژووو ۳-ههلهخه لهتاو. (الْغُرَيْفُ): بیشه لانی قامیش و پیکه و شتیتز. (مِنَ الشَّجَرِ): جهنگه ل / دارودهومنیکی

زوری چری بهیهکدا جوو / دارستانی چر

۴- الْغُرَيْفِيَا (ن): رمگزه درهختیکه یان دهمونیکه که بهر دوو خهپلهیه. شوینی بنه رمتی و سهرمتای نوسترایاو غینیای تازمو کالیدونیا ی تازمیه. ههنديك جووری بو جوانیی له ولاته گانی خور ههلاتی ناومر استدا دمروینریت.

غریق ۱- (عَرِقَ - مِنَ اللَّبَنِ عَرَقًا): قومیک شیری خواردهوه.

(عَرِقَ فُلَانٌ عَرَقًا): فیسار قومیک خواردهوه.

(الْغُرْفَةُ (ج) غُرُقٌ): قومه شیریک یان قومه شتیکیتز.

(عَرِقَ - فِي الْمَاءِ عَرَقًا): ۱-له ناومهکدا نقومبوو و نیست / کهوته بنناو ۲-خنکا.

عَرِقٌ وَ غَارِقٌ وَ غَرِيقٌ (ج) غَرَقِيٌّ): نوقومبوو/ بنناو کهوتوو/ نیستوو لهناوداخنکاو.

(عَرِقَ - هُ): ۱-نوهمیکرد ۲-لهناومهکدا خنکاندی.

(- اللَّجَامُ): لغاومهکی له زیو هه لکیشاو جوانیکرد.

(غَارِقٌ - هُ): لیبینزیکه تهوه و نزیکیبووه (غَارَقَنِي الْبَيْتَ): (مه رگ/ مردن) م لی

نزیکیبوتهوه.

(أَغْرَقَ - هُ): نوقومیکرد.

(- اللَّجَامُ بِالْفِضَّةِ): لغاومهکی به زیو جوانکرد.

(أَغْرَقَ أَعْمَالَهُ بِالْعَاصِي): کردموه گوناهاه گانی چاکه گانی داپوشی و رهنجی بهما چوو.

(إِسْتَغْرَقَ - الشَّيْءُ): شتهکه ی هه موو گرت

(- فِي النَّوْمِ): نوست و خهوهکه ی فورسبوو/ زور نوست.

(إِغْرَورَقَ - تِ الْعَيْنِ): چاوی پرله فرمیسکبوو ومکو له فرمیسکه کهیدا نو قوم بیت.

۲-(عَرِقَ عَرَقًا): وازی لیهینا و نهیویست.

۴-(عَرِقَ - فِي الْقَوَسِ): کهوانه که ی تادوا نه اندازه کیشا.

(- في الأمر): تا نهو پهړې خوی به کارمکه وه
خه ریکرد و خوی رمتاند.

(إِغْتَرَقَ النَّفْسَ): هه ناسه ی قوولی هه لکیشا

(- أَلْبَعِيرُ التَّصْدِيرِ): حوشرمکه ته و او ورگی
لیهاتو تنگمکه ی پیدانه هاته وه.

(- الْفَرَسُ الْخَيْلِ): ماینه که چووه ناو
نه سپه کانه وه و پيش هه موویانکه وت.

(فُلَانٌ يَغْتَرِقُ الْعَيْنَ): فیسار له به رجوانی

چاو دمفرینیت و چاو ته ماشای هیچیتری
پیناگریت.

(إِسْتَفْرَقَ - الْغَابَةَ): له هه دو نامانج
(به دمرچوو / تیپهړی).

(- فِي الضَّحِكِ): له نه ندازه به دمرپیکه نی.

۵- (عَرَفًا - تِ الدَّجَاجَةِ بِيضَتَهَا) مریشکه که
هیله که کردو هیله که که ی توپکلی رمقی پیوه
نه بوو.

(عَرَفًا - تِ الْبَيْضَةِ): هیله که کراو که توپکلی
رمقی پیوه نه بوو.

(الْفَرَقِ): ۱- په رده ی ژیر توپکلی رمقی هیله که
که که به سپینه که وه نووساوه ۲- سپینه ی هیله که
که ده خوریت.

غرل: (عَرَلٌ - أَلْصَبِيُّ عَرَلًا): کورپه منداله که
خه تنه نه کرابوو.

(أَعْرَلٌ (م) عَرَلَاءُ (ج) عَرَلٌ): کورپه خه تنه
نه کراو / کچی خه تنه نه کراو.

(الْعَرَلُ): ۱- پیاوی شلو و شیواو ۲- نیزه ی زور

دریژی (قَهْلَبُ و ناته و او)

(الْأَعْرَلُ): سالی پربیرو هه ۲- ثانی تیرو
ته سه لی و پرناز.

(الْعُرْلَةُ (ج) عُرَلٌ: پیستی چووک.

غرَم: ۱- (عَرَمٌ - الدَّيْنُ عَرْمًا و عَرَامَةٌ و
مَعْرَمًا: و امه که ی / همرزمکه ی) دایه وه.

(- فِي التَّجَارَةِ): له بازارگانیه که دا بهر زیان

که وت / زیانی لیکه وت

(عَرَمٌ وَاغْرَمٌ - هُ الدَّيْنُ): زوری لیکرد که
وامه که بداته وه.

(عُرْمُ السَّحَابِ): هه ورکه باراندی

(تَعْرَمٌ): سزا که میداو بژاردی

(إِعْتَرَمَ): سزای بژاردنی گرتنه نه ستوی خوی
و له سر خوی پیویستکرد.

(الْعَرَامَةُ وَالْعُرْمُ): ۱- سزای بژاردن ۲- توله
کردنه وه به پارمو به ناچارپی / زیانانه / بژاردن
۲- زیان و سمغله تی و دمردیسه ری.

(الْعَرِيمُ (ج) عُرْمَاءُ و عُرَامٌ): ۱- و امورگرتو /

هه رزار ۲- و مدار / خاومنقه رز ۲- ناحه ز / نه یار /
دش.

الْعُرْمُ (ج) مَعَارِمٌ: توله / به پاره بژاردن /
پارمکه به ناچارپی دمدریت / جهزا.

۲- (أَعْرَمٌ - بِالْشَيْءِ): سه ودا سه ری نه وشته
بوو / دلی چوه سه ری / پابه ندی نه و شته بوو /

نالووده ی بوو.

(مُعْرَمٌ): ۱- سه و داسه ر / پابه ند، دلدار.

وَأَلْتِكِدَا حَمَزَى لَيْدَمَكْرَيْتِ گوله‌کانی جوانن
و گه لیک رنگیان ههیه.

غرو: ۱- (عَرا - الرَّجُلُ عَرَوًا): پیاوه‌که
سه‌سامبوو / سه‌یری لیهات.

(- عَرِي وَ عُرِي وَ عُرِي وَ أُعْرِي - بکذا.
عَراءَ وَ عَرًّا): بۆ نه‌وشته سووتاو پیاوهی
(گرفتار بوو / به‌ندبوو / ئالووده‌ی بوو /
سه‌وداسه‌ریبوو).

(أَلْعَرَا): جوانیی

(به عَرا): جوانیی پیاوه‌یه / فه‌شه‌نگه.

(أَعْرَاءَ وَ الْعُرُو: پیاوه سووتان و گرفتار
بوون / دلپیداچوون / سه‌ودا سه‌ریبوون /
ئالوودمبوون.

(لَا عُرُو وَلَا عُرُو مِنْ كَذَا): نه‌و شته سه‌ر
سورمانی ناوێت / نه‌وشتمت لاسه‌یر نه‌بیئت.

(أَلْعُرِي): ۱-باشیی / چاکیی ۲-خانه‌ی چاک.

(أَلْعُرِيَان): دوو خانه‌ی به‌ناو بانگبوون، نزیك
حیره‌بوون.

۲- (عَرا - الْجِلْدُ عَرَوًا): چه‌رمه‌که‌ی به
که‌تیره لکاند.

(- أَلشَّحْمُ قَلْبُهُ): (چه‌وری / به‌ز) دلێ
دابووشی / به‌دلیه‌وه نووساو دلپگرت.

(عَرِي - به عَراة): پیاوه‌ی (نووسا / لکا)
گرتی / پیاوه‌ی چه‌سپبوو.

(عَرِي - الشَّيءُ تَغْرِيةً): به‌که‌تیره شته‌که‌ی
چه‌سپاندو لکاند.

(أَلْعَرَام): ۱-سه‌ودا سه‌ریی / دلداریی / حمزی
پیاوه سووتان / نه‌وینی پیاوه گرفتار ۲-دل
۳-هه‌وتان ۴-سزا / نازار / نه‌شکه‌نجه سوئی /
ناسۆر / سویدل.

۲- (أَلْعَرَامَاتِيْق أَوْ الْعَرَامَاتِيْق): (یونانیه)
زانستی ریزمان و وشه‌ سازی و ده‌نگسازی
و کیش نه‌وه‌ی شارمزی بیئت له فه‌سه‌کردن و
نووسیندا هه‌له‌ ناکات ۲ نه‌و به‌راوه‌ی نه‌م
زانستییه‌ی تیداویه.

عَرن: ۱- (عَرن - الْعَجِينُ عَرْنَا): هه‌ویرمه‌که
و شکبوومه‌وه.

(أَلْعَرْن) بیهیز / لاواز.

أَلْعَرِين وَالْعَرِين: ۱ لیهته که لافاو ده‌یه‌نیئت
و به‌سه‌ر زه‌وییه‌وه به‌ته‌ریی یان وشکیی
ده‌مینیه‌وه ۲-که‌فی ده‌ریا ۳-که‌وجیی.

(أَلْعَرَانِيْت): (إِيطَالِيَّة): مهرمه‌ری خالدار.
به‌رامه‌ری (الرَّمْر السَّمَاقي): مهرمه‌ری بیخاله.

۲- (أَلْعُرُنُوْق وَ أَلْعُرْنِيْق وَ أَلْعُرْنِيْق
وَالْعُرَانِيْق (ج) عُرَانِق وَ عُرَانِيْق وَ عُرَانِقَة):

۱- (ح) قولنگ. مه‌لیکی ئاوییه‌ به‌ئال گه‌وره‌و
بلاوو لاق درپژه. ۲-لاوی جوانی سپیکه‌له.

(شَابُ عُرَانِق وَ صَبِيَّةُ عُرَانِق وَ عُرَانِقَة):
لاویکی / گه‌نجیکی جوانی سپی و کچۆله‌یه‌کی
جوانی سپیکه‌له.

(أَلْعُرْنُوْقِي) (ن): گیا که‌لک. ره‌گه‌زه گولیکه
له‌نه‌فریقای خواره‌وه هاتوو له هه‌موو

(غاری - فُلَانًا غِرَاءً وَ مُغَارَاءً): دوژمنایه تیه که ی
له گهل فیساردا توندکرد.

(- بَيْنَ شَيْنَيْنِ): دووشته که ی یه که به دوای
یه کدا خست.

(أَغْرَى - الرَّجُلَ بَكْدًا): پیاومه که ی تیژ کردو
هان ی نهومیدا/ لاسی نهومیدا.

(الْعَدَاوَةُ بَيْنَهُمْ): ناگری دوژمنایه تی له
نیوانیاندا خوژکردو نیوانیانی ته و او تی کدا.

(إِغْرَاءُ): تاوکردن و هاندان، لاخوژشه ویستکردن
(الْغَرَاءُ وَالْغِرَاءُ): ۱- سریش/ که تیره ۲- نه وه ی

کاغزو و چه رمی بِن پیه ده لکی نری ت.

(الْمُغْرَاءُ): دمفریکه سریشی تیدا دمگیریته وه.

خه لکه که پئی ده لئین: (مغرایه)

۳- (غَرِي وَ غَرِي وَ غَرِي وَ غَرِي - الْغَدِيرُ.

غَرَاءً وَ غَرَاءً): ناوی گوومه که سارد بوو.

۴- (غَرِي وَ غَرِي وَ غَرِي وَ غَرِي فُلَانُ

غَرَاءً وَ غَرَاءً): نه ننازه به دمر توورمبوو/ زور

دمهریبوو/ زور سه غله تبوو/ زور قوشقی بوو.

۵- الْغَرِيَّةُ: جهنگیکی/ شه ریکی بجووک یان

جهنگی/ شه ری پیشمه رگایه تی.

الملحق:

غرو: (الإغراء): تاوکردن و وروژاندن/ هاندان/

لاخوژشه ویست کردن بؤ شتیک به جوانکردن و

لاخوژشه ویستکردنی نهو شته.

(إِنْقَادُ لِإِغْرَاءِ اللَّذَّةِ): ملدان و شوینکه و تنی

چیژی خوژشه ویستی که به ری لیناگری ت.

(الإغراء): کیژکردنیک که به ره به ست
ناگری ت.

(إِغْرَاءُ الْغَنِيِّ): کیژبوون بؤ دهوله مهند بوون
و سامانداریی.

(الإغراء): هاندان و تیژ کردنی که سیک
بؤ نه رک به جینه هینان و ناپاکی کردن و

بیویژدانیکردن له پینا و که لک و هازانجیک.

(إِغْرَاءُ الشُّهُودِ): شایمت له خسته بردن و

هاندانی بؤ راستیی شاردنه وه و نارهواییکردن

(مَا يَتَعَلَّقُ بِالتَّجَانِبِ الْجَنَسِيِّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَ

المرأة): تیژ کردنی کیژ و په یومندی سیکسی

نیوان ژن و پیاوو بزوانندی چه زی په کتری.

(وسائل الإغراء): هوی راکیشان و تیژکردنی

یه کتر.

(الإغراء في النحو): هاندان له ریژماندا،

و شیارکردنه وه و هاندانی گوینگر بؤ کاریکی

چاک و مکو (أَخَاكَ أَخَاكَ): براهمت براهمت

واتا ناگات له براهمتیبت و به ته نگیه وه بِن.

غز: (غَزَّ وَ غَزَّ - بِفُلَانٍ غَزَزًا): له ناو

دوسته کانیدا فیساری تایبه تیکرد.

(غَزَّ - هُ بِالْإِبْرَةِ) (عامیه): دهرزی تیوه

ژمند.

(غَازٌ - هُ مَغَازَةٌ): بهرمنگاریبوو، به گژیدا

جوو.

(أَغْرَضَ - الشَّجَرُ): دره خته که درکی زوری

دمرکردو تیژبوو.

(- البَقْرَةُ): مانگانه سکه‌های لیگرانبوو.

(تَغَزُّ - الْقَوْمُ الشَّيْءُ): له‌سمر شته‌که که‌وتنه
ناکۆکی و شهر.

(الْفَرْ): گۆشه‌ی (دهم، لیو).

(الْفُرَّ: الْوَاحِدُ: غُزَيَّ: رمگه‌زیکی تورکه.

غزرا: ۱- (غَزْرَ - الْمَاءَ وَ غَيْرَهُ، غَزْرًا وَ غَزَارَةً وَ
غُزْرًا): ناومکه یان شتی تر زۆر بوو.

(- بَ النَّاقَةِ): می‌حوشترمه‌که شیر ی زۆر دادا.

(غَاذَرَ وَ اسْتَعَزَرَ): شتیکی به‌خشی تا زۆر تری
دمستگیر بیته‌وه و بیدمنه‌وه.

(اغَزَرَ الْعُرْفُ): به‌لیشاو چاکه‌یکرد.

(- الْقَوْمُ): ۱- حوشتری خویشان زۆر بوون

۲- بارانیکی زۆریان بو باری.

(تَغَزَّرَ - الرَّجُلُ): پیامکه (گۆشتن/ قه‌له‌وه)

و قه‌به بوو.

(الْفَزْرُ وَالْغَزَارَةُ): فره‌یی/ زۆری/ به‌لیشاو.

(الْفَزِيرُ جِ غِزَارُ): هموو شتیکی فره/ زۆر.

(الْفَزِيرَةُ جِ) غِيزَارُ: می‌ی وشه‌ی (الفزیر)

(- مِنَ النُّوقِ): حوشتری به‌شیر / شیر زۆر.

(- مِنَ الْعِيُونِ): چاوی به فرمیسک.

(- مِنَ الْآبَارِ وَ الْبِنَابِيعِ): چالوو کانیای فره

ناو / ناو زۆر.

(الْمِغْرَارُ - مِنَ الْإِبِلِ): حوشتری به‌شیر.

(مَكَانٌ مَغْرُورٌ): شوینیک (بارانی زۆر به‌ر

که‌وتیبیت/ لیباریبیت).

۲- (الْفَزْرُ): دمفرتیک له‌گه‌لای دار خورماو

شتیوا دروست بکریت.

(الْغَزَّارُ) (ن): قامیشیکی باریکه زوو نووچ /

پینوسی لی دروستده‌کرا یان ده‌کرا به به‌رژینی
باخ.

غزل: ۱- (غَزَلَ وَ اغْتَزَلَ الصُّوفُ. غَزْلًا)

خوریبه‌که‌ی رست.

(اغَزَلَ - تِ الْمَرَاةِ): ژنه‌که تمشیرست.

(الْغَزْلُ (مص) = الْمَغْرُولُ: ریسراو

(الْغَاذِلَةُ جِ) غَزَلَ وَ غَوَّازِلُ: می‌ی وشه‌ی

(الغازل): ژنی تمشیریس.

(الْغَزَّالُ): که‌سیکه که‌کاری رستنیبیت/ فره

ریس.

(الْغَزْلُ وَالْمَغْرَلُ وَ الْمُغْرَلُ جِ) مَغَاذِلُ: ته‌شی

که خوری و لۆکه‌ی پیده‌ریسیت.

(أَعْرَى مِنَ الْمَغْرَلِ): له‌ته‌شی رووتره به

نافرمتیک ده‌لین که گه‌مه‌و دستبازی له‌گه‌ل

پیایدا بکات.

(الْمَغْيِرْلُ): ته‌شی بچوک / ته‌شیلۆک

۲- (غَزَلَ - بِالنِّسَاءِ). غَزْلًا: له‌گه‌ل

ژناندا ناشقینیکرد / گه‌مه‌و قسه‌یخۆش و

دستبازیکرد/ همزو هم‌زاکاریکرد.

(غَاذَلَ - الْمَرَاةِ): به‌سۆزمه‌ه نافرمته‌که‌ی

دواندن و هه‌لناو خۆی لی نزیکرده‌وه/

می‌بازی له‌گه‌لدا کرد.

(غَاذَلَ فَلَانٌ الْأَرْبَعِينَ مِنَ الْعَمْرِ): خۆی له

چلسالان (داوه/ نزیکردۆته‌وه).

هُوَ يُغَازِلُ رَعْدًا مِنَ الْعَيْشِ: ژيانیکی تیرو
تهسهل دمزی.

(تَغَزَلٌ): نهشقبازیکرد / میبازیکرد

(تَغَازَلٌ - الْقَوْمُ): لهگهل یهکدا سوعبهتی
گهرم و قسهی خوشیانکرد.

(الْغَزَلُ) (مص): میبازیکردن / نهشقبازی.
گهمو دستبازی لهگهل ناهرمتاندا.

(الْغَزَلُ): ۱- میباز / نهشقباز که لهگهل ژناندا
ههر خهریکی گهمو چاو برکن و دستباز
یبیت ۲- کهمهلهپه و کوشش.

(الْغَزِيلُ = الْغَازِلُ): کهسیکه هر خهریکی
میبازی و نهشقبازیبیت.

(الْأَغْزَلُ): میبازتر / ژنباز تر.

(- مِنَ الْحَمَى): تایهک که به مروف هیربیتو
بیتهوه سهری

۳- (أَغْرَلٌ - بَ الظَّبِيَّةُ): مامزهکه / ناسکهکه
کار مامزیکی بوو.

(الْغَزَالُ) (ح) غَزَلُهُ وَغَزَلَانُ (ح): کارمامز که
بتوانیت ههستیت و پروات.

(الْغَزَالَةُ) (ح): مامزه میچکه.

۴- (الْغَزَالَةُ): خورکه بهرز دمیپتهوه.

(غَزَالَةُ الضحى وَغَزَالَتُهُ): سهرمتای دهمی
چپشهنگاو.

غَزَوُۥۙ - ۱- (غَزَا - هُ. غَزَوْا شِعْرُ الْغَزَلِ): جوهره
هونهریکی شيعره، تیایدا شاعیر سۆزو ناگری
دلی بو دلدارهکهی له قالییکی ههلهستدا

ههلهدمپرتیت.

غَزَوُۥۙ - ۱- غَزَا - هُ غَزَوْا: خوازیاریبوو/
نیازیبوو.

(عَرَفْتُ مَا يُغَزَى مِنْ هَذَا الْكَلَامِ): تیگهپشتم
که نهو قسهیه چیدمگهپهنیت / مهرامی
جیبه.

(إِغْتَزَى فُلَانًا. إِغْتِرَاءً): بو بینینی فیسار
جوو / نیازی نهویبوو / نهوی مهبهستیوو.

(إِغْتَزَى - بِهِ): لهناو دوستهکانیدا نهوی
ههلهبژاردو ویست.

(الْغِرْوَةُ): نهوهی بوی جوویت و نیاز تبوو/
خواست.

(مَغْرَى الْكَلَامِ) (ج) مَغَازٍ: ناوکرؤکی
ناخواتنهکه / واتاو نیازی ناخواتنهکه.

۲- (غَزَا - الْقَوْمُ غَزَوْا وَ غَزَاوَةٌ وَغَزَوَانَا): بو
جهنگی نهو میللهته رؤیشت بو تالانکردنیان
له ولاتهکهیاندا.

(غَزَى وَأَغْرَى - فُلَانًا): فیساری بو سهر نهو
میللهته نارد بو داگیرکردن و تالانکردیان و
ههموو پیویستیکی جهنگی دایه.

الْفَازِي (ج) غَزَاةٌ وَغَزَى وَغَزَى وَغَزَاةٌ وَغَزَاةٌ (م)
غازیه (ج) غَوَاذٍ وَغَازِيَاتٍ (فا): ۱- داگیرکههری
ولاتان. ۲- (غازی) جوهره دراویکی کونه که
دمیکرده بیست قوروشی نهو سهردهمه ژنان

بو خورازاندنهوه بهکاریان دهینا

(الْغَزَاةُ) (ج) غَزَوَاتٍ: داگیر کردن و

به لاماردانی ولاتان.

(الْفَرْوَةُ (ج) غَزَوَات): جارینک به لاماردان و

داگیر کردنی ولاتان.

(الْمَغْزَى (ج) مَغَاز): ۱- داگیر کردنی ولاتان

۲- شوین و جیگای داگیر کردن.

(الْمَغَازِي): باس و خواسی جهنگاو مرانی

داگیر کهر و هه نسو کهوت و رهوشتیان.

(كِتَابُ الْمَغَازِي): پهرتوکی باس و خواسی

جهنگاو مرانی داگیر کهر.

(إِمْرَأَةٌ مَغْزِيَةٌ): ژنیک میردمهکی داگیر کهر بووه

۳- (غَزَى وَأَغْزَى - هُ): ماوهی و امدانه و مهکی

بو دواخت و دریز کردموه و لیوهستا.

(أَتَانٌ أَوْ نَاقَةٌ مَغْزِيَةٌ): ماکه ریان میحوشتریکی

درهنگ به رههم و دواکهوتوو/ درهنگ زاو.

غَس: (غَسَّ - فِي الْبِلَادِ): چوووه ناو

ولاته کهوه و پیاو تیپهری/ رویش.

(- هُ فِي الْمَاءِ): نوقمی ناومکه یکرد، له ناومکهی

هه لکیشا.

(- الْكَلَامِ): خهوشی له ناخاوتنه کهدا/

دهرهیناو) رهخنه ی لیگرت.

(- آلِهَر): خته ی له پشیله که کردو دهری کرد.

(غَسَّ): خت (پشیله دهر کردن).

(إِنْغَسَّ - فِي الْمَاءِ): خوی له ناومکه هه لکیشا/

خوی به ناومکه کهدا کرد.

(الْغَسَّ): پیاوی بووده له ی زمانبه د/ به دخواز.

غَسِر: (عَسَرَ - عَلَى الْغَرِيمِ عَسْرًا): زوری

له اوامر گرتوو مه که کرد و تهنگی پیه له چنی.

(تَغَسَّرَ - الْغَزْلُ): ریسه که (خوارو نالوز بوو/

گرییتیکهوت).

۱- (- الْأَمْرُ): کاره که نالوز بوو و بهیه کهدا

چوو.

(أَمْرٌ غَسِرٌ): کاریکی نالوزی بهیه کهدا چوو.

(الْغَسْرُ): پۆش و په لاش و چیلکه و پیسی و

خۆل که با (دمیخته گۆمه کهوه / به گۆمه کهیدا

دمکات).

غَسَف: (أَغْسَفَ): کهوته تاریکیه وه.

(الْغَسْفُ): تاریکی.

غَسِق: ۱- (غَسِقَ - اللَّيْلُ غَسِقًا وَ غَسِقًا وَ

غَسِقَانًا): شهوته او تاریکیوو/ تاریکیدهات.

(غَسِقَ وَ غَسِقَ - بِ الْعَيْنِ غَسِقًا وَ غَسِقًا

وَ غَسِقَانًا): چاومکه پرله فرمیسکبوو و

تاریکیوو.

(- الْمَاءِ): ناومکه رژا/ رو بوو.

(- الْقَيْمِ): هه وره که دایکرده باران.

(أَغْسَقَ - اللَّيْلُ): شهو ته او تاریکیوو.

(- الرَّجُلُ): پیاومکه تاریکی لیداهات/ کهوته

تاریکی شهوووه.

(الْغَسَقُ): تاریکی سهرمتای شهو/ تاریکیدهاتن

(الْغَسِيقُ (فا): ۱- مانگ ۲- شهوی تاریکی

(ته او/ نه موسته چاو) / شهومزمنگ ۲- ره شمار

۲- (الْغَسَاقُ وَ الْغَسَاقُ): ۱- سارد ۲- بۆگهن.

غَسَل: ۱- (غَسَلَ - الشَّيْءَ غَسَلًا وَ غَسَلًا):

شتهكەى بەئاو پاكر دموو شتى.

(- هُ): لیبداو نازارى پېگەياند.

(غَسَلَ - الشَّيْءَ): شتهكەى زۆر شت و تهاو
پاكر دموو.

(انْغَسَلَ): شۇراو پاكر دموو.

(- الشَّيْءَ): شتهكە رۆيشت / جوو / كشا وەك ناو.
(انْغَسَلَ): خۇى شت.

(- بِالطَّبِيبِ): بۇنى خۇىى بە خۇيدا كر دو له
خۇى هەلسوو.

(- الفَرْسُ): چارمويكة نارمقكر دموو.

(الْغُسْلُ): خۇشتن و شتن (- (ج) اَغْسَالَ):
نەوى كە خۇتى پېدمشۇرېت وەك ناوو

سابون و بۇنىخۇش و شتېتر.

(الغسل (ج) اَغْسَالَ وَالغُسْلَةَ وَالغُسُولُ):
نەوى كە خۇتى پېدمشۇرېت وەك ناوو

سابون و شتېتر.

(الغسل): خۇشتن، شتن.

(الغسالة): چلكاوى جليشتن / نەو پيسسيهى
بهشتن لهجل دمبيتهوه.

(- مِنَ الشَّيْءِ): نەو ئاوهى كەشتهكەى
پېدمشۇرېت.

(الغاسول): سابون و نەوى بهرگى
پېدمشۇرېت ۲-(ن) نەسپون روومكيكە
سوډمى زۆر تيډايه خۇله ميئهكەى بۇ شتن
بهكارديت.

(الغسال (م) غساله): جليشور. كه سيكه كهجل

زۆر بشوات.

(الغسالة): نەو ژنهى پيشهكەى جليشتنه.

(الغسول): نەوى جلى پېده شۇرېت وەك
ناوو سابون و شتېتر.

(الغسالة): ناميرى جليشتن.

(الغسول) (ن): گولنه هيرؤ رووه كيكي
تهمهندريرؤ له كۆمهلهى تۆلهكەيه لهباخچه

كانيشدا دمروينرېت كهلكى پزيشكى ههيه.

(الغسيل (ج) غسلى وَ غسلاء (م) غسيلة

(ج) غسالى = الغسول): شۇراو.

(الغسيل) (عند العامة): نەو جلالهى
نامادى شتن گراوه.

(الغسلين): نەوى لهپىستى جهههه نه مييه كان
دمروات و لهگۇشت و خوينيان ديته دمري وەك

بهوه بشۇردرېتهوه.

(الغسل وَالغسيل (ج) مغاسل): شتنغه /

دمستشور / سهرشورك.

(الغسل): نەوى شتى پېدمشۇرېت.

(الغسلة الكهربائية): جليشورى كارمبابى.

(الغسلة): نەوى بهرگى تيډا دمشۇرېت وەك
تهشت / سوينه.

(الغتسل): ناو كه تيډا خەلك خۇيدهشوات.

(الغتسل (ج) مغتسلات): شوينى خۇتيداشتن

وهك بانوو، سهرشورك، گؤل.

۲- (غسلب - الشيء من فلان): شتهكەى بهزور

لهزير چنكى هيسار دمريينا / لىي زهوتكرد

غَسَمَ (غَسَمَ وَ أَغْسَمَ - اللَّيْلُ. غَسْمًا):
 شهوتاریکبوو / تاریکداهات
 (غاسِم): شهوی تاریکداهاتوو
 (أَلْغَسَمَ): ۱-رھشیی ۲-تاریکی ۳-تەلخیی/
 گەرد رھنگیی.
 (أَلْغَسَمَ وَ الْأَغْسَام): چەند پارچە ھەوری
 ناسمان.
 غَسِنَ: (غَسِنَ - الشَّيْءُ. غَسْنًا): شتەگەیی
 جوو
 (غَسَانُ الْقَلْبِ وَ غَسَانُهُ): ناخیدل.
 (عَلِمْتُ أَنَّ ذَلِكَ مِنْ غَسَانِ قَلْبِكَ): زانیم کە
 ئەو لە ناخیدل و قوولایی دەر و نتەومیە.
 (أَلْغَسَانُ وَ الْغَيْسَانُ): ھەرقتی (لاوی/
 گەنجیتی/ ھەرزەمکاری).
 (مَا أَنْتَ مِنْ غَسَانِهِ): تۆ پیاوی ئەو نیت.
 (أَلْغَسَانِيُّ): زۆر جوان و قەشەنگ / شوخ و
 شەنگ.
 (أَلْغَسْنَةُ وَ الْغَسْنَاءُ (ج) غَسْنٌ وَ الْغَسْنَاتُ
 وَ غَسْنَاتُ): نەگریجە و پەرچەم.
 (أَلْغَسَانُ): رەموشت و رەفتاری خەلک.
 غَسَوُ: (غَسَاوُ وَ غَسِيَ. يَغْسِي اللَّيْلُ. غَسَوًا
 وَ غَسَى اللَّيْلُ): شەو تاریک داهات (اغسی
 اللَّيْلُ): شەو تاریکبوو (-ه اللَّيْلُ): تاریکی
 بەسەردا هات / کەوتە تاریکییەو.
 (أَلْغَسَاءُ (ج) غَسَوَاتُ وَ غَسَى(ن): فەریکە
 خورما.

غَشَّ: (غَشَّ وَ غَشَّشَ - هُ): ۱-گزیی لیکرد/
 دەغەلێی لەگەڵدا کرد چا و وراوی لیکرد/ فیتلی
 لیکرد ۲-پێچەوانەیی ئەوێ بۆ دەرپیری کە لە
 دلیدا بوو.
 (أَغَشَّ - هُ): دوو چاری گزیکرد/ تووشی داوی
 دەغەلێکرد.
 (- هُ عَنِ حَاجَتِهِ): پەلەیی پیکرد وازی لە
 پێداویستیەگەیی پێھینا.
 (إِغْتَشَّ وَ اسْتَعَشَّ - الرَّجُلُ): بە دەغەلکارو
 لەخستەبەریدانا یان بەساختە بازو گزیکەری
 زانی ۲-بەپێچەوانەیی نامۆزگاریی کرد.
 (أَلْغَشَّ): گزی/ ساختەبازی/ دەغەلێی/
 لەخستەبردن تەلەگەبازی/ فیتکردن ۲-ناپاکی.
 پێچەوانەیی نامۆزگاریی چاک لەوشەیی (غَشَّشَ) ھوہ
 ھاتوو و اتا لیخنیی ۲-لیلیی و لیخنیی لە ھەموو
 شتیکیدا. ۴-قین ۵-دلرھشیی ۶-مۆن و گزژیی روو.
 (أَلْغَشَّ (ج) غَشُوشٌ وَ أَلْغَاشٌ (ج) غَشَّشَةٌ
 وَ غَشَّاشٌ): ساختە بازو گزیکرد/ کەلەکباز/
 قۆلیر/ دەغەلێکار/ ناپاک لەگەڵ خەلکدا.
 (أَلْغَشَّشُ): شوین ناو خوار دنەوہی لیل.
 (أَلْغَشَّاشُ وَ الْغَشَّاشُ): بەریی تاریکی و
 دوایی تاریکی.
 (- قَوْمٌ غَشَّاشَةٌ): خویشگەلێکی (کەلکباز/
 دەغەلێکار/ ساختە بازو ناپاک/ لەخستەبەر).
 (أَلْغَشُّوشُ (مفعول): ناساغ/ ناپوخت/
 ناتەواو/ دەغەلێی تیدا گراو.

(لَبْنٌ مَغشُوشٌ): شیری دمغه‌لیتی تیدا کراو /
 شیری ناوتیکراو / شیری ناساغ.
 غشم: ۱- (غَشْمٌ وَتَغَشْمٌ - هُ غَشْمًا): سته‌می
 لیکرد / زورداری بهرام‌بهرکرد.
 (الْغَاشِمِ وَالْغَشَامِ وَ الْغَشُومِ): ۱- سته‌مکار / زور
 دار ۲- زهوت‌کهر / داگیر کهر.
 (الْغَشْمُ): زوردار / سته‌مکار.
 ۲- (غَشْمٌ - الْحَاطِبُ غَشْمًا): داربهرکه
 به‌شهو هرچی به‌رده‌سته‌گوت ببیر کردنه‌وهو
 لیکدانه‌وه برییه‌وه.
 (الْغَشْمُ (م) غَشِيمَةٌ): ناشی / نه‌زان
 و(عِنْدَ الْحُدَّتَيْنِ): لای تازه‌گه‌رییه‌کان به
 تینه‌گه‌یشتویه‌ک ده‌لین که‌له‌شت نه‌گات.
 (الْغَشْمُ): نازایه‌ک چه‌تونیک که‌سه‌مر به
 کاریکه‌وه بنیت سهره‌له‌نه‌پریت و هیچ شتیک
 و که‌سیک ریگه‌ی بؤ پینه‌گیریت.
 ۲- (الْغَشِيمُ (ب): به‌ردی خانوو‌کردنی چاک
 نه‌کراو و ریکنه‌کراو
 ۴- (غَشْمَرُ السَّيْلِ غَشْمَرَةٌ): لافاومه‌که به‌رهو
 روو هات
 (تَغَشْمَرُ - السَّيْلُ أَوْ الْجَيْشُ): لافاومه‌که یان
 سوپاکه به‌رموروو هات.
 ۵- (غَشْمَرُ - الرَّجُلُ غَشْمَرَةٌ): کابرا سهری
 بیومنا به‌هه‌ق یان‌ناهه‌ق نه‌به‌دمریه‌س که‌سه‌وه
 هات و نه‌به‌ته‌نگ نه‌نجامی کارمه‌یه‌وه هات.
 (- الْأَمْرُ): بیتپر‌وانین و بیرکردنه‌وه /

لیکولینه‌وه بیدم‌ربه‌سانه ده‌ستی دایه
 کارمه‌که.
 (- فَلَانًا): سته‌می فیسار کردو تالانیکرد.
 (تَغَشْمَرُ - عَلَيْهِ): خوی لیکرد به‌پلنگ و لئی
 تووره و توندبوو
 (- فَلَانًا): به‌زور ملی پیشور کردو سته‌می
 لیکرد.
 (الْغَشْمَرِيَّةُ): زورداری / سته‌مکاری
 (الْغَشْمِيرُ): توندو تیژی
 (أَخَذَهُ بِالْغَشْمِيرِ): توندو تیژی له‌گه‌لدا
 کردو نواند / زوری له‌گه‌لدا به‌کار هی‌نا.
 ۶- (الْغَشْمَرَةُ (ج) غَشَامِرُ): دم‌نگ.
 ۷- (الْغَشْمَشْمُ): ۱- که‌سیکه زور سته‌مکار بیت
 ۲- که‌لله رمقیکی چه‌توون / جه‌ربه‌زه‌یه‌ک
 که‌سه‌ری به‌شتیکه‌وه‌منا که‌س نه‌توانیت
 به‌ریه‌ستی بکات.
 (الْغَشْمَشْمَةُ وَ الْغَشْمَشْمِيَّةُ): بویری
 غشو: ۱- (غَشَا - فَلَانًا غَشَاؤًا): هاته‌لای
 فیسار.
 (غَشِي فَلَانًا غَشِيَانًا): هاته‌لای فیسار.
 (الْغَشَاؤَةُ): جاریک هاتنه‌لا
 ۲- (غَشِي - هُ بِالْسُّوْطِ غَشِيَانًا): به‌قامچی
 لییدا.
 ۲- (غَشِي - الْأَمْرُ فَلَانًا غَشَاؤَةً): کارمه‌که
 سهری له‌فیسار به‌ست و خهریکیکرد.
 (- الْفَرَسُ وَغَيْرُهُ غَشِيًا): چارموئیکه یان

ولاخیر تمنها رنگی سهری سببوو.

(إِسْتَعْسَى ثَوْبَهُ وَبَثْوِيَهُ): خوی وابه جله کهی

دابوشی که نه بیببین و نه بیببین

(الْغَسْوَةُ وَالْغَسَاوَةُ وَالْغُسْوَةُ وَالْغُسَاوَةُ وَالْغِسْوَةُ

وَالْغِسَاوَةُ): داپوش و سهرپوش.

(غِسَاوَةُ الْحَافِ): متیلی / بهرگی ناوه وهی

لیفه بۆ پاراستنی.

(الْأَغْسَى (م) غَسَاءٌ - الْخَيْلُ وَغَيْرِهَا): نهسپ

و هیتر که ههر رنگی سهری سببیت و لهشی

رمنگی گیت بیت.

غشی: ۱- (غَشِي - الْأَمْرُ فَلَانًا. غَشِيًا

و غَشَايَةً): کارمه دایه سهریدا خهریک کردو

سهری لیسهند.

(- اللَّيْلُ): شهو تاریک کرد.

(- الْمَرْأَةُ): چوو هلاي ژنه که / لهگه لیدا

جووتبوو / لاقه یکرد / گای

غَشِي (- عَلَيْهِ. غَشِيًا وَ غَشِيًا وَ غَشِيَانًا):

لههوشخویچوو بوورایه وه / بورده وه.

(مَغْسِي عَلَيْهِ): بووراو ته وه لههوشخویچوو.

(عَشَى - الشَّيْءَ وَعَلَى الشَّيْءِ): شته کهی

دابوشی.

(عَشِيَّتُهُ الْأَمْرُ): کارمه دابه سهرداو خهریک

کردو سهرم لیسهند.

(أَغْسَى - الْأَمْرُ فَلَانًا): کارمه دایه سهر

فیسارداو گرفتاری کردو خهریک کرد

(- اللَّيْلُ): شهو تاریکبوو / تاریکداهات

(- اللهُ عَلَى بَصَرِهِ): خودا رهشایی بهسهر

چاویدا هینا / کوپری کرد.

(تَغَسَّى بِثَوْبِهِ): به بهرگه کهی خوی ته واو

دابوشی

(- هُ الْأَمْرُ): کارمه که نیازمه که ته واو هوشی

له بهربری و خهریک کرد.

(- الْمَرْأَةُ): لهگه ل ژنه که دا جووتبوو /

لاقه یکرد.

(إِسْتَعْسَى - ثَوْبَهُ وَ بَثْوِيَهُ): خوی به جله که

دابوشی واکه دیار نه بیت.

(الْغِشَاءُ (ج) أَغْشِيَةٌ): ۱- سهرقاب ۲- سهرپوش

۳- بهرگ / پۆشاک ۴- بهر ده ۵- وهی شت

داده پۆشیت و دهشاریته وه ۶- پیست ۷- توپکل.

(الْغِشَايَةُ وَالْغِشَايَةُ وَالْغِشَايَةُ = الْغِشَاءُ):

سهرقاب یان بهر ده، روپوش.

(الْغِشَايَةُ وَالْغِشَايَةُ وَالْغِشَايَةُ وَالْغِشَايَةُ):

لهکار که وتنی بهشی ههره زوری هیزی

بزواندن و ههست له بهر بیهیزی دل له برساندا

یان له بهر ههره یه کیت.

(مَغْسِي عَلَيْهِ): لههوشخویچوو / بووراوه.

(الْغَاشِيَةُ: (ج) غَوَاشٍ): ۱- مینی وشه.

(الغاشي): ۲- سهرقاب / پۆشاک / بهر ده

۳- (۱۴) بهر دهی دل ۴- رۆژی (قیامت / حهشر /

زیندوبوونه وه) چونکه خه لک له ترساندا

بیهوش و گووش و سهراسیمه دمبیت ۵- چورتوم /

وهی / به لا ۶- (طب) دمردیکی هه ناوه.

۲- (غَصَّ - الشَّيْءَ غَصًّا): شته‌کهی بری / له‌تکرد.

غصب: ۱- (غَصَبَ - هُ عَلَى الشَّيْءِ غَضْبًا): له‌سمر شته‌کهی به‌زاندی و ناچار یکرد ملی پیدادا.

(- الشَّيْءِ): به‌زور شته‌کهی پیرد / داگیر کرد. (غاصب (ج) غاصبون و غصاب): زهوتکهر / به‌زور شته‌بر / داگیر کرد.

(غَصَبْتُ مِنْهُ مَالَهُ): ماله‌کهی به‌زور (لیداگیر کرد / لیزه‌وتکرد) لیسهند.

(غَصَبَ - الْمَرْأَةَ): به‌زور (زینای له‌گهل ژنه‌کهدا کرد / داوینپسی له‌گهلدا کرد / له‌گهلدا جووتبوو).

(غاصب - هُ): ههریه‌کهی له‌و دوانه شتی نه‌و پترانی (زه‌وتکرد / به‌زور برد).

(اغْتَصَبَ - الشَّيْءَ): به‌زور نارها دهمستی به‌سمر شته‌کهدا گرت / بردی / داگیر یکرد.

(- الْمَرْأَةَ نَفْسَهَا) به‌زور (له‌گهل ژنه‌کهدا جووتبوو زینای له‌گهلدا کرد).

(الغصب) (مص): شتی به‌زور زهوتکراو / به‌زور دهمسته‌سردا گراو / به‌زور براو.

۲- (غَصَبَ - أَلْجَلْدَ غَضْبًا): پیسته‌کهی دامالی، خوری و تووک و مووه‌کهی لیدامالی و کرده‌وه.

غصن: ۱- (غَصَنَ أَلْغَصْنَ غَضْنًا): ۱- لقه‌کهی بریه‌وه ۲- لقه‌کهی راکیشا.

(غِشَانِيَاتُ الْأَجْنِحَةِ) (ح): مورچه‌بالداپوشراو مکان دهمسته مؤریجه‌ی‌کن جوار بالیان همیه دمتوانن شت بمژن به‌شی ههره‌زوریان جزویان همیه له‌وانه همنگو زهمدمواله‌و زهمدمزیرمو میرووله‌و هیتز.

۲- (غَشِيَ. يَغْشَى - الْمَكَانَ غَشِيًا وَ غِشَايَةً): خوی به‌شوینه‌کهدا کرد / هاته شوینه‌که‌وه.

(اغشانی - فُلَانًا): فیسار وایل یکردم بولای بچم.

(الغشيان): جوونه‌لا.

(غاشية فُلَان): ۱- نوکهران و دهمست پیومندانی فیسار ۲- میوان و دوستانی که‌سمری نه‌و که‌سه دمدمن.

غص: ۱- (غَصَّ - بِالطَّعَامِ وَالْمَاءِ غَصًّا): خواردنه‌کهو ناوه‌کهی له‌ بینگیرا و ههناسه‌یگرت.

(غاص و غصان): شت له‌بینگیراو.

(غَصَّ - الْمَكَانَ بِهِمْ): شوینه‌کهی (به‌وان پرپوو / جه‌نجالبوو پتیا تهنگیوو.

(أَغَصَّ - هُ): شته‌کهی له‌بین گیراند.

(أَغَصَّ - عَلَيْنَا الْأَرْضَ): زهوییه‌کهی پیته‌نگردین.

(اغص - أَلْكَانُ بِهِمْ): شوینه‌کهی‌ان بو تهمسکیوو نه‌یگرتن.

(الغصة (ج) غُصَصَ): ۱- شتی گه‌رووگیر ۲- داخ / خه‌فمت / به‌ژاره ۳- مه‌راق.

(- الشيء): شته که بیرد

(- هُ عَن حَاجَتِهِ): له پیداو یستیته که ی
پاشگه زیکرده وه و دمستی نایه بهرو نه بهیشت
بیگاتن.

(مَاغَصَنَّكَ عَنِّي): چی خه ریکی کردیت و
نه بهیشت بییته لام.

(عَصَنَ وَ أَعَصَنَ - بِ الشَّجَرَةِ): دره خته که
لقو پۆبی دهر کرد.

(الْعَصْنُ): (ج) عَصُون و أَعْصَان و عِصْنَةٌ:
(لق/ جل/ پهل/ پۆ) ی دره خت.

(الْعِصْنَةُ): چلوسکیک/ په لیک ی بچووک.

۲- (عَصَنُوا أَعَصَنَ الْعُقُودُ): هیشوه که
بۆله کانی گه وره بوون.

۳- (تَوَّرَ أَعَصَنَ): کلکی گاکه سبی تیدایه.

عَصَ ۱- (عَصَّ - طَرَفُهُ وَمِنْ طَرَفِهِ أَوْ صَوْتَهُ
وَمِنْ صَوْتِهِ. عَصًا وَ عَصَاةً وَ عِصَاةً وَ
عِصَاةً): چاوی داخست/ چاوی شور کرده وه
یان دمنگی نزم کرده وه/ دمنگی گز کرد و
بیدمنگو.

(- الْعِصْنُ): چله که ی شکانده وه و له داره که ی
نه کرده وه.

(عَصَّ بَصْرَهُ): چاوی داخست و ته ماشای
نهو شته ی نه کرد که نه دمبوو ته ماشای بکات/
چاوپوشی لیکرد.

(عَصَّ طَرَفَهُ لِفُلَانٍ): چاوپوشی له فیسار
کردو لیبوررد/ له خرابییه که ی بوررد.

(تَغَاظَضَ - عَنهُ): خوی لینی (گیلکرد/
بیناگاگرد) چاوپوشیکرد.

(إِنْفَضَ - أَلْطَرَفُ): چاوه که داخرا و
چاوپوشییکرا.

(الْفَضاض و الغضاض): پینسیسه ر یان
سهرووی دهمووچا و.

(طَرَفُ غَضِيضٍ (ج) أَغْضَاءُ وَ أَغْضَاءُ (م)
غَضِيضَةٌ (ج) غَضَائِضُ): ۱- سه ریکی شور/
دانه ویو و پیلوشلو شیواو/ چاوپه ره و ژیر

۲- (غَضَّ - مِنْ فُلَانٍ. غَضًّا وَ عَضَاةً وَ
غِضَاةً وَ عَضَاةً): ریزو پایه ی فیساری
هینایه خواری/ شه قلی فیساری شکاند.

(- الشيء): شته که ی که مکرده وه.

(لَا أَعْضُكَ دَرَهْمًا): په نجا فلست لیکه م
ناکه م.

(غَضَّضَ): تووشی سه رشوری و سووکیبوو.

(و الغضة (ج) غَضُض و الغضيضة و
الغضاضة (ج) غَضَائِضُ وَ أَلْغَضَّةُ (ج)
مَغَاضٍ): سه رشوری و که ساسی و رسوایی.

(الغضيض) (ج) أَغْضَاءُ وَ أَغْضَاءُ (م) غَضِيضَةٌ
(ج) غَضَائِضُ): سه رشوری که ساس و (رسوا/
سووک).

۲- (غَضَّ - أَلْنَبَاتُ وَ غَيْرُهُ. غَضَاةً وَ
غَضُوضَةً): رووه که که وه هیتر تهرو پاراوو
شکوفه ردا بوو.

(غَضَّ (ج) غِضَاةً): تهرو پاراوو شکوفه دار

(غَضُّ): ۱- ناسک و خوشگوزمران بوو
۲- میوهی تهر و تازه و ناسکیخوارد.

(الْغَضُّ): ۱- تهر و پاراوو ناسک ۲- نهرم و شل
(شَبَابُ غَضٍّ): گهنجی جوان و شوخ و شهنگ و ناسک.

(الْغَضِيضُ) (ج) اَغْضَاءٌ و اَغْضَاءَةٌ (م) غَضِيضَةٌ
(ج) غَضَائِضُ): تهر و پاراوو تازه و ناسک جوان.

۴- (غَضْفُضٌ - المَاءُ): ناومگه کی کمکرد.
(غَضْفُضٌ وَتَغَضْفُضٌ - المَاءُ): ناومگه
که میگرد و رُوچوو.

غضب: ۱- (غَضِبَ - عَلَيْهِ غَضِبًا وَمَغْضَبَةً):
لیی توورمبوو/ رقی لییهستاو چه زیکرد
تولهی لیبستیئیت.

(غَضِبٌ وَغَضِبٌ وَغَضُوبٌ وَغَضِبَانٌ وَهِيَ
غَضْبِيٌّ وَ غَضُوبٌ وَغَضْبَانَةٌ (ج) غَضْبِيٌّ وَ
غَضَابٌ وَ غَضَابِيٌّ وَغَضَابِيٌّ): رقی ههستاو/
تووره بوو.

(مَغْضُوبٌ عَلَيْهِ): رقی لییهستاو.
(غَضِبَ لِغُلَانٍ): بوئو توورمبوو/ بوئو
رقی ههستاو لهسه ریکردموه.

(غَضِبَ مِنْ لَاشِيَاءٍ): لههیچه تووره بوو.
(غَاضِبٌ - هُ مَغْضَبَةٌ): رقی ههستاو/
توورمیکرد.

(- فُلَانًا): هه ریمگه نهویتری تووره کردو
رقی ههستاو.

(غَاضِبَتُهُ): نهو رقی منی ههستاو و منیش

نهوم توورمیکرد.

(أَغْضَبَ - هُ): توورمیکرد.

(تَغَضَّبَ أَسْتَغْضَبَ عَلَيْهِ): لیی توورمبوو/
رقی لییهستا.

(الْغَضْبَةُ): جَارِيك (لیتوورمبووون/ رقی
لییهستاو).

(الْغَضَابِيٌّ): مرؤفی رهاوی و توورمو که لله
شوق که ههلسو کهوت لهگه لیدا ناخوشبیئیت.

(الْغَضْبُ وَالْغَضْبَةُ وَالْغَضْبَةُ وَالْغَضْبَةُ
وَالْغَضْبَةُ = الْغَضْبَانُ: توورمبوو/ رقهستاو/
قوشقیبوو.

۲- (أَغْضَبَ - تِ الْعَيْنِ): چاومگه چی ریبؤقی
تیدابوو دهریدا.

(الْغَضَابُ وَ الْغَضَابُ): ریبؤقی چاو.

۳- (الْغَضْبَةُ): ۱- پیستی نههنگ ۲- پیستی
سهه.

غَضِرٌ: ۱- (غَضِرٌ - هُ اللّهُ غَضِرًا): خودا
دارایکرد و خستییه خوشییوه.

(- لِفُلَانٍ مِنْ مَالِهِ غَضِرًا): بهشیکی/ بریکی
داراگهی خوی بوئو برییوه

(- عَلَيْهِ): میهرمبانی لهگه لداکرد/ سؤزی
بوئی جوولآو بهرامبهرنواند.

(غَضِرَ غَضِرًا وَغَضَارَةٌ): بهبیت و فهربوو
۲- (دهولمهند/ دارا) بوو ۲- ثیانی خوشبوو.

غَضِرٌ: خوشگوزمران/ دارا خوشنوود

(أَغْضَبِرُ): جوانه مهرگبوو/ به گهنجی مرد.

(الْغَضَارُ): ۱- قوری ملی پوخته و بیلم و بهرد
 ۲- دهفری له قوری ملی پوخته دروستکراو
 ۳- کاشیی سهوز که بۆ چاومزار هه لدهمگریت.
 (الْغَضَارَةُ (مص) (ج) غَضَائِرُ): ۱- نازو خووشی
 ژیان / خووشگوزمرانیی ۲- دهوله مهنیدی وهفرو
 بییری زۆر / دمسترویشتووویی و دارایی ۳- قوری
 پوختی لینجو و بیبهردو له ۴- کاشیی سهوز که
 بۆ چاومزار هه لدهمگریت.
 (الْغَضَاءُ - مِنَ الْأَرْضِ) (ج) غَضَارِي):
 ۱- خاکیک / زهوییهک که قورمهکی ملو لینج و
 بیلم و بهرد بییت ۲- قوری ملی سهوزی پوختی
 لینجی بیلم.
 (هُمْ فِي غَضَاءٍ مِنَ الْعَيْشِ): له ژیانیکی
 پرنازو خووشیی و تیرو تهسه لیدان.
 (الْغَضِيرُ): ۱- هه موو شتیکی نهرم و نیان /
 ناسک / تهرجل ۲- سهوز.
 (أَرْضُ غَضِيرَةٍ): زهوییهک که قورمهکی ملو
 لینجو و بیلم بییت.
 (الْغَضِيرُ (ج) مَغْضِرُونَ وَ الْمَغْضُورُ (ج)
 مَغْضُورُونَ وَمَغْضِيرٌ): مروفی خووشگوزمران و
 بووهو له نازدا ژیاو.
 ۲- (غَضِرٌ - الرَّجُلُ غَضِرًا): بهندیکردو
 ریی هه موو شتیکی لیگرت.
 (- الشَّيْءُ): شتهکی بری / له تکرد.
 (غَضِرٌ وَ تَغَضَّرَ - عَنْهُ): خووی لیلاداو
 چاوپوشیکرد.

(الْغَاضِرُ (ها) (م) غَاضِرَةٌ): ریگر / نه هیل.
 ۳- (الْغَاضِرُ (م) غَاضِرَةٌ): ۱- پیستی باش
 خووشه کراو ۲- که سیکه بهیانی زوو (دوای
 کارمهکی بکهویتی / بجیته سهمر کارمهکی).
 (الْغَضَارَةُ (ج) غَضَائِرُ) (فارسیه): له گه منی
 گه وره.
 ۴- (الْغَضْرُوفُ = الْغُرْضُوفُ): کرکراگه و
 بههه موو واتاکانیه وه.
 غضف: ۱- (غَضَفَ - أَلْعُودَ غَضْفًا): چیلکه که ی
 شکانده وه.
 (- أَلْكَأَبُ أُذُنُهُ): سه گه که گوئی شوپر کرده وه
 (- الْوَسَادَةُ): سه رینه که ی نوشتانه وه.
 (غَضِفَ - تِ الْأُذُنُ غَضْفًا): گوئی که شوو
 شکاوهی زگماکیبوو.
 (غَضْفَاءُ (ج) غَضْفٌ): گوئی شوو و شکاوهی
 زگماکی.
 (غَضْفٌ - الشَّيْءُ): شته که ی (داهیشت /
 شوپر کرده وه).
 (تَغَضَّفَ - تِ الْجَارِيَةِ): که نیزمه که که خووی
 باداو چه مانده وه لار کرده وه.
 (- تِ الْحَيَّةِ): مارمه که (خووی لوولدا /
 پیچیخوارد)
 (- تِ الْبَيْتِ): (چالومه که / بیرمه که) ته پی.
 (انْغَضَفَ - الْبَيْتِ): چالومه که (رما / ته پی).
 (- تِ أُنْذُهُ): گوئی شکاوو شلبوو، زگماکی
 نه بوو.

شهو ۲- تیری پهرنهستور.

(الْفَضْفُ ح): شاهمتن: جوړه قه‌تیه‌که له‌کوټر ده‌جیت رنگی زمردهو هیلی قاومیی تیدایه کلکی درپژره له عیراقو و سوریه‌دا همیه.

غضن: ۱- (غَضَنَ - هُ عَنِ كَذَا غَضْنَا): به‌ندیکردو به‌ری نه‌وی لیگرت و نه‌یهیشت.

۲- (غَضَنَ - تِ الْنَاقَةُ غَضْنَا): می‌حوشترمه‌که (به‌راویته بوو/ به‌چکه ناکامه‌که‌ی فریدا).

(الْفِضَان): به‌راویته‌بوون.

(غَضَنَ - تِ الْنَاقَةُ): می‌حوشترمه‌که به‌راویته بوو/ به‌چکه‌که‌ی به‌ناکامیی فریدا.

(الْفِضَيْن): به‌چکه‌ی به‌راویته‌بوو.

۳- (غَضَنَ - تِ السَّمَاءُ): بی‌پیشوو ناسمان باراندی.

(أَغَضَنَ - عَلَيْهِ اللَّيْلُ): تاریکی شهو‌ی به‌سمردها‌ت.

(- السَّحَابُ): باران سه‌رو مړ بوو / بی‌پیشوو هورمه‌که باراندی.

(- تٌ عَلَيْهِ الْحُمَى): تاکه‌ی به‌رز بوومه‌وه و به‌ری نه‌دا / پشویی له‌به‌ر بری

۴- (غَضَنَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی نوشتانده‌وه و چرچ و لوجیکرد و کرژیکرد.

(غَاضَنَ - عَيْنُهُ مُغَاضِنَةٌ): چاوی داگرت.

(- أَلْرَأَةُ): چاوی له‌رته‌که داگرت و چاوبرکیی له‌گه‌لدا کرد.

(الْغَاضِفُ): سه‌گیک سه‌رموه‌ی گوپی بو

پیشه‌وه‌ی شکایته‌وه

(الْأَغْضَفُ م) غَضْفَاءُ (ج) غُضْفُ): سه‌گی گویشور.

۲- (غُضِفَ. غُضُوفًا): دلناسووده‌بوو.

(غُضِفَ - الْعَيْشُ. غُضْفًا): ژبانه‌که خو‌شو و نهرم بوو.

(أَغْضَفَ وَغَاضِفُ ك) ژبانیکی خو‌شو و نهرم و بی‌گیرو گرفت.

(تَغَضَّفَ - تِ الدُّنْيَا عَلَيْهِ): خو‌شیی و نازو ه‌ری دنیا‌ی به‌سمردها‌ باری / بو‌یهات.

(الْغَاضِفُ فَا): ۱- دلناسووده و بی‌خه‌م ۲- ژبان‌ی پرنازو نهرمی.

(عَيْشٌ أَغْضَفَ م) غَضْفَاءُ (ج) غُضْفُ): ژبان‌ی پرنازتر و ترو ته‌سه‌لتر و خو‌شیتر.

۳- (غُضِفَ - اللَّيْلُ. غُضْفًا): شهو تاریکبوو.

(أَغْضَفَ - اللَّيْلُ): شهو (تاریک‌بوو/ تاریک‌دا‌هات)

(- السَّحَابُ): هورمه‌که دمرکه‌وت نیشانه‌ی باران بارینی پی‌ومبوو.

(تَغَضَّفَ - عَلَيْهِ اللَّيْلُ): شهو‌ی به‌سمردها‌ت

(إِنْغَضَفَ - الضُّبَابُ): ته‌مه‌که نیشته سه‌ریه‌ک

(- الْقَوْمُ فِي الْغُبَارِ): خو‌پشگه‌ل که‌وتنه‌ه تو‌زمه‌که‌وه / جوونه تو‌زمه‌که‌وه.

(الْأَغْضَفُ م) غَضْفَاءُ (ج) غُضْفُ): ۱- تاریکه

(تَغَضَّنَ): نوشتایه وهه و چرچ و لۆچبوو و کرژبوو.

(الْفُضْنُ وَالْفَضَنُ (ج) غُضُونُ): ۱-هه موو چرچ و لۆچ و کرژییه که له پیستی و زرئ و بهرگ و وستی و مه هادابیت ۲-ماندویتی و شه که تیی.

(غَضْنُ - آلعین): پیستی دمر موی چاو.

(غُضُونُ الْأُذُنِ): چرچ و لۆچی گوی.

(رَجُلٌ ذُو غُضُونٍ): پیاویکی ناوچه وان چرچ و لۆچ.

(كَانَ الْأَمْرُ فِي غُضُونِ ذَلِكَ): کاره که لهو کاته دا بوو/ لهو ماوه مه دا بوو.

(الْغَضْنَةُ وَالْغَضَنَةُ) (طب): کارژی که پیستی ناو له گرتوو دمریدمات.

(الْأَغْضَنُ): چاوداشکاوی زگماکیی یان چاو داخه ری فیزو دمه یه یان هی رق و کینه و دوژمنایه تی.

۵- (الغَضَنْفَرُ) ۱- (ج) شیر ۲- له شه که ته و زله.

غضو: (غَضًا - اللَّيْلُ): تاریک داها ت شه و تاریک بوو.

(- أَلْبَعِيرُ): حوشره که دارگه زی سووری خوارد.

(غَاضُ): حوشریک دارگه زی سووری خوار دبییت.

(غَضًا. غُضُوًّا): له گوزمرانیکی پرنازو تیرو ته سه لیدا بوو.

(غَاضٌ (م) غَاضِيَةٌ (ج) غَوَاضٍ): که سه یکه

له نازو گوزمرانباشی و تیرو ته سه لیدا بییت.

غضی: ۱- (غَضِي - أَلْبَعِيرُ غَضِي): حوشره که به دارگه زی سووری ژانیکرد.

(غَضُ النَّاقَةِ غَضِي (ج) غَضَايا): حوشره و میحوشری ژانیکردووی خواردنی دارگه زی سووری.

(الْفَضَا (ن): ۱- دارگه زی سووری

(الْفَضَاة) (ن): دارگه زیکی سووری که دارم که ی رهقترین/ سه خترین داره و پشکوکه ی ماوه مه کی زور دمه پیته وه و ناکوژیته وه ۲- بیسه/ دارستان/ جهنگل.

(أَهْلُ الْغَضَا): دانیشتووی ولاتی نه جد

(خَنِبُ الْغَضَا): گورگی نه جد که بو نمونه ی هیلبازی و زورزانی و نه نییری دمه پیترته وه.

(الْغَاضِيَةُ (ج) غَوَاضٍ (ضد): ۱- رۆشنایی به خش/ رووناکیدر ۲- تاریکدر

(نَارٌ غَاضِيَةٌ): ناگریکی رووناکیبه خش. (نهمه له رووناکیی دارگه زی سوورییه وه هاتوو که باشترین سووته مه نییه لای عهره ب) ۲- ناگر.

(الْغَضِيَاءُ): شوینی لیروانی دارگه زی سووری.

(أَرْضٌ غَضِيَاءُ): خاکیکی پرله دارگه زی سووری.

۲- (أَغْضَى - اللَّيْلُ. إِغْضَاءً): شه و تاریک داها ت.

لَيْلٍ غَاضٍ: شهویکی تاریک.

(- عَيْنُهُ): چاوی نووقاند تاهیج نه بینیت.

(- على الأمر): چاوی له کارمکه پووشی / لیلی
بیدهنگبوو نارامیگرت.

(أَغْضَى عَنْهُ طَرْفَهُ): رووی لیوه چه رخان /
چاوی لینیوقاند / چاوی لیپووشی.

(أَغْضَى عَلَى الْقَدَى): چاوپووشی له قسه
ناشرینه که کردو لیبور.

(تَغَاضَى): چاوی نووقاند / چاوپووشی کرد.

(- عَنْهُ): خوی لی بیناگاگرد خوی لی لاداو
گیلکرد.

(الْغَاضِيَةُ (ج) غَوَاضٍ): امیی وشهی

(الغَاضِي): ۱-رووناك ۲-تاریک (ضد): لیلَه
(غَاضِيَةٌ): شهویکی تاریک.

غَطَّ: ۱- (غَطَّ - الشَّيْءَ فِي الْمَاءِ غَطًّا): شته که ی
به ناومه که دا کردو تیایدا نوقمیکرد.

(- هُ - غَطًّا): جهسپیکردو توند گوشی.

(أَغَطَّ - الشَّيْءَ فِي الْمَاءِ): شته که ی به ناومه که دا
کردو تیایدا نوقمیکرد.

(تَغَاطَّ - الرَّجُلَانِ - فِي الْمَاءِ): دوو بیاومه که
همریه که یان نه ویتری نوقمی ناومه که کرد.

۲- (غَطَّ - النَّائِمُ. غَطِيطًا): نوستووومه که
برخه پرخیکرد / پرخانندی.

۳- (الْفَطَاطُ وَاجِدَتْهُ غَطَاطَةً) (ح): جووره
(کوپرکوپریکه / قه تییه که).

(الْفَطَاطُ وَ الْغَطَاطُ): سهرله به یانی.

الْفَطِيطَةُ (عامية): تهم.

(غَطَطَ - ت الْقَدْرُ): مهنجه له که قولپه قولپی
بوو / قولپه قولپیکرد.

(- أَلْبَحْرُ): شه پوولی دهریا که به مرز بووه وهه ستانی
توند بوو.

(- أَلْتَّوْمُ عَلَى فُلَانٍ): خهو (سواری سهری
فیسار بوو / زیفی لیسهند).

(تَغَطَطَ - الْبَحْرُ): هه ستانی دهریا که توند
بوو و شه پوله کانی به مرز بوونه وه.

(- الشَّيْءُ): شته که پهرشو بلاو بووه وه.

(الْفَطْفَاطَةُ) (مص): دهنگی که وه که دهنگی
کوپرکوپر / قه تن.

(الْفَطَاطُ الْوَاحِدُ غَطَطَ) (ح): به رخه
میچکه.

(غَطَطَ): به رخه میچکه به ک.

غَطَّرَ: ۱- (غَطَّرَسَ - عَلَى فُلَانٍ. غَطَّرَسَةً):
فیزی به سهر فیساردال یدا / خوی به سهر دا بادا.

(- الرَّجُلُ): بیاومه که زماندریژی نابه جیی
به سهر هاوریکانیدا کرد.

(- بِالشَّيْءِ): شته که ی به لاوه سهیری بوو.

(تَغَطَّرَسَ): ۱- فیزی نواند / لووتبه رزییکرد
۲- خوی به زلزانی و به خویدا نازی.

(أَلْغَطَّرَسَ (ج) غَطَّارِسَ وَ الْغَطَّرِيْسَ (ج)
غَطَّارِيْسَ): ۱- لوته رز / به دمعیه و فیز / ترزل

۲- خو به زلزانی / به خویدانا زیو.

۲- (غَطَّرَسَ - هُ غَطَّرَسَةً): توورمیکرد / رفی

ههستاند.

(تَغَطَّرَسَ): خۆی توورمهکرد.

۲- (تَغَطَّرَسَ): رژدیبکرد چرووکبوو.

۴- عَطَّرَشَ - اللَّيْلُ بَصْرُهُ: شهو چاوی دیدی نههیشته/ بیناییپرێ.

(- بَصْرُهُ): بهرچاوی تاریکبوو/ چاوی تاریکبوو.

۵- (- تَعَطَّرَفَ): ۱- بهفیزو خو بادانهوه رویشته ۲- فیزیکرد / بهدهعهبوو لووتبهرزوی نواند.

(الغَطَّرَفَةُ): خو پهسندی/ له خو بایبوون/ خو په زلزانین رۆحزلیی/ لووتبهرزوی/ ترزلیی.

(الغَطَّرَافُ وَ الْغَطَّرِيفُ (ج) غَطَّرَافَةٌ وَ غَطَّرَايِفُ): ۱- گهنجی بهوئل و ناسک و زمانشیرین ۲- بهدهست و دل/ سهغی/ دلاوا/ بهخشنده ۳- بیاوماقوول و جوامیر ۴- گهوره/ سردار ۵- چاکی هه موو شتیك.

۶- (الغَطَّرِيفُ (ج) غَطَّرَايِفُ): ۱- (ح) بهچکه باز ۲- (ح) مېش/ مهگهز.

غَطَّسَ: (غَطَّسَ - فِي الْمَاءِ غَطَّسًا): خۆی به ناوهکهدا کردو چوووه بنی/ خۆی له ناوهکهدا نقومکرد.

(- فِي الْإِنَاءِ): دهمی بههقهکه و مناو خواردییهوه.

(غَطَّسَ - هُ فِي الْمَاءِ): بهناوهکهیدا کردو له ناوهکهی هه لکیشا.

(غَطَّسَ - هُ فِي الْمَاءِ): بهناوهکهیدا کردو تیایدا نقومکرد.

(تَغَاطَّسَ - الْقَوْمُ فِي الْمَاءِ): خۆیان بهناوهکهدا کردو خۆیان تیایدا نقومکرد.

(- الرَّجُلُ): خۆی بیناگاکرد/ خۆی گیل کرد. (أَلْغَاطَّسَ) (فا): ۱- خو په ناویدا کردو خو تیایدا نقومکردو ۲- نهو بهشه پاپۆرهی که نقومی دهریاپه.

(لَيْلُ غَاطَّسَ): تاریکه شهو/ شهوه زهنگ. (أَلْغَاطَّسَةُ (ج) غَوَاطَّسَ): مینی وشهی

(الغاطَّس) (أَلْغَاطَّسَ عِنْدَ النَّصَارِيِّ): له لای دیانهکان چهژنی هانتی چه زهتی عیسیاه

(أَلْغَطَّاسُ): ۱- نهو مهله وانهی دهچپته بنی ئاوهوه، بنی دهریاوه پیئشی دهوتریت: (أَلْغَوَاصُ): ۲- بانندهیهکی ناوییه/ ماسیگره. پی پهره که داره ملدریژه کلاویک بهسهر نیزه مکانیهوه په وهک شاخ سنگ و سکی په ریکی به هادار دایده پوئیت.

(أَلْغَطَّوَسُ): بیاوی دلیری بهرله شکرله جهنگدا که کۆ له هیج ناکاتهوه وهک چۆن دهچپته ئاوهوه ناوا خۆی دههاوئیه شهرمکهوه.

أَلْتَغَطَّيِسُ (مَص) عِنْدَ الْمَسِيحِيِّنَ): تیهه لکیشان، له لای دیانهکان جوړیکه له بهدیانکردنی منداال (السَّكْبُ): پیدارستن و (الرش): ناورشینکردن دوو جوړی تری به دیانکردنه.

(الغَطَّسُ): شوینی خۆتیهه لکیشان/ شوینی

خُوخستنه ناوموه.

(الْمِغَطْسُ (ج) مِغَاطِسُ): بانو، که خوی تیدا دهنون.

غَطَشُ ۱- (غَطَشَ اللَّيْلُ. غَطَشًا) شهوتاریکبوو/ تاریکداهات.

(غَاطِشٌ وَ أَغْطَشَ): شهوی تاریک.

(غَطِشٌ. غَطَشًا): چاوی کزبوو ناوی زوبوو همیشه پیدادهاته خورئ.

(أَغْطَشَ وَ غَطِشَ (م) غَطِشًا وَ غَطِشَ (ج) غَطِشٌ وَ غَطِشَاتُ): چاو کویره مووشه و چاو ناوکردوو.

(أَغْطَشَ - اللَّيْلُ): شهو تاریکداهات.

(- اللهُ اللَّيْلُ): خودا شهوی تاریککرد.

(تَغَطَّرَشَ - تَ عَيْنُهُ): چاوی کزبوو.

(تَغَاطِشَ - عَنَهُ): خوی له ناستیدا کویر کردو لی بیئاگا کرد.

(إِغْطَاشٌ): چاوی کزو ناو کردوو بوو.

(الْغَطِشُ - فِي الْعَيْنِ): کزی ناو کردنی چاو (الْغَطَاشُ): تاریکی شهو.

(لَيْلَةٌ غَطِشَاءُ): شهویکی تاریک.

(فَلَاةٌ غَطِشَاءُ وَ غَطِيشٌ وَ غَطِشِي): بیابانیکی وشک کهریی تیدا دهرنه کریت.

(رَكِبْنَا فَلَاةَ غَطِشِي وَ نَحْنُ كَرِمَالِهَا عَطِشِي): بهیابانیکیدا رویشتین کهریی تیدا

دهرنه دهکراو نیهمیش وهک له کهی تینوو بووین.

۲- (غَطَشَ. غَطِشًا وَ غَطِشَانًا): له بهر پیری یان نه خوشی هیواش هیواش دهر ویش/ خاو دهر ویش.

غَطَفَ: (عَطِيفٌ. غَطَفًا): برژانگی دریزو هه لنگه پراومبوو.

(أَغْطَفَ (م) غَطَفَاءُ (ج) غُطَفَ): کهسیکی برژانگ دریزو برژانگه لنگه پراوه.

(الْغَطْفُ (م) (مَص): خوشگوزمرانی و دارایی.

(الْأَغْطَفُ - مِنَ الْعَيْشِ): کهسیکی خوشگوزمران و بووه/ تیرو تهسل.

غَطَمَ ۱- (الْغَطْمُ) ۱- دهریایه کی مهزن ۲- پیایوی رموشته رز ۲- (کویه کی/ کومه لیک کی) زور گه وره.

۲- (غَطْمَطٌ - الْبَحْرُ): شه پوله کانی دهریایه زور گه وره بوون.

(- تِ الْقَدْرِ): مه نجه له که هاته کول.

(- السَّيْلُ): لافاو هکه داپه ری و هار می کرد.

(تَغَطْمَطٌ - الْبَحْرُ): دهریایه که هستاو شه پوله کانی بهرز بوونه و مو بهیه کیاندا دا.

(- الصَّوْتُ): دهنگه که گر بوو.

(بَحْرٌ غَطَامِطٌ): دهریایه کی شه پؤل گه وره و هستاو.

۲- (الْغَطْمَطَمُ): دهریای مهزن.

عَطَوُ: (عَطَا - الشَّيْءَ عَطَوًا وَ عَطُوهَا): شته کهی داپوشی و شار دیه وه.

(- الْمَاءُ وَ غَيْرُهُ): ناومکه و هیتر بهرز بووه و هه لنگشا.

غَفَّ: (غَفَّ - الطَائِرُ) (عند العامة): (لاى رهشه خه لکه کهه) کهوت (سریانیه).

۲- (تَغَفَّفَ - تِ الدَّابَّةُ): جوارپیکه به پهله هه لپه یه کی لهومری به هارمیکرد.

(تَغَفَّفَ - الإِنَاءُ أَوْ الضَّرْعُ): نهومی له قاپه کهدا یان له گوانه کهدا مابوو خواردی و ورمیگرت.

(إِغْتَفَّ - تِ الدَّابَّةُ): ۱- هه لپه یه کی لهومری به هارمیکرد ۲ نالیکه کهه کی خوارد.

(-فَلَانًا): شتیکی کهمی دا به فیسار.

(أَلْفَفَّ): گه لای تهری وشکه و مبوو / گزره.

(أَلْفَفَّةُ): ۱- نهومی حوشر به پهله دمبختوات و هه لپه یه بۆ دمکات / هه لیدمبچریت ۲- ته نهها

نهومی پیی بژی و پترنا / هیجیتر.

(تَكَفَّيهِ غَفَّةٌ مِنَ العَيْشِ): هیندهی بهسه کهه پیی بژی.

(غَفَّةُ الإِنَاءِ أَوْ الضَّرْعِ): نهومندهی له قاپه کهدا یان له گوانه کهدا ماومتهوه.

غَفَّرَ: ۱- (غَفَّرَ - لَهُ الذَّنْبُ غَفْرًا وَغَفِيرًا وَغَفِيرَةً وَغُفْرَانًا وَمَغْفِرَةً وَغُفُورًا):

گوناهه کهه کی بۆ پۆشی و لییخوشبوو.

(- الأَمْرُ): کارمکه کی چاکسازکرد.

(- الشَّيْءُ): شته کهه کی داپۆشی و شاردموه.

(- الشَّيْبُ بِالْخِضَابِ): مووی سپیی بپریه کهه به بیۆیه شاردموه.

(غَفَّرَ - الشَّيْءُ): شته کهه کی داپۆشی و شاردموه.

(- الرَّجُلُ): به پیاومکه هیوت خودا لییخوشبییت.

(- اللَّيْلُ): شهو به تاریکی خوی، هه موو شتیکی داپۆشی.

(غَطَّى - الشَّيْءَ تَغْطِيَةً): شته کهه کی داپۆشی و شاردموه.

(أَغْطَى - الشَّيْءَ. إِغْطَاءً): شته کهه کی داپۆشی و شاردموه.

(- الكَرْمُ): میومکه ناوی تیژاو په ل و پوی بلا و بوو موه و دریژ بوو.

(تَغَطَّى وَ أَعْتَطَى): شاردرایه وه و داپۆشرا / ونبوو.

(أَلْغَاءُ ج) (أَغْطِيَةً): سه رقاپ، سه ریپۆش / داپۆش.

(أَلْغَائِيَّةُ): ناواخنای بهرگ که دهخریته بهرگه وه و نافرمت دمیبیوشییت.

عَطَى: (عَطَى - اللَّيْلُ. عَطِيًّا. وَعُطِيًّا): شهو تاریکی کرد.

(- الشَّيْءَ وَ عَلَى الشَّيْءِ): شته کهه کی داپۆشی و سه ری شته کهه ینایه وه.

(- السَّبَابُ): لاویتی گه یشته رادهی خوی.

(- الماءُ): ناومکه زۆر بوو سه ری کرد.

عَاطَى: ناوی زۆری سه رکردوو.

(- الشَّجَرُ): دره خته که په ل ته واو هاویشته.

(أَغْطَى - هُ): داپۆشی و شاردیه وه.

(- الشَّجَرُ): دره خته که په ل دریژ بوو.

(أَلْغَائِيَّةُ): ۱- میی وشه ی (أَلْغَائِيَّةُ): ۲- میوی په ل شۆره و مبوو.

(أَغْفَرَ - هُ): شاردیه‌وه / دایپووشی.

(تَغْفَرُوا): داوایان له خودا کرد که له همریه‌که‌یان خۆشبیت / همریه‌که‌یان داوای له‌خودا کرد که له‌ویتر خۆشبیت.

(اغْتَفَرَ - اللهُ ذَنْبَهُ): خودا له گوناھی خۆشبوو.

(اسْتَغْفَرَ - اللهُ الذَّنْبَ وَمِنَ الذَّنْبِ): له خودا پارایه‌وه که له گوناھی خۆشبیت.

(الْغَفْرَةُ): داپووش / نه‌وی که شتی بیداده‌پووشیت (غَفَرَ الشَّيْءَ بَغْفَرْتِهِ): به‌وه چاک‌کردمه‌وه که دهمبیت پی چاک‌کیریت.

(الْغَفَارَةُ): ۱- زریپووشیکی سه‌ره که جه‌نگاوهرمه که له‌ژیر کلاو ناسنه‌که‌وه له‌سه‌ری دمکات ۲- پارچه په‌رویه‌که نافرمت سه‌ری خۆی بیداده‌پووشیت ۳- هه‌موو شتی که شتیتری پیدا بپووشیت.

(الْغَفَارَةُ): جبه‌ی که‌شیش جبه‌یه‌کی فه‌شه له‌به‌رده‌م په‌یکه‌ردا له‌به‌ریده‌که‌ن دهمیشلین له‌وشه‌ی.

(غفر): واتا داپووشین و شاردنه‌وه‌وه هاتووو عمره‌میشینییه.

(الْغُفُورُ): (بُوْنِیْرُو مِیْه) (والْغَفَّارُ (م) غَفَّارَةٌ): زۆر لیبورده / زۆر لیخۆشبوو (ئه‌مانه له‌ناو‌په‌رۆز م‌کانی خودان) واتا که‌یشی: نه‌ینپووشی به‌نده‌کان و لیخۆشبووی گونا‌ه‌ه‌کان و لیبوردووی که‌موکووریه‌کانی

به‌نده‌م‌کانیه‌تی.

(الْغَفِيرُ) (م‌ص): بيشومار (جاؤوا جَمًا غَفِيرًا وَجَمَّ الْغَفِيرُ وَ الْجَمُّ الْغَفِيرُ): به ژماره‌یه‌کی زۆر / بيشومار به‌چاك و خرابه‌وه یان به‌خانه‌دان و رمشه‌خه‌لکه‌که‌وه هاتن.

(الْغَفِيرَةُ) (م‌ص): انه‌وه‌ی شتی پی چاک‌دم‌کیریت ۲- زۆر زۆر / بيشومار / زمبه‌نده. (الْغَفْرُ وَ الْمَغْفِرَةُ (ج) مَغْفِرٌ): زرییه‌کی سه‌ره جه‌نگاوهر له‌ژیر کلاو ناسنه‌که‌یه‌وه له‌سه‌ریده‌م‌کرد.

۲- (غَفَرَ وَغَفِرَ - الْمَرِيضُ غَفْرًا): باری نه‌خۆشه‌که شکسته‌هینا و خراب‌تر بوو.

(-الْجِرْحُ): برینه‌که خراب‌تر بوو و تیشکا. (غَفِرَ - الْمَرِيضُ): نه‌خۆشه‌که تیشکا / خراب‌تر بوو.

۲- (غَفِرَ وَأَغْفَارٌ - الثَّوْبُ غَفْرًا): جله‌که تووکی هه‌لدا.

(الْغَفْرُ): تووکی جل. (الْغَفْرُ وَ الْغَفَّارُ): گه‌نده‌موو که له‌مل و پشتمل و شوینیتر په‌یدا دهمبیت.

(الْغَفْرُ): ۱- گه‌نده‌ مووی مل و پشتمل و شوینیتر ۲- ورده‌گیا.

الْغَفْرُ: ۱- که‌سیکه که گه‌نده‌ مووی به‌ پشتمله‌وه به‌روویه‌وه به‌ ملیه‌وه و شوینیتریه‌وه هه‌بیت. (رَجُلٌ غَفِرُ الْقَفَاءِ أَمْرَأَةٌ غَفِرَةُ الْوَجْهِ): بیاویکی پشتمل توکن و گه‌نده‌ موودار و

رَنِيكَ دهموچاوی گهنده مووی پیومیه.
 (الْغَيْرِ) (مص): تووکیک و مکو گهنده موویبت.
 ۴- (أَغْفَرَ الرِّمْتُ): دارمکه جیوهی دمردا.
 (تَغْفَّرُ): جیوهی دارمکهی چنی / لییکردموه.
 (الْغَفْرُ وَالْغُفْرُ وَالْغُفُورُ (ج) مَغْفِرٍ وَمَغْفِرٍ):
 جیوه که ههنديک دار دمريدهکات.
 ۵- (الْغَفْرُ فِلك): سنی نهستیروی بجوونکن مانگ له خواربانه ومیهو له ترازوون.
 (الْغُفْرُ وَالْغُفْرُ (ج) غِفْرَةٌ وَأَغْفَارٌ وَغُفُورٌ)
 (ح): کاری بزنه کیویی.
 (الْغَفْرُ (ح): گویرهکه.
 (الْغَفَارُ): «نیشانه / خال»ی سهررومته.
 (الْغُفْرَةُ (ح): مهره کیویی که تووکنبیت و مووی زوری بهسهر رووهو بهیت.
 غفش: (الْغَفْشُ): ریبوقی چاو.
 غفص: (غَافِصٌ - هُ. غِافِصًا وَمُغَافِصَةً): له ناکاوداو بیناگایه نه له بهر دمیدا قوتبووموه.
 (الْغَافِصَةُ (ج) غَوَافِصٌ): تنگانسهو سهغله تیه کی / تنگزه میه کی رۆژگار.
 غفق: ۱- (غَفَقَ - عَلَيْهِ غَفَقًا): شالای بۆ برد / پهلاماریدا / هیرشی کرده سهر.
 (- هُ بِالسَّوْطِ): قامچیکاری بیکرد به قامچی (شلکو تیکرد / لییدا).
 (إِغْتَفَقَ - بِهِ): دهو رییدا / گه مارؤییدا / هه رجوارلای لیگرت.

۲- (غَفَقَ - الرَّجُلُ. غَفَقًا): ونبوو له ناکاو هاتهوه / گه رایهوه.
 (الْمَغْفَقُ): شوینی بۆ گه رانهوه.
 (الْمَنْغَفَقُ): شوینی لیگه رانهوه و بیچکردنهوه
 ۲- (غَفَقَ. غَفَقَةً): سه رخنه ویکی شکاند / چاوی کرده خهو.
 (غَفَقَ): به چاو نوستوو بهدل وریابوو گوینی له قسه کانی خویشگهل بوو.
 ۴- (تَغَفَّقَ - الشَّرَابُ): ۱- هه موو رۆژمکه خواردیهوه ۲- هه رساته ناساتیک دمیخواردموه.
 ۵- (الغَفَقُ): رشینه باران / سووکه باران.
 غفل: ۱- (غَفَلَ - عَنْهُ. غُفُولًا وَغَفْلَةً وَغَفْلًا): لیی بیناگابوو، فه راموشی کرد / له بیرچیوو و وازی لیهینا.
 (غَفَلَ - هُ): بیناگای کرد / بیهوشی کرد یان به بیهوشیدانا، یان بیناگای ناوانا.
 (غَافَلَ - هُ): بیناگای کرد (هه / فرسه تی) لیهینا.
 (أَغْفَلَ - الشَّيْءُ): شته که ی پشتگوئیخت و لییگه را / به جیبیهیشت.
 (- هُ): ۱- (به بیهوشی / بیناگای) ناوانا یان به بیناگای دانا ۲- داوای لی کرد پرساری لی کرد کاتیک نهو سه ری قالمبو چاومری دهسته تالیوونی نه کرد.
 (تَغَفَّلَ وَأَسْتَفَعَلَ - هُ): بیناگای کرد و بههه لیزانی / فرسه تی لیهینا.

(تَغَاغُلُ): خَوَى (بِیْنَاگَا پِیْشَانْدَا / نَوَانْد) خَوَى گِیْلِرِد.

(- هَ): چَاوِرِی بِیْنَاگَا یی نَهو بوو.

(عَنِ الْأَمْرِ): کَارْمَه کی لَمِیر چَووموه / له کَارْمَه بِیْنَاگَا بوو.

(إِغْتَضَلَ - هَ): ۱- بَه بِیْنَاگَا ی زَانِی / وَايزَانِی گِیْلَه ۲- چَاوِرِی بُوو نَاگَا ی له خَوَى نَه بَیْت.

(الْغُضْلُ مِنَ الرِّجَالِ (ج) أَغْضَالٌ): پِیَاوِی گِیْل / بِیْنَاگَا. بَیْهَوْش. پِیَاوِی کَه نَه چَاکَه ی لَی چَاوِرِی دَم کَرِیْت نَه خِرَپَه ی لَی دَه مَوْشِیْتَه وَه.

(الْغُضْلُ) (مَص): دَارِی ی و خَوْش گُو ز مَرَانِی ی. (هُوَ فِي غُضْلٍ مِنْ عَيْشِهِ): دَارَا و خَوْش گُو ز مَرَانَه. (الْغُضْلَانُ = الْغَاغِلُ) ۴- گِیْل / بِیْنَاگَا / فَه رَا مَوْش کَار ۲- خَو بِیْنَاگَا کَرِیْد.

(الْغُضْلَانُ = الْغَاغِلُ): بَیْهَوْش / بِیْنَاگَا.

(الْغُضْلَةُ): وِر دَه مَوو له نِیَوَان لَچ و چَه نَاگَه دَا. (الْغُضْلُ) (مَضَع): کَه و دَمِن / بَیْهَوْش / نَاوِرِیَا / گَه لَحُو / گِیْر.

۲- (غُضْلٌ - الشَّيْءُ. غُضُولًا وَ غُضْلَةً وَ غُضْلًا):

شْتَه کَه ی (دَا پَوْشِی / شَار دَمُوه / نَه نِی ی کَرِیْد).

(غُضْلٌ - الشَّيْءُ): شْتَه کَه ی شَار دَمُوه / دَا پَوْشِی / نَه نِی ی کَرِیْد.

(أَغْضَلَ - الْكِتَابُ): پَه ر تَو و کَه کَه ی یَان نَامَه کَه ی رَوون نَه نَوو سِی.

(الْغُضْلُ (ج) أَغْضَالٌ): ۱- نَه و ه ی نِیْشَانَه ی ه کی پِیُو مَه نَه بَیْت نَاژَهْل یَان تِری هُو مَار و شْتِیْتِر

۲- کَه سِی کی بَی کَه س کَه ر سَه نِی دِیَار نَه بَیْت. (- مِنْ الشَّعْرِ): هَه لَی هَسْتِی کَه خَاو مَه نَه کَه ی نَه زَانِ رِیْت.

(- مِنْ الْأَرْضِ): زَه و ی ه کَه خَاو نَو و تَه لَارِی لَه سَه ر نَه کَرَابِیْت.

(- مِنْ الْكُتُبِ): کَتِیْبِی کَه نَاوِی دَانَه ر مَه کَه ی لَه سَه ر دَانَه نَرَابِیْت.

(- مِنْ الشُّعْرَاءِ): شَاعِرِی کی نَه نَاس (نَعَمْ أَغْضَالٌ): مَالَاتِی کَ / نَاژَه لَی کَ بِی نِیْشَانَه بِن غَضُو: ۱- (غَفَا وَ غَفِي. يَغْفِي وَ غَفُوًا وَ غُضُوًا وَ غَفِيَةً): ۱- و مَه و ز ی دَا ۲- چَاوِی کی لَی کَنَا / سَو و کَه خَه و ی کِی کَرِیْد.

(أَغْفَيْتُ): چَاوِی کَم لَی کَنَا / سَو و کَه خَه و ی کَم کَرِیْد / سَه ر خَه و ی کَم ش کَانْد (زَوْر کَه م دَه لَیْن) (غَضَيْتُ)

(الْغُضُوَةُ): ۱- و مَه و ز ی کَ / سَو و کَه خَه و ی کَم ۲- (غَفَا - الشَّيْءُ. غُضُوًا وَ غَفُوًا): شْتَه کَه سَه ر نَاو کَه و ت.

غُضِي: ۱- (غَفَى - الطَّعَامُ غَفِيًا): خَوَار دَنَه کَه ی بَژَار دُو پَا کِی ر دَمُوه.

(أَغْفَى - الطَّعَامُ): خَوَار دَنَه کَه ی بَژَار د.

(- أَلطَّعَامُ): خَوَار دَنَه کَه پُووش و پَه لَاشِی زَوْرِی تَیْدَا بُوو.

(- الرَّجُلُ): لَه سَه ر کَاو پُووشِی خَه ر مَانَه کَه نَو سْت. (انْقَضَى - الشَّيْءُ): شْتَه کَه ش کَا.

(- الْغِلَالَةَ): دروشمه‌کهی له‌ژئیر به‌رگه‌که‌یه‌وه له‌بهرکرد.

(- هُ): کۆتی کرده دمستی یان ملی.

أَلْغُلُ: کۆت..

(- فِي الشَّيْءِ. غُلُولًا): چوووه شته‌که‌وه.

(- فِي الْبِلَادِ): چوووه ناو وولاته‌که‌وه‌و ته‌واو پیایدا گه‌را.

(غُلٌّ - الْغِلَالَةَ): دروشمه‌کهی له‌ژئیر جله‌وه له‌بهرکرد.

(- هُ): کۆتی کرده دمستی یان ملی.

(أَنْغَلٌ - الْجَارِزُ فِي الْجِلْدِ): هه‌سابه‌که له

گورووندا هه‌ندی‌ک چه‌وری و گوشتی له

په‌سته‌که کرده‌وه هه‌ندی‌کی‌تری به‌په‌سته‌که‌وه هه‌شته‌وه.

(تَغَلَّلَ - فِي الشَّيْءِ): چوووه ناو شته‌که‌وه.

(- بِالْغَالِيَةِ): به‌بوئه خوشه‌ ناو‌پته‌که‌ خوئی بو‌نخو‌شکرد.

(أَنْغَلٌ - فِي الشَّيْءِ): چوووه ناو شته‌که‌وه.

(إِغْتَلَّ - الثَّوْبُ): له‌ژئیر کراسه‌وه له‌بهرکرد.

(- بِالْغَالِيَةِ): به‌بوئه ناو‌پته‌خوشه‌که‌ خوئی بو‌نخو‌شکرد.

(أَلْغُلُ (ج) أَغْلَالٌ وَ غُلُولٌ): کۆت که له چه‌رم

یان ناسن دروسته‌مکریت و دمکریته دمستی یان ملی.

(هَذَا غُلٌّ فِي عُنُقِكَ): نه‌مه کۆته‌و کراومه‌

گه‌ردنته‌وه سزاته‌و لیت نابه‌ته‌وه.

(الْغُفَى): نه‌وهی له‌ گه‌نمدا ده‌بیته‌ وه‌ک مرۆروکاو پووش که لێ‌ده‌گه‌ریته‌و فریده‌مدریته‌.

(الْغُفَاءُ): ۱- گه‌نمه‌ شکاو ورده‌ی ۲- دمردیته‌ دمداته‌ فه‌ریکه‌ خورما وه‌ک توژه‌ نا‌هه‌یته‌ پهبه‌گات.

۲- (الْغُفَاءُ): تانه‌ی سه‌ر چاو سه‌ر ببه‌یله‌ی چاو.

(الْغُفِيَّةُ): گردی‌ک، به‌رزایه‌که‌ که‌ناو سه‌رینه‌که‌و‌پته‌.

(غَقٌّ: غَقٌّ - الْقَارُ. غَقًّا وَغَقِيحًا): قه‌رمکه‌ کولاو بلقه‌بلقی‌کرد.

(- الصَّقْرُ): هه‌لۆکه‌ خویندی و زه‌یکاندی.

(الْغَقُّ (ص): غاق غاقی هه‌له‌ره‌شکه‌.

(غَقُّ الْمَاءِ وَغَقِيحُهُ): بلقه‌ بلقی ناو گه‌ر له‌شو‌پنیکی فراوانه‌وه‌ بپرواته‌ شو‌پنیکی ته‌سه‌ک.

(الْغَقَّاقُ): بلقه‌ بلقیکی زۆر

غَلٌّ: ۱- (غَلٌّ - هُ فِي الشَّيْءِ غَلًّا): خسته‌ی شته‌که‌وه. کردی به‌شته‌که‌دا.

(- الْمَفَازَةُ): چوووه بیابانه‌که‌وه/ خوئی به‌ بیابانه‌که‌دا کرد.

(- الشَّيْءِ): به‌دزیبه‌وه‌ شته‌که‌ی برده‌و کردی به‌که‌لو په‌له‌که‌یدا.

(أَلْمَاءُ بَيْنَ الْأَشْجَارِ): ناومه‌که‌ به‌ناو دره‌خته‌کاندا کشا.

(أَلْغَلَّ (ج) أَغْلَالُ): ۱-خاویک که به بن و نیوان دره خته کاند دمووات ۲-گۆشتیک که کاتیک بیسته که له که لاکه که دا دهمالن و دمیگروون به پیسته که وه دهمینیته وه ۳-پالیو.

(أَلْغَلَّةُ (ج) غُلٌّ): دروشمیکه له ژیر جله وه دمپۆشریت ۴-ئه وهی خۆتی تیدا شار دۆته وه ۵-پارچه په رویه که سه ری مه سینهی بیده به ستیت.

أَلْغَالَةُ (ج) غَلَائِلُ: دروشمیکه له ژیر کراسه وه یان زریوه دمپۆشریت ۶-بزماریکه سه ری دوو قولهای پیوه دمکریت.

(الغالية): بۆنی خۆشی ناویته.
الغليظة (ج) الغلائل: زری یان ژیر زری که ناواخنیکه له ژیر زریوه دمپۆشریت.

۲- (غَلَّ. غُلُولًا): ناپاکیکرد.
(- بَصْرُهُ. غَلًّا): چاوی له ری راست لایدا.
(- صَدْرُهُ غَلًّا وَغَلِيلاً): دلی پر له قین و کینه و ساخته و ته له که باز یوو.

(أَعْلَلَّ - الخَطِيبُ): وتار بیژمه که له و تارمه کهیدا راستی نهوت.

(- الرَّجُلُ): ناپاکیکرد.
(- هُ): به ناپاکیی دانا.

(أَلْغَلَّ): قین له دلی و دمغه لی و ساخته باز یی.

(أَلْغَلِيلُ): قین/ کینه.
۲- (غَلَّ. غَلًّا وَ غَلَّةً): زۆر تینویوو.

(غَلِيلٌ وَ مَغْلُولٌ وَ مَغْتَلٌ): زۆر تینوو.
(أَلْغَلَّ (ج) أَغْلَالٌ وَ غُلُولٌ): تینویتی.
(أَلْغَلَّةُ (ج) غُلٌّ): تینویتی به کی زۆر.
(أَلْغَلَّ): تینویتی.

(أَلْغَلِيلُ): ۱- تینوییه کی زۆر تینوو ۲- تینویتی به کی زۆر ۲- گرو گهرم و گوری دلاری یان گری په ژاره/ خهفت.

(أَلْغَلِيلَةُ): مینی وشه (الغليل)
أَلْغَلَّتْ: تینوو.
(أَنَا مُغْتَلٌّ إِلَيْهِ): من سویم بۆته وه بۆی/ زۆر تاسه یده که م/ بۆی سووتاوم.

۴- (أَعْلَلَّ - تِ الْأَرْضِ): ۱- زمویه که به ره مهیدا ۲- به ره مه دار یوو.

(- عَلَى عِيَالِهِ): بژیوی بۆ خیزانه که ی پهیدا کرد.

(أَعْتَلَّ - الضَّيْعَةُ): به رو بوومی زمویی و مولکه که ی و مرگرت/ چنی/ کۆکردم وه.
(إِسْتَقَلَّ - الْأَرْضِ): به رو بوومی زمویه که ی کۆکردم وه و مرگرت.

(- عَبْدُهُ): کۆیله که ی ناچار کرد به رو بوومی بۆی هه بیته/ چه وسان دیه وه

(أَلْغَلَّةُ (ج) غَلَاتٌ وَ غِلَالٌ): دمسته که وت و به رو بوومی مولک و زهوی و خانوو به ره و شیتتر.

(أَلْغَلَالُ): زۆر به به ره م.
(أَلْغَلَاتٌ وَ الْمُسْتَقَلَاتُ): دمسته که وتی زمویی

و کړی زهوی.

۵- (أَغْلَّ - البَصْرَ): تیر جاوی له شته که پری.

۶- (غَلَّغَلَ وَ تَغَلَّغَلَ غَلْفَةً): له رویشته که پیدا خپرایکرد.

(- في الشيء): به مانندویتی و به زور جووه شته که وه.

(غَلَّغَلَ إِلَيْهِ رِسَالَةً): نامه یه کی بو نارد شاره شار رویشته.

(الغَلَّغَلَ ج) غَلَغَلَ): رهگی زور قوولی درهخت.

(رِسَالَةٌ مُغَلَّغَلَةٌ): نامه یه که له شاریکه وه بو شاریکیتر براوه تا که شتوته شوینی خوی.

غلب: ۱- (غَلَبَ - وَأَغْتَلَبَ - الرَّجُلَ وَ غَلَبَ عَلَيْهِ - غَلَبًا وَغَلَبًا وَغَلْبَةً وَ مَغْلَبَةً وَغُلْبِي وَغُلْبِي وَ وَغُلْبَةً وَغَلَابِيَّةً): به سمر

بیاوم که دا زال بوو. بیاوم که ی به زاندا/ بوړیدا شکاندی و خوی به سمر دا بادا.

(غَلَبَ عَلَيْهِ الْكَرَمُ): دلفراوانی و جوامیری به سمریدا زال بوو بووه به سیفه تیکی که لیتی

نه بیته وه وه که بهرام بهری بیدمه لاتبیت. (غَلَبَ عَلَى الشَّيْءِ): شته که ی له چنگ

دمره یئرا به وهی زال بوون به سمریدا

(غَلَبَ - هُ عَلَيْهِ): به سمریدا زالیکرد.

(غَالِبٌ - هُ غَلَابًا وَ مَغَالِبَةً): همریه که بیان ویستی به سمری نه و پرت دازال بیت و بیشکینیت.

(تَغَلَّبَ - عَلَى الْبَلَدِ): به زور ولاته که ی داگیر

کرد.

(تَغَالَبُوا - عَلَى الْبَلَدِ): له سمر ولاته که که وتنه زوران بازی به کتر به زاندا.

(اِسْتَقَلَّبَ - عَلَيْهِ الضَّحِكُ): بیکه نین توند

گرتی و بینا گایانه بیکه نی

(الغَالِبِ ج) غَالِبُونَ وَغَلْبَةً (فا): زال/ به زین/

شکین/ براوه/ سمر که وتوو.

(هَذَا مَا يَحْتَضُّ غَالِبًا وَفِي الْغَالِبِ): نهمه زور

جار/ که لیک جار/ له زور جاردا روو دمدا.

(الغَلَابِ ج) غَلَابُونَ): زور براوه/ همیشه

زال/ زور سمر که وتوو

(الأَغْلَبِ): زالتر. سمر که وتوو تر/ براو متر.

(عَلَى الْأَغْلَبِ وَفِي الْأَغْلَبِ): به زوری/ زور

جار.

(الغُلْبَةُ مَص) - مِنْ الرِّجَالِ): پیاوی

زووزال/ زوو سمر که وتوو/ پیاویک خیرا بوړ به بهرام بهر که ی بدات.

(الْمُغْلَبِ): (مضع): ۱- دؤراو / ژیر که وتوو/ شکاو

۲- زور جار (به زیو / شکسته ی دؤراو).

(الْمَغْلَبَةُ مَص): ۱- به زاندا/ زال بوون سمر که وتو/

شوینی به زاندا/ زال بوون.

۲- (غَلِبَ. غَلِبًا): ملی نه ستوو بوو.

(أَغْلَبَ م) غَلْبَاءُ ج) غَلَبَ): ملنه ستوو ر/

ملقه وی.

(الغَلْبَاءُ): ۱- می وشه ی (الأغلب) ۲- بانیک

که وره و بهر ز که به سمر دا پروانیت.

۳- اِغْلَوْلِب - العُشْبُ: گیاهه چنگی دایه یه‌ک و چرپوو.

(- القَوْمُ): خویشگه‌ل زور بوون.

(الْغَلْبَاءُ): ۱- باخی چری دارودره‌خت ۲- هۆزی به‌هیزی پشتقایم.

الملحق

غلب: الْأَغْلَبِيَّةُ = الْأَكْثَرِيَّةُ : زوربه‌ی/ به‌می همرمزوری/ زورینه‌ی.

غلت: (غَلَّتْ - البَيْعُ أَوْ الشَّرَاءُ): کرینه‌که یان فرۆشتنه‌که‌ی هه‌لومشانده‌مو په‌شیمانبووه‌وه (غَلَّتْ. غَلَّتَا): هه‌له‌میکرد (به‌زوری بو هه‌له‌ی ژمارده به‌کار دیت).

(تَغَلَّتْ وَ اِغْتَلَّتْ - هُ): له‌ناکاودا گرتی، به‌سه‌ریدادا.

(الْغَلْتَةُ): سه‌رمه‌تای شه‌و

غلت: ۱- (غَلَّتْ - الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ. غَلَّتَا): شته‌که‌ی تیکه‌لی شته‌که‌بتر کرد

(الْغَلَّتْ): پۆش و په‌لاش و گل و شتیرکه تیکه‌ل به‌گه‌نم دهبیت.

(الْغَلَّتْ): سیت/ دیوانه/ په‌تیاره/ تیکچوو.

(الْغَلَّتْ وَ الْغَلِيثُ وَ الْمَلُوثُ - مِنَ الْبِرِّ): گه‌نمی بیس که گل و کاو پووش و شتیرتی تیدا بیت.

۲- (غَلَّتْ - الْقَوْمُ. غَلَّتَا): خویشگه‌ شه‌ریکی گه‌رمیان له‌گه‌ل یه‌کدا کرد.

(الْغَلَّتْ وَ الْغَالِيثُ): جه‌نگاوهریکی توندو نه‌به‌رد.

۳- (غَلِيثٌ وَ اِغْتَلَّتْ - الزَّنْدُ. غَلَّتَا):

په‌له‌بیتکه‌ی چه‌رخه‌که ناگری نه‌دا.

غلیج: (غَلَجَ - الْفَرَسُ غَلَجًا وَ غَلَجَانًا):

چاره‌ویکه نه‌رمه غاریکرد.

(تَغَلَّجَ - عَلَيْهِ): زورداری به‌رامبه‌رکردو سته‌می لیکرد.

(الْغُلُجُ): گه‌نجیتی چاک / باش

(الْأُغْلُوجُ (ج) أَغَالِيحُ): (چلی / لقی / په‌لی)

تازه و ناسک و نه‌رم / چووژی تازه.

غلد: (الْغِلَادِيْشِيَا) (ن): داری گلا‌دیشیا

رمگه‌زمدره‌ختیکی در‌کاوییه بو رازاندنه‌وه‌و

جوانی دهر وینریت به‌زوری له‌شوینه‌گه‌رمه‌گاندا

ده‌بیت له‌ ولاتانی دهریایی ناوهراستیشدا

دهر وینرئ در‌که‌کانی هه‌به‌و سیانین.

غلس: (غَلَسَ): به‌ تاریکی شه‌و رویش

(- فِي الْعَمَلِ): له‌تاریکی دوا دوا‌ی شه‌ودا کاریکرد.

(- الْمَاءُ): به‌ تاریکی دوا‌ی شه‌و بو سه‌رناوه‌که چوو.

(أَغْلَسَ): به‌ تاریکی دوا دوا‌ی شه‌و

که‌وته‌ری.

(الْغَلَسُ (ج) أَغْلَاسُ): تاریکی (دوا‌ینی شه‌و/

دوا دوا‌ی شه‌و).

غلص: (غَلَصَ وَ غَلَصَمَ - هُ. غَلَصًا وَ

غَلَصَمَةً): ۱- گوشتی گه‌رده‌ملی بری ۲۰ گوشتی

گه‌رده‌ملی گرت..

(الْغَلَصَمَة) (مص) غَلَصِمَ: ۱-گۆشتی گهردهمل / گۆشتی نیوان سهرو مل / گۆشتی بهرگهروو ۲-کۆمهلی خویشان ۳-گهورمبیاوانی خویشگهل یان میللهت.

(هُوَ فِي غَلَصَمَةٍ مِنْ قَوْمِهِ): نهو له ناو کۆمهلهی گهوره بیاوانی نهتهوه کهیدایه / لهوانه.

غَلَطَ: (غَلِطَ - فِي الْأَمْرِ غَلَطًا): لهکارهکهدا ههلهیکرد و راستی کارهکهی نهزانی. (غَالِطًا): ههله کردوو / ههلهکه / بههلهداچوو.

الْأَمْرُ الْغَلُوطُ: کاریکی بههله کراو. (غَلَطَ - هُ): بههلهی دانا / وتی ههلهیه. (غَالِطٌ وَ أَغْلَطَ - هُ غِلَاطًا وَ مُغَالِطَةً): بههلهیدا برد / خسته ههلهوه / ههلهی بیکرد.

(تَغَالَطَ - الْقَوْمُ): یهکریان بههلهدا برد. (الْغَلَطُ): (مص) ۱-ههلهکردن ۲-ههله / ناراست / جهوت. وشهی (أَغْلَاطًا) ههلهیه چونکه چاوگی سیانی لهعهرمبیدا کۆناکریتهوه.

(الْغَلَطَةُ (ج) مَغَالِطٌ وَالْأَغْلُوطَةُ (ج) أَغْلُوطَاتٌ وَأَغَالِيطٌ وَ الْغُلُوطَةُ): ۱-نهوهی که نادیار بیت ۲-نهوهی که ههلهی تیدا دمکریت یان ههلهی زۆر تیدا دمکریت.

(هَذِهِ مَسْأَلَةٌ غُلُوطَةٌ): نهمه شتیکه / کاریکه ههلهی زۆر تیدا دمکریت.

(الْغِلَاطُ): پیر ههله / ههله زۆر. غَلِظَ: ۱- (غَلِظَ. غِلَظًا وَغِلَظَةً وَغِلَظَةً وَغِلَظَةً وَغِلَظَةً) ۱-ئهستووور بوو پیچهوانهی تهنگ بوو ۲ پیچهوانهی باریکبوو ۳- پیچهوانهی رهقبوو.

(غَلِيزٌ (ج) غِلَازٌ وَ غَالِيزٌ (ج) غِلَازَةٌ): ۱-ئهستووور ۲-پتهو سهخت / رهق (غَلِظَ. غِلَظًا وَغِلَظَةً وَغِلَظَةً وَغِلَظَةً): ۱-ئهستووور بوو ۲-پیچهوانهی (تهنگبوو / باریکبوو / رهقبوو).

(غَلِيزٌ (ج) غِلَازٌ وَ غَالِيزٌ (ج) غِلَازَةٌ): ئهستووور پیچهوانهی (تهنگ وباریک و نهرم) ۱-رهق / سهخت.

(غَلِظَ - الرَّجُلُ): پیاوهکه ۱-سروشته رهق و توندبوو، قسه نهکۆک بوو ۲-لهشکهتهو ئهستوووربوو.

(- تِ السُّنْبَلَةِ): گۆله گهنمهکه پر دهنگ و رهقبوو.

(غَلِظَ - هُ): ۱-سهختیکرد / رهقبیکرد ۲-ئهستووور و قایمیکرد.

(غَالِظٌ - هُ. مَغَالِظَةٌ): بهرامبهری و مستاو بوو به ناحهزی / لهگهلهیدا رهقبوو.

(أَغْلَظَ - الشَّيْءُ): شتهکهی بهرهق یان ئهستووور هاته بهرچاو یان زانی.

(- الْمَسَافِرُ): گوزارکارهکه له خاکیکی زبری رهقهندا لایداو دابهزی.

(- له في القول): هسه رهق و توندو نهكولوکی له گه لدا کرد/ توند تهرزه شکینیکرد.
 (إِسْتَفْظًا): ۱- نهستووربوو ۲- مقبوو، توندبوو قایمبوو.
 (- الشيء): بهسهخت و توندی زانی یان هاته بهرچاو.
 (الغَلْظُ): زهویی رمقهن وزیر.
 (الغِلْظَةُ) (مص): ۱- مقبوون، توندبوون ۲- توندو تیژی ۳- قسه نهکولوکی و نهزاندوویی ۴- دوژمنایه تی.
 (بَيْنَهُمْ غِلْظَةٌ): دوژمنایه تی یان له نیواندا همیه.
 (الغَلَاظُ): ۱- نهستوور ۲- رهق و توند.
 ۲- (غَلْظُ - الیَمین) سویندی (گرانی/ قورسی/ گهوره) خوارد - جهختی شته که یکرد.
 (- عَلَيْهِ فِي الیَمین): سویندی گرانی خواردو جهختی له و مکرد.
 (أَخَذَ مِنْهُ مِيثَاقًا غَلِيظًا): پهیمانکی توندو گهوره لیسه ند
 غلف: ۱- (عَلَفَ - الشيءَ عَلْفًا): ۱- شته که ی داپوشی و پیچایه و ۲- بهرگی گرتنه شته که، شته که ی خسته بهرگه وه.
 (عَلَفَ - الشيءَ): ۱- بهرگی تیگرت/ خسته بهرگی که وه ۲- داپوشی و شاردیه وه.
 (أَعْلَفَ - الشيءَ): ۱- بهرگی بؤ شته که کرد ۲- خسته بهرگه وه.

(تَعَلَّفَ): بهرگی تیگیرا.
 (- الرَّجُلُ): بؤنی خووشی له ریش هه نسوو.
 (إِعْتَلَفَ): له بهرگی کدا بوو.
 (- بِالغَالِيَةِ): له بؤنی خووشی هه لکیشرا.
 (الْغَلْفُ) (مص): ۱- بهرگ تیگرتن ۲- درهختیکه بؤ پیسته خووشه کردن که لکی لیده بینریت.
 (الْغِلَافُ) (ج) غُلْفٌ وَ غُلْفٌ وَ غُلْفٌ: ۱- بهرگ، بهرگی کتیب، بهرگی شمشیر و خه نجهرو شتی و مها/ کالان. بهرگی سوراخی ۲- پهردهی دل.
 (غِلَافٌ خَطٌّ مَتَحَرِّكٌ (ه)): هُوَ خَطٌّ ثَابِتٌ يَظَلُّ مِمَّاسًا لِلخَطِّ المَتَحَرِّكِ مِثْلًا الدَائِرَةَ، غِلَافٌ لَخَطِّ مَسْتَقِيمٍ بَعْدَهُ عَن نَّقْطَةِ (و) ثَابِتٍ): بهرگی هیلیکی جوولادو، هیلیکی نهگوره به بهرکه وتنی هیله جوولادو که وه ده می نیته وه وهک بازنه که ده بیته بهرگی راسته هیلیک که دووری له خالی (و) موه نهگورد می بیت.
 (الأَعْلَفُ) (ج) غُلْفٌ: گه مرزه/ گیل/ نه وهی هه والی هیج نه زانیت و له هیج نه گات.
 (قَلْبُ أَعْلَفٍ): دلکی داخراو. ههست به هیج ناکات و ناگای له هیج نیبه و له هیج ناکات و مکو به پهرده میه ک داپوشرا بیته.
 (الْمُغْلَفُ) (مفع): ۱- بهرگ تیگیرا و ۲- کتیبیک که به سادمی بهرگی تیگیرا بیته و بهرگی بؤ کرابیت بیچه رمو مقه باو شتیر کرا بیته.

۲- (غَلِفَ. غَلْفًا): که سَیْکِه خهته نه نه کرایبِت.

(الْغُلْفَةُ) (ج) غُلْف = الْغُلْفَةُ: پیستی سهری چووک (کَیْر) که خهته نه که ره که دمیربِت. (الْغُلْفَتَان): نه مسهرو نهو سهری سمیل. (الْأَغْلَفُ): خهته نه نه کراو.

(الْغُلْفَاءُ) (ج) غُلْف: مَبِی و شَهی (الْأَغْلَفُ). (أَرْضُ غُلْفَاءَ): زهویبه که له و مره که ی نه خوراو بیت.

۲- (الْغُلْفُ): ۱- پیتو سهری زور ۲- گوزهرانی تیرو ته سه لیبی.

(عَامٌ أَغْلَفُ): سالیکی پر خیرو بیرو به به ره هم.

(سَنَةٌ غُلْفَاءُ): سالیکی پر سهرو بیرو به به ره هم.

غلق: ۱- (غَلِقَ. غَلْقًا) ۱- بیتابو شتبوو ۲- بیتارام و نؤقره بوو ۳- و مره سوو / و مره سوو. (غَلِقَ - الْبَابُ. غَلْقًا): دمرگاکه ی (پیومه دا / دایخست).

(غَلِقَ الْبَابُ): دمرگاکه ی (پیومه دا / دایخست).

(أَغْلَقَ - الْبَابُ): دمرگاکه ی (پیومه دا / دایخست).

(- ه علی کذا): ناچار ی نه وه ی کرد.

(أَغْلِقَ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کاره که ی لیچو و مبه ست و بواری کردنی نه بوو.

(- الْقَاتِلُ فِي يَدِ الْوَالِي): بیاو کوژمه که درایه دست خوینگره که ی چی لیده کات بیکات.

(أَغْلِقَ فَلَانٌ بِجَرِيرَتِهِ): فیسار به تاوانه که یه وه به سترایه وه که دادومری بکریت.

(الْغَلَقُ): گیر بوونی تاوانبار به تاوانه که یه وه. (إِنْفَلَقَ - الْبَابُ): ۱- دمرگاکه داخرا ۲- واداخرا نه کرایته وه.

(اسْتَفْلَقَ - الْبَابُ): دمرگاکه داخراو نه کرایه وه. (- الْكَلَامُ عَلَى فَلَانٍ): فیسار زمانی به ستر او هسه ی بو نه کرا.

(أَغْلَقَ) (ج) أَغْلَاقُ و (جج) أَغَالِيقُ: ۱- نه وه ی دمرگای پی کولومدمکریت ۲- دمرگای مه زن ۳- ب - بهسته / بهردیکه ده خریته ناومراستی تافه وه یان ناومراستی گومه زه وه.

(بَابُ غُلُقٍ): دمرگایه کی داخراو.

(كَلَامٌ غَلِقٌ وَ مَغْلِقٌ): ناخاوتنیکی به ته م و مره به پیچ و په ناو داخراو که لی تینه گن

(الْمِغْلَاقُ) (ج) مَغَالِيقُ: کیلوون / نه وه ی دمرگای (پی کولومدمکریت / داده خریت / بیده مبه ستریت).

(- مِنْ الْأَسْلِحَةِ النَّارِيَّةِ الْحَدِيثَةِ) (ع۱): شوینی گولله تیخستن

(الْمِغْلَقُ وَالْمُغْلِقُ) (ج) مَغَالِيقُ: کولوم / نه وه ی دمرگای (بیده مبه ستریت / پیدا ده خریت)

۲- (غَلِقَ. غَلْقًا): ۱- تووره بوو ۲- به دره موشتبوو. (غَلِقَ): بهد ره موشت و بهد خوو / بهدره هفتار.

۳- (غَلِقَ - أَلْرَهْنُ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ. غَلْقًا): شته بارمه کراوه که بوو به هی بارمته لا

(الغَيْلِمُ): ۱- (گهنجیکی / لایوکی) تووکن
 ۲- (ح) نیره کیسهل ۲- (ح) بوق ۴- سه رچاوهی
 ناوی بیر / چالاو.
 (مافی الدارِ غَيْلِمُ): خانووکه کهسی
 تیدانییه.
 غلن: (غَلْن - الشَّبَابُ غَلْنًا): گهنجیتیه که
 جوشیدا / کهوته گهرمه ی.
 (غُلُوَانُ الشَّبَابِ أَوْ الْأَمْرِ): (ههرهت / جوشی)
 لایویتی / گهنجیتی یان گهرمه و جوشی کار.
 (الغَلِيْنَةُ - فِي إِصْطِلَاحِ الْمَلَاحِيْنِ): به زمانی
 دهریا وانه کان: هیمنیی و کپی و سرهوتی
 دهریا دیشلین: (غَلْنُ الْبَحْرِ): دهریا که هیمن
 و سرهوتبوو.
 غلوا: ۱- (غَلَا. غُلُوًّا): پتر بوو و سه ریکرد /
 به رزبووهوه.
 (الْأَنْبْتُ): گیاکه، رووه که که بالایکردو دایه
 یهک / بهیه کدا جوو.
 (- السَّهْمُ): تیره که به رز بووهوه و له چاو
 ونبوو.
 (- بِالْدَيْنِ): له نایندا توندو تیژو ره قو
 له راده به دهریبوو / تیژرهو بوو.
 (- السَّعْرُ. غَلَاءً) (ضد): ۱- نرخه که گرانبوو /
 به رزبووهوه ۲- نرخه که شکاو شته که
 ههرزانبوو.
 (غَالٍ وَغَلِيٍّ): نرخ گران.
 (غَلًا - السَّهْمُ وَ السَّهْمُ. غَلُوًّا وَ غُلُوًّا):

دانراومه که جوونکه بارمته کردوو که نهیتوانی
 پارهی بارمته کردنه که بداته وهو له کاتی
 خویدا.
 (غَالِقٌ - هُ مُغَالِقَةٌ): گرهوی له گه لدا کرد.
 (تَغَالِقٌ - الْقَوْمُ): گرهویان له گه ل یه کدا کرد.
 (الْمَغْلِقُ (ج) مَغَالِقُ): تیریکی قوماره که
 بر دبیته وهو.
 غلم: ۱- (غَلِمَ. غَلْمًا وَ غُلْمَةً): خوی دایه
 دمست نارمزووی (ره گه ز / سیس).
 (غَلِمَ وَغَلِيمَ (م) غَلِمَ وَغَلِيمَ وَغَلِيمَةً):
 شوین هه وهسی ره گه ز / سیس که وتوو.
 (إِغْتَلَمَ): خوی دابوو دهست (ره گه ز /
 سیس).
 (مُغْتَلِمٌ (م) مُغْتَلِمَةٌ): شوین (ره گه ز / سیس)
 که وتوو چه زی له پهرین کرد.
 (إِغْتَلَمَ - الشَّرَابُ): شه رابه که / مهیه که.
 تیژبوو / کار کرده بوو.
 (- تِ الْأَمْوَاجِ): شه پوله کان توندبوون و دایان
 به یه کدا.
 ۲- (الْغَلَامُ (ج) غِلْمَانٌ وَغُلْمَةٌ وَأَغْلِمَةٌ):
 ۱- میرد مندالیک که نزکی بالقبوون بوو
 بیته وه ۲- کویله / بهنده ۳- نوکه ر / خزمه تکار
 ۴- به کریگراو.
 (الْغَلَامَةُ): ۱- کچوله ی نریک بالقبوون
 ۲- کچوله ی کویله.
 (الْغُلُومَةُ وَالْغُلَامِيَّةُ الْغُلُومِيَّةُ): ۱- میرد مندالیی.

(خَفَضَ مِنْ غُلُوَاتِكَ): رمقیی و هه لچوون و تیزر رهویت که مبه که ره موه.

(فَعَلَهُ فِي غُلُوَاءِ شَبَابِهِ): له گهرم و هه لچوونی سه رمتای هه رزم کاریدا نه و میگرد.

(أَلْغَى وَ الْمَغْلَات (ج) مَغَالٍ): تیریک بو دوورترین شوین هه لدمدریت.

۲- (أَلْغَالِي: گوشتی فه له و. (أَلْغَاء): گرانی.

(أَلْغَاء (ج) أَعْلِيَّة): ماسیه کی کورته بنه یه. غلی: (غَلِي - تِ الْقِدْرُ غَلِيًا وَ غَلِيَانًا): مه نه که له که به ناگره که هاته کول/ کولا.

غَلِي وَ أَعْلِي. تَغْلِيَّةً وَ إِغْلَاءً: به تینی ناگره که هینایه کول.

(أَلْغَلَاة): نامیری کولاندن/ شیر کولین و شت کولین. (أَلْغَلَاة الْكَهْرْبَانِيَّة): کولینی کارمبایی.

(غَلَايَة) (عامية): کولینی کارمبایی.

۲- (غَلِي وَ أَعْلِي - الرَّجُلُ تَغْلِيَّةً وَ إِغْلَاءً): له دوورم وه سلا و یگرد و ناماژ میگرد.

۲- (تَغْلِي): به بوونی ناویته ی خوش خوی بو نخوشکرد.

(أَلْغَالِيَّة (ج) غَوَالٍ): بوونی خوشی (تِيكَهَل/ ناویته).

۴- (أَلْغَالِيُون (ج) غَلَايِين): سه بیل/ پایب.

الملحق

غلی: (أَلْغَلِيَّة = الْمَغْلَاة): کولین. وه ک هاوم کولین و شیر کولین... هتد.

تیرمه که تا نه و بهری هه لدان هه لیدا.

(غَالِي - فِي الْأَمْرِ. غِلَاءٌ وَ مُغْلَاةً): له کاره که دا زیاد ره و ییگرد.

(أَعْلَى - الشَّيْءَ): ۱- به گرانی زانی ۲- به نرخی کی گران کری.

(- أَلْسَعْرُ): نر خه که ی گرانکرد.

(- الْكَرْمُ): میوم که ی که لار نکرد تا پهل بهاویت و بهری باش بگریت.

(أَعْلَى وَ تَغَالِي وَ إِغْلُولِي - الشَّجَرُ): دره خته که گه وره بوو و پهل هاویشته و چربوو/ به یه که دا چوو.

(إِعْتَلَى - الْبَعِيرُ): حوشترمه که له رویشته که یدا به له یگرد/ خیرایکرد.

(إِسْتَعْلَى - الشَّيْءَ): به گرانی (زانی/ دانا).

(أَلْغَالِي (ج) غَلَاة (م) غَالِيَّة (ج) غَالِيَات وَ غَوَالٍ (فَا): ۱- تیزر ره

۲- (مِنَ الْأَسْعَارِ): نر خ گران.

بَعْتَهُ بِالْغَالِي وَ بِالْغَالِي: به گران فروشتم. (أَلْغَلَاء): نر خ گرانی.

(أَلْغَلُوَّة (ج) غَلُوَات وَ غِلَاء): ۱- جار یك گران بوونی نر خ ۲- نه و بهری هه لدان و گه یاندنی

تیریکه که بیهاویت.

(أَلْغَلُوَاء وَ الْغَلُوَاء = الْغُلُو): ۱- تیزر ره ویی و زیاده رویی و رمقیی.

(أَلْغَلُوَاء وَ الْغُلُوَان): ۲- گور و گهر میی و چابووکی و گه نه فه ی لاوی/ گه نه جیه تی و هه لچوونی.

عَمَّ: ۱: (عَمَّ - هُ. عَمَّا: داپووشی

(-القَمَرُ النُّجُومُ): رووناکیی مانگ نهستیرمکانی
گرتهخوؤ رووناکیی کز کردن.

(- الشَّيْءُ الشَّيْءُ): شتهکهسه شتهکهیتر
کهوت و شارديهوه.

(عَمَّا): بهرجهمهکهی بهسمر ناوجهوانیدا
شؤرپووهوه و قرژیسی بهسمر پشتی ملیدا
هاته خوارئ.

(أَعَمَّ (م) عَمَاءُ (ج) عَمَّ): کهسیکه بهرجهمی
بهسمر ناوجهوانیدا و قرژی بهسمر پشتی
ملیدا شؤرپووبیتتهوه.

(عُمَّ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارمهکی لی نادیار و
ناروونبوو / شاردرابووهو.

(أَعَمَّ - بَ السَّمَاءُ): ناسمان ههوراویبوو.

(إِعْتَمَّ - النَّبَاتُ): رووهکهکه، گیاکه زؤرو
دریژ بوو.

(إِنْعَمَّ): داپووشرا / شاردرابهوه ونبوو/
دیارنهما.

(الْأَعْم - مِنَ السَّحَابِ): ههوری چر که
کهلهبیری تیدا نهبیت.

(لَيْلَةُ عَمَاءُ): شهویک که مانگی تیدا دیار
نهبیت.

(الْعَمَّةُ (ج) عَمَمٌ): ههموو شتیک که شتیر
داپوشیت.

(هُوَ فِي عَمَّةٍ): نهو لهسمر سامی و سه
لیشیاویدایه.

(الْعَمَى): ۱- تاریکی ۲- تۆزای / گهرداوی.

(الْعَمَامُ): ههور.

(عَمَامَةٌ): گهواله ههوریک / پارچه ههوریک

(ج) عَمَائِمِ (هُوَ يَفْتَرُ عَنْ مِثْلِ حَبِّ الْعَمَامِ):
دهم دمکاتهوه دانهکانی وهک تهرزهی سپیه.

(الْعِمَامَةُ (ج) عَمَائِمِ): اقهمتهر / لهواشه.
یان دهمبهست که دهمی حوشتر و سهگو

هیتری پیدمبهستن تا گاز نهگریت یان نهخوات

یان نهوهریت ۲- بهرچاو گر / چاو بهست که

دهخریتته نهملاو نهولای چاوی و لاخهکهوه بوؤ
نهوهی تهنها بهردهمی خوئی ببینیت.

(الْعُمُومُ): نهستیره ورده شارراوهکان.

(أَرْضٌ مُغَمَّةٌ): زهویبهکی گیا زؤر / گیا
داپوشی.

(عَيْمٌ مُغَمَّمٌ): ههوریکی پرتاوو باران.

۲- (عَمَّ - هُ. عَمَّا): داخیدایه / خهفتهی
پئخوارد.

(عَامٌ - هُ مُغَامَةٌ): خهفتهیان بهیهکتریدا.

(أَعَمَّ - هُ): خهفتهتیدایه / دلگرانیکرد.

(تَعَامٌ): خوئی بهخهفتهتبار (نواند / پیشاندا)
خوئی بهداخله دل دهرخست.

(إِعْتَمَّ): داخیخوارد / خهفتهتیخوارد / بهژاره
دایگرت.

(- الرَّجُلُ): ههناسهی خوئیگرت.

(إِنْعَمَّ): داخیخوارد خهفتهتیخوارد / دلگریبوو/
بهژاره دایگرت.

۵- (غَمَمَ، الثَّورُ. غَمَمَةً): گاگه له ترساندا تۆقی و بۆراندی.

(- الأبطالُ): قارهمانه كان لهجهنگدا نرکاندیان / نه عرته یان لیدا.

(- الكلامُ): منجه منجیکرد و له قسه ی نه گه یشتن و باش دمرینه بری.

(- الصَّبِيُّ): کوربه که دمی به مەمکی دایکه وه بوو بۆ شیرمه کور ووزایه وه / کور و سکا یه وه.

(تَغَمَّمَ - الغریقُ تحتَ الماءِ): نوقمبو مه که له ژیر ناومه که دا بلقه بلقیبو.

(- الرجلُ): منجه منجیکرد و باش قسه که ی دمرنه بری.

(الغَمَمَةُ) (مص) (ج) غَمَامٌ: ابۆره ی گا له ترسدا ۲- نرکه و نه عرته ی قاره مانان

له جهنگدا ۳- منجه منج له قسه کردندا که تئینه گهن.

غمت: (غَمَت - هُ الطَّعامُ غَمَتًا): خواردنه که قورسبوو هه ناسه ی سوار کردو وه ک

سه رخۆشی لیهات.

(- الشيءُ): شته که ی داپۆشی.

(- هُ فِي الْمَاءِ): له ناومه که دا نوقمیکرد خسته ی ناومه که وه.

(غَمِت. غَمَتًا): خواردنه که بۆ گه ده ی قورسبوو وه ک سه رخۆشی لیکرد.

غمج: (غَمَجَ وَغَمَجَ - الماءُ. غَمَجًا وَغَمَجًا): قومه قومه ناومه که ی خواردمه وه.

(مَأْغَمَكَ لِي عَلَيَّ وَالْيَ): ج خهفته تیک بۆ من دهخۆت!!

(أَلْغَامُ) (فا): خه مخواردوو / په ژاره داگرتوو / داخ له دلجوو.

(يَوْمُ غَامٍ): روژیک ی پرله (په ژاره / خهفته / داخ / ناسۆر / خه م).

(أَلْغَمُ (ج) غُمُومٌ / وَ أَلْغَمَةٌ (ج) غُمَمٌ): خهفته / په ژاره / داخ / خه م / دلگری / جه خار / دلته نگی / ناسۆر.

(يَوْمُ غَمٍ) روژیک ی پرله (داخ / په ژاره).

(لَيْلَةُ غَمٍّ وَغَمَّةٌ): شهویکی پرله (جه خار / دلته نگی / خهفته).

(أَلْغَمِيُّ وَ الْغَمَاءُ) ۱- داخ / خهفته / جه خار ۲ جورتوم / وه ی / ناپۆره.

(أَلْغَمِيُّ): تهنگانه / سه غله تیی. (أَلْغُمُومُ): کۆی وشه (غَمٍّ)

۳- (غَمٌّ وَ أَعَمٌّ - أَلْيَوْمُ غَمًّا): گهرما تاویسه ند.

(يَوْمُ غَامٍ): روژیک ی گهرم.

(يَوْمُ غَمٍّ): روژیک ی گهرم.

(لَيْلَةُ غَمٍّ وَ غَمَّةٌ): شهویکی گهرم.

۴- (أَلْغَمَّةُ) - (عِنْدَ الْعَامَةِ): سه روپی ناژه لی - سه برپا (سه رو پی و ورگو شیلوگ).

(أَلْغَمَامُ): هه لامت.

(أَلْغَمِيمُ): شیریک دمکولینرت تاخه ست دمبیته وه.

(بِنْرُ غَامِدٍ وَ غَامِدَةٌ (ج) غَوَامِدُ): چالوئیکی

بهگل پرهووبوو داپوئسراو.

(سَفِينَةُ غَامِدٌ وَ غَامِدَةٌ): پاپوئیکی پر

بارکراو.

(مَغْمَدُ - السَّيْفُ): کالانی شمشیر.

(مُغَمَّدَاتُ الْأَجْنِحَةِ) (ح): گهورمترین بهشی

مؤزیچهیه که چوار بالیان ههیه و نهوی

سهرهومیان بهرگی نهوانیتره.

غمر: ۱- (غَمَر - هُ الْمَاءُ غَمْرًا): ناو سهریکهوتو

داپوئوسی.

(غَمَرٌ فَلَانًا بِفَضْلِهِ): چاکهو بیاموتیهکی

بیشوماری لهگهلدا کرد.

(غَمَرٌ - أَلْمَاءُ. غَمَارَةٌ وَغَمُورَةٌ): ناوکه زور

بوو.

(غَمَرٌ - عَلَيْهِ): بوورایهوه/ لههوشخو یچوو

وهک ناومزی داپوئسراییت و شاردرابیتهوه.

(غَمِرَ صَدْرُهُ عَلَيَّ. غَمْرًا وَغَمْرًا): بهرامبهرم

دلی پرلهقین بوو.

(- تِ يَدُهُ): دهستی چهوری گۆشتهکهی پئوه

لکا.

(غَمَرٌ - وَجْهَهُ): زمعفرانی لهرووی خوئی

ههئسوو.

(غَامِرٌ - مُغَامِرَةٌ): جهربهزانه لهگهلیدا

شهریکردو دهستی ومشاندو بیگویدانه مهرگ

(أُغَمَّرَ - هُ الْحَرُّ): گهرما کهمیک هیواشبوومه

نهویش ویرای بکهوئیهتری.

(الْفُعْجَةُ وَالْفُعْجَةُ (ج) غُمَجُ): قومهقومه/

قوم.

غمد: (غَمَدٌ - السَّيْفُ غَمْدًا): شمشیرکهی

به کالانهکهیدا کرد.

(- الْأَشْيَاءُ): شتهکهی داپوئوسی.

(الْأَمْرُ): کارهکهی چاککرد.

(غَمَدَ اللَّيْلُ. غَمْدًا): شهوکه تاریکبو.

(- تِ الْبِنْرِ) (ضد): ۱-چالاوکه ناوی زور بوو

۲-ناوکهی (که میکرد/ کهمبوو).

(غَمَدٌ - هُ): نهوی ههبوو شارديهوهو

خهوشهکهی داپوئوسی.

(أَغَمَدٌ - السَّيْفُ): شمشیرکهی بهکالانهکهیدا

کرد.

(- الْأَشْيَاءُ): شتهکانی بهناویهکدا کرد.

(تَغَمَدٌ - هُ): نهوی ههیبوو شارديهوهو

داپوئوسی.

(- الْإِنَاءُ): هابهکهی پرکرد.

(- هُ اللَّهُ بِرَحْمَتِهِ): خودا بهر بهزمیی خوئی

خست.

(إِغْتَمَدَ - اللَّيْلُ): کهوته شهووهو وکهلکی له

تاریکی شهو وهرگرت (وهک شهو کالاً بَيْتَ).

(أَلْغَمَدُ (ج) غَمُودٌ وَ أَعْمَادُ): ۱-کالانی شمشیر،

کیلانی خهنجهر ۲- (ز) بنی لاسکی گهلا.

(غِمْدٌ (ج) أَعْمَادُ): بالی سهرهوی ههنديک

مؤزیچه وهگو کرمهسپی و خالخالوکه

قالونچه و هتد.

(تَغَمَّرَ): دهموچاوی له زمعهفران ههلسوو.
 (إِغْتَمَّرَ): خۆی به ئاوکه‌دا کرد ۲-دهمو چاوی له زمعهفران ههلسوو.
 (- الماء الشيء): ئاوکه شتهکه‌یداپۆشی.
 (إِنِغَمَّرَ): خۆی خسته ئاوکه‌وه/ خۆی به‌ئاوکه‌دا کرد/ خۆی له ئاوکه هه‌لکیشا.
 (الغَمْرُ مَص) (ج) غِمَارٌ وَ غُمُورٌ: ۱-ئاوی زۆر ۲-زوربه‌ی دهریاکه ۳-به‌رگی ده‌لب ۴-جوامیری به‌خشندهو ره‌وشته‌رز.
 (ثَوْبٌ غَمْرٌ): کراسیکی فراوان/ ه‌ش و فۆل/ ده‌لب.
 (لَيْلٌ غَمْرٌ): شه‌ویکی (زۆر تاریک/ نه‌موسته چاو).
 (غَمْرُ النَّاسِ): کۆمه‌له‌ی خه‌لک و فه‌له‌بالغیان.
 (هُوَ غَمْرُ الرِّدَاءِ): نه‌و خیرخوازو دلفراوانه.
 (الغَمْرُ ج) غُمُورٌ: بۆگه‌نی گۆشتی بۆگه‌ن.
 (الغَمْرُ ۱): (ن): زمعهفران ۲-بۆیاخیکه له رووه‌کی وهرس دهرده‌هینریت که رووه‌کیکه له کونجی ده‌جیت ره‌نگی سوور یان زهردی لیدهرده‌هینریت.
 (الغَمْرُ): ۱-قین ۲-تینویتی.
 (الغَمْرُ ج) غِمَارٌ وَأَغْمَارٌ: په‌رداخیکی بچووکه.
 (الغَمْرُ ج) غُمُورٌ: قین.
 (غَمْرُ النَّاسِ): کۆمه‌ل و چیری خه‌لک.
 (الغَمْرُ): ۱-چه‌ور ۲-به‌ز زۆر.

(الغَمْرَةُ (ن): زمعهفران.
 (الغَمْرَةُ ج) غَمْرَاتٌ وَغِمَارٌ وَ غَمْرٌ: توندیی و سه‌ختیی.
 (غَمْرَةُ الشَّيْءِ): توندو تیژی و فۆرسیی شته‌که/ سه‌ختی شته‌که.
 (غَمْرَاتُ الْمَوْتِ): سه‌ختی و گرانیی وتووشیی گیانه‌لا/ گیانه‌مرچوون.
 (الغَامِرُ (فأ): زمویی (بی‌که‌ک/ له‌که‌لکه‌وتوو).
 (الماء الغامر): ئاوی لیشاو/ زۆر.
 (الغَمَارُ وَالغَمَارُ وَالغَمَارَةُ وَالغَمَارَةُ): (چیری/ فه‌له‌بالغیی) خه‌لک کۆمه‌لی زۆری خه‌لک.
 (دَخَلْتُ فِي غَمَارِ النَّاسِ): خومکرد به فه‌له‌بالغیی خه‌لکه‌که‌دا.
 (الغَمِيرُ): ئاوی (به‌لیشاو/ زۆر).
 (الغَامِرُ وَالغَمِيرُ): سه‌رچل/ چه‌توون/ چه‌ریه‌زه/ کۆنه‌کردوو/ تووشیار.
 (الغَمِيرُ): سه‌رخۆش/ مه‌ست.
 (طَعَامٌ مُغْتَمِرٌ): خواردن یان گه‌نم به‌توێکله‌که‌یه‌وه‌ بی‌ت.
 (الغَمُورُ) (مفع): ۱-نه‌ناسراو/ دهرنه‌که‌وتوو.
 (هُوَ مَغْمُورٌ فِيهِمْ): نه‌و له‌ ناویاندا به‌ ناویانگ نییه‌و دهرنه‌که‌وتوو. و مکو شارد بی‌تیانه‌وه‌ وایه ۲-پشتگوێخراو.
 ۲-(غَمْرٌ - الرَّجُلُ غَمَارٌ وَ غُمُورَةٌ): نادان/ نه‌زان/ بی‌ئه‌زموون.
 (الغَمْرُ وَالغَمْرُ وَالغَمْرُ ج) أَغْمَارٌ وَ الغَمْرُ

(ج) غَمُورٌ: ا-بیئنه زموون ۲-نادان/ نهمان/ تیئنه گه پشتهو/ ناحالیی.

(أَلْغَمَارَةُ): نهمانیی/ نهمامیی/ بیئنه زموونیی.

۳- (غَمْرٌ - بالشیء): شته گهی تووردا یان پالی بیوهنا.

الملحق

غمر: (أَلْغَمَارَةُ): مهرگبازیی/ سه که شیی/ سه رچلیی/ کرده میه که یان چالاکیه که که مه ترسیی پیوه میه.

(تَسْلُقُ هَذَا الْجَبَلَ مُغَامَرَةً): هه لزان به سه ر نهم شاخه دا مهرگبازیی/ گیانبازیی.

(يُحِبُّ الْمُغَامِرَاتِ): چه زی له (مهرگبازیی/ سه رچلیی/ سه رکه شییه).

(أَلْغَمَرَةُ): کوششی تازه گه ریگردن و نهوی که باو نییه و له ناودا نیه و ده مستگیر بوونی سته مبییت.

(روح الْمُغَامَرَةِ): گیانی (گیانبازیی/ مهرگبازیی/ سه رکه شیی).

(الْمُغَامَرَةُ): نهوی که له ناکاودا به سه ر مروّفا دیت شتیکی سه رسورمین و ناناسایی بییت.

(مُغَامِرَاتِ بَطَلٍ): گیانبازیی کهانی پاله وان و قارهمان.

(فَلَمَّ مُغَامِرَاتِ): فلیمی گیانبازیی و پهر مه ترسیی و سه رکه شیی.

غمر: ۱- (غَمْرٌ - هُ غَمْرًا): دهستی (لیدا/ تیکوتا) و به دهستی گوشی.

(- الْقَنَاةُ): دانی به داری نیزمکه دا نا گهستی تا تاقیبکاته وه و رمقیی و نهمیی بزانییت.

(أَلْغَامِرُ) (فا): نهوی به دان نهمیی و رمقیی نیزه تاقیبکاته وه و راستی بکاته وه.

(أَلْغَمَازُ (م) غَمَازَةٌ): نازا له تاقیگردنه وهی نیزه داو له راستگردنه وهیدا.

۲- (غَمْرٌ - بِالرَّجْلِ وَعَلَيْهِ غَمْرًا): ته شمیری له پیاوه که داو شمیری پیفرؤشت و به رامبهری نیازی خرابی هه بوو.

(- عَيْبُهُ أَوْ دَاوُهُ): زده که ی یان دمرده که ی دمرکه وت.

(غَامِرٌ - هُ مُغَامِرَةٌ): خهوشیان له میه که تری دمرهینا.

(أَعْمَرٌ): نازه لی له پرولاوازی پهیدا کردو به دهستهینا.

(- فِيهِ): له که داری کردو شه قلی شکاندو بییری زی کرد/ سووکی کرد.

(إِعْتَمَرَ - هُ): تیرو توانجی تیگرت/ ته شمیری لیداو له که داری کرد.

(- الْكَلِمَةُ): وته که ی به هیچ و بیبایه خ دانا.

(أَلْغَمَرُ: (ج) غَمْرٌ وَأَغْمَازُ): ا- مالیات و نازالی لهرو لاوازو بیکه لک ۲- پیاوی بووده له و بییتوانا.

(هُوَ رَجُلٌ غَمْرٌ مِنْ قَوْمٍ غَمْرٍ وَأَغْمَازٍ): نهو پیاویکی بووده له میه له خویشگه لیکی بییتوانا و بووده له میه.

(ج) غَمُورٌ: ا-بیئنه زموون ۲-نادان/ نهمان/ تیئنه گه پشتهو/ ناحالیی.

(أَلْغَمَارَةُ): نهمانیی/ نهمامیی/ بیئنه زموونیی.

۳- (غَمْرٌ - بالشیء): شته گهی تووردا یان پالی بیوهنا.

الملحق

غمر: (أَلْغَمَارَةُ): مهرگبازیی/ سه که شیی/ سه رچلیی/ کرده میه که یان چالاکیه که که مه ترسیی پیوه میه.

(تَسْلُقُ هَذَا الْجَبَلَ مُغَامَرَةً): هه لزان به سه ر نهم شاخه دا مهرگبازیی/ گیانبازیی.

(يُحِبُّ الْمُغَامِرَاتِ): چه زی له (مهرگبازیی/ سه رچلیی/ سه رکه شییه).

(أَلْغَمَرَةُ): کوششی تازه گه ریگردن و نهوی که باو نییه و له ناودا نیه و ده مستگیر بوونی سته مبییت.

(روح الْمُغَامَرَةِ): گیانی (گیانبازیی/ مهرگبازیی/ سه رکه شیی).

(الْمُغَامَرَةُ): نهوی که له ناکاودا به سه ر مروّفا دیت شتیکی سه رسورمین و ناناسایی بییت.

(مُغَامِرَاتِ بَطَلٍ): گیانبازیی کهانی پاله وان و قارهمان.

(فَلَمَّ مُغَامِرَاتِ): فلیمی گیانبازیی و پهر مه ترسیی و سه رکه شیی.

غمر: ۱- (غَمْرٌ - هُ غَمْرًا): دهستی (لیدا/ تیکوتا) و به دهستی گوشی.

سنگیدا نوقومکرد.
 (- النَّجْمُ غُمُوسًا): نهستیره که ناوابوو/
 ونبوو.
 (عَمَسٌ - ه): توندو تهواو نوقمیکرد/
 تیخیخت و ونیکرد.
 (- الإِبِلُ): حوشرهکانی ناوداو پاشان
 رُویشت.
 غامَس - مُغَامَسَةٌ: خوی هاویشته جهرگهی
 جهنگه کهوه یان قهوماوه سهخته کهوه.
 (غَامَسٌ - فُلَانًا): فیساری به ناومه کهدا کرد.
 (إِنِّغَمَسَ وَأَغْتَمَسَ فِي الْمَاءِ): خوی نوقمی
 ناومه که کرد.
 (- فِي الشَّيْءِ): چوووه ناو شته کهوه.
 (أَلْغَمَاسَةٌ (ج) غَمَاسٌ (ح): جووره بالندمییه کی
 ناوییه دوورو زور دهچیته ناوموه زور جووری
 همیه.
 (طَفْنَةٌ غَمَاسَةٌ): تیفتیجه قانندنیکی وا
 برینه که کی گهوره و قولبیت.
 (أَلْغَمُوسٌ (ج) غَمُوسٌ): کارو لیقه ومانی دژوارو
 تووش و چورتومی سهرولات.
 (- مِنَ الرَّجَالِ): پیاوی قارهمان.
 (غَمُوسٌ): پیندا کردنیکی قوولی تیغ.
 (أَلْيَمِينُ الْغَمُوسِ): سونیندیکی دروو هه لبه ستر او
 که خاومنه که کی به نارمزوو نهومی هه لبه ستووه.
 (أَلْغَمِيسَ وَ الْغَمِيسَةَ): ۱- تاریکی ۲- بییشه/
 زمه ننگ ۲- هه موو چریبه که که بهمه کهدا

(أَلْغَمِيزُ): زهمیه که / خهوشیک خاومنه که کی
 بی ناودیر بکریت و پی ناو بریت.
 (أَلْغَمِيزَةُ): ۱- زهمداری / ناته واوی ۲- که ودمنی
 و بیکارمی / هیج له باردا نه بووی
 (مَافِيهِ غَمِيزَةٌ): که موکوورپییه کی پیوه نییه
 تا ناماژهی پییکهن.
 (أَلْغَمَزُ (ج) مَغَامِزُ): زهمه / ناته واوی له که /
 خهوش.
 (مَافِيَةٌ مَغْمَزُ): خهوشو ناته واوییه کی پیوه
 نییه ناماژهی بو بکهن.
 (أَلْغُمُوزُ) (مَفْعُ): ۱- زهمه بارکراو که سیکه
 ناماژهی ناته واوی دمکریت ۲- گومانبار.
 ۳- (عَمَزَ - هُ بِالْعَيْنِ أَوْ الْجَفْنِ أَوْ الْحَاجِبِ):
 چاوی لیداگرت یان برؤ یان چاوی لی داگرت/
 پیلووی لیهلته کاند و ناماژهی بو پیکرد.
 (تَغَامَزُ - الْقَوْمُ): به چاوو برؤ و پیلوو
 ناماژهی یان بویه کتر کرد.
 (أَلْغَمَازَةٌ - عِنْدَ الْعَامَةِ): لای رمشه خه لکه که
 گردیی له دهموو چاودا که له پیکه نیندا پهیدا
 دمبیت.
 ۴- (عَمَزَ - تِ الدَّابَّةِ) غَمَزًا: و لآخه که له
 رُویشندا گه لاو گه ل رُویشت قاجی گیر بوو.
 غمس: ۱- (عَمَسَ - الشَّيْءَ فِي الْمَاءِ. غَمَسًا):
 شته که کی (بمانومه کهدا کرد) نوقمی
 ناومه که یکرد).
 (- أَلْسِنَانٌ فِي صَدْرِهِ): نوکی رمه که کی له

چووبیت، یان خوی تیدا بشارنهوه.

(لَبِلْ غَمِيسٍ): شهوه زهنگ.

الْغَمِيسَةُ: ۱- بيشه لان ۲- هه موو چريهك كه بهيه كدا چووبیت و خوی تیدا بشارنهوه.

۲- (غَمَسٌ - الشَّرْبُ): خوارنهوهی كه مكردهوه.

۳- (غَامَسٌ - فِي الْأَمْرِ مُغَامَسَةٌ): له كار كه دا په له يكرد.

غَمَشٌ: (غَمَشَ غَمَشًا): چاوی كزبوو زۆربهی

كاتيش ئاوی پيدا هاته خوارهوه / كویره مووشه بوو.

(أَغْمَشَ): چاو كزی چاو ئاو كر دوو / كویره مووشه.

غَمَصٌ: ۱- (غَمَصَ وَ غَمِصَ - هُ غَمِصًا):

سووكيكرد / به چاوی سووك ته ماشايكر / ريسواى كرد.

(- النِّعْمَةُ): سوپاسى نازو نيعمه ته كه ی نه كرد.

(عَلَيْهِ كَلَامُهُ): خهوشى له قسه يگرت و به نابه جیبى دانا.

(إِغْتَمَصَ - هُ): سووكيكرد / رسوايكرد و ریزی نه هیشت / شكاندی.

(رَجُلٌ غَمِصٌ): پیاویكى تیرو توانجهاویژ خهوشده رهین له هه موو كه سیک.

(رَجُلٌ مَغْمُوصٌ عَلَيْهِ): پیاویكه گومان له رسهن یان ناینی دهكریت.

۲- (غَمَصَ وَ غَمِصَ - عَلَيْهِ غَمِصًا): دروی

بۆ هه لبهست.

(الْغَمُوصُ): درۆزن.

(يَمِينٌ غَمُوصٌ): سویندیكى درۆكه خاومنه كه ی به هه موس نهو سویندی درۆیه بكات.

۲- (غَمِصٌ - غَمِصًا): چاوی ریبوفاویبوو.

(- ت عَيْنُهُ): چاوی ریبوفايكرد.

(أَغْمَصَ): چاو ریبوفاوی.

(عَيْنٌ غَمِصَاءٌ (ج) غَمِصٌ): چاویكى

ریبوفاكر دوو.

(الْغَمِصُ) (مَصٌ): ریبوفاى چاو.

غَمِصٌ: ۱- (غَمِصَ - الْكَلَامُ غَمُوصًا): واتای قسه كه دیارنه بوو / په نهان بوو / ناروونبوو /

ته مومژاویبوو / به بیجو په نا بوو.

(- السَّيْفُ فِي اللَّحْمِ غَمِصًا): شمشير كه به گۆشته كه دا چوو / تیايدا چهقی.

(- الرَّجُلُ فِي الْأَرْضِ): بهزهویه كه دا رۆیشت.

(غَمِصٌ - الْكَلَامُ غَمُوصًا): ناخاوتنه كه

شاردراوه بوو و اتاكه ی ناديار بوو / ته مومژاویبوو سه رچاوه ی ونبوو.

(غَمِصٌ - الْمَكَانُ غَمُوصَةٌ وَ غَمِصَةٌ):

شوینه كه زۆر (نزمبوو / نهویبوو).

(غَمِصٌ - الْكَلَامُ): واتای ناخاوتنه كه ی

ناروونكرد / ناديار كرد.

(- عَيْنُهُ): چاوی نووفاند / پیلووی لیكنا.

(عَمَّصَ عَنِ الْإِسَاءَةِ): چاوی له خراپه كه

پۆشی / نووفاند.

قوول ۲-دمبه‌نگ/ گهلۆر ۳-زمبوون/ كه‌ساس
سه‌رشۆر.

(أَمْرٌ غَامِضٌ): كارتيكي ناديارو (داخراو/
بيچراوه) و ناروون.

(أَلْخَلْخَالُ الْغَامِضِ): پاوانهي له‌بيچمقيو.

(أَلْغَامِضَةُ (ج) غَامِضَاتٌ وَغَوَامِضٌ): ميني
وشهي (الغامض)

(أَلْدَارُ الْغَامِضَةِ): خانووي چه‌به‌ك و دوور له
شه‌قام.

(أَلْغُمُوضَةُ): خه‌وش/ كه‌موكوورپي.

(مَا فِي هَذَا الْأَمْرِ غُمُوضَةٌ): ئەم كاره
بيخه‌وو شه/ بي كه‌موكوورپيه.

(أَلْغَمِيضَةُ): خه‌وش/ كه‌مو كوورپي/ زمه‌ده.

(أَلْغَمِيضَةُ): ياريي چاوشاركن.

(أَلْإِغْتِمَاضُ) (مَص): له‌خۆوه و به‌ريكه‌وت
و به‌ناساني.

(أَتَانِي ذَلِكَ عَلَى إِغْتِمَاضٍ): ئەوه بيته‌رك و
به‌ريكه‌وت بو‌مهات به‌ ناساني.

(أَلْغَمِضُ (ج) مَغَامِضُ): زه‌ويي قوول و نزم.
(أَلْغَمِضَاتُ): گوناھيك كه‌ بياو بيكات و بزانييت

كه‌ ئەوه گوناھه‌و چاوي ليينوو قينييت.

(مَغْمِضَاتُ اللَّيْلِ): شه‌وه (زمنگه‌ كان/ زۆر
تاريكه‌كان).

۲- (غَمِضٌ وَ غَمِضٌ - عَنْهُ فِي الْبَيْعِ.
غَمِضًا): له‌ فرۆشته‌كه‌دا نهرم بوو/ خاتري

كپياره‌كه‌ يگرت/ ناسانكار ييگرد.

(أَغْمَضَ - عَيْنُهُ): چاوي (نووقاند/ ليكنا).

(أَغْمَضَ - تِ الْعَيْنُ فَلَانًا): له‌به‌ر سووكي
فيسار ته‌ماشاي نه‌گرد/ سوک هاته‌ به‌رچاوي.

(أَغْمَضَ - عَنِ الشَّيْءِ): چاوي له‌ شته‌كه‌
نووقاند خۆي لي لادا/ چاوپۆشيليگرد.

(أَغْمَضَ عَلَى كَذَا): به‌رگهي نه‌وه‌يگرت و
بيي قايلبو.

(إِغْتَمَضَ - أَلْبَرْقُ): شه‌وه‌ي هه‌ورمه‌بروسكه‌كه‌
برا.

(- الرَّجُلُ عَنِ الْإِسَاءَةِ): چاوپۆشي له‌ خراپه‌كه‌
گرد.

(مَا إِغْتَمَضَتْ عَيْنَاهُ): چاوه‌كاني ليكته‌نا و
نه‌نوشت.

(إِنْفَمَضَ - طَرْفُهُ): چاوي شوڤر بوو چاوي
به‌رمژر بوو.

أَلْغَمِضُ (مَص) (ج) غُمُوضٌ وَأَغْمَاضُ):
زه‌وي نزم و قوول.

(فُلَانٌ ذُو غَمِضٍ): فيسار دمه‌نگ/ بيبرشت و
سه‌رشۆره.

(أَلْغَمِضُ وَ الْغَمِاضُ وَ الْغَمَاضُ وَ التَّغْمَاضُ):
۱-پيلوو له‌سه‌ر يه‌كان/ چاوي ليكنا ۲-نوستن/

خه‌وتن.

(مَا إِكْتَحَلَّتْ عَيْنِي. غَمِضًا أَوْ غَمَاضًا أَوْ
إِغْمَاضًا أَوْ تَغْمَاضًا أَوْ تَغْمِيضًا): هيچ

نه‌نوستم/ چاوم ليكته‌نا.

(أَلْغَامِضُ (فَا) (ج) غَوَامِضُ): ۱-زه‌ويي نزم و

۵- (تَغَمَطَ - عَلَيْهِ التُّرَابُ): زینده به چالیکرد / گلی به سردا کرد تا کوشتی.

(إِغْتَمَطَ - الشَّيْءُ): شتهکه ساتاربوو / دمرچوو تیر نه به چاو بینراو نه شوینهواری زانرا.

(- هُ بِالْكَلامِ): به قسه سمریکهوت به زانندی

(- هُ): لهگه لیدا رایکرد و پیشیکهوت که نهو له پیشدا له پیشهوه بوو و پیشرکیی لهگه لدا کرد.

(الْغَمَطُ): زموی نزم / نهویو و هوول.

غمق: ۱- (غَمَقَ وَ غَمِقَ وَ غَمَقَ - المَكانُ. غَمَقًا): شوینهکه ناورنگی لیباری و شیداربوو.

(غَمِقَ - المَكانُ) (عامیة): شوینهکه هوولبوو (غَمِيقُ = عمیق): قول.

(غَمِقَ وَ غَمَقَ وَ غَمِقَ - النَبَاتُ): گیاهکه رزی و بوئی ناخوشبوو به هوئی شی و ناورنگ و تمرییهوه.

(غَمِقَ (م) غَمِقَة): گیای رزیو بوگهنبوو.

۲- (غَمِقَ - البَعِيرُ): حوشترمهکه تووشی دمردی بربره پشتبوو.

(الْغَمِقَة) (طَب): دمردی بربره پشت.

(الْغَمُوقُ): تووشبووی دمردی گریکانی بربره پشت.

الملحق

غمق: (الْغَامِقُ - مِنَ الْأَلْوَانِ): رهنگی (تیر / تاریک / تَوَخُّ) که مهیلوه رمشیت.

غمل: ۱- (غَمَلٌ - الشَّيْءُ غَمَلًا): ۱- شتهکه

(أَغْمَضَ - عَنْهُ فِي الْبَيْعِ): ناسانکاری له فروشتهکه دا کرد / خاتری کریارهکه یگرت.

(- فِي السَّلْعَةِ): له بهر خرابیی کالا که نرخه کهی داشکاند.

(- حَدٌّ - السَّيْفِ): دهمی شم شیرمه کهی تمنک کرد.

۲- (أَغْمَضَ - فُلَانًا): پیشی فیسار کهوتهوه که له وم پیش نهو پیشکه وتبوو.

۴- (الْغَامِضُ) (ج) غَوَامِضُ - مِنَ الْكَعُوبِ وَالسُّوقِ): پاژنه و پووزی قهلهوو سفت و سؤل.

(غَوَامِضُ الْإِبِلِ): حوشتره بچوو گوگان.

غمط: ۱- (غَمَطَ وَ غَمِطَ - هُ غَمَطًا): به چاوی سووک ته ماشایکردو بیزی لیکردموه.

(- النِّعْمَةُ): سوپاسی نازو خوشگوزهرانییه کهی نه کرد.

(- الْحَقُّ): نکولی له مافه که کرد / حاشای لیکرد.

(- غَمَطَ وَ غَمِطَ - المَاءُ غَمَطًا): ناومه کهی به کسر و خیرا خواردموه.

(غَامَطٌ فِي الشَّرْبِ مُغَامِطَةٌ): ناومه کهی به شینهیی و قومقوم خواردموه.

۲- (غَمَطَ وَ غَمِطَ - الذَّبِيحَةَ غَمَطًا): نازه له کهی سمربری.

۴- (أَعْمَطَ - عَلَيْهِ الشَّيْءُ): سهرو مپ شته کهی به سهرومه بوو لیینه بوومه.

(داپۆشى / شاردەوہ) ۲- شتەكەى چاككردهوہ.
 (- فُلَانًا): فيسارى داپۆشى بو ئەوہى
 نەرمەقباتەوہ.
 (- البُسْرَ): فەرىكە خورماكەى داپۆشى
 تابگات.
 (- العِنَبَ فِي الرِّبِيلِ): لەسەبەتەكەدا ھېشوە
 تريكانى سفت لەسەرىەك و لەپالى يەكدا
 ھەلچنى.
 (عَمَلٌ تَعْمَلُ - النَّبَاتُ): گياكە بەگژيەكدا
 چوو و نىشتە سەرىەك.
 (عَمِلَ عَمَلًا): چنگى دايە يەك و سەرىەك
 كەوت و بۆگەنبوو.
 (الْعَمِيلُ ج) (عَمِلَ): گژو گياى لەسەرىەك و
 گەنبوو / بۆگەن.
 (- مِنْ الْأَرْضِ): زەوى قوولى نزمى نەويو.
 (الْعَمُولُ) (مَضَع): يەككە كەس نايناسيىت و
 ناوى ناھينيىت.
 ۲- (عَمِلَ وَ تَعْمَلُ - الشَّيْءُ عَمَلًا): شتەكە
 فراوانيوو / بەرىلاويو.
 ۳- (عَمِلَ - الْجَرْحُ عَمَلًا): برينپېچەكە
 برينەكەى بۆگەنكرد.
 (عَمِلَ): برينى بۆگەنبوو.
 (أَعْمَلَ - الإِهَابُ): پېستە خۆشەنەكراوەكەى واز
 لېھناو بەجئھيىت بو ئەوہى بۆگەنكات.
 (إِنْعَمَلَ الْأَدِيمُ): پېستەكە بۆگەنبوو.
 (عَمِيلُ): پېستى بۆگەن.

۴- (الْعَمَلَجُ وَالْعَمَلَجُ وَالْعَمَلَجُ): ئەوہى
 لەسەر بارى خۆى نامينيىتەوہ (بە ميكەيش
 دەلېن) (عَمَلَجَ وَ عَمَلَجَ).
 أَلْعَمَلَجُ: لەشكەتەى بەژندريژ.
 (الْعَمُلُوجُ): ستارە لەبەربراو ئەوہى لەسەرباريك
 ناومستيت.
 (عَمَلُوجَةٌ): نافرمى ستارە لەبەر براو.
 (الْعَمُلُوجُ ج) (عَمَالِيحُ ز): جَلِيك / لَقِيك كە
 لەبەر سيىبەر برويت.
 (أَلْعَمَلِيحُ): ئەوہى لەسەر باريك ستارە
 ناگريىت و نامينيىتەوہ
 عَمَلِيحَةٌ: نافرمى بينۆقرە كە لەسەرباريك
 نامينيىتەوہ ۲- لەشكەتەى بەژندريژ
 عَمِنَ: (عَمِنَ - الشَّيْءُ عَمِنًا): شتەكەى
 شاردەوہ.
 (- البُسْرَ): فەرىكە خورماكەى داپۆشى
 تابگات.
 (- فُلَانًا): جلى بەسەر فيساردا دا تا نەرق
 يكاتەوہ.
 (عَمِنَ وَأَنْعَمَنَ - فِي الْأَرْضِ): لەزەويەكەدا
 ونگراو تيايدا ونبوو.
 غَمُو: (غَمَا - الْبَيْتُ غَمُواً): سەرى خانوومەكەى
 بەدارگرت و گلەبانىكرد.
 (الْغَمَا) (ب): سەرى خانوو يان ئەو گل و
 شتيرەى كەبەسەرىەويە.
 (ثَنَاهُ غَمَوَانُ): سەرى دوو خانوو (ج) أَعْمِيَّةُ

وَأَعْمَاءُ)

غَمِي: (أَعْمَى وَ غَمِيَ - الْبَيْتِ غَمِيًّا): سهری خانوومکه‌ی به‌دار گرت و گله بانیکرد.

(غَمِي وَأَعْمِي - الْيَوْمُ): هه‌ورمه‌که نه‌مرو نه‌رمه‌وییه‌وه.

(- عَلَى الْمَرَضِ): نه‌خۆشه‌که بوورایه‌وه و ناگای له‌خۆی نه‌ما / بیهۆشبوو.

(مَغْمِيٌّ وَ مُغْمِيٌّ - عَلَيْهِ): بووراوه / بیهۆش بوو.

(الْغَمِي): نه‌وشته‌ی چاره‌ویی پیداده‌مبۆشریت تا نه‌ره‌ق بکاته‌وه.

(رَجُلٌ غَمِيٌّ = مُغْمِيٌّ عَلَيْهِ): بووراوه / بیهۆشبوو له‌سه‌رخۆچوو (له‌کوکردنه‌وه‌میشدا ده‌وتريت) (رَجَالٌ غَمِيٌّ وَأَعْمَاءُ)

الْغَمِيَّ وَ الْغَمَاءُ (ج) أَعْمَاءُ وَ أَعْمِيَّةٌ: سه‌ری خانو.

غن: ۱- (غَنٌ - أَلْنَحْلُ. غَنَاءُ): دارخورماکه هاته‌به‌رو بپگه‌یشت.

(- الْوَادِي): دۆله‌که دره‌ختی زۆر بوو.

(غَنَّ - الرَّوْضُ): باخه‌که‌ی پر گیاو دارو دره‌ختکرد.

(أَعْنُ - الشَّجَرُ): دره‌خته‌که بپگه‌یشت و هاته‌به‌ر.

(- الْوَادِي): دۆله‌که دره‌ختی زۆری تیدا رووا.

(- الرَّوْضُ): باخه‌که‌ی سه‌وزو پرگولکردو شکۆفه‌ی پيدا و جوانیکرد.

(الْوَادِي الْأَعْنُ (م) غَنَاءُ): دۆلی پر دره‌خت و می‌رگ و گۆل/ لاله‌زار.

(الْقَرِيْبَةُ الْغَنَاءُ): دبی ناواو پر خه‌لك و خانه و سه‌وزیی.

۲- (غَنٌ. غَنَاءُ وَ غَنَّةٌ): له‌ لووتیه‌وه/ به‌ لووت) قسه‌یکرد/ منگنانه قسه‌یکرد.

(أَعْنُ - الدُّبَابُ): میشه‌که ویزه ویزیکرد.

(- الرَّجُلُ): پیاومه‌که نه‌رم و هیواش قسه‌یکرد.

(الْفَنَانُ): ویزه‌ویزی می‌ش.

(الْفَنَّةُ): منگه / منگه‌ منگ.

(الْأَعْنُ (م) غَنَاءُ): منگن.

(رَجُلٌ أَعْنٌ وَ أَمْرَأَةٌ غَنَاءٌ وَ ظَبْيٌ أَعْنٌ): پیاویکی منگن و ژنیکی منگن و ناسکیکی ده‌نگ منگه.

(حَرْفُ أَعْنٍ): وشه‌یه‌ک منگه‌ی له‌گه‌لدا بیت غنث: (غَنِيثٌ - الرَّجُلُ - غَنِيثًا): پیاومه‌که

ناوه‌که‌ی خواردموه‌وه‌ناسه‌یدا.

(- تِ نَفْسُهُ): هه‌ناسه‌ی توند و شپ‌زه بوو خه‌ریکبوو برپشیته‌وه.

(تَغَنَّتْ - هُ الشَّيْءُ): ۱- شته‌که‌ی له‌سه‌ر و لا‌قورسبوو ۲- شته‌که‌ی (پیه‌ولکا/ پیه‌ونووسا)

غنچ: (عَنِيحٌ وَ تَغَنَّجٌ غَنَجًا): نازیکرد/ خۆی به‌ناز ه‌روشت.

(عَنِيحٌ وَ مِغْنَاجٌ (م) غَنِيحَةٌ وَ مِغْنَاجٌ): (وبعض

المُحَدَّثِينَ يَقُولُونَ غَنُوجٌ): به‌ گریشمه‌و ناز/ نازکه‌ر/ به‌نازو نووز.

غَنَظٌ: (غَنَظًا. غَنَظًا): له حَالِي گيانکه نشندا
بوو له سهرمه مرگدا بوو/ خهريکی مردن بوو.
(- الأَمْرُ فُلَانًا): کارمه کی لی چوو بهست و
ماندو وشه که تیکرد.

(غَنَظٌ وَ أَعْنَظُ - هُ): ته او دهمارگيرکرد/
توورمیکرد.

(غَانِظٌ - هُ): له گه لیدا بهر بهر مکانیکردو
بهر به چیدایه و هو ناحه زبیا له گه ل یه کدا کرد.
(أَلْعُنُظُ وَ أَلْعُنُظُ وَ أَلْعُنُظُ وَ أَلْعُنُظُ): داخ و
په ژارمیه ک و مهراقیک که له دل دهرنه چیت.
(أَلْعُنُظُ) (مفع): خهفته بار / مهراقوی /
مهراقدا گرتوو / په ژارمدا گرتوو.

غَنَفٌ: أَلْعُنُظُ (ن): روومکیکه گولی زمرد
یان سپی دهریت گولبه ند / تاجه گولینه ی
لیدروسته دهریت دهریته سهرگور.

غَنَمٌ: ۱- (غَنِمٌ - الشَّيْءُ غَنَمًا): شته که ی
به به لاش / مفت دستکوت / دستگیر بوو.
(غَنِمٌ. غَنَمًا وَ غَنَمًا وَ غَنَمًا وَ غَنِيمَةً وَ
غُنْمَانًا): مال و شتی مفتی دستکوت، تالانی
دستکوت.

(غَنَمٌ - هُ كَذَا): سهریاره ی به شه که ی
نه و میشی دایه.

(أَغْنَمٌ - هُ الشَّيْءُ): شته که ی بو کرد
به دستکوت و تیک و سهریاره.

(تَغْنَمٌ وَ أَعْتَنَمٌ وَ أَسْتَغْنَمٌ - الشَّيْءُ):
شته که ی به مفت و تالان زانی به دستکوت و

(أَلْعُنُجُ وَ أَلْعُنُجُ وَ أَلْعُنُجُ): گریشمه و ناز/
ناز کردن.

(أَلْعُنُجُ): دوو که لی بهز که خالکوت له سهر
شوینی نهرم بو خالکوتان دایه منیت تا جوان
دهر چیت.

(أَلْعُنُجَةُ (ج) أَعْنِجُ): نه و ی که ژن نازو
نووزی پیدمکات وه که قسمو له نهجه ولار و چاو
بزواندن و خودمخستن و گه لیک هو یتر.

غَنَدٌ: (تَعْنَدَرُ - تِ الْمَرَأَةِ): ژنه که به له نهجه ولارو
عیشوه و ناز رویش.

(غَنَدُورَةٌ) (عامیة): ژنی / نافرمتی به لارو
له نهجه و عیشوه و ناز.

(الْغُلَامُ غَنَدُورٌ) (عامیة): کورمه که به لارو
له نهجه یه.

(أَلْعُنْدَرُ وَ أَلْعُنْدَرُ - مِنَ الْغُلْمَانِ): میرد
مندالی قه له و نهستوو و خربن.

(أَلْعُنْدَرَةُ) (عامیة): رویشتنی به لارو له نهجه و
ناز.

غَنَصٌ: غَنِصٌ. غَنَصًا: دلی ته نگبوو/
بهستبوو.

الملحق

غَنَصٌ: (أَلْعُنُوصُ صِيَّةٌ / أَوِ الْأَدْرِيَّةُ): زیره و یکی
فهلسه فانه ی ناینیه شوینکه و توومکانی
دمیانوت سروشتی خوداو ناومکانی به
ته اووی و پرؤزمیه وه دزمانین و دمناسین و
به گه و ره ی دهرگین.

(- بِالشَّيْءِ مِنْ غَيْرِهِ): به شته که دا کهوت و بهسیوو.

(غَنَى - هُ اللَّهُ تَغْنِيَةً): خودا دارایگرد/ دهوله مهنديکرد.

(أَغْنَى - الرَّجُلَ إِغْنَاءً): پیاومکهی دهوله مهندي کرد/ دارایگرد.

(- عَنْهُ): بهوه دا کهوت و بهسیوو هیچیتری نهویست.

(أَغْنَى عَنْهُ إِغْنَاءَ فُلَانٍ وَمَغْنَاهُ وَمَغْنَاهُ): له جیی نهو کارایگرد/ له جیی نهو بوو/ لهبری نهو بوو.

(مَا يُغْنِي عَنْكَ هَذَا): نهوه به که لکت نایمت/ سوودی ل نابی نیت.

(مَا أَغْنَى شَيْئًا): که لکی نه بی نی.

(تَغْنَى. تَغْنِيًا): دارابوو.

تَغْنَى: دارابوو/ دهوله مهندي بوو.

(تَغْنَى - الْقَوْمَ): خویش گهل نیازیان بهیهک نهما / بیویستیان بهیهک نهما.

(إِغْتَنَى): دهوله مهندي بوو/ دارابوو.

(اسْتَغْنَى = إِغْتَنَى): دهوله مهندي بوو.

(إِسْتَغْنَى - اللَّهُ): له خودای خواست دارای بکات.

(- عَنْهُ بِهِ): به هوئی شتیکه وه شتیکیزی نهویست/ وازی لیهینا.

(أَلْغَى) (مَصَّ): دهوله مهندي، دهوله مهندي بوون، دارایی بوون بهشت دا کهوتن و

دانا ۲-ههله له دستنه دا شته که ی برد.

(الْغَنَمُ (ج) غَنُومَ وَ الْغَنِيمَ وَ الْغَنِيمَةَ

(ج) غَنَائِمُ): ۱-تالانی / دستکهوتی جهنگ که به زور دسی نریت ۲-دستکهوت و مالی مفت به گشتی/ تالانی.

(غَنِيمَةً بَارِدَةً): دستکهوتیکی مفت و ناسان و جاک و بی ماندویتی.

(الْغَنَمُ بِالْغَرَمِ): تالانی بهرامبر سزایه.

(الْغَنَامُ): کهسیکه تالان و دستکهوتی مفتی زور دستکهوت.

(الْمَغَنَمُ (ج) مَغَانِمُ): تالانی و دستکهوت.

(مَغْنَمٌ بَارِدٌ): دستکهوتیکی جاکی مفتی بیئهرک.

(غَنَامًا أَنْ تَفْعَلَ كُنَا): نهو پهری کوشش بکه بو کردنی نهوه.

(تَغْنَمٌ - فُلَانٌ): مهری پهیدا کرد/ بووبه مهردار.

(الْغَنَمُ (ج) أَعْنَامٌ وَ غَنُومٌ وَ أَعَانِمٌ = الشَّاءُ

(ج): مهر/ پمز (تاکی لهو وشهیه واتاشاء به دهر برین نییه). به مهریک دهورت (شاة).

(غَنَمٌ مُغْنَمَةٌ وَ مَغْنَمَةٌ): مهری زور رانه مهر.

(الْغَنَامُ): ۱-خاومن مهریکی زور ۲-شوانه مهر. غَنُو: (الْغَنُوءَةُ = أَلْغَى): دارایی/ دهوله مهندي.

غني ۱- (عَنَى. عِنَى وَ غَنَاءٌ وَ غَنِيَانًا): دارا بوو/ دهوله مهندي بوو/ بووبه خاومن سامان.

بئنيازبوونی شتير.

(مَالُهُ عَنْهُ غِنَى): ناچارى نهو شتهيهو بهيى نهو كارى ناسان نابيت/ بهيى نهوه هه لئاكات.

(لَاغْنَى عَنْهُ): بهيى نهو (كرينايمت/ هه لئاكات) دمبیت نهوه ههر هه ببيت/ چارى ناچاره.

(الْغَنَاءُ): بوونو بهسبون و پيداكهوتن. (الْغِنِيَّةُ وَالْغِنْيَةُ وَالْغِنْيَانُ): بوونو بهسبون/ بهودا كهوتن.

(مَالُهُ عَنْهُ غِنِيَّةٌ وَغُنْيَانٌ): ناچارى نهوميه و بينهوه هه لئاكات و/ دهستى بين ليه لئاكريت.

(لَاغْنِيَّةٌ وَغُنْيَانٌ عَنْهُ): بهيى نهو نابيت/ چارى ناچاره و دمبیت ههر نهوه ببيت/ پيوسته.

(الْغِنْيَى (ج) أَغْنِيَاءُ): ۱-دموله مهند/ دارا/ بووه ساماندار ۲-بوومى بهسبوو/ چاوتيرى بينياز. (هُوَ غِنِيٌّ عَنْهُ): نهو لهوه زورتري ناويت يان پيوستى بهوه نيبه.

(الْغَانَى) (فَا): دموله مهند/ دارا.

(رَجُلٌ غَانٍ عَنِ كَذَا): پياويكه لهوه زور ترى ناويت يان نهوى ناويت.

(الْغَانِيَّةُ (ج) غَانِيَاتٌ وَغَوَانٌ): ۱-مى وشهى (الغانى) ۲-نافرمتيكه جوان و شوخ پيوستى به نارايشت نيبه.

(مَالُهُ عَنْهُ مَغْنَى): بهيى نهو هه لئاكات و چارى نيبه/ چارى ناچاره.

۲- (غِنِيٌّ - الرَّجُلُ غِنِيٌّ): پياومكه ژنى هينا.

(تِ الْمَرْأَةِ): ژنهكه بوو بههاوسهرى پياويك و شوويكرد.

(تَغْنَى - تِ الْمَرْأَةِ تَغْنِيًّا): ژنهكه شوويكرد. (الغانيّة) (ج) غانيات و غوان: نافرمتى شووكردوو.

۳- (غِنِيٌّ - بِالْكَانِ غِنِيٌّ وَمَغْنَى): لهشوينهكهدا نيسته جييوو.

(غان): نيسته جييوو/ نيسته جى. (غَنُوا بِدِيَارِهِمْ ثُمَّ فَنُوا): لهولاتهكه ياندا ژيان و باشان هه موو فهوتان و قريانهات.

(غِنِيٌّ - فَلَانٌ): فيسار ژيا.

(الْمَغْنَى (ج) مَغَانٌ): هه وارگه/ مال.

۴- (غِنَى تَغْنِيَّةٌ): گورانى (چرى/ وت).

(- الشَّعْرُ وَالشَّعْرُ): هه ليهستهكهى بهگورانيبهوه وت. (- بِالْمَرْأَةِ): گورانيى (حهز/ دلداريى) بهسهر ژنهكهدا هه لئا.

(- الشَّاعِرُ لِضَلَانٍ): هوزانفانهكه شيعرى هه لئا يان داشتنى بهسهر فيساردا هه لئا.

(تَغْنَى - بِالْمَرْأَةِ وَالشَّعْرُ وَبِضَلَانٍ): گورانى بهسهر نافرمتهكهدا هه لئا يان هه ليهستى/ شيعرى بهگورانيبهوه وت يان فيسارى هه لئا يان دايشت/ بهسهر و پوته لئاكيدا هات.

(الْغِنَاءُ مِنَ الصَّوْتِ): گۆرانىي بهدمنگهوه.

(الْأَغْنِيَّةُ وَالْأَغْنِيَّةُ وَالْإِغْنِيَّةُ (ج) أَغْنِي

وَأَغَانٍ): گۆرانى.

(الْمُغْنِي): گۆرانىيېژ.

(الْمُغْنَاءُ = الْأُوْبْرَاءُ): شانۆگهريهكه شيعرهو

بهگۆرانى دموتريْت و دمكريْت.

۵-(أَغْنَى - عَنْهُ. كَذَا. إِغْنَاءٌ): نهوهى لىلاداو

لىدووورخستهوه.

الملحق:

غني: (الْفَنَائِيَّةُ): (الْمُغْنَاءُ): ۱-بهگۆرانىييهوه

بوتريْت ۲-ريرهوئىكى ويژمىي هونهرييه لهسهر

دمربرىنى رهوشى دموستيت و ويژدان دموستيت.

(غِنَائِيَّةُ الشَّعْرِ الْعَرَبِيِّ): هۆزانى عهرمىي

وايه سۆزو گىنگلدان دمردمبريْت.

غهب: ۱-(عَهَبَ وَأَعْهَبَ عَنْهُ. عَهَبًا): لىي

بىئاگابوو و فراموشىکرد/ بىرى چوو.

(الْعَهَبُ) (مَص): بىئاگايهكى بيهوشى.

(أَصَابَ الصَّيْدَ عَهَبًا): لهنيچيرمهكىداو

بىئاگابوو كه لىيداوهو لهومبىنيازبوو.

(فَعَلَهُ عَهَبًا): نهيدهويست نهوه بكاتو

كردىشى/ بىئاگايانه كردى.

(الْغَيْهَبُ (ج) غِيَاهِبُ): پياوى بيهوشى گىلى

بوودهلهو بىئاگا.

۲-(أَغْتَهَبُ): بهتارىكى رويشت.

(الْغَيْهَبُ (ج) غِيَاهِبُ): ۱-تارىكى ۲-نهسپى

زۆر رهشو شهوى زۆر تاريك/ شهوه زمنگ.

(الْغَيْبَةُ) مَيِّ وشهى (الْغَيْبَةُ).

(الْغَيْهَبَانُ): تارىكى/ نووتهكىي.

۳-(الْغَيْهَبَانُ) : ۱-سك.

(الْغَيْبَةُ): هاتوهاوارو فهرتنهوه گرمه گرمى

كۆزى جهنگ.

غوث: (غَاثٌ وَغَاثٌ - هُ. غَوَاثٌ وَغَاثَةٌ وَمَغْوُثَةٌ):

كۆمهكىکرد/ پشتگىرىکردو سهريخست/

فريايكهوت.

(أَغَاثْنَا اللَّهُ بِالْمَطَرِ): خودا فريامانكهوت/

بارانى بۆ باراندين و لهتنگانه رزگارىكردين.

(غَوَاثٌ - الرَّجُلُ): وتى بههاناومهوه وهرن/

فريامكهون.

(إِسْتَفَاثٌ - الرَّجُلُ وَبِهِ): هاوارى بۆ برد/ هاناي

بۆ برد وداوى كۆمهكىلىکرد/ پهناى بۆ برد.

(الْغَوَاثُ): بهفرياوه چوون و يارمهتيدان،

كۆمهك، پشتگىرى ۲-نهو خواردن و

بهفرياچووننهى هاواركهريك و ناچارىك و

هانابهريك بۆيدمبريت و بههاناويهوه دمچن.

(الْغَوَاثُ وَالْغَوَاثُ): بارىوو/ كۆمهك/

يارمهتى.

(الْغِيَاثُ وَالْغَوِيْتُ): نهو خواردن و يارمهتيانهى

كه فرياي هانابهريهكه دمكهويت و بىيدمبريت.

(الْمَغَاوُثُ): ناو (دملئين نهمه تاكى نيبه).

الملحق:

غوث: (الْإِسْتِفَاثَةُ): هانا بۆ بردن/ داوى فريايكهوتن

ويارمهتى و پشتگىرىکردن و سهريخستن.

(إِشَارَةٌ سِتْغَاثَةٌ): ناماژمی (هانابردن) داوای فریاکهوتن).

أَلِيسْتِغَاثَةٌ - فِي النَّحْوِ الْمُسْتَفَاثُ: له ریژماندا نهو کهسهیه هاوار دمکات فریای کهسیتک شتیک بکهون که داوای فریاکهوتنی دمکات.

(الْمُسْتَفَاثُ لَهُ): نهو کهسهیه که هاوار کهمرکه هاواری بؤ دمکات که فریایبکهون.

(بِالزَّيْدِ لِلْمَظْلُومِ): نای زمید هاواری فریای نهو داماوو زورلیکراوه دمکات.

غَوْجٌ: (غَاَجٌ - الْفُضْنُ غَوْجًا): چلهکه/ لقهکه/ پهلهکه نوشتایهوهو خواربووهوه.

(تَفْوَجٌ - الْفُضْنُ): پیاومه که نوشتایهوه/ چهمایهوه و خواربووهوه.

(الرَّجُلُ فِي مَشِيَّتِهِ): لهرویشتندا خوی لارکردهوه و بهلهنجه رویشت.

غور۱- (غَارٌ غَوْرًا): چوووه نشیوییهکهوه.

(- الْمَاءُ): ناومه که بهقولدا چوو/ نوقومی ناوزمویهکه بوو.

(غَائِرٌ): نوقمبوو/ بهقولداچوو/ رۆچوو.

(- بِعَيْنِهِ غَوْرًا وَغَوْرًا): چاوی بهقولدا چوو.

(- فِي الْأَمْرِ غَوْرًا وَغَوْرًا وَغَوْرًا): چوووه قوولایی کارمکهوه و ورد سهرنجیدایه.

(- فِي الشَّيْءِ): چوووه شتهکهوه.

(- بِالشَّمْسِ غَوْرًا وَغَوْرًا): خۆرمکه ناوا بوو.

(غَوْرٌ): چوووه نشیوییهکهوه.

(- الْمَاءُ): ناومه که چوووه ناو زمویهکهوهو نوقومبوو/ بهقولداچوو.

(- بِالشَّمْسِ أَوْ النُّجُومِ): خۆر یان نهستیرمکان ناوابوون.

(غَوْرٌ - أَلْنَهَارُ): رۆژمکه بهسههرچوو، خۆر نهما.

(أَغَارٌ. إِغَارَةٌ): ۱-هاته نشیوییهکهوه ۲-چوووه زمویهکهوه بهقولدا چوو.

(تَغَوْرٌ): هاته نشیوییهکهوه.

(- ظَاهِرُ الْعَيْنِ): چاومه که بهقولدا چوو.

(إِسْتَعَارَ - الرَّجُلُ): ویستی بجپته زمویه چهلهکهوه/ نشیوییهکهوه.

(أَرْضُ غَوْرٍ): زمویی نشیو/ چال/ نزم.

(الْغَارُ (ج) أَغْوَارٌ وَغَيْرَانٌ): نهشکهوت.

(الغاران) (۱۴): ۱-ههردوو چالی چاو ۲-ههردوو کاکیله.

(الغائِرَةُ) مَبْنِيٌّ وَشَيْءٌ (الغائِرِ) (أَلْغَوْرُ): ۱-زمویی نزم و چال/ نشیو ۲-ناوی بهقولدا چوو ۳-نهشکهوت ۴-تهختی بنی ههموو شتیک.

(فَلَا بَعِيدُ الْغَوْرِ): فیسار قوول دمروانیتهشت/ دهچپته بنجو بناوانی شتهوه.

(عَرَفْتُ غَوْرَ الْمَسْأَلَةِ): راستیی پرسه بابتهکهمزانی.

(مَاءٌ غَوْرٌ): ناوی بهقوولایی زمویدا چوو/

ناوی رۆجوو.

(غائِر): رۆجوو.

(أَلْفُورَى): بنى / بىخى هه موو شتىك.

(أَلْفَارِ وَأَلْفَارِ وَأَلْفَارَةَ وَأَلْفَارَةَ (ج) مَغَاوِرِ وَمَغَارَاتِ): ئەشكەوت.

۲- (غَارَ - الشَّيْءِ. أَوْ الْقَوْمِ. غَوْرًا): بەدوای شتەكەدا یان خۆیشگەلدا رۆیشت و ویستنى.

(غُرَّتْ فِي غَيْرِ مَغَارٍ): شتیكت داوا كردبوو / دمتویست لەشوینی خۆیدا نەبوو.

(غَوْرَ - الْقَوْمِ): بەزاندى / بە سەریاندا زال بوو.

(غَاوْرَ - الْعَدُوِّ مَغَاوْرَةً): دایبەسەر دوژمندا.

(- الْقَوْمِ): خۆیشگەل دایان بەسەر یەكتریدا.

(أَغَارَ. إِغَارَةً): لەرۆیشتندا خیرایکرد.

(- الْفَرَسِ إِغَارَةً وَ غَارَةً وَمَغَارًا): چارەویكە غاریکرد / دایە تاو.

(- عَلَيْهِم): دایبەسەریانداو هیرشی بردنە سەرو لیبكوشتن.

(- بِهِمْ وَ إِلَيْهِم): هانایبۆبەردن تا پشتگیری بکەن و سەربىخەن.

(تَغَاوْرَ - الْقَوْمِ): خۆیشگەل دایان بەسەریەكداو بەلاماری یەکیاندا.

(إِسْتَغَارَ - عَلَيْهِم): دایبەسەریاندا.

(أَلْفَارِ): ۱-گەرد / تۆز ۲-سوپایەکی مەزن و بيشومار.

(أَلْفَارَةَ) (مَص) (ج): غارات: ۱-تالانى،

تالانکردن ۲-بەسەردادان و بەلاماردان، هیرشبردنەسەر ۲-ئەسبى تاوگرتوو كە هەلبكوتیتە سەر دوژمن.

(شَنَّ الْغَارَةَ عَلَيْهِم): ئەسب سوارەى بەهەرچوارلایاندا بیاوگەردمەوه و هەلبكوتایە سەریان / بەلاماریدان.

(أَلْفَارَةَ الْجَوِيَّةِ) (أع): بەفەرۆكە هیرشبردنە سەرو بۆردومانکردن / هیرشی ناسمانى.

(أَلْفَارِ وَأَلْفَارَةَ (ج) مَغَارَاتِ وَ مَغَاوِرِ): هەلكوتانە سەرو بەلاماردان.

(أَلْفَارِ): بەلامارگە / هیرشگە.

(أَلْفَارِ وَ الْغَارَةَ (ج) مَغَاوِرِ وَمَغَارَاتِ): بەسەردادان / هەلكوتانە سەر / بەلاماردان.

(أَلْفَاوَارِ وَ الْمَغَاوِرِ - مِنَ الرِّجَالِ): كەسێكە زۆر بەسەر دوژمندا بدات و هیرشەبەرىتە سەرى / بیاوی (بەجەرگ / چاونهترس بویر) بەرامبەر بە دوژمن.

(فَرَسٌ مَغَاوِرٍ): ئەسبێكى خیراو بەهەلبە / تیر.

۲- (غَارَ - الرَّجُلُ غَوْرًا): بیاومگە لە نیوەى رۆژدا / لەنیوهرۆدا نوست.

(- أَلْنَهَارُ): گەرمای رۆژ تاویسەند.

(غَوْرَ - الرَّجُلُ): رۆیشت و لایدا یان لەقرچەى نیوهرۆدا نوست.

(أَلْفُورَةَ): ۱- نیوهرۆ خەو ۲ خۆر.

۴- (غَارَ - لَهُمُ اللَّهُ وَغَارَهُمْ. غِيَارًا): خودا

دمرووی روژی و همری لیکردنه‌وه.

(إِغْتَارَ. إِغْتِيَارًا): ۱- سوودیکرد/ دستگیریبوو/

که‌لکی بینی ۲- خواردن و نازووخه‌ی بوخوی و خیزانه‌که‌ی کوگردوه.

(إِسْتَفْوَرَ - هُ إِسْتَفْوَارًا): داوای خواردن و

نازووخه‌ی لیکرد.

(الغور): خوینبایی.

۵- (أَغَارَ - الْحَبْلَ. إِغَارَةً): توند (گوریسه‌که‌ی،

په‌ته‌که‌ی) بادا.

(إِسْتَعَارَ - الرَّجُلُ): پیاومه‌که زور فه‌له‌وو

تیگسمراو بوو.

(- الْجِرْحُ): برینه‌که هه‌لاوسا.

(الغارة) نه‌سپی جومگه قایم وتوگمه.

(حَبْلٌ شَدِيدٌ الْغَارَةَ) گوریسیکی توند بادراوو

ریسراو.

۶- (الغار): ۱- گه‌لامیو ۲- جالی ناو‌دهم نیوان

هه‌ردوو لای کاکیله‌ی خواره‌وه ۲- قاج:

دره‌ختیکی کیویل‌ه‌ی بو‌نخوش و هه‌میشه

سه‌وزه داره‌که‌ی سه‌خته له‌ناوچه‌ی فینکه‌کاندا

دمرویت به‌ره‌که‌ی له‌زمیتون ده‌جیت روئیکی

لی دره‌ده‌هینریت بو‌نازار باشه. جاران بو

سه‌ره‌که‌تووان گولبه‌نده‌که‌یان له‌گه‌لای ئەم

دره‌خته دروسته‌کرد.

ملحق:

غور: (المغاوير): جه‌نگاو‌مرانیکن مه‌شقی

جه‌نگی له‌ناکاوایان پیکراوه و فیری نه‌وه کراون

دزه بکه‌نه پشت دوژمن و کاری پرمه‌ترسی

بکه‌ن پینانده‌لین (کو‌ماندۆ).

غوز: (غاز - هُ. غَوْزًا): نیازی نه‌ویکرد/

رووی کرده نه‌و.

(الغاز (ج) غازات) (ك): گاز په‌کیکه

له‌دوخه‌کانی ماده‌ی ده‌توانریت به‌هوی

په‌ستانه‌وه شل بکریت ئەم وشه‌یه زانای

به‌لجیکی (فون هیل‌موت) دایناوه.

غوص: ۱- (غاص - في الماء. غَوْصًا وَغِيَاصًا

وَغِيَاصَةً وَمَغَاصًا): چوو‌ه ناوه‌که‌وه و خوی

نوقومی ناوه‌که‌ی کرد/ چوو‌ه ژیر ناوه‌که‌وه.

(غائص (ج) غَوَاصٌ وَ غَاصَّةٌ): مه‌له‌وان/

ئاوباز / ژیر ناو چوو.

(- عَلَى الْمَعَانِي): چوو‌ه قوولایی واتای

وشه‌کانه‌وه.

(غَوَّصَ - هُ فِي الْمَاءِ): نوقمی ناوه‌که‌ی کرد/

کردی به ژیر ناوه‌که‌وه.

(الغواص): مه‌له‌وان / ئاوباز / ژیر دریاوان

۲- که‌سیکه‌ی پشه‌ی دره‌هینانی مرواری و

ئیسفه‌نج و شتیر ه له‌بند‌مریادا دره‌ده‌هینیت

۲- بال‌ندمه‌یکی ئاوییه ده‌جیته‌ی ناومه‌وه و ماسی و

خواردنیت دره‌ده‌هینیت

(الغواصة): ۱- مینی وشه‌ی (الغواص) ۲- ژیر

دریا / پاپۆریکی جه‌نگی بچوکه له‌ژیر

دریاوه توپ ده‌گریته پاپۆری دوژمن.

(الغياصة): پیشه‌ی ژیر دریاوان که

مرورای و نیسفهنج و شتیت له بنی دم ریادا
دمرده هینیت.

(الْغَاصُ): شوینی خو هاویشتنه بنی دم ریاو
ناووه بو مرورایی و شتیت.

۲- (غَاصٌ - عَلَى الشَّيْءِ يَغُوصُ. غَوْصًا
وِغِيَاصًا وَغِيَاصَةٌ وَمَغَاصًا): په لاماری
شته کهیدا / هیرشی برده سر.

۲- (الْغَاصُ ج) مَغَاوِصٌ: بهشی سهرهومی لاق.
غوط: ۱- (غَاطٌ - الْحَفْرَةُ: غَوْطًا): چاله کهی
هه لکهند.

(- فِيهِ): جووه ناوی/ خوئی به ناویدا کرد.
(هَذَا رَمْلٌ تُغَوِّطُ فِيهِ الْأَقْدَامُ): نه مه لمیکه
هاجی تیدا (نوهومده بیت/ دهجه هیت).

(- فِي الْمَاءِ): خوئی نوهومی ناوکه کرد.
(غَوْطٌ - الْبِنْرُ): چالو مکهی هه لکهند و قولتری
کرد.

(تَغَوِّطُ): جووه سهر پیشاو/ ریا.
(تَغَوِّطٌ وَبَالٌ): گوومیزیکرد.

(تَغَاوِطًا - فِي الْمَاءِ): خوئی به ناوکه دا کرد.
(الْغَاطُ ج) غَوِّطٌ وَاغْوَاطٌ وَغِيَاطٌ وَ
غِيَطَانٌ): زمویی چال و نشیو.

(الْغَايِطُ) (فَا): ۱- زموی چال و نشیو
۲- ناودمست/ نابخانه شوینیکی چال بو تیدا
ریان که خه لک نه بیینیت ۲- پیسای/ گوو.

(الْفُوطُ وَ الْفُوطَةُ ج) غَوِّطٌ وَ اغْوَاطٌ وَ
غِيَاطٌ وَ غِيَطَانٌ): زموی (نزمان/ نشیو).

(الْفُوطَةُ): جهنگه/ چغورد.

(بِنْرٌ غَوِيَطَةٌ): چالوویکی قوون.

۲- (غَوِّطٌ - الطَّعَامُ): خواردنه کهی به پاروو
کرد و پاروو مکه پشی گه ورمکرد.

۲- (اغْطَاطٌ - الْعَوْدُ): (چیلکه که/ چیومه که)
نوشتایه وه/ چه مایه وه.

۴- (الْفَاطُ) کومه له خه لک.

غوغ: (الفَاغُ) (ن) = الْحَبَقُ: ۱- بونگه

۲- (الفَاغَةُ) (ج): کومه له خه لکیکی زوری
هه مه چیزه ی تیکه ل.

(الفَاغَةُ): چله بونگه به ک.

(الْفُوعَاءُ): ۱- کولله میکی بیشومار که خه ریکی
فرین بیت یان پاش نهومی که بال پهیدا

دمکات ۲- خه لکیکی زوری تیکه ل به په کدا چوو

۲- سه سه رمی و به ره لآو خویری که هه میشه
نامادهی خرابه و شهربن.

(الْفُوعَاءُ عَامِيَةً): هات وهاوارو دمنگه دمنگ/
فیژه فیژو ژاوه ژاو/ غه لیه غه لب.

الملحق:

غوغ: (الْفُوعَايِيَّةُ): جه ماومری ورووژاو.

ورووژانندن و بزواندنی جه ماومره بو نهومی

که لک له سوزو خوشه ویستیان بو نامانجیکی
رامیاری وهر بگریت.

(الْمُرَشَّحُونَ لِلْإِنْتِخَابَاتِ يُلْجَأُونَ غَالِبًا إِلَى

الْفُوعَايِيَّةِ): نهوانه ی خوئیان بو هه لبراردن

ده پالیون زور جار په نادمبهنه بهر جه ماومری

۱-وهى/ چورتوم/ کارسات/ ناپۆره ۲-هه له مووت/
 فهوتگه ۳-خراپه/ به دىي ۴-گهنى/ گهنوون/
 گهنه لىي.
 (أَلْفَعُولُ) (مص): ۱-سه ريه شه ۲-سه رخوشى/
 مه ستي ۳-دوو رو دريژى بيايان (چونكه
 خه لك دمه فوتينيت/ له ناو دهبات) ۲-سه غله تي
 ونا ره حه تي/ نه رگى گران.
 (أَلْفَعُولُ (ج) أَغْوَالٌ وَغِيْلَانٌ): ۱-چورتوم/
 ناپۆره/ وهى ۲-له ناو چوون/ فهوتان ۳-ديو
 (- ج أَغْوَالٌ): ۱-هه رچى هوش له مروف بپرئ
 ۳-مه رگ/ مردن.
 (أَلْغَضْبُ غُولُ الْحُكْمِ): دهمارگيرى و تووره
 بوون ناپۆره دسه لاتة. ۳-ح) مار.
 (أَلْغَيْلَةُ): ناكاو كوشتن.
 (أَلْغَوْلُ): ۱-نه وهى شتى بن دمه فوتينريت/
 شتفه وتين ۲-نووكى دريژى تير ۳-قامچيه ك
 له ناو كه يدا شمشيرى بارىكى تيدا بيت
 (بويه وانا ونا رواه چونكه خاومنه كه
 دوژمنه كه خوى پيده كوژئت بينه وهى
 دوژمنه كه به خوى بزانيت).
 (أَلْغَالَةُ): فهوتگه.
 ۲- (غَاوُلٌ مُغَاوَلَةٌ): له روڤشتندا په له يكرد.
 (تَغَاوَلًا): پيشبركئى خيرا روڤشتنيانكرد.
 ۲- (تَغَوْلٌ - تِ الْمِرَاةِ): ژنه كه حولحوليبوو،
 هه رده مهى له سه ر بارىكبوو.
 (- الأُمْرُ): كارمه ناديارو نالۆزبوو.

و روژاويان.
 (أَلْفَوْعَانِيَّةٌ): رهوشى رامياريه كه
 دمه لات دمكه ويته دست جه ماومر. وروژانى
 جه ماومرو نازاومانه وه خراپترين دوژمنى
 ديموكراتيه.

غوف: (أَلْفَوْافَهُ) (ن): گوافا: دره ختيكى
 ناوچه گهرمه كانه له كوومه لى مؤرده
 له نه مريكاي كه مه ريه گوى زهويه وه
 هاتوو له ولاته گهرمه كاندا گرنكي هه يه ۲-
 بهرى گوافا به ره كه شيرى خوش تيدا يه
 به ره كه له هه رمى يان له سيو دهجيت و
 دمه شكريت به مرهبا.
 غول: (غَالٌ - هُ. غَوْلًا): ناكاو گيركردو
 فهوتاندى.
 (- تَهُ الْخَمْرُ): مه يه كه سه رخوش و
 بيهوشيكردو (نه قلى/ ناومزى) له دستدا يان
 ته ننادروستيكرد.
 (تَغَوْلٌ - تِ الْأَرْضِ بِفُلَانٍ): زهويه كه ونيكردو
 فهوتاندى.
 (- تِ الْغِيْلَانِ الْقَوْمِ): جه نكه له كه رى له
 خوڤشگه له هه لكرد.
 (إِغْتَالٌ - هُ. إِغْتِيَالًا): ۱-ناكاو گيركرد/
 ناكاو كوژيكردو فهوتاندى ۲-له ناكاو دا يان
 به دزيه وه بن نه وهى ناگاي له خوڤبيت
 كوشتى.
 (أَلْغَائِلَةُ (ج) غَوَائِلٌ): ۱-مى وشه (الغانل)

گومراو شوپن هه‌واو هه‌وسکه‌وتوو
(بِتُّ غَوِيَّ وَمَغْوِيَّ وَمَغْوِيَّ وَمَغْوِيَّ): شه‌و
به‌ته‌نیا مامه‌وه.

(أَلْغَوِيَّ): گومراو شوپن هه‌واو هه‌وسکه‌وتوو
(بِتُّ غَوِيَّ): به‌ته‌نیا مامه‌وه.

(أَلْغِيَّةُ وَ الْغِيَّةُ): گومرایی/ سه‌رلیشیوان/ شوپن
هه‌واو هه‌وسکه‌وتن/ له‌ریی راست لادان.

(إِنَّهُ وَلَدٌ غِيَّةٍ): کوریک‌ی زۆله.

(أَلْفَوَاةُ (ج) مَغَاوٍ وَأَلْفَوَاةُ (ج) مَغْوِيَّاتٍ):
چالی تیکه‌وتن. شوپنی گومرابوون و گومبوون،
تووش و گرفتاری.

(حَفَرَ لِأَخِيهِ مَغْوَاةً): چالیکی بۆ براهی
هه‌لکه‌ند تووشی گرفتاریه کیکرد.

۲- (غَوِيَّ غِيًّا): فه‌وتا/ مرد.

(- أَلْفَصِيلُ غَوِيَّ): به‌چکه‌ ناژده‌له‌که‌ ناوسکی
تیکچوو به‌زۆر مژینی شیر‌ی دایکی و له‌رو
لاوازبوو خه‌ریکبوو مردار بیته‌وه.

(غَوِيَّ): به‌چکه‌ی ناژده‌لی ناوسک تیکچوو
لاوازبووی په‌ککه‌وتوو.

(غَوِيَّ غَوِيَّ غَوِيَّ): فه‌وتا/ مرد.

(غَوِيَّ - الْفَصِيلُ غَوِيَّ): به‌چکه‌ ناژده‌له‌که‌
ناوسکی تیکچوو به‌ خواردنی زۆری شیر‌ی
دایکی له‌رو په‌ککه‌وته‌بوو. په‌ککه‌وته‌ی شیر‌ی
دایکی و له‌رو لاواز بوو.

(تَغَاوِيَّ - الْقَوْمُ عَلَيْهِ): خویشگه‌ل گه‌له‌کۆمه‌کی
کوشتنی نه‌ویانکرد.

(أَلْغُولُ (ج) أَعْوَالُ): دیو، خپو، جنۆکه.

۴- (أَلْفَالُ (ج) غَالَاتُ) (فارسیه): کۆلوم/
فضل/ کیلوون.

(أَلْغُولُ): ۱- گلی زۆر ۲- زه‌ویی نشیو / نزمان.
(أَلْغُولُ - مِنْ الْعَيْشِ): ژبانی خووش و تیرو
ته‌سه‌لیی و نه‌رم.

غوی: ۱- (غَوِيَّ وَغَوِيَّ غِيًّا يَغْوِيَّ غَوَايَةَ):
۱- گومرابوو ۲- ناانومید بوو یان سه‌رنه‌که‌وت.

(- الرَّجُلُ): پیاومه‌کی گومرا کرد ۲- ناانومیدی
کرد.

(غَوِيَّ وَأَغْوِيَّ - الرَّجُلُ): پیاومه‌کی گومرا
کرد/ له‌خشته‌یبرد.

(تَغَاوِيَّ): خوی به‌گومراو بیناگا (پیشاندا/
نواند).

(إِنْغَوِيَّ - الرَّجُلُ): به‌لادا هات و که‌وت.

(إِسْتَفْوِيَّ - الرَّجُلُ): ۱- پیاومه‌کی گومرا کرد
۲- ویستی گومراییکات.

(إِسْتَفْوَاهُ بِالْأَمَانِي الْكَاذِبَةِ): به‌ناواتی درۆ
فریویدا/ لاسیدا/ گومرایکرد.

(أَلْغَاوِيَّ (ج) غَاوُونُ وَغَوَاةُ) (هَا): فریودهر/
گومراکار/ هه‌لخه‌له‌تین دهمپر/ له‌خشته‌به‌ر.

(الغَاوِيَّ) (عند العامة): که‌سێکه‌ هه‌زله‌ خو
رازا نندنه‌وه بکات.

(أَلْغَاوِيَّ وَ الْغَوِيَّ وَالْغِيَّانُ): گومرابووی شوپن
هه‌واو هه‌وسکه‌وتوو.

(الغَاوِيَّةُ): مینی وشه‌ی (الغَاوِيَّ): ناهرمتی

(أَلْأَغْوِيَّه (ج) أَغَاوِيٍّ): ۱-چورتوم/ وهى/
کارمسات ۲-فهوتگه هه له ممووت.

(وَقَعَ النَّاسُ فِي أُوْيِيَّة): خه لکه که تووشی
فهوتان و کارمسات بوون/ کهوتنه چورتومه وه
۲-چالی راوکردنی درنده.

۳- (رَأْسُ غَاوٍ): سمریکی بچووک یان سمریکی
که زۆر نه ملاولا بکات و ناوور بداته وه/
بسوورپته وه.

(أَلْغَاوِيَّة): کوندهی ناو تیدا بوو.

غَيْبٌ: (غَابٌ - عَنْهُ. غَيْبًا وَغَيْبَةً وَغَيْابًا
وَغَيْبًا وَغَيْبًا): لیبی دوورکهوته وه، لیبی
جیابووه وه و ناتهبایبوو.

(- غَيْابًا وَغَيْبَةً): نه هات/ ناماده نه بوو.
(- بَ الشَّمْسِ): خۆره که ونبوو له بهرچاو
نه ما/ شاردرایه وه.

(- الشَّيْءُ عَنِ فُلَانٍ): شته که له فیسار
شاردرایه وه/ له بهرچاو نه ما و ونبوو.

(- عَنِ بِلَادِهِ): بۆ گوزار چوو و له ولاته که هی
دوورکهوته وه.

(- الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ غَيْابًا وَغَيْابًا وَغَيْبَةً
وَغَيْابَةً وَغَيْبَةً): شته که چوو هه شته که یترموه وه
تیایدا شاردرایه وه.

(غَابَ وَاعْتَابَ - هُ غَيْبَةً وَاعْتِيَابًا): له پاشمله
به خرابه لیبی دوو/ غه یبه تیکرد.

(غَيْبٌ - هُ): دوور یخسته وه/ ونیکرد/ له بهرچاو
لایبرد.

(غَيْبَةً غِيَابَهُ): له گورمه که یدا نیرژرا.

(غَايِبٌ - هُ. مُغَايِبَةً): یادیکرد/ بیریکرد.

(أَنَا مَعَكُمْ لِأَغَايِبِكُمْ): من له که له تاندام
دمتان دوینم.

(أَغَابَ - الْقَوْمُ): خویشگه له کهوته دیوی
نه دیوییه وه.

(- تِ الْمَرْأَةِ): ژنه که میردمه که ی لاینه بوو.

(مُغِيبٌ وَ مُغِيبَةٌ وَ مُغِيبٌ): ژنی شووله لانه بوو/
میرد له بهرچاو نه بوو.

(تَغَيَّبَ - عَنْهُ): لیبی دوورکهوته وه و له لای
نه بوو/ له بهرچاو نه بوو.

(تَغَايَبَ - الْقَوْمُ): خویشگه له بهرچاو ونبوون.
(أَلْغَائِبُ (ج) غَيْبٌ وَغَيْبٌ وَغَيْابٌ

وَغَائِبُونَ(ها): دیارنه بوو/ له بهرچاو نه بوو
و نبوو، نه هاتوو/ ون، نادیار، به نهان.

(غَائِبٌ): نه وهی (لَبَّيْتُ وَنَه لَه بهرچاو تنییه).
(أَلْغَائِبَةُ (ج) غَائِبَاتٌ وَ غَابٌ): ۱-دارستان

۲-بیشه لآن زه بهنگ و قامیشه لان/ چره/
جهنگه ل. (چونکه نه وهی تنیده چیت

وندمیبت) ۲-نیزه ی دریز یان له بهرچاو له ری و
شپزه ۲-چره خه لکک.

(غَايِبَةُ الْبَحْرِ): کۆمه له ورده جان هومریکی به
بهردبووی ناو دمریا.

(أَلْغِيَابُ (مَص): گۆر/ گلکۆ.

(غِيَابُ الشَّجَرِ): رمگ و ریشه ی درهخت.

(أَلْغِيَابَةُ): ۱-گۆر/ گلکۆ ۲-زه میسی نه ویو/

نشیو.

(- مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): هه موو شتیک که له بهر چاوت نه بیټ و توی لیبشارریته وه.

(- مِنْ آلِوَادِي أَوْ الْجُبِّ): بنی/ تهختی دۆله که که یان چالوکه/ بیرمه.

(الْغَيْبِ (مص) (ج) غِيَابٍ وَ غُيُوبٍ):
۱-گومان ۲-هه موو شتیک که لیته وه نادیار بیټ/
و نیټ/ له بهر چاوت نه بیټ ۳-نهینی ۴-زهوی
نزم و چال.

(سَمِعْتُ صَوْتًا مِنْ وَرَاءِ الْغَيْبِ): دنگیک هاته بهر گویم له شوینیکی نادیاره وه که له بهر چاوم نه بوو.

(الْغَيْبَةُ): ۱-گۆز/گلکۆ ۲-زهوی نه ویو، نزم نشیو.

(الْغَيْبَةُ = الْأَغْيَابُ): له پاشمله به خرابه لیدوان / غه بیټ.

(الْغِيَابُ): زۆر ده میک بیټ ونبوو بیټ.

(غِيَابُ الشَّجَرِ): رمگو ریشهی درهخت.

(الْغُيُوبُ): کهسیکه زۆر خوی ونبکات و دبار نه بیټ/ زۆر ون.

(الْغَيْبِيَّةُ): خۆر ناوا بوون.

(لَقَيْتُهُ عِنْدَ غَيْبِيَّةِ الشَّمْسِ): (کاتی/ ده می)

خۆر ناوا بوون پییگه یستم و دیم.

(الْغَيْبِيَّةُ): له هوشخوچوون/ بوورانه وه.

الملحق

غيب: (الْغَيْبِ): نادیار/ ون.

(عَالَمُ الْغَيْبِ): جیهانی نادیار به پیی

واتای لیکدمره موکان نهومیه که مروف

نایزانیت و تنها به هوی پیغه مبهر مکهانه وه

نه بیټ. بههست دمرگی پیناکریت و ناومز

راسته و راست پیینازانیت. پیچه وانهی جیهانی

نادیار و غه یب جیهانی پیانراو وله بهر چاوه.

غیث: ۱- (غَاثٌ - اللهُ الْبَلَادَ. عَيْثًا): خودا

بارانی زۆری بو ولاته که باراندو نارد.

(- الْغَيْثُ الْأَرْضُ): زهویه که بارانی (لیباری/

باریه سهر).

(أَرْضٌ مَغِيثَةٌ وَمَغِيوَةٌ): زهویه کی باران

لیباریو.

(تَغِيثٌ - أَلْبَعِيرُ): حوشتر مکه قه له و بوو.

(الْغَيْثُ (ج) غُيُوثٌ وَأَغْيَاثُ): ۱-باران. رمنگه

بهه و ریش بلین (الغیث): ۲-گیا. که به باراناو

سهوز ده بیټ.

(رَعَيْنَا الْغَيْثُ): گیامان به نازده لکاندا/

له و مراندمانن.

(غَيْثٌ مَغِيثٌ): بارانیک گشتلا گریټ.

(سَحَابٌ غَيْثٌ): هه وریکی (باراناوی/ پر باران).

(بِئْرٌ ذَاتُ غَيْثٍ): چالوویکی به ناو و زۆر ناو.

۲- (غَاثٌ - النُّورُ. عَيْثًا): رووناکیه که

روشنایی په خشکرد/ بلا و کرده وه.

غید: ۱- (غَيْدٌ - الْقَلَامُ. عَيْدًا): گهر دنی منداله که

خواربووه ۲- نه نامی شل و نمرم و نۆلبوو.

(هُوَ أَعْيَدٌ وَهِيَ عَيْدَاءُ (ج) غَيْدٌ): لهش

نهرم وشل.

(تَغَايِدَ - فِي مَشِيَّتِهِ): به له نهجه ولار روښت.

(الغَيْدَ) (مص): نهرم ونوښی.

(الْأَعْيَدُ): گياو روومگی نهرم و شل و تهرو پرو خواره و مېوو.

(مَكَانُ أَعْيَدٍ): شوینیکی پرگزوگیا/ سهوزایی.

(الْفَادَةُ (ج غادات): ۱- ناهرمتی نهرم و نول و

له شجوان ۲- گياي نهرم و ناسک، تهرو پر

۳- درهختی تهرو شکوفه دارو ناسک.

(غَيْدَانُ الشُّبَابِ): ههرمتی جوانی و ناسکی

گهنج/ ههرزه کاری.

۲- غَيْدِ غَيْدٍ: گورج گورج/ خیرا خیرا نازا

نازا/ توند توند به (فرمانی داخوازییه و اتا به له بکه).

۳- (غَيْدَقَ - المَطْرُ): باران زور بوو/ زور

باری.

(الغَيْدَاقُ): ۱- جه به ره هم و فهرو/ پرپیت و

بهرمهکت ۲- جوامیری به خشنده و میهره بان.

(الغِدَاقُ وَالغَيْدَقُ وَالغَيْلِقَانُ): نهرم و شل و

ناسک.

غیر: (غَارَ - الرَّجُلُ عَلَى امْرَأَتِهِ مِنْ فُلَانٍ

وهي عليه من فلانة غَيْرَةً وَغَيْرًا و غَارًا):

بو ژنه که دی له میسار پیسکردو ژنه که ش

بو پیاومکه دی له فیسار ژن پیسکرد.

(غَيْرَانٌ وَغَيْرٌ وَمَغْيَارٌ): پیاوی دلپیسکهر و

رق لیومبوو.

(هِيَ غَيْرٌ وَغَيْرِي (ج) غِيَارِي وَغِيَارِي

وَغَيْرٌ مَغْيَارٌ): ژنی دلپیسکهر و رقلیومبوو.

(الغَيْرَةُ): دلپیسکردن و رق لیومبوو.

(أَغَارَ - هُ إِغَارَةٌ): ۱- وایلیکرد رقیبیته و مو دلی

لی پیسکات ۲- پیاومتی بزواند/ جوولاند.

(- الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ): پیاومکه رقی ژنه که ی

جو شاند به و دی ژنی به سهر هیئا.

(تَغَيَّرَ عَلَى امْرَأَتِهِ): له سهر ژنه که ی رقی

له خه لک بووموه و دلی پیسکرد.

(تَغَايَرَ - الزَّوْجَانُ): ژن و میرده که دلیان

له په کتر پیسکرد و رقیان له خه لک بووموه.

(الغَيْرَةُ (ج) غَيْرٌ): ۱- دلپیسکردن و رقبوونه و

له خه لک. له وانسه چاو دمېرنه ژنه که بیان

پیاومکه ۲- بزواندن پیاومتی.

۲- (غَارَ - هُ. غِيَارًا): سوودی پیگه یاند.

(غَارُهُ بِحَيْرٍ): خیر و بیبری (پیگه یاند/

دایه).

(غَارَهُمُ اللَّهُ بِمَطْرٍ): خودا بارانی بو باراندن و

فهری پیگه ویاندن/ تیرناویکرد.

(- غَارَ وَ غَيْرَ - هُ. غَيْرًا): خوینبایه که ی دایه.

(إِغْتَارَ - الرَّجُلُ إِغْتِيَارًا): پیاومکه خواردن و

بیبری بو خو ی و خیرانه که ی په یدا کرد.

(الغَيْرَةُ (ج) غَيْرٌ): ۱- خوینبایی ۲- برژیویی.

(الغَيْرِ وَالغَيْرُورِ): زمویی ناومنیا.

(مَكَانٌ مَغْيُورٌ وَمَغْيَرٌ): شوینیکی ناومنیا/

ناودراو.

ارضٌ مَغِيرَةٌ وَمَغْيُورَةٌ): زمویی ناومنیا /
 ناودراو.

۳- (غَيْرَ - الشَّيْءِ): ۱- شته‌که‌ی به شتیکی تر
 گوری ۲- کردی به شتیکیتر.

(غَايِرَ - هُ. غَايَرًا وَ مَغَايِرَةً): ۱- شته‌که‌ی
 گورپییه‌وه به شتیکیتر ۲- جیاوازیبیکرد

۳- له‌فرۆشتندا (بهره‌لستیکرد / ریکنه‌که‌وت)
 ۴- یه‌کیکیتر بوو له‌وه نه‌جوو.

(تَغْيِرَ): گوروا بووبه‌شتیکیتر.

(تَغَايِرَ - تِ الْأَشْيَاءِ): شته‌کان جیاوازیبیا
 تیکه‌وت.

(الْغَيْرِ (ج) أَعْيَارَ): گورپین و له‌یه‌کنه‌جوون.
 (مَنْ يَكْفُرُ بِاللَّهِ يَلْقَى الْغَيْرَ): ههرکه‌س له‌خودا

یاخیبیت خودا باری بو خرابیی دمگوریت.
 (بَنَاتُ غَيْرٍ): دروو هسه‌ناره‌وا، ناراستیی.

(غَيْرٍ = سَوِي (ج) أَعْيَارَ): هیت / دی.
 غَيْرٍ: بئجگه له / جگه له.

(جَاءَ الْقَوْمُ غَيْرِ فُلَانٍ): خویشگهل هاتن جگه
 له فیسار / فیسار نه‌بیّت.

(غَيْرٍ): نه‌بیّت.

(فَمَنْ إِضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ): که‌ستیک که
 ناچار بیّت و دستدریژیکهر نه‌بیّت.

(غَيْرٍ): زورترا، تهنه‌هینده.

(هَبَّضْتُ عَشْرَةَ لَيْسَ غَيْرَهَا وَلَيْسَ غَيْرَهَا):
 دهمومرگرت زورترا و ههر نه‌ومنده / هیترا.

(هَبَّضْتُ عَشْرَةَ لَيْسَ غَيْرٌ وَلَيْسَ غَيْرٌ وَ لَيْسَ

غَيْرًا وَلَيْسَ غَيْرًا): دهمومرگرت. ههرته‌نه‌ها
 هینده زورترا / هیترا.

(فَعَلَهُ غَيْرَ مَرَّةٍ): له‌جاریک زورترا
 نه‌ومیکرد.

(غَيْرُ الدَّهْرِ): جه‌رخی رۆژگارو گوروان
 هه‌وماوی.

(الْغَيْرِيَّةُ): ۱- له‌یه‌کنه‌جوونی پیچه‌وانه‌ی
 له‌یه‌کی‌جوونه دووشت و ههریه‌که‌یان شتیکیتر

بیّت جیا له‌ویتر ۲- له‌پیشگرتنی خزم
 و به‌ته‌نگه‌وه هاتنی نه‌وه پیچه‌وانه‌ی

خو‌پهرستییه (الْتَرْوِيسَم).

۴- (الْغَيْرُ دِيَا (ن): گلار‌دیا. روومکیکه
 گوله‌که‌ی پانه لاسکه‌که‌ی پرته‌قالی و

سووره کاتیک دهر‌دیّت. به‌زوری و زور جار
 له‌باخچه‌کاندا دهر‌ویتریت.

الملحق

غیر: (الْغِيَارُ): گورپینی شتیکی به شتیکیتر
 که‌وه‌ک نه‌و بیّت

(الْغِيَارُ): نه‌ومی که دانراوه‌و ناماده‌کراوه
 له‌بری شتیکیتر دابنریت.

(قَطَعَ الْغِيَارَ لِإِلَاتٍ = قِطْعُ التَّبْدِيلِ):
 پارچه‌ی نامیر که بری پارچه‌سواوه‌که‌یان

خراپه‌که دادمنریت و ههرومکو نه‌ویشه /
 پارچه‌ی بریتی یان پارچه‌ی گورپین.

(غَيْضٌ: غَاظٌ يَغِيضُ - أَلْمَاءُ غَيْضًا وَمَغَاظًا):
 ناومه‌که که‌میکرد یان رۆجوو یان ته‌واو بوو.

(الثَّمَنُ): نرخه که (که میگرد/ داشکا).
 (- المَاءُ أَوْ الثَّمَنُ): ناومه که می که مگرد یان
 نرخه که می داشکاند که میگرد.
 (- دَمْعُهُ): فرمیسه که می (راگرت/ وستان/
 بری).
 (غَيْضٌ وَأَغَاظٌ - المَاءُ أَوْ الثَّمَنُ): ناومه که می
 که مگرد یان نرخه که می داشکاند.
 (- دَمْعُهُ): فرمیسه که می راگرت.
 (تَغْيِضٌ وَأَنْغَاظُ المَاءِ): ناومه که میگرد یان
 رُوْجُوو یان براو نه ما.
 (- الثَّمَنُ): نرخه که داشکا/ که میگرد.
 (الْغَيْضُ) (مص): کۆرپه له به که هیشتا ته و او
 نه بوو بیته و له بار بیته ۲ که م/ که مه ک.
 (هَذَا غَيْضٌ مِنْ فَيْضٍ): نه مه که مه کی که له زور.
 (الْغَيْضَةُ (ج) غِيَاظٌ وَأَغَاظٌ وَغَيْضَاتُ):
 ۱- جاریک که مگردن، رُوْجُوون، نه مان
 ۲- بیسه لان و جهنگل ۳- زمبهنگ.
 (الْغَيْضُ (ج) مَغَايِضُ): ناوی ژیر زمین و
 شوینی لیدر به رینی/ کانی/ سهر چاوهی ناو.
 (مَاءٌ مَغْيِضٌ): ناوی کانی و که له ژیر زمینه و
 دمرده به ریت.
 غَيْطٌ: (غَاظٌ - فِيهِ غَيْطًا): تیچوو/ چوو
 ناوی.
 (الْغَيْطُ): بیستان.
 (الْمَغَايِطَةُ): ناحهزی/ دوژمنایه تی.
 (بَيْنَهُمْ مَغَايِطَةٌ): ناحهزی یان له نیواندا همه

و قسه و قسه لۆکیش.
 غَيْطٌ: (غَاظٌ وَغَيْطٌ وَغَايِظٌ وَأَغَاظٌ - هُ):
 توور میگرد/ رقیهه ستاند.
 (غَايِظٌ صَاحِبُهُ فِي الْعَمَلِ): له کار که دا له گه
 هاوړیکه پیدا که و ته رقه بهری و پیش برکی و
 به زاندى.
 (تَغْيِظٌ): دهمارگیر بوو/ توور مېوو.
 (- الْحَرُّ): گهر ما که تاویسه ند.
 (إِغْتَاظٌ): زور رقیهه ستاو توور مېوو.
 (الْفَيْظُ) (مص): زور رقهه ستان/ دهمارگیر
 بوون/ زور توور مېوون ده لئین: گهر ما و گهر می و
 سهر متای (توور مېونه/ رقهه ستانه).
 (الْفِيَاظُ): پمژاره و کولوی و گرفتاری.
 (الْفَيْظُ): توور مگردا/ رقهه ستینراو.
 غيف: ۱- (غاف - تِ الشَّجَرَةُ غَيْفَانًا):
 دره خته که به له به ملاو لادا هاویشته و
 بلا و کرده مو خوار کرده و.
 (شَجَرَةُ غَيْفَاءٍ): دره ختیک که به له به هم مو لاپه کدا
 هاویشته و بلا و کرده مېوه و لار کرده و.
 (أَغَاظٌ - الْغُصْنُ): (په له که می/ لقه که می)
 لار کرده و.
 (أَغْيَافٌ وَتَغْيِيفٌ - تِ الشَّجَرَةُ): په له کانی
 به راست و چه دا لار کرده و هاویشته.
 (الْأَغْيَافُ (م) غَيْفَاءُ): ملارو نهرم و شل.
 (عَيْشٌ أَعْيَافٌ): ژانیکی خوشی بیگیرو گرفت
 و پر ناسوده.

إِغَالَةٌ): ژنه سڅپرکه شیری به منډاله کېدا. (أَغَائِلَةٌ و مُغِيلٌ): ژنیک بهسکی پر مهو شیر به منډاله کېدات.

(أَغْيَلٌ - تِ الْمِرَاةُ وَلَدَهَا. إِغْيَالًا): ژنه سڅپرکه شیری به منډاله کېدا.

(- تِ الْغَنَمُ): مهړمه له سالیګدا دوو چار زا. (الْغَيْلُ (مص) (م) غَيْلَةٌ (ج) أَغْيَالُ): شیریک کېهسکی پر مهو ژن بیدات به منډاله کېد.

(الْغَيْلَةُ): شیردان بهسکی پر مهو.

۲- (غَالٌ - هُ. غِيَالًا وَغِيَالَةً وَغُوُولًا): دزی.

(الْغَائِلَةُ (ج) غَوَائِلُ): ۱- خرابه ۲- قینی دل.

(الْغَوَائِلُ): چورتومو گرفتاریه کان / لیکه ومانه کان.

(الْغَيْلَةُ): فیل و فریودان و ناکاو کوشتن.

(قَتَلَهُ غِيَالَةً): به فیل و له ناکاودا کوشتی

(فریویداو به فیل بریدیه شوینیک و کوشتی) / نامردانه کوشتی.

(الْغِيَالُ): پیاو کوزی فریودم و فیلاوی.

(الْمَغَالَةُ): خرابه / خرابه کاری / بهدکاری.

۲- (أَغْيَلٌ - تِ الشَّجَرَةِ): دره خته که گه ورمبوو به گشت لایه کدا په لپهاویشته و چربوو.

(تَغْيَلٌ - الْقَوْمُ): خویشگه له دهوله مند بوون و سامانیان سهریه کنا.

(تَغْيَلٌ وَاسْتَغْيَلٌ - تِ الشَّجَرَةِ): دره خته که چر بوو په ل نالا بهیه کدا.

(شَجَرَةٌ مِغْيَالُ): دره ختیکی چری په لپهاویشته وو.

(شَجَرَةٌ غِيَاءٌ): دره ختک په ل وپوی به ملا ولادا خوار کردبیته وه و هاویشته بیت (الْغِيْفَانُ وَالْغِيْفَانُ): کمیفخوشی له رویشته ندا و هه لپه زین و دابم زین.

۲- (غَيْفٌ): زور ترساو هه لات.

(غَيْفٌ وَتَغْيِيفٌ - عَنِ الْأَمْرِ): خوی له کارمه لادا / خوی لیدزییه وه لئی ترسا.

(الْغَافُ. الواحدة غَافَةٌ) (ن): دره ختیکی بهر مه کی زور شیرینه.

(الْغَيْفُ): پوله بالنده.

(الْغِيَاْفُ): ریشنیکی زور ریش دریز.

غیق: (غَيْقٌ - الْمَالُ): داراگی / ماله کی له که لکخست / تیکدا.

(- فِي رَأْيِهِ): راکه تیکه لو پیکه لپوو و له سر رایه که نه بوو.

(- الطَّائِرُ): بالنده که فرمفریکی به بالیکرد و هه لپه فری.

(- بَصْرَهُ): چاوی شیله و بیله کرد / به هر جوار لادا روانی و گپرای.

(تَغْيِيقٌ - تِ الْعَيْنِ): چاومکه تاریکبو.

(غَاقٍ): غاقه غاقی هه لپه رشکه.

غاق: غاقیکی هه لپه رشکه په ک.

(الْغَاقُ) (ج): هه لپه رشکه.

(الْقَاقُ = (عامیه) = الغَاقُ (الغَاقَةُ (ج) = الفَوَاصُ = غُرَابُ الْمَاءِ: ماسیگره / که رسره.

غیل: (غَالٌ وَ أَغَالٌ - تِ الْمِرَاةُ وَلَدَهَا. غِيَالًا و

تینوبوو وههناوی (ناگری تیبهربوو/ زۆر گهرمیوو).

(غیمان م) غیمی: حوشری زۆر تینووی ههناو گهرمیوو.

(غیم- البعیر): حوشرمهکه تینوو بوو ناگرله ههناوی بهربوو.

(مغیوم): حوشری زۆر تینوو ههناو گهرمیوو.

(أغیم - البعیر اغیاماً): حوشرمهکه تینوبوو. (- القوم): خویشگهله تووشی تینویتی بوون.

(أغیموا فی المكان): لهسوینهکهدا ههلیاندا/ نیشتهبوون.

(أغیم): ۱- تینویتی ۲- دهردیکه له تینویتییهوه دمداته حوشر.

غین: ۱- (غان. غیناً): تینوبوو.

۲- (غان - ت نفسه غیناً): دلێ تیکچوو خهریکبو برشیتهوه.

(- ت السماء): ههوربهری ناسمانیگرت.

(غین - ت السماء): ههور (بهری ناسمانیگرد/ رووی ناسمانی داپوشی).

(- علی قلبه): ههزی سیکس تیینالوو ودایگرت. (أغان - السحاب السماء): ههور بهری ناسمانی

گرت.

(أغین - علی قلبه): ههزی سیکس تیینی نالوو دایگرت.

(أغین): ههور.

(إغثال - الغلام إغتیالاً): میرد مندالهکه قهلهوو خرت بوو/ نهستووربوو.

(أغیل م) غیلَة (ج) أغیال): میرد مندالی قهلهوی زله.

(أغیل (ج) أغیال وُعیول): ۱- بیسهلان و چهره ۲- جهنگهله/ درهختی زۆری بهیهکهدا چوو

۳- لانهی شیر.

(أغیال): شیر (چونکه لهبیسهلاندا دهری).

(الأغیل): لهشپروکهوره / تۆکهمه.

(أغیال): درهختی گهورهی بهلوپۆزوری سیبهردار.

۴- (أغانلة (ج) غوانل): درزی گۆل/ ههوز.

(أغیل (ج) أغیال: ۱- ناویک بهسهر زهویدا بکشیت/ بروات ۲- ههموو دهره و دۆلیک

که کانیاوی تیدا بیتو ناوی لهبهر بروات ۳- نهوهی بهلاتهوه نزیکیت کهچی خوی دوور

بیت.

(أغیل (ج) أغیال و عُیول) ههموو دۆلیک که ناودار بیت.

غیم: غام و غیم وَاغام وَاغیم وَاغیم - ت السماء/ غیمًا وَاغامة وَاغیامًا) ناسمان

ههوریکرد / ههوراویوو.

(الغیم (مص) غیوم): ههور.

(غیمَة): بهله ههوریک.

(یوم غیوم): روژنکی ههوراوی.

۲- (غام - البعیر. غیما): حوشرمهکه زۆری

شته‌گه‌وه چهر‌خه‌یدا/ بی‌چه به‌ده‌وره‌ی‌بو.
 (تَغَايَاوَا عَلَيْهِ حَتَّى قَتَلُوهُ): خولیانداو
 کۆمه‌کیان‌کرد تا کوشتیان.
 (أَلْغَايَةَ): بالنده‌ی چهر‌خه‌کردو.
 (أَلْغَايَةَ (ج) غَايَاَت): سیبهر که‌ر به‌سه‌ر
 مرو‌قه‌وه و مکو هه‌ورو تو‌زی زور.
 ۲- (أَغْيَا - الرَّجُلُ إِغْيَاءً): بی‌او‌مکه گه‌ی‌شته
 نه‌و به‌ری شکۆی و پایه‌ی کار.
 (- الْفَرَسُ فِي سِيَاقِهِ): نه‌سه‌که له‌پیش‌رک‌یکه‌دا
 گه‌ی‌شته نه‌و سه‌ری نامانج و شوینی پیش‌رک‌یکه.
 (الغايه (ج) غايات و غاي): ۱- نه‌و به‌ری
 کۆتایی، نه‌وسه‌ری دوایی ۲- نامانج/ مه‌به‌ست/
 نه‌و سو‌ده‌ی مه‌به‌سته.
 غائي: مه‌به‌سته‌ی ۲- نه‌وسه‌ری کۆتایی.
 (غَايَتُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا): نه‌و به‌ری نامانج نه‌وه‌یه
 که نه‌وه نه‌منج‌ام‌بده‌یت/ نه‌و به‌ری توانات نه‌وه‌یه.
 (أَنْتَ بَعِيدُ الْغَايَةِ): تو‌ نیازم‌کت باش بی‌کاوه‌و
 نامانجه‌ک‌مت دوور ده‌روانیت و راسته.
 (أَلْغَايَةَ (ج) غَايَاَت): بنی جالو/ بیر.
 (أَلْغَايَا) نه‌و شوینه‌ی که‌نالای پیش‌رکی
 غارغارینی نه‌سه‌ی بیداریی ده‌گریت
 (الغاية لا تدخل في المعيا): نامانج ناگاته سنووری
 خوی (نیلیومه): ناوات گرانه ده‌ست‌گریت.
 ۴- (أَلْغَايَةَ): قامیشیکه که چۆله‌که‌ی پیدم‌گریت.
 (أَلْغَايَاهُ (ج) غَايَاَت): رووناکی تیشکی خۆر.
 (أَلْغِيَّةٌ = أَلْغِيَّةٌ): گومرایی، سه‌رلنشیوان.

(أَلْغِيَّةٌ): دره‌ختی به‌یه‌ک‌دا جووی بی‌ناو.
 (أَلْغِيَّةٌ): بی‌سه‌لان/ جه‌نگه‌ل.
 (أَلْغِيَّةٌ) (م) غِيَاءٌ (ج) غِيْن - مِنَ الشَّجَرِ
 وَ النَّبَاتِ): گیاو دره‌ختی سه‌وزی بالاکردوو
 دریزو په‌له‌او‌یز.
 ۳- (غِيْنٌ. غِيْنَا): پیتی غه‌ینی نووسی.
 (أَلْغِيْنُ): پیتی غه‌ین.
 ۴- (أَلْغِيَّةٌ): خویناوو زرچکاو که‌له‌لاشه‌ی
 که‌لاکی بۆگه‌نه‌وه ده‌رده‌چیت ۲- کیم و زووخ.
 غيه: (أَلْغِيَهُمْ): تاریکی
 غي: ۱- (غِيًّا وَ أَغْيَا الْغَايَةَ أَى الرَّايَةَ. تَغْيِيَةً
 وَ إِغْيَاءً): نالاگه‌ی چه‌قاند.
 (- لِلْقَوْمِ): بۆ خویش‌گه‌ل نالایه‌کی چه‌قاند.
 (أَلْغَايَةَ (ج) غَايَاَت وَ غَايُ): نالایی.
 (غَايُ): نالآ.
 ۲- (غِيًّا - الطَّيْرُ عَلَى الشَّيْءِ تَغْيِيَةً):
 مه‌له‌که/ بالنده‌که به‌سه‌ر‌شته‌که‌دا فره
 فریکرد/ فره‌فریبوو.
 (غَايَا - الْقَوْمُ فَوْقَ رَأْسِهِ بِالسُّيُوفِ مُغَايَاءً):
 خویش‌گه‌ل شمشیر‌ه‌کانیان به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه
 راگرت و مکو سیبهری بۆ بکه‌ن.
 (أَغْيَا - الطَّيْرُ إِغْيَاءً): په‌له‌وره‌که/ بالنده‌که:
 که‌وته فره‌فر.
 (- السَّحَابُ): هه‌وره‌که له‌نگه‌ریگرت/
 مایه‌وه.
 (تَغَايَا تِ الطَّيْرُ عَلَى الشَّيْءِ): بالنده‌که به‌سه‌ر

زُرْنِي فَأَكْرَمَك: سهردانم بکه تا ریزت لیبگرم
سهردانم بکه با ریزت لیبگرم سیو کردنی
کاریکتر.

(«كُنْ فَيَكُونُ»): بیه دمبیت. که فهرمووی بیه
ئهوسا دمبیت (هوی بوونهکه فهرمانه) کهیه.
کارهکهیتر له دواوویه ۶ (فی) ه زیاد دمبیت (له
کوریدیدا به وتای (ئیتیر/ ش) دیت.
(«زَيْدٌ فَلَا تُضْرِبُهُ»): زمیدهو ئیتیر لییمهده.
(«خَرَجْتُ فَإِذَا الْأَسَدُ فِي الدَّارِ»): دمرجوومو
شیرهکش له خانووکهده بوو.

(«وَلَمَّا قَمَتِ فِقْمَنَا»): وهك تۆ که ههستایت
ئییمهیش ههستاین.

فات: (اَفْتَاتَ بَرَأِيَهُ): بهراکهی خوویهوه نووساو
هیچیتری ودرنهگرت/ قیرسیچمهییکرد.

(-عَلِيَّ الْبَاطِلِ): شتی نارهوای دایه پالم/
درۆی بو ههلبهستم.

(اَفْتَنْتَ): له پر مرد.

ف: (الضَاء): فی: پیتی بیستهمین نهلقوبینی
عهرهیییه له بیته لیوییهکانهو له ژمیرهی
کوی بیتهکاندا (۸۰) ههشتایه فی به گهلیک
واتا دیت:

۱-ئامرازی پهیومندییه به واتای له پاش/
ئهوسا/ پاشان/ لهوهدوا/ دواپی دیت «قام
زَيْدٌ فَعَمْرُو»: زمید ههستا له پاشان عهمرۆ.
دواپی/ پاشان/ ئهوسا/ له پاش ئهو عهمرۆ
ههستا.

(«حَبَسَهُ فَقَتَلَهُ»): بهندیکرد پاشان کوشتی
۲-به واتای هو (ضَرْبَهُ فَمَاتَ): لییداو به
هویهوه مرد/ لییداو پاشان مرد ۲-له مهرجدا
به واتای (دد) یان دهکهواته/ کهواته.

(«إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَنِي فَأَحْفَظُوا وِصَايَايَ»):
ئهگهر منتان خوژندهوویت ده، کهواته
نامۆژگارییهکانم ههلبگرن/ ومربگرن ۴-هوو
مهرج: با/ تا، وهك.

(الْمُقْتَادُ): ناگردان، مهقه‌لی، کووره‌ی ناگر.
 (الْمَقْوُودُ): ۱-خانی به ژله‌مؤ برژاو ۲-برژاو.
 فَأَرُ: (فَأَزَ - التُّرَابَ فَأَرَأُ): گله‌کهی هه‌لکه‌ند.
 (-السَّيِّءُ): شته‌کهی نایه چال و شاردیه‌وه.
 (فَنِرِ الْمَكَانُ فَأَرَأُ): شوینه‌که مشکی تیدا بوو
 یان مشکی زور بوو.
 (الْفَأَرُ (مص) (ج) فَنِرَانُ وَفَنِرَةٌ) (بؤ نیرو
 مئ) (ح) مشک/ گیانه‌ومریکه له مالدا دمبیت.
 پشیله راویدمکاتو له هرتینه‌رماکانه.
 (مَكَانٌ فَنِرٌ وَأَرْضٌ فَنِرَةٌ وَمَفَارَةٌ): شوینه‌که
 یان زهوییه‌که مشکی زوره.
 (الْفَأَرَةُ): ۱- (ح) مشکیک ۲-قاپی (مسک/ بؤنی
 خوش).
 فَأَسُ: (فَأَسُ - الخَشَبَةَ. فَأَسَأُ): به تeshوی
 داره‌کهی قلیشانده.
 (-الرَّجُلُ): ۱-ته‌شویی (به بیاوه‌که‌دا دا/
 پیداکیشا) ۲-کیشای به نیسکی پشتی سه‌ریدا.
 (الْفَأَسُ (مص) (ح) أَفُوسٌ وَهُوُوسُ): تeshوی
 (ده‌شیت) هه‌مزه‌کهی لایبریت و ده‌وتریت
 (فأس) وشه‌که مییه.
 (فَأَسُ الرَّأْسِ): لیواری نیسکی پشتی سه‌ر که
 له ناستی ملدایه.
 (فَأَسُ الْقَمِّ): نهو لایه‌ی دم که دانه‌کانی
 تیدایه.
 (فَأَسُ اللِّحَامِ): ناسنی لغاو که له ده‌می و لاخدا
 دهنریت و دمبیت.

فَادُ: ۱- (فَادٌ هـ. فَادًا): دلی پینکا/ به‌ردلیخست/
 له‌دلیدا.
 (-الْخَوْفُ فُلَانًا): ترس زیره‌ی پینکرد/ زراوی
 برد.
 (فُنِدَ وَفُنِدَ. فَادًا وَفَادًا): هاواری ژانی
 دلپکرد.
 (الْفُؤَادُ (ج) أَفْنِدَةٌ): دل (له‌وانه‌یه به
 ناوه‌زیش بلین).
 (الْفَنِيدُ): زیره‌کردوو که وره‌ی نییه.
 (الْمَفُؤُودُ): ۱-که‌سیکه هاواری ژانی دلی بکات
 ۲-که‌سیکه بیوره‌هیزی دله/ دلی قایم نییه
 ۳-زور ترسنوک/ زیره‌کردوو.
 ۲- (فَادٌ - الخُبْزُ. فَادًا): نانه‌کهی خسته
 ژله‌مؤکه‌وه/ یان خوله‌میسه‌گه‌رمه‌که‌وه.
 (-اللَّحْمَ فِي النَّارِ): گوشته‌کهی به ناگر
 برژاند.
 (تَفَادَتِ النَّارُ): ناگره‌که گریگرت/ خوشبوو.
 (إِفْتَادَ الرَّجُلُ): ناگری بؤ برژاندن کرده‌وه.
 (-اللَّحْمَ فِي النَّارِ): گوشته‌کهی به ناگر
 برژاند.
 (الْفُنِيدُ): ۱-ناگر ۲-برژاو.
 (الْأَفُؤُودُ (ج) أَفَانِيدُ): ۱-خانی به ژله‌مؤ برژاو
 ۲-شوینی برژاندنی نان له ژله‌مؤدا.
 (الْبِفَادُ وَالْمِفَادُ وَالْمِفَادَةُ (ج) مَفَانِدٌ وَمَفَانِيدُ):
 ۱-مه‌قاش یان کوله‌ورژ یان هه‌ر دارو ناسنیک که
 ناگری بیج تیکه‌له‌دریت ۲-شیشی که‌باب.

فَأَفَّ: (فَأَفَّ- الرَّجُلُ فَأَفَّاءَ): پیاومکه همر

(ف ف) ی بوو.

فَأَفَّاءُ وَفَأَفَّاءُ: کهسیکه که دمنگی (ف) له

ناخاوتنه که پدا زور دمردینیت و ده لیت.

فَأَق: (فَأَق. فُؤاها): فرقینه پدایه وه.

(الْفُؤاقِ وَالْفُؤاقِ): ۱- فرقینه ۲- پرمینیک

تونو و بمرز/ هه ناسه هه لکیشانیکه که دمنگی

له که لدا بیت.

فَال: (فَال- هُ بِالشَّيْءِ تَفْنِيلاً): به شته که

که شبنینی په پدا کرد/ نوقلانه ی باشی له

شته که بو دا.

(تَفَالٌ وَتَفَالٌ وَافْتَالَ- به): به وه که شبنینوو.

(الْفَالُ (ج) فُؤولٌ وَأَفُولٌ): نوقلانه ی باش.

پیچه وانه ی وومی به د/ خراب. (ومکو نه وه ی

به نه خو شیک بلنیت: چاکیت. نه ویش وای بو

بجیت که به ره و باشی دمرو ات.

(لَا فَالَ عَلَيْكَ): باش نابیت.

(الْفِئَالُ): یاری کلا و کلاوین که مندال

دمیکات، یان له کومه له خو لیکدا که چهند

کومه لیک دهن شتیک بشاریته وه و په کیک له

یاریکه ره کان هه لیهنیت له کام کومه له دایه.

(الْفَائِلُ): یاریکه ری کلا و کلاوین.

فَام: ۱- (فَام- مِنَ الْمَاءِ. فَاماً): تیرنا و بوو/

تینویتی شکا.

(-البَعيرُ): حوشرمه که دمی له گیا و له بووش

پر کرد.

(فَنِمٌ وَتَفَامٌ- البَعيرُ. فَاماً): حوشرمه که دمی

له بووش پر کرد.

(أَفَامٌ- الدَّلُو): دۆلکه که ی پر کرد.

۲- (فَامٌ وَأَفَامٌ- القَتَبُ): کورتانه که ی فراوان و

که وره کرد.

۲- (الفِئام (ج) فُؤم): کومه ل/ کومه له خه لک

(نهم وشه یه تاکی نییه).

(فَطَعُوهُ فُؤماً): پارچه پارچه یان کرد.

فَاو: ۱- (فَأَى- رَأَسَ فُلَانٍ فَاوًا وَفَأِيًا): به شمشیر

سهری فیساری (فله شت/ دووله تکر د).

(أَفَأَى): که وته درزی شاخیکه وه.

(تَفَأَى- القَدْحُ): جامه که/ په رداخه که (درزی

تیبوو/ قلیشا).

(إِنْفَأَى): کرایه وه.

(-الشيءُ): ۱- شته که درزی بردو قلیشا

۲- در که وت/ که وته پروو.

(-بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ): قلیش که وته نیوان دوو

شته که وه.

(الْفَاوُ): ۱- قلیشی نیوان دوو کیو/ لیکترازانی

دوو کیو/ شاخ ۲- در به نندی دۆل که پرووه و

پانتایی بیت ۳- لی گردومبوو ۴- ده شتیک له

نیوان شاخدا بیت هه وای خو شبنیت به هوی

شاخه وه ۵- شه و.

(الْفِنَةُ (ج) فِنَاتٌ وَفِنُونٌ): دهمسته/ کومه ل/

گوروه (له جیابوونه ووه هاتووه).

۲- (الْفَاوُ): ۱- شوینی خزو لووس ۲- خو رناوا.

فَتْ: ۱- (فَتْ وَفَتَّتَ- الشَّيْءَ. فَتًّا): شته‌کهی ورد کرد/ به په‌نجه ورد کرد.

(فَتْتَ الْخُبْزَ فِي الْمَرْقِ وَنَحْوَهُ): نانه‌کهی ورد کرده شله‌کموه/ نانه‌کهی (ولیه/ گوشیه) شو‌رباکه‌وه.

(فَتْتَ فِي سَاعِدِهِ): هیزی له بازووی‌یری یان بی‌هیزی‌کرد.

(فَتْتَ فِي عَضِدِهِ): توانای بازووی نه‌هیشته و پشتگیر مکانی لی دوورخسته‌وه/ لی‌کرد.

(تَفَتَّتْ وَأَنْفَتَّ- الشَّيْءُ): شته‌که شکاو وردو خاشبوو/ هه‌پروون به هه‌پروونیوو.

(أَلْفَتَّ) (مص): تلیشی تاویر.

(هُمُ أَهْلُ بَيْتِ فَتْتٍ وَفَتْتٍ وَفُتَّتٍ): خانه‌وادمیه‌کی پم‌رت و بلاون.

(أَلْفَتَّةٌ وَالْفُتَّةُ): پشقلیکی وشکه‌ومبوو ورد دم‌کریته و ده‌خریته به‌ر نه‌ستی و ناگری بی‌دم‌کریته‌وه.

(«هَذَا لَا يَسَاوِي فِتَّةً»): نه‌مه پشقلیک ناهینیته.

(أَلْفَتَّةُ): تۆبه‌له خورمایه‌ک.

(أَلْفَاتَاتُ): ورده‌ی هه‌موو شتیک/ ورده ناسن/ ورده به‌رد که نه‌وه شته ده‌شکیت و لی به‌ردم‌بینته‌وه.

(أَلْفُوتٌ وَالْفَتِيْتُ = الْمَفْتُوتُ): ورده‌ی شتیک که ورد بکریته/ وردوخاشی شت.

(الْفَتِيَّةُ (ج) فَتَائِيْتُ): پارچه‌یه‌کی ورده‌ی

شتیک که ورد کرابیته.

۲- (فَتَّتَ- إِلَيْهِ. فَتَّتَةً): (چرپه‌چرپی له‌گه‌لدا کرد/ سرپه‌سرپی‌کرد) و نهینی خۆی پیوت.

(«ما هذه الفَتَّةُ والدُّنْدَنَةُ»): نه‌م

سرپه‌سرپو چرپه‌ چپه‌ چپیه‌!

(أَلْفَاتِيْتُ): قسه‌ی چرپه/ سرپه‌و نهینی.

فَتْ: (فَتْتَ- النَّارَ. فَتًّا): ناگرم‌کهی کوژانده‌وه.

(-عَنِ الْأَمْرِ): وازی له کارمه‌دا بی‌هیناو وه‌ستاندی.

(فَتِيءٌ- عَنْهُ فَتًّا): ۱- وازی لی‌هینا/ ده‌ستی

لی‌کیشایه‌وه ۲- له‌بیر بی‌چوو‌وه/ فه‌رام‌ؤشیک‌رد.

(مَافَتًا وَمَافَتِيءٌ يَفْعَلُ ذَلِكَ): هیشته‌ها هر خه‌ریکی نه‌وه کارمیه.

مَافَتًا وَمَافَتِيءٌ: هیشته‌ها هر.

الملحق:

فَاش: (الْفَاشِيَّةُ أَوْ الْفَاشِسْتِيَّةُ): بزووته‌وه‌میه‌که

ده‌یه‌وئیت رژی‌می پارتیی سته‌میی به رژی‌میی

دیموکراتی بگو‌ریته. نه‌م ناوه له‌وه رژی‌مه

وه‌رگیراوه که مؤسؤلونی له ئیتالیادا سالی

۱۹۲۲-۱۹۴۵ دایمه‌زاند. له‌سه‌ر بنچینه‌ی تاکه

پارتیی تاکه ده‌سه‌لات و ری‌خراوی نه‌قابی و

وروژاندنی هه‌ستی نه‌ته‌واپه‌تیی تیژره‌ویی/

ده‌مارگیری دایمه‌زاند.

فَتْح: ۱- (فَتْحَ- الْبَابَ فَتْحًا): ده‌رگا‌کهی

(کردمه‌وه/ والا‌کرد/ خسته‌ی سه‌ر گاز‌ی‌بسته).

(-القَنَاة): جوگه‌ی لیداو ناوی تیبهردا.

(-اللهُ عَلَیْهِ): خودا زانستیکرد/ فیریکردو

رپی راستی پیشاندا.

(-سِرُّهُ عَلٰی فُلَانٍ): رازو نهینیی خوئی لای

فیسار درکاند.

(فَتَّحَ): بۆ زیادرهویی وشعی (فَتَّحَ) یه.

(فَاتَحَ- البَّيْعَ): فرۆشتهکه‌ی ناسانکرد.

(تَفَتَّحَ): کرایه‌وه.

(-تِ الْأَكْمَةُ عَنِ النَّوْرِ): بهرگی خونچهکه

کرایه‌وه‌وو گوله‌که دهمیکرده‌وو رووناکی

بهرکه‌وت.

(انْفَتَحَ): کرایه‌وه.

(-عَنِ الشَّيْءِ): له شتهکه هاته دمری/ له

شتهکه بووه‌وو دمرکه‌وت.

(اِفْتَتَحَ وَاسْتَفْتَحَ الْأَبْوَابَ): دمرگاکانی

کردموه.

(الْفَتْحَ): ۱- کردنه‌وه/ خسته‌سهر پشت ۲- سهر

(بزوین).

(الْفَتْحَ (ج) فَتُوحَ): ۱- رۆژی که خودا دهیدات

۲- ناوی رووبارمکان که دمکشین.

(الْفَتْحَةَ): ۱- کردنه‌وه‌یه‌کی دمرگا/ جاریک

کردنه‌وه‌ی ۲- نیشانه‌ی سهر (که بزوینه).

(الْفَتْحَ): ۱- دمرگای فراوانی کراوه/ وال ۲-

سوراحیی گهره‌ی دهمکراوه.

(الْفَتْحَ): ۱- به‌دهسه‌لات له کردنه‌وه‌دا ۲- ناویکی

پیرۆزی خودایه چونکه دمرگای رۆژی و

بهمزیی له به‌نده‌کانی خوئی ده‌کاته‌وه.

(الْفَتْحَ (ج) مَفَاتِيحَ): ۱- کلیل ۲- جوگه‌ی ناو

۳- عه‌مار ۴- گه‌نجینه ۵- گه‌نج.

(الْفَتْحَ (ج) مَفَاتِيحَ): کلیل.

۲- (فَتْحَ- الْحَاكِمَ بَيْنَ النَّاسِ فَتْحًا): دادومرکه

دادی خه‌لکه‌که‌ی پرسو و دادومریکرد.

(فَاتَحَ- هـ): هینایه ژیر لیپرسینه‌وه‌وو بریاری

یاسایی و دادومریی خویدا.

(يَوْمَ الْفَتْحِ): رۆژی (قیامت/ لیپرسینه‌وه‌وو/

حه‌شر/ زیندوو بوونه‌وه‌وو).

(الْفَتْحَ وَالْفَتْحَ وَالْفَتْحَةَ): میریی.

(الْفَتْحَةَ وَالْفَتْحَةَ): بریاری یاسایی له

نیوان دوو ناحه‌زه‌که‌دا.

(«بَيْنَهُمَا فَتْحَاتُ»): گه‌لیک ناحه‌زی و

ناکوکیی له نیوانیاندا هه‌یه.

(الْفَتْحَ): دادومر/ یان قازی یان دهسه‌لاتدار/

هه‌رمانپه‌وا.

۲- (فَتْحَ- الْبِلَادَ فَتْحًا): ولاته‌که‌ی به زۆر

داگیر کردو به‌سهریدا زالبوو/ دهستی به‌سهردا

گرت.

(-اللهُ عَلٰی فُلَانٍ فَتْحًا وَفَتْحَةَ): خودا

فیساری سهرخست.

(اِفْتَتَحَ- الْبِلَادَ): ولاته‌که‌ی داگیرکردو

به‌سهریدا زالبوو/ دهستی به‌سهردا گرت.

(اِسْتَفْتَحَ- الرَّجُلُ): داوای کۆمه‌ک و

یاریدمیکردو داوایکرد سهربخریت.

أَلْفَاتِحَ (ج) فَتَحَةٌ وَفَاتِحُونَ (فا):
داگیر کهر.

أَلْفَتْحَ (مص) (ج) فُتُوحَ: داگیر کردن،
سهر که وتن.

أَلْفَتْوَحَاتِ: وَلَا تَانِيكَ بِهِ شَهْرٌ دَاغِيرِ كَرَابِيَّتِ.
أَلْفَاتِحَةُ (مص): پشستگی بکردن و
سهر خستن.

۴- (فَاتِحٌ هُوَ بِالْأَمْرِ): بَاسِي كَارْمَكِي لَا كَرْدَه و هُو
لَيَبِيدُوا.

(-فُلَانًا): لَه سَهْوَدَا كَه دَا جَه لَه حَانِي لَه كَه لَدَا
كرد و هيجی نه دايه.

(إِفْتَاتِحَ وَاسْتَفْتَحَ- الأَمْرَ بِكَذَا): كَارْمَكِي
به وه (كردنه وه / دهسپي كرد).

أَلْفَاتِحَةُ مِنَ الشَّيْءِ (ج) فَوَاتِحَ: (سهر متای /
پیشه کيي) شته که.

(فَاتِحَةُ الْكِتَابِ): (سهر متای / پیشه کيي)
به رتوو که که / کتیبه که.

أَلْفَتْحَ (ج) فُتُوحَ وَفَتْوَحَ (ج) فُتُوحَ: بارانی
به له / په که مین بارانی که ش.

أَلْفَتْحَاتِ (مص): كَرْدَنَه و هُو / دَهْسْتِپِ كَرْدَن.
(حَرْفُ الْإِسْتِفْتَا حِ عِنْدَ النَّحْوَةِ): پیتی

كَرْدَنَه و هُو لَای رِيزَ مَانَسَه كَانِي عَهْرَبِ (أَلَا):
په چونکه ناخاوتنی پیدمستپیدم کريت و مگو:

(أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهُ بِاطِلَ): هه موو
شتيک بووجه تهنها خودا نه بيت.

(الْإِفْتَاتِحِيَّةُ): سهر و تاري رُوژنامه.

۵- (تَفَتَّحَ- فِي الْكَلَامِ وَبِالْمَالِ عَلَى فُلَانٍ): به
فسه يان به دهر پرينی مال و سامانی خوی و
ناشکر اگردنی، خوی هه لکيشاو به سهر هيساردا
(شانازي كرد / خوی بادا).

(تَفَاتِحَ- الْقَوْمُ كَلَامًا بَيْنَهُمْ): خويشگه ل به
دزييه وه وه به چرپه له نيوان خوياندا له سهر
شتيک دوان و کهس نه يبيست.

أَلْفَتْحَةٌ (ج) فَتَحَ: نَه و هُو مَرُوْثَ خُوِي
(پيوه بابادات و خوی پيوه هه لکيشيت و ك
دارا و سامان و ويژهو شتيترو شانازي پيوه
بكات.

المحقق:

فتح: (الْفَتْحَةُ): نَامِيْرِي پِي كَرْدَنَه و هُو فَوْتُو
ته نه که.

فتح: ۱- (فَتَحَ وَفَتَّحَ- أَصَابَعَهُ. فَتْحًا):
په نهجگانی نوشتانه وه وه نهر مي كردن.

(فَتَحَ- فَتْحًا): جَوْمِگَه كَانِي سَسْتُو خَاو بُوونَه و هُو
نهرم و بيهيژ بوون.

(أَفْتَحَ): جَوْمِگَه سَسْتُو نهرم و بيهيژ.

(أَفْتَحَ- الرَّجُلُ): شَه كَه تَو لَه ش سَسْتُو خَاو
بوو له مانديو تيدا هه ناسه ي سوار بوو.

(تَفَتَّحَ): نَه لَقَه ي كَرْدَه پَه نَجَه يه وه.

(أَلْفَتْحَ): خَاو بُوونَه و هُو سَسْتُو و نهر ميووني
جومگه.

أَلْفَتْحَةٌ وَفَتْحَةٌ (ج) فَتَحَ وَفَتْحَاتِ وَفَتْوَحَ
وَفَتْحَا: نَه لَقَه ي پَه نَجَه كَه نَقِيْمِي تِيْدَا

وازهینان / راومستان) بو ماومهك / وچان /
پشوو ۲- ماوهی پشوو نیوان دوو چار تا گرتن.

ماء فاتور فاتر: ناوی شیلهتین.

۲- (فَتْر - عَنِ الْعَمَلِ. فُتُورًا وَفُتَارًا):

خاوه خاوی له کارمه‌دا کرد / که موکوورپی
تیدا کرد.

(- جِسْمُهُ. فُتْرًا وَفُتُورًا): له‌شی سست بوو

جومه‌گانی سستو خاوبوونه‌وو بی‌توانا بوون.

(فُتْر - هُ): ۱- خاوو سستیکرد / وایلنکرد خاوو

سستبیت / ساردیکرده‌وو.

(أَفْتَر): پیلوه‌گانی شلبوون و نیتشنه‌سه‌ر

یه‌ك و چاوی نیست.

(- هُ الدَّاءُ أَوِ السُّكْرُ): نه‌خوشییه‌که‌یان

سه‌رخوشییه‌که بی‌هیزو سستیکرد.

(- الشَّرَابُ): خواردنه‌ومه‌که مه‌بخورمه‌کی

بی‌هیزو سستکرد.

(تَفْتَر - عَنِ الْعَمَلِ): له کارمه‌دا

که‌مته‌رخه‌میکرد / که موکوورپیکرد.

(!سُتْفَر - الفرس): نه‌سه‌به‌که چه‌واپه‌وه.

پشوو یانداو سواری نه‌بوون / ماندو پیتییه‌که‌ی

لاچوو.

(أَلْفَتْر): ۱- بی‌هیزی و سستی ۲- خاوی و

ساردبوونه‌وه.

(أَلْفُتْرَة (ج) فَتْرَات): ۱- تیشکان و بی‌هیزی

۲- چه‌وانه‌وه / پشوو / وچان ۳- ماوه، قوناخ

۴- خول.

نه‌بیت نه‌گه‌ر نقیمی تیدابوو نه‌وه (خاتم) ه
نه‌موستیله‌یه.

(أَلْفَتْخ (م) فَتْخَاء (ج) فَتْخ): که‌سیکه که

جومه‌گه نه‌رم و شلو بی‌هیز بیت.

(رَجُلٌ أَفْتَحُ الطَّرْفِ): پیای چاونه‌رم.

(أَلْفَتْخَاء): شاه‌لوی بال نه‌رم و سست.

۲- (أَلْفَتْخ وَالْفَتْخَة): دیوی ناوه‌وی نانیشک.

(فُتُوحُ الْأَسَدِ): چنگه‌گانی شیر.

(فَتْحُ الْأَسَدِ): چنگیکی شیر.

(أَسَدٌ أَفْتَحُ (م) فَتْخَاء (ج) فَتْخ): شیریکی

چه‌بۆله پان.

فتر: ۱- (فُتْر. فُتُورًا وَفُتَارًا): پاش

توورمه‌وونی یان پاش توندوتیزی خاوبوووو

هیمنبووه‌وو.

(- الماء): ناومه‌گه شیله‌تینبوو.

(- الحَرُّ. فُتْرَة وَفُتُورًا): گه‌رماکه شکاو

هیواشبووه‌وو.

(هَتْر): خاوبوووه‌وه پاش توورمیی یان

توندوتیزی.

(- السَّحَابُ): هه‌ورمه‌گه له‌نگه‌ریگرت و ناماده‌ی

بارانبارینبوو.

(- الماء): ناومه‌کی شیله‌تینکرد.

(تَفْتَر): پاش توورمه‌وونی و توندوتیزی

هیمن و خاوبوووه‌وو.

(- الماء): ناومه‌گه شیله‌تینبوو.

(أَلْفُتْرَة (ج) فَتْرَات): ۱- دمسته‌لگرتن /

(الْفَتْرَةَ وَالْفِتْرَ) (ح) = الرِّعَادَةُ: ماسییه
 برووسکه. ئەگەر دەستت بەریبکەوئیت
 برووسکت پێدا دیت وەك کارمبا بتگریت.
 (الْفِتَار) (مص): سەرمتای چیژی خوشیی و
 مەستی.

۳- (فَتْر - ه. فِتْرًا): بە قولانج پێوای.

(الْفِتْر): قولانج/ ماوهی سەری پەنجەگەورەو
 سەری پەنجەیی شەهادەت/ پەنجەیی دۆشاومرژە
 گەر تەواو بکرینەووە.

۴- (الْفُتْر): سەفرەیکە لە گەلای دارخورما
 دروستدەکریت و ناردی لەسەر دەبێژنەووە.

(الْفَاتُورَةُ (ج) هَوَاتِر (ت): لیستەیکە لەگەڵ
 کالۆ کەلووپەلی فرۆشراودا دەنێردریت.
 جۆری کەلوپەل و کالاکەو ناویان و نرخیان و
 کڕیی هێنان و بردنیانی تێدا دنوسریت.

۵- (فَتْرَص - ه. فِتْرَصَةٌ): بری.

فتش: ۱- (فَتَشَ وَفَتَشَ - الشَّيْءَ. فَتَشًا):
 شتەکی پشکنی/ ئەمدیوو ئەودییو بکرد/
 تێروانیی.

(-عَنهُ): بۆیگەر، سۆراغیکردو بەدوایدا
 جوو، لێیکۆلییەووە.

(الْفَتَّاش): فرە پشکن و سۆراغەری چاک.

(الْفَتَّاش (ج) مُفَتِّشُونَ): پشکنێر/
 سەرپەرشتیار کەسێکە کە سەرپەرشتیی و
 تێروانیی و چاودێریی کاری میریی و کۆمپانیای
 شتی لەو بابەتانەیی پێدەسپێردریت.

۲- (الْفَتَّوش) (ط): خواردنییکە لە وردەنان و
 بیازو مەعدەنووسو خەیارو شتیتر
 دروستدەکریت و بە ترشی سماق ترش
 دەکریت/ مەزەیی دەدری.

۳- (الْفَتَّيش) (عند العامة): فیشەکە شیتە.

فتغ: (فَتَغ - الشَّيْءَ. فَتَغًا): پێی بە شتەکەدا نا
 تا شەقەریت/ بەتەقی.

(تَفَتَّغ): شەقیرد/ تەقی/ یەکاڵابوووەو.

فتق: ۱- (فَتَّقَ وَفَتَّقَ - الشَّيْءَ. فَتَقًا): شتەکی
 (هەلدەری/ هەلپێناوەو).

(-الثَّوبُ): بەرگەکی تەواو هەلوەشانو
 درومانەکی هەلتەقاندو پارچەپارچە بوو.

(-بَيْنَ الْقَوْمِ): ناکۆکیی خستەو
 نیوان خویشگەلەووەو شەر لە نیوانیاندا
 هەلگیرسایەووە.

(فَتَّقَ - الْمَكَانَ. فَتَقًا): شوپنەکە بە پیت و
 بەرھەمبوو بوو.

(أَفْتَقَ - الْقَوْمَ): هەور لە سەریان رەویەووەو
 سایەھەیکرد.

(-فَرُّنُ الشَّمْسِ): خۆرەکە لەناو هەورەکەو
 سەریدەرھینا.

(-السَّحَابُ): هەورەکە رەویەووە/ دریدا.

(تَفَتَّقَ): ۱- شەقیرد/ قلیشی تیکەوت/ تەقی
 ۲- هەلوەشا/ هەلدەرا.

(إِنْفَتَّقَ): قلیشا/ شەقیرد/ شەقاربوو.

(-تِ الْمَاشِيَةِ): نازەلەکە قەلەو بوو.

أَلْفَتَق (مص): به پیتی، چونکه گژوگیا له زومیه که موه چاک دیته درمی.

(-) (طب): گهدمولی/ قوری: دمردیکه ژیر پیستی دمر موه ددرپیت و نهوهی له ژیری هومیه دمر دمپه ریته دمر موه له ناوکداو له پیستی گوندا کؤدمبیته وه (رشه خه لکه که پیده لین (الفِتاَق):

فتق: (أَلْفَتَق (ج) فَتُوق): ۱- بهیان/ رۆژی بونوه ۲- شوینی بهر فراوان. («خَرَجَ فُلَانٌ إِلَى فَتَقٍ»): هیسار بو دشتایه کی بهر فراوان رۆیشت.

(أَلْفَتَق): سپیدی بهیان/ رۆژی بونوه. (أَلْفَتَاَق): ۱- گزنگی خۆر ۲- تۆپی خۆر. (أَلْفَتِيق): شتیك له نهستووری و ههله ویدا

بتره کیت/ بدریت/ شهقه ریت. (أَلْصَبْحُ أَلْفَتِيق): رۆژی رووناک. (أَلْفِيتَق): ۱- دمرگاوان/ هاپیه وان ۲- دارتاش ۳- ناسنگر.

(مَفْتَقُ الْقَمِيص): قلیشی یه خه کی کراس. (أَلْمَفْتُوق) (مفع): قۆر/ گهدمول.

۲- (هَتَقَ وَهَتَّقَ - الْكَلَامَ. فَتَقًا): ناخواتنه که ی ریککرد/ چاککردو بوختکردو کردی. (تَفْتَقُ - فُلَانٌ بِالْكَلَامِ): به ناسانی و رهوانی دوا/ قسه یکرد.

إِمْرَأَةٌ فَتَقٌ وَمُتَفَتِّقَةٌ): ژنکی (به زمان/ قسه زانی گوستاخ/ زوو وهلام دمداته وه/

خۆشدهم).

رَجُلٌ فَتَقُ اللِّسَانِ): بپاویکی تیز زمان و به زمان/ زمانه روان و خۆشدهم.

۳- (فَتَّقَ - الْعَجِينَ. فَتَقًا): ههویر ترش و دمرمانی نانی کرده ههویر مکه وه.

(هَتَقَ وَهَتَّقَ - الْمِسْكَ): بۆنی مسکه که ی بهرداو به خشانکرد.

(أَلْفَتَاَق): ۱- دمرمانی تیکه لی ناوان ۲- ههویر ترش که ههویر مکه زوو ههله دهینیت.

۴- (أَفْتَقَ - الرَّجُلُ): دوو چاری نه بوونی و برستی و هه موو جۆره داماو یه کبوو.

(أَلْفَتَق): ۱- که موکووری بژیوی و تیکچوونی ژیان/ داماو یی ژیان ۲- وشکی و بیبارانی و بیبه ره هه می.

(أَلْفَتَق (ج) فَتُوق): شوینیک بارانی لینه بار بییت و نه ملاولای بارانی لیبار بییت.

(«عام ذو فَتُوق»): سالیکی که مباران. (أَلْفُتُوق): نه هه مته وه ک دمر دو نه خۆشی و

برستی و هه ژاری و قه زاری. ۵- (أَلْفَتَاَق): بیخی/ بنی دار خورما که سپیه.

أَلْفِيتَق: شا.

فَتَك: ۱- (فَتَكَ - الرَّجُلُ فَتَكَ وَفَتَكَ وَفَتَكَ وَهَتَوَا): زهه ندمی کرد/ بویریکی دلیر بوو

جهه به زانه کام کار سهخت و گرانبوو بیباکانه خوی تیاو یشت.

(- بَفْلَان): له ناکاودا هیرش ی برده سهرو

شریکرد یان ناکاو کوژیکرد.

(فَاتِكْ-ه. مُفَاتِكَّةُ): بیسلو به ناشکرا

له‌گه‌لیدا جه‌نگی.

(-الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ): سهرسه‌ختانه/ توندوتیژ

دمستی دایه کارمه که یان شته‌که/ بۆئه‌نجامدانی

کارمه که یان شته‌که خوئی پمتاند.

(أَفْتِكْ- الرَّجُلُ): کابرا جه‌ربه‌زانه/ بیباکانه

که‌وته به‌لاماردان و کوشتن و برین و کار

ئه‌نجامدان.

(تَفْتِكْ بِأَمْرِهِ): سهرچلانه/ به‌لاماری

کارمه‌کیدا بیگویدانه که‌سو و راویژ

به‌که‌سگردن.

(الْفَاتِكُ (فَا) (ج) فُتَاكُ): ناکاو‌کوژ/

جه‌ربه‌زهو بویر/ زمه‌نده.

(«هُوَ فَاتِكُ الْقَلْبِ»): نهو دل‌قایمی نمبه‌رده.

۲- (فَتَكْ- فِي الْأَمْرِ فَتَاكًا وَفُنَاكًا وَفُتُوكَا):

له کارمه‌کدا سوورو همت‌ه‌ر بوو بۆئه‌نجامدانی

خهریکبوو.

(- فِي الْخُبَيْثِ. فُتُوكَا): له (پیسسی/ به‌دی/

ناپاکی) دا نه‌وپه‌ریگرت.

(«مَا أَفْتَكُهُ»): نای که (ناپاک/ به‌د/

موخه‌نمت) ه.

۳- (فَتَكْ- فِي صِنَاعَتِهِ): له پیشه‌و کارمه‌کیدا

زۆر کارامه‌و لی‌زانبوو.

(فَاتِكْ-ه. مُفَاتِكَّةُ): له (کارامه‌یی/ وه‌ستاییدا)

به‌زاندی.

۴- (فَتَكْ- الْقَطْنَ): لۆکه‌که‌ی شیک‌رده‌وه.

۵- (فَاتِكْ-ه. مُفَاتِكَّةُ): نهو نرخه‌یدایه که

(دمیویست/ داوای ده‌کرد).

فتل: ۱- (فَتَلَ- الْحَبْلَ فَتْلًا): (گۆشه‌که‌ی/

به‌ته‌که‌ی) باداو لولدا.

(فَتَلَ وَجْهَهُ عَنْهُمْ): رووی لی‌ومرگی‌پران.

(فَتَلَ ذُوَابَةَ فَلَانٍ): رای به‌ فیسار گۆزی.

(فَتَلَ. فَتْلًا): جوارشانه بوو/ جوارشانه‌ی

لی‌ده‌رجوو.

(أَفْتَلَ (م) فَتْلَاءً): مروفی جوارشانه.

(فَتَلَ- الْحَبْلُ): به‌ته‌که‌ی لولدا.

(تَفْتَلُ وَانْفَتَلَ): بایخوارد/ لولبخوارد.

(الْفَتْلَةُ (ج) فَتْلُ): ۱- جاریک لولدان/ پیچدان

۲- توندییی دهماری بازوو.

(الْفَتَالُ): که‌سیکه که کاری بادانی گوریس و

ته‌نافو نهو بابه‌تانه بی‌تو گوریس

دروستبکات.

(الْفَتِيلُ (م) فَتِيلَةٌ): ۱- لولدراو/ پیچدراو/

بادراو/ لولخواردوو ۲- پیسی و چلکیک

که به‌له‌شه‌وه دم‌بی‌تو به‌ په‌نجه‌و دم‌ست

لولیده‌دمیت.

(«مَا أُغْنِي عَنْكَ فَتِيلًا»): هینده‌ی چلکی

په‌نجه که‌لکت لی‌نابینریت.

(الْفَتِيلَةُ (ج) فَتَائِلٌ وَفَتِيلَاتٌ): پلیته‌ی چرا/

پلیته.

(الْفِتْلُ): خه‌ره‌ک/ نامیری رستنی خوری و

لۆكەو بادان و بادانهوو لهو بابەتانه.

مَفْتُول (مفع) الخَلْق): لەش باش داریژراو/
تۆكمە.

مَفْتُول العَضَلات): ماسولكە توندو تۆل/
قاييم. وهكو بادرابيئەوه.

۲- (فَتْل - البَيْلُ فَتْلًا): بلبلكە خویندی.
(أَلْفَتَال) (ح): بلبل.

۳- (أَلْفَتَلَة (ج) فَتْل): جوۆره بەریکی وردە
وهك هی دارشیلان و دارزه‌مقی عەرمیی.

(«مَأْغَسَى عَنكَ فَتْلَةٌ»): هیج بەگەلكت
نایمت.

(أَلْفَتَلَة (ج) فَتْل): ناوکی گوژکە بەری
داری گوژیژه.

(«مَأْغَسَى عَنكَ فَتْلَةٌ»): هیجت بەگەلك
نایمت.

أَلْفَتِيل: ئەوهی له درزی (تۆو/ ناوك) دا
دمبیئت.

فتن: ۱- (فَتَن - هُ فَتْنَا): ۱- حەپەساندی و
بەلایەوه سەیر بوو ۲- دلی راکیشا ۳- شەیدایبوو/
گرفتاریبوو.

(فَتَنَ وَفَتِنَ - إِلَى النِّسَاءِ فَتُونًا): حەزی
داوینپسیی لەگەڵ ژناندا هەبوو.

(فَتَنَ وَأَفْتَنَ - هُ): ۱- سەرسامی کرد ۲- دلی راکیشا/
دلیرد ۳- شەیدایکرد/ گرفتاریکرد.

(أَلْفِتْنَةُ (ج) فَتِن): ۱- داراو زارۆله.

۲- (فِتْنَةُ النَّهَارِ) (ن): گوڵە دولبەر، روومکیکە

له کۆمەلەى گوڵە زەمبەقە گوڵەکەى جوانە بە
رۆژ دەمدەگاتەوهو بەشەو خۆى دەپێچیتەوه
بۆ جوانى و رازاندنەوه دەروینریت.

(أَلْفَتَان (م) الْفَتَانَة): ۱- دلبەر/ دلفرین
۲- ناشوبگێر/ فریودەر/ لەخستەبەر.

۲- (فَتَن - فَلَانًا. فَتَنَةٌ وَمَفْتُونًا): فیساری
گومرا کرد/ له ریی راست لایدا.

(- هُ عَن رَأْيِهِ فَتْنَا): له راکەى خۆى لایداو
نەیهیشت له سەرى پروات.

(فَتِن - فِي دِينِهِ): له دینی خۆى لایدا/
ومرگەرا.

(أَلْفِتْنَةُ (ج) فَتِن): ۱- گومرایسى و کفر
۲- نابرووچوون/ نەنگی.

(أَلْفَاتِنِ الْفَتَانِ) (فا): ۱- گومراکارى خەلك/
لەهەق و راستیى لادەر ۲- شەیتان چونکە
خەلك له ریی راست و ناین لادەدات یان بە
فیل و فریودان تووشی گوناح و خراپەیدەگات و
بۆی دەرازینیئەوه ۲- دز.

۲- (فَتَن - هُ. فَتْنَا وَفْتُونًا): تووشی ناشووب و
ناژومیکرد.

(- الرَّجُلُ): پیاوگە کەوتە ناشووبەگەوه/
گرفتاری ناشوب و ناژاوگەوه بوو.

(فَاتِن (ج) فَتَان): ناشوبگێر/ ناژاوەجی/
ناژاومگێر.

(فَتَن - هُ وَأَفْتَن - هُ): ۱- تووشی ناشووبیکرد/
ناشووبی بۆ نایهوه ۲- سەرسامی کرد ۳- دلی

نازار/ ئیش/ ژان ٦-شیتی/ دیوانه بوون.
 (أَلْفَتَانُ): زهرنگه.
 (أَلْفَتَانان): زیرو زیو.
 (أَلْفَتَانَةُ): سهنگی مهحهك كه زیرو زیوی بی
 تاقیده مکه نه وه.
 (أَلْفَتین (ج) فَتَن): (ط ١): زهویی بهره لا
 دمشت که بهره مکانی رهمبن. وهك بهره مکانی
 سووتابن.
 (ذَهَبُ فَتین): زیریکی بهر ناگردراو.
 (أَلْفَتین): دارتاش.
 (أَلْفَتُون) (مفع): شهیدا/ دیوانه/ شیت.
 الملحق:
 فتن: (الْفَتْنَةُ): جوړیکه له درهختی نه کاکي
 گوله که ی زهردهو بو نخو شه.
 (أَلْفَاتین): دلراکیش/ دلبر/ سهرسورمین
 یان نه وهی سوژی دموون بجوولینیت و
 دلکیشیت.
 (مَفَاتینُ المَرَاة): شوینه جوانه کانی نافرمت که
 سهرنج و دل رابکیشیت و پیاو گرفتار بکات.
 فتو: ١- (فَتَا- الرَّجُلُ فَتَوًا): له جوامیری و
 دلفراوانی و به خشنده پیدا له پیاومکه له پیشتر
 بوو/ بوړی نه ویدا.
 (فَاتی- الرَّجُلُ): له پیاومتی و جوامیری و
 به خشنده پیدا له پیاومکه له پیشتر بوو/ بوړی
 نه ویدا.
 (تَفَتَى- الرَّجُلُ تَفَتِيًا): به خشندهو جوامیر

بو خوی راکیشا/ شهیدایکردو دلی لیسند
 ٤-گومرایکرد.
 (تَفَتَن-ه): به گران تووشی ناشوب یان
 گرفتاری بیکرد.
 (إِفْتَن): ١-تووشی ناشووبوو ٢-دلی لیسندراو
 گرفتاری دلبوو.
 (ه-): ١-تووشی ناشووبیکرد ٢-دلی لیزهوتکرد.
 (أَلْفِتْنَةُ (ج) فَتَن): ناته بایی و جیایی له رادا و
 بهیه گدadan و شهر له نیوانیاندا/ ناشووب.
 ٤- (فَتَن- فلانًا. فِتْنَةٌ وَمَفْتُونًا): هیساری
 تاهیکرده وه.
 (-الشيء فَتَنًا): شته که ی سووتاند.
 (-الصائغُ الذَّهَبِ): زهرنگه ره که زیرمکه ی
 له (بوته که دا/ مه نوونه که دا) تواندم وه تا
 ساغی و ناساغی بو دهرکه ویت/ زیرمکه ی
 تاهیکرده وه.
 (فَتِن): تووشی ناشووبوو، سامان و دارا یان
 ناومزو هوشی له دمستجوو.
 (إِفْتَن): گرفتاری ناشووبوو/ تووشبوو.
 (أَلْفَتَن) (مص): ١-بار/ رهوش و جوړ
 ٢-هونه رو رنگ.
 («العمرُ فتنان»): ته مهن و ژیان دوو جوړن
 شیرین و تال.
 (أَلْفِتْنَةُ (مص) (ج) فَتَن): ١-نه زموون و
 تووشبوون ٢-په ندو شت لیوه فیروون
 ٢-گرفتاری/ دهر دیسه ری ٤-نه شکه نهجه/ سوئی/

بوو / خاو من دلیکی فراوانبوو.

(تَفَاتِي): ١- به خشندهو دلفراوان و جوامیر بوو

٢ خوی وانواند که به خشندهو جوامیره.

(الْفُتُوَّةُ): ١- دلفراوانسی و به خشندهمی /

جوامیری ٢- پیاومتی و مهردایهتی.

(الْفَتَى): به خشنده / دلفراوان / نانیده.

(فَتَوَان وَفَتِيَان): دوو به خشنده.

(ج) فِتْيَان وَفِتْيَةٌ وَفِتْوَةٌ وَفُتُوٌّ وَفُتِيٌّ وَفُتِيَّةٌ):

جوامیر مکان / به خشنده مکان / دلفراوانه کان.

٢- (فُتِيٌّ، فُتِيَّةٌ): همرزمکار بوو.

(فُتِيٌّ - تِ الْبِنْتِ): کیزمه که پیگه پشت و له

کوران دوور خرایه ووهو نیتر یاری له گهل

کوراندا نه کرد.

(تَفْتِيٌّ، تَفْتِيًّا): بوو به (لاو / همرزمکار /

گهنج).

(- تِ الْبِنْتِ): کچه که گه وره بوو له کوران

دوور خرایه ووه له گهل کوراندا نیتر یاری

نه کرد.

(- الرَّجُلِ): پیاومکه وهک لاوینک رهفتاری کرد

خوی به گهنج کرد / خوی بچوو و کرد ووه.

(«أَبْرَدُ مِنْ شَيْخٍ يَتَفْتِي»): له پیریک

بییتره ووه خوی گهنجده کاته ووه.

(الْفَتَاءُ وَالْفُتُوَّةُ): گهنجان / لاوان / همرزمکاران.

(الْفَتَى): گهنج / لاو / همرزمکار / تازمه پیگه پشتوو

دوانی: (فَتَوَان وَفَتِيَان (ج) فِتْيَان وَفِتْيَةٌ

وَفِتْوَةٌ فُتُوٌّ وَفُتِيٌّ وَفُتِيَّةٌ): ١- گهنج / لاو /

همرزمکار ٢- کویله.

(الْفَتِيَان): شهوو روژ.

(: لَا أَفْعَلُهُ مَا اخْتَلَفَ الْفَتِيَانُ): تاشه وو روژدا

به دوا یه کتریدا بین نهو کاره ناکه م.

(الْفَتَاةُ (ج) فَتِيَاتٌ وَفَتَوَاتٌ): ١- کج / کیز /

دوت ٢- کارمه کری کویله.

(الْفَتِيَّي (ج) فَتَاءٌ وَأَفْتَاءٌ (م) فَتِيَّةٌ):

همرزمکار / لاو یان همر شتیک ته مه نی زور

نه بیئت / که مته مه نی بیئت.

(الْفَتِيَّةُ) (ن): گوله لاو، گولیکی سالانه ی

جوانه رنگی سپیبه یان وهنه وشه پیبه به

زوری له باخچه کاندا دهر وینریت.

٢- (فَاتِي الرَّجُلِ): له پیاومکه ی پرسیه ووه /

خسته ی ژیر پرسیاره ووه.

(الْفَتَى - فَلَانًا فِي الْمَسْأَلَةِ): رووی یاسایی و

شهرعی له پرسه بابه ته که دا بو روونکرده ووه.

(تَفَاتِي - الْقَوْمِ إِلَى الْعَالِمِ): خویشگهل بو

دهر برین و بریاردانی یاسایی یان شهرعی له

زاناکه یان پرسه.

(إِسْتَفْتِي - الْعَالِمَ فِي الْمَسْأَلَةِ): ١- پراو بریاری

یاسایی یان شهرعیان له پرسه بابه ته که دا له

زاناکه خواست.

(الْفُتُوَّى وَالْفُتُوَّى وَالْفُتِيَاءُ (ج) الْفُتَاوَى

وَالْفُتَاوَى): نهو بریاره یاساییه یان شهرعیه ی

که زانایه ک دهر باره ی پرسه بابه تیک دمیدات.

(الْفُتَيْي): (فا): موفتی، نهو زانا ناینبیه یه

فَتَا: (فَتَا - الْقَدْرَ. فَتَا وَفُتُوْءُ): مهنجه له که ی
له (جَوْش / کول) خست.

(-الغَضَبُ): توورمه ییه که ی دامرکاندموه.

(-الشيءَ عَنْهُ): رِئِي شته که ی لیگرت و
لیگرد.

(أَفْتًا): شه که ت و خاویبووهوه.

(-الْحَرُّ): گهرماکه نیشتهوه/ کهوت.

(-بِالْمَكَانِ): له شوینه که دا نیشته جیوو.

(إِنْفَاتًا - الْحَرُّ): گهرماکه کهوت/ نیشتهوه.

فَتْج: (فَتْج - الشَّيْءَ فَتَجًا): شته که ی
که مگرد.

(-الماءَ الحارَّ بالبارِدِ): ناوه گهرمه که ی به
ناوی سارد ساردگردموه.

(فَتْجَ وَفَتْجَ وَأَفْتَجَ): فورسکرا.

(«فُلَانٌ بَحْرٌ لَا يُفْتَجُ»): هیسار دمریابه که
که مناکات.

(أَلْفَاتِج (فا) (ج) فَوَاتِج): میحوشتری
ناوس.

فَئْر: (أَلْفَاوْر): ۱-سفرمییه کی له مه پمپر
کراو ۲-گۆی خۆر ۳-فهرش ۴-له گهنیکی گهوره
۵-کاسه ی مه ی ۶-سیخوور.

فَتْخ: (فَتْخ - رَأْسُهُ فَتَخًا): سهری شکاند/ قرچاند.

فَج: ۱- (فَج - مَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ. فَجًا): پیی
بلاوگردموه/ لنگی بلاوگردموه.

(-تِ النَّاقَةِ لِلْحَلْبِ): میحوشتره که له دوشیندا
لنگی بلاوگردموه.

که له سهر پرسه بابه تیکی شهرعیی (بریار/
فهتوا) دهر دمکات و رادهمبریت و راگه ی به
هه ند و مردمگریت.

الملحق:

فَتَو: (الإِسْتِفْتَاءُ): ۱- (خواستی/ راپرسی)

برپاردانی یاسایی یان شهرعی ۲- و مرگرتنی

رای گشتی و نهتهوه/ راپرسی دهرباره ی دانانی

یاسا یان کاریکتر به و مرگرتنی یه کسه رو

راسته و خوئی دهنگی نهتهوه. نهوه راپرسیک و

دمنگومرگرتنیکی دستورییه.

(الإِسْتِفْتَاءُ): راپرسی/ راورگرتنی کومه له

خه لکیک له دهرموهی (رئی میری) دهرباره ی

ههرکاریک بیت.

(إِسْتِفْتَاءُ فِرَاءَ صَحِيفَةً): راورگرتنی

راپرسی خوینه رانی رۆژنامه یه ک دهرباره ی

ههر شتیک که رۆژنامه که بیهویت رایان

و مرگریت.

فَتْ: (فَتْ - الْقَمَّةَ فَتًا): نهوه ی بلاوگردموه

که له سه به ته قیرینه که دا بوو.

(-الحارَّ بالبارِدِ): گهرمییه که ی به شتی سارد

دامرکاندو ساردیگردموه.

(إِنْفَتْ - الْعُودُ): جیوکه که شکا.

(-الرَّجُلُ): پیاوکه به په ژارمییه ک و مهراقینک

دلشکست بوو.

(تَمَرٌ فَتٌ): خورمای په رش و بلاو.

(أَلْفَتَةٌ): زوری شت.

- (القوس): نهمسهر و نهمسهری که وانه که می
 له یه که دور خسته وه.
 (فَجَّ - فَجَجًا): له رویشتندا ههنگاهه کانی
 که وره کرد و پی له یه که دور بو وه.
 (أَفَجَّ (م) فَجَاءَ (ج) فَجَّ): له رویشتندا پی له
 یه که بلا و لنگبلاو.
 (أَفَجَّ - ما بین رَجْلِهِ): پی بلا و کردم وه له
 یه که دور خسته وه.
 (مُفَجَّ): پی بلا و لنگبلاو.
 (أَفَجَّ فِي الْمَشْيِ): ١- پی هه لگرت / خیرا رویشت
 ٢- به ریگه بان و دیار که کیومه که دا رویشت.
 (- الْأَرْضُ بِالْمَحْرَاثِ): زهویه که کیلا / جووتیکرد.
 (تَفَجَّ): له رویشتندا ههنگاهه که وره که وره و
 بلا و بلا وینا.
 (إِنْفَجَّتِ الْقَوْسُ): ههردوو سهری که وانه که
 له یه که دور که وتنه وه.
 (إِهْتَجَّ - الرَّجُلُ): پی دیار و پانی ناوشاخه کانی
 گرت.
 (الْفُجَّاجُ): پی بان و دیار نیوان دوو شاخ.
 (الْفَجَّ (ج) فَجَّاجُ): پی بان و دیار نیوان
 دوو شاخ.
 (الْفُجَّةُ): دمر بهند.
 (الإفجيج): ١- (دؤل / دمره) ی فراوان ٢- دؤلکی
 تهسک و قوول.
 («فُلَانٌ يَمْشِي مُفَاجَأً»): فیسار به ههنگاهه
 بلا و دمروات.

٢- (الْفَجَّ وَالْفَجَّاجَةَ - مِنَ الْفَوَاكِهِ وَغَيْرِهَا):
 میومه بهریزی (نهگه یو / کال و کرج).
 (الْفُجَّاجُ): مروقی رهزا تال / مروقی که
 نه چیه دله وه / چاره گران / نیسکقورس.
 فَجَّاجًا: فَجَّاجًا وَفَجَّاجِيَّةً وَفَاجًا وَافْتَجَّاجًا - الرَّجُلُ.
 فَجَّاجًا وَفَجَّاجَةً وَفَجَّاجَةً وَمُفَاجَأَةً): (له پر / له
 ناکاودا / کوتوپر) په لاماری پیاوکه می دا یان
 که یشته سهری / جووه لای بیئه وهی (به خوی
 بزانی / ناگای له خوی بییت) ٢- زووتریکرد /
 زووتر دمستی و مشاند.
 (الْفُجَّاءَةُ) (مص): کوتوپر له ناکا و نه وهی
 له پر دا بهر منگارت ده بییت یان بو تده بییت.
 (حَرْفُ الْمَفَاجَاةِ هُوَ إِذَا): بیته له ناکاودا /
 له پریکا (إِذَا): یه: کاتیکیزانی / کاتیکیزانی /
 هه ره نومنده میزانی.
 («حَرَجْتُ فَإِذَا الْأَسَدُ بِالْبَابِ»): دمر جووم
 هه ره نومنده میزانی شیرمه که له بهر دمرگا
 بوو، بیسی نه وتریت «إِذَا» ی کوتوپری (إِذَا
 الْفُجَّاجِيَّةُ): له ناکا ویدا / له پریکا بوو.
 فَجَّرَ: ١- (فَجَّرَ الْمَاءَ. فَجَّرًا): ناومه که
 دمر بهراند هه دمر وه و ناومه که کشا / کونیک یان
 دمر و به کی بو ناوه گراومه که کرد و ناومه که
 هاته دمری و کشا.
 (- الْقَنَاةُ): جوکه ی راکیشا.
 (- اللَّهُ الْفَجَّرُ): خودا روژیکرد وه / سپیده ی
 بهیانی دمر خست.

(فَجْرَ - المَاءُ): ناوه‌گه‌ی دمرپه‌راندو ته‌فاند.
 (أَفْجَرُ): که‌وته سپیده‌ی به‌یانه‌وه.
 (-الْيُنْبُوعُ): کانیه‌گه‌ی ته‌فاندو ناوه‌گه‌ی دمرپه‌راند.
 (تَفَجَّرَ - المَاءُ): ناوه‌گه ته‌قی و دمرپه‌ری.
 (-الصُّبْحُ): رُوژبووه‌وه به‌یانیدا/ سپیده‌یدا.
 (انْفَجَرَ - المَاءُ): ناوه‌گه ته‌قی و دمرپه‌ری.
 (-الصُّبْحُ): به‌یانیدا/ رُوژبووه‌وه/ سپیده‌یدا.
 (-عَنْهُ اللَّيْلُ): رُوژنی لیبووه‌وه/ شه‌وی له‌سه‌ر لاچوو.
 (-عَلَيْهِمُ الْعَدُوُّ): دوژمن له‌هه‌موو لایه‌که‌وه به‌لیشاو هه‌لیانکوتایه سه‌ریان.
 (الْفَجْرُ) (مص): سپیده‌ی به‌یان/ به‌رمبه‌یان تاریک و روونی به‌یان (پووناکی له‌تاریکی جیادمه‌بیته‌وه).
 («طَرِيقُ فَجْرٍ»): ریگه‌یه‌کی دیار.
 (الْفَجْرَةُ (ج) فَجْرٌ): ته‌فینگه‌ی ناو/ کانی/ سه‌رچاوه‌ی ناو.
 (-مِنَ الوَادِي): پانتایی دۆل که‌ ناو رووی تیده‌کات.
 (الْفَجَارُ): ریگه‌ی فراوانی نیوان دوو (شاخ/ کیو).
 (الْمَفْجَرَةُ وَالْمُنْفَجَرَةُ): ته‌فینگه‌ی ناو/ کانی.
 (مُنْفَجِرُ الرَّمْلِ): ریگه‌یه‌کی ناو لمان.
 ۲- (فَجْرَ - عَنِ الْحَقِّ. فَجُورًا): له‌راستی و هه‌ق لایدا.

(-عَنْ سَرَجِهِ): له‌سه‌ر زینه‌گه‌ی خواربووه‌وه.
 (-فَجْرًا وَفُجُورًا): ۱- درۆیکرد. له‌راستی لایدا
 ۲- زینایکرد/ داوینپیسیکرد/ شه‌روالیپیسیکرد
 ۳ روویکرده خراپه‌و له‌خودا یاخیبوون.
 (-أَمْرُهُم): کاریان گه‌نبوو.
 (-فُلَانًا. فَجْرًا): ۱- لیلی یاخیبوو له‌گه‌لیدا
 ناکۆک و جیابوو ۲- به‌درۆی خسته‌وه.
 (فَجْرَ - الرَّجُلُ): پیاوه‌گه‌ی به‌درۆزن و خراپدانا/ به‌گوناه‌باریدانا.
 (فَاجِرَ الْمَرَأَةِ. فَجَارًا وَمُفَاجِرَةً): خراپه‌ی له‌گه‌ل ژنه‌که‌دا کرد/ داوینپیسکی له‌گه‌لدا کرد.
 (أَفْجَرُ): ۱- له‌راستی و هه‌ق لایدا ۲ درۆیکرد
 ۳- زینایکرد ۴ کفریکرد.
 (- فُلَانًا): به‌داوینپیس و درۆزن و له‌ناین لادمری زانی.
 (تَفَاجَرَ - الْقَوْمُ): خویشگه‌ل روویانکرده له‌خودا یاخیبوون و گوناهاکاری و له‌راستی‌لادان.
 (إِفْتَجَرَ - فِي الْكَلَامِ): ناخاوتنی هه‌لبه‌ست و کرد بیئه‌وه‌ی له‌که‌سی وهرگرتبیت.
 (الْفَجْرَةُ): جارێک قسه‌هه‌لبه‌ستن و درۆکردن.
 («رَكِبَ فَجْرَةً»): جارێک درۆیکرد/ فشه‌یکرد/ قسه‌ی هه‌لبه‌ست.
 فَجَارٌ: ۱- ساخته‌باز ۲- داوینپیس.
 يُقَالُ لِلْمَرَأَةِ: فَجَارٌ: بانگی ژنه‌که‌ ده‌کریت

يان تهنگه ليکه به هوی گهرمايه وه يان
بهرکه وتنه وه دته فته وه.

فجس: (فَجَسَ. فَجَسًا): ١- لووتبه زيبکرد/
فيزينواند ٢- خرابه و بهدي بهر باگردو داهينا.
(-فُلَانًا): فيساری بهزاندو بهسريدان زالبوو.
(أَفْجَسَ): له هيجه شانازي به خويه وه کرد/
خوی بادا.

(تَفَجَسَ - عَلَيْهِ): خوی بهسهدا باداو خوی
به زلانی / گهرمیی بهسهدا کرد.

فجع: ١- (فَجَعَ هُ وَفَجَعَ هُ. فَجَعًا): کۆستی
خست / جگه ری به داخه وه ناو ژانی برده
دلییه وهی که خۆشیده ويست، کهس يان
سامانی، دارایی فهوتاند.

(«فَجَعَ فِي مَالِهِ وَبِمَالِهِ»): به فهوتانی داراکه
کۆستیکه وتو داخ جووه دلییه وه.
(أَفْجَعَتْهُ الْمُصِيبَةُ): وميه گرانه که ژانی
برده دلییه وه به وهی که نهو خۆشیده ويست له
دهستی جواند.

(تَفَجَّعَ): تووشی (ژان / نازار) بوو به هوی
کۆست يان له دهستدانی سامانيه وه.

(أَفْجَاعِ) (فا): ١- کۆستکه وتن / به دبه ختی /
نه وهی که داخ و ناسۆرئکی زۆر تووشی
مرؤفدمکات ٢- شین و شه پۆری کۆستکه وتن.
(«إِمْرَأَةٌ فَاجِعَةٌ»): نافرمتیکي ليقه و ماوی
کۆستکه وتوو.

(رَجُلٌ فَاجِعٌ): پياویکی کۆستکه وتوو

دهوتریت: ههی قه حبه / سۆزانی تهنها بو
بانگردن دهوتریت (هَجَارِ).

(أَلْفَاجِرِ (فا) (ج) فَاجِرُونَ وَفَجْرَةٌ وَفُجَّارٌ):

١- شهروالپیس: داوینپیس / زیناکار ٢- بینامووس
٣- له خودا یاخی ٤- جادووگهر / سيجرباز.

(أَلْفَاجِرَةُ): قه حبه / سۆزانی / قه پاتمه.

(يَمِينُ فَاجِرَةٌ): سونیدیکي درۆ.

(أَلْفَاجِرُونَ): ١- داوینپیس / زیناکار ٢- له گوناهدا
خنکاو.

(أَلْفُجُورِ (ج) فُجِرَ): ١- قه حبه / سۆزانی /

نافرمتی (خرابه / پاشلپیس ٢- پياوی داوینپیس

٣- له گوناهدا / خرابه دا / بینامووسیدا)
خنکاو.

٢- (فَجِرَ. فَجْرًا وَفُجُورًا): چاوی کز بوو /
چاوی هانای که مبوو.

٤- (فَجِرَ - مِنْ مَرَضِهِ فَجْرًا وَفُجُورًا): له
نه خۆشيه کهی چاکبووه وه.

٥- (فَجِرَ. فَجْرًا): به خشی / جوامیريکرد.

(أَفْجَرُ): سامان و داراييه کی زۆری هاورد.

(تَفَجَّرَ وَانْفَجَرَ - بِالْعَطَاءِ): به خششیکي
زۆری به خشيه وه.

(الْفَجِرُ): ١- دلفراوانی / سه خامت ٢- به خشین

٣- چاکه و پياومتی ٤- داراو فرمی / زۆربوونی
سامان.

الملحق:

فجر: (الْتَفَجَّرَاتِ): ته قه مهنی: نامیرگه ليکه

داخله دلی ژانکردووی شپرزه.

(مَوْتُ فَاجِع): مردنیک که کۆستی خه لک بخت و خه لکه که سه راسیمه و شپرزه بکات.
(الْفَاجِعَة (ج) فَوَاجِع): ليقه ومانی سهخت/ چورتومی گران.

(الْفَاجِعَة): شانۆگه ريبه ک پيکه نين و داخ و گريان تيکه لبييت/ درامای تراچيديا.

(مَوْتُ فَجُوع): مردنیکى به کارمسات و ليقه ومان و کۆستکه و تن و ژانه دل/ به سوئ.

(الْفَجِيعَة (ج) فَجَائِع): ومی گران و سهخت/ سه رگه ردانى کۆستکه و تن/ جه رگسووتان.

(رَجُلٌ مُتَفَجِّع): پياویکی سوئ و ژانه دل و په ريشان.

٢- (إِنْفَجِع): شپرزهی خوار دنيبوو.

(مَفْجُوع. وَفَجَعَان): چلييس/ نهوسن.

(الْفَجْعَة) (عامية): چلييسى/ نهوسنى.

فَجَل: (فَجَلٌ وَفَجَلٌ - الشَّيْءُ. فَجَلًا وَفَجَلًا): شته که خاوبوووه/ نهستوو بوو.

(فَجَلٌ - الشَّيْءُ): شته که ی پانکرد.

(إِفْتَجَل - الأَمْرُ): کاره که ی داهیناو سازکرد.

(الْفَاجِل) (فا): داهینهر.

(الْأَفْجَل): گه لبلأو.

(الْفُجَلُ وَالْمُفْجَلُ (ن) الواحِدَة فَجَلَة): توور. فَجَلَة: تووریک.

الْفَجَّالُ: توور فرؤش.

فَجَم: (فَجَمَ. فَجَمًا): لالغاوهی نهستوو بوو.

(أَفْجَم): لالغاوه نهستوو.

(فَجَمَ - هُ فَجَمًا): تۆزیکى ليوارمه که شکاند که خوی نهستوو بوو (عامیه).

(مَفْجُوم): ليوار نهستوو.

(تَفَجَّمَ وَانْفَجَمَ - الوادي): دۆله که بهر فراوانبوو.

(فَجَمَة الوادي وَفُجَمَتْه): بهر فراوانی دۆله که. بهردهمی کراوهی دۆله که.

فَجِن: (أَفْجَنَ (ن): سهروم پيچینی خوارد.

الْفَيْجِن: پيچين: رووه کيکه گه لاکه ی وه که هی هه زبیه کيويه وایه (یۆنانیه).

فَجَو: (فَجَا - البابَ. فَجَوا): دمرگاکه کردهوه.

(-القوس): نه مسهرو نهوسه ری که وانه که ی بلا و کردموه.

(فَجِي. فَجَا): قاجی یان لنگی بلا و کردموه.

(هُوَ أَفْجَى وَهِيَ فَجَواء): نه و لنگبلاوه یان قاجبلاوه.

(فَجِي - تِ القوس): ژیکه ی له ناوم پرستی که وانه که دور که وتهوه.

(- تِ الناقَة): ميحوشترمه که ورگی (ليها ت) گهوره بوو.

(تَفَاجِي): بۆشایی تيکهوت.

(إِنْفَجِي - الباب): دمرگاکه کرایه وه.

(-القومُ عَن فُلان): خویشگه له فيساره وه دمرکه و تن و ناشکرا بوون.

فحج: (فَحَجَّ. فَحَجًّا): فیزینواند / لووتبهرزیکرد.

٢- (فَحَجَّ- فِي مَشِيَّتِهِ. فَحَجًّا وَفَحَجَّةً): له رویشتندا لووتسی پیی نزیك یه ککرده موو پاژنه گانی دوورخسته وه.

(أَفْحَجَّ): پیگیر.

(فَحَجَّ- فِي مَشِيَّتِهِ): پاژنه گانی پیی له یه ک دوورخسته موو نووکی پیی له یه ک نزیک کرده موو رویشت واتا گیر رویشت.

(- رَجَلِيهِ): پیی بلاو کرده موو.

(أَفْحَجَّ- عَنِ الْأَمْرِ): خووی له کاره که د دوورخسته موو به لایدا نه چوو.

(تَفَحَّجَّ- الرَّجُلُ): قاچه گانی بلاودانا.

(إِنْفَحَجَّ- ت ساقاه): لنگه گانی بلاو بوون / لیکن دوورکه و تنه وه.

فحس: (فَحَسَّ- الشَّيْءَ مِنَ الْمَاءِ وَغَيْرِهِ. فَحْسًا): شته که ی به زمان له ناومکه دهرهینا نه ک به دستی.

فحش: ١- (فَحَشَّ- الْأَمْرُ فَحْشًا وَفَحَاشَةً): کاره که له خرابیدا (له راده/ له نه اندازه) دهر چوو/ بیئه اندازه بوو.

(- تِ الْمَرَأَةِ): ژنه که پیرو ناشیرین و بهد بوو.

(فَحَشَّ- بِهِ): شتی ناشیرینی دهر باره کرد: تیر و توانجی لیډاو ته شهری لیډا.

(أَفْحَشَّ): ١- قسه پینا ناشیرینیکرد ٢- کرده موو ناشیرین و بهد رهوشتییکرد / بینامووسیییکرد.

(- تِ الْقَوْسِ): ژیکه له که وانه که دوورکه و تنه وه.

(الْفَجْوَةُ (ج) فَجَوَاتٌ وَفَجَاءٌ): ١- که له بهر / بو شایی نیوان دوو شت ٢- چه وشه ی خانوو ٢- دمشتیکی بهر فراوان.

(الْفَجْوَاءُ): ١- میی وشه ی (الْأَفْجَى): ٢- زمویبه کی پانی بهر بلاو.

فجی: (فَجِيَّ- فَجِيَّ الْوَاوِيَّ): چه فه له که دمرکه و ت.

(فَجِيَّ- الشَّيْءَ تَفْجِيَّةً): شته که ی دوزیبه و موو دمرخست / ناشکرایکرد.

(- الشَّيْءَ عَنَهُ): شته که ی له و لاداو / لیډوورخسته وه / که لایکرد.

(أَفْجَى- الرَّجُلُ إِفْجَاءً): پیاومکه بزئوی بیو خیزانه که ی زور کرد.

فَح: ١- (فَحَّ- النَّائِمُ. فَحًّا وَفَحِيحًا وَتَفْحَاحًا): نووستوو که پر خه پر خیکرد / پر خاندی.

(- تِ الْأَفْعَى): مار که فیشکاندنی.

(«فَحَّتِ الرَّائِحَةُ» (عامية): بونه که بلاو بوو وه.

(الْفُحَّحُ): ماری وروژاو.

(فُحَّةُ الْفُلْفُلِ): (توونیی/ تیژی) دهلوبیبه ر. (الْفُحِيحُ) (مص): ١- پر خه کردنی نووستوو ٢- فیشکه فیشکی مار.

٢- (فَحْفَحَّ): ١- به دم خه وه وه پر خه بهات / پر خه پر خیکرد ٢- دهنگی گربوو.

(الْفُحْفَاحُ (م) فَحْفَاحَةٌ): ١- دهنگر ٢- زور بلی / چه نه باز.

فَحَص: (فَحَص - عَنْهُ. فَحْصاً): بۆيگهرا/ سؤراغىکرد/ لىيىكۆلبييهوه.

(فَاَحَص - هُ. فَحَاَصاً وَمُفَاَحَصَةً): ههر يه كه يان بؤ خهوش/ كه موكوورپى و نهينى نه وىتر گهرا.

(تَفَحَّصَ وَافْتَحَّصَ - عَنْهُ): بۆيگهرا و كۆلبييهوه لىيىشكنى.

(الْفُحْصَ (مص) (ج) فَحُوص): تاقىكر دنه وه. (الْفُحْصَةَ): ١ جار يىك تاقىكر دنه وه ٢- جار يىك بؤ شت گهرا ٢- جار يىك لىيىكۆلبييهوه.

(الْفُحَاَص): زؤر پشكن و بؤگهرا و زؤر تاقىكه رموه.

(الْفَحِيص = الْمَفَاَحِص): كه سىكه كه ههر خهريكى دؤزينه وهى خهوش و كه موكوورپى و نهينى هاورىكهى بىت.

٢- (فَحَص - الْمَطْرُ التُّرَابَ فَحْصاً): بارانه كه خاكه كهى ژىرمو ژوور كردو دمريخست. (- التُّرَابَ): گله كهى ههلكهند.

(- بَرَجِلِه): به پى بؤشت گهرا. (- لِلْخُبْرَةِ): له ناگره كه دا جىگه يه كى بؤ نانه كه كرده وه.

(فَحَصَ وَأَفْحَصَ - هُ عَنْهُ): لىيىدوور خسته وه. (الْفُحْصَ (ج) فَحُوص): هه موو شوپنىك كه تيايدا نيسته جىين/ تيايدا ستاره بگرن.

(الْفُحْصَ (ج) مَفَاَحِصَ وَالْأَفْحُوصَ (ج) أَفَاَحِصَ): نهو شوپنهى كوركوور/ قهتن

(تَفَحَّشَ عَلَيْهِم بِلِسَانِهِ): قسهى بيس و بىنامووسانهى بىوتن.

(تَفَاَحَشَ): ١- قسهى (ناشيرين و بيس/ بىنامووسانه يىكرد) ٢- داويناپيسى و كارى به درهفتارىكرد.

(- الأَمْرُ): كار كه له نه اندازه به دمر بىنامووسانه و ناشيرينبوو.

(الْفُحْشَ (مص): كرده موه و قسهى ناشيرين و بىنامووسانه.

(الْفَاَحِشَ (م) فَاحِشَةً): ١- ناشيرين و له نه اندازه به دمر ٢- پياوئى داويناپيس/ بىنامووس/ به دره موشت. رنى سؤزانى/ قه حبه/ قه پاتمه ٢- هه موو شتىكى له نه اندازه به دمر.

(«عَبْنُ فَاَحِشْ»): هه لئه له تاندنىكى له نه اندازه به در.

(«رَجُلٌ فَاَحِشٌ»): پياوئىكى زمانپيسى نه زان دوو/ وه لام دوژمنكارانه.

(الْفَاَحِشَةَ (ج) فَوَاَحِشَشَ وَالْفَحْشَاءَ): ١- زينا/ داويناپيسى ٢- نهو كرده وانهى كه نه وپهري گوناهبىت.

(الْفُحَّاشَ (م) فَحَّاشَةً): زؤر بىنامووس/ زؤر به دره موشت و زمانپيس و له نه اندازه به دمر خراب.

٢- (أَفْحَشَ - الرَّجُلُ): روژد بىكرد/ چروو كى كى كرد.

(الْفَاَحِشَ (م) فَاحِشَةً): زؤر چرووك له نه اندازه به دمر رژد.

چالیدمکات و هیلکه‌ی تیدا دادمنیت.

(«لَيْسَ لَهُ مَفْحَصُ قِطَاةٍ»): شوینیکی نییه

ستاره‌ی تیدا بگریت/ بستیک زموی نییه/

هیلانهای کورکوریکی نییه.

٢- (فَحَصَ - الظَّبِي. فَحَصاً): ناسکه‌که تا تینی

تیدا بوو غاریدا/ تییته‌قاند.

٤- (الفَحْصَةُ): چالی چه‌ناگه.

فحل: (فَحَلٌ وَافْتَحَلَّ إِبْلَهُ فَحَلًّا كَرِيماً. فَحَلًّا):

که‌له‌حوشتریکی رهمه‌نی بو میحوشتره‌که‌ی

به‌یداکردو هه‌لبژارد/ میحوشتره‌که‌ی له‌که‌له

حوشتریکی رهمه‌ن چاککرد.

(تَفَحَّلَ): خوئی به‌که‌ل دانسا/ خو وه‌ک که‌ل

(پیشاندا/ نواند).

(أَلْفَحْلُ (ج) فَحُولٌ وَأَفْحَلٌ وَفِحَالٌ وَفِحَالَةٌ

وَفُحُولَةٌ (ح): نییره‌و که‌لی هه‌موو

زینده‌ومریک.

(فُحُولُ الشُّعْرَاءِ): ١- که‌له‌ شاعیره‌کان ٢- هه‌موو

نه‌و شاعیره‌نه‌ی که‌ له‌ داشووریندا دهستی

بالایان هه‌بیته‌ی به‌ تایبته‌ی به‌رامبه‌ر نه‌وانه‌ی

دایانده‌شوون.

(أَلْفَحْلَةُ - مِنَ النِّسَاءِ): ١- نافرمتی نییره

بیاوکی. کچی نییره‌ کورکی/ نافرمتیک که

ره‌وشتیکی هه‌بیته‌ی هی نافرمت نه‌بیته‌ی

٢- نافرمتی زماندریزی زمانبیس.

(أَلْفَحْلَةُ وَالْفُحُولَةُ وَالْفِحَالَةُ): نییری/

نیربوون/ که‌له‌ی.

(أَلْفَحِيلُ = الْفَحْلُ): ١- که‌ل/ نییر ٢- که‌لیکی

به‌هیزو به‌توانا.

(فَحْلٌ فَحِيلٌ): نییریکی/ که‌لیکی رهمه‌نی

به‌توو.

٢- (تَفَحَّلَ - الشَّجَرُ): دره‌خته‌که بیبه‌ر بوو/

زر بوو.

(اسْتَفْحَلَتِ النَّخْلَةُ): دارخورماکه بوو به

نییره.

(أَلْفَحْلُ وَالْفِحَالُ): نییره‌ی دارخورما.

(اسْتَفْحَلَ - الْأَمْرُ): کاره‌که خراب نالووزکا/

سه‌ختو گرانبوو.

فحم: ١- (فَحِمٌ. فَحِمًا): وه‌لامی بیته‌درایه‌وه.

فَحِمٌ وَفَحِمٌ - الصَّبِيُّ. فَحِمًا وَفَحَامًا وَفُحُومًا):

منداله‌که/ کوربه‌که هینده‌ گریا تا دمنگی

نووساو دمرنه‌هات/ دمنگی برا/ نوزه‌یبرا.

(أَفْحَمَ - هُ): به‌ به‌لگه‌ له‌ شه‌ری نه‌یاریدا

ده‌مکوتیکرد/ قسه‌ی بری.

(هَاجَاهُ فَأَفْحَمَهُ): داشووریکردو به‌سه‌ریدا

زالبوو ده‌مکوتیکرد.

(- أَلْهَمَ الشَّاعِرَ): مه‌راق (هوژانفانه‌که‌ی/

شاعیره‌که‌ی) داگرتو له‌ هوژینه‌وه‌ی

هوژانیکرد/ شیعیرکرد.

(أَفْحَمَ - الصَّبِيُّ): منداله‌که هینده‌ گریا تا

دمنگی نووساو دمرنه‌هات/ دمنگی برا.

(أَلْفُحُومٌ): که‌سیکه که‌ زمانی به‌سترابیتو

وه‌لامی بیته‌دریته‌وه.

(أَلْفَحِم) (ف): دهمبهست/ دهمکوتکر.

(جَوَابُ مُفْحِم): وهلامیکی دهمکوتکر.

(أَلْفَحَم) (مضغ): ۱- کهسیکه زمانی

بهسترابیت/ قسهی بؤ نهکریت یان نهتوانیت
نهوهی دمیوهیت دهرپریت ۲- کهسیکه شیعی
بؤ نهیمت.

(وَجَدَهُ مُفْحَمًا): دی شیعی بؤ نهدهات.

۲- (فَحَمَّ تِ الْبُنْرُ فُحُومًا): ناوی چالومکه
ومستا.

(أَلْفَاحِم) (فا): ومستاو.

(مَاءٌ فَاحِم): ناویکی ومستاو/ له بهری
نارواتو لییناروات.

۳- (فَحَمَّ فُحُومًا وَفُحُومَةً): رمشیوو.

(فَحَمَّ الشَّيْءَ): شتهکهی رمشکرد.

(أَفْحَمَ الرَّجُلُ): پیاومکه کهوته تاریکی
نیوارپوه.

(أَلْفَاحِم): رمش.

(أَلْفَحَم وَالْفَحَم): خهلووز/ رمژوو.

(أَلْفَحْمَةُ (ج) فِحَام وَفُحُوم): کولؤ
خهلووزیک.

(فَحْمَةُ اللَّيْلِ): نووتهکی/ شهو تاریکترین
کاتی شهو/ شهومزمنگ.

(أَلْفَحَام) (ج) فَحَامَةٌ): خهلووزفرؤش.

(أَلْفَحَامَةٌ): دهستهیهکی نیئالیابین سر به
کومهلیکی نهینی رامیارین (کاربوناری).

لهوموه ومزگیراوه دهلین (رَجُلٌ فَحَامٌ):

پیاویکه که برپای به بوونی خودا نییهو
بییدینه.

(أَلْفُحُومَةُ): رمشی.

(أَلْفَحِيم): ۱- خهلووز ۲- زؤر رمش ۲ (ك) کاربؤن
تهنیکی سادیهو توخمیکی سرهکیی خهلووزه
به هموو جؤرمکانیهوه کاربؤن له دروستبوونی
لهشی هموو زیندموریکدایه نهلماسیش
کاربؤنیکی بوختی بلوورینه.

(أَلْفِحَم): سووتینگه/ شوینی تیکهلبوونی
سووتهمهنیو ههوا له کارپیکره

تهقیویهکاندا وهک کارپیکهری نوتومبیل.

(أَلْفَحْمَةُ): ۱- خهلووزدان ۲- کوورهی خهلووز.

(مَشْحَرَةٌ) (عامية سريانية): کوورهی
خهلوو.

فحو: (فَحَا وَفَحَى بِكَلَامِهِ اِلَى كَذَا. فُحُوا):
مهبهستی له قسهکه نهوه بوو/ قسهکه
نهومیگهیانند.

(أَلْفَحَا وَالْفِحَا (ج) أَفْحَاء): تۆو یان ناوکی
میوهی وشکبوو.

(أَلْفَحْوَى وَالْفُحْوَاء وَالْفُحْوَاء- مِنَ الْكَلَامِ
(ج) فَحَاو): واتاو کورؤکی ناخاوتن/ نهو

ناومرؤکهی که قسهکه دمیگهیهنیت.

فخ: ۱- (فَخَّ- النَّائِمُ فَحَاً وَفَخِيخَاً):
نووستومهکه پرخاندی/ پرخهپرخیکرد.

(-تِ الْأَفْعَى): مارمهکه فیشکاندی.

(اِفْتَحَّ- النَّائِمُ): نووستومهکه پرخهپرخی کرد.

(أَفْحَةً): نوستنی که سَبَّک که پر خه بیبیت.
 ۲- (فَحَّجَّ-تِ الرَّائِحَةُ فَحَّأً وَفَحِيحًا): بؤنه که بلا بووه/ تهنه نه یکرد.
 ۳- (فَحَّجَّ-تِ رَجُلًا فَحَّأً وَفَحِيحًا): همدوو حاجی خاوبووه و شلبوو.
 (أَفْحَجَّ (م) فَحَّأً (ج) فَحَّجَّ): حاج خاوو شلبوو.
 ۴- (أَفْحَجَّ (ج) فَحَّأً وَفَحِيحًا): تله‌ی راو.
 («وَتَبَّ فُلَانٌ مِّنْ فَحَّجِّ الشَّيْطَانِ»): له داوی شه‌یتان رزگاریبوو/ تۆبه یکرد.
 (أَفْحَجَّ): ناهرمتی پیس/ پۆخل.
 ۵- (فَحَّجَّ-تِ الرَّجُلُ فَحَّجَّةً): له هیچه کهوته فشه‌کردن و شانازیکردن.
 (أَفْحَجَّتِ) (مص): ۱- ورشه و خشه‌ی کاغزو به‌رگی تازه ۲- له هیچه شانازیکردن و خۆفش‌کردنه‌وه/ خۆه‌لک‌یشان خۆنواندن/ فیرو دمعیه لیدان.
 فحج: ۱- (فَحَّجَّ-تِ السَّقْفُ فَحَّجًا): بنمیچه‌که‌ی کونکرد.
 (-رَأْسُهُ بِالسَّيْفِ): شمشیری به‌سهریدا کیشا.
 (-الشيء): شته‌که‌ی بری.
 (-الإناء): سهری قاپه‌که‌ی لاداو دمریخت.
 (أَفْحَجَّ-تِ السَّقْفُ): بنمیچه‌که‌ی کونبوو.
 (أَفْحَجَّ): کونی خری بنمیچ: کلاورؤژنه.
 ۲- (فَحَّجَّ-تِ الرَّجُلُ): درؤیکرد.
 ۳- (فَحَّجَّ-تِ الْفَاحِشَةَ): کوکوختیه‌که‌ی خویندی.

(تَفَحَّجَّتْ): ۱- وهك کوکوختی به‌لارو له‌نجه رۆیشت ۲- سهری سورما.
 (أَفْحَجَّتْ): (پروناکی/ رۆشنایی) مانگ/ تریفه‌ی مانگه‌شه‌و یان سببه‌ره‌که‌ی.
 (الْفَاحِشَةُ (ج) فَوَاحِشَتِ (ح)): کوکوختی (بؤیه و ا ناونراوه چونکه رنگی له تریفه‌ی مانگه شه‌و ده‌چیت).
 ۴- (أَفْحَجَّتْ): تله‌ی داو.
 فَحَجَّ: (فَحَّجَّ- الرَّجُلُ فَحَّجًا): فیزینواندن/ لووتبه‌رزییکرد.
 (فَحَّجَّ. فَحَّجًا): رانیکی له رانه‌که‌ی تری جیابووه‌وه، واته باریکتر بوو یان خوار بوو یان کورتر بوو.
 فَحَذَّ: ۱- (فَحَذَّ- هُ فَحَذًا): کیشای به‌رانیدا یان رانی شکاند.
 (فَحَذَّ): رانی سکا.
 تَفَحَذَّ-ه: رانی خسته سهر رانی.
 (أَفْحَذَّ وَالْفَحَذُ وَالْفَحَذُ (ج) أَفْحَذُ) (ع ۱): نیوان نه‌ژنوو کولوت/ ران (وشه‌که مییه).
 ۲- (فَحَذَّ- هُمَهُ): خویشگه‌لی کرد به تیره تیره به تیره تیره ناوی هینان.
 (-بَيْنَهُمْ): جیایکردنه‌وه.
 (-الْقَوْمَ عَنِ فُلَانٍ): پشتی پیبهردان و نه‌یه‌یشت کۆمه‌کی فیسار بکه‌ن.
 (-فُلَانًا): له گهرمه‌که‌ی یان ناواییه‌که‌ی دمرکردو تهره‌یکردو دورویخته‌وه.

(إِسْتَفْحَذَ): سهری شوږکردو خوږی به دسته ومدا/ کساسسی نواندن و پاراپه وه.

(أَلْفُحْذ (ج) أَفْحَاذ): گهرمکی یان ناوایی پیاومکه (وشه که نیره).

۲- (تَفْحَذَ): له کارمکه دواکه وت.

فخر: ۱- (فَخِرَ. فَخْرًا وَفَخْرًا وَفَخْرَةً وَفِخْرِي وَفِخْرِي) : شانازی به خوږی و باوو باپرو که سوکارپه وه کرد. به خه سلامت و پیاومتی و ناوبانگو رهمه نایه تپیه وه کردو هه لیلان و هه لیکیشان.

(فَخْر-ه): له شانازی کردندا به سهریدا زال بوو.

(هـُ عَلَى فُلَان): له شانازی کردندا فیسار کسی به له پېشتر دانا.

(فَخِرَ وَتَفَخَّرَ - مِنْهُ فَخْرًا): شانازی به سهر نه ودا کرد/ خوږی لهو به گهورمتر داناو فیزی به سهردا کرد.

(فَخَّرَ وَأَفْحَرَ - هُ عَلَى فُلَان) : له مه زنی و باشیدا نهوی له فیسار پېشتر و شایسته تر گرت.

(فَاخَّرَ - هُ. فِخَارًا وَمُفَاخَّرَةً): له گهورمی و شانازیدا بوږی نه ویدایه وه.

(تَفَاخَّرَ - الْقَوْمُ): ۱- خویشگه ل هه ریه که شانازی به سهر نه ویترا کرد/ خوږی به سهر نه ویترا بادا ۲- همر په که یان مایه ی گهورمی و شانازی خوږی دمرخست و خوږی پیوه نواند.

(اِفْتَحَرَ): شانازی کردو خوږی به زلانی.

(أَلْفُخْر و الْفَخْر) (مص): ۱- شانازی کردو خوږه لکیشان ۲- گهورمی مه زنی ۲- چاکه و پیاومتی.

(أَلْفُخْرَةٌ = أَلْفُخْر) : ۱- شانازی ۲- چاکه و پیاومتی گهورمی / مه زنی.

(أَلْفُخُور): زور شانازی که رو خوږه لیلان به خانه دانی و رهمه نی و سهر به رزی و پیاو چاکی و ناویشانی باشی خوږی و باوو باپری.

(أَلْفُخِير = الْفُخُور): ۱- زور خوږه لیلان و شانازی که ۲- شانازی به سهردا کراو.

(أَلْفُخِير و الْفُخَيْرَة): زور خوږه لکیش و شانازی که / لاف و گه زاهلیدم.

(أَلْمُفْحَرَة و الْمَفْحَرَة): هؤو مایه ی سهر بلندی و شانازی کردو ۲- کاری گرنگو کاری چاکه که جیی شانازی بیت.

۲- (إِسْتَفْحَرَ - الشَّيْءُ): ۱- به شتیکی ناویزه و نایابی دانا ۲- شته که ی به نایاب زانی ۳- شتیکی نایابی به دمست هیئاو دستکه وت.

(أَلْفَاخِر): هه موو شتیکی ناویزه و نایاب / گرانبه ها.

۲- (أَلْفَاخُور (ج) فَيَاخِر): جوړه ریخانه په که. (أَلْفَاخُورَة) (عامیة): شونینی دروست کردنی فه خضوری و گلینه و گوژمو همرچی له قور دروسته کړیت و سووردمه کړیته وه.

(أَلْفَخَّار الواحِدَة فَخَّارَة): فه خضوری و گوژمو گلینه.

(أَلْفَخَّارَةُ (ج) فَخَّارٌ): گوزه.

(أَلْفَخَّارِي): ١ گوزه و فه خفوری و گلینه فروش

٢-گوزه و گلینه که رو گلنیره موه.

فاخوري (عامية): گوزه و گلینه که رو.

فخز: (فَخَزَ وَفَخَزَ وَتَفَخَّرَ. فَخْرًا وَفَخْرًا):

فیزی نواندو خوی به گه وره (پیشاندا/ گرت)

لووتبهرزیبکرد

(أَلْفَخَز) (مص): ١-چاکه و پیاومتی

٢-خوبه گه وره گرتن و فیز نواندن

فخل: (تَفَخَّلَ): ١-سهرمه ندیی و خو سه نگی نی

نواند ٢-باشترین بهرگی خوی پو شی.

فخم: (فَخِمَ. فَخَامَةٌ): ١-مه زنبوو ٢-پایه

بلندو بهر پیز بوو.

(فَخِمَ-ه): مه زنی کردو به گه وره میگرت.

(-الحروف): وشه کانی قه به دهربری.

(أَلْفَخِمَ): پایه بلند/ شکودار.

(-مِنَ الْمَنْطِقِ): گفته ی کورت و پرواتا و چر.

(أَلْفَخْمِيَّة): خو به گه وره مگرتن/

خوفشکردنه موو فیز به سهر نه مو نه ودا

کردن.

(أَلْفَخِمَ): ١-مه زنتین/ بالاترین گه وره ترین

٢-شکودارترین.

الملحق:

فخم: (أَلْفَخَامَةُ): شکومه ندیی/ خاومنشکؤ/

نیشانه یه که: سیفه تیکه گه وره یی و بالا به

نرخ ی تیدا کؤدمی پته موه. («أَلْبَهُه وَالْعَظْمَةَ»):

مه زنیی/ گه وره یی/ پایه داریی/ شکوی ی.

(«فَخَامَةُ الْأَبْنِيَّةِ الرُّومَانِيَّةِ»): مه زنیی

خانه کانی/ بینا کانی رومانییه کان.

(«فَخَامَةُ الْقَصْرِ»): مه زنیی کوشکه که.

(أَلْفَخَامَةُ): خاومنشکؤ. نازناوی سهرکؤماره.

فَدَّ: (فَدَّ- الطائرُ فَدِيدًا): بالنده که خیرا

خیرا باله کانی به یه کدا دمدا/ باله فرمی بوو.

٢-(فَدَّ-تِ الْإِبِلِ. فَدِيدًا): حوشتره که له بهر

قورسییه که ی زمویه که ی به پی چالکرد.

(-الرَّجُلُ): رایکرد/ قوو چاندی.

(فَدَدَ): به فیزو دمی به رویش.

(أَلْفَدَادُ (ج) فَدَادُونَ): ١-لووتبهرزمکان/

فیزدارمکان/ به دمی عیه کان ٢-زور به زهبرو

گران ٢-خاومن دوو سهد تا هزار حوشتر.

٢-(فَدَّ- الرَّجُلُ. فَدِيدًا): دمنگی هه لپری.

(فَدَدَ): له کرینو فروشتندا دمنگی

(به مرز کردموه/ لیبه لپری).

(أَلْفَدَادُ (ج) فَدَادُونَ): دمنگ گه وره/

دمنگی بهرز.

(أَلْفَدَادُونَ): شوان و حوشتره وان و گاوان و

جوتیاران و هیوا یتر که له له و مرانندن و

جوتکردنیاندا دمنگ بهرز دمه که نه مو له کاتی

کاردا هاواردمه کن.

(أَلْفَدَادَةُ): ١-می و شه ی (أَلْفَدَادُ): ٢-(ح)

بو ق.

٤-الفدادة: زور ترسنوک/ زیرمگردوو.

کولای ساردموبوو.
 (أَلْفَادِرِ (ج) فُدْر وَفَوَادِرِ وَفُدُورِ): گوشتی
 کولای (ساردموبوو/ سارد).
 ۲- (فُدْرَ الحَجَارَةِ): گهوره و بچوک بهردمهکی
 شکاند.
 (تَفْدَر - الحَجْرُ): بهردمهکه شکا.
 (أَلْفَدِرِ): چیلکهی زوو شکست/ ناسک.
 أَلْفِدْرَةُ (ج) فِدْر: لایهکی/ پارچهیهکی شاخ
 یان به شیکی شهو.
 ۲- (أَلْفَدْر (ج) فُدُورِ وَفُدُورِ (ج) فُدْر (ج):
 کهلهکیوی.
 (أَلْفَدِرِ): گهوج.
 (أَلْفِدْرَةُ): پیاویک له خویشگهل تهریکیبتهومو
 به تنیا پروات.
 (أَلْفُدْر): ۱- زیو ۲- میردمندالی قهلهو.
 (أَلْفَادِرِ (ج) فُدْر وَفَوَادِرِ وَفُدُورِ (ج):
 ۱- بزنهکیوی/ کهلهکیوی/ کهلهمامز ۲- میحوشتریک
 تهریکیبتهوه.
 (أَلْفَادِرَةُ): ۱- بزنه کیوی ۲- تاویریکی مهنی
 سهرشاخ به کهلهکیوی چوینراوه.
 (أَلْفِدْرَةُ): شوینیک کهلهکیوی زور بیت.
 فِدْس: (أَفْدَس - الرَّجُلُ): مالهکهی یان سمر
 دمرگای خانوومکهی جالجالؤکهیهکی زوری
 تیدابوو.
 (أَلْفُدْس (ج) فِدْسَة (ج): جالجالؤکه.
 (أَلْفِدْس): کووپه/ گوزهی گهوره.

(الْمُنْفِدِ وَالْمُنْفِدِ): ۱- قسهترن و نهزانندو/
 وشک له قسهکردندا ۲- دهنگبهرز.
 ۶- (فَنْفَدَة): رایکردو ههلات.
 (أَلْفُنْفُدُ وَالْمُنْفِدِ): پیاویک که قورسبیتو
 شوینبیتی له رویشتندا دیاربیت.
 ۷- (أَلْفُنْفُدُ): ۱- شوینی رهن ۲- شوینی بهرز
 ۳- بیابانی فراوانی وشک و برنگ.
 فِدْح: (فَدَح - هَ الْأَمْرُ أَوِ الْجِمْلُ أَوِ الدَّيْنُ):
 گرانیسی کارمهکه یا کولهکه یان وامهکه/
 قهرزمهکه: شانی داخست و ماندووویکرد.
 (أَفْدَحَ وَاسْتَفْدَحَ - الْأَمْرُ): کارمهکی لاگرانبوو.
 أَلْفَادِحِ: قورس/ گران/ سهخت/ بهنمرک/
 زهحمت.
 (نزل به أمر فادح وركبه دین فادح):
 تووشی وهی و ليقهومانیکسی سهخت یان
 کاریکی گران و وامیکسی قورسبوو.
 (أَلْفَادِحَة (ج): قهوماویکی سهخت/ چورتومیکی
 گران.
 (فَوَادِحُ الدَّهْرِ): گرفتاریی و ليقهومانسی
 رۆزگار.
 فِدْح: (فَدَح - الشَّيْءُ. فَدْحًا): شتهکهی
 شکاند.
 (- العود): چیلکه تهرمکهی ههلقلیشانند.
 فِدْر: ۱- (فَدْر - اللَّحْمُ الْمَطْبُوعُ. فَدْرًا وَفُدُورًا):
 گوشته کولومکه ساردبوومهو.
 (أَلْفِدْرَةُ (ج) فِدْر): (بَلِيك/ كوتيك) گوشتی

فَدَش: (فَدَش- رَأْسُهُ فَدَشًا): سه‌ری (قرنجاند/ شکاند).

(هـ): پَالِيِيُونَا.

(دَفَشَهُ) (عامية): پَالِيِيُونَا.

(الْفَدَش) (ح): ١-مِيِي جَالْجَالُوْكَه ٢-گهوج/ نه‌زانگرد.

فَدَع: (فَدَع-هُ فَدَعًا): هر جانندی/ درزیکی بچووکی تیکرد.

(فَدَع فَدَعًا): مه‌جه‌کی یان قوله‌پینی خواریی تیدابوو.

(أَفَدَع (م) فَدَعَاء (ج) فَدَع): مه‌جه‌ک یان قوله‌پینخوار.

(فَدَع-هُ): مه‌جه‌کی یان قوله‌پینی (خوار/ گپَر) کرد.

(الْفَدَع): ١-خواریی له مه‌جه‌کدا یان له قوله‌پیندا ٢-جومگه خواربوون ومکو له شوینه‌که‌ی خوئی ترازپیت.

(الْفَدَعَةُ): شوینی خواربوونی مه‌جه‌ک قوله‌پینی یان ترازانی جومگه.

فَدَع: (فَدَع-هُ فَدَعًا): قرنجاندی/ درزی تیکرد.

(إِنْفَدَعْ): قرنجا/ درزی تیبوو.

(-الشيءُ اليابسُ): شته وشکه‌که نه‌رمبوو.

(الْمَفْدَعُ (ج) مَفَادِعُ): نه‌و نامیره‌ی که پییدمقرنجینریت قلیشی بی له شت دمکریت.

فَدَك: (فَدَك- القطن): لُوْکه‌که‌ی شیکردموه.

(-هُ القطن): لُوْکه‌که‌ی بی شیکردموه.

فَدَم: ١-(فَدَم- الإبريقَ وعلى الإبريقِ فَدَمًا): ناو پالیوی به لووله‌ی مه‌سینه‌که‌وه کرد.

(فَدَمَ وَأَفَدَمَ. فَمَ الآنية): پالیویکی به لیوی قاپه‌که‌وه کرد.

الفِدام (ج) فُدُم): پالیویکی بچووکه یان په‌رویه‌که دمکریته لووله‌ی مه‌سینه‌وه بو پالوتنی نه‌وه‌ی تیدایه.

(أَلْفِدام والفِدامَة): دم‌به‌ست که به دمی حوشرموه دمکریت تا نه‌خوات یان گاز نه‌گریت.

(أَلْفِدام (ج) فُدُم والفِدام والفِدامَة والفِدموم): پالیو یان نه‌و په‌رویه‌ی که به لووله‌ی مه‌سینه‌وه دمکریت بو پالوتن.

(أَلْفِدامات): ١-مه‌سینه‌کان/ لوولینه‌کان

٢-کووبه‌کان که بو مه‌ی یان ترشیاته.

٢-(فَدَم فُدومَة وفِدامَة): له‌به‌ر زور گه‌وجیی/ زمانبه‌سته‌بوو/ قسه‌ی بو نه‌گرا.

أَلْفِدم (م) فُدَمَة (ج) فِدام: ١-له‌به‌ر زور گه‌وجیی و تینه‌گه‌یشتنی زمانبه‌سته‌بوو/

قسه‌نه‌زانبوو ٢-گه‌وج ٣-مرزا تال/ چاره‌گران.

٢-أَلْفِدم (م) فُدَمَة (ج) فِدم: سووریکی زور (تَوَخ/ تیر).

فَدَن: ١-(فَدَن- الإبل): حوشرمه‌کی هه‌له‌وکرد.

٢-(فَدَن- البِناء): خانه‌که‌ی/ بینا‌که‌ی دریزکرد.

(أَلْفادِن (ج) فَوادِن (ب): (ته‌ناق/ شاولی)

خانه‌سازی/ نامیریکه بۆ زانینی راستی و
ریکی خانوو و ته‌لار.

(أَلْفَدَن ج) أفدان: خانه‌ی (سازدراو/
دروستکراو/ ته‌واوکراو).

۳-(فَدَن - الثوب): جله‌که‌ی به رمنگی سوور
رمنگکرد.

(أَلْفَدَن ج) أفدان: رمنگی سوور.

۴-(أَلْفَدَان ج) فُدُن وَأَفْدِنَة وَفَدَادِين: دوو

گای جووتکردن/ کیلان، پیکه‌وه دمبه‌سترن
بۆ جووت.

(أَلْفَدَان ج) فُدُن وَأَفْدِنَة وَفَدَادِين:

۱-جووتیک گای زمویکیلان ۲-کینگه.

(أَلْفَدَان - فِي الْمَسَاحَة): رپووبه‌ریک نزیکه‌ی

جوار هه‌زارو دوو سه‌د قامیش جوارگوشه
بیٚت (سریانیه).

(فَدَان الْأَرْضِ عِنْدَ الْفَلَاحِين): لای جووتیاره‌کان

رؤژه جووتیکه که جووتیاریک به دووگا
بیکیلیت.

فدو: (الْفَدْوُكْس): ۱-(ح) شیر ۲-پیاوی

توندوتیژ/ به‌زمبرو زمنگ.

فدی: ۱-(فَدَى - الرَّجُلُ مِنَ الْأَسْرِ فَدَى وَفَدَى

وَفَدَاءً): پیاومه‌که‌ی له دیلیتی به پاره یان

شتیتر رزگارکرد/ رزگاری دیله‌که‌ی به پاره
یان شتیتر قه‌بلاندو به‌ره‌لایکرد.

(فَادٍ): سه‌ربه‌ستکار/ رزگارکه‌ری دیل به پاره

یان به شتیتر.

(مَضَدِي): سه‌ربه‌ستکراو/ رزگارکراو/

سه‌ره‌رازکراو/ نازادکراو به پاره یان به
شتیتر.

(«فَدَتِ الْمَرْأَةُ نَفْسَهَا مِنْ زَوْجِهَا»):

ژنه‌که پاره‌و مائی به میرده‌که‌یدا بۆ

ئه‌وه‌ی ده‌ستبه‌رداریبیٚت/ ته‌لاق‌ی بدات/
سه‌ره‌رازبیٚت.

(فَدَى وَفَدَى - فَلَانًا بِنَفْسِهِ. تَفْدِيَةً): خۆ‌ی به

هوربانی هیسار کرد/ بیٚت به هوربانتم.

(فَادَى - الرَّجُلُ. فِدَاءً وَمُضَادًا): پیاومه‌که‌ی

به‌ره‌لا کردو پاره‌ی به‌ره‌لاکردنه‌که‌ی لیسه‌ندو

ومرگرت ۲-رزگاریکرد.

(أَفْدَى - فَلَانًا الْأَسِيرَ إِفْدَاءً): رزگارانه‌که‌ی له

دیله‌که‌ی ومرگرتو به‌ره‌لا‌یکرد.

(تَفَادَى - الْقَوْمُ. تَفَادِيًا): ۱-خویشگه‌ل په‌نایان

برده لای یه‌کتر که یه‌کتر بیاریزن ۲-ههر

یه‌که به‌ویتری وت به هوربانتم/ خو‌یکرد به

هوربانی نه‌ویتر.

(تَفَادَى - الرَّجُلُ مِنْ كَذَا): پیاومه‌که‌ی خۆ‌ی

(له‌وه دوورخسته‌وه/ پاراست).

(إِفْتَدَى - بِهِ): به‌های نازادیه‌که‌و رزگاریه‌که‌می دا.

(- مِنْهُ بِكَذَا): به‌وه خۆ‌ی لیپاراست.

(إِفْتَدَتِ الْمَرْأَةُ نَفْسَهَا مِنْ زَوْجِهَا): ژنه‌که

پاره‌و مائی به پیاومه‌که‌یدا تا ده‌ستی له ده‌ستی

بیته‌وه/ ته‌لاق‌یبدات.

(إِنْفَدَى إِفْدَاءً = أَفْتَدَى): سه‌ری قه‌بلینرا/

رزگارانهی بؤ درا تا سهرفراز بیټ.

(الْفِدَاءُ وَالْفِدَى وَالْفِدَى): ۱- قوربانایی/

نرخ و بهای (سهرفرازبوون و رزگاری/

سهربهستی و نازادبوون) ۲- قوربانیدان/

مالدانی زرگاریبوون و سهرفرازبوون.

(فِدَاكَ أَبِي وَفِدَى لَكَ أَبِي): باوكم به

قوربانیتبیت/ باوكم نهكهم به قوربانیت (بؤ

خوشهویستی نزاو دوعا دموتربیت) لهوانهیه

فرمانهكه لابربیت و دموتربیت «بَابِي التَّمْيِذِ

الْمَجْتَهِدِ»: باوكم به قوربانی (خویندکاری/

قوتابی) زیرهكبیټ.

(الْفِدَائِي): پیشمهركه/ گیانبهخش كه خوی

له کاری پرمهترسیدا به قوربانیدهكات.

(عَالِمٌ فِدَائِي): زانایهکی گیانبهخش.

(جُنْدِي فِدَائِي): سهربازیکی گیانبهخش.

(الْفِدْيَةُ ج) فِدَى و فِدِيَات): رزگارانه/

نهو شتهی له بری رزگارگراومهك، دمدریت تا

سهرفرازبیټ و بهره لا بیټ.

(الْفَادِي): نازناوی هزرمتی عیسیاه كه خوی

به قوربانی مروقایمیتیکرد.

(الْمُفَادَةُ): دیلگورینهوه لهگهَل دوزمندا دیلیك

به دیلیك.

۲- (أَفْدَى- الرَّجُلُ إِفْدَاءً): کابرا هیندهی

هیزرميك ههلهو بوو.

(الْفِدَاءُ ج) أَفْدِيَةٌ: ۱- ههبارهی شت

۲- هیزره/ كهندوو كه گهنم و جوو دانه ویله پترو

خورمای تیدمهكهن ۳- عهمار/ نهو شوینهی كه

بازرگانهگان كه لوپهلی تیدا هه لده چنن یان

دانه ویلهی تیدا هه لدمدمهوه.

فَذ: ۱- (فَذ- هُ فَذَا): خراب دهریکرد/ بهرمقی

دهریکرد.

۲- (أَفْذَتِ الشَّاةُ): مهركه زاو بهرخیکیبوو.

(شَاةٌ مُفِذٌ وَمُفِذَةٌ): مهري زاو كه بهرخیکی

بووبیت نهگهر هه همیشه ههر بهرخیکی بیټ

بیټی دهلین (مِفْذًا).

(تَفْذَذَ وَاسْتَفْذَذَ بِالْأَمْرِ): به تنهنا چنگی له

كارمهك داگرت و ریی كه سیرتی نه دا دستی

تیبخت.

(الْفَذُّ مَص) (ح) أَفْذَاذٌ وَفُذُوذٌ: ۱- تَاك،

بیچهوانهی جووت ۲- یهكهم تیری قومار.

(كَلِمَةٌ فَنَةٌ وَفَائَةٌ): وشهیهکی (شاز/

ناچیره).

(الْفَذُّ): تیریکی قومار كه پهری بیوه نه بیټ.

(«أَكَلْنَا فَذَذِي وَفَذَانِي وَفَذَانًا وَفَذَانًا»): به

جیاحیو تاكه تاكه خواردنه كه مانحوارد.

۳- (فَنَفَذَ فَنَفَذَةً): خوی نهواند/

كورتكردهوو شاردوهو بؤ نهوهی له پر پهلامار

بدات.

فذل: (فَذَلِكَ الْحِسَابَ فَذَلِكَةَ): له ژمیرمهك

بووهوو كووتایی پنهینا.

(الْفَذَلِكَةُ): كورته و پوختهی ژمیره یان

نهجامی كووتایی ههر شتیکیبیت (له كووتایی

بیهینانی ژمیریارمه‌یه و بوخته‌کردنی کارمه‌یه‌تی).

فر: ۱- (فَرَّ فَرًّا وَفِرَارًا وَمَفْرَأً وَمَفْرَأً): هه‌لات/ رایگردو پیچوپه‌نایکرد.

(-إِلَى الشَّيْءِ): بۆ شته‌که چوو/ په‌له‌ی بۆ کرد.

(«فَرَّ الْأَمْرُ جَنَاعًا»): کارمه‌که گه‌راپه‌وو و هه‌ک خۆی لی‌هاته‌وه.

(أَفْرَهْ): راپوینا/ هه‌لفری پیکرد/ وایلیکرد هه‌لبیت.

(تَفَارَ الْقَوْمُ): له‌گه‌ل یه‌ک پیکه‌وه هه‌لاتن.

(الْفَرَّ (مَصْ): هه‌لاتوو (بۆ نیرو من و بۆ تا‌ک و کۆ‌په‌ کۆ‌ی وشه‌ی (فار) ه و مگو (رَکَب) کۆ‌ی (راکب) ه.

(الْفُرَّةُ وَالْفُرُورَةُ): (خیرا/ گورج/ زوو) هه‌لاتوو/ راکردوو.

الْفَرَّار: ۱- خیرا (هه‌لاتوو/ راکردوو) ۲- جیوه (چونکه گورجه له‌کشاندا).

(الْفُرُورُ): گورج هه‌لاتوو.

(الْفُرُورُ وَالْفُرَيْرُ وَالْفُرَارُ): کارو به‌رخ.

(كَتِيبَةُ فُرَى): دمسته سه‌ربازیکی هه‌لاتوو.

(الْمَفْرَ): هه‌لاتگه.

(الْمَفْرَ - مِنَ الْخَيْلِ): ۱- نه‌سه‌پی زۆر تیژره‌و. نه‌سه‌پیک که بۆ بیه‌لاتن چاکبیت.

۲- (فَرَّ - اللَّابِئَةَ. فَرًّا وَفِرَارًا وَفِرَارًا وَفِرَارًا): ده‌می چواربیکه‌ی کرده‌وه تا بزانی‌ت شیله‌ی

بیه‌ماوه یان نا، ته‌مه‌نی چهنده.

(-عَنِ الْأَمْرِ): به‌ دوا‌ی کارمه‌که‌دا گه‌را/ عهدو‌الیوو.

(فَارَزْتَهُ): من بۆ بارو گوزمه‌رانی نه‌و گه‌رام و نه‌ویش بۆ هی من گه‌را.

(أَفْرَتِ الْخَيْلُ أَوْ الْإِبِلُ. إِفْرَارًا): نه‌سه‌په‌که یان حوشرمه‌که دانی شیریه‌که‌ی که‌وت و هی

تری بۆ دمه‌رات.

۳- (أَفْرَ - رَأْسَهُ بِالسَّيْفِ إِفْرَارًا): سه‌ری به‌ شمبیر له‌تکرد.

۴- (تَفَرَّرَ - بِالشَّيْءِ): به‌ شته‌که پیکه‌نی.

(إِفْتَرَّ - الْبَرْقُ): هه‌وره برووسکه‌که شه‌وه‌قیدایه‌وه.

(-الرَّجُلُ): پیاومه‌که خۆش پیکه‌نی.

(«هُوَ فَرٌّ قَوْمِهِ وَفُرْتُهُمْ»): نه‌و له‌ پیاوه چاکه هه‌لبێژارده‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌یه‌تی.

(الْفِرَّةُ): زمرده‌خه‌نه.

(الْفَرَّ): خاومن ده‌م و پیکه‌نینیکی جوان.

(الْفَرِيرُ): ده‌م.

۵- (إِفْتَرَّ - الشَّيْءِ): شته‌که‌ی هه‌لمه‌ژی و بۆنکرد.

۶- (الْفُرَّةُ الْاَفْرَةُ وَالْاَفْرَةُ): ۱- تیکه‌لبووون ۲- توندی و سه‌ختی/ ته‌نگانه.

(-مِنَ الْحَرِّ وَنَحْوَهُ): سه‌رمتاو گه‌رمه‌و سه‌ختیی گه‌رماو شتیر.

۷- (فَرَفَرَ. فَرْفَرَةً): هه‌نگاوی وردو خیراینا/ په‌له‌یکرد.

(-البَعِيرُ): حوشرمهکه (راچلهکی، راجهنی).
 (-الشيءُ): شتهکهی راوشاندو جوولآندی.
 «فَرَقَرُ الطائِرُ»: بالندهکه فرهفریکردو
 کهوتسه بالهفره وهک له کاتی سهبرپیندا
 دمیکات (عامیه).
 (-الْفَرَسُ الْجَامُ): چارمویکه سهری بؤ
 دامالینی لغاومکه راوشاند.
 (الْفَرَّافِرُ): ۱-چارموییهک که سه رابوهشینیت
 بؤ دامالینی لغاومکهی ۲- (ح) بهرخولهو
 کاروژلهو گویرمهکهی مانگاکیوی ۳- میردمندالی
 همرزه.
 (الْفَرْفِرُ وَالْفُرْفُرُ): فیرنهگوله/ چولهکهی
 بچووک.
 الْفِرْفِرُ وَالْفُرْفُرُ وَالْفُرْفُورُ: (ح) ۱- بهرخ و کارو
 گوینکی مانگاکیوی ۲- میردمندالی همرزهکار.
 «الْفُرْفُورُ ذَنْبُهُ مَغْضُورٌ»: میردمندالی
 همرزه لییناگیریت (عامیه).
 الْفُرْفُورُ (ح): پهپووله (عامیه).
 ۸- (فَرَفَرُ - الرَّجُلُ فِي كَلَامِهِ فَرَفَرَةٌ): هسهی
 شرم برمیگردو زوری وتو هیچی بهسهر
 هیچهوه نهبوو.
 (-الشيءُ): شتهکهی شکاند.
 (الْفَرْفَارُ): جربنو ههلهشهو شتکین.
 (الْفَرَّافِرُ): ۱- پیاوی گهوجی بیمشک
 ۲- ههلوهر/ چهنهباز/ زوربلی/ هرهجهن.
 ۹- (فَرَفَرُ - الذِّئْبُ الشَّاةُ فَرَفَرَةٌ): گورگهکه

مهرمکهی لهتوکوتکرد.
 (-الرَّجُلُ): له پاشمله به خرابه ناویردو
 ناموس و نابروویردو شکاند.
 (الْفَرْفَارُ وَالْفُرْفَارُ وَالْفُرْفِرُ وَالْفُرْفِرُ وَالْفَرَّافِرُ
 وَالْفُرْفُورُ): شیریک که شیریکی وهک خوی
 لهتوکوت دمکات/ ونجرونجریدهمکات.
 ۱۰- (فَرَفَرُ - فَلَانًا فَرَفَرَةٌ): هاواری له فیسار
 کرد.
 ۱۱- (الْفَرْفَارُ (ن): درهختیکه ناگر درمنگ
 کاری تیدهکات وهک داری عهبهنوس رمشه و
 زور سهخته لهگهنی خواردنی لیدروستدهکهن و
 داریکی بونخوشه.
 فرأ: ۱- (الْفَرَأُ وَالْفَرَاءُ (ج) أَفْرَاءٌ وَفِرَاءٌ (ح):
 کهرمکیوی.
 «كُلُّ الصَّيْدِ فِي جَوْفِ الْفِرَاءِ»: پهندیکه بؤ
 یهکیک دهوتریت که پیداویستی زوربیت و
 نهوانهی که گرنگیبیت بؤ جیبهجی ببیت
 نهوه بلیت: به تنگ نهومیترموه نایمت.
 (أَمْرٌ فَرِيءٌ): ۱- کاریکی ساخته و دوستکراو
 ۲- مهزن.
 فرب: (الْفَرَبِيُّونَ) (ن): خوژلیک: گهلیک
 جوژی ههیهو زور بلاوه لاسک و گهلاکهی
 شیلهیهکی شیریی تیدایه ژهریکی ترسناکه
 به تاییهتی بهرچاویکهوویت.
 فرت: ۱- (فَرَتَ. فَرْتًا): داوینپیسایکرد/
 بهدرهوشتیوو.

پەرت بەرتیوون.
 (فَرْتٌ وَأَفْرَتٌ - الْكَرْشُ): ورگەكەى ھەلدەرى و
 رېخەكەى ناوى رۆكرد.
 (-الْحُبُّ كَبْدَةٌ): خۆشەوېستىي جگەرى
 لەتلەتكرد.
 (تَفَرَّتْ - الْقَوْمُ): بلاوېوونەو.
 (-تِ الْحَبْلِى): سەكپەكە ھېلنجېھات و
 خەرىكېوو بېرشيتهو.
 (انْفَرَّتْ - تِ الْحَبْلِى): سەكپەكە دلى تېكەلھات.
 (الْفَرْتُ (ج) فُرُوتٌ): رېخ و پېسايېكە كە لە
 ورگدا بېت.
 (امْرَأَةٌ فَرْتُ): ژنىكى ناوسى بېزوگەر كە لە
 سەرھتاي ناوسېوونىدايە.
 (الْفَرَاثَةُ): رېخ و پېسايى كە لە ورگدا بېت.
 ۲- (فَرْتُ، فَرْتًا): تېر بوو.
 ۳- (مَكَانٌ فَرْتُ): شوپىنىك نە شاخبىت نە
 دەشتبىت.
 فرج: ۱- (فَرَجٌ وَفَرَجٌ - الشَّيْءُ، فَرَجًا):
 ۱- شتەكە پىكردمەو ۲- فراوانىكرد.
 (انْفَرَجَ): كرايەو / يەكالا بوومەو.
 (-مَابَيْنَ الشَّيْنِ): نىوان دوو شتەكە
 فراوانىوو يان والا بوو.
 (الْفَرَجُ (مَص) (ج) فُرُوجٌ): ۱- دەلاقەى نىوان
 دوو شت يان تېكچوونى نىوان دوو شت ۲- كون،
 كەلەبەر / كەلېن.
 (-مِنَ الثَّوْبِ): درز يان ھلىشى بەرگ.

۲- (فَرْتُ - المَاءُ، فُرُوتَةٌ): ناومكە شىرىن و
 خۆشبوو / سازگار بوو.
 (الْفُرَاتُ): ناوى زور خۆش و شىرىن / ناوى
 سازگار.
 («مَاءٌ فُرَاتٌ وَمِائُهُ فُرَاتٌ»): ناوى خۆش و
 شىرىن و سازگار.
 (الْفُرَاتُ): ۱- روبرارى فورات كە دەرژىتە
 كەنداوى عمرىبەو ۲- دەريا.
 (الْفُرَاتَانِ): روبرارى دېجەو فورات.
 ۲- (فَرْتُ، فَرْتًا): كەمناومز بوو / مېشكى
 كزبوو.
 ۴- (فَرْتُكَ، فَرْتُكَ): بە ھەنگاوى كورت كورت
 رۆيشت.
 (-الشيءُ): شتەكەى (نەنجن نەنجنكرد / زور
 ورد كرد).
 (-العملُ): كارمەكەى تېكدا / گەنكرد.
 (الفريكة (ايطالية) = الشوكة): چنگال.
 ۵- (فَرْتَنَ، فَرْتَنَةً): ھەنگاوى كورتينا.
 فَرْتَنِي: ۱- ئافرمتى كۆيلە.
 (الْفَرْتُونَةُ - فِي كَلَامِ الْمَلَأْحِينِ): ھەستانى
 دەريا بە ھۆى زريانەو / ھەرتەنەى دەريا.
 فرت: ۱- (فَرْتِ الْحَبْلِى): ژنە سەكپەكە دلى
 تېكەلھات و خەرىكېوو بېرشيتهو، بېزوويكرد.
 (-كَبْدَةٌ، فَرْتًا): بە زىندوويى كېشاي بە
 جگەريدا.
 (فَرْتُ - الْقَوْمُ، فَرْتًا): خويشگەل بلاوېوونەو

(- مِنَ الْإِنْسَانِ): (شهرمی / درزی) پيش و پاشی مروف.

(فَرْجُ الْوَادِي): ناوسکی دؤل.

(-الطَّرِيقِ): ناومراستی ريگا.

(الْفَرْجُ وَالْفُرُوجُ): كه وانیک له ژيکه يه وه دووربيت.

(الْفُرْجَةُ (ج) فَرْجُ): دمروو / دهلاقه / كه له بهر / كه لين / هه موو بو شايه كي نيوان دوو شت.

(الْفُرُوجُ (ج) فراريج): ۱- كراسی مندالی بچووك ۲- ده وارنيك / خيومتنيك قليشيكي له پشته وه بو گرابيت.

(الْفَرِيحُ): دمر كه وتووی ديار.

(هُوسُ فَرِيحٍ): كه واننيك ژيکه دووربيت.

(الْتَفْرِجَةُ (ج) تَفَارِجُ): بو شايي نيوان دوو په نجه يان دوو ستوون.

(تَفْرَاجُ (ج) تَفَارِيحُ): ۱- بو شايي ناو موحاجه ره يان نيوان پله ي په رژه ۲ بو شايي نيوان په نجه كاني يان قليشي نيوان پارچه كاني (پوشاك / كراس).

(الْفُرْجُ): ۱- شان ۲- كه سيك كه نانيشكي زور له بنباخه ليه وه دووربيت.

۲- (فَرْجُ- اللهُ الْغَمُّ عَنْهُ فَرْجًا): خودا په ژاره ي (له دل دمر كرد / له كوژكرده وه / ره وانديه وه).

(فَرْجُ- اللهُ الْغَمُّ عَنْهُ): خودا (جه خاري / خهفته ي) له دل دمر كردو له سه ر لابر دو

ره وانديه وه.

(-هُ عَلَى شَيْءٍ غَرِيبٍ لَمْ يَرَهُ مِنْ قَبْلُ):

شتيكي سهيري پيشاندا كه له وه پيش نه يديبوو (مولده سريانية الاصل).

(أَفْرَجَ الْغُبَارُ): توژه كه / گه رده كه ره ويه وه لاجوو.

(الْقَوْمُ عَنِ الْمَكَانِ): خويشگه ل نيولاچوون به جيانه يشت.

(تَفَرَّجَ- الْغَمُّ): خه مه كه / خه فه ته كه / داخه كه له دل ره ويه وه.

(- الْقَوْمُ عَنِ الْقَتِيلِ): وازيان له كوژراومه هيناو لنيدوور كه وتنه وه.

(تَفَرَّجَ- الْغَمُّ): داخه كه له دل دمر جوو.

(إِنْفَرَجَ الْغَمُّ): (داخه كه / په ژاره كه) ره ويه وه.

(- الرَّجُلُ مِنْ صَيْقِهِ): نپاومه كه له تهنگانه كه ي رزگار يبوو.

(الْفَرْجُ وَالْفُرْجُ وَالْفِرْجُ وَالْفُرْجَةُ مِنَ الرِّجَالِ): نپاواننيك كه نه نيني نه پاريزن لايان نه مي نيته وه.

(الْفَرْجُ = الْإِنْفِرَاجُ): دمروو / له تهنگانه رزگار بوون.

(الْفُرْجَةُ): له تهنگانه و په ژاره و ناهه مواري رزگار بوون / دمروو لنيبوونه وه.

(-عِنْدَ الْمَوْلِدِينَ): لاي تازمه گه ريه كان پيشانگيه كه شتي تازمه سهيري تيدا

گۆشهی کراوه که له گۆشهی و مستاو
که ورمتره.

فَرَح: ۱- (فَرِحَ بِالشَّيْءِ فَرِحًا): دلی به
شته که کرایه وه/ به شته که دلی (خۆشبوو/
که یفخۆشبوو).

(فَارِحَ وَفَرِحَ): که یفخۆشبوو، ههوس بیههستاو/
که یفخۆش.

(فَرِحَ-ه): دَلخۆشیکرد/ شادیکرد/ دلی کرده وه.
(أَفْرَحَ-ه): دَلخۆشیکرد.

(أَلْفَرِحَ): خۆشیی/ دَلخۆشیی/ شادمانیی/
بێخۆشحالیی.

(أَلْفَرِحَةَ وَالْفَرِحَةَ): ۱- دَلخۆشکهر/ شادبهبه خَش
۲- مژدانهی خۆشیی. (أَلخَوَان وَالْبِشَارَه)
(عامیه): مژدانه.

(أَلْفَرِحَان (م) فَرِحَى وَفَرِحَانَةٌ (ج)
فَرِحَى وَفَرِحَى وَالْفَرُوح (ج) فُرُوح):
دَلخۆش که یفخۆش/ به که یف/ بێخۆشحال/
که یفخۆش/ دَلشاد/ گۆشاد.

(أَلْفَرِاح): زۆر (دَلخۆش/ دَلکراوه و شاد) (بۆ
نێرو می).

(أَلْفُرُوح): دَلخۆشبوو/ بێگۆشاد بوو/
دَلبێکراوه ۲- که یفخۆش/ دَلخۆش/ شاد.

۲- (أَفْرَحَ-ه الدَّيْنُ): (وام/ قهرزی
به سه ره وه بوو باری گرانکرد ۲- خه فه تیدایه/
دلیته ننگکرد.

(«أَفْرَحْتَنِي الدُّنْيَا ثُمَّ أَفْرَحْتَنِي»):

بیشاندمهن (نه و ته ماشاگردنه دمبیته
خه مروه پین و مفرق له دل دهرکردن).

(أَلْفَرِحَةَ وَالْفَرِحَةَ): له په ژاره و مفرق
رزگاریبوون/ دَلکرانه وه/ له ته ننگانه
رزگاریبوون.

(أَلتَفْرِجَةَ وَالتَّفْرِجَةَ (ج) تَفَارِيج):
بووده له ی زۆر ترسنۆک.

(أَلْمُفْرِجَ): ۱- کۆژراویکی ناو بیابان که کهس
نه زانیت کی کۆشتوو یه تی ۲- که سیکه نه داراو
بیکهس و خزم و خیل و بیوه چه و زارۆله.

۳- (أَفْرَجَ- ب الدَّجَاةَ): مریشکه که
جووچکدار بوو.

(مُفْرِجَ): مریشکی جووچکدار/ جووچکه له بهر.
(أَلْفُرُوجَ وَالفُرُوجَ (ج) فَرَارِيجَ (ح):
جووچکی مریشک.

(فَرُوجَةٌ): جووچکێک به تایبه تی هی
مریشک.

۴- (أَلْفَرُجَارَ): په رگال.

(خَطُّ فَرَجَارِي) (فارسیه): هیلکی یان
نووسینیکی خپ.

۵- (جَنَّ- الدَّابَّةَ. فَرَجَنَ): و لاخه که ی
ر نه ککردو تۆزو خۆلی لیکرده وه.

(أَلْفَرَجُونُ = المَحْسَةُ): رنهک (معرب عن
برجین الفارسیه).

الملحق:

فَرَج: أَلنْفَرِجَةَ: أَلزَاوِيَةَ أَلنْفَرِجَةَ (ه):

(إِسْتَفْرَخَ - الحَمَامُ): كۆترى بۇ بېچووكردن راگرت.
 (- الحَمَامُ): كۆترمكه بهچكهى ههلهيناو بهچكهى پهيداكرد.
 (الْفَرَخُ (ج) فِرَاخٌ وَأَفْرَاخٌ وَأَفْرُخٌ وَأَفْرِيخَةٌ وَفِرْخَانٌ وَفِرْوُخٌ (ح): ۱- بېچوووى بالنده ۲- بېچوولهى رووهك و زيندهومر / تهرزى تازهى درهخت.
 (- مِنْ الشَّجَرِ): بېچوولهى درهخت كه له بنيهوه درمهدهجيت.
 (- الرِّجْلُ): پياوى سهرشؤرى زمبوونى دمرگراوى داماو.
 (فَرَخُ الرَّأْسِ): مَيْشَك.
 (الْفَرِيخَةُ (ج) فِرَاخٌ (ح): مَيْي وَشَهَى (الْفَرِيخُ): جووجهله مېچكه.
 (الْمَفْرَخُ (ج) مَفْرَاخٌ): ههلهينگه.
 ۲- (الْفَرِيخَةُ): سهره نيزهى پان.
 فرد: ۱- (فَرْدٌ. فَرُودًا): تاكيكبوو / يهكيكبوو.
 (- عَنِ الشَّيْءِ): له شتهكه جيابوووهو تهرىكبوو / تاكبووهووه.
 (فَرْدٌ وَفَرْدٌ. فَرُودًا): تاكبوو / يهكيكبوو.
 (- بِالْأَمْرِ): كارمكهى به تهنيا گرتو ههر خؤى نهنجاميدا.
 (فَرْدٌ): ۱- هيرى شهرعبوو و كارى پيكرد ۲- گوشهگر بوو / له خهلك دووركهوتهوه / كهناگر بوو.

جيهان خوْشيدامى و دلى گوشاد كردم پاشان داخيدامى.
 (المُفْرَحُ) (مفع): همزارى نهبوو / نهدارا.
 ۳- (المُفْرَحُ): كهسيكه نهزانرئيت رسهنى كييه.
 فرخ: ۱- (فَرِيخٌ - إِلَى الْأَرْضِ فَرِيخًا): بهزمويهكهوه نووسا.
 (- الرَّجُلُ): تۆقينهكهى لهسهر جوو.
 (فَرِيخٌ تِ الْبَيْضَةِ): هيلكهكه ترمكى و جووچكهكهى دمرهات.
 (- تِ الطَّائِرَةِ): بالندهكه جووچكهكانى ههلهيناو بوو به خاومن جووچك.
 (مُفْرَخٌ): ههلهينى هيلكهكانى / جووچكار.
 (فَرِيخٌ - الْقَوْمُ): خوْيشگهل بيتواناو زمبوون بوون و تۆقين وهك جووجهله.
 (- الشَّجَرُ): درهختهكه بېچوولهى دمرگرد.
 (فَرِيخٌ - الرَّوْعُ): ترسو تۆقينهكه رهوييهوه.
 (أَفْرِيخٌ تِ الْبَيْضَةِ وَالطَّائِرَةِ): هيلكه ترووكاو بالندهكه جووچكهكهى ههلهينا.
 (أَفْرِيخٌ - رَوْعًا): ترسهكهت له مَيْشَك دمركه / مهترسه.
 (- الْأَمْرُ): كارمكه روونبووهوه كه لهوه پيش نالؤز بوو گومان له نهنجامهكهيدمگرا.
 («أَفْرِيخُ الْقَوْمِ بِيَضَتَهُمْ»): خوْيشگهل روويان روونبووهوه پاش نهوهى ههوالى خوْشيان بيست.

(الْفَارِدَةُ (ج) فَوَارِدٌ): امیّی وشهی (الفارِد) ۲- نه و مهردی جیاگراوته و مو له ماله ووه هیلراوته ووه.

(نَاقَةُ فَارِدَةٍ): میحوشتریک به تنیا بله و مریتریت و به تنها له له و مریگاکه دا بیّت / تاکه و مبیوو.

(الْفَرْدُ (ج) فِرَادٌ): ۱- تَک / یهک / کهسیک / تنها / تنیا ۲- نیوهی جووت = تَک.

۳- (ج) (أَفْرَادٌ وَفُرَادٍ): تنها و تَک / بیوینه.

(الْفَرْدُ (ج) فُرُودَةٌ وَفُرُودٌ) (عامیة): ده مانچه.

(الْفَرْدُ (ج) أَفْرَادٌ): لایه کی ریش.

(الْفَرْدُ): تاکه بیلاویک که پارچهی لینه درابیت. («هَذَا شَيْءٌ فَرْدٌ»): نه مه شتیکه تاکه / بیوینه یه / ناویزیه.

(أَفْرَادُ النَّاسِ): گه ورمبیاوانی خه لک.

(أَفْرَادُ النُّجُومِ وَفُرُودُهَا): نه ستره ی تاکه تاکه له ملاولای ناسمان که دوور به ریزن و لاکه و تنه.

(الْفَرْدُ وَالْفَرْدُ): تَک / یهک / بیوینه.

(«هَذَا سَيْفٌ فَرْدٌ وَفَرْدٌ»): نه مه شمشیریکه تاکه و بیوینه یه.

(«شَيْءٌ فَرْدٌ وَفَرْدٌ وَفَرْدٌ وَفَرْدٌ»): شتیکی (تَک و بیوینه / تاقانه).

(الْفَرْدَةُ (ج) فَرْدَاتٌ وَأَفْرَادٌ وَفَرْدٌ): میّی وشه ی

(-بِرَائِيهِ): را ههر رای خوئی بوو / هی کهسی و مرنه گرت و به هی کهس کارینه کرد.

(أَفْرَدَ - الشَّيْءَ): شته که ی لاخت / جیا یکرده ووه / تاکیکرده ووه.

(-بِ الْأُنْثَى): میکه زاو یه کیکیبوو.

(مَهْرِدُ): تاکزا.

(-بِ الْأَمْرِ): کارمکه ی به تنیا گرت ه دست و نه انجامدا.

(-إِلَيْهِ رَسُولًا): فرستادمیه کی بو ته رخانکردو به بیوینتی ووه بو ی نارد.

(تَفَرَّدَ - بِالْأَمْرِ): ۱- کارمکه ی به تنیا گرت ه دست و خوئی کردی ۲- له کارمکه دا تنها

کهس بوو که کهس نه یدمگه یشتی.

(إِنْفَرَدَ): تاکبو ووه ووه.

(-بِ الْأَمْرِ): ۱- له کارمکه دا به تنها بوو و ههر خوئی نه انجامیدا ۲- له کارمکه دا تاکه کهسبوو که کهس نه یگاتن و بیوینه بیّت.

(إِسْتَفْرَدَ - هُ): ۱- به تنیا دی / به تنیا له گه لیدا بوو ۲- له ناو هاوړپیکانیدا جیا یکرده ووه

هه لیبژارد ۳- به تنیا و له لاه له گه لیدا یه کیگرت / ویستی ههر به تنیا بیبینیت

۴- تاکیکرده ووه که ستری نه گرت و کهسی له وینه ی نهوی نه ویست.

(-بِ الْأَمْرِ): کارمکه ی به تنیا گرت و نه انجامدا. (الْفَارِدُ) (فَا): ۱- تاکه و مبیوو ۲- هه لیبژارده /

ناویزه.

جیاده کاتهومو دمکه وینته نیوانیانهوه ۴-دور نه گمر
بهونریته ووهو شتیك بخریته نیوان دمکه کانیه ووه
۵-گه وهه ری گرانبه ها.

(أَتَى بِالْفَرَايِدِ): شتیكى وتوووه گرانبه هایه
وشه ی دانسقه و جوان له رووی رهوانیی
زمانه که یه ووه به نرخیی گفته که یه ووه
زمانه پارویی و بوختیی عه ره بییه که یه ووه.

(الْفُرْدُ): تاك (مفع) یهك بهرام بهر مهكهی
(الْجَمْع): كۆ.

(الْأَرْهَامُ الْمُرْدَةُ) (ع ح): ژماره تاكه كان كه
جووتننن ورك: یهك. سى. پینج. هتد.

(الْمُرْدُ - مِنَ الذَّهَبِ): دمكى هونراوه ی زیر
كه له یهك جیا کرابیته ووه.

(الْفَرِيْدَةُ (ج) فَرَايِدُ): ۱ تاكى وشه ی (الْفَرِيْدُ)

۲-گری پینش دواگرییی بربره ی پشت
۳-گه وهه ری گرانبه ها.

(الْمُرْدُ (فا): تاكه ووه بووو / تاك.

(رَاكِبٌ مُرْدٌ): تاكه سواره كه به ته نهاییه و
خوی و حوشته كه ی یان نه سپه كه یه تی.

۲- (الْفَارِدُ وَالْمُرْدُ) (ح): گا.

(الْمُرْدُ (ح): گاکوییی.

۳- (فَرْدَسٌ - هُ فَرْدَسَةٌ): کوتای به زهویداو
پشتی له زهویدا.

۴- (الْفَرْدَسَةُ): ۱-فراوانیی ۲-دموله مهندیی و
دهسترۆیییی.

الْمُرْدُوسُ (ج) فرادیس: ۱-باخ و بیستان و

(الْمُرْدُ) و (عند المكارى: نصف الحمل): لای
کاروانجیه گان تای باریکه / نیوه ی باریکه.

(- مِنَ الْبِضَاعَةِ) (ت): فهرده شتیكى كالای
بازرگانه گان.

(الْمُرْدَةُ): كه سیكه به تاك و ته نیا پروات.

(الْمُرْدَانُ (م) فَرْدِي): تاك / یهك ك.

(شيءٌ فَرْدَانٌ): شتیكى تاكه ووه بووو / تاك.

(لَقِيْتُهُ فَرْدِيْنٌ): به ته نیا پیكه ووه بووین
هه ره دوو کمانبووین كه سمان له گه لدا
نه بووو.

(جَاؤُوا فُرَادًا وَفُرَادًا وَفُرَادِيًّا وَفُرَادًا
وْفُرَادِيًّا): تاكه تاكه / یهك یهك هاتن.

(فَرْدٌ وَفَرْدٌ وَفَرِيدٌ وَفَرْدَانٌ): تاك / تمهنا /
یهك.

(الْفَرَادُ): فرهوشیاری شتی گرانبه ها / دهگمه ن.
(الْفَرْدِي): تاكه یی / تاكره و.

الْفَرْدِيَّةُ: رپرهمی نه وانه یه كه ده لین تاك له
كۆمه ل تاك بیته ووه گو شه گیر بیت / تاكره ویی.
(أَنْدِيضِيْدِيُوْبَالِيْسَم).

الْمُرْدُودُ - مِنَ الْأَشْيَاءِ: شتی تاك تاكه /
جیا جیا.

نَاقَةٌ مُرْدٌ: میحوشتریک كه له له ووه پرگا كه دا
به ته نیا بله ووه پیت و تاك بوو بیته ووه.

(الْفَرِيْدُ (ج) فَرَايِدُ): ۱-تاك ۲-ته نیا

۲-تاك ك / تمه نیا كه له وینه ی نه بییت ۲-مووروو

له ملوانكه دا كه دمكى مرواری و زیر له یهك

به هشت ۲- لاله زار یان باخچه ۲- سه وزایی
(دکریته من و نیر).

(فِرْدَوسِ النِّعَمِ): نهو به هشتهی که خودا
نادهم و حه‌وای تیدا دانا تا گونا‌هه که یانکرد.
(الْمُفْرَدِس): سنگفراوان.

(صَدْرُ مُفْرَدَس): سنگیکی فراوان.

(كِرْمُ مُفْرَدَس): میویکی به لهاویشتووی
که پرکردوو.

فرز: ۱- (فِرْزَ- الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِهِ. فِرْزًا):
شته‌که‌ی له هیت جیاکرده‌وه / خستیه لاهه /
نیوانی خستن و لایدا.

(فِرْزَ- عَلَيَّ بِرَأْيِهِ تَفْرِزَةٌ): راکه‌ی خو‌ی
به سه‌رمدا سه‌پاند.

(فَارِزَ- شَرِيكَةً): له هاو به شه‌که‌ی جیا‌بو‌وه‌وهو
لیبچرا.

(أَفْرَزَ- الشَّيْءَ عَنْ غَيْرِهِ): شته‌که‌ی له‌وانیت
جیاکرده‌وهو لایدا.

(أَفْرَزَ- فَلَانًا بِشَيْءٍ): شتیکی تایبمت به
فیسار کردو به تنها بو نه‌وی تهرخانکرد.

(تَفَارِزَ- الشَّرِيكَانِ الشَّرِكَةَ): کومپانیا
هاو به شه‌که‌یان هه‌لومشاند.

(إِفْرَازَ- الأَمْرَ): کاره‌که‌ی بریبه‌وهو خو‌ی
بریاریدا.

(إِفْرَازَ أَمْرَهُ دُونَ أَهْلِ بَيْتِهِ): خو‌ی
به تنها بریاری کاره‌کیدا بی‌نه‌وه‌ی رای
خیزانه‌که‌ی و مرگریت.

(الْفِرْزَ) (مَص): ۱- جیاکرده‌وهو له یه‌ک
هه‌لومشاندن ۲- دهره / دهروی نیوان دوو شاخ

۲- نشیویی نیوان دوو به‌رزایی / دوو‌گرد.

(الْفِرْزَ) (ج) أَفْرَازَ وَفُرُوزَ: ۱- ریگای نیوان گرد
۲- به‌شی جیاکراوه بو‌خاومنه‌که‌ی.

(الْفِرْزَةَ): قلیشیک له زمویبه‌کی ره‌مهندا.

(الْفِرْزَةَ): پارچه‌یه‌کی جیاکراوه.

(الْفِرْزَةَ): ۱- سه‌رمیه‌ک و هه‌لیک ۲- ریگه‌ی ناو
گردان / جهند گردنیک.

(الْفَارِزِ) (فَا): جیاکه‌رموه.

(كَلَامُ فَارِزٍ): ناخاوتنیکی روون و دیارو
ناشکرا.

(لِسَانُ فَارِزٍ): زمانیکی بریاردمرو کوتایی
بی‌هین.

(الْفَارِزَةَ): ۱- ویرگول / جوگله ۲- می‌ی وشه‌ی
(الفارز) ۳- ریگه‌ی ناو لم.

(الإفْرِيزَ- مِنَ الحَائِطِ) (ج) أَفَارِيزَ = (طَنَفَةٌ)

(فارسیه): سه‌ردیوار / کورنیشی دیوار /
دیوارپاریز.

۲- (أَفْرَزَ- الصَّيْدُ الصَّائِدُ): نیچیرمه‌که له
قه‌مجدا بوو / پاریزی به راوکه‌ره‌که‌دا له
نزیکه‌وه بی‌بیکیت.

۲- (الْفِرْزَدَقَ): کۆلوی نان که بکه‌ویته
ته‌نوورمه‌وه.

(فِرْزَدَقَةً): پارچه کۆلوویه‌کی نانیک که
بکه‌ویته ته‌نوورمه‌وه.

(فَرَزْدَق): ناوی شاعیریکی عمرمبه.

فُرَيْدِقُ وَفُرَيْزِدُ (ج) فَرَاذِقُ: کۆلووکمهیهک (پیومرمکهی) (فَرَاذِدَه) ۲-قەراغ و له‌ته‌نان/

کۆلووی نان ۲-نان ۴-پارچه هه‌ویر.

۴-(تَفْرُزَعُ - الْكَلَأُ): گیاهه په‌له‌په‌له بوو.

(الْفُرُزَعُ): په‌موانه/ تۆوی لۆکه.

(الْفُرُزَعَةُ (ج) فَرَاذِعُ): په‌له‌گیا/ پارچه گیا.

(الْفُرُزَعُ): ۱-په‌له‌په‌یه‌کی گیا/ له‌ومر ۲-دهنکه په‌موانه‌یه‌ک.

۵-(فَرُزَلٌ - هُ فَرُزَلَةٌ): به‌سته‌یه‌وه/ کۆتیکرد.

(الْفِرْزَلُ): ۱-قه‌ید: گاز/ که‌تکمری ناسن که

ناسنگه‌ر ناسنه‌که‌ی پی که‌رت‌مه‌کات/ دم‌پ‌ریت.

(الْفِرْزَلُ): پی‌اوی که‌ته/ زمبه‌لاح/ چه‌ته‌ول.

۶-(تَفْرُزَنَ - الْبَيْدِقُ): سه‌ری‌بازی/ شه‌ترمنجه‌که بوو به‌شا.

(الْفِرْزَانُ (ج) فَرَاذِينُ): شا، له‌ یاریی شه‌ترمنجدا.

الملحق:

فرز: (الْمَفْرَزَةُ (ج) مَفَارِزُ (ا ع): کۆمه‌له

که‌سه‌یکن که‌ کاریکی تایبه‌تییان پی‌ده‌سپ‌یرن جیبه‌جیبه‌یکه‌ن.

(مَفْرَزَةٌ تَنْظِيمُ الرُّورِ): کۆمه‌له پۆلیسیکی

هاتوچۆن کاری ریک‌خستنی هاتوچۆیان پی‌ده‌سپ‌یرن.

(الْفِرْزُ الصَّحِيَّةُ): کۆمه‌له‌ ته‌ندروستکاریکن

که‌ کاریکی ته‌ندروستییان پی‌ده‌سپ‌یرن.

فرس: ۱-(فَرَسٌ - الْأَسَدُ فَرَيْسَتَهُ فَرَسًا):

۱-شیرمه‌که نیچیره‌که‌یگرت ۲-ملی قرتاندو شکاند.

۲-(الذَّبِيحَةُ): نازه‌له‌که‌ی سه‌رپ‌ری و مؤخه‌که‌ی

پ‌ری یان سه‌ری له‌ له‌شی حیاکرده‌وه.

(فَرَسٌ - هُ الشَّيْءُ): شه‌که‌ی خسته به‌رچاوی

بۆ نه‌وه‌ی بیگریت و بیخوات.

(أَفْرَسٌ - الرَّاعِي): شوانه‌که بیئاگابوو

گورگه‌که مه‌ریکی لیفراند.

۳-(فُلَانُ الْأَسَدُ حِمَارُهُ): فیسار که‌رمکه‌ی به

شیرخواردوو داو خۆی رزگارکرد.

(إِفْرَسٌ - الْأَسَدُ فَرَيْسَتَهُ): ۱-شیرمه‌که ملی

نیچیره‌که‌ی شکاند ۲-راوی نیچیره‌که‌یگرت.

(الْفَرَسَةُ): جاریک راوکردنی نیچیره‌گرتنی/

ملشکاندنی نیچیره‌.

(الْفَرَسَةُ وَالْفَرَسَةُ) (طب): برینیک که له

ملدا دهردیته‌و دمیخواته‌وه‌و باریکیده‌کات.

(أَبُو فِرَاسٍ وَالْفِرَاسُ) (ح) الْأَسَدُ. (أَبُو

فارس) (عامية): شیر.

(الْفِرْناسُ (ج) فَرَانِسَةٌ): ۱-(ح) شیر

۲-ملئه‌ستوو.

الْفِرْناسُ (ج) فَرَانِسَةٌ= ۱-شیر ۲-زۆر نازاو

توندوتیژ.

(الْفَرِيسُ (ج) فَرَسِيٌّ): کوژاو.

(تَوْرٌ فَرِيسٌ وَبَقْرٌ فَرِيسٌ): گایه‌کی

کوژاو/ مانگایه‌کی کوژاو.

(الْفَرَسَةُ): ١- مَيِّ وشهَى (الْفَرَسِ) ٢- نِيَجِير

كه شِيرو درندهمير راويدمكاتو دمخوات.

(الْمُفْرَسُ): تووشبووی برینی مل.

٢- (فَرَسٌ - بِالْعَيْنِ فِرَاسَةٌ): جاوی تِيِرِي و به

دل و به ديمه نيا زانی جی (له ميشكيدايه/

جی له دلدايه).

(تَفْرَسٌ - فِيهِ): تِيِر سهرنجيدايه و جاوی

تِيِرِي.

(- فِيهِ الْخَيْرُ): خَيْر / بِيِر / چاكه

له ناوچه وانيدا خویندموو لِيِي جاومر پيكرد.

(الْفَارَسُ) (هَا): زاناو پِيِران.

(«هُوَ فَارَسٌ بِالْأَمْرِ»): نهو به كارمه

دمزانيت و ههستی پيدمكات.

(الْأَفْرَسُ): كهسيكه راستو تهواو به چاوو

دل، ميشك دهخوينتتهوه/ به سهرنج چاك

دمرك به شت دمكات.

(الْفَرَّاسُ): زور زيرهك و بليممت كه به چاوو

دل، ميشك دهخوينتتهوه.

٣- (فَرَسٌ - الشَّيْءُ. فَرَسًا): شتهكه

جياكردهوهو بلاوكردهوه.

(فَرَسٌ - السُّطْحُ): سهربانهكه گله سپيكرد

بو نهوهی دلؤپه نهكات (عاميه سريانیه).

(أَفْرَسٌ - عَنِ بَقِيَّةِ مَالٍ): مالهكهی بردو

شتيكي لي به جييهشت.

(الْفَرَسُ): گله سپی كه به سهربانهوه

دمكريت و دمكپريت بو نهوهی سهربانهكه

دلؤپه نهكات (عاميه).

٤- (فَرَسٌ. فِرَاسَةٌ وَفُرُوسَةٌ وَفُرُوسِيَّةٌ):

ولاخداريبيكرد/ له به خيوكردن و سواریی

چارهويدا شارمزا بوو و سوارچاكبوو.

(نَفْرَسٌ - الرَّجُلُ): خوی به سوارچاك و

شارمزاى به خيوكردنی چارهوی پيشاندا.

(«فَلَانٌ لَيْسَ بِفَارِسٍ وَلَكِنَّهُ يَتَفَرَسُ»): فيسار

سوار چاكنييه، به لام خوی وا دهنوينت.

(الْفَارَسُ) (هَا): ١- سوار (ج) فُرسان

وهوارس): ١- چارمويسوار ٢- خاومن (چارهوی/

نيسپ/ ماین).

(الْفَرَسُ) (ح): نيسپو ماین/ چارهوی. به

ماينيش دهلين (حجر) و لهوانهيشه پييبيلين

(فَرَسَةٌ) (ج) (فَرَسٌ) (ثَلَاثَةُ أَفْرَاسٍ): سن

نيسپ (ثَلَاثَةُ أَفْرَاسٍ): سن ماین (جج):

فُروس).

(«هُمَا كَفَرَسِي رَهَانٌ»): نهو دوانه بو

نامانجيك تيدمكوشن وهك يهك ههليه

دهكهن و وهك يهك چاكن. وهك دوو نيسپي

پيشيركي كه له دانگيكداين.

(فَرَسُ الْبَحْرِ): نيسپي دمريا/ زيندمومريكي

دمريايی لهشگهورهی سهرزلی كلكوررتو

پهلكورته پيشی دموتريت (فَرَسُ النَّهْرِ

و جاموس البحر): واتا نيسپي روبارو گاميشی

دمريا.

(الْفَرَسُ): چارهوی بجووك.

سهرماکه تەشقی شکا. یان نهخۆشییهکه سووکیکرد / سووکیبوو.

(تَفْرَسَخَ وَافْرَسَخَ - الْبَرْدُ أَوْ الْمَرَضُ):
سهرماکه تەشقیشکا یان نهخۆشییهکه سووکیبوو بهرهو کزبوون چوو.

(-الْهَمُّ عَنْهُ): مەراقهکه (به‌ریداو له دلیدا رهوییهوه).

(الْفَرَسَخُ (ج) فَرَسَخَ): ١-حهوانهوه/حهسانهوه ٢-کشو بیدهنگیی ٢-شتیکی زۆری هه‌میشه‌یی و نه‌براهه.

٨- (الْفَرَسَنُ (ج) فَرَسَنَ) (مؤنثة): نووکی سمی حوشر.

(رَجُلٌ مُفْرَسَنُ الْوَجْهِ): پیاویکی دهموچاو گوشتن.

الملحق:

فرس: (الْفِرَاسَةُ): زانینی ره‌موشت و نیشان و سیفته‌ی کهسهکه به، روو و سه‌رو شیوه‌یدا.

(الْفُرُوسِيَّةُ): سوارچاکیی («كانت الفُروسِيَّةُ احدى هواياتِه»): سواری و سوارچاکیی یه‌کیکیبوو له مەراقه‌کان و هه‌مه‌سبازییه‌که‌ی.

(«فَن رُكوب الخيل»): هونه‌ری نه‌سپسواریی / سوارچاکیی.

(«تَعَلَّمُ الفُروسِيَّةُ»): فیربوونی سواریی و سوارچاکیی.

(صِفَةُ الفارس ورتبته): نیشانه‌و سیفته‌ی سواره‌که‌و پله‌که‌ی.

٥- (الْفَرَسُ (ن) = الْبَرُوقُ): رووه‌کیکه له کۆمه‌له‌ی (زهمه‌ق) گۆله‌که‌ی سببی یان زمرد یان میخه‌کییه.

(الْفُرْسُ): فارسه‌کان.

١- (فارسی): ١-فارسه‌کان ٢-ولاتی فارس.

(الْفَارِسِيَّ): خه‌لکی فارس: فارسییه‌ک.

(الْفَارِسِيَّةُ): زمانی فارسی.

(الْفَرْنَسُ (ج) فَرَانِسَةُ): سه‌روکی بازرگانه‌کان.

(الْفَرِيسُ): نه‌لقه‌یه‌که ده‌خه‌ریته سه‌ری به‌تیکی و پێوه‌ی ده‌به‌سه‌ریته.

(الْفَرِيسِيَّ (ج) أَلْفَرِيسِيين): کۆمه‌له‌ جووله‌که‌یه‌کن که زۆر به‌ ناینی جووله‌که‌وه

به‌ندن و توند‌ره‌ون به‌ رپه‌موو دیوی دهرموه‌ی ناینه‌که‌وه‌من له‌وانه‌ن که سه‌زای هه‌زه‌رتی عیسا‌یانداوه.

٦- (فَرَسَخَ الشَّيْءُ فَرَسَخَةً): شته‌که فراوانبوو.

(الْفَرَسَخُ (ج) فَرَسَخَ): ١-کاتیکی دوورو درێژ ٢-ده‌روو.

(فَرَسَخَ الطَّرِيقُ) (فارسیه): فۆناغیک /

فرسه‌فیک رینگا که نزیکه‌ی سی میلی هاشمییه دهموتریت (١٢) دوازه هه‌زار گه‌زه‌که نزیکه‌ی هه‌شت کیلومه‌تریه.

(سَراوِيلُ مُفْرَسَخَةَ): شه‌روالی پانوپۆر / فسه‌فۆل / ده‌لب.

٧- (فَرَسَخَ - الْبَرْدُ أَوْ الْمَرَضُ. فَرَسَخَةً):

«كَانَتِ الْفُرُوسِيَّةُ تُمْنَحُ فِي حَفَلَةٍ خَاصَّةٍ):

نیشانهای سوارچاکی له ناههنگیکی تایبتهتیدا دمبهخسرا بهوانه‌ی که سوارچاکیوون. نیشانهای سوارچاکی نازایه‌تی و مهردایه‌تی و خانه‌دانی و رهنه‌نی بوو.

«هَذَا عَمَلٌ مِنَ أَعْمَالِ الْفُرُوسِيَّةِ): نهمه کردموهیه له کردهومکانی سوارچاکی.

(الْفُرُوسِيَّةُ): سوارچاکی: دامه‌زراوئیکی سه‌ربازی شیوه ناینیبوو له سه‌دهکانی ناومرآستدا په‌یدابوو و دامه‌زرا به تایبته‌تی له فه‌رنساو نیسپانیادا و تایبته‌تبوو به چینی خانه‌دانه‌وه. نهمه‌دانه‌کانش له ناههنگیکی سه‌ربازی و ناینیدا و مرده‌گیران.

(الْفُرُوسِيَّةُ مَفْرُودَةٌ فَارِيسِيَّةٌ): ده‌سته جووله‌که‌یه‌کبوون له سه‌رده‌می مه‌ککابه‌کان بی‌کیهران نه‌ویش بو به‌رگری له شه‌ریعه‌تی جووله‌که‌وه پاکراگرتنی به‌لام به تیپه‌رینی کات و سه‌رده‌م به توئیکلی دینه‌که‌وه نه‌وه‌ک کورؤکیه‌وه خو‌یان به‌سته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ه هه‌زرم‌تی مه‌سیح زور سه‌رزنه‌نش‌تیکردن سه‌رزنه‌نش‌تی لووتبه‌رزوی رووپاماییان له‌به‌رئه‌وه له پیشه‌وه‌ی نه‌وانه‌دا بوون که به‌ر به‌رمانی‌یی هه‌زرم‌تی عیسیایان ده‌کردو به‌رمنگاری ده‌بوون.

فرش: ۱- (فَرَشَ - الشَّيْءَ. فَرَشًا وَفَرَاشًا): شته‌که‌ی راخت.

(-فُلَانًا. أَمْرًا): بو فیسار شته‌که‌ی خسته

(روو/ به‌رچاو) و دمریخت.

(وَمِنْ أَمْثَالِ الْمُؤَلَّدِينَ. فَرَشْتُهُ دُخَلَةٌ أَمْرِي أَوْ فَرَشْتُ لَهُ دُخَلَةٌ أَمْرِي): له په‌نده‌کانی تازه‌گه‌رمکان: دلی خو‌م بو یه‌کالا کرده‌وه و راستی کاره‌که و ناومرؤکیم بو دمرخست.

(فَرَشَ - الأَمْرَ): کاره‌که‌ی بلا و کرده‌وو جاردا.

(-النَّبَاتُ فَرَشًا): رووه‌که‌که خو‌ی به زه‌ویه‌که‌دا بلا و کرده‌وو راکیشا.

(فَرَشَ - الطَّائِرُ): بالنده‌که به‌سه‌ر شته‌که‌وه که‌وته به‌المفه‌ره نه‌که‌وته سه‌ری.

(-فُلَانًا بِسَاطًا): بو فیسار فه‌رشیکی داخست.

(-الدار): خانوو‌مه‌که‌ی به‌ردپیز کرد، کاشیرپیز کردو ته‌نه‌که‌وه خشتی راخت.

(-الزُّرْعُ): کشته‌که خو‌ی بلا و کرده‌وو په‌ل و گه‌لای خو‌ی کیشا.

(أَفْرَشَ - هُ بِسَاطًا): فه‌رشیکی بو راخت.

(-الشَّاةُ لِلذَّبْحِ): مه‌رمه‌که‌ی به زه‌ویدا دا سه‌ریپریت.

(-الشَّجَرُ): دره‌خته‌که له‌که‌کانی درپیزبوو/ په‌لی به هه‌موو لایه‌کدا هاویش.

(أَفْرَشَ - الرَّجُلُ): بوو به خاوه‌ن فه‌رش.

(-المكان): شوینه‌که قومی وشکه‌وه‌مبووی زور تیدابوو.

(تَفَرَشَ - الطَّائِرُ): بالنده‌که به‌سه‌ر شته‌که‌وه

که‌وته بآلمفرو نه‌نیشته‌سمری.

(اِفْتَرَشَ - الشَّيْءُ): شته‌که (کرایه‌وه) / بلا‌وبووه‌وه).

(- ذِرَاعِيه): هه‌ردوو بآلی به‌سهر زه‌ویه‌که‌دا / بلا‌وکردموه.

(- الرَّجُلُ): بیاوه‌که‌ی دا به زه‌ویدا / بانیکردموه.

(- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی ژیر پینا / راخست.

(- الطَّرِيقُ): به ریگه‌که‌دا رویشته.

(- اِثْرُ فُلَانٍ): شوینبیتی فیساری هه‌نگرت / دوایکه‌وت.

(- عِرْضُهُ): نامووسی پایه‌مال‌کردو دمستی بۆ / نامووسی درپژگرد.

(- المَالُ): دمستی به‌سهر‌دا گرتو زه‌وتیکرد / بردی / تالانیکرد.

(اَلْفَرَشُ) (مَص) ۱-راخستن ۲-پایه‌خی ناوما‌لو / فهرش ۳-شوینیک رووه‌ک و گیا دایبوشیبیت

۴-دمشتو دمریکی به‌ر‌فراوان ۵-کشتوکالیگ که / سیپه‌له بووبیت ۶-دره‌ختو دارو حوشتری

بجووک (نهم وشه‌یه تاکی نییه) ۷-مانگاو مهر / که تهنها به که‌لکی سهر‌بر‌پینبیت.

(اَلْفَرَشَةُ): ۱-جاریگ راخستن ۲-ئه‌وه‌ی / که راده‌خریت بۆ ئه‌وه‌ی له سهری بنوون

(عامیه) // نوینى نووستن (عامیه).

(اَلْفَرَشَةُ): جوینیته‌ی راخستن.

(هُوَ حَسَنُ الْفَرَشَةِ): ئه‌و شیوه‌ی جوانه.

(اَلْفَرَّاشُ (ج) اَفْرَشَةٌ وَفَرُوشُ): ۱-نوینى / نوستن ۲-هیلانه‌ی بآلنده.

(اَلْفَرَّاشُ): لیته‌ی وشکه‌ومبوو به‌سهر زه‌ویدا / هومی وشکه‌ومبوو.

(- مِنْ الرِّجَالِ): هه‌له‌شه / جرپن و سووکه‌له.

(اَلْفَرَّاشَةُ (ج) فَرَّاشُ) (ح): په‌پووله. جاری / وا هه‌یه بآله‌کانی رمنگیندمبیت و وه‌ک هه‌موو

مؤزیجه‌یه‌کیتر یاریده‌ی تۆو گرتنی گوله‌کان / دم‌دات.

(اَلْفَرَّاشَةُ): بیاوی می‌شکبووت و سووک.

(ماهو إلا فراشة): بیاویکه بووده‌له‌و / بیده‌سه‌لات وه‌ک په‌پووله‌یه، بۆ سووکی وای

پیده‌لین.

(اَلْفَرَّاشُ): زۆر پایه‌خ داخهر.

(اَلْفَرِيشُ - مِنَ النِّبَاتِ) (ج) فَرَّاشِشُ: / رووه‌گیگ که به زه‌ویدا خوی رابکیشیت / رووه‌کی خشوک که راست هه‌لنه‌سیت.

(اَلْفَرَّاشُ): نوینى راخراوو هی نوستن.

(اَلْفَرَّاشَةُ (ج) مَفَّارِشُ): سهرزین / سهر‌کورتان. / (اَلْمَفَّارِشُ) (مَفْع): ته‌ختی له‌سهر دانیشتن / شوینى راخراو.

(«جَمَلٌ مَفَّرَشٌ»): حوشتریکی پشت ته‌خت / بیگۆپاره.

۲- (فَرَشَ - الرَّجُلُ. فَرَّاشًا وَفَرَّاشًا): / درویگرد.

(اَفْرَشَ - الرَّجُلُ): له پاشمله به خراپه

باسيگردو قسهی ناشیرینی پیوت.

(أَلْفَرَشُ): درؤ.

٣- (فَرَشٌ - عَنْهُ. فَرَشًا وَفَرِشًا) خواز یاریبووو
خوی بو نامادهگرد.

٤- (أَفْرَشٌ - عَنْهُ): وازی لیهیناو لیبیوورکهوتهوه.
(- عَنْهُ الْمَوْتُ): مهرگ بهریداو لهسهری
لاچوو.

٥- (أَفْرَشٌ - السَّيْفُ): شمشیرمهکی تهنکگرد.
(إِفْرَشَاتِ الشَّجَةِ الدِّمَاغِ): پیداکیشانهکه
نیسکی سهری قرنجاند بیئهوهی وردی بکات.
(الْفَرِشُ): دوو پارچه ناسنهکه به قایش و
ناسنی لغاومکهوه بهندن.

(الْفَرِشَةُ): ١- هه موو نیسقانیکی تهنک و
ناسنیکی تهنک ٢- نیسکی دهفهی شان.

٢- (فَرِشُ الدِّمَاغِ): ههشت نیسقانی تهنکی
کاسهیسهر که میسکی تیدایه.
فَرِشَةُ: دانهیهک له نیسکی سهر.

٤- (- مِنْ الْقَضَلِ): نهومیه دهجیته قفلهکهوه
(لهبهر تهنکی وایپیوتراوه).

٦- (الْفَرِشُ): دوو دهمازی سهوزی ژیرزمانه.
(- مِنْ النَّبِيذِ): بئلقی سهر رووی مهی که
دهمینیتتهوه بهسهریهوه.

(فَرِشُ الطَّاحُونِ عِنْدَ الطَّحَّانَةِ): تۆپی
پهرمهکی ناشی ناو که ناو لییدهدات و
بهرداشهکه دهگیریت.

(فَرِشُ السَّفِينَةِ): پهروانهی پاپۆر. نامیریکه

پال به پاپۆرکهوه دهنیت و بو پیشه و مهیدمبات و
پیشی دهلین (دَقَاش).

(الْفَرِشُ (ج) أَفْرِشُهُ وَفَرِشُ): بنی زمان له
دهمدا.

(الْفَرِشَةُ): ناوی کهم / چۆرمناو.
(الْفَرِشَةُ وَالْفَرِشَايَةُ (ج) فَرِشُ): فلجه.
فلجهی جل یان دان و شتیتیر (له برؤوس) ی
فهرفرنسییهوه کراوه به عهرمبی و وهرگیراوه.

(الْفَرِشُ (ج) فَرِشُ): مایینی تازمزاو.
٧- (فَرِشٌ وَفَرِشٌ فَرِشَةٌ): ١- قاجی
بلاوکردموه ٢- خاو به چۆکدا هات و نهژنۆی
خسته سهرزهوی ٢- بازدی کورت کورتیدا.

(الْفَرِشُ (ج) فَرِشُ): ١- سمی پان / کراوه ٢- ناهرفتی
ناشیرینی رهزا قورسی زله ٣- هه وری بیباران.

٨- (فَرِشٌ - الرَّجُلُ. فَرِشَةٌ): قاجی
بلاوکردموه.
أَلْفَرِشَةُ: فهراوانی / بلاوی.

الملحق:

فرش: (الْفَرِشَةُ) پیشهی نهوانیه که له مال و
میوانخانه کانسدا نوینداده خن و هه لیده گرن و
خهریکی نهو چۆره کارانه دهبین.

فرص: ١- (فَرِصٌ - الشَّيْءُ. فَرِصًا): شتهکهی
(لهتکرد / بری).

(- الْجِلْدُ): پیستهکهی هه لهیناییهوه / هه لدری.
(فَرِصٌ - أَسْفَلَ النَّعْلِ): خوارموهی پیلاومهکی
به ناسنهکه نهخشاندا.

(الْفُرْصَةُ وَالْفُرْصَةُ وَالْفُرْصَةُ): پارچه‌یهک
لۆکه یان خوری.

(الْمُفْرَص (ج) مَفْرَصِ وَالْمُفْرَصِ (ج)
مَفْرَیص): نامیری له تکرندی ناسن یان زیو.
٢- (فَرَص - الْفُرْصَةُ فَرَصًا): هه‌لی
(به‌دهسته‌ینا/ دستگیر بوو).

(فَارَص - هُ فِي الشَّيْءِ): له شته‌که‌دا سه‌ره‌ی
له‌گه‌لدا کرد.

(أَفْرَص - الْفُرْصَةُ): هه‌لی به‌دهسته‌ینا.
(- تَهُ الْفُرْصَةُ) هه‌له‌که (تواناو دمسکه‌وتیدایه/
که‌لکی بی‌گه‌یاندا).

(تَفْرَص - الْفُرْصَةُ): هه‌له‌که‌ی فۆسته‌وه‌و
که‌لکی لی‌بینی.

(تَفَارَص - الْقَوْمُ الْبِئْرُ): خوی‌شگه‌ل بو‌ ناوی
بیره‌که سه‌ره‌یانگرت.

(إِفْتَرَص - الْفُرْصَةُ): که‌لکی له هه‌له‌که
وه‌رگرت.

(الْفُرْصَةُ (ج) فُرْصٌ ٦-هه‌ل/ دمه‌مه‌ت/ کاتی
هاتووی گونجاوو له‌ده‌ست نه‌دراو/ سه‌ره.

(إِنْتَهَزَ - الْفُرْصَةَ): هه‌له‌که‌ی له‌ده‌ست نه‌دا/
که‌لکی له هه‌له‌که‌ی بی‌نی ٢-سه‌ره، نۆبه.

(«جَاءَتْ فُرْصَتُكَ مِنَ السَّقِي») سه‌ره‌ی
ناوبردنت هاتوو.

(الْفُرْصَةُ - فِي الْمَدَارِسِ) پشوو له‌قوتابخانه‌کاندا
یان پشوو هاونیی قوتابخانه.

(الْفَرِيص) سه‌ره‌مگر/ نۆبه‌که‌ر.

(«هُوَ فَرِيصِي»): نه‌و سه‌ره‌م له‌گه‌لدا
دم‌گریت.

(الْفَرِيصَةُ (ج) فَرِيصٍ وَفَرَانِصٍ): سه‌ره،
نۆبه.

٢- (فَرَص - الرَّجُلُ فَرَصًا): کیشای به سه‌ر
سنگ یان ناوشانی پیاوه‌که‌دا.

(فَرِصَ فَرَصًا وَفَرَصًا): هاواری ماسولکه‌ی
ناوشان و سنگیکرد.

(الْفَرِيصِ الْوَاحِدَةُ فَرِيصَةٌ): دهماری لامل
که له توورمبووندا هه‌له‌ده‌ستیت.

(الْفَرِيصَةُ (ج) فَرِيصٍ وَفَرَانِصٍ): ماسولکه‌و
گۆشتی شان و ته‌نشت و یان نیوان مه‌مک‌و
شان. کاتی ترسو و تۆقین ده‌که‌و‌یته له‌رزین.

(«إِرْتَعَلَتْ فَرِيصَتَهُ»): که‌وته له‌رزین و
ترسیکی زۆر دایگرت/ تۆقی.

(«هُوَ ضَخِمُ الْفَرِيصَةِ»): نه‌و به جه‌رگه‌و
نازایه.

٤- (الْفَرِصَاد) ١٠-بۆیه‌ی سوور ٢-ن) توو
٢-به‌ری دره‌ختی توو.

(الْفَرِصَاد وَالْفَرِصِيد وَالْفَرِصِيد): (تۆوی/
ناوکی) تری.

فرض: ١- (فَرَضَ - الْخَشْبَةَ وَفِيهَا فَرَضًا):
دارمه‌کی قلیشاندا درزی تیکرد.

(فَرَضَ - الْخَشْبَةَ): قلیشاندا/ درزی تیکرد.
(إِفْتَرَصَ - الْقَوْمُ): قریانه‌ت/ هه‌موو

فه‌وتان.

(الْفَرَضُ) (مص): ١- قَلِيْشَان.

٢- (الْفَرَضُ - مِنَ الْقَوْسِ (ج) فِرَاضُ): شُوِيْنِي
رُئِيْ كِهَوَان.

(الْفَرَضُ): قَلِيْش / درز يان بره.

(الْفَرَضَةُ (ج) فُرَاضٌ وَفِرَاضُ): گريژنه ني
دمرگا. كه له سهري دموورپيته وه.

(- مِنَ النَّهْرِ): ناومپيژهي رووبار / دمي رووبار
كه ليهوي ناودمبه نو ليهوي پاپور دهچيته
رووبارمه كه وه.

(- مِنَ الْبَحْرِ): لهنگه رگاي پاپورو نه سكه لهي
سهردمريا.

(- مِنَ الْقَوْسِ): كوني دابراوي نه مسهرو
نه وسهري كه مان كه ژيكيه پيوه قايمدمكريت.

(- مِنَ الدَّوَاةِ): مه ره كه بدران / شوي ني
مه ره كه به كه.

(فُرُضَةُ الْجَبَلِ): ليژگهي ناومپرست و ته نشتي
شاخ.

(الْفِرَاضُ): دمي رووبار.

(الْمِفْرَاضُ وَالْمِفْرَضُ): ناسنيكه قليشي بي
له شتدمكريت يان برهي بيدهمكريت.

(الْمَفْرُوضُ): برراوه / سنور بو دانراو.

٢- (فَرَضٌ - الْأَمْرُ. فَرَضًا): كارمه كي دياريكردو
سه پاندي / كودي به نهرك / به پيوست.

(- لَهُ): كاتي بو دياريكرد.

(- لِفُلَانٍ كَذَا): نهوي كرد به نهرك و پيوست
به سه رشاني فيساره وه.

(- لَهُ كَذَا فِي الدِّيْوَانِ): ناوي له دهفتري
ديواندا نووسي و رُوژِيْ بو دياريكرد.

(- اللَّهُ الْأَحْكَامَ عَلَى عِبَادِهِ): خودا وهند نهرك و
پيوستي سه رشاني بهندهمكاني دياريكرد.

(- تِ الْبَقْرَةَ. فُرُوضًا فَرَاضَةً): مانگا كه وه ته
ساله وه / پيربوو.

(فَارِضُ): مانگاي پير.

(الْبَقْرَةُ الْفَارِضُ لَا تُؤْخَذُ مِنْ صَاحِبِهَا فِي
الزَّكَاةِ): له زمكاتدا ناييت مانگاي پير به
زمكات بدريت.

(فَرَضٌ فَرَاضَةً): بوو به زاناي دستوورمه كاني
ناين و نهوي كه خودا كردوويه تي به نهركي
سه رشاني كويله كاني خوي.

(- تِ الْبَقْرَةَ. فُرُوضًا فَرَاضَةً): مانگا كه پير
بوو ناييت بدريت به زمكات.

(فَرَضٌ - الْأَمْرُ): كارمه كي كرد به نهرك و
پيوست.

(أَفْرَضَ - لِفُلَانٍ كَذَا): نهوي بو فيسار كرد
به پيوست و نهرك.

(- تِ الْمَاشِيَةَ): نازه له كه هينده زور بوو كه
دهبيت زمكاتي ليبدريت.

(- فُلَانًا شَيْئًا): شتيكي به فيساردا.

(اِفْتَرَضَ - اللَّهُ الْأَحْكَامَ عَلَى عِبَادِهِ): خودا
ياساو نهركي له سه ره بهندهمكاني داناوو
پيوسته به پرهوي بكريت.

(- الْجُنْدُ): سه ربازمهكان نهوميان ومه رگرت كه

دمیاندریتتی.

(الْفَرَضُ (ج) فُرُوضٌ وَفِرَاضٌ): ۱-دمستوری
نیسلامهتی ۲-فهرمانیک که خودا بو
بهندهگانی دانابیت و پیویستی بهیرهوکردنی
کردبیت ۳-نهو موجهیهی که دیاریکرابیت
۴-نهوهی به سهریازمکان دمدریت ۵-نهو
سهریازانهی موجه و مردهگرن ۶-نهوهی که
کردبیت به نهرک بهسمر شانتهوه ۷-نهو
نهرکانهی که به فوتابیان دمدریت جیبهجیی
بکهن وهك مهشقی بیریکاری و دارشتن و شتی
لهو بابهتانه.

(كِتَابُ الْفَرَضِ - عِنْدَ النَّصَارِيِّ): کتیبیکی
دیانهگانه که نویژو دوعای تیدایه که دمبیت
له کاتی دیاریکراوی خویدا جیبهجیی بکهن.
(الْفَارِضُ (ج) فُرُضٌ (م) فَارِضَةٌ (ج)
فَارِضَاتٌ وَفَوَارِضٌ): کون.
(الْفَارِضُ وَالْفَرِیضُ وَالْفَرِیضِيُّ وَالْفَرِاضُ):
زانو شارمزای یاساو نهرکه ناینیهگان.

(الْفَرِیضَةُ (ج) فَرَايِضٌ): ۱-فهرزمگان/
نهرکه پیویتسهگان ۲-زمکات و خیریک که
پیویستکرابیت بدریت ۳-بهشی دیاریکراوی
زمکات که دمبیت بدریت.

(عِلْمُ الْفَرَايِضِ): زانستی دابهشکردنی میرات
بهسمر نهوانهدا که بهریاندهکوهیت.

(أَصْحَابُ الْفَرَايِضِ): نهو میراتگرانهی که
بهشیکی دیاریکراویان دمکوهیته میراتهکوه.

(«فُلَانٌ أَفْرَضُ النَّاسِ»): فیسار شارمزاترینی
همموو کهسیکه له دابهشکردنی میراتداو به
بئی دستووری خوداو زانستی (فهرائض) دا.
(الْفَرُوضُ): ۱-نهو فهرمان و نهرکانهی
خودا خستویهتیه سهر گهردنی بهندهگانی
۲-دیاریکراو/ سنووردار.

۳-(فَرَضٌ - الْأَمْرُ فَرَضًا): کارمگی
بهرسهرنجداو به چاو، به بوچوون و
لیکدانهوهی خوئی خهملاندی/ ههبلاندی/
وایدانا.

(الْفَرَضُ) (ع ح): گرمان/ له کاریکی
بیرکاریدا بو نهنجامدانیک بهکاردمهینریت.
(الْفَرَضِيَّةُ وَالْمَفْرُوضُ) (ع ح): گرمان/
وایدادمنین/ له پرساریکی بیرکاریدا
دیاریکراو دهخووزری که نهنجامیک به بهلگه
دهریهینریت نهوه خواست و نهنجام دهبیت.

(الْإِفْرَاضُ - عِنْدَ الْمُنْطَقِيِّنَ): ریگهیهکه لای
گفتهخووزمگان بو پیچهوانههی نهو کیشانهی
که ههیهو به بهلگه بیسهلمینیت که نهوه
راسته وایه یان وایه.

۴-(الْفِرَاضُ): پوْشاك/ بهرگ.

(الْفَارِضُ (ج) فُرُضٌ (م) فَارِضَةٌ (ج) فَارِضَاتٌ
وَفَوَارِضٌ): کهته/ فهبه/ زور زل.

فرط: ۱-(فَرَطٌ. فُرُوطًا): پیشکهوت و کهوته
بهرموه.

(-هُ فَرَطًا): بهزاندی/ بهسهریدا (زالبوو/

سهرکهوت).

(-علی فلان): ۱-سته می له فیسار کرد ۲-په‌له‌ی کردو دستدریژی لی‌کرد.

(-وَلِدًا): مندالیکی به بچوویکی مرد.

(-مِنْهُ قَوْلٌ): بیناگایانه‌و بن بیرکردنه‌وه قسه‌یه‌کی له دم دهرپه‌ری.

(-إِلَيْهِ رَسُولًا): به په‌له راسپاردیه‌کی نارده لای/ فرستادمیه‌کی خیرای نارده لای.

(-الْقَوْمِ فَرَطًا وَفِرَاطَةً): بۆ ناو یان له‌ومر بیس خویشگه‌لکه‌وت.

(فَارِطٌ (ج) فَارِطُونَ وَفِرَاطٌ): پیشکه‌وتووی ههموان بۆ سمر ناوو بۆ له‌ومر.

(فِرَاطٌ-ه): نه‌وی به‌جیه‌یشت و پیشکه‌وت.

(-إِلَيْهِ رَسُولًا): فرستادمیه‌کی بۆ نارد.

(فَارِطٌ-ه. فِرَاطًا وَمُفَارِطَةً): پیشپرکیی له‌گه‌لدا کردو پیشکه‌وت.

(أَفْرَطَ): په‌له‌ی له کاره‌که‌دا کرد.

(-رَسُولًا): فرستادمیه‌کی بۆ نارد.

(-فُلَانٌ وَوَلِدًا): مندالیکی به بچوویکی مرد.

(-بِيْلِهِ إِلَى السَّيْفِ لِيَسْتَلَّهُ): په‌لاماری شمشیره‌که‌یدا هه‌لیبکی‌شیت.

(تَفَرَّطَ- الْفَرَسُ الْخَيْلُ): ماینه‌که له غاردا بیس نه‌سپه‌کان که‌وت.

(تَفَارَطَ): پیشکه‌وت و په‌له‌یکرد.

(-الْقَوْمِ): خویشگه‌ل پیشپرکییانکرد.

(-تَهُ الْهُمُومُ): په‌ژارمو مه‌راق به‌سهریدا

داباری.

(أَفْتَرَطَ- إِلَيْهِ فِي الْأَمْرِ): له کاره‌که‌دا پیشکه‌وت و به‌ری لی‌گرت.

(-وَلِدًا): زارۆله‌یه‌کی به مندالیی مرد.

(الْفُرْطُ (ج) أَفْرَاطُ الصُّبْحِ): سپیده‌ی به‌یان.

(الْفَرَطُ): پیشکه‌وته‌ی ههموان بۆ سمر ناو تاک و کو‌ی وه‌ک په‌که‌).

(«رَجُلٌ فَرَطٌ»): بیاویکی پیشکه‌وته.

(«قَوْمٌ فَرَطٌ»): خویشگه‌لیکی پیشکه‌وته.

(«أَنَا فَرَطُكُمْ إِلَى الْحَوْضِ»): من پیشکه‌وته‌تانم بۆ سمر گوله‌که/ حه‌وزه‌که.

(الْفَرَطُ): ۱-په‌له/ گورج‌کردن/ چابوکی

۲-نه‌و پاداشته‌ی که له پیشه‌وه بۆتدانراوه.

(«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا»): خودا بیکه به پاداشتی پیشه‌کیی بۆمان به‌شکو وهری‌بگرین

(نه‌مه‌ نزایه‌که بۆ مندالیک که به‌مریت و پینه‌گه‌یشتیبت).

(سَبَقَهُ فَرَطٌ كَثِيرٌ): زارۆله‌یه‌کی زوری

له پیش نه‌ودا به بچوویکی مردووه که پینه‌گه‌یشتیوون.

(الْفُرْطُ): ماینیکی گورج که پیش ههموو نه‌سپه‌کان بکه‌ویت.

(الْفُرْطَةُ وَالْفُرْطَةُ): دهرچوون/ دهرپه‌رین و

پیشکه‌وتن.

(هُوَ ذُو فُرْطَةَ فِي الْبِلَادِ): نه‌و گوزاری له

ولآتدا زۆره/ خاونگوزاری زۆره.

(الْفِرَاطَةُ وَالْمَاءُ الْفِرَاطُ): ناوی هاوبهش که

هیچ چهند ناوایی یان گهرمکیکه کن پیش

همومان چووہ سمری سهری نهو دهبیت.

(بِنْرُ فِرَاطَةَ): جالوویکی هاوبهش که کن

نازابیتو زوو بچینه سمر نهو سهرمیدهبیت.

٢-(فِرَاطٌ- فِي الْأَمْرِ- فِرَاطًا): له کارمه‌دا

که متمرخه میگرد/ که موکوورپیکرد تا له

دمستیداو فهوتا/ نه‌ما.

(- مِنْهُ شَيْءٌ): شتیکی لهدمستچوو/ نه‌ماو لیی

ونبوو.

(فِرَاطٌ- فِي الشَّيْءِ): له شته‌که‌دا که موکووری

کردو بیدهسه‌لاتیی نواند.

(- الشَّيْءَ وَفِي الشَّيْءِ): ١- شته‌که‌ی لهدمستداو

لیی ونبوو ٢- پهرشو بلاویکردموه

له‌ناویبرد.

(«فِرَاطُ الْأَشْجَارِ» (عامیة- سریانیة):

دره‌ختی بلاوبلاو وهک زمیتوون و گوپزو

بادامو لهو جورانه.

(- عَنْهُ): لییگه‌را/ وازی لیهینا.

(- اللَّهُ عَنْهُ مَا كَرِهَ): خودا نه‌وه‌ی که

بییناخوش بوو لیی‌لاداو له‌کوئیکردموه.

(أَفْرَاطُ الْأَمْرِ): کارمه‌ی فه‌راموش‌کردو وازی

لیهینا.

(- الشَّيْءِ): ١- شته‌که‌ی بیر چوووه ٢- لییگه‌را/

وازی لیهینا.

(«مَا أَفْرَطَ مِنْهُمْ أَحَدًا»): کهسیانی

به‌جینه‌هیشتو له‌بیر نه‌چوو.

(تَفَرَّطَ- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی باوی نه‌ما/ کاتی

تیپه‌ری.

(تَفَارَطَ- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی کاتی دواکه‌وت.

(«تَفَارَطَتِ الصَّلَاةُ عَنِ وَفْتِهَا»): کاتی

نویره‌که‌ی دواکه‌وتو به‌سمرچوو.

إِفْتَرَطَ: دمه‌که‌ی تیپه‌ری و به‌سمرچوو.

(«فَلَانَ لَا يُفْتَرَطُ إِحْسَانُهُ»): فیسار چاکه‌ی

به‌سهرنا‌جیتو کو‌تایی ناپه‌ت.

(إِنْفَرَطَ): هه‌لومشاپه‌وه، لی‌کتر‌ازاو لی‌کبووه‌وه.

(الْفِرَاطُ): دم/ حمل/ کات.

(«أَتَيْتُهُ فِرَاطًا»): پاش دهمیک/ چهند روژیک

هاتمه‌لای (له‌پازده‌ روژ زورترو له‌سی روژ

که‌متر ناپه‌ت.

(«لَا أَلْقَاهُ إِلَّا فِي الْفِرَاطِ»): نایبینم/ بیینا‌گه‌م

ته‌نها له‌ناو چهند روژیک‌دا جاریک نه‌بیت.

(الْفِرَاطَةُ- عِنْدَ الْعَامَّةِ): پاره‌ی ورده/ دراوی

ورده/ بچووک (هه‌موو وشه‌که‌ی له‌بلاوی

دره‌خته‌وه هاتووه).

(الْفِرَاطُ): کاریک که‌ی خاومنه‌که‌ی له‌دمستی

بداتو به‌ته‌نگیه‌وه نه‌یه‌ت.

(الْفِرَاطُ): کاری (وازی‌لیهینراو/ به‌جیهینراو)

به‌ره‌لا‌کراو.

٢-(فِرَاطٌ- عَلَيْهِ فِي الْقَوْلِ فِرَاطًا): قسه‌ی زور

پیوت.

(فُرطُوسَةُ الخَنْزِيرِ (ج) فَراطيس): لُوزِي
بهراز.

(أَلْفِرطِيسَةُ): بهرکه‌ی لُوت.

(فِرطِيسَةُ الخَنْزِيرِ (ج) فَراطيس): لُوت/
لُوزِي بهراز.

فرع: ۱- (فَرَع- الجَبَل. فَرَعاً وفُرُوعاً):
سهرکه‌وته سمر کيومه‌که / به کيومه‌که‌دا
هه‌لزنأ.

(-القَوْم): به هُوي خانه‌دانبييه‌وه يان جوانبييه‌وه
له خويشگهل بهرزترو له پيشتر بوو.

(-رَأْسُهُ بِالْعَصَا): داري ليراستکرده‌ومو کيشاي
به‌سهریدا.

(فَرَع- فِي الجَبَل): سهرکه‌وته سمر شاخه‌که.

(أَفْرَع- الشَّيْءُ): شته‌که دريژ بوومومو
به‌رزبووموه / سهرکه‌وت.

(تَفْرَع- الشَّيْءُ): سمر شته‌که که‌وت.

(-القَوْم): ۱- ابلاي خويشگه‌لبوو به‌زاندني

۲- پير جنيوي ناشيريني کردن / به‌جنيو
سواري سهريانبوو.

(أَلْفَرَع (مص) مِنْ كُلِّ شَيْءٍ (ج) فُرُوع):

بؤپه و سهرموي همومو شتيك ۲- لِقُو بؤپي
نهو شته وهك لِقُو بؤپي دره‌خت.

(فَرَع- القَوْم): خانه‌دان و پياوماقولي نه‌ته‌ومو
خويش.

(فَرَعُ الأذن): بهشي سهرموي گوي.

(أَلْفَرَعَةُ (ج) فِرَاع): ۱- بهشي سهرووي ري

(-على فُلان): سزاو ئازاري فيساري دا/
دهستدريژيکرده سمر.

(فَرَط-ه): له نه‌ندازمبه‌دمر هه‌لينا يان
داشوريکرد، زميکرد.

(أَفْرَط): له رووي ته‌واويي و زورييه‌وه
زيادپروبيکرد.

(-الإِنَاء): قاپه‌که‌ی پرکردو سهرريژيکرد.

(-على الرَّجُل): هينده‌ی به کولي پياومه‌که‌دا
دا که نه‌يتوانيت.

(أَلْفَرَط (مص) (ج) أَفْرَط وَأَفْرَاط):
زيادپروبي / له نه‌ندازمبه‌دمر رويشتن.

(أَلْفَرَط): ۱- دهست (به‌قربي / بلاويي)
۲- زورداري و دهستدريژي.

(أَلْمَرُ الفُرَط): گاري له نه‌ندازمبه‌دمر.

۴- (فَارَط-ه. فَرِاطاً وَمُفَارَطَةً): ريکه‌وتيکرد.

۵- (أَلْفَرَط (ج) أَفْرَط وَأَفْرَاط): ۱- سهری گرد
يان لُوتکه‌ی شاخيکی بجووک ۲- به‌پداخيک

که چه‌قينرابيت بؤ ريده‌کردني خه‌لك.

(أَلْفَرَط): قه‌دپالي شاخ.

(مَفَارِطُ البِلَاد): که‌ناري ولات.

۶- (فَرَطَح- الشَّيْءُ. فَرَطَحَةً): شته‌که‌ی
پانکرد.

(رَأْسُ فِرَطَاحٍ وَمُفَرَطَاح): سهریکی پان.

۷- (فَرَطَس- الخَنْزِير): به‌رازمکه‌ لُوزِي
دريژيکرد.

(أَلْفِرطاس): پان.

۲- (الْفَرَعَة): نۆبهره‌ی حوشرمه‌که یان هی

مه‌رمه‌که‌ی سه‌ربره‌ی.

(اللجَامُ الْفَرَسِ): لغاومه‌که ده‌می چاره‌موئیکه‌ی

هینایه‌ی خوین.

(تِ الضَّبُعِ الْغَنَمِ أَوْ فِي الْغَنَمِ): که‌مته‌یارمه‌که

رانه‌ی مه‌رمه‌که‌ی تیکداو گوشتنی.

(أَفْرَعٌ - بَقْلَانٍ): فیسار ده‌ستگیرکراو کوژدا.

(إِفْتَرَعٌ - الْبِكْرُ): کچینه‌که‌ی (دری/ برد)/

ببینیکرد.

(إِسْتَفْرَعٌ - الرَّجُلُ): بیاومه‌که به‌چکه حوشره

نۆبهرمه‌که یان نۆبهره‌ی مه‌رمه‌که‌ی سه‌ربره‌ی.

(الْفَرَعُ الْوَاحِدَةُ فَرَعَةٌ): نۆبهره‌ی حوشره‌ی یان

مه‌رمه‌ی.

۴- (فَرَعٌ - الْأَرْضُ فَرَعًا وَفُرُوعًا): به

(خاکه‌که‌دا/ زه‌ویه‌که‌دا) گه‌را.

(فَرَعٌ - فِي الْأَرْضِ): به‌ی زه‌مینه‌که‌دا گه‌رانیکرد.

(أَفْرَعٌ - حَاجَتُهُ أَوْ سَفْرُهُ): ده‌ستی به

نیازمه‌که‌ی یان گوزارمه‌که‌یکرد.

(- الْأَمْرُ): ده‌ستی به‌ کارمه‌که‌ کرد.

(- الْأَرْضُ): به‌ی زه‌مینه‌که‌دا گه‌رانیکرد/ سووراپه‌وه.

(- الْقَوْمُ مِنْ سَفَرِهِمْ): خویشگه‌ل له

گوزارمه‌که‌ی یاندا پیش ده‌می هاتنه‌وه یان

گه‌رانه‌وه.

(إِسْتَفْرَعٌ - الشَّيْءُ): ده‌ستی به‌ شته‌که‌ کرد.

۵- (فَرَعٌ - بَيْنَ الْقَوْمِ): فَرَعًا وَفُرُوعًا): ته‌بایی و

ناشتیی خسته‌ی نۆبهره‌ی یان.

۲- (پۆپه‌ی/ سه‌رمی) شاخ.

(أَلْفَارِعُ) (فا): ۱- بلندو به‌رزتر ۲- چاک، جوان.

(«جَبَلٌ فَارِعٌ»): کیویکی دریزتر و بلندتر له

ده‌ور و پشته‌ی.

(أَلْفَارِعَةُ (ج) فَوَارِعُ): می‌ی وشه‌ی (الفارِع).

(فَارِعَةُ الْجَبَلِ): سه‌رمه‌وه‌ی شاخه‌که.

(فَارِعَةُ الطَّرِيقِ وَفَرَعَاؤُهُ): به‌شی سه‌رمه‌وه‌ی

ریگه‌که‌و چوار ریپانه‌که‌ی.

(أَلْفُرَعُ): هه‌موو شتیکی دریز.

(«فَتْلَانٌ مُفْرَعُ الْكَتَفِ»): فیسار ناوشان، پانه

یان به‌رزه.

۲- (فَرَعٌ - الْوَادِيَّ): فَرَعًا وَفُرُوعًا): داپه‌ریبه

دۆله‌که.

(فَرَعٌ - مِنَ الْجَبَلِ): له‌ که‌ژمه‌که‌وه/ شاخه‌که‌وه

داپه‌ریبه‌ی خوار/ هاته‌ی خوار.

(أَفْرَعٌ - مِنَ الْجَبَلِ): له‌ که‌ژمه‌که‌وه داپه‌ریبه

خوار.

(- بِالْقَوْمِ): لایداپه‌ی لای خویشگه‌ل.

الفارِع: داپه‌ریو/ داپه‌زیو/ خواره‌وه/ هاتوو/

لادهر.

۳- (فَرَعٌ - الْفَرَسَ بِاللَّجَامِ): فَرَعًا وَفُرُوعًا):

چاره‌موئیکه‌ی لغاوکی‌شکردو رایگرت.

(«هَذَا أَوَّلُ صَيْدِ فَرَعِهِ»): نه‌مه‌ی به‌که‌مین

نیچیره‌ی که‌ بی‌کوژیت و خوینی بریزیت.

(أَفْرَعٌ - تِ الْإِبِلِ): حوشرمه‌که‌ی زاو به‌که‌م

به‌چکه‌ی یوو/ نۆبهره‌ی یوو.

هەردوو بەری سمیتدا گە لە دانیشتندا بەرزەمۆی دمهکەوێت.

٧- (فَارَعٌ-ه): دڵنیایکردو لە بری ئەو بەرگریکردو ئەرکەگەیی گرتە ئەستۆی خۆی. (أَفْرَعٌ- أَهْلُهُ): دەستەبەری ژبانی خێزانەگەیی بوو/ خێزانەگەیی بەخێوکرد.

٨- (الْفُرْعُ) (ح): ئەسپێ. (فَرَعَةٌ) (م): ئەسپێهەك. (الْفُرْعُ. الْوَاحِدَةُ. فَرَعَةٌ): ١- (ح) ئەسپێهەك ٢- بەش.

(تَرَضُوا بِالْفَرَعِ): بە بەش قایلبوون. (الْفَرَاعَةُ) (عامية): تەور. ٩- (فَرَعَنَ- الرَّجُلُ. فَرَعْنَةً): ١- فیزی نواند/ تێزلییکرد ٢- (فیلباز/ زۆرزان/ تەلەگەباز) بوو لە (فیرعەون) وەرگریاوه.

(تَفْرَعُنَ): کرداری فیرعەونانەیی نواندو پەموشتی ئەوی پەپەرەو کرد.

(-النَّبَاتُ): روومکەگە بالایکردو بەهێز بوو. (-فُلَانٌ عَلَيْنَا): بوو بە فیرعەون بەسەرمانەهوو گەوتە زۆرو ستم لێمان.

(الْفَرَعْنَةُ): زۆرزانایی/ تەلەگەبازیی و بەدەرەفتاریی.

(الْفَرَعْنَةُ -عند العامة): هەمووسەهەستان و با تێچوون.

(«فُلَانٌ مُفْرَعِنٌ»): گەوتۆتە هەلەگەسەماو بای تێچوووه.

(المُفْرَعُ (ج) مَفَارِعُ): تەباکارو ناشتیکەرەمۆی خەلک: چاکەکارانی ناو خەلک.

٦- (فَرَعٌ- فَرَعًا): قژی زۆر بوو. أَفْرَعٌ (م) فَرَعَاءُ (ج) فَرَعٌ: قژن. کەسێکە قژی زۆر بێت.

(فَرَعٌ- بَيْنَهُمْ): لێکیکردن/ ناتەبایکردن/ لەهەمی پچراندن.

(-المَسَائِلُ مِنْ هَذَا الْأَصْلِ): پەرسە بابەتەگانی کرد بە لکی ئەم سەرچاوەیەو لەمی دەرەهێنان.

(تَفْرَعُ- تِ الْأَغْصَانُ): لقی زۆر لە درەختەگە بووهوه.

(-تِ الْمَسَائِلُ): پەرسەبابەتەگانی زۆر بوون و لە سەرچاوەگەوه پەیدا بوون و دەرەهاتن.

(-الشيءُ مِنَ الشيءِ): لە شتەگە لکی شتێری لێبووهوه/ یان ئەو شتە بوو بە بنچینهی ئەوێتر.

(الْفُرْعُ (ج) فِرَاعُ): جۆگەلەیی ناو کە لە ناوه سەرەکییەگەوه هەلەگەریت.

(- (ج) فِرَاعُ): سامان و دارایەکی بێشومار.

(-في المسائل العليمة): لە زانستیدا ئەوهی گە لەسەر زانستێتر، گە بنچینهیەتی هەلسێنرابێت و ئەوه بوو بێت بە پێومری لکە زانسیهگان.

(فَرَعُ الْمَرَاةُ): قژی ژن. («ضَرْبُهُ عَلَى فِرْعَى أَلَيْتِهِ»): کێشای بە

باری چوارپڼی:
 (أَلْفَرَعُ (م) فَرَعَاءُ): چوَل/ بوُش/ بهتال.
 (إِنْفِرَاعُ جِسْمٍ مَكْهَرَبٍ أَوْ مَرَكَمٍ) (ف):
 خالیبوونهوهی تهنیکی بارگاوی یان
 باترییهك (ف) بریتییه له نهمانی بارگه
 کارمباییهکهیان (ف) (مرور تیار کهربای فی
 غاز مخفف): رویشتنی تهوژمیکی کارمبا به
 گازیکی سووکدا.
 (حَلَقَةٌ مُفْرَعَةٌ): سووپیکی داخراوی ناوبوُش/
 بازنه‌ی بهتال.
 ۲- (فَرَعٌ دَمُهُ فُرُوعًا): خوینهکه‌ی به فیرؤ
 رویشتو کهس تۆله‌ی نهسه‌ندهوه.
 (-عَلِيهِ الْمَاءُ فَرَعًا): ناوی بهسهردا کرد.
 (فَرَعٌ تِ الطَّعْنَةُ فَرَاغَةٌ): شوین تیغهکه
 (فراوانبوو/ دهمیکردهوه).
 (فَرِيغَةٌ): برپینی گهورمو دهمکراوه.
 (-فَرَعٌ عَلَيْهِ الْمَاءُ): ناوی بهسهردا کرد.
 (-الْمَاءُ فَرَاغًا): ناومکه رڙا/ رږبوو.
 (فَرَعٌ - الْمَاءُ): ناومکه‌ی رږکرد.
 (-الدِّمَاءُ): خوینیکی زوری رشت.
 (فَرَعٌ اللَّهُ عَلَيْهِ الصَّبْرُ): (خودا نارامی
 خسته دلیهوه/ ستاره‌ی دلیدا).
 (أَفْرَعٌ - الْمَاءُ): ناومکه‌ی رږکرد.
 (-الدِّمَاءُ): خوینیکی رشت.
 (-الذَّهَبَ وَنَحْوَهُ): زیړمکهو شتی لهو بابته‌ی
 دارشته قالدیهوه.

(فِرْعَوْنُ وَفِرْعَوْنٌ وَفِرْعَوْنٌ): ههموو
 زورداریکی یاخی.
 (-ج) فِرَاعِنَةٌ): نازناوی ههموو شایهکی کوئی
 میسر بوو.
 فرغ: ۱- (فَرَعٌ - وَفَرَعٌ - مِنَ الْعَمَلِ. فَرَاغًا
 وَفُرُوعًا): له کارمکه بوومه یان کارمکه‌ی
 ته‌واوکرد.
 (-لَهُ وَإِلَيْهِ): نیازی لای نه‌ویکرد/ رووی کرده
 لای نهو.
 (-الرَّجُلُ فُرُوعًا): مرد (چونکه له‌شی گیانی
 تیدا نه‌ما).
 (-الظَّرْفُ): دهمرکه چوَلبوو/ بوُشبوو/
 بهتالبوو.
 (-فَلَانٌ مِنَ الشَّيْءِ): فیسار له شتهکه بوومهوه
 ته‌واوکرد.
 (فَرَعٌ وَأَفْرَعٌ - الْإِنَاءُ): قاپه‌که‌ی بوُشکرد/
 بهتالکرد.
 (تَفَرَعٌ): دمستی له نیش هه‌لگرت/ دمست
 بهتالبوو.
 (-لِلْأَمْرِ): خوی بوُ کارمکه تمرخانکردو
 کوُشی ته‌واوی تیداکرد.
 (أَلْفَرَعُ (ج) فُرُوعٌ): زهویی وشکو بیرووه‌و
 بیپیت.
 (الْفَرَعُ: الْفَرَاغُ): بوُشایی.
 الْفَرَعُ: بوُش/ چوَل/ بهتال.
 (الْفِرَاعُ (ج) أَفْرَعَةٌ): له‌نگه/ تای بار/ لایه‌کی

(الْفُرْعُ (ج) فُرُوعٌ): لیواری قاپ که ناوی لیوه رۆدهکریت.

(«هذه طَعْنَةٌ ذاتُ فِرْعٍ»): نهمه برینیکه /

جینی تیغیکه فراوانه، خوینی لیدمژیت.

(«ذَهَبَ دَمُهُ فِرْعًا أَوْ فِرْعًا»): خوینهکهی

به فیرۆ رۆیشت و تۆلهی نهسهندراو داوای خوینهکهی نهکرا.

(الْفِرَاعُ (ج) أَفْرَعَةٌ): ١- لیوی دۆلکهکه که ناوی

لیوه رۆدهکریت ٢- قاپ/ دهفر ٢- بیالهی/ جامی

زل ٤- تیری بان ٥- جواربیی ههنگاو بلاو.

(«رَجُلٌ فِرَاعٌ»): بیاویکی خیراو بهههنگاو/

ههنگاو گهوره.

(الْفَرِيغُ (ج) فِرَاعٌ): ١- بان ٢- زهویی تهخت

وهک ریگه بیټ ٢- ولاحی ههنگاو گهوره.

(«رَجُلٌ فَرِيغٌ»): زمانتیژ.

(طَرِيقُ فَرِيغٍ): ریبهکی بان.

(الْفَرِيغَةُ): ١- منی وشه (الفَرِيغُ) ٢- جهومندمیهک

که ناو زۆر بگریټ.

(ضَرْبَةُ فَرِيغٍ وَفَرِيغَةٌ): لیدانیک که ببیته هوی

برینیکی کراوهی فراوان که خوینی لیچۆریت.

(طَعْنَةُ فِرْعَاءٍ): تیغ پیداکردنیکی فراوانرین/

برینفراوان.

(الْفُرْعَانُ): (دهفری/ قاپی) فراوان.

(دِرْهَمٌ مُفْرَعٌ وَمُفْرَعٌ): دراویک داریزرابیټ

له قالیبیکا که هی خووی نهبیټ و باش

دهر نهچیټ/ ساخته بیټ.

(فَرَسٌ. مُسْتَفْرَعٌ): چارموپییهکی زۆر تیژرهو.

٢- (فِرْعٌ - فِرَاعَةٌ): دلخوریوو و تۆقی.

(الملحق):

فرغ: ١- (الفَرَاغُ): ١- بۆشایی/ بۆشبوون/

چۆلی/ بهتالیی.

(«فِرَاعٌ إِنَاءٌ»): بۆشی قاپیک.

٢- (فُشْحَةٌ لِأَشْيَاءٍ فِيهَا): بانناییهک هیجی

تیدا نهبیټ.

(سَدٌّ فِرَاعًا): بۆشاییهکی پرکردهوه.

(«سَاعَاتُ الْفِرَاعِ»): کاتزمیریکی زۆری

دهستبهتالیی/ بیکاریی ٢- (مُتَسَّعٌ مِنَ الْوَقْتِ

لَا إِشْغَالَ فِيهِ): ماومیهکی باش که دهست به

هیجهوه گیرنهبیټ ٤- (النَّقْصُ فِي حَالَةٍ فِي

وَضَعٍ): کهمو کورتیی باریک و رهوشیک.

(«كَانُوا يَحْتَاجُونَ إِلَى عَرَبَاتٍ وَأَسْلِحَةٍ

فَمَلِيٍّ هَذَا الْفِرَاعُ»): پیویستیان به

ئوتومبیل و چهک ههبوو نهو کهموکوریپانه

پرکرانهوه/ نههیلران ٥- (الشُّعُورُ بِالْغِيَابِ

وَالنَّقْصِ أَوْ الْحِرْمَانِ): ههست به ونبوون و

لهبهراجاونهبوون و کهمیی یان بیکهسی و

داماوی.

(«تَرَكَ مَوْتَهُ فِرَاعًا كَبِيرًا»): مردنی

نهو بۆشاییهکی گهورهی دروستکردو

بهجیبهئیشټ.

(الفَرَاغُ) (ف) (المكان الخالي من الأجسام):

شوینیکی بۆش که هیج تهنیکی تیدانهبیټ.

فَرَقَ-هُ فِرَاقًا وَمُفَارَقَةً: لِيَجُودَابُووَمُوهُ

لِيَبِيو، لِيَبِيوورِكهوتَهوه.

(أَفَرَقَ- غَنَمَهُ): مَهْرَمَكَانِي سَهْرَمِرُو كَرْدُو

وَنَكَرْد.

(-الْمَرِيضُ مِنْ مَرَضِهِ): نَهْخُوشَهَكَه

خُوشَبُووَمُوهُ رِزْكَارِيبُوو.

(تَفَرَّقَ وَتَفَارَقَ وَافْتَرَقَ. تَفَرَّقًا وَتِفَرَّاقًا):

بِلَاوَبُوونَهوهو لِيَكْجِيَابُوونَهوهو لَهِيَهَك

بِچِرَان.

(«تَفَرَّقَتْ بِهِمُ الطُّرُقُ»): هَهْرِيَهَكَهِيَان بَه

رِيگَهِيَهَكَا چُوون و لَهِيَهَك تَرَاان.

إِنْفَرَقَ- عَنْهُمْ: لِيِيَان جِيَابُووَمُوهُ.

(-لَهُ الطَّرِيقُ): رِيگَهَكَهِي بُو دَمْرَكَهوت.

(أَلْفَارِقُ) (فَا) (ج) فَرَّاقُ (م) فَارِيقَةٌ (ج)

فَوَارِقُ وَفَارِقَاتُ): ١. هَهْرَجِي رَهَوَاو نَارَهَوَا/

رَاسْتِيِي وَنَارَاسْتِيِي/ هَهق وَنَاهَهق لَهِيَهَك

جِيَاكَاتَهوه ٢. پَهْلَه هَهوَرِيَكِي جِيَا/ تَهَنِيَا.

(أَلْفَارِقُ) (ج) فَوَارِقُ وَفَرَّقُ وَفُرَّاقُ):

مِيحُوشْتَرِيَك كَه ژَانِي بُو هَاتَبِيَت وَخَهْرِيَكَبِيَت

بِزِي وَتَهْرِيَكَبُووَبِيَتَهوه/ جِيَابُووَبِيَتَهوه.

(أَلْفَارُوقُ): ١. (جِيَاكَهْرَهوهِي/ هَهلَاوِيرِدِي)

كَارِوَبَار ٢. نَاانَاوِي حَهزَرَمْتِي عَوْمَهْرِي كُورِي

خَهتَابَه.

(أَلْفُرُقُ): ١. تَهوَرَات ٢. قُورِنَان.

(أَلْفُرُقُ) (مَص): هِيَلِي قَزِي سَهْر.

(أَلْفِرُقُ): ١. بَهشِي جِيَاي هَهموو شَتِيَك

فَرَفَ: (أَلْفَرَفَجُ): زَمُوِي (خَز/ لُووس).

أَلْفَرَفَحَةُ (عِنْدَ الْعَامَّةِ): بُووژَانَهوه.

(«فَرَفَحَ فُلَانٌ فَهُوَ مُفْرَفِحٌ»): فَيَسَار

بُووژَايَهوه نَهو بُووژَاوهو بَهخُودَاهَاتُووه.

(أَلْفَرَفَحِينُ) (ن) (أَرَامِيَّة): پَهلِيِيَنَه.

٢- (فَرَفَطَ- الشَّيْءُ) (عِنْدَ الْعَامَّةِ):

پَهْرَتَبَهْرَتِيَكِرْد/ لَهتُوكُوتِيَكِرْد.

(فَرَفِطَةُ) (سَرِيَانِيَّة): بَارَجَهِي بِيچُوكُ/

لَهتِيَكِي بِيچُوكُ.

فَرَقُ: ١- (ف) فَرَقَ- بَيْنَهُمَا فَرَقًا وَفُرْقَانًا):

لَه يَهَكِي جِيَاكَرْدَنَهوه/ لَه يَهَكِي دَابِرِين.

(-الْبَحْرُ): دَمْرِيَاكَهِي شَهفَكِرْد/ لَهتَكِرْد.

(-الشَّعْرُ): قَزَهَكَهِي دَاهِيِنَاو بَهْرِيَدَايَهوه.

(-لَهُ الطَّرِيقُ. فُرُوقًا): رِيگَهَكَهِي بُو

دَمْرَكَهوت.

(-الْأَمْرُ لِضَلَالِنَ): كَارْمَكَه بُو فَيَسَار

رُوونِبُووَمُوهُ.

(-لَهُ عَنِ الشَّيْءِ): شَهتَهَكَهِي بُو رُوونَكَرْدَمُوهُ

دِيَاكَرْد/ دَمْرَخَسْت.

(-تِ النَّاقَةُ): مِيحُوشْتَرَمَكَه ژَانِي لِيَهَات وَ

خَهْرِيَكَبُوو دَمَزَا.

(فَرَّقَ- الشَّيْءَ. تَفْرِيقًا وَتَفْرِيقَةً): ١. شَهتَهَكَهِي

پَهْرَش وَبِلَاوَكِرْدَمُوهُ ٢. شَهتَهَكَهِي دَابَهشَكِرْدُو

بِلَاوَكِرْدَمُوهُ.

(-شَعْرَهُ بِالْمِسْطِ): قَزَهَكَهِي (بَه شَانَه دَاهِيِنَا

شَانَهكَرْد).

٢-كووزى ههموو شتيك كه كووزكووز كرابيٽ
 ٢-دهسته منڊال ٤-پرانه مهرپيكي يان گاهه لپيكي
 يان رموه ناسكيكي گهوره زور.
 (فِرْقُ النَّحْلِ) (ح): كوورهي ههنگ كه
 كريكارو نيرومگان له شاگهيان كؤدمينه ووه
 كوورمهگهيان له بهر زوريان و پهيداووني
 شايتر جيامينه ووه له شوينيك كووره
 دمهستن/ كوورمهگيتر پيگه وه دهنين.
 (الْفَرْقُ): بوشايي نيوان دوو داني پيشه وه.
 (-) (ج) أَفْرَاقٌ وَأَفْرَاقٌ: ١-جياي/ جياوازي/
 داپران ٢-رؤژبوونه وه/ بهياندان.
 (-) (في الخيل): گيپي نوسپ/ لايهكي كولوتي
 نيشتبنيته سمر لاهيترى كه نه وه بؤي شتيكي
 دزيوه.
 (نَبْتُ فَرْقٍ): رووميكي: گيى بلاو بلاو كه
 زهويهگهي دانه بوشيبنيٽ يان وردبنيٽ.
 (الْفَرْقَةُ) (ج) فِرْقٌ: (دهسته يهك/ تيبنيك)
 خهلك/ كؤمه له خهلكيك.
 (الْفَرْقَان) (مصر): ١-هؤي (جياكردنه وهى
 رمواو نارموا/ ههقو ناههق/ راستى و
 ناراستي) ٢-سه ماندن ٢-سهركه وتن/ زالبوون
 ٤-رؤژ يان بهيان/ سپيدهى بهيان ٥-تهورات ٦-
 قورنان.
 (الْفَرْقُ) (ج) أَفْرَاءٌ وَأَفْرَاقَةٌ وَفُرُوقٌ: ١-گه له
 خهلكيك يان كؤمه له خهلكيك كه له دهسته
 زورتر بن ٢-پرانه ناژهل.

(فِرْقُ الْخَيْلِ): نه سپيكي كه پيشپرگيكي
 بردبنيته وه يان بيباته وه.
 (نِيَّةُ فَرْقٍ): نيازو خواستى شلو ناته واوو
 كه كار به نه نجام نه گه يه نيٽ.
 (الْفَرْيَقَةُ): كؤمه له مهرپيك به شو له رانه كه
 جيايبيته وه و بربيدات.
 (الْأَفْرَاقُ) (م) فَرْهَاءٌ (ج) فُرُقٌ: كه سيكه كه
 ريشي بهرش و بلاوبنيٽ يان هڙي پيشي سهرى
 بلاوبنيٽ يان دانه گاني شاشبن.
 (ذو الْفَرْقِ): ترسو توقيو له گه لدا بوو.
 (دِيكُ أَفْرَاقٍ): كه له شيريك پوپنه گهي
 برگه برگو و توي توي بيت.
 (تَيْسُ أَفْرَاقٍ): سابرينيكي شاخبلاو/
 هؤچبلاو.
 (ضَمُّ تَفَارِيقٍ مَتَاعِهِ): كه لويه له بلاوه گهي
 كؤكرده ومو له يه گدا.
 (أَخَذَ حَقَّهُ تَفَارِيقًا): مافه گهي پارچه
 پارچه و به جهند جاريك و مرگرته وه نهك به
 جاريك.
 (الْمُفْرَقُ وَالْمُفْرَقُ - مِنَ الطَّرِيقِ) (ج) مَفَارِقٌ:
 دوورپيان.
 (-) (مِنَ الشَّعْرِ): شويني كه لاهو جيابوونه وهى
 هڙ/ به ملاولادا كه وتنى هڙ.
 (وَقَفَّهَ عَلَى مَفَارِقِ الْحَدِيثِ): له و شوينه دا
 قسه گهي پيپري كه ناخواتنه كه دهركه وت
 جیده گه يه نيٽ.

له پائیدا به کیکیتر ههیه لهو شارارومتره
پییانده لێن.

(فَرَقْدَان): نهستیره دوو براله/ جووتکهی
ههنجیران. دوو نهستیره گهشن لهسه ر رووی
ورچی بچکولهومن.

(الْفَرَقْد - مِنَ الْأَرْض): زهویی تهختی
رهنه.

(- (ج) فَرَاقِد (ح): (بهچکهی/ گویرهکهی)
مانگا کیوی.

٧- (فَرَقَع. فَرَقَعَة وَفِرْقَاعًا): ١- تیز غاریدا
٢- تری.

(فِرْقَاع): تریو/ ترکهن یان تیز غارکردو/
راکردوو.

(فَرَقَع - الْأَصَابِع): پهنجهکانی تهقاند.

(- فِلَانًا): ملی فیساری بادا.

(فَرَقَعَ الْفِرْقِيعَةَ) (عند العامة):
دهمهرقاچانهکهی تهقاند.

(تَفَرَّقَ): تهقیبهوه.

(إِفْرَنْقَعَ): تهقیبهوه.

(الْفِرْقِيعَةَ (ج) فِرْقِيعَات): ١- دهمهرقاچان
٢- فیشهکه شپته (عامیه).

٨- (إِفْرَنْقَعَ عَنْهُ): لێیدوورکهوتهوهو وازی
لێهینا.

الملحق:

فرق: (التفریق): جیاکردنهوهی/ لهیهککردن/
لهیهکچیراندن.

٢- (فَرَقَ - الطَائِرُ. فَرَقًا): پهلهورمهکه
ریقنهیکرد.

(أَفْرَقَ - الطَائِرُ): پهلهورمهکه ریقنهیکرد.

(- الطَائِرُ): ریقنهی به بالندهکه کرد.

٣- (هَرَقَ - مِنْهُ فَرَقًا): لێیتوقی.

(فَرَقَ - الرَّجُلُ تَفْرِيقًا وَتَفْرِيقَةً): پیاومهکی
ترساند/ تۆقاند.

(الْفَرَقَ (مص) (ج) أَفْرَاق وَأَفْرُق): تۆقین.

(الْفَرَقَ وَالْفَرِقَ وَالْفَارُوقَ وَالْفَرُوقَ وَالْفَرُوقَ)

(م) فَرَقَةٌ وَفَرَقَةٌ): زارمترمهکبوو/ زراوچوو/
زیرمهکردوو.

(الْفَرُوقَةُ وَالْفَرُوقَةُ وَالْفَارُوقَةُ): (بۆ نیرو
من): زارمترمهکبوو/ زیرمهکردوو.

٤- (فَرِقَ - الرَّجُلُ. فَرَقًا): کهوته ناو
شهپۆلهوه.

(الْفَرِقُ): شهپۆل.

٥- (الْفَرِقُ): دهفریکه پیی (دهپیوریت/ بیوانه
دمکریت).

(الْفَرِقُ (ن): کهتان.

(الْفَرِقُ): بان.

(فَرُوقُ): نازناوی قوستهنهتهنییهیه/
نهستهموله.

(الْفَرِيقَةُ (ط): په ئووله خواردنیکه بۆ ژنی
زمیستان دمکریت.

٦- (الْفَرَقْد (فك): نهستیرهکههکه نزیکه
جهسهری باکوورهو ریی پیدمدمکهن

«الْتَفْرِيقِ بَيْنَ الزَّوْجَيْنِ»): لهيهك جياگردنهوهی ژن و مێرد.

«الْتَفْرِيقِ بَيْنَ الْعُنَاصِرِ»): جياگردنهوهی توخمهكان له يهكتري.

(الْتَفْرِيقُ = التَّمْيِيزُ): جيايى. جياگردنهوه.

«دُونَ تَفْرِيقِ بَيْنِ الطَّوَائِفِ وَالْأَجْناسِ»): بيجياوازی له نیوان بهرمان و رهگهزهكاندا.

(الْتَفْرِيقُ): دابهشکردن و جياگردنهوه به پێی جوژه رێكخستنیک.

«تَفْرِيقِ حُرُوفِ الطَّبَعِ»): جياگردنهوهو دابهشکردنی پیتهكانى چاپ.

(الْتَفْرِيقُ): پهرهوازهکردن و بلاوهپيکردن.

«تَفْرِيقِ الْمُتَظَاهِرِينَ»): بلاوهپيکردن و راوهودوووانى خوڤيشاندمرگان.

(الْمُفْرَقُ): جيارپیان / جوارپیان.

«عِنْدَ مُفْرَقِ الطَّرِيقِ»): لهجوارپیانهكهدا.
الملحق:

(فِرْقُ): (الْمُفْرَقَاتُ): ماده تهفهمهنييهكان.

فِرْك: ١- (فِرْكُ الشُّوبِ. فِرْكَاُ): جلهكهی ههنگلۆفت يان پرواندا.

(-الشَّيْءَ عَنِ الشُّوبِ): شتهكهی كه به جلهكهوه بوو پرواندى تا لیبیوووه.

(-الجَوْزُ وَنَحْوُهُ): گويزهكهو شتى لهو بابهتهی کران تا تویكلهكهی لیبیتهوهو پاکبکریت.

(فِرْك- هُ): زۆر پرواندى يان کراندى.

(أَفْرَكُ السُّنْبُلِ): گوله گهنمهكه وایلیهات كه

بپرویتو بخوریت.

(تَفَرَّكَ وَ انْفَرَكَ): ههلهپروا / پاککرا / کرینرا / ههنگلۆفرا.

(اِسْتَفْرَكَ - الحَبُّ فِي السُّنْبَلَةِ): دهنکی گوله گهنمهكه فهلهوو پتهو بوو.

(الْفِرْكُ): پاککرا / تویكللیکراوه.

لَوْزُ فِرْكُ: بادامیک كه ناسان تویكلهكهی لیبکریتهوه.

(الْفَرِيكُ): ١- گهنمی ههلهپروا و ٢- خواردنیک به گهنمی ههلهپروا و رۆن دروستکراپیت.

(الْفَرِيكِيَّةُ) (ط): خواردنیکه له گهنمی ههلهپروا دروستهکریت.

(الْفِرْكَةُ) (ط): خواردنیکى جوژاو جوژه له شتى پاککراوه وهك هی هیلکهی پاککراوو وردکراو.

(الْفُرُوكُ - مِنَ الشَّيْبِ): بهرگیك تهواو رهنگی کراپیت.

(الْفُرُوكَةُ) (ط): چهلوایهكه له ناردی سپی و رۆن و شهکر دوستهکریت سهرمکهی فستق و گويزو بادامی سوورهومکراوهی پیدادهکریت.

(«الْقَمَلَةُ الْمُفْرُوكَةُ»): نهسپیی فلیقاو، نموونهیه بو کهسیکی بوڤدهلهی ملشۆر که زوو خوی بهدهستهوه بدات (عامیه).

٢- (فِرْك- هُ). فِرْكَاُ و فِرْكَاُ و فِرْكَاُ و فِرْكَاُ (دهلین رهی لیبوو / حهزی له چارهی نهکرد (دهلین نهوه تايبهتییه به ژن و مێرد).

٢- (فِرْك- هُ). فِرْكَاُ و فِرْكَاُ و فِرْكَاُ و فِرْكَاُ (دهلین رهی لیبوو / حهزی له چارهی نهکرد (دهلین نهوه تايبهتییه به ژن و مێرد).

(فَارَكْ-هُ مُفَارَكَةً): لِيَتَوَرَا.

(الْفِرْكُ): ١- رَقْلِيْبُوونَه‌وه به جوړِيكي گشتي.

حَمَز له چارمنه‌گردن ٢- حَمَز له چارمنه‌گردن
به‌كترِي ٣نو مِيرو ناكوكبوونيان.

(إِمْرَأَةٌ فَارِكٌ) (فَا) (ج) فَوَارِكٌ: ٣ثنيكه
كه رَهِ له مِيَردمكه‌بِيئِت/ حَمَز له چاره‌ي
نه‌كات.

(الْمَفْرَكُ): ١- بِيَزراو/ حَمَز له چارمنه‌گراو/
رَمَزاتال ٢ لِيَتَوَرَا به‌جِيهِيَلراو/ بِيَزراو.

٣-(فِرْكَتِ الْأُذُنُ فِرْكًا): بِيخِي گوِيكه
شلبوو.

(فِرْكَةٌ وَفِرْكَاءُ): گوِي بِيخِ شل.

(تَفْرَكٌ): شلو و شِيواو رُوِيشتو له
هسمرنديشدا خاووخلِيچك دواو بوو.

(إِنْفِرَكَ مِنْكَبُ فُلَانٍ): جومگه‌ي شاني
ترازا/ شاني له قُوْلِي جِيابوووه.

(الْمَفْرُوكُ (مَفْع-) مِنْ الْإِبِلِ): حوشَتَرِيك كه
سهرِي شاني دمرجووِيئِت و درزي تِيبووِيئِت.

فرم: ١-(فَرَمَ- التَّبَعُ واللَّحْمُ فَرَمًا): توتنه‌كه
يان گوشته‌كه‌ي ورددورد جني/ گوشته‌كه‌ي
قيمه‌گرد.

(فَرَمَ- الْوَلَدُ) (عَامِيَةٌ): منداله‌كه دانه‌كاني
گوږوران.

(أَفْرَمَ- الْإِنَاءُ): قاپه‌كه‌ي پَرگرد.

(الْفَرَمَةُ (ج) فَرَامَاتُ) (عَامِيَةٌ): كوتِي
بجوووكي گوشت يان پارچه‌ي وردِي تووتنو

شَتِيتر.

(الْأَفْرَمُ): دان وردو خاشبوو.

٢-(الْفَرَامِلُ): وشه‌به‌كي نِينگليزيه.
بِيشِيده‌لِيْن: (فَرَان (ج) فَرَانَات) كه نه‌مه‌يش
فه‌رمنسيه نامِيَرِيكه كه به هُوْمِيوه دم‌توانرِيئِت
نو‌تومبيل و شتِي له و بابته‌هتواشبوكرِيته‌وه
يان بوه‌سْتِيَنرِيئِت/ نِيستُوِب.

٣-(الْفَرَمَان (ج) فَرَامِين (فارسيه):
فه‌رمان و بَرِياري سولتانه كه بُو و اليه‌كان
دهردمكرِيئِت.

فرن: ١-(الْفَرْن (ج) أَفْرَان (لاتينية): فَرْن
كه بُو نانگردن و شَتِيتر دروستگراوه/ كوره/
نانه‌واخانه/ سه‌موونحانه.

(الْفَرَانُ): ١- خاوومنْفَرَن ٢- نانگهر/ نانه‌وا.

(الْفَارِنَةُ): نانه‌واي ٣ن/ ٣نه نانگهر.

(الْفُرْنِي الْوَاحِدَةُ فُرْنِيَّةُ): ١- كوليَره/ له‌واشه/
خه‌پله ٢- پياوي قه‌به‌و نه‌ستوو.

٢-(الْفِرْنَد (ج) فَرَانِد): ١- دمنكه هه‌نار
٢- شمشِيَر ٣- بَرِيق و باقي دهمي شمشِيَر.

(سَيْفُ فِرْنَد): شمشِيَرِيكي ناوِيزه/ بِيُوِينه
٤- جوَره به‌رگِيكه (له بَرندي فارسيه‌وه كراوه
به عهرمبي).

(الْإِفْرِنْد (ج) إِفْرِنْدَات): بَرِيق و باقي دهمي
شمشِيَر و نِيگاري.

٢-(تَفْرَنْس- الرَّجُلُ): بوو به فه‌رمنسي يان وهك
فه‌رمنسي رَه‌فَتاريكردو خووي نه‌وانِيگرت.

٢- (أَلْفَارَه): زورخور.
 (رَجُلٌ فَارَهُ وَجَارِيَةٌ فَارَهُ (ج) فَرَهُ وَفُرْهَةٌ
 وَفَرَهَةٌ وَفُرْهَةٌ وَفُرُوهٌ): پیاویکی زورخور
 که نیزمکیکی زورخور.
 ٢- (فَرَهْدُ): ههلاوسا.
 (-ت نَفْسُهُ): دهرونی تنگیبوو.
 (تَفَرَهْدُ- الْغُلَامُ): میردمنده که قهلهو
 بوو.
 (الْفُرْهُدُ وَالْفَرَهْدُ): میردمندهالی قهلهوو
 لهشجوان.
 (الْفُرْهُودُ = الْفُرْهُدُ): میردمندهالی قهلهوی
 لهشجوان.
 (- (ج) فَرَاهِيْدُ (ح): ١- بهرخ ٢- کاری بزنه
 کیوی.
 فرو: ١- (فَرَى- الْجَبَّةُ. تَفْرِیةً): فهرووی
 بهجبه که وه نا.
 (إِفْتَرَى- الْفُرُوهُ): فهرووی (له بهرکرد/
 پووشی).
 (الْفُرُو (ج) فِرَاءُ): بهرگیکه وهک جبه ناومکهی
 پیستی همندیك زیندموهری تیدمگریت وهک
 هی کهرویشک و سموهره هیتر.
 (الْفُرُوهُ): ١- پیستی سهر به قره موه.
 (ضَرْبُهُ عَلَى أُمِّ فُرُوتِهِ): کیشای به تهوقی
 سهریدا ٢- بهجهی نافرمت ٢- تاج ٤- فهرمنجی/
 که بهنگ که له تووکی حوشر دروستدمگریت
 ٥- دارایی و سامان/ دموله مهنیدی ٦- کیسهیه که

(مُتَفَرِّسٌ (ج) مُتَفَرِّسُونَ): به فهرمنسیبوو
 یان رهفتار فهرمنسی.
 ٤- (الْفَرْنَكُ (ج) فَرْنَكَاتُ): دراوی فهرمنک که
 هی جهند ولاتیکه.
 فره: ١- (فَرَه. فَرَهَا): که یفخووش و جابووکبوو
 که وته ههله که سه ما.
 (فَرَه): که یفخووش و سه رگیش و جرت و
 فرتکهر.
 (فَرَهَ فَرَاهَةً وَفُرُوهَةً وَفَرَاهِيَةً): ١- شارمزاو
 کارامه و جابووکبوو ٢- گورجوگول و چالاک و
 سووکه له بوو.
 (فَارَه): جابوک و شارمزاو کارامه / کار
 رابه رین.
 (أَفْرَه- الرَّجُلُ): شاگردیکی میردمندهالی
 جابوکی سووکه لهی وریای راگرت.
 (إِسْتَنْفَرَه الدَّوَابَّ): به تنگ جوارپیکه وه
 هات و خزمه تیکرد.
 (أَلْفَارَه): ١- کارزان و کارامه ٢- جابوک و کار
 رابه رین ٢- جوان و شیوه شیرین.
 (أَلْفَارَهَةُ (ج) فَوَارُهُ وَفُرُهُ): ١- منی وشه
 (أَلْفَارَه) ٢- که نیزمکی جوانی ناسک و گهنج.
 (أَلْفَرَاهَةُ وَالْفَرَاهِيَةُ وَالْفُرُوهَةُ): لیزان و
 کارامه له شتدا ٢- ناسکی و جوانیی و شیوه
 شیرینی.
 (الْأَفْرَه): ١- زور شارمزاو کارامه دیار ٢- ناسک و
 گهنج و شیوه شیرین دیار.

دهرۆز مکه‌ر خیره‌که‌ی که وه‌ریده‌گریت
تییده‌کات.

(أَلْفَرُوءَةُ (ج) فِرَاءُ): فه‌روو.

(أَلْفِرَاءُ): فه‌روو دروستکه‌ر.

٢- (فَرُوزُ، فَرُوزَةُ): مرد.

فِرِي: ١- (فِرِي - الأَرْضُ فِرِيًا): به‌ زه‌ویه‌که‌دا
رۆیشت و بیری.

(-البِرْقُ): هه‌وره‌ برسوکه‌که‌ له‌ ناسماندا
شه‌وقیدایه‌وه.

(فَرِي وَفَرِي - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی بیری
هه‌له‌یه‌نیایه‌وه / هه‌له‌یدری / یه‌کالایکرده‌وه.

(أَفْرِي - الشَّيْءُ): ١- شته‌که‌ی بیری و هه‌له‌یدری
٢- شته‌که‌ی چاککرده‌وه.

(تَفْرِي وَتَفْرِي - تَفْرِيًا وَانْفِرَاءً): شه‌ق و
به‌قه‌بوو / شه‌قار شه‌قار بوو یان هه‌له‌درا.

(«تَفَرَّتِ الأَرْضُ بِالْعِيُونِ»): زه‌ویه‌که‌
قلیشایه‌وه و کانیه‌کی زوری لیه‌له‌قولی /
لیده‌ر بیری.

(أَلْفَرِي (م) فَرِيَّةُ): قلیشاو / شه‌قردوو /
هه‌له‌هاتوو.

(أَلْفَرِي وَالْفَرِيَّةُ): دۆلکه‌ی گه‌وره‌ (وه‌ک
شه‌قه‌یر دبیت و کانیاوی لیده‌ر بیرییت.

(«أَلْفَرِيَّةُ الْفَرِيَّةُ»): خیرا خیرا / گورج
گورج.

٢- (فَرِي - عَلَيْهِ الكَنْبُ فَرِيًا): بوختانی بو
کرد / درۆی بو هه‌له‌به‌ست.

(-المزادة): کونده‌ی دروستکرد.

(إِفْتَرَى - عَلَيْهِ الكَنْبُ إِفْتَرَاءً): بوختانی بو
کرد / درۆی بو هه‌له‌به‌ست.

(أَلْفَرِيَّةُ): جاریک بوختان (بو کردن / بو
هه‌له‌به‌ستن) / درۆ بو هه‌له‌به‌ستن.

(أَلْفَرِيَّةُ (ج) فَرِي): بوختان / درۆی هه‌له‌به‌ستراو.
(أَلْفَرِيُّ): کاری ساخته‌و درۆی هه‌له‌به‌ستراو.

(«هذا أَفْرِي الفِرِي»): ئەمه‌ گه‌وره‌ترین
درۆیه‌و درۆی هه‌له‌به‌ستراوه / بوختانه‌.

٢- (فَرِي. فَرِي): چه‌به‌ساو سه‌رسامبوو.

(أَلْفَرَا): سه‌یرو سه‌مه‌ره / سه‌یرلێهاتن.

(أَلْفَرِي): شتی: سه‌یرو سه‌رسورمین.

(«فُلان يَفْرِي الفِرِي»): فیسار له
کارمکه‌یدا شتی سه‌رسورمین دینیته‌ کایه‌وه‌و
پیشانده‌دات.

(«لَقَدْ جُنْتُ شَيْئًا فَرِيًا»): به‌ راستی
شتیکی وات هیناومه‌ کایه‌وه‌ که سه‌ر لئی
سوورده‌مینیت و بروای پیناگریت.

٤- (أَفْرِي - فُلانًا): سه‌ر زهنشتیکرد.

٥- (أَلْفَرَا): زیڕمکردوو / زۆر ترسنۆک.

(أَلْفَرِيَّةُ): دمنگه‌ دمنگ و ژاومژاو / هاتوهاوار.
أَلْفَرِيَّةُ (ج) فَرِي): جیندان و هسه‌پپوتن.

١- (فَر - الظَّبْيُ فَرًا): ناسکه‌که‌ راجله‌کی و
تۆجی.

(هـ): رۆحی‌ردو دلئی راجله‌کاند / تۆهاندی،
شلمژاندی / وه‌ر سیکرد.

- (عَنْهُ): لِيَكُنَّ نَارُ كَرِيمٍ بُوُو / خُوِي لِيَكُنَّ شَايَه وَه.
 ٤- (هَزَّ - الْجَرْحُ. فَرَزًا): بَرِيْنَه كَه جِي تِيْدَابُوُو
 له بهرِي رُوِيْشْت.
 (فَرَز: ١- (فَرَزَ هُ فَرَزًا): اَقْلِيْشَانْدِي / قَاشِيْكَرْد
 ٢- له يَه كِي هَه لُوْمَشَانْدُو شَكَانْدِي.
 - (هُ بِالْعَصَا): بَه دَارْدَه سْت كِيْشَاي بَه
 پَشْتِيْدَا.
 - (الشَّيْءَ مِنَ الشَّيْءِ): شْتَه كَه يَه شْتَه كَه يَتْر
 جِيَا كَرْدَه وَه.
 - (فَرُوْرًا): شْتَه كَه قَلِيْشِيْرْد / شَه قِيْرْد.
 (فَرَزَّ وَافْرَزَ الشَّيْءِ): شْتَه كَه ي وَرْدُو خَاشَكْرْد.
 (تَقَرَّرَ وَانْقَرَّرَ): شَه قِيْرْدُو پَارْجَه پَارْجَه
 بُوُو.
 - (النُّوْبُ): بَه رَه كَه / جَلَه كَه دَرَا.
 (الْفُرَزُ): اِرْمُوَه مَهْر دَه لِيْن: له نِيُوَان دَه تَا
 جَل سَهْر بِيْت ٢. لُوُوِيَه كِي جَه وَرِيِيَه لَه سَهْرُو
 نَهْرَنْوَوَه دَه رْدَه جِيْت.
 اَلْفُرَزُ: دَرَزُو قَلِيْش (وَه كُو كُوِي وَشَه يَغِيْرَزَه
 بِيْت).
 (اَلْقُرُوْر): دَرَزُو قَلِيْش.
 (اَلْفُرَزَه (ج) هُرَز): شَه قَامُو رِيِي فَرَاوَان.
 (اَلْفَازِر) (فَا): رِيِي فَرَاوَان وَ دَرِيْژ.
 (اَلْفَازِرَه): ١- اَمِيِي وَشَه ي (اَلْفَازِر) ٢- رِيِيْگَه يَه ك
 بَه نَاو لَمْدَا بَرَوَات وَ مَكُو قَلِيْشِي زَمُو بِيْت وَيَه.
 ٢- (هَزَّ. فَرَزًا): له پَشْتِيْدَا يَان سَنَكِيْدَا گَرِيِيَه ك
 دَه رَه كَه وَتُو دَه رَهَات.

- (عَنْ مَكَانِهِ): تُوْقَانْدِي وَ شِپَرَز مِيْكَرْدُو لَه
 شُوِيْنَه كَه ي دَه رِيِيَه پَرَانْد.
 - (فُلَانٌ) (عِنْدَ الْعَامَةِ): رَا جَلَه كِي / هَه لَسَلَه مِيِيَه وَه.
 (فَرَّ. فَرَاَزَه وَفُرُوْرَه): شِپَرَزَه بُوُوُو
 نَاگَرِيْگَرْت.
 (اَفْرَه): ١- تُوْقَانْدِي ٢- شِپَرَز مِيْكَرْدُو نَا رَه حَه تِيْكَرْد.
 (اِسْتَفْرَه): ١- وُرُوُوْرَانْدِي وَ رَا يِيَه پَرَانْد /
 نَا نَا رَا مِيْكَرْد ٢- شِپَرَز مِيْكَرْد ٣- له (خَانُوُوَه كَه ي /
 شُوِيْنَه كَه ي) دَه رِيِيَه پَرَانْدُو نَا نَا رَا مِيْكَرْد.
 - (هُ الْخَوْفُ): تَرَس رَا يِيَه پَرَانْدُو نَا مَاد مِيْكَرْد.
 - (هُ مِنَ الشَّيْءِ): لَه شْتَه كَه ي دَه رَكْرَدَه
 دَه رَمُوَه.
 (اَلْفَرَّ (مَص) (ج) اَفْزَا): ١- پِيَاوِي سُوُوَكَه لَه وَ
 گُوْرَج ٢- (ح) گُوِيْرَه كَه ي مَانْگَا كِيُوِي.
 (اَلْفَرَه): رَا جَلَه كِيْن وَ رَا پَهْرِيْن / وُرُوُوْرَانْدُو
 هَه رَا سَا ن.
 (قَعَدَ مُسْتَفْرًا): بَه سَلُو وَرِيَا يِيَه وَه نَا نَا رَا م
 دَانِيْشْت.
 ٢- (هَزَّ هُ فَرَا): له خَشْتَه يِيْرْد / فَرِيُوِيْدَا
 بَه سَهْرِيْدَا زَالْبُوُو.
 (اِفْتَرَّ - عَلَيْهِ): بَه سَهْرِيْدَا (سَهْرَه كَه وَت / زَالْبُوُو).
 (تَفَارَّ - الرِّجْلَانِ): شَهْرَه شَمَشِيْرِيَا نَكْرْدُو
 بَه يَه كِيَا نَدَا دَا / شَهْرِيَا ن لَه گَهْل يَه كَتَرِي كَرْد /
 بَه يَه كَدَا هَه لِيْرْزَان / يَه خَه يَه كَتَرِيَا ن گَرْت.
 (اِسْتَفْرَه): كُوْشْتِي.
 ٣- (هَزَّ. فَرَا): تَا كَبُوُو مُوَه.

که خه لک زور بتوقینیت ۳ داهۆل که له کیلگه دا دهجه قینریت بۆ ترسانندی بالندهو درنده.

(فَرْيَعَة) (عامية): داهۆل.

(الْفُرْع) (ضد): ۱- زیرمکردو/ زور ترسنوک ۲- دلیر/ نازا/ نه ترس.

۲- (فَرْع - إِلَيْهِ. فَرْعاً): ۱- هانای بۆ برد ۲- په نای بۆ برد.

(-الرَّجُل): به هانای پیاوه که وه جوو و سه ریخست و پشتیگرت.

(أَفْرَع - الْقَوْم): به هاواری خویشگه له وه جوو.

(الْفَرْع): هاوار بۆ بردن/ ههنا بۆ بردن.

(الْمُضَاع (ج) فَرْعَة وَالْفَرْع وَالْمُضَاع): هانا بهر/ په نابهرا/ دادو فریادکهر.

(الْفَرْع وَالْمُضَاعَة): په نا/ فریاد بهرس/ دالده/ به هانا وه جوو.

(«فُلَانٌ مَفْرَعٌ أَوْ مَفْرَعَةٌ لِلنَّاسِ»): فیسار (فریاد بهرس/ به فریاد که وهی) خه لکه/ دالدهو په نای خه لکه (ههردوو وشه که بۆ تاك و کۆ نیرو میده).

۲- (فَرْع - مِنْ نَوْمِهِ فَرْعاً): له خه و راپه پری. (- لِمَجِيءِ فُلَانٍ. فَرْعاً): راپه پری و نامادهی هاتنی فیسار بوو.

(أَفْرَع - هُ مِنَ النَّوْم): له خه و راپه پیراند.

فس: (الْفَسْفَس وَالْفَسْفَاس (ج) فَسَافِس

(أَفْرَر): سنگ یان پشت گریداوی.

(الْفُرَاء (ج) فُرَر): می و شهی (الْأَفْرَر).

(الْمَفْرُور) (مفع): ۱- که سیکه گری له پشتی یان سنگی دمه هاتی ۲- هه موور.

۲- (الْفُرَر) (ح): ۱- کار/ کار ژوله ۲- به چه بهو ۳- نه ژاد/ په من/ ریشه.

(الْفَازِر) (ح): میرووله به کی ره شهو سووری شی تیدایه.

(الْفَزَارَة) (ح): مپلنگ.

(الْفُرَاء (ج) فُرَر): ۱- له شتو که مه وه ۲- میده که خه ریکی پیگه یشتنیت.

فزع: (فَزَع - مِنْهُ فَرْعاً وَفَرْعاً): لیتوقی/ ترسا.

(فَزَع. فَرْعاً): توقی و ترسا.

(أَفْرَع - هُ) (ضد): ۱- توهاندی و ترساندی ۲- توقینه که ی رهوانده مو ترسه که ی له سهرا لایرد.

(أَفْرَع - عَنْهُ): لیتوقینه که ی له دل دهر کرد.

(الْفَرْع) (ص): توقین.

(الْفَرْعَة): نهو که سهی که خه لک لیببتوقیت.

(الْفَرْعَة): که سیکه که له خه لک زور بتوقیت و بترسیت.

(الْمُضَاع (ج) فَرْعَة وَالْفَرْع وَالْمُضَاع): توقیو/ ترساو.

(الْفَرْعَة): ۱- زور بتوقیت و بترسیت ۲- نه وهی

وَفَسَافِيسَ): ١-گهوج ٢ (ن) گيايؤگهنه.

(أَلْفَسَافِيسَ) (ج): هالؤنجه.

(أَلْفِسْفِسَة) (ن) = أَلْفِصْفِصَة): وِينجه/

رپوهكيكه جوارپي دميخوات و حمزي ليدمكات.

أَلْفِسْفُوسَة) (عند العامة): زيپكهيهكي

بجووکه له پيست ديت.

(أَلْفِسْفِيسَاءَ): پارچه ي بجووکي رنګيني

مهرمرو هيترو دمدرينه دم يهک و

شيوي همهجوړو وينه ي جوړاو جوړي

ليدمردهيڼریت له وانه يه ناوکه ي له

(فِسْفِسَة) موه هاتبيت که وينجه يه که شيوي

زوري دهجيت موه سهر نهو له بجووکي و

شيوميدا (يان نهمه کراوه به عهره ي).

فَسَاءَ: ١- (فَسَاءَه): به دار دست لييدا.

(فَسَاءَ وَفَسَاءَ- الثَّوْبِ. تَفْسِينًا وَتَفْسِينَةً):

جله که ي (دراند/ ههلدر ي).

(تَفْسَاءَه): به دار لييدا.

(-الثَّوْبِ): جلکه شهق و پهقبوو/ درا/ شرو

ورپوو.

٢- (فَسَاءَه عَنْ كُنَا): رپي نهوي ليگرت و

نه يه پيشت.

٣- (فَسِيَاءَ- فَسَاءَ): سنگي دمريپهري و پستي به

ناودا جوو ٢- بهرموسلداني بهرز بووموه.

(أَفْسَاءَ (م) فَسَاءَ): سنگ دمريپهريوي پشت

به ناودا جووي بهرموسلدان همستاو.

(تَفْسَاءَ- الرَّجُلُ. تَفْسُؤًا): پشت و سيپهنده ي

دمريپهرياند.

٤- (تَفْسَاءَ- المَرَضُ فِيهِمَ): نه خو شيبه که

تپياندا بلاو بووموه.

فست: ١- (أَلْفُسْتُقُ وَالْفُسْتُقُ (ن) (مُعْرَبَةٌ

عَنْ بَسْتَةِ الْفَارْسِيَّةِ): بسته. درهختيكي

بهرداره پهلوپو هاپويزه له کومه له ي قهزوانه و

لهوه دهجيت له تورکستانه وه هاتبيت. له بهر

خوشيي بهرکه ي دمريپهرييت له ولاته

عهره يپه يکاندا له ميژه بوني دمکريت و

هميه.

(فُسْتُقُ الْعَبِيدِ) (ن): بسته ي زموي (له زمويدا

دهچيپهرييت بويه وا ناوانراوه له شارمزووري

نيمه دا هميه). له بهرازيله وه هاتوو له ولاته

جه مسهريپه يکاندا به تايپه تي له نه فهر يقادا

زور دهچيپهرييت. بهري زور دمکريت و زور

خوشده خوريت و شله روني ليدمردهيپهرييت.

أَلْفُسْتُقِي: نهوي رنګي فستقيه که

سهوزيكي زور کاله.

٢- (أَلْفُسْتَانِ (ج) فَسَاتِيْنِ وَالْفُسْطَانِ (ج)

فَسَاطِيْنِ) (فارسيه): عهزيپي ژنانه که وهک

ديزداشي پياوانه يه.

فَسَجَ: (فَسَجَ): گهلي بلاوکردموه بو نهوي

ميزبکات.

(أَفْسَجَ- عَنْهُ): وازي ليهينا.

فَسَجَ: ١- (فَسَجَ- فَسَجًا): ههنگاوي گه ورهينا.

(-لَهُ فِي الْمَجْلِسِ. فَسَحًا وَفُسُوحًا): له

نه نجومه نه کهدا (جیگه‌ی بؤ کردموه/ رپیدا).
 (فَسْحَ الْمَكَانِ. فَسَاحَةٌ): شوینه که فراوانتر
 بوو.
 (فَسِيحٌ وَفَسَاحٌ وَفُسْحٌ وَفُسْحُمٌ): میمه که
 بؤ زیاده روی خراومه سه‌ری (فراوان/
 به‌بره‌ره‌لا/ کراوه/ وراق).
 (فَسْحَ الْمَكَانِ): شوینه که‌ی فراوانتر کرد/
 و‌ال‌تر کرد.
 (-لَهُ فِي الْمَجْلِسِ): له نه نجومه نه کهدا
 (جی‌یک‌ر‌ده‌وه/ رپگه‌یدا).
 (أَفْسَحَ الْمَكَانِ): شوینه که فراوانبوو به‌بره‌ره‌لا.
 (تَفَسَّحَ): فراوانبوو.
 (-لَهُ): جیگه که‌ی بؤ و‌ال‌ا کردو جی‌یک‌ر‌ده‌وه.
 (-الْقَوْمُ فِي الْمَجْلِسِ وَتَفَاسَّحُوا): خویش‌گه‌ل
 له نه نجومه نه کهدا بلاو دانیشتن و جی‌یان
 کرده‌وه.
 (إِنْفَسَحَ - صَدْرُهُ): دلی کرایه‌وه.
 (-الْمَكَانِ): شوینه که فراوانبوو/ به‌ربلاو بوو.
 (-طَرْفُهُ): به‌ری دیدی به‌ره‌لا بوو/ هیچ
 شتیک به‌ری چاوی نه‌گرت.
 (الْفُسْحَةُ (ج) فَسْحٌ): ۱- فراوانی ۲- بؤشایی/
 بان‌تایی نیوان خانووه‌کان ۳- فراوانی و
 به‌بره‌ره‌لایی.
 (الْفَيْسُحِيُّ): هه‌نگاوی بلاوی.
 («هُوَ يَمْشِي الْفَيْسُحِيُّ»): نه‌و به هه‌نگاوی
 بلاو دهروات.

۲- (فَسَحَ - لَهُ فِي السَّفَرِ فَسْحًا): بؤی نووسی
 که رپی پیده‌مات گوزار بکات.
 (الْفُسْحُ) (مص): ۱- نیمچه رپیدانی گوزار
 کردن/ سمفه‌ر کردن ۲- په‌ساپورت/ گوزار نامه.
 فسح: ۱- (فَسَحَ. فَسْحًا): تینه‌گه‌یشتوو بوو/
 نه‌زان و گه‌ودمنبوو.
 (-رَأَى فُلَانٌ): رای فیساری (به خراب دانای/
 نابوو‌ت‌کرد).
 (-الرَّأْيُ): راکه/ خراب‌بوو.
 (-الْأَمْرَ أَوْ الْعَقْدَ): کاره‌که‌یان (رپکه‌وتنه‌که‌ی/
 گریبه‌سته‌که‌ی) هه‌لو‌ه‌شانده‌وه.
 (فَسَحَ الرَّأْيُ. فَسْحًا): راکه خراب و ناته‌واو
 بوو.
 (فَاسَحَ - هُ الْعَقْدَ أَوْ الْبَيْعَ وَتَفَاسَحَا
 الْعَقْدَ أَوْ الْبَيْعَ): له‌سه‌ر هه‌لو‌ه‌شانده‌وه‌ی
 (گریبه‌سته‌که‌ی/ رپکه‌وتنه‌که‌ی/ سه‌واکه‌ی/ کپین و
 هرو‌شته‌که‌ی) رپکه‌وتن.
 («تَفَاسَّحَتِ الْأَقَاوِيلُ»): واته‌واته‌کان هه‌ریه‌که
 به شیومیه‌کبوون و درّ به یه‌ک بوون.
 (إِنْفَسَحَ الْعَزْمُ أَوْ الْعَقْدُ): سوورخواستیه‌که
 یان رپکه‌وتنه‌که نه‌ماو پووجه‌لبوو‌مه‌وه.
 (الْفُسْحُ وَالْفَيْسُحِيُّ): ۱- که‌مناو‌مز یان
 له‌ش‌پووجه‌ل و لاواز ۲- که‌سینک که بیکاره‌و
 نه‌توانیت نه‌وه‌ی پیوستیه‌تی په‌یدا‌ی‌بکات
 یان کاره‌که‌ی بؤ چار‌سه‌ر نه‌ک‌ریت
 ۲- که‌سیکی بی‌پرشت و بیوره که له ته‌نگانه‌دا

زوو برووخیت.

(الْفَسْحَةُ): جارِيك كهوتننه بيورمییو

بیریشتییهوه ٢- جارِيك هه لومشانهوهی

ریکهوتنو کار ٢- جارِيك پووچه لیبوونهوهی را.

(رَجُلٌ فَسْحَةٌ): بیایو که مناومزو کهودمن یان

لاوازو بیتوانا.

٢- (فَسْحُ - الْهُدُ أَوْ الْمَقْصَلُ. فَسْحًا): چیومکهی

له جیبی خووی ترازاند یان جومگه کهی له

جیبرد.

(- الثَّوْبَ عَنْهُ): جله کهی له بهر داکه ندو

فریدا.

(- الشَّيْءُ): شته کهی (لیهه لومشاند / جیا کردهوه).

(فَسْحُ - هُ): تهواو (هه لیهه لومشاند / جیا کردهوه).

(تَفْسُحٌ): ١- پارچه پارچه بوو ٢ رزی / پورتکا.

(- الشَّعْرُ عَنِ الْجِلْدِ): تووکه که له پیسته که

هه لومری (ئه مه تایه بته به مردوو).

(الْفَسْحُ عِنْدَ غَلَاةِ أَصْحَابِ التَّنَاسُخِ):

لیبوونهوه، له لای نهوانه ی که زیادرهون له

بروای تهنگویزان هوهی گیاندا نهومیه که

گیانی مروقی مردوو ده چیه مؤریچه یشهوه

تا ده لین ده شچیه شتی بیگیانی شهوه وهک

بهردو کانزاو راخمریشهوه.

(الْفَسْحَةُ): پارچه یه کی وهریوو / لیومبووی

شتیک).

(الْفَسِيخُ) (ط): ماسی (خویکراو / سویرکراو).

٢- (أَفْسَحَ - الْكِتَابُ): نامه کهی (بیرجوو /

فهرا مؤشکرد).

فسد: (فَسَدٌ وَفَسَدٌ فَسَادٌ وَفُسُودٌ): گهنبوو /

خراپبوو / بۆگهنبوو / بهدبوو / گهنی.

(فَسَدٌ (ج) فَسَدَى وَفَاسِدٌ): گهن / بۆگهن /

خراپ / بهد / تیکچوو.

(فَسَدٌ - هُ وَأَفْسَدَ - هُ): تیکیدا / گهنیکرد /

خراپیکرد / بهدیکرد.

(فَاسِدٌ - الْقَوْمُ): بهدی له گهل خویشگه لدا

کرد نهوانیش خراپه یان دهرباره کرد.

(الْفَسَادُ) (مَص): ١- بهره لایی و رابواردن /

بهدرهوشتی ٢- به زور مالی خهک خواردن و

بردن ٣- بۆگهنبوو / گهنبوو / دارزان.

(الْفُسْدَةُ (ج) مَفَاسِدٌ): هوی خراپبوون /

مایه ی گهنده لیبو و تیکچووون / هۆکاری رزین و

بۆگهنبوو.

فسر: (فَسَّرَ - الْأَمْرَ فَسْرًا): کاره کهی

لیکدایه وهو روونیکردهوه.

(- الْمَغْطَى): (شاردراوه کهی / داپوشراوه کهی)

ناشکرکرد / پهردی له سهه شاردراوه که

لابرد.

(- الطَّبِيبُ. فَسْرًا وَتَفْسِيرًا): پزشکیه که

تهماشای میرزی نه خوشه که یکرد تا به هویه وه

بزانیت دمرده کهی چییه.

(فَسْرَةٌ): روونیکردهوه دهریخت / دیاریکرد.

(تَفْسَّرَ وَاسْتَفْسَّرَ - فَلَانَا عَنِ الْأَمْرِ وَاسْتَفْسَّرَهُ

الْأَمْرَ): له فیساری خواست / داوایکرد که

كارمگەى بۇ روونىكاتهومو تىيىبگەيەنىت.

(التفسيرة) (مص): ۱- هەر شتىك كه بىته
هۇى روونكردنهومو دمرخستنى شتىكىتر،
مىزى نهخۇش كه به هۇيهوه نهخۇشيهكه
دمدۇزرىتهوه ۲- نهو قاپهى كه مىزى
نهخۇشهكهى تىدايهو پيشانى پزىشك
دمدرىت، پىشى دهلىن (دلىل) بهلگه.

(تفسيرة الشيء): هەر شتىك كه هۇى
روونكردنهومو به نهىامگهياندىنى شتىكىت.
(التفسير) (مص) (ج) تفاسير) ۴- روونكردنهومو
لىكدانهوى شتىك ۲- دمرخستن و ناشكراركردن
۳- تىگهياندىن ۴- رافهكردن / لىكدانهوى باسو
واتا / بۇچوون.
(حرفا التفسير): دوو بىتى لىكدانهوه كه
دوانن:

۱- آي: (واتا). كه شتى نادىارى پى لىكدهدرىتهوه
وهك «هذا عسجد»: واتا نهمه زىره.

۲- وأن: (كه). بۇ لىكدانهوى واتاى قسهكهيه
وهك: «ناديتك أن تفعل كذا»: بانگمكدىت
كه نهو كاره به نهىجام بگهيهنىت.

فسط: ۱- (الفساط والفسطاط (ج) فساطيط):
چادر / رهشمال / دموار / خىومت.
(الفساطط (ج) فساطيط): ۱- دموار ۲- ناوى
كوئى مىسره.
(الفسيط): پار چهى نىنووك.
(فسيطة): پار چهيهكى نىنووك.

۲- (الفسطان) / عهزىزى ژئانه.

فسق: ۱- (فسق وفسق. فسقا وفسوقا): ۱-
گومرابطوو / ياخيوو / له رىي راست و رهوا
لايدا ۲- داوئىنپىسى و بىناموو سىيكرد.
(فاسق (ج) فسقة وفساق وفساقون (م)
فاسقة (ج) فاسقات وفساق) ۱- گومرا /
ياخى له رىي راست و ههق لادهر / بىپروا ۲-
بىاوى داوئىنپىس / پاشلىپس / خراپهكار / ژئى
سۆزانى / زىناكار.

(فسق وفسق وانفسق - الرطب عن قشره):
ههريكه خورماكه له توئكلهكهى بووهوه.
(فسق-ه): ۱- بهگومرا و چهوتى دانا ۲- به
داوئىنپىسو خراپهكارى دانا.

(-القاضي الشاهد): دادومر شايهتهكهى به
دروژنو ناراست دانا.
(الفسق والفساق والفسيق): ههميشه گومرا /
خراپهكار / شهر و الپيس يان به زورى و ابىت.
(«يافسق»): ههى گومرا. ههى شهر و الپيس.
ههى خوارو خىج.

(فساق): بۇ بانگكردنى ژئى سۆزانى
بهكاردىت و دموترىت: يا فساق آي يا فاسقة:
ههى (سۆزانى / ههحبه / خراپه).
(الفويسقة): بۇ ۱- بچووكردنهوى وشهى
(فاسقة) به. قهحبوكه ۲- مشك (گوايا له
كونهكهى هاتووته دهرموه بهرمو رووى
خهلكى رۇيشتووه.

أَلْفَسْل (ج) أَفْسَلُ وَفُسُولٌ وَفِسَالٌ وَفُسْلٌ
وَفُسُولَةٌ وَفُسْلَاءٌ وَأَفْسَالٌ: مرؤفی بووده‌له/
بیپرشتی نام‌مردو بیوره.

(أَلْفَسْل): گه‌وج.

(أَلْفُسُولَةٌ) (فصص): له کاردا (سستی/
خاووخلیجکی).

(أَلْفُسُول): بووده‌له‌ی بیټوانا/ بیورمو
بیپیاومتی.

۳- (فَسْلٌ وَأَفْسَلٌ - دَرَاهِمُهُ وَمَتَاعُهُ):
دراوم‌ک‌هی/ پارم‌ک‌هی ساخته‌کردو بیبه‌های‌کردو
دمغه‌لیی له که‌لوپه‌له‌ک‌ه‌دا کردو شکاندی.

(أَلْفَسْل (ج) أَفْسَلُ وَفُسُولٌ وَفِسَالٌ وَفُسْلٌ
وَفُسُولَةٌ وَفُسْلَاءٌ وَأَفْسَالٌ): هه‌موو شتیکی
خه‌وشدارو بیکه‌لک/ بیبایه‌خ/ ساخته‌تیاکراو.
(دَرَاهِمٌ فَسْلٌ وَدَرَاهِمٌ وَفُسُولٌ): پاره‌ی قه‌لب/
بیئرخ/ ساخته.

(أَلْفُسُول): ۱- قه‌لب‌کراو ۲- رسواو سووککراو/
ساخته‌تیاکراو.

فسو: (فَسَا. فُسُوًا وَفُسَاءً): تسی/ تسیکه‌ند.

(تَفَاسِي): خه‌ریکی تسینبوو.

(أَلْفُسَاء) (مصص): تس.

(أَلْفُسُوءَةٌ) (ج) فَسَوَاتٌ: تسیک/ تسینیک.

(فَسَوَاتُ الصَّبَاع) (ن): جوره دومه‌لانیکه.

(الْفَاسِيَةُ وَالْفَاسِيَاءُ) (ج) فَوَاسٍ (ح): قالونجه
(له‌بهر بوگنه‌ک‌هی واپیئده‌لین).

(أَلْفُسُوُ وَالْفُسَاءُ): تسکه‌ن.

۲- (أَلْفَسِقِيَّةٌ) (ج) فَسَاقِيٌّ: ۱- گؤل/ جهوز
۲- شوینی دستویژشتن (لاتینیه).

أَلْفَاسِقِيَّةٌ: جوره/ سه‌روبه‌ستیکه.

(تَعَمَّمَ فُلَانٌ الْفَاسِقِيَّةَ): به‌و شیومیه
سه‌روبه‌ستی به‌ست/ نه‌و جوره میزمریبه‌ست.

فسل: (فَسَلٌ - الصَّبِيَّ. فَسَلًا): منداله‌ک‌هی له
شیر بریبه‌وه.

(أَفْسَلٌ وَافْتَسَلَ - الْفَسِيلَةَ): (براله‌ک‌هی/
خه‌لفه‌ک‌هی) له دارم‌که‌ گرده‌موو دهره‌نیانو

رواندنی.

(أَلْفَسْل (مصص) (ج) أَفْسَلُ وَفُسُولٌ وَفِسَالٌ
وَفُسْلٌ وَفُسُولَةٌ وَفُسْلَاءٌ وَأَفْسَالٌ): براله‌یان

چلیک‌ یان پارجه‌ی چلیک‌ له دره‌خته‌که
بکریته‌وه‌و پروینریت/ قه‌له‌م بکریت.

أَلْفَسَالَةٌ - مِنَ الْحَدِيدِ وَنَحْوَهُ: برشتی
ناس‌و شتی وه‌ها که‌ دمکوتریت له ناسنه‌که

دمبیته‌وه.

(أَلْفَسِيلَةٌ) (ج) فَسِيلٌ وَفَسَائِلٌ وَ (جج)
فُسْلَانٌ: ۱ (براله‌/ خه‌لفی) دارخورماو

دره‌ختیر که له بنی دره‌خته‌که دمکریته‌وه‌و
دمروینریت ۲- هه‌موو چلیک‌ قه‌له‌می‌ک‌ له

دره‌خته‌که بکریته‌وه‌و پروینریت/ بجه‌قینریت
تا بییته‌ دارنیکیر.

۲- (فَسِلٌ وَفُسْلٌ وَفُسْلٌ فَسَالَةٌ وَفُسُولَةٌ):
(بیکاره‌/ هیج له‌باردانه‌بوو) و بیورمو رسوا

بوو.

(الْفَسِّي): شوپنی تس / کۆم / فنگ.

فسی: (الفيسبيولوجيا أو الفيزيولوجيا):

زانستی کاری ئەندامه‌کانی له‌ش.

فَش: (فَش. فَشَا): ١- قرقینه‌یداوه

٢- فوویه‌کی سووکیکرد.

(- الوطْب): مه‌شکه‌که ١- ههرچی (بايه‌کی /

فوویه‌کی) تیدا‌بوو که خۆی تیا‌کردبوو

دمریکرد به‌وهی دهمه‌به‌ستراومکه‌ی کرده‌وه

٢- ههرچی که‌رمه‌یه‌کی تیدا‌بوو دم‌ری‌کرده

دم‌روه.

(- الناقَة): می‌حوشترمه‌کی خیرا دۆشی.

(- بَيْن القَوْم): دووزمانی له نیوانیاندا کرد.

(- خُلِقَهُ فِي فلان) (عامية): داخی دلێ خۆی

به‌و رشت که داخی خه‌لکتر بوو.

(- قَلْبُهُ) (عامية): ر‌ق‌و سه‌رزمنشتی دلێ

به‌رامبه‌ر دم‌ری‌ری.

(فَش - السقاء): دهمی جه‌ومندمه‌که کرایه‌وه

فَشبووه‌وه / باگه‌ی لیدم‌ر‌چوو.

(إِنْفَش - اللبَن): شیرمه‌که ر‌ژا.

(- تِ الریح): که دم‌ست له مووشه‌ده‌مه‌که‌وه

شتی وا درا باگه‌ی لیدم‌ر‌چوو.

(الْفَشُوش): ئەو مه‌شکه‌یه‌ی که دم‌یده‌لینیت.

(فَشيش الأفعى): خسه‌ی مار (دم‌نگی

بیسته‌که‌ی که به‌سه‌ر وشکانیدا پروات).

٢- (فَش - الباب): دم‌رگاکه‌ی به‌فیل و بی‌کلیل

کردموه.

٢- (فَش - الورم. فَشَا) (عامية): ئاوساوییه‌که

(نیشته‌وه / فَشبوومه‌وه).

(إِنْفَش - الجرح): ئاوساوی برینه‌که

رموویه‌وه‌وه‌و نیشته‌وه.

(- الرَّجُلُ عَنِ الأمر): پیاوه‌که له کارمه‌که

ساردبوومه‌وه‌وه‌و تابوستی نه‌ما.

(- ت عِلَّة فلان): گرفتمه‌که‌ی چاره‌سه‌ر بوو /

دم‌رده‌که‌ی له‌سه‌ر لاجوو.

(الْفَش (مص) والفشوش): گه‌وجی راپووج /

را لاواز.

(الفاشوش): راپووج و هیج له‌باردا نه‌بوو.

٤- (الْفَش والفشوش): ١- فشه‌که‌رو خۆه‌لکیش

٢- (به‌رگی / پۆشاک) نه‌ستوو.

٢- (ن) (الخروب): سه‌رپنج / جه‌جه‌مه.

درختیکی هه‌میشه سه‌وزه نزیکه‌ی ١٧

مه‌تر به‌رز ده‌بیته‌وه به‌رمکه‌ی له فاسۆلیای

سه‌وز ده‌جیت در‌یژو شیرینه دۆشاوی

لیدروس‌تدم‌کریت و به‌رمکه‌ی بو نالیک

به‌کاردیت ٤- زه‌لکاو.

(الْفَشاش): زۆر فشه‌که‌ر.

(رَجُلٌ مُنْفَشٌ المُنْحَرين): پیاویکه کۆله‌که‌ی

لووتی کورته‌وه کونه‌لووته‌کانی فَش.

٥- (فَشَش): ١- راپووجه‌له‌ بوو ٢- فشه‌که‌روه

شتی خه‌لکی دم‌کات به‌هی خۆی.

(فَشَشاش): فشه‌که‌ر / خۆه‌له‌ترین / راپووجه‌ل.

(فَشَشش ببوله): میزه‌که‌ی هه‌لدا.

(الْفَشَاشُ - مِنَ النُّوقِ): مِيحوشَتَرِيك كه شيره كه لى دوشيندا خوشه پيبيت.

(الْفَشَاشَةُ): نهرمه ليقه.

(تَخْرَجُ الزُّبْدَةُ فَشَاشَةً): كه رمه كه به نهرم و شلى هاته دهرى.

فَشَج: (فَشَجَ وَفَشَجَ وَتَفَشَجَ وَانْفَشَجَ - الرَّجُلُ أَوْ الْبَعِيرُ): پياومه كه يان حوشترمه كه گه لى بلا و كر دموه ميزبكات.

فَشَخ: (فَشَخَ - هُ. فَشَخًا): ١- ستمى ليكرد ٢- بهر وومه تيدا كيشا / زلله يه كى ليذا.

(- فِي اللَّعْبِ): گزيكردو دروى له يار ييه كه دا كرد.

(«فَشَخَ عَلَيْهِ» (عامية): نايمثر خوى و زوردارى بهرام بهر كرد.

(فَشَخَ) (سريانية): ههنگا ويكى گه ورمينا.

(فَشَخَ - الرَّجُلُ): پياومه كه جومگه كانى خاوبوونه وه.

فَشَط: (انْفَشَطَ - الْعُودُ): چيلكه كه به تهري شكا.

(الْتَفَشِيط) (عند العامة): له هيجه شانازي كردن و خو هه لكيشان / خو هه شكر دنه وه.

(«فَشَطَ فَلَانٌ» (سريانية): شانازى به شتيكه وه كرد كه نه يبوو.

فَشَع: (فَشَعَتِ الذَّرَّةُ. فَشَعًا): نه ملاولاى گه نه شام ييه كه و شكبوو.

(الْفُشَاعُ وَالْفَشَاعُ (ن): جو ره روومكيكه له

كهومه لى زمهق به شيوى دموه نه هه نديك جو رى له ولا تانى ليوارى دهرى ناوهر استدا هه يه وه هه نديكىشى له نه ميريكا دا هه يه له رمه كه لى هه نديك دهرمان ده گيرت.

فَشَغ: ١- (فَشَغَ - هُ. فَشَغًا): سه ريكه وتو دا يبووشى.

(- الشَّيْءُ): شته كه فراوان و بلا و بووه وه.

(- هُ بِالسَّوْطِ): قامجى لى بهر زكر دموه پياي دا كيشا.

(فَشَغَ (م) فَاشِغَةً): قامجى موشين.

(فَشَغَ = فَشَغَ): سه ريكه وتو دا يبووشى.

(- هُ النُّومُ): خه و (برديه وه / دا يبه زهويدا).

(أَفَشَغَ - هُ بِالسَّوْطِ): دا يه بهر قامجى.

(تَفَشَغَ - هُ): به سه ريكا زالبوو و سوار يبوو.

(- البُيُوتُ): خوى به ناو خانوو مگاندا كردو خوى و نكرد.

(- الرَّجُلُ): ١- ته مه لى بكرد ٢- زير ترين بهر گى خوى له بهر كرد.

(- تِ الْغَرَّةُ): به له سپيه كه لى سه رو جا ويگرتو بلا و بووه و تا جا و يشى گرت وه.

(- الشَّيْبُ فِيهِ وَتَفَشَفَهُ): سببى قزى و پيرى دهر كه وتو بلا و بووه و زور بوو.

(انْفَشَغَ): زور بوو و دهر كه وت.

(- الشَّيْءُ): فراوان بوو.

(الْفَشَغَةُ): ١- جار يك بلا و بوونه و دهر كه وتو ٢- كور و كى قاميش كه و كو لو كه وا يه ٢-

پوخته و گورۆکی هه موو شتیك.

(نَاصِبَةٌ فَاشِغَةٌ وَفَشَاءٌ): به لهی سپی
که به که لهدا بلاو بیته وه تا لای چاویش
بگریته وه.

(الْفَشِغُ (م) فَشَاءُ (ج) فَشِغُ): به رانیك که
(شاخه کانی/ هۆچه کانی) هه رمیکه به لایه کدا
رۆشبتیت.

(رَجُلٌ أَفْشَغُ الْأَسْنَانِ): بیاویکی (دان خوارو
خێج/ دان بلاو/ دان شاش).

(الْفِشَاغُ): ته مه لیلی/ ته و مه زه لیلی.
(الْفِشَاغُ وَالْفِشَاغُ) (ن): رپوو مکیکی بیگه لایه
له دره خته وه ده نالییت و بیایدا هه لده زنییت و
دره خته که ده خنکینییت و تیکیده دات.

٢- (الْفِشَاغُ): که سیکه که خرابه دهر باره ی
دۆسته که ی بکات.

(الْفِشَاغُ): منه تکاریکی که مفهه ر/ که مخیر.
فَشَقُ: (فَشَقُ - الشَّيْءُ فَشَقًا): شته که ی
شکاند.

(فَشَقُ فَشَقًا): زۆر به رچاوته نگ/ چاوبرسی
بوو نه مه ی هه لده گرت و نه وه ی دادمه نایه وه.
رارا بوو له وانه بوو که هیچی بۆ نه بیت.

(-الظُّلْمِيُّ): ناسکه که دوو شاخه که ی بلاو بوو.
(أَفْشَقُ (م) فَشَاءُ): ناسکی شاخ بلاو.

(فَشَقُ وَفَاشِقُ-ه): ناکاو گریکرد.

(تَفَشَّقُ - بَشَوْبُ): به رگه که ی خسته
بنبالیکیه وه لاکه پیتری به شانکه که پیتریدا دا.

(الْفَشَقُ) (مَص): اراگردن و هه لاتن
٢- چالاکیی.

فَشَكُ: (الْفَشَكُ الْوَاحِدَةُ فَشَكَةٌ): ته رسی
ولاخ/ نه سپ.

فَشَكَه: ته رسیك (عامیه).

(الْفَشَكُ): فیه شه ك.

(الْفَشَكَةُ): فیه شه كیک (ترکیه).

فَشَلُ: ١- (فَشَلُ - لِحِيَتُهُ فَشَلًا): به ده ست ریشی
خۆی شان ه کردو بلاو کردمه وه/ بزکردمه وه.

٢- (فَشَلُ فَشَلًا): له جه نگدا یان له کاتی
ته نگانه دا زیر می کردو سستبوو بیته وانی و
بیورمی نواند.

(فَشَلُ وَفَشَلُ وَفَشِلُ (ج) فَشَلُ وَأَفْشَالُ):
زیره کردو بیوره و بیته وانی و به که که وه
تازمه گه ریه کان ده لین: (فَشَلُ فِي عَمَلِهِ):
سه رنه گه وت/ شکسته یه ننا/ تی شکا/ له
کار مه کیدا/ تی نه هینا.

(إِنْفَشَلُ): له شتیکی ناکاو تۆقی.

(-عَلَيْهِ): زۆر لیتر ساو لیی تۆقی.

(الْفُشَلَةُ): لیتر سان و لیته وین (عامیه).

٢- (فَشَلُ وَتَفَشَلُ وَافْتَشَلُ-تِ الْمَرَاةُ): ژنه که
راخه ریکی وه ك فه رش له ژیر خۆیدا و له
که ژاومه کدا راخست.

(الْفِشَلُ (ج) فَشُولُ وَالْمِشَلُ (ج) مَفَاشِلُ):

به رده ی که ژاوه یان رایه خیک که ژن له ژیر
خۆیدا و له که ژاومه دا رایه ده خات.

٤- (تَفْشَل - الرَّجُلُ مِنْهُمْ إِمْرَأَةً): پیاوکه

ژنیکی لیما مکردن و لیهینان.

(الْفِشَل): کهسیکه ژنیک بهینیت که بیگانه بیت و خزم نه بیت.

٥- (تَفْشَل - الْمَاءُ): ناوکه له بیری رویشت/ کشا.

(الْفَشِيل (ج) تَفَاشِيل): نهو شیرهی له گواندا دمینیته وه.

(الْمُلْحَق):

(فِشَل: الْفِشَل) تا نومید بوون و (سمرنه که وتن/ تیشکان / شکستهینان).

(«فِشَل مُحَاوَلَةٌ»): له کوششیکدا شکستهینان/ تیشکان / سمرنه که وتن.

(«مَنِي بِالْفِشَل»): سمرنه که وت / تووشی تیکشان بوو / ناومید بوو.

فشن: (الْأَفْشِين (ج) أَفَاشِين) یونانیة: لای رومه کان به شیکی تایبه تیی نویژه.

فشو: ١- (فشا - خَبْرُهُ أَوْ فَضْلُهُ أَوْ سِرُّهُ. فَشُوا وَفُشُوا وَفُشِيًّا): هه والی یان چاکه و پیاومتی

یان نهینییه که ی بلأوبوووه / جار درا.

(-تِ الْمَاشِيَةُ): ناژه له که به ره لای له وهر بوو.

(-تِ أُمُورُهُمْ): کارواریان له یه ک جیا بووووه. («فَشَتَ عَلَيْهِ ضَيْعَتَهُ»): زمتی بلأوبووو / کاری

زور بوو نهید زمانی به کامیان دستپییکات.

(أَفْشَى - الشَّيْءُ إِفْشَاءً): شته که ی جار داو بلأو کردوه.

(-سِرُّهُ لِإِفْلَان): نهینییه که ی خوی لای فیسار

درکاند.

(-الرَّجُلُ): ناژه لی ناو له وهر گای زور بوو.

(تَفْشَى - الْمَرَضُ الْقَوْمَ وَبِهِمْ. تَفْشِيًّا):

نه خووشی له ناو خویشگه لدا بلأوبوووه.

(-تِ الْقَرْحَةُ): بیرینه که ته شه نه یکرد.

(الْفَاشِي (م) فَاشِيَّة (ج) فَوَاشِي (ها):

١- بلأوبووو / ته شه نه کردو ٢- (الْفَوَاشِي) ناژه لی

بلأوبوووی ناو له وهر گا.

(الْفِشَاءُ): زاو زیکردنی ناژه ل و زور بوونیان.

(الْفَشِيَان): بووران هوه.

٢- (الْفِشْوَةُ): سه به تولکه یه که بونه کانی ژنی

تیدایه.

(الْتَفْشِي عِنْدَ أَهْلِ الْعَرَبِيَّةِ): قه له وکردنی

دمنگی بیت له لای عمره ب له کاتی دهر بریندا.

فص: (فَصٌّ وَافْتَصَّ - كَذَا مِنْ كَذَا. فَصًّا):

نه وه ی له ویتر بچری و لیجیا کردوه.

(أَفْصٌ - إِلَيْهِ شَيْئًا مِنْ حَقِّهِ): شتیکی له

(هه قه که ی مافه که ی) خوی دایه وه و بو

گیرایه وه.

(إِنْفَصَّ - مِنْهُ): لیجیا بووووه.

(إِسْتَفَصَّ - مِنْهُ شَيْئًا): شتیکی لی دهر هینا.

(الْفَصُّ وَالْفِصُّ وَالْفِصُّ (ج) فَصُوصٌ وَفِصَاصٌ

و أَفْصٌ): ١- کووز مسریک ٢- بنچینه ی کارو

راستییه که ی ٣- جه مسهری به یه کگه یشتنی

هه موو دوو نیسقانیک ٤- (عند العامة) جرت.

۲- (فَصَّ - الْجِرْحُ. فَصِيصًا): نهو زرچکاوو کیم و زووخه‌ی له برینه‌که‌دا بوو له بهری رویشت.
 (-الْعَرَقُ): (نهرمه‌که‌که / خوه‌که) دمرچوو.
 (-فَمَصُّ وَفِصُّ وَفُصُّ الْمَاءِ (ج) فُصُوصٌ وَفِصَاصٌ وَأَفْصٌ): بلقی سهر ناو.
 ۲- (فَمَصُّ الْجُنْدُبِ فَصِيصًا): کولله بچووکه‌که سرکاندی.

(-الْوَالِدُ): منداله‌که نوزاندی / سووک گریا.
 ۴- (فَصَّصَ - الْخَاتِمَ): به‌ردیکسی گرانبه‌های کرد به نه‌موسیتله‌که‌وه.

(-بَعِيْنَه): چاوی برپیه شتو سهرنجیدا.
 (الْفَصَّ وَالْفِصَّ وَالْفُصَّ (ج) فُصُوصٌ وَفِصَاصٌ وَأَفْصٌ): نهو به‌رده گرانبه‌های‌یه که ده‌خریته سهر نه‌موسیتله (نهمرو پبیده‌لین)
 (قُبُّ الْخَاتِمِ): دلی نه‌موسیتله.

(الْفَصَّ): ره‌شینه‌ی چاو یان شینینه‌ی چاو.
 (الْفَصَاصُ): نه‌وه‌ی به‌رده گرانبه‌هاکان ده‌خاته نه‌موسیتله‌وه.
 (الْفَصِيصُ): ناوکه خورمای پاک و لووس وهک چه‌ورکرا بیت.

۵- (فَصْفَصَ - الْكَلَامَ فَصْفَصَةً): په‌له‌ی له هسه‌کردنه‌که‌دا کردو به‌یه‌کیدا دا.
 (-الدَّابَّةُ): سیپه‌ره‌ی به ولاحه‌که‌دا.
 (تَفْصَّصَ - الْقَوْمَ عَنْ فُلَانٍ): خویشگه‌ل له فیسار دوورکه‌وتنه‌وهو جیابوونه‌وه / بلا‌ومیان لی‌کرد.

(-الْفَرَسُ): چاره‌ویکه جوان و ساف حیلاندی.
 (-الْبَوْلُ): میزمه‌که ره‌نگی سافو روونبوو.
 (تَفَصَّحَ): زور زمانه‌ره‌وان و روونبیژ بوو.
 (تَفَصَّحَ وَتَفَاصَحَ): خوی به زمانه‌ره‌وان و زمانه‌پاراو نیشاندا.

(يَوْمَ فَصَّحَ): روژنکی (سایه‌هه / سامال).
 (الْفَصَّاحَةُ (مص): زمانه‌پاراوی / روونبیژی / زمانه‌ره‌وانی و بیگریگویی.

«رَجُلٌ فَصِيحٌ» (وَكَلِمَةٌ فَصِيحَةٌ وَكَلَامٌ فَصِيحٌ): پیاویکی زمانرہوان و زمانپاراو.
 (كَلِمَةٌ فَصِيحَةٌ): وشمیهکی رهوانی دیار.
 (كَلَامٌ فَصِيحٌ): ناخاوتنیکي رهوانی بیگری.
 (الْفَصِيحُ ج) فَصِيحٌ وَفُصْحَاءٌ وَفِصَاحٌ (م)
 فَصِيحَةٌ (ج) فِصَاحٌ وَفُصَائِحٌ وَفِصِيحَاتٌ):
 زمانپاراو و رهوانبیز.
 (الْفُصِيحُ): ناشکراو دیار / روون.
 (يَوْمٌ مُفْصِحٌ): روژنیکي رووناک و بیهور /
 سایهقه / سامال.
 ۲- (فُصْحٌ- اللَّبْنُ. فَصَاحَةٌ): شیرمهکه سافبوو /
 کهمهکهی گیرا.
 (لَبْنٌ فَصْحٌ وَفُصِيحٌ): شیرنکی ساف.
 (فُصْحٌ- اللَّبْنُ): شیرمهکه سافبوو کهمهکهی
 لهسمر نهما.
 (-أَفْصَحَ- اللَّبْنُ): شیرمهکه سافبوو /
 بیکهقبوو.
 (- مِنْ كَذَا): لهوه رزگاریبوو لییدمرچوو.
 (-النَّصَارِيُّ أَوْ الْيَهُودُ): دیانهکان یان
 جوولهکهکان کهوتنه جهژنی گهورموه یان
 جهژنی گهورمیانکرد.
 (الْفُصْحُ): لای دیانهکان جهژنی ههستانهوهی
 حهزرمتی عیسایهوه نهمه جهژنی گهورمیانه.
 (فِصْحُ الْيَهُودُ): جهژنی یادی دمرچوونیان
 له میسر. وشمهکه له (فِصْحُ) عییرانییهوه
 ومرگیراوه واتا پهرینهوهوه دمریازبوون یان

رزگاربوون.
 فَصْحٌ: (فُصْحٌ- عَنِ الْأَمْرِ. فَصْحًا): خوی لئ
 بیئاگاکردو دهیشیزانی.
 (-الْعُودُ أَوْ الْمِفْصَلُ): چلهکهی ترازاند یان
 جومگهکهی له جیبرد.
 (-فُصْحٌ- فَلَانٌ): له کرین و فروشتنهکهدا
 گزیبان لیگردو فیلیان لیگرد.
 (الْفُصِيحُ وَالْفُصِيحَةُ وَالْفَاصِحَةُ): رانادروست /
 راجهوتو جهویل (ة) که بو زیادمرهوییه.
 فِصْدٌ: ۱- (فِصْدٌ- الْمَرِيضُ فَصْدًا وَفِصَادًا):
 دهماری نهخوشهکهی ههلدری.
 (- لَهُ عَطَاءٌ): بهخششیکي بو برییهوه.
 (فِصْدٌ وَافْتِصَدَ- الْعِرْقُ): دهمارمهکهی ههلدری.
 (أَفْصَدَتِ الشَّجَرَةَ): گهلای درهختهکه
 ترمکی و کرایهوهوه پهلهکانی قنج بوونهوه.
 (تَفْصَدُ- الدَّمُ): خوینهکه بهریوو لهبهری
 رویشت.
 («جَاءَ يَتَفَصَّدُ عَرْقًا»): هات عمرمقی
 (لِيَدُهُ جَوْرًا يَهْوَهُ / دهرشت).
 (أَنْفَصَدَتِ الشَّجَرَةَ): گهلای درهختهکه
 کرایهوه.
 (-الدَّمُ): خوینهکه لهبهری رویشت.
 (الْفِصِيدُ = الْمَفْصُودُ): (رهگی / دهماری)
 ههلدراو.
 (الْمَفْصِدُ): نهشتهری دهمارههلدرین.
 (الرَّيْشَةُ) (عامية): نهشتهری دهمارههلدرین.

ههیه‌تی سپییه که زۆر ژه‌هرداره‌و زوو
گرده‌گریت و دمسووتیت هه‌یشیه‌تی سووره
که به بیجه‌وانه‌ی نه‌ویتره‌وه‌یه. فۆسفۆر
بۆ ژیان زۆر بپۆیسته ده‌چیته دروستبوونی
نئیسقانه‌وه‌و به شیوه‌ی ناوێته‌یه هه‌ندیکی
وه‌ك په‌ین به‌کارده‌هینریت.

فصل: ۱- (فَصَلَ - الشَّيْءَ فَضْلاً): ۱- شته‌که‌ی
له‌تکرده‌و جیا‌یکرده‌وه ۲- پارچه‌پارچه‌یکردو له
یه‌کی جیا‌کردنه‌وه.

(فَصَلَ الْخُصُومَاتُ): (ناکوکی/ ناحه‌زی و
دوژمنایه‌تی) نه‌هیلان/ برپاری کۆتایی به
ناکوکی و دوژمنایه‌تییه‌نان.

(فَصَلَ - بَيْنَهُمَا): له یه‌کی جیا‌کردنه‌وه.

(- الْوَالِدَ عَنِ الرَّضَاعِ): مندا‌له‌که‌ی له‌شیر
برپیه‌وه.

(- الرَّجُلُ عَنِ الْبَلَدِ. فَضْلاً): بپاوه‌که له
شارمه‌که، له ولاته‌که دهرجوو.

(- الْكِرْمُ): میوه‌که دهنکه دهنکه به‌رسيله‌ی
وردیگرت.

(فَصَلَ - الْكَلَامَ): ناخاوتنه‌که‌ی (دهرخست/
روونکرده‌وه) ناخاوتنه‌که‌ی یه‌کالا‌کرده‌وه.

(- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی به‌شبه‌شکرد یان
پارچه‌پارچه‌کردو جیا‌یکردنه‌وه.

(- الثَّوْبَ): جله‌که‌ی به‌به‌ژنی خاومنه‌که‌ی
برپو بۆ دروون برپو پارچه‌پارچه‌یکرد.

(- الْقَصَابُ الشَّاةَ): قه‌سابه‌که مه‌ره

۲- (فَصَدَّ - الشَّيْءَ): به‌ ناوێکی که‌م شته‌که‌ی
ته‌رکرد.

(الْفَصْدَةُ وَالْفَصِيدَةُ): خورما‌یه‌که بشیلریت و
به‌ خوین تیکه‌ل بکریت.

(الْفَصِيدُ) (ط): خوین بکریته ریخۆله‌وه‌و
بیرژینریت.

فصع: ۱- (فَصَعَ - الثَّمْرَةَ. فَضْعاً): دهنکه
خورما‌که‌ی به‌ په‌نجه‌گوشی تا توێکله‌که‌ی
لیبیته‌وه.

(- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی به‌ په‌نجه‌هه‌لگۆفت تا
نهرمییت و دهمبکاته‌وه‌و نه‌وه‌ی که‌ تیا‌دا‌یه
دهرپه‌ریته دهره‌وه.

(- عَمَامَتُهُ عَنِ رَأْسِهِ): میزمره‌که‌ی له‌سه‌ر
داکه‌ندو سه‌ری رووتکرد.

(فَصَعَ - الرُّطْبَةَ): فه‌ریکه خورما‌که‌ی به
په‌نجه‌گوشی تا توێکله‌که‌ی لیبیته‌وه.

(- الشَّيْءَ مِنْ كُنَا): شته‌که‌ی له‌وه دهره‌ینا.

(بِنْفَصَحَ - الشَّيْءَ عَنِ كُنَا): شته‌که له‌وه هاته
دهری.

(بِنْفَصَحَ - حَقَّهُ مِنْهُ): به‌زۆر مافه‌که‌ی خو‌ی
(لیسه‌نده‌وه/ له‌ژیر چنگ دهره‌ینا).

(الْفَضْعَانُ): هه‌میشه سه‌ر رووت.

(فَصَعَ وَفَصَعَ - لَهُ بَكْنَا فَضْعاً): به‌ومنده
دا‌یه.

۲- (الْفَضْعَاءُ) (ح): مشک.

فصف: (الْفُضْفُورُ) (ك): تمنیکی سادیه‌ی،

راستی و ناراستی / هق و ناهمقدا که لمیهک
جیا بگریته وه.

(أَلْفُضْلُ (ج) فَضُول): جیا که ره وهی نیوان
دوو شت / تیغه / تهیمان ۳- بهستی نیوان دوو
زمویی / سنووری نیوانیان ۴- (به ره / لك)
رچه لهك ۵- پیچه وانهی رچه لهك / بیخ.
(«لِلنَّسَبِ أَسْوَءُ وَفِرْعَوْنَ»): بو رچه لهك
ده لئین لهو بهرمیه یه. رچه لهك بهرمو لکی
همیه كهشی سال که جوار كشه به هارو
هاوین و پایزو زستان.

(مِنَ الْجَسَدِ): جومگه ی لمش، شوینی جومگه.
(- مِنَ الْكِتَابِ): به شیکی / کمرتیکی جیای
کتیبه که.

(قَوْلُ فَضْلٍ): راستیه / ههقه نهك ناراستی.
(يَوْمُ الْقَصْلِ. يَوْمَ الدِّينِ): رۆژی لیپرسینه وه /
رۆژی حهشر.

(فَصْلُ الْخَطَابِ): کۆتایی قسه و بریاری دواپی
نیوان راستی و ناراستی.

۲- (قَوْلُ الْخَطِيبِ) (أَمَّا بَعْدُ): وتهی وتاریبیژ
که ده لئیت: (أما بعد) دواپی نه وه.

(أَلْفُضْلَةُ): جاریك جیا گردنه وه / دابران ۲-
دارخورمای گوپزراوه.

(أَلْفِضْلَةُ أَوْ الْكَاسُ) (ز): کاسه که لا به شیکی
گوله جاری وا همیه جیایه و دمرکه وتوو وه
هی گوله باخ جاری وایش همیه پیومنووساوه
وهك هی میخهك.

سهربراو مهکی کوته کوته کرد.

(- الْعِقْدُ): ملوانکه که ی هونییه وه نیوان
دوو مووروو موورویه کی له رهنگیکی تری
خسته نیوانیان وه یان بهردیکی / گه وهریکی
به نرخی خسته نیوان وه.

(فَاصِلٌ - شَرِيكَةٌ): خوی له هاویه شه که ی
جیا گردمه وه.

(«فَاصِلُهُ فِي السَّعْرِ» (عامية): له سهر
نرخه که سه و دایکرد.

(أَلْفَاصِلَةٌ): سه و داکردنی شت.

(أَفْضَلُ - الْمَوْلُودُ): کاتی له شیر برینه وهی
هات.

(- الْمَرِيضُ) (عامية): نه خو شه که مرد.

(تَفْصِيلٌ): به ندبه ند بوو / به شبهه شیوو /
پارچه پارچه بوو.

(تَفَاصِلُ تِ الْأَشْيَاءِ): شته کان له یهك ترازان و
جیا بوونه وه.

(إِهْتِصَالُ تِ النَّخْلَةِ عَنِ مَوْضِعِهَا):

دارخورما که ی له شوینه که ی خوی گوپزایه وه.

(- الْوَالِدُ عَنِ الرِّضَاعِ): منداله که له شیر
بررایه وه.

(إِنْفِصَالٌ): جیا بوونه وه / ترازا / دابرا.

(- عَنْهُ): لیجیا بوونه وه / لییدابرا.

(إِسْتَفْصَالٌ): داوا یکرد به دریزی باسبکریت /
دمریخریت.

(أَلْفُضْلُ) (مص): ۱- دادومریبکردن له نیوان

«جَاؤُوا بِفَصِيلَتِهِمْ»): خیلکه‌یان به گه‌وره
بجووکیانه‌وه هاتن.

(الفَصِيل (ج) فَيَاصِل): ۱- دادومر/ قازی ۲-
دادومری نیوان هه‌ق و ناهه‌ق/ مافو ناماف/
راستی و ناراستی ۳- ئه‌وه‌ی شته‌کان و کاره‌کان
له یه‌ک جیاده‌کاته‌وه ۴- شمشیری تیزی برمر.
(حُكْمٌ فَيَصِلُ): بریاریکی کو‌تاو پیاده‌مکراو.
(حُكُومَةُ فَيَصِلُ): بریاریکی کو‌تاو
پیاده‌مکراو.

ضَرْبَةُ فَيَصِلُ: لیدانیکه که دوو هاوتاکه
له‌یه‌ک بکاته‌وه.

(الْفَيَصِلِي): دهمراست/ دادومر/ قازی.
(الْمَفْصِل (ج) مَفَاصِل): ۱- جومگه/ شوین
به‌یه‌کگه‌یشتنی دوو ئیسقان.

(الْمَفْصِل): ۱- به‌ردی ریزکراو/ به‌ردریژکراو
۲- لم و به‌ردی جین به چینی نیوان دوو (کیو/
شاخ) که کانیاوی لیدم‌ده‌جیت ناومگه‌ی
روون و ساف دمبیت.

(دَاءُ الْمَفَاصِل (طب): دهم‌ده جومگه/ نازاری
جومگه.

(الْمَفْصِل): زمان.
(الْفَصَال): که‌سیکه که نه‌ریتی جیاکردنه‌وه
بیت.

(الْفَصَلَة فِي اصْطِلَاحِ النِّجَارِيْنَ): نینجامه.
(الْإِنْفِصَالِيَّ): ۱- که‌سیکه که جیاوازیی
له ناین یان ده‌وله‌ته‌که‌ی خو‌ی بویت و

(الْفَصَال): له شیر برینه‌وه‌ی مندال.
(الْفَصَّال): که‌سیکه که بو پارمه پاداشت
به‌خه‌لکدا هه‌لده‌مات.

(سَيْفٌ فَصَّال): شمشیری برمر/ تیز.
(الْفَاصِل (ها): بریاری کو‌تایی بیهین.
الْقَاصِلَة: ۱- می‌ی وشه‌ی (الفَاصِل)
۲- جیاکه‌روه/ مووروویه‌ک له ملوانکه‌دا که
بکه‌ویته نیوان دوو مووروویتره‌وه ۳- ویرگول،
هاریزه.

(الْقَاصِلَة الصُّغْرَى فِي عِلْمِ الْعُرُوض):
جیاکه‌روه له زانستی کیشی شیعردا، سئ
بیتی بزوینداره‌وه زهنه‌داریک به‌دوادا دیت
وه‌کو: (ضَرْبَتُ).

(الْقَاصِلَة الْكُبْرَى): جیاکه‌روه‌ی گه‌وره/ چوار
بیتی بزوینداره‌وه زهنه‌داریک به‌دوایاندا دیت
وه‌ک: (ضَرْبُكُمْ).

(مِنَ السَّجْع): له په‌خشاندا له جیی سه‌روای
شیعره.

(الفَصِيل (ج) فَصَالٌ وَفُضْلَانٌ وَفُضْلَانٌ):
۱- دیواریکی نرمی به‌رده‌می شوورای شار
۲- به‌چکه حوشتر یان گویره‌که که له شیر
بررابنه‌وه له‌دایکیان جیاکراینه‌وه.

(الفَصِيلَة (ج) فَصَائِل): ۱- می‌ی وشه‌ی
(الفَصِيل) ۲- گولمه‌گۆشتیکی ران یا هی
نه‌ندامی له‌ش ۳- خیل و هامیلیای نزدیکی
پیاومگه/ که‌سی نزدیکی.

جیابیتتهوه / سه‌ریه‌خوژی خواز / جیایخواز
 ۲- که‌سیکه که جی‌اخوازی تاقمه‌که‌ی بیت‌و
 بیه‌ویت وازیان لی‌بهنیت (سیباراتیست)
 (الإنفصالیة): رهوشی جی‌اخوازی ۲- جهز
 له جیابوونه‌وگردن (سیباراتیسم): داوای
 سه‌ریه‌خو‌یگردن.

۲- (الفاصولیة والفضولیا أو اللوبیا) (ن):
 فاسولیا له‌نمه‌ریکاوه له سه‌دهی شازده‌مه‌دا
 هینراوته جیهانی گۆنه‌وه.

الملحق:

فصل: (الْفَصَلِيَّات): لقیکه له زیندمومره
 بی‌برپراگه‌کان که قاجیان جومگه‌داره، وه‌ک
 تو‌یکلداره‌کان و جال‌جال‌وکه‌کان.
 فصم: ۱- (فَصْم. الدَّمَلَجُ وَنَحْوُهُ. فَصْمًا):
 بازنه‌که‌ی شکاند بی‌نه‌وه‌ی پارچه‌پارچه‌ بیت‌و
 لی‌کتر‌ازیت.

(تَفْصَمَ وَانْفَصَمَ): ۱- شکا بی‌نه‌وه‌ی له یه‌ک
 بتر‌ازیت ۲- درزیدا.

(الْفَصِيمُ وَالْأَفْصَمُ): لی‌کتر‌ازاو / پچراو.
 ۲- (فَصْمَ- الشَّيْءُ فَصْمًا): شته‌که‌ی (بری/
 پچراند).

(فَصْمَ- الْبَيْتُ): خانووه‌که رووخا/ ته‌پی/
 رما.

(أَفْصَمَ- عَنْهُ الْمَطَرُ أَوْ الْحَمَى): بارانه‌که‌ی
 لی‌را یان تاکه‌ی وه‌ستاو نه‌ما.

(تَفْصَمَ وَانْفَصَمَ): برا/ نه‌ما.

(الْفَصِيمُ وَالْأَفْصَمُ): لی‌راو/ وه‌ستاو/ پچراو.
 فصی: ۱- (فَصَى- الشَّيْءَ مِنَ الشَّيْءِ
 وَعَنْهُ): شته‌که‌ی له شته‌که‌یتر کرده‌وه
 لی‌جیا کرده‌وه.

(فَصَى- اللَّحْمَ مِنْ أَوْعَنِ الْعَظْمِ تَفْصِيَةً):
 گۆشته‌که‌ی له نی‌سقانه‌که کرده‌وه دایمالی.

(فَاصَى- هُوَ مَفَاصَاً): به‌جی‌بهنیت/ جیابووه‌وه/
 لی‌جیابووه‌وه.

(أَفْصَى. إِفْصَاءً): له چاکه و بی‌ریان له خراپه
 رزگاریبوو.

(-عَنَا الْمَطَرُ): بارانمان لی‌را.

(-الصَّائِدُ): تو‌ری راو‌چییه‌که هیجی (نه‌گرت/
 پیوه نه‌بوو).

(تَفْصَى وَانْفَصَى- الرَّجُلُ مِنَ الرَّجُلِ وَعَنْهُ.
 إِنْفِصَاءً): پیاوه‌که له‌ویتر دوور‌که‌وته‌وه/
 له‌ویتر جیابووه‌وه.

(-مِنْ أَوْعَنِ الشِّدَّةِ أَوْ غَيْرِهَا): له ته‌نگانه‌و
 تووشیی و شتیت‌ر زگاریبوو.

(«تَفْصَى مِنَ الدِّيُونِ»): له (وام داری/
 قه‌رز داری) رزگاریبوو/ وامی له‌کۆل‌که‌وت.

(الْفَصِيَّةُ): له چاکه یان له خراپه رزگاریبوون/
 قوتاریبوون.

(-مابينَ الحَرِّ والبرَدِ): فینکی/ نه ساردو نه
 گهرم.

(«يَوْمَ فَصِيَّةٍ»): روژنیکی خو‌شی فینک.

(فُصِيَّةٌ): فینک.

(«لَفْضُ فَوْكٍ»): نزا به بۆ په كێكه كه قسهی

باش بكات: دهمت خۆشبییت/ ده مخۆش.

(فَضُّ - الشَّيْءِ): زیوی گرتنه شته كه. زیوی

تیته لسوو.

(أَفْضُ - الْعَطَاءِ): به خَشِیكی زۆری به خشی.

(تَفْضُضُ): بلا و بووموه.

(إِفْتَضُ - الْمَاءِ): ناومهكهی چۆر چۆرو وردمورده

رۆگرد.

(إِنْفَضُ): ١-شكا ٢-بلا و بووموه.

(-تِ الدَّمُوعُ): نه سرین/ فرمیسك داباری/

هاته خوارى.

(الْفَضُّ) (مَصْ): تاكه تاكه خه لكی بلا و بلاو.

(«فِي الْمَدِينَةِ فَضٌّ»): له شاره كه دا جهند

كه سێكی بلاوی بلاوی تیدا بوو.

(تَمَرُ فَضٍّ): خورمای دانهدانهی له پهك جیا.

(الْفَاضَةُ) (ج) فَوَاضٌ: ١-میی وشه (الفاض)

٢-چورتوم/ وهی.

الْفَضُّ: ١-ئاوی پرژاو كه خوی پێشوریت

٢-هه موو شتیک كه په رش و بلا و بییت.

(«خَرَجَ فَضُّضٌ مِنَ النَّاسِ»): خه لكیكی

زۆری په رش و بلا و هاته نهدری.

(الْفِضَّةُ) (ك): زیو كه توخمیكی به نرخه

سكهی پئی لیدهدریت و خشل و قاپی

پیدروستدمكریت.

(الْفِضَّةُ وَالْفِضَّةُ): زهوییهك تاویریک زۆری

به سهردا بلا و بوو بیته وهو نیشته به سهریهك.

وَيَوْمَ مَفْضٍ وَلَيْلَةَ فَصِيَّةٍ وَفُصِيَّةٍ وَلَيْلَةَ

فُصِيَّةٍ): شهویكی فینك و خوش. نه سارد نه

گهرم.

(الْفُصِيَّةُ) (ج) فَصَايَا): له چاكه یان له خرابه

رزگاریوون.

٢-(تَفْصِي - الشَّيْءِ. تَفْصِيًّا): زۆر به دواى

شته كه دا گهرا.

٢-(الْفُصَى الْوَاحِدَةُ فَصَاةٌ): دهنكى میوژ.

فَصَاةٌ: دهنكه میوژیک.

فَضٌّ: (فَضٌّ - الشَّيْءِ. فَضًّا): شته كه ی شكاندو

بارچه كانی په رش و بلا و بوونوه.

(-الْقَوْمُ): خویشگهلی په رش و بلا و كردموه.

(«فَضَى اللَّهُ جَمْعَهُمْ وَفَضَفَضَتْ حَلَقَةً

الْقَوْمِ»): خودا كۆمه له كه یانی په رش و

بلا و كردموه منیش زنجیره ی په گرتنیانم

پچری.

(-خَتَمَ الْبَابَ وَالْخَتَمَ عَنِ الْكِتَابِ): مۆزی

دمرگا كه ی شكاندو مۆزی نوسراومهكهی شكاندو

لیكردموهو كردیه وهو هه لیپچری.

(-الشَّيْءَ عَلَى الْقَوْمِ): شته كه ی جیا كردموهو

به سهر خویشگه لدا دابه شیکرد.

(-مَا بَيْنَهُمَا): له پهكی پچراندن و جیا كردنه وه.

(-الْوُلُؤُ): مروارییه كه ی كوئكرد.

(-الدَّمُوعُ): فرمیسك پرشت.

(-اللَّهُ هَاهُ): خودا ده می چۆلكردو دانه كانی

هه لومراند / خست.

«طاروا فُضاضاً»: همریه که به لایه کدا فرین
 یان په‌رین.
 (الْفُضِيزُ الْفُضَاضُ وَالْفِضَاضُ وَالْفُضَاضَةُ):
 نهو له تانه‌ی له شته شکاومکه بلاو دمبئه‌ومو
 دمپه‌رین.
 (الْفُضِيزُ = الْفُضُضُ): ۱- ناوی رژاوی شتن ۲-
 هه‌موو شتیک که بلاو بیته‌وه ۳- شکاو ۴- ناوی
 شیرین یان رویشتوو.
 (الْمِضَاضُ وَالْمِضُّ وَالْمِضَّةُ): خاکه‌ناز نه‌وه‌ی
 قوری زه‌وی بی‌ده‌مشکینریت و رادمدریت و
 بلاو دمکریته‌وه.
 ۲- (فُضْفُضٌ - النَّوْبُ أَوْ الْعَيْشُ. فُضْفُضَةٌ):
 به‌رگه‌که بان و پو‌رپوو/ فه‌رح/ فش و فو‌لبوو/
 ده‌لببوو یان گوزمران و ژبانه‌که خو‌ش و تیرو
 ته‌سه‌لبوو/ به‌ر فراوانبوو.
 (هـ): فراوانیکرد.
 (الْفُضْفُضُ): ۱- به‌رگی بان و پو‌ر/ ده‌لب/
 فش و فو‌ل یان ژبان تیرو ته‌سه‌ل و خو‌ش ۲-
 پیای زور به‌خشنده و دلفراوان.
 (أَرْضُ فَضْفَاضٍ): زه‌ویبه‌ک ناوی باراناوی
 له‌سه‌ر کۆبوو بیته‌ومو دایپو‌ش بییت.
 (جَارِيَةٌ فَضْفَاضَةٌ): که‌نیز مکیکی گوشتن/
 قه‌له‌وی بالابه‌رز.
 (بِرْعُ فَضْفَاضَةٍ وَفَضْفَاضَةٍ): زریه‌کی بان و پو‌ر.
 (سَحَابَةٌ فَضْفَاضَةٌ وَفَضْفَاضَةٌ): هه‌وریکی
 په‌رناوو باران/ باراناوی.

الملحق:

فَض: (الْفُضِيَّةُ): ۱- قاپ و قاچاخی زیوینی
 مال/ نامیری ده‌فری له زیو دروستکراو یان
 زیو تیگی‌راو/ تیئه‌له‌سو‌وراو.
 فَضَج: ۱- (تَفَضَّجَ وَانْفَضَّجَ - الرَّجُلُ عَرَفًا
 وَبِالْعَرَقِ): بنی قرژی ناوی دمرداو ته‌ر نه‌بوو.
 (الْفُضَيْجُ): نه‌رمق/ خو‌هی/ خوویه.
 ۲- (تَفَضَّجَ - الشَّيْءُ): فراوانبوو.
 (-جَسَدُهُ بِالشَّحْمِ): گوشتی له‌شی چه‌وری
 زور بوو و قلیشا.
 (انْفَضَّجَ - القَرْحَةُ): برینه‌که/ دوومه‌له‌که
 ده‌میکردمه‌وه.
 (-الْأُفُقُ): ناسوکه دمکه‌وت.
 (-الْبَدَنُ): له‌سه‌که زور قه‌له‌و بوو.
 (-الْبَطْنُ): نهو لایه‌نانه‌ی سک که ته‌نکه‌و
 نه‌رمه‌ شلبوو.
 (-الْأَمْرُ): کارمکه به‌ربلاوو فراوان و کز بوو.
 فَضَح: ۱- (فَضَّحَ - هـ): (خرابی/ که‌موکوری/
 خه‌وش)ی دهرخست.
 (-المُعَمَّى): نه‌وه که نه‌زانراو نیه‌یبوو
 خسته‌پروو/ دهریخست.
 (-القَمَرُ النُّجُومَ): شه‌وقی مانگ نه‌ستیره‌مکانی
 شاردمه‌وه.
 (-الصُّبْحُ): سپیده‌یدا/ روژبوومه‌وه.
 (-الصُّبْحُ فَلَانًا): رووناکیی سپیده‌ فیساری
 دهرخست.

(فَضْحٌ وَأَفْضَحٌ - الصُّبْحُ): رُؤُوسٌ بُوومُوهُ / سپیدمیدا.

(فَاضِحٌ وَتَفَاضِحًا) هَمَرِدُووکیان که موکوووری / خرابه / خموشی په گتریان ناشکرا کرد.

(إِفْتَضَحَ - الْأَمْرُ): کارمکه رووپامالبوو / دمرگهوت / هَمُوولایهک بییزانی و به گشتلایه کدا چاردر / زرا / چار در.

(- الرَّجُلُ): کابرا رسوابوو هموو خرابه په کی ناشکرا بوو.

(الْفَضِیحُ) (فَا): رُؤُوسٌ بُوونُوهُ چونکه هموو شتیک دمرده خات / ناشکرایدهکات.

(الْفَضَاحَةُ وَالْفَضُوحُ وَالْفَضُوحَةُ وَالْفِضَاحُ): (رسوابی / خموشی و نهنگی) خستنه روو / باشه لمالین.

(الْفَضَّاحُ): رسواکه ریکی ته و او.

(الْفَضُّوحُ): ۱- رسواکه ۲- رسواکراو / رسوابوو.

(الْمَفْضُوحُ): خموش دمرگهوتوو / نابروو چوو / ناووزراو.

(الْفَضِیحُ): که سیکه خراب ناژهل یان سامان و مال سر په رشتیکات و هلیسوورینیت.

(الْفَضِیحَةُ): ۱- نا فرمتیک که به تنگ هلیسووراندنی ناژله و ه یان سامان و ماله و ه

نهیمت ۲- نهنگی / رسوابی / نابروو چووون / خموش و له که ۳- دمرگهوتن و ناشکرا بوونی

خرابه و خرابه کاری یان که موکوووری.

(الْمَفْضِحَةُ (ج) مَفْاضِحُ): مایه ی (نهنگی /

رسوابی و نابروو چووون / له که داری).

۲- (فَضِحٌ. فَضْحًا) تشته که رمنگی سپاتبوو / زور سپی نه بوو.

۳- (أَفْضَحٌ - النَّخْلُ): بهری دارخورماکه سوور یان زمرد بوو.

الملحق:

فضح: (إِنْفَضَحَ - الرَّجُلُ أَوْ الْأَمْرُ) زمرفتاری

خرابی / که موکوووری کابرا (ناشکرا بوو / بییزانرا، ناوی زرا / چاردر / یان کارمکه

دمرگهوت و بییزانرا و هوالیان بلاو بووموه.

فضح: (فَضَحَ - الشَّيْءُ. فَضْحًا): شته که ی

شکاند نم شکاندنهش تنها بو شتیکه که بوشبیت وه کاله که بوشه.

(- الرَّأْسُ): سرمکه ی شکاند / قرنجانند.

(- الْعَيْنُ): چاومکه ی هملکولی.

(أَفْضَحَ - الْعُنُقُودُ): تریکه ده می گوشینی هات.

(- الْبُسْرُ): فهریکه خورماکه ی کرد به مهی.

(إِنْفَضَحَ): ۱- شکا ۲- فراوانبوو.

(- بَتِ الْقُرْحَةُ): دوومه له که کرایه و ه گوشرا.

(- بَتِ الدَّلْوُ): تاوی ناو دولکه که رثا سرمو خوار کرایه و ه.

(- زیدُ): زور / توند گریا.

(فَضْحٌ - الْمَاءُ): دمرپه پینی ناو.

(الْمَفْضُوحُ): شهرابیک بخورمکه ی مهست کات.

(الْمَفْضِیحُ): ۱- ناوی تری گوشرا و ۲- شهرابیک

له خورما دروستبكریت ۳ شریك ناوی زور
تیبكریت و زور روونبیت.

(المفضحة (ج) مفاضیح): ۱- بهردیکه فهریکه
خورمای پیدهشکین ۲- دۆلکهی فراوان.

فضل: ۱- (فَضْلٌ وَفَضْلٌ فَضْلاً): مایهوه.
(أَفْضَلُ - مِنْ الشَّيْءِ): شتیکی که میکی له
شتهکه هیشتهوه.

(تَفَضَّلَ - الرَّجُلُ): پیاوهکه بهرگی کار یان
بهرگی حهوانهوهی له بهرکرد.

(إِسْتَفْضَلَ - مِنَ الشَّيْءِ): ۱- که مهکیکی له
شتهکه هیشتهوه و لادا ۲- شتیکی زیادیهکی
لیبه جیهیشت و هیشتهوه.

(أَلْفَضِل (ج) فَضُول): نهوهی که ماوتهوه/
باشماوه.

(«فِي يَدِهِ فَضْلُ الزَّمَانِ»): سهری جلهوهکهی
بهدهستهوهیه.

(أَلْفَضِل (ع ح): باشماوهی نهنجامی
لیدمرکردنی ژمارمیهک له ژمارمیهکیتر.

(أَلْفَضْلَةُ (ج) فَضَلَاتٌ وَفِضَالٌ): جاریک ۱-
لیدمرکردن/ جاریک هیشتهوهی که مهکیک
له شتیکی و لیلادانی ۲- زیاده یان باشماوهی
شتیک ۳- مهی.

(الْفَضْلُ وَالْفِضَالُ): بهرگیک که بو کار یان بو
حهسانهوه/ حهوانهوه له بهر دهکریت (چونکه
له بهرگیتر که هی دهرموهیه حیایه).

(«رَجُلٌ فَضْلٌ»): پیاویکه به بهرگی کارموه

یان به بهرگی حهسانهوهوهیه.

(«إِمْرَأَةٌ فَضْلٌ»): ژنیکه به بهرگی کارموه یان

بهرگی حهوانهوهوهیه.

(أَلْفُضَالَةُ (ج) فَضَالَاتٌ): باشماوه.

(أَلْفَاضِلُ (عند العامة): باشماوهی شتیکی
باش نهوهی که لیرویشتوووه یان زوری
لیرویشتوووه.

(الْفُضُولُ): نهوهی له تالانییهکه ماوتهوهوه
بهشنهکراوه.

(أَلْفِضْلُ وَالْمِفضَلَةُ (ج) مَفَاضِلُ): بهرگی کار
یان حهسانهوهی ناومال یان هی نوستن.

۲- (فَضْلٌ وَفَضْلٌ فَضْلاً): زور بوو/
زیادبوو.

(أَفْضَلُ - عَلَيْهِ): لیپتر بوو.

(«رَأَيْتُ صَفْهَمَ قَدْ أَفْضَلَ عَلَيَّ صَفْنَا»):
ریزمکهی نهوانم له هی خویمان (پتر هاته
بهرجاو/ زورتر بوو).

(أَلْفَضِل (ج) فَضُول): ۱- پتر/ زورتر ۲- زور.

(«فَلَانٌ لَا يَمْلِكُ دَرَهْمًا فَضْلاً عَنِ دِينَارٍ»):
قیسار نه درههمیک و نه دیناریکی نییه وهک
بلیین نهو درههمیکی نییه ج جای دیناریک.
(أَلْفُضُولُ): پارمیهک که له پیویست پتر
بیت.

(فُضُولُ الْبَدَنِ): نهوهی که له لهش به شیوهی
سرووشتی دهردهچییت و زیاده دمبیت وهک
نهرهق و بیسایو میزو له شوینی تایبهتی

خۆیهوه دهمدهجیت.

(الْفُضُولِي): كەسێكە خۆی لە کاری ئەم و ئەمەوە هەلقورتینیت/ خۆتێهەلقورتین. (الْحِشْرِي (عامية) = الفُضُولِي).

(فَوَاضِلُ الْمَالِ): دهرامەت و قازانجی/ سوودی دارایی و سامان.

٢- (فَضْل - هُ فَضْلًا): لەو چاکە خوازتر بوو/ لەو باشتر بوو.

(«فَضْلُ فُلَانٍ عَلَى غَيْرِهِ»): چاکەى هيسار بەسەر خەنکەوه زۆر بوو/ زۆرتر بوو.

(فَضِلٌ وَفَضْلٌ. فَضْلًا): ١- خاومنچاکە بوو/ چاکەکار بوو ٢- رهوشتەبەرز بوو.

(فَضْل - هُ عَلَى غَيْرِهِ): ٢- ئەوی بەسەر خەنکەدا/ لەخەنکەتری لە پێشتر و باشتر گرت ٢- وایلیکرد

لە خەنکی تر لەپێشتر و باشتر بێت. (فَاضِل - هُ. فَضَالًا وَ مُفَاضِلَةً): خۆی لەو بە

چاکتر و لەپێشتر داناو شانازی بیکرد. (-بَيْنَ الشَّيْنَيْنِ): یهکیکیانی لەو دوو شتە

لەوێتر بە باشتر داناو زانی. (أَفْضَل - عَلَيْهِ): ١- چاکەو پیاومتی لەگەڵدا

کرد. (أَفْضَل - عَلَيْهِ فِي الْحَسَبِ): لەو وهجاخزادەتر

بوو/ رهسەنتر بوو. (تَفَضَّلَ - عَلَيْهِ): ١- چاکەو پیاومتی بەرامبەر

کرد/ دەستی کۆمەکی بوو درێژکرد ٢- خۆی لەو باشتر و لەپێشتر زانی.

(تَفَضَّلَ): بفرموو (تازمگەریبەکان بوو ناسکیو بەشێوی فرمانی داخوایی بە گوێگرو بەرامبەرەمەکیان بوو بانگکردن و دانیشتیان لەلایان بەکاریدەهێنن یان بوو بانگکردنی نانخواردن وهك بَلِّين: گەورەمان بکەو بفرمووه لامان).

(تَفَاضَل - الرَّجُلَانِ): ئەو دوو پیاوه هەریهکەیان خۆی لەوێتر لەپێشتر و چاکتر زانی.

(الْفَضْل (ج) فَضُول): چاکە/ فەر/ پیاومتی کە لە خۆومو بیهۆ بکریت.

(الْفَاضِلُ (فَا) (ج) فَاضِلُونَ وَفُضَاء (م) فَاضِلَةٌ (ج) فَاضِلَاتٌ وَفَوَاضِلُ): ٤- خاومنچاکە/ چاکەکار/ خاومنفەر/ خاومنیپیاومتی ٢- رهوشتەبەرز.

(الْفَاضِلَةُ): پایەبەرزى لە چاکەکاری و پیاومتییدا لە زانست و وێژو رهفتاردا

٢- بەخشین و ناز و بوون.

(الْفَضَالُ): جوامیر/ زۆر بەخشندهم و دلفراوان/ زۆر خاومن چاکەو پیاومتی.

(الْفَضُولُ): زۆر بەخشندهم و چاکەو پیاومتیخواز.

(الْفَضِيلُ (ج) فَضْلَاء): ٤- خاومنچاکە/ جوامیر ٢- خاومنرهوشتی بهرزو جوان.

(الْفَضِيلَةُ (ج) فَضَائِلُ): پلەى بهرزى لە چاکیدا.

(«فَضِيلَةُ الصَّدَقِ»): نیشانهی/ سیفەتی

راستگویی/ شکوی راستگویی.

الفضيلة: پلهی بالای رهوشته‌رزیی و
 (پیاومتی/ جوامیری) و دوور له به‌درهوشتی و
 رهفتار نرمیی. وهك: خوشه‌ویستی و پاکیی و
 له‌خوبوردن و دلسوزی گه‌لیك نیشانه‌ی چاکتر.
 (أَفْضَل (ج) أَفْضَلُونَ وَأَفْضَلُ (م) فَضْلِي
 (ج) فَضْلِيَّاتٍ وَفُضِّلَ): ۱-چاکتر/ باشتر/
 جوامیرتر/ به‌خشنده‌تر ۲-بهره‌وستر/ که‌سیکه
 که زورتر نیشانه‌ی چاکه‌ی تیدابیت.

(أَلْفِضْل): چاکه‌خواز/ زور (ره‌وشتار/
 بهره‌وشت).

(أَلْفِضَال (م) مِفْضَالَةٌ): زور چاکه‌خواز/
 به‌خشنده/ همرخواز.

(هُوَ مِفْضَالٌ عَلَى قَوْمِهِ): نه‌و چاکه‌و
 پیاومتی زوری به‌سهر خویشگه‌ل و
 نه‌تومکه‌په‌وه هه‌په.

(أَلْفِضْل): خاومنچاکه/ پیاومتی زور ۲-به‌سندتر/
 چاکتر یان مروقی له‌پیشتر و به‌ریزتر.

فضو: ۱- (فَضا- الْمَكَانُ. فَضَاءٌ وَفُضُوًّا):
 شوینه‌که ۱-بهره‌فرانبوو/ کراوه بوو
 ۲-چوله‌وانیبوو.

فاض: ۱-بهره‌فران ۲-چوله‌وانی.
 (فَضا- الشَّجَرُ بِالْمَكَانِ فَضُوًّا): دره‌خت له
 شوینه‌که‌دا زور بوو.

(أَفْضَى- الْمَكَانُ إِفْضَاءً): شوینه‌که (بهره‌فرانبوو/
 کراوه بوو).

(-الرَّجُلُ): نه‌دارا بوو/ نه‌بوو بوو/
 هم‌ژارگه‌وت.

(-الْمَكَانُ): شوینه‌که‌ی کراوه‌و فره‌وانکرد.
 (-إِلَيْهِ): گه‌پشتی.

(-إِلَيْهِ بَسْرَةً): نه‌ینی خوی لا درکاندو بییوت.
 (-بِفُلَانٍ): فیساری برده‌دمشت ودمرو هه‌وای
 بهره‌لا.

(-بِهِ إِلَى كَذَا): برده‌ی لای نه‌وه/ گه‌یاندیه
 نه‌وه.

(تَفْضَى- لِلْأَمْرِ): خوی بۆ کارمکه‌ تهرخانکرد.
 (الْفَاضِي) (فا): ۱-فران/ بهره‌یلاو/ کراوه.

(«مَقَامٌ فَاضٍ»): شوینیکی فران ۲-چول
 ۳-دمرکه‌وتوو/ دیار/ بهره‌یلاو.

(الْفَاضِي) (عند العامة): له‌ کاربوومه‌وه/
 له‌کار ده‌سته‌نگرتبوو/ ده‌سته‌تال.
 (الْفَاضَاةُ): ده‌سته‌تالی.

(«فَاضَاةُ الْبَالِ» (عامية): بیخه‌م و خه‌یال/
 می‌شکساف.

(الْإِنَاءُ الْفَاضِي) (عامية): دمفری بۆش.
 (الْفَاضَاءُ (ج) الْأَفْضِيَّةُ): ۱-زهویی بهره‌فران
 ۲-مه‌یدان/ گۆرمپان.

(مَكَانٌ فَضَاءٌ): شوینیکی (بهره‌فران/
 پانوپۆر).

(الْفَضَاءُ): ناو که به‌سهر زه‌ویدا پروات و
 بکشیت.

(«إِنَّ أَمْرَهُمْ فَضًا بَيْنَهُمْ» (عامية):

کارمکهمیان بهره‌لایه‌و بیگه‌ورهن.

۲- (الْفَضَا): دمنکی میوژ.

(سَهْمُ فَضَا): تریکی تاک و تهنها.

(طَعَامُ فَضَا): خواردنی تیکه‌ل / ناویته.

فطاً: ۱- (فَطَا-هُ. فَطَأً): قرنجاندی.

(-بِهِ الْأَرْضُ): دایبهمویدا.

(-بِهِ عَنِ رَأْيِهِ): له راکه‌ی لایداو وازی

پیلیهینا.

(فَاطَأَ -بِهِ الْأَرْضَ مُفَاطَأَةً): کیشای به

زهویدا.

۲- (فَطَأَ -الْقَوْمَ. فَطَأً): شتیکی به‌سمریاندا

دا که پینان ناخو‌شبوو / بو‌هینان که پینان

ناخو‌ش بوو.

۲- (فَطِيءَ فَطَأً): پشتی به‌ناودا جوو و سنگی

دمرپه‌ری.

(أَفْطَأَ (م) فَطَاءً (ج) فُطَاءً): پشت به‌ناودا

جووی سنگ‌دمرپه‌ریو.

(الْفُطَاءَةُ): پشت به‌ناودا‌جوون و سنگ‌دمرپه‌رین.

۴- (أَفْطَأَ. إِفْطَاءً): ا‌گوزمرانی خو‌ش و

فراوانبوو.

(- فَلَانًا): خواردنی دمرخوارددا.

۵- (أَفْطَأَ. إِفْطَاءً): به‌دمر‌موشتبوو / ره‌وشتی

تیک‌جوو خراببوو.

۶- (تَفَاطَأَ): تهمه‌لییکرد.

(-عَنهُ): لییدواگه‌وت.

(-عَنِ الْقَوْمِ): تیشکاو کشایه‌ومو وازی لیهینان

که له‌ومپیش هیرشی کردبوونه سمر.

فطح: ۱- (فَطَحَ وَفَطَحَ -الشيءَ. فَطَحًا):

شته‌که‌ی پانکرد.

(-الْعُودَ): چیلکه‌که‌ی داداو پانیکرد.

(-هُ بِالْعَصَا): به‌داردمسته‌که‌ی لییدا.

(فَطَحَ -رَأْسَهُ أَوْ أَنْفَهُ. فَطَحًا): سمری یان

لووتی پانبوو.

(أَفْطَحَ): سمرپان یان لووتپان.

(رَأْسُ مُفْطَحٍ): سمریکی پان.

۲- (الْفِطْحَلُ (ج) فَطَاحِلُ): لافاویکی گه‌وره.

(جَمَلٌ فِطْحَلٌ): حوشریکی هه‌به / زه‌به‌لاج.

(زَمَنُ الْفِطْحَلِ): چاخیکی زور کون.

ده‌لین: روژگاریکه که مروف هیشتا تیایدا

دروسته‌بووه.

(فَطَاحِلُ الْعُلَمَاءِ): زانا ههره مه‌زنه‌کان.

فطر: ۱- (فَطَرَ -الشيءَ. فَطَرًا): شته‌که‌ی

قلیشاند / ترمکاند.

(-نَابَ الْبَعِيرِ): دانی حوشرمه‌که دمرهات.

(-أَصْبَحَ فُلَانٌ): کیشای به‌پهنجه‌یداو خوینی

لیدمرپه‌ری.

(-الرَّجُلُ الشَّاةُ): پیامکه به‌سمری په‌نجه‌ی

مهرمه‌که‌ی دوشی.

(فَطَرَ -الشيءَ): شته‌که قله‌شت / قلیشاند /

له‌تکرد.

(تَفَطَّرَ وَانْفَطَّرَ): ترمکی / قلیشا / شه‌قیرد.

(-تِ الْأَرْضِ بِالنَّبَاتِ): زه‌ویه‌که قلیشایه‌وه

گیای لیّهاته دمری.

(-الْقَضِيبُ): جلّه که چرۆی تازهی دمرکرد.

(الْفَاطِرُ): نهوهی دانی دمرکردبیت.

(الْفَطْرُ): دۆشینی مهر یان حوشر به سهری

بهنجبه (دمرچوونی شیره که له گوانه که

بهدمرچوونی دان چوینراوه).

(الْفَطْرُ (ج) فَطُورُ): قلیش / شهقار / درز.

(الْفَطْرُ): بهرسيله که تازه نووکی پهپداکردبیت.

(الْمُفَطِّرُ = (ن) الْفَطْرُ فَطْرَةٌ): گیایه که تازه

سهری دمهینابیت (ن): قارچک / کارگ.

الْفَطْرُ الزراعي (ن): رووهکی که له کۆمهلهی

(غاریقونبات) رمنگی سپیه و مهله و بۆزه.

بوئی خوشه له شوینی تایبهتیدا دهچینریت و

دهخوریت / کارگی بهرهمهینراو.

(سَيْفُ فَطَارٍ): شمشیریک که دمه کهی قلیش

قلیشبووبیت و نهبریت / کول بیت.

(الْفَطَارِيُّ): پیاویکی بیکه که له شمشیری

نهبرهوه هاتوه.

(الْأَفْطُورُ (ج) أَفَاطِرُ): قلیش له دموچاوو

لووتدا.

(الْفَطِيرُ): شیری تازه دۆشراو.

الْمُفَطِّرَةُ (ج) مَفَاطِرُ (ز): کیگی قارچک که

تیایدا دمیچینن.

٢- (فَطْرٌ - الْأَمْرُ. فَطْرًا): کارمگی داهینا /

یه که مجار دستیبیکردو دایمهزراوند.

(إِفْطَرٌ - الْأَمْرُ): دروستیکرد / دایهینا.

(الْفِطْرَةَ) (ج) فِطْرٌ: ١- داهینان و یه کهم

دامهزراوندن و دروستکردن ٢- نیشانه و سیفتهی

زکماکی و خورسکی / سروشکردی همموو

شَتِيكٌ ٢- نیشانه / سیفتهی سروشتی مروّف

٤- ناین څرپهروو دهستوری ناین / سونمت.

٣- (فَطْرٌ - الْعَجِينُ. فَطْرًا): ههویرهمگی

پیشه لاتن کرد به نان.

(الْفَطِيرُ): ١- ههویری هه نه هاتوو ٢- کال و

کرچ / نهگه یو / نه به کام / پینه گه یو.

(«هَذَا رَأْيُ فَطِيرٍ»): رایه کی کال و کرچه /

بیلیکدانه وهو بیرکردنه وهیه.

(عِيدُ الْفَطِيرِ): جهزنیکی جووله که به.

(عَجِينٌ فَطِيرٌ): ههویرکی هه نه هاتوو.

(خَبِزٌ فَطِيرٌ): نانیکی کال.

(الْفَطِيرَةُ (ج) فَطَائِرٌ) (ط): نیشی ههویر

که به ههویری رۆن یان شله رۆن و شتیری

پتهه نشیراو دمکریت وهک کولیچه و گالگالی و

بۆرهک و شتیر.

٤- (فَطْرٌ - الصَّائِمُ. فَطْرًا وَفُطُورًا):

رۆژووانه که رۆژوومه کی شکاند / بهربانگی

کردوه.

(فَطْرٌ - الصَّائِمُ): بهربانگی به رۆژووموانه که

کردوه ٢- خواردنی بهربانگی دایه.

(أَفْطَرٌ - الصَّائِمُ): ١- رۆژووموانه که رۆژوومه کی

شکاند ٢- دهمی رۆژوو شکاندنی هات.

(مُفَطِّرٌ (ج) مَفَاطِرُ): بهربانگه رهوه /

رۆژووشکین.

(«قَوْمٌ مَفَاطِيرُ»): خویشگه‌لیک که رۆژوویان
شکاندبیت یان دەمی بهربانگردنه‌وه‌یان
هاتبیت.

(أَفْطَر - الصَائِمُ): ١-رۆژوومکه‌ی پیشکاند
٢-خواردنی بهربانگیدایه.

(أَلْفَاطِر) (عامیة): بیروژوو.

(الفطر) (مص) عيد الفطر): جهزنی رهمه‌زان.
(الْفَطُور وَالْفَطُورِي): خواردن و خواردنه‌وه‌ی
بهربانگ.

أَلْفُطُور (عامیة): نانی ناشتا نانی به‌یانی یان
نانی نیوهرۆژه.

الملحق:

فطر: (الفطرية): رپرهموئیکى فهلسه‌فیه
له‌سه‌ر نه‌و بر‌وايه دامه‌زراوه که هزر خوی
خۆرسکییه‌و له‌گه‌ل ناومزی مرو‌فدا هاتووه‌هی
نه‌زموون و تاقیکردنه‌وه نییه‌و پیشنه‌ومه‌یه.

فطس: ١-(فطس. فطوساً): مرداربوومه‌وه/
تۆپی/ مرد.

(فاطس): مرداره‌وه‌بوو/ تۆپیو.

(-فطساً): (عامیة): هه‌ناسه‌ی بۆ نه‌درا به
هۆیه‌که‌وه که ریگه‌ی هه‌ناسه‌دانى لیگرتبوو.

(فطس-ه): مراندی/ تۆپاندی/ مرداریکرده‌وه.

٢-(فطس-ه) بِالْكَفِّمَةِ فطساً): به‌قسه‌که

جه‌رگیرى/ گوشتى/ هه‌ناسه‌ی له‌به‌ربرى.

٢-(فطس- الحديد. فطساً): ناسنه‌که‌ی

بانگردمه‌وه.

(فطس. فطساً): نيسقانى لووتى پانبوووه‌وه.

(أفطس): لووتپان و لووتته‌پیو/ که‌نۆش.

(أفطس): لووتیک نيسقانه‌که‌ی ته‌پیوبیت و

لووتى پانبوووبیته‌وه/ که‌نۆشبووبیت.

(أفطس (م) فطساء (ج) فطس): که‌سیکی

لووتته‌پیو/ که‌نۆش.

ألفطسة: نيسكى لووت که به‌تبه‌یت.

(ألفطيس (ج) فطاطيس): پیک/ چه‌گوشی گه‌وره.

ألفطيسة: ١-بووزی به‌راز ٢-لووت و هه‌پۆزی

د‌رنده ٢-لج و نيسوى مرو‌ف ٤-لۆزی و لاخی
سمدار.

٤-(ألفطس): به‌ری مۆرد.

(فطسة): دهنکیک به‌ری مۆرد.

(ألفطسة): موورووی ته‌لیسم/ جادوو.

فطم: (فطم- الولد. فطماً): منداله‌که‌ی له

شیر برییه‌وه.

(-الحبل): به‌ته‌که‌ی پچ‌ری/ بری/ پساند.

(-ه عن العادة): نه‌ریت و خووه‌که‌ی پی

واز لیه‌ینا.

(«لأفطمَنَّكَ عما أنتَ عَلَيْهِ»): دهبیت

واتلیبکه‌م که واز له‌وه ببنیت که له سه‌ریت.

(فطم الشجر): دره‌خته‌که (میوه‌ی/ به‌ری)

پیوه نه‌ما.

(-الموسم) (عامیة): وهرزمکه کۆتاییه‌ات.

(أفطم- الرضيع): ١-کاتی له شیربرینه‌وه‌ی

مندالمه هات ۲- منداله که گه‌یشته کاتی
له‌شیر برینه‌وه‌ی.

(تَفَاطَمَ - الْقَوْمُ): به‌چکه‌ی نازله‌کانیان باش
له‌شیر برینه‌ومیان کرانه‌وه بهر دایکیان.

(انْفَظَمَ): له‌شیر بریره‌وه.

(-عنه): وازی لیهینا.

(ناقة فاطمة و فاطمة): می‌حوشتریک که به‌چکه‌ی
له‌شیر بریره‌وه‌وه له‌دایکی دوور خرابیته‌وه.

(الْفِطَام): ۱- له‌شیر برینه‌وه‌ی مندال یان
به‌چکه ۲- کاتی له‌شیر برینه‌وه.

(فِطَامُ الْقَنْ) (عند مَرِيٍّ دودة القَنْ):
خواردن له‌کرمی ناوریشم دم‌برنه‌وه تا

قوژاخه‌که به‌سووری خویدا دروستبکات.

(الْفَطِيم) (ج) فَطَمَ = المَطُوم): له‌شیر براره‌وه.

(الْفَطِيْمَة): مهریک که به‌رخه‌که‌ی له‌شیر
بریره‌یته‌وه.

فَطِنَ: (فَطِنَ وَفَطِنَ وَفَطِنَ - لِلْأَمْرِ وَبِهِ
وَإِلَيْهِ. فَطْنَا وَفَطْنَا وَفَطْنَا وَفَطْنَا
وَفَطَانَةٌ وَفَطُونَةٌ وَفَطَانِيَّةٌ وَفَطَانِيَّةٌ):

۱- تیگه‌یشت ۲- پییزانی/ هه‌ستی پیکرد
۳- تیایدا کارامه‌وه لیزانوو.

(فَطِنَ - هُ بِالْأَمْرِ وَلَهُ وَإِلَيْهِ): کارمه‌ی
تیگه‌یاندو لییناگادار کرد/ وایلپیکرد که بیری
بو‌ی بجیت.

(-التلميد): خویندکارمه‌ی وایلپیکرد تیگات
وریایکرد.

(فَاطِنٌ - هُ بِالْكَلامِ. مُفَاطِنَةٌ): قسه‌که‌ی بو
وته‌وه تا وریایبیت تیگات.

(وَتَفَطَّنَ - لِكَلَامِهِ): له‌ناخاوتنه‌که‌ی
گه‌یشت و بو‌یچوو.

(تَفَطَّنَ لِمَا أَقُولُ لَكَ): باش له‌ناخاوتنه‌که‌م
وریابه‌وه بگه.

(أَلْفَاطِنَ وَالْفَطِنَ وَالْفَطِينِ وَالْفَطُونِ
وَالْفَطْنَ وَالْفَطْنَ (ج) فُطِنَ وَفُطِنَ): زرنگ/
هوشمه‌ند/ وریا/ تیگه‌یشتوو.

(الْفِطْنَة (ج) فِطِنَ): هوشمه‌ندی/ وریایی
تیگه‌یشتن.

(الْفُطُونَة = الفَطِنَ): وریاو تیگه‌یشتوو/
هوشمه‌ند.

فَطُو: (فَطَا - الدَابَّةُ. فَطُوا): ولاخه‌که‌ی توند
لیخوری.

فَطَ: ۱- (فَطَّ. فَطَاظَةٌ وَفِطَاظًا وَفِطَاظًا):
قسه‌ره‌قبوو/ نه‌زاندوو‌بوو/ دل‌ره‌قبوو/

به‌دره‌وشتبوو/ درسروشتبوو.

(فَطَّ وَفِطَنَ. فِطَا): ورگی حوشترمه‌که‌ی
هه‌لدیری و گوشه‌ی و ناومه‌که‌ی خواردوه‌وه (له‌

بیاباندا که ناو نییه‌دمی حوشتر دهبه‌ستن
بو‌نه‌وه‌ی کاویژ نه‌کات نا له‌و تینویتیته‌دا،
حوشترمه‌که سه‌ردم‌برن و ورگه‌که‌ی دم‌گوشن و
ناومه‌که‌ی ده‌خونه‌وه).

(الْفَطَّ (مص) (ج) أَفْطَاظَ): دری‌وشکی نه‌زاندوو‌وه/
به‌دخوو/ ره‌موشت و قسه‌ترین/ قسه‌ره‌ق.

سهخت و پر مهترسی هاته بهرچاو.
 ۲- (فَطَعَ- الإِنَاءُ. فَطَعًا): قاپه‌که ته‌او و پرپوو.
 (أَلْفِطِيع): ناوی شیرین یان خوش و سازگار.
 فطی: (أَفْطَى- الرَّجُلُ. إِفْطَاءً): به‌دخوو و به‌دره‌وشتبوو.
 فع: (فَعَّعَ- بِالْغَنَمِ فَعَّعَةً): یخه‌ی له مه‌رمکانکرد.
 (فَعَّعَ): یخ یخ.
 (فَعَّعَ وَفَعَّعَ): یخه‌گهر.
 (تَفَعَّعَ- الرَّجُلُ فِي أَمْرِهِ): په‌له‌ی له کارمه‌کیدا کرد.
 فعل: ۱- (فَعَّلَ. فَعَّلًا): کردی/ نیشیکرد/ نه‌نجامیدا.
 (أَلْفَعَلَ): کار/ فرمان/ نیش.
 (فَعَّلَ- الْبَيْتَ الشَّعْرِيَّ): دیره‌هه‌لبه‌سته‌که‌ی پارچه‌پارچه‌ کردو له‌گه‌ل کیشی گشتیدا لو‌اند.
 (إِنْفَعَلَ): کرا/ نه‌نجامدرا.
 (إِفْتَعَلَ- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی داهینا.
 (-الْحَطُّ): ساخته‌ی له نووسینه‌که‌دا کردو لاساییکردموه.
 («إِفْتَعَلَ عَلَيْهِ زُورًا وَكَذِبًا»): به‌دروو ساخته کرداریکی دایه پال نه‌و.
 (أَلْفَعَلَ (ج) فَعَالٍ وَأَفْعَالٍ وَ (جج) أَفَاعِيلُ): کار/ فرمان/ نیش.

(أَلْفَطَّ (ج) فِظَاظٌ وَفُظُوظٌ): ناوی ورگی حوشر که له تینواندا دمیخونه‌وه حوشرمه‌که سه‌رده‌پرن و ورگه‌که‌ی بو ناومه‌که‌ی دمگوشن نه‌ویش له بیابانه‌کاندا مروقی‌درو به‌دره‌وشت و نه‌زاندوو یان به‌و ناوه جواندوو.
 (الْفَطَّ (ح): به‌رازی ناوی. جوړه‌درنده‌یه‌کی ناشیرینه‌نیرمکانی دوو شفره‌ی درنژیان هیه‌که به‌کاکیله‌ی سه‌رموه‌یه‌تی.
 فطع: ۱- (فَطَعَ- فُلَانٌ بِالْأَمْرِ وَمِنَ الْأَمْرِ. فَطَعًا): هیسار کارمه‌که‌ی لا زور ناشیرین بوو لیسله‌مییه‌وه دل‌ه‌لینه‌گرت.
 (فَطَعَ- الْأَمْرُ. فَطَاعَةً): دزیویی و سهختی کارمه‌که له نه‌ندازه‌بهدمر بوو.
 (فَطَعَ وَفَطِيعَ): له نه‌ندازه‌بهدمر بیسو ترسناکو توفین.
 (فَطَعَ- الْأَمْرُ): کارمه‌که له نه‌ندازه‌بهدمر ناشیرین و سهخت و پر مهترسی‌یکرد.
 (أَفْطَعَ- الْأَمْرُ): کارمه‌که زور بیسو پر مهترسی‌بوو.
 (-ه): تووشی گرفتارییه‌کی سهخت و بیسو له نه‌ندازه‌بهدمر یکرد.
 (-الْأَمْرُ): کارمه‌که به (خراپ/ بیسو پر مهترسی) داناو زانی.
 (أَفْطَعَ): کاریکی سهخت و بیسو توفینه‌ری تووشیبوو.
 (تَفَطَّعَ وَاسْتَفَطَّعَ الْأَمْرُ): کارمه‌که زور به

(أَفْعَلَةٌ): جارِيكُ كردنى كاريكُ / كرداريكُ.
 «كَانَتْ مِنْهُ فَعْلَةٌ حَسَنَةٌ أَوْ سَيِّئَةٌ»:
 كرداريكى جاكى يان خرابى هه بوو.
 (أَفْعِلَةٌ): نهریت / خوو.
 (فَعَالٍ): فرمانى داخوازييه واتا: بيكه / نهو
 كاره / فرمانه (به حبيبهينه / نهجاميده).
 (أَفْعَالٌ): ١- كاري چاك ٢- به خشندمي /
 جواميري ٣- بؤ كاري خرابيش به كارديت.
 (أَفْعَالٌ): كؤى وشهى (الفعل) ه كاريكه كه
 دوو يان چهند كه سيك بيكات.
 (أَفَاعِلٌ (ج) فاعِلون و فَعْلَةٌ (م) فاعِلَةٌ
 (ج) فاعِلات و فَوَاعِلٌ (فا): كاركرم /
 كارنه جامدمر / فرمانكهر.
 (أَفَاعِلٌ (ج) فَعْلَةٌ): كرينكار / به كرينگراوى
 رۆژانه كه بؤ كشتوكال يان كاريتر
 به كرينگراييت.
 (التفاعل الكيماوي): كاريكى كيماوى
 (ك): كار له يه ككردنى دوو ماده يان زورتر
 كه دمبيته هوى گورپنى سروشتي كيماوى
 مادمگان وهك نوكسجين و هايدروحين كه كار
 له يهك دمكهن و دمبنه پيدا بوونى ناو.
 (الأفاعيل والتفاعيل عند العروبيين):
 نموونهى نهو به شانهن كه شيعرى ليه پيدا
 دمبيت كه جوارن: فعولن مفاعيلن مفاعلتن
 و فاعلاتن) نه مانه سره كين و پارچه كانيتر يان
 ليوه و مرگراوه.

(أَفْتَعَلَ): هه لبه ستر او / دروستكراو.
 (شَعْرٌ مُفْتَعَلٌ): هه لبه ستيكه كه هونهر /
 شاعير شتى وای تيدا داهيناييت كه تازه بييت و
 له هى كهس نه چييت.
 («جاءَ فلانٌ بِالمُفْتَعَلِ»): فيسار شتيكى مهزنى
 نه جامداوه / كاريكى گه وره ي كردوو.
 ٢- (فَعَالُ الفأسِ): دمكى ته شوى يان ته ور.
 الملحق:
 فعل: (أَفَاعِلِيَّةٌ): كارگه ريتى / كار كردمى /
 كارتيكردن / شته كه نه جامدمر بييت و كارتيكهر
 بييت.
 («فَاعِلِيَّةٌ وَسَيْلَةٌ»): به كاريى / كار كردمى
 هوكاريكو هويكه. نهو نيشانه يه يه /
 سيفه ته يه كه له نه جامى كارتيكردنه كه
 پهيدا دمبيت.
 (أَلْنَعُ): سوود / كه لك. (أَلْنَجُوعُ):
 كه نكليومرگرتن و بيكه وتن.
 («فَاعِلِيَّةٌ دَوَاءٌ»): به كه لكوونى دممانيك و
 كاري باش تيكردن / كاريگه رى دممانيك.
 (الفَاعِلِيَّةُ - فِي النُّحُو): ناومكه (بكه ر بييت).
 («اسم مرفوع على الفَاعِلِيَّةِ»): ناويكه
 بكه ره و بورداره.
 (أَفْعَالٌ): زور به كار / كار كرده نه جامدمر
 چاك.
 («سُلْطَةٌ فَعَالَةٌ»): دمسه لاتيكي به كار /
 چابوك و كار كرده.

بیزوینریت و کاری تیبکریت / هست ناسک.
 («رَجُلٌ إِنْفَعَالِيٌّ»): بیاویکی همیشه
 دموونه لچوو / قوشقییه.

(«مِرَاجٌ إِنْفَعَالِيٌّ»): سروشتیکی ناسکی زوو
 هرژو زوو هر لچوو.

(أَلْفَاعِلُ الذَّرِّيِّ أَوْ النَّوَوِيُّ): تمنوری ناوکی /
 کارپیکهری ناوکی دمزگایه که تایدا وزه
 ناوکی که یورانویومی تیدابیت دمگوردیت
 به وزمیهك سوودی هه بییت نهویش به
 کهرتبوونی بمردهوامی ناوکی له کارلیکیکی
 بمردهوام یان زنجیرمییدا هوی و مستان و
 دستبه سمرداگرتنی به کاردینن.

فَعَمٌ: (فَعَمٌ - الْإِنَاءُ فَعْمًا): قاپه کهی پرکرد.
 (فَعَمٌ وَفَعَمٌ - الرَّجُلُ): بیاومکهی پرکرد /
 تووره کرد.

(فَعَمٌ - الْإِنَاءُ أَوْ السَّاعِدِ وَفَعَامَةٌ وَفُعُومَةٌ):
 قاپه کهی پرپوو / بازوومکه نهستوو رو پر
 ماسولکه بوو.

(فَعَمٌ وَفَعَمَلٌ): بزیاده لازم): قاپی پر /
 بازووی پر.

(هُوَ فَعَمٌ الْأَوْصَالِ): جواربهل قهوییه.
 (فَعَمٌ - الْإِنَاءُ): قاپه کهی پرکرد.

(أَفَعَمٌ - الْإِنَاءُ): قاپه کهی پرکرد.
 (- الْمِسْكُ الْبَيْتِ): بونه خوشه کهی مسک
 ماله کهی پرکرد.

(- الرَّجُلُ): دلی بیاومکهی پر له خوشیکرد

(«إِسْهَامٌ فَعَالٌ»): بهشارییه کی جالاکانه و به
 نهنجام و به سوود که کاری چاومرپکراوی خوی
 نهنجامبدات.

(«دَوَاءٌ فَعَالٌ»): دمرمانیکی به سوود و
 کارکردمو به نهنجام.

(أَلْفُعُولَةٌ (ج) أَفَاعِيلٌ وَأَفْعُولَاتٌ): کارو
 کردهوی سهیرو دزیوو نهشیاو بیزاراو.

(«فَعَلَ الْإِفَاعِيلُ»): ۱- کاریکی زوری دزیوو
 سهیرو بیزاروه.

(الْإِنْفَعَالُ): هرژان / دموونه لچوو /
 شپرزموون / گینگلدان.

(«رَجُلٌ سَرِيعُ الْإِنْفَعَالِ»): بیاویکه دموونی
 زوو هه لدهجیت و کاری تیدمکریت.

(الْإِنْفَعَالِيَّةُ): زوو دموونه لچوو و کارتیکردن و
 هست ناسکی / گینگلدان.

(«هَذَا دَلِيلٌ عَلَى إِنْفَعَالِيَّتِهِ»): نهه به لگه
 نهوویه که زوو کاری تیدمکریت و دموونی
 زوو هه لدهجیت و شپرزه دمبییت.

(«إِنْفَعَالِيَّةُ الْأَنْسَجَةِ الْحَيَّةِ»): زوو کارتیکردنی
 شانه زیندوو هکان.

(الْإِنْفَعَالِيُّ): دموونناسک و دموونه لچوو و
 زوو شپرزه بوو.

(حَرَكَةٌ إِنْفَعَالِيَّةٌ): بزووتنه و میه کی
 دموونه ژانی / دموونه لچوو.

(الْإِنْفَعَالِيُّ): ۱- کهسیکه زوو تووره بییت /
 قوشقی / زوو هر لچوو ۲- کهسیکه زوو

٢- پیاوه‌که‌ی توورپه کرد.

(إِفْعُوْعَمَ): پرو سهرریژو بوو.

(سَبِيلُ مَفْعَمٍ): لافاوئیکی سهرریژو هستاو.

فعی: ١- (فَعَى - الْجَمَلَ. تَفْعِيَةً): حوشرمکه‌ی

به نیشانه‌ی شیوه‌ی مار نیشانه‌ی کرد.

(تَفَعَّى): وه‌ک مار به‌ومزمنند بوو.

(أَلْفَاعِي): توورپه‌یه‌ک که ده‌می که‌فبجینیت.

(أَلْفَاعِيَّة): ١- مین‌ی وشه‌ی (الفاعی) ٢- ناهرمتی

به‌دزمان و دووزمان.

(أَلْفَاعِي (ج) أَفَاع (ح): ماری بیس / ماری

ژمه‌ردار زور جوری همیه‌و همووی

ژمه‌ردارن.

(أَلْفَاعِي (ع ا): ده‌ماریکی زورن له دوو

شاده‌ماری سووری ناوکه‌وه دهرده‌چن.

(أَلْفُعُوَان (ح): نیره‌ مار.

(أَرْضُ مَفْعَاةً): خاکیکه ماری زور بیت.

(أَلْفَعَاة): نیشانه‌یه‌ک که له شیوه‌ی ماردا

بیت.

٢- (أَلْفَاعِيَّة): گولی خمنه.

(أَلْفَعَاء): بون و به‌رامه‌ی خوش.

فغ: (فَغَّ - الطَّيْبُ فَعَّةً): بونی خوش

به‌خشبوو.

(«فَعْتَنِي الرَّائِحَةُ فَعَاءً»): بونی خوش

دایگرت / به‌سهرمدا هات.

فغر: ١- (فَغَرَ - فَاهُ. فَغْرًا): ده‌میکردموه.

(-فُوهُ): ده‌میکرایه‌وه.

(إِنْفَغَرَ فُوهُ): ده‌میکرایه‌وه.

(النُّورُ): گوله‌که ده‌میکردموه.

(أَلْفَغْر (مص): گولی ده‌مکراوه.

(«رَجُلٌ وَاسِعٌ فَغَرَ الصَّمَّ»): پیاوئیکی ده‌مپهل،

ده‌مکراوه.

(أَلْفَغْرَة): جاریک کردنه.

(«وُلِدَ بِالْفَغْرَة»): له سهرمتای دهرکه‌وتن و

هه‌لاتنی نه‌سستیره‌ی کو که له زستاندایه

له‌دایک بوو.

(أَلْفَغْرَة (ج) فَغْر): ده‌می دوله‌که.

(أَلْفَاغْرَة (ح): بالنده‌یه‌که.

(أَلْفَغْرَة): ١- ده‌شتیکی پان و به‌رین ٢- که‌ورگ

له شاخدا.

٢- (الفاغرة): جوره بونئیکی خوشه.

فغم: (فَغَم - الطَّيْبُ فَلَانًا. فَغَمًا وَفُغُمًا):

بونی خوش کونه‌لووتی فیساری پرکرد.

(أَلْفَغَم - الْمَكَان): شوینه‌که‌ی به بونی خوی

پرکرد.

(_ الْإِنَاء): فاهه‌که‌ی پرکرد.

(-الرَّحْلُ): دلی پیاوه‌که‌ی پر له خوشیکرد.

(إِنْفَغَم - الْمَكَان): شوینه‌که له بون پرپوو.

(أَلْفَغَم (مص): نه‌و خواردنه‌ی ده‌چپته

نیوان دانه‌کانه‌وه.

(فَغَمَة الطَّيْب): بونی عه‌تر یان شتیک بونی

عه‌تری لیبیت.

(أَلْفُغُوم (مفع): هه‌لامه‌تگرتوو.

(-شَيْءٌ مَفْغُومٌ): شَتِيكْ به بهارات
بؤندرابیت.

۲- (فَغَمٌ وَتَفْغَمٌ - الْوَرْدُ فُغُومًا): گوله که
گهشایه وه.

(انْفِغَمٌ وَانْتَفَعَمٌ - الزَّكَاةُ): ههلامه ته که
بلاو بووه وه.

۳- (فَغَمٌ - وَفَاعَمٌ - فُلَانًا. فَعَمًا وَفُغُومًا):
فیساری ماچکرد.

(تَفَاعِيًا): به کتریان ماچکرد.

(الْفُغَمُ وَالْفُغْمُ): هه مووده م و تراویشه:
چه ناگه به ریشه وه.

۴- (فَغَمٌ - بِالْشَيْءِ. فَعَمًا): دلی به شته که وه
به مند بوو زور پیوه لکاو به ته نگیه وه هات.

(بِالْمَكَانِ): له شوینه که دا نیشته نیبوو تاییدا
مایه وه.

(الْفَغِمُ): سوزدارو به ته نگه وه هاتووی شَتِيكْ.
(«كَلْبٌ فَغِمٌ عَلَى الصَّيْدِ»): سه گیکه هه تهرمو

سووره له سهر گرتنی نیچیر و پاو.

(الْفُغَمُ) (مفع): دللیسه منراو / هوشلیسه منراو و
لیپراو.

(«هُوَ مَفْغَمٌ بِهِ»): نهو پیوهی گرفتاره و دلی
لیسه منراوه.

فغو: ۱- (فَغَا - الْأَمْرُ. فَعَوًا): کارمه ناشکرا بوو /
چار بوو.

(أَفْغَى الرِّيحَانُ): ریحانه که خونچه یکردو
هاته گول.

(-الشَّجَرُ): پییش بهرگرتن گوله که ی
گهشایه وه.

(الْفَفْو) (مص): بونی خوش.

(فَعْوَةُ الطَّيِّبِ): بون و بهرامه ی عمر.

(الْفَاغِيَّةُ): ۱- گولی خه نه ۲- چلی داری خه نه
که سه رمو خوار ده چه قینریت گولدمگرت

بونی له خه نه که خوشره ۲- گول، هه موو
نه وه ی بونی خوش دمدات.

۲- (فَغَا - الزَّرْعُ. فَعَوًا): کشته که وشکیکرد.

(أَفْغَى فُلَانًا): ۱- فیسار هه ژار کهوت که
له وه پییش دارا بوو ۲- ناشیرینبوو که له وه پییش

جوانبوو ۳- سه رپیچیکرد / نافرمانییکرد که
له وه پییش فرمانیده کردو ملیدما.

(-ه): توور میکرد.

فق: ۱- (فَقْفَقَ. فَقْفَقَةً): زور هه ژار کهوت و
ره چالبوو.

۲- (فَقْفَقَ - الْكَلْبُ. فَقْفَقَةً): سه گه که له
ترساندا کهوته و مرین.

(-تِ الْقِلْرِ): (عامية سريانية): مهنجه له که
کولاو بلقه بلقیکرد.

(تَفَقَّقَ - الرَّجُلُ فِي كَلَامِهِ): به قورگ
قسه یکرد.

(فَقْفَقَةُ الْمَاءِ): خوره ی رۆکردنی ناو.

(الْفَقْفَاةُ وَالْفَقْفَاقُ): گه وجی به گرمه
گرم و شیر شیر که ر.

فقا: (فَقًا وَفَقًا الدَّمْلُ فَقًا وَتَفَقُّتًا):

دومه له‌کمی هه‌لدږی و دمرکرد.

(-العین): ۱-چاوی هه‌لکوولی/ چاوی دهره‌ئینا

۲-چاوی کوږکرد.

(-فَلاَنُ ناظِرِه): توورمیه‌که‌ی

دامرکاندموه.

(تَفَقَّأَ): ۱-هه‌لکوولرا ۲-قلیشقلیشبوو/ شه‌قارشه‌قار

بوو.

(-فَلاَنُ شَحْمًا): به‌زی هه‌ئنده گرت پسته‌که‌ی

قلیشا.

(إِنْفَقَا): ۱-هه‌لدږا ۲-کوږر بوو ۳-شه‌قیرد/

قلیشا.

(أَفَقَّأَ (ج) فُقُوءَ): پسته‌تیک‌ی ته‌نکه له کاتی

بوونی ساوادا له عاستی سه‌ری یان لووتیدا شه‌قدمبات.

(أَفَقَّيَ (ج) فُقَان): چاله له‌به‌رد دا یان له

زمویی رهمه‌ندا ناوی تیدا کوږدمه‌ئته‌وه.

(أَلْفَقَاءُ وَالْمَفَاقِيَاءُ): پسته‌تیک‌ی ته‌نکه له کاتی

بوونی ساوادا له حاستی سه‌ری یان لووتی کوږبه‌که‌دا شه‌قدمبات.

فَقَح: - فَحَّحَ وَفَقَّحَ - الْجَرُ وَفَقَّحًا): تووته‌له

سه‌که‌که چاوی (تروکا/ کردموه).

(-النَّبَات): روومه‌که‌که شکوفه‌یکردو گولگرت.

(تَفَقَّحَ - فِي الْكَلَامِ أَوْ تَفَقَّحَ عُمُومًا):

دممیکردموه بدوی یان ههر دمکیکردموه.

(أَلْفَحَّةُ (ج) فِقَاح): نه‌لقه‌ی پاشین که له

کاتی پنیوستدا دمکریته‌وه.

(-مِنَ النَّبْتِ): گولی رووه‌ک.

أَلْفَحَّةُ وَالْفِقَاحَةُ: به‌ریدمست/ له‌پیدمست.

(أَلْفُقَّاحُ - مِّنْ كُلِّ نَبْتٍ): گولی هه‌موو

رووه‌کیک.

۲-(تَفَقَّحَ): خوی بو به‌دی و خراپه ناماده

کرد.

(فَلاَنٌ مُتَفَقِّحٌ لِلشَّرِّ): فیسار ناماده‌ی

به‌دی و خراپه‌یه.

۳-(تَفَاقَّحَ - الْقَوْمُ): خویشگه‌ل پشتیان

به پشتی به‌که‌وه نا (وه‌ک چوون ده‌لین

تَقَابَلُوا) به‌کتریاندی و(تَظَاهَرُوا) خو

پیاشندانیا‌نکرد.

فَقَدَ: (فَقَدَ - هُ. فَقَدًا وَفَقْدَانًا وَفُقْدَانًا

وَفُقُودًا): ونیکرد/ له‌به‌رچاوی نه‌ما/

له‌ده‌ستی‌چوو.

(أَفَقَدَ - هُ الشَّيْءَ): شته‌که‌ی (له‌ده‌ستدا/

لیونکرد).

(تَفَقَّدَ - هُ): بو‌یگه‌را/ سو‌را‌خیکرد.

(تَفَاقَدَ - الْقَوْمُ): خویشگه‌ل له‌به‌ک ونبوون/

یه‌کتریان ونکرد/ له‌به‌کتر بزربوون.

(إِفْتَقَدَ - هُ): ۱-ونیکرد ۲-بو‌یگه‌را/ داوا‌یکرد/

سو‌اغیکرد/ به‌داویدا ویلبوو.

(مَا افْتَقَدْتُهُ مِنْذُ افْتَقَدْتُهُ): له‌و

رۆژه‌وه و نمک‌ردووه بو‌ی نه‌گه‌راوم و بیرم

لینه‌کردۆته‌وه.

(إِسْتَفَقَدَ - الْمَرِيضَ) (عامية): سه‌ری له

نه خوۆشه که داو هه وائی پرسی/ دیداری کرد.

(أَلْفَاقِدُ): ١- و نکر دوو/ له دست جوو/ له دست داو

٢- ژنی کوۆسته و توو/ میرد مردوو یان زارۆله مردوو.

الفَقِيدُ = المَفْقُودُ: مردوو/ و نیوو/ له دست جوو.

(«مَاتَ غَيْرَ فَقِيدٍ أَوْ غَيْرَ مَفْقُودٍ»): مرد بینه وهی به دهر به سیه وه بین/ به تهنگیه وه بین/ بیریکه ن.

فَقْرٌ: ١- (فَقْرٌ. فُقْرًا): هه لیکه ن.

(-الشيءُ): شته که ی روشاندو کاری تیکرد.

(-عَيْنُهُ) (عامية): چاوی (هه لکۆلی/ دهره ینا).

(فَقْرٌ): هه لیکه ن/ هه لیکۆلی.

(-الْفَسِيلَةُ): بو بیچووله که چالی هه لکه ن تا تیایدا بینیزیت/ بیروینیت.

(-الشيءُ): شته که ی قلیشان دو کاری تیکرد.

(أَلْفَقْرُ (ج) أَفْقَرُ): درزو کون و قلیش.

أَلْفُقْرٌ: ریزه بیر که له ژنرموه به یه ک ده که به نرین و دمبیته کاریز.

(أَلْفُقْرُ (ج) الْفُقْرُ وَفُقْرَاتُ): چال.

(أَلْفِقْرَةُ (ج) فِقْرٌ): جوۆه هه لکه ن دنیکه.

ذو الْفَقَارِ: نازناوی شمشیرمه که ئیمامی علیه.

(أَلْفَقِيرُ (ج) فُقْرٌ): ١- چالیکه بیچوولهی دارخورمای تیدا دهنیزریت.

(أَلْبَيْشُ) (عامية) = الْفَقِيرُ: چالی بیچوولهی

دارخورما ٢- دهمی کاریز/ دهمی جوۆه.

(رَكِيَّةٌ فَقِيرَةٌ): چالاویکی/ بیریکی هه لکه نراو.

(أَلْفَقْرُ - مِنَ السُّيُوفِ): شمشیریک دهمه که ی درزی تیدابیت و بربر بووبیت.

٢- (فَقْرٌ - تَهُ الدَاهِيَةُ. فُقْرًا): ومیی گران گرفتاری کرد وا وه ک بربره ی پشتی بشکینیت.

(-الْخَرْزُ): مووروومه که ی بو هۆنینه وه کونکرد (له بربره وه و مرگراوه).

(فَقْرٌ. فُقْرًا): هاواری بربره ی پشتیکرد سا یا به هۆی شکان دنیه وه یان نه خوۆشیه وه.

(فَقِيرٌ وَفَقْرٌ وَمَفْقُورٌ): پشتیه شاو/ که سیکه نازاری بربره ی پشتی هه بیت.

(فَقْرٌ - تَهُ الدَاهِيَةُ): چورتومی سهخت به سه ریدا داباری وه کو پشتی بشکینیت و ابوو.

(-الْخَرْزُ): مووروومه که کونکرد.

(أَفْقَرٌ - ظَهْرٌ - الْمَهْرُ): جوانوومه که دهمی سواری بوونی هات.

(-هُ الصَّيْدُ): نیچیرمه که له ته نشته وه خۆی خسته قه مچی راوکه رمه که وه.

(-هُ ظَهْرٌ مَهْرٌ): جوانوومه که ی به خواستن دابه.

(-هُ الْأَرْضُ): زهویه که ی به خواستن دابه کشتوکالی تیدا بکات.

(أَلْفَاقِرَةُ (ج) فَوَاقِرٌ): چورتومی سهخت و ومیی گرانی پشتشکین.

(أَلْفَقْرُ (ج) فُقْرٌ): ته نشت/ لا.

(اَفْتَقَرَ): نهدار بوو/ نهبوو بوو/ همژار
کهوت.

(-اَلِيَه): بپويستی بهوه بوو/ نهبووی نهوه
بوو.

(فَقِير (ج) فَقَرَاء (م) فَقِيْرَة (ج) فَقِيْرَات
وَفَقَائِر وَّفُقَرَاء): همژار/ نهدار/ نهبوو/
نهدار/ دستکورت.

(اَلْفَقْر (ج) فُقُور وَّمَقَايِر): ١-همژاری/
نهداری/ دستکورتی/ نهبوونی ٢-مراق.
(اَلْفُقْر (ج) فُقْر): همژاری/ نهداری/
نهبوونی.

(اَلْفَقِيْر (ج) فَقَرَاء (م) فَقِيْرَة (ج) فَقِيْرَات و
فَقَائِر وَّفُقَرَاء): نهبوو/ همژار/ دستکورت.

(اَلْمَقَايِر): شيوو جوړی همژاری/ جوړهکانی
نهبوونی و نهداری (نهم وشهیه تاگی نییه
دهلین نهمه کووی وشهیه (فَقْر) ه. دمیشلین
نهمه کووی وشهیه (مَفْقَرَة) یه.

٤- (اَلْفُقْرَة (ج) فُقْر وَّفُقَرَات): سمري کراس/
مليوانی کراس.

(اَلْفِقْرَة (ج) فِقْر): نيشانهیهك كيو بيت يان
شتيكيتر بيت.

فقس: ١- (فَقَس - اَلْبَيْضَة فَقَسًا): ١-هيلكهكهی
بهدمست شكاند ٢-لهتيگرد.

(-اَلطَائِرُ بَيْضَتُهُ): بالندهكه هيلكهكهی
ترهكاندو بهچكهكهی ليدهرهيئا.

(-اَلبَاروِدَة (عامية): بارووتهكهی تهفاند.

(اَلْفُقْرَة (ج) فُقْر وَّفُقَرَات): ١ ليقهومانی
گوره/ بهسهرهاتی سهخت ٢-نزيکی.

(«هُوَ مِنْكَ فُقْرَة»): نهو ليتهوه نزيکه.

(اَلْفُقْرَة (ج) فِقْر): گريبهك له گريکانی
بربرهی موورغمهی پشت.

(اَلْفُقْرَة (ج) فِقْر وَّفِقَرَات وَّفِقَرَات): گريبهك
له گريکانی بربرهی پشت.

(اَلْفُقْرَة (ج) فِقْر): ١-جوانترين ديړی
ههلبهستيک به گريبهکی بربرهی پشت
جوپنراوه ٢-قسهیهکی خوش يان جوانترين
رستهی ناخاوتنيک که ههلبژيررابيت.

(اَلْفَقَارَة (ج) فَقَار): گريبهکی بربرهی
پشت.

(فَقَارُ الْحَوَازِ): ههسارمکانی برجي ترازوو.

(اَلْفَقَارِي): بربرهی.

(اَلْفَيْقِر): وهی/ جورنوم/ بهلا.

(اَلْمُقِر): ١-پياوی بههيزو پشتقايم
٢-جوانووپهك کاتی سواربوونی هاتبیت.

(اَلْمُقِر): بههيزی پشتقايم.

(رَجُلٌ مُقَرَّرٌ): پياوی بهتواناو دهمهلاتی
هموو کاریک که پنی بسپيردریت.

٣- (فَقْر. فَقَارَة): همژارو نهدار بوو/ نهبوو
بوو.

(اَفْقَر - هُ): همژاریکرد/ نهدارایکرد.

(تَفَاقَرَ): خوی نهدارو همژار پيشاندا به
دميش وایوت.

(فَقَسْ - السَّمْنُ فَتَفَقَسَ): رُوْنه‌که‌ی خسته
سمر ناگرو قالیگردو که‌فو پیسه‌که‌ی لیگرت
(عامیه).

(تَفَقَّسَ - وانْفَقَسَ - الشَّيْءُ): شته‌که
هه‌لکه‌رایه‌وه/ ژیرموژوور بوو.

(تَفَاقَسَ الْوَالِدَانِ): دوو کورمه‌که یاری هیلکه
شکاندنیا‌نکرد. هه‌ریه‌که هیلکه‌که‌ی به
هی نه‌ویتردا کی‌شا کن هیلکه‌که‌ی نه‌ویتری
شکاندو هینه‌که‌ی خو‌ی نه‌شکا نه‌وه براومیه
هی‌لکه‌که‌ی نه‌ویتر بو خو‌ی ورم‌دگریت.

(أَلْفَاقَسَ): یاری شه‌ره هیلکه (عامیه).
أَلْفَاقَسَ: داری ته‌له‌که بهر بالنده‌که که‌وت.
کاتی‌ک داوم‌که هه‌لده‌گمریت‌ه‌وه بالنده‌که به
ته‌له‌که‌وه ده‌بیت و دم‌گریت.

۲- (فَقَسَ - الرَّجُلُ فَفَقَسَ): پی‌اوم‌که‌ی به فز
به‌کی‌شکرده خواری.

(-الشيء): شته‌که‌ی دم‌کی‌شاو برد.

(-هَ عَنِ الْأَمْرِ): به زور له کاره‌که‌ی لاداو
دوو ریخته‌وه.

(-فَقُوساً): راپه‌ری.

(تَفَاقَسَ = الرَّجُلَانِ): دوو پی‌اوم‌که به فز
یه‌گه‌تریان (بو زمو‌ی به‌کی‌شکرد/ راکیشایه
خواره‌وه).

(فَقَسَ - الْحَيَوَانَ فَفَقَسَ): زینده‌وم‌رم‌که‌ی
کوشت.

(-فُقُوساً): له پر مرد.

۴- (فَقَسَ - هُ. فَفَسَأَ) (عامیه): وایلی‌کرد کرژ
بیت که له پیشدا خاوو بوو.

(الْفُقَاسُ) (طَب): دم‌رده جوم‌گه.

۵- (الْفُقُوسُ الْوَاحِدَةُ فَفُوسَةٌ) (ن): جو‌ره
کاله‌کی‌که.

فَقَشَ: (فَقَشَ - الْبَيْضَةَ فَفَقَشَا): به‌ده‌ست
هی‌لکه‌که‌ی شکاند.

(شَجَرٌ فَاقِشَ) (عامیه): دره‌ختیک به‌ری
پی‌وه نه‌بیت.

(فَقَشَةُ النَّوْبِ) (عامیه): تلیشی کراس له
دامینیداو بستیک بیت بو ئاسان‌کردنی هه‌نگاو
دم‌گریت.

فَقَصَ: (فَقَصَ وَفَقَصَ الْبَيْضَةَ وَنَحَوْهَا فَفَقَصَا):
۱- هی‌لکه‌ی به‌ده‌ست شکاند ۲- دووله‌تی‌کرد.

(فَقِصَّةٌ وَمَقْصُوصَةٌ): هی‌لکه‌ی به‌ده‌ست شکاو
یان دووله‌تکراو.

(تَفَقَّصَ وَانْفَقَصَ - تِ الْبَيْضَةَ عَنِ الْفَرخِ):
هی‌لکه‌که ترووکاو جوو‌چکه‌که‌ی لی‌ده‌ره‌ات.

فَقَطَ: (فَقَطَ - الْحَسَابَ) (ت): وشه‌ی ته‌نها
یان هه‌ر نه‌وه یان نه‌وفنده‌وه به‌سی له پال
ژمیر‌که‌دا نووسی پاش دیاری‌کردنی بری
پاره‌که له ترسی گو‌رین و یاری‌کردن به
ژمیر‌که.

(فَقَطَ): وشه‌یه‌کی لی‌کدراوه له (ف) و (قط)
واتاکه‌یشی: هه‌ر نه‌ومیه‌وه هه‌جیتر نییه.

(رَأَيْتُهُ مَرَّةً فَقَطَ): هه‌ر ته‌نها جاریک

دیم: (فَقَعَهُ الْفَوَاقِعُ فَعْمًا): وهی/ چورتوم/

له ناوایبرد/ فهوتاندى.

(فَقَعَهُ فَمَاتَ فَعْمًا - فِي اصطلاح العامة): به

وتهی/ رمشه خه لکه که داخو ناسۆر (فهوتاندى/

کوشتی/ له ناوایبرد) (به راست یان به خوازه

فهوتاندى).

(الْفَاقِعَةُ (ج) فَوَاقِعُ): چورتووم/ وهی/ به لا/

ناپۆره.

۳- (فَقَع - الْغُلَامُ. فَعْمًا وَفُقُوعًا):

میردمنداله که پیگه شتو بوو به ههر زمکار.

۴- (فَقَع - الشَّيْءُ. فَعْمًا): شته که ی دزی.

۵- (فَقَع - الشَّيْءُ فَعْمًا) (عامية سريانية):

شته که شه قیردو شه هه ی لیومهات.

(فَقَع): بِلته پلتيکيکرد/ دمنگيکي لیومهات که

واتای نه بوو که سو و تيينه گه شت.

(-أَصَابَعُهُ): په نجه کانی ته قاند.

(-الْوَرْدَةُ): گه لای گوله که ی ته قاند. خستیه

سهر دستيکی و به بهری دسته که تری پیایدا

کیشاو ته هه ی لیومهات.

(الْمَقْع): شه قیرد/ ته هه ی.

(فَقَع - الذَّنْبُ) (ن): قارچکه گورگانه: جۆره

قارچکيکی گه وره ی شیوه خره و سپیبه و

باریک زۆر جۆری هه یه بۆیه و ناوناوه

چونکه ههر له گه ل دستتدایه شه ق دمباو

تۆزی لیدهبیته وه.

(الْفَقَاع): جۆره خواردنه و میه که شه را بیکه

فَقَع: (فَقَع - لَوْنُهُ فَعْمًا وَفُقُوعًا): رمنگه که ی

سافو روون و پاک یان زمرديکی زۆر زمرد

بوو.

(فَقَع فَعْمًا): زۆر زمرد هه لگه پرا/ رمنگه که ی

زۆر تیر بوو ۲- سوور بوو/ سوور هه لگه پرا.

(فَقَع - الْأَدِيمُ): رمنگي چهرمه که ی

سوور کرد.

(تَفَاقَعَت - عَيْنَاهُ): ههر دوو چاوی سپی

هه لگه پرا.

(الْفَاقِعُ) (فا): پاک و سافی هه موو رمنگيک به

تایبه تی رمنگي زمرد.

(الْفَاقِعَةُ (ج) فَوَاقِعُ): مبی و شه ی (الْفَاقِع).

(الْفَمْعُ وَالْفَمْعُ (ج) أَفْمَعُ وَفُقُوعُ وَفَمْعَةٌ):

دوومه لانی نه رمی سپی.

(الْفَمْعُ): زۆر سپی.

(لَوْنٌ فَقَاعِي): رمنگيکی زۆر تیر.

(أَبْيَضٌ فَقَاعِي): سپیبه کی زۆر سپی.

(الْأَفْمَعُ (م) فَعْمَاءُ (ج) فَعْمُ): زۆر سپی.

(الْمَقِيعُ الْوَاحِدَةُ فَقِيعَةٌ (ج): ره گه زه

کووتریکه زۆر سپیبه.

(الْمَقِيعُ): پیاوی سووو.

۲- فَعْمُ - الرَّجُلُ. فَعْمًا وَفُقُوعًا): له گه ماندا

مرد.

(فَقَع - فَلَانٌ) (عامية): له داخدا مرد به

راستی ببت یان به خوازه.

له جو ڀان له بهري درهخت/ ميوه،
دروسته ڪريٽ (بؤيه وا ناونراوه چونڪه ڪه في
بهسرموه دمبٽ).

(أَلْفَقَاعِي) فروشياري ناوي جو ڀان شمراي
جوو ميوه.

(أَلْفَقَائِع) بلڦه ڪاني سمر ناو.

(فَقَاعَة) بلڦيڪي سمر ناو.

٦- (أَفْقَع) ١- همڙا ڪهوت/ نه بوو بوو/ نه دارا
بوو ٢- باري گوزمران و بڙيو بي خراب بوو.

(أَلْفَقَع) همڙايي.

٧- (أَلْفَقَاع) زور بهد/ ناپاڪ و پيس/ بهدخواز.
(أَلْفَقِيع الواحِدَة فِقِيعَة) (عامية) ههنجيري

نه گميوو/ ڪال.

فقل: (فَقْل - البِيدَر فَقْلًا): خمرمانه ڪهي
شهنڪرد.

(أَفْقَل - المَكَان): شوينه ڪه دمرامه تيدا.

(الفَقْل) (مص): دمرامت/ قازانچ/ سوود.

أَلْفَقَلَة (ج) مَفَاقِل شهن.

فقم: ١- (فَقَم وَتَفَقَم - الرجل أو الكلب
فَقَمًا) ريشي ڪابرا ڀان لؤزي سه ڪه ڪه يگرت.

(فَقَم - الرجل. فَقَمًا وَفَقَمًا): ڪاڪيله ي

سهرموه ي دمر پهريبوو نه دهنيشته سهر
ڪاڪيله ي خوارهوه.

(أَفَقَم (م) فَقَمَاء (ج) فُقَم): ڪه سيڪه

ڪاڪيله ڪاني له رپي ڪه نه بن و نه نيشنه
سهر يڪه.

(أَلْفَقَم وَالْفُقَم): لايه ڪي لؤزي سهگ

٢- ڪاڪيله/ چنه ڀان ڪاڪيله يڪه. ڀان ريش

ڀان لايه ڪي ريش.

(أَلْفُقَم): دم.

(أَلْفُقَمَة (ج) فُقَمَات وَفُقَم) (ح): گوڙمه ڪي

ناوي له زيندموره شيردارمڪانه خاومن دوو

سيه له دمريا باکوورپيه ڪاندا دمڙي لؤزي

لووله پيه ڪه لبه ي نيه سوود له پيست و

رؤنه ڪه ي و مردمگيرت.

٢- (فَقَم - الأَمْرُ فَقَمًا فَقَمًا وَفُقَوْمًا): ڪارمه

زور گرنگو نالؤز بوو/ خواروخيچبوو/

له دست دمر جوو.

(أَفَقَم): ڪاري گرنگو نالؤزو ناراست/

له دست دمر جوو.

(أَفَقَم - الرَّجُل. فَقَمًا وَفَقَمًا) ڪابرا چه توون و

شهر منگيز بوو له خوي بایبوو.

(فَقَم - الأَمْرُ فِقَامَة): ڪارمه زور خراب و

نالؤزو ناراستبوو/ خوار رؤيشته.

(أَمْرُ أَفَقَم): ڪاري تيڪچوو نالؤزو ناراست.

(أَفَقَم - الشَّيْءُ): شته ڪه فراوانبوو.

فراوانبوو.

(تَفَاقَم - الأَمْرُ): ڪارمه نالؤز بوو/ شيواو

ناراستبوو/ له دست دمر جوو/ ڪار له ڪار ترازا.

٢- (فَقَم - الإِنَاءُ فَقَمًا): قابه ڪه پر بوو.

(«أَكَلَ الرَّجُلُ حَتَّى فَقَمَ»): همر خواردي تا

نينته لايڪرد/ تلخه يڪرد.

(أَلْفَمِمْ): پیاوی تیگه‌یشتوو وریا که به‌سه‌ر ناحه‌زمکانیدا زالمبیت.

فقهه: (فَقَهَ - الرَّجُلُ فَقَهَا): له زانستدا به‌سه‌ر بیاومکه‌دا زالبوو/ لهو زانتر بوو.

(فَقِهَ. فَقَهَا): فیربوو/ بوو به زاناو تیگه‌یشت.

(فَقِهَ - الشَّيْءَ أَوْ الْكَلَامَ): له شته‌که یان ناخاوتنه‌که گه‌یشت/ لییبه‌ناگا بوو.

(فَقَّهَ. فَقَاهَهُ): زانا بوو و تیگه‌یشت.

(فَقَّيْهِ): زانا/ تیگه‌یشتوو به ناگابوو.

(فَقَّهَ وَأَفَقَّهَ - فَلَانًا): فیساری فیرکردو تیگه‌یاندو کردی به زانا.

(فَاقَهَ - فَلَانًا): لهو زاناترو تیگه‌یشتوو‌تر بوو/ لهو زورتر شارمزا بوو.

(تَفَقَّهَ - الرَّجُلُ): له زانستی نایینی و ریوشوینیدا خوئی شارمزاو زانا کردو کاری بیکرد.

(- الشَّيْءَ): له شته‌که گه‌یشت.

(أَلْفَقَهَ) ۱- له شت گه‌یشتن و زانین په‌یدا کردنی
۲- زانا بوون له کاروبارو شوینی شه‌ریعمت و به‌لگه و دموس‌تووری ته‌واوی ۲- کارامه‌یی و هوشیاری و زرنگی.

(أَلْفَقَهُ وَالْفَقَهُ وَالْفَقِيَهُ (م) فَهَهُ وَفَقِيَهُهُ (ج) فَهَاءَ فَهَائِهِ): ۱- که‌سینک که زور

تیگه‌یشتوو بیت زانایه‌کی زیره‌ک و زرنگی‌بیت
۲- زاناو شارمزاو شه‌رع و دم‌ستووری نایینی و

ری و شوینی.

(أَلْسَتَفَقِهَهُ): نافرمتیک که به سوژ بلاوینیته‌ووو کاربکاته سه‌ر دلی خه‌لک.

فقو. (فَقَا - أَثَرَهُ. فَمَوًا): شوینپینی هه‌لگرت/ دواى نهو که‌وت.

فَكْ: (فَكَّ - الشَّيْءَ فَكًا): شته‌که‌ی له یه‌ک هه‌لو‌مشاند/ پارچه‌کانی له یه‌ک جیا‌کردموه.

(- الْعُقْدَةَ): گریکه‌ی کرده‌وه.

(- الْعَظْمَ): نیسکه‌که‌ی (له‌جیرد/ له‌خرتکه‌برد).

(- الْحَتَمَ): مؤره‌که‌ی لی‌کردموه شوکاند.

(- اللَّغْزَ) (عامیة): مه‌ته‌له‌که‌ی هه‌له‌ینا/ دو‌زییبه‌وه.

(- عَدَدًا أَوْ عِبَارَةً حَبْرِيَّةً) (ع ح): ژماره‌که یان دم‌بربره جه‌بره‌که‌ی شیته‌ل‌کرد وه‌ک ۲۰ بو

۲×۲×۵ هاوکیشه‌که‌ی (ع ح) شیکرده‌وه.

(فَكَّ - الْأَسِيرَ. فَكًا وَفِكَكًا وَفِكَكًا): دیله‌که‌ی (نازاد کردو رزگارکرد/ به‌ره‌لا کرد).

(- يَدَهُ): دمستی کرده‌وهو به‌ردا.

(- إِدْغَامَ الْحَرْفِ): تیه‌ل‌کیشی وشه‌که‌ی هه‌لو‌مشاندموه وه‌ک: (لَاتَمُدُّ) که (لَاتَمُدُّ) به.

(- الرَّهْنَ - فَكًا وَفُكُوکًا): شته بارمه‌که‌ی دم‌ره‌یناو پاره‌ی بارمه‌کردنه‌که‌پدایه‌وه.

(- الرَّجُلُ): پیاومه‌که ته‌واو نیختیارو په‌ککه‌وته بوو.

(- الْعَظْمَ. فَكًا وَفِكَكًا): نیس‌قانه‌که (له جی‌چوو/ له خرتکه چوو).

(أَلْفَكُ (مص) (ج) فُكُوكُ): كاكيله / شهويلکه /

که دوانن کاکيلهی سهرموه و خوارموه.

(أَلْفَكَةُ): تیکچوون / کار شلبوون / سستبوون.

(«في فلان هَكَّة»): فيسار خاوه / سسته له

رادمربريندا.

(الْفُكَاكُ وَالْفُكَاكُ): نهوهی بارمتهگهی

بیدمردمهینریت یان دیلهگهی پی بهره لا

دمکریت و هی لهو بابه تانه.

(الْفُكَاكُ): نازادکار / بهره لاکاریکی بهدمست،

هه لومشینیکی بهتوانا.

(أَلْفَاكُ (م) فُكَااءُ (ج) فُكُ): کهسیکه جومگهی

شوینیکی له خرتکه چوو بیت / جومگهی

له جیچوو بیت.

المحقق:

فك: (المِفْكَ): جهربادمر که بورغوی

بیدمکریته وه یان قایمدمکریت.

فکت: (فِکتوریا، فِکِیة) (ن): گهنمه شامیی

ناویسی / شالیلویپر. رومکیکی ناوییه له

نهمه ریکای که مه ریدا زوره له زه لکاومکاندا

دمرویت گه لاکه ی زور گه ورمیه تیره ی گه لایه کی

سمر ناوی دوو ممتره دمبیت له وانه یه مندالیک

بتوانیت له سمری بوومستینیت بهرگهی نه وه

بگریت.

فکر: ۱- (فَكَرَ وَفَكَرَ وَفَكَرَ وَتَفَكَرَ - فِي الْأَمْرِ):

بیری له کارمه کرده وه لییوردبووموه و راما /

لییکولییه وه.

(-فَكَأُ وَفَكَّةُ): گه و جبوو / سستو بیهه سستبوو.

(فَكُّ-ه): ۱- جیایکرده وه / رزگاریکرد ۲- شیته لیکرد.

(-حَلَلٌ عَدَدًا أَوْ عِبَارَةً جَبْرِيَّةً): ژماریه کی

یان دمربره جهبرییه کی شیته لیکرد وهک (ع

ح) وهک گوزینی ژماره (۲۰) بو $2 \times 2 \times 5 = 20$.

(فَكُّ - الْمَعَادِلَةُ): هاوکیشه گهی شیته لیکرد.

(أَفَكُّ - الظُّبِّيُّ مِنْ حِبَالِهِ): ناسکه که خوی له

داوی راومه که کرده وه / بهرداو دمرباز بوو.

(تَفَكُّكُ): ۱- بهره لا بوو ۲- لیکه لومشا.

(-الْمُخَنِّتُ): ۱- نیره مووکه که له گه و جیی

خویدا شلو شیواو خونه گرتوو بوو

۲- رویشتنیکی بی شهرم و شکوو بینا پروانه

رویشت بهره لایانه رویشت.

(إِفْكَ - الرَّهْنُ): بارمته گهی (دمرهینا /

کرده وه).

(إِنْفَاكُ): ۱- بهربوو / بهره لا بوو ۲- تراز /

هه لومشا / لیکجیابوو وه.

(-الْعَظْمُ): نیسقانه که (له شوینی خوی تراز /

له جیچوو / له خرتکه جوو).

(-الْعَبْدُ): کویله که نازاد بوو / بهردرا.

(مَا أَنْفَكَ يَفْعَلُ كَذَا): هیشتا هه خهریکی

نه و میوه نه وه دمکات.

(إِسْتَفَاكُ): ۱- داوی (بهردان / بهره لاکردن /

نازادکردن) ی کرد ۲- داوی هه لومشانه و میکرد.

(أَلْفَاكُ (فا) (ج) فِکَاةٌ وَفِکَاكُ): ۱- زور

نیختیارو بهککه وته ۲- زور گه و ج.

دروست و به جی که کاری می‌شکله کاریکدا
بؤ چارسه مرکردنی.

(أَلْتَفَكِرُ فِي الْخُرُوجِ مِنْ مَأْزِقٍ): بیرگردنه وه
بؤ نه وهی له کی شهیهک له تهنگانهیهک له
هه لو یستیکی خراب دهر بیجیت.

(أَلْفُكْرَةَ): دمفتهری یاداشت/ بیرنامه
دمفتهریکی بچووکه نه وهی تیدا دنوسیت که
بته ویت بیر تیکه ویته وه.

فکح: (فَكَحَ. فَكَّعًا وَفُكَّوعًا): دوی رۆژبوونه وه
رؤیشت/ زوو رؤیشت/ زوو یکرد. (ذَهَبَ
فَمَا يُدْرِي أَيْنَ غَدَا): رؤیشت و نازانریت
رووی کرده کو ی و له کو ییه.

(فَكَحَ - الرَّجُلُ. فَكَّعًا وَفُكَّوعًا): دؤشداما و
سه ری نهوی کرد له داخ و خهفته دا یان له
رقاندا.

(أَلْفَكْحُ): کوکه/ کوکین.

فکل: (إِفْتَكَلَ - فِي فِعْلِهِ): به تهنگ کارمکه یه وه
هاتو به خو شیبیه وه کردی.

(أَلْفُكَلُ): ١- کۆمه لیک خه لک.

(جَاءَ الْقَوْمُ بِأَفْكَالِهِمْ وَبِأَفْكَالِهِمْ):
خویشگه له کۆمه ل هاتن یان هه موویان
هاتن ٢- له رزین.

(أَخَذَهُ أَفْكَالٌ): له رز گرتی/ له رزی لی هات له
له تا و سه رما یان له ترساندا.

(أَلْفُكُولُ): له رز گرتوو/ له رز لی هاتوو.

فکن: (فَكَنَ - فِي الْكُذِبِ فَكَّنَا): له درؤ کردندا

(إِفْتَكَّرَ - فِي الْأَمْرِ) (عامية): بیرری له کارمکه
کرده موو لی پراما.

(أَلْفِكْرُ (ج) أَفْكَارٌ): ١- هزر/ بیروبوچوون/
کرده می شک بؤ کاریک که تی بیگات یان
چارسه ریکات ٢- نه وهی به دلدا دیت.

(لِي فِي الْأَمْرِ فَكْرٌ): من بیروبوچوونیکم له
کارمکه دا هه یه.

(«مَالِي فِي الْأَمْرِ فَكْرٌ أَوْ فَكْرٌ»): بیرم له و کاره
نه کردۆته موو پیو یستیشم پی نییه.

(أَلْفِكْرَةُ وَالْفِكْرَى (ج) فَكْرٌ): هزر/ بوچوون/
بیر نه وهی به دلدا دیت.

(أَلْفِكْرٌ وَالْفَيْكْرُ): به بیرو هزر/ که سیکه زؤر
بیریکاته وه له شت رابمینیت.

٢- (أَلْفَاكُورَةُ (ج) فَوَاكِرٌ) (سریانیة): دمرگا گیر
داریکه دمدریته بهر دمرگا یان به نجه ره که
ناپه لیت له خو یه وه بکریته وه.

الملحق:

فکر: (التفكير): بیرگردنه موو تی پرامان
کاری می شکله که نه وهی پیدا تیده پهریت

بیر بیت نه ندیشه بیت وینه بیت هه لگیرو
داگیریدمکات/ و یقله مه یدمکات/ ورد سه رنجی
لیدمات و لی راده مینیت و به راوردی دمکات.

(الْإِسْتِغْرَاقُ فِي التَّفَكِيرِ): قوول بیرگردنه وه
به شته وه خه ریکبوون. (تكوين الرأي):

راپیکه وه مان.

(«تفكير صحيح»): بیرگردنه وهی راست و

زیادرمویکردو لهسه‌ری رۆپشت/ درۆی
شاخداریکرد.

(تَفَكَّنَ): ١- سه‌رسامبوو/ چه‌په‌سا ٢- بیریکرده‌وه/
راما ٢- بۆی شپ‌رزه‌وه به‌ داخه‌وه بوو
٤- په‌شیمانبووه‌وه.

ه‌که: ١- (فَكِهَ. فَكَاهُ وَ فَكَاهَةٌ): رۆو خۆشبوو
خۆشمه‌شرف بوو/ ده‌مه‌پیکه‌نین و
سوعبه‌تجی بوو/ گه‌مه‌کار بوو/ قۆشمه‌ بوو.
(فَاكِهَ وَ فِكِهَ وَ فَيْكِهَانَ): خۆشمه‌شرف/
رۆو خۆش/ سوعبه‌تجی و ده‌مه‌پیکه‌نین/
گه‌مه‌باز.

(فَكِهَ - مِنْهُ): به‌لایه‌وه سه‌یر بوو/ سه‌یری
لێهات/ سه‌ری لێسورما.

(-لِلشَّيْءِ): سه‌ری له‌ شته‌که سو‌رما و به‌لایه‌وه
سه‌یر بوو.

(«لَوْ سَمِعْتَ حَدِيثَ فُلَانٍ لَمَا فَكِهْتَ لَهُ»):
ئه‌گه‌ر گویت له‌ قسه‌ی فیسار ببوایه به‌لاته‌وه
سه‌یر نه‌ده‌بوو.

(فَكِهَ - الرَّجُلُ): ١- به‌ قسه‌ی خۆش و گه‌مه
کابرای هینایه پیکه‌نین و شادیکرد ٢- میوه‌ی
دره‌خوارددا.

(فَاكِهَ - الرَّجُلُ مُفَاكِهَةً): (گه‌مه‌ی/ سوعبه‌تی)
له‌گه‌لدا کرد.

(تَفَكَّهُ): میوه‌بخوارد.

(-بِالشَّيْءِ): خۆشی و چیرۆی له‌ شته‌که (بینی/
ومرگرت).

(-بِهِ): پێی رابواردو کاتی پێرده سه‌ر.

(-مِنْهُ): به‌لایه‌وه سه‌یر بوو/ سه‌یری لێهات.

(-بِفُلَانٍ): له‌ پاشمله به‌ خراپه باسیکردو
به‌دگۆیی ده‌رباره کرد.

(«تَرَكْتُ الْقَوْمَ يَتَفَكَّهُونَ بِعَرَضِ فُلَانٍ»):

خۆپشگه‌لم به‌جێهێشت که به‌ خراپه باسی
ناموسی فیساریان ده‌کردو پێان رادهبواردو
به‌دگۆییان به‌رامبه‌ر ده‌کرد.

(تَفَاكِهَ - الْقَوْمُ): گه‌مه‌یان له‌گه‌ل یه‌کدا
ده‌کردو قسه‌ی خۆشیانده‌کرد.

(أَلْفَاكِهَ): ١- قسه‌خۆش/ رۆو خۆش/ سوعبه‌تجی/
خۆشمه‌شرف ٢- میوه‌دار/ خاوه‌ن میوه‌.

(الْفَاكِهَةُ (ج) فَوَاكِهَ): ١- مینی وشه‌ی (الفَاكِهَ)

٢- میوه‌/ هه‌موو میوه‌جات ٣- هه‌موو شتیکی
به‌چیرۆ.

(فَاكِهَةُ الشَّتَاءِ): ناگر.

(أَلْفَكِهَ (م) فَكِهَ (ج) فَكِهَات): ١- دل‌ساق
رۆو خۆش و ده‌مه‌پیکه‌نین/ قۆشمه‌/
گالته‌جی/ گه‌مه‌کار و قسه‌خۆش ٢- سه‌رسام

٢- چه‌توون و سه‌رکیش/ بزێو ٤- میوه‌خۆر.

(الفاكهانيّ): میوه‌فرۆش.

(أَلْفُكَاهَةُ وَالْفَكِيهَةُ): گالته‌وگه‌پ/ سوعبه‌ت و
قسه‌ی خۆش.

(أَلْفَكِهَ): زۆر گالته‌باز و قۆشمه‌/ زۆر سوعبه‌تجی.

(«فُلَانٍ مِنْ أَفْكِهِ النَّاسُ»): فیسار
قۆشمه‌ترین و سوعبه‌تجیرین خه‌لکه‌.

(أَلْفَكُوْهَة ج) أَفَاكِيَه): قسهی سهیرو

سه مهرو خووش و به چیژ.

٢- (تَفَكَّهُ): په شیمانبووه.

فل: ١- (هَلَّ وَهَلَّل - السَّيْفَ. فَلًا): شمشیرمهکی

کولکرد.

(- الْقَوْمَ): خویشگهلی شکاندو راوینان/

به زاندنی.

(تَفَلَّلَ وَأَنْزَلَ - السَّيْفَ): شمشیرمه کولبوو.

(- الْقَوْمَ): شکانو هه لاتن.

(إِفْتَلَّ - السَّيْفَ): شمشیرمه کولبوو.

(إِسْتَفَلَ - السَّيْفَ): برشتی شمشیرمهکی بری/

کولیکرد.

(- الشَّيْءَ): بچووکتیرین پارچهی له شتهکه

کردهوهو و مرگرت.

(أَفَلَ (مص) (ج) فُلُول): کۆلیی یان لیقرتانو

لیپهرینی دهمی شمشیر.

(أَفَلَ (ج) فُلُول وَفَلَال): نهوهی که له

شیتیک بییتهوهو بیهریت وهک برشتی ناسن

یان پریشکی ناگر ٢- کۆمهل/ گروپ.

(رَجُلٌ فَلٌ وَقَوْمٌ فَلٌ): پیاویکی هه لاتوو

خویشگه لیکی هه لاتوو (تاکو کۆ لیرهدا وهک

یهکه). یان به (أَفَالٌ وَفُلُول) کۆدمه کریتهوه.

(أَفَلَل): کولبوونی/ دهمخورانی/ دهمی

شمشیر.

(أَفَلَّة): کولی/ خوراوی/ دهمی شمشیر.

(کَتِيبَةٌ فُلِي): دهسته سهربازیکی هه لاتوو.

(أَفَلِيل): کۆمهل.

(سَيْفٌ فَلِيلٌ وَأَفَلٌ وَمَفْلُولٌ وَمُنْفَلٌ): شمشیریکی

دهمکول/ دهمخوراو/ کۆل. (مُنْتَلِمٌ): کۆل.

٢- (هَلَّ عَنْ فُلَانٍ عَقْلُهُ فَلًا): فیسار ناومزی

تیکیچوو پاشان چاکیبووهوه.

(- الرَّجُلُ) (عامیة): چوو/ رویشت.

(فَلَل - ه) (عامیة): پالی پیومنا پروات/

رهواندی.

(أَفَلَّة): رویشتن/ لاجوون.

٢- أَفَل - الْقَوْمُ: له زهوییهکی وشکدا/ زهوییهکی

بیگیاو رووهگدا خستیان/ دابهزین.

(- الرَّجُلُ): سامان و دارا که له دهستچوو/ له

زهوی وشکهوه و مرگریاوه.

(أَفَلَ (ج) هَلَّ وَالْفَلَ وَالْفَلِيَّةَ (ج) فَلَالِي):

زهوییهکی بیپیت که هیچی تیدا سهوز

نه بییت.

(«هُوَ فَلَ مِنَ الْخَيْرِ»): نهو بیفهرو بیچاکیه/

بیخیره.

٤- (أَفَلَ. الْوَاحِدَةَ فُلَّةً): راسقی، رووهکیکه

له کۆمهلهی زهیتونه کانهو له بهشی

یاسه مینه گولیکی هیه وهک هی یاسه مین

زۆر بوئوخوشو سپیهکی رووته پیشیده لین:

(الْيَاسَمِينَ الرَّنْبَقِي).

(أَفَلِيلٌ وَالْفَلِيلَةُ): قزی بهیه کداچوو/ کۆ.

٥- (فَلْفَل - الطَّعَامُ): خواردنه که بیبهراوی

کرد.

(الرَّزَّ الْمُفْلَلُ) (ط): برنجیکی لینراو که دانه دانه و مستابیت و بهاراتی تیکرابیت و هک نالمت و بیبهره بهاراتیت.

٦-(فَلَمَلْ): به هنگاوی کورت و به خوبادان و گهنجهفهوه رویش.

(-الْمَوْمُ) (عامیة): بهک له دوا یهک دهرچوون و رویش.

(تَفْلَلُ): (به هنگاوی وردو خوبادانهوه/ به فیزهوه) رویش.

فلت: ١-(فَلَّتْ. فَلَّتَا): دهر بازبوو/ رزگار بوو/ فرته یکرد/ دهر پهری.

(-م): ١- دهر باز یکرد/ رزگار یکرد ٢- بهرید/ بهره لایکرد.

(أَفَلَّتْ): دهر باز بوو،/ دهر پهریه دهرهوه/ رزگار بوو.

(-م): دهر پهراند/ رزگار یکرد.

(-إِلَى الشَّيْءِ): هه لپه ی بو شته که کردو نارمزوومهن دیبوو.

(تَفَلَّتْ): رزگار بوو.

(-إِلَى الشَّيْءِ): هه لپه ی بو شته که کردو نارمزوومهن دیبوو.

(انْفَلَّتْ): دهر پهری/ رزگار بوو.

(تَبَغَّ فَلَّتْ): توتنی نه پینچراوه، نه کراو به جگهره.

(أَفَلَّتْ): رزگار بوون/ دهر پهرین.

(«مَالِكَ مِنْهُ فَلَّتْ»): لئی رزگار نابیت.

(تَفْلَلُ-ت حُلُمَاتُ الضَّرْعِ): (سهری گوانهکان/ گوپی گوانهکان) رهمه لگهران.

(-شَعْرُ الْأَسْوَدِ): قره رهمه که (تهواو چنگی دایه یهک/ به یه کداچوو) تهواو نوولبوو.

(الْفُضْلُ وَالْفُضْلُ) (ن): دره ختی نالمت. دره ختی که له هندستانهوه هاتوو به تاپه تی

له خوارووی ناسیاو مالیزیا دهر وینریت. بهر مکه ی زور توننه. دهر پهریت و بو

خوشکردن دهر گریته خوار دنهوه.

(فِنْظَلَة): دره ختیکی نالمت.

(الْفُلْفُلُ الْكَانِبِ) (ن): گهنده بیبهر دره ختیکی جوانه گه لاکه ی هه همیشه سهوزه ناو پته یه

بهر مکه ی تری شیومیه سووره له پیر ووه هاتوو بو جوانی له ناوچه گهرمه کاندوا له

ولاتی دهر یای ناوهر استدا دهر وینریت.

(الْفُلْفِیْلَة): ده لوببهر روومکیکی گیایی یه کساله یه له کومه له ی باینجان له

نه مهریکای خوارووموه هاتوو بهر مکه ی کاتی پیگه یشتنی سووره لده گهریت به پی

جوری به سهوزی ده خوریت یان ناومکه ی پرده مکن و لیدهنریت و ده خوریت ههندیکی

توننه هه یسه تون نییه.

(الْمُفْلَلُ): تیژ/ تون.

(شَرَابٌ مُفْلَلٌ): خوار دنه و میه کی (تون/ تیژ).

(شَعْرٌ مُفْلَلٌ): قرنیکی زور لوول و به یه کداچوو.

(الْفَلْتَةُ (ج) فَلْتَات): ١- جارِيك رزگارِبوون /
 دمربه‌پرین) ٢- دوا شهوی مانگه یان دوارپوژی
 مانگی پیش موچه‌رهم، چونکه وهکو شتیک له
 کۆت رزگارِبووبیت وایه، بویه وا ناوناوه.
 (هُوَ فِي بُرْدَةٍ لَهُ فَلْتَةٌ): نمو له تهنگانمیه‌کی
 سووکه‌دایه و رزگارِبوونی دمبیت.
 (الْفَلْتِيُّ) (عامیة): کهسیکه خوئی له گوناه
 ناپارِیزیت / کهسیکی به‌ره‌لایه.
 (كَسَاءٌ فَلَوْتُ): به‌رگیکه ته‌سکه نایه‌ته‌وه
 یه‌ک.
 (الْفَالِت) (فا) (عامیة): ١- ناژهلای به‌ره‌لای
 ٢- گهنجی به‌ره‌لای دوا نارمزوو. هه‌وسکه‌وتوو.
 (الْفَالِتَةُ): ١- مینی وشه‌ی (الْفَالِت) ٢- ناهرمتی
 به‌ره‌لای بیخاومن و نه‌پارِیزراو.
 (النَّغْمَةُ الْفَالِتَةُ) (مو): ناوازیکی مؤسیقای
 هه‌رمه‌کی که له‌سمر دمستووو و ناوازیکی
 ریکوبیک نه‌روات (عامیة) // ناوازی گه‌ره‌لاوژی.
 (الْإِنْفِلَات = الْإِنْبِسَاط) (ف): نزمبوونه‌وه‌ی
 به‌ستانی گاز له ماوه‌یه‌کی زور که‌مدا وه‌ک
 هی نامیری هه‌لمیی و لووله‌کی ئوتومبیل.
 ٢- (فَالَتْ - هُ. فَلَاتًا مُفَالِتَةً): ١- له ناکاودا / له
 پرِیکدا له به‌رده‌میدابوو ٢- ریکه‌وتیکرد.
 (تَفَلَّتَ عَلَيْهِ): نامبازِبوو / لیپراپه‌ری.
 (إِهْتَلَّتَ - الْكَلَامُ): هه‌روه‌ها قسه‌که‌یکردو
 دمربه‌راند / بنخو ناماده‌کردن و بیر‌کردنه‌وه
 کردی.

(-الشيء): شته‌که‌ی گورج برد.
 (-الأمْر): کارمه‌کی بیومستان و به‌په‌له‌کرد.
 (- عَلَيْهِ): کارمه‌کی بیئنه و نه‌نجامدا.
 (أَهْتَلَّتْ): له پر مرد.
 (-بِأَمْرٍ كَذَا): به‌ره‌له‌وه‌ی خوئی بو ناماده
 بکات / ناماده بیت کارمه‌کی بو هاته‌پیش و
 به‌سه‌ریدا که‌وت.
 (-الشيء): له ناکاودا شته‌که‌ی لیپرا.
 اسْتَفَلَّتْ - الشَّيْءَ مِنْ يَدِهِ: شته‌که‌ی به‌ زور
 له‌دمست هه‌له‌پچراندو لیپداگیرکرد.
 (الْفَلْتَةُ (ج) فَلْتَات): کاریکه له خوئی‌وه
 رووبدات بی‌نامدمبوون و پشه‌کی.
 («خَرَجَ الرَّجُلُ فَلْتَةً»): له‌پر کابرا دمرچوو.
 («حَدَّتْ الْأَمْرُ فَلْتَةً»): کارمه‌که له پرِیکدا /
 له‌ناکاودا به‌بی بو نامادمبوونی روویدا.
 (فَلْتَاتُ الْكَلَامِ): هه‌له‌وه‌ی زه‌له‌ی زمان که له پر
 له‌دم دم‌رده‌چیت / ته‌ته‌له‌کردنی زمان.
 (فَرَسٌ فَلْتَات (ج) فَلْتَان): چاره‌وییه‌کی
 چابوک / خیرا / گورج.
 (رَجُلٌ فَلْتَان): بیاویکی بیباکی بیپه‌روا /
 چابوک و شه‌رانیی / شه‌رفنگیزو ناماده‌ی
 خراپه.
 (فَرَسٌ فَلْتُ وَفُلْتُ): چاره‌وییه‌کی چابوک و
 خیرا.
 فلج: ١- (فَلَجَ الشَّيْءُ فَلْجًا وَفُلُوْجًا): شته‌که‌ی
 هه‌لقیشاندو کوتکوتیکردو به‌شیکرد.

ناونراوه چونکه کۆپارمکهی دوو پارچهیه).
 (أَلْفَلُوجَة (ج) فَلَالِيح): زمویی خوۆشکراوی
 کشتوکال.
 (أَلْفَلِيَجَة): بهشیک له بهشهکانی دموار/
 خیومت.
 (أَلْفَلَجَة - من الأَسنان): دانی شاش.
 (أَلْفَلُوج (ج) مَفَالِيح): تووشبووی دهردی
 گۆتی/ نیفلیجیی.
 ۲- (فَلَسَج - القَوْمِ وعلی القَوْمِ فَلَجًا وْفَلَجًا):
 بهسهریاندا (زالبوو/ سهرکهوت).
 (-سَهْمُهُ): تیرهکهی (بردموه/ سهرکهوت)
 نیشانهکهی پیکا.
 (-الرَّجُلُ): نهوهی ویستی بۆیبوو/ دستگیریبوو.
 (-علی خَصْمِهِ): بهسهر (دورژمنهکهیدا/
 ناحهزهکهیدا) زالبوو.
 (-لَهُ): برپاری بهسهر ناحهزهکهیدا بۆدا.
 (-بِحَاجَتِهِ): پیویستییهکهی دستگیر بوو و
 سهپاند.
 (فَالَج - هُ فَلَجَهُ): پیشچکی له باشهدا لهگهلهدا
 کردو لیبردموه بهسهریدا زالبوو.
 (أَفْلَج): به خواستی خوی گهیشت/ نهوهی
 ویستی دستگیریبوو.
 (-علی خَصْمِهِ): بهسهر ناحهزهکهیدا زالبوو/
 بهزاندی.
 (-اللهُ فَلَانًا عَلی فَلَان): خودا فیساری بهسهر
 فیساردا زالکردو سهرخست.

(-الْحَرَائُ الْأَرْضُ): کێلهرهکه زمویهکهی
 کێلا و نامادهی گشتیکرد.
 (-الوالي الجزية بَيْنَ القَوْمِ وَعَلَيْهِم):
 (فهرمانرہواکه) والیهکه، سهرانهکهی یان
 باجی زمویانهکهی بۆ خویشگهل دیاریکردن
 که همر کهسه بهشی خوی بدات.
 (فَلِجٌ فَلَجًا وْفَلَجَةً): ۱-تووشی (شهپله/
 گێری/ نیفلیجی) بوو ۲-میانهی نیوان پی
 یان دهستی یان دانی زۆرتەر بوو/ لهیهکتری
 دوورکهوتنهوه.
 (أَفْلَج (ج) فَلَجَاء (ج) فَلَج): گۆج و گێر/
 نیفلیج/ گۆتبوو.
 (فُلَج): تووشی گۆجیبوو/ گێربوو.
 (فَلَج - الشیء): شتهکهی بهشکرد.
 (-الأمر): له کارهکهی رووانیی و چارهسهریکرد.
 (تَقَلَج): قلیش قلیشبوو.
 (إِنْفَلَج - الصُّبْح): رۆژ بووهوه/ بهیانیدا.
 (أَفْلَج (ج) (مص) فُلُوج): نیو/ نیوه.
 (أَفْلَج): نیوه.
 (أَفْلَجِ وَالْفَالِجِ وَالْفَالِجِ (ج) هَوَالِج): پیومر/
 شتپیو.
 (أَفْلَج (مص): ۱-بهیان/ سپیده ۲-خواربوونهوهی
 بی بهلای راستداو ترازانی پاژنه.
 (أَفَالِج) (طب): نیفلیجیوونی لایهکی لهشو
 بهککهوتنی جوولهو ههستی.
 (أَفَالِج (ح): حوشتری دوو کۆپاره (بۆیه وا

ترمکیو) به هۆی سه‌راموو ساردییه‌وه.
 ٢- (فَلَحْ - فَلَانًا فَلِحًا): فریویدا/ له‌خشته‌بیرد.
 (-لِلْقَوْمِ وَبِالْقَوْمِ): له‌کرین و فرۆشتندا
 شته‌کانی لا شیرینکردن و جوانکرد تا بیکرن
 هانیدان و لاسیدان.
 (فَلَحْ - بِهِ): ١-گالت‌ه‌ببیکرد ٢-له‌خشته‌بیردو
 هه‌لیخه‌له‌تاندا.
 ٢- (أَفْلَحَ - الرَّجُلُ): ١-به‌مه‌رام‌گه‌یشت/ نه‌وه‌ی
 ده‌یویست ده‌ستگه‌ریبوو ٢-له‌گۆشه‌که‌یدا
 سه‌رکه‌وت و کارمه‌کی سه‌ریگرت.
 (-بِالشَّيْءِ): به‌شته‌که‌ ژیا.
 (إِسْتَفْلَحَ - بِهِ): سه‌رکه‌وت و نه‌وه‌ی ده‌ستگه‌ر
 بوو که ده‌یویست (ئه‌مه‌ له‌پیش ئیسلامدا
 بو ده‌ست‌به‌داربوونی ژنیوو. پیاوه‌که
 ده‌یوت: (إِسْتَفْلَحِي بِأَمْرِكَ): خۆت کاری
 خۆت به‌ریو‌مه‌ره‌ که ئه‌مه‌ ئیدیۆمه‌/ وته‌ی
 جیگه‌رمو بو ته‌لاه‌دانی نافه‌رته‌که‌ بووه.
 (الْفَلَحِ وَالْفَلَّاحِ): سه‌رکه‌وتن/ ده‌رچوون/
 ده‌ستگه‌ریبوون ٢-بارو‌گوزمه‌ران جاکبوون
 ٢-مانه‌وو ژیان ٤-رژگاریی/ رزگاربوون.
 («حَيَّ عَلَى الْفَلَّاحِ»): په‌له‌ بکه‌ن و وم‌رن بو
 نوێژکردن.
 (الْمَفْلَحَةُ): مایه‌ی سه‌رکه‌وتن و رزگاریی.
 فَلَاحٌ: (فَلَاحٌ - الشَّيْءُ، فَلِحًا): شته‌ی‌که‌ی شه‌هار
 کرد/ قله‌شت/ هه‌له‌قیشاند.
 (-الْأَمْرُ): کارمه‌کی (روونکردموو ده‌رخست)

(-بُرْهَانُهُ): به‌لگه‌که‌ی پیشانداو خسته‌یه
 به‌رچاو/ پێشکه‌شیکرد.
 (-لِي): به‌ریاری به‌سه‌ر ناچه‌مه‌که‌دا بو‌دام.
 (الْفَلَجُ) (مَص): ده‌ستگه‌ریبوون و سه‌رکه‌وتن/
 زابوون.
 (الْفَلَجُ (ج) فُلُوجٌ): مانگ.
 (الْفَلَجُ وَالْفَلَجَةُ): ده‌ستگه‌ریبوون و سه‌رکه‌وتن/
 زابوون/ به‌ردنه‌وه.
 (الْفَالِجُ - مِنَ السَّهَامِ): تیری براوه.
 الملحق:
 فلج: (فَلَجٌ): تووشی ئیفلجی‌بوو/ تووشی
 گۆتی‌بوو/ تووشی شه‌پله‌ بوو.
 فلح: ١- (فَلَحٌ - الْأَرْضُ، فَلِحًا): زمویه‌که‌ی
 کیلا.
 (فَلِحٌ، فَلِحًا): لچی قلیشا.
 (أَفْلَحَ): لچ قلیشاو.
 (الْشَّفَةُ الْفَلْحَاءِ): لچی قلیشاو. (ج) (فُلْحُ
 أَلْفَلْحِ (ج) فُلُوحٌ): قلیش.
 (الْفَلْحُ وَالْفَلْحَةُ): قلیشیک له‌لجدا.
 (الْفِلَاحَةُ وَالْفَلَّاحَةُ): کیلان/ وم‌رزیری/
 جوتیاری.
 (الْفَلَّاحِ (ج) فَلَّاحَةٌ وَفَلَّاحُونَ): کیله‌ر/
 جوتیار/ کشتیار / وم‌رزیر ٢-ولاخ‌دار
 ٢-ده‌ریاوان/ پاپۆرموان.
 (مَتَفَلِّحُ - الشَّفَةُ أَوْ الْيَدَيْنِ أَوْ الْقَدَمَيْنِ): لچ
 قلیشاو یان هه‌ردوو ده‌ست و هه‌ردوو قاچ (قلیشاو/

یه کالایکردهوه.

(فَلَّحَ-ه): لَیِّدَا.

(أَلْفَيْلَخ (ج) فَيَالِخ): دهستار.

فلذ: (فَلَذَ- لُهُ مِنَ الْمَالِ شَيْئًا): شتیک پارهی
بؤ برییهوه.

(فَلَذَ- الشَّيْءِ): شتهکه‌ی له‌تکرد.

(إِفْتَلَذَ-هُ الْمَالُ): پارچه‌یه‌کی/ به‌شتیکی
ماله‌که‌ی نه‌وی و مرگرت/ برد.

(- مِنْ فُلَانٍ حَقَّهُ): مافه‌که‌ی خو‌ی له‌ فیسار
و مرگرت‌ه‌وه له ژیر جنگی دهره‌ینا.

(أَلْفَلَذَ أَفْلَاذُ): جگه‌ری حوشر.

(أَلْفَلَذَةُ (ج) فُلَذٌ وَفُلَذٌ وَأَفْلَاذُ): پارچه‌یه‌کی
جگه‌ر یان پارچه‌ گۆشتیک و پارچه‌ زبیریک و
پارچه‌ی شتیر.

(أَفْلَاذُ الْأَرْضِ): گه‌نجی ناوزه‌وی.

٢- (أَلْفَالُودُ وَالْفَالُودُجُ وَالْفَالُودُجُ (ج) فَوَالِيذُ)
(ط) (فَارَسِيَّةُ): په‌لووله. له‌ ناردو پو‌نو
هه‌نگوین دمکریت.

(أَلْفُولَاذُ (ج) فَوَالِيذُ) (ك) (فَارَسِيَّةُ): پولا/
رمقترین ناسنه.

(أَلْفُلُودُ- مِنَ السُّيُوفِ): شمشری پولا‌یکراو.
الملحق:

فلذ: (فَوْلَذَ- الْحَدِيدُ): ناسنه‌که‌ی گۆری
کردی به‌ پولا.

(- الْأَلْمِنيُومُ): به‌رگی پولا‌ی گرت‌ه‌ فافونه‌که‌و
یان سه‌ختیی و قایمیی پولا‌یدایه.

فلز: (أَلْفِلَزُ وَالْفَلِزُ وَالْفِلِزُ): ١- جو‌ره مسیکی

سپییه ٢- خلت‌ه‌ی ناسن ٣- به‌ هه‌موو کانزای

زه‌وی ده‌وتریت ٤- پی‌اوی توندوتیژی

سه‌رسه‌خت ٥- چرووک/ رژد ٦- نه‌و شته‌ی
ده‌می شمشری بیتا‌قیدم‌گریته‌وه.

فلس: (فَلَسَ- الْقَاضِي فُلَانًا): دادومر بریاری
له‌سه‌ر نابوو‌تیبوونی فیسارداو جاریدا.

(أَفْلَسَ): نابوو‌تیبوو/ هیچی نه‌ما. نه‌مه‌ و
ده‌ل‌یت که‌ تاکه‌ فلسیکی‌شی پینییه‌و نییه‌.

(مُفْلِسٌ): نابووت. (ج) مُفْلِسُونَ وَمُفَالِيسٌ

أَفْلَسَ (ج) أَفْلَسٌ وَفُلُوسٌ: فلس/ پووله‌سووره/
پارچه‌ پارچه‌کی مسه‌.

(«فُلَانٌ فُلَسٌ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ»): فیسار ته‌واو
بیفه‌ره‌و هیج فه‌ریکی لی‌ناوه‌شیت‌ه‌وه.

(فُلُوسُ السَّمَكِ): پووله‌که‌ی پیستی ماسی.

(أَفْلَاسٌ): پوولگۆر‌مه‌وه/ پوولفرۆش.

(أَفْلَسَ) (مفع): که‌سیکه‌ یان شتیکه‌ که‌
پیسته‌که‌ی په‌له‌ی وه‌ک پووله‌که‌ی ماسیی
پیومه‌.

٢- (تَفَلَّسَ): ١- دانایی و فه‌لسه‌فه‌کاریکردو

له‌سه‌ری رویش‌ت ٢- له‌ کاره‌ زانسته‌ی‌گاندا
فه‌یله‌سووفانه‌و دانایانه‌ لی‌کیدایه‌وه‌و

ته‌ماشایکرد ٣- خو‌ی به‌ فه‌یله‌سووف شاره‌زاو
دانا نواند.

(أَفْلَسَفَةٌ): ١- دانایی ٢- خوول و لی‌زانانه‌و
هونه‌رمه‌ندانه‌و زانایانه‌ له‌ کاره‌ زانسته‌ی‌گان

(فَلَسَفَ - الشَّيْءُ): شتهكهی به فهلسهفه

لیکدایهوهو فهلسهفانه تییروانی.

فلش: (فَلَشَ - الْأَمْتَعَةَ وَفَلَشَهَا) عامیه

سریانیه): شتهکهی بهرش و بلاوکردموه.

(الْمَفْلُوش) (عامیه): مروقی پنتی که نازانیت

کاروباری خوئی ریگبخات.

فلص: (فَلَصَّ - الرَّجُلُ): بیاوومکهی قوتارکرد/

رزگارکرد.

(أَفْلَصَ وَتَفْلَصَ وَانْفَلَصَ): رزگاربوو/ قوتار

بوو.

فلط: ١- (فَلَطَ - عَنِ الشَّيْءِ. فَلَطًا): له شتهکه

سهرسامبوو/ وافی لی ویرما.

(فَالَطَ - هُ): ١- له ناکاودا لهبهردهمیدا پهیدابوو

٢- ریکهوتیکرد.

(أَفْلَطَ - هُ الْأَمْرُ): له ناکاودا کارمکه بهرمو

رویپوووهو.

(أَفْلَطَ - بِالْأَمْرِ): له پر کارمکهی لیپهیدابوو.

(أَفْلَطَ): لهپر/ لهناکاو.

٢- (فَلَطَحَ - الْقَرْصَ. فَلَطَحَةً): خهپلهکهی

راخست و پانکردموه.

(أَفْلَطَاح = الْمُلَطَّاح): هیلکهیی له پان و

دریژیدا.

(تَفْلَطَحَ أَوْ تَبْطِيطُ الْأَرْضِ): زموی هیلکه

شیومی جیاوازی نیوان همدردو تیره

کههمرمو جهمسری گوئی زموی دابهشی

تیره کههمرمکهی دهگریت که دهکاته ٢٩٧/١

بکۆلریتهوه ٢ زانستی شت سهرمتایان و

هۆکاری بوون و پهیدابوونیان ٤- زانیاری کاری

خودایی و مروقیایهتی و خوئاسینی مروف.

وشهکه وشهیهکی لیکدراوی یونانییه له وشه

(فیلیا) واتا خوشهویستی و وشه(صوفیا)

واتا دانایی دمنه: خوشهویستی و دانایی.

(الفیلسوف (ج) فلاسفة): ١- زانای فهلسهفه/

فهلهسهوف ٢- نه رستو تالیس که زانایهکی

یونانییه لهم بوارمدا.

الملحق:

فلس: (الإفلاس): نابوتبوون/ له بوونهوه بو

نهبوونی له دهمرویییهوه بو دستکورتی.

(الإفلاس في القانون): نابوتبوون به پی

یاسا نهومییه بازرگانکه نهیییت نهو، وامانه

لهسهریهتی بیداتهوهو نهو بهلیتانهی داویهتی

بیبابهته سمر.

(إشهار الإفلاس): جارسانی مایهپووچی و

نابوتتی کهسینک/ لایهک.

(الإفلاس مجازاً): به خوازیش سهرنه کهوتنیکی

په ریشانه و بیدهسهلاتی.

(إفلاس السياسة الاقتصادية): تیشکان و

مایهپووچی رامیاری نابووری.

(التقليسة): ١- نابوتتی/ مایهپووچی و

تیشکان ٢- پهپرهمییه یاساییهکانه بهرامبر

نابوتتیوویهک درمبارهی نهو قهرزانهی

لهسهریهتی و نهو دارا مالهی که ههیهتی.

و هَيْلَكه شَيُومِي (بهر جيس / مشتري) دمكاته ١/١٥ يه.

فَلَع: (فَلَعٌ وَفَلَعٌ - الشَّيْءُ فَلَعًا): شتهكهي قَلَشَت / هه لَقَلِيشَانِد.

(تَفَلَّعَ): قَلِيش قَلِيشو / شه قيرد.

(إِنْفَلَعَ): قَلِيشاو لِيكبووموه.

(الْفَلْعُ وَالْفَلْعُ (ج) فُلُوعٌ): قَلِيشي قَاج و شوين و شتير.

(الْفَلْعَةُ (ج) فَلَاعٌ): پارچه يه كي / لايه كي (كۆپاره ي حوشر).

(الْقَالِعَةُ (ج) قَوَالِعٌ): جور توم / وه ي به لا.

(سَيْفٌ قَلُوعٌ (ج) قُلُوعٌ وَمَقْلَعٌ): شمشيري تيژي برهر.

(مَزَادَةٌ مُقْلَعَةٌ): جه و مندميه ك كه له پارچه پارچه ي بيست دروست كر ابيت و در ابيت هدميه ك.

فَلَع: (فَلَعٌ - رَأْسُهُ فُلَعًا): سهري قرنجاند / شكاند.

(تَفَلَّغَ - الشَّيْءُ): شته كه وردوخاشبوو.

فَلَق: (فَلَقٌ وَفَلَقٌ - الشَّيْءُ فَلَقًا): قَلِيشاندي / شه قيرد.

(-اللهُ الصُّبْحُ): خودا رۆژيكرده و مو تاريخي لايرد.

(تَفَلَّقَ): شه قارشه قار بوو.

(-الصُّبْحُ): سپن دميدا / رۆژووبه وه / به يانيدا.

(إِنْفَلَقَ): شه قيرد.

(الْفَالِقُ) (فا): قَلِيشي كي / شه قيردوو.

(الْقَالِقَةُ): ١-مِي وشه ي (الفالق) ٢-ته ختايي و

نزمي نيوان دوو بهرزي / دوو گرد.

(الْفَلَقُ) (ج) (مصر) فُلُوقٌ: قَلِيش.

(«فِي رَجْلِهِ فُلُوقٌ»): بي قَلِيش قَلِيشه / قَلِيشي زور تيدايه.

(كَلَمَنِي مِنَ فُلُقٍ فِيهِ): له درزي / له قَلِيشي (دهميه وه) قسه ي له گه لدا كردم.

(فُلُقُ الرَّأْسِ): ناومراست و نيوه ي سه ر.

(مَثَلَاتُ الْفُلُوقِ) (ح): دهسته زيندموره تويكلداره هره كونه به بهر دبوو مگانه

كه له شيان سي به شي لاكي شه يي بووه له زهويه كونه دروستبوو مگاندايه و به كۆنترين

زيندموريك ده زانرين كه ناسراوين.

(الْفُلُقُ): نيوه كه رتي شتيكي شه قبوو / كه رتبوو.

(الْفَلَقُ (ج) فُلُقَانٌ): ١-به يان / رۆژ ٢-هه موو بوونه و مر ٣-دمر كه وتن و روونبوونه وه ي هه ق /

راستي كه له و مپيش نالۆز كابوو / چه واشه بوو ٤-نزمي نيوان دوو گرد يان دوو بهرزي

٥-دۆزه خ / جهه نهم ٦-قَلِيشي شاخ.

(الْفَلَقُ (ج) أَفْلَاقٌ): فه لاقه داريكه هه ر دوو سه رمكه ي به به تيك به يه كه وه ده به سترت.

قاجي تاوانبارمكه ده خريته ناو په ته كه وه و بي توند دمكريت و به قاجيدا دمكيشريت /

لييدمدن به وه فه لاقه يدمكه ن.

(الْفَلَقُ - مِنَ اللَّبَنِ): ماستي شه قارشه قار

کرد ۲- له ډاگردنه کهدا کوشی زوریکرد.
 «مَرَّ يَفْتَلِقُ فِي عَدْوِهِ»: ډاډورد و تیزو
 خیرا رایدگرده سهری سوږدهینا.
 (أَفْلِقُ): ۱- شتی سهیر/ کاری سهرسوږمین
 ۲- چورتوم/ وهی/ ناږوره.
 (أَفْلِقَةُ (ج) فَلَاقُ): چورتوم.
 (أَفْلَيْقُ وَالْفَلَيْقَةُ وَالْمَفْلَقَةُ وَالْفَلْقَى):
 ۱- چورتوم/ وهی.
 «يا للفليقة»): بؤ سهرسوږمان له قهوماویکی
 سهخت یان کاریکی نهشیاو دهوتریت) ۲- کاری
 سهیرو سهمهره.
 (أَفْلَيْقُ (ج) فَيَالِقُ): ۱- سوږپایهکی مهزن
 ۲- پیاوی مهزن/ گهوره پیاو.
 (إِمْرَأَةٌ فَيَلِقُ): نافرمتیکی زورزانی بههاتو
 هاوار.
 (شَاعِرٌ مُفْلِقٌ): هوزانفانیکی داهینهر.
 (أَفْلِقُ (ج) مَفَالِقُ): سهرسهری و بهدږهوش/
 نامهره.
 (أَفْلَقُ (ج) أَفْلَاقُ): چوره شیریک که له بنی
 جامه کهدا دهینینه وه.
 «يا ابن شاربِ الفلق»): ههی کوری
 پاشماوه خور (بؤ سووکی به یهکیک و
 دهلین).
 (أَفْلِقَانُ): دروی بیشرهرو شکوو دیار.
 (أَفْلَيْقُ): دهماریکه له ملدا دمردهکهوینت.
 (رَجُلٌ فَيَلِقُ): پیاویکی کویر.

بووی ترشبوونی یان شیری ترشاوی گورؤ
 گورؤ بوو.
 (أَفْلِقَةُ (ج) فَلَاقُ): ۱- نیوهی شتی شهقبوو/
 کهرتبوو ۲- پارچهیهک ۳- (ز) که لایهکی
 بهر خولهیسی رووه که که له تووی روومه
 گولدارمکاندا دمبیت کاتیک توومه که دمرویت نهو
 که لایه وه که لایهکی ناسایی گهوره دمبیت.
 (أَفْلِقَةُ): نیوهی شتی کهرتبوو/ نیوهکهرت.
 أَمْفَلُوقُ: دوو کهرتبوو/ دووقلیشبوو.
 (لَبْنٌ فُلَاقٌ وَفَلُوقُ): شیریک بزرکابیت وه
 په نیری لیها تبیت.
 «صَارَ اللَّبْنُ فَلَاقًا وَفَلَاقًا وَأَفْلَاقًا»): شیرکه
 بزرکاوهو پارچه پارچه بووهو ترشاوه.
 (أَفْلَاقَةٌ (ج) فُلَاقُ): کهرت/ پارچه.
 (الْتَّمَرُ الْفَلَيْقُ وَالْمَفْلِقُ): میومیه که
 وشکبکریته وهو ده مېکاته وهو توومه کی
 دمر بیت و لیجیابیته وه.
 ۲- (أَفْلَقُ - الشاعِرُ): هوزانفانه که شتی سهیرو
 تازهی داهیناوه هونیه وه.
 (شَاعِرٌ مُفْلِقُ): هوزانفانیکی داهینهرو دانهری
 شیعری بالاو تازهو سهیر.
 (أَفْلَقَ - بِالْأَمْرِ): له کاره کهدا کارامانهو
 لیزانانه بوو.
 (تَفْلَقَ): له ډاگردنه کهدا وا خوی کوشی
 کوششیکرد سهری سوږماند.
 (إِفْتَلَقَ): ۱- شتی سهیرو سهمهرهی داهیناوه

سورگه‌ی نه‌ستیرمکان.

(الْفَلَکُ الْوَاحِدَةُ فَلَّکَهُ (ج) فَلَک) ۴- پارچه‌یه‌ک زهوی‌ی گردهو به‌رزتره له‌ملاولای/ له ده‌ور و پستی ۲- گرده لیئک که هیجی له‌ملاولاه نه‌بیئت.

(- مِنْ الْبَحْرِ): شه‌پۆلی همه‌ستاوی خپری دم‌ریا.

(- مِنْ کُلِّ شَیْءٍ): به‌شی هه‌ره زۆری شت که خر بیئت.

(فَلَکُ الْبُرُوجِ) (فَلَک): بازنه‌یه‌که خۆر له سووران‌ه‌ومیدا دمیکیشیت و به‌سالیکه بازنه‌که ده‌کریت به‌ دوازده بورجه‌وو هه‌ر بورجه‌ی (۲۰) پله‌که. هاوسه‌دمکان بیئه‌وه‌ی پیوستبیئت ناویانناوه بازنه‌ی خۆرگیران.

(فَلَکُ التَّدْوِيرِ عِنْدَ الْأَقْدَمِينَ): گه‌ردوونه خپه‌که له‌لای کۆنه‌کان (فَلَک) بازنه‌یه‌که هه‌ساره‌ی گه‌رپۆک بیایدا دم‌پۆن له‌و کاته‌دا چه‌قی گه‌ردوون ده‌جیتسه بازنه‌یه‌کی ترمه‌وه که سووری زه‌وی ده‌دات و پییده‌لین گه‌ردوونی لوتکه.

(عِلْمُ الْفَلَکِ) (فَلَک): زانستی گه‌ردوون: زانستیکه که له‌ باره‌ی نه‌ستیره به‌رزمه‌کانه‌وه دم‌دویت و ده‌کۆلیته‌وه.

(الْفَلَکِ): ۱- نیسقان دم‌رپه‌ریو ۲- جومگه‌ قه‌به ۳- که‌سیکه که نازار له‌ کلاوه‌ی نه‌ژنۆیدا هه‌بیئت.

(الْفَلَاقِ): پیایوی ره‌جال و هیج نه‌بوو/ نه‌دارا.

(رَجُلٌ مِضْلَاقٍ): پیایویکی به‌دی خویپری بووشتی رسوای به‌دم‌هفتار.

۴- (فَلَقَّحَ - مَا فِي الْإِنَاءِ): هه‌رچی له (دم‌فرمه‌که) قاپه‌که‌دا بوو خواردییه‌وه.

(تَفَلَّقَ - إِلَى الْقَوْمِ): مژده‌ی به‌ خویشگه‌لدا. (- الْوَلَدُ) (عامیة): کوره‌که دم‌رچوو/

سه‌رکه‌وت که له‌ پیشدا نازیره‌کیوو.

(الْفَلَقْحِي): رووخۆش. فَلَک: (فَلَک - ثَدْيِ الْجَارِيَةِ فَلَكًا) که‌نیزمه‌که‌که مه‌مکی خریوو.

(- تِ الْجَارِيَةِ): مه‌مکی خپه‌کرد.

(فَالِكِ (ج) فَوَالِكِ): مه‌مک‌خپه‌کردوو.

(فَلَک - تِ الْجَارِيَةِ): کیزمه‌که مه‌مکی خپه‌کرد. (- الثَّدْيِ): مه‌مه‌که‌که خپه‌بوو.

(أَفَلَک - الثَّدْيِ): مه‌مه‌که‌که خپه‌بوو.

(تَفَلَک - ثَدْيِ الْجَارِيَةِ): مه‌مکی که‌نیزمه‌که‌که خریوو.

(- فَلَانٌ) (عامیة): بوو به‌ نه‌ستیره‌گه‌ر له نه‌به‌دییه‌ قسه‌ی دم‌کردوو و مکو له‌ گه‌ردوونه‌کان بدویت.

(إِسْتَفَلَکَ ثَدْيِ الْجَارِيَةِ): مه‌مکی کیزمه‌که خریوو.

(الْفَلَکِ): پاپۆر (به‌ مین و نیر ده‌کریت).

(الْفَلَکِ (ج) فَلَک وَهَلْکَ وَأَفَلَک): خونگه‌ی/

(رَجُلٌ فَلَكَ): پیاوی سمتبان و گه وره.

(أَلْفَلَكَةُ (ج) فَلَكَ وَفَلَكَ): همرچی بهرزیته و هو

دمر بهر بییت و سووریداییت / خربیت وهک

کلاوهی نهژنو و شتی لهو بابه ته.

(أَلْفَلَكَةُ): تاویریکی خری تاک.

(فَلَكَ الْمِرْزَلُ (ج) فَلَكَ): سهری تهشی که

خره.

(ثِقَالَةُ الْمِرْزَلُ (عامیة): سهری تهشی.

(أَلْفَلَكِي): ۱- گهر دوونی ۲- زانای گهر دوونی /

گهر دووناس / نهستیرناس.

(أَلْفَلَكَ): نهوهی به سووری گردی لدا

دهسورپته وه که هیچی بهدهوردا نییه.

(أَلْفَلَيْكَانَ (ع ۱): نالووکانی هورگ که

لهمبهرو لهوبهیری زمانه بجکولمن.

(أَلْفَلَكُ وَالْمَفْلَكُ مِنَ النِّسَاءِ): ژنانی مه مکخر.

۲- (فَلَكَ وَأَفَلَكَ الرَّجُلُ فِي الْأَمْرِ): لهسه

کارمه که ویرهوپری زور کردو زوری لهسه

رؤیشت.

۲- (أَلْفَلَكِسْرَةُ (ح): ترتول: میرووی میو

میروویهکی بجووکه ههندیکی میکرؤسکؤبییه

(له کؤمه لهی نیوباله) زیانی تهواو به رمگی

میو دهگه یهنیت.

هلم: (إِفْتَلَمَ أَنْفَهُ): لووتی بری.

(أَلْفَلَم (ج) أَفْلَام) (انگلیزیه): شریتیکی

سلیلوزه که تویرالیکی جهلاتین و برؤمؤزی

بهسه رهومیه نه مه بو گرتنی وینهی

فؤتؤگرافی و سینه مایی بهکار دیت.

(الْفَلَم): فلیم که چیرؤکیکی سینه ماییه.

(«فَلَمٌ جَمِيلٌ»): چیرؤکیکی سینه مایی

جوانه.

فلن: (فُلَانٌ وَفُلَانَةٌ): بو ناونه هینانی که سیک

بهکار دیت دهلین: فِلَان: فیسار.

(جَاءَ فُلَانٌ وَلَكِنْ جَاءَتْ فِلَانَةٌ): فیسار

هات فیسار ژنیش هات به لام نه گهر بو

شتیک بهکار بییت بیناومز بییت ده بییت (أَلِی

بخریته سه دهلین: «رَكِبْتُ الْفُلَانَ وَحَلَبْتُ

الْفُلَانَةَ»): سواری فیسار شتوم و فیسارم

دؤشی.

فلو: ۱- (فَلَا. فَلُوا وَفَلَاءً): گوزاریکرد / بو

گوزار چوو.

(أَفْلَى - الرَّجُلُ): روهو بیابان رؤیشت یان

چوو نه بیابانه وه.

(أَلْفَلَاةُ (ج) فَلَوَاتٌ وَفَلَاءٌ وَفَلِيٌّ وَفَلِيٌّ وَجَمْعُ

فَلَا أَفْلَاءٌ): بیابانی فراوان.

(أَفْلَا) (عند العامة): (لای رهشه خه لکه که)

دهشت / زهوییه که خانهی تیدا نه کار بییت.

(«نَامَ فِي الْفَلَا»): لهدهشت نوست له شوینیکیدا

که سهری نه گیر بییت.

۲- (فَلَا - الصَّبِيُّ أَوْ الْمَهْرَ فَلُوا وَفَلَاءً): کورپه که

یان جوانومه کی له شیر برییه وه له دایکی

دوورخسته وه.

(-الْغَلَامُ): میردمنداله که ی بهخیو کردو

پهرومرده کرد.

(أَفْلَى - الصَّبِيِّ أَوْ الْمَهْرَ) ۱- منداله‌کهی یان جوانوو‌م‌کهی له شیر برییه‌وو له دایکی جیاگردموه.

(-الْغَلَامَ): میردمنداله‌کهی به‌خ‌یو‌کردو پهرومرده کرد.

(-تِ الْفَرَسِ): ماینه‌که جوانوو‌یه‌کی په‌کساله‌ی هه‌بوو که له شیر برابوووه ۲- منداله‌کهی گه‌یشته‌ ته‌مه‌نی نه‌وه‌ی که له شیر بریته‌وه.

(مُقْلٍ وَمُقْلِيَةٍ): دایکی‌که که منداله‌کهی ده‌می له شیر برینه‌وه‌ی هات‌بیت.

(إِفْتَلَى - الصَّبِيِّ أَوْ الْمَهْرَ): منداله‌که یان جوانوو‌م‌کهی له شیر برییه‌وو له دایکی جیاگردموه.

(-الْغَلَامَ): میردمنداله‌کهی به‌خ‌یو‌کردو پهرومرده کرد.

(هـُ لِنَفْسِهِ): بردی و کردی به هی خوی.

(أَفْلَوُ (ج) أَفْلَاءٌ وَفَلَاءٌ وَالْفَلَوُ وَالْفَلَوُ (ج)

أَفْلَاءٌ وَفَلَاوُ (م) فِلْوَةٌ وَفَلْوَةٌ): جاشولکه یان جوانوو که له شیر برابیته‌وه یان په‌کساله‌ بیت.

۳- (فَلَا- هُ بِالسَّيْفِ فَلَوْا وَفَلَاءٌ): به‌شمشیر لییدا.

(-الْقَوْمَ): خوی کرد به ناویاندا.

فلي: ۱- (فَلَى الْأَمْرَ فَلِيًا): کارم‌کهی هه‌ل‌گ‌یرو داگ‌ی‌ر کردو سه‌رنجی لیگرت بیری لیگردموه.

(-الشَّعْرَ): هه‌لبه‌سته‌کهی هه‌ل‌گ‌یرو داگ‌ی‌ر کردو واتاکه‌ی دمه‌ر‌ه‌یناو شته سه‌یره ناویزم‌کانی پیشاندا.

(-زَيْدًا عَنِ عَقْلِهِ): له ناومزی زمید وردبووه‌وو هه‌لیسه‌نگاند.

(إِفْتَلَى - الْقَوْمَ بَعَيْنِهِ): به‌چاو ویقله‌مه‌ی خوی‌شگه‌لیکردو سه‌رنجی لیدان.

۲- (فَلَى وَفَلَى رَأْسَهُ أَوْ ثَوْبَهُ. فَلِيًا وَتَفْلِيَةً): سه‌ری یان کراسه‌کهی دۆزی و له نه‌سپ‌ن پاکیگردموه.

(تَفَلَّى): سه‌ری یان جله‌کهی له نه‌سپ‌ن پاکیگردموه.

(-الطَّائِرُ): بآندمه‌که به‌دمنووک خوی دۆزی یان خوراند یان خوی پاکیگردموه.

(تَفَالَى): چه‌زی له دۆزینی خوی‌کردو داوایکرد که بیدۆزن.

(تِ النِّسَاءِ): ژنان په‌کتر یان دۆزی.

(-تِ الْحُمْرِ): که‌ره‌مان خویان له په‌کتری هه‌لسوو وه‌کو خویان بدۆزن/ تا نالۆشی له‌شیان بشکیت.

(إِسْتَفَلَى): چه‌زی‌کردو داوایکرد که بیدۆزن.

(الْفَلَايَةَ = التَفْلِيَةَ): خودۆزین و نالۆش‌ک‌اندن و خو له نه‌سپ‌ن رزگارکردن و پاکی‌کردنه‌وه.

۳- (فَلَى- هُ بِالسَّيْفِ. فَلِيًا) شمشیری پیداکیشا/ به‌شمشیر لییدا.

(-الْقَوْمَ): خوی‌کرد به ناویاندا.

فَنَنْ: ۱- (فَنَنْ - الشَّيْءَ فَنَانًا): رازانديه و هو جوانيگرد.

(-الْإِبِلُ): حوشرمهکي دهرگرد.

(فَنَنْ - النَّاسِ): خهلهکهکي رازانده و هه دهسته دهسته يگردن.

(-رَأْيُهُ): هه ردهمه رايهکي هه بوو له سهر رايهک نه و هستايه و هه.

(-الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ): شتهکهکي تیکهلی شتهکه بتر کرد.

(تَفَنَّنَ - الشَّيْءُ): شتهکه بارو جوړو رنگي زور بوو.

(- فِي الْحَدِيثِ أَوْ الْعَمَلِ): له گوفتار يان کاردا جوړمه رايگه و شيوازي جوان و هونه ري به کارهينا.

(إِفْتَنَّ وَتَفَنَّنَ - فِي الْخُصُومَةِ): له ناكوکيه کهيدا جوړمه رايگه گرتو له دوژمنايه تيبه کهي فراوانتر کرد.

(-الْحِمَارُ بِأُتْنِهِ): نيره کهرمکه ماکه رهگاني به راست و چهپ و نه ملاولادا راهراند.

(إِسْتَفَنَّ - فَرَسُهُ): چارمويکهکي ناچار کرد به جوړمه جوړ بروت.

(أَلْفَنَ - مِصْرَ) (ج) أَفْنَانَ وَفُنُونَ وَ (جج)

أَفَانِينَ: ۱- جوړي شتيك و رنگو شيوهي

۲- بار/ دوخ/ رموش ۳- نه و ميه که هونه رهمه ندهکه

جي زانباري ههيه بيخاته کارموه به کاري

به نييت يو کيشاني وينه ههکي سروشتي و

(فَلِي - الشَّيْءُ يَفْلِي فُلًا): شتهکه / برا/ بچرا.

(أَهْلَى وَاهْتَلَى - الْقَوْمَ): خو يگرد به ناوياندا.

(إِسْتَفَلَى - هُ): ليوه تووشی نه وه بوو به شمشير به سهريدا بکيشن/ له سهری بدن.

(أَلْفَالِيَةُ): چه قوه.

۴- (أَلْفَالِيَةُ) (ح): قالونچه يهکي خالخالوييه به کوني مار راهاتووه له بهر نه وه پيیده لين:

(فَالِيَةُ الْأَفَاعِي): قالونچه مارانه.

(فَالِيَةُ الْأَفَاعِي): سهرمتاي خراپه و به دکاري.

(الْفَلْيُونَ (م) فَلْيُونَةٌ - عِنْدَ النَّصَارَى): له لای

عيساييه کان به و کوره ده لين که بياومکه له ناوی پرور کردنی هه لدمکيشيت به کورمه که

ده لين فهليون نه و ده بيهته پرور که ري. کچوکه (فليونتته) ده بيهته نه و نه ي له که ليدا ده بيهته

نه و يش ده بيهته پرور که ري (ايطاليه).

(الْفَلْسِينُ الْوَاحِدَةُ فَلْسِينَةٌ) (يُونَانِيَّةٌ): فلين.

مادميه کي نه رمي لاستيکيه ده کريت به ده مه لبين و سهر قاپي که ليک قاپ و قاپي شووشه

له تو يکلي به رووي فلين دروسته م کريت.

فم: (أَلْفَمٌ وَالْقَمُ وَالْقَمُ مِنَ الْإِنْسَانِ) (ع ۱): زار دم شويني قسه کردن و خواردن له (هوه) هوه

هاتووه.

(فَمَانٌ وَفَمَّوَانٌ وَفَمَّيَانٌ): دوو (زار/ دم).

(ج) أَفَوَاهُ وَ أَفَمَامُ.

(فَمِي وَفَمَوِي): ده مي/ زاري.

بیگه یه نیتَه نه و په ری نامانجی هزرئیک یان
سۆزئیک که دهر برینی جوانیی بالا بیت و چیژ
به دل و میسک بدات.

(فُنون الشَّعْر): جۆری هۆزان/ هه لبه ست/
شعیر.

(الفُنون الجَمیلة): هونه ره جوانه کان نهومیه
که وینه ی جوانیی بنوینیت وهک مؤسیقه و
وینه کیشان و هۆزان/ شعیر و رهوان بیژی و
په یکه رتاشین و هونه ری خانه سازی و سه ما.

(الفُنون اللذیة): هونه ره خو شه کان که
چیژ و خو شی به بکه رمکه ی دهگه ینیت کاتیک
په په ره وی دمکات وهک سه ما و هه لپه رکئی و
مؤسیقا و گۆرانی و سواری و رمبازین.

(الفُنون الحرّة): هونه ره سه ره سه ته کان/
نازادمان، نه و هونه رمیه که زۆر تر کاری بیرو
میسک بیت له وه که کاری ده ستبیت وهک
هۆزان/ شعیر.

(الفُنون الیدویة أو الجلیبة): هونه ری ده ستی
نهومیه که زۆر تر کاری ده ستبیت له وه ی کاری
میسک و بیر بیت وهک په یکه رتاشین/ نی شی
ده ست.

(أفانین الکلام): هونه ری ناخاوتن/ شیوازو
رئگه و چۆنیه تی دهر برین.

(هو فن علم): نه و چاکی لیدمزانی و
جوان و چاک پیه ه لده ستیت.

(الفنّة): جارئیک به کاره یانی هونه ر.

(ألفنان): ۱- هونه رمه ند ۲- داهینه ر له
هونه رمکه یدا که شتی سه یرو ناویزه و جوان
پیشانبدا ت ۲- که ره کیوی له غار کردنیدا به
گه لئیک جۆرو رئگه و شیوه غار ده کات.

(الأفنون ج) أفانین): جۆر یان ره نگی شتیک
یان نموونه ی.

(ألفن م) مَفنّة): نه و که سه ی شتی سه یرو
سه مه ره و کاری ناویزه داده هینی و دهنوینیت.
(ألفنن - في الثوب): هونه ر کاری له به رگدا
که له وینه ی نه کرابیت.

(ثوب ذوو تفنن): به رگئیکه هونه ری تیدا
که راه که له وینه ی نییه.

(ألفنن فا): که سه یکه که له پیشه که یدا یان
له ره وی خو یدا هونه رومر بیت.

۲- (فن الرجل فنّا): تووشی ماندویتی و
کوله مه رگی کرد.

(ألفن): ماندویتی به کی زۆر.

(لَقِيْتُ مِنْهُ فَنًّا): به ده ستیه وه تووشی
ماندویتی به کی زۆر بووم.

۳- (فن ه في البيع فنّا): له هرو شه ته که دا
دهغه لئی له گه لدا کرد/ گزی لی کرد.

(الدين): بو دانه وه ی قه رزه که / وامه که
ده ستیده ستی پیکردو خایاندی.

۴- (تفنن): وهک (لقیکی/ چلیکی) راسته
شپه ره بووم.

(ألفن ج) أفنان و (جج) أفانین): (لقی/

چلی راستی درخت.

(الْفَنَّةُ): گیاهکی زور.

(شَجَرَةُ فَنَاءَ وَفَنَؤَاءَ): درختیکه لقی رهبو

راستی زوره.

(الْفَنُونُ (ج) أَفَانِينُ): ۱-پهلی تیکنالاوی

درخت ۲-همرمتی (همرزماکاری/ لایوی/

گهنجیتی) یان سمرمتای همور ۳-ناخاوتنی

شپرزمیی.

(الْفَنِيَانُ): قژی دریژ (له پهلی دریژی

درختهوه و مرگراوه).

(شَعْرُ فَنِيَانٍ): قژی دریژی جوانو

ریکوپیک.

۵-(الْفَنَّةُ): دمیکي رۆژگار.

(الْفَنُونُ (ج) أَفَانِينُ) (ح): مار.

(الْفَنَنَةُ): پیری بهدرهفتار.

فَنَاءُ: (الْفَنَاءُ): گروپ/ کۆمهل.

(الْفَنَاءُ): زوری.

فَنَج: ۱-(فَنَجْرٌ - عَيْنِيَه) (عامية): جاوی

نهبلهقیکرد/ دهرپهراوند.

(الْفَنَاجِرَةُ): سوارچاکهکان.

۲-(الْفَنَجَانُ (ج) فَنَاجِينُ) (فارسية) له

فنجان(موه و مرگراوه ۱-فنجان ۲-کلاوزمر یان

کلاومس که ژنانی شاری لهسمرسهریاندمناو

بیجیان بهسمرموه دهبهست.

(الْفَنَجَانَةُ): فنجانولکه/ فنجانی بچووک.

فَنَج: ۱-(فَنَجْ - هُ. فَنَجَا): بهسهریدا زالبوو

سهری پی شۆرکرد.

(-عَظْمُهُ): نیسقانهکهیی بیقلیشاندن و خوین

لیهینان وردکرد.

(-ه هُنَخَا وَفُنُوخَا): بیهیزو شپرزهمیکرد.

(فَنَجْ-ه): زالبوو سهرشۆریکرد.

(-عَظْمُهُ): نیسقانهکهی وردکرد بیئهوهی

بیقلیشینییت و خوینی لیهینییت.

(أَفَنَجَ رَأْسَهُ): سهری شانندو شهرشۆریکرد/

داماویکرد.

(تَفَنَجْ-ه): بهسهریدا زالبوو تهواو زمبوونو

سهرشۆریکرد.

(الْفَنِيخُ): ۱-شل و شیواوی بیتوانا/ بیهیز

۲-پیر.

(الْفَنِيخُ): زمبربهدمستیکی وا که دوژمنهکانی

خوی زور زمبوون بکاتو سهریان بشکینییت.

۲-(فَنَجْرٌ. فَنَجْرَةٌ): فوویکرده کونه لووتی

خوی/ لووتی فشکرد.

(الْفَنَاجِرُ (م) فَنَاجِرَةٌ): ۱-لوتگهوره/ لووتزل

۲-کهته/ چهتهول زمبهلاج.

(الْفَنَاجِرُ (م) فَنَاجِرَةٌ): چهتهول/ کهته/

زمبهلاج.

(الْفَنَجِيرَةُ): خوهه لکیش/ زوره خودا نازیو.

فَنَد: ۱-(فَنَيْدٌ. فَنَادٌ): خهلهفاوو ناومز

سووکبوو.

(-في الرأي أو القول): له راو قسهدا ههلهیکرد.

(فَنَد-ه): ۱-بهدرۆیخستهوه ۲-پراکهی به هیج

- ۶- (تَفَنَّدَ - مِّنْ كَذَا): لهوه په شیمانبووه.وه.
- ۷- (الْفُنْدُ): چپای مهن.
- (الْفُنْدُ (ج) فُنُودٌ وَأَفْنَادُ): ۱- کڼوی گهوره
- ۲- جَوْرٌ ۲- خویشگهلی کومه لېوو.
- (أَتَوْا أَفْنَادًا): کۆمهل کۆمهل هاتن
- ۳- زهوییهک بارانی لینه باریبیت.
- (أَفْنَادُ اللَّيْلِ): شهوگه رمان.
- ۸- (الْفُنْدُقُ (ج) فُنَادِقُ): ۱- خان / کاروانسرا
- ۲- نوتیل / میوانخانه که بؤ ریبوارو گوزارکارو
- گهشتیار دامه زراوه تا تیايدا دابه زنو
- بجه وینهوه.
- (الْفُنْدَاقُ (ج) فُنَادِيقُ): دهفته ری ژمیره.
- فَنَرٌ: (الْفَنَارُ (ج) فَنَارَاتُ): ۱- مه شخه ل /
- چراک ۲- مناره ۳- فنه نر (فارسیه) له کاغز
- یان چنراویک وهک لولوهک دروستدمگن
- بنیکی بؤ دهگن مؤمیک له سمر بنکه که ی
- داده نینو دایدمگیر سینو بهدمست له
- شوینیکه وه بؤ شوینیکه تر دیگوینزه وهو
- رووناکیی دمدات بینه وهی به با بکوژتته وه.
- فَنَسٌ: (الْفَانُوسُ (ج) فَوَانِيسُ = النَّمَامُ):
- ۱- دووزمان / زمانبه د / ناشووبگپر ۲- چرای
- دهستی، دهشیت نهو وشهیه عهره بی نه بیت).
- فَنَسٌ: (فَنَسٌ - فِي الْأَمْرِ): له کارمکه دا
- خاوبوووهو سستیکرد.
- فَنَطٌ: (الْفَنَاطِسُ (ج) فَنَاطِيسُ): ۱-
- گولی ناو پاپور که ناوی شیرینی تیدا بؤ

- نه زانی و بووجه لیکردموه ۳- سهر زمنشتیکرد.
- (- الحَسَابُ) (عامية): ژمیرمکه ی تۆزه تۆزه
- چیا کردموه.
- (أَفْنَدَ): خه له فاو که مشاومز بوو / نه قلی
- سووکبوو.
- (- فِي الرَّأْيِ أَوْ الْقَوْلِ): له راو قسه که یدا به
- هه له دا چوو.
- (- هُ) راکه ی به هه له دانا.
- (- هُ الْكِبْرُ): گه وره یی ته مهن / پیری تووشی
- خه له فانی کردو ناومزی کز کرد.
- (الْفُنْدُ (مص) (ج) أَفْنَادُ): ۱- په ککه و تن
- ۲- کفرانه ی نازو خوشی که خودا داویتی به
- یه کیک.
- ۲- (فُنْدٌ وَأَفْنَدٌ. فَنَدًا): درو یکرد.
- (فُنْدٌ - هُ): به درو یخسته وه.
- ۳- (فُنْدٌ - فِي الشَّرَابِ): سهری کرده سهر
- خوار دنه وهو له سهری به رده وام بوو.
- ۴- (فُنْدٌ - الْفَرَسُ): چاره ویکه ی چرووساند /
- له رکرد.
- (- الْكُرْمُ) (عامية): میوه که ی هونار کرد /
- هه لپاچی / لقو پۆبه وشک و بیکه لکه گانی
- بری.
- (الْفُنْدُ (ج) فُنُودٌ أَفْنَادُ): (لق / چل / په ل) ی
- درهخت.
- ۵- (فُنْدٌ وَفَانْدٌ وَتَفَنَّدَ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ):
- کارمکه ی له فیسار داوا کردو لیبویست.

خواردنه وه هه‌لدمگیریت و دادمنریت ۲- جامیکه له پاپۆرمکه‌دا ناوی خواردنه‌وه‌ی پی دابه‌شده‌مکریت.

(أَنْفٌ فِنْطَاسٌ): لووتیکی پان.

(الْفِنْطَاسُ (ج) فِنْطَاسٌ): ۱- مرۆفی ناپاک: به‌دزمان ۲- لووتیک که کونه‌کانی فش و به‌رمکه‌کانی پانبوو بیته‌وه ۲- لووتپان.

(الْفِنْطَاسَةُ): لۆزی به‌راز.

فَنْعٌ: (فَنْعٌ، فَنْعًا): دارابوو سامانی زۆری پیکه‌ومنا.

(فَنْعٌ وَفَنْعٌ): سامانداریکی قورس/ زۆر دمو له‌مه‌ند.

(الْفَنْعُ) (مَص): ۱- جوامیریه‌کی ته‌اوو/ به‌خشنده‌یه‌کی زۆر ۲- چاکه‌و بیاومتییه‌کی له نه‌ندازه به‌دەر ۳- هه‌موو شتیکی زۆر ۴- بۆنی مسک/ بۆنی خوش.

(«مِسْكَ ذُو فَنْعٍ»): مسکیکی بۆنخوش بۆنبلاو.

(الْمَنْعُ): ناوبانگیاش.

فَنْقٌ: ۱- (فَنْقٌ وَفَانِقٌ الْغُلَامُ): میردمنده‌که‌ی خسته‌گوزمرانیکی خوشه‌وو ناسک به‌خپویکرد. (أَفَنْقٌ): خوشگوزمرانبوو که له‌وه‌پیش نه‌بووبوو.

(تَفَنْقٌ - الْغُلَامُ): میردمنده‌که‌ خوشگوزمران و ژیان ناسکیوو.

(جَارِيَةٌ فَهَنْقٌ وَمِضْنَانٌ): که‌نیزه‌کیکی

خوشگوزمران و ناسکژیاو.

(الْفَنْيِقُ (ج) فَهَنْقٌ وَأَفْنَانٌ): که‌له‌ نه‌سپیک یان نیره‌ حوشرتیکی دابه‌سته‌و خوشه‌ویست نه‌سواریدمبن و نه‌ باری پیده‌به‌ن له‌به‌ر ره‌سه‌نیی.

(الْفَنْيِقَةُ (ج) فَهَانِيقٌ): ژنی نازدارو خوشگوزمران.

(عَيْشٌ مُفَانِيقٌ): ژیانیکی نه‌رمی خوشگوزمرانیی. (تَفَنْقٌ - فِي الْأَمْرِ): له‌ کارمه‌دا ده‌سپه‌نگینی نواندو کارامه‌ کارمه‌یکرد.

۲- (الْفَنْيِقَةُ (ج) فَهَانِيقٌ): ده‌فریکه‌ له‌ خه‌رار بجووگتر.

فَنْكٌ: ۱- (فَنْكٌ - بِالْمَكَانِ فَهَنْوَكًا): له‌ شوپنه‌که‌دا نیشته‌نییوو.

(فَنْكٌ وَأَفَنْكٌ - عَلَى الْأَمْرِ): له‌سه‌ر کارمه‌ سه‌رومر بوو/ به‌رده‌وام بوو.

(- فِي الْأَمْرِ): له‌سه‌ر کارمه‌ و په‌وه‌په‌ری زۆر کردو جه‌ختی له‌سه‌ر کرد/ پیدداگرت.

(فَنْكٌ - فِي الشَّرِّ أَوْ الْكَذِبِ تَفْنِيكًا): له‌ خراپه‌کاریی یان درۆکردندا سه‌ر سه‌ختییکردو پیدداگرت.

(فَانْكَ - مُفَانِكَةٌ - فِي الْأَمْرِ): چوووه‌ ناو کارمه‌وو.

(- فِي الشَّرِّ أَوْ الْكَذِبِ): له‌ به‌دیو خراپه‌کاریی یان درۆکردندا سه‌ر سه‌ختییکردو له‌سه‌ری سوور بوو.

(-الرَّجُلُ): ته‌واو نیختیار بوو په‌کیکه‌وت/
نیفتاده بوو.

(أَفْنَى - الشَّيْءَ. إِفْنَاءً): ۱-شته‌که‌ی فه‌وتاندو
نه‌ه‌یشت ۲-له‌ناو‌یبرد.

(تَفَانَى - الْقَوْمَ): خویش‌گه‌ل په‌کتریان
بر‌یپه‌وه/ فه‌وتاند.

(أَلْفَانِي) (هَا): نیختیاری په‌ککه‌وته که نزیکی
مردن بوو‌بیته‌وه/ نیفتاده.

(صَارَ شَيْخًا فَانِيًا): بوو به‌ پیریکی
په‌ککه‌وته/ ته‌واو نیختیار بوو/ نیفتاده بوو.

(أَلْفَنَاءُ) (مَصْرَ): ۱-فه‌وتان/ دوا‌ی‌پران/
له‌ناو‌چوون/ نه‌مان/ ه‌رتیکه‌وتن ۲-مردن.

۲-(فَانِي - الرَّجُلَ. مُفَانَاةً): ۱-دلی راگرت
۲-دایمرکاند.

(كَمَا يُفَانِي الشَّمْسُ قَانِدُهَا): وهك چُون
سواره‌که نه‌سپه سه‌رکیشه‌که‌ی را‌دم‌گریت و
دایده‌مرکینیت.

(هَانِي - الْمَالَ): سامانه‌که‌ی باش هه‌لسوو‌راند.
(كَانَ يُفَانِي الْأَيَّامَ لَاهِيًا): به‌ را‌یواردن

رؤژانی به‌سه‌ر دم‌برد.

۲-(أَلْفَنَاءُ (ج) أَفْنِيَةٌ وَهْنِي): هه‌وشه‌و دمشتی
به‌رده‌می خانوو.

(هَنَاءُ الطَّيُورِ): کولانه‌ی مریش‌ک و بالنده‌و
کونی که‌رویش‌ک و له‌و بابته.

(هُوَ مِنْ أَهْنَاءِ النَّاسِ وَالوَاحِدُ فَنُو): که‌س
نازانیت کییه/ له‌ ج تیرمیه‌که.

(أَلْفَنُك): دم‌رگا/ دم‌روازه.

۲-(هَنَكَ وَأَفْنَكَ فُنُوكًا): درؤی‌کرد.

۳-(أَلْفَنُك): سه‌یروسه‌مه‌ره.

(أَلْفَنُك وَالْفُنُك): به‌شیک‌ی شه‌و.

(أَلْفَنُك): ۱-سه‌یروسه‌مه‌ره ۲-به‌شیک‌ی شه‌و

۳-(ح) ده‌له‌ک. زینده‌ومریکی بجوو‌که له
کۆمه‌له‌ی سه‌گه له‌ ریوی ده‌جیت به‌لام گوئی

که‌وره‌یه در‌یژی له‌ جل سان‌تیمه‌تر زؤرت‌ر
نابیت نه‌ویش به‌ کلکه‌که‌یه‌وه پنیسته‌که‌ی

زؤر به‌نرخه‌و باش‌ترین فه‌رووه. له‌ میسر‌دا
ناسراوه.

(أَلْفَنِيك): ۱-شوینی به‌یه‌ککه‌یش‌تنی ریش
که له‌ ناو‌م‌راستی چه‌ناگه‌دایه ۲-بنی کلکی

بالنده.

(حَامِضُ الْفِينِيك) (ك): ترشی‌فینیک.

ترشیک‌ی پاک‌رکه‌رومیه له‌و شله‌رؤنه دم‌ردیت
که له‌ پالوتنی هه‌ترانی خه‌لووزی به‌رد

دم‌ردیت (فرنسیه).

(الإفنيك): بنی کلکی بالنده.

(الْمُتَّفَنُكَة): نافرم‌تی گه‌وج.

هنو: (أَلْفَنَاءُ (ج) هَنَوَات): پشقل.

(أَلْفَنَاءُ (ج) هَنَاءُ (ن): رم‌زله.

(شَجَرَةٌ هَنَوَاءُ): دره‌ختیک‌ی په‌لوپؤ زؤرو به
سیه‌ر/ سیه‌ر ه‌راوان.

فنی: ۱-(فَنِي وَفَنِي. يَفْنِي هَنَاءُ): له‌ناو‌چوو/
فه‌وتا/ نه‌ما.

پهلی له پهلی پلنگ درېژتره خالخالوی
 ږمشو وهك پلنگ بازنه یی نییه به
 خه خوښی بهناوبانگه.

(أَلْفَهْدَةُ (ج) فَهْدَات) (ح): مایوژ.

(أَلْفَهَادُ): ۱- که سیکه که یوژ بو ږاو پهرومردمو

ږیریکات ۲- خاومن یوژ / یوژموان.

۳- (أَلْفَهْدَةُ): بن / بیخ.

(أَلْفُوهُدُ (م) فُوهُدَةُ وَالْأَفْهُودُ (ج) أَفَاهِيدُ):

میردمندالی فهلهوی لمشجوان.

فهر: ۱- (فَهْر - الفرس): چارمویکه له غاردا

ماندوو بوو دایه دواوه.

(- الرَّجُلُ): شهکه تبوو.

۲- (فَهْر - زَيْدُ): گوښته که ی نیشه سهریهك و

یه کپارچه بوو له شی ناشیرینبوو.

(أَلْضَاهِرُ): گوښتی سهرسنگ.

(أَفْهَرُ): جهژنی فوهری کرد.

(أَلْفَهْرُ): جهژنیکی جووله که یه یان خانیه که

بو خویندنی ته ورات له جهژندا تیایدا

کوډمبینه وه (عیرانیه).

۴- (تَفَهَّرَ - فِي الْمَالِ وَالْكَلَامِ): داراییه که ی

په لیاویشته دموله مند بوو یان له قسمدا

درېژمیدایمو له سهری روښتو به توانا بوو.

۵- (أَلْفَهْرُ (ج) أَفْهَارُ وَفُهُورُ وَالْفِهْرَةُ (طب):

بهردیکی تمکه دهرمانی پیده هارن.

۶- (فَهْرَسَ - الْكِتَابَ فَهْرَسَةً): پیرستی بو

کتیبه که کرد.

فه: (فَهْهَ. فَهَاهَةٌ): شهکت و بیهیز بوو.

(فَهَّ وَفَهَّيْهُ): شهکت و پهککه و تهو بیهیز.

(فَهَّ فَهَاهَةٌ): شهکت و بیتوانا بوو.

(- الشَّيْءَ وَعَنِ الشَّيْءِ. فَهَأُ): شته که ی

(له بیر جوو موه / له یاد کرد).

(فَهَّ - اللَّهُ الرَّجُلُ): خودا په کی بیاوم که ی

خست و هوښی له بهر بری.

(أَفَّهَ - اللَّهُ الرَّجُلُ): خودا هوښی له بهر بیاوم که

بری.

(- هُ الشَّيْءِ): شته که ی له بیر بردموه.

(أَلْفَهَّةُ): ۱- می و شهی (أَلْفَه) ۲- شهکت

۳- بیهوښی و بیباگی. زمانته ته له کردن و

هه له گوښی کردن.

(مَارَأَيْتُ مِنْهُ فَهَّةً): زمانته ته له یی و هه له م

لینه دیوه.

فهد: ۱- (فَهْد - لِفْلَانٍ. فَهْدًا): له پاشمله / که

لهوی نمبوو بیاومتی و چاکه ی بهرام بهر کرد.

۲- (فَهْد. فَهْدًا): ۱- له نوستن و خوگیښانه و مو

تور و موبووندا له یوژ جوو ۲- نوست و له کاری

سهرسانی، خو ی بیباگا کرد.

(فَهْدٌ وَفِهْدٌ): یوژ رفتار بوو له نوستن و خو

کیښانه و مو تور و موبووندا یان له کاروباردا

گوښه دمر و خو بیباگا کهر بوو.

(فَهْد - عَنْهُ): لیبی بیباگا بوو.

(أَلْفَهْدُ (ج) فُهُودُ وَأَفْهَدُ) (ح): یوژ / جوړه

درندیه که له شی له نیوان سمگو و پلنگدایه.

(الْفَهْرِسُ وَالْفَهْرِسْت (ج) فَهَارِس) (فارسیه):
 ۱- پیرستی ناوی هه موو کتیه‌کانه له کتیبیکدا
 ۲- پیرستی کتیه له سه‌ره‌تای یان دواوهی
 کتیه‌که‌دایه بو به‌شکان و لقه‌کانی نهو
 کتیه (فارسیه).
 فهض: (فَهْضٌ- هُ. فَهْضًا): شکاندی و
 هرنجاندی.
 فهق: ۱- (فَهَقَّ- الرَّجُلُ فَهَقًا): کیشای به
 یه‌که‌م گری ملیدا.
 (الْفَهْقَةُ (ج) فَهَاق) (ع ۱): یه‌که‌مین گری مل.
 ۲- (فَهَقَّ- الْإِنَاءُ. فَهَقًا وَفَهَقًا): قاپه‌که پرو
 سه‌رریژ بوو.
 (أَفْهَقَ- الْإِنَاءُ): قاپه‌که‌ی پرکرد.
 (تَفَهَّقَ وَانْفَهَّقَ- الْحَوْضُ بِالْمَاءِ): گۆله‌که‌ی
 پرو سه‌رریژکرد.
 (الْفَاهِقَةُ): تیغ‌بیداکردنیک که خوینی
 لیجوریته‌وه.
 (بِنَرٍ فَهَاق): چالوئیک که ناوی زور بیت.
 ۳- (أَفْهَقَ- الْبَرْقُ وَغَيْرُهُ): هه‌وره‌برووسکه‌که‌یان
 لهو بابته (به‌ربلاو بوو/ فراوانبوو).
 (الْمَنْفَهَقُ): فراوان/ به‌ربلاو.
 فهم: (فَهْمٌ- الْأَمْرُ أَوْ الْمَعْنَى. فَهْمًا وَفَهْمًا
 وَفَهَامَةً وَفَهَامَةً): کارمه‌ی یان واتاکه‌ی زانی و
 تیگه‌یشت و بو‌یچوو.
 (فَهْمٌ وَأَفْهَمٌ- هُ الْأَمْرُ): تیگه‌یانندو
 فیرکرد.

(تَفَهَّمَ- الْكَلَامُ): ورده وردمو به شینه‌می له
 فه‌سه‌که گه‌یشت و بو‌ی روونبووه‌وه.
 (تَفَاهَمَ- الْقَوْمُ): له‌یه‌کتری گه‌یشتن.
 (اِسْتَفْهَمَ- هُ الْأَمْرُ): داوایلنکرد کارمه‌ی
 تیگه‌یه‌نی‌ت یان هه‌والی کارمه‌ی
 بیرابه‌گه‌یه‌نی‌ت.
 (الْفَهْمُ) (مص): له شت گه‌یشتن و زانی و
 هاتنه به‌رچاوو می‌شک، په‌ی پیردن.
 (أَلْفَهْمُ): وشیار/ زوو له شت گه‌یشتوو/
 زرنگ/ هوشیار.
 (أَلْفَهَامَةٌ): زور و زوو له شت گه‌یشتوو/
 زرنگ/ هوشیار/ هه‌ستپیکه‌ر (نهو (ت) یه بو
 زیادره‌ویه).
 (أَلْفَهِيمُ (ج) فَهْمَاءُ): خاومن تیگه‌یشتن/
 خاومنه‌ست/ تیگه‌یشتوو/ هوشیار/ په‌یبی‌به‌ر.
 الملحق:
 فهم: (الإِسْتِفْهَامُ): پرسیار/ پرسکردن
 دم‌باره‌ی شتیک بو و مرگرتنی زانیاری
 دم‌باره‌ی نهو شته/ بو هه‌وال‌زانین/ بو
 و مرگرتنی زانیاری.
 (الإِسْتِفْهَامُ عَنِ سَبَبِ الْغِيَابِ): پرسیار
 دم‌باره‌ی دیارنه‌بوون و ونبوون/ نه‌هاتن.
 (الإِسْتِفْهَامُ- فِي الْقَوَاعِدِ): جوژه داخو‌ازبیه‌کی
 دارشتنه و مگو: (مَاذَا تَفَعَّلَ): چی دم‌که‌یت؟
 (الإِسْتِفْهَامُ فِي الْبَدِيعِ): پرسیار له جوانکاریدا.
 پرسیارمه‌که بو زانی‌نی کاریک نییه به‌لکو

بۆ ئەومىيە كە گوڭگر پېيزانىت كە چۆنەو
 پېيناسىت وەك: («أَيْنَ الآبَادِ وَالْآجِدَادِ»):
 كوان باوك و باپىران و اتا ھەموو رۆيشتوون/
 مردوون.
 ھەو: (فَهَا- عَنِ الْأَمْرِ. فَهَؤُلَاءِ): لە كار كەدا
 بەھەلەدا چوو لە بېرىچوو.
 (الْأَفْهَاءِ): گىلىي.
 (فو): دەم.
 ۱- (فَوْت): (فَات- الْأَمْرُ فَوْتًا وَفَوَاتًا): كار كە
 ۱- تىپەرى/ رابورد/ بەسەرچوو/ دەمى كەردنى
 رۆيشت.
 (هُ الْأَمْرُ): كار كەى دەمىست و ھەلى
 ئەنجامدانى لە دەستچوو.
 (هُ فَلَانَ فِي كَذَا): لە ھەدا فېسار پېشكەوت/
 دەستپېشخەرىكرد.
 (-الشيء): لە شتەكە تىپەرى خستىە
 پشتيەو.
 (- فِي الشَّيْءِ) (عامية): چووە ناو شتەكەو.
 (فَوْت-هُ): خستىە ناويەو. پېيدا تىپەرانەد.
 (-الوَرْدُ وَنَحْوَهُ) (عامية): دەمى (چىنىي)/
 رنىي/ لىكردنەو (گولەكە تىپەرى/
 گولەكە گەلاكانى ھەلومرى و بۆنى برا.
 (أَفَات-هُ الْأَمْرُ): كار كەى لە دەست ئەو داو
 لىدوور خستەو.
 (تَفَوَّتَ- عَلَيْهِ مِنْ مَالِهِ): بە زۆر سامان و
 مالهەكەى ئەوى ھەلسورانەدو دەستى

بۆمگرت.
 (إِفَات-هُ الْأَمْرُ): كار كەى لە دەستچوو.
 (-الْكَلَامُ): ناخواتنەكەى داھىناو پېكھىنا/
 داھىنانى تىدا كەرد.
 (الْفَوَات) (مص): لە دەستدان/ لە دەستچوون
 ۲- بەسەرچوون.
 (مَوْتُ الْفَوَات): مردنى لەناكو.
 ۲- (تَفَاوَتْ- الشَّيْئَانِ. تَفَاوَتْ وَأَتَفَاوَتْ
 وَتَفَاوَتْ): دوو شتەكە جياواز بوون/ لەيەك
 نەچوون/ نىوانيان دوور بوو.
 (تَفَاوَتْ- فِي الْفَضْلِ): لە چاكەو پياومتىدا
 جياوازيان ھەيەو لەيەك ناچن.
 (الْفَوْتُ (ج) أَفَوَات): ۱- بۆشايى نىوان دوو
 بەنچە ۲- تىپەرىن.
 (جَعَلَ اللَّهُ رِزْقَهُ فَوْتًا فَمِهِ): خودا
 واپلىكردووە دەمى ناگاتە رۆژىيەكەى
 ھەرچەندە لە بەردەمىدايە.
 ۲- (إِفَات- عَلَى فَلَانَ فِي الْأَمْرِ): لە كار كەدا
 (دەرى ئەو رايەرى/ دەرى ئەو وەستايەو).
 ۴- (إِفَاتَاتِ بَرَأِيَهُ): لەسەر رايخۆى سووربوو/
 پەسەند ديدەى راي خۆيبوو.
 (-بِأَمْرِهِ): بەبى رايخۆى كەس لەسەر كار كەى
 رۆيشت/ گووى بە كەس نەدا.
 (فُلَانٌ يَفَاتُ عَلَيْهِ): فېسار بە بى راي ئەو
 ھىچ ناكات.
 (الْمَوِيَّت): (بؤ مئى و نىر): كەسىكە

(تَفَاوَحَ - الرَّهْرُ): گوله که بونی بلا و کردهوه.
(فَوْجَ الحَرِّ): جوشی گهرما/ تاوسه ندنی
گهرما.

فوخ: (فَاخَ تِ الرَّيْحِ فَوْحَانًا): باهه لیکردو
لورومیهات.

(-الرَّجُلُ): کابرا بای لیبه ربووهوه/ تری یان
تسی.

(أَفَاخَ الرَّجُلُ) کابرا بای لیبه ربووهوه.

(-الرِّقُّ): مهشکه که یان کوندمه که دمیکرایه وه
تا بونه که ی بروات.

فود: ۱- (فَادَ. فُودًا): مرد.

(أَفَادَ - الرَّجُلَ. إِفَادَةً): ۱- پیاوه که ی مراند
۲- له ناویرد.

(المِضَادُ): له ناو بهر/ فهوتین.

(فَادَ - المَالُ لِفُلَانٍ. فُودًا): دارا که بؤ فیسار
ساغیووهوه.

(أَفَانِدَةً): سوود.

(-أَفَادَ - فُلَانٌ المَالِ. إِفَادَةً): (مالی/ دارای) بؤ
خوی (پهیدا کرد/ دستخست).

(-فُلَانًا مَالًا أَوْ عِلْمًا): دارا و مالی یان زانستی
دایه فیسار و دستگیر کرد/ که لکی پیگه یاند.

(-إِسْتَفَادَةَ هُ): که لکی لیبینی و دستگیری
خوی کرد/ پهیدا کرد.

۲- (فَادَ - الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ. فُودًا): شته که ی
تی که لی شته که یتر کرد.

۴- (تَفَوَّدَ - الوَعْلُ فَوْقَ الجَبَلِ): بزنه

سه رسه ختانه کاربکات و را به قسه ی که س
نه کات/ قسه همر قسه ی خوی بیت.

فوج: ۱- (فَاخَ - المِسْكُ. فَوْجًا): بونی مسکه که
بلا و بووهوه.

(أَفَاخَ - الرَّجُلُ): پیاوه که په له یکرد.

(-الْفَرَسُ): چاره و پیکه غاری کرد.

۲- (فَاخَ - النَّهَارُ. فَوْجًا): روزه که سارد بوو/
سارد یکرد.

(فَوْجَ - عَنِ نَفْسِهِ): خوی هینک کردهوه.

(«لَسْتُ بِرَائِحٍ حَتَّى أَفُوجَ عَنِ نَفْسِي»):
ناروم تا خوم فینک نه که مه وه.

۳- (أُسْتَفِيحُ): گالته ی پیکرا.

۴- (الْفُوجُ (ج) أَفُوجٌ وَفُوجٌ و (جج) أَفَوجٌ
وَأَفَاجِيحٌ وَأَفَوجِيحٌ): ۱- کومه ل/ دمسته/ تاقم و
پارچه په که و به شیک سوپا.

(الفَانِجَةُ): ۱- کومه ل/ گروپ. میانه ی نیوان
دوو گرده لم یان دوو بهر زایی.

فوح: (فَاخَ تِ القِدْرِ. فَوْحًا وَفُوحًا
وَفَوْحَانًا): مه نجه له که هاته کول.

(-تِ الشَّجَةِ): برینه که خوی نی لیها ت.

(-الرَّهْرُ): گوله که بونی جوشی دایه وه.

(-المِسْكُ أَوْ الطَّيْبُ): بونی مسکه که یان
عه تره که بلا و بووهوه.

(أَفَاخَ - الدَّمُ): خوی نی رشت.

(-القِدْرِ): مه نجه له که ی (هینایه کول/
جوش).

کټوپیه که ی له سمر شاخه که وه روانیه
خوارم وه.

۵- (أَفُودَ (ج) أَفُودِ) (ع ۱): ۱ لاجانگی سمر
۲- موی لاجانگی سمر.

(بَدَأَ الشَّيْبُ بِقُوْدِيهِ): سبټی قژی
له همر دوو لاجانگیه وه دمستی پیکردو
سهریدمر کرد ۲ جه وال و خمرار ۴ کومه له و
دمستی سوپا ۵ کمناز / لا.

(فُودُ الْخَبَاءِ أَوْ الْوَادِي): تنشت و لای چادر که
یان که ناری دۆله که.

۶- (الْفُودَجُ (ج) = الْهُودَجُ): که ژاوه و باروبنه ی
یووک.

الملحق:

فود: (الْفُودِكا): خواردنه و میه کی رووسییه
که له گنمه شامی یان گنم دمر دمهینریت و
دروستد مکریت.

فور: ۱- (فَارَتِ الْقِدْرُ فُورًا وَفُورَانًا وَفُورًا):
منجه له که هاته کول و هه لچوو.

(-الماء): ناوم که هه لقولا و له بهری رۆیشت.

(-العرق): دهمار که هه ستاو توند لییدا.

(-المسكُ فُورًا وَفُورَانًا): بۆنی مسک
بلا و بووه وه / په خشبوو.

(فَارَ وَأَفَارَ- الْقِدْرَ فُورًا): منجه له که ی
هینایه کول و هه لچوون / هه لیچواند.

(أَلْفَائِرُ): هه لچوو / ره هه ستاو / تووره بوو.

(«فَارَ فَائِرُهُ»): دهمار گمر بوو / رقی هه ستاو

گهر میوو.

(«فَارَةُ الْإِبِلِ»): بۆنی پیستی حوشر که
تهردمهیت له کاتی ناودانیدا.

(الْفُورُ) (مص): دمسته جی / ههرزوو / گورج /
یه کسه / دهمودمست / دمسته دمست.

(«رَجَعَ مِنْ فُورِهِ»): (ههرزوو / دمسته جی)
گه رایه وه.

(فُورُ كُلِّ شَيْءٍ): سهرمتای هه موو شتیک.

(الْفُورَةُ مِنَ الْحَرِّ أَوْ الْغَضَبِ): جوشی گهرما
یان نه و بهری توور میووون.

(«أَخَذْتُ الشَّيْءَ بِفُورَتِهِ»): شته که م به
تازمی برد.

(فُورَةُ النَّهَارِ): سهرمتای رۆژ / سهر له بهیانی.

(- العشاء): که تاریکداهات.

(-الناسِ): کومه لبوونی خه لک / کۆبوونه وه ی
خه لک.

(فُورَةُ- الْكَبِدِ (طب): هه وگردنیی جگهر
که زور جار دمبته هوی خوینپرانی لووت /
خوینی لووت بهر بوون.

(الْفُورَةُ): نه وه ی له منجه له که هه لده جیت و
دمرژیت.

(أَلْفُورُ): نازا هه لچوو.

(الْفُورَةُ): مبی وشه ی (أَلْفُورُ): سهر چاوه ی
هه لقولین / کانیی و سهر چاوه ی کانیی.

(أَلْفُورُ) (عند العامة): فواره / ناوپهر که ناو
بۆ سهرم وه هه لدمدات.

(الْفَيْسُور): قوشقى / مروفسى زوو هه لچوو /

توندره موشت / زوو توورمبوو.

۲- (فَارَ وَأَفَارَ- الميزانَ هَوْرًا): دوو راگرى بؤ زمانهى ترازوومكه كرد.

(الْفَيَارَان): دوو ناسنن راگرى زمانهى ترازوون.

۳- (الْفَار. الواجِدَةُ فَارَةٌ (ح) = فَار): مشك. مشك.

(«حَبْلُ الْجَبَلِ فَوَلَدَ فَارَةً»): شاخىكى زله ناوسبوو كه بووى مشكى بوو. بؤ كارى زور گرنگو گهوره كه نه نجامىكى بيبايه خو هيچى ببيت.

(الْفُورُ) (ح): ناسك.

(فَائِر): ناسك.

فوز: ۱- (فَارَ- بِالْأَمْرِ فَوْزًا): له كارمه دا سمركه وتو به نامانج گه پشت / برديه وه.

(- مِنَ الْمَكْرُوهِ): له ناحوشيه كه رزگار بوو. (فَوْزَ- الطَّرِيقُ تَفْوِيزًا): ريگه كه دمركه وتو كه وته روو.

(أَفَارَ- فَلَانًا بَكْدًا): نه وهى ده ستگرى فيسار كرد.

(الْمَفَازَةُ (ج) مَفَازَاتُ وَمَفَاوِزُ): دمروو / بوار / شوينى رزگار بوون مايه ي رزگار يى يان مايه سمركه وتن.

۲- (فَارَ- الرَّجُلُ. فَوْزًا): فهوتا / مرد.

(فَوْزًا. تَفْوِيزًا): ۱- له خاكى كه دمر جووه

خاكى كيتر.

(- الرَّجُلُ): ۱- رابورد / تيبه پرى ۲- مرد.

(- الرَّاعِي يَابِلِهِ): شوانه كه حوشتره كانى برده بيبانه كه وه.

(تَفْوَزَ): له زمينى كه وه جووه زمينى كيتر.

(الْمَفَازَةُ): چه تريكى دوو ستوون يان دمواريكى دوو ستوونى.

(«ضَرَبَ الْمَفَازَةَ فِي الْمَفَازَةِ»): دموارمكه ي له بيبانىكى وشكدا هه لدا.

(الْمَفَازَةُ (ج) مَفَازَاتُ وَمَفَاوِزُ): ۱- فهوتگه / شوينى فه لاكمت و مردن.

۲- (الْقَلَاءُ لِمَاءٍ فِيهَا): بيبانىكى وشك و بيتا وه وشه ي (هُوزَ) وه هاتووه و اتا مرد چونكه نه و بيبانه جينى مردنه له بهر بيتاوى دميشلئين بويه ناو نراوه (مَفَازَةُ) چونكه ههر كه سيك لييدم رجيت سهر كه وتووه و رزگار بووه.

فوش: (الْفُوشِيَا) (ن): دمو نيكه له مه كسيك و زيله نده ي تازموه هاتووه و بلا و بوته وه گوله كانى جوانن رهنگر منگن، رهنگان زوره له باخچه كاندا يان خانه ده ستكرده تايبه تيه كاندا له همر شوينى كندا بشيت دمر و نيريت.

فوض: ۱- (فَوْضَ- إِلَيْهِ الْأَمْرُ تَفْوِيزًا): كردى به بريكارى خوى كارمكه ي به و سپاردو دهسته لاتي خوى دايه.

(الْفُؤُضُ): كه سيكه كه دهسه لاتي

به ريو مبردى ولاتىكى له لايهن دمو له تيه كه وه

پیدا بایت که نهو دهولته سهر پهرشتی
 نهو ولاته دمکات وهک (المفوض السامي)
 دمه لات پیداوی بالآ. یان کهسیکه کاری
 هه مانگه یهکی پیب سپیریت که هی میریهک
 بیت وهک نهفسه ریکی پؤلیس / قؤمیسهر یان
 کهسیکه که دهولته کهی یان کؤمه له کهی
 دهیکاته نوینه ری خوی له کؤنگرمیه کدا یان
 له شوینیکی وهادا تا رامیاری و چونیه تی
 بؤ جوونی خویان بگه یه نیت بویان پشتگری
 خوی پیشانبدات و جهخت لهسهر نهوه بکات.
 (المفوضیه): پیب سپیر دراویتی.

(منصب المفوض): پله و پایه نهفسه ریکی
 پؤلیس / قؤمیسهر.
 ۲- (فوض - المرأة: تفویضا): ژنه کهی بیمارهی
 ماره کردو هینای.

۳- (فاوض - ه في الأمر مفاوضة): ۱- له
 کاره کدا بی یه کسانبوو ۲- به شداری له گه لدا
 کرد / بوو به هاوبه شی ۲- پیب سپیری نهو
 رۆیشتو دانوسانی له گه لدا کرد تا بکهونه
 ریکه و تنیک.
 (تفاوض - القوم في كذا): خویشگه ل بؤ نهوه
 دانووسانیانکرد / گفتوگو یان لهسهر نهوه
 کرد.

(الشريكان في المال): دوو هاوبه شه که ۱- له
 دارا کهدا هاوبه شییانکردن وهک یه کبوون و
 یه کسانبوون ۲- دانووسانیانکرد / گفتوگو یانکرد.

(قوم فوضی): خویشگه لیک یه کسان و
 وهک یه کن و سهر گه ورمیان نییه.
 (امرهم فوضی بینهم وفوضوضی
 وفوضوضاء): خه لکیکی تیکه ل به یهک و
 وهک یهک بیجیاوازی که لک له شتی یهک
 ده بینو و مرده گرن.

(أموالهم فوضی بینهم وفوضوضی
 وفوضوضاء): هه رچیان هه یه تیایدا
 هاوبه شن و یه کسانن هه جیاوازی یه کیان له
 نیواندا نییه و که سیان شتی تایبه تی خوی
 نییه.

(الفوضوی): کهسیکه که سهر به به ره ری
 به ره لای بیتو له ژیر هه ج یاساو ریسایه کدا
 نه بیت.

(الفوضویة): ۱- شیرازمه کی رامیاری و
 کؤمه لایه تییه که تاکه کهس تیایدا به ره لاو
 نازادو سهر بهسته له هه موو دمه لاتیک
 میری ۲- باریکی میله ته که گه ل تیایدا
 بیسه رۆکه هه موو دمه لاتیک میری
 وهستینراوه و به ره سه ستکراوه یان دوا خراوه.
 نه مه رپر هویکی شه داوا ی نهوه دمکات که
 میری نه مینیت و دمه لاتی میری نه بیت.

(المفاوضة) (مص): ۱- دانوسان.
 (شركة مفاوضة وشركة مفاوضة):
 هاوبه شیییه که / کؤمپانیایه که که تیایدا
 هاوبه شه کان له دارا و گیرانی کؤمپانیایه که و

وامدا په کسانده بن نهمه بپچه وانده ی
 کو مپانیای (العنان) که نهومیه دوو کهس
 له کو مپانیایه کدان همر په که به به شیکي
 سامانه که ی به شدار بیت و نهویتری و اتا
 سامانه که یتری خوی هه لیسو وری نییت و له
 کو مپاناکه دا نه بیت.

(مفاوضة العلماء): گفتوگو و دانوسان و
 پیدا چوونه وهی زاناکان له زانست و به یاد هینانه وهی
 همر په که نه وهی دمی زانیت بیدات به وانیترو
 نه وانیترو چی دزمان لیان و مرگرت.

(المفاوضات): دانوسان / گفتوگو و تویژی
 نیوان دوو کهس یان زورتر یان دوو تیپ.
 دوولا.

(مفاوضات تجارية او سیاسیة): دانوسانی
 بازار گانی یان رامیاری.

فوط: (فوط-ه): کراسه کورته که ی له بهر کرد
 یان بهر کوشه که ی پی به ست.

(الفوطه ج) فوط: کراسیکی کورته
 یان بهر کوشیکه که خزمه تکارو کاره که ر
 دمپوشن و دمپهستن (دهلین وشه که سندیه
 یان تورکییه له لای خه لکه ره شو که که نهومیه
 که دمستی پی وشکده که نه وهو خا ولییه یان
 دسته سره.

فوط: (فاظ. فوطاً وفواظاً): مرد.

(«حان فوطه»): کاتی مردنی هاتووه.

فوع: (فَاع-تِ الحشرات فوعاً) (عامية):

میروو چه کان و وروژان و به کومهل هاتنه دم ری.
 (تَفَوَّعَ- المریض) (عامية): نه خوشه که
 رشایه وه.

(الْفَوْعَة- مِنَ الطيب): په خشی بوئی
 خوش.

(-مِنَ السَّمِّ): کارو تیژی بوئی و توانای
 بوئی کردن.

(-مِنَ الشُّبَابِ): سه رمتا و هه رمتی هه رزم کاری.
 فوغ: ۱- (فَاعُ- الطيب. فوعاً): بو نه خوشه که
 به سه ردا هات و بلا و بو وهوه.

الْفَوْعَة- مِنَ الطيب: په خشی بوئی بوئی
 خوش.

(الفانعة): بوئیکی تیز که لووت بجووز نییته وه.
 (الفوغ): دهمزلی.

(الافوغ): دهمقه به و زل.

(«فم افوغ»): دهمیکی قه به و زل.

(رجل افوغ): پیاوی: ی دهمقه به و زل.

فوف: ۱- (فاف. فوفاً): ناماژمیه بو په کیک که
 شتیک بخوازیت به لیدانی نینوکی گه وره ی له
 نینوکی په نجه ی شایه تمانی و تی بیگه په نییت
 که هیچی ناداتی تا هینده ی نینوکی کیش.

(الفوف الواحدة فوفة ج) أفواف: تویکلی
 دانه ویله.

(الفوف والفوف الواحدة فوفة ج) أفواف:

به له ی سپی که له نینوکی مندالاندا هه یه
 ۲- پارچه لکه.

(فَوْقَ): (بۆشۈيۈن) لەسەر/ لە سەروو/ سەر/
 ژوور/ لە ژوورو ۲-پتر. زۆرتەر (بۆكات).
 (أَفْعَمْتُ فَوْقَ شَهْرٍ): لە مانگىك پتر (مامموه/
 نىشتەنىبووم).

(الْعَشْرَةُ فَوْقَ التِّسْعَةِ): دە لە نۆ زۆرتەر/ دە
 لە سەروو نۆۋمىيە ۲-باشتر/ لەپىشتەر.

(«هَذَا فَوْقَ ذَلِكَ»): ئەمە لەو باشترە/ لە
 پىشتەرە ۴-لە جىيى ناويدت وەك (إِذَا ذُكِرْتَ
 فَكُلُّ فَوْقِ دُونِ): كاتىك ناۋى تۆ دىت ھەموو/
 ھەرچى لەسەروو تۆۋمىيە دىتە خوارمە
 نزمىيەتتە.

(الْفَوَاقِي): بالايى/ سەرھەمىيى.

(فَيْقَةُ الضُّحَى (ج) فَيْقٌ وَفَيْقٌ وَفَيْقَاتٌ
 وَأَفْوَاقٌ وَأَفْوَاقِيٌّ): سەرھەمىيەتە چىشتەنگاۋ دەمى
 بەرزىبوونەھەي خۆر.

(«أَرْضَعْنِي أَفْوَاقِيٌّ بَرَّةً»): بە باشترىن چاگەي
 خۆي بەروم دەمىكردم.

(شَاعِرٌ مُضِيقٌ - مُضِيقٌ): ھۆزىنغانىكى مەزنى
 داھىنەر.

۲- (فَاقٌ - فُؤَاقٌ): ھەناسەي ھەلگىشا.

(-الرَّجُلُ فُؤَاقًا وَفُؤُوقًا): خەرىكىبوو گىيانى
 دەدا/ لەسەرھەمەرگدا بوو يان مرد.

(إِنْفَاقٌ - الْجَمَلُ إِنْفِاقًا): حوشترەكە تەھواۋ
 لەر بوو مردار بوومەھ.

(الْفَوَاقِ (ج) أَفْوَاقَةٌ وَأَفِيقَةٌ و (جج) أَفْوَاقَاتُ):

۱-ھەنسكى سەرھەمەرگە و مردن ۲-(طب):

(«مَازَاقٌ خَوْفًا وَمَا أَعْنَى فَوْفًا»): ھىچى
 نەچىشتە ھىچى دەستەكەوت.

۲- (ثَوْبٌ أَفْوَافٍ وَثَوْبٌ مُمَوِّفٌ): ۱- (بەرگىكى/
 كراسىكى) تەنك ۲-بەرگىك كە مىلى سىپى
 ناۋادامانى تىدابىت.

۲- (الْفُوفُ وَالْفُوفُ. الْوَاحِدَةُ فُوفَةٌ وَفُوفَةٌ
 (ج) أَفْوَافٌ): ۱-مىزىلدانى مانگاۋ گا ۲-جۆرە
 بەرگىكى يەمەنىيە.

۲- (الْفُوفَلُ وَالْفُوفَلُ): دارخورماي ئەرىكا/
 گويزى بىتيل، (ن) بەرى درەختىكى ھىندستانە
 لە بەرى درەختى (والهك/ گويزى بۇنخۆش
 دەجىت لە ھىندستان دەرويت. بۇنخۆشە بۇ
 پزىشكىش بەكار دىتە ۱-رەقىيەگەي لە ھىزى
 سەندەلەھە نرىكە.

فوق: ۱- (فَاقٌ - الشَّيْءُ فَوْقًا وَفَوْاقًا): لە شتەكە
 زۆرتەر بوو/ بالاتر بوو/ سەرى شتەكە كەوت.
 (-أَصْحَابُهُ بِالْفَضْلِ أَوْ الْعِلْمِ): لە چاگەو
 بىياۋەتى و زانىستىدا لە ھاۋەلەگەنى لەپىشتەر
 بالاتر بوو.

(فَوْقَهُ عَلَى قَوْمِهِ): لە خويشگەلەكەي
 لەپىشتەر و بەرزتر گرت.

(تَفَوْقٌ - عَلَى قَوْمِهِ): سەردارى خويشگەلەكەي بوو/
 لەوان بەرزتر بوو.

(الْفَائِقُ (هَا) (ج) فَائِقُونَ وَفَوْقَةٌ): ۱-نايابو
 چاگە ناۋىزەي جۆرى خۆي ۲-سەركەوتووتر/

دەرچووتر.

ههنسك / نزگهره. (الحازوقة) (عامية):
نزگهره.

۳- (فاق- السهم فوقاً): سهرى تيرمهكى شكاند.
(-الشيء): شتهكهى شكاند.

(فاق. يفاق وفوق. يفوق- السهم. فاقاً وفوقاً
وفوقاً): سهرى تيرمهكه خواربى تيدابوو يان
شكاوبى تيدابوو.

(فوق- السهم): سهرى تيره خوارمهكى
ليكردموهو بوى دروستكردموه.

(أفاق وأفوق وأوقى- السهم. إفاقة إفاوقاً
وإيفاقاً): نووكى تيرمهكه خسته كهوانهكهوه
تا بيهاويت.

(إنفاق- السهم. إنفياقاً): نووكى تيرمهكه
شكا.

(أفوق (ج) فوق وأفوق): نووكى سهرى تيره
كه دهخريته سهر ژيئكه.

(لَهُ مِنْ كَذَا سَهْمٌ ذُو فُوقٍ): لهومدا
شانسيكى زورى ههيه.

(هُوَ أَعْلَاهُمْ فُوقاً): له ههموان بهختى
باشترو بهشى زورترو.

(أفوق): خواربى و شكاوبى نووكى تير.
أفواق (مص) («لَهُ مِنْ كَذَا سَهْمٌ ذُو فُوقٍ»):

لهومدا شانسيكى / بهختيكي تهواوى ههيه.
(أفوقة (ج) فوق وفقاً): نهو جينى ژييهى كه

سهرى تيرمهكهى دهخريته سهر.
(أفائق) (ع ۱): بيخى مل كه به سهرموه

دهنوسيت.

(السهم الأفوق): نهو تيرهى كه سهرى
نوكهكهى شكاوه شكستى ههيه.

۴- (فوق- الفصيل): ناومناوه شيرمهكهى به
بهچكهكه دا.

(أفاق الحالب. إفاقة): شيردوشهكه له نيوان
دوو جار دوشيندا پشوويدا.

(-ت الناقة): ميحوشترمهكه پاش دوشينى، شير
كهوتهوه گوانى.

(مُفِيقٌ وَمُفِيقَةٌ (ج) مَفاويقٌ وَفُيُقٌ):
حوشترى شير تيهاتوو.

(تَفُوقٌ- الشراب): شهربهتهكهى چوره چوره
خواردموه.

(-الناقة): حوشترمهكهى به پشوو دوشى.

(حلب الفواق): دوشينى پشوو، نهوميه
بيدوشيت پاش نهوه بهچكهكهى ماوميهكى
كه م تيبهرداتو دايقى بمژيت بؤ نهوهى شير
دايداتهوهو بدوشريتهوه.

(تَفُوقٌ- الفصيل): بهچكهكه به پشوو و
ناوبهناو لهگهل دوشينى دايكيدا دايقى مژى.

(-ماله): داراگهى به شينميهى خهرجكرد.

(إِسْتَفَاقٌ- الناقة): حوشترمهكهى به شينميهى و
به پشوو ناوبهناو دوشى.

(ألفيقة (ج) فيق وفيق وفياقات وأفواق
وأفويق): شيريك كه له گوانى ميحوشترمهكهدا

له نيوان دوو دوشيندا كودمبيتتهوه.

(أَلْفَاوِيقُ): نەو ناوہی ھور دمیگریتہ خوی و تاو تاو دەبیاریتیت.

(أَلْفُواقِ وَالْفُواقِ) (دوو جاوگن): کاتی نیوان کردنەوہی دەستی شیر دۆشەکەو گوشینی گوانەکە.

(«أَمَهْلِي قَدَرُ فُواقِ حَالِبٍ»): ھیندە دەستکردنەوہو گوشینیکی گوانی حوشرم ماوہ بدە. وانا ماومیەکی زۆر کەم ماوہمبەدە. (طَعَامٌ مُفَوَّقٌ): خواردنیك چکە چکە بخوریت.

۵- (أفاق- مِنْ مَرَضِهِ إِفاقَةً): نەخۆشەکە (خۆشبووہوہ/ تەندروستبووہوہ) / چاکبووہوہ. (-السُّكرانُ مِنْ سكرِهِ): سەرخۆشەکە سەرخۆشی بەریدا / ھۆشیاریبووہوہ.

(-مِنَ النَّوْمِ): لە خەو راپەری / خەوبەریدا. (-المَجْنُونُ مِنْ جُنُونِهِ): شیتەکە ھۆشی ھاتەوہ بەرخۆی و چاکبووہوہ.

(-الزَّمانُ): رۆژگار پاش تەنگانە فەر و خۆشگوزەرانیی ھاورد.

(-عَنْهُ النُّعاسُ): وەنەوزو خەو بەریدا.

(-مِنَ غَفْلَتِهِ): لە بیئاگاییەکە ی رزگاریبوو و خۆشی ھاتەوہ بەرخۆی.

(إِسْتَفَاقَ- الرَّجُلُ مِنْ نَوْمِهِ أَوْ مَرَضِهِ أَوْ غَفْلَتِهِ- أَفاقَ): پیاوہکە لە خەو راپەری یان لە نەخۆشییەکە ی چاکبووہوہ یان بیئاگایی بەریداو ھۆشی بە خۆیدا ھاتەوہ.

(أَلْفُواقِ): لە نەخۆشی خۆشبوونەوہوہ راستبوونەوہ / ھەستناوہ.

۶- (إِفْفاقَ- الرَّجُلُ): ھەژار کەوت / نەبوو بوو.

(أَلْفَاقُ): بیابان.

(أَلْفَاقَةٌ): دەستکورتیی / ھەژاری / نەبوونی / نەدارایی.

۷- (أَلْفَاقُ): ۱- لەگەنی پەر لە خواردن ۲- شانە.

(أَلْفُوقُ): ۱- سەری زمان ۲- یەکەم رینگا. («ما رَتَدَّ عَلَيَّ فُوقِهِ»): نەو رینگەیی

بیادارپۆشت لێینەگەراپەوہ / نەھاتە دواوہ.

(أَلْفِيقَةُ (ج) فِيقُ وَفِيقُ وَفِيقَاتُ وَأَفُواقُ وَ أَفاوِيقُ- مِنَ اللَّيْلِ): بەشی زۆری شەو.

قول: (أَلْفُولُ) (فارسیە) (ن): پاقلە:

رووہکیکی گیاپیە لە زۆر دەمیگەوہ دەچیریت گۆلی سپی دەگریت کە پەلە ی رەشی بیومیە کەلوویەکی زۆر چر دەگریت کە ناوکی تێدایەو بو خواردن باشە بە کالی و بە کولایی دەخوریت و جۆری زۆرە.

(أَلْفُواقِ): ۱- پاقلەفرۆش ۲- پاقلە (کولین / لێنەر).

فوم: ۱- (فوم): نانیکردەوہ.

(أَلْفُومُ (ج) هُومان) (ز): ۱- گەنم ۲- نان ۳- ھەموو نەو دانەویلانە ی کە بە نان دەگرین.

(أَلْفُومَةٌ (ج) فُومٌ واحِدَةٌ الفُومِ): گۆلە گەنم

(إِسْتَفَاهَ. إِسْتِفَاهَا وَإِسْتِفَاهَةً): زۆری خواردو
خواردموه/ شپرزهی خواردن و خواردنهوه بوو
چونکه لهوهپیش نهبوو بیخوات/ ژهمبورده
بوو.

(أَلْفُوهُ وَالْفَاهُ وَالْفِيَهُ (ج) أَفَوَاهُ): دهم/ دموی/
زار.

(فَو): یهکیکه له پینج ناوکه له عمرمبیدا.
دموتریت (فَوهُ وَفَاهُ وَفِيَهُ): دهمی/ دموی/
زاری.

(سَقَطَ - لِقِيهِ): بهدمدا کهوت/ لهپهوروو
کهوت بهسهردمدا کهوت.

(كَلَمْتَهُ فَاهُ إِلَى فِيٍّ): رووبهروو قسم لهگه‌لدا
کرد دم به دم دواندم.

(أَلْفُوهُ): دهمپانی دان ریچی دمربه‌ریوی
داندریژو شاش.

(أَلْفُوِيَهُ): دهمولکه/ دهمی بچووک.

(أَلْفُوْهُة (ج) فُوْهَات- مِنَ الْوَادِي وَالطَّرِيقِ
وَجِبَلِ النَّارِ): دهمی دۆل یان دهمی ریگا یان
دهمی گرکان.

(أَلْفُوْهُة): ۱- جارێك دهمکردنهوه ۲ دم.

(أَلْفُوْهُة): واته واته/ وته تهی پاشملهی
خه‌لك.

(«فَلان يَخَافُ فُوْهُةَ النَّاسِ»): هیسار لهواته
واته قسمی پاشملهی خه‌لك دهمترسیت/ له
دهمی خه‌لك دهمترسیت.

(«إِنَّهُ لَسَدُو فُوْهُةً»): زۆربلی و زماندریژه/

یان گوله جو.

۲- (أَلْفُوْم (ج) فُوْمَان) (ن): ۱- سیر ۲ (ن)
نۆك.

(أَلْفُوْمَة (ج) فُوْم): نهوهی به دوو په‌نجه
هه‌لیده‌گریت.

(أَلْفُوْمِي الْأَسْوَد) (ن): هه‌له‌کۆکی ره‌ش.
گوله‌که‌ی زمرده بۆ رمگه‌که‌ی دمروپنریت که
خواردمه‌نیه‌کی باش و به‌که‌لکه.

(أَلْفَامِي): به‌قال.

(فون): (أَلْفَاوَانِيَا أَوْ عَوْدُ الصَّلِيبِ) (ن):
دارچاخ: رووه‌کیکه گوله‌گوره سووره یان
نه‌رخه‌وانی به زۆری له باخچه‌کاندا
دمروپنریت.

فوه: ۱- (فَاهَ- بَكَدَا. فُوْهًا): نهوهی له دم
هاته دموی/ نهوه‌یوت.

(فُوْه. فُوْهًا): داندریژو دانریج/ داندهرپه‌ریوو
دانشاش.

(فُوْه-ه): دانریج و شاشبیت و دمکه‌ویت.

(فَاوَه وَفَاهِي- فُلَانًا. مُفَاوْهُةً وَمُفَاهَاةً):
۱- دواندی/ قسمی لهگه‌لدا کرد ۲- شانازی

به‌سهردا کرد.

(تَفُوْهَ بَكَدَا): نهوهی وت/ نهوهی له دهمهاته
دمروه.

(-الْمَكَان): چوو دهمی شوپنه‌که‌وه.

(تَفَاوَهَ- الْقَوْمُ بَكَدَا): خویشگه‌ل له‌وه دوان/
دمباره‌ی نه‌وه قسمه‌یانکرد.

(الْفُؤَاهُ (ج) أَفَاوِيهِ وَالْوَاحِدُ هُوَ): ۱ بهارات

۲ تیزیی و کسکونیی بؤنی خۆش ۳-جۆرو

چەشن و ڕەنگی شت.

(الْمُقَوَّة): ۱-بەرۆنیاس بۆیەکراو.

(شَرَابٌ مُقَوَّة): ناوی میومیەک که به دەرمانی

بۆنخۆش خۆشکراو بۆندراو بێت.

(الْمُقَوَّى): بەرۆنیاس ڕەنگکراو.

هوا: (الْفُو) (ن): ڕوومکیە نازاری که له کهو

موورزی بێ چارەسەر دەرکریت.

(الْفُوَّة): ڕۆنیاس.

(أَرْضٌ مُقَوَّاة): زەویەکی ڕوومکی یاسی زۆر

بێت.

(في): بیتی ژێرخەری وشەیه له عەرەبیدا.

بۆ ناوەرمان بەکلردیت بی واتای ۱-لهناو

و مکو: («الْخَمْرُ فِي الزَّقِ») مهیه که لهناو

کووپه که دایه ۲-له گەل و مکو: (جاء في القوم

وقمت في شروق الشمس): له گەل خۆشگه لدا

هاتو له گەل خۆر هه لاتدا هه ستام ۳-به هۆی/

له بهر وهك: («قُتِلَ فِي ذَنْبِهِ»): به هۆی

تاوانه که یه وه كوژرا ۴ بهراوردو پێوان وهك:

(ما علمي في بحرهِ إلا قَطْرَةً): زانستیم له

چاو هی ئەودا که دەر یایه که دلۆپه یه که ۵

بەرز کردنه وه وهك: («لأضلبنكم في جنوع

النخل»): به لقی دار خورما که دا هه لتان

دەواسم.

۶- (مرادف لباء): هاو واتای (ب) یه/ه به،

زۆر به دەم و زمانه.

(إِنَّ رَدَّ الْقُوَّةِ لَشَدِيد): گێرانه وهی هسه که

له دەم دەر چوو گرانه.

(الْقُوَّة (ج) قُوَّات وَأَفْوَاه وَهَوَائِهِ):

سەر هتای/ دەمی شت.

(- من الطريق والوادي وجبل النار): دەمی

رێگه و دۆل و کۆی ناگرین/ گرکان.

(الْقُوَّةُ التَّنْفِيسِيَّة): دەمی کۆنه نامی

هه ناسه دانی مۆریچه (میروو).

(الْفَيْه (م) فِيهَة): ۱- دەم پاراو/ رومان بێژ/

به دەم و زمان/ هه زمان ۲- مرۆڤ و هیتزی

زۆر خۆر/ چلیس.

(الْفُؤَه (م) فُؤَاه (ج) فُؤَه): دەم بهل/

دەمگه وه.

(طَعْنَةٌ هُوَاه): تیغ پینکی دەمگه وه/

دەمکراوه فراوان.

(الْمُقَوَّة): ۱- به گهته و زمان ۲- به دەم و زمان/

هه زمان ۲- رومان بێژ.

(«خَطِيبٌ مُقَوَّه»): وتار بێژکی رومان بێژ وه

به گهته و زمان.

۲- (الْفُوَّة وَالْفُوَّة) (یونانیه): یاس/ ڕوومکیه

هه دەم که ی لکی زۆر لیدمبته وه نه ستووره

رەگی وردی دەر ژێ سووری هه یه که بۆ

رەنگ و دەرمان به کار دیت پینده لێن رەگی

بۆ یاخچییه کان له خۆر هه لاتداو له دهشت

دەر ویت که بنه رته و سه ر چاومیه تی.

وهك: «أَنْتَ بَصِيرٌ بِعَمَلِكِ»: تۆ به كارمكمت شارمزايتم.

۷- (مرادفة لـ (إلى): بؤ.

«رَدُّ يَدِهِ إِلَى جَيْبِهِ»: دمستى بؤ گيرفانى بردهوه.

(مرادفة (من): به، وهك: «مَضَتْ عَلَيَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ فِي ثَلَاثِ سَنِينَ»: سى مانگم به سى سال ليرؤيشت.

(فياً): ۱- فاء. يَفِيءُ فَيْئاً: گهرايهوه.

«حَتَّى تَقِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ»: تا بؤ فهرمانى خودا دمگهريتهوه.

(-الظِّلُّ): سيبهرمكه گهرايهوه.

(-الأمر. فَيْئاً وَفَيْئُوهُ): گهرايهوه سهر/ لاي كارمكه.

(فَيْئاً- الشَّجَرُ تَفِيئَةً): درهختهكه سيبهرمكهرد.

(-تِ الرِّيحُ الفُصُونُ): باكان چلهكانى هيئاوبرد/ شهكانديانهوه.

(أَفَاءً- الظِّلُّ. إِفَاءَةً): سيبهرمكه گهرايهوه.

(هـُ إِلَى كَذَا): بؤ نهوهى گيرايهوه.

(تَفِيئاً- الظِّلُّ. تَفِيئُوهُ): سيبهرمكه گهرايهوه.

(-الشَّجَرَةُ فِي الشَّجَرَةِ): لهژير سايهى درهختهكهدا (دانيشتم/ بوو)، چووه ژير (سايه/ سيبهرى) درهختهكهوه.

(-فُلَانٌ): فيسار شوين سيبهرمكه كهوتو لهگهليدا رؤيشت.

(تَفِيئاً بِفَيْئِهِ): خؤى خسته بهر سايهى/

خؤى دايه پهناو پالى/ پهناى بؤ برد.

(إِسْتَفَاءً. إِسْتِفَاءَةً): گهرايهوه.

(الْفَيْءُ (مص) (ج) أَفْيَاءٌ وَفَيْئُوهُ): ۱- سيبهر/

سايه كه هى شتى بهر خؤزه (بؤيه وتراوه (فَيْءُ) چونكه سيبهرمكه له لايهكهوه

دمگهريتهوه بؤ لايهكيتى) ۲- بؤله مهل.

(الْفَيْئَةُ): ۱- سيبهركردنك ۲- گهرايهوهميهكى سيبهر.

(الْفَيْئَةُ): جؤرى گهرايهوه.

(«إِنَّهُ حَسَنُ الْفَيْئَةِ»): نهو چاك دمگهريتهوه.

(التَّفِيئَةُ) (مص): كاتو دم.

(«دَخَلَ عَلَى تَفِيئَةِ فُلَانٍ»): (به دواى/ به

شوين) نهودا هاته ژوورموه.

(الْفَاءُ): دستبهسهرداگيراو.

(الْفَيْئَةُ وَالْمُفِيئَةُ): ۱- شوينى نسرم كه ههتاو

ليينادات ۲- سيبهر.

۲- (فاء- الْغَنِيمَةُ فَيْئاً): تالانويهكهبيرد/

تالانيكرد.

(أَفَاءً- عَلَى الْقَوْمِ فَيْئاً. إِفَاءَةً): تالانينى

لايهكيترى بؤ نهوان برد.

(أَفَاءً- اللَّهُ عَلَيْهِ مَالُ الْقَوْمِ): خودا مالى نهو

خويشگهلهى بهودا.

(تَفِيئاً- الْأَخْبَارَ تَفِيئُوهُ): گوئى بؤ ههوالهكان

ههلهخت به دوايدا گهراو ويستى بيزانيتى.

(إِسْتَفَاءً- الْمَالَ إِسْتِفَاءَةً): مالهكهى

بهتالانيرد.

(-الأخبار): بؤ هه وال گه راو گوئی بؤ هه لخت.

(الْفَيْءُ (ج) أَفْيَاءٌ وَفَيْوَةٌ): ۱- تالانی / دستکه وتی مفت ۲- باج و سه رانه ۳- سیبهر / سایه.

۳- (الْفَيْئَةُ): دم / کات / حمل.

الملحق:

فیت: (الْفَيْتَامِين): فیتامین ماده کی نه نداییه رووه ک پهداید مگات نه ک زینده وهر. بؤ لهش زور پیویسته دهبیته مایه کی که لکومرگرتن له خواردن و چالاکی و گورج و گوئی لهش.

(الْفَيْتُو أَوْ حَقَّ النَّقْضِ): مافی هه لومشان دنه وهو بیقایله بوون مافی که هی پینج دهوله ته که وره که یه که نه نداییه همیشه یی نه نجومه نی ناسایشی دهوله تانن که نه مانه: (چین: روسیا/ یه کی تی سو فی تی جاران ولایه ته یه کگرتو وه کانی نه مریکا و نینگلته ره وه فره نسان) هه ری که له م پینجه دمتوانیت نه و بریاره رابگریته هه لیبوه شینیته وه که نه نجومه نی ناسایشی بیه ویت نه نجای بدات نه گهر نه و مافی «فیتو» واتا رمتکردنه وه ی بریاره که ی به کاره نیئا.

فیج: ۱- (أَفَاجٍ - فِي عَدْوِهِ): غاره که ی یان راگردنه که ی هیواش کردمه وه.

(-الْقَوْمُ فِي الْأَرْضِ): رویشتن و به سه رزه ویدا

بلا و بوونه وه.

(الْفَيْجُ (ج) فَيْوَجٌ): ۱- په یامبه ری پیدای سولتان ۲- نوکمر (وشه که له (په یک) ی فارسیه وه و مرگیرا وه و گراوه به عمرمی ۲- کومه له خه لکیک.

۲- (الْفَيْجُ (ج) فَيْوَجٌ): زه ویی نزم و چال / نشیو.

(الْفَائِجَةُ (ج) فَوَائِجٌ): دؤلی نیوان دوو شاخ. ۳- (الفیجیتالین) (لاتینیته): شله روئیکی رووه که که وه ک روئیتر بؤ چیشته و سوورکردنه وه به کار دیت.

فیج: ۱- (فَاحٍ - الْحَرُّ فَيْحًا وَفَيْحَانًا): گهر ماتا ویسه ند / جو شیه ند.

(-بِ الْقَدْرِ): مهنجه له که هاته (جو ش / کول).

(أَفَاحٍ - الْقَدْرُ): مهنجه له که ی هینایه کول / جو ش.

۲- (فَاحٍ، فَيْحًا): فراوانبوو / کرایه وه.

(-الغارة): هیرشه که به ریلو بوو و ته نییه وه. (-الدم. فَيْحًا وَفَيْوَحًا): خوینه که له به ری رویشته.

(-بِ الشَّجَّةِ): برینه که خوینیکی زوری له بهر رویشته.

(-الشيء) (عامية): شته که ی دمرخست.

(-الربيع): بههار سه رتاسه ری گرته وه وه مموو لایه ک سه وز بوو.

(فَاخٌ يَفَاخُ فَيْحًا): فراوانبوو.

(فَاخ-بِ الْغَارَةِ): پهلامارمکه بهربلاو بوو.

(فَيْح- الشَّيْءِ): شتهکهی پهرش و بلاوکردهوه.

(لَوْ مَلَكَتِ الدُّنْيَا لَفَيْحْتَهَا فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ):

نهگهر هه مو دنیا هی تو بیت به رُوژنیک پهرش و بلاوی دمکههتهوه.

(أَفَاخ- الدَّمَاءُ): خوینیکی زوری رشت.

(الْفَيْحِ وَالْفَيْحِ): فراوانیی/ بهربلاوی/ بلاوی.

(فَيْحِ): شالاو/ هیرش/ پهلامار.

(«فَيْحِي فَيْحِ»): سوارانی هیرشبهر بلاووبینهوهو بهری فراوان بگرن.

(الْغَارَةُ): سوارانی هیرشبهر.

(الْفَيْحِ (م) فَيْحًا): ۱- هیرشی زور بهربلاو ۲- بری لیوانریژ ۳- زور فراوان.

(«بَحْرُ فَيْحِ»): دمربایهکی (پان و بهرین/ بیپایان.

(رَجُلٌ فَيْحٌ): پیاویکی جوامیرو له بهخشندهندا زور دستبلاو.

(الْأَفْيَحِ (م) فَيْحَاءُ (ج) فَيْحِ): ۴- خاومندارایهکی قورسو بهتوانا ۲- فراوان/ بیپایان.

(الْفَيْحَاءُ): ۱- خانهی فراوان ۲- ناومدانیهکی گهوره ۳- نازناوی شاری بهسرهمو دیمهشقو

تهرابلوسه.

فَيْحِ: (فَاخٌ فَيْحًا وَفَيْحَانًا): لووراندی.

(فَاخٌ يَفُوخُ- الوَاوِي): چههلهکه لووراندی.

فَيْدِ: ۱- (فَادٌ- فَيْدًا): مرد.

(-المَالُ لَهُ): داراکه بو نهو چوو/ بوو به هی نهو.

(أَفَادَ- الرَّجُلَ إِفَادَةً): پیاوهکهی مراند.

(-الْجَزُورُ): نازهلهکهی سهبربری.

۲- (-فَيْدًا): بوو به هی نهو.

(-ت لَهُ فَائِدَةٌ): سوودی (لیومرگرت/ بوو).

(-الرَّجُلَ عِلْمًا أَوْ مَالًا- إِفَادَةً): سوودی زانستی یان (مالی/ دارایی) پیگه یاند.

(-مِنْهُ عِلْمًا أَوْ مَالًا): زانست یان دارای لیومرگرت و دستگیریبوو.

(تَفَايَدَ- الْقَوْمُ بِالْمَالِ): خویشگهل سوودی داراو سامانیان بهیهک گه یاند.

(إِسْتِفَادَ- مِنْهُ عِلْمًا أَوْ مَالًا): کهلکی زانست یان دارای لیومرگرت/ بینی.

(الْفَائِدَةُ (ج) فَوَائِدُ): نهو زیادیهی که مرؤف له شتیگدا دستیدمکهویت ۲- مال و دارایهک

یان زانستیگ که دستگیری دهییت/ کهلک/ فزانج/ سوود.

(ت): سوود که خاومنهقرزهکه و مردهگریت به هوئی له لامانهوهی قهرزهکهوه لای

قهرزدارهکهوهو له سهدا به ریژمهیهکی دیاریکراوه.

(الفَائِدَةُ البَسيطة) (ع ح): سووکه سوود،

به زمربینی ناسایی نابیریت. دمبیته هوی
همندیک نهخوشی وهك ناولهو هاری.

فیش: ۱- (فَاش. فِيشًا): فشهفشیکردو
خوی بادا/ فیزینواند/ شتی وای وت که
لییناومشیتهوه.

(فایش): فشهکرو لووتبهرزی بهخوناز.

(فایش-ه. فِيشًا و مُفَيشَةً): شانازی به
سهردا کردو خوی بهسهردا بادا.

(-الرَجُلُ): فشهفشی له جهنگدا کردو
هرمشهیکردو هیچیشی نهکرد.

(تَفِيشَ- الأَمْرُ): به فیشال کارهکی دایه پال
خوی.

(تَفَيشَ- القَوْمُ): خویشگهل شانازی بیانکرد.

(الْفِيشَ): ۱- گهورهی لهپیش گیراو ۲- زور
فشهکرو بهخوناز فیشالی وایکردو شتی
وایوت که لیی ناومشیتهوه.

(الْفِیوش): فیشانکهری بهخونازیو.

۲- (فِيشَ عَنِ الأَمْرِ): زور ترساو پاشهکشهیکرد
خوی له کارمهک دزییهوه.

(تَفِيشَ- عَنْهُ): له بیدهسهلاتی و بیتواناییدا
ههنگهراپهوهو پاشگهز بوومهو.

(الْفِیوش): زیرهکردوی بیدهسهلات/
بوودهله.

۲- (الفایش عند العائمة): سهرناوو
شلهکهوتوو پیچهوانهی بنکهوتوو.

۴- (الفاشستی): کهسیکه سهر به پژیمی

لهوه پهیدادمبیت که سوودهکه بخریته سهر
پاره سهرمایه کارخراومهک/ ناویتهی سهرمایه
نهبیت.

(الْفَائِدَةُ الْمَرْكَبَةُ) (ع ح): ناویته سهرمایه:

سوودهکه دهخریته سهر سهرمایهکهوه له کووتایی
هموو ماومیهکی دیاریکراودا که سَالِيك يان
شهب مانگ یان ههر ماومیهکیربیت لهگهل
سهرمایه دانراوهکهدا دمبیته سهرمایه پاش
چهند ماومیهک: س (سهرمایه کارخراومهک
+ سوودهکه × ماومگان = دمبیته سهرمایه
کووتایی و ناویته سهرمایه.

۳- (فَادَ وَفَيْدَ وَتَفَيْدَ- الرَّجُلُ. فَيْدًا):
خوبیاداوه گهنجهفهیکرد/ فیزینواند.

(الْفِيَادُ وَالْفِيَادَةُ): خوبادهر/ گهنجهفهکهر/
بهفیزو دمعیه.

(هُوَ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ فَيَادًا مِيَادًا): به
فیزو دمعیه و خوبادانهوه بهسهر زمویدا
دمروات/ به کهشو فشهوه دمروات.

۴- (فَيْدًا): سلی له دنگی نیره کونده بهبووهکه
کردهوه.

(الْفِيَادُ) (ح): نیره کونده بهبوو.

۵- (الْفَيْدُ): کهلای زمعفران.

فیر: (الْفَيْرُوزُ وَالْفَيْرُوزُجُ وَالْفَيْرُوزُجُ
(فارسیه): بهردی پیروزه بهردیکی بهنرخه.
الملحق:

فیر: (الْفَيْرُوسُ): میکروبیکی زور ورده که

فاشستیه‌گان بیت.

(الْفَاشِسْتِيَّةُ): رِثْمِيكَ بُوو لَه نيتاليدا له

۱۹۲۲-۱۹۴۵ سسته می تا که پارتیبوو. ههستی

تیر رهومی دهمارگری نه تهومی ریر رهومیوو.

فیس: (فَاصَ - فِي الْأَرْضِ فَيَصَا): به سه ر

زهویدا رویشته.

(-هُ): له دهستی دهر پهری.

(-مِنْهُ): خوی لیلادا.

(«مَافِضْتُ أَفْعَلَ»): هیشتا هر خهریکم

کار ده کم.

(أَفَاصَ - الْكَلَامَ): ناخاوتنه که می دهر خسته و به

روونی وتی.

(-ت يَدُهُ): دست و په نجه می له شته که

گیر نه بووو.

(«مَالِكَ عَنْهُ مَفِضٌ»): هیح چاره و

دهر هتیکت نییه.

فیض: ۱- (فَاضَ - السَّيْلُ فَيُضًا وَفَيَضَانًا

وَفَيُوضًا فَيُوضَةً وَفَيُوضَةً): لیشاومکه

بوویه لافاوو له دۆله که وه سه ریکرد.

(-كُلُّ سَائِلٍ): هه موو شله یه که له بهری

رویشته.

(«فَاضَتْ عَيْنُهُ»): چاوی فرمیسکی به خوری

رژاند.

(-الشيءُ): شته که لیشاو بوو.

(-الخبرُ): هه واله که بلا بووووه.

(-الإناءُ): قابه که پر بوو/ لئی رژا.

(-صَدْرُهُ بِالسَّرِّ): نه نییه که می له دلدا

پیرانه گیر او دهر پهری.

(أَفَاضَ - الدَّمْعَ. إِفَاضَةً): فرمیسکه که می رژاند.

(-الإناءُ): (دهر مه که می / قابه که می) پر،

لیوان ریز کرد.

(-القَوْمُ مِنَ الْمَكَانِ): خویشگه له شوینه که

دهر پهرین و بلا و میان لیکرد.

(- القَوْمُ فِي الْحَدِيثِ): خویشگه له که وتنه

هسه و دریزه و په له میان لیکرد.

(-القَوْمُ عَلَى الرَّجْلِ): بو پیاومکه دهر پهرین و

به زندیان.

(-بالشيءِ): پالی به شته که وه ناو فرییدا.

(«مَأْفَاضٌ بِكَلِمَةٍ»): وشه یه که می له دم

نه هینا به دهری.

(تَفَيُّضَ - الْجِفْنَ): پیلوه که فرمیسکیان

رشت.

(إِسْتَفَاضَ - الْخَبْرُ. إِسْتِفَاضَةً): هه واله که

هه موو لایه که گرت هه / بلا بووووه / چاردرا.

(-الرَّجُلُ): داوا می له پیاومکه کرد که ناومکه

به لیشا و پروات / به ریداته وه.

(-الْمَكَانُ): شوینه که فراوان بوو.

(الْقَدَاحُ بِالْقَدَاحِ): په رداخه که می به

په رداخه که دا دا.

(-القَوْمُ فِي الْحَدِيثِ): که وتنه هسه هینان و

بردن و دریزه پیدانی.

(-الوادي شَجْرًا): دۆله که فراوان و پر

درهختبوو.

(دِرْعُ فَاضَةٍ): قه‌لغانیکی پان.

(الْفَيْضُ ج) فَيْوُضٌ وَأَفْيَاضٌ): زُورُ زُورٍ / لَيْشَاوُ / فِرَه / بَيْشُومَار.

(مَاءٌ فَيْضٌ): ناویکی (لَيْشَاوُ / زُور).

(أَعْطَاهُ غَيْضًا مِنْ فَيْضٍ): که‌مه‌گیکی له لَيْشَاوِيك دایه.

(رَجُلٌ فَيْضٌ): پیاویکی زُور به‌خشندهو جوامیرو چاکه‌کار.

(-مِنَ الْخَيْلِ): نه‌سپیکی به‌توانا که زُور بپروات/ غاربات.

(أَرْضٌ ذَاتُ فَيْوُضٍ): زهوییه‌کی به‌ناو/ زُونگ.

(الْفَيْضُ): پرناو/ به‌ناوی زُور.

(نَهْرٌ فَيْضٌ): رووباریکی ناو زُور.

(رَجُلٌ فَيْضٌ): پیاویکی زُور به‌خشندهو سه‌خی/ دلفراوانو دستکراوه.

(حَدِيثٌ مُفَاضٌ وَمُسْتَفِيضٌ وَمُسْتَفَاضٌ فِيهِ): ناخاوتنیکي بلاوو بیستراو.

(دِرْعُ مَفَاضَةٍ): قه‌لغانیکی ده‌لبو پان.

۲- (فَاضٌ. فَيْضًا وَفَيْوُضًا): مرد/ گیانی دمرجوو.

(-تِ نَفْسُهُ): گیانی دمرجوو.

(الْفَيْضُ) (مَص): مردن.

(ذَهَبْنَا فِي فَيْضِ فُلَانٍ): له‌گه‌ل‌ته‌رمی فیساردا رویشتین.

الملحق:

فَيْضٌ: (أَلْفَايِضُ): زُورُو زه‌به‌نده/ نه‌وهی له شتیک زیاد دهبیت.

(«خَيْرُ فَايِضٍ»): فه‌رو خیریکی به‌لېشَاوُ / زُورُو زه‌به‌نده.

(مَحْصُولُ فَايِضٍ): به‌ره‌مه‌یکی نیجگار زُور که له‌وه زُورتر بیت که دیاریکرا بیت یان له ژماره‌که زُورتر بیت.

(أَلْفَايِضُ مِنْ مَبْلَغٍ): له پارمیه‌کی دیار زُورتر/ زیاده‌ی پارمیه‌کی دیاریکراو.

(«هَائِضُ الْمِيزَانِيَّةِ»): زیاده‌ی بودجه.

(«بَاعَ الْفَايِضُ مِنَ الْإِنْتَاجِ»): به‌ره‌مه‌ی زیاده‌که‌ی فروشت/ زیاده‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی فروشت.

(أَلْفَايِضُ ج) فَوَائِضُ): سوود که سوودخوریکی له‌و پارمیه‌ی داویتی به‌ سوود و مریده‌گریت. (الْفَيْضَانُ): لافاو.

(فَيْضَانُ النَّيْلِ): لافاوی رووباری نیل. لافاو: به‌ هو‌ی بارانی زُور و لېشَاوی هاتوووه‌و ناوچه‌یه‌ک دادمپوشیت.

(«الْأَضْرَارُ الَّتِي تُسَبِّبُهَا الْفَيْضَانَاتُ»): نه‌و زیانانه‌ی که لافاو‌مکان ده‌یگه‌یه‌نن به‌ ولاتو خه‌لک.

(الْفَيْضَانُ مَجَازًا): لېشَاو به‌ خوازه: لېشَاوی کالوو به‌ره‌مه‌ی زُور که بازار دابگریت و پریبکات.

هملو لاواز/ را پووج.
 (فَيْلَ رَأْيَهُ): راکه‌ی به هملو ناشیرین دانا به
 نادرستی دایه قه‌لم.
 (فَيْلَ- الرَّجُلُ فِي رَأْيِهِ): راکه‌ی نه‌پتاکاو
 نادرستیوو.
 (تَفْئِيلَ رَأْيِهِ): راکه‌ی ناته‌واو بوو.
 (فَالِ الرَّأْيِ وَفَائِلُهُ وَفَيْلُهُ): رای ناته‌واو/
 لاواز/ نادرست.
 (الْفَيْلَةُ) (مص): همل.
 («أَتَتْنِي فَيْلَةٌ عَلَى فُلَانٍ») (عامية): هملیکم
 بو هملکوت که جیم بویت له فیساری
 دمربهینم.
 (فَيْلُ الرَّأْيِ (ج) لَفَيْال): رای کز/ ناته‌واو/
 بووچهل.
 (الْفَيْالَةُ): (لاوازی/ ناته‌واویی) را.
 ۲- (فَال- الرَّجُلِ- فَيْلَةٌ وَفَيْوَلَةٌ وَفَيْوَلَةٌ):
 کتمو قه‌به بوو ومک فیلی لیتهات.
 (تَفْئِيلَ- الرَّجُلِ): زور قه‌لهو بوو.
 (الفیل (ح) (ج) لَفَيْال وَفَيْلَةٌ وَفَيْوَل
 (م) فَيْلَةٌ): فیل: زینده‌ومریکه له هموو
 زینده‌ومریک گهورمتره لووتیکسی درپژی
 همیه نالفو ناوی پی دمبات بو دم و
 دمیشیوشینیت.
 (الْفَيْلُ): قه‌به‌ی رسوا.
 (دَاءُ الْفَيْلِ) (طلب): پاگره/ لاق نه‌ستوو
 بوون. نه‌خوشییه‌که لاق و پی زور نه‌ستوو

«فَيْضَانِ السِّلَعِ الْأَجْنِبِيَّةِ فِي الْأَسْوَاقِ
 الْوَطْنِيَّةِ»): لیشاوی کلاو شتومه‌کی بیگانه که
 بازاره نیشتمانییه‌کان دادمگریت و پردمکات.
 فَيْضَ: (فَاضَ- فَيْضًا وَفَيْضَانًا وَفَيْوُضًا
 وَفَلَيْضُوطَةً): مرد.
 (أَفَاطَ- هِ الْه): خودا مراندی/ گیانی دمرکرد/
 کوشتی.
 («ضَرَبْتُهُ حَتَّى أَفْضَلْتُ نَفْسَهُ»): هیندم
 لیدا تا گیانم دمرکرد/ کوشتم.
 (الْفَيْضُ) (مص): مردن.
 («حَانَ فَيْضُهُ»): کاتی مردنی هات.
 فَيْفَ: (الْفَيْفُ (ج) لَفَيْاف وَفَيْوُف):
 ۱- بیابانیکی وشکی بیئاو ۲- شوینیکی ته‌ختانی.
 (- مِنْ الْأَرْضِ): زهویه‌یک که له هموو
 لایه‌که‌موه پای لیته‌لبکات.
 (الْفَيْفَاءُ (ج) فَيْافِ): تاویری لووس.
 (الْفَيْفَاءُ وَالْفَيْفَاءَةُ وَالْفَيْفِيُّ (ج) فَيْافِ):
 ۱- بیابانیکی وشکی بیئاو ۲- شوینیکی ته‌ختانی.
 فَيْقَ: (فَاقَ- فَيْقًا): گیانی به دستموه داو مرد.
 (الْفَيْقَ- الشَّاعِرُ الْبَفَيْاقَا): هوزانفانه‌که/
 شاعیرمکه له هه‌لبسته‌که‌میدا شتی وا جوان و
 بالآی دانا که سمرسوربمینی.
 (الْفَيْقُ) (مص): گارمگاری مریشک.
 فَيْلَ: ۱- (فَال- رَأْيَهُ فَيْلَةٌ وَفَيْوَلَةٌ وَفَيْوَلَةٌ):
 راکه‌ی هملو بووچیوو.
 (فَائِلُ الرَّأْيِ وَفَائِلُهُ وَفَيْلُهُ وَفَيْلُهُ): که‌سیکه را

زمیتونه کیویله دهجیت، گه لاکه‌ی هیلکه‌بیه و
که‌مه‌کیک درکاوییه. به‌ره‌گه‌ی وه‌ک تریبه‌کی
ورده. بۆ جوانیی و بزاندنه‌وه دمروینریت.
فین: (فان. فینا): هات.

(أَلْفَيْنَةَ): ناوه ناوه/ ناوبه‌ناو/ تاومتاوه/
تاوتاو.

(أَلْقَاهُ أَلْفَيْنَةً بَعْدَ الْفَيْنَةِ أَوْ فَيْنَةً بَعْدَ فَيْنَةٍ):
(ناوبه‌ناو یان تاو تاو یان ناومناوه) ده‌بیینم.

(أَلْفَيْنَةَ) (عامیة): زیرمگردن/ زۆرتیرسان.
(«فَانَهُ فَوَّانِ») (عامیة): زیرمیکرد نهو
زیرمگردوه/ زۆرتیرسونگه.

(«فَيْنَهُمْ فُلَانٌ»): فیسار نابرووی زیرمگردنی
بردن و دم‌ریخست.

(أَلْفَيْنَانِ (م) فَيْنَانَةً): هژجوانی هژ دریز.
فیه: (تَفْيَهُقُ - فِي الْكَلَامِ): دریزه‌ی به قسه‌دا/
له‌سهر قسه‌که رۆیشت.

(- فِي مَشِيَّتِهِ): (به‌لارو له‌نجه/ به‌فیزو
خۆبادان) رۆیشت.

(- عَلَيْهِ بَكَذَا): به‌وه نازی به‌سهردا کرد/ خۆی
به‌سهردا بادا/ خۆی به‌سهردا فشکردموه.

(أَلْفَيْهَقُ (ج) فَيَاهِقُ): هه‌موو شتیکی فراوان/
پان و پۆر.

ده‌بییت و لووی چه‌وری تیدا به‌یداده‌بییت.
(أَلْفَيَالُ (ج) فَيَالَةٌ): فیه‌وان یان خاوه‌منفیل.
(فَيْلُ اللَّحْمِ (ج) أَفْيَالُ): گوشتی زۆر.
(أَلْفَيُولَاءُ) (ح): به‌چه‌که فیل.

۲- (تَفْيَلُ - النَّبَاتُ): روه‌که‌که پیر بوو
به‌کیکه‌وت.

(- الشَّيْبَابُ): گه‌نجیتی و جوانی، ته‌واو گه‌یشت/
پیری تیدا دم‌رکه‌وت.

۴- (أَلْفَالُ): سو‌کردنی وشه‌ی (أَلْفَالُ):
نوقلانه‌لیدان.

۵- (أَلْفَيْلَجَةٌ (ج) فَيَالِجٌ وَيُقَالُ لَهَا أَيْضًا
الصَّلْجَةُ) (ایطالیة): به‌ردمه‌کی خۆباریزه
له ناوریشمه گرمی ناوریشم به‌دموری خۆیدا
دروستیده‌مکات تیایدا دنوویت نه‌وه به‌رده‌ی
گرمی ناوریشمه که ناوریشمه‌که‌یه و رمشه
خه‌لکه‌که‌که پییده‌لین: (شَرْنَقَةٌ) قوزاخه‌ی
گرمی ناوریشم.

۶- (أَلْفَيْلِقُ (ج) فَيَالِقُ): ۱- سوپای مه‌زن
۲- پیاوی مه‌زن.

۷- (أَلْفَيْلِمُ (ج) فَيَالِمُ): ۱- زۆر ترسنۆک:
زیرمگردوو ۲- چالای ده‌میان و پهل ۳- شانه
۴- پارچه چه‌رمیکه ده‌خریته ژیر که‌سێک که ملی
ده‌قرتینریت یان سزا دم‌دریت ۵- خلته‌ی زۆر.

(أَلْفَيْلِمٌ وَالْفَيْلِمَانِي): پیاوی مه‌زنی که‌ته/
چه‌ته‌ول.

۸- (أَلْفَيْلِرِيَّةُ) (ن): فیلیریا: دهمونیکه له